Lucianus

Lucian (of Samosata.), Julius Sommerbrodt

Digitized by Google

LELAND·STANFORD·JVNIOR·VNIVERSITY

Digitized by Google

Digitized by Google

LUCIANUS.

RECOGNOVIT

IULIUS SOMMERBRODT.

VOLUMINIS PRIMI PARS PRIOR.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCLXXXVI.

FRANCISCO FRITZSCHE

LUCIANI SOSPITATORI.

Vix in alio scriptore per haec decem lustra tantum studii operaeque collocatum est quantum in Luciano. Testis est longa illa virorum doctorum series, quorum libros alio loco[1]) enumeravi. In quibus praeter Cobetum et Madvigium, quos honoris causa nomino, unus omnium maxime eminet vir clarissimus Franciscus Fritzsche, professor Rostochiensis, qui post Hemsterhusium adulescens[2]) cum exstitisset studiorum Lucianeorum signifer, navissimo labore hucusque magnae eorum, qui vestigia eius secuti sunt, cohorti viam munivit.

Quo facto cum recte dici possit Luciani sospitator, vehementissime dolendum est, vix fore ut quamvis egregia etiamnunc vigeat ingenii alacritate et sollertia, debilitata tamen oculorum acie opus illud novae Luciani recensionis summo omnium plausu incohatum perficere possit.[3])

Quodsi ego institui, quae per hoc temporis spatium ipso duce ad Lucianum emendandum vel codicum auxilio vel doctrinae ope reperta sunt in hac minore editione recognoscere, non sane id suscepi, quo putarem me ullo modo

---

[1]) Ausgewählte Schriften des Lucian. Erklärt von Julius Sommerbrodt. Erstes Bändchen. Zweite Auflage. Berlin 1872. XXXX—XXXXII. Drittes Bändchen. Zweite Auflage. Berlin 1878. IX. X.

[2]) Luciani Alexander, Demonax, Gallus, Icaromenippus, Philopseudes, ad Hesiodum, Navigium. Ex conformatione Francisci Volckmari Fritzsche. Praecedunt quaestiones Lucianeae. Lipsiae 1826.

[3]) Lucianus Samosatensis. Franciscus Fritzschius recensuit. Rostochii MDCCCLX—LXXXII. Vol. I—Vol. III P. II.

Fritzschii laudes aequiperare aut omnino perfectam et absolutam iam restitui posse Lucianeae dictionis proprietatem atque elegantiam. Immo vero id potissimum egi, ut in tam corrupto etiamnunc scriptore tractando qui posthac versaturi essent, neque acta agerent, nec quid operae reliquum esset nescirent. Nam sic demum certo pede in litteris insisti strenueque pergi posse mihi persuasi, si non semper ad carceres rediretur, sed decurso certo quodam studiorum quasi stadio remotiores inde metae peterentur.

Quamobrem primum in *codicum* auctoritatem ac fidem inquirendum esse ratus examinatis ponderatisque et qui ab aliis collati essent et quos ipse excussissem nihil antiquius habui, quam ut ex varia eorum turba eos eligerem, quos in optimis habendos esse censerem, spretaque magna mole eorum, qui aut congruerent cum selectis illis aut exigui omnino pretii essent, viam impedimentis obstructam paululum expedirem et novis novae aetatis studiis aperirem.

Sunt autem hi pauci codices, in quorum ope, nisi forte posthac meliores indagarentur, acquiescendum esse putavi:

1. *Gorlicensis* (A) a Jacobitzio, Fritzschio, partim a Schneidero et a me collatus.
2. *Vindobonensis* (B) a Schubarto, partim a me
3. 4. *Marciani duo* 434 (Ω) 436 (Ψ) a Cobeto, Herverdeno, maxima ex parte a me collati[1]).
5. 6. *Vaticani duo* 87 (𝔄) 90 (Γ) partim amicorum benevolentia in meum usum, maxima ex parte a me ipso collati.
7. *Florentinus* Laurentianus 77 (Φ) in Fritzschii usum a del Furia et cum illum codicem ex diversis diversae aetatis partibus compositum esse patuisset[2]),

[1]) Cf. Luciani codicum Marcianorum lectiones ed. Iulius Sommerbrodt. Berolini 1861. Lucianea von J. S. Leipzig 1872.

[2]) Cf. quae de eo exposui in Rhein. Museum 1881 p. 314—316.

insigni viri doctissimi Vitelli Florentini cura deterioribus partibus exceptis in meum usum collatus.

8.9.10. *Parisini duo* 2954 (M) 3011 (C) post Belinum nuper a me inspecti, *tertius 690* (P) antiquissimus, quem sex tantum dialogos mortuorum continere maxime lugendum est, a me collatus.

11. 12. *Mutinensis* 193 (Mut.)[1], *Upsalensis* (Ups.)[2] a me primum collati.

13. *Harleianus* Oxoniensis 5694 Mus. Brit. (Harl.) eximia benevolentia virorum humanissimorum Dziatzko et Treu Vratislaviensium in meum usum ex parte collatus.

De quibus codicibus in fine editionis mea accuratius exponam, nunc hoc addo *optimae notae* videri

Vindobonensem (B)
Harleianum (Harl.)
Parisinum 690 (P)

sed qui exiguam tantum librorum partem contineant;

Marcianum 436 (Ψ) sed vitiis inquinatum,
Vaticanum 87 (𝔄) sed interpolationibus foedatum,
Mutinensem (Mut.) sed temporum iniuria male habitum,

prope autem accedere ad eorum praestantiam

Marcianum 434 (Ω) in priori parte usque ad librum de historia conscribenda
Gorlicensem (A)
Upsalensem (Ups.)
Parisinum 2954 (M)
Parisini 3011 (C) et
Florentini 77 (Φ) *eas partes, quae vetustioris sunt* [*manus.*

---

[1]) Cf. Julius Sommerbrodt, Ueber eine Lucianhandschrift zu Modena in Rhein. Mus. 1882 p. 299—307.

[2]) J. Sommerbrodt, Eine Lucianhandschrift in der Bibliothek zu Upsala, in Rhein. Museum 1884, p. 630—633.

Atenimvero eam horum omnium codicum naturam esse intellexi, ut communem reliquorum fontem esse iudicandum sit nullum. Nam licet optimi multis locis consentiant, in aliis mirum quantum discordant; non semel singulae singulorum codicum partes inter se adeo discrepant, ut qui non raro a vera Luciani dictione proxime absunt, idem haud semel vel improbissimis interpolationibus deformati vel turpissimis vitiis inquinati sint. Accedit, quod gravissimum est, ut in nullo codice omnes Luciani libros inesse constet.

Quamdiu igitur codex ille princeps, quem detectum esse Londini ante hos tres quattuorve annos nescio quis temere professus esse fertur, doctorum hominum spem fefellerit, cum certo *codicum* auxilio destituti simus, latius quam in aliis scriptoribus *coniecturarum* campus patebit; ad earumque fortunam persaepe confugiendum erit, non temere grassantem illam ac tumultuariam, sed sententiarum necessitate non minus quam Lucianei sermonis proprietate rite temperatam.

Integram *lectionum varietatem*, ne cui quicquam sui eripiam, non edidi nisi eorum codicum, qui aut amicorum benevolentia in usum meum aut a me ipso sunt collati.

Adnotationem autem *criticam*, (quam posteriori et huius et quae sequuntur voluminum parti adicere placuit), ita instituì, ut primum locum habeat editionis Teubnerianae a Jacobitzio paratae lectio, sequatur ea, quam ipse elegi, adiecta tertio loco vel codicum vel virorum doctorum auctoritate. In qua re si quando acciderit, ut principem alicuius coniecturae auctorem omiserim, incuriae id non iniuriae tribuendum esse nulliusque unquam laudibus ac luminibus officere me voluisse omnes rogo mihi credant mihique ignoscant.

Scr. Vratislaviae Idibus Martiis a. MDCCCLXXXVI.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΥΠΝΙΟΥ ΗΤΟΙ ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Reitz.
I. p.
1 1. Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν 1
2 ἤδη τὴν ἡλικίαν πρόσηβος ὤν, ὁ δὲ πατὴρ ἐσκοπεῖτο
μετὰ τῶν φίλων, ὅ τι καὶ διδάξαιτό με. τοῖς πλείστοις
οὖν ἔδοξε παιδεία μὲν καὶ πόνου πολλοῦ καὶ χρόνου μα-
κροῦ καὶ δαπάνης οὐ μικρᾶς καὶ τύχης δεῖσθαι λαμπρᾶς,
τὰ δ' ἡμέτερα μικρά τε εἶναι καὶ ταχεῖάν τινα τὴν ἐπι-
κουρίαν ἀπαιτεῖν· εἰ δέ τινα τέχνην τῶν βαναύσων τού-
των ἐκμάθοιμι, τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἂν αὐτὸς ἔχειν
3 τὰ ἀρκοῦντα παρὰ τῆς τέχνης καὶ μηκέτ' οἰκόσιτος εἶναι
τηλικοῦτος ὤν, οὐκ εἰς μακρὰν δὲ καὶ τὸν πατέρα εὐ-
φρανεῖν ἀποφέρων ἀεὶ τὸ γιγνόμενον. 2. δευτέρας οὖν 2
σκέψεως ἀρχὴ προὐτέθη, τίς ἀρίστη τῶν τεχνῶν καὶ
ῥᾴστη ἐκμαθεῖν καὶ ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ πρέπουσα καὶ πρό-
χειρον ἔχουσα τὴν χορηγίαν καὶ διαρκῆ τὸν πόρον. ἄλλου
τοίνυν ἄλλην ἐπαινοῦντος, ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπει-
ρίας εἶχεν, ὁ πατὴρ εἰς τὸν θεῖον ἀπιδών, — παρῆν γὰρ
ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ἄριστος ἑρμογλύφος εἶναι δοκῶν
4 λιθοξόος ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκίμοις — οὐ θέμις, εἶπεν,
ἄλλην τέχνην ἐπικρατεῖν σοῦ παρόντος, ἀλλὰ τοῦτον ἄγε
— δείξας ἐμέ — καὶ δίδασκου παραλαβὼν λίθων ἐργά-
την ἀγαθὸν εἶναι καὶ συναρμοστὴν καὶ ἑρμογλυφέα· δύ-
ναται γὰρ καὶ τοῦτο φύσεώς γε, ὡς οἶσθα, ἔχων δεξιῶς.
ἐτεκμαίρετο δὲ ταῖς ἐκ τοῦ κηροῦ παιδιαῖς· ὁπότε γὰρ
ἀφεθείην ὑπὸ τῶν διδασκάλων, ἀποξέων ἂν τὸν κηρὸν
ἢ βόας ἢ ἵππους ἢ καὶ νὴ Δί' ἀνθρώπους ἀνέπλαττον,
εἰκότως, ὡς ἐδόκουν τῷ πατρί· ἐφ' οἷς παρὰ μὲν τῶν

διδασκάλων πληγὰς ἐλάμβανον, τότε δὲ ἔπαινος εἰς τὴν
εὐφυίαν καὶ ταῦτα ἦν, καὶ χρηστὰς εἶχον ἐπ' ἐμοὶ τὰς
ἐλπίδας, ὡς ἐν βραχεῖ μαθήσομαι τὴν τέχνην, ἀπ' ἐκεί-
3 νης γε τῆς πλαστικῆς. 3. ἅμα τε οὖν ἐπιτήδειος ἐδόκει 5
ἡμέρα τέχνης ἐνάρχεσθαι, κἀγὼ παρεδεδόμην τῷ θείῳ
μὰ τὸν Δί' οὐ σφόδρα τῷ πράγματι ἀχθόμενος, ἀλλά
μοι καὶ παιδιάν τινα οὐκ ἀτερπῆ ἐδόκει ἔχειν καὶ πρὸς
τοὺς ἡλικιώτας ἐπίδειξιν, εἰ φαινοίμην θεούς τε γλύφων
καὶ ἀγαλμάτιά τινα μικρὰ κατασκευάζων ἐμαυτῷ τε κἀ-
κείνοις οἷς προῃρούμην. καὶ τό γε πρῶτον ἐκεῖνο τὸ
σύνηθες τοῖς ἀρχομένοις ἐγίγνετο· ἐγκοπέα γάρ τινά
μοι δοὺς ὁ θεῖος ἐκέλευσεν ἠρέμα καθικέσθαι πλακὸς
ἐν μέσῳ κειμένης, ἐπειπὼν τὸ κοινὸν „ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ
παντός.“ σκληρότερον δὲ κατενεγκόντος ὑπ' ἀπειρίας
κατεάγη μὲν ἡ πλάξ, ὁ δὲ ἀγανακτήσας σκυτάλην τινὰ 6
πλησίον κειμένην λαβὼν οὐ πρᾴως οὐδὲ προτρεπτικῶς
μου κατήρξατο, ὥστε δάκρυά μοι τὰ προοίμια τῆς τέχνης.
4 4. ἀποδρὰς οὖν ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἀφικνοῦμαι συνε-
χὲς ἀναλύζων καὶ δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως,
καὶ διηγοῦμαι τὴν σκυτάλην, καὶ τοὺς μώλωπας ἐδεί- 7
κνυον· καὶ κατηγόρουν πολλήν τινα ὠμότητα, προσθεὶς
ὅτι ὑπὸ φθόνου ταῦτα ἔδρασε, μὴ αὐτὸν ὑπερβάλωμαι
κατὰ τὴν τέχνην. ἀγανακτησαμένης δὲ τῆς μητρὸς καὶ
πολλὰ τῷ ἀδελφῷ λοιδορησαμένης, ἐπεὶ νὺξ ἐπῆλθε,
κατέδαρθον ἔτι ἔνδακρυς καὶ τὴν σκυτάλην ἀεὶ ἐννοῶν.
5 5. μέχρι μὲν δὴ τούτων γελάσιμα καὶ μειρακιώδη
τὰ εἰρημένα· τὰ μετὰ ταῦτα δὲ οὐκέτι εὐκαταφρόνητα, 8
ὦ ἄνδρες, ἀκούσεσθε, ἀλλὰ καὶ πάνυ φιληκόων ἀκροα-
τῶν δεόμενα· ἵνα γὰρ καθ' Ὅμηρον εἴπω

θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
ἀμβροσίην διὰ νύκτα

ἐναργὴς οὕτως, ὥστε μηδὲν ἀπολείπεσθαι τῆς ἀληθείας·
ἔτι γοῦν καὶ μετὰ τοσοῦτον χρόνον τά τε σχήματά μοι
τῶν φανέντων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς παραμένει καὶ ἡ φωνὴ
6 τῶν ἀκουσθέντων ἔναυλος· οὕτω σαφῆ πάντα ἦν. 6. δύο
γυναῖκες λαβόμεναι τοῖν χεροῖν εἷλκόν με πρὸς ἑαυτὴν

ἑκατέρα μάλα βιαίως καὶ καρτερῶς· μικροῦ γοῦν με διεσπάσαντο πρὸς ἀλλήλας φιλοτιμούμεναι· καὶ γὰρ ἄρτι μὲν ἂν ἡ ἑτέρα ἐπεκράτει καὶ παρὰ μικρὸν ὅλον εἶχέ με, ἄρτι δ' ἂν αὖθις ὑπὸ τῆς ἑτέρας εἰχόμην. ἐβόων δὲ πρὸς ἀλλήλας ἑκατέρα, ἡ μέν, ὡς αὐτῆς ὄντα με κεκτῆσθαι βούλοιτο, ἡ δέ, ὡς μάτην τῶν ἀλλοτρίων ἀντιποιοῖτο. ἦν δὲ ἡ μὲν ἐργατικὴ καὶ ἀνδρικὴ καὶ αὐχμηρὰ
9 τὴν κόμην, τὼ χεῖρε τύλων ἀνάπλεως, διεζωσμένη τὴν ἐσθῆτα, τιτάνου καταγέμουσα, οἷος ἦν ὁ θεῖος, ὁπότε ξέοι τοὺς λίθους· ἡ ἑτέρα δὲ μάλα εὐπρόσωπος καὶ τὸ σχῆμα εὐπρεπὴς καὶ κόσμιος τὴν ἀναβολήν. τέλος δ' οὖν ἐφιᾶσί μοι δικάζειν, ὁποτέρᾳ βουλοίμην συνεῖναι αὐτῶν. προτέρα δὲ ἡ σκληρὰ ἐκείνη καὶ ἀνδρώδης ἔλεξεν· 7. ἐγώ, 7
φίλε παῖ, Ἑρμογλυφικὴ τέχνη εἰμί, ἣν χθὲς ἤρξω μανθάνειν, οἰκεία τέ σοι καὶ συγγενὴς οἴκοθεν· ὅ τε γὰρ πάππος σου — εἰποῦσα τοὔνομα τοῦ μητροπάτορος — λιθοξόος ἦν καὶ τὼ θείω ἀμφοτέρω καὶ μάλα εὐδοκιμεῖτον δι' ἡμᾶς. εἰ δ' ἐθέλεις λήρων μὲν καὶ φληνάφων τῶν παρὰ ταύτης ἀπέχεσθαι — δείξασα τὴν ἑτέραν —, ἕπεσθαι δὲ καὶ συνοικεῖν ἐμοί, πρῶτα μὲν θρέψῃ γεννικῶς καὶ τοὺς ὤμους ἕξεις καρτερούς, φθόνου δὲ παντὸς
10 ἀλλότριος ἔσῃ καὶ οὔποτε ἄπει ἐπὶ τὴν ἀλλοδαπήν, τὴν πατρίδα καὶ τοὺς οἰκείους καταλιπών· οὐδὲ ἐπὶ λόγοις ἐπαινέσονταί σε πάντες. 8. μὴ μυσαχθῇς δὲ τοῦ σώ- 8
ματος τὸ εὐτελὲς μηδὲ τῆς ἐσθῆτος τὸ πιναρόν· ἀπὸ γὰρ
11 τοιούτων ὁρμώμενος καὶ Φειδίας ἐκεῖνος ἔδειξε τὸν Δία καὶ Πολύκλειτος τὴν Ἥραν εἰργάσατο καὶ Μύρων ἐπῃνέθη καὶ Πραξιτέλης ἐθαυμάσθη· προσκυνοῦνται γοῦν οὗτοι μετὰ τῶν θεῶν. εἰ δὴ τούτων εἷς γένοιο, πῶς μὲν
12 οὐ κλεινὸς αὐτὸς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔσῃ; ζηλωτὸν δὲ καὶ τὸν πατέρα ἀποδείξεις, περίβλεπτον δὲ ἀποφανεῖς καὶ τὴν πατρίδα.

Ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλείονα διαπταίουσα καὶ βαρβαρίζουσα πάμπολλα εἶπεν ἡ Τέχνη, μάλα δὴ σπουδῇ συνείρουσα καὶ πείθειν με πειρωμένη· ἀλλ' οὐκέτι μέμνημαι· τὰ πλεῖστα γὰρ ἤδη μου τὴν μνήμην διέφυγεν.

9 ἐπεὶ δ᾽ οὖν ἐπαύσατο, ἄρχεται ἡ ἑτέρα ὡδέ πως· 9. ἐγὼ
δέ, ὦ τέκνον, Παιδεία εἰμὶ ἤδη συνήθης σοι καὶ γνω-
ρίμη, εἰ καὶ μηδέπω εἰς τέλος μου πεπείρασαι. ἡλίκα 13
μὲν οὖν τὰ ἀγαθὰ ποριῇ λιθοξόος γενόμενος, αὕτη προεί-
ρηκεν· οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ ἐργάτης ἔσῃ τῷ σώματι πονῶν
κἂν τούτῳ τὴν ἅπασαν ἐλπίδα τοῦ βίου τεθειμένος, ἀφα-
νὴς μὲν αὐτὸς ὤν, ὀλίγα καὶ ἀγεννῆ λαμβάνων, ταπεινὸς
τὴν γνώμην, εὐτελὴς δὲ τὴν πρόοδον, οὔτε φίλοις ἐπιδι-
κάσιμος οὔτε ἐχθροῖς φοβερὸς οὔτε τοῖς πολίταις ζηλω-
τός, ἀλλ᾽ αὐτὸ μόνον ἐργάτης καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ
δήμου, εἰς ἀεὶ τὸν προὔχοντα ὑποπτήσσων καὶ τὸν λέγειν
δυνάμενον θεραπεύων, λαγὼ βίον ζῶν καὶ τοῦ κρείττονος
ἕρμαιον ὤν· εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γένοιο καὶ 14
πολλὰ θαυμαστὰ ἐξεργάσαιο, τὴν μὲν τέχνην ἅπαντες
ἐπαινέσονται, οὐκ ἔστι δὲ ὅστις τῶν ἰδόντων, εἰ νοῦν
ἔχει, εὔξαιτ᾽ ἂν ὅμοιός σοι γενέσθαι· οἷος γὰρ ἂν ᾖς,
βάναυσος καὶ χειρῶναξ καὶ ἀποχειροβίωτος νομισθήσῃ.
10 10. ἢν δ᾽ ἐμοὶ πείθῃ, πρῶτον μέν σοι πολλὰ ἐπιδείξω
παλαιῶν ἀνδρῶν ἔργα, καὶ πράξεις θαυμαστὰς καὶ λόγους
αὐτῶν ἀπαγγέλλουσα καὶ πάντων ὡς εἰπεῖν ἔμπειρον ἀπο-
φαίνουσα, καὶ τὴν ψυχήν σοι, ὅπερ κυριώτατόν ἐστι, κατα-
κοσμήσω πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς κοσμήμασι, σωφροσύνῃ,
δικαιοσύνῃ, εὐσεβείᾳ, πρᾳότητι, ἐπιεικείᾳ, συνέσει, καρ-
τερίᾳ, τῷ τῶν καλῶν ἔρωτι, τῇ πρὸς τὰ σεμνότατα ὁρμῇ·
ταῦτα γάρ ἐστιν ὁ τῆς ψυχῆς ἀκήρατος ὡς ἀληθῶς κό- 15
σμος. λήσει δέ σε οὔτε παλαιὸν οὐδὲν οὔτε νῦν γενέσθαι
δέον, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα προόψει μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ
ὅλως ἅπαντα, ὁπόσα ἐστί, τά τε θεῖα τά τ᾽ ἀνθρώπινα,
11 οὐκ εἰς μακρὰν σε διδάξομαι. 11. καὶ ὁ νῦν πένης ὁ
τοῦ δεῖνος, ὁ βουλευσάμενος ἄρτι περὶ ἀγεννοῦς οὕτω
τέχνης, μετ᾽ ὀλίγον ἅπασι ζηλωτὸς καὶ ἐπίφθονος ἔσῃ,
τιμώμενος καὶ ἐπαινούμενος καὶ ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδο-
κιμῶν καὶ ὑπὸ τῶν γένει καὶ πλούτῳ προὐχόντων ἀπο-
βλεπόμενος, ἐσθῆτα μὲν τοιαύτην ἀμπεχόμενος, — δεί-
ξασα τὴν ἑαυτῆς· πάνυ δὲ λαμπρὰν ἐφόρει — ἀρχῆς δὲ
καὶ προεδρίας ἀξιούμενος· κἂν ποι ἀποδημῇς, οὐδ᾽ ἐπὶ 16

τῆς ἀλλοδαπῆς ἀγνὼς καὶ ἀφανὴς ἔσῃ· τοιαῦτά σοι περιθήσω τὰ γνωρίσματα, ὥστε τῶν ὁρώντων ἕκαστος τὸν πλησίον κινήσας δείξει σε τῷ δακτύλῳ „οὗτος ἐκεῖνος“ λέγων. 12. ἂν δέ τι σπουδῆς ἄξιον ἢ τοὺς φίλους ἢ καὶ 12
τὴν πόλιν ὅλην καταλαμβάνῃ, εἰς σὲ πάντες ἀποβλέψονται· κἄν πού τι λέγων τύχῃς, κεχηνότες οἱ πολλοὶ ἀκούσονται, θαυμάζοντές σε τῆς δυνάμεως τῶν λόγων καὶ τὸν
17 πατέρα τῆς εὐπαιδίας εὐδαιμονίζοντες· ὃ δὲ λέγουσιν, ὡς ἄρα καὶ ἀθάνατοι γίγνονταί τινες ἐξ ἀνθρώπων, τοῦτό σοι περιποιήσω· καὶ γὰρ ἢν αὐτὸς ἐκ τοῦ βίου ἀπέλθῃς, οὔποτε παύσῃ συνὼν τοῖς πεπαιδευμένοις καὶ προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις. ὁρᾷς τὸν Δημοσθένην ἐκεῖνον τίνος υἱὸν ὄντα ἐγὼ ἡλίκον ἐποίησα· ὁρᾷς τὸν Αἰσχίνην, ὃς τυμπανιστρίας υἱὸς ἦν, ὅπως αὐτὸν δι' ἐμὲ Φίλιππος ἐθε-
18 ράπευσεν. ὁ δὲ Σωκράτης καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῇ ἑρμογλυφικῇ ταύτῃ τραφεὶς ἐπειδὴ τάχιστα συνῆκε τοῦ κρείττονος καὶ δραπετεύσας παρ' αὐτῆς ηὐτομόλησεν ὡς ἐμέ, ἀκούεις ὡς παρὰ πάντων ᾄδεται. 13. ἀφεὶς δὲ αὐτοὺς τηλι- 13
κούτους καὶ τοιούτους ἄνδρας καὶ πράξεις λαμπρὰς καὶ λόγους σεμνοὺς καὶ σχῆμα εὐπρεπὲς καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ ἔπαινον καὶ προεδρίας καὶ δυνάμεις καὶ ἀρχὰς καὶ τὸ ἐπὶ λόγοις εὐδοκιμεῖν καὶ τὸ ἐπὶ συνέσει εὐδαιμονίζεσθαι χιτώνιόν τι πιναρὸν ἐνδύσῃ καὶ σχῆμα δουλοπρεπὲς ἀναλήψῃ καὶ μοχλία καὶ γλυφεῖα καὶ κοπέας καὶ κολαπτῆρας ἐν τοῖν χεροῖν ἕξεις κάτω νενευκὼς εἰς τὸ ἔργον, χαμαιπετὴς καὶ χαμαίζηλος καὶ πάντα τρόπον ταπεινός, ἀνακύπτων δὲ οὐδέποτε οὐδὲ ἀνδρῶδες οὐδὲ ἐλεύθερον οὐδὲν ἐπινοῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἔργα ὅπως εὔρυθμα καὶ εὐσχήμονα ἔσται σοι προνοῶν, ὅπως δὲ αὐτὸς
19 εὔρυθμος καὶ κόσμιος ἔσῃ, ἥκιστα πεφροντικώς, ἀλλ' ἀτιμότερον ποιῶν σεαυτὸν λίθων.

14. ταῦτα ἔτι λεγούσης αὐτῆς οὐ περιμείνας ἐγὼ τὸ 14
τέλος τῶν λόγων ἀναστὰς ἀπεφηνάμην, καὶ τὴν ἄμορφον ἐκείνην καὶ ἐργατικὴν ἀπολιπὼν μετέβαινον πρὸς τὴν Παιδείαν μάλα γεγηθώς, καὶ μάλιστα ἐπεί μοι εἰς νοῦν ἦλθεν ἡ σκυτάλη καὶ ὅτι πληγὰς εὐθὺς οὐκ ὀλίγας ἀρχο-

*μένῳ μοι χθὲς ἐνετρίψατο. ἡ δὲ ἀπολειφθεῖσα τὸ μὲν
πρῶτον ἠγανάκτει καὶ τὼ χεῖρε συνεκρότει καὶ τοὺς ὀδόν-
τας ἔπριε· τέλος δέ, ὥσπερ τὴν Νιόβην ἀκούομεν, ἐπε-
πήγει καὶ εἰς λίθον μετεβέβλητο. εἰ δὲ παράδοξα ἔπαθε,
15 μὴ ἀπιστήσητε· θαυματοποιοὶ γὰρ οἱ ὄνειροι.* 15. *ἡ
ἑτέρα δὲ πρός με ἀπιδοῦσα, Τοιγαροῦν ἀμείψομαί σε,
ἔφη, τῆσδε τῆς δικαιοσύνης, [ὅτι καλῶς τὴν δίκην ἐδί-
κασας] καὶ ἐλθὲ ἤδη, ἐπίβηθι τούτου τοῦ ὀχήματος —* 20
*δείξασά τι ὄχημα ὑποπτέρων ἵππων τινῶν τῷ Πηγάσῳ
ἐοικότων —, ὅπως εἰδῇς, οἷα καὶ ἡλίκα μὴ ἀκολουθήσας
ἐμοὶ ἀγνοήσειν ἔμελλες. ἐπεὶ δὲ ἀνῆλθον, ἡ μὲν ἤλαυνε
καὶ ἡνιόχει, ἀρθεὶς δὲ εἰς ὕψος ἐγὼ ἐσκόπουν ἀπὸ τῆς
ἕω ἀρξάμενος ἄχρι πρὸς τὰς ἑσπερίους πόλεις [καὶ ἔθνη
καὶ δήμους] καθάπερ ὁ Τριπτόλεμος ἀποσπείρων τι ἐς
τὴν γῆν. οὐκέτι μέντοι μέμνημαι, ὅ τι τὸ σπειρόμενον
ἐκεῖνο ἦν, πλὴν τοῦτο μόνον, ὅτι κάτωθεν ἀφορῶντες
ἄνθρωποι ἐπῄνουν καὶ μετ' εὐφημίας καθ' οὓς γενοίμην
16 τῇ πτήσει παρέπεμπον.* 16. *δείξασα δέ μοι τὰ τοσαῦτα
κἀμὲ τοῖς ἐπαινοῦσιν ἐκείνοις ἐπανήγαγεν αὖθις οὐκέτι* 21
*τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα ἐκείνην ἐνδεδυκότα, ἣν εἶχον ἀφιπτά-
μενος, ἀλλά μοι ἐδόκουν εὐπάρυφός τις ἐπανήκειν. κατα-
λαβοῦσα οὖν καὶ τὸν πατέρα ἑστῶτα καὶ περιμένοντα
ἐδείκνυεν αὐτῷ ἐκείνην τὴν ἐσθῆτα κἀμέ, οἷος ἥκοιμι,
καί τι καὶ ὑπέμνησεν, οἷα μικροῦ δεῖν περὶ ἐμοῦ ἐβου-
λεύσαντο.*

*ταῦτα μέμνημαι ἰδὼν ἀντίπαις ἔτι ὤν, ἐμοὶ δοκεῖν,
17 ἐκταραχθεὶς πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον.* 17. *μεταξὺ
δὲ λέγοντος, Ἡράκλεις, ἔφη τις, ὡς μακρὸν τὸ ἐνύπνιον
καὶ δικανικόν. εἶτ' ἄλλος ὑπέκρουσε, Χειμερινὸς ὄνειρος,
[ὅτε μήκισταί εἰσιν αἱ νύκτες,] ἢ τάχα που τριέσπερος,
ὥσπερ ὁ Ἡρακλῆς, καὶ αὐτός ἐστι. τί δ' οὖν ἐπῆλθεν
αὐτῷ ληρῆσαι ταῦτα πρὸς ἡμᾶς καὶ μνησθῆναι παιδικῆς* 22
*νυκτὸς καὶ ὀνείρων παλαιῶν καὶ γεγηρακότων; ἕωλος γὰρ
ἡ ψυχρολογία· μὴ ὀνείρων τινὰς ὑποκριτὰς ἡμᾶς εἴλη-
φεν; Οὔκ, ὠγαθέ· οὐδὲ γὰρ ὁ Ξενοφῶν ποτε διηγού-
μενος τὸ ἐνύπνιον, ὡς ἐδόκει αὐτῷ πυρκαιὰ εἶναι ἐν τῇ*

πατρῴᾳ οἰκίᾳ καὶ τὰ ἄλλα — ἴστε γάρ — οὐχ ὑπόκρισιν
23 τὴν ὄψιν οὐδ᾽ ὡς φλυαρεῖν ἐγνωκὼς αὐτὰ διεξῄει, καὶ
ταῦτα ἐν πολέμῳ καὶ μάχῃ καὶ ἀπογνώσει πραγμάτων,
περιεστώτων πολεμίων, ἀλλά τι καὶ χρήσιμον εἶχεν ἡ διή-
γησις. 18. καὶ τοίνυν κἀγὼ τοῦτον τὸν ὄνειρον ὑμῖν διη- 18
γησάμην ἐκείνου ἕνεκα, ὅπως οἱ νέοι πρὸς τὰ βελτίω
τρέπωνται καὶ παιδείας ἔχωνται, καὶ μάλιστα, εἴ τις αὐ-
τῶν ὑπὸ πενίας ἐθελοκακεῖ καὶ πρὸς τὰ ἥττω ἀποκλίνει
φύσιν οὐκ ἀγεννῆ διαφθείρων· ἐπιρρωσθήσεται εὖ οἶδ᾽
ὅτι κἀκεῖνος ἀκούσας τοῦ μύθου, ἱκανὸν ἑαυτῷ παρά-
δειγμα ἐμὲ προστησάμενος, ἐννοῶν οἷος μὲν ὢν πρὸς τὰ
κάλλιστα ὥρμησα καὶ παιδείας ἐπεθύμησα μηδὲν ἀποδει-
λιάσας πρὸς τὴν πενίαν τὴν τότε, οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς
ἐπανελήλυθα, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὐδενὸς γοῦν τῶν λιθο-
γλύφων ἀδοξότερος.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΙΠΟΝΤΑ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΕΙ ΕΝ ΛΟΓΟΙΣ.

1. Οὐκοῦν Προμηθέα με εἶναι φής; εἰ μὲν κατὰ 1
τοῦτο, ὦ ἄριστε, ὡς πηλίνων κἀμοὶ τῶν ἔργων ὄντων,
γνωρίζω τὴν εἰκόνα καί φημι ὅμοιος εἶναι αὐτῷ, οὐδ᾽
ἀναίνομαι πηλοπλάθος ἀκούειν, εἰ καὶ φαυλότερος ἐμοὶ
24 ὁ πηλὸς οἷος ἐκ τριόδου, βόρβορός τις παρὰ μικρόν· εἰ
δὲ ὑπερεπαινῶν τοὺς λόγους ὡς δῆθεν εὐμηχάνους ὄντας
τὸν σοφώτατον τῶν Τιτάνων ἐπιφημίζεις αὐτοῖς, ὅρα
μή τις εἰρωνείαν φῇ καὶ μυκτῆρα οἷον τὸν Ἀττικὸν προσ-
εῖναι τῷ ἐπαίνῳ. ἢ πόθεν γὰρ εὐμήχανον τοὐμόν; τίς
δ᾽ ἡ περιττὴ σοφία καὶ προμήθεια ἐν τοῖς γράμμασιν;
ὡς ἔμοιγε ἱκανόν, εἰ μὴ πάνυ σοι γήϊνα ἔδοξε μηδὲ
κομιδῇ ἀνάξια τοῦ Καυκάσου. καίτοι πόσῳ δικαιότερον
ὑμεῖς ἂν εἰκάζοισθε τῷ Προμηθεῖ, ὁπόσοι ἐν δίκαις εὐ-
δοκιμεῖτε ξὺν ἀληθείᾳ ποιούμενοι τοὺς ἀγῶνας; ζῶντα
25 γοῦν ὡς ἀληθῶς καὶ ἔμψυχα ὑμῖν τὰ ἔργα, καὶ νὴ Δία

καὶ τὸ θερμὸν (†) αὐτῶν ἐστι διάπυρον· καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ Προμηθέως ἂν εἴη, [πλὴν] εἰ μὴ διαλλάττοιτε, ὅτι μὴ ἐκ πηλοῦ πλάττετε, ἀλλὰ χρυσᾶ ὑμῖν τοῖς πολλοῖς τὰ πλά-
2 σματα. 2. ἡμεῖς δὲ οἱ ἐς τὰ πλήθη παριόντες καὶ τὰς τοιαύτας τῶν ἀκροάσεων ἀπαγγέλλοντες εἴδωλα ἄττα ἐπιδεικνύμεθα· καὶ τὸ μὲν ὅλον ἐν πηλῷ, καθάπερ ἔφην μικρὸν ἔμπροσθεν, ἡ πλαστικὴ κατὰ ταὐτὰ τοῖς κοροπλάθοις· τὰ δ' ἄλλα οὔτε κίνησις ὁμοία πρόσεστιν οὔτε ψυχῆς δῆγμά τι, ἀλλὰ τέρψις ἄλλως καὶ παιδιὰ τὸ 26
πρᾶγμα. ὥστε μοι ἐνθυμεῖσθαι ἔπεισι, μὴ ἄρα οὕτω με Προμηθέα λέγεις εἶναι, ὡς ὁ κωμικὸς τὸν Κλέωνα· φησὶ δέ, οἶσθα, περὶ αὐτοῦ·

Κλέων Προμηθεύς ἐστι μετὰ τὰ πράγματα.

καὶ αὐτοὶ δὲ Ἀθηναῖοι τοὺς χυτρέας καὶ ἰπνοποιοὺς καὶ πάντας, ὅσοι πηλουργοί, Προμηθέας ἀπεκάλουν ἐπισκώπτοντες [ἐς] τὴν πηλὸν καὶ τὴν ἐν πυρὶ οἶμαι τῶν σκευῶν ὄπτησιν· καὶ εἴ γε σοι τοῦτο βούλεται εἶναι ὁ Προμηθεύς, πάνυ εὐστόχως ἀποτετόξευται καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν δριμύτητα [τῶν σκωμμάτων], ἐπεὶ καὶ εὔθρυπτα ἡμῖν τὰ ἔργα, ὥσπερ ἐκείνοις τὰ χυτρίδια, καὶ μικρόν τις λίθον
3 ἐμβαλὼν συντρίψειεν ἂν ἅπαντα. 3. καίτοι, φαίη τις ἄν παραμυθούμενος, οὐ ταῦτα εἴκασέ σε τῷ Προμηθεῖ, ἀλλὰ 27
τὸ καινουργὸν τοῦτο [ἐπαινῶν] καὶ μὴ πρός τι ἄλλο ἀρχέτυπον μεμιμημένον, ὥσπερ ἐκεῖνος οὐκ ὄντων ἀνθρώπων τέως ἐννοήσας αὐτοὺς ἀνέπλασε, τοιαῦτα ζῷα μορφώσας καὶ διακοσμήσας, ὡς εὐκίνητά τε εἶναι καὶ ὀφθῆναι χαρίεντα· καὶ τὸ μὲν ὅλον ἀρχιτέκτων αὐτὸς ἦν, συνειργάζετο δέ τι καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐμπνέουσα τὸν πηλὸν καὶ ἔμψυχα ποιοῦσα [εἶναι] τὰ πλάσματα. ὁ μὲν ταῦτ' ἂν εἰπὼν πρός γε τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος ἂν εἴη τὸ εἰρημένον. καὶ ἴσως οὗτος ὁ νοῦς ἦν τῷ λελεγμένῳ. ἐμοὶ δὲ οὐ πάνυ ἱκανόν, εἰ καινοποιεῖν δοκοίην, μηδὲ ἔχοι τις λέγειν ἀρχέτυπόν τι τοῦ πλάσματος, οὗ τοῦτο ἀπόγο- 28
νόν ἐστιν, ἀλλ' εἰ μὴ καὶ χάριεν φαίνοιτο, αἰσχυνοίμην ἄν, εὖ ἴσθι, ἐπ' αὐτῷ καὶ ξυμπατήσας ἂν ἀφανίσαιμι· οὐδ' ἂν ὠφελήσειεν αὐτό, παρά γοῦν ἐμοί, ἡ καινότης,

μὴ οὐχὶ συντετρῖφθαι ἄμορφον ὄν. καὶ εἴ γε μὴ οὕτω
φρονοίην, ἄξιος ἂν εἶναι μοι δοκῶ ὑπὸ ἑκκαίδεκα γυπῶν
κείρεσθαι, οὐ συνιεὶς Πτολεμαίου ἀμφότερα τὰ μετὰ τοῦ
ξένου αὐτὸς πεπονθώς. 4. Πτολεμαῖος γοῦν ὁ Λάγου 4
δύο καινὰ ἐς Αἴγυπτον ἄγων, κάμηλόν τε Βακτριανὴν
παμμέλαιναν καὶ δίχρωμον ἄνθρωπον, ὡς τὸ μεν ἡμί-
τομον αὐτοῦ ἀκριβῶς μέλαν εἶναι, τὸ δ' ἕτερον ἐς ὑπερ-
βολὴν λευκόν, ἐπ' ἴσης δὲ μεμερισμένον, ἐς τὸ θέατρον
συναγαγὼν τοὺς Αἰγυπτίους ἐπεδείκνυτο αὐτοῖς ἄλλα τε
29 πολλὰ θεάματα καὶ τὸ τελευταῖον καὶ ταῦτα, τὴν κάμη-
λον καὶ τὸν ἡμίλευκον ἄνθρωπον, καὶ ᾤετο ἐκπλήξειν
τῷ θεάματι. οἱ δὲ πρὸς μὲν τὴν κάμηλον ἐφοβήθη-
σαν καὶ ὀλίγου διέφυγον ἀναθορόντες, καίτοι χρυσῷ
πᾶσα ἐκεκόσμητο καὶ ἁλουργίδι ἐπέστρωτο καὶ ὁ χαλι-
νὸς ἦν λιθοκόλλητος, Δαρείου τινὸς ἢ Καμβύσου ἢ Κύ-
ρου αὐτοῦ κειμήλιον· πρὸς δὲ τὸν ἄνθρωπον οἱ μὲν
πολλοὶ ἐγέλων, οἱ δέ τινες ὡς ἐπὶ τέρατι ἐμυσάττοντο,
ὥστε ὁ Πτολεμαῖος συνεὶς ὅτι οὐκ εὐδοκιμεῖ ἐπ' αὐτοῖς
οὐδὲ θαυμάζεται ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἡ καινότης, ἀλλὰ
πρὸ αὐτῆς τὸ εὔρυθμον καὶ τὸ εὔμορφον κρίνουσι, μετ-
έστησεν αὐτὰ καὶ [τὸν ἄνθρωπον] οὐκέτι διὰ τιμῆς ἦγεν
ὡς πρὸ τοῦ· ἀλλ' ἡ μὲν κάμηλος ἀπέθανεν ἀμελουμένη,
30 τὸν ἄνθρωπον δὲ τὸν διττὸν Θέσπιδι τῷ αὐλητῇ ἐδωρή-
σατο καλῶς αὐλήσαντι παρὰ τὸν πότον. 5. δέδοικα δὲ 5
μὴ καὶ τοὐμὸν κάμηλος ἐν Αἰγυπτίοις ᾖ, οἱ δὲ ἄνθρωποι
τὸν χαλινὸν ἀντὶ αὐτῆς θαυμάζωσι καὶ τὴν ἁλουργίδα,
ἐπειδὴ οὐδὲ τὸ ἐκ δυοῖν τοῖν καλλίστοιν συγκεῖσθαι, δια-
λόγου καὶ κωμῳδίας, οὐδὲ τοῦτο ἀπόχρη εἰς εὐμορφίαν,
εἰ μὴ καὶ ἡ μῖξις ἐναρμόνιος καὶ κατὰ τὸ σύμμετρον γί-
γνοιτο· ἔστι γοῦν ἐκ δύο καλῶν ἀλλόκοτον τὴν ξυνθή-
κην εἶναι, οἷον ἐκεῖνο τὸ προχειρότατον, ὁ ἱπποκένταυ-
ρος· οὐ γὰρ ἂν φαίης ἐπέραστόν τι ζῷον τουτὶ γενέσθαι,
31 ἀλλὰ καὶ ὑβριστότατον, εἰ χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις
ἐπιδεικνυμένοις τὰς παροινίας καὶ σφαγὰς αὐτῶν. τί
οὖν; οὐχὶ καὶ ἔμπαλιν γένοιτ' ἂν εὔμορφόν τι ἐκ δυοῖν
τοῖν ἀρίστοιν ξυντεθέν, ὥσπερ ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος τὸ

*ξυναμφότερον ἥδιστον; φημὶ ἔγωγε· οὐ μὴν περί γε
τῶν ἐμῶν ἔχω διατείνεσθαι ὡς τοιούτων ὄντων, ἀλλὰ
6 δέδια μὴ τὸ ἑκατέρου κάλλος ἡ μῖξις συνέφθειρεν.* 6. *οὐ
πάνυ γοῦν συνήθη καὶ φίλα ἐξ ἀρχῆς ἦν ὁ διάλογος καὶ
ἡ κωμῳδία, εἴ γε ὁ μὲν οἴκοι καὶ καθ' ἑαυτὸν ἢ νὴ Δία
ἐν τοῖς περιπάτοις μετ' ὀλίγων τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο,
ἡ δὲ παραδοῦσα τῷ Διονύσῳ ἑαυτὴν θεάτρῳ ὡμίλει* 32
*καὶ ξυνέπαιζε καὶ ἐγελωτοποίει καὶ ἐπέσκωπτε καὶ ἐν
ῥυθμῷ ἔβαινε πρὸς αὐλὸν ἐνίοτε, ἀναπαίστοις μέτροις
ἐποχουμένη τὰ πολλά, καὶ τὸ ὅλον τοὺς τοῦ διαλόγου
ἑταίρους ἐχλεύαζε φροντιστὰς καὶ μετεωρολέσχας καὶ τὰ* 33
*τοιαῦτα προσαγορεύουσα· καὶ μίαν ταύτην προαίρεσιν
ἐπεποίητο ἐκείνους ἐπισκώπτειν καὶ τὴν Διονυσιακὴν* 34
*ἐλευθερίαν καταχεῖν αὐτῶν, ἄρτι μὲν ἀεροβατοῦντας δει-
κνύουσα καὶ νεφέλαις ξυνόντας, ἄρτι δὲ ψυλλῶν πηδή-
ματα διαμετροῦντας, ὡς δῆθεν τὰ ἀέρια λεπτολογουμέ-
νους. ὁ διάλογος δὲ σεμνοτάτας ἐποιεῖτο τὰς συνουσίας
φύσεώς τε πέρι καὶ ἀρετῆς φιλοσοφῶν· ὥστε τὸ τῶν
μουσικῶν τοῦτο δὶς διὰ πασῶν εἶναι τὴν ἁρμονίαν [ἀπὸ
τοῦ ὀξυτάτου ἐς τὸ βαρύτατον]. καὶ ὅμως ἐτολμήσαμεν
ἡμεῖς τὰ οὕτως ἔχοντα πρὸς ἄλληλα ξυναγαγεῖν καὶ ξυν-
αρμόσαι οὐ πάνυ πειθόμενα οὐδὲ εὐμαρῶς ἀνεχόμενα* 35
7 *τὴν κοινωνίαν.* 7. *δέδια τοίνυν, μὴ αὖθις ὅμοιόν τι τῷ
Προμηθεῖ τῷ σῷ πεποιηκὼς φαίνωμαι τὸ θῆλυ τῷ ἄρ-
ρενι ἐγκαταμίξας καὶ δι' αὐτὸ δίκην ὑπόσχω, μᾶλλον δὲ
καὶ [μὴ καὶ ἄλλο τι τοιοῦτος φανείην] ἐξαπατῶν ἴσως τοὺς
ἀκούοντας καὶ ὀστᾶ παραθεὶς αὐτοῖς κεκαλυμμένα τῇ
πιμελῇ, γέλωτα κωμικὸν ὑπὸ σεμνότητι φιλοσόφῳ· τὸ
γὰρ τῆς κλεπτικῆς — καὶ γὰρ κλέπτης ὁ θεός — ἄπαγε·
τοῦτο μόνον οὐκ ἂν εἴποις ἐνεῖναι τοῖς ἡμετέροις· ἢ παρὰ* 36
*τοῦ γὰρ ἂν ἐκλέπτομεν; εἰ μὴ ἄρα τις ἐμὲ διέλαθε τοιού-
τους πιτυοκάμπτας καὶ τραγελάφους καὶ αὐτὸς συντεθει-
κώς. πλὴν ἀλλὰ τί ἂν πάθοιμι; ἐμμενετέον γὰρ οἷς* 37
*ἅπαξ προειλόμην· ἐπεὶ τό γε μεταβουλεύεσθαι Ἐπιμη-
θέως ἔργον, οὐ Προμηθέως ἐστίν.*

ΠΡΟΣ ΝΙΓΡΙΝΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Λουκιανὸς Νιγρίνῳ εὖ πράττειν.

Ἡ μὲν παροιμία φησί, Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας, ὡς γελοῖον ὂν εἴ τις ἐκεῖσε κομίζοι γλαῦκας, ὅτι πολλαὶ παρ'
38 *αὐτοῖς εἰσιν. ἐγὼ δ' εἰ μὲν δύναμιν λόγων ἐπιδείξασθαι βουλόμενος ἔπειτα Νιγρίνῳ γράψας βιβλίον ἔπεμπον, εἰχόμην ἂν τῷ γελοίῳ γλαῦκας ὡς ἀληθῶς ἐμπορευόμενος· ἐπεὶ δὲ μόνην σοι δηλῶσαι τὴν ἐμὴν γνώμην ἐθέλω, ὅπως τε νῦν ἔχω καὶ ὅτι μὴ παρέργως πρὸς τῶν σῶν λόγων εἴλημμαι, ἀποφεύγοιμ' ἂν εἰκότως καὶ τὸ τοῦ Θουκυδίδου λέγοντος, ὅτι ἡ ἀμαθία μὲν θρασεῖς, ὀκνηροὺς δὲ τὸ λελογισμένον ἀπεργάζεται· δῆλον γὰρ ὡς οὐχ ἡ ἀμαθία μοι μόνη τῆς τοιαύτης τόλμης, ἀλλὰ καὶ ὁ πρὸς τοὺς λόγους ἔρως αἴτιος. ἔρρωσο.*

ΝΙΓΡΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΕΤΑΙΡΟΣ, ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.

1. *ΕΤΑΙ. Ὡς σεμνὸς ἡμῖν σφόδρα καὶ μετέωρος* 1
39 *ἐπανελήλυθας. οὐ τοίνυν προσβλέπειν ἡμᾶς ἔτι ἀξιοῖς οὔθ' ὁμιλίας μεταδίδως οὔτε κοινωνεῖς τῶν ὁμοίων λόγων, ἀλλ' ἄφνω μεταβέβλησαι καὶ ὅλως ὑπεροπτικῷ τινι ἔοικας. ἡδέως δ' ἂν παρὰ σοῦ πυθοίμην, ὅθεν οὕτως ἀτόπως ἔχεις καὶ τί τούτων αἴτιον.*

ΛΟΥΚ. Τί γὰρ ἄλλο γε, ὦ ἑταῖρε, ἢ εὐτυχία;

ΕΤΑΙ. Πῶς λέγεις;

ΛΟΥΚ. Ὁδοῦ πάρεργον ἥκω σοι εὐδαίμων τε καὶ μακάριος γεγενημένος καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀπὸ τῆς σκηνῆς ὄνομα τρισόλβιος.

ΕΤΑΙ. Ἡράκλεις, οὕτως ἐν βραχεῖ;

ΛΟΥΚ. Καὶ μάλα.

ΕΤΑΙ. Τί δὲ τὸ μέγα τοῦτό ἐστιν, ἐφ' ὅτῳ καὶ κομᾷς, ἵνα μὴ ἐν κεφαλαίῳ μόνῳ εὐφραινώμεθα, ἔχωμεν δέ τι καὶ ἀκριβῶς εἰδέναι τὸ πᾶν ἀκούσαντες;

ΛΟΥΚ. Οὐ θαυμαστὸν εἶναί σοι δοκεῖ πρὸς Διός,
ἀντὶ μὲν δούλου με ἐλεύθερον, ἀντὶ δὲ πένητος ὡς ἀλη-
θῶς πλούσιον, ἀντὶ δὲ ἀνοήτου τε καὶ τετυφωμένου γε- 40
νέσθαι μετριώτερον;

2 2. *ΕΤΑΙ.* Μέγιστον μὲν οὖν· ἀτὰρ οὔπω μανθάνω
σαφῶς ὅ τι καὶ λέγεις.

ΛΟΥΚ. Ἐστάλην μὲν εὐθὺ τῆς πόλεως βουλόμενος
ἰατρὸν ὀφθαλμῶν θεάσασθαί τινα· τὸ γάρ μοι πάθος
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ μᾶλλον ἐπετείνετο.

ΕΤΑΙ. Οἶδα τούτων ἕκαστα, καὶ ηὐξάμην σέ τινι
σπουδαίῳ ἐπιτυχεῖν.

ΛΟΥΚ. Δόξαν οὖν μοι διὰ πολλοῦ προσειπεῖν Νι-
γρῖνον τὸν Πλατωνικὸν φιλόσοφον, ἕωθεν ἐξαναστὰς ὡς
αὐτὸν ἀφικόμην καὶ κόψας τὴν θύραν τοῦ παιδίου ἀγγεί-
λαντος εἰσεκλήθην· καὶ παρελθὼν εἴσω καταλαμβάνω τὸν
μὲν ἐν χερσὶ βιβλίον ἔχοντα, πολλὰς δὲ εἰκόνας παλαιῶν 41
σοφῶν ἐν κύκλῳ κειμένας. προὔκειτο δὲ ἐν μέσῳ καὶ
πινάκιόν τισι τῶν ἀπὸ γεωμετρίας σχημάτων καταγε-
γραμμένον καὶ σφαῖρα καλάμου πρὸς τὸ τοῦ παντὸς
3 μίμημα ὡς ἐδόκει πεποιημένη. 3. σφόδρα οὖν με φιλο-
φρόνως ἀσπασάμενος ἠρώτα ὅ τι πράττοιμι. κἀγὼ πάντα
διηγησάμην αὐτῷ, καὶ δῆτ' ἐν μέρει καὶ αὐτὸς ἠξίουν
εἰδέναι ὅτι τε πράττοι καὶ εἰ αὖθις αὐτῷ ἐγνωσμένον
εἴη στέλλεσθαι τὴν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. ὁ δὲ ἀρξάμενος,
ὦ ἑταῖρε, περὶ τούτων λέγειν καὶ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην
διηγεῖσθαι τοσαύτην τινά μου τῶν λόγων ἀμβροσίαν
κατεσκέδασεν, ὥστε καὶ τὰς Σειρῆνας ἐκείνας [εἴ τινες
ἄρα ἐγένοντο] καὶ τὰς Κηληδόνας καὶ τὸν Ὁμήρου λωτὸν
4 ἀρχαῖον ἀποδεῖξαι· οὕτω θεσπέσια ἐφθέγξατο. 4. προ- 42
ήχθη γὰρ αὐτήν τε φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι καὶ τὴν ἀπὸ
ταύτης ἐλευθερίαν καὶ τῶν δημοσίᾳ νομιζομένων ἀγα-
θῶν καταγελάσαι, πλούτου καὶ δόξης καὶ βασιλείας καὶ
τιμῆς, ἔτι τε χρυσοῦ καὶ πορφύρας καὶ τῶν πάνυ περι-
βλέπτων τοῖς πολλοῖς, τέως δὲ κἀμοὶ δοκούντων· ἅπερ
ἔγωγε ἀτενεῖ καὶ ἀναπεπταμένῃ τῇ ψυχῇ δεξάμενος αὐ-
τίκα μὲν οὐδὲ εἶχον εἰκάσαι ὅπερ ἐπεπόνθειν, ἀλλὰ παν-

τοῖος ἐγιγνόμην· καὶ ἄρτι μὲν ἐλυπούμην, ἐληλεγμένων μοι τῶν φιλτάτων, πλούτου τε καὶ ἀργυρίου καὶ δόξης, καὶ μόνον οὐκ ἐδάκρυον ἐπ᾽ αὐτοῖς καθῃρημένοις, ἄρτι δὲ αὐτὰ μὲν ἐδόκει μοι ταπεινὰ καὶ καταγέλαστα; ἔχαιρον δ᾽ αὖ ὥσπερ ἐκ ζοφεροῦ τινος ἀέρος τοῦ βίου τοῦ πρόσθεν ἐς αἰθρίαν τε καὶ μέγα φῶς ἀναβλέπων· ὥστε
43 δή, τὸ καινότατον, τοῦ ὀφθαλμοῦ μὲν καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἀσθενείας ἐπελανθανόμην, τὴν δὲ ψυχὴν ὀξυδερκέστερος κατὰ μικρὸν ἐγιγνόμην· ἐλελήθειν γὰρ τέως αὐτὴν τυφλώττουσαν περιφέρων. 5. προϊὼν δὲ ἐς τόδε περι- 5
ήχθην, ὅπερ ἀρτίως ἡμῖν ἐπεκάλεις· γαῦρός τε γὰρ ὑπὸ τοῦ λόγου καὶ μετέωρός εἰμι καὶ ὅλως μικρὸν οὐκέτι οὐδὲν ἐπινοῶ· δοκῶ γάρ μοι ὅμοιόν τι πεπονθέναι πρὸς φιλοσοφίαν, οἷόνπερ καὶ οἱ Ἰνδοὶ πρὸς τὸν οἶνον λέγονται παθεῖν, ὅτε πρῶτον ἔπιον αὐτοῦ· θερμότεροι γὰρ ὄντες φύσει πιόντες ἰσχυρὸν οὕτω πότον αὐτίκα μάλα ἐξεβακχεύθησαν καὶ διπλασίως ὑπὸ τοῦ ἀκράτου ἐξεμάνησαν. οὕτω σοι καὶ αὐτὸς ἔνθεος καὶ μεθύων ὑπὸ τῶν λόγων περιέρχομαι.

6. *ΕΤΑΙ.* Καὶ μὴν τοῦτό γε οὐ μεθύειν, ἀλλὰ νή- 6
φειν τε καὶ σωφρονεῖν ἐστιν. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἄν, εἰ οἷόν τε, αὐτῶν ἀκοῦσαι τῶν λόγων· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ φθο-
44 νεῖν αὐτῶν οἶμαι θέμις, ἄλλως τε εἰ καὶ φίλος καὶ περὶ τὰ ὅμοια ἐσπουδακὼς ὁ βουλόμενος ἀκούειν εἴη.

ΛΟΥΚ. Θάρρει, ὦγαθέ· τοῦτο γάρ τοι τὸ τοῦ Ὁμήρου, σπεύδοντα καὶ αὐτὸν παρακαλεῖς, καὶ εἴ γε μὴ ἔφθης, αὐτὸς ἂν ἐδεήθην ἀκοῦσαί μου διηγουμένου· μάρτυρα γάρ σε παραστήσασθαι πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐθέλω, ὅτι οὐκ ἀλόγως μαίνομαι· ἄλλως τε καὶ ἡδύ μοι τὸ μεμνῆσθαι αὐτῶν πολλάκις, καὶ ταύτην ἤδη μελέτην ἐποιησάμην· ἐπεὶ κἂν μὴ παρών τις τύχῃ, καὶ οὕτω δὶς ἢ τρὶς
45 τῆς ἡμέρας ἀνακυκλῶ πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα. 7. καὶ 7
ὥσπερ οἱ ἐρασταὶ τῶν παιδικῶν οὐ παρόντων ἔργ᾽ ἄττα καὶ λόγους εἰρημένους αὐτοῖς διαμνημονεύουσι καὶ τούτοις ἐνδιατρίβοντες ἐξαπατῶσι τὴν νόσον, ὡς παρόντων σφίσι τῶν ἀγαπωμένων· ἔνιοι γοῦν αὐτοῖς καὶ προσλαλεῖν

οἴονται καὶ ὡς ἄρτι λεγομένων πρὸς αὐτοὺς ὧν τότε
ἤκουσαν, ἥδονται καὶ προσάψαντες τὴν ψυχὴν τῇ μνήμῃ
τῶν παρεληλυθότων σχολὴν οὐκ ἄγουσι τοῖς ἐν ποσὶν
ἀνιᾶσθαι· οὕτω δὴ καὶ αὐτὸς φιλοσοφίας οὐ παρούσης
τοὺς λόγους, οὓς τότε ἤκουσα, συναγείρων καὶ πρὸς ἐμαυ-
τὸν ἀνατυλίττων οὐ μικρὰν ἔχω παραμυθίαν, καὶ ὅλως,
καθάπερ ἐν πελάγει καὶ νυκτὶ πολλῇ φερόμενος ἐς πυρσόν 46
τινα τοῦτον ἀποβλέπω πᾶσι μὲν παρεῖναι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ
πραττομένοις τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον οἰόμενος, ἀεὶ δὲ ὥσπερ
ἀκούων αὐτοῦ τὰ αὐτὰ πρός με λέγοντος· ἐνίοτε δέ, καὶ
μάλιστα ὅταν ἐνερείσω τὴν ψυχήν, καὶ τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ μοι φαίνεται καὶ τῆς φωνῆς ὁ ἦχος ἐν ταῖς ἀκοαῖς
παραμένει· καὶ γάρ τοι κατὰ τὸν κωμικὸν ὡς ἀληθῶς
ἐγκατέλιπέ τι κέντρον τοῖς ἀκούουσι.
8 8. *ΕΤΑΙ.* Παῦε, ὦ θαυμάσιε, μακρὸν ἀνακρουό-
μενος καὶ λέγε ἐξ ἀρχῆς ἀναλαβὼν ἤδη τὰ εἰρημένα· ὡς
οὐ μετρίως με ἀποκναίεις περιάγων.

ΛΟΥΚ. Εὖ λέγεις, καὶ οὕτω χρὴ ποιεῖν. ἀλλ' ἐκεῖνο, 47
ὦ ἑταῖρε, ἤδη τραγικοὺς ἢ καὶ νὴ Δία κωμικοὺς φαύ-
λους ἑώρακας ὑποκριτάς, τῶν συριττομένων λέγω τού-
των καὶ διαφθειρόντων τὰ ποιήματα καὶ τὸ τελευταῖον
ἐκβαλλομένων, καίτοι τῶν δραμάτων πολλάκις εὖ ἐχόν-
των τε καὶ νενικηκότων;

ΕΤΑΙ. Πολλοὺς οἶδα τοιούτους. ἀλλὰ τί τοῦτο;

ΛΟΥΚ. Δέδοικα μή σοι μεταξὺ δόξω γελοίως αὐτὰ
μιμεῖσθαι, τὰ μὲν ἀτάκτως συνείρων, ἐνίοτε δὲ καὶ αὐ-
τὸν ὑπ' ἀσθενείας τὸν νοῦν διαφθείρων, κᾆτα προαχθῇς
ἠρέμα καὶ αὐτοῦ καταγνῶναι τοῦ δράματος. καὶ τὸ μὲν
ἐμόν, οὐ πάνυ ἄχθομαι, ἡ δὲ ὑπόθεσις οὐ μετρίως με
λυπήσειν ἔοικε συνεκπίπτουσα καὶ [τὸ ἐμὸν μέρος] ἀσχη- 48
9 μονοῦσα. 9. τοῦτ' οὖν παρ' ὅλον μέμνησό μοι τὸν λό-
γον, ὡς ὁ μὲν ποιητὴς ἡμῖν τῶν τοιούτων ἁμαρτημάτων
ἀνεύθυνος καὶ τῆς σκηνῆς πόρρω που κάθηται, οὐδὲν
αὐτῷ μέλον τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ πραγμάτων. ἐγὼ δ' ἐμαυ-
τοῦ σοι πεῖραν παρέχω, ὁποῖός τίς εἰμι τὴν μνήμην ὑπο-
κριτὴς οὐδὲν ἀγγέλου τὰ ἄλλα τραγικοῦ διαφέρων. ὥστε

κἂν ἐνδεέστερόν τι δοκῶ λέγειν, ἐκεῖνο μὲν ἔστω πρό-
χειρον, ὡς ἄμεινον ἢ καὶ ἄλλως ὁ ποιητὴς ἴσως διεξήει·
ἐμὲ δὲ κἂν ἐκσυρίττῃς, οὐ πάνυ τι λυπήσομαι.
49 10. *ΕΤΑΙ.* Ὡς εὖ γε νὴ τὸν Ἑρμῆν καὶ κατὰ τὸν 10
τῶν ῥητόρων νόμον πεπροοιμίασταί σοι· ἔοικας γοῦν
κἀκεῖνα προσθήσειν, ὡς δι᾽ ὀλίγου τε ὑμῖν ἡ συνουσία
ἐγένετο καὶ ὡς οὐδ᾽ αὐτὸς ἥκεις πρὸς τὸν λόγον παρε-
σκευασμένος καὶ ὡς ἄμεινον εἶχεν αὐτοῦ ταῦτα λέγοντος
ἀκούειν· σὺ γὰρ ὀλίγα καὶ ὅσα οἷόν τε ἦν τυγχάνεις τῇ
μνήμῃ συγκεκομισμένος. οὐ ταῦτ᾽ ἐρεῖν ἔμελλες; οὐδὲν
οὖν αὐτῶν ἔτι σοι δεῖ πρὸς ἐμέ· νόμισον δὲ τούτου γε
ἕνεκα πάντα σοι προειρῆσθαι· ὡς ἐγὼ καὶ βοᾶν καὶ κρο-
τεῖν ἕτοιμος. ἢν δέ γε διαμέλλῃς, μνησικακήσω παρὰ
τὸν ἀγῶνα καὶ ὀξύτατα συρίξομαι.
50 11. *ΛΟΥΚ.* Καὶ ταῦτα μέν, ἃ σὺ διῆλθες, ἐβου- 11
λόμην ἂν εἰρῆσθαί μοι, κἀκεῖνο δέ ὅτι οὐχ ἑξῆς οὐδὲ
ὡς ἐκεῖνος ἔλεγε, ῥῆσίν τινα περὶ πάντων ἐρῶ· πάνυ
γὰρ τοῦθ᾽ ἡμῖν ἀδύνατον· οὐδ᾽ αὖ ἐκείνῳ περιθεὶς τοὺς
λόγους, μὴ καὶ κατ᾽ ἄλλο τι γένωμαι τοῖς ὑποκριταῖς
ἐκείνοις ὅμοιος, οἳ πολλάκις ἢ Ἀγαμέμνονος ἢ Κρέοντος
ἢ καὶ Ἡρακλέους αὐτοῦ πρόσωπον ἀνειληφότες, χρυσίδας
ἠμφιεσμένοι καὶ δεινὸν βλέποντες καὶ μέγα κεχηνότες
μικρὸν φθέγγονται καὶ ἰσχνὸν καὶ γυναικῶδες καὶ τῆς
Ἑκάβης ἢ Πολυξένης πολὺ ταπεινότερον. ἵν᾽ οὖν μὴ καὶ
αὐτὸς ἐλέγχωμαι πάνυ μεῖζον τῆς ἐμαυτοῦ κεφαλῆς προ-
σωπεῖον περικείμενος καὶ τὴν σκευὴν καταισχύνων, ἀπὸ
γυμνοῦ σοι βούλομαι τοὐμοῦ προσώπου προσλαλεῖν, ἵνα
μὴ συγκατασπάσω που πεσὼν τὸν ἥρωα ὃν ὑποκρίνομαι.
12. *ΕΤΑΙ.* Οὗτος ἀνὴρ οὐ παύσεται τήμερον πρός 12
51 με πολλῇ τῇ σκηνῇ καὶ τῇ τραγῳδίᾳ χρώμενος.
ΛΟΥΚ. Καὶ μὴν παύσομαί γε· πρὸς ἐκεῖνα δὲ ἤδη
τρέψομαι. ἡ μὲν ἀρχὴ τῶν λόγων ἔπαινος ἦν Ἑλλάδος
καὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀνθρώπων, ὅτι φιλοσοφίᾳ καὶ πενίᾳ
σύντροφοί εἰσι καὶ οὔτε τῶν ἀστῶν οὔτε τῶν ξένων οὐ-
δένα τέρπονται ὁρῶντες, ὃς ἂν τρυφὴν εἰσάγειν εἰς αὐ-
τοὺς βιάζηται, ἀλλ᾽ εἰ καί τις ἀφίκηται παρ᾽ αὐτοὺς οὕτω

διακείμενος, ἠρέμα τε μεθαρμόττουσι καὶ παραπαιδα-
γωγοῦσι καὶ πρὸς τὸ καθαρὸν τῆς διαίτης μεθιστᾶσιν.
13 13. ἐμέμνητο γοῦν τινος τῶν πολυχρύσων, ὃς ἐλθὼν
Ἀθήναζε μάλ᾽ ἐπίσημος καὶ φορτικὸς ἀκολούθων ὄχλῳ
καὶ ποικίλῃ ἐσθῆτι καὶ χρυσῷ αὐτὸς μὲν ᾤετο ζηλωτὸς
εἶναι πᾶσι τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ὡς ἂν εὐδαίμων ἀποβλέ-
πεσθαι· τοῖς δ᾽ ἄρα δυστυχεῖν ἐδόκει τὸ ἀνθρώπιον, καὶ
παιδεύειν ἐπεχείρουν αὐτὸν οὐ πικρῶς οὐδ᾽ ἄντικρυς
ἀπαγορεύοντες ἐν ἐλευθέρᾳ τῇ πόλει καθ᾽ ὅντινα τρόπον
βούλεται μὴ βιοῦν· ἀλλ᾽ ἐπεὶ κἀν τοῖς γυμνασίοις καὶ 52
λουτροῖς ὀχληρὸς ἦν θλίβων τοῖς οἰκέταις καὶ στενοχω-
ρῶν τοὺς ἀπαντῶντας, ἡσυχῇ τις ἂν ὑπεφθέγξατο προσ-
ποιούμενος λανθάνειν, ὥσπερ οὐ πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον
ἀποτείνων, Δέδοικε μὴ παραπόληται μεταξὺ λούμενος·
καὶ μὴν εἰρήνη γε μακρὰ κατέχει τὸ βαλανεῖον· οὐδὲν
οὖν δεῖ στρατοπέδου. ὁ δὲ ἀκούων δῆτα μεταξὺ ἐπαι-
δεύετο. τὴν δὲ ἐσθῆτα τὴν ποικίλην καὶ τὰς πορφυρίδας
ἐκείνας ἀπέδυσαν αὐτὸν ἀστείως πάνυ τὸ ἀνθηρὸν ἐπι-
σκώπτοντες τῶν χρωμάτων, Ἔαρ ἤδη; λέγοντες, καί, Πό-
θεν ὁ ταὼς οὗτος; καί, Τάχα τῆς μητρός ἐστιν αὐτοῦ·
καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ τὰ ἄλλα δὲ οὕτως ἀπέσκωπτον, ἢ
τῶν δακτυλίων τὸ πλῆθος ἢ τῆς κόμης τὸ περίεργον ἢ
τῆς διαίτης τὸ ἀκόλαστον. ὥστε κατὰ μικρὸν ἐσωφρο-
νίσθη καὶ παρὰ πολὺ βελτίων ἀπῆλθε δημοσίᾳ πεπαι-
14 δευμένος. 14. ὅτι δ᾽ οὐκ αἰσχύνονται πενίαν ὁμολογοῦν- 53
τες, ἐμέμνητο πρός με φωνῆς τινος, ἣν ἀκοῦσαι πάντων
ἔφη κοινῇ προεμένων ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Παναθηναίων·
ληφθέντα μὲν γάρ τινα τῶν πολιτῶν ἄγεσθαι παρὰ τὸν
ἀγωνοθέτην, ὅτι βαπτὸν ἔχων ἱμάτιον ἐθεώρει, τοὺς δὲ
ἰδόντας ἐλεῆσαί τε καὶ παραιτεῖσθαι καὶ τοῦ κήρυκος
ἀνειπόντος, ὅτι παρὰ τὸν νόμον ἐποίησε τοιαύτῃ ἐσθῆτι
θεώμενος, ἀναβοῆσαι μιᾷ φωνῇ πάντας ὥσπερ ἐσκεμμέ-
νους, συγγνώμην ἀπονέμειν αὐτῷ τοιαῦτά γε ἀμπεχομένῳ·
μὴ γὰρ ἔχειν αὐτὸν ἕτερα. ταῦτά τε οὖν ἐπῄνει καὶ προσ-
έτι τὴν ἐλευθερίαν τὴν ἐκεῖ καὶ τῆς διαίτης τὸ ἀνεπί-
φθονον, ἡσυχίαν τε καὶ ἀπραγμοσύνην, ἃ δὴ ἄφθονα

παρ᾽ αὐτοῖς ἐστιν. ἀπέφαινε δὲ φιλοσοφίᾳ συνῳδὸν τὴν
54 *παρὰ τοῖς τοιούτοις διατριβὴν καὶ καθαρὸν ἦθος φυλά-*
ξαι δυναμένην σπουδαίῳ τε ἀνδρὶ καὶ πλούτου κατα-
φρονεῖν πεπαιδευμένῳ καὶ τῷ πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν
προαιρουμένῳ τὸν ἐκεῖ βίον μάλιστα ἡρμοσμένον. 15. *ὅστις* 15
δὲ πλούτου ἐρᾷ καὶ χρυσῷ κεκήληται καὶ πορφύρᾳ καὶ
δυναστείᾳ μετρεῖ τὸ εὔδαιμον, ἄγευστος μὲν ἐλευθερίας,
ἀπείρατος δὲ παρρησίας, ἀθέατος δὲ ἀληθείας, κολα-
κείᾳ τὰ πάντα καὶ δουλείᾳ σύντροφος, ἢ ὅστις ἡδονῇ
πᾶσαν τὴν ψυχὴν ἐπιτρέψας ταύτῃ μόνῃ λατρεύειν διέ-
γνωκε, φίλος μὲν περιέργων τραπεζῶν, φίλος δὲ πότων
καὶ ἀφροδισίων, ἀνάπλεως γοητείας καὶ ἀπάτης καὶ ψευ-
δολογίας, [ἢ ὅστις ἀκούων τέρπεται κρουμάτων τε καὶ
55 *τερετισμάτων καὶ διεφθορότων ᾀσμάτων], τοῖς δὴ τοιού-*
τοις πρέπειν τὴν τοιαύτην διατριβήν· 16. *μεσταὶ γὰρ* 16
αὐτοῖς τῶν φιλτάτων πᾶσαι μὲν ἀγυιαί, πᾶσαι δὲ ἀγο-
ραί· πάρεστι δὲ πάσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν καταδέχε-
σθαι, τοῦτο μὲν δι᾽ ὀφθαλμῶν, τοῦτο δὲ δι᾽ ὤτων τε καὶ
ῥινῶν, τοῦτο δὲ καὶ διὰ λαιμοῦ καὶ ἀφροδισίων· ὑφ᾽ ἧς
δὴ ῥεούσης ἀενάῳ τε καὶ θολερῷ ῥεύματι πᾶσαι μὲν
ἀνευρύνονται ὁδοί· συνεισέρχεται γὰρ μοιχεία καὶ φι-
λαργυρία καὶ ἐπιορκία καὶ τὸ τοιοῦτο φῦλον τῇ ἡδονῇ·
παρασύρεται δὲ τῆς ψυχῆς ἐπικλυζομένης πάντοθεν αἰδὼς
καὶ ἀρετὴ καὶ δικαιοσύνη· τῶν δὲ ἔρημος ὁ χῶρος γενό-
μενος δίψης ἀεὶ πιμπλαμένης (†) ἀνθεῖ πολλαῖς τε καὶ
ἀγρίαις ἐπιθυμίαις. τοιαύτην ἀπέφαινε τὴν πόλιν καὶ
56 *τοιούτων διδάσκαλον ἀγαθῶν.* 17. *ἔγωγ᾽ οὖν, ἔφη, ὅτε* 17
τὸ πρῶτον ἐπανῄειν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, πλησίον που γενό-
μενος ἐπιστήσας ἐμαυτὸν λόγον ἀπῄτουν τῆς δεῦρο ἀφί-
ξεως, ἐκεῖνα δὴ τὰ τοῦ Ὁμήρου λέγων·

τίπτ᾽ αὖτ᾽, ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο,
τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν εὐτυχίαν ἐκείνην καὶ τὴν ἐλευθερίαν
ἤλυθες, ὄφρα ἴδῃς

τὸν ἐνταῦθα θόρυβον, συκοφάντας καὶ προσαγορεύσεις
ὑπερηφάνους καὶ δεῖπνα καὶ κόλακας καὶ μιαιφονίας καὶ
διαθηκῶν προσδοκίας καὶ φιλίας ἐπιπλάστους; ἢ τί καὶ

πρᾶξαι διέγνωκας μήτ' ἀπαλλάττεσθαι μήτε χρῆσθαι
18 τοῖς καθεστῶσι δυνάμενος; 18. οὕτω δὴ βουλευσάμενος
καὶ καθάπερ ὁ Ζεὺς τὸν Ἕκτορα ὑπεξαγαγὼν ἐμαυτὸν
ἐκ βελέων, φησίν,

ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ 57

τὸ λοιπὸν οἰκουρεῖν εἱλόμην καὶ βίον τινὰ τοῦτον γυναι-
κώδη καὶ ἄτολμον τοῖς πολλοῖς δοκοῦντα προτιθέμενος
αὐτῇ φιλοσοφίᾳ καὶ Πλάτωνι καὶ ἀληθείᾳ προσλαλῶ,
καὶ καθίσας ἐμαυτὸν ὥσπερ ἐν θεάτρῳ μυριάνδρῳ σφό-
δρα που μετέωρος ἐπισκοπῶ τὰ γιγνόμενα, τοῦτο μὲν
πολλὴν ψυχαγωγίαν καὶ γέλωτα παρέχειν δυνάμενα, τοῦτο
19 δὲ καὶ πεῖραν ἀνδρὸς ὡς ἀληθῶς βεβαίου λαβεῖν. 19. εἰ
γὰρ χρὴ καὶ κακῶν ἔπαινον εἰπεῖν, μὴ ὑπολάβῃς μεῖζόν
τι γυμνάσιον ἀρετῆς ἢ τῆς ψυχῆς δοκιμασίαν ἀληθεστέ-
ραν τῆσδε τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς· οὐ γὰρ
μικρὸν ἀντισχεῖν τοσαύταις μὲν ἐπιθυμίαις, τοσούτοις
δὲ θεάμασί τε καὶ ἀκούσμασι πάντοθεν ἕλκουσι καὶ
ἀντιλαμβανομένοις, ἀλλ' ἀτεχνῶς δεῖ τὸν Ὀδυσσέα μιμη-
σάμενον παραπλεῖν αὐτὰ μὴ δεδεμένον τὼ χεῖρε, δειλὸν
γάρ, μηδὲ τὰ ὦτα κηρῷ φραξάμενον, ἀλλ' ἀκούοντα 58
20 καὶ λελυμένον καὶ ἀληθῶς ὑπερήφανον. 20. ἔνεστι δὲ
καὶ φιλοσοφίαν θαυμάσαι παραθεωροῦντα τὴν τοσαύτην
ἄνοιαν, καὶ τῶν τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν μὴ καταφρονεῖν
ὁρῶντα ὥσπερ ἐν σκηνῇ καὶ πολυπροσώπῳ δράματι τὸν
μὲν ἐξ οἰκέτου δεσπότην προϊόντα, τὸν δ' ἀντὶ πλουσίου
πένητα, τὸν δὲ σατράπην ἐκ πένητος ἢ βασιλέα, τὸν δὲ
φίλον τούτου ἐχθρόν, τὸν δὲ φυγάδα φίλον· τοῦτο γάρ
τοι καὶ τὸ δεινότατόν ἐστιν, ὅτι καίτοι μαρτυρομένης
τῆς Τύχης παίζειν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα καὶ ὁμο-
λογούσης μηδὲν αὐτῶν εἶναι βέβαιον, ὅμως ταῦθ' ὁσημ-
έραι βλέποντες ὀρέγονται καὶ πλούτου καὶ δυναστείας
21 καὶ μεστοὶ περιίασι πάντες οὐ γιγνομένων ἐλπίδων. 21. ὃ 59
δὲ δὴ ἔφην, ὅτι καὶ γελᾶν ἐν τοῖς γιγνομένοις ἔνεστι
καὶ ψυχαγωγεῖσθαι, τοῦτο ἤδη σοι φράσω. πῶς γὰρ
οὐ γελοῖοι μὲν οἱ πλουτοῦντες αὐτίκα καὶ τὰς πορφυρί-
δας προφαίνοντες καὶ τοὺς δακτύλους προτείνοντες καὶ

πολλὴν κατηγοροῦντες ἀπειροκαλίαν, τὸ δὲ καινότατον, τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀλλοτρίᾳ φωνῇ προσαγορεύοντες, ἀγαπᾶν ἀξιοῦντες, ὅτι μόνον αὐτοὺς προσέβλεψαν; οἱ δὲ σεμνότεροι καὶ προσκυνεῖσθαι περιμένοντες, οὐ πόρρωθεν οὐδ' ὡς Πέρσαις νόμος, ἀλλὰ δεῖ προσελθόντα καὶ ὑποκύψαντα καὶ [πόρρωθεν] τὴν ψυχὴν ταπεινώσαντα καὶ τὸ πάθος αὐτῆς ἐμφανίσαντα τῇ τοῦ σώματος ὁμοιότητι τὸ στῆθος ἢ τὴν δεξιὰν καταφιλεῖν, ζηλωτὸν καὶ περίβλεπτον τοῖς μηδὲ τούτου τυγχάνουσιν· [ὁ δ' ἕστηκε
60 παρέχων ἑαυτὸν εἰς πλείω χρόνον ἐξαπατώμενον.] ἐπαινῶ δέ γε ταύτης αὐτοὺς τῆς ἀπανθρωπίας, ὅτι μὴ τοῖς στόμασιν ἡμᾶς προσίενται. 22. πολὺ δὲ τούτων οἱ προσιόν- 22
τες αὐτοῖς καὶ θεραπεύοντες γελοιότεροι, νυκτὸς μὲν ἐξανιστάμενοι μέσης, περιθέοντες δὲ ἐν κύκλῳ τὴν πόλιν καὶ πρὸς τῶν οἰκετῶν ἀποκλειόμενοι, κύνες καὶ κόρακες καὶ τὰ τοιαῦτα ἀκούειν ὑπομένοντες. γέρας δὲ τῆς πικρᾶς ταύτης αὐτοῖς περιόδου τὸ φορτικὸν ἐκεῖνο δεῖπνον καὶ πολλῶν αἴτιον συμφορῶν, ἐν ᾧ πόσα μὲν ἐμφαγόντες, πόσα δὲ παρὰ γνώμην ἐμπιόντες, πόσα δὲ ὧν οὐκ ἐχρῆν ἀπολαλήσαντες ἢ μεμφόμενοι τὸ τελευταῖον ἢ δυσφοροῦντες ἀπίασιν ἢ διαβάλλοντες τὸ δεῖπνον ἢ ὕβριν καὶ μικρολογίαν ἐγκαλοῦντες. πλήρεις δὲ αὐτῶν ἐμούντων οἱ στενωποὶ καὶ πρὸς τοῖς χαμαιτυπείοις μαχομένων·
61 καὶ μεθ' ἡμέραν οἱ πλείονες αὐτῶν κατακλιθέντες ἰατροῖς παρέχουσιν ἀφορμὰς περιόδων· ἔνιοι μὲν γάρ, τὸ καινότατον, οὐδὲ νοσεῖν σχολάζουσιν. 23. ἐγὼ μέντοι γε 23
πολὺ τῶν κολακευομένων ἐξωλεστέρους τοὺς κόλακας ὑπείληφα, καὶ σχεδὸν αὐτοὺς ἐκείνοις καθίστασθαι τῆς ὑπερηφανίας αἰτίους· ὅταν γὰρ αὐτῶν τὴν περιουσίαν θαυμάσωσι καὶ τὸν χρυσὸν ἐπαινέσωσι καὶ τοὺς πυλῶνας ἕωθεν ἐμπλήσωσι καὶ προελθόντας ὥσπερ δεσπότας προσείπωσι, τί καὶ φρονήσειν ἐκείνους εἰκός ἐστιν; εἰ δέ γε κοινῷ δόγματι κἂν πρὸς ὀλίγον ἀπέσχοντο τῆσδε τῆς ἐθελοδουλίας, οὐκ ἂν οἴει τοὐναντίον αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πτωχῶν δεομένους τοὺς πλουσίους, μὴ ἀθέατον αὐτῶν μηδ' ἀμάρτυρον τὴν εὐδαιμονίαν κατα-

λιπεῖν μηδ' ἀνόητόν τε καὶ ἄχρηστον τῶν τραπεζῶν τὸ 62
κάλλος καὶ τῶν οἴκων τὸ μέγεθος; οὐ γὰρ οὕτω τοῦ
πλουτεῖν ἐρῶσιν ὡς τοῦ διὰ τὸ πλουτεῖν εὐδαιμονίζε-
σθαι. καὶ οὕτω δὴ ἔχει, μηδὲν ὄφελος εἶναι περικαλ-
λοῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι μηδὲ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος, εἰ
μή τις αὐτὰ θαυμάζοι. ἐχρῆν οὖν ταύτῃ καθαιρεῖν αὐ-
τῶν καὶ ἐπευωνίζειν τὴν δυναστείαν ἐπιτειχίσαντας τῷ
πλούτῳ τὴν ὑπεροψίαν· νῦν δὲ λατρεύοντες εἰς ἀπόνοιαν 63
24 ἄγουσι. 24. καὶ τὸ μὲν ἄνδρας ἰδιώτας καὶ ἀναφανδὸν
τὴν ἀπαιδευσίαν ὁμολογοῦντας τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, με-
τριώτερον ἂν εἰκότως νομισθείη· τὸ δὲ καὶ τῶν φιλο- 64
σοφεῖν προσποιουμένων πολλῷ ἔτι τούτων γελοιότερα
δρᾶν, τοῦτ' ἤδη τὸ δεινότατόν ἐστι. πῶς γὰρ οἴει τὴν
ψυχὴν διατεθεῖσθαί μοι, ὅταν ἴδω τούτων τινά, μάλιστα
τῶν προβεβηκότων, ἀναμεμιγμένον κολάκων ὄχλῳ καὶ
τῶν ἐπ' ἀξίας τινὰ δορυφοροῦντα καὶ τοῖς ἐπὶ τὰ δεῖπνα
παραγγέλλουσι κοινολογούμενον, ἐπισημότερον δὲ τῶν
ἄλλων ἀπὸ τοῦ σχήματος ὄντα καὶ φανερώτερον; καὶ
ὃ μάλιστα ἀγανακτῶ, ὅτι μὴ καὶ τὴν σκευὴν τῶν κολά-
κων μεταλαμβάνουσι, τὰ ἄλλα γε ὁμοίως ὑποκρινόμενοι
25 τοῦ δράματος. 25. ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἐργά-
ζονται, τίνι τῶν καλῶν εἰκάσομεν; οὐκ ἐμφοροῦνται μὲν
ἀπειροκαλώτερον, μεθύσκονται δὲ φανερώτερον, ἐξανί-
στανται δὲ πάντων ὕστατοι, πλείω δὲ ἀποφέρειν τῶν
ἄλλων ἀξιοῦσιν; οἱ δὲ ἀστειότεροι αὐτῶν πολλάκις καὶ 65
ᾆσαι προήχθησαν. καὶ ταῦτα μὲν οὖν γελοῖα ἡγεῖτο·
μάλιστα δὲ ἐμέμνητο τῶν ἐπὶ μισθῷ φιλοσοφούντων
καὶ τὴν ἀρετὴν ὤνιον ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς προτιθέντων·
ἐργαστήρια γοῦν ἐκάλει καὶ καπηλεῖα τὰς τούτων δια-
τριβάς· ἠξίου γὰρ τὸν πλούτου καταφρονεῖν διδάξοντα
26 πρῶτον αὐτὸν παρέχειν ὑψηλότερον λημμάτων. 26. ἀμέ-
λει καὶ πράττων ταῦτα διετέλει, οὐ μόνον προῖκα τοῖς
ἀξιοῦσι συνδιατρίβων, ἀλλὰ καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν
καὶ πάσης περιουσίας καταφρονῶν, τοσούτου δέων ὀρέ-
γεσθαι τῶν οὐδὲν προσηκόντων, ὥστε μηδὲ τῶν ἑαυτοῦ
φθειρομένων ποιεῖσθαι πρόνοιαν, ὅς γε καὶ ἀγρὸν οὐ

πόῤῥω τῆς πόλεως κεκτημένος οὐδὲ ἐπιβῆναι αὐτοῦ πολ-
66 λῶν ἐτῶν ἠξίωσεν, ἀλλ᾽ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι
διωμολόγει, τοῦτ᾽ οἶμαι διειληφώς, ὅτι τούτων μὲν φύσει
οὐδενός ἐσμεν κύριοι, νόμῳ δὲ καὶ διαδοχῇ τὴν χρῆσιν
αὐτῶν εἰς ἀόριστον παραλαμβάνοντες ὀλιγοχρόνιοι δεσπό-
ται νομιζόμεθα, κἀπειδὰν ἡ προθεσμία παρέλθῃ, τηνι-
καῦτα παραλαβὼν ἄλλος ἀπολαύει τοῦ κτήματος. οὐ
μικρὰ δὲ οὐδὲ ἐκεῖνα παρέχει τοῖς ζηλοῦν ἐθέλουσι παρα-
δείγματα, τῆς τροφῆς τὸ ἀπέριττον καὶ τῶν γυμνασίων
τὸ σύμμετρον καὶ τοῦ προσώπου τὸ αἰδέσιμον καὶ τῆς
ἐσθῆτος τὸ μέτριον, ἐφ᾽ ἅπασι δὲ τούτοις τῆς διανοίας
τὸ ἡρμοσμένον καὶ τὸ ἥμερον τοῦ τρόπου. 27. παρῄνει 27
67 δὲ τοῖς συνοῦσι μηδ᾽ ἀναβάλλεσθαι τὸ ἀγαθόν, ὅπερ
τοὺς πολλοὺς ποιεῖν προθεσμίας ὁριζομένους ἑορτὰς ἢ
πανηγύρεις, ὡς ἀπ᾽ ἐκείνων ἀρξομένους τοῦ μὴ ψεύσα-
σθαι καὶ τοῦ τὰ δέοντα ποιῆσαι· ἠξίου γὰρ ἀμέλλητον
εἶναι τὴν πρὸς τὸ καλὸν ὁρμήν. δῆλος δὲ ἦν καὶ τῶν
τοιούτων κατεγνωκὼς φιλοσόφων, οἳ ταύτην ἄσκησιν ἀρε-
τῆς ὑπελάμβανον, ἢν πολλαῖς ἀνάγκαις καὶ πόνοις τοὺς
νέους ἀντέχειν καταγυμνάσωσι τοῦτο μὲν ἀνυποδητεῖν οἱ
πολλοὶ κελεύοντες, ἄλλοι δὲ μαστιγοῦντες, οἱ δὲ χαριέ-
στεροι καὶ σιδήρῳ τὰς ἐπιφανείας αὐτῶν καταξύοντες.
28. ἡγεῖτο γὰρ χρῆναι πολὺ πρότερον ἐν ταῖς ψυχαῖς τὸ 28
68 στεῤῥὸν τοῦτο καὶ ἀπαθὲς κατασκευάσαι, καὶ τὸν ἄριστα
παιδεύειν ἀνθρώπους προαιρουμένον τοῦτο μὲν ψυχῆς,
τοῦτο δὲ σώματος, τοῦτο δὲ ἡλικίας τε καὶ τῆς πρότε-
ρον ἀγωγῆς ἐστοχάσθαι, ἵνα μὴ τὰ παρὰ δύναμιν ἐπι-
τάττων ἐλέγχηται· πολλοὺς γοῦν καὶ τελευτᾶν ἔφασκεν
οὕτως ἀλόγως ἐπιταθέντας· ἕνα δὲ καὶ αὐτὸς εἶδον, ὃς
καὶ γευσάμενος τῶν παρ᾽ ἐκείνοις κακῶν, ἐπειδὴ τάχιστα
λόγων ἀληθῶν ἐπήκουσεν, ἀμεταστρεπτὶ φεύγων ὡς αὐ-
τὸν ἀφίκετο καὶ δῆλος ἦν ῥᾷον διακείμενος. 29. ἤδη 29
69 δὲ τούτων ἀποστὰς τῶν ἄλλων αὖθις ἀνθρώπων ἐμέμ-
νητο καὶ τὰς ἐν τῇ πόλει ταραχὰς διεξῄει καὶ τὸν ὠθισ-
μὸν αὐτῶν καὶ τὰ θέατρα καὶ τὸν ἱππόδρομον καὶ τὰς
τῶν ἡνιόχων εἰκόνας καὶ τὰ τῶν ἵππων ὀνόματα καὶ

τοὺς ἐν τοῖς στενωποῖς περὶ τούτων διαλόγους· πολλὴ
γὰρ ὡς ἀληθῶς ἡ ἱππομανία καὶ πολλῶν ἤδη σπουδαίων
30 εἶναι δοκούντων ἐπείληπται. 30. μετὰ δὲ ταῦτα ἑτέρου
δράματος ἥπτετο τῶν ἀμφὶ τὴν νεκυίαν τε καὶ διαθήκας
καλινδουμένων, προστιθεὶς ὅτι μίαν φωνὴν οἱ Ῥωμαίων 70
παῖδες ἀληθῆ παρ' ὅλον τὸν βίον προΐενται, τὴν ἐν ταῖς 71
διαθήκαις λέγων, ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι τῆς σφετέρας ἀλη-
θείας. ὃ δὲ καὶ μεταξὺ λέγοντος αὐτοῦ γελᾶν προήχθην, 72
ὅτι καὶ συγκατορύττειν ἑαυτοῖς ἀξιοῦσι τὰς ἀμαθίας καὶ
τὴν ἀναλγησίαν ἔγγραφον ὁμολογοῦσιν, οἱ μὲν ἐσθῆτας
ἑαυτοῖς κελεύοντες συγκαταφλέγεσθαι τῶν παρὰ τὸν βίον
τιμίων, οἱ δὲ καὶ παραμένειν τινὰς οἰκέτας τοῖς τάφοις,
ἔνιοι δὲ καὶ στέφειν τὰς στήλας ἄνθεσιν, εὐήθεις ἔτι
31 καὶ παρὰ τὴν τελευτὴν διαμένοντες. 31. εἰκάζειν οὖν
ἠξίου, τί πέπρακται τούτοις παρὰ τὸν βίον, εἰ τοιαῦτα
περὶ τῶν μετὰ τὸν βίον ἐπισκήπτουσι· τούτους γὰρ εἶναι
τοὺς τὸ πολυτελὲς ὄψον ὠνουμένους καὶ τὸν οἶνον ἐν
τοῖς συμποσίοις μετὰ κρόκων τε καὶ ἀρωμάτων ἐκχέον- 73
τας, τοὺς μέσου χειμῶνος ἐμπιπλαμένους ῥόδων καὶ τὸ
σπάνιον αὐτῶν καὶ παράκαιρον ἀγαπῶντας, τὸ δ' ἐν καιρῷ
καὶ κατὰ φύσιν ὡς εὐτελὲς ὑπερηφανοῦντας· τούτους
εἶναι τοὺς καὶ τὰ μύρα πίνοντας· καὶ ὃ μάλιστα διέσυ-
ρεν αὐτῶν, ὅτι μηδὲ χρῆσθαι ἴσασι ταῖς ἐπιθυμίαις,
ἀλλὰ κἀν ταύταις παρανομοῦσι καὶ τοὺς ὅρους συγχέουσι
πάντοθεν τῇ τρυφῇ παραδόντες αὐτῶν τὰς ψυχὰς πατεῖν,
καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἐν ταῖς [τραγῳδίαις τε καὶ] κωμῳδίαις
λεγόμενον, ἤδη καὶ παρὰ θύραν εἰσβιαζόμενοι. σολοι- 74
32 κισμὸν οὖν ἐκάλει τοῦτο τῶν ἡδονῶν. 32. ἀπὸ δὲ τῆς
αὐτῆς γνώμης κἀκεῖνο ἔλεγεν ἀτεχνῶς τοῦ Μώμου τὸν
λόγον μιμησάμενος· ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐμέμφετο τοῦ ταύρου
τὸν δημιουργὸν θεὸν οὐ προθέντα τῶν ὀφθαλμῶν τὰ
κέρατα, οὕτω δὴ καὶ αὐτὸς ᾐτιᾶτο τῶν στεφανουμένων,
ὅτι μὴ ἴσασι τοῦ στεφάνου τὸν τόπον· εἰ γάρ τοι, ἔφη,
τῇ πνοῇ τῶν ἴων τε καὶ ῥόδων χαίρουσιν, ὑπὸ τῇ ῥινὶ
μάλιστα ἐχρῆν αὐτοὺς στέφεσθαι παρ' αὐτὴν ὡς οἷόν τε
τὴν ἀναπνοήν, ἵν' ὡς πλεῖστον ἀνέσπων τῆς ἡδονῆς. 75

33. καὶ μὴν κἀκείνους διεγέλα τοὺς θαυμάσιόν τινα τὴν 33
σπουδὴν περὶ τὰ δεῖπνα ποιουμένους χυμῶν τε ποικι-
λίαις καὶ πεμμάτων περιεργίαις· καὶ γὰρ αὖ καὶ τούτους
ἔφασκεν ὀλιγοχρονίου τε καὶ βραχείας ἡδονῆς ἔρωτι πολ-
76 λὰς πραγματείας ὑπομένειν· ἀπέφαινε γοῦν τεσσάρων
δακτύλων αὐτοῖς εἵνεκα πάντα πονεῖσθαι τὸν πόνον, ἐφ'
ὅσους ὁ μήκιστος ἀνθρώπου λαιμός ἐστιν· οὔτε γὰρ πρὶν
ἐμφαγεῖν, ἀπολαύειν τι τῶν ἐωνημένων, οὔτε βρωθέντων
ἡδίω γενέσθαι τὴν ἀπὸ τῶν πολυτελεστέρων πλησμονήν·
λοιπὸν οὖν εἶναι τὴν ἐν τῇ παρόδῳ γιγνομένην ἡδονὴν
τοσούτων ὠνεῖσθαι χρημάτων. εἰκότα δὲ πάσχειν ἔλεγεν
αὐτοὺς ὑπ' ἀπαιδευσίας τὰς ἀληθεστέρας ἡδονὰς ἀγνοοῦν-
τας, ὧν ἁπασῶν φιλοσοφία χορηγός ἐστι τοῖς πονεῖν
προαιρουμένοις. 34. περὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς βαλανείοις 34
δρωμένων πολλὰ μὲν διεξῄει, τὸ πλῆθος τῶν ἑπομένων,
τὰς ὕβρεις, τοὺς ἐπικειμένους τοῖς οἰκέταις καὶ μικροῦ
δεῖν ἐκφερομένους. ἓν δέ τι καὶ μάλιστα μισεῖν ἐῴκει,
πολὺ δ' ἐν τῇ πόλει τοῦτο καὶ τοῖς βαλανείοις ἐπιχωριά-
ζον· προϊόντας γάρ τινας τῶν οἰκετῶν δεῖ βοᾶν καὶ παρ-
αγγέλλειν προορᾶσθαι τοῖν ποδοῖν, ἢν ὑψηλόν τι ἢ κοῖ-
λον μέλλωσιν ὑπερβαίνειν, καὶ ὑπομιμνήσκειν αὐτούς,
τὸ καινότατον, ὅτι βαδίζουσι. δεινὸν οὖν ἐποιεῖτο, εἰ
στόματος μὲν ἀλλοτρίου δειπνοῦντες μὴ δέονται μηδὲ
χειρῶν, μηδὲ ὤτων ἀκούοντες ἀλλοτρίων, ὀφθαλμῶν δὲ
ὑγιαίνοντες ἀλλοτρίων δέονται προοψομένων καὶ ἀνέχον-
ται φωνὰς ἀκούοντες δυστυχέσιν ἀνθρώποις πρεπούσας
77 καὶ πεπηρωμένοις· ταῦτα γὰρ αὐτὰ πάσχουσιν ἐν ταῖς
ἀγοραῖς ἡμέρας μέσης καὶ οἱ τὰς πόλεις ἐπιτετραμμένοι.
35. ταῦτά τε καὶ πολλὰ ἕτερα τοιαῦτα διελθὼν κατέ- 35
παυσε τὸν λόγον. ἐγὼ δὲ τέως μὲν ἤκουον αὐτοῦ τεθη-
πώς, καὶ μὴ σιωπήσῃ πεφοβημένος· ἐπειδὴ δὲ ἐπαύσατο,
τοῦτο δὴ τὸ τῶν Φαιάκων πάθος ἐπεπόνθειν· πολὺν
γὰρ δὴ χρόνον ἐς αὐτὸν ἀπέβλεπον κεκηλημένος· εἶτα
πολλῇ συγχύσει καὶ ἰλίγγῳ κατειλημμένος τοῦτο μὲν
ἱδρῶτι κατερρεόμην, τοῦτο δὲ φθέγξασθαι βουλόμενος
ἐξέπιπτόν τε καὶ ἀνεκοπτόμην, καὶ ἥ τε φωνὴ ἐξέλειπε

καὶ ἡ γλῶττα διημάρτανε, καὶ τέλος ἐδάκρυον ἀπορού-
μενος· οὐ γὰρ ἐξ ἐπιπολῆς οὐδ' ὡς ἔτυχεν ἡμῶν ὁ λό-
γος καθίκετο, βαθεῖα δὲ καὶ καίριος ἡ πληγὴ ἐγένετο,
καὶ μάλα εὐστόχως ἐνεχθεὶς ὁ λόγος αὐτήν, εἰ οἷόν τε
εἰπεῖν, διέκοψε τὴν ψυχήν· εἰ γάρ τοι δεῖ κἀμὲ ἤδη φιλο-
σόφων προσάψασθαι λόγων, ὧδέ πως περὶ τούτων ὑπεί-
36 ληφα· 36. δοκεῖ μοι ἀνδρὸς εὐφυοῦς ψυχὴ μάλα σκοπῷ
τινι ἁπαλῷ προσεοικέναι. τοξόται δὲ πολλοὶ μὲν ἀνὰ
τὸν βίον καὶ μεστοὶ τὰς φαρέτρας ποικίλων τε καὶ παν-
τοδαπῶν λόγων, οὐ μὴν πάντες εὔστοχα τοξεύουσιν, ἀλλ'
οἱ μὲν αὐτῶν σφόδρα τὰς νευρὰς ἐπιτείναντες ἐντονώτε- 78
ρον τοῦ δέοντος ἀφιᾶσι· καὶ ἅπτονται μὲν καὶ οὗτοι
[τῆς ὁδοῦ], τὰ δὲ βέλη αὐτῶν οὐ μένει ἐν τῷ σκοπῷ, ἀλλ'
ὑπὸ τῆς σφοδρότητος [διελθόντα καὶ] παροδεύσαντα κε-
χηνυῖαν μόνον τῷ τραύματι τὴν ψυχὴν ἀπέλιπεν. ἄλλοι
δὲ πάλιν τούτοις ὑπεναντίως· ὑπὸ γὰρ ἀσθενείας τε καὶ
ἀτονίας οὐδὲ ἐφικνεῖται τὰ βέλη αὐτοῖς ἄχρι πρὸς τὸν
σκοπόν, ἀλλ' ἐκλυθέντα καταπίπτει πολλάκις ἐκ μέσης
τῆς ὁδοῦ· ἢν δέ ποτε καὶ ἐφίκηται, ἄκρον μὲν ἐπιλίγδην
ἅπτεται, βαθεῖαν δὲ οὐκ ἐργάζεται τὴν πληγήν· οὐ γὰρ
37 ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐμβολῆς ἀπεστέλλετο. 37. ὅστις δὲ ἀγαθὸς
τοξότης καὶ Τεύκρῳ ὅμοιος, πρῶτον μὲν ἀκριβῶς ὄψεται 79
τὸν σκοπόν, εἰ μὴ σφόδρα μαλακός, εἰ μὴ στερρότερος
τοῦ βέλους· γίγνονται γὰρ δὴ καὶ ἄτρωτοι σκοποί. ἐπει-
δὰν δὲ ταῦτα ἴδῃ, τηνικαῦτα χρίσας τὸ βέλος οὔτε ἰῷ,
καθάπερ τὰ Σκυθῶν χρίεται, οὔτε ὀπῷ, καθάπερ τὰ
Κουρήτων, ἀλλ' ἠρέμα δηκτικῷ τε καὶ γλυκεῖ φαρμάκῳ
τοῦτο χρίσας εὐτέχνως ἐτόξευσε· τὸ δὲ ἐνεχθὲν εὖ μάλα
ἐντόνως καὶ διακόψαν ἄχρι τοῦ διελθεῖν μένει τε καὶ
πολὺ τοῦ φαρμάκου ἀφίησιν, ὃ δὴ σκιδνάμενον ὅλην ἐν
κύκλῳ τὴν ψυχὴν περιέρχεται. ταῦτά τοι καὶ ἥδονται
καὶ δακρύουσι μεταξὺ ἀκούοντες, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἔπασχον,
ἡσυχῇ ἄρα τοῦ φαρμάκου τὴν ψυχὴν περιθέοντος. ἐπῄει 80
δ' οὖν μοι πρὸς αὐτὸν τὸ ἔπος ἐκεῖνο λέγειν·

βάλλ' οὕτως, αἴ κέν τι φόως ἄνδρεσσι γένηαι.

ὥσπερ γὰρ οἱ τοῦ Φρυγίου αὐλοῦ ἀκούοντες οὐ πάντες

μαίνονται, ἀλλ᾽ ὁπόσοι αὐτῶν τῇ Ῥέᾳ λαμβάνονται, οὗτοι δὲ πρὸς τὸ μέλος ὑπομιμνήσκονται τοῦ πάθους, οὕτω δὴ καὶ φιλοσόφων ἀκούοντες οὐ πάντες ἔνθεοι καὶ τραυματίαι ἀπίασιν, ἀλλ᾽ οἷς ὑπῆν τι ἐν τῇ φύσει φιλοσοφίᾳ συγγενές.

38. *ΕΤΑΙ.* Ὡς σεμνὰ καὶ θαυμάσια καὶ θεῖά γε, ὦ 38
81 ἑταῖρε, διελήλυθας, ἐλελήθεις τέ με πολλῆς ὡς ἀληθῶς τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ λωτοῦ κεκορεσμένος· ὥστε καὶ μεταξὺ σοῦ λέγοντος ἔπασχόν τι ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ παυσαμένου ἄχθομαι καὶ ἵνα δὴ καὶ κατὰ σὲ εἴπω, τέτρωμαι· καὶ μὴ θαυμάσῃς· οἶσθα γὰρ ὅτι καὶ οἱ πρὸς τῶν κυνῶν τῶν λυττώντων δηχθέντες οὐκ αὐτοὶ μόνοι λυττῶσιν, ἀλλὰ κἄν τινας ἑτέρους ἐν τῇ μανίᾳ δάκωσι τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ οὗτοι ἔκφρονες γίγνονται· συμμεταβαίνει γάρ τι τοῦ πάθους ἅμα τῷ δήγματι καὶ πολυγονεῖται ἡ νόσος καὶ πολλὴ γίγνεται τῆς μανίας διαδοχή.

ΛΟΥΚ. Οὐκοῦν καὶ αὐτὸς ἡμῖν καιρίαν ὁμολογεῖς;

ΕΤΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ προσέτι δέομαί γέ σου κοινήν τινα τὴν θεραπείαν ἐπινοεῖν.

82 *ΛΟΥΚ.* Τὸ τοῦ Τηλέφου ἄρα ἀνάγκη ποιεῖν.

ΕΤΑΙ. Ποῖον τοῦτο λέγεις;

ΛΟΥΚ. Ἐπὶ τὸν τρώσαντα ἐλθόντας ἰᾶσθαι παρακαλεῖν.

ΔΙΚΗ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ.

1. [Ἐπὶ ἄρχοντος Ἀριστάρχου Φαληρέως, Πυανεψιῶνος ἑβδόμῃ ἱσταμένου, γραφὴν ἔθετο τὸ Σῖγμα πρὸς 1
τὸ Ταῦ ἐπὶ τῶν ἑπτὰ Φωνηέντων βίας καὶ ὑπαρχόντων ἁρπαγῆς, ἀφῃρῆσθαι λέγον πάντων τῶν ἐν διπλῷ ταῦ ἐκφερομένων.]

83 2. Μέχρι μέν, ὦ Φωνήεντα δικασταί, ὀλίγα ἠδικούμην 2
ὑπὸ τουτουὶ τοῦ ταῦ καταχρωμένου τοῖς ἐμοῖς καὶ καταίροντος ἔνθα μὴ δεῖ, οὐ βαρέως ἔφερον τὴν βλάβην καὶ παρήκουον ἔνια τῶν λεγομένων ὑπὸ τῆς μετριότητος,

ἣν ἴστε με φυλάσσοντα πρός τε ὑμᾶς καὶ τὰς ἄλλας συλ-
λαβάς· ἐπεὶ δὲ ἐς τοσοῦτον ἥκει πλεονεξίας τε καὶ ἀνο-
μίας, ὥστε ἐφ' οἷς ἡσύχασα πολλάκις οὐκ ἀγαπῶν [ἀλλ'] 84
ἤδη καὶ πλείω προσβιάζεται, ἀναγκαίως αὐτὸ εὐθύνω νῦν
παρὰ τοῖς ἀμφότερα εἰδόσιν ὑμῖν. δέος δὲ οὐ μικρόν γε
ἐπὶ τούτοις [τῆς ἀποθλίψεως] ἐπέρχεται τοῖς ἐμαυτοῦ·
τοῖς γὰρ προπεπραγμένοις ἀεί τι μεῖζον προστιθὲν ἄρδην
με τῆς οἰκείας ἀποθλίψει χώρας, ὡς ὀλίγου δεῖν ἡσυχίαν
ἀγαγόντα μηδὲ ἐν γράμμασιν ἀριθμεῖσθαι, ἐν ἴσῳ δὲ κεῖ-
3 σθαι τοῦ ψόφου (†). 3. δίκαιον οὖν οὐχ ὑμᾶς μόνον, οἳ δι-
κάζετε νῦν, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ γράμματα τῆς πείρας ἔχειν
τινὰ φυλακήν· εἰ γὰρ ἐξέσται τοῖς βουλομένοις ἀπὸ τῆς 85
καθ' αὑτὰ τάξεως ἐς ἀλλοτρίαν βιάζεσθαι καὶ τοῦτο ἐπι-
τρέψετε ὑμεῖς, ὧν χωρὶς οὐδὲν καθόλου τι γράφεται, οὐχ
ὁρῶ τίνα τρόπον αἱ συντάξεις τὰ νόμιμα, ἐφ' οἷς ἐτάχθη
τὰ κατ' ἀρχάς, ἕξουσιν. ἀλλ' οὔτε ὑμᾶς οἶμαί ποτε ἐς
τοσοῦτον ἀμελείας τε καὶ παροράσεως ἥξειν, ὥστε ἐπι-
τρέψαι τινὰ μὴ δίκαια, οὔτε, εἰ καθυφήσετε τὸν ἀγῶνα
4 ὑμεῖς, ἐμοὶ παραλειπτέον ἐστὶν ἀδικουμένῳ. 4. ὡς εἴθε
καὶ τῶν ἄλλων ἀνεκόπησαν τότε αἱ τόλμαι εὐθὺς ἀρξα-
μένων παρανομεῖν· [καὶ] οὐ γὰρ ἂν ἐπολέμει μέχρι νῦν
τὸ λάμβδα τῷ ῥῶ διαμφισβητοῦν περὶ τῆς κισήρεως καὶ 86
κεφαλαργίας, οὔτε τὸ γάμμα τῷ κάππα διηγωνίζετο καὶ
ἐς χεῖρας μικροῦ δεῖν ἤρχετο πολλάκις ἐν τῷ γναφείῳ
ὑπὲρ γναφάλλων, ἐπέπαυτο δ' ἂν καὶ πρὸς τὸ λάμβδα
μαχόμενον τὸ μόγις ἀφαιρούμενον αὐτοῦ καὶ μάλιστα
παρακλέπτον, καὶ τὰ λοιπὰ δ' ἂν ἠμέλει συγχύσεως ἄρχε- 87
σθαι παρανόμου· καλὸν γὰρ ἕκαστον μένειν ἐφ' ἧς τετύ-
χηκε τάξεως· τὸ δὲ ὑπερβαίνειν ἐς ἃ μὴ χρὴ λύοντός ἐστι
5 τὸ δίκαιον. 5. καὶ ὅ γε πρῶτος ἡμῖν τοὺς νόμους τού-
τους διατυπώσας, εἴτε Κάδμος ὁ νησιώτης εἴτε Παλαμή- 88
δης ὁ Ναυπλίου, — καὶ Σιμωνίδῃ δὲ ἔνιοι προσάπτουσι
τὴν προμήθειαν ταύτην — οὐ τῇ τάξει μόνον, καθ' ἣν αἱ
προεδρίαι βεβαιοῦνται, διώρισαν, τί πρῶτον ἔσται ἢ δεύ-
τερον, ἀλλὰ καὶ ποιότητας, ἃς ἕκαστον ἡμῶν ἔχει, καὶ
δυνάμεις συνεῖδον. καὶ ὑμῖν μέν, ὦ δικασταί, τὴν μείζω

*δεδώκασι τιμήν, ὅτι καθ᾽ αὑτὰ δύνασθε φθέγγεσθαι,
ἡμιφώνοις δὲ τὴν ἐφεξῆς, ὅτι προσθήκης εἰς τὸ ἀκου-
σθῆναι δεῖται· πασῶν δὲ ἐσχάτην ἐνόμισαν ἔχειν μοῖραν
89 ἔνια τῶν πάντων, οἷς οὐδὲ φωνὴ πρόσεστι· καθ᾽ ἕκαστα
μὲν οὖν τὰ φωνήεντα φυλάσσειν ἔοικε τοὺς νόμους τού-
τους. 6. τὸ δέ γε ταῦ τοῦτο, οὐ γὰρ ἔχω χείρονι αὐτὸ 6
ὀνομάσαι ῥήματι [ἢ ὃ καλεῖται], ὃ μὰ τοὺς θεούς, εἰ μὴ
ἐξ ὑμῶν δύο συνῆλθον ἀγαθοὶ καὶ καθήκοντες ὁραθῆ-
ναι, τό τε ἄλφα καὶ τὸ ὖ, οὐδ᾽ ἂν ἠκούσθη μόνον, τοῦτο
τοίνυν ἐτόλμησεν ἀδικεῖν με πλείω τῶν πώποτε βιασα-
μένων, ὀνομάτων μὲν καὶ ῥημάτων ἀπελάσαν πατρῴων,
90 ἐκδιῶξαν δὲ ὁμοῦ συνδέσμων ἅμα καὶ προθέσεων, ὡς
μηκέτι φέρειν τὴν ἔκτοπον πλεονεξίαν. ὅθεν δὲ καὶ ἀπὸ
τίνων ἀρξάμενον, ὥρα λέγειν. 7. ἐπεδήμουν ποτὲ Κυ- 7
βέλῳ, — τὸ δέ ἐστι πολίχνιον οὐκ ἀηδές, ἄποικον, ὡς
ἔχει λόγος, Ἀθηναίων — ἐπηγόμην δὲ καὶ τὸ κράτιστον
ῥῶ, γειτόνων τὸ βέλτιστον· κατηγόμην δὲ παρὰ κωμῳ-
διῶν τινι ποιητῇ, Λυσίμαχος ἐκαλεῖτο, Βοιώτιος μέν,
91 ὡς ἐφαίνετο, τὸ γένος ἀνέκαθεν, ἀπὸ μέσης δὲ ἀξιῶν
λέγεσθαι τῆς Ἀττικῆς· παρὰ τούτῳ δὴ τῷ ξένῳ τὴν τοῦ
ταῦ τούτου πλεονεξίαν ἐφώρασα· μέχρι μὲν γὰρ ὀλίγοις
ἐπεχείρει τέτταρα καὶ τετταράκοντα λέγον ἀποστερεῖν με
τῶν συγγεγενημένων μοι, συνήθειαν ᾤμην συντεθραμμέ-
νων γραμμάτων· ἔτι δὲ τήμερον καὶ τὰ ὅμοια ἐπισπώμε-
νον ἴδια ταυτὶ λέγον, καὶ τοῦτο οἰστὸν ἦν μοι τὸ ἄκουσμα
92 καὶ οὐ πάνυ τι ἐδακνόμην ἐπ᾽ αὐτοῖς· 8. ὁπότε δὲ ἐκ 8
τούτων ἀρξάμενον ἐτόλμησε καττίτερον εἰπεῖν καὶ κάτ-
τυμα καὶ πίτταν, εἶτα ἀπηρυθρίασε καὶ βασίλιτταν ὀνο-
μάζειν, οὐ μετρίως ἐπὶ τούτοις ἀγανακτῶ καὶ πίμπραμαι
δεδιὼς μὴ τῷ χρόνῳ καὶ τὰ σῦκα τῦκά τις ὀνομάσῃ. καί
μοι πρὸς Διὸς ἀθυμοῦντι καὶ μεμονωμένῳ τῶν βοηθησόν-
των σύγγνωτε τῆς δικαίας ὀργῆς· οὐ γὰρ περὶ μικρὰ
καὶ τὰ τυχόντα ἐστὶν ὁ κίνδυνος, ἀφαιρουμένων τῶν συν-
93 ήθων καὶ συνεσχολακότων μοι γραμμάτων· κίσσαν μου
[λάλον ὄρνεον], ἐκ μέσων ὡς ἔπος εἰπεῖν τῶν κόλπων
ἁρπάσαν κίτταν ὠνόμασεν· ἀφείλετο δέ μου φάσσαν ἅμα*

νήσσαις τε καὶ κοσσύφοις ἀπαγορεύοντος Ἀριστάρχου·
περιέσπασε δὲ καὶ μελισσ͂ν οὐκ ὀλίγας· ἐπ᾽ Ἀττικὴν
δὲ ἦλθε καὶ ἐκ μέσης αὐτῆς ἀνήρπασεν ἀνόμως Υμησ-
9 *σὸν ὁρώντων ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων συλλαβῶν.* 9. *ἀλλὰ*
τί λέγω ταῦτα; Θεσσαλίας με ἐξέβαλεν ὅλης Θετταλίαν 94
ἀξιοῦν λέγειν, καὶ πᾶσαν ἀποκέκλεικέ μοι τὴν θάλασσαν
οὐδὲ τῶν ἐν κήποις φεισάμενον σευτλίων, ὡς τὸ δὴ
λεγόμενον μηδὲ πάσσαλόν μοι καταλιπεῖν. ὅτι δὲ ἀνε-
ξίκακόν εἰμι γράμμα, μαρτυρεῖτέ μοι καὶ αὐτοὶ μηδέ
ποτε ἐγκαλέσαντι τῷ ζῆτα σμάραγδον ἀποσπάσαντι καὶ
πᾶσαν ἀφελομένῳ Σμύρναν, μηδὲ τῷ ξῦ πᾶσαν παρα-
βάντι συνθήκην καὶ τὸν συγγραφέα τῶν τοιούτων ἔχοντι
Θουκυδίδην σύμμαχον· τῷ μὲν γὰρ γείτονί μου ῥῶ νοσή-
σαντι συγγνώμη, παρ᾽ αὐτῷ φυτεύσαντί μου τὰς μυρσί- 95
νας καὶ παίσαντί μέ ποτε ὑπὸ μελαγχολίας ἐπὶ κόρσης.
10 *κἀγὼ μὲν τοιοῦτον.* 10. *τὸ δὲ ταῦ τοῦτο [σκοπῶμεν] ὡς*
φύσει βίαιον καὶ πρὸς τὰ λοιπά. ὅτι δὲ οὐδὲ τῶν ἄλλων
ἀπέσχετο γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ δέλτα καὶ τὸ θῆτα
καὶ τὸ ζῆτα, μικροῦ δεῖν πάντα ἠδίκησε τὰ στοιχεῖα,
αὐτά μοι κάλει τὰ ἀδικηθέντα γράμματα. ἀκούετε, φω-
νήεντα δικασταί, τοῦ μὲν δέλτα λέγοντος· „ἀφείλετό μου
τὴν ἐνδελέχειαν, ἐντελέχειαν ἀξιοῦν λέγεσθαι παρὰ πάν-
τας τοὺς νόμους"· τοῦ θῆτα κρούοντος τὴν κεφαλὴν καὶ
τὰς τρίχας τίλλοντος ἐπὶ τῷ [καὶ] τῆς κολοκύνθης ἐστε- 96
ρῆσθαι· τοῦ ζῆτα, τοῦ συρίζειν καὶ σαλπίζειν, ὡς μήκετ᾽
αὐτῷ ἐξεῖναι μηδὲ γρύζειν. τίς ἂν τούτων ἀνάσχοιτο;
ἢ τίς ἂν ἐξαρκέσειε δίκη πρὸς τὸ πονηρότατον τουτὶ
11 *ταῦ;* 11. *τὸ δὲ ἄρα οὐ τὸ ὁμόφυλον τῶν στοιχείων μόνον*
ἀδικεῖ γένος, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ πρὸς τὸ ἀνθρώπειον μεταβέ-
βηκε τουτονὶ τὸν τρόπον· οὐ γὰρ ἐπιτρέπει γε αὐτοὺς
κατ᾽ εὐθὺ φέρεσθαι ταῖς γλώσσαις· μᾶλλον δέ, ὦ δι-
κασταί, [μεταξὺ γάρ με πάλιν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγ-
ματα ἀνέμνησε περὶ τῆς γλώσσης, ὅτι καὶ ταύτης με τὸ
μέρος ἀπήλασε καὶ γλῶτταν ποιεῖ τὴν γλῶσσαν. ὦ γλώσ-
σης ἀληθῶς νόσημα ταῦ. ἀλλὰ μεταβήσομαι πάλιν ἐπ᾽
ἐκεῖνο καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναγορεύσω ὑπὲρ ὧν εἰς

αὐτοὺς πλημμελεῖ·] δεσμοῖς [γὰρ] τισι στρεβλοῦν καὶ σπα-
ράττειν αὐτῶν τὴν φωνὴν ἐπιχειρεῖ. καὶ ὁ μέν τι καλὸν
97 ἰδὼν καλὸν εἰπεῖν αὐτὸ βούλεται, τὸ δὲ παρεισπεσὸν
ταλὸν εἰπεῖν αὐτοὺς ἀναγκάζει ἐν ἅπασι προεδρίαν ἔχειν
ἀξιοῦν· πάλιν ἕτερος περὶ κλήματος διαλέγεται, τὸ δὲ
— τλῆμον γάρ ἐστιν ἀληθῶς — τλῆμα πεποίηκε τὸ
κλῆμα. καὶ οὐ μόνον γε τοὺς τυχόντας ἀδικεῖ, ἀλλ' ἤδη
καὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ, ᾧ καὶ γῆν καὶ θάλασσαν εἶξαί
φασι καὶ τῆς αὐτῶν φύσεως ἐκστῆναι, [τὸ δὲ] καὶ τούτῳ
ἐπιβουλεύει καὶ Κῦρον αὐτὸν ὄντα Τῦρόν τινα ἀπέφη-
νεν. 12. οὕτω μὲν οὖν ὅσον ἐς φωνὴν ἀνθρώπους ἀδι- 12
κεῖ· ἔργῳ δὲ πῶς; κλάουσιν ἄνθρωποι καὶ τὴν αὐτῶν
τύχην ὀδύρονται καὶ Κάδμῳ καταρῶνται πολλάκις, ὅτι
τὸ ταῦ ἐς τὸ τῶν στοιχείων γένος παρήγαγε· τῷ γὰρ
τούτου σχήματί φασι τοὺς τυράννους ἀκολουθήσαντας
καὶ μιμησαμένους αὐτοῦ τὸ πλάσμα ἔπειτα [σχήματι
τοιούτῳ] ξύλα τεκτήναντας ἀνθρώπους ἀνασκολοπίζειν
ἐπ' αὐτά· [ἀπὸ δὴ τούτου καὶ τῷ τεχνήματι τῷ πονηρῷ
98 τὴν πονηρὰν ἐπωνυμίαν συνελθεῖν].

τούτων οὖν ἁπάντων ἕνεκα πόσων θανάτων τὸ ταῦ ἄξιον εἶναι νομίζετε; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι δικαίως τοῦτο μόνον ἐς τὴν τοῦ ταῦ τιμωρίαν ὑπολείπεσθαι, τὸ τῷ σχήματι τῷ αὐτοῦ τὴν δίκην ὑποσχεῖν. [ὃ δὴ σταυρὸς εἶναι ὑπὸ τούτου μὲν ἐδημιουργήθη, ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ὀνομάζεται.]

ΤΙΜΩΝ Η ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ.

ΤΙΜΩΝ, ΖΕΥΣ, ΕΡΜΗΣ, ΠΛΟΥΤΟΣ, ΠΕΝΙΑ, ΓΝΑΘΩΝΙΔΗΣ, ΦΙΛΙΑΔΗΣ, ΔΗΜΕΑΣ, ΘΡΑΣΥΚΛΗΣ.

1. ΤΙΜ. Ὦ Ζεῦ φίλιε καὶ ξένιε καὶ ἑταιρεῖε καὶ 1
99 ἐφέστιε καὶ ἀστεροπητὰ καὶ ὅρκιε καὶ νεφεληγερέτα
καὶ ἐρίγδουπε καὶ εἴ τί σε ἄλλο οἱ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ
καλοῦσι, καὶ μάλιστα ὅταν ἀπορῶσι πρὸς τὰ μέτρα·
τότε γὰρ αὐτοῖς πολυώνυμος γιγνόμενος ὑπερείδεις τὸ

πίπτον τοῦ μέτρου καὶ ἀναπληροῖς τὸ κεχηνὸς τοῦ ῥυθ-
μοῦ· ποῦ σοι νῦν ἡ ἐρισμάραγος ἀστραπὴ καὶ ἡ βαρύ-
βρομος βροντὴ καὶ ὁ αἰθαλόεις καὶ ἀργήεις καὶ σμερδα-
λέος κεραυνός; ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος ἤδη ἀναπέφηνε
καὶ καπνὸς ἀτεχνῶς ποιητικὸς ἔξω τοῦ πατάγου τῶν 100
ὀνομάτων. τὸ δὲ ἀοίδιμόν σοι καὶ ἑκηβόλον ὅπλον καὶ
πρόχειρον οὐκ οἶδ᾽ ὅπως τελέως ἀπέσβη καὶ ψυχρόν ἐστι
μηδὲ ὀλίγον σπινθῆρα ὀργῆς κατὰ τῶν ἀδικούντων δια-
2 φυλάττον. 2. θᾶττον γοῦν τῶν ἐπιορκεῖν τις ἐπιχει- 101
ρούντων ἕωλον θρυαλλίδα φοβηθείη ἂν ἢ τὴν τοῦ παν-
δαμάτορος κεραυνοῦ φλόγα· οὕτω δαλόν τινα ἐπανατεί-
νεσθαι δοκεῖς αὐτοῖς, ὡς πῦρ μὲν ἢ καπνὸν ἀπ᾽ αὐτοῦ
μὴ δεδιέναι, μόνον δὲ τοῦτο οἴεσθαι ἀπολαύειν τοῦ τραύ-
ματος, ὅτι ἀναπλησθήσονται τῆς ἀσβόλου. ὥστε ἤδη 102
διὰ ταῦτά σοι καὶ ὁ Σαλμωνεὺς ἀντιβροντᾶν ἐτόλμα, οὐ 103
πάνυ τι ἀπίθανος ὤν, πρὸς οὕτω ψυχρὸν τὴν ὀργὴν
Δία θερμουργὸς ἀνὴρ μεγαλαυχούμενος. πῶς γάρ; ὅπου
γε καθάπερ ὑπὸ μανδραγόρᾳ καθεύδεις, ὃς οὔτε τῶν 104
ἐπιορκούντων ἀκούεις οὔτε τοὺς ἀδικοῦντας ἐπισκοπεῖς,
λημᾷς δὲ καὶ ἀμβλυώττεις πρὸς τὰ γιγνόμενα καὶ τὰ ὦτα
3 ἐκκεκώφωσαι καθάπερ οἱ παρηβηκότες. 3. ἐπεὶ νέος
γε ἔτι καὶ ὀξύθυμος ὢν καὶ ἀκμαῖος τὴν ὀργὴν πολλὰ
κατὰ τῶν ἀδίκων καὶ βιαίων ἐποίεις καὶ οὐδέποτε ἦγες
τότε πρὸς αὐτοὺς ἐκεχειρίαν, ἀλλ᾽ ἀεὶ ἐνεργὸς πάντως 105
ὁ κεραυνὸς ἦν καὶ ἡ αἰγὶς ἐπεσείετο καὶ ἡ βροντὴ ἐπα-
ταγεῖτο καὶ ἡ ἀστραπὴ συνεχὲς ὥσπερ εἰς ἀκροβολισμὸν
προηκοντίζετο· οἱ σεισμοὶ δὲ κοσκινηδὸν καὶ ἡ χιὼν σω-
ρηδὸν καὶ ἡ χάλαζα πετρηδόν, ἵνα σοι φορτικῶς δια-
λέγωμαι, ὑετοί τε ῥαγδαῖοι [καὶ βίαιοι], ποταμὸς ἑκάστη
σταγών· ὥστε τηλικαύτη ἐν ἀκαρεῖ χρόνου ναυαγία ἐπὶ 106
τοῦ Δευκαλίωνος ἐγένετο, ὡς ὑποβρυχίων ἁπάντων κατα-
δεδυκότων μόγις ἕν τι κιβώτιον περισωθῆναι προσοκεῖ-
λαν τῷ Λυκωρεῖ ζώπυρόν τι τοῦ ἀνθρωπίνου σπέρματος
4 διαφυλάττον εἰς ἐπιγονὴν κακίας μείζονος. 4. τοιγάρτοι
ἀκόλουθα τῆς ῥᾳθυμίας τἀπίχειρα κομίζῃ παρ᾽ αὐτῶν,
οὔτε θύοντος ἔτι σοί τινος οὔτε στεφανοῦντος, εἰ μή

τις ἄρα πάρεργον Ὀλυμπίων, καὶ οὗτος οὐ πάνυ ἀναγκαῖα ποιεῖν δοκῶν, ἀλλ᾽ εἰς ἔθος τι ἀρχαῖον συντελῶν· καὶ μετ᾽ ὀλίγον Κρόνον σε, ὦ θεῶν γενναιότατε, ἀπο-
107 φανοῦσι παρωσάμενοι τῆς τιμῆς. ἐῶ λέγειν, ποσάκις ἤδη σου τὸν νεὼν σεσυλήκασιν· οἱ δέ τινες καὶ αὐτῷ σοι τὰς χεῖρας Ὀλυμπίασιν ἐπιβεβλήκασι, καὶ σὺ ὁ ὑψιβρεμέτης ὤκνησας ἢ ἀναστῆσαι τοὺς κύνας ἢ τοὺς γείτονας ἐπικαλέσασθαι, ὡς βοηδρομήσαντες αὐτοὺς συλλάβοιεν ἔτι συσκευαζομένους πρὸς τὴν φυγήν· ἀλλ᾽ ὁ γενναῖος καὶ Γιγαντολέτωρ καὶ Τιτανοκράτωρ ἐκάθησο τοὺς πλοκάμους περικειρόμενος ὑπ᾽ αὐτῶν, δεκάπηχυν κεραυνὸν ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ. ταῦτα τοίνυν, ὦ θαυμάσιε, πηνίκα παύσεται οὕτως ἀμελῶς παρορώμενα; ἢ πότε κολάσεις
108 τὴν τοσαύτην ἀδικίαν; πόσοι Φαέθοντες ἢ Δευκαλίωνες ἱκανοὶ πρὸς οὕτως ὑπέραντλον ὕβριν τοῦ βίου; 5. ἵνα 5
γὰρ τὰ κοινὰ ἐάσας τἀμὰ εἴπω, τοσούτους Ἀθηναίων
109 εἰς ὕψος ἄρας καὶ πλουσίους ἐκ πενεστάτων ἀποφήνας καὶ πᾶσι τοῖς δεομένοις ἐπικουρήσας, μᾶλλον δὲ ἀθρόον εἰς εὐεργεσίαν τῶν φίλων ἐκχέας τὸν πλοῦτον, ἐπειδὴ πένης διὰ ταῦτα ἐγενόμην, οὐκέτι οὐδὲ γνωρίζομαι πρὸς αὐτῶν οὐδὲ προσβλέπουσιν οἱ τέως ὑποπτήσσοντες καὶ
110 προσκυνοῦντες κἀκ τοῦ ἐμοῦ νεύματος ἀπηρτημένοι, ἀλλ᾽ ἤν που καὶ ὁδῷ βαδίζων ἐντύχω τινὶ αὐτῶν, ὥσπερ τινὰ στήλην παλαιοῦ νεκροῦ ὑπτίαν ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀνατετραμμένην παρέρχονται μηδὲ ἀναγνόντες, οἱ δὲ καὶ πόρρωθεν ἰδόντες ἑτέραν ἐκτρέπονται δυσάντητον καὶ ἀποτρόπαιον θέαμα ὄψεσθαι ὑπολαμβάνοντες τὸν οὐ πρὸ
111 πολλοῦ σωτῆρα καὶ εὐεργέτην αὐτῶν γεγενημένον. 6. ὥστε 6
ὑπὸ τῶν κακῶν ἐπὶ ταύτην τὴν ἐσχατιὰν τραπόμενος ἐναψάμενος διφθέραν ἐργάζομαι τὴν γῆν ὑπόμισθος ὀβολῶν τεττάρων, τῇ ἐρημίᾳ καὶ τῇ δικέλλῃ προσφιλοσοφῶν. ἐνταῦθα τοῦτο γοῦν μοι δοκῶ κερδανεῖν, μηκέτι ὄψεσθαι πολλοὺς παρὰ τὴν ἀξίαν εὖ πράττοντας· ἀνιαρότατον γὰρ τοῦτό γε. ἤδη ποτὲ οὖν, ὦ Κρόνου καὶ Ῥέας υἱέ, τὸν βαθὺν τοῦτον ὕπνον ἀποσεισάμενος καὶ
112 νήδυμον — ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδην γὰρ κεκοίμησαι —

καὶ ἀναρριπίσας τὸν κεραυνὸν ἢ ἐκ τῆς Οἴτης ἐναυσά-
μενος μεγάλην ποιήσας τὴν φλόγα ἐπίδειξαί τινα χολὴν
ἀνδρώδους καὶ νεανικοῦ Διός, εἰ μὴ ἀληθῆ ἐστι τὰ ὑπὸ
Κρητῶν περὶ σοῦ καὶ τῆς ἐκεῖ ταφῆς μυθολογούμενα.
7 7. ΖΕΥΣ. Τίς οὗτός ἐστιν, ὦ Ἑρμῆ, ὁ κεκραγὼς
ἐκ τῆς Ἀττικῆς παρὰ τὸν Ὑμηττὸν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ πινα-
ρὸς ὅλος καὶ αὐχμῶν καὶ ὑποδίφθερος; σκάπτει δὲ οἶμαι 113
ἐπικεκυφώς· λάλος ἄνθρωπος καὶ θρασύς. ἦ που φιλό-
σοφός ἐστιν· οὐ γὰρ ἂν οὕτως ἀσεβεῖς τοὺς λόγους διεξ-
ῄει καθ᾽ ἡμῶν.
ΕΡΜ. Τί φής, ὦ πάτερ; ἀγνοεῖς Τίμωνα τὸν Ἐχε-
κρατίδου τὸν Κολυττέα; οὗτός ἐστιν ὁ πολλάκις ἡμᾶς
καθ᾽ ἱερῶν τελείων ἑστιάσας, [ὁ νεόπλουτος], ὁ τὰς
ὅλας ἑκατόμβας, παρ᾽ ᾧ λαμπρῶς ἑορτάζειν εἰώθειμεν
τὰ Διάσια.
ΖΕΥΣ. Φεῦ τῆς ἀλλαγῆς· ὁ καλὸς ἐκεῖνος, ὁ πλού- 114
σιος, περὶ ὃν οἱ τοσοῦτοι φίλοι; τί παθὼν οὖν τοιοῦτός
ἐστιν ὁ ἄθλιος; αὐχμηρὸς καὶ σκαπανεὺς καὶ μισθωτός,
ὡς ἔοικεν, οὕτω βαρεῖαν καταφέρων τὴν δίκελλαν.
8 8. ΕΡΜ. Οὑτωσὶ μὲν εἰπεῖν, χρηστότης ἐπέτρι-
ψεν αὐτὸν καὶ φιλανθρωπία καὶ ὁ πρὸς τοὺς δεομέ-
νους ἅπαντας οἶκτος, ὡς δὲ ἀληθεῖ λόγῳ, ἄνοια καὶ
εὐήθεια καὶ ἀκρισία περὶ τῶν φίλων, ὃς οὐ συνίει κό-
ραξι καὶ λύκοις χαριζόμενος, ἀλλ᾽ ὑπὸ γυπῶν τοσούτων
ὁ κακοδαίμων κειρόμενος τὸ ἧπαρ φίλους εἶναι αὐτοὺς
καὶ ἑταίρους ᾤετο, ὑπ᾽ εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτὸν χαίρον-
τας τῇ βορᾷ. οἱ δὲ τὰ ὀστᾶ γυμνώσαντες ἀκριβῶς καὶ 115
περιτραγόντες, καὶ εἴ τις μυελὸς ἐνῆν, ἐκμυζήσαντες καὶ
τοῦτον εὖ μάλα ἐπιμελῶς, ᾤχοντο αὖον αὐτὸν καὶ τὰς
ῥίζας ὑποτετμημένον ἀπολιπόντες, οὐδὲ γνωρίζοντες ἔτι
οὐδὲ προσβλέποντες — πόθεν γάρ; — ἢ ἐπικουροῦντες
ἢ ἐπιδιδόντες ἐν τῷ μέρει. διὰ ταῦτα δικελλίτης καὶ
διφθερίας, ὡς ὁρᾷς, ἀπολιπὼν ὑπ᾽ αἰσχύνης τὸ ἄστυ
μισθοῦ γεωργεῖ μελαγχολῶν τοῖς κακοῖς, ὅτι οἱ πλου-
τοῦντες παρ᾽ αὐτοῦ μάλα ὑπεροπτικῶς παρέρχονται οὐδὲ
τοὔνομα, εἰ Τίμων καλοῖτο, εἰδότες.

9. ΖΕΥΣ. *Καὶ μὴν οὐ παροπτέος ἀνὴρ οὐδὲ ἀμε-* 9
116 *λητέος· εἰκότως γὰρ ἀγανακτεῖ δυστυχῶν· ἐπεὶ καὶ ὅμοια*
ποιήσαιμεν ἂν τοῖς καταράτοις κόλαξιν ἐκείνοις ἐπιλε-
λησμένοι ἀνδρὸς τοσαῦτα μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν
πιότατα καύσαντος ἡμῖν ἐπὶ τῶν βωμῶν· ἔτι γοῦν ἐν
ταῖς ῥισὶ τὴν κνῖσαν αὐτῶν ἔχω. πλὴν ὑπ᾽ ἀσχολίας τε
καὶ θορύβου πολλοῦ τῶν ἐπιορκούντων καὶ βιαζομένων
καὶ ἁρπαζόντων, ἔτι δὲ καὶ φόβου τοῦ παρὰ τῶν ἱερο-
συλούντων — πολλοὶ γὰρ οὗτοι καὶ δυσφύλακτοι καὶ οὐδὲ
ἐπ᾽ ὀλίγον καταμύσαι ἡμῖν ἐφιᾶσι — πολὺν ἤδη χρόνον
117 *οὐδὲ ἀπέβλεψα ἐς τὴν Ἀττικήν, καὶ μάλιστα ἐξ οὗ φιλο-*
σοφία καὶ λόγων ἔριδες ἐπεπόλασαν αὐτοῖς· μαχομένων
γὰρ πρὸς ἀλλήλους καὶ κεκραγότων οὐδὲ ἐπακούειν ἔστι
τῶν εὐχῶν· ὥστε ἢ ἐπιβυσάμενον χρὴ τὰ ὦτα καθῆσθαι
ἢ ἐπιτριβῆναι πρὸς αὐτῶν, ἀρετήν τινα καὶ ἀσώματα
καὶ λήρους μεγάλῃ τῇ φωνῇ ξυνειρόντων. διὰ ταῦτά τοι
καὶ τοῦτον ἀμεληθῆναι ξυνέβη πρὸς ἡμῶν οὐ φαῦλον
118 *ὄντα.* 10. *ὅμως δὲ τὸν Πλοῦτον, ὦ Ἑρμῆ, παραλαβὼν* 10
ἄπιθι παρ᾽ αὐτὸν κατὰ τάχος· ἀγέτω δὲ ὁ Πλοῦτος καὶ
τὸν Θησαυρὸν μετ᾽ αὐτοῦ καὶ μενέτωσαν ἄμφω παρὰ
τῷ Τίμωνι μηδὲ ἀπαλλαττέσθωσαν οὕτω ῥᾳδίως, κἂν ὅτι
μάλιστα ὑπὸ χρηστότητος αὖθις ἐκδιώκῃ αὐτοὺς τῆς οἰ-
κίας. περὶ δὲ τῶν κολάκων ἐκείνων καὶ τῆς ἀχαριστίας,
ἣν ἐπεδείξαντο πρὸς αὐτόν, καὶ αὖθις μὲν σκέψομαι καὶ
δίκην δώσουσιν, ἐπειδὰν τὸν κεραυνὸν ἐπισκευάσω· κατ-
εαγμέναι γὰρ αὐτοῦ καὶ ἀπεστομωμέναι εἰσὶ δύο ἀκτῖ-
119 *νες αἱ μέγισται, ὁπότε φιλοτιμότερον ἠκόντισα πρῴην*
ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Ἀναξαγόραν, ὃς ἔπειθε τοὺς ὁμιλητὰς
μηδὲ ὅλως εἶναί [τινας] ἡμᾶς τοὺς θεούς. ἀλλ᾽ ἐκείνου
μὲν διήμαρτον, — ὑπερέσχε γὰρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα Περι-
κλῆς — ὁ δὲ κεραυνὸς εἰς τὸ Ἀνακεῖον παρασκήψας
ἐκεῖνό τε κατέφλεξε καὶ αὐτὸς ὀλίγου δεῖν συνετρίβη
περὶ τῇ πέτρᾳ. πλὴν ἱκανὴ ἐν τοσούτῳ καὶ αὕτη τιμωρία
ἔσται αὐτοῖς, εἰ ὑπερπλουτοῦντα τὸν Τίμωνα ὁρῶσιν.

11. ΕΡΜ. *Οἷον ἦν τὸ μέγα κεκραγέναι καὶ ὀχλη-* 11
120 *ρὸν εἶναι καὶ θρασύν! οὐ τοῖς δικαιολογοῦσι μόνοις,*

ἀλλὰ καὶ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον· ἰδού γέ τοι
αὐτίκα μάλα πλούσιος ἐκ πενεστάτου καταστήσεται ὁ
Τίμων βοήσας καὶ παρρησιασάμενος ἐν τῇ εὐχῇ καὶ ἐπι-
στρέψας τὸν Δία· εἰ δὲ σιωπῇ ἔσκαπτεν ἐπικεκυφώς,
ἔτι ἂν ἔσκαπτεν ἀμελούμενος.

ΠΛΟΥΤ. Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἂν ἀπέλθοιμι, ὦ Ζεῦ, παρ'
αὐτόν.

ΖΕΥΣ. Διὰ τί, ὦ ἄριστε Πλοῦτε, καὶ ταῦτα ἐμοῦ
κελεύσαντος;

12 12. *ΠΛΟΥΤ. Ὅτι νὴ Δία ὕβριζεν εἰς ἐμὲ καὶ ἐξε-*
φόρει καὶ ἐς πολλὰ κατεμέριζε καὶ ταῦτα πατρῷον αὐτῷ
φίλον ὄντα, καὶ μονονουχὶ δικράνοις ἐξεώθει με τῆς
οἰκίας καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶν χειρῶν ἀπορριπτοῦν-
τες. αὖθις οὖν ἀπέλθω παρασίτοις καὶ κόλαξι καὶ ἑταί- 121
ραις παραδοθησόμενος; ἐπ' ἐκείνους, ὦ Ζεῦ, πέμπε με
τοὺς ἡσθησομένους τῇ δωρεᾷ, [τοὺς περιέψοντας,] οἷς
τίμιος ἐγὼ καὶ περιπόθητος· οὗτοι δὲ οἱ λάροι τῇ πενίᾳ
ξυνέστωσαν, ἣν προτιμῶσιν ἡμῶν, καὶ διφθέραν παρ'
αὐτῆς λαβόντες καὶ δίκελλαν ἀγαπάτωσαν ἄθλιοι τέττα-
ρας ὀβολοὺς ἀποφέροντες, οἱ δεκαταλάντους δωρεὰς ἀμε-
λητὶ προϊέμενοι.

13 13. *ΖΕΥΣ. Οὐδὲν ἔτι τοιοῦτον ὁ Τίμων ἐργασεταί*
[περὶ] σε· πάνυ γὰρ αὐτὸν ἡ δίκελλα πεπαιδαγώγηκεν,
εἰ μὴ παντάπασιν ἀνάλγητός ἐστι τὴν ὀσφῦν, ὡς χρῆν
σὲ ἀντὶ τῆς πενίας προαιρεῖσθαι. σὺ μέντοι πάνυ μεμ-
ψίμοιρος εἶναί μοι δοκεῖς, ὃς νῦν μὲν τὸν Τίμωνα αἰτιᾷ,
διότι σοι τὰς θύρας ἀναπετάσας ἠφίει περινοστεῖν ἐλευ- 122
θέρως οὔτε ἀποκλείων οὔτε ζηλοτυπῶν· ἄλλοτε δὲ τοὐ-
ναντίον ἠγανάκτεις κατὰ τῶν πλουσίων κατακεκλεῖσθαι
λέγων πρὸς αὐτῶν ὑπὸ μοχλοῖς καὶ κλεισὶ καὶ σημείων
ἐπιβολαῖς, ὡς μηδὲ παρακῦψαί σοι ἐς τὸ φῶς δυνατὸν
εἶναι. ταῦτα γοῦν ἀπωδύρου πρός με ἀποπνίγεσθαι λέ-
γων ἐν πολλῷ τῷ σκότῳ· καὶ διὰ τοῦτο ὠχρὸς ἡμῖν ἐφαί-
νου καὶ φροντίδος ἀνάπλεως, συνεσπακὼς τοὺς δακτύ-
λους πρὸς τὸ ἔθος τῶν λογισμῶν καὶ ἀποδράσεσθαι
ἀπειλῶν, εἰ καιροῦ λάβοιο, παρ' αὐτῶν· καὶ ὅλως τὸ

πρᾶγμα ὑπέρδεινον ἐδόκει σοι, ἐν χαλκῷ ἢ σιδηρῷ τῷ
θαλάμῳ καθάπερ τὴν Δανάην παρθενεύεσθαι ὑπ᾽ ἀκρι-
123 βέσι καὶ παμπονήροις παιδαγωγοῖς ἀνατρεφόμενον, τῷ
Τόκῳ καὶ τῷ Λογισμῷ. 14. ἄτοπα γοῦν ποιεῖν ἔφασκες 14
αὐτοὺς ἐρῶντας μὲν ἐς ὑπερβολήν, ἐξὸν δὲ ἀπολαύειν
οὐ τολμῶντας, οὐδὲ ἐπ᾽ ἀδείας χρωμένους τῷ ἔρωτι
κυρίους γε ὄντας, ἀλλὰ φυλάττειν ἐγρηγορότας, ἐς τὸ
σημεῖον καὶ τὸν μοχλὸν ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας, ἱκανὴν
ἀπόλαυσιν οἰομένους οὐ τὸ αὐτοὺς ἀπολαύειν ἔχειν, ἀλλὰ
τὸ μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς ἀπολαύσεως, καθάπερ τὴν ἐν
τῇ φάτνῃ κύνα μήτε αὐτὴν ἐσθίουσαν τῶν κριθῶν μήτε
τῷ ἵππῳ πεινῶντι ἐπιτρέπουσαν. καὶ προσέτι γε καὶ
124 κατεγέλας αὐτῶν φειδομένων καὶ φυλαττόντων καὶ τὸ
καινότατον αὐτοὺς ζηλοτυπούντων, ἀγνοούντων δὲ ὡς
κατάρατος οἰκέτης ἢ οἰκονόμος παιδότριψ ὑπεισιὼν λα-
θραίως ἐμπαροινήσει τὸν κακοδαίμονα καὶ ἀνέραστον
δεσπότην πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρόστομον λυχνίδιον
καὶ διψαλέον θρυαλλίδιον ἐπαγρυπνεῖν ἐάσας τοῖς τό-
κοις. πῶς οὖν οὐκ ἄδικα ταῦτα, πάλαι μὲν ἐκεῖνα αἰ-
125 τιᾶσθαι, νῦν δὲ τῷ Τίμωνι τὰ ἐναντία ἐπικαλεῖν; 15

15. *ΠΛΟΥΤ.* Καὶ μὴν εἴ γε τἀληθὲς ἐξετάζοις,
ἄμφω σοι εὔλογα δόξω ποιεῖν· τοῦ τε γὰρ Τίμωνος τὸ
πάνυ τοῦτο ἀνειμένον καὶ ἀμελὲς οὐκ εὐνοϊκὸν ὡς πρὸς
ἐμὲ εἰκότως ἂν δοκοίη· τούς τε αὖ κατάκλειστον θύραις
126 καὶ ἐν σκότῳ φυλάττοντας, ὅπως αὐτοῖς παχύτερος γε-
νοίμην καὶ πιμελὴς καὶ ὑπέρογκος ἐπιμελουμένους, οὔτε
προσαπτομένους αὐτοὺς οὔτε ἐς τὸ φῶς προάγοντας, ὡς
μηδὲ ὀφθείην πρός τινος, ἀνοήτους ἐνόμιζον εἶναι καὶ
ὑβριστάς, οὐδὲν ἀδικοῦντά με ὑπὸ τοσούτοις δεσμοῖς
κατασήποντας, οὐκ εἰδότας ὡς μετὰ μικρὸν ἀπίασιν ἄλλῳ
τινὶ τῶν εὐδαιμόνων με καταλιπόντες. 16. οὔτ᾽ οὖν ἐκεί- 16
νους οὔτε τοὺς πάνυ προχείρους εἰς ἐμὲ τούτους ἐπαινῶ,
ἀλλὰ τούς, ὅπερ ἄριστόν ἐστι, μέτρον ἐπιθήσοντας τῷ
πράγματι καὶ μήτε ἀφεξομένους τὸ παράπαν μήτε προη-
σομένους τὸ ὅλον. σκόπει γάρ, ὦ Ζεῦ, πρὸς τοῦ Διός.
127 εἴ τις νόμῳ γήμας γυναῖκα νέαν καὶ καλὴν ἔπειτα μήτε

φυλάττοι μήτε ζηλοτυποῖ τὸ παράπαν, ἀφιεὶς καὶ βαδίζειν ἔνθα [ἂν] ἐθέλει νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ ξυνεῖναι τοῖς βουλομένοις, μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἀπάγοι μοιχευθησομένην ἀνοίγων τὰς θύρας καὶ μαστροπεύων καὶ πάντας ἐπ' αὐτὴν καλῶν, ἆρα ὁ τοιοῦτος ἐρᾶν δόξειεν ἄν; οὐ σύ γε, ὦ Ζεῦ, τοῦτο φαίης ἂν ἐρασθεὶς πολλάκις.

17 17. εἰ δέ τις ἔμπαλιν ἐλευθέραν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν νόμῳ παραλαβὼν ἐπ' ἀρότῳ παίδων γνησίων, ὁ δὲ μήτε αὐτὸς προσάπτοιτο ἀκμαίας καὶ καλῆς παρθένου μήτε ἄλλῳ προσβλέπειν ἐπιτρέποι, ἄγονον δὲ καὶ στεῖραν κατακλείσας παρθενεύοι, καὶ ταῦτα ἐρᾶν φάσκων καὶ δῆλος 128 ὢν ἀπὸ τῆς χρόας καὶ τῆς σαρκὸς ἐκτετηκυίας καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὑποδεδυκότων, ἔσθ' ὅπως ὁ τοιοῦτος οὐ παραπαίειν δόξειεν ἄν, δέον παιδοποιεῖσθαι καὶ ἀπολαύειν τοῦ γάμου, καταμαραίνων εὐπρόσωπον οὕτω καὶ ἐπέραστον κόρην καθάπερ ἱέρειαν τῇ Θεσμοφόρῳ τρέφων διὰ παντὸς τοῦ βίου; ταῦτα καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ πρὸς ἐνίων μὲν ἀτίμως λακτιζόμενος καὶ λαφυσσόμενος καὶ ἐξαντλούμενος, ὑπ' ἐνίων δὲ ὥσπερ στιγματίας δραπέτης πεπεδημένος.

18 18. ΖΕΥΣ. Τί οὖν ἀγανακτεῖς κατ' αὐτῶν; διδόασι γὰρ ἄμφω ἱκανὴν τὴν δίκην, οἱ μὲν ὥσπερ ὁ Τάνταλος ἄποτοι καὶ ἄγευστοι καὶ ξηροὶ τὸ στόμα, ἐπικεχηνότες μόνον τῷ χρυσίῳ, οἱ δὲ καθάπερ ὁ Φινεὺς ἀπὸ τῆς φάρυγγος τὴν τροφὴν ὑπὸ τῶν Ἁρπυιῶν ἀφαιρούμενοι. ἀλλ' ἄπιθι ἤδη σωφρονεστέρῳ παρὰ πολὺ τῷ Τίμωνι ἐντευξόμενος.

ΠΛΟΥΤ. Ἐκεῖνος γάρ ποτε παύσεται ὥσπερ ἐκ 129 κοφίνου τετρυπημένου, πρὶν ὅλως εἰσρυῆναί με, κατὰ σπουδὴν ἐξαντλῶν, φθάσαι βουλόμενος τὴν ἐπιρροήν, μὴ ὑπέραντλος εἰσπεσὼν ἐπικλύσω αὐτόν; ὥστε ἐς τὸν τῶν Δαναΐδων πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τοῦ κύτους μὴ στέγοντος, ἀλλὰ πρὶν εἰσρυῆναι, σχεδὸν ἐκχυθησομένου τοῦ ἐπιρρέοντος· οὕτως εὐρύτερον τὸ πρὸς τὴν ἔκχυσιν κεχηνὸς τοῦ πίθου καὶ ἀκώλυτος ἡ ἔξοδος.

19. *ΖΕΥΣ.* Οὐκοῦν ἢν μὴ ἐμφράξηται τὸ κεχηνὸς 19
τοῦτο καὶ ἐς τὸ ἅπαξ ἀναπεπταμένον, ἐκχυθέντος ἐν
βραχεῖ σου ῥᾳδίως εὑρήσει τὴν διφθέραν αὖθις καὶ τὴν
δίκελλαν ἐν τῇ τρυγὶ τοῦ πίθου. ἀλλ' ἄπιτε ἤδη καὶ
πλουτίζετε αὐτόν· σὺ δὲ μέμνησο, ὦ Ἑρμῆ, ἐπανιὼν
πρὸς ἡμᾶς ἄγειν τοὺς Κύκλωπας ἐκ τῆς Αἴτνης, ὅπως
τὸν κεραυνὸν ἀκονήσαντες ἐπισκευάσωσιν· ὡς ἤδη γε
τεθηγμένου αὐτοῦ δεησόμεθα.
130 20. *ΕΡΜ.* Προΐωμεν, ὦ Πλοῦτε. τί τοῦτο; ὑπο- 20
σκάζεις; ἐλελήθεις με, ὦ γεννάδα, οὐ τυφλὸς μόνον,
ἀλλὰ καὶ χωλὸς ὤν.

ΠΛΟΥΤ. Οὐκ ἀεὶ τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, ἀλλ' ὁπόταν
μὲν ἀπίω παρά τινα πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Διός, οὐκ οἶδ'
ὅπως βραδύς εἰμι καὶ χωλὸς ἀμφοτέροις, ὡς μόλις τε-
λεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα, προγηράσαντος ἐνίοτε τοῦ περιμένον-
τος, ὁπόταν δὲ ἀπαλλάττεσθαι δέῃ, πτηνὸν ὄψει, πολὺ
τῶν ὀνείρων ὠκύτερον· ἅμα γοῦν ἔπεσεν ἡ ὕσπληγξ,
κἀγὼ ἤδη ἀνακηρύττομαι νενικηκώς, ὑπερπηδήσας τὸ
στάδιον οὐδὲ ἰδόντων ἐνίοτε τῶν θεατῶν.

ΕΡΜ. Οὐκ ἀληθῆ ταῦτα φής· ἐγώ γέ τοι πολλοὺς
131 ἂν εἰπεῖν ἔχοιμί σοι χθὲς μὲν οὐδὲ ὀβολόν, ὥστε πρία-
σθαι βρόχον, ἐσχηκότας, ἄφνω δὲ τήμερον πλουσίους καὶ
πολυτελεῖς ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐξελαύνοντας, οἷς οὐδὲ
κανθήλιος ὑπῆρξε πώποτε. καὶ ὅμως πορφυροῖ καὶ
χρυσόχειρες περιέρχονται οὐδ' αὐτοὶ πιστεύοντες οἶμαι
ὅτι μὴ ὄναρ πλουτοῦσιν.

21. *ΠΛΟΥΤ.* Ἑτεροῖον τοῦτ' ἐστίν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ 21
οὐχὶ τοῖς ἐμαυτοῦ ποσὶ βαδίζω τότε, οὐδὲ ὁ Ζεύς, ἀλλ'
ὁ Πλούτων ἀποστέλλει με παρ' αὐτοὺς ἅτε πλουτοδότης
καὶ μεγαλόδωρος καὶ αὐτὸς ὤν· δηλοῖ γοῦν καὶ τῷ ὀνό-
ματι. ἐπειδὰν τοίνυν μετοικισθῆναι δέῃ με παρ' ἑτέρου
πρὸς ἕτερον, ἐς δέλτον ἐμβαλόντες με καὶ κατασημηνά-
132 μενοι ἐπιμελῶς φοράδην ἀράμενοι μετακομίζουσι· καὶ
ὁ μὲν νεκρὸς ἐν σκοτεινῷ που τῆς οἰκίας πρόκειται ὑπὲρ
τὰ γόνατα παλαιᾷ τῇ ὀθόνῃ σκεπόμενος, περιμάχητος
ταῖς γαλαῖς, ἐμὲ δὲ οἱ ἐπελπίσαντες ἐν τῇ ἀγορᾷ περι-

μένουσι κεχηνότες ὥσπερ τὴν χελιδόνα προσπετομένην
22 *τετριγότες οἱ νεοττοί.* 22. *ἐπειδὰν δὲ τὸ σημεῖον ἀφαι-*
ρεθῇ καὶ τὸ λίνον ἐντμηθῇ καὶ ἡ δέλτος ἀνοιχθῇ καὶ
ἀνακηρυχθῇ μου ὁ καινὸς δεσπότης ἤτοι συγγενής τις 133
ἢ κόλαξ ἢ [καταπύγων] οἰκέτης ἐκ παιδικῶν τίμιος, ὑπε-
ξυρημένος ἔτι τὴν γνάθον, ἀντὶ ποικίλων καὶ παντοδα-
πῶν ἡδονῶν, ἃς ἤδη ἔξωρος ὢν ὑπηρέτησεν αὐτῷ, μέγα
τὸ μίσθωμα ὁ γενναῖος ἀπολαβών, ἐκεῖνος μέν, ὅστις ἂν
ᾖ ποτε, ἁρπασάμενός με αὐτῇ δέλτῳ θεῖ φέρων ἀντὶ τοῦ
τέως Πυρρίου ἢ Δρόμωνος ἢ Τιβίου Μεγακλῆς ἢ Μεγά- 134
βυζος ἢ Πρώταρχος μετονομασθείς, τοὺς μάτην κεχηνότας 135
ἐκείνους ἐς ἀλλήλους ἀποβλέποντας καταλιπὼν ἀληθὲς
ἄγοντας τὸ πένθος, οἷος αὐτοὺς ὁ θύννος ἐκ μυχοῦ τῆς 136
23 *σαγήνης διέφυγεν οὐκ ὀλίγον τὸ δέλεαρ καταπιών.* 23. *ὁ*
δὲ ἐμπεσὼν ἀθρόος εἰς ἐμὲ ἀπειρόκαλος καὶ παχύδερμος
ἄνθρωπος, ἔτι τὴν πέδην πεφρικὼς καὶ εἰ παριών τις
ἄλλως μαστίξειεν ὀρθὸν ἐφιστὰς τὸ οὖς καὶ τὸν μυλῶνα
ὥσπερ τὸ Ἀνάκτορον προσκυνῶν, οὐκέτι φορητός ἐστι
τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ἀλλὰ τούς τε ἐλευθέρους ὑβρίζει καὶ
τοὺς ὁμοδούλους μαστιγοῖ ἀποπειρώμενος εἰ καὶ αὐτῷ
τὰ τοιαῦτα ἔξεστιν, ἄχρι ἂν ἢ ἐς πορνίδιόν τι ἐμπεσὼν
ἢ ἱπποτροφίας ἐπιθυμήσας ἢ κόλαξι παραδοὺς ἑαυτὸν
ὀμνύουσιν, ἦ μὴν εὐμορφότερον μὲν Νιρέως εἶναι αὐτόν,
εὐγενέστερον δὲ [τοῦ] Κέκροπος ἢ Κόδρου, συνετώτερον
δὲ [τοῦ] Ὀδυσσέως, πλουσιώτερον δὲ συνάμα Κροίσων 137
ἑκκαίδεκα, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου ἄθλιος ἐκχέῃ τὰ κατ'
ὀλίγον ἐκ πολλῶν ἐπιορκιῶν καὶ ἁρπαγῶν καὶ πανουρ-
γιῶν συνειλεγμένα.

24 24. *ΕΡΜ. Αὐτά που σχεδὸν φῄς τὰ γιγνόμενα·*
ὁπόταν δ' οὖν αὐτόπους βαδίζῃς, πῶς οὕτω τυφλὸς ὢν
εὑρίσκεις τὴν ὁδόν; ἢ πῶς διαγιγνώσκεις ἐφ' οὓς ἄν σε
ὁ Ζεὺς ἀποστείλῃ κρίνας εἶναι τοῦ πλουτεῖν ἀξίους;

ΠΛΟΥΤ. Οἴει γάρ διαγιγνώσκειν με οἵτινές εἰσι;
μὰ τὸν Δία οὐ πάνυ· οὐ γὰρ ἂν Ἀριστείδην καταλιπὼν
Ἱππονίκῳ καὶ Καλλίᾳ προσῄειν καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἀθη-
ναίων οὐδὲ ὀβολοῦ ἀξίοις.

ΕΡΜ. Πλὴν ἀλλὰ τί πράττεις καταπεμφθείς;

ΠΛΟΥΤ. Ἄνω καὶ κάτω πλανῶμαι περινοστῶν, ἄχρι ἂν λάθω τινὶ ἐμπεσών· ὁ δέ, ὅστις ἂν πρῶτός μοι
138 περιτύχῃ, ἀπαγαγὼν παρ' αὐτὸν ἔχει σὲ τὸν Ἑρμῆν ἐπὶ τῷ παραλόγῳ τοῦ κέρδους προσκυνῶν.

25. *ΕΡΜ.* Οὐκοῦν ἐξηπάτηται ὁ Ζεὺς οἰόμενός σε 25
κατὰ τὸ αὐτῷ δοκοῦν πλουτίζειν ὅσους ἂν οἴηται τοῦ πλουτεῖν ἀξίους;

ΠΛΟΥΤ. Καὶ μάλα δικαίως, ὦγαθέ, ὅς γε τυφλὸν ὄντα εἰδώς σε ἔπεμπεν ἀναζητήσοντα δυσεύρετον οὕτω χρῆμα καὶ πρὸ πολλοῦ ἐκλελοιπὸς ἐκ τοῦ βίου, ὅπερ οὐδ' ὁ Λυγκεὺς ἂν ἐξεύροι ῥᾳδίως, ἀμαυρὸν οὕτω καὶ μικρὸν ὄν. τοιγαροῦν ἅτε τῶν μὲν ἀγαθῶν ὀλίγων ὄντων, πονηρῶν δὲ πλείστων [ἐν ταῖς πόλεσι τὸ πᾶν ἐπεχόντων] ῥᾷον ἐς τοὺς τοιούτους ἐμπίπτω περιιὼν καὶ σαγηνεύομαι πρὸς αὐτῶν.

139 *ΕΡΜ.* Εἶτα πῶς, ἐπειδὰν καταλίπῃς αὐτούς, ῥᾳδίως φεύγεις οὐκ εἰδὼς τὴν ὁδόν;

ΠΛΟΥΤ. Ὀξυδερκὴς τότε πως καὶ ἀρτίπους γίνομαι πρὸς μόνον τὸν καιρὸν τῆς φυγῆς.

26. *ΕΡΜ.* Ἔτι δή μοι καὶ τοῦτο ἀπόκριναι, πῶς 26
τυφλὸς ὤν, εἰρήσεται γάρ, καὶ προσέτι ὠχρὸς καὶ βαρὺς ἐκ τοῖν σκελοῖν τοσούτους ἐραστὰς ἔχεις, ὥστε πάντας ἀποβλέπειν εἰς σέ, καὶ τυχόντας μὲν εὐδαιμονεῖν οἴεσθαι, εἰ δὲ ἀποτύχοιεν, οὐκ ἀνέχεσθαι ζῶντας, οἶδα γοῦν τινας οὐκ ὀλίγους αὐτῶν οὕτως σου δυσέρωτας ὄντας, ὥστε καὶ ἐς βαθυκήτεα πόντον φέροντες ἔρριψαν αὐτοὺς καὶ πετρῶν κατ' ἠλιβάτων ὑπερορᾶσθαι νομίζοντες ὑπὸ σοῦ,
140 ὅτεπερ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἑώρας αὐτούς. πλὴν ἀλλὰ καὶ σὺ ἂν εὖ οἶδα ὅτι ὁμολογήσειας, εἴ τι ξυνίῃς σαυτοῦ, κορυβαντιᾶν αὐτοὺς ἐρωμένῳ τοιούτῳ ἐπιμεμηνότας.

27. *ΠΛΟΥΤ.* Οἴει γὰρ τοιοῦτον, οἷός εἰμι, ὁρᾶσθαι 7
αὐτοῖς, χωλὸν ἢ τυφλὸν ἢ ὅσα ἄλλα μοι πρόσεστιν;

ΕΡΜ. Ἀλλὰ πῶς, ὦ Πλοῦτε, εἰ μὴ τυφλοὶ καὶ αὐτοὶ πάντες εἰσίν;

ΠΛΟΥΤ. Οὐ τυφλοί, ὦ ἄριστε, ἀλλ' ἡ ἄγνοια καὶ

*ἡ ἀπάτη, αἵπερ νῦν κατέχουσι τὰ πάντα, ἐπισκιάζουσιν
αὐτούς· ἔτι δὲ καὶ αὐτός, ὡς μὴ παντάπασιν ἄμορφος
εἴην, προσωπεῖόν τι ἐρασμιώτατον περιθέμενος, διάχρυ-
σον καὶ λιθοκόλλητον, καὶ ποικίλα ἐνδὺς ἐντυγχάνω
αὐτοῖς· οἱ δὲ αὐτοπρόσωπον οἰόμενοι ὁρᾶν τὸ κάλλος
ἐρῶσι καὶ ἀπόλλυνται μὴ τυγχάνοντες· ὡς εἴ γέ τις
αὐτοῖς ὅλον ἀπογυμνώσας ἐπέδειξέ με, δῆλον ὡς κατε-
γίγνωσκον ἂν αὐτῶν ἀμβλυώττοντες τὰ τηλικαῦτα καὶ* 141
ἐρῶντες ἀνεράστων καὶ ἀμόρφων πραγμάτων.

28 28. *ΕΡΜ. Τί οὖν ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ ἤδη τῷ πλουτεῖν
γενόμενοι καὶ τὸ προσωπεῖον αὐτοὶ περιθεασάμενοι* (†) *ἔτι
ἐξαπατῶνται, καὶ ἤν τις ἀφαιρῆται αὐτό, θᾶττον ἂν τὴν
κεφαλὴν ἢ τὸ προσωπεῖον πρόοιντο; οὐ γὰρ δὴ καὶ τότε
ἀγνοεῖν εἰκὸς αὐτούς, ὡς ἐπίχριστος ἡ εὐμορφία ἐστίν,
ἔνδοθεν τὰ πάντα ὁρῶντας.*

*ΠΛΟΥΤ. Οὐκ ὀλίγα, ὦ Ἑρμῆ, καὶ πρὸς τοῦτό μοι
συναγωνίζεται.*

ΕΡΜ. Τὰ ποῖα;

*ΠΛΟΥΤ. Ἐπειδάν τις ἐντυχὼν τὸ πρῶτον ἀναπε-
τάσας τὴν θύραν εἰσδέχηταί με, συμπαρεισέρχεται μετ'
ἐμοῦ λαθὼν ὁ τῦφος καὶ ἡ ἄνοια καὶ ἡ μεγαλαυχία καὶ
μαλακία καὶ ὕβρις καὶ ἀπάτη καὶ ἄλλ' ἄττα μυρία· ὑπὸ
δὴ τούτων ἁπάντων καταληφθεὶς τὴν ψυχὴν θαυμάζει
τε τὰ οὐ θαυμαστὰ καὶ ὀρέγεται τῶν φευκτῶν κἀμὲ τὸν* 142
*πάντων ἐκείνων πατέρα τῶν εἰσεληλυθότων κακῶν τέ-
θηπε δορυφορούμενον ὑπ' αὐτῶν, καὶ πάντα πρότερον
πάθοι ἂν ἢ ἐμὲ προέσθαι ὑπομείνειεν ἄν.*

29 29. *ΕΡΜ. Ὡς λεῖος εἶ καὶ ὀλισθηρός, ὦ Πλοῦτε,
καὶ δυσκάτοχος καὶ διαφευκτικός, οὐδεμίαν ἀντιλαβὴν
παρεχόμενος βεβαίαν, ἀλλ' ὥσπερ αἱ ἐγχέλεις ἢ οἱ ὄφεις
διὰ τῶν δακτύλων δραπετεύεις οὐκ οἶδ' ὅπως· ἡ Πενία
δ' ἔμπαλιν ἰξώδης τε καὶ εὐλαβὴς καὶ μυρία τὰ ἄγκιστρα
ἐκπεφυκότα ἐξ ἅπαντος τοῦ σώματος ἔχουσα, ὡς πλησιά-
σαντας εὐθὺς ἔχεσθαι καὶ μὴ ἔχειν ῥᾳδίως ἀπολυθῆναι.
ἀλλὰ μεταξὺ φλυαροῦντας ἡμᾶς πρᾶγμα ἤδη οὐ μικρὸν* 143
διέλαθε.

ΠΛΟΥΤ. Τὸ ποῖον;

ΕΡΜ. Ὅτι τὸν Θησαυρὸν οὐκ ἐπηγαγόμεθα, οὗπερ ἔδει μάλιστα.

30. *ΠΛΟΥΤ.* Θάρρει τούτου γε ἕνεκα· ἐν τῇ γῇ 30
αὐτὸν ἀεὶ καταλείπων ἀνέρχομαι πρὸς ὑμᾶς ἐπισκήψας ἔνδον μένειν ἐπικλεισάμενον τὴν θύραν, ἀνοίγειν δὲ μηδενί, ἢν μὴ ἀκούσῃ ἐμοῦ βοήσαντος.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν ἐπιβαίνωμεν ἤδη τῆς Ἀττικῆς· καί μοι ἕπου ἐχόμενος τῆς χλαμύδος, ἄχρι ἂν πρὸς τὴν ἐσχατιὰν ἀφικώμεθα.

ΠΛΟΥΤ. Εὖ ποιεῖς, ὦ Ἑρμῆ, χειραγωγῶν· ἐπεὶ ἤν γε ἀπολίπῃς με, Ὑπερβόλῳ τάχα ἢ Κλέωνι ἐμπεσοῦ-
144 μαι περινοστῶν. ἀλλὰ τίς ὁ ψόφος οὗτός ἐστι καθάπερ σιδήρου πρὸς λίθον.

31. *ΕΡΜ.* Ὁ Τίμων οὑτοσὶ σκάπτει πλησίον ὀρει- 31
νὸν καὶ ὑπόλιθον γήδιον. παπαῖ, καὶ ἡ Πενία πάρεστι καὶ ὁ Πόνος ἐκεῖνος, ἡ Καρτερία τε καὶ ἡ Σοφία καὶ ἡ Ἀνδρεία καὶ ὁ τοιοῦτος ὄχλος τῶν ὑπὸ τῷ Λιμῷ ταττομένων ἁπάντων, πολὺ ἀμείνους τῶν σῶν δορυφόρων.

ΠΛΟΥΤ. Τί οὖν οὐκ ἀπαλλαττόμεθα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν ταχίστην; οὐ γὰρ ἄν τι ἡμεῖς δράσαιμεν ἀξιόλογον πρὸς ἄνδρα ὑπὸ τηλικούτου στρατοπέδου περιεσχημένον.

ΕΡΜ. Ἄλλως ἔδοξε τῷ Διί· μὴ ἀποδειλιῶμεν οὖν.

145 32. *ΠΕΝ.* Ποῖ τοῦτον ἀπάγεις, ὦ Ἀργειφόντα, χει- 32
ραγωγῶν;

ΕΡΜ. Ἐπὶ τουτονὶ τὸν Τίμωνα ἐπέμφθημεν ὑπὸ τοῦ Διός.

ΠΕΝ. Νῦν ὁ Πλοῦτος ἐπὶ Τίμωνα, ὁπότε αὐτὸν ἐγὼ κακῶς ἔχοντα ὑπὸ τῆς Τρυφῆς παραλαβοῦσα, τουτοισὶ παραδοῦσα, τῇ Σοφίᾳ καὶ τῷ Πόνῳ, γενναῖον ἄνδρα καὶ πολλοῦ ἄξιον ἀπέδειξα; οὕτως ἄρα εὐκαταφρόνητος ὑμῖν ἡ Πενία δοκῶ καὶ εὐαδίκητος, ὥσθ' ὃ μόνον κτῆμα εἶχον, ἀφαιρεῖσθαί με, ἀκριβῶς πρὸς ἀρετὴν ἐξειργασμένον, ἵνα αὖθις ὁ Πλοῦτος παραλαβὼν αὐτὸν Ὕβρει καὶ Τύφῳ ἐγχειρίσας ὅμοιον τῷ πάλαι, μαλθακὸν

καὶ ἀγεννῆ καὶ ἀνόητον ἀποφήνας ἀποδῷ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἤδη γεγενημένον;

ΕΡΜ. *Ἔδοξε ταῦτα, ὦ Πενία, τῷ Διί.*

33 33. *ΠΕΝ. Ἀπέρχομαι· καὶ ὑμεῖς δέ, ὦ Πόνε καὶ* 146
Σοφία καὶ οἱ λοιποί, ἀκολουθεῖτέ μοι. οὗτος δὲ τάχα εἴσεται, οἵαν με οὖσαν ἀπολείψει, ἀγαθὴν συνεργὸν καὶ διδάσκαλον τῶν ἀρίστων, ᾗ συνὼν ὑγιεινὸς μὲν τὸ σῶμα, ἐρρωμένος δὲ τὴν γνώμην διετέλεσεν, ἀνδρὸς βίον ζῶν καὶ πρὸς αὑτὸν ἀποβλέπων, τὰ δὲ περιττὰ [καὶ πολλὰ] ταῦτα, ὥσπερ ἐστίν, ἀλλότρια ὑπολαμβάνων.

ΕΡΜ. *Ἀπέρχονται· ἡμεῖς δὲ προσίωμεν αὐτῷ.*

34 34. ΤΙΜ. *Τίνες ἐστέ, ὦ κατάρατοι; ἢ τί βουλόμενοι δεῦρο ἥκετε ἄνδρα ἐργάτην καὶ μισθοφόρον ἐνοχλήσοντες; ἀλλ' οὐ χαίροντες ἄπιτε μιαροὶ πάντες ὄντες· ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς αὐτίκα μάλα βάλλων τοῖς βώλοις καὶ τοῖς λίθοις συντρίψω.*

ΕΡΜ. *Μηδαμῶς, ὦ Τίμων, μὴ βάλῃς· οὐ γὰρ ἀνθρώπους ὄντας βαλεῖς, ἀλλ' ἐγὼ μὲν Ἑρμῆς εἰμι, ουτοσὶ δὲ ὁ Πλοῦτος· ἔπεμψε δὲ ὁ Ζεὺς ἐπακούσας σου τῶν εὐχῶν. ὥστε ἀγαθῇ τύχῃ δέχου τὸν ὄλβον ἀποστὰς τῶν πόνων.*

ΤΙΜ. *Καὶ ὑμεῖς οἰμώξεσθε ἤδη καίτοι θεοὶ ὄντες,* 147
ὥς φατε· πάντας γὰρ ἅμα καὶ ἀνθρώπους καὶ θεοὺς μισῶ, τουτονὶ δὲ τὸν τυφλόν, ὅστις ἂν ᾖ, καὶ ἐπιτρίψειν μοι δοκῶ τῇ δικέλλῃ.

ΠΛΟΥΤ. *Ἀπίωμεν, ὦ Ἑρμῆ, πρὸς τοῦ Διός, μελαγχολᾶν γὰρ ὁ ἄνθρωπος οὐ μετρίως μοι δοκεῖ, μή τι κακὸν ἀπέλθω προσλαβών.*

35 35. ΕΡΜ. *Μηδὲν σκαιόν, ὦ Τίμων, ἀλλὰ τὸ πάνυ τοῦτο ἄγριον καὶ τραχὺ καταβαλὼν προτείνας τὼ χεῖρε λάμβανε τὴν ἀγαθὴν τύχην καὶ πλούτει πάλιν καὶ ἴσθι Ἀθηναίων τὰ πρῶτα καὶ ὑπερόρα τῶν ἀχαρίστων ἐκείνων μόνος αὐτὸς εὐδαιμονῶν.*

ΤΙΜ. *Οὐδὲν ὑμῶν δέομαι· μὴ ἐνοχλεῖτέ μοι· ἱκανὸς ἐμοὶ πλοῦτος ἡ δίκελλα· τὰ δ' ἄλλα εὐδαιμονέστατός εἰμι, μηδενός μοι πλησιάζοντος.*

ΕΡΜ. Οὕτως, ὦ τάν, ἀπανθρώπως;

τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε;

148 καὶ μὴν εἰκὸς [ἦν] μισάνθρωπον μὲν εἶναί σε τοσαῦτα ὑπ' αὐτῶν δεινὰ πεπονθότα, μισόθεον δὲ μηδαμῶς, οὕτως ἐπιμελουμένων σου τῶν θεῶν.

36. ΤΙΜ. Ἀλλὰ σοὶ μέν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ τῷ Διὶ 36
πλείστη χάρις τῆς ἐπιμελείας, τουτονὶ δὲ τὸν Πλοῦτον οὐκ ἂν λάβοιμι.

ΕΡΜ. Τί δή;

ΤΙΜ. Ὅτι καὶ πάλαι μυρίων μοι κακῶν αἴτιος οὗτος κατέστη κόλαξί τε με παραδοὺς καὶ ἐπιβούλους ἐπαγαγὼν καὶ μῖσος ἐπεγείρας καὶ ἡδυπαθείᾳ διαφθείρας καὶ ἐπίφθονον ἀποφήνας, τέλος δὲ ἄφνω καταλιπὼν οὕτως ἀπίστως καὶ προδοτικῶς· ἡ βελτίστη δὲ Πενία πόνοις με τοῖς ἀνδρικωτάτοις καταγυμνάσασα καὶ μετ' ἀληθείας καὶ παρρησίας προσομιλοῦσα τά τε ἀναγκαῖα κάμνοντι παρεῖχε καὶ τῶν πολλῶν ἐκείνων καταφρονεῖν ἐπαίδευεν ἐξ αὐτοῦ ἐμοῦ τὰς ἐλπίδας ἀπαρτήσασά μοι τοῦ βίου καὶ δείξασα ὅστις ἦν ὁ πλοῦτος ὁ ἐμός, ὃν οὔτε κόλαξ θω-
149 πεύων οὔτε συκοφάντης φοβῶν, οὐ δῆμος παροξυνθείς, οὐκ ἐκκλησιαστὴς ψηφοφορήσας, οὐ τύραννος ἐπιβουλεύσας ἀφελέσθαι δύναιτ' ἄν. 37. ἐρρωμένος τοιγαροῦν ὑπὸ 37
τῶν πόνων τὸν ἀγρὸν τουτονὶ φιλοπόνως ἐργαζόμενος, οὐδὲν ὁρῶν τῶν ἐν ἄστει κακῶν, ἱκανὰ καὶ διαρκῆ ἔχω τὰ ἄλφιτα παρὰ τῆς δικέλλης. ὥστε παλίνδρομος, ὦ Ἑρμῆ, ἄπιθι τὸν Πλοῦτον ἐπανάγων τῷ Διί· ἐμοὶ δὲ τοῦτο ἱκανὸν ἦν, πάντας ἀνθρώπους ἡβηδὸν οἰμώζειν ποιῆσαι.

ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦγαθέ· οὐ γὰρ πάντες εἰσὶν ἐπιτήδειοι πρὸς οἰμωγήν. ἀλλ' ἔα τὰ ὀργίλα ταῦτα καὶ μειρακιώδη καὶ τὸν Πλοῦτον παράλαβε. οὔτοι ἀπόβλητά ἐστι τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ Διός.

ΠΛΟΥΤ. Βούλει, ὦ Τίμων, δικαιολογήσωμαι πρὸς σέ; ἢ χαλεπαίνεις μοι λέγοντι;

ΤΙΜ. Λέγε, μὴ μακρὰ μέντοι, μηδὲ μετὰ προοι-

μίων, ὥσπερ οἱ ἐπίτριπτοι ῥήτορες· ἀνέξομαι γάρ σε ὀλίγα λέγοντα διὰ τὸν Ἑρμῆν τουτονί.

38 38. *ΠΛΟΥΤ. Ἐχρῆν μὲν ἴσως καὶ μακρὰ εἰπεῖν,* 150
πρὸς οὕτω πολλὰ ὑπὸ σοῦ κατηγορηθέντα· ὅμως δὲ ὅρα εἴ τί σε, ὡς φής, ἠδίκηκα, ὃς τῶν μὲν ἡδίστων ἁπάντων αἴτιός σοι κατέστην, τιμῆς καὶ προεδρίας καὶ στεφάνων καὶ τῆς ἄλλης τρυφῆς, περίβλεπτός τε γὰρ καὶ ἀοίδιμος δι᾽ ἐμὲ ἦσθα καὶ περισπούδαστος· εἰ δέ τι χαλεπὸν ἐκ τῶν κολάκων πέπονθας, ἀναίτιος ἐγώ σοι· μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἠδίκημαι τοῦτο ὑπὸ σοῦ, διότι με οὕτως ἀτίμως ὑπέβαλες ἀνδράσι καταράτοις ἐπαινοῦσι καὶ καταγοητεύουσι καὶ πάντα τρόπον ἐπιβουλεύουσί μοι· καὶ ὅ γε τελευταῖον ἔφησθα, ὡς προδέδωκά σε, τοὐναντίον δ᾽ ἂν αὐτὸς ἐγκαλέσαιμί σοι πάντα τρόπον ἀπελαθεὶς ὑπὸ σοῦ καὶ ἐπὶ κεφαλὴν ἐξωσθεὶς τῆς οἰκίας. τοιγαροῦν ἀντὶ μαλακῆς χλανίδος ταύτην τὴν διφθέραν ἡ τιμιωτάτη σοι Πενία περιτέθεικεν. ὥστε μάρτυς ὁ Ἑρμῆς οὑτοσί, πῶς ἱκέτευον τὸν Δία μηκέθ᾽ ἥκειν παρὰ σὲ οὕτως δυσμενῶς μοι προσενηνεγμένον.

39 39. *ΕΡΜ. Ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς, ὦ Πλοῦτε, οἷος ἤδη γε-* 151
γένηται; ὥστε θαρρῶν ξυνδιάτριβε αὐτῷ· καὶ σὺ μὲν σκάπτε ὡς ἔχεις· σὺ δὲ τὸν Θησαυρὸν ὑπάγαγε τῇ δικέλλῃ· ὑπακούσεται γὰρ ἐμβοήσαντί σοι.

ΤΙΜ. Πειστέον, ὦ Ἑρμῆ, καὶ αὖθις πλουτητέον. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὁπότε οἱ θεοὶ βιάζοιντο; πλὴν ὅρα γε, ἐς οἷά με πράγματα ἐμβάλλεις τὸν κακοδαίμονα, ὃς ἄχρι νῦν εὐδαιμονέστατα διάγων χρυσὸν ἄφνω τοσοῦτον λήψομαι οὐδὲν ἀδικήσας καὶ τοσαύτας φροντίδας ἀναδέξομαι.

40 40. *ΕΡΜ. Ὑπόστηθι, ὦ Τίμων, δι᾽ ἐμέ, καὶ εἰ χαλεπὸν τοῦτο καὶ οὐκ οἰστόν ἐστιν, ὅπως οἱ κόλακες ἐκεῖνοι διαρραγῶσιν ὑπὸ τοῦ φθόνου· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τὴν Αἴτνην ἐς τὸν οὐρανὸν ἀναπτήσομαι.*

ΠΛΟΥΤ. Ὁ μὲν ἀπελήλυθεν, ὡς δοκεῖ· τεκμαίρομαι γὰρ τῇ εἰρεσίᾳ τῶν πτερῶν· σὺ δὲ αὐτοῦ περίμενε· ἀναπέμψω γάρ σοι τὸν Θησαυρὸν ἀπελθών· μᾶλλον δὲ

παῖε. σέ φημι, Θησαυρὲ χρυσοῦ, ὑπάκουσον Τίμωνι του-
τωῒ καὶ παράσχες σεαυτὸν ἀνελέσθαι. σκάπτε, ὦ Τίμων,
152 βαθείας καταφέρων. ἐγὼ δὲ ὑμῖν ἀποστήσομαι.
41. ΤΙΜ. Ἄγε, ὦ δίκελλα, νῦν μοι ἐπίρρωσον σεαυ- 41
τὴν καὶ μὴ κάμῃς ἐκ τοῦ βάθους τὸν Θησαυρὸν ἐς τοὐμ-
φανὲς προκαλουμένη. ὦ Ζεῦ τεράστιε καὶ φίλοι Κορύ-
βαντες καὶ Ἑρμῆ κερδῷε, πόθεν τοσοῦτον χρυσίον; ἦ που
153 ὄναρ ταῦτά ἐστι; δέδια γοῦν μὴ ἄνθρακας εὕρω ἀνεγρό-
μενος· ἀλλὰ μὴν χρυσίον ἐστὶν ἐπίσημον, ὑπέρυθρον,
βαρὺ καὶ τὴν πρόσοψιν ὑπερήδιστον.

ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς·

154 αἰθόμενον γὰρ πῦρ ἅτε διαπρέπεις καὶ νύκτωρ καὶ μεθ᾽
ἡμέραν. ἐλθέ, ὦ φίλτατε καὶ ἐρασμιώτατε. νῦν πείθομαί
γε καὶ Δία ποτὲ γενέσθαι χρυσόν· τίς γὰρ οὐκ ἂν παρ-
θένος ἀναπεπταμένοις τοῖς κόλποις ὑπεδέξατο οὕτω κα-
λὸν ἐραστὴν διὰ τοῦ τέγους καταρρέοντα; 42. ὦ Μίδα 42
καὶ Κροῖσε καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα ὡς οὐδὲν ἄρα
ἦτε ὡς πρὸς τὸν Τίμωνα καὶ τὸν Τίμωνος πλοῦτον, ᾧ γε
οὐδὲ [ὁ] βασιλεὺς ὁ Περσῶν ἴσος. ὦ δίκελλα καὶ φιλτάτη
διφθέρα, ὑμᾶς μὲν τῷ Πανὶ τούτῳ ἀναθεῖναι καλόν· αὐ-
τὸς δὲ ἤδη πᾶσαν πριάμενος τὴν ἐσχατιάν, πυργίον οἰ-
κοδομησάμενος ὑπὲρ τοῦ θησαυροῦ, μόνῳ ἐμοὶ ἱκανὸν
ἐνδιαιτᾶσθαι, τὸ αὐτὸ καὶ τάφον ἀποθανὼν ἕξειν μοι
δοκῶ. δεδόχθω δὲ ταῦτα καὶ νενομοθετήσθω πρὸς τὸν
ἐπίλοιπον βίον, ἀμιξία πρὸς ἅπαντας καὶ ἀγνωσία καὶ
ὑπεροψία· φίλος δὲ ἢ ξένος ἢ ἑταῖρος ἢ Ἐλέου βωμὸς
155 ὕθλος πολύς· καὶ τὸ οἰκτεῖραι δακρύοντα ἢ ἐπικουρῆσαι
δεομένῳ παρανομία καὶ κατάλυσις τῶν ἐθῶν· μονήρης
δὲ ἡ δίαιτα καθάπερ τοῖς λύκοις, καὶ φίλος εἷς Τίμωνι
Τίμων. 43. οἱ δὲ ἄλλοι πάντες ἐχθροὶ καὶ ἐπίβουλοι· καὶ 43
τὸ προσομιλῆσαί τινι αὐτῶν μίασμα· καὶ ἤν τινα ἴδω
μόνον, ἀποφρὰς ἡ ἡμέρα· καὶ ὅλως ἀνδριάντων λιθίνων
ἢ χαλκῶν μηδὲν ἡμῖν διαφερέτωσαν· καὶ μήτε κήρυκα
δεχώμεθα παρ᾽ αὐτῶν μήτε σπονδὰς σπενδώμεθα· ἡ
ἐρημία δὲ ὅρος ἔστω πρὸς αὐτούς. φυλέται δὲ καὶ φρά-
τορες καὶ δημόται καὶ ἡ πατρὶς αὐτὴ ψυχρὰ καὶ ἀνωφελῆ

ὀνόματα καὶ ἀνοήτων ἀνδρῶν φιλοτιμήματα. πλουτείτω
δὲ Τίμων μόνος καὶ ὑπεροράτω ἁπάντων καὶ τρυφάτω
μόνος καθ᾽ ἑαυτὸν κολακείας καὶ ἐπαίνων φορτικῶν ἀπηλ-
λαγμένος· καὶ θεοῖς θυέτω καὶ εὐωχείσθω μόνος ἑαυτῷ 156
γείτων καὶ ὅμορος, ἐκσειέτω τῶν ἄλλων. καθάπαξ ἑαυ-
τὸν δεξιώσασθαι δεδόχθω, καὶ ἢν δέῃ ἀποθανεῖν, αὑτῷ
44 στέφανον ἐπενεγκεῖν. 44. καὶ ὄνομα μὲν ἔστω ὁ Μισάν-
θρωπος ἥδιστον, τοῦ τρόπου δὲ γνωρίσματα δυσκολία καὶ
τραχύτης καὶ σκαιότης καὶ ὀργὴ καὶ ἀπανθρωπία· εἰ δέ
τινα ἴδοιμι ἐν πυρὶ διαφθειρόμενον καὶ κατασβεννύναι 157
ἱκετεύοντα, πίττῃ καὶ ἐλαίῳ κατασβεννύναι· καὶ ἤν τινα
τοῦ χειμῶνος ὁ ποταμὸς παραφέρῃ, ὁ δὲ τὰς χεῖρας ὀρέ-
γων ἀντιλαβέσθαι δέηται, ὠθεῖν καὶ τοῦτον ἐπὶ κεφαλὴν
βαπτίζοντα, ὡς μηδὲ ἀνακύψαι δυνηθείη· οὕτω γὰρ ἂν
τὴν ἴσην ἀπολάβοιεν. εἰσηγήσατο τὸν νόμον Τίμων Ἐχε-
κρατίδου Κολυττεύς, ἐπεψήφισε τῇ ἐκκλησίᾳ Τίμων ὁ
αὐτός. εἶεν, ταῦτα ἡμῖν δεδόχθω καὶ ἀνδρικῶς ἐμμένω- 158
45 μεν αὐτοῖς. 45. πλὴν ἀλλὰ περὶ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην
ἅπασι γνώριμά πως ταῦτα γενέσθαι, διότι ὑπερπλουτῶ·
ἀγχόνη γὰρ ἂν τὸ πρᾶγμα γένοιτο αὐτοῖς. καίτοι τί τοῦ-
το; φεῦ τοῦ τάχους. πανταχόθεν συνθέουσι κεκονιμένοι
καὶ πνευστιῶντες, οὐκ οἶδα ὅθεν ὀσφραινόμενοι τοῦ
χρυσίου. πότερον οὖν ἐπὶ τὸν πάγον τοῦτον ἀναβὰς ἀπε-
λαύνω αὐτοὺς τοῖς λίθοις ἐξ ὑπερδεξίων ἀκροβολιζόμενος,
ἢ τό γε τοσοῦτον παρανομήσωμεν εἰσάπαξ αὐτοῖς ὁμιλή-
σαντες, ὡς πλέον ἀνιῷντο ὑπερορώμενοι; τοῦτο οἶμαι καὶ
ἄμεινον. ὥστε δεχώμεθα ἤδη αὐτοὺς ὑποστάντες. φέρ᾽
ἴδω, τίς ὁ πρῶτος αὐτῶν οὗτός ἐστι; Γναθωνίδης ὁ κόλαξ, 159
ὁ πρῴην ἔρανον αἰτήσαντί μοι ὀρέξας τὸν βρόχον, πίθους
ὅλους παρ᾽ ἐμοὶ πολλάκις ἐμημεκώς. ἀλλ᾽ εὖ γε ἐποίησεν
πρῶτος ἀφικόμενος· οἰμώξεται γὰρ πρὸ τῶν ἄλλων.

46 46. ΓΝΑΘ. Οὐκ ἐγὼ ἔλεγον, ὡς οὐκ ἀμελήσουσι Τίμωνος ἀγαθοῦ ἀνδρὸς οἱ θεοί; χαῖρε Τίμων εὐμορφότατε καὶ ἥδιστε καὶ συμποτικώτατε.

ΤΙΜ. Νὴ καὶ σύ γε, ὦ Γναθωνίδη, γυπῶν ἁπάντων βορώτατε καὶ ἀνθρώπων ἐπιτριπτότατε.

ΓΝΑΘ. Ἀεὶ φιλοσκώμμων σύ γε. ἀλλὰ ποῦ τὸ συμ-
160 πόσιον; ὡς καινόν τί σοι ᾆσμα τῶν νεοδιδάκτων διθυ-
ράμβων ἥκω κομίζων.

ΤΙΜ. Καὶ μὴν ἐλεγεῖά γε ᾄσῃ μάλα περιπαθῶς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δικέλλῃ.

ΓΝΑΘ. Τί τοῦτο; παίεις, ὦ Τίμων; μαρτύρομαι· ὦ Ἡράκλεις, ἰοὺ ἰού, προσκαλοῦμαί σε τραύματος εἰς Ἄρειον πάγον.

ΤΙΜ. Καὶ μὴν ἄν γε μικρὸν ἔτι βραδύνῃς, φόνου τάχα προσκεκλήσομαι.

ΓΝΑΘ. Μηδαμῶς· ἀλλὰ σύ γε πάντως τὸ τραῦμα ἴασαι μικρὸν ἐπιπάσας τοῦ χρυσίου· δεινῶς γὰρ ἴσχαιμόν ἐστι τὸ φάρμακον.

ΤΙΜ. Ἔτι γὰρ μένεις;

ΓΝΑΘ. Ἄπειμι· σὺ δὲ οὐ χαιρήσεις οὕτω σκαιὸς ἐκ χρηστοῦ γενόμενος.

47. *ΤΙΜ.* Τίς οὗτός ἐστιν ὁ προσιών, ὁ ἀναφαλαν- 47
τίας; Φιλιάδης, κολάκων ἁπάντων ὁ βδελυρώτατος. οὗτος δὲ ἀγρὸν ὅλον παρ᾽ ἐμοῦ λαβὼν καὶ τῇ θυγατρὶ προῖκα δύο τάλαντα, μισθὸν τοῦ ἐπαίνου, ὁπότε ᾄσαντά με πάντων σιωπώντων μόνος ὑπερεπήνεσεν ἐπομοσάμενος ᾠδικώτερον εἶναι τῶν κύκνων, ἐπειδὴ νοσοῦντα πρῴην εἶδέ με καὶ προσῆλθον ἐπικουρίας δεόμενος, πληγὰς ὁ γενναῖος προσενέτεινεν.

48. *ΦΙΛ.* Ὢ τῆς ἀναισχυντίας. νῦν Τίμωνα γνωρί- 48
161 ζετε; νῦν Γναθωνίδης φίλος καὶ συμπότης; τοιγαροῦν
δίκαια πέπονθεν οὕτως ἀχάριστος ὤν. ἡμεῖς δὲ οἱ πάλαι ξυνήθεις καὶ ξυνέφηβοι καὶ δημόται ὅμως μετριάζομεν, ὡς μὴ ἐπιπηδᾶν δοκῶμεν. χαῖρε, ὦ δέσποτα, καὶ ὅπως τοὺς μιαροὺς τούτους κόλακας φυλάξῃ, τοὺς ἐπὶ τῆς τραπέζης μόνον φίλους, τὰ ἄλλα δὲ κοράκων οὐδὲν διαφέροντας. οὐκέτι πιστευτέα τῶν νῦν οὐδενί· πάντες ἀχάριστοι καὶ πονηροί. ἐγὼ δὲ τάλαντόν σοι κομίζων, ὡς ἔχοις πρὸς τὰ κατεπείγοντα χρᾶσθαι, καθ᾽ ὁδὸν ἤδη πλησίον ἤκουσα, ὡς πλουτοίης ὑπερμεγέθη τινὰ πλοῦτον. ἥκω τοιγαροῦν ταῦτά σε νουθετήσων· καίτοι σύ γε οὕτω

σοφὸς ὢν οὐδὲν ἴσως δεήσῃ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων, ὃς καὶ τῷ Νέστορι τὸ δέον παραινέσειας ἄν.

ΤΙΜ. Ἔσται ταῦτα, ὦ Φιλιάδη. πλὴν ἀλλὰ πρόσιθι· καὶ σὲ φιλοφρονήσομαι τῇ δικέλλῃ.

ΦΙΛ. Ἄνθρωποι, κατέαγα τοῦ κρανίου ὑπὸ τοῦ ἀχαρίστου, διότι τὰ συμφέροντα ἐνουθέτουν αὐτόν.

49 49. *ΤΙΜ. Ἰδοὺ τρίτος οὗτος ὁ ῥήτωρ Δημέας προσέρχεται ψήφισμα ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ συγγενὴς ἡμέτερος εἶναι λέγων. οὗτος ἑκκαίδεκα παρ' ἐμοῦ τάλαντα μιᾶς* 162
ἡμέρας ἐκτίσας τῇ πόλει — κατεδεδίκαστο γὰρ καὶ ἐδέδετο οὐκ ἀποδιδούς, κἀγὼ ἐλεήσας ἐλυσάμην αὐτόν — ἐπειδὴ πρῴην ἔλαχε τῇ Ἐρεχθηΐδι φυλῇ διανέμειν τὸ θεωρικὸν κἀγὼ προσῆλθον αἰτῶν τὸ γινόμενον, οὐκ ἔφη γνωρίζειν πολίτην ὄντα με.

50 50. *ΔΗΜ. Χαῖρε, ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τοῦ γένους, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, τὸ πρόβλημα τῆς Ἑλ-* 163
λάδος· καὶ μὴν πάλαι σε ὁ δῆμος ξυνειλεγμένος καὶ αἱ βουλαὶ ἀμφότεραι περιμένουσι. πρότερον δὲ ἄκουσον τὸ ψήφισμα, ὃ ὑπὲρ σοῦ γέγραφα. „Ἐπειδὴ Τίμων ὁ Ἐχε„κρατίδου Κολυττεύς, ἀνὴρ οὐ μόνον καλὸς κἀγαθός, „ἀλλὰ καὶ σοφὸς ὡς οὐκ ἄλλος ἐν τῇ Ἑλλάδι, παρὰ πάντα „χρόνον διατελεῖ τὰ ἄριστα πράττων τῇ πόλει, νενίκηκε „δὲ πὺξ καὶ πάλην καὶ δρόμον ἐν Ὀλυμπίᾳ μιᾶς ἡμέρας 164
„καὶ τελείῳ ἅρματι καὶ συνωρίδι πωλικῇ —“

ΤΙΜ. Ἀλλ' οὐδὲ ἐθεώρησα ἐγὼ πώποτε εἰς Ὀλυμπίαν.

ΔΗΜ. Τί οὖν; θεωρήσεις ὕστερον· τὰ τοιαῦτα δὲ πολλὰ προσκεῖσθαι ἄμεινον. „καὶ ἠρίστευσε δὲ ὑπὲρ τῆς „πόλεως πέρυσι πρὸς Ἀχαρναῖς καὶ κατέκοψε Πελοπον„νησίων δύο μόρας —“

51 51. *ΤΙΜ. Πῶς; διὰ γὰρ τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα οὐδὲ προὐγράφην ἐν τῷ καταλόγῳ.*

ΔΗΜ. Μέτρια τὰ περὶ σαυτοῦ λέγεις, ἡμεῖς δὲ ἀχάριστοι ἂν εἴημεν ἀμνημονοῦντες. „ἔτι δὲ καὶ ψηφίσματα 165
„γράφων καὶ ξυμβουλεύων καὶ στρατηγῶν οὐ μικρὰ ὠφέ„λησε τὴν πόλιν· ἐπὶ τούτοις ἅπασι δεδόχθω τῇ βουλῇ

„καὶ τῷ δήμῳ καὶ τῇ Ἡλιαίᾳ καὶ ταῖς φυλαῖς καὶ τοῖς δή-
„μοις ἰδίᾳ καὶ κοινῇ πᾶσι χρυσοῦν ἀναστῆσαι τὸν Τίμωνα
„παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν ἐν τῇ ἀκροπόλει κεραυνὸν ἐν τῇ δε-
„ξιᾷ ἔχοντα καὶ ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ στεφανῶσαι
„αὐτὸν χρυσοῖς στεφάνοις ἑπτὰ καὶ ἀνακηρυχθῆναι τοὺς
166 „στεφάνους τήμερον Διονυσίοις τραγῳδοῖς καινοῖς· —
„ἀχθῆναι γὰρ δι' αὐτὸν δεῖ τήμερον τὰ Διονύσια — εἶπε
„τὴν γνώμην Δημέας ὁ ῥήτωρ, συγγενὴς αὐτοῦ ἀγχιστεὺς
167 „καὶ μαθητὴς ὤν· καὶ γὰρ ῥήτωρ ἄριστος ὁ Τίμων καὶ
168 „τὰ ἄλλα πάντα ὁπόσα ἂν ἐθέλῃ." 52. Τουτὶ μὲν οὖν 52
σοι τὸ ψήφισμα. ἐγὼ δὲ καὶ τὸν υἱὸν ἐβουλόμην ἀγα-
γεῖν παρὰ σέ, ὃν ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι Τίμωνα ὠνόμακα.

ΤΙΜ. Πῶς, ὦ Δημέα, ὃς οὐδὲ γεγάμηκας, ὅσα γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναι;

ΔΗΜ. Ἀλλὰ γαμῶ, ἢν διδῷ θεός, ἐς νέωτα καὶ παιδοποιήσομαι καὶ τὸ γεννηθησόμενον — ἄρρεν γὰρ ἔσται — Τίμωνα ἤδη καλῶ.

ΤΙΜ. Οὐκ οἶδα, εἰ γαμήσειεις ἔτι, ὦ οὗτος, τηλικαύτην παρ' ἐμοῦ πληγὴν λαμβάνων.

ΔΗΜ. Οἴμοι· τί τοῦτο; τυραννίδι Τίμων ἐπιχειρεῖς καὶ τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδ' αὐτὸς ὤν; ἀλλὰ δώσεις ἐν τάχει τὴν δίκην τά τε ἄλλα καὶ ὅτι τὴν ἀκρόπολιν ἐνέπρησας.

169 53. ΤΙΜ. Ἀλλ' οὐκ ἐμπέπρησται, ὦ μιαρέ, ἡ ἀκρό- 53
πολις· ὥστε δῆλος εἶ συκοφαντῶν.

ΔΗΜ. Ἀλλὰ καὶ πλουτεῖς τὸν ὀπισθόδομον διορύξας.

ΤΙΜ. Οὐ διώρυκται οὐδὲ οὗτος· ὥστε ἀπίθανά σου καὶ ταῦτα.

ΔΗΜ. Διορυχθήσεται μὲν ὕστερον· ἤδη δὲ σὺ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἔχεις.

ΤΙΜ. Οὐκοῦν καὶ ἄλλην λάμβανε.

ΔΗΜ. Οἴμοι τὸ μετάφρενον.

ΤΙΜ. Μὴ κέκραχθι· κατοίσω γάρ σοι καὶ τρίτην· ἐπεὶ καὶ γελοῖα πάμπαν ἂν πάθοιμι δύο μὲν Λακεδαιμονίων μόρας κατακόψας ἄνοπλος, ἓν δὲ μιαρὸν ἀνθρώ-

πιον μὴ ἐπιτρίψας· μάτην γὰρ ἂν εἴην καὶ νενικηκὼς
54 Ὀλύμπια πὺξ καὶ πάλην. 54. ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐ Θρασυ-
κλῆς ὁ φιλόσοφος οὗτός ἐστιν; οὐ μὲν οὖν ἄλλος· ἐκπε-
τάσας γοῦν τὸν πώγωνα καὶ τὰς ὀφρῦς ἀνατείνας καὶ 170
βρενθυόμενός τι πρὸς αὑτὸν ἔρχεται, τιτανῶδες βλέπων,
ἀνασεσοβημένος τὴν ἐπὶ τῷ μετώπῳ κόμην, Αὐτοβορέας
τις ἢ Τρίτων, οἵους ὁ Ζεῦξις ἔγραψεν. οὗτος ὁ τὸ σχῆμα
εὐσταλὴς καὶ κόσμιος τὸ βάδισμα καὶ σωφρονικὸς τὴν
ἀναβολὴν ἕωθεν μυρία ὅσα περὶ ἀρετῆς διεξιὼν καὶ τῶν
ἡδονῇ χαιρόντων κατηγορῶν καὶ τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαινῶν,
ἐπειδὴ λουσάμενος ἀφίκοιτο ἐπὶ τὸ δεῖπνον καὶ ὁ παῖς
μεγάλην τὴν κύλικα ὀρέξειεν αὐτῷ — τῷ ζωροτέρῳ δὲ
χαίρει μάλιστα — καθάπερ τὸ Λήθης ὕδωρ ἐκπιὼν ἐναν-
τιώτατα ἐπιδείκνυται τοῖς ἑωθινοῖς ἐκείνοις λόγοις προ-
αρπάζων ὥσπερ ἴκτινος τὰ ὄψα καὶ τὸν πλησίον παρ- 171
αγκωνιζόμενος, καρύκης τὸ γένειον ἀνάπλεως, κυνηδὸν
ἐμφορούμενος, ἐπικεκυφὼς καθάπερ ἐν ταῖς λοπάσι τὴν
ἀρετὴν εὑρήσειν προσδοκῶν, ἀκριβῶς τὰ τρύβλια τῷ λι-
χανῷ ἀποσμήχων, ὡς μηδὲ ὀλίγον τοῦ μυττωτοῦ κατα-
55 λίποι. 55. μεμψίμοιρος ἀεί, κἂν τὸν πλακοῦντα ὅλον ἢ
τὸν σῦν μόνος τῶν ἄλλων λάβῃ ἢ ὅ τι περ λιχνείας καὶ
ἀπληστίας ὄφελος, μέθυσος καὶ πάροινος, οὐκ ἄχρι ᾠδῆς
καὶ ὀρχηστύος μόνον, ἀλλὰ καὶ λοιδορίας καὶ ὀργῆς.
προσέτι καὶ λόγοι πολλοὶ ἐπὶ τῇ κύλικι, τότε δὴ καὶ
μάλιστα, περὶ σωφροσύνης καὶ κοσμιότητος· καὶ ταῦτά
φησιν ἤδη ὑπὸ τοῦ ἀκράτου πονηρῶς ἔχων καὶ ὑποτραυ- 172
λίζων γελοίως· εἶτα ἔμετος ἐπὶ τούτοις· καὶ τὸ τελευταῖον,
ἀράμενοί τινες ἐκφέρουσιν αὐτὸν ἐκ τοῦ συμποσίου τῆς
αὐλητρίδος ἀμφοτέραις ἐπειλημμένον. πλὴν ἀλλὰ καὶ
νήφων οὐδενὶ τῶν πρωτείων παραχωρήσειεν ἂν ψεύσμα-
τος ἕνεκα ἢ θρασύτητος ἢ φιλαργυρίας· ἀλλὰ καὶ κολάκων
ἐστὶ τὰ πρῶτα καὶ ἐπιορκεῖ προχειρότατα, καὶ ἡ γοητεία
προηγεῖται καὶ ἡ ἀναισχυντία παρομαρτεῖ, καὶ ὅλως πάν-
σοφόν τι χρῆμα καὶ πανταχόθεν ἀκριβὲς καὶ ποικίλως
ἐντελές. οἰμώξεται τοιγαροῦν οὐκ εἰς μακρὰν χρηστὸς
ὤν. [τί τοῦτο;] παπαῖ — χρόνιος ἡμῖν Θρασυκλῆς.

56. *ΘΡΑΣ.* *Οὐ κατὰ ταὐτά, ὦ Τίμων, τοῖς πολλοῖς* 56
τούτοις ἀφῖγμαι, οἵπερ τὸν πλοῦτόν σου τεθηπότες
173 *ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ δείπνων πολυτελῶν ἐλπίδι συνδεδραμήκασι, πολλὴν τὴν κολακείαν ἐπιδειξόμενοι πρὸς ἄνδρα οἷον σὲ ἁπλοϊκὸν καὶ τῶν ὄντων κοινωνικόν· οἶσθα γὰρ ὡς μᾶζα μὲν ἐμοὶ δεῖπνον ἱκανόν, ὄψον δὲ ἥδιστον θύμον ἢ κάρδαμον ἢ εἴ ποτε τρυφῴην, ὀλίγον τῶν ἁλῶν· ποτὸν δὲ ἡ ἐννεάκρουνος· ὁ δὲ τρίβων οὗτος ἧς βούλει πορφυρίδος ἀμείνων. τὸ χρυσίον μὲν γὰρ οὐδὲν τιμιώτερον τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδων μοι δοκεῖ. σοῦ δὲ αὐτοῦ χάριν ἐστάλην, ὡς μὴ διαφθείρῃ σε τὸ κάκιστον τοῦτο καὶ ἐπιβουλότατον κτῆμα ὁ πλοῦτος, ὁ πολλοῖς πολλάκις αἴτιος ἀνηκέστων συμφορῶν γεγενημένος· εἰ γάρ μοι πείθοιο, μάλιστα μὲν ὅλον ἐς τὴν θάλατταν ἐμ-*
174 *βαλεῖς αὐτὸν οὐδὲν ἀναγκαῖον ἀνδρὶ ἀγαθῷ ὄντι καὶ τὸν φιλοσοφίας πλοῦτον ὁρᾶν δυναμένῳ· μὴ μέντοι ἐς βάθος, ὠγαθέ, ἀλλ' ὅσον ἐς βουβῶνας ἐπεμβὰς ὀλίγον πρὸ τῆς κυματωγῆς, ἐμοῦ ὁρῶντος μόνου·* 57. *εἰ δὲ μὴ [τοῦτο* 57
βούλει], σὺ δὲ ἄλλον τρόπον ἀμείνω κατὰ τάχος ἐκφόρησον αὐτὸν ἐκ τῆς οἰκίας μηδ' ὀβολὸν σαυτῷ ἀνείς, διαδιδοὺς ἅπασι τοῖς δεομένοις, ᾧ μὲν πέντε δραχμάς, ᾧ δὲ μνᾶν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον· εἰ δέ τις φιλόσοφος εἴη, διμοιρίαν ἢ τριμοιρίαν φέρεσθαι δίκαιος· ἐμοὶ δὲ — καίτοι οὐκ ἐμαυτοῦ χάριν αἰτῶ, ἀλλ' ὅπως μεταδῶ τῶν ἑταίρων τοῖς δεομένοις — ἱκανὸν εἰ ταυτηνὶ τὴν πήραν ἐμπλήσας παράσχοις οὐδὲ ὅλους δύο μεδίμνους χωροῦσαν Αἰγινητικούς. ὀλιγαρκῆ δὲ καὶ μέτριον χρὴ εἶναι τὸν φιλοσοφοῦντα καὶ μηδὲν ὑπὲρ τὴν πήραν φρονεῖν.

175 *ΤΙΜ.* *Ἐπαινῶ ταῦτά σου, ὦ Θρασύκλεις· πρὸ γοῦν τῆς πήρας, εἰ δοκεῖ, φέρε σοι τὴν κεφαλὴν ἐμπλήσω κονδύλων ἐπιμετρήσας τῇ δικέλλῃ.*

ΘΡΑΣ. *Ὦ δημοκρατία καὶ νόμοι, παιόμεθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ἐν ἐλευθέρᾳ τῇ πόλει.*

ΤΙΜ. *Τί ἀγανακτεῖς, ὠγαθέ; μῶν τι παρακέκρουσμαί σε; καὶ μὴν ἐπεμβαλῶ χοίνικας ὑπὲρ τὸ μέτρον τέτταρας.* 58. *ἀλλὰ τί τοῦτο; πολλοὶ ξυνέρχονται· Βλεψίας* 58

ἐκεῖνος καὶ Λάχης καὶ Γνίφων καὶ ὅλον τὸ σύνταγμα τῶν οἰμωξομένων. ὥστε τί οὐκ ἐπὶ τὴν πέτραν ταύτην ἀνελθὼν τὴν μὲν δίκελλαν ὀλίγον ἀναπαύω πάλαι πεπονηκυῖαν, αὐτὸς δὲ ὅτι πλείστους λίθους ξυμφορήσας ἐπιχαλαζῶ πόρρωθεν αὐτοῖς;

ΒΛΕΨ. Μὴ βάλλε, ὦ Τίμων· ἄπιμεν γάρ.

ΤΙΜ. Ἀλλ' οὐκ ἀναιμωτί γε ὑμεῖς οὐδὲ ἄνευ τραυμάτων.

ΑΛΚΥΩΝ Η ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ. 176

ΧΑΙΡΕΦΩΝ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

1 1. *ΧΑΙΡ. Τίς ἡ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν, ὦ Σώκρατες, πόρρωθεν ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν καὶ τῆς ἄκρας ἐκείνης; ὡς ἡδεῖα ταῖς ἀκοαῖς. τί ποτ' ἄρ' ἐστὶ τὸ φθεγγόμενον ζῷον; ἄφωνα γὰρ δὴ τά γε καθ' ὕδατος διαιτώμενα.* 177

ΣΩ. Θαλαττία τις, ὦ Χαιρεφῶν, ὄρνις ἀλκυὼν ὀνομαζομένη, πολύθρηνος καὶ πολύδακρυς, περὶ ἧς δὴ παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθευται λόγος· φασὶ γυναῖκά ποτε οὖσαν Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος θυγατέρα κουρίδιον ἄνδρα 178 *τὸν αὑτῆς τεθνεῶτα θρηνεῖν πόθῳ φιλίας, Κήϋκα τὸν Τραχίνιον τὸν Ἑωσφόρου τοῦ ἀστέρος, καλοῦ πατρὸς καλὸν υἱόν· εἶτα δὴ πτερωθεῖσαν διά τινα δαιμονίαν βούλησιν εἰς ὄρνιθος τρόπον περιπέτεσθαι τὰ πελάγη ζητοῦσαν ἐκεῖνον, ἐπειδὴ πλαζομένη γῆν περὶ πᾶσαν οὐχ οἵα τ' ἦν εὑρεῖν.*

2 2. *ΧΑΙΡ. Ἀλκυὼν τοῦτ' ἔστιν, ὃ σὺ φής; οὐ πώποτε πρόσθεν ἠκηκόειν τῆς φωνῆς, ἀλλά μοι ξένη τις τῷ ὄντι προσέπεσε· γοώδη γοῦν ὡς ἀληθῶς τὸν ἦχον ἀφίησι τὸ ζῷον. πηλίκον δέ τι καὶ ἔστιν, ὦ Σώκρατες;*

ΣΩ. Οὐ μέγα· μεγάλην μέντοι διὰ τὴν φιλανδρίαν

εἴληφε παρὰ θεῶν τιμήν· ἐπὶ γὰρ τῇ τούτων νεοττιᾷ καὶ τὰς ἀλκυονίδας προσαγορευομένας ἡμέρας ὁ κόσμος ἄγει
179 κατὰ χειμῶνα μέσον διαφερούσας ταῖς εὐδίαις, ὧν ἐστι καὶ ἡ τήμερον [παντὸς μᾶλλον]. οὐχ ὁρᾷς ὡς αἴθρια μὲν τὰ ἄνωθεν, ἀκύμαντον δὲ καὶ γαλήνιον ἅπαν τὸ πέλαγος, ὅμοιον ὡς εἰπεῖν κατόπτρῳ;

ΧΑΙΡ. Λέγεις ὀρθῶς· φαίνεται γὰρ ἀλκυονὶς ἡ τήμερον ὑπάρχειν ἡμέρα, καὶ χθὲς δὲ τοιαύτη τις ἦν. ἀλλὰ πρός θεῶν, πῶς πώποτε χρὴ πεισθῆναι τοῖς ἐξ ἀρχῆς, ὦ Σώκρατες, ὡς ἐξ ὀρνίθων γυναῖκές ποτε ἐγένοντο ἢ ὄρνιθες ἐκ γυναικῶν; παντὸς γὰρ μᾶλλον ἀδύνατον φαίνεται πᾶν τὸ τοιοῦτον.

3. ΣΩ. Ὦ φίλε Χαιρεφῶν, ἐοίκαμεν ἡμεῖς τῶν δυ- 3
νατῶν τε καὶ ἀδυνάτων ἀμβλυωποί τινες εἶναι κριταὶ παντελῶς· δοκιμάζομεν γὰρ δὴ κατὰ δύναμιν ἀνθρωπίνην ἄγνωστον οὖσαν καὶ ἄπιστον καὶ ἀόρατον· πολλὰ
180 οὖν φαίνεται ἡμῖν καὶ τῶν εὐπόρων ἄπορα καὶ τῶν ἐφικτῶν ἀνέφικτα, συχνὰ μὲν [καὶ] δι᾽ ἀπειρίαν συχνὰ δὲ καὶ διὰ νηπιότητα φρενῶν· τῷ ὄντι γὰρ νήπιος ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ πάνυ γέρων, ἐπεί τοι μικρὸς πάνυ καὶ νεογιλὸς ὁ τοῦ βίου χρόνος πρὸς τὸν πάντα αἰῶνα. τί δ᾽ ἄν, ὠγαθέ, οἱ ἀγνοοῦντες τὰς τῶν θεῶν καὶ δαιμονίων δυνάμεις ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν, πότερον δυνατὸν ἢ ἀδύνατόν τι τῶν τοιούτων; ἑώρακας, Χαιρεφῶν, τρίτην ἡμέραν ὅσος ἦν ὁ χειμών; κἂν ἐνθυμηθέντι γάρ τῳ δέος ἐπέλθοι τὰς ἀστραπὰς ἐκείνας καὶ βροντὰς ἀνέμων τε ἐξαίσια μεγέθη· [ὑπέλαβεν ἄν τις τὴν οἰκουμένην ἅπασαν καὶ δὴ συμπεσεῖσθαι]. 4. μετὰ μικρὸν δὲ θαυμα- 4
στή τις κατάστασις εὐδίας ἐγένετο καὶ διέμεινεν αὕτη γε ἕως τοῦ νῦν. πότερον οὖν οἴει μεῖζόν τι καὶ ἐργωδέστερον εἶναι τοιαύτην αἰθρίαν ἐξ ἐκείνης τῆς ἀνυποστάτου λαίλαπος καὶ ταραχῆς μεταθεῖναι καὶ εἰς γαλήνην ἀναγαγεῖν τὸν ἅπαντα κόσμον, ἢ γυναικὸς εἶδος μεταπλασθὲν εἰς ὄρνιθός τινος ποιῆσαι; τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον καὶ τὰ
181 παιδάρια [τὰ] παρ᾽ ἡμῖν τὰ πλάττειν ἐπιστάμενα, πηλὸν ἢ κηρὸν ὅταν λάβῃ, ῥᾳδίως ἐκ τοῦ αὐτοῦ πολλάκις ὄγκου

μετασχηματίζει πολλὰς ἰδεῶν φύσεις. τῷ δαιμονίῳ δὲ
μεγάλην καὶ οὐ συμβλητὴν ὑπεροχὴν ἔχοντι πρὸς τὰς
ἡμετέρας δυνάμεις εὐχερῆ τυχὸν [ἴσως] ἅπαντα τὰ τοιαῦτα
καὶ λεῖα· ἐπεὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν πόσῳ τινὶ σαυτοῦ δοκεῖς
εἶναι μείζω; φράσαις ἄν;
5 5. *ΧΑΙΡ. Τίς δ' ἀνθρώπων, ὦ Σώκρατες, νοῆσαι*
δύναιτ' ἂν ἢ ὀνομάσαι τι τῶν τοιούτων; οὐδὲ γὰρ εἰπεῖν
ἐφικτόν.
ΣΩ. Οὔκουν δὴ θεωροῦμεν καὶ ἀνθρώπων πρὸς
ἀλλήλους συμβαλλομένων μεγάλας τινὰς ὑπεροχὰς ἐν ταῖς
δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἀδυναμίαις ὑπαρχούσας; ἡ γὰρ τῶν
ἀνδρῶν ἡλικία πρὸς τὰ νήπια παντελῶς βρέφη, τὰ πεμ-
πταῖα ἐκ γενετῆς ἢ δεκαταῖα, θαυμαστὴν ὅσην ἔχει τὴν
διαφορὰν δυνάμεώς τε καὶ ἀδυναμίας ἐν πάσαις σχεδὸν
ταῖς κατὰ τὸν βίον πράξεσι, καὶ ὅσα διὰ τῶν τεχνῶν τού-
των οὕτως πολυμηχάνων καὶ ὅσα διὰ τοῦ σώματος καὶ
τῆς ψυχῆς ἐργάζονται· ταῦτα γὰρ τοῖς νέοις, ὥσπερ εἶ-
πον, παιδίοις οὐδ' εἰς νοῦν ἐλθεῖν δυνατὰ φαίνεται.
6 6. *καὶ τῆς ἰσχύος δὲ τῆς ἑνὸς ἀνδρὸς τελείου τὸ μέγεθος* 182
ἀμέτρητον ὅσην ἔχει τὴν ὑπεροχὴν πρὸς ἐκεῖνα· μυριά-
δας γὰρ τῶν τοιούτων εἷς ἀνὴρ [πάνυ πολλὰς] χειρώσαιτ'
ἂν ῥᾳδίως· ἡ γὰρ ἡλικία παντελῶς ἄπορος δήπου πάν-
των καὶ ἀμήχανος ἐξ ἀρχῆς παρακολουθεῖ τοῖς ἀνθρώ-
ποις κατὰ φύσιν. ὁπηνίκ' οὖν ἄνθρωπος, ὡς ἔοικεν, ἀν-
θρώπου τοσούτῳ διαφέρει, τί νομίσομεν τὸν σύμπαντα οὐ-
ρανὸν πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις φανῆναι αὐτοῖς τοῖς τὰ
τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνουμένοις; πιθανὸν οὖν ἴσως δόξει
πολλοῖς, ὅσην ἔχει τὸ μέγεθος τοῦ κόσμου τὴν ὑπεροχὴν
πρὸς τὸ Σωκράτους ἢ Χαιρεφῶντος εἶδος, τηλικοῦτον καὶ
τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὴν φρόνησιν καὶ διάνοιαν ἀνά-
7 *λογον διαφέρειν τῆς περὶ ἡμᾶς διαθέσεως.* 7. *σοὶ μὲν*
οὖν καὶ ἐμοὶ καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοιούτοις οὖσι πόλλ' ἄττ'
ἀδύνατα τῶν ἑτέροις πάνυ ῥᾳδίων· ἐπεὶ καὶ αὐλῆσαι τοῖς
ἀναύλοις καὶ ἀναγνῶναι ἢ γράψαι τοῖς ἀγραμμάτοις γραμ-
ματικὸν τρόπον ἀδυνατώτερόν ἐστι [τέως], ἕως ἂν ὦσιν 183
ἀνεπιστήμονες, τοῦ ποιῆσαι γυναῖκας ἐξ ὀρνίθων ἢ ὄρνι-

θας ἐκ γυναικῶν. ἡ δὲ φύσις ἐν κηρίῳ σχεδὸν παραλαβοῦσα ζῷον ἄπουν καὶ ἄπτερον πόδας ὑποθεῖσα καὶ πτερώσασα ποικιλίᾳ τε φαιδρύνασα πολλῇ καὶ καλῇ καὶ παντοδαπῇ χρωμάτων μέλιτταν σοφὴν ἀπέδειξε θείου μέλιτος ἐργάτιν, ἔκ τε ᾠῶν ἀφώνων καὶ ἀψύχων πολλὰ γένη πλάττει πτηνῶν τε καὶ πεζῶν καὶ ἐνύδρων ζῴων, τέχναις, ὥς λόγος, τισιν ἱεραῖς αἰθέρος μεγάλου προσχρωμένη. 8. τὰς οὖν ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας οὔσας θνη- 8
τοὶ καὶ σμικροὶ παντελῶς ὄντες καὶ οὔτε τὰ μεγάλα δυνάμενοι καθορᾶν οὔτ' αὖ τὰ σμικρά, τὰ πλείω δ' ἀποροῦντες καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς συμβαινόντων παθῶν, οὐκ ἂν ἔχοιμεν
184 εἰπεῖν βεβαίως οὔτ' ἀλκυόνων πέρι οὔτ' ἀηδόνων· κλέος δὲ μύθων, οἷον παρέδοσαν πατέρες, τοιοῦτο καὶ παισὶν ἐμοῖς, ὦ ὄρνι θρήνων μελῳδέ, παραδώσω τῶν σῶν ὕμνων πέρι, καί σου τὸν εὐσεβῆ καὶ φίλανδρον ἔρωτα πολλάκις ὑμνήσω γυναιξὶ ταῖς ἐμαῖς Ξανθίππῃ τε καὶ Μυρτοῖ λέγων τά τε ἄλλα, πρὸς δὲ καὶ τιμῆς οἵας ἔτυχες παρὰ θεῶν. ἆρά γε καὶ σὺ ποιήσεις τι τοιοῦτον, ὦ Χαιρεφῶν;

ΧΑΙΡ. Πρέπει γοῦν, ὦ Σώκρατες, καὶ τὰ ὑπὸ σοῦ ῥηθέντα διπλασίαν ἔχειν τὴν παράκλησιν πρὸς γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν ὁμιλίαν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀσπασαμένοις τὴν Ἀλκυόνα προάγειν ἤδη πρὸς ἄστυ καιρὸς ἐκ τοῦ Φαληρικοῦ.

ΧΑΙΡ. Πάνυ μὲν οὖν· ποιῶμεν οὕτως.

185

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ Η ΚΑΥΚΑΣΟΣ.

ΕΡΜΗΣ, ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

1. *ΕΡΜ.* Ὁ μὲν Καύκασος, ὦ Ἥφαιστε, οὗτος, ᾧ 1
τὸν ἄθλιον Τιτᾶνα τουτονὶ προσηλῶσθαι δεήσει· περισκοπῶμεν δὲ ἤδη κρημνόν τινα ἐπιτήδειον, εἴ που τῆς

χιόνος γυμνός ἐστιν, ὡς βεβαιότερον καταπαγῇ τὰ δεσμὰ
καὶ οὗτος ἅπασι περιφανὴς ᾖ κρεμάμενος.

ΗΦ. Περισκοπῶμεν, ὦ Ἑρμῆ· οὔτε γὰρ ταπεινὸν
καὶ πρόσγειον ἀνεσταυρῶσθαι χρή, ὡς μὴ ἐπαμύνοιεν
αὐτῷ τὰ πλάσματα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι, οὔτε μὴν κατὰ
τὸ ἄκρον, — ἀφανὴς γὰρ ἂν εἴη τοῖς κάτω — ἀλλ' εἰ
δοκεῖ κατὰ μέσον ἐνταῦθά που ὑπὲρ τῆς φάραγγος ἀνε- 186
σταυρώσθω ἐκπετασθεὶς τὼ χεῖρε ἀπὸ τουτουὶ τοῦ κρη-
μνοῦ πρὸς τὸν ἐναντίον.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις· ἀπόξυροί τε γὰρ αἱ πέτραι καὶ
ἀπρόσβατοι πανταχόθεν, ἠρέμα ἐπινενευκυῖαι, καὶ τῷ
ποδὶ στενὴν ταύτην ὁ κρημνὸς ἔχει τὴν ἐπίβασιν, ὡς
ἀκροποδητὶ μόγις ἑστάναι, καὶ ὅλως ἐπικαιρότατος ἂν ὁ
σταυρὸς γένοιτο. μὴ μέλλε οὖν, ω Προμηθεῦ, ἀλλ' ἀνά-
βαινε καὶ πάρεχε σεαυτὸν καταπαγησόμενον πρὸς τὸ ὄρος.

2 2. ΠΡΟΜ. Ἀλλὰ κἂν ὑμεῖς γε, ὦ Ἥφαιστε καὶ
Ἑρμῆ, κατελεήσατέ με παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχοῦντα.

ΕΡΜ. Τοῦτο φῄς, ὦ Προμηθεῦ, τὸ κατελεήσατε
ἀντὶ τοῦ ἀνασκολοπίσθητε ἅμ' αὐτίκα παρακούσαντες τοῦ
ἐπιτάγματος; ἢ οὐχ ἱκανὸς εἶναί σοι δοκεῖ ὁ Καύκασος
καὶ ἄλλους χωρῆσαι δύο προσπατταλευθέντας; ἀλλ' ὄρεγε
τὴν δεξιάν· σὺ δέ, ὦ Ἥφαιστε, κατάκλειε καὶ προσήλου
καὶ τὴν σφῦραν ἐρρωμένως κατάφερε. δὸς καὶ τὴν ἑτέ- 187
ραν· κατειλήφθω εὖ μάλα καὶ αὕτη. εὖ ἔχει. καταπτή-
σεται δὲ ἤδη καὶ ὁ ἀετὸς ἀποκερῶν τὸ ἧπαρ, ὡς πάντα
ἔχοις ἀντὶ τῆς καλῆς καὶ εὐμηχάνου πλαστικῆς.

3 3. ΠΡΟΜ. Ὦ Κρόνε καὶ Ἰαπετὲ καὶ σὺ ὦ μῆτερ,
οἷα πέπονθα ὁ κακοδαίμων οὐδὲν δεινὸν ἐργασάμενος;

ΕΡΜ. Οὐδέν, ὦ Προμηθεῦ, δεινὸν εἰργάσω, ὃς
πρῶτα μὲν τὴν νομὴν τῶν κρεῶν ἐγχειρισθεὶς οὕτως ἄδι-
κον ἐποιήσω καὶ ἀπατηλήν, ὡς σαυτῷ μὲν τὰ κάλλιστα
ὑπεξελέσθαι, τὸν Δία δὲ παραλογίσασθαι ὀστᾶ „καλύψας
ἀργέτι δημῷ“; μέμνημαι γὰρ Ἡσιόδου νὴ Δί' οὕτως
εἰπόντος· ἔπειτα δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἀνέπλασας, πανουρ-
γότατα ζῷα, [καὶ] μάλιστά γε τὰς γυναῖκας· ἐπὶ πᾶσι
δὲ καὶ τὸ τιμιώτατον κτῆμα τῶν θεῶν κλέψας τὸ πῦρ

τοῦτο ἔδωκας τοῖς ἀνθρώποις· τοσαῦτα δεινὰ εἰργασμένος φὴς μηδὲν ἀδικήσας δεδέσθαι;

188 4. *ΠΡΟΜ.* *Ἔοικας, ὦ Ἑρμῆ, καὶ σὺ κατὰ τὸν Ὅμη-* 4
ρον „ἀναίτιον αἰτιάασθαι“, ὃς τὰ τοιαῦτά μοι προφέρεις, ἐφ᾽ οἷς ἔγωγε τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως, εἰ τὰ δίκαια ἐγίγνετο, ἐτιμησάμην ἂν ἐμαυτῷ. εἰ γοῦν σχολή σοι, ἡδέως ἂν καὶ δικαιολογησαίμην ὑπὲρ τῶν ἐγκλημάτων, ὡς δείξαιμι ἄδικα ἐγνωκότα περὶ ἡμῶν τὸν Δία· σὺ δὲ — στωμύλος γὰρ εἶ καὶ δικανικός — ἀπολόγησαι ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς δικαίαν τὴν ψῆφον ἔθετο, ἀνεσταυρῶσθαί με πλησίον τῶν Κασπίων τούτων πυλῶν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου οἴκτιστον θέαμα πᾶσι Σκύθαις.

ΕΡΜ. *Ἐκπρόθεσμον μέν, ὦ Προμηθεῦ, τὴν ἔφεσιν ἀγωνιῇ καὶ ἐς οὐδὲν δέον· ὅμως δ᾽ οὖν λέγε· καὶ γὰρ ἄλλως περιμένειν ἀναγκαῖον, ἔστ᾽ ἂν ὁ ἀετὸς καταπτῇ ἐπιμελησόμενός σου τοῦ ἥπατος. τὴν ἐν τῷ μέσῳ*
189 *δὴ ταύτην σχολὴν καλῶς ἂν ἔχον εἴη ἐς ἀκρόασιν καταχρήσασθαι σοφιστικήν, οἷος εἶ σὺ πανουργότατος ἐν τοῖς λόγοις.*

5. *ΠΡΟΜ.* *Πρότερος οὖν, ὦ Ἑρμῆ, λέγε καὶ ὅπως* 5
μου ὡς δεινότατα κατηγορήσῃς μηδὲ καθυφῇς τι τῶν δικαίων τοῦ πατρός. σὲ δέ, ὦ Ἥφαιστε, δικαστὴν ποιοῦμαι ἔγωγε.

ΗΦ. *Μὰ Δί᾽, ἀλλὰ κατήγορον ἀντὶ δικαστοῦ ἴσθι με ἕξων, ὃς τὸ πῦρ ὑφελόμενος ψυχράν μοι τὴν κάμινον ἀπολέλοιπας.*

ΠΡΟΜ. *Οὐκοῦν διελόμενοι τὴν κατηγορίαν, σὺ μὲν περὶ τῆς κλοπῆς ἤδη σύνειρε, ὁ Ἑρμῆς δὲ τὴν κρεανομίαν καὶ τὴν ἀνθρωποποιίαν αἰτιάσεται· ἄμφω δὲ τεχνῖται καὶ εἰπεῖν δεινοὶ ἐοίκατε εἶναι.*

ΗΦ. *Ὁ Ἑρμῆς καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐρεῖ· ἐγὼ γὰρ οὐ πρὸς λόγοις τοῖς δικανικοῖς εἰμι, ἀλλ᾽ ἀμφὶ τὴν κάμινον ἔχω τὰ πολλά· ὁ δὲ ῥήτωρ τέ ἐστι καὶ τῶν τοιούτων οὐ παρέργως μεμέληκεν αὐτῷ.*

190 *ΠΡΟΜ.* *Ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ᾤμην καὶ περὶ τῆς κλοπῆς τὸν Ἑρμῆν ἐθελῆσαι ἂν εἰπεῖν οὐδὲ ὀνειδιεῖν μοι τὸ*

τοιοῦτον ὁμοτέχνῳ ὄντι. πλὴν ἀλλ' εἰ καὶ τοῦτο, ὦ
Μαίας παῖ, ὑφίστασαι, καιρὸς ἤδη περαίνειν τὴν κατη-
γορίαν.

6 6. ΕΡΜ. Πάνυ γοῦν, ὦ Προμηθεῦ, μακρῶν δεῖ
λόγων καὶ ἱκανῆς τινος παρασκευῆς ἐπὶ τὰ σοὶ πεπρα-
γμένα, μονονουχὶ (†) δὲ ἀπόχρη [μόνα] τὰ κεφάλαια εἰπεῖν
τῶν ἀδικημάτων, ὅτι ἐπιτραπέν σοι μοιρᾶσαι τὰ κρέα σαυ-
τῷ μὲν τὰ κάλλιστα ἐφύλαττες, ἐξηπάτησας δὲ τὸν βασιλέα,
καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀνέπλασας, οὐδὲν δέον, καὶ τὸ πῦρ
κλέψας παρ' ἡμῶν ἐκόμισας ἐς αὐτούς· καί μοι δοκεῖς,
ὦ βέλτιστε, μὴ συνεῖναι ἐπὶ τοῖς τηλικούτοις πάνυ φι-
λανθρώπου τοῦ Διὸς πεπειραμένος. εἰ μὲν οὖν ἔξαρνος
εἶ μὴ εἰργάσθαι αὐτά, δεήσει καὶ διελέγχειν καὶ ῥῆσίν
τινα μακρὰν ἀποτείνειν καὶ πειρᾶσθαι ὡς ἔνι μάλιστα
ἐμφανίζειν τὴν ἀλήθειαν· εἰ δὲ φὴς τοιαύτην πεποιῆσθαι
τὴν νομὴν τῶν κρεῶν καὶ τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους και-
νουργῆσαι καὶ τὸ πῦρ κεκλοφέναι, ἱκανῶς κατηγόρηταί
μοι, καὶ μακρότερα οὐκ ἂν εἴποιμι· λῆρος γὰρ ἄλλως
τὸ τοιοῦτον.

7 7. ΠΡΟΜ. Εἰ μὲν καὶ ταῦτα λῆρός ἐστιν, ἃ εἴρη- 191
κας, εἰσόμεθα μικρὸν ὕστερον· ἐγὼ δέ, ἐπείπερ ἱκανὰ
φὴς εἶναι τὰ κατηγορημένα, πειράσομαι ὡς ἂν οἷός τε
ὦ, διαλύσασθαι τὰ ἐγκλήματα.

καὶ πρῶτόν γε ἄκουε τὸ περὶ τῶν κρεῶν. καίτοι, νὴ
τὸν Οὐρανόν, καὶ νῦν λέγων αὐτὰ αἰσχύνομαι ὑπὲρ τοῦ
Διός, εἰ οὕτω μικρολόγος καὶ μεμψίμοιρός ἐστιν, ὡς διότι
μικρὸν ὀστοῦν ἐν τῇ μερίδι εὗρε, καταπέμψαι ἀνασκολο-
πισθησόμενον παλαιὸν οὕτω θεόν, μήτε τῆς συμμαχίας
μνημονεύσαντα μήτε αὐτὸ τῆς ὀργῆς τὸ κεφάλαιον ἡλίκον
ἐστὶν ἐννοήσαντα καὶ ὡς μειράκιον τὸ τοιοῦτον ὀργίζεσθαι
8 καὶ ἀγανακτεῖν, εἰ μὴ τὸ μεῖζον αὐτὸς λήψεται. 8. καί-
τοι τάς γε ἀπάτας, ὦ Ἑρμῆ, τὰς τοιαύτας συμποτικὰς οὔ-
σας οὐ χρή, οἶμαι, ἀπομνημονεύειν, ἀλλ' εἰ καί τι ἡμάρτη-
ται μεταξὺ εὐωχουμένων, παιδιὰν ἡγεῖσθαι καὶ αὐτοῦ ἐν
τῷ ξυμποσίῳ καταλείπειν τὴν ὀργήν· ἐς δὲ τὴν αὔριον
ταμιεύεσθαι τὸ μῖσος καὶ μνησικακεῖν καὶ ἕωλόν τινα

μῆνιν διαφυλάττειν, ἄπαγε, οὔτε θεοῖς πρέπον οὔτε ἄλ-
λως βασιλικόν· ἢν γοῦν ἀφέλῃ τις τῶν συμποσίων τὰς
κομψείας ταύτας, ἀπάτην καὶ σκώμματα καὶ τὸ διασιλ-
192 λαίνειν καὶ ἐπιγελᾶν, τὸ καταλειπόμενόν ἐστι μέθη καὶ
κόρος καὶ σιωπή, σκυθρωπὰ καὶ ἀτερπῆ πράγματα καὶ
ἥκιστα συμποσίῳ πρέποντα. ὥστε ἔγωγε οὐδὲ μνημο-
νεύσειν εἰς τὴν ὑστεραῖαν ἔτι ᾤμην τούτων τὸν Δία,
οὐχ ὅπως τηλικαῦτα ἐπ᾽ αὐτοῖς ἀγανακτήσειν καὶ πάν-
δεινα ἡγήσεσθαι πεπονθέναι, εἰ διανέμων τις κρέα παι-
διάν τινα ἔπαιζε πειρώμενος, εἰ διαγνώσεται τὸ βέλτιον
ὁ αἱρούμενος. 9. τίθει δ᾽ ὅμως, ὦ Ἑρμῆ, τὸ χαλεπώτε- 9
ρον, μὴ τὴν ἐλάττω μοῖραν ἀπονενεμηκέναι τῷ Διί, τὴν
ὅλην δὲ ὑφῃρῆσθαι· τί οὖν; διὰ τοῦτο ἐχρῆν, τὸ τοῦ
λόγου, τῇ γῇ τὸν οὐρανὸν ἀναμεμίχθαι καὶ δεσμὰ καὶ
σταυροὺς καὶ Καύκασον ὅλον ἐπινοεῖν καὶ ἀετοὺς κατα-
193 πέμπειν καὶ τὸ ἧπαρ ἐκκολάπτειν; ὅρα γάρ, μὴ πολλήν
τινα ταῦτα κατηγορῇ τοῦ ἀγανακτοῦντος αὐτοῦ μικρο-
ψυχίαν καὶ εὐτέλειαν τῆς γνώμης καὶ πρὸς ὀργὴν εὐχέ-
ρειαν. ἢ τί γὰρ ἂν ἐποίησεν οὗτος ὅλον βοῦν ἀπολέσας,
εἰ κρεῶν ὀλίγων ἕνεκα τηλικαῦτα ὀργίζεται; 10. καίτοι 10
πόσῳ οἱ ἄνθρωποι εὐγνωμονέστερον διάκεινται πρὸς τὰ
τοιαῦτα, οὓς εἰκὸς ἦν καὶ τὰ ἐς τὴν ὀργὴν ὀξυτέρους
εἶναι τῶν θεῶν; ἀλλ᾽ ὅμως ἐκείνων οὐκ ἔστιν ὅστις τῷ
μαγείρῳ σταυροῦ ἂν τιμήσαιτο, εἰ τὰ κρέα ἕψων καθεὶς
τὸν δάκτυλον τοῦ ζωμοῦ τι περιελιχμήσατο ἢ ὀπτωμένων
ἀποσπάσας τι κατεβρόχθισεν, ἀλλὰ συγγνώμην ἀπονέ-
μουσιν αὐτοῖς· εἰ δὲ καὶ πάνυ ὀργισθεῖεν, ἢ κονδύλους
194 ἐνέτριψαν ἢ κατὰ κόρρης ἐπάταξαν, ἀνεσκολοπίσθη δὲ
οὐδεὶς παρ᾽ αὐτοῖς τῶν τηλικούτων ἕνεκα. καὶ περὶ μὲν
τῶν κρεῶν τοσαῦτα, αἰσχρὰ μὲν κἀμοὶ ἀπολογεῖσθαι, πολὺ
δὲ αἴσχιω κατηγορεῖν ἐκείνῳ.

11. περὶ δὲ τῆς πλαστικῆς καὶ ὅτι τοὺς ἀνθρώπους 11
ἐποίησα, καιρὸς ἤδη λέγειν. τοῦτο δέ, ὦ Ἑρμῆ, διττὴν ἔχον
τὴν κατηγορίαν, οὐκ οἶδα καθ᾽ ὁπότερον αἰτιᾶσθέ μου,
πότερα ὡς οὐδὲ ὅλως ἐχρῆν τοὺς ἀνθρώπους γεγονέναι,
ἀλλ᾽ ἄμεινον ἦν ἀτρεμεῖν αὐτοὺς γῆν ἄλλως ὄντας, ἢ ὡς

*πεπλάσθαι μὲν ἐχρῆν, ἄλλον δέ τινα καὶ μὴ τοῦτον ἐσχη-
ματίσθαι τὸν τρόπον; ἐγὼ δὲ ὅμως ὑπὲρ ἀμφοῖν ἐρῶ· καὶ
πρῶτόν γε, ὡς οὐδεμία τοῖς θεοῖς ἀπὸ τούτου βλάβη γεγέ-
νηται, τῶν ἀνθρώπων ἐς τὸν βίον παραχθέντων, πειράσο-
μαι δεικνύειν· ἔπειτα δέ, ὡς καὶ συμφέροντα καὶ ἀμείνω
ταῦτα αὐτοῖς παρὰ πολὺ ἢ εἰ ἐρήμην καὶ ἀπάνθρωπον*
12 *συνέβαινε τὴν γῆν μένειν.* 12. *ἦν τοίνυν πάλαι — ῥᾷον γὰρ
οὕτω καὶ δῆλον ἂν γένοιτο, εἴ τι ἠδίκηκα ἐγὼ μετακο-
σμήσας τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους — ἦν οὖν τὸ θεῖον
μόνον καὶ τὸ ἐπουράνιον γένος, ἡ γῆ δὲ ἄγριόν τι χρῆμα* 195
*καὶ ἄμορφον, ὕλαις ἅπασα καὶ ταύταις ἀνημέροις λάσιος,
οὔτε δὲ βωμοὶ θεῶν ἢ ναοί, — πόθεν γάρ; — οὔτε
ἀγάλματα ἢ ξόανα ἤ τι ἄλλο τοιοῦτον, οἷα πολλὰ νῦν
ἁπανταχόθι φαίνεται μετὰ πάσης ἐπιμελείας τιμώμενα·
ἐγὼ δὲ — ἀεὶ γάρ τι προβουλεύω ἐς τὸ κοινὸν καὶ σκοπῶ
ὅπως αὐξηθήσεται μὲν τὰ τῶν θεῶν, ἐπιδώσει δὲ καὶ
τἆλλα πάντα ἐς κόσμον καὶ κάλλος — ἐνενόησα ὡς
ἄμεινον εἴη ὀλίγον ὅσον τοῦ πηλοῦ λαβόντα ζῷά τινα
συστήσασθαι καὶ ἀναπλάσαι τὰς μορφὰς μὲν ἡμῖν αὐ-
τοῖς προσεοικότα· καὶ γὰρ ἐνδεῖν τι ᾤμην τῷ θείῳ,
μὴ ὄντος τοῦ ἐναντίου αὐτῷ πρὸς ὃ ἔμελλεν ἡ ἐξέτασις
γιγνομένη εὐδαιμονέστερον ἀποφαίνειν αὐτό· θνητὸν μέν-
τοι εἶναι τοῦτο, εὐμηχανώτατον δ' ἄλλως καὶ συνετώ-*
13 *τατον καὶ τοῦ βελτίονος αἰσθανόμενον.* 13. *καὶ δὴ κατὰ
τὸν ποιητικὸν λόγον "γαῖαν ὕδει φύρας" καὶ διαμαλάξας
ἀνέπλασα τοὺς ἀνθρώπους ἔτι καὶ τὴν Ἀθηνᾶν παρα-
καλέσας συνεπιλαβέσθαι μοι τοῦ ἔργου. ταῦτά ἐστιν ἃ
μεγάλα ἐγὼ τοὺς θεοὺς ἠδίκηκα. καὶ τὸ ζημίωμα ὁρᾷς* 196
*ἡλίκον, εἰ ἐκ πηλοῦ ζῷα ἐποίησα καὶ τὸ τέως ἀκίνητον
ἐς κίνησιν ἤγαγον· καί, ὡς ἔοικε, τὸ ἀπ' ἐκείνου ἧττον
θεοί εἰσιν οἱ θεοί, διότι καὶ ἐπὶ γῆς τινα θνητὰ ζῷα
γεγένηται· οὕτως γὰρ δὴ καὶ ἀγανακτεῖ νῦν ὁ Ζεὺς ὥσπερ
ἐλαττουμένων τῶν θεῶν ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων γενέσεως,
εἰ μὴ ἄρα τοῦτο δέδιε, μὴ καὶ οὗτοι ἐπανάστασιν ἐπ' αὐ-
τὸν βουλεύσωσι καὶ πόλεμον ἐξενέγκωσι πρὸς τοὺς θεοὺς
ὥσπερ οἱ Γίγαντες. ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ οὐδὲν ἠδίκησθε,*

ὦ Ἑρμῆ, πρὸς ἐμοῦ καὶ τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν, δῆλον· ἢ σὺ δεῖξον κἂν ἕν τι μικρότατον, κἀγὼ σιωπήσομαι καὶ δίκαια ἔσομαι πεπονθὼς πρὸς ὑμῶν. 14. ὅτι δὲ καὶ 14
197 χρήσιμα ταῦτα γεγένηται τοῖς θεοῖς, οὕτως ἂν μάθοις, εἰ ἐπιβλέψειας ἅπασαν τὴν γῆν οὐκέτ' αὐχμηρὰν καὶ ἀκαμῆ οὖσαν, ἀλλὰ πόλεσι καὶ γεωργίαις καὶ φυτοῖς ἡμέροις διακεκοσμημένην καὶ τὴν θάλατταν πλεομένην καὶ τὰς νήσους κατοικουμένας, ἁπανταχοῦ δὲ βωμοὺς καὶ θυσίας καὶ ναοὺς καὶ πανηγύρεις·

μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί,
πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί.

καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐμαυτῷ μόνῳ κτῆμα τοῦτο ἐπλασάμην, ἐπλεονέκτουν ἂν ἴσως, νυνὶ δὲ εἰς τὸ κοινὸν φέρων κατέθηκα ὑμῖν αὐτοῖς· μᾶλλον δὲ Διὸς μὲν καὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ἥρας καὶ σοῦ δέ, ὦ Ἑρμῆ, νεὼς ἰδεῖν ἁπανταχοῦ ἐστι, Προμηθέως δὲ οὐδαμοῦ. ὁρᾷς ὅπως τὰ ἐμαυτοῦ μόνα σκοπῶ, τὰ κοινὰ δὲ καταπροδίδωμι καὶ ἐλάττω ποιῶ;
198 15. ἔτι δέ μοι, ὦ Ἑρμῆ, καὶ τόδε ἐννόησον, εἴ τί σοι δο- 15
κεῖ ἀγαθὸν ἀμάρτυρον, οἷον κτῆμα ἢ ποίημα, ὃ μηδεὶς ὄψεται μηδὲ ἐπαινέσεται, ὁμοίως ἡδὺ καὶ τερπνὸν ἔσεσθαι τῷ ἔχοντι. πρὸς δὴ τί τοῦτ' ἔφην; ὅτι μὴ γενομένων τῶν ἀνθρώπων ἀμάρτυρον συνέβαινε τὸ κάλλος εἶναι τῶν ὅλων, καὶ πλοῦτόν τινα πλουτήσειν ἐμέλλομεν οὔτε ὑπ' ἄλλου τινὸς θαυμασθησόμενον οὔτε ἡμῖν αὐτοῖς ὁμοίως τίμιον· οὐ γὰρ ἂν εἴχομεν πρὸς ὅ τι ἔλαττον παραθεωροῖμεν αὐτόν, οὐδ' ἂν συνίεμεν ἡλίκα εὐδαιμονοῦμεν οὐχ ὁρῶντες ἀμοίρους τῶν ἡμετέρων τινάς· οὕτω γὰρ δὴ [καὶ] τὸ μέγα δόξειεν ἂν μέγα, εἰ τῷ μικρῷ παραμετροῖτο. ὑμεῖς δέ, τιμᾶν ἐπὶ τῷ πολιτεύματι τούτῳ
199 δέον, ἀνεσταυρώκατέ με καὶ ταύτην μοι τὴν ἀμοιβὴν ἀποδεδώκατε τοῦ βουλεύματος. 16. ἀλλὰ κακοῦργοί τι- 16
νες, φής, ἐν αὐτοῖς καὶ μοιχεύουσι καὶ πολεμοῦσι καὶ ἀδελφὰς γαμοῦσι καὶ πατράσιν ἐπιβουλεύουσι. παρ' ἡμῖν γὰρ οὐχὶ πολλὴ τούτων ἀφθονία; οὐ δήπου διὰ τοῦτ' αἰτιάσαιτ' ἄν τις τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν, ὅτι ἡμᾶς συνεστήσαντο. ἔτι καὶ τοῦτο ἴσως φαίης ἄν, ὅτι ἀνάγκη

πολλὰ ἡμᾶς ἔχειν πράγματα ἐπιμελουμένους αὐτῶν. οὐ-
κοῦν διά γε τοῦτο καὶ ὁ νομεὺς ἀχθέσθω ἐπὶ τῷ ἔχειν
τὴν ἀγέλην, διότι ἀναγκαῖον ἐπιμελεῖσθαι αὐτῷ αὐτῆς.
καίτοι τό γε ἐργῶδες τοῦτο καὶ ἡδύ· ἄλλως καὶ ἡ φρον-
τὶς οὐκ ἀτερπὴς ἔχουσά τινα διατριβήν. ἢ τί γὰρ ἂν
ἐπράττομεν οὐκ ἔχοντες ὧν προνοοῦμεν τούτων; ἠργοῦμεν
ἂν καὶ τὸ νέκταρ ἐπίνομεν καὶ τῆς ἀμβροσίας ἐνεφορού- 200
17 μεθα οὐδὲν ποιοῦντες. 17. ὃ δὲ μάλιστά με ἀποπνίγει,
τοῦτ᾽ ἐστίν, ὅτι μεμφόμενοι τὴν ἀνθρωποποιίαν καὶ μά-
λιστά γε τὰς γυναῖκας ὅμως ἐρᾶτε αὐτῶν καὶ οὐ διαλεί-
πετε κατιόντες, ἄρτι μὲν ταῦροι, ἄρτι δὲ σάτυροι καὶ κύκ-
νοι γινόμενοι, καὶ θεοὺς ἐξ αὐτῶν ποιεῖσθαι ἀξιοῦτε.

ἀλλ᾽ ἐχρῆν μέν, ἴσως φήσεις, ἀναπεπλάσθαι τοὺς ἀν-
θρώπους, ἄλλον δέ τινα τρόπον, ἀλλὰ μὴ ἡμῖν ἐοικότας·
καὶ τί ἂν ἄλλο παράδειγμα τούτου ἄμεινον προεστησάμην,
ὃ πάντως καλὸν ἠπιστάμην; ἢ ἀσύνετον καὶ θηριῶδες ἔδει
καὶ ἄγριον ἀπεργάσασθαι τὸ ζῷον; καὶ πῶς ἂν ἢ θεοῖς
ἔθυσαν ἢ τὰς ἄλλας ὑμῖν τιμὰς ἀπένειμαν οὐχὶ τοιοῦτοι
γενόμενοι; ἀλλὰ ὑμεῖς, ὅταν μὲν ὑμῖν τὰς ἑκατόμβας
προσάγωσιν, οὐκ ὀκνεῖτε, κἂν ἐπὶ τὸν Ὠκεανὸν ἐλθεῖν 201
δέῃ „μετ᾽ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας·“ τὸν δὲ τῶν τιμῶν
ὑμῖν καὶ τῶν θυσιῶν αἴτιον ἀνεσταυρώκατε. περὶ μὲν
οὖν τῶν ἀνθρώπων [καὶ] ταῦτα ἱκανά.

18 18. ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ τὸ πῦρ, εἰ δοκεῖ, μετελεύσομαι καὶ
τὴν ἐπονείδιστον ταύτην κλοπήν. καὶ πρὸς θεῶν τοῦτό
μοι ἀπόκριναι μηδὲν ὀκνήσας· ἔσθ᾽ ὅ τι ἡμεῖς τοῦ πυρὸς
ἀπολωλέκαμεν, ἐξ οὗ καὶ παρ᾽ ἀνθρώποις ἐστίν; οὐκ ἂν
εἴποις. αὕτη γάρ, οἶμαι, φύσις τουτουὶ τοῦ κτήματος, ὅτι
οὐδέν τι ἔλαττον γίγνεται, εἰ καί τις ἄλλος αὐτοῦ μεταλά-
βοι· οὐ γὰρ ἀποσβέννυται ἐναυσαμένου τινός· φθόνος δὲ
δὴ ἄντικρυς [τὸ τοιοῦτο,] ἀφ᾽ ὧν μηδὲν ὑμεῖς ἠδίκησθε,
τούτων κωλύειν μεταδιδόναι τοῖς δεομένοις. καίτοι θεούς
γε ὄντας ἀγαθοὺς χρὴ εἶναι καὶ „δωτῆρας ἐάων“ καὶ ἔξω
φθόνου παντὸς ἑστάναι· ὅπου γε καὶ εἰ τὸ πᾶν τοῦτο πῦρ 202
ὑφελόμενος κατεκόμισα ἐς τὴν γῆν μηδ᾽ ὅλως τι αὐτοῦ
καταλιπών, οὐ μεγάλα ἂν ὑμᾶς ἠδίκουν· οὐδὲν γὰρ ὑμεῖς

*δεῖσθε αὐτοῦ μήτε ῥιγοῦντες μήτε ἕψοντες τὴν ἀμβροσίαν
μήτε φωτὸς ἐπιτεχνητοῦ δεόμενοι.* 19. *οἱ δὲ ἄνθρωποι* 19
*καὶ ἐς τὰ ἄλλα μὲν ἀναγκαίῳ χρῶνται τῷ πυρί, μάλιστα δὲ
ἐς τὰς θυσίας, ὅπως ἔχοιεν κνισᾶν τὰς ἀγυιὰς καὶ τοῦ λι-
βανωτοῦ θυμιᾶν καὶ τὰ μηρία καίειν ἐπὶ τῶν βωμῶν. ὁρῶ
δέ γε ὑμᾶς μάλιστα χαίροντας τῷ καπνῷ καὶ τὴν εὐωχίαν
ταύτην ἡδίστην οἰομένους, ὁπόταν ἐς τὸν οὐρανὸν ἡ κνῖσα
παραγίνηται „ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.“ ἐναντιωτάτη τοί-
νυν ἡ μέμψις αὕτη ἂν γένοιτο τῇ ὑμετέρᾳ ἐπιθυμίᾳ.
θαυμάζω δὲ ὅπως οὐχὶ καὶ τὸν ἥλιον κελεύετε μὴ κατα-
λάμπειν αὐτούς· καίτοι πῦρ καὶ οὗτός ἐστι πολὺ θειό-
τερόν τε καὶ πυρωδέστερον. ἢ κἀκεῖνον αἰτιᾶσθε ὡς σπα-
θῶντα ὑμῶν τὸ κτῆμα; εἴρηκα. σφὼ δέ, ὦ Ἑρμῆ καὶ
Ἥφαιστε, εἴ τι μὴ καλῶς εἰρῆσθαι δοκεῖ, διευθύνετε καὶ
ἐξελέγχετε, κἀγὼ αὖθις ἀπολογήσομαι.*

203 20. *ΕΡΜ. Οὐ ῥᾴδιον, ὦ Προμηθεῦ, πρὸς οὕτω γεν-* 20
*ναῖον σοφιστὴν ἁμιλλᾶσθαι· πλὴν ἀλλὰ ὤνησο, διότι μὴ
καὶ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσέ σου· εὖ γὰρ οἶδα, ὡς ἓξ καὶ
δέκα γῦπας ἂν ἐπέστησέ σοι τὰ ἔγκατα ἐξαιρήσοντας·
οὕτω δεινῶς αὐτοῦ κατηγόρηκας ἀπολογεῖσθαι δοκῶν.
ἐκεῖνο δέ γε θαυμάζω, ὅπως μάντις ὢν οὐ προεγίγνωσκες
ἐπὶ τούτοις κολασθησόμενος.*

*ΠΡΟΜ. Ἠπιστάμην, ὦ Ἑρμῆ, καὶ ταῦτα μὲν καὶ
ὅτι δὲ ἀπολυθήσομαι αὖθις οἶδα, καὶ ἤδη γέ τις ἐκ Θη-
βῶν ἀφίξεται σὸς ἀδελφὸς οὐκ ἐς μακρὰν κατατοξεύσων
ὃν φὴς ἐπιπετήσεσθαί μοι τὸν ἀετόν.*

*ΕΡΜ. Εἰ γὰρ γένοιτο, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα καὶ ἐπί-
δοιμί σε λελυμένον, σὺν ἡμῖν εὐωχούμενον, οὐ μέντοι καὶ
κρεανομοῦντά γε.*

21. *ΠΡΟΜ. Θάρρει· καὶ συνευωχήσομαι ὑμῖν καὶ* 21
ὁ Ζεὺς λύσει με οὐκ ἀντὶ μικρᾶς εὐεργεσίας.

ΕΡΜ. Τίνος ταύτης; μὴ γὰρ ὀκνήσῃς εἰπεῖν.

204 *ΠΡΟΜ. Οἶσθα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν Θέτιν; ἀλλ' οὐ χρὴ
λέγειν· φυλάττειν γὰρ ἄμεινον τὸ ἀπόρρητον, ὡς μισθὸς
εἴη καὶ λύτρα μοι ἀντὶ τῆς καταδίκης.*

ΕΡΜ. Ἀλλὰ φύλαττε, ὦ Τιτάν, εἰ τοῦτ' ἄμεινον.

ἡμεῖς δὲ ἀπίωμεν, ὦ Ἥφαιστε· καὶ γὰρ ἤδη πλησίον οὑτοσὶ ὁ ἀετός. ὑπόμενε οὖν καρτερῶς· εἴη δὲ ἤδη σοι τὸν Θηβαῖον ὃν φῂς τοξότην ἐπιφανῆναι, ὡς παύσειέ σε ἀνατεμνόμενον ὑπὸ τοῦ ὀρνέου.

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

I.

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

1 1. *ΠΡΟΜ.* Λῦσόν με, ὦ Ζεῦ· δεινὰ γὰρ ἤδη πέπονθα.

ΖΕΥΣ. Λύσω σε, φῄς, ὃν ἐχρῆν βαρυτέρας πέδας ἔχοντα καὶ τὸν Καύκασον ὅλον ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενον ὑπὸ ἑκκαίδεκα γυπῶν μὴ μόνον κείρεσθαι τὸ ἧπαρ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι, ἀνθ' ὧν τοιαῦθ' ἡμῖν ζῷα τοὺς ἀνθρώπους ἔπλασας καὶ τὸ πῦρ ἔκλεψας καὶ γυναῖκας ἐδημιούργησας; ὃ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐξηπάτησας ἐν τῇ νομῇ τῶν κρεῶν ὀστᾶ πιμελῇ κεκαλυμμένα παραθεὶς καὶ τὴν ἀμείνω τῶν μοιρῶν σεαυτῷ φυλάττων, τί χρὴ λέγειν;

ΠΡΟΜ. Οὔκουν ἱκανὴν ἤδη τὴν δίκην ἐκτέτικα τοσοῦτον χρόνον τῷ Καυκάσῳ προσηλωμένος τὸν κάκιστα 205
ὀρνέων ἀπολούμενον αἰετὸν τρέφων τῷ ἥπατι;

ΖΕΥΣ. Οὐδὲ πολλοστημόριον τοῦτο ὧν σε δεῖ παθεῖν.

ΠΡΟΜ. Καὶ μὴν οὐκ ἀμισθί με λύσεις, ἀλλά σοι μηνύσω τι, ὦ Ζεῦ, πάνυ ἀναγκαῖον.

2 2. *ΖΕΥΣ.* Κατασοφίζῃ με, ὦ Προμηθεῦ.

ΠΡΟΜ. Τί γὰρ πλέον ἕξω; οὐ γὰρ ἀγνοήσεις [αὖθις] ἔνθα ὁ Καύκασός ἐστιν, οὐδὲ ἀπορήσεις δεσμῶν, ἤν τι τεχνάζων ἁλίσκωμαι.

ΖΕΥΣ. Εἰπὲ πρότερον, ὅντινα μισθὸν ἀποτίσεις [ἀναγκαῖον ἡμῖν ὄντα.]

ΠΡΟΜ. Ἢν εἴπω ἐφ' ὅ τι βαδίζεις νῦν, ἀξιόπιστος ἔσομαί σοι καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων μαντευόμενος;

ΖΕΥΣ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΠΡΟΜ. Παρὰ τὴν Θέτιν, συνεσόμενος αὐτῇ.

ΖΕΥΣ. Τουτὶ μὲν ἔγνως· τί δ' οὖν τὸ ἐπὶ τούτῳ; δοκεῖς γὰρ ἀληθές τι ἐρεῖν.

ΠΡΟΜ. Μηδέν, ὦ Ζεῦ, κοινωνήσῃς τῇ Νηρηΐδι· ἢν γὰρ αὕτη κυοφορήσῃ ἐκ σοῦ, τὸ τεχθὲν ἴσα ἐργάσεταί σε οἷα καὶ σὺ ἔδρασας —

ΖΕΥΣ. Τοῦτο φής, ἐκπεσεῖσθαί με τῆς ἀρχῆς;

ΠΡΟΜ. Μὴ γένοιτο, ὦ Ζεῦ. πλὴν τοιοῦτό γε ἡ μίξις αὐτῆς ἀπειλεῖ.

ΖΕΥΣ. Χαιρέτω τοιγαροῦν ἡ Θέτις· σὲ δὲ ὁ Ἥφαιστος ἐπὶ τούτοις λυσάτω.

II.

ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

1. ΕΡΩΣ. Ἀλλ' εἰ καί τι ἥμαρτον, ω Ζεῦ, σύγγνωθί μοι· παιδίον γάρ εἰμι καὶ ἔτι ἄφρων. 1

ΖΕΥΣ. Σὺ παιδίον ὦ Ἔρως, ὃς ἀρχαιότερος εἶ πολὺ
206 Ἰαπετοῦ; ἢ διότι μὴ πώγωνα μηδὲ πολιὰς ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀξιοῖς νομίζεσθαι γέρων καὶ πανοῦργος ὤν;

ΕΡΩΣ. Τί δέ σε μέγα ἠδίκηκα ὁ γέρων ὡς φὴς ἐγώ, διότι με καὶ πεδῆσαι διανοῇ;

ΖΕΥΣ. Σκόπει, ὦ κατάρατε, εἰ μικρά, ὃς ἐμοὶ μὲν οὕτως ἐντρυφᾷς, ὥστε οὐδέν ἐστιν ὃ μὴ πεποίηκάς με, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν, κύκνον, αἰετόν· ἐμοῦ δὲ ὅλως οὐδεμίαν ἥντινα ἐρασθῆναι πεποίηκας, οὐδὲ συνῆκα ἡδὺς γυναικὶ διὰ σὲ γεγενημένος, ἀλλά με δεῖ μαγγανεύειν ἐπ' αὐτὰς καὶ κρύπτειν ἐμαυτόν· αἱ δὲ τὸν μὲν ταῦρον ἢ κύκνον φιλοῦσιν, ἐμὲ δὲ ἢν ἴδωσι, τεθνᾶσιν ὑπὸ τοῦ δέους.

2 2. ΕΡΩΣ. Εἰκότως· οὐ γὰρ φέρουσιν, ὦ Ζεῦ, θνηταὶ οὖσαι τὴν σὴν πρόσοψιν.

ΖΕΥΣ. Πῶς οὖν τὸν Ἀπόλλω ὁ Βράγχος καὶ ὁ Ὑάκινθος φιλοῦσιν;

ΕΡΩΣ. Ἀλλὰ ἡ Δάφνη κἀκεῖνον ἔφευγε καίτοι κο-
μήτην καὶ ἀγένειον ὄντα. εἰ δ' ἐθέλεις ἐπέραστος εἶναι,
μὴ ἐπίσειε τὴν αἰγίδα μηδὲ τὸν κεραυνὸν φέρε, ἀλλ' ὡς
ἥδιστον ποίει σεαυτὸν ἑκατέρωθεν καθειμένος βοστρύ-
χους, [τῇ μίτρᾳ τούτους ἀνειλημμένος,] πορφυρίδα ἔχε
ὑποδέου χρυσίδας, ὑπ' αὐλῷ καὶ τυμπάνοις εὔρυθμα 207
βαῖνε, καὶ ὄψει ὅτι πλείους ἀκολουθήσουσί σοι τῶν Διο-
νύσου Μαινάδων.

ΖΕΥΣ. Ἄπαγε· οὐκ ἂν δεξαίμην ἐπέραστος εἶναι τοιοῦτος γενόμενος.

ΕΡΩΣ. Οὐκοῦν, ὦ Ζεῦ, μηδὲ ἐρᾶν θέλε· ῥᾴδιον γὰρ τοῦτό γε.

ΖΕΥΣ. Οὔκ, ἀλλὰ ἐρᾶν μέν, ἀπραγμονέστερον δὲ αὐτῶν ἐπιτυγχάνειν· ἐπὶ τούτοις [αὐτοῖς] ἀφίημί σε.

III.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

ΖΕΥΣ. Τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα τὴν καλὴν οἶσθα· ὦ Ἑρμῆ;

ΕΡΜ. Ναί· τὴν Ἰὼ λέγεις.

ΖΕΥΣ. Οὐκέτι παῖς ἐκείνη ἐστίν, ἀλλὰ δάμαλις.

ΕΡΜ. Τεράστιον τοῦτο· τῷ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη;

ΖΕΥΣ. Ζηλοτυπήσασα ἡ Ἥρα μετέβαλεν αὐτήν. καὶ νῦν ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται τῇ κακοδαίμονι· βουκόλον τινὰ πολυόμματον Ἄργον τοὔνομα ἐπέστησεν, ος νέμει τὴν δάμαλιν ἄϋπνος ὤν.

ΕΡΜ. Τί οὖν ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν;

ΖΕΥΣ. Καταπτάμενος ἐς τὴν Νεμέαν — ἐκεῖ δέ
που ὁ Ἄργος βουκολεῖ — ἐκεῖνον ἀπόκτεινον, τὴν δὲ 208
Ἰὼ διὰ τοῦ πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀγαγὼν Ἶσιν ποί-

ησον· καὶ τὸ λοιπὸν ἔστω θεὸς τῶν ἐκεῖ καὶ τὸν Νεῖλον ἀναγέτω καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω καὶ σωζέτω τοὺς πλέοντας.

IV.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΓΑΝΥΜΗΔΟΥΣ.

1. *ΖΕΥΣ. Ἄγε, ὦ Γανύμηδες — ἥκομεν γὰρ ἔνθα* 1
ἐχρῆν — φίλησόν με ἤδη, ὅπως εἰδῇς οὐκέτι ῥάμφος
ἀγκύλον ἔχοντα οὐδ᾽ ὄνυχας ὀξεῖς οὐδὲ πτερά, οἷος ἐφαι-
νόμην σοι πτηνὸς εἶναι δοκῶν.
ΓΑΝ. Ἄνθρωπε, οὐκ αἰετὸς ἄρτι ἦσθα καὶ κατα-
πτάμενος ἥρπασάς με ἀπὸ μέσου τοῦ ποιμνίου; πῶς οὖν
209 *τὰ μὲν πτερά σοι ἐκεῖνα ἐξερρύηκε, σὺ δὲ ἄλλος ἤδη*
ἀναπέφηνας;
ΖΕΥΣ. Ἀλλ᾽ οὔτε ἄνθρωπον ὁρᾷς, ὦ μειράκιον,
οὔτε αἰετόν, ὁ δὲ πάντων βασιλεὺς τῶν θεῶν οὗτός εἰμι
πρὸς τὸν καιρὸν ἀλλάξας ἐμαυτόν.
ΓΑΝ. Τί φής; σὺ γὰρ εἶ ὁ Πὰν ἐκεῖνος; εἶτα πῶς
σύριγγα οὐκ ἔχεις οὐδὲ κέρατα οὐδὲ λάσιος εἶ τὰ σκέλη;
ΖΕΥΣ. Μόνον γὰρ ἐκεῖνον ἡγῇ θεόν;
ΓΑΝ. Ναί· καὶ θύομέν γε αὐτῷ ἔνορχιν τράγον ἐπὶ
τὸ σπήλαιον ἄγοντες, ἔνθα ἕστηκε· σὺ δὲ ἀνδραποδι-
στής τις εἶναί μοι δοκεῖς.
2. *ΖΕΥΣ. Εἰπέ μοι, Διὸς δὲ οὐκ ἤκουσας ὄνομα* 2
οὐδὲ βωμὸν εἶδες ἐν τῷ Γαργάρῳ τοῦ ὕοντος καὶ βρον-
τῶντος καὶ ἀστραπὰς ποιοῦντος;
ΓΑΝ. Σύ, ὦ βέλτιστε, φὴς εἶναι, ὃς πρῴην κατ-
έχεας ἡμῖν τὴν πολλὴν χάλαζαν, ὁ οἰκεῖν ὑπεράνω λεγό-
210 *μενος, ὁ ποιῶν τὸν ψόφον, ᾧ τὸν κριὸν ὁ πατὴρ ἔθυσεν;*
εἶτα τί ἀδικήσαντά με ἀνήρπασας, ὦ βασιλεῦ τῶν θεῶν;
τὰ δὲ πρόβατα ἴσως οἱ λύκοι διαρπάσονται ἤδη ἐρήμοις
ἐπιπεσόντες.
ΖΕΥΣ. Ἔτι γὰρ μέλει σοι τῶν προβάτων ἀθανάτῳ
γεγενημένῳ καὶ ἐνταῦθα συνεσομένῳ μεθ᾽ ἡμῶν;

ΓΑΝ. Τί λέγεις; οὐ γὰρ κατάξεις με ἤδη ἐς τὴν Ἴδην τήμερον;

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς· ἐπεὶ μάτην αἰετὸς ἂν εἴην ἀντὶ θεοῦ γεγενημένος.

ΓΑΝ. Οὐκοῦν ἐπιζητήσει με ὁ πατὴρ καὶ ἀγανακτήσει μὴ εὑρίσκων, καὶ πληγὰς ὕστερον λήψομαι καταλιπὼν τὸ ποίμνιον.

ΖΕΥΣ. Οὐ γὰρ ἐκεῖνος ὄψεταί σε.

ΓΑΝ. Μηδαμῶς· ποθῶ γὰρ ἤδη αὐτόν. εἰ δὲ ἀπάξεις με, ὑπισχνοῦμαί σοι καὶ ἄλλον παρ᾽ αὐτοῦ κριὸν τυθήσεσθαι λύτρα ὑπὲρ ἐμοῦ. ἔχομεν δὲ τὸν τριετῆ, τὸν μέγαν, ὃς ἡγεῖται πρὸς τὴν νομήν.

3 3. *ΖΕΥΣ.* Ὡς ἀφελὴς ὁ παῖς ἐστι καὶ ἁπλοϊκὸς καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο παῖς ἔτι. — ἀλλ᾽, ὦ Γανύμηδες, ἐκεῖνα μὲν πάντα χαίρειν ἔα καὶ ἐπιλάθου αὐτῶν, τοῦ τε ποιμνίου καὶ τῆς Ἴδης. σὺ δὲ — ἤδη γὰρ ἐπουράνιος εἶ — πολλὰ εὖ ποιήσεις ἐντεῦθεν καὶ τὸν πατέρα καὶ τὴν πατρίδα, καὶ ἀντὶ μὲν τυροῦ καὶ γάλακτος ἀμβροσίαν ἔδῃ καὶ νέκταρ πίῃ· τοῦτο μέντοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῖν αὐτὸς 211 παρέξεις ἐγχέων· τὸ δὲ μέγιστον, οὐκέτι ἄνθρωπος, ἀλλ᾽ ἀθάνατος γενήσῃ, καὶ ἀστέρα σου φαίνεσθαι ποιήσω κάλλιστον, καὶ ὅλως εὐδαίμων ἔσῃ.

ΓΑΝ. Ἢν δὲ παίζειν ἐπιθυμήσω, τίς συμπαίξεταί μοι; ἐν γὰρ τῇ Ἴδῃ πολλοὶ ἡλικιῶται ἦμεν.

ΖΕΥΣ. Ἔχεις κἀνταῦθα τὸν συμπαιξόμενόν σοι τουτονὶ τὸν Ἔρωτα καὶ ἀστραγάλους μάλα πολλούς. θάρρει μόνον καὶ φαιδρὸς ἴσθι καὶ μηδὲν ἐπιπόθει τῶν κάτω.

4 4. *ΓΑΝ.* Τί δὲ ὑμῖν χρήσιμος ἂν γενοίμην; ἢ ποιμαίνειν δεήσει κἀνταῦθα;

ΖΕΥΣ. Οὔκ, ἀλλ᾽ οἰνοχοήσεις καὶ ἐπὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ καὶ ἐπιμελήσῃ τοῦ συμποσίου.

ΓΑΝ. Τοῦτο μὲν οὐ χαλεπόν· οἶδα γὰρ ὡς χρὴ ἐγχέαι τὸ γάλα καὶ ἀναδοῦναι τὸ κισσύβιον.

ΖΕΥΣ. Ἰδού, πάλιν οὗτος γάλακτος μνημονεύει καὶ ἀνθρώποις διακονήσεσθαι οἴεται· ταυτὶ δ᾽ ὁ οὐρανός ἐστι, καὶ πίνομεν, ὥσπερ ἔφην, τὸ νέκταρ.

ΓΑΝ. Ἥδιον, ὦ Ζεῦ, τοῦ γάλακτος;

ΖΕΥΣ. Εἴσῃ μετ' ὀλίγον καὶ γευσάμενος οὐκέτι ποθήσεις τὸ γάλα.

ΓΑΝ. Κοιμήσομαι δὲ ποῦ τῆς νυκτός; ἢ μετὰ τοῦ ἡλικιώτου Ἔρωτος;

ΖΕΥΣ. Οὔκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε ἀνήρπασα, ὡς ἅμα καθεύδοιμεν.

212 *ΓΑΝ.* Μόνος γὰρ οὐκ ἂν δύναιο, ἀλλὰ ἥδιόν σοι καθεύδειν μετ' ἐμοῦ;

ΖΕΥΣ. Ναί, μετά γε τοιούτου οἷος εἶ σύ, Γανύμηδες, οὕτω καλός.

5. *ΓΑΝ.* Τί γάρ σε πρὸς τὸν ὕπνον ὀνήσει τὸ 5 κάλλος;

ΖΕΥΣ. Ἔχει τι θέλγητρον ἡδὺ καὶ μαλακώτερον ἐπάγει αὐτόν.

ΓΑΝ. Καὶ μὴν ὅ γε πατὴρ ἤχθετό μοι συγκαθεύδοντι καὶ διηγεῖτο ἕωθεν, ὡς ἀφεῖλον αὐτοῦ τὸν ὕπνον στρεφόμενος καὶ λακτίζων καί τι φθεγγόμενος μεταξὺ ὁπότε καθεύδοιμι· ὥστε παρὰ τὴν μητέρα ἔπεμπέ με κοιμησόμενον ὡς τὰ πολλά. ὥρα δή σοι, εἰ διὰ τοῦτο, ὡς φής, ἀνήρπασάς με, καταθεῖναι με αὖθις ἐς τὴν γῆν, ἢ πράγματα ἕξεις ἀγρυπνῶν· ἐνοχλήσω γάρ σε συνεχῶς στρεφόμενος.

ΖΕΥΣ. Τοῦτ' αὐτό μοι [τὸ] ἥδιστον ποιήσεις, εἰ ἀγρυπνήσαιμι μετὰ σοῦ φιλῶν πολλάκις σε καὶ περιπτύσσων.

ΓΑΝ. Αὐτὸς ἂν εἰδείης· ἐγὼ δὲ κοιμήσομαι σοῦ καταφιλοῦντος.

ΖΕΥΣ. Εἰσόμεθα τότε τὸ πρακτέον. νῦν δὲ ἄπαγε αὐτόν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ πιόντα τῆς ἀθανασίας ἄγε οἰνοχοήσοντα ἡμῖν διδάξας πρότερον ὡς χρὴ ὀρέγειν τὸν σκύφον.

V.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ. 213

1 1. *ΗΡΑ.* Ἐξ οὗ τὸ μειράκιον τοῦτο, ὦ Ζεῦ, τὸ Φρύγιον ἀπὸ τῆς Ἴδης ἁρπάσας δεῦρο ἀνήγαγες, ἔλαττόν μοι προσέχεις τὸν νοῦν.

ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο γάρ, ι Ἥρα, ζηλοτυπεῖς ἤδη ἀφελὲς οὕτω καὶ ἀλυπότατον; ἐγὼ δὲ ᾤμην ταῖς γυναιξὶ μόναις χαλεπήν σε εἶναι, ὁπόσαι ἂν ὁμιλήσωσί μοι.

2 2. *ΗΡΑ.* Οὐδ' ἐκεῖνα μὲν εὖ ποιεῖς οὐδὲ πρέποντα σεαυτῷ, ὃς ἁπάντων θεῶν δεσπότης ὢν ἀπολιπὼν ἐμὲ τὴν νόμῳ γαμετὴν ἐπὶ τὴν γῆν κάτει μοιχεύσων χρυσίον ἢ σάτυρος ἢ ταῦρος γενόμενος. πλὴν ἀλλ' ἐκεῖναι μέν σοι κἂν ἐν γῇ μένουσι, τὸ δὲ Ἰδαῖον τοῦτο παιδίον ἁρπάσας ἀνέπτης, ὦ γενναιότατε θεῶν, καὶ συνοικεῖ ἡμῖν ἐπὶ κεφαλήν μοι ἐπαχθέν, οἰνοχοοῦν δὴ τῷ λόγῳ. οὕτως ἠπόρεις οἰνοχόων, καὶ ἀπηγορεύκασιν ἤδη ἥ τε Ἥβη καὶ ὁ Ἥφαιστος διακονούμενοι; σὺ δὲ καὶ τὴν κύλικα οὐκ ἂν 214
ἄλλως λάβοις παρ' αὐτοῦ ἢ φιλήσας πρότερον αὐτὸν ἁπάντων ὁρώντων, καὶ τὸ φίλημά σοι ἥδιον τοῦ νέκταρος, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ διψῶν πολλάκις αἰτεῖς πιεῖν· ὁτὲ δὲ καὶ ἀπογευσάμενος μόνον ἔδωκας ἐκείνῳ, καὶ πιόντος ἀπολαβὼν τὴν κύλικα ὅσον ἔτι λοιπὸν ἐν αὐτῇ πίνεις, ὅθεν καὶ ὁ παῖς ἔπιε καὶ ἔνθα προσήρμοσε τὰ χείλη, ἵνα καὶ πίνῃς ἅμα καὶ φιλῇς· πρῴην δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ ἁπάντων πατὴρ ἀποθέμενος τὴν αἰγίδα καὶ τὸν κεραυνὸν ἐκάθησο ἀστραγαλίζων μετ' αὐτοῦ ὁ πώγωνα τηλικοῦτον καθειμένος. ἅπαντα οὖν ὁρῶ ταῦτα, ὥστε μὴ οἴου λανθάνειν.

3 3. *ΖΕΥΣ.* Καὶ τί δεινόν, ὦ Ἥρα, μειράκιον οὕτω καλὸν μεταξὺ πίνοντα καταφιλεῖν καὶ ἥδεσθαι ἀμφοῖν καὶ τῷ φιλήματι καὶ τῷ νέκταρι; ἢν γοῦν ἐπιτρέψω αὐτῷ κἂν ἅπαξ φιλῆσαί σε, οὐκέτι μέμψῃ μοι προτιμότερον τοῦ νέκταρος οἰομένῳ τὸ φίλημα εἶναι.

ΗΡΑ. Παιδεραστῶν οὗτοι λόγοι. ἐγὼ δὲ μὴ οὕτω μανείην, ὡς τὰ χείλη προσενεγκεῖν τῷ μαλθακῷ τούτῳ Φρυγὶ οὕτως ἐκτεθηλυμένῳ.

ΖΕΥΣ. Μή μοι λοιδοροῦ, ω γενναιοτάτη, τοῖς παι-
215 δικοῖς· οὑτοσὶ γὰρ ὁ θηλυδρίας, ὁ βάρβαρος, ὁ μαλθακός, ἡδίων ἐμοὶ καὶ ποθεινότερος — οὐ βούλομαι δὲ εἰπεῖν, μή σε παροξύνω ἐπὶ πλέον.

4. ΗΡΑ. Εἴθε καὶ γαμήσειας αὐτὸν ἐμοῦ γε ἕνεκα· 4
μέμνησο γοῦν οἷά μοι διὰ τὸν οἰνοχόον τοῦτον ἐμπαροινεῖς.

ΖΕΥΣ. Οὔκ, ἀλλὰ τὸν Ἥφαιστον ἔδει τὸν σὸν υἱὸν οἰνοχοεῖν ἡμῖν χωλεύοντα, ἐκ τῆς καμίνου ἥκοντα, ἔτι τῶν σπινθήρων ἀνάπλεων, ἄρτι τὴν πυράγραν ἀποτεθειμένον, καὶ ἀπ᾽ ἐκείνων αὐτοῦ τῶν δακτύλων λαμβάνειν ἡμᾶς τὴν κύλικα καὶ ἐπισπασαμένους γε φιλῆσαι μεταξύ, ὃν οὐδ᾽ ἂν ἡ μήτηρ σὺ ἡδέως φιλήσειας ὑπὸ τῆς ἀσβόλου κατηθαλωμένον τὸ πρόσωπον. ἡδίω ταῦτα· οὐ γάρ[; καὶ] παρὰ πολὺ ὁ οἰνοχόος ἐκεῖνος ἔπρεπε τῷ συμποσίῳ τῶν θεῶν; ὁ Γανυμήδης δὲ καταπεμπτέος αὖθις ἐς τὴν Ἴδην· καθάριος γὰρ καὶ ῥοδοδάκτυλος καὶ ἐπισταμένως ὀρέγει τὸ ἔκπωμα, καὶ ὅ σε λυπεῖ μάλιστα, καὶ φιλεῖ ἥδιον τοῦ νέκταρος.

5. ΗΡΑ. Νῦν καὶ χωλός, ὦ Ζεῦ, ὁ Ἥφαιστος καὶ 5
οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ ἀνάξιοι τῆς σῆς κύλικος καὶ ἀσβόλου μεστός ἐστι, καὶ ναυτιᾷς ὁρῶν αὐτόν, ἐξ ὅτου τὸν καλὸν κομήτην τοῦτον ἡ Ἴδη ἀνέθρεψε· πάλαι δὲ οὐχ ἑώρας ταῦτα, οὐδ᾽ οἱ σπινθῆρες οὐδὲ ἡ κάμινος ἀπέτρεπόν σε
216 μὴ οὐχὶ πίνειν παρ᾽ αὐτοῦ.

ΖΕΥΣ. Λυπεῖς, ὦ Ἥρα, σεαυτήν, οὐδὲν ἄλλο, κἀμοὶ ἐπιτείνεις τὸν ἔρωτα ζηλοτυποῦσα· εἰ δὲ ἄχθῃ παρὰ παιδὸς ὡραίου δεχομένη τὸ ἔκπωμα, σοὶ μὲν ὁ υἱὸς οἰνοχοείτω, σὺ δέ, ὦ Γανύμηδες, ἐμοὶ μόνῳ ἀναδίδου τὴν κύλικα καὶ ἐφ᾽ ἑκάστῃ δὶς φίλει με καὶ ὅτε πλήρη ὀρέγεις καὶ αὖθις ὁπότε παρ᾽ ἐμοῦ ἀπολαμβάνεις. τί τοῦτο; δακρύεις; μὴ δέδιθι· οἰμώξεται γάρ, ἤν τίς σε λυπεῖν θέλῃ.

VI.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

1 1. *ΗΡΑ.* *Τὸν Ἰξίονα τοῦτον, ὦ Ζεῦ, ποῖόν τινα τὸν ἄνθρωπον ἡγῇ;*

ΖΕΥΣ. *Ἄνθρωπον εἶναι χρηστόν, ω Ἥρα, καὶ συμποτικόν· οὐ γὰρ ἂν συνῆν ἡμῖν ἀνάξιος τοῦ συμποσίου ὤν.*

ΗΡΑ. *Ἀλλ' ἀνάξιός ἐστιν, ὑβριστής γε ὤν· ὥστε μηκέτι συνέστω.*

ΖΕΥΣ. *Τί δὲ ὕβρισε; χρὴ γάρ, οἶμαι, κἀμὲ εἰδέναι.*

ΗΡΑ. *Τί δ' ἄλλο; — καίτοι αἰσχύνομαι εἰπεῖν αὐτό·* 217
τοιοῦτόν ἐστιν ὃ ἐτόλμησε.

ΖΕΥΣ. *Καὶ μὴν διὰ τοῦτο καὶ μᾶλλον εἴποις ἄν, ὅσῳ καὶ αἰσχροῖς ἐπεχείρησε. μῶν οὖν ἐπείρα τινά; συνίημι γὰρ ὁποῖόν τι τὸ αἰσχρόν, ὅπερ ἂν σὺ ὀκνήσειας εἰπεῖν.*

2 2. *ΗΡΑ.* *Αὐτὴν ἐμέ, οὐκ ἄλλην τινά, ὦ Ζεῦ, πολὺν ἤδη χρόνον. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἠγνόουν τὸ πρᾶγμα, [δι]ότι ἀτενὲς ἀφεώρα ἐς ἐμέ· ὁ δὲ καὶ ἔστενε καὶ ὑπεδάκρυε, καὶ εἴ ποτε πιοῦσα παραδοίην τῷ Γανυμήδει τὸ ἔκπωμα, ὁ δὲ ᾔτει ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ πιεῖν καὶ λαβὼν ἐφίλει μεταξὺ καὶ πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς προσῆγε καὶ αὖθις ἀφεώρα ἐς ἐμέ· ταῦτα δὲ ἤδη συνίειν ἐρωτικὰ ὄντα. καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν ᾐδούμην λέγειν πρὸς σὲ καὶ ᾤμην παύσεσθαι τῆς μανίας τὸν ἄνθρωπον· ἐπεὶ δὲ καὶ λόγους ἐτόλμησέ μοι προσενεγκεῖν, ἐγὼ μὲν ἀφεῖσα αὐτὸν ἔτι δακρύοντα καὶ προκυλινδόμενον, ἐπιφραξαμένη τὰ ὦτα, ὡς μηδὲ ἀκούσαιμι αὐτοῦ ὑβριστικὰ ἱκετεύοντος, ἀπῆλθον σοὶ φράσουσα· σὺ δὲ αὐτὸς ὅρα, ὅπως μέτει τὸν ἄνδρα.*

3 3. *ΖΕΥΣ.* *Ἦ γὰρ ὁ κατάρατος ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν καὶ*
μέχρι τῶν Ἥρας γάμων; τοσοῦτον ἐμεθύσθη τοῦ νέκτα- 218
ρος; ἀλλ' ἡμεῖς τούτων αἴτιοι καὶ πέρα τοῦ μετρίου φιλάνθρωποι, οἵ γε καὶ συμπότας αὐτοὺς ἐποιησάμεθα. συγγνωστοὶ οὖν, εἰ πιόντες ὅμοια ἡμῖν καὶ ἰδόντες οὐράνια κάλλη καὶ οἷα οὔ ποτε εἶδον ἐπὶ γῆς, ἐπεθύμησαν ἀπολαῦσαι αὐτῶν ἔρωτι ἁλόντες· ὁ δ' ἔρως βίαιόν τί

ἐστι καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἄρχει, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐνίοτε.

ΗΡΑ. Σοῦ μὲν καὶ πάνυ οὗτός γε δεσπότης ἐστὶ καὶ ἄγει σε καὶ φέρει τῆς ῥινός, φασίν, ἕλκων, καὶ σὺ ἕπῃ αὐτῷ ἔνθα ἂν ἡγῆταί σοι, καὶ ἀλλάττῃ ῥᾳδίως ἐς ὅ τι ἂν κελεύσῃ, καὶ ὅλως κτῆμα καὶ παιδιὰ τοῦ ἔρωτος σύ γε· καὶ νῦν τῷ Ἰξίονι οἶδα καθότι συγγνώμην ἀπονέμεις ἅτε καὶ αὐτὸς μοιχεύσας ποτὲ αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, ἥ σοι τὸν Πειρίθουν ἔτεκεν.

4. ΖΕΥΣ. Ἔτι γὰρ σὺ μέμνησαι ἐκείνων, εἴ τι ἐγὼ 4
ἔπαιξα ἐς γῆν κατελθών; ἀτὰρ οἶσθα ὅ μοι δοκεῖ περὶ τοῦ Ἰξίονος; κολάζειν μὲν μηδαμῶς αὐτὸν μηδὲ ἀπωθεῖν τοῦ συμποσίου· σκαιὸν γάρ· ἐπεὶ δὲ ἐρᾷ καὶ ὡς φὴς δακρύει καὶ ἀφόρητα πάσχει —

ΗΡΑ. Τί, ὦ Ζεῦ; δέδια γάρ, μή τι ὑβριστικὸν καὶ σὺ εἴπῃς.

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς· ἀλλ' εἴδωλον ἐκ νεφέλης πλασά-
219 *μενοι αὐτῇ σοι ὅμοιον, ἐπειδὰν λυθῇ τὸ συμπόσιον κἀκεῖνος ἀγρυπνῇ, ὡς τὸ εἰκός, ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, παρακατακλίνωμεν αὐτῷ φέροντες· οὕτω γὰρ ἂν παύσαιτο ἀνιώμενος οἰηθεὶς τετυχηκέναι τῆς ἐπιθυμίας.*

ΗΡΑ. Ἄπαγε, μὴ ὥρασιν ἵκοιτο τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιθυμῶν.

ΖΕΥΣ. Ὅμως ὑπόμεινον, ὦ Ἥρα. ἢ τί γὰρ ἂν καὶ πάθοις δεινὸν ἀπὸ τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέλῃ ὁ Ἰξίων συνέσται;

5. ΗΡΑ. Ἀλλὰ ἡ νεφέλη ἐγὼ εἶναι δόξω, καὶ τὸ 5
αἰσχρὸν ἐπ' ἐμὲ ποιήσει διὰ τὴν ὁμοιότητα.

ΖΕΥΣ. Οὐδὲν τοῦτο φής· οὔτε γὰρ ἡ νεφέλη ποτὲ Ἥρα γένοιτ' ἂν οὔτε σὺ νεφέλη· ὁ δ' Ἰξίων μόνον ἐξαπατηθήσεται.

ΗΡΑ. Ἀλλὰ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀπειρόκαλοί εἰσιν. αὐχήσει κατελθὼν ἴσως καὶ διηγήσεται ἅπασι λέγων συγγεγενῆσθαι τῇ Ἥρᾳ καὶ σύλλεκτρος εἶναι τῷ Διί, καί που τάχα ἐρᾶν με φήσει αὐτοῦ, οἱ δὲ πιστεύσουσιν οὐκ εἰδότες ὡς νεφέλῃ συνῆν.

ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν, ἤν τι τοιοῦτον εἴπῃ, ἐς τὸν ᾅδην ἐμπεσὼν τροχῷ ἄθλιος προσδεθεὶς συμπεριενεχθήσεται μετ᾽ αὐτοῦ ἀεὶ καὶ πόνον ἄπαυστον ἕξει δίκην διδοὺς οὐ τοῦ ἔρωτος — οὐ γὰρ δεινὸν τοῦτί γε — ἀλλὰ τῆς μεγαλαυχίας.

VII.

ΗΦΑΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

1 1. ΗΦ. Ἑώρακας, ὦ Ἄπολλον, τὸ τῆς Μαίας βρέ- 220
φος τὸ ἄρτι τεχθέν; ὡς καλόν τέ ἐστι καὶ προσμειδιᾷ πᾶσι καὶ δηλοῖ ἤδη μέγα τι ἀγαθὸν ἀποβησόμενον.

ΑΠ. Ἐκεῖνο τὸ βρέφος, ὦ Ἥφαιστε, ἢ μέγα τι ἀγαθόν, ὃ τοῦ Ἰαπετοῦ πρεσβύτερόν ἐστιν ὅσον ἐπὶ τῇ πανουργίᾳ.

ΗΦ. Καὶ τί ἂν ἀδικῆσαι δύναιτο ἀρτίτοκον ὄν;

ΑΠ. Ἐρώτα τὸν Ποσειδῶνα, οὗ τὴν τρίαιναν ἔκλεψεν, ἢ τὸν Ἄρη· καὶ τούτου γὰρ ἐξείλκυσε λαθὼν ἐκ τοῦ κολεοῦ τὸ ξίφος, ἵνα μὴ ἐμαυτὸν λέγω, ὃν ἀφώπλισε τοῦ τόξου καὶ τῶν βελῶν.

2 2. ΗΦ. Τὸ νεογνὸν ταῦτα, ὃ μόλις ἕστηκε, τὸ ἐν 221
τοῖς σπαργάνοις;

ΑΠ. Εἴσῃ, ὦ Ἥφαιστε, ἤν σοι προσέλθῃ μόνον.

ΗΦ. Καὶ μὴν προσῆλθεν ἤδη.

ΑΠ. Τί οὖν; πάντα ἔχεις τὰ ἐργαλεῖα καὶ οὐδὲν ἀπόλωλεν αὐτῶν;

ΗΦ. Πάντα, ὦ Ἄπολλον.

ΑΠ. Ὅμως ἐπίσκεψαι ἀκριβῶς.

ΗΦ. Μὰ Δία, τὴν πυράγραν οὐχ ὁρῶ.

ΑΠ. Ἀλλ᾽ ὄψει που ἐν τοῖς σπαργάνοις αὐτὴν τοῦ βρέφους.

ΗΦ. Οὕτως ὀξύχειρ ἐστὶ καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικήν;

3 3. ΑΠ. Οὐ γὰρ ἤκουσας αὐτοῦ καὶ λαλοῦντος ἤδη στωμύλα καὶ ἐπίτροχα· ὁ δὲ καὶ διακονεῖσθαι ἡμῖν ἐθέλει. χθὲς δὲ προκαλεσάμενος τὸν Ἔρωτα κατεπάλαισεν

εὐθὺς οὐκ οἶδ' ὅπως ὑφελὼν τὼ πόδε· εἶτα μεταξὺ ἐπαινούμενος τῆς Ἀφροδίτης μὲν τὸν κεστὸν ἔκλεψε προσπτυξαμένης αὐτὸν ἐπὶ τῇ νίκῃ, τοῦ Διὸς δὲ γελῶντος ἔτι
222 τὸ σκῆπτρον· εἰ δὲ μὴ βαρύτερος ὁ κεραυνὸς ἦν καὶ πολὺ τὸ πῦρ εἶχε, κἀκεῖνον ἂν ὑφείλετο.

ΗΦ. Γοργόν τινα τὸν παῖδα φῄς.

ΑΠ. Οὐ μόνον, ἀλλ' καὶ μουσικὸν ἤδη.

ΗΦ. Τῷ τοῦτο τεκμαίρεσθαι ἔχεις;

223 4. ΑΠ. Χελώνην που νεκρὰν εὑρὼν ὄργανον ἀπ' 4
αὐτῆς συνεπήξατο· πήχεις γὰρ ἐναρμόσας [καὶ ζυγώσας,] ἔπειτα κολλάβους ἐμπήξας καὶ μαγάδα ὑποθεὶς καὶ ἐντει-
224 νάμενος ἑπτὰ χορδὰς ἐμελῴδει πάνυ γλαφυρόν, ὦ Ἥφαιστε, καὶ ἐναρμόνιον, ὡς κἀμὲ αὐτῷ φθονεῖν πάλαι κιθαρίζειν ἀσκοῦντα. ἔλεγε δὲ ἡ Μαῖα, ὡς μηδὲ μένοι τὰς νύκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίας ἄχρι τοῦ ᾅδου κατίοι, κλέψων τι κἀκεῖθεν δηλαδή. ὑπόπτερος δ' ἐστὶ καὶ ῥάβδον τινὰ πεποίηται θαυμασίαν τὴν δύναμιν, ᾗ ψυχαγωγεῖ καὶ κατάγει τοὺς νεκρούς.

ΗΦ. Ἐγὼ ἐκείνην ἔδωκα αὐτῷ παίγνιον εἶναι.

ΑΠ. Τοιγαροῦν ἀπέδωκέ σοι τὸν μισθόν, τὴν πυράγραν —

ΗΦ. Εὖ γε ὑπέμνησας· ὥστε βαδιοῦμαι ἀποληψόμενος αὐτήν, εἴ που ὡς φῂς εὑρεθείη ἐν τοῖς σπαργάνοις.

VIII.

ΗΦΑΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

ΗΦ. Τί με, ὦ Ζεῦ, χρὴ ποιεῖν; ἥκω γάρ, ὡς ἐκέ-
225 λευσας, ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθον δέοι μιᾷ πληγῇ διακόψαι.

ΖΕΥΣ. Εὖ γε, ὦ Ἥφαιστε· ἀλλὰ δίελέ μου τὴν κεφαλὴν ἐς δύο κατενεγκών.

ΗΦ. Πειρᾷ μου, εἰ μέμηνα; πρόσταττε δ' οὖν τ' ἀληθὲς ὅπερ ἐθέλεις σοι γενέσθαι.

ΖΕΥΣ. Τοῦτ' αὐτό, διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον·

εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειράσῃ. ἀλλὰ χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μηδὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ ὠδίνων, αἵ μοι τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν.

ΗΦ. Ὅρα, ὦ Ζεῦ, μὴ κακόν τι ποιήσωμεν· ὀξὺς γὰρ ὁ πέλεκύς ἐστι καὶ οὐκ ἀναιμωτὶ οὐδὲ κατὰ τὴν Εἰλήθυιαν μαιώσεταί σε.

ΖΕΥΣ. Κατένεγκε μόνον, ὦ Ἥφαιστε, θαρρῶν· οἶδα ἐγὼ τὸ συμφέρον.

*ΗΦ. Ἄκων μέν, κατοίσω δέ· τί γὰρ χρὴ μὴ ποιεῖν
σοῦ κελεύοντος; τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος; μέγα, ὦ Ζεῦ,
κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ· εἰκότως γοῦν ὀξύθυμος ἦσθα
τηλικαύτην ὑπὸ τῇ μήνιγγι παρθένον ζῳογονῶν καὶ ταῦ-
τα ἔνοπλον· ἦ που στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις
ἔχων. ἡ δὲ πηδᾷ καὶ πυρριχίζει καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει* 226
*καὶ τὸ δόρυ πάλλει καὶ ἐνθουσιᾷ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ
πάνυ καὶ ἀκμαία γεγένηται ἤδη ἐν βραχεῖ· [γλαυκῶπις
μέν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο τὴν κόρην]. ὥστε, ὦ Ζεῦ,
μαίωτρά μοι ἀπόδος ἐγγυήσας ἤδη αὐτήν.*

ΖΕΥΣ. Ἀδύνατα αἰτεῖς, ὦ Ἥφαιστε· παρθένος γὰρ ἀεὶ ἐθελήσει μένειν. ἐγὼ δ᾽ οὖν τό γε ἐπ᾽ ἐμοὶ οὐδὲν ἀντιλέγω.

ΗΦ. Τοῦτ᾽ ἐβουλόμην· ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπά, καὶ ἤδη συναρπάσω αὐτήν.

ΖΕΥΣ. Εἴ σοι ῥᾴδιον, οὕτω ποίει· πλὴν οἶδα ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς.

IX.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

1 1. *ΠΟΣ. Ἔστιν, ὦ Ἑρμῆ, νῦν ἐντυχεῖν τῷ Διΐ;* 227

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς; ὦ Πόσειδον.

ΠΟΣ. Ὅμως προσάγγειλον αὐτῷ.

ΕΡΜ. Μὴ ἐνόχλει, φημί· ἄκαιρον γάρ ἐστιν, ὥστε οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν ἐν τῷ παρόντι.

ΠΟΣ. Μῶν τῇ Ἥρᾳ σύνεστιν;

ΕΡΜ. Οὔκ, ἀλλ᾽ ἑτεροῖόν τί ἐστι.

ΠΟΣ. Συνίημι· ὁ Γανυμήδης ἔνδον.

ΕΡΜ. Οὐδὲ τοῦτο· ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐτός.

ΠΟΣ. Πόθεν, ὦ Ἑρμῆ; δεινὸν γὰρ τοῦτο φής.

ΕΡΜ. Αἰσχύνομαι εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστιν.

ΠΟΣ. Ἀλλ᾽ οὐ χρὴ πρὸς ἐμὲ θεῖόν γε ὄντα.

ΕΡΜ. Τέτοκεν ἀρτίως, ὦ Πόσειδον.

228 ΠΟΣ. Ἄπαγε, τέτοκεν ἐκεῖνος; [ἐκ τίνος;] οὐκοῦν ἐλελήθει ἡμᾶς ἀνδρόγυνος ὤν; ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐπεσήμηνεν ἡ γαστὴρ αὐτῷ ὄγκον τινά.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις· οὐ γὰρ ἐκείνη εἶχε τὸ ἔμβρυον.

ΠΟΣ. Οἶδα· ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὖθις ὥσπερ τὴν Ἀθηνᾶν· τοκάδα γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει.

ΕΡΜ. Οὔκ, ἀλλ᾽ ἐν τῷ μηρῷ ἐκύει τὸ ἐκ τῆς Σεμέλης βρέφος.

ΠΟΣ. Εὖ γε ὁ γενναῖος, ὡς ὅλος ἡμῖν κυοφορεῖ καὶ πανταχόθι τοῦ σώματος. ἀλλὰ τίς ἡ Σεμέλη ἐστί;

2. ΕΡΜ. Θηβαία, τῶν Κάδμου θυγατέρων μία. 2
ταύτῃ συνελθὼν ἐγκύμονα ἐποίησεν.

ΠΟΣ. Εἶτα ἔτεκεν, ὦ Ἑρμῆ, ἀντ᾽ ἐκείνης;

ΕΡΜ. Καὶ μάλα, εἰ καὶ παράδοξον εἶναί σοι δοκεῖ· τὴν μὲν γὰρ Σεμέλην ὑπελθοῦσα ἡ Ἥρα — οἶσθα δὲ ὡς ζηλότυπός ἐστι — πείθει αἰτῆσαι παρὰ τοῖ Διὸς μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἥκειν παρ᾽ αὐτήν· ὡς δὲ ἐπείσθη καὶ ἧκεν ἔχων καὶ τὸν κεραυνόν, ἀνεφλέγη ὁ ὄροφος, καὶ ἡ Σεμέλη μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυρός, ἐμὲ δὲ κελεύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα τῆς γυναικὸς ἀνακομίσαι ἀτελὲς ἔτι αὐτῷ τὸ ἔμβρυον ἑπταμηνιαῖον· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησα, διελὼν τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἐντίθησιν, ὡς ἀποτελεσθείη ἐνταῦθα, καὶ νῦν τρίτῳ ἤδη μηνὶ ἐξέτεκεν αὐτὸ καὶ μαλακῶς ὑπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει.

ΠΟΣ. Νῦν οὖν ποῦ τὸ βρέφος ἐστίν;

229 ΕΡΜ. Ἐς τὴν Νῦσαν ἀποκομίσας ἔδωκα ταῖς Νύμφαις ἀνατρέφειν Διόνυσον ἐπονομασθέντα.

ΠΟΣ. Οὐκοῦν ἀμφότερα τοῦ Διονύσου τούτου καὶ μήτηρ καὶ πατὴρ ὁ ἀδελφός ἐστιν;

ΕΡΜ. Ἔοικεν. ἄπειμι δ' οὖν ὕδωρ αὐτῷ πρὸς τὸ τραῦμα οἴσων καὶ τὰ ἄλλα ποιήσων ἃ νομίζεται ὥσπερ λεχοῖ.

X.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΗΛΙΟΥ.

1 1. *ΕΡΜ.* Ὦ Ἥλιε, μὴ ἐλάσῃς τήμερον, ὁ Ζεύς φησι, μηδὲ αὔριον μηδ' ἐς τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' ἔνδον μένε, καὶ τὸ μεταξὺ μία τις ἔστω νὺξ μακρά· ὥστε λυέτωσαν μὲν αἱ Ὧραι αὖθις τοὺς ἵππους, σὺ δὲ σβέσον τὸ πῦρ καὶ ἀνάπαυε διὰ μακροῦ σεαυτόν.

ΗΛ. Καινὰ ταῦτα, ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἀλλόκοτα ἥκεις παραγγέλλων. ἀλλὰ μὴ παραβαίνειν τι ἔδοξα ἐν τῷ δρόμῳ καὶ ἔξω ἐλάσαι τῶν ὅρων, κᾆτά μοι ἄχθεται καὶ τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνωκεν;

ΕΡΜ. Οὐδὲν τοιοῦτον, οὐδ' ἐς ἀεὶ τοῦτο ἔσται· δεῖται δέ τι νῦν αὐτὸς ἐπιμηκεστέραν γενέσθαι οἱ τὴν νύκτα.

ΗΛ. Ποῦ δὲ καὶ ἔστιν ἢ πόθεν ἐξεπέμφθης ἀγ- 230
γελῶν ταῦτά μοι;

ΕΡΜ. Ἐκ Βοιωτίας, ὦ Ἥλιε, παρὰ τῆς Ἀμφιτρύωνος, ᾗ σύνεστιν ἐρῶν αὐτῆς.

ΗΛ. Εἶτα οὐχ ἱκανὴ νὺξ μία;

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς· τεχθῆναι γάρ τινα δεῖ ἐκ τῆς ὁμιλίας ταύτης μέγαν καὶ πολύαθλον θεόν· τοῦτον οὖν ἐν μιᾷ νυκτὶ ἀποτελεσθῆναι ἀδύνατον.

2 2. *ΗΛ.* Ἀλλὰ τελεσιουργείτω μὲν ἀγαθῇ τύχῃ. ταῦτα δ' οὖν, ὦ Ἑρμῆ, οὐκ ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ Κρόνου — αὐτοὶ γὰρ [ἡμεῖς] ἐσμέν — οὐδ' ἀπόκοιτός ποτε ἐκεῖνος παρὰ τῆς Ῥέας ἦν οὐδ' ἀπολιπὼν ἂν τὸν οὐρανὸν ἐν Θήβαις ἐκοιμᾶτο, ἀλλ' ἡμέρα μὲν ἡμέρα, νὺξ δὲ κατὰ μέτρον τὸ αὐτῆς ἀνάλογον ταῖς ὥραις, ξένον δὲ ἢ παρηλλαγμένον οὐδέν, οὐδ' ἂν ἐκοινώνησέ ποτε ἐκεῖνος θνητῇ γυναικί· νῦν δὲ δυστήνου γυναίου ἕνεκα χρὴ ἀνεστράφθαι τὰ πάντα καὶ ἀκαμπεστέρους μὲν γενέσθαι τοὺς ἵππους

ὑπὸ τῆς ἀργίας, δύσπορον δὲ τὴν ὁδὸν ἀτριβῆ μένουσαν τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν, τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἀθλίως ἐν σκοτεινῷ διαβιοῦν. τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῶν Διὸς ἐρώτων καὶ καθεδοῦνται περιμένοντες, ἔστ' ἂν ἐκεῖνος ἀποτελέσῃ τὸν ἀθλητήν, ὃν λέγεις, ὑπὸ μακρῷ τῷ ζόφῳ.

231 *ΕΡΜ.* Σιώπα, ὦ Ἥλιε, μή τι κακὸν ἀπολαύσῃς τῶν λόγων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν Σελήνην ἀπελθὼν καὶ τὸν Ὕπνον ἀπαγγελῶ κἀκείνοις ἅπερ ὁ Ζεὺς ἐπέστειλε, τὴν μὲν σχολῇ προβαίνειν, τὸν δὲ Ὕπνον μὴ ἀνιέναι τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἀγνοήσωσι μακρὰν οὕτω τὴν νύκτα γεγενημένην.

XI.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗΣ.

1. *ΑΦΡ.* Τί ταῦτα, ὦ Σελήνη, φασὶ ποιεῖν σε; ὁπό- 1
ταν κατὰ τὴν Καρίαν γένῃ, ἱστάναι μέν σε τὸ ζεῦγος ἀφορῶσαν ἐς τὸν Ἐνδυμίωνα καθεύδοντα ὑπαίθριον ἅτε κυνηγέτην ὄντα, ἐνίοτε δὲ καὶ καταβαίνειν παρ' αὐτὸν ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ;

ΣΕΛ. Ἐρώτα, ὦ Ἀφροδίτη, τὸν σὸν υἱόν, ὅς μοι τούτων αἴτιος.

ΑΦΡ. Ἔα· ἐκεῖνος ὑβριστής ἐστιν· ἐμὲ γοῦν αὐτὴν τὴν μητέρα οἷα δέδρακεν, ἄρτι μὲν ἐς τὴν Ἴδην κατάγων Ἀγχίσου ἕνεκα τοῦ Ἰλιέως, ἄρτι δὲ ἐς τὸν Λίβανον ἐπὶ τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο μειράκιον, ὃ καὶ τῇ Φερσεφάττῃ ἐπέραστον ποιήσας ἐξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἐρώ-
232 μενον· ὥστε πολλάκις ἠπείλησα, εἰ μὴ παύσεται τοιαῦτα ποιῶν, κλάσειν μὲν αὐτοῦ τὰ τόξα καὶ τὴν φαρέτραν, περιαιρήσειν δὲ καὶ τὰ πτερά· ἤδη δὲ καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα ἐς τὰς πυγὰς τῷ σανδάλῳ· ὁ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τὸ παραυτίκα δεδιὼς καὶ ἱκετεύων μετ' ὀλίγον ἐπιλέλησται ἁπάντων. ἀπαραμύθητον γὰρ οὕτως τὸ δεινόν.

2. ἀτὰρ εἰπέ μοι, καλὸς ὁ Ἐνδυμίων ἐστίν; 2

ΣΕΛ. Ἐμοὶ μὲν καὶ πάνυ καλός, ὦ Ἀφροδίτη, δοκεῖ, καὶ μάλιστα ὅταν ὑποβαλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν

χλαμύδα καθεύδῃ τῇ λαιᾷ μὲν ἔχων τὰ ἀκόντια ἤδη ἐκ τῆς χειρὸς ὑπορρέοντα, ἡ δεξιὰ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἄνω ἐπικεκλασμένη ἐπιπρέπῃ τῷ προσώπῳ περικειμένη, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ὕπνου λελυμένος ἀναπνέῃ τὸ ἀμβρόσιον ἐκεῖνο ἆσθμα. τότε τοίνυν ἐγὼ ἀψοφητὶ κατιοῦσα ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βεβηκυῖα, ὡς ἂν μὴ ἀνεγρόμενος ἐκταραχθείη — οἶσθα· τί οὖν ἄν σοι λέγοιμι τὰ μετὰ ταῦτα; πλὴν ἀπόλλυμαί γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.

XII.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ. 233

1 1. *ΑΦΡ. Ὦ τέκνον Ἔρως, ὅρα οἷα ποιεῖς· οὐ τὰ ἐν τῇ γῇ λέγω, ὁπόσα τοὺς ἀνθρώπους ἀναπείθεις καθ' αὑτῶν ἢ κατ' ἀλλήλων ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃς τὸν μὲν Δία πολύμορφον ἐπιδεικνύεις ἀλλάττων ἐς ὅ τι ἄν σοι ἐπὶ τοῦ καιροῦ δοκῇ, τὴν Σελήνην δὲ καθαιρεῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Ἥλιον δὲ παρὰ τῇ Κλυμένῃ βραδύνειν ἐνίοτε ἀναγκάζεις ἐπιλελησμένον τῆς ἱππασίας· ἃ μὲν γὰρ ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις, θαρρῶν ποίει. ἀλλὰ σύ, ὦ τολμηρότατε, καὶ τὴν Ῥέαν αὐτὴν γραῦν ἤδη καὶ μητέρα τοσούτων θεῶν οὖσαν ἀνέπεισας παιδεραστεῖν καὶ τὸ Φρύγιον ἐκεῖνο μειράκιον ποθεῖν, καὶ νῦν [ἐκείνη] μέμηνεν ὑπὸ σοῦ καὶ ζευξαμένη τοὺς λέοντας, παραλαβοῦσα καὶ τοὺς Κορύβαντας ἅτε μανικοὺς καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἄνω καὶ κάτω τὴν Ἴδην περιπολοῦσιν, ἡ μὲν ὀλολύζουσα ἐπὶ τῷ Ἄττῃ, οἱ Κορύβαντες δὲ ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται ξίφει τὸν πῆχυν, ὁ δὲ ἀνεὶς τὴν κόμην ἵεται μεμηνὼς διὰ τῶν ὀρῶν, ὁ δὲ αὐλεῖ τῷ κέρατι, ὁ δὲ* 234 *ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπάνῳ ἢ ἐπικτυπεῖ τῷ κυμβάλῳ, καὶ ὅλως θόρυβος καὶ μανία τὰ ἐν τῇ Ἴδῃ ἅπαντά ἐστι. δέδια τοίνυν [ἅπαντα] δέδια ἡ τὸν τοιοῦτον ἡ τὸ μέγα σὲ κακὸν [ἐγὼ] τεκοῦσα μὴ ἀπομανεῖσά ποτε ἡ Ῥέα ἢ καὶ μᾶλλον ἔτι ἐν αὑτῇ οὖσα κελεύσῃ τοὺς Κορύβαντας συλλαβόντας σε διασπάσασθαι ἢ τοῖς λέουσι παραβαλεῖν· τοῦτο δέδια κινδυνεύοντά σε ὁρῶσα.*

2. *ΕΡΩΣ.* Θάρρει, μῆτερ, ἐπεὶ καὶ τοῖς λέουσιν 2
αὐτοῖς ἤδη ξυνήθης εἰμί, καὶ πολλάκις ἐπαναβὰς ἐπὶ τὰ
νῶτα καὶ τῆς κόμης λαβόμενος ἡνιοχῶ αὐτούς, οἱ δὲ σαί-
νουσί με καὶ τὴν χεῖρα δεχόμενοι ἐς τὸ στόμα περιλιχ-
μησάμενοι ἀποδιδόασί μοι. αὐτὴ μὲν γὰρ ἡ Ῥέα πότ' ἂν
ἐκείνη σχολὴν ἀγάγοι ἐπ' ἐμέ, ὅλη οὖσα ἐν τῷ Ἄττῃ·
235 καίτοι τί ἐγὼ ἀδικῶ δεικνὺς τὰ καλὰ οἷά ἐστιν; μὴ τοί-
νυν ἐμὲ αἰτιᾶσθε τούτων. ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν κα-
λῶν· ἀλλ' ἦ θέλεις σύ, ὦ μῆτερ, αὐτὴ μηκέτι ἐρᾶν μήτε
σὲ τοῦ Ἄρεως μήτε ἐκεῖνον σοῦ;

ΑΦΡ. Ὡς δεινὸς εἶ καὶ κρατεῖς ἁπάντων· ἀλλὰ
μεμνήσῃ μού ποτε τῶν λόγων.

XIII.

ΔΙΟΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

1. *ΖΕΥΣ.* Παύσασθε, ὦ Ἀσκληπιὲ καὶ Ἡράκλεις, 1
ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους ὥσπερ ἄνθρωποι· ἀπρεπῆ γὰρ
ταῦτα καὶ ἀλλότρια τοῦ συμποσίου τῶν θεῶν.

ΗΡΑ. Ἀλλὰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, τουτονὶ τὸν φαρμακέα
προκατακλίνεσθαί μου;

ΑΣΚ. Νὴ Δία· καὶ ἀμείνων γάρ εἰμι.

236 *ΗΡΑ.* Κατὰ τί, ὦ ἐμβρόντητε; ἢ διότι σε ὁ Ζεὺς
ἐκεραύνωσεν ἃ μὴ θέμις ποιοῦντα, νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὖ-
θις ἀθανασίας μετείληφας;

ΑΣΚ. Ἐπιλέλησαι γὰρ καὶ σύ, ὦ Ἡράκλεις, ἐν τῇ
Οἴτῃ καταφλεγείς, ὅτι μοι ὀνειδίζεις τὸ πῦρ;

ΗΡΑ. Οὔκουν ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν, ὃς
Διὸς μὲν υἱός εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα ἐκκαθαίρων
τὸν βίον, θηρία καταγωνιζόμενος καὶ ἀνθρώπους ὑβρι-
στὰς τιμωρούμενος· σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ καὶ ἀγύρτης,
νοσοῦσι μὲν ἴσως ἀνθρώποις χρήσιμος εἰς ἐπίθεσιν τῶν
φαρμάκων, ἀνδρῶδες δὲ οὐδὲν ἐπιδεδειγμένος.

237 2. *ΑΣΚ.* Οὐ λέγεις, ὅτι σου τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην, 2
ὅτε πρῴην ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρμέ-

νος τὸ σῶμα καὶ τοῦ χιτῶνος καὶ μετὰ τοῦτο τοῦ πυρός· ἐγὼ δὲ εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἐδούλευσα ὥσπερ σὺ οὔτε ἔξαινον ἔρια ἐν Λυδίᾳ πορφυρίδα ἐνδεδυκὼς καὶ παιόμενος ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης χρυσῷ σανδάλῳ, ἀλλὰ οὐδὲ μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα.

ΗΡΑ. Εἰ μὴ παύσῃ λοιδορούμενός μοι, αὐτίκα μάλα εἴσῃ ὡς οὐ πολύ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀράμενός σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε μηδὲ τὸν Παιῶνα ἰάσεσθαί σε τὸ κρανίον συντριβέντα. 238

ΖΕΥΣ. Παύσασθε, φημί, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν ξυνουσίαν, ἢ ἀμφοτέρους ἀποπέμψομαι ὑμᾶς τοῦ ξυμποσίου. καίτοι εὔγνωμον, ὦ Ἡράκλεις, προκατακλίνεσθαί σου τὸν Ἀσκληπιὸν ἅτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

XIV.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

1 1. *ΕΡΜ. Τί σκυθρωπός, ὦ Ἄπολλον;*

ΑΠ. Ὅτι, ὦ Ἑρμῆ, δυστυχῶ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς.

ΕΡΜ. Ἄξιον μὲν λύπης τὸ τοιοῦτο· σὺ δὲ τί δυστυχεῖς; ἢ τὸ κατὰ τὴν Δάφνην σε λυπεῖ ἔτι;

ΑΠ. Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἐρώμενον πενθῶ τὸν Λάκωνα 239
τὸν Οἰβάλου.

ΕΡΜ. Τέθνηκε γάρ, εἰπέ μοι, ὁ Ὑάκινθος;

ΑΠ. Καὶ μάλα.

ΕΡΜ. Πρὸς τίνος, ὦ Ἄπολλον; ἢ τίς οὕτως ἀνέραστος ἦν ὡς ἀποκτεῖναι τὸ καλὸν ἐκεῖνο μειράκιον;

ΑΠ. Αὐτοῦ ἐμοῦ τὸ ἔργον.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν ἐμάνης, ὦ Ἄπολλον;

ΑΠ. Οὔκ, ἀλλὰ δυστύχημά τι ἀκούσιον ἐγένετο.

ΕΡΜ. Πῶς; ἐθέλω γὰρ ἀκοῦσαι τὸν τρόπον.

2 2. *ΑΠ. Δισκεύειν ἐμάνθανε κἀγὼ συνεδίσκευον αὐτῷ, ὁ δὲ κάκιστα ἀνέμων ἀπολούμενος ὁ Ζέφυρος ἤρα μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτός, ἀμελούμενος δὲ καὶ μὴ φέρων τὴν ὑπεροψίαν, ἐγὼ μὲν ἀνέρριψα, ὥσπερ εἰώθειμεν, τὸν*

δίσκον ἐς τὸ ἄνω, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ Ταϋγέτου καταπνεύσας ἐπὶ κεφαλὴν τῷ παιδὶ ἐνέσεισε φέρων αὐτόν, ὥστε ἀπὸ
240 *τῆς πληγῆς αἷμά τε ῥυῆναι πολὺ καὶ τὸν παῖδα εὐθέως ἀποθανεῖν. ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν Ζέφυρον αὐτίκα ἠμυνάμην κατατοξεύσας, φεύγοντι ἐπισπόμενος ἄχρι τοῦ ὄρους, τῷ παιδὶ δὲ καὶ τὸν τάφον μὲν ἐχωσάμην ἐν Ἀμύκλαις, ὅπου ὁ δίσκος αὐτὸν κατέβαλε, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄνθος ἀναδοῦναι τὴν γῆν ἐποίησα ἥδιστον, ὦ Ἑρμῆ, καὶ εὐανθέστατον ἀνθέων ἁπάντων, ἔτι καὶ γράμματα ἔχον ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ. ἆρά σοι ἀλόγως λελυπῆσθαι δοκῶ;*

ΕΡΜ. Ναί, ὦ Ἄπολλον· ᾔδεις γὰρ θνητὸν πεποιημένος τὸν ἐρώμενον· ὥστε μὴ ἄχθου ἀποθανόντος.

XV.

241 ### ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

1. *ΕΡΜ. Τὸ δὲ καὶ χωλὸν αὐτὸν ὄντα καὶ χαλκέα* 1
τὴν τέχνην, ὦ Ἄπολλον, τὰς καλλίστας γεγαμηκέναι, τήν τε Ἀφροδίτην καὶ τὴν Χάριν.

ΑΠ. Εὐποτμία τις, ὦ Ἑρμῆ· πλὴν ἐκεῖνό γε θαυμάζω, τὸ ἀνέχεσθαι συνούσας αὐτῷ, καὶ μάλιστα ὅταν ὁρῶσιν ἱδρῶτι ῥεόμενον, ἐς τὴν κάμινον ἐπικεκυφότα, πολὺν αἴθαλον ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔχοντα· καὶ ὅμως τοι-
242 *οῦτον ὄντα περιβάλλουσί τε αὐτὸν καὶ φιλοῦσι καὶ ξυγκαθεύδουσι.*

ΕΡΜ. Τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ καὶ τῷ Ἡφαίστῳ φθονῶ· σὺ δὲ κόμα, ὦ Ἄπολλον, καὶ κιθάριζε καὶ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρόνει, κἀγὼ ἐπὶ τῇ εὐεξίᾳ καὶ τῇ λύρᾳ· εἶτα, ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέῃ, μόνοι καθευδ[ήσ]ομεν.

2. *ΑΠ. Ἐγὼ μὲν καὶ ἄλλως ἀναφρόδιτός εἰμι ἐς τὰ* 2
ἐρωτικά· δύο γοῦν, οὓς μάλιστα ἠγάπησα, τὴν Δάφνην καὶ τὸν Ὑάκινθον, ἡ μὲν Δάφνη οὕτως ἐμίσησέ με, ὥστε εἵλετο ξύλον γενέσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοὶ ξυνεῖναι, τὸν Ὑάκινθον δὲ ὑπὸ τοῦ δίσκου ἀπώλεσα, [καὶ νῦν ἀντ' ἐκείνων στεφάνους ἔχω.]

ΕΡΜ. Ἐγὼ δὲ ἤδη ποτὲ τὴν Ἀφροδίτην — ἀλλὰ οὐ χρὴ αὐχεῖν.

ΑΠ. Οἶδα, καὶ τὸν Ἑρμαφρόδιτον ἐκ σοῦ λέγεται τεκεῖν. πλὴν ἐκεῖνό μοι εἰπέ, εἴ τι οἶσθα, πῶς οὐ ζηλοτυπεῖ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Χάριν ἢ ἡ Χάρις ταύτην;

3 3. *ΕΡΜ.* Ὅτι, ὦ Ἄπολλον, ἐκείνη μὲν αὐτῷ ἐν τῇ Λήμνῳ σύνεστιν, ἡ δὲ Ἀφροδίτη ἐν τῷ οὐρανῷ· ἄλλως τε περὶ τὸν Ἄρη ἔχει τὰ πολλὰ κἀκείνου ἐρᾷ, ὥστε ὀλίγον αὐτῇ τοῦ χαλκέως τούτου μέλει.

ΑΠ. Καὶ ταῦτα οἴει τὸν Ἥφαιστον εἰδέναι;

ΕΡΜ. Οἶδεν· ἀλλὰ τί ἂν δρᾶσαι δύναιτο γενναῖον 243 ὁρῶν νεανίαν καὶ στρατιώτην ὄντα; ὥστε τὴν ἡσυχίαν ἄγει· πλὴν ἀπειλεῖ γε δεσμά τινα ἐπιμηχανήσεσθαι αὐτοῖς καὶ συλλήψεσθαι σαγηνεύσας ἐπὶ τῆς εὐνῆς.

[*ΑΠ.* Οὐκ οἶδα·] εὐξαίμην δ' ἂν αὐτὸς ὁ ξυλληφθησόμενος εἶναι.

XVI.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΛΗΤΟΥΣ.

1 1. *ΗΡΑ.* Καλὰ μέν, ὦ Λητοῖ, καὶ τὰ τέκνα ἃ ἔτεκες τῷ Διί.

ΛΗΤ. Οὐ πᾶσαι, ὦ Ἥρα, τοιούτους τίκτειν δυνάμεθα, οἷος ὁ Ἥφαιστός ἐστιν.

ΗΡΑ. Ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ χωλὸς ὅμως χρήσιμός γε ἐστὶ τεχνίτης ὢν ἄριστος καὶ κατακεκόσμηκεν ἡμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν Ἀφροδίτην ἔγημε καὶ σπουδάζεται πρὸς αὐτῆς, οἱ δὲ σοὶ παῖδες ἡ μὲν αὐτῶν ἀρρενικὴ πέρα τοῦ μέτρου καὶ ὄρειος, καὶ τὸ τελευταῖον ἐς τὴν Σκυθίαν ἀπελθοῦσα πάντες ἴσασιν οἷα ἐσθίει ξενοκτονοῦσα καὶ μιμουμένη τοὺς Σκύθας αὐτοὺς ἀνθρωποφάγους ὄντας· 244 ὁ δὲ Ἀπόλλων προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι καὶ τοξεύειν καὶ κιθαρίζειν καὶ ἰατρὸς εἶναι καὶ μαντεύεσθαι καὶ καταστησάμενος ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δὲ ἐν Κλάρῳ καὶ ἐν Διδύμοις ἐξαπατᾷ τοὺς χρωμένους αὐτῷ λοξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα [πρὸς ἑκάτερα

τῆς ἐρωτήσεως] ἀποκρινόμενος, ὡς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα. καὶ πλουτεῖ μὲν ἀπὸ τοῦ τοιούτου· πολλοὶ γὰρ οἱ ἀνόητοι καὶ παρέχοντες αὑτοὺς καταγοητεύεσθαι· πλὴν οὐκ ἀγνοεῖταί γε ὑπὸ τῶν ξυνετωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος· αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις ἠγνόει μὲν ὅτι φονεύσει τον ἐρώμενον τῷ δίσκῳ, οὐ προεμαντεύσατο δὲ ὡς φεύξεται αὐτὸν ἡ Δάφνη, καὶ ταῦτα οὕτω καλὸν καὶ κομήτην ὄντα. ὥστε οὐχ ὁρῶ καθότι καλλιτεκνοτέρα τῆς Νιόβης ἔδοξας.

2. ΛΗΤ. Ταῦτα μέντοι τὰ τέκνα, ἡ ξενοκτόνος καὶ 2
ὁ ψευδόμαντις, οἶδα, ὅπως λυπεῖ σε ὁρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα ὁπόταν ἡ μὲν ἐπαινῆται ἐς τὸ κάλλος, ὁ δὲ κιθαρίζῃ ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἁπάντων.

ΗΡΑ. Ἐγέλασα, ὦ Λητοῖ· ἐκεῖνος θαυμαστός, ὃν ὁ Μαρσύας, εἰ τὰ δίκαια αἱ Μοῦσαι δικάσαι ἤθελον, ἀπέδειρεν ἂν αὐτὸς κρατήσας τῇ μουσικῇ· νῦν δὲ κατασοφισθεὶς ὁ ἄθλιος ἀπόλωλεν ἀδίκως ἁλούς· ἡ δὲ καλή σου παρθένος οὕτω καλή ἐστιν, ὥστε ἐπεὶ ἔμαθεν ὀφ-
245 θεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀκταίωνος, φοβηθεῖσα μὴ ὁ νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ τοὺς κύνας· ἐῶ γὰρ λέγειν ὅτι [οὐδὲ] τὰς τικτούσας ἐμαιοῦτο παρθένος γε αὐτὴ οὖσα.

ΛΗΤ. Μέγα, ὦ Ἥρα, φρονεῖς, ὅτι ξύνει τῷ Διὶ καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίζεις ἀδεῶς· πλὴν ἀλλ' ὄψομαί σε μετ' ὀλίγον αὖθις δακρύουσαν, ὁπόταν σε καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατίῃ ταῦρος ἢ κύκνος γενόμενος.

XVII.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

1. ΑΠ. Τί γελᾷς, ὦ Ἑρμῆ;

ΕΡΜ. Ὅτι γελοιότατα, ὦ Ἄπολλον, εἶδον.

ΑΠ. Εἰπὲ οὖν, ὡς καὶ αὐτὸς ἀκούσας ἔχω ξυγγελᾶν. 1

ΕΡΜ. Ἡ Ἀφροδίτη ξυνοῦσα τῷ Ἄρει κατείληπται καὶ ὁ Ἥφαιστος ἔδησεν αὐτοὺς ξυλλαβών.

ΕΡΜ. Ἐκ πολλοῦ, οἶμαι, ταῦτα εἰδὼς ἐθήρευεν αὐτούς, καὶ περὶ τὴν εὐνὴν ἀφανῆ δεσμὰ περιθεὶς εἰργάζετο ἀπελθὼν ἐπὶ τὴν κάμινον· εἶτα ὁ μὲν Ἄρης ἐσέρχεται λαθών, ὡς ᾤετο, καθορᾷ δὲ αὐτὸν ὁ Ἥλιος καὶ λέγει πρὸς τὸν Ἥφαιστον. ἐπεὶ δὲ ἐπέβησαν τοῦ λέχους καὶ ἐν ἔργῳ ἦσαν καὶ ἐντὸς ἐγεγένηντο τῶν ἀρκύων, περιπλέκεται μὲν αὐτοῖς τὰ δεσμά, ἐφίσταται δὲ ὁ Ἥφαιστος. 246
ἐκείνη μὲν οὖν — καὶ γὰρ ἔτυχε γυμνὴ οὖσα — οὐκ εἶχεν ὅπως ἐγκαλύψαιτο αἰδουμένη, ὁ δὲ Ἄρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυγεῖν ἐπειρᾶτο καὶ ἤλπιζε ῥήξειν τὰ δεσμά, ἔπειτα δὲ συνεὶς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενος [ἑαυτὸν] ἱκέτευε.

2 2. ΑΠ. Τί οὖν; ἀπέλυσεν αὐτοὺς ὁ Ἥφαιστος;

ΕΡΜ. Οὐδέπω, ἀλλὰ ξυγκαλέσας τοὺς θεοὺς ἐπιδείκνυται τὴν μοιχείαν αὐτοῖς· οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφότεροι κάτω νενευκότες ξυνδεδεμένοι ἐρυθριῶσι, καὶ [τὸ] θέαμα ἥδιστον ἐμοὶ ἔδοξε μονονουχὶ αὐτὸ γινόμενον τὸ ἔργον.

ΑΠ. Ὁ δὲ χαλκεὺς ἐκεῖνος οὐκ αἰδεῖται καὶ αὐτὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν αἰσχύνην τοῦ γάμου;

ΕΡΜ. Μὰ Δί', ὅς γε καὶ ἐπιγελᾷ ἐφεστὼς αὐτοῖς. ἐγὼ μέντοι, εἰ χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, ἐφθόνουν τῷ Ἄρει μὴ μόνον μοιχεύσαντι τὴν καλλίστην θεόν, ἀλλὰ καὶ δεδεμένῳ μετ' αὐτῆς.

ΑΠ. Οὐκοῦν καὶ δεδέσθαι ἂν ὑπέμεινας ἐπὶ τούτῳ; 247

ΕΡΜ. Σὺ δ' οὐκ ἄν, ὦ Ἄπολλον; ἰδὲ μόνον ἐπελθών· ἐπαινέσομαι γάρ σε, ἢν μὴ τὰ ὅμοια καὶ αὐτὸς εὔξῃ ἰδών.

XVIII.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

1 1. ΗΡΑ. Ἐγὼ μὲν ᾐσχυνόμην ἄν, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι τοιοῦτος υἱὸς ἦν θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης, μίτρᾳ μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην, τὰ πολλὰ δὲ μαινομέναις ταῖς γυναιξὶ συνών, ἁβρότερος αὐτῶν ἐκείνων, ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλῷ καὶ κυμβάλοις χορεύων, καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἐοικὼς ἢ σοὶ τῷ πατρί.

ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε ὁ θηλυμίτρης, ὁ ἁβρότε-
248 ρος τῶν γυναικῶν οὐ μόνον, ὦ Ἥρα, τὴν Λυδίαν ἐχειρώσατο καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τμῶλον ἔλαβε καὶ Θρᾷκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ στρατῷ τούς τε ἐλέφαντας εἷλε καὶ τῆς χώρας ἐκράτησε καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλίγον ἀντιστῆναι τολμήσαντα αἰχμάλωτον ἀπήγαγε, καὶ ταῦτα πάντα ἔπραξεν ὀρχούμενος ἅμα καὶ χορεύων θύρσοις χρώμενος κιττίνοις, μεθύων, ὡς φής, καὶ ἐνθεάζων. εἰ δέ τις ἐπεχείρησε λοιδορήσασθαι αὐτῷ ὑβρίσας ἐς τὴν τελετήν, καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο ἢ καταδήσας τοῖς κλήμασιν ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὥσπερ νεβρόν. ὁρᾷς ὡς ἀνδρεῖα ταῦτα καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρός; εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφὴ πρόσεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόνος, καὶ μάλιστα εἰ λογίσαιτό τις, οἷος ἂν οὗτος νήφων ἦν, ὅπου ταῦτα μεθύων ποιεῖ.

2. *ΗΡΑ.* Σύ μοι δοκεῖς ἐπαινέσεσθαι καὶ τὸ εὕρημα 2
αὐτοῦ, τὴν ἄμπελον καὶ τὸν οἶνον, καὶ ταῦτα ὁρῶν οἷα οἱ μεθυσθέντες ποιοῦσι σφαλλόμενοι καὶ πρὸς ὕβριν τρε-
249 πόμενοι καὶ ὅλως μεμηνότες ὑπὸ τοῦ ποτοῦ· τὸν γοῦν Ἰκάριον, ᾧ πρώτῳ ἔδωκε τὸ κλῆμα, οἱ ξυμπόται αὐτοὶ διέφθειραν παίοντες ταῖς δικέλλαις.

ΖΕΥΣ. Οὐδὲν τοῦτο φής· οὐ γὰρ ὁ οἶνος ταῦτα οὐδὲ ὁ Διόνυσος ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμετρον τῆς πόσεως καὶ τὸ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος ἐμφορεῖσθαι τοῦ ἀκράτου. ὃς δ' ἂν ἔμμετρα πίνῃ, ἱλαρώτερος μὲν καὶ ἡδίων γένοιτ' ἄν· οἷον δὲ ὁ Ἰκάριος ἔπαθεν, οὐδὲν ἂν ἐργάσαιτο οὐδένα τῶν ξυμποτῶν. ἀλλὰ σὺ ἔτι ζηλοτυπεῖν ἔοικας, ὦ Ἥρα, καὶ τῆς Σεμέλης μνημονεύειν, ἥ γε διαβάλλεις τοῦ Διονύσου τὰ κάλλιστα.

XIX.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ.

1. *ΑΦΡ.* Τί δήποτε, ὦ Ἔρως, τοὺς μὲν ἄλλους
θεοὺς κατηγωνίσω ἅπαντας, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶ, τὸν 1

Ἀπόλλω, τὴν Ῥέαν, ἐμὲ τὴν μητέρα, μόνης δὲ ἀπέχῃ τῆς 250
Ἀθηνᾶς καὶ ἐπ᾽ ἐκείνης ἄπυρος μέν σοι ἡ δᾴς κενὴ δὲ οἰστῶν ἡ φαρέτρα, σὺ δὲ ἄτοξος εἶ καὶ ἄστοχος;

ΕΡ. Δέδια, ὦ μῆτερ, αὐτήν· φοβερὰ γάρ ἐστι καὶ χαροπὴ καὶ δεινῶς ἀνδρική· ὁπόταν γοῦν ἐντεινάμενος τὸ τόξον ἴω ἐπ᾽ αὐτήν, ἐπισείουσα τὸν λόφον ἐκπλήττει με καὶ ὑπότρομος γίνομαι καὶ ἀπορρεῖ μου τὰ τοξεύματα ἐκ τῶν χειρῶν.

ΑΦΡ. Ὁ Ἄρης γὰρ οὐ φοβερώτερος ἦν; καὶ ὅμως ἀφώπλισας αὐτὸν καὶ νενίκηκας.

ΕΡ. Ἀλλ᾽ ἐκεῖνος ἑκὼν προσίεταί με καὶ προσκαλεῖται, ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ὑφορᾶται ἀεί, καί ποτε ἐγὼ μὲν ἄλλως παρέπτην πλησίον ἔχων τὴν λαμπάδα, ἡ δέ, εἴ μοι πρόσει, φησί, νὴ τὸν πατέρα, τῷ δορατίῳ σε διαπείρασα ἢ τοῦ ποδὸς λαβομένη καὶ ἐς τὸν Τάρταρον ἐμβαλοῦσα ἢ αὐτὴ διασπασαμένη διαφθερῶ. πολλὰ τοιαῦτα ἠπείλησε· καὶ ὁρᾷ δὲ δριμὺ καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχει πρόσωπόν τι φοβερὸν ἐχίδναις κατάκομον, ὅπερ ἐγὼ μάλιστα δέδια· μορμολύττεται γάρ με καὶ φεύγω, ὅταν 251
ἴδω αὐτό.

2 2. *ΑΦΡ. Ἀλλὰ τὴν μὲν Ἀθηνᾶν δέδιας, ὡς φής, καὶ τὴν Γοργόνα, καὶ ταῦτα μὴ φοβηθεὶς τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός. αἱ δὲ Μοῦσαι διὰ τί σοι ἄτρωτοι καὶ ἔξω βελῶν εἰσιν; ἢ κἀκεῖναι λόφους ἐπισείουσι καὶ Γοργόνας προφαίνουσιν;*

ΕΡ. Αἰδοῦμαι αὐτάς, ὦ μῆτερ· σεμναὶ γάρ εἰσι καὶ ἀεί τι φροντίζουσι καὶ περὶ ᾠδὴν ἔχουσι καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλάκις αὐταῖς κηλούμενος ὑπὸ τοῦ μέλους.

ΑΦΡ. Ἔα καὶ ταύτας, ὅτι σεμναί· τὴν δὲ Ἄρτεμιν τίνος ἕνεκα οὐ τιτρώσκεις;

ΕΡ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ καταλαβεῖν αὐτὴν οἷόν τε φεύγουσαν ἀεὶ διὰ τῶν ὀρῶν· εἶτα καὶ ἴδιόν τινα ἔρωτα ἤδη ἐρᾷ.

ΑΦΡ. Τίνος, ὦ τέκνον;

ΕΡ. Θήρας καὶ ἐλάφων καὶ νεβρῶν, αἱρεῖν τε διώκουσα καὶ κατατοξεύειν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐστίν·

ἐπεὶ τόν γε ἀδελφὸν αὐτῆς, καίτοι τοξότην καὶ αὐτὸν ὄντα καὶ ἑκηβόλον —

ΑΦΡ. Οἶδα, ὦ τέκνον, πολλὰ ἐκεῖνον ἐτόξευσας.

XX.

252
ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

ΖΕΥΣ, ΕΡΜΗΣ, ΗΡΑ, ΑΘΗΝΑ, ΑΦΡΟΔΙΤΗ, ΠΑΡΙΣ Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

1. *ΖΕΥΣ.* Ἑρμῆ, λαβὼν τουτὶ τὸ μῆλον ἄπιθι ἐς 1
253 τὴν Φρυγίαν παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα τὸν βουκόλον — νέμει δὲ τῆς Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ — καὶ λέγε πρὸς αὐτόν, ὅτι σέ, ὦ Πάρι, κελεύει, ὁ Ζεύς, ἐπειδὴ καλός τε αὐτὸς εἶ καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, δικάσαι ταῖς θεαῖς, ἥτις αὐτῶν ἡ καλλίστη ἐστί· τοῦ δὲ ἀγῶνος τὸ ἆθλον ἡ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆλον. ὥρα δὲ ἤδη καὶ ὑμῖν αὐταῖς ἀπιέναι
254 παρὰ τὸν δικαστήν· ἐγὼ γὰρ ἀπωθοῦμαι τὴν δίαιταν ἐπ' ἴσης τε ὑμᾶς ἀγαπῶν καὶ εἴ γε οἷόν τε ἦν, ἡδέως ἂν ἁπάσας νενικηκυίας εἶδον. ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη, μιᾷ τὸ καλλιστεῖον ἀποδόντα πάντως ἀπεχθάνεσθαι ταῖς πλείοσι. διὰ ταῦτα αὐτὸς μὲν οὐκ ἐπιτήδειος ὑμῖν δικαστής, ὁ δὲ νεανίας ὁ Φρύξ, ἐφ' ὃν ἄπιτε, βασιλικὸς μέν ἐστι καὶ Γανυμήδους τούτου ξυγγενής, τἆλλα δὲ ἀφελὴς καὶ ὄρειος· οὐκ ἄν τις αὐτὸν ἀπαξιώσειε τοιαύτης θέας.

2. *ΑΦΡ.* Ἐγὼ μέν, ὦ Ζεῦ, εἰ καὶ τὸν Μῶμον αὐ- 2
τὸν ἐπιστήσειας ἡμῖν δικαστήν, θαρροῦσα βαδιοῦμαι πρὸς τὴν ἐπίδειξιν· τί γὰρ ἂν καὶ μωμήσαιτό μου; χρὴ δὲ καὶ ταύταις ἀρέσκειν τὸν ἄνθρωπον.

ΗΡΑ. Οὐδ' ἡμεῖς, ὦ Ἀφροδίτη, δέδιμεν, οὐδ' ἂν ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιτραπῇ τὴν δίαιταν· ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τοῦτον, ὅστις ἂν ᾖ, τὸν Πάριν.

ΖΕΥΣ. Ἦ καὶ σοὶ ταῦτα, ὦ θύγατερ, συνδοκεῖ; τί φής; ἀποστρέφῃ καὶ ἐρυθριᾷς; ἔστι μὲν ἴδιον τὸ αἰδεῖσθαι τά γε τοιαῦτα ὑμῶν τῶν παρθένων· ἐπινεύεις δὲ ὅμως. ἄπιτε οὖν καὶ [ὅπως] μὴ χαλεπήνητε τῷ δικαστῇ αἱ νενικημέναι μηδὲ κακὸν ἐντρίψησθε τῷ νεανίσκῳ· οὐ γὰρ οἷόν τε ἐπ' ἴσης πάσας εἶναι καλάς.

3 3. *ΕΡΜ.* Προΐωμεν εὐθὺ τῆς Φρυγίας, ἐγὼ μὲν ἡγούμενος, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτέ μοι, καὶ θαρρεῖτε· οἶδα ἐγὼ τὸν Πάριν, νεανίας ἐστὶ καλὸς καὶ τὰ ἄλλα ἐρωτικὸς καὶ τὰ τοιαῦτα κρίνειν ἱκανώτατος· οὐκ ἂν ἐκεῖνος δικάσειε κακῶς. 255

ΑΦΡ. Τοῦτο μὲν ἅπαν ἀγαθὸν καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις τὸ δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν δικαστήν· πότερα δὲ ἄγαμός ἐστιν οὗτος ἢ καὶ γυνή τις αὐτῷ σύνεστιν;

ΕΡΜ. Οὐ παντελῶς ἄγαμος, ὦ Ἀφροδίτη.

ΑΦΡ. Πῶς λέγεις;

ΕΡΜ. Δοκεῖ τις αὐτῷ συνοικεῖν Ἰδαία γυνή, ἱκανὴ μέν, ἀγροῖκος δὲ καὶ δεινῶς ὄρειος, ἀλλ᾽ οὐ σφόδρα προσέχειν αὐτῇ ἔοικε. τίνος δ᾽ οὖν ἕνεκα ταῦτα ἐρωτᾷς;

ΑΦΡ. Ἄλλως ἠρόμην.

4 4. *ΑΘ.* Παραπρεσβεύεις, ὦ οὗτος, ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος.

ΕΡΜ. Οὐδέν, ὦ Ἀθηνᾶ, δεινὸν οὐδὲ καθ᾽ ὑμῶν, ἀλλ᾽ ἤρετό με εἰ ἄγαμος ὁ Πάρις ἐστίν.

ΑΘ. Ὡς δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα;

ΕΡΜ. Οὐκ οἶδα· φησὶ δ᾽ οὖν ὅτι ἄλλως ἐπελθόν, οὐκ ἐξεπίτηδες ἤρετο.

ΑΘ. Τί οὖν; ἄγαμός ἐστιν;

ΕΡΜ. Οὐ δοκεῖ.

ΑΘ. Τί δαί; τῶν πολεμικῶν ἐστιν αὐτῷ ἐπιθυμία καὶ φιλόδοξός τις ἢ τὸ πᾶν βουκόλος;

ΕΡΜ. Τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, εἰκάζειν δὲ χρὴ νέον ὄντα καὶ τούτων ὀρέγεσθαι τυχεῖν καὶ βούλεσθαι ἂν πρῶτον αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας.

ΑΦΡ. Ὁρᾷς; οὐδὲν ἐγὼ μέμφομαι οὐδὲ ἐγκαλῶ σοι τὸ πρὸς ταύτην ἰδίᾳ λαλεῖν· μεμψιμοίρων γὰρ καὶ οὐκ Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα.

ΕΡΜ. Καὶ αὕτη σχεδὸν ταὐτά με ἤρετο· διὸ μὴ 256
χαλεπῶς ἔχε μηδ᾽ οἴου μειονεκτεῖν, εἴ τι καὶ ταύτῃ κατὰ
5 τὸ ἁπλοῦν ἀπεκρινάμην. 5. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἤδη
πολὺ προϊόντες ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων καὶ σχεδόν
γε κατὰ τὴν Φρυγίαν ἐσμέν. ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἴδην ὁρῶ

καὶ τὸ Γάργαρον ὅλον ἀκριβῶς, εἰ δὲ μὴ ἐξαπατῶμαι,
καὶ αὐτὸν ὑμῶν τὸν δικαστὴν τὸν Πάριν.
ΗΡΑ. Ποῦ δέ ἐστιν; οὐ γὰρ κἀμοὶ φαίνεται.
ΕΡΜ. Ταύτῃ, ὦ Ἥρα, πρὸς τὰ λαιὰ περισκόπει, μὴ
πρὸς ἄκρῳ τῷ ὄρει, παρὰ δὲ τὴν πλευράν, οὗ τὸ ἄντρον,
ἔνθα τὴν ἀγέλην ὁρᾷς.
ΗΡΑ. Ἀλλ' οὐχ ὁρῶ τὴν ἀγέλην.
ΕΡΜ. Πῶς φής; οὐχ ὁρᾷς βοίδια κατὰ τὸν ἐμὸν
οὑτωσὶ δάκτυλον ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα καί
τινα ἐκ τοῦ σκοπέλου καταθέοντα καλαύροπα ἔχοντα καὶ
257 ἀνείργοντα μὴ πρόσω διασκίδνασθαι τὴν ἀγέλην;
ΗΡΑ. Ὁρῶ νῦν, εἴ γε ἐκεῖνός ἐστιν.
ΕΡΜ. Ἀλλ' ἐκεῖνος. ἐπειδὴ δὲ πλησίον ἤδη ἐσμέν,
ἐπὶ τῆς γῆς, εἰ δοκεῖ, καταστάντες βαδίζωμεν, ἵνα μὴ
διαταράξωμεν αὐτὸν ἄνωθεν ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι.
ΗΡΑ. Εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν. ἐπεὶ δὲ κατα-
βεβήκαμεν, ὥρα σοι, ὦ Ἀφροδίτη, προϊέναι καὶ ἡγεῖ-
σθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ· σὺ γὰρ ὡς τὸ εἰκὸς ἔμπειρος εἶ τοῦ
χωρίου πολλάκις, ὡς λόγος, κατελθοῦσα πρὸς Ἀγχίσην.
ΑΦΡ. Οὐ σφόδρα, ὦ Ἥρα, τούτοις ἄχθομαι τοῖς
σκώμμασιν.
6. ΕΡΜ. Ἀλλ' ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι· καὶ γὰρ αὐτὸς 6
ἐνδιέτριψα τῇ Ἴδῃ, ὁπότε δὴ ὁ Ζεὺς ἤρα τοῦ μειρακίου
τοῦ Φρυγός, καὶ πολλάκις δεῦρο ἦλθον ὑπ' ἐκείνου κα-
258 ταπεμφθεὶς ἐς ἐπισκοπὴν τοῦ παιδός, καὶ ὁπότε γε ἤδη
ἐν τῷ ἀετῷ ἦν, συμπαριπτάμην αὐτῷ καὶ συνεκούφιζον
τὸν καλόν, καὶ εἴ γε μέμνημαι, ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας
αὐτὸν ἀνήρπασεν· ὁ μὲν γὰρ ἔτυχε τότε συρίζων πρὸς
τὸ ποίμνιον· καταπτάμενος δὲ ὄπισθεν αὐτὸς ὁ Ζεὺς
κούφως μάλα τοῖς ὄνυξι περιβαλὼν καὶ τῷ στόματι τὴν
ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν ἔχων ἀνέφερε τὸν παῖδα τεταραγ-
μένον καὶ τῷ τραχήλῳ ἀπεστραμμένῳ ἐς αὐτὸν ἀποβλέ-
ποντα. τότε οὖν ἐγὼ τὴν σύριγγα λαβὼν — ἀποβεβλήκει
γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ δέους — — ἀλλὰ γὰρ ὁ διαιτητὴς
οὑτοσὶ πλησίον, ὥστε προσείπωμεν αὐτόν. 7. Χαῖρε, 7
ὦ βουκόλε.

ΠΑΡ. Νὴ καὶ σύ γε, ὦ νεανίσκε. τίς δὲ ὢν δεῦρο ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας ταύτας ἄγεις τὰς γυναῖκας; οὐ γὰρ ἐπιτήδειαι ὀρεοπολεῖν, οὕτω γε οὖσαι καλαί.

ΕΡΜ. Ἀλλ' οὐ γυναῖκές εἰσιν, Ἥραν δέ, ὦ Πάρι, καὶ Ἀθηνᾶν καὶ Ἀφροδίτην ὁρᾷς, κἀμὲ τὸν Ἑρμῆν ὁ Ζεὺς ἀπέστειλεν. ἀλλὰ τί τρέμεις καὶ ὠχριᾷς; μὴ δέδιθι· χαλεπὸν γὰρ οὐδέν· κελεύει δέ σε δικαστὴν γενέσθαι τοῦ κάλλους αὐτῶν· Ἐπεὶ γάρ, φησί, καλός τε αὐτὸς εἶ καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ τὴν γνῶσιν ἐπιτρέπω, τοῦ δὲ ἀγῶνος τὸ ἆθλον εἴσῃ ἀναγνοὺς τὸ μῆλον.

ΠΑΡ. Φέρ' ἴδω τί καὶ βούλεται. Ἡ ΚΑΛΗ, φησί, 259
ΛΑΒΕΤΩ. πῶς ἂν οὖν, ὦ δέσποτα Ἑρμῆ, δυνηθείην ἐγὼ θνητὸς αὐτὸς καὶ ἀγροῖκος ὢν δικαστὴς γενέσθαι παραδόξου θέας καὶ μείζονος ἢ κατὰ βουκόλον; τὸ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν τῶν ἁβρῶν μᾶλλον καὶ ἀστικῶν· τὸ δὲ ἐμόν, αἶγα μὲν αἰγὸς ὁποτέρα ἡ καλλίων καὶ δάμαλιν ἄλλης δαμάλεως, τάχ' ἂν δικάσαιμι κατὰ τὴν τέχνην·
8 8. αὗται δὲ πᾶσαί τε ὁμοίως καλαὶ καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν τις ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἐπὶ τὴν ἑτέραν μεταγάγοι τὴν ὄψιν ἀποσπάσας· οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥᾳδίως, ἀλλ' ἔνθ' ἂν ἀπερείσῃ τὸ πρῶτον, τούτου ἔχεται καὶ τὸ παρὸν ἐπαινεῖ· κἂν ἐπ' ἄλλο μεταβῇ, κἀκεῖνο καλὸν ὁρᾷ [καὶ παραμένει καὶ ὁμοίως (†) ὑπὸ τῶν πλησίον παραλαμβάνεται], καὶ ὅλως περικέχυταί μοι τὸ κάλλος αὐτῶν καὶ ὅλον περιείληφέ με καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς ὥσπερ ὁ Ἄργος ὅλῳ βλέπειν δύναμαι τῷ σώματι. δοκῶ δ' ἄν μοι καλῶς δικάσαι πάσαις ἀποδοὺς τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε, ταύτην μὲν εἶναι συμβέβηκε τοῦ Διὸς ἀδελφὴν καὶ γυναῖκα, ταύτας δὲ θυγατέρας· πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ καὶ οὕτως ἡ κρίσις;

ΕΡΜ. Οὐκ οἶδα· πλὴν οὐχ οἷόν τε ἀναδῦναι πρὸς τοῦ Διὸς κεκελευσμένον.

9 9. *ΠΑΡ.* Ἓν τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, πεῖσον αὐτάς, μὴ 260
χαλεπῶς ἔχειν μοι τὰς δύο τὰς νενικημένας, ἀλλὰ μόνων τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι τὴν διαμαρτίαν.

ΕΡΜ. Οὕτω φασὶ ποιήσειν· ὥρα δέ σοι ἤδη περαίνειν τὴν κρίσιν.

ΠΑΡ. Πειρασόμεθα· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις; ἐκεῖνο δὲ πρότερον εἰδέναι βούλομαι, πότερα ἐξαρκέσει σκοπεῖν αὐτάς, ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδῦσαι δεήσει πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως;

ΕΡΜ. Τοῦτο μὲν σὸν ἂν εἴη τοῦ δικαστοῦ, καὶ πρόσταττε, ὅπῃ καὶ θέλεις.

ΠΑΡ. Ὅπῃ καὶ θέλω; γυμνὰς ἰδεῖν βούλομαι.

ΕΡΜ. Ἀπόδυτε, ὦ αὗται· σὺ δ' ἐπισκόπει· ἐγὼ δ' ἂν ἀποστραφείην.

261 10. *ΗΡΑ.* Καλῶς, ὦ Πάρι· καὶ πρώτη γε ἀπο- 10
δύσομαι, ὅπως μάθῃς, ὅτι μὴ μόνας ἔχω τὰς ὠλένας λευκὰς μηδὲ τῷ βοῶπις εἶναι μέγα φρονῶ, ἐπ' ἴσης δέ εἰμι πᾶσα καὶ ὁμοίως καλή.

ΠΑΡ. Ἀπόδυθι καὶ σύ, ὦ Ἀφροδίτη.

ΑΘ. Μὴ πρότερον ἀποδύσῃς αὐτήν, ὦ Πάρι, πρὶν ἂν τὸν κεστὸν ἀπόθηται — φαρμακὶς γάρ ἐστι — μή σε καταγοητεύσῃ δι' αὐτοῦ· καίτοι γε ἐχρῆν μηδὲ οὕτω κεκαλλωπισμένην παρεῖναι μηδὲ τοσαῦτα ἐντετριμμένην χρώματα καθάπερ ὡς ἀληθῶς ἑταίραν τινά, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπιδεικνύειν.

ΠΑΡ. Εὖ λέγουσι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ, καὶ ἀπόθου.

ΑΦΡ. Τί οὖν οὐχὶ καὶ σύ, ὦ Ἀθηνᾶ, τὴν κόρυν ἀφελοῦσα ψιλὴν τὴν κεφαλὴν ἐπιδεικνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν
262 λόφον καὶ τὸν δικαστὴν φοβεῖς; ἢ δέδιας μή σοι ἐλέγχηται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων ἄνευ τοῦ φοβεροῦ βλεπόμενον;

ΑΘ. Ἰδού σοι ἡ κόρυς αὕτη ἀφῄρηται.

ΑΦΡ. Ἰδοὺ καί σοι ὁ κεστός.

ΗΡΑ. Ἀλλ' ἀπεδυσάμεθα.

11. *ΠΑΡ.* Ὦ Ζεῦ τεράστιε τῆς θέας, τοῦ κάλλους, 11
τῆς ἡδονῆς. οἵα μὲν ἡ παρθένος, ὡς δὲ βασιλικὸν αὕτη καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει καὶ ἀληθῶς ἄξιον τοῦ Διός, ὡς δὲ ὁρᾷ ἥδε ἡδέως, καὶ γλαφυρόν τι καὶ προσαγωγὸν ἐμειδίασεν — ἀλλ' ἤδη μὲν ἅλις ἔχω τῆς εὐδαιμονίας· εἰ δοκεῖ δέ, καὶ ἰδίᾳ καθ' ἑκάστην ἐπιδεῖν βούλομαι, ὡς νῦν γε ἀμφίβολός εἰμι καὶ οὐκ οἶδα πρὸς ὅ τι ἀποβλέψω πάντῃ τὰς ὄψεις περισπώμενος.

ΑΦΡ. Οὕτω ποιῶμεν.

ΠΑΡ. Ἄπιτε οὖν αἱ δύο· σὺ δέ, ὦ Ἥρα, περίμενε.

ΗΡΑ. Περιμενῶ, κἀπειδάν με ἀκριβῶς ἴδῃς, ὥρα
σοι καὶ ἄλλα ἤδη σκοπεῖν, εἰ καλά σοι καὶ τὰ δῶρα τῆς
ψήφου τῆς ἐμῆς· ἢν γάρ με, ὦ Πάρι, δικάσῃς εἶναι κα-
λήν, ἁπάσης ἔσῃ τῆς Ἀσίας δεσπότης.

ΠΑΡ. Οὐκ ἐπὶ δώροις μὲν τὰ ἡμέτερα. ἀλλ' ἄπιθι· 263
12 πεπράξεται γὰρ ἅπερ ἂν δοκῇ. 12. σὺ δὲ πρόσιθι ἡ
Ἀθηνᾶ.

ΑΘ. Παρέστηκά σοι, κᾆτα ἤν με, ὦ Πάρι, δικάσῃς
καλήν, οὔποτε ἥττων ἄπει ἐκ μάχης, ἀλλ' ἀεὶ κρατῶν·
πολεμιστὴν γάρ σε καὶ νικηφόρον ἀπεργάσομαι.

ΠΑΡ. Οὐδέν, ὦ Ἀθηνᾶ, δεῖ μοι πολέμου καὶ μάχης·
εἰρήνη γάρ, ὡς ὁρᾷς, τὰ νῦν ἐπέχει τὴν Φρυγίαν τε καὶ
Λυδίαν καὶ ἀπολέμητος ἡμῖν ἡ τοῦ πατρὸς ἀρχή. θάρ-
ρει δέ· οὐ μειονεκτήσεις γάρ, κἂν μὴ ἐπὶ δώροις δικά-
ζωμεν. ἀλλ' ἔνδυθι ἤδη καὶ ἐπίθου τὴν κόρυν· ἱκανῶς
γὰρ εἶδον. τὴν Ἀφροδίτην παρεῖναι καιρός.

13 13. *ΑΦΡ.* Αὕτη σοι ἐγὼ πλησίον, καὶ σκόπει καθ'
ἓν ἀκριβῶς μηδὲν παρατρέχων, ἀλλ' ἐνδιατρίβων ἑκάστῳ
τῶν μερῶν. εἰ δ' ἐθέλεις, ὦ καλέ, καὶ τάδε μου ἄκου-
σον· ἐγὼ γὰρ πάλαι ὁρῶσά σε νέον ὄντα καὶ καλόν,
ὁποῖον οὐκ οἶδ' εἴ τινα ἕτερον ἡ Φρυγία τρέφει, μακα-
ρίζω μὲν τοῦ κάλλους, αἰτιῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀπολιπόντα
τοὺς σκοπέλους καὶ ταυτασὶ τὰς πέτρας κατ' ἄστυ ζῆν,
ἀλλὰ διαφθείρειν τὸ κάλλος ἐν ἐρημίᾳ. τί μὲν γὰρ ἂν 264
σὺ ἀπολαύσειας τῶν ὀρῶν; τί δ' ἂν ἀπόναιντο τοῦ σοῦ
κάλλους αἱ βόες; ἔπρεπε δὲ ἤδη σοι καὶ γεγαμηκέναι,
μὴ μέντοι ἀγροῖκόν τινα καὶ χωρῖτιν, οἷαι κατὰ τὴν Ἴδην
αἱ γυναῖκες, ἀλλά τινα ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἀργόθεν ἢ ἐκ
Κορίνθου ἢ Λάκαιναν, οἵαπερ ἡ Ἑλένη ἐστί, νέα τε καὶ
καλὴ καὶ κατ' οὐδὲν ἐλάττων ἐμοῦ, καὶ τὸ δὴ μέγιστον,
ἐρωτική· ἐκείνη γὰρ δὴ εἰ καὶ μόνον θεάσαιτό σε οἶδα
ἐγὼ πάντα ἀπολιποῦσα καὶ παρασχοῦσα ἑαυτὴν ἔκδοτον
ἕψεται καὶ συνοικήσει. πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκήκοάς τι
περὶ αὐτῆς.

ΠΑΡ. Οὐδέν, ὦ Ἀφροδίτη· νῦν δὲ ἡδέως ἂν ἀκούσαιμί σου τὰ πάντα διηγουμένης.

14. *ΑΦΡ.* Αὕτη θυγάτηρ μέν ἐστι Λήδας, ἐκείνης 14
τῆς καλῆς, ἐφ᾽ ἣν ὁ Ζεὺς κατέπτη κύκνος γενόμενος.

ΠΑΡ. Ποία δὲ τὴν ὄψιν ἐστί;

ΑΦΡ. Λευκὴ μέν, οἵαν εἰκὸς ἐκ κύκνου γεγεννημένην, ἁπαλὴ δέ, ὡς ἐν ᾠῷ τραφεῖσα, γυμνὰς τὰ πολλὰ
265 καὶ παλαιστική, καὶ οὕτω δή τι περισπούδαστος ὥστε καὶ πόλεμον ἀμφ᾽ αὐτῇ γενέσθαι, τοῦ Θησέως ἄωρον ἔτι ἁρπάσαντος. οὐ μὴν ἀλλ᾽ ἐπειδήπερ ἐς ἀκμὴν κατέστη, πάντες οἱ ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τὴν μνηστείαν ἀπήντησαν, προεκρίθη δὲ Μενέλεως τοῦ Πελοπιδῶν γένους· εἰ δὴ θέλεις, ἐγώ σοι καταπράξομαι τὸν γάμον.

ΠΑΡ. Πῶς φής; τὸν τῆς γεγαμημένης;

ΑΦΡ. Νέος εἶ σὺ καὶ ἀγροῖκος, ἐγὼ δὲ οἶδα ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα δρᾶν.

ΠΑΡ. Πῶς; ἐθέλω γὰρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι.

15. *ΑΦΡ.* Σὺ μὲν ἀποδημήσεις ὡς ἐπὶ θέαν δὴ 15
τῆς Ἑλλάδος, κἀπειδὰν ἀφίκῃ ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ὄψεταί σε ἡ Ἑλένη, τοὐντεῦθεν δὲ ἐμὸν ἂν εἴη τὸ ἔργον, ὅπως ἐρασθήσεταί σου καὶ ἀκολουθήσει.

ΠΑΡ. Τοῦτ᾽ αὐτὸ καὶ μάλιστα ἄπιστον εἶναί μοι δοκεῖ, τὸ ἀπολιποῦσαν τὸν ἄνδρα ἐθελῆσαι βαρβάρῳ καὶ ξένῳ συνεκπλεῦσαι.

ΑΦΡ. Θάρρει τούτου γε ἕνεκα. παῖδε γάρ μοι ἐστὸν
266 δύο καλώ, Ἵμερος καὶ Ἔρως, τούτω σοι παραδώσω ἡγεμόνε τῆς ὁδοῦ γενησομένω· καὶ ὁ μὲν Ἔρως ὅλος παρελθὼν ἐς αὐτὴν ἀναγκάσει τὴν γυναῖκα ἐρᾶν, ὁ δὲ Ἵμερος αὐτῷ σοι περιχυθεὶς τοῦθ᾽ ὅπερ ἐστίν, ἱμερτόν σε θήσει καὶ ἐράσμιον, καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα. δεήσομαι δὲ καὶ τῶν Χαρίτων ἀκολουθεῖν, ἅπαντες αὐτὴν ἵνα πείσωμεν.

ΠΑΡ. Ὅπως μὲν ταῦτα χωρήσει, ἄδηλον, ὦ Ἀφροδίτη· πλὴν ἐρῶ γε ἤδη τῆς Ἑλένης καὶ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως καὶ ὁρᾶν αὐτὴν οἴομαι καὶ πλέω εὐθὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῇ Σπάρτῃ ἐπιδημῶ καὶ ἐπάνειμι ἔχων τὴν γυναῖκα καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ ταῦτα ἤδη πάντα ποιῶ.

16 16. *ΑΦΡ.* Μὴ πρότερον ἐρασθῇς, ὦ Πάρι, πρὶν ἐμὲ τὴν προμνήστριαν καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψασθαι τῇ κρίσει· πρέποι γὰρ ἂν κἀμὲ νικηφόρον ὑμῖν συμπαρεῖναι καὶ ἑορτάζειν ἅμα καὶ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἐπινίκια· πάντα γὰρ ἔνεστί σοι, τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τουτουὶ τοῦ μήλου πρίασθαι.

ΠΑΡ. Δέδοικα, μή μου ἀμελήσῃς μετὰ τὴν κρίσιν.

ΑΦΡ. Βούλει οὖν ἐπομόσωμαι;

ΠΑΡ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ ὑπόσχου πάλιν.

ΑΦΡ. Ὑπισχνοῦμαι δή σοι τὴν Ἑλένην παραδώσειν γυναῖκα καὶ ἀκολουθήσειν γέ σοι αὐτὴν καὶ ἀφίξεσθαι 267
παρ᾽ ὑμᾶς ἐς τὴν Ἴλιον, καὶ αὐτὴ παρέσομαι καὶ συμπράξω τὰ πάντα.

ΠΑΡ. Καὶ τὸν Ἔρωτα καὶ τὸν Ἵμερον καὶ τὰς Χάριτας ἄξεις;

ΑΦΡ. Θάρρει, καὶ τὸν Πόθον ἔτι καὶ τὸν Ὑμέναιον πρὸς τούτοις παραλήψομαι. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις δίδου μοι τὸ μῆλον.

ΠΑΡ. Ἐπὶ τούτοις λάμβανε.

XXI.

ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

1 1. *ΑΡ.* Ἤκουσας, ὦ Ἑρμῆ, οἷα ἠπείλησεν ἡμῖν ὁ Ζεύς, ὡς ὑπεροπτικὰ καὶ ὡς ἀπίθανα; Ἢν ἐθελήσω, φησίν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθήσω, ὑμεῖς δὲ εἰ ἀποκρεμασθέντες κατασπᾶν βιάσεσθέ με, μάτην πονήσετε· οὐ γὰρ δὴ καθελκύσετε· εἰ δὲ ἐγὼ θελήσαιμι ἀνελκύσαι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλατταν συναρτήσας μετεωριῶ· καὶ τἆλλα ὅσα καὶ σὺ ἀκήκοας. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ᾽ ἕνα πάντων ἀμείνων 268
καὶ ἰσχυρότερός ἐστιν οὐκ ἂν ἀρνηθείην, ὁμοῦ δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν, ὡς μὴ καταπονήσειν αὐτόν, ἢν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν προσλάβωμεν, οὐκ ἂν πεισθείην.

2. *ΕΡΜ.* *Εὐφήμει, ὦ Ἄρες· οὐ γὰρ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα, μὴ καί τι κακὸν ἀπολαύσωμεν τῆς φλυαρίας.* 2

ΑΡ. *Οἴει γάρ με πρὸς πάντας ἂν ταῦτα εἰπεῖν, οὐχὶ δὲ πρὸς μόνον σέ, ὃν ἐχεμυθεῖν ἠπιστάμην; ὃ δ' οὖν μάλιστα γελοῖον ἔδοξέ μοι ἀκούοντι μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς, οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρὸς σέ· μέμνημαι γὰρ οὐ πρὸ πολλοῦ, ὁπότε ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἥρα καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐπαναστάντες ἐπεβούλευον συνδῆσαι λαβόντες αὐτόν, ὡς παντοῖος ἦν δεδιώς, καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας, καὶ εἰ μή γε ἡ Θέτις κατελεήσασα ἐκάλεσεν αὐτῷ σύμμαχον Βριάρεων ἑκατόγχειρα ὄντα, κἂν ἐδέδετο αὐτῷ κεραυνῷ. [καὶ βροντῇ.] ταῦτα λογιζομένῳ ἐπῄει μοι γελᾶν ἐπὶ τῇ καλλιρρημοσύνῃ αὐτοῦ.*

ΕΡΜ. *Σιώπα, φημί· οὐ γὰρ ἀσφαλὲς οὔτε σοὶ λέγειν οὔτ' ἐμοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.*

XXII.

269 ### ΠΑΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

1. *ΠΑΝ.* *Χαῖρε, ὦ πάτερ Ἑρμῆ.* 1

ΕΡΜ. *Καὶ σύ γε. ἀλλὰ πῶς ἐγὼ σὸς πατήρ;*

ΠΑΝ. *Οὐχ ὁ Κυλλήνιος Ἑρμῆς ὢν τυγχάνεις;*

ΕΡΜ. *Καὶ μάλα. πῶς οὖν υἱὸς ἐμὸς εἶ;*

ΠΑΝ. *Μοιχίδιός εἰμι, ἐξαίρετός σοι γενόμενος.*

ΕΡΜ. *Νὴ Δία, τράγου ἴσως τινὸς μοιχεύσαντος αἶγα· ἐμὸς γὰρ πῶς, κέρατα ἔχων καὶ ῥῖνα τοιαύτην καὶ πώγωνα λάσιον καὶ σκέλη διχηλὰ καὶ τραγικὰ καὶ οὐρὰν ὑπὲρ τὰς πυγάς;*

ΠΑΝ. *Ὁπόσα ἂν ἀποσκώψῃς ἐμέ, τὸν σεαυτοῦ υἱόν, ὦ πάτερ, ἐπονείδιστον ἀποφαίνεις, μᾶλλον δὲ σεαυτόν, ὃς τοιαῦτα γεννᾷς καὶ παιδοποιεῖ, ἐγὼ δὲ ἀναίτιος.*

ΕΡΜ. *Τίνα δὲ καὶ φὴς σου μητέρα; ἤ που ἔλαθον αἶγα μοιχεύσας ἔγωγε;*

ΠΑΝ. *Οὐκ αἶγα ἐμοίχευσας, ἀλλ' ἀνάμνησον σεαυ-*

τόν, εἴ ποτε ἐν Ἀρκαδίᾳ παῖδα ἐλευθέραν ἐβιάσω. τί δακὼν τὸν δάκτυλον ζητεῖς καὶ ἐπὶ πολὺ ἀπορεῖς; τὴν Ἰκαρίου λέγω Πηνελόπην.

ΕΡΜ. Εἶτα τί παθοῦσα ἐκείνη ἀντ' ἐμοῦ τράγῳ σε 270
ὅμοιον ἔτεκεν;

2 2. ΠΑΝ. Αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοι ἐρῶ· ὅτε γάρ με ἐξέπεμπεν ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν, Ὦ παῖ, μήτηρ μέν σοι, ἔφη, ἐγώ εἰμι, Πηνελόπη ἡ Σπαρτιᾶτις, τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸν ἔχων Ἑρμῆν Μαίας καὶ Διός. εἰ δὲ κερασφόρος καὶ τραγοσκελὴς εἶ, μὴ λυπείτω σε· ὁπότε γὰρ συνήει μοι ὁ πατὴρ ὁ σός, τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασεν, ὡς λάθοι, καὶ διὰ τοῦτο ὅμοιος ἀπέβης τῷ τράγῳ.

ΕΡΜ. Νὴ Δία, μέμνημαι ποιήσας τοιοῦτόν τι. ἐγὼ 271
οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, ἔτι ἀγένειος αὐτὸς ὢν σὸς πατὴρ κεκλήσομαι καὶ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τῇ εὐπαιδίᾳ;

3 3. ΠΑΝ. Καὶ μὴν οὐ καταισχύνω σε, ὦ πάτερ· μουσικός τε γάρ εἰμι καὶ συρίζω πάνυ καπυρόν, καὶ ὁ Διόνυσος οὐδὲν ἐμοῦ ἄνευ ποιεῖν δύναται, ἀλλὰ ἑταῖρον καὶ θιασώτην πεποίηταί με, καὶ ἡγοῦμαι αὐτῷ τοῦ χοροῦ· καὶ τὰ ποίμνια δὲ εἰ θεάσαιό μου, ὁπόσα περὶ Τεγέαν καὶ ἀνὰ τὸ Παρθένιον ἔχω, πάνυ ἡσθήσῃ· ἄρχω δὲ καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἁπάσης· πρῴην δὲ καὶ Ἀθηναίοις συμμαχήσας οὕτως ἠρίστευσα Μαραθῶνι, ὥστε καὶ ἀριστεῖον 272
ᾑρέθη μοι, τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπήλαιον. ἢν γοῦν ἐς Ἀθήνας ἔλθῃς, εἴσῃ ὅσον ἐκεῖ τοῦ Πανὸς ὄνομα.

4 4. ΕΡΜ. Εἰπὲ δέ μοι, γεγάμηκας, ὦ Πάν, ἤδη; τοῦτο γάρ, οἶμαι, καλοῦσί σε.

ΠΑΝ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ· ἐρωτικὸς γάρ εἰμι καὶ οὐκ ἂν ἀγαπήσαιμι συνὼν μιᾷ.

ΕΡΜ. Ταῖς οὖν αἰξὶ δηλαδὴ ἐπιχειρεῖς.

ΠΑΝ. Σὺ μὲν σκώπτεις, ἐγὼ δὲ τῇ τε Ἠχοῖ καὶ τῇ Πίτυϊ σύνειμι καὶ ἁπάσαις ταῖς τοῦ Διονύσου Μαινάσι καὶ πάνυ σπουδάζομαι πρὸς αὐτῶν.

ΕΡΜ. Οἶσθ' οὖν, ὦ τέκνον, ὅ τι χάρισαι τὸ πρῶτον αἰτοῦντί μοι;

ΠΑΝ. Πρόσταττε, ω πάτερ.

ΕΡΜ. Ἡμεῖς μόνοι εἰδῶμεν ταῦτα. καὶ πρόσιθί μοι καὶ φιλοφρονοῦ· πατέρα δὲ ὅρα μὴ καλέσῃς με ἀκούοντός τινος.

XXIII.

273 ### ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

1. *ΑΠ.* Τί ἂν λέγοιμεν[;] ὁμομητρίους, ὦ Διόνυσε, 1
ἀδελφοὺς [εἶναι] Ἔρωτα καὶ Ἑρμαφρόδιτον καὶ Πρίαπον ἀνομοιοτάτους ὄντας τὰς μορφὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα; ὁ μὲν γὰρ πάγκαλος καὶ τοξότης καὶ δύναμιν οὐ μικρὰν περιβεβλημένος ἁπάντων ἄρχων, ὁ δὲ θῆλυς καὶ ἡμίανδρος καὶ ἀμφίβολος τὴν ὄψιν· οὐκ ἂν διακρίναις εἴτ' ἔφηβός ἐστιν εἴτε καὶ παρθένος· ὁ δὲ καὶ πέρα τοῦ εὐπρεποῦς ἀνδρικὸς ὁ Πρίαπος.

ΔΙΟ. Μηδὲν θαυμάσῃς, ὦ Ἄπολλον· οὐ γὰρ Ἀφροδίτη αἰτία τούτου, ἀλλὰ οἱ πατέρες διάφοροι γεγενημέ-
274 νοι, ὅπου γε καὶ ὁμοπάτριοι πολλάκις ἐκ μιᾶς γαστρός, ὁ μὲν ἄρσην, ἡ δὲ θήλεια, ὥσπερ ὑμεῖς, γίνονται.

ΑΠ. Ναί· ἀλλ' ἡμεῖς ὅμοιοί ἐσμεν καὶ ταὐτὰ ἐπιτηδεύομεν· τοξόται γὰρ ἄμφω.

ΔΙΟ. Μέχρι μὲν τόξου τὰ αὐτά, ὦ Ἄπολλον, ἐκεῖνα δὲ οὐχ ὅμοια, ὅτι ἡ μὲν Ἄρτεμις ξενοκτονεῖ ἐν Σκύθαις, σὺ δὲ μαντεύῃ καὶ ἰᾷ τοὺς κάμνοντας.

ΑΠ. Οἴει γὰρ τὴν ἀδελφὴν χαίρειν τοῖς Σκύθαις, ἥ γε καὶ παρεσκεύασται, ἤν τις Ἕλλην ἀφίκηταί ποτε ἐς τὴν Ταυρικήν, συνεκπλεῦσαι μετ' αὐτοῦ μυσαττομένη τὰς σφαγάς;

2. *ΔΙΟ.* Εὖ γε ἐκείνη ποιοῦσα. ὁ μέντοι Πρία- 2
πος, (γελοῖον γάρ τί σοι διηγήσομαι, πρῴην ἐν Λαμψάκῳ γενόμενον,) ἐγὼ μὲν παρῄειν τὴν πόλιν, ὁ δὲ ὑποδεξάμενός με καὶ ξενίσας παρ' αὐτῷ, ἐπειδὴ ἀνεπαυσάμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβεβρεγμένοι, κατ' αὐτάς που μέσας νύκτας ἐπαναστὰς ὁ γενναῖος — αἰδοῦμαι δὲ λέγειν.

ΑΠ. Ἐπείρα σε, Διόνυσε;

ΔΙΟ. Τοιοῦτόν ἐστι.

ΑΠ. Σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα;

ΔΙΟ. Τί γὰρ ἄλλο ἢ ἐγέλασα;

ΑΠ. Εὖ γε, [τὸ μὴ χαλεπῶς μηδὲ ἀγρίως]· συγγνωστὸς γάρ, εἰ καλόν σε οὕτως ὄντα ἐπείρα.

ΔΙΟ. Τούτου μὲν ἕνεκα καὶ ἐπὶ σὲ ἄν, ὦ Ἄπολλον,
ἀγάγοι τὴν πεῖραν· καλὸς γὰρ καὶ σὺ καὶ κομήτης, ὡς 275
κἂν νήφοντά σοι τὸν Πρίαπον ἐπιχειρῆσαι.

ΑΠ. Ἀλλ' οὐκ ἐπιχειρήσει [γε], ὦ Διόνυσε· ἔχω γὰρ μετὰ τῆς κόμης καὶ τὰ τόξα.

XXIV.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΙΑΣ.

1 1. *ΕΡΜ.* Ἔστι γάρ τις, ὦ μῆτερ, ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερος ἐμοῦ;

ΜΑΙ. Μὴ λέγε, ὦ Ἑρμῆ, τοιοῦτον μηδέν.

ΕΡΜ. Τί μὴ λέγω, ὃς τοσαῦτα πράγματα ἔχω μόνος κάμνων καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος; ἕωθεν μὲν γὰρ ἐξαναστάντα σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ καὶ διαστρώσαντα τὴν κλισίαν εὐθετίσαντά τε ἕκαστα παρεστάναι τῷ Διὶ καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα, καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκονιμένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν· πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἥκειν, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον. τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς καθεύδω
μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλούτωνι 276
ψυχαγωγεῖν καὶ νεκροπομπὸν εἶναι καὶ παρεστάναι τῷ δικαστηρίῳ· οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαίστραις εἶναι κἀν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράτ-
2 τειν μεμερισμένον. 2. καίτοι τὰ μὲν τῆς Λήδας τέκνα
παρ' ἡμέραν ἑκάτερος ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ᾅδου εἰσίν, ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν κἀκεῖνα καὶ ταῦτα ποιεῖν ἀναγκαῖον, καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης ἐκ γυναικῶν

δυστήνων γενόμενοι εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες, ὁ δὲ Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος διακονοῦμαι αὐτοῖς. καὶ νῦν ἄρτι ἥκοντά με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τῆς Κάδμου θυγατρός, ἐφ' ἣν πέπομφέ με ὀψόμενον ὅ τι πράττει ἡ παῖς, μηδὲ ἀναπνεύσαντα πέπομφεν αὖθις ἐς τὸ Ἄργος ἐπισκεψόμενον
277 τὴν Δανάην, εἶτ' ἐκεῖθεν ἐς Βοιωτίαν, φησίν, ἐλθὼν ἐν παρόδῳ τὴν Ἀντιόπην ἰδέ. καὶ ὅλως ἀπηγόρευκα ἤδη. εἰ γοῦν δυνατὸν ἦν, ἡδέως ἂν ἠξίωσα πεπρᾶσθαι, ὥσπερ οἱ ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες.

ΜΑΙ. Ἔα ταῦτα, ὦ τέκνον· χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄντα. καὶ νῦν ὥσπερ ἐπέμφθης, σόβει ἐς Ἄργος, εἶτα ἐς τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβῃς· ὀξύχολοι γὰρ οἱ ἐρῶντες.

XXV.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΥ.

1. *ΖΕΥΣ.* Οἷα πεποίηκας, ὦ Τιτάνων κάκιστε; 1
278 ἀπολώλεκας τὰ ἐν τῇ γῇ ἅπαντα, μειρακίῳ ἀνοήτῳ πιστεύσας τὸ ἅρμα, ὃς τὰ μὲν κατέφλεξε πρόσγειος ἐνεχθείς, τὰ δὲ ὑπὸ κρύους διαφθαρῆναι ἐποίησε πολὺ αὐτῶν ἀποσπάσας τὸ πῦρ, καὶ ὅλως οὐδὲν ὅ τι οὐ ξυνετάραξε καὶ ξυνέχεε, καὶ εἰ μὴ ἐγὼ ξυνεὶς τὸ γιγνόμενον κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραυνῷ, οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἔτι ἔμεινεν ἄν· τοιοῦτον ἡμῖν ἡνίοχον τὸν καλὸν ἐκεῖνον καὶ διφρηλάτην ἐκπέπομφας.

ΗΛ. Ἥμαρτον, ὦ Ζεῦ, ἀλλὰ μὴ χαλέπαινε, εἰ ἐπείσθην υἱῷ πολλὰ ἱκετεύοντι· πόθεν γὰρ ἂν καὶ ἤλπισα τηλικοῦτο γενήσεσθαι κακόν;

ΖΕΥΣ. Οὐκ ᾔδεις, ὅσης ἐδεῖτο ἀκριβείας τὸ πρᾶγμα καὶ ὡς, εἰ βραχύ τις ἐκβαίη τῆς ὁδοῦ, οἴχεται πάντα; ἠγνόεις δὲ καὶ τῶν ἵππων τὸν θυμόν, ὡς δὴ ξυνέχειν ἀνάγκη τὸν χαλινόν; εἰ γὰρ ἐνδοίη τις, ἀφηνιάζουσιν εὐθύς, ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοῦτον ἐξήνεγκαν, ἄρτι μὲν ἐπὶ τὰ λαιά, μετ' ὀλίγον δὲ ἐπὶ τὰ δεξιά, καὶ ἐς τὸ ἐναντίον

τοῦ δρόμου ἐνίοτε, καὶ ἄνω καὶ κάτω, ὅλως ἔνθα ἐβού-
λοντο αὐτοί· ὁ δὲ οὐκ εἶχεν ὅ τι χρήσαιτο αὐτοῖς.

2 2. *ΗΛ.* Πάντα μὲν ἠπιστάμην ταῦτα καὶ διὰ τοῦτο
ἀντεῖχον ἐπὶ πολὺ καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῷ τὴν ἔλασιν· 279
ἐπεὶ δὲ κατελιπάρησε δακρύων καὶ ἡ μήτηρ Κλυμένη μετ᾽
αὐτοῦ, ἀναβιβασάμενος ἐπὶ τὸ ἅρμα ὑπεθέμην, ὅπως
μὲν χρὴ βεβηκέναι αὐτόν, ἐφ᾽ ὁπόσον δὲ ἐς τὸ ἄνω ἀφέν-
τα ὑπερενεχθῆναι, εἶτα ἐς τὸ κάταντες αὖθις ἐπινεύειν
καὶ ὡς ἐγκρατῆ εἶναι τῶν ἡνιῶν καὶ μὴ ἐφιέναι τῷ θυμῷ
τῶν ἵππων· εἶπον δὲ καὶ ἡλίκος ὁ κίνδυνος, εἰ μὴ ὀρ-
θὴν ἐλαύνοι· ὁ δὲ — παῖς γὰρ ἦν — ἐπιβὰς τοσούτου
πυρὸς καὶ ἐπικύψας ἐς βάθος ἀχανὲς ἐξεπλάγη, ὡς τὸ
εἰκός· οἱ δὲ ἵπποι ὡς ᾔσθοντο οὐκ ὄντα ἐμὲ τὸν ἐπιβε-
βηκότα, καταφρονήσαντες τοῦ μειρακίου ἐξετράποντο τῆς
ὁδοῦ καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἐποίησαν· ὁ δὲ τὰς ἡνίας ἀφείς,
οἶμαι δεδιὼς μὴ ἐκπέσῃ αὐτός, εἴχετο τῆς ἄντυγος. ἀλλὰ
ἐκεῖνός τε ἤδη ἔχει τὴν δίκην κἀμοί, ὦ Ζεῦ, ἱκανὸν τὸ
πένθος.

3 3. *ΖΕΥΣ.* Ἱκανὸν λέγεις τοιαῦτα τολμήσας; νῦν μὲν
οὖν συγγνώμην ἀπονέμω σοι, ἐς δὲ τὸ λοιπόν, ἤν τι
ὅμοιον παρανομήσῃς ἤ τινα τοιοῦτον σεαυτοῦ διάδοχον
ἐκπέμψῃς, αὐτίκα εἴσῃ, ὁπόσον τοῦ σοῦ πυρὸς ὁ κεραυ-
νὸς πυρωδέστερος. ὥστε ἐκεῖνον μὲν αἱ ἀδελφαὶ θαπτέ- 280
τωσαν ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ, ἵναπερ ἔπεσεν ἐκδιφρευθείς,
ἤλεκτρον ἐπ᾽ αὐτῷ δακρύουσαι καὶ αἴγειροι γενέσθωσαν
ἐπὶ τῷ πάθει, σὺ δὲ ξυμπηξάμενος τὸ ἅρμα — κατέαγε
δὲ καὶ ὁ ῥυμὸς αὐτοῦ καὶ ἅτερος τῶν τροχῶν συντέτρι-
πται — ἔλαυνε ὑπαγαγὼν τοὺς ἵππους. ἀλλὰ μέμνησο
τούτων ἁπάντων.

XXVI.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

4 1. *ΑΠ.* Ἔχεις μοι εἰπεῖν, ὦ Ἑρμῆ, πότερος ὁ Κά- 281
στωρ ἐστὶ τούτων καὶ πότερος ὁ Πολυδεύκης; ἐγὼ γὰρ
οὐκ ἂν διακρίναιμι αὐτούς.

ΕΡΜ. Ὁ μὲν χθὲς ἡμῖν ξυγγενόμενος ἐκεῖνος Κάστωρ ἦν, οὗτος δὲ Πολυδεύκης.

ΑΠ. Πῶς διαγινώσκεις; ὅμοιοι γάρ.

ΕΡΜ. Ὅτι οὗτος μέν, ὦ Ἄπολλον, ἔχει ἐπὶ τοῦ προσώπου τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων ἃ ἔλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν πυκτεύων, καὶ μάλιστα ὁπόσα ὑπὸ τοῦ Βέβρυκος Ἀμύκου ἐτρώθη τῷ Ἰάσονι συμπλέων, ἅτερος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον ἐμφαίνει, ἀλλὰ καθαρός ἐστι καὶ ἀπαθὴς τὸ πρόσωπον.

ΑΠ. Ὤνησας διδάξας τὰ γνωρίσματα, ἐπεί τά γε
282 ἄλλα πάντα ἴσα, τοῦ ᾠοῦ τὸ ἡμίτομον καὶ ἀστὴρ ὑπερ-
283 άνω καὶ ἀκόντιον ἐν τῇ χειρὶ καὶ ἵππος ἑκατέρῳ λευκός,
284 ὥστε πολλάκις ἐγὼ τὸν μὲν προσεῖπον Κάστορα Πολυ-
285 δεύκην ὄντα, τὸν δὲ τῷ τοῦ Πολυδεύκους ὀνόματι. ἀτὰρ
286 εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δήποτε οὐκ ἄμφω ξύνεισιν ἡμῖν, ἀλλ' ἐξ ἡμισείας ἄρτι μὲν νεκρός, ἄρτι δὲ θεός ἐστιν ἅτερος αὐτῶν;

2. *ΕΡΜ.* Ὑπὸ φιλαδελφίας τοῦτο ποιοῦσιν· ἐπεὶ γὰρ 2
ἔδει ἕνα μὲν τεθνάναι τῶν Λήδας υἱέων, ἕνα δὲ ἀθάνατον εἶναι, ἐνείμαντο οὕτως αὐτοὶ τὴν ἀθανασίαν.

ΑΠ. Οὐ ξυνετήν, ὦ Ἑρμῆ, τὴν νόμην, οἵ γε οὐδὲ ὄψονται οὕτως ἀλλήλους, ὅπερ ἐπόθουν, οἶμαι, μάλιστα· πῶς γάρ, ὁ μὲν παρὰ θεοῖς, ὁ δὲ παρὰ τοῖς φθιτοῖς ὤν; πλὴν ἀλλ' ὥσπερ ἐγὼ μαντεύομαι, ὁ δὲ Ἀσκληπιὸς ἰᾶται,
287 σὺ δὲ παλαίειν διδάσκεις παιδοτρίβης ἄριστος ὤν, ἡ δὲ Ἄρτεμις μαιεύεται καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος ἔχει τινὰ τέχνην ἢ θεοῖς ἢ ἀνθρώποις χρησίμην, οὗτοι δὲ τί ποιοῖσιν ἡμῖν; ἢ ἀργοὶ εὐωχήσονται τηλικοῦτοι ὄντες;

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ προστέτακται αὐτοῖν ὑπηρετεῖν τῷ Ποσειδῶνι καὶ καθιππεύειν δεῖ τὸ πέλαγος καὶ ἐάν που ναύτας χειμαζομένους ἴδωσιν, ἐπικαθίσαντας ἐπὶ τὸ πλοῖον σώζειν τοὺς ἐμπλέοντας.

ΑΠ. Ἀγαθήν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ σωτήριον λέγεις τὴν τέχνην.

ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ. 288

I.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ.

1 1. *ΔΩΡ.* Καλὸν ἐραστήν, ὦ Γαλάτεια, τὸν Σικελὸν τοῦτον ποιμένα φασὶν ἐπιμεμηνέναι σοί.

ΓΑΛ. Μὴ σκῶπτε, Δωρί· Ποσειδῶνος γὰρ υἱός ἐστιν, ὁποῖος ἂν ᾖ.

ΔΩΡ. Τί οὖν; εἰ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ παῖς ὢν ἄγριος οὕτω καὶ λάσιος ἐφαίνετο καί, τὸ πάντων ἀμορφότατον, μονόφθαλμος, οἴει τὸ γένος ἄν τι ὀνῆσαι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφήν;

ΓΑΛ. Οὐδὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ καί, ὡς φής, ἄγριον ἄμορφόν ἐστιν — ἀνδρῶδες γάρ — ὅ τε ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ μετώπῳ οὐδὲν ἐνδεέστερον ὁρῶν ἢ εἰ δύ' ἦσαν.

ΔΩΡ. Ἔοικας, ὦ Γαλάτεια, οὐκ ἐραστὴν ἀλλ' ἐρώμενον ἔχειν τὸν Πολύφημον, οἷα ἐπαινεῖς αὐτόν.

2 2. *ΓΑΛ.* Οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ τὸ πάνυ ὀνειδιστι- 289
κὸν τοῦτο οὐ φέρω ὑμῶν, καί μοι δοκεῖτε ὑπὸ φθόνου αὐτὸ ποιεῖν, ὅτι ποιμαίνων ποτὲ ἀπὸ τῆς σκοπῆς παιζούσας ἡμᾶς ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἠόνος ἐν τοῖς πρόποσι τῆς Αἴτνης, καθ' ὃ μεταξὺ τοῦ ὄρους καὶ τῆς θαλάττης αἰγιαλὸς ἀπομηκύνεται, ὑμᾶς μὲν οὐδὲ προσέβλεψεν, ἐγὼ δὲ ἐξ ἁπασῶν ἡ καλλίστη ἔδοξα, καὶ μόνῃ ἐμοὶ ἐπεῖχε τὸν ὀφθαλμόν. ταῦτα ὑμᾶς ἀνιᾷ· δεῖγμα γάρ, ὡς ἀμείνων εἰμὶ καὶ ἀξιέραστος, ὑμεῖς δὲ παρώφθητε.

ΔΩΡ. Εἰ ποιμένι καὶ ἐνδεεῖ τὴν ὄψιν καλὴ ἔδοξας, ἐπίφθονος οἴει γεγονέναι; καίτοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπαινέσαι εἶχεν ἢ τὸ λευκὸν μόνον; καὶ τοῦτο, οἶμαι, ὅτι ξυνήθης ἐστὶ τυρῷ καὶ γάλακτι· πάντα οὖν τὰ ὅμοια
3 τούτοις ἡγεῖται καλά. 3. ἐπεὶ τά γε ἄλλα ὁπόταν ἐθε-
λήσῃς μαθεῖν, οἵα τυγχάνεις οὖσα τὴν ὄψιν, ἀπὸ πέ- 290
τρας τινός, εἴ ποτε γαλήνη [εἴη], ἐπικύψασα ἐς τὸ ὕδωρ ἰδὲ σεαυτὴν οὐδὲν ἄλλο ἢ χρόαν λευκὴν ἀκριβῶς· οὐκ

ἐπαινεῖται δὲ τοῦτο, ἢν μὴ ἐπιπρέπῃ αὐτῷ καὶ τὸ ἐρύθημα.

ΓΑΛ. Καὶ μὴν ἐγὼ μὲν ἡ ἀκριβῶς λευκὴ ὅμως ἐραστὴν ἔχω κἂν τοῦτον, ὑμῶν δὲ οὐκ ἔστιν ἥντινα ἢ ποιμὴν ἢ ναύτης ἢ πορθμεὺς ἐπαινεῖ· ὁ δέ γε Πολύφημος τά τε ἄλλα καὶ μουσικός ἐστι.

4. *ΔΩΡ. Σιώπα, ὦ Γαλάτεια· ἠκούσαμεν αὐτοῦ* 4
ᾄδοντος ὁπότε ἐκώμασε πρῴην ἐπὶ σέ· Ἀφροδίτη φίλη, ὄνον ἄν τις ὀγκᾶσθαι ἔδοξε. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ πηκτὶς οἵα; κρανίον ἐλάφου γυμνὸν τῶν σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν κέρατα πήχεις [ὥσπερ] ἦσαν, ζυγώσας δὲ αὐτὰ καὶ ἐνάψας τὰ νεῦρα, οὐδὲ κόλλοπι περιστρέψας, ἐμελῴδει ἄμουσόν τι καὶ ἀπῳδόν, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπήχει, ὥστε οὐδὲ κατέχειν τὸν γέλωτα ἐδυνάμεθα ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ ἐκείνῳ ᾄσματι· ἡ μὲν γὰρ Ἠχὼ οὐδὲ ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἤθελεν οὕτω λάλος οὖσα βρυχωμένῳ, ἀλλ' ᾐσχύνετο, εἰ φανείη μιμουμένη τραχεῖαν τὴν ᾠδὴν καὶ κα-
291 *ταγέλαστον.* 5. *ἔφερε δὲ ὁ ἐπέραστος ἐν ταῖς ἀγκάλαις* 5
ἀθυρμάτιον ἄρκτου σκύλακα τὸ λάσιον αὐτῷ προσεοικότα. τίς οὖν οὐκ ἂν φθονήσειέ σοι, ὦ Γαλάτεια, τοιούτου ἐραστοῦ;

ΓΑΛ. Οὐκοῦν σύ, Δωρί, δεῖξον ἡμῖν τὸν σεαυτῆς, καλλίω δῆλον ὅτι ὄντα καὶ ᾠδικώτερον καὶ κιθαρίζειν ἄμεινον ἐπιστάμενον.

ΔΩΡ. Ἀλλ' ἐραστὴς μὲν οὐδείς ἐστι μοι οὐδὲ σεμνύνομαι ἐπέραστος εἶναι· τοιοῦτος δὲ οἷος ὁ Κύκλωψ ἐστί, κινάβρας ἀπόζων ὥσπερ τράγος, ὠμοφάγος, ὥς φασι, καὶ σιτούμενος τοὺς ἐπιδημοῦντας τῶν ξένων, σοὶ γένοιτο καὶ σὺ ἀντερῴης αὐτοῦ.

II.

ΚΥΚΛΩΠΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

1. *ΚΥΚ. Ὦ πάτερ, οἷα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταρά-* 1
του ξένου, ὃς μεθύσας ἐξετύφλωσέ με κοιμωμένῳ ἐπιχειρήσας.

ΠΟΣ. Τίς δὲ ἦν ὁ ταῦτα τολμήσας, ὦ Πολύφημε; 292
ΚΥΚ. Τὸ μὲν πρῶτον Οὖτιν αὑτὸν ἀπεκάλει, ἐπεὶ δὲ διέφυγε καὶ ἔξω ἦν βέλους, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη.

ΠΟΣ. Οἶδα ὃν λέγεις, τὸν Ἰθακήσιον· ἐξ Ἰλίου δὲ ἀνέπλει. ἀλλὰ πῶς ταῦτα ἔπραξεν οὐδὲ πάνυ εὐθαρσὴς ὤν;

2 2. ΚΥΚ. Κατέλαβον ἐν τῷ ἄντρῳ ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας πολλούς τινας, ἐπιβουλεύοντας δῆλον ὅτι τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα — πέτρα δέ ἐστι παμμεγέθης — καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα ἐναυσάμενος ὃ ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν ἀποκρύπτειν αὑτοὺς πειρώμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβών τινας αὐτῶν, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, κατέφαγον λῃστάς γε ὄντας. ἐνταῦθα ὁ πανουργότατος ἐκεῖνος, εἴτε Οὖτις εἴτε Ὀδυσσεὺς ἦν, δίδωσί μοι πιεῖν φάρμακόν τι ἐγχέας, ἡδὺ μὲν καὶ εὔοσμον, ἐπιβουλότατον δὲ καὶ ταραχωδέστατον· ἅπαντα γὰρ εὐθὺς ἐδόκει μοι περιφέρεσθαι [πιόντι] καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἀνεστρέφετο καὶ οὐκέτι ὅλως ἐν ἐμαυ- 293
τοῦ ἦν, τέλος δὲ ἐς ὕπνον κατεσπάσθην. ὁ δὲ ἀποξύνας τὸν μοχλὸν καὶ πυρώσας γε προσέτι ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα, καὶ ἀπ᾽ ἐκείνου τυφλός εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον.

3 3. ΠΟΣ. Ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης, ὦ τέκνον, ὃς οὐκ ἐξέθορες μεταξὺ τυφλούμενος. ὁ δ᾽ οὖν Ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν; οὐ γὰρ ἂν εὖ οἶδ᾽ ὅτι ἠδυνήθη ἀποκινῆσαι τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας.

ΚΥΚ. Ἀλλ᾽ ἐγὼ ἀφεῖλον, ὡς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα, καὶ καθίσας παρὰ τὴν θύραν ἐθήρων τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνα παριεὶς τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομήν, ἐντειλάμενος τῷ κριῷ ὁπόσα ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

4 4. ΠΟΣ. Μανθάνω· ὑπ᾽ ἐκείνοις ἔλαθον ὑπεξελθόντες· σὲ δὲ τοὺς ἄλλους γε Κύκλωπας ἔδει ἐπιβοήσασθαι ἐπ᾽ αὐτόν.

ΚΥΚ. Συνεκάλεσα, ὦ πάτερ, καὶ ἧκον· ἐπεὶ δὲ ἤροντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τοὔνομα κἀγὼ ἔφην ὅτι Οὖ-

294 τίς ἐστι, μελαγχολᾶν οἰηθέντες με ᾤχοντο ἀπιόντες. οὕτω κατεσοφίσατό με ὁ κατάρατος τῷ ὀνόματι. καὶ ὃ μάλιστα ἠνίασέ με, ὅτι καὶ ὀνειδίζων ἐμοὶ τὴν συμφοράν, Οὐδὲ ὁ πατήρ, φησίν, ὁ Ποσειδῶν ἰάσεταί σε.

ΠΟΣ. Θάρρει, ὦ τέκνον· ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτόν, ὡς μάθῃ ὅτι, καὶ εἰ πήρωσίν μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύνατον, τὰ γοῦν τῶν πλεόντων [τὸ σώζειν αὐτοὺς καὶ ἀπολλύναι] ἐπ᾽ ἐμοί ἐστι· ἔτι δὲ πλεῖ.

III.

295 ## ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΦΕΙΟΥ.

1. *ΠΟΣ.* Τί τοῦτο, Ἀλφειέ; μόνος τῶν ἄλλων ἐμ- 1
πεσὼν ἐς τὸ πέλαγος οὔτε ἀναμίγνυσαι τῇ ἅλμῃ, ὡς ἔθος ποταμοῖς ἅπασιν, οὔτε ἀναπαύεις σεαυτὸν διαχυθείς, ἀλλὰ διὰ τῆς θαλάττης ξυνεστὼς καὶ γλυκὺ φυλάττων τὸ ῥεῖθρον, ἀμιγὴς ἔτι καὶ καθαρὸς ἐπείγῃ οὐκ οἶδα ὅποι βύθιος ὑποδὺς καθάπερ οἱ λάροι καὶ ἐρῳδιοί; καὶ ἔοικας ἀνακύψειν που καὶ αὖθις ἀναφανεῖν σεαυτόν.

ΑΛΦ. Ἐρωτικόν τι τὸ πρᾶγμά ἐστιν, ὦ Πόσειδον, ὥστε μὴ ἔλεγχε· ἠράσθης δὲ πολλάκις καὶ αὐτός.

296 *ΠΟΣ.* Γυναικός, ὦ Ἀλφειέ, ἢ νύμφης ἐρᾷς ἢ καὶ τῶν Νηρηίδων αὐτῶν μιᾶς;

ΑΛΦ. Οὔκ, ἀλλὰ πηγῆς, ὦ Πόσειδον.

ΠΟΣ. Ἡ δέ σοι ποῦ τῆς γῆς αὕτη ῥεῖ;

ΑΛΦ. Νησιῶτίς ἐστι Σικελή· Ἀρέθουσαν αὐτὴν καλοῦσιν.

2. *ΠΟΣ.* Οἶδα οὐκ ἄμορφον, ὦ Ἀλφειέ, τὴν Ἀρέ- 2
θουσαν, ἀλλὰ διαυγής τέ ἐστι καὶ διὰ καθαροῦ ἀναβλύζει καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιπρέπει ταῖς ψηφῖσιν ὅλον ὑπὲρ αὐ-
297 τῶν φαινόμενον ἀργυροειδές.

ΑΛΦ. Ὡς ἀληθῶς οἶσθα τὴν πηγήν, ὦ Πόσειδον· παρ᾽ ἐκείνην [οὖν] ἀπέρχομαι.

ΠΟΣ. Ἀλλ᾽ ἄπιθι μὲν καὶ εὐτύχει ἐν τῷ ἔρωτι. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπέ, ποῦ τὴν Ἀρέθουσαν εἶδες αὐτὸς μὲν Ἀρκὰς ὤν, ἡ δὲ ἐν Συρακούσαις ἐστίν;

ΑΛΦ. Ἐπειγόμενόν με κατέχεις, ὦ Πόσειδον, περίεργα ἐρωτῶν.

ΠΟΣ. Εὖ λέγεις· χώρει παρὰ τὴν ἀγαπωμένην, καὶ ἀναδὺς ἀπὸ τῆς θαλάττης ξυναναμίγνυσο τῇ πηγῇ καὶ ἓν ὕδωρ γίγνεσθε.

IV.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΩΣ. 298

1 1. *ΜΕΝ.* Ἀλλὰ ὕδωρ μέν σε γίγνεσθαι, ὦ Πρωτεῦ, οὐκ ἀπίθανον, ἐνάλιόν γε ὄντα, καὶ δένδρον, ἔτι φορητόν, καὶ ἐς λέοντα δὲ ὁπότε ἀλλαγείης, ὅμως οὐδὲ τοῦτο ἔξω πίστεως· εἰ δὲ καὶ πῦρ γίγνεσθαι δυνατὸν ἐν θαλάττῃ οἰκοῦντα, τοῦτο πάνυ θαυμάζω καὶ ἀπιστῶ.

ΠΡΩΤ. Μὴ θαυμάσῃς, ὦ Μενέλαε· γίγνομαι γάρ.

ΜΕΝ. Εἶδον καὶ αὐτός· ἀλλά μοι δοκεῖς — εἰρήσεται γὰρ πρὸς σέ — γοητείαν τινὰ προσάγειν τῷ πράγματι καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξαπατᾶν τῶν ὁρώντων αὐτὸς οὐδὲν τοιοῦτο γιγνόμενος.

2 2. *ΠΡΩΤ.* Καὶ τίς ἂν ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῶν οὕτως 299
ἐναργῶν γένοιτο; οὐκ ἀνεῳγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδες, ἐς ὅσα μετεποίησα ἐμαυτόν; εἰ δὲ ἀπιστεῖς καὶ τὸ πρᾶγμα ψευδὲς εἶναι δοκεῖ, καὶ φαντασία τις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἱσταμένη, ἐπειδὰν πῦρ γένωμαι, προσένεγκέ μοι, ὦ γενναιότατε, τὴν χεῖρα· εἴσῃ γάρ, εἰ ὁρῶμαι μόνον ἢ καὶ τὸ κάειν τότε μοι πρόσεστιν.

ΜΕΝ. Οὐκ ἀσφαλὴς ἡ πεῖρα, ὦ Πρωτεῦ.

ΠΡΩΤ. Σὺ δέ μοι, Μενέλαε, δοκεῖς οὐδὲ πολύπουν ἑωρακέναι πώποτε οὐδὲ ὃ πάσχει ὁ ἰχθὺς οὗτος εἰδέναι.

ΜΕΝ. Ἀλλὰ τὸν μὲν πολύπουν εἶδον, ἃ πάσχει δέ, ἡδέως ἂν μάθοιμι παρὰ σοῦ.

3 3. *ΠΡΩΤ.* Ὁποίᾳ ἂν πέτρᾳ προσελθὼν ἁρμόσῃ τὰς κοτυληδόνας καὶ προσφὺς κατέχηται ταῖς πλεκτάναις,
ἐκείνῃ ὅμοιον ἀπεργάζεται ἑαυτὸν καὶ μεταβάλλει τὴν 300
χρόαν μιμούμενος τὴν πέτραν, ὡς ἂν λάθῃ τοὺς ἁλιέας

μὴ διαλλάττων [μηδὲ φανερὸς ὢν] διὰ τοῦτο, ἀλλὰ ἐοικὼς τῷ λίθῳ.

ΜΕΝ. Φασὶ ταῦτα· τὸ δὲ σὸν πολλῷ παραδοξότερον, ω Πρωτεῦ.

ΠΡΩΤ. Οὐκ οἶδα, ὦ Μενέλαε, τίνι ἂν ἄλλῳ πιστεύσειας τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς ἀπιστῶν.

ΜΕΝ. Εἶδον· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα τεράστιον, ὁ αὐτὸς πῦρ καὶ ὕδωρ.

V.

ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΗΣ.

1. ΠΑΝ. Εἶδες, ω Γαλήνη, χθὲς οἷα ἐποίησεν ἡ 1
Ἔρις παρὰ τὸ δεῖπνον ἐν Θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπόσιον;

ΓΑΛ. Οὐ ξυνειστιώμην ὑμῖν ἔγωγε· ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πέλαγος. τί δ᾽ οὖν ἐποίησεν ἡ Ἔρις μὴ παροῦσα;

ΠΑΝ. Ἡ Θέτις μὲν ἤδη καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπεληλύθεσαν ἐς τὸν θάλαμον ὑπὸ τῆς Ἀμφιτρίτης καὶ τοῦ Ποσειδῶνος παραπεμφθέντες, ἡ Ἔρις δὲ ἐν τοσούτῳ λαθοῦσα
301 πάντας — ἐδυνήθη δὲ ῥᾳδίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων ἢ τῷ Ἀπόλλωνι κιθαρίζοντι ἢ ταῖς Μούσαις ᾀδούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν — ἐνέβαλεν ἐς τὸ ξυμπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον, χρυσοῦν ὅλον, ὦ Γαλήνη· ἐπεγέγραπτο δὲ „ἡ καλὴ λαβέτω." κυλινδούμενον δὲ τοῦτο ὥσπερ ἐξεπίτηδες ἧκεν ἔνθα Ἥρα τε καὶ Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο. 2. κἀπειδὴ ὁ Ἑρμῆς 2
ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα, αἱ μὲν Νηρηίδες ἡμεῖς ἀπεσιωπήσαμεν. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν ἐκείνων παρουσῶν; αἱ δὲ ἀντεποιοῦντο ἑκάστη καὶ αὑτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἠξίουν, καὶ εἴ γε μὴ ὁ Ζεὺς διέστησεν αὐτάς, καὶ ἄχρι χειρῶν ἂν τὸ πρᾶγμα προὐχώρησεν. ἀλλ᾽ ἐκεῖνος, Αὐτὸς μὲν οὐ κρινῶ, φησί, περὶ τούτου, — καίτοι ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἠξίουν — ἄπιτε δὲ ἐς τὴν Ἴδην παρὰ τὸν

Πριάμου παῖδα, ὃς οἶδέ τε διαγνῶναι τὸ κάλλιον φιλόκαλος ὤν, καὶ οὐκ ἂν ἐκεῖνος κρίναι κακῶς.

ΓΑΛ. Τί οὖν αἱ θεαί, ὦ Πανόπη;

ΠΑΝ. Τήμερον, οἶμαι, ἀπίασιν, ἐς τὴν Ἴδην, καί τις ἥξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγέλλων ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν.

ΓΑΛ. Ἤδη δέ σοί φημι, οὐκ ἄλλη κρατήσει τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἢν μὴ πάνυ ὁ διαιτητὴς ἀμβλυώττῃ.

VI.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ, ΑΜΥΜΩΝΗΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ. 302

1 1. *ΤΡΙΤ. Ἐπὶ τὴν Λέρναν, ὦ Πόσειδον, παραγίνεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὑδρευσομένη παρθένος, πάγκαλόν τι χρῆμα· οὐκ οἶδα ἔγωγε καλλίω παῖδα ἰδών.*

ΠΟΣ. Ἐλευθέραν τινά, ὦ Τρίτων, λέγεις, ἢ θεράπαινά τις ὑδροφόρος ἐστίν;

ΤΡΙΤ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ τοῦ Αἰγυπτίου ἐκείνου θυγάτηρ, μία τῶν πεντήκοντα καὶ αὐτή, Ἀμυμώνη τοὔνομα· ἐπυθόμην γὰρ ὅτι καλοῖτο καὶ τὸ γένος. ὁ Δαναὸς δὲ σκληραγωγεῖ τὰς θυγατέρας καὶ αὐτουργεῖν διδάσκει 303
καὶ πέμπει ὕδωρ τε ἀρυσομένας καὶ πρὸς τὰ ἄλλα παιδεύει ἀόκνους εἶναι αὐτάς.

2 2. *ΠΟΣ. Μόνη δὲ παραγίνεται μακρὰν οὕτω τὴν ὁδὸν ἐξ Ἄργους ἐς Λέρναν;*

ΤΡΙΤ. Μόνη· πολυδίψιον δὲ τὸ Ἄργος, ὡς οἶσθα· ὥστε ἀνάγκη ἀεὶ ὑδροφορεῖν.

ΠΟΣ. Ὦ Τρίτων, οὐ μετρίως διετάραξάς με εἰπὼν τὰ περὶ τῆς παιδός· ὥστε ἴωμεν ἐπ' αὐτήν.

ΤΡΙΤ. Ἴωμεν· ἤδη γοῦν καιρὸς τῆς ὑδροφορίας· καὶ σχεδόν που κατὰ μέσην τὴν ὁδόν ἐστιν ἰοῦσα ἐς τὴν Λέρναν.

ΠΟΣ. Οὐκοῦν ζεῦξον τὸ ἅρμα· ἢ τοῦτο μὲν πολλὴν ἔχει τὴν διατριβὴν ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῇ ζεύγλῃ καὶ τὸ ἅρμα ἐπισκευάζειν, σὺ δ' ἀλλὰ δελφῖνά μοί τινα τῶν ὠκέων παράστησον· ἐφιππάσομαι γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τάχιστα.

304 ΤΡΙΤ. Ἰδού σοι οὑτοσὶ δελφίνων ὁ ὠκύτατος.

ΠΟΣ. Εὖ γε· ἀπελαύνωμεν· σὺ δὲ παρανήχου, ὦ Τρίτων. κἀπειδὴ πάρεσμεν ἐς τὴν Λέρναν, ἐγὼ μὲν λοχήσω ἐνταῦθά που, σὺ δὲ ἀποσκόπει, ὁπόταν αἴσθῃ προσιοῦσαν αὐτήν.

ΤΡΙΤ. Αὕτη σοι πλησίον.

3. ΠΟΣ. Καλή, ὦ Τρίτων, καὶ ὡραία παρθένος· 3
ἀλλὰ συλληπτέα ἡμῖν ἐστιν.

ΑΜ. Ἄνθρωπε, ποῖ με ξυναρπάσας ἄγεις; ἀνδραποδιστὴς εἶ, καὶ ἔοικας ἡμῖν ὑπ' Αἰγύπτου τοῦ θείου ἐπιπεμφθῆναι· ὥστε βοήσομαι τὸν πατέρα.

ΤΡΙΤ. Σιώπησον, ὦ Ἀμυμώνη· Ποσειδῶν ἐστι.

ΑΜ. Τί Ποσειδῶνα λέγεις; τί βιάζῃ με, ὦ ἄνθρωπε, καὶ ἐς τὴν θάλατταν καθέλκεις; ἐγὼ δὲ ἀποπνιγήσομαι ἡ ἀθλία καταδῦσα.

ΠΟΣ. Θάρρει, οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθῃς· ἀλλὰ καὶ
305 πηγὴν ἐπώνυμόν σοι ἀναδοθῆναι ποιήσω ἐνταῦθα πατάξας τῇ τριαίνῃ τὴν πέτραν πλησίον τοῦ κλύσματος, καὶ σὺ εὐδαίμων ἔσῃ καὶ μόνη τῶν ἀδελφῶν οὐχ ὑδροφορήσεις ἀποθανοῦσα.

VII.

ΝΟΤΟΥ ΚΑΙ ΖΕΦΥΡΟΥ.

1. ΝΟΤ. Ταύτην, ὦ Ζέφυρε, τὴν δάμαλιν, ἣν διὰ 1
τοῦ πελάγους ἐς Αἴγυπτον ὁ Ἑρμῆς ἄγει, ὁ Ζεὺς διεκόρευσεν ἁλοὺς ἔρωτι;

ΖΕΦ. Ναί, ὦ Νότε· οὐ δάμαλις δὲ τότε, ἀλλὰ παῖς ἦν τοῦ ποταμοῦ Ἰνάχου· νῦν δὲ ἡ Ἥρα τοιαύτην ἐποίησεν αὐτὴν ζηλοτυπήσασα, ὅτι καὶ πάνυ ἑώρα ἐρῶντα τὸν Δία.

ΝΟΤ. Νῦν οὖν ἔτι ἐρᾷ τῆς βοός;

306 ΖΕΦ. Καὶ μάλα, καὶ διὰ τοῦτο ἐς Αἴγυπτον αὐτὴν ἔπεμψε καὶ ἡμῖν προσέταξε μὴ κυμαίνειν τὴν θάλατταν ἔστ' ἂν διανήξηται, ὡς ἀποτεκοῦσα ἐκεῖ — κυεῖ δὲ ἤδη — θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ καὶ τὸ τεχθέν.

2. ΝΟΤ. Ἡ δάμαλις θεός; 2

ΖΕΦ. Καὶ μάλα, ὦ Νότε· ἄρξει τε, ὡς ὁ Ἑρμῆς 306
ἔφη, τῶν πλεόντων καὶ ἡμῶν ἔσται δέσποινα, ὅντινα ἂν ἡμῶν ἐθέλῃ ἐκπέμψαι ἢ κωλῦσαι ἐπιπνεῖν.

ΝΟΤ. Θεραπευτέα τοιγαροῦν, ὦ Ζέφυρε, ἤδη δέσποινά γε οὖσα.

ΖΕΦ. Νὴ Δί'. εὐνουστέρα γὰρ ἂν οὕτω γένοιτο. ἀλλ' ἤδη γὰρ διεπέρασε καὶ ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν. ὁρᾷς ὅπως οὐκέτι μὲν τετραποδιστὶ βαδίζει, ἀνορθώσας δὲ αὐτὴν ὁ Ἑρμῆς γυναῖκα παγκάλην αὖθις ἐποίησε;

ΝΟΤ. Παράδοξα γοῦν ταῦτα, ὦ Ζέφυρε· οὐκέτι τὰ
κέρατα οὐδὲ οὐρὰ καὶ δίχηλα τὰ σκέλη, ἀλλ' ἐπέραστος 307
κόρη. ὁ μέντοι Ἑρμῆς τί παθὼν μεταβέβληκεν ἑαυτὸν καὶ ἀντὶ νεανίου κυνοπρόσωπος γεγένηται;

ΖΕΦ. Μὴ πολυπραγμονῶμεν, [ὅτι] ἄμεινον ἐκεῖνος οἶδε τὰ πρακτέα.

VIII.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΕΛΦΙΝΩΝ.

1 1. *ΠΟΣ.* Εὖ γε, ὦ Δελφῖνες, ὅτι ἀεὶ φιλάνθρωποί
ἐστε, καὶ πάλαι μὲν τὸ τῆς Ἰνοῦς παιδίον ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν
ἐκομίσατε ὑποδεξάμενοι ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων μετὰ τῆς
μητρὸς ἐμπεσόν, καὶ νῦν σὺ τὸν κιθαρῳδὸν τουτονὶ τὸν 308
ἐκ Μηθύμνης ἀναλαβὼν ἐξήνεγκας ἐς Ταίναρον αὐτῇ σκευῇ καὶ κιθάρᾳ, οὐδὲ περιεῖδες κακῶς ὑπὸ τῶν ναυτῶν ἀπολλύμενον.

ΔΕΛΦ. Μὴ θαυμάσῃς, ὦ Πόσειδον, εἰ τοὺς ἀνθρώπους εὖ ποιοῦμεν ἐξ ἀνθρώπων γε καὶ αὐτοὶ ἰχθύες γενόμενοι.

ΠΟΣ. Καὶ μέμφομαί γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι ὑμᾶς καταναυμαχήσας καὶ μετέβαλε, δέον χειρώσασθαι μόνον, ὥσπερ τοὺς ἄλλους ὑπηγάγετο. πῶς δ' οὖν τὰ κατὰ τὸν Ἀρίονα τοῦτον ἐγένετο, ὦ Δελφίν;

2 2. *ΔΕΛΦ.* Ὁ Περίανδρος, οἶμαι, ἔχαιρεν αὐτῷ καὶ
πολλάκις μετεπέμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ, ὁ δὲ πλουτήσας παρὰ τοῦ τυράννου ἐπεθύμησε πλεύσας οἴκαδε ἐς

309 τὴν Μήθυμναν ἐπιδείξασθαι τὸν πλοῦτον, καὶ ἐπιβὰς
πορθμείου τινὸς κακούργων ἀνδρῶν ὡς ἔδειξε πολὺν
ἄγων χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, ἐπεὶ κατὰ μέσον τὸ Αἰγαῖον
ἐγένοντο, ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ οἱ ναῦται· ὁ δὲ — ἠκρο-
ώμην γὰρ ἅπαντα παρανέων τῷ σκάφει — Ἐπεὶ ταῦτα
ὑμῖν δέδοκται, ἔφη, ἀλλὰ τὴν σκευὴν ἀναλαβόντα με καὶ
ᾄσαντα θρῆνόν τινα ἐπ' ἐμαυτῷ ἑκόντα ἐάσατε ῥῖψαι
ἐμαυτόν. ἐπέτρεψαν οἱ ναῦται καὶ ἀνέλαβε τὴν σκευὴν
καὶ ᾖσε πάνυ λιγυρόν, καὶ ἐπήδησεν ἐς τὴν θάλατταν ὡς
αὐτίκα πάντως ἀποθανούμενος· ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν καὶ
ἀναθέμενος αὐτὸν ἐξενηξάμην ἔχων ἐς Ταίναρον.

ΠΟΣ. Ἐπαινῶ σε τῆς φιλομουσίας· ἄξιον γὰρ τὸν
μισθὸν ἀποδέδωκας αὐτῷ τῆς ἀκροάσεως.

IX.

310 ## ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ.

1. *ΠΟΣ.* Τὸ μὲν στενὸν τοῦτο, ἔνθα ἡ παῖς κατη- 1
νέχθη, Ἑλλήσποντος ἀπ' αὐτῆς καλείσθω· τὸν δὲ νεκρὸν
311 ὑμεῖς, ὦ Νηρηίδες, παραλαβοῦσαι τῇ Τρῳάδι προσενέγ-
κατε, ὡς ταφείη ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων.

ΑΜΦ. Μηδαμῶς, ὦ Πόσειδον, ἀλλ' ἐνταῦθα ἐν τῷ
ἐπωνύμῳ πελάγει τεθάφθω· ἐλεοῦμεν γὰρ αὐτὴν οἴκ-
τιστα ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς πεπονθυῖαν.

ΠΟΣ. Τοῦτο μέν, ὦ Ἀμφιτρίτη, οὐ θέμις· οὐδ'
ἄλλως καλὸν ἐνταῦθά που κεῖσθαι ὑπὸ τῇ ψάμμῳ αὐτήν,
312 ἀλλ' ὅπερ ἔφην ἐν τῇ Τρῳάδι ἢ ἐν Χερρονήσῳ τεθάψε-
ται. ἐκεῖνο δὲ παραμύθιον οὐ μικρὸν ἔσται αὐτῇ, ὅτι
μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ καὶ ἡ Ἰνὼ πείσεται καὶ ἐμπεσεῖται
ὑπὸ τοῦ Ἀθάμαντος διωκομένη ἐς τὸ πέλαγος ἀπ' ἄκρου
τοῦ Κιθαιρῶνος, καθ' ὅπερ καθήκει ἐς τὴν θάλατταν,
ἔχουσα καὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ τῆς ἀγκάλης. ἀλλὰ κἀκείνην
σῶσαι δεήσει χαριζομένους τῷ Διονύσῳ· τροφὸς γὰρ αὐ-
τοῦ καὶ τίτθη ἡ Ἰνώ.

2. *ΑΜΦ.* Οὐκ ἐχρῆν οὕτω πονηρὰν οὖσαν.

ΠΟΣ. Ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ ἀχαριστεῖν, ὦ Ἀμφιτρίτη, οὐκ ἄξιον. 313

ΝΗΡ. Αὕτη δὲ ἄρα τί παθοῦσα κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ κριοῦ; ὁ ἀδελφὸς δὲ ὁ Φρίξος ἀσφαλῶς ὀχεῖται;

ΠΟΣ. Εἰκότως· νεανίας γὰρ καὶ δυνατὸς ἀντέχειν πρὸς τὴν φοράν, ἡ δὲ ὑπ' ἀηθείας ἐπιβᾶσα ὀχήματος παραδόξου καὶ ἀπιδοῦσα ἐς βάθος ἀχανές, ἐκπλαγεῖσα καὶ τῷ θάμβει ἅμα συγχυθεῖσα καὶ ἰλιγγιάσασα πρὸς τὸ σφοδρὸν τῆς πτήσεως ἀκρατὴς ἐγένετο τῶν κεράτων τοῦ κριοῦ, ὧν τέως ἐπείληπτο, καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ πέλαγος. 314

ΝΗΡ. Οὔκουν ἐχρῆν τὴν μητέρα τὴν Νεφέλην βοηθῆσαι πιπτούσῃ;

ΠΟΣ. Ἐχρῆν· ἀλλ' ἡ Μοῖρα τῆς Νεφέλης πολλῷ δυνατωτέρα.

X.

ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

1 1. *ΙΡΙΣ.* Τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην, ὦ Πόσειδον, ἣν ἀποσπασθεῖσαν τῆς Σικελίας ὕφαλον περινήχεσθαι συμβέβηκε, ταύτην, φησὶν ὁ Ζεύς, στῆσον ἤδη καὶ ἀνάφηνον καὶ ποίησον δῆλον ἐν τῷ Αἰγαίῳ μέσῳ βεβαίως μένειν στηρίξας πάνυ ἀσφαλῶς· δεῖται γάρ τι αὐτῆς.

ΠΟΣ. Πεπράξεται ταῦτα, ὦ Ἶρι. τίνα δὲ ὅμως παρέξει αὐτῷ τὴν χρείαν ἀναφανεῖσα καὶ μηκέτι πλέ- 315
ουσα;

ΙΡΙΣ. Τὴν Λητὼ ἐπ' αὐτῆς δεῖ ἀποκυῆσαι· ἤδη γὰρ πονήρως ὑπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει.

ΠΟΣ. Τί οὖν; οὐχ ἱκανὸς ὁ οὐρανὸς ἐντεκεῖν; εἰ δὲ μὴ οὗτος, ἀλλ' ἥ γε γᾶ πᾶσα οὐκ ἂν δύναιτο ὑποδέξασθαι τὰς γονὰς αὐτῆς;

ΙΡΙΣ. Οὔκ, ὦ Πόσειδον· ἡ Ἥρα γὰρ ὅρκῳ μεγάλῳ κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ παρασχεῖν τῇ Λητοῖ τῶν ὠδίνων ὑποδοχήν. ἡ τοίνυν νῆσος αὕτη ἀνώμοτός ἐστιν· ἀφανὴς γὰρ ἦν.

2 2. *ΠΟΣ.* Συνίημι. στῆθι, ὦ νῆσε, καὶ ἀνάδυθι

[αὖθις] ἐκ τοῦ βυθοῦ καὶ μηκέτι ὑποφέρου, ἀλλὰ βεβαίως
μένε καὶ ὑπόδεξαι, ὦ εὐδαιμονεστάτη, τοῦ ἀδελφοῦ τὰ
δύο τέκνα, τοὺς καλλίστους τῶν θεῶν· καὶ ὑμεῖς, ὦ
Τρίτωνες, διαπορθμεύσατε τὴν Λητὼ ἐς αὐτήν· καὶ
γαληνὰ ἅπαντα ἔστω. τὸν δράκοντα δέ, ὃς νῦν ἐξοιστρεῖ
αὐτὴν φοβῶν, τὰ νεογνά, ἐπειδὰν τεχθῇ, αὐτίκα μέτεισι
316 καὶ τιμωρήσει τῇ μητρί. σὺ δὲ ἀπάγγελλε τῷ Διὶ πάντα
εἶναι εὐτρεπῆ· ἕστηκεν ἡ Δῆλος· ἡκέτω ἡ Λητὼ ἤδη καὶ
τικτέτω.

XI.

ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

1. *ΞΑΝΘ.* Δέξαι με, ὦ θάλασσα, δεινὰ πεπονθότα 1
καὶ κατάσβεσόν μου τὰ τραύματα.

ΘΑΛ. Τί τοῦτο, ὦ Ξάνθε; τίς σε κατέκαυσεν;

ΞΑΝΘ. Ὁ Ἥφαιστος. ἀλλ᾽ ἀπηνθράκωμαι ὅλος ὁ
κακοδαίμων καὶ ζέω.

317 *ΘΑΛ.* Διὰ τί δέ σοι καὶ ἐνέβαλε τὸ πῦρ;

ΞΑΝΘ. Διὰ τὸν ταύτης υἱὸν τῆς Θέτιδος· ἐπεὶ γὰρ
φονεύοντα τοὺς Φρύγας ἱκετεύσας οὐκ ἔπαυσα τῆς ὀρ-
γῆς, ἀλλ᾽ ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἐνέφραττέ μοι τὸν ῥοῦν, ἐλε-
ήσας τοὺς ἀθλίους ἐπῆλθον ἐπικλύσαι ἐθέλων, ὡς φο-
βηθεὶς ἀπόσχοιτο τῶν ἀνδρῶν. 2. ἐνταῦθα ὁ Ἥφαιστος — 2
ἔτυχε γὰρ πλησίον που ὢν — πᾶν ὅσον, οἶμαι, πῦρ εἶχε
καὶ [ὅσον] ἐν τῇ Αἴτνῃ καὶ εἴ ποθι ἄλλοθι, φέρων ἐπῆλθέ
μοι, καὶ ἔκαυσε μὲν τὰς πτελέας καὶ μυρίκας, ὤπτησε δὲ
καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἰχθῦς καὶ τὰς ἐγχέλεις, αὐτὸν δὲ
ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι ποιήσας μικροῦ δεῖν ὅλον ξηρὸν εἴργα-
318 σται. ὁρᾷς γοῦν, ὅπως διάκειμαι ὑπὸ τῶν ἐγκαυμάτων.

ΘΑΛ. Θολερός, ὦ Ξάνθε, καὶ θερμός, [ὡς εἰκός, τὸ
αἷμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ἡ θέρμη δέ, ὡς φῄς, ἀπὸ
τοῦ πυρός· καὶ] εἰκότως, [ὦ Ξάνθε,] ὃς ἐπὶ τὸν ἐμὸν
υἱωνὸν ὥρμησας οὐκ αἰδεσθεὶς ὅτι Νηρηίδος υἱὸς ἦν.

ΞΑΝΘ. Οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι γείτονας ὄντας τοὺς
Φρύγας;

ΘΑΛ. Τὸν Ἥφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι Θέτιδος
υἱὸν ὄντα τὸν Ἀχιλλέα;

XII.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΕΤΙΔΟΣ.

1 1. *ΔΩΡ.* Τί δακρύεις, ὦ Θέτι;
ΘΕΤ. Καλλίστην, ὦ Δωρί, κόρην εἶδον ἐς κιβωτὸν
ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβληθεῖσαν, αὐτήν τε καὶ βρέφος αὐ-
τῆς ἀρτιγέννητον· ἐκέλευσε δὲ ὁ πατὴρ τοὺς ναύτας ἀνα-
λαβόντας τὸ κιβώτιον, ἐπειδὰν πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀπο- 319
σπάσωσιν, ἀφεῖναι ἐς τὴν θάλατταν, ὡς ἀπόλοιτο ἡ
ἀθλία, καὶ αὐτὴ καὶ τὸ βρέφος.
ΔΩΡ. Τίνος δὲ ἕνεκα, ὦ ἀδελφή; εἰπέ, εἴ τι ἔμα-
θες ἀκριβῶς.
ΘΕΤ. Ὁ γὰρ Ἀκρίσιος ὁ πατὴρ αὐτῆς καλλίστην οὖ-
σαν ἐπαρθένευεν ἐς χαλκοῦν τινα θάλαμον ἐμβαλών· εἶτα,
εἰ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, φασὶ δ' οὖν τὸν Δία χρυ-
σὸν γενόμενον ῥυῆναι διὰ τοῦ ὀρόφου ἐπ' αὐτήν, δεξα-
μένην δὲ ἐκείνην ἐς τὸν κόλπον καταρρέοντα τὸν θεὸν
ἐγκύμονα γενέσθαι. τοῦτο αἰσθόμενος ὁ πατήρ, ἄγριός
τις καὶ ζηλότυπος γέρων, ἠγανάκτησε καὶ ὑπό τινος με-
μοιχεῦσθαι οἰηθεὶς αὐτὴν ἐμβάλλει ἐς τὴν κιβωτὸν ἄρτι
τετοκυῖαν.
2 2. *ΔΩΡ.* Ἡ δὲ τί ἔπραττεν, ὦ Θέτι, ὁπότε καθίετο;
ΘΕΤ. Ὑπὲρ αὐτῆς μὲν ἐσίγα, ὦ Δωρί, καὶ ἔφερε
τὴν καταδίκην, τὸ βρέφος δὲ παρῃτεῖτο μὴ ἀποθανεῖν
δακρύουσα καὶ τῷ πάππῳ δεικνύουσα αὐτό, κάλλιστον
ὄν· το δὲ ὑπ' ἀγνοίας τῶν κακῶν ὑπεμειδία πρὸς τὴν
θάλατταν. ὑποπίμπλαμαι αὖθις τοὺς ὀφθαλμοὺς δα- 320
κρύων μνημονεύουσα αὐτῶν.
ΔΩΡ. Κἀμὲ δακρῦσαι ἐποίησας. ἀλλ' ἤδη τε-
θνᾶσιν;
ΘΕΤ. Οὐδαμῶς· νήχεται γὰρ ἔτι ἡ κιβωτὸς ἀμφὶ
τὴν Σέριφον ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουσα.
ΔΩΡ. Τί οὖν οὐχὶ σώζομεν αὐτὴν τοῖς ἁλιεῦσι τού-

τοις ἐμβαλοῦσαι ἐς τὰ δίκτυα τοῖς Σεριφίοις; οἱ δὲ ἀνασπάσαντες σώσουσι δῆλον ὅτι.

ΘΕΤ. Εὖ λέγεις, οὕτω ποιῶμεν· μὴ γὰρ ἀπολέσθω μήτε αὐτὴ μήτε τὸ παιδίον οὕτως ὂν καλόν.

XIII.

ΕΝΙΠΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

1. ΕΝΙΠ. Οὐ καλὰ ταῦτα, ὦ Πόσειδον· εἰρήσεται 1
γὰρ [τἀληθές]· ὑπελθών μου τὴν ἐρωμένην εἰκασθεὶς ἐμοὶ διεκόρευσας τὴν παῖδα· ἡ δὲ ᾤετο ὑπ᾽ ἐμοῦ ταῦτα πεπονθέναι καὶ διὰ τοῦτο παρεῖχεν ἑαυτήν.

ΠΟΣ. Σὺ γάρ, ὦ Ἐνιπεῦ, ὑπεροπτικὸς ἦσθα καὶ βραδύς, ὃς κόρης οὕτω καλῆς φοιτώσης ὁσημέραι παρὰ σέ, ἀπολλυμένης ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὑπερεώρας καὶ ἔχαιρες λυπῶν αὐτήν, ἡ δὲ περὶ τὰς ὄχθας ἀλύουσα καὶ ἐνίοτε
321 ἐπεμβαίνουσα καὶ λουμένη ηὔχετό σοι ἐντυχεῖν, σὺ δὲ ἐθρύπτου πρὸς αὐτήν.

2. ΕΝΙΠ. Τί οὖν; διὰ τοῦτο ἐχρῆν σε προαρπάσαι 2
τὸν ἔρωτα καὶ παρυποκρίνασθαι Ἐνιπέα ἀντὶ Ποσειδῶνος καὶ κατασοφίσασθαι τὴν Τυρὼ ἀφελῆ κόρην οὖσαν;

ΠΟΣ. Ὀψὲ ζηλοτυπεῖς, ὦ Ἐνιπεῦ, ὑπερόπτης πρότερον ὤν· ἡ Τυρὼ δὲ οὐδὲν δεινὸν πέπονθεν οἰομένη ὑπὸ σοῦ διακεκορεῦσθαι.

ΕΝΙΠ. Οὐ μὲν οὖν· ἔφησθα γὰρ ἀπιὼν ὅτι Ποσειδῶν ἦσθα, ὃ καὶ μάλιστα ἐλύπησεν αὐτήν· καὶ ἐγὼ τοῦτο ἠδίκημαι, ὅτι τὰ ἐμὰ σὺ ηὐφραίνου τότε καὶ περιστήσας πορφύρεόν τι κῦμα, ὅπερ ὑμᾶς συνέκρυπτεν ἅμα, συνῆσθα τῇ παιδὶ ἀντ᾽ ἐμοῦ.

ΠΟΣ. Ναί· σὺ γὰρ οὐκ ἤθελες, ὦ Ἐνιπεῦ.

XIV.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ.

1. ΤΡΙΤ. Τὸ κῆτος ὑμῶν, ὦ Νηρηΐδες, ὃ ἐπὶ 1
322 τὴν τοῦ Κηφέως θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν ἐπέμψατε,

οὔτε τὴν παῖδα ἠδίκησεν, ὡς οἴεσθε, καὶ αὐτὸ ἤδη τέθνηκεν.

ΝΗΡ. Ὑπὸ τίνος, ὦ Τρίτων; ἢ ὁ Κηφεὺς καθάπερ δέλεαρ προθεὶς τὴν κόρην ἀπέκτεινεν ἐπιών, λοχήσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως;

ΤΡΙΤ. Οὔκ· ἀλλ' ἴστε, οἶμαι, ὦ Ἰφιάνασσα, τὸν Περσέα, τὸ τῆς Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμβληθὲν ἐς τὴν θάλατταν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος ἐσώσατε, οἰκτείρασαι αὐτούς.

ΙΦ. Οἶδα ὃν λέγεις· εἰκὸς δὲ ἤδη νεανίαν εἶναι καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν.

ΤΡΙΤ. Οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος.

ΙΦ. Διὰ τί, ὦ Τρίτων; οὐ γὰρ δὴ σῶστρα ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρῆν.

2 2. ΤΡΙΤ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω τὸ πᾶν ὡς ἐγένετο· ἐστάλη μὲν οὗτος ἐπὶ τὰς Γοργόνας ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν, ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Λιβύην —

ΙΦ. Πῶς, ὦ Τρίτων; μόνος; ἢ καὶ ἄλλους τινὰς συμμάχους ἦγεν; ἄλλως γὰρ δύσπορος ἡ ὁδός.

ΤΡΙΤ. Διὰ τοῦ ἀέρος· ὑπόπτερον γὰρ αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ ἔθηκεν. ἐπεὶ δ' οὖν ἧκεν ὅπου διῃτῶντο, αἱ μὲν ἐκάθευδον, οἶμαι, ὁ δὲ ἀποτεμὼν τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν ᾤχετο ἀποπτάμενος.

ΙΦ. Πῶς ἰδών; ἀθέατοι γάρ εἰσιν· ἢ ὃς ἂν ἴδῃ, οὐκ 323 ἄν τι ἄλλο μετὰ ταύτας ἴδοι.

ΤΡΙΤ. Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα — τοιαῦτα γὰρ ἤκουσα διηγουμένου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν καὶ πρὸς τὸν Κηφέα ὕστερον — ἡ Ἀθηνᾶ δὴ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑποστιλβούσης ὥσπερ ἐπὶ τοῦ κατόπτρου παρέσχεν αὐτῷ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης· εἶτα λαβόμενος τῇ λαιᾷ τῆς κόμης, ἐνορῶν δ' ἐς τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἅρπην ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς,
3 καὶ πρὶν ἀνεγρέσθαι τὰς ἀδελφὰς ἀνέπτατο. 3. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράλιον ταύτην Αἰθιοπίαν ἐγένετο, ἤδη πρόσγειος πετόμενος, ὁρᾷ τὴν Ἀνδρομέδαν προκειμένην ἐπί τινος πέτρας προβλῆτος προσπεπατταλευμένην, καλλί-

στην, ὦ θεοί, καθειμένην τὰς κόμας, ἡμίγυμνον πολὺ ἔνερθε τῶν μαστῶν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἰκτείρας τὴν τύχην αὐτῆς ἀνηρώτα τὴν αἰτίαν τῆς καταδίκης, κατὰ μικρὸν δὲ ἁλοὺς ἔρωτι — ἐχρῆν γὰρ σεσῶσθαι τὴν παῖδα — βοηθεῖν διέγνω· καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆτος ἐπῄει μάλα φοβερὸν ὡς καταπιόμενον τὴν Ἀνδρομέδαν, ὑπεραιωρηθεὶς ὁ νεανίσκος πρόκωπον ἔχων τὴν ἅρπην τῇ μὲν καθικνεῖται, τῇ δὲ προδεικνὺς τὴν Γοργόνα λίθον ἐποίει
324 *αὐτό, τὸ δὲ τέθνηκεν ὁμοῦ καὶ πέπηγεν [αὐτοῦ] τὰ πολλά, ὅσα εἶδε τὴν Μέδουσαν· ὁ δὲ λύσας τὰ δεσμὰ τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν χεῖρα ὑπεδέξατο ἀκροποδητὶ κατιοῦσαν ἐκ τῆς πέτρας ὀλισθηρᾶς οὔσης, καὶ νῦν γαμεῖ ἐν τοῦ Κηφέως καὶ ἀπάξει αὐτὴν ἐς Ἄργος, ὥστε ἀντὶ θανάτου γάμον οὐ τὸν τυχόντα εὕρετο.*

4. *ΙΦ. Ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ τῷ γεγονότι ἄχθομαι· τί* 4
γὰρ ἡ παῖς ἠδίκει ἡμᾶς, εἴ τι ἡ μήτηρ ἐμεγαλαυχεῖτο καὶ ἠξίου καλλίων εἶναι;

ΔΩΡ. [Πλὴν ὅτι οὕτως ἂν ἤλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μήτηρ γε οὖσα.

ΙΦ.] Μηκέτι μεμνώμεθα, ὦ Δωρί, ἐκείνων, εἴ τι βάρβαρος γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησεν· ἱκανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ παιδί. χαίρωμεν οὖν τῷ γάμῳ.

XV.

325 ### ΖΕΦΥΡΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΟΥ.

1. *ΖΕΦ. Οὐ πώποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπε-* 1
στέραν εἶδον ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' οὗ γέ εἰμι καὶ πνέω. σὺ δὲ οὐκ εἶδες, ὦ Νότε;

ΝΟΤ. Τίνα ταύτην λέγεις, ὦ Ζέφυρε, τὴν πομπήν; ἢ τίνες οἱ πομπεύοντες ἦσαν;

ΖΕΦ. Ἡδίστου θεάματος ἀπελείφθης, οἷον οὐκ ἂν ἄλλο ἴδοις ἔτι.

ΝΟΤ. Περὶ τὴν ἐρυθρὰν γὰρ θάλατταν εἰργαζόμην, ἐπέπνευσα δὲ καὶ μέρος τῆς Ἰνδικῆς, ὅσα παράλια τῆς χώρας· οὐδὲν οὖν οἶδα ὧν λέγεις.

ΖΕΦ. Ἀλλὰ τὸν Σιδώνιον Ἀγήνορα οἶδας;

ΝΟΤ. Ναί· τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα. τί μήν;

ΖΕΦ. Περὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγήσομαί σοι.

ΝΟΤ. Μῶν ὅτι ὁ Ζεὺς ἐραστὴς τῆς παιδὸς ἐκ πολλοῦ; τοῦτο γὰρ καὶ πάλαι ἠπιστάμην.

ΖΕΦ. Οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα, τὰ μετὰ ταῦτα
2 δὲ ἤδη ἄκουσον. 2. ἡ μὲν Εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν
ἠϊόνα παίζουσα τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβοῦσα, ὁ Ζεὺς δὲ
ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν συνέπαιζεν αὐταῖς κάλλιστος φαι- 326
νόμενος· λευκός τε γὰρ ἦν ἀκριβῶς καὶ τὰ κέρατα εὐκαμπὴς καὶ τὸ βλέμμα ἥμερος· ἐσκίρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος καὶ ἐμυκᾶτο ἥδιστον, ὥστε τὴν Εὐρώπην τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. ὡς δὲ τοῦτο ἐγένετο, δρομαῖος μὲν ὁ Ζεὺς ὥρμησεν ἐπὶ τὴν θάλατταν φέρων αὐτὴν καὶ ἐνήχετο ἐμπεσών, ἡ δὲ πάνυ ἐκπλαγεῖσα τῷ πράγματι τῇ λαιᾷ μὲν εἴχετο τοῦ κέρατος, ὡς μὴ ἀπολισθάνοι, τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἠνεμωμένον τὸν πέπλον ξυνεῖχεν.
3 3. ΝΟΤ. Ἡδὺ τοῦτο θέαμα εἶδες, ὦ Ζέφυρε, καὶ
ἐρωτικόν, νηχόμενον τὸν Δία φέροντα τὴν ἀγαπωμένην.

ΖΕΦ. Καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἡδίω παρὰ πολύ, ὦ Νότε· ἥ τε γὰρ θάλαττα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο καὶ τὴν γαλήνην ἐπισπασαμένη λείαν παρεῖχεν ἑαυτήν, ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες οὐδὲν ἄλλο ἢ θεαταὶ [μόνον] τῶν γιγνομένων παρηκολουθοῦμεν, Ἔρωτες δὲ παραπετόμενοι μικρὸν ἐκ τῆς θαλάττης, ὡς ἐνίοτε ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπιψαύειν τοῦ ὕδατος, ἡμμένας τὰς δᾷδας φέροντες ᾖδον
ἅμα τὸν ὑμέναιον, αἱ Νηρηίδες δὲ ἀναδῦσαι παρίππευον 327
ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικροτοῦσαι ἡμίγυμνοι αἱ πολλαί, τὸ δὲ τῶν Τριτώνων γένος καὶ εἴ τι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδεῖν τῶν θαλαττίων ἅπαντα περιεχόρευε τὴν παῖδα· ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβεβηκὼς ἅρματος, παροχούμενός τε καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων προῆγε γεγηθὼς ὁδοποιῶν νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ· ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τρίτωνες ἔφερον ἐπὶ κόγχης κατακειμένην, ἄνθη παντοῖα
4 ἐπιπάττουσαν τῇ νύμφῃ. 4. ταῦτα ἐκ Φοινίκης ἄχρι
τῆς Κρήτης ἐγένετο· ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὁ μὲν ταῦ-

ρος οὐκέτι ἐφαίνετο, ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς ὁ Ζεὺς ἀπῆγε τὴν Εὐρώπην ἐς τὸ Δικταῖον ἄντρον ἐρυθριῶσαν καὶ κάτω ὁρῶσαν· ἠπίστατο γὰρ ἤδη ἐφ᾽ ὅτῳ ἄγοιτο. ἡμεῖς δὲ ἐμπεσόντες ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος διεκυμαίνομεν.

ΝΟΤ. Ὦ μακάριε Ζέφυρε τῆς θέας· ἐγὼ δὲ γρῦπας καὶ ἐλέφαντας καὶ μέλανας ἀνθρώπους ἑώρων.

328

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

I.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ.

1. *ΔΙΟΓ.* Ὦ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι, ἐπειδὰν 1
329 τάχιστα ἀνέλθῃς, — σὸν γάρ ἐστιν, οἶμαι, ἀναβιῶναι
αὔριον — ἤν που ἴδῃς Μένιππον τὸν κύνα, — εὕροις
δ᾽ ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον ἢ ἐν Λυκείῳ
τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα
— εἰπεῖν πρὸς αὐτόν, ὅτι σε, ὦ Μένιππε, κελεύει ὁ
Διογένης, εἴ σοι ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασται,
ἥκειν ἐνθάδε πολλῷ πλείω ἐπιγελασόμενον· ἐκεῖ μὲν γὰρ
ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ἔτι ὁ γέλως ἐστὶ καὶ πολὺ τὸ „τίς γὰρ
330 ὅλως οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον;“ ἐνταῦθα δὲ οὐ παύσῃ
βεβαίως γελῶν καθάπερ ἐγὼ νῦν, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν
ὁρᾷς τοὺς πλουσίους καὶ σατράπας καὶ τυράννους οὕτω
ταπεινοὺς καὶ ἀσήμους, ἐκ μόνης οἰμωγῆς διαγινωσκο-
μένους, καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγεννεῖς εἰσι μεμνημένοι
τῶν ἄνω. ταῦτα λέγε αὐτῷ, καὶ προσέτι, ἐμπλησάμενον
331 τὴν πήραν ἥκειν θέρμων τε πολλῶν καὶ εἴ που εὕροι ἐν
τῇ τριόδῳ Ἑκάτης δεῖπνον κείμενον ἢ ᾠὸν ἐκ καθαρσίου
ἤ τι τοιοῦτον.

Διόγενες. ὅπως
ἴων. 332
ἔχων πολύθυ-
ταῖς ἐπιτυχαῖς
τὰ πολλὰ τοὺς
ἐντείλω-
παρεγγύα
φρουσιν
ἄπορα
ἐμὲ
τῆς
333
— πολλοὶ
τὴν
ἐπηγγισά-

μενος τὴν ἐνταῦθα ἰσοτιμίαν, καὶ ὅτι ὄψονται τοὺς ἐκεῖ
335 πλουσίους οὐδὲν ἀμείνους αὐτῶν· καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον λέγων ἐκλελύσθαι αὐτούς.

ΠΟΛ. Μηδέν, ὦ Διόγενες, περὶ Λακεδαιμωνίων λέγε· οὐ γὰρ ἀνέξομαί γε. ἃ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφησθα, ἀπαγγελῶ.

ΔΙΟΓ. Ἐάσωμεν τούτους, ἐπεί σοι δοκεῖ· σὺ δὲ οἷς προεῖπον ἀπένεγκον παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

II.

336 ## ΠΛΟΥΤΩΝ Η ΚΑΤΑ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

1. ΚΡΟΙΣ. Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον 1
τουτονὶ τὸν κύνα παροικοῦντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνόν ποι μετάστησον ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν ἐς ἕτερον τόπον.

ΠΛΟΥΤ. Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται ὁμόνεκρος ὤν;

ΚΡΟΙΣ. Ἐπειδὰν ἡμεῖς οἰμώζωμεν καὶ στένωμεν ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας μὲν οὑτοσὶ τοῦ χρυσίου, Σαρδανάπαλλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ Κροῖσος τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελᾷ καὶ ἐξονειδίζει ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ᾄδων ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγάς, καὶ ὅλως λυπηρός ἐστι.

ΠΛΟΥΤ. Τί ταῦτά φασιν, ὦ Μένιππε;

ΜΕΝ. Ἀληθῆ, ὦ Πλούτων· μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγεν-
337 νεῖς καὶ ὀλέθρους ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιῶναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμνηνται καὶ περιέχονται τῶν ἄνω· χαίρω τοιγαροῦν ἀνιῶν αὐτούς.

ΠΛΟΥΤ. Ἀλλ' οὐ χρή· λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερόμενοι.

ΜΕΝ. Καὶ σὺ μωραίνεις, ὦ Πλούτων, ὁμόψηφος ὢν τοῖς τούτων στεναγμοῖς;

ΠΛΟΥΤ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθέλοιμι στασιάζειν ὑμᾶς.

2 2. *ΜΕΝ. Καὶ μήν, ὦ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, γινώσκετε ὡς οὐδὲ οὕτω παυσομένου μου· ἔνθα γὰρ ἂν ἴητε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ κατᾴδων καὶ καταγελῶν.*

ΚΡΟΙΣ. Ταῦτα οὐχ ὕβρις;

ΜΕΝ. Οὔκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες καὶ ἐλευθέροις ἀνδράσιν ἐντρυφῶντες καὶ τοῦ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες· τοιγαροῦν οἰμώξεσθε πάντων ἐκείνων ἀφῃρημένοι.

ΚΡΟΙΣ. Πολλῶν γε, ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων.

ΜΙΔ. Ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ.

ΣΑΡΔ. Ὅσης δὲ τρυφῆς ἐγώ.

ΜΕΝ. Εὖ γε, οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ δὲ τὸ γνῶθι σαυτὸν πολλάκις συνείρων ἐπᾴσομαι ὑμῖν· πρέποι γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπᾳδόμενον.

III.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ ΚΑΙ ΤΡΟΦΩΝΙΟΥ. 338

1 1. *ΜΕΝ. Σφὼ μέντοι, ὦ Τροφώνιε καὶ Ἀμφίλοχε, νεκροὶ ὄντες οὐκ οἶδ' ὅπως ναῶν κατηξιώθητε καὶ μάντεις δοκεῖτε, καὶ οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων θεοὺς ὑμᾶς ὑπειλήφασιν εἶναι.*

ΑΜΦΙΛ. Τί οὖν ἡμεῖς αἴτιοι, εἰ ὑπ' ἀνοίας ἐκεῖ- 339 *νοι τοιαῦτα περὶ νεκρῶν δοξάζουσιν;*

ΜΕΝ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐδόξαζον, εἰ μὴ ζῶντες καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα ἐτερατεύεσθε ὡς τὰ μέλλοντα προειδότες καὶ προειπεῖν δυνάμενοι τοῖς ἐρομένοις.

ΤΡΟΦ. Ὦ Μένιππε, Ἀμφίλοχος μὲν οὗτος ἂν εἰδείη ὅ τι αὐτῷ ἀποκριτέον ὑπὲρ αὑτοῦ, ἐγὼ δὲ ἥρως εἰμὶ καὶ μαντεύομαι, ἤν τις κατέλθῃ παρ' ἐμέ. σὺ δ' ἔοικας οὐκ ἐπιδεδημηκέναι Λεβαδείᾳ τὸ παράπαν· οὐ γὰρ ἂν ἠπίστεις σὺ τούτοις.

2 2. *ΜΕΝ. Τί φῄς; εἰ μὴ ἐς Λεβάδειαν [γὰρ] παρ-*

ἐλθὼν καὶ ἐσταλμένος ταῖς ὀθόναις γελοίως μᾶζαν ἐν
340 ταῖν χεροῖν ἔχων ἐσερπύσω διὰ τοῦ στομίου ταπεινοῦ ὄντος ἐς τὸ σπήλαιον, οὐκ ἂν δυναίμην εἰδέναι, ὅτι νεκρὸς εἶ ὥσπερ ἡμεῖς μόνῃ τῇ γοητείᾳ διαφέρων; ἀλλὰ πρὸς τῆς μαντικῆς, τί δὲ ὁ ἥρως ἐστίν; ἀγνοῶ γάρ.

ΤΡΟΦ. Ἐξ ἀνθρώπου τι καὶ θεοῦ σύνθετον.

ΜΕΝ. Ὃ μήτε ἄνθρωπός ἐστιν, ὡς φής, μήτε θεός, καὶ συναμφότερόν ἐστι; νῦν οὖν ποῖ σου τὸ θεῖον ἐκεῖνο ἡμίτομον ἀπελήλυθε;

ΤΡΟΦ. Χρᾷ, ὦ Μένιππε, ἐν Βοιωτίᾳ.

ΜΕΝ. Οὐκ οἶδα, ὦ Τροφώνιε, ὅ τι καὶ λέγεις· ὅτι μέντοι ὅλος εἶ νεκρὸς ἀκριβῶς ὁρῶ.

IV.

341 ## ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝΟΣ.

1. ΕΡΜ. Λογισώμεθα, ὦ πορθμεῦ, εἰ δοκεῖ, ὁπόσα 1
μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὖθις ἐρίζωμέν [τι] περὶ αὐτῶν.

ΧΑΡ. Λογισώμεθα, ὦ Ἑρμῆ· ἄμεινον γὰρ ὡρίσθαί τι καὶ ἀπραγμονέστερον.

ΕΡΜ. Ἄγκυραν ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα πέντε δραχμῶν.

ΧΑΡ. Πολλοῦ λέγεις.

ΕΡΜ. Νὴ τὸν Ἀϊδωνέα, τῶν πέντε ὠνησάμην, καὶ τροπωτῆρα δύο ὀβολῶν.

ΧΑΡ. Τίθει πέντε δραχμὰς καὶ ὀβολοὺς δύο.

ΕΡΜ. Καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ ἱστίου· πέντε ὀβολοὺς
342 ἐγὼ κατέβαλον.

ΧΑΡ. Καὶ τούτους προστίθει.

ΕΡΜ. Καὶ κηρὸν ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεῳγότα καὶ ἥλους δὲ καὶ καλώδιον, ἀφ᾽ οὗ τὴν ὑπέραν ἐποίησας, δύο δραχμῶν ἅπαντα.

ΧΑΡ. Καὶ ἄξια ταῦτα ὠνήσω.

ΕΡΜ. Ταῦτά ἐστιν, εἰ μή τι [ἄλλο] ἡμᾶς διέλαθεν ἐν τῷ λογισμῷ. πότε δ᾽ οὖν ταῦτα ἀποδώσειν φής;

ΧΑΡ. Νῦν μέν, ὦ Ἑρμῆ, ἀδύνατον, ἢν δὲ λοιμός

τις ἢ πόλεμος καταπέμψῃ ἀθρόους τινάς, ἐνέσται τότε ἀποκερδᾶναι παραλογιζόμενον τὰ πορθμεῖα.

2 2. ΕΡΜ. Νῦν οὖν ἐγὼ καθεδοῦμαι τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι, ὡς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολάβοιμι;

ΧΑΡ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως, ὦ Ἑρμῆ. νῦν δὲ ὀλίγοι, ὡς ὁρᾷς, ἀφικνοῦνται ἡμῖν· εἰρήνη γάρ.

ΕΡΜ. Ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ [ἡμῖν] παρατείνεταί μοι ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα. [πλὴν ἀλλ' οἱ μὲν παλαιοί, ὦ Χάρων, οἶσθα οἷοι παρεγίγνοντο, ἀνδρεῖοι ἅπαντες, αἵμα- 343
τος ἀνάπλεῳ καὶ τραυματίαι οἱ πολλοί· νῦν δὲ ἢ φαρμάκῳ τις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀποθανὼν ἢ ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἢ ὑπὸ τρυφῆς ἐξῳδηκὼς τὴν γαστέρα καὶ τὰ σκέλη, ὠχροὶ ἅπαντες καὶ ἀγεννεῖς, οὐδὲν ὅμοιοι ἐκείνοις. οἱ δὲ πλεῖστοι αὐτῶν διὰ χρήματα ἥκουσιν ἐπιβουλεύοντες ἀλλήλοις, ὡς ἐοίκασι.

ΧΑΡ. Πάνυ γὰρ περιπόθητά ἐστι ταῦτα.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν οὐδ' ἐγὼ δόξαιμι ἂν ἁμαρτάνειν πικρῶς ἀπαιτῶν τὰ ὀφειλόμενα παρὰ σοῦ.]

V.

ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

1 1. ΠΛΟΥΤ. Τὸν γέροντα οἶσθα, τὸν πάνυ γεγηρακότα λέγω, τὸν πλούσιον Εὐκράτην, ᾧ παῖδες μὲν οὐκ 344
εἰσίν, οἱ τὸν κλῆρον δὲ θηρῶντες πεντακισμύριοι;

ΕΡΜ. Ναί, τὸν Σικυώνιον φής. τί οὖν;

ΠΛΟΥΤ. Ἐκεῖνον μέν, ὦ Ἑρμῆ, ζῆν ἔασον ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα, εἴ γε οἷόν τε [ἦν], καὶ ἔτι πλείω, τοὺς δὲ κόλακας αὐτοῦ Χαρῖνον τὸν νέον καὶ Δάμωνα καὶ τοὺς ἄλλους κατάσπασον ἐφεξῆς ἅπαντας.

ΕΡΜ. Ἄτοπον ἂν δόξειε τὸ τοιοῦτον.

ΠΛΟΥΤ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ δικαιότατον· τί γὰρ ἐκεῖνοι παθόντες εὔχονται ἀποθανεῖν ἐκεῖνον ἢ τῶν χρημάτων ἀντιποιοῦνται οὐδὲν προσήκοντες; ὃ δὲ πάντων 345

ἐστὶ μιαρώτατον, ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα εὐχόμενοι ὅμως θεραπεύουσιν αὐτὸν ἔν γε τῷ φανερῷ, καὶ νοσοῦντος ἃ μὲν βουλεύονται πᾶσι πρόδηλα, θύσειν δὲ ὅμως ὑπισχνοῦνται, ἢν ῥαΐσῃ, καὶ ὅλως ποικίλη τις ἡ κολακεία τῶν ἀνδρῶν. διὰ ταῦτα ὁ μὲν ἔστω ἀθάνατος, οἱ δὲ προαπίτωσαν αὐτοῦ μάτην ἐπιχανόντες.

2. *ΕΡΜ. Γελοῖα πείσονται, πανοῦργοι ὄντες· ἀλλὰ* 2
κἀκεῖνος εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς καὶ ἐπελπίζει, καὶ
346 *ὅλως ἀσθενοῦντι ἐοικὼς ἔρρωται πολὺ μᾶλλον τῶν νέων. οἱ δὲ ἤδη τὸν κλῆρον ἐν σφίσι διῃρημένοι βόσκονται ζωὴν μακαρίαν πρὸς ἑαυτοὺς τιθέντες.*

ΠΛΟΥΤ. Οὐκοῦν ὁ μὲν ἀποδυσάμενος τὸ γῆρας ὥσπερ Ἰόλεως ἀνηβησάτω, οἱ δὲ ἀπὸ μέσων τῶν ἐλπίδων τὸν ὀνειροποληθέντα πλοῦτον ἀπολιπόντες ἡκέτωσαν ἤδη κακοὶ κακῶς ἀποθανόντες.

ΕΡΜ. Ἀμέλησον, ὦ Πλούτων· μετελεύσομαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ᾽ ἕνα ἑξῆς· ἑπτὰ δέ, οἶμαι, εἰσί.

ΠΛΟΥΤ. Κατάσπα, ὁ δὲ παραπέμψει ἕκαστον ἀντὶ γέροντος αὖθις πρωθήβης γενόμενος.

VI.

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ.

1. *ΤΕΡΨ. Τοῦτο, ὦ Πλούτων, δίκαιον, ἐμὲ μὲν τε-* 1
θνάναι τριάκοντα ἔτη γεγονότα, τὸν δὲ ὑπὲρ τὰ ἐνενή-
347 *κοντα γέροντα Θούκριτον ζῆν ἔτι;*

ΠΛΟΥΤ. Δικαιότατον μὲν οὖν, ὦ Τερψίων, εἴ γε ὁ μὲν ζῇ μηδένα εὐχόμενος ἀποθανεῖν τῶν φίλων, σὺ δὲ παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπεβούλευες αὐτῷ περιμένων τὸν κλῆρον.

ΤΕΡΨ. Οὐ γὰρ ἐχρῆν γέροντα ὄντα καὶ μηκέτι χρήσασθαι τῷ πλούτῳ αὐτὸν δυνάμενον ἀπελθεῖν τοῦ βίου παραχωρήσαντα τοῖς νέοις;

ΠΛΟΥΤ. Καινά, ὦ Τερψίων, νομοθετεῖς, τὸν μηκέτι τῷ πλούτῳ χρήσασθαι δυνάμενον πρὸς ἡδονὴν ἀποθνήσκειν· τὸ δὲ ἄλλως ἡ Μοῖρα καὶ ἡ φύσις διέταξεν.

2 2. *ΤΕΡΨ.* Οὐκοῦν ταύτης αἰτιῶμαι τῆς διατάξεως·
ἐχρῆν γὰρ τὸ πρᾶγμα ἑξῆς πως γίνεσθαι, τὸν πρεσβύτε-
ρον πρότερον καὶ μετὰ τοῦτον ὅστις ἀεὶ τῇ ἡλικίᾳ μετ᾽
αὐτόν, ἀναστρέφεσθαι δὲ μηδαμῶς, μηδὲ ζῆν μὲν τὸν
ὑπέργηρων ὀδόντας τρεῖς ἔτι λοιποὺς ἔχοντα, μόγις ὁρῶν-
τα, οἰκέταις τέτταρσιν ἐπικεκυφότα, κορύζης μὲν τὴν
ῥῖνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστὸν ὄντα, οὐδὲν ἔτι
ἡδὺ εἰδότα, ἔμψυχόν τινα τάφον ὑπὸ τῶν νέων καταγε- 348
λώμενον, ἀποθνήσκειν δὲ καλλίστους καὶ ἐρρωμενεστά-
τους νεανίσκους· ἄνω γὰρ ποταμῶν τοῦτό γε· ἢ τοὐλά-
χιστον εἰδέναι ἐχρῆν, πότε καὶ τεθνήξεται τῶν γερόντων
ἕκαστος, ἵνα μὴ μάτην ἂν ἐνίους ἐθεράπευον. νῦν δὲ τὸ 349
τῆς παροιμίας, ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν [πολλάκις ἐκφέρει].

3 3. *ΠΛΟΥΤ.* Ταῦτα μέν, ὦ Τερψίων πολὺ συνετώ-
τερα γίνεται ἤπερ σοὶ δοκεῖ. καὶ ὑμεῖς δὲ τί παθόντες
ἀλλοτρίοις ἐπιχαίνετε καὶ τοῖς ἀτέκνοις τῶν γερόντων
ἐσποιεῖτε φέροντες αὑτούς; τοιγαροῦν γέλωτα ὀφλισκά- 350
νετε πρὸ ἐκείνων κατορυττόμενοι, καὶ τὸ πρᾶγμα τοῖς
πολλοῖς ἥδιστον γίνεται· ὅσῳ γὰρ ὑμεῖς ἐκείνους ἀπο-
θανεῖν εὔχεσθε, τοσούτῳ ἅπασιν ἡδὺ προαποθανεῖν ὑμᾶς
αὐτῶν. καινὴν γάρ τινα ταύτην τέχνην ἐπινενοήκατε γραῶν
καὶ γερόντων ἐρῶντες, καὶ μάλιστα εἰ ἄτεκνοι εἶεν, οἱ δὲ
ἔντεκνοι ὑμῖν ἀνέραστοι. καίτοι πολλοὶ ἤδη τῶν γερόν- 351
των συνέντες ὑμῶν τὴν πανουργίαν τοῦ ἔρωτος, ἢν καὶ
τύχωσι παῖδας ἔχοντες, μισεῖν αὐτοὺς πλάττονται, ὡς καὶ
αὐτοὶ ἐραστὰς ἔχωσιν· εἶτα ἐν ταῖς διαθήκαις ἀπεκλεί-
σθησαν μὲν οἱ πάλαι δορυφορήσαντες, ὁ δὲ παῖς καὶ ἡ
φύσις, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, κρατοῦσι πάντων, οἱ δὲ ὑπο- 352
πρίουσι τοὺς ὀδόντας ἀποσμυγέντες.

4 4. *ΤΕΡΨ.* Ἀληθῆ ταῦτα φής· ἐμοῦ γοῦν Θούκρι- 353
τος πόσα κατέφαγεν ἀεὶ τεθνήξεσθαι δοκῶν καὶ ὁπότε 354
ἐσίοιμι ὑποστένων μύχιόν τι καὶ καθάπερ ἐξ ᾠοῦ νεοτ-
τὸς ἀτελὴς ἔτι ὑποκρώζων, ὥστ᾽ ἔγωγε ὅσον αὐτίκα οἰόμε-
νος ἐπιβήσειν αὐτὸν τῆς σοροῦ ἔπεμπόν τε πολλά, ὡς
μὴ ὑπερβάλλοιντό με οἱ ἀντερασταὶ τῇ μεγαλοδωρίᾳ, καὶ
τὰ πολλὰ ὑπὸ φροντίδων ἄγρυπνος ἐκείμην ἀριθμῶν ἕκα-

στα καὶ διατάττων. ταῦτα γοῦν μοι καὶ τοῦ ἀποθανεῖν αἴτια γεγένηται [ἀγρυπνία καὶ φροντίδες]· ὁ δὲ τοσοῦτόν μοι δέλεαρ καταπιὼν ἐφειστήκει θαπτομένῳ πρῴην ἐπιγελῶν.

5. *ΠΛΟΥΤ.* Εὖ γε, ὦ Θούκριτε, ζῴοις ἐπὶ μήκιστον πλουτῶν ἅμα καὶ τῶν τοιούτων καταγελῶν, μηδὲ πρότερόν γε σὺ ἀποθάνοις ἢ προπέμψας πάντας τοὺς κόλακας.

ΤΕΡΨ. Τοῦτο μέν, ὦ Πλούτων, καὶ ἐμοὶ ἥδιστον ἤδη, εἰ καὶ Χαροιάδης προτεθνήξεται Θουκρίτου.

ΠΛΟΥΤ. Θάρρει, ὦ Τερψίων· καὶ Φείδων γὰρ καὶ Μέλανθος καὶ ὅλως ἅπαντες προελεύσονται αὐτοῦ ὑπὸ
355 ταῖς αὐταῖς φροντίσιν.

ΤΕΡΨ. Ἐπαινῶ ταῦτα. ζῴοις ἐπὶ μήκιστον, ὦ Θούκριτε.

VII.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΟΥ.

1. *ΖΗΝ.* Σὺ δέ, ὦ Καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθανες; ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτι παράσιτος ὢν Δεινίου πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγὼν ἀπεπνίγην, οἶσθα· παρῆσθα γὰρ ἀποθνήσκοντί μοι.

ΚΑΛ. Παρῆν, ὦ Ζηνόφαντε· τὸ δὲ ἐμὸν παράδοξόν τι ἐγένετο. οἶσθα γὰρ καὶ σύ που Πτοιόδωρον τὸν γέροντα.

ΖΗΝ. Τὸν ἄτεκνον, τὸν πλούσιον, ᾧ σε τὰ πολλὰ ᾔδειν συνόντα.

ΚΑΛ. Ἐκεῖνον αὐτὸν ἀεὶ ἐθεράπευον ὑπισχνούμενον
356 ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξεσθαι. ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιστον ἐπεγίνετο καὶ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γέρων ἔζη, ἐπίτομόν τινα ὁδὸν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐξεῦρον· πριάμενος γὰρ φάρμακον ἀνέπεισα τὸν οἰνοχόον, ἐπειδὰν τάχιστα ὁ Πτοιόδωρος αἰτήσῃ πιεῖν, — πίνει δὲ ἐπιεικῶς ζωρότερον — ἐμβαλόντα ἐς κύλικα ἕτοιμον ἔχειν αὐτὸ καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ· εἰ δὲ τοῦτο ποιήσειεν, ἐλεύθερον ἐπωμοσάμην ἀφήσειν αὐτόν.

ΖΗΝ. Τί οὖν ἐγένετο; πάνυ γάρ τι παράδοξον ἐρεῖν ἔοικας.

2 2. ΚΑΛ. Ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἥκομεν, δύο δὴ ὁ μειρακίσκος κύλικας ἑτοίμους ἔχων τὴν μὲν τῷ Πτοιο- 357
δώρῳ τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δὲ ἑτέραν ἐμοί, σφαλεὶς οὐκ οἶδ' ὅπως ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Πτοιοδώρῳ δὲ τὸ ἀφάρμακτον ἔδωκεν· εἶτα ὁ μὲν ἔπινεν, ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐκείμην ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρός. τί τοῦτο γελᾷς, ὦ Ζηνόφαντε; καὶ μὴν οὐκ ἔδει γε ἑταίρῳ ἀνδρὶ ἐπιγελᾶν.

ΖΗΝ. Ἀστεῖα γάρ, ὦ Καλλιδημίδη, πέπονθας. ὁ γέρων δὲ τί πρὸς ταῦτα;

ΚΑΛ. Πρῶτον μὲν ὑπεταράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον, εἶτα συνείς, οἶμαι, τὸ γεγενημένον ἐγέλα καὶ αὐτός, οἷά με ὁ οἰνοχόος εἴργασται.

ΖΗΝ. Πλὴν ἀλλ' οὐδὲ σὲ τὴν ἐπίτομον ἐχρῆν τραπέσθαι· ἧκε γὰρ ἄν σοι διὰ τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον ὁ κλῆρος, εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερον.

VIII.

ΚΝΗΜΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΑΜΝΙΠΠΟΥ. 358

ΚΝΗΜ. Τοῦτ' ἐκεῖνο τὸ τῆς παροιμίας· ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα.

ΔΑΜ. Τί ἀγανακτεῖς, ὦ Κνήμων;

ΚΝΗΜ. Ὅ τι ἀγανακτῶ; κληρονόμον ἀκούσιος καταλέλοιπα κατασοφισθεὶς ὁ ἄθλιος, οὓς ἐβουλόμην ἂν μάλιστα σχεῖν τἀμὰ παραλιπών.

ΔΑΜ. Πῶς τοῦτο ἐγένετο;

ΚΝΗΜ. Ἑρμόλαον τὸν πάνυ πλούσιον ἄτεκνον ὄντα ἐθεράπευον ἐπὶ θανάτῳ, κἀκεῖνος οὐκ ἀηδῶς τὴν θεραπείαν προσίετο. ἔδοξε δή μοι [καὶ] σοφὸν τοῦτο εἶναι, θέσθαι διαθήκας ἐς τὸ φανερόν, ἐν αἷς ἐκείνῳ καταλέλοιπα τἀμὰ πάντα, ὡς κἀκεῖνος ζηλώσειε καὶ τὰ αὐτα πράξειεν.

ΔΑΜ. Τί οὖν δὴ ἐκεῖνος; 359

ΚΝΗΜ. Ὅ τι μὲν αὐτὸς ἐνέγραψε ταῖς ἑαυτοῦ διαθήκαις οὐκ οἶδα· ἐγὼ γοῦν ἄφνω ἀπέθανον τοῦ τέγους μοι ἐπιπεσόντος, καὶ νῦν Ἑρμόλαος ἔχει τἀμὰ ὥσπερ τις λάβραξ καὶ τὸ ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκατασπάσας.

ΔΑΜ. Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτόν σε τὸν ἁλιέα, ὥστε τὸ σόφισμα κατὰ σαυτοῦ συντέθεικας.

ΚΝΗΜ. Ἔοικα· οἰμώζω τοιγαροῦν.

IX.

ΣΙΜΥΛΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

1. ΣΙΜ. Ἥκεις ποτέ, ὦ Πολύστρατε, καὶ σὺ παρ' 1
ἡμᾶς ἔτη οἶμαι οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν βεβιωκώς;

ΠΟΛ. Ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα, ὦ Σιμύλε.

360 ΣΙΜ. Πῶς δὲ τὰ μετ' ἐμὲ ταῦτα ἐβίως τριάκοντα; ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ ἑβδομήκοντά σου ὄντος ἀπέθανον.

ΠΟΛ. Ὑπερήδιστα, εἰ καί σοι παράδοξον τοῦτο δόξει.

ΣΙΜ. Παράδοξον, εἰ γέρων τε καὶ ἀσθενὴς ἄτεκνός τε προσέτι ἥδεσθαι τοῖς ἐν τῷ βίῳ ἐδύνασο.

2. ΠΟΛ. Ἐδυνάμην ἔτι· καὶ τὸ μὲν πρῶτον παῖδες 2
ὡραῖοί μοι ἦσαν πολλοὶ καὶ γυναῖκες ἁβρόταται καὶ μύρα καὶ οἶνος ἀνθοσμίας καὶ τράπεζα ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ.

ΣΙΜ. Καινὰ ταῦτα· ἐγὼ γάρ σε πάνυ φειδόμενον ἠπιστάμην.

ΠΟΛ. Ἀλλ' ἐπέρρει μοι, ὦ γενναῖε, παρ' ἄλλων τἀγαθά· καὶ ἕωθεν μὲν εὐθὺς ἐπὶ θύρας ἐφοίτων μάλα πολλοί, μετὰ δὲ παντοῖά μοι δῶρα προσήγετο ἁπανταχόθεν τῆς γῆς τὰ κάλλιστα.

ΣΙΜ. Ἐτυράννησας, ὦ Πολύστρατε, μετ' ἐμέ;

ΠΟΛ. Οὔκ, ἀλλ' ἐραστὰς εἶχον μυρίους.

ΣΙΜ. Ἐγέλασα· ἐραστὰς σὺ τηλικοῦτος ὤν, ὀδόν-
361 τας τέτταρας ἔχων;

ΠΟΛ. Νὴ Δία, τοὺς ἀρίστους γε τῶν ἐν τῇ πόλει· καὶ γέροντά με καὶ φαλακρόν, ὡς ὁρᾷς, ὄντα καὶ λημῶντα

προσέτι καὶ κορυζῶντα ὑπερῄδοντο θεραπεύοντες, καὶ μακάριος ἦν αὐτῶν ὅντινα κἂν [καὶ μόνον] προσέβλεψα.

ΣΙΜ. Μῶν καὶ σύ τινα ὥσπερ ὁ Φάων τὴν Ἀφροδίτην ἐκ Χίου διεπόρθμευσας, εἶτά σοι εὐξαμένῳ ἔδωκε νέον εἶναι καὶ καλὸν ἐξ ὑπαρχῆς καὶ ἀξιέραστον;

ΠΟΛ. Οὔκ, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν περιπόθητος ἦν.

ΣΙΜ. Αἰνίγματα λέγεις.

3 3. *ΠΟΛ. Καὶ μὴν πρόδηλός γε ὁ ἔρως οὑτοσὶ πολὺς ὢν ὁ περὶ τοὺς ἀτέκνους καὶ πλουσίους γέροντας.*

ΣΙΜ. Νῦν μανθάνω σου τὸ κάλλος, ὦ θαυμάσιε, ὅτι παρὰ τῆς χρυσῆς Ἀφροδίτης ἦν.

ΠΟΛ. Ἀτάρ, ὦ Σιμύλε, οὐκ ὀλίγα τῶν ἐραστῶν ἀπολέλαυκα μονονουχὶ προσκυνούμενος ὑπ᾽ αὐτῶν· καὶ ἐθρυπτόμην δὲ πολλάκις καὶ ἀπέκλειον αὐτῶν τινας ἐνί- 362
οτε, οἱ δὲ ἡμιλλῶντο καὶ ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο ἐν τῇ περὶ ἐμὲ φιλοτιμίᾳ.

ΣΙΜ. Τέλος δ᾽ οὖν πῶς ἐβουλεύσω περὶ τῶν κτημάτων;

ΠΟΛ. Ἐς τὸ φανερὸν μὲν ἕκαστον αὐτῶν κληρονόμον ἀπολιπεῖν ἔφασκον, ὁ δ᾽ ἐπίστευέ τε ἂν καὶ κολακευτικώτερον παρεσκεύαζεν ἑαυτόν, ἄλλας δὲ τὰς ἀληθεῖς διαθήκας ἔχων ἐκείνας κατέλιπον οἰμώζειν ἅπασι φράσας.

4 4. *ΣΙΜ. Τίνα δὲ αἱ τελευταῖαι τὸν κληρονόμον ἔσχον; ἤ πού τινα τῶν ἀπὸ τοῦ γένους;*

ΠΟΛ. Οὐ μὰ Δί᾽, ἀλλὰ νεώνητόν τινα [τῶν μειρακίων] τῶν ὡραίων Φρύγα.

ΣΙΜ. Ἀμφὶ πόσα ἔτη, ὦ Πολίστρατε;

ΠΟΛ. Σχεδὸν ἀμφὶ τὰ εἴκοσι.

ΣΙΜ. Ἤδη μανθάνω ἅτινά σοι ἐκεῖνος ἐχαρίζετο.

ΠΟΛ. Πλὴν ἀλλὰ πολὺ ἐκείνων ἀξιώτερος ἦν κληρονομεῖν, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν καὶ ὄλεθρος, ὃν ἤδη καὶ αὐτοὶ οἱ ἄριστοι θεραπεύουσιν. ἐκεῖνος τοίνυν ἐκληρονόμησέ μου καὶ νῦν ἐν τοῖς εὐπατρίδαις ἀριθμεῖται ὑπεξυρημένος μὲν τὸ γένειον καὶ βαρβαρίζων, Κόδρου δὲ εὐγενέστερος καὶ Νιρέως καλλίων καὶ Ὀδυσσέως συνε- 363
τώτερος λεγόμενος εἶναι.

ΣΙΜ. Οὔ μοι μέλει· καὶ στρατηγησάτω τῆς Ἑλλάδος, εἰ δοκεῖ, ἐκεῖνοι δὲ μὴ κληρονομείτωσαν μόνον.

X.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΚΡΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

1. *ΧΑΡ.* Ἀκούσατε ὡς ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. μι- 1
κρὸν μὲν ἡμῖν, ὡς ὁρᾶτε, τὸ σκαφίδιον καὶ ὑπόσαθρόν ἐστι καὶ διαρρεῖ τὰ πολλά, καὶ ἢν τραπῇ ἐπὶ θάτερα, οἰχήσεται περιτραπέν, ὑμεῖς δὲ ἅμα τοσοῦτοι ἥκετε πολλὰ ἐπιφερόμενοι ἕκαστος. ἢν οὖν μετὰ τούτων ἐμβῆτε, δέ-
364 δια μὴ ὕστερον μετανοήσητε, καὶ μάλιστα ὁπόσοι νεῖν οὐκ ἐπίστασθε.

ΕΡΜ. Πῶς οὖν ποιήσαντες εὐπλοήσομεν;

ΧΑΡ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω· γυμνοὺς ἐπιβαίνειν χρὴ τὰ περιττὰ ταῦτα πάντα ἐπὶ τῆς ἠϊόνος καταλιπόντας· μόλις γὰρ ἂν καὶ οὕτως δέξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον. σοὶ δέ, ὦ Ἑρμῆ, μελήσει τὸ ἀπὸ τούτου μηδένα παραδέχεσθαι αὐτῶν, ὃς ἂν μὴ ψιλὸς ἥκῃ καὶ τὰ ἔπιπλα, ὥσπερ ἔφην, ἀποβαλών. παρὰ δὲ τὴν ἀποβάθραν ἑστὼς διαγίγνωσκε αὐτοὺς καὶ ἀναλάμβανε γυμνοὺς ἐπιβαίνειν ἀναγκάζων.

2. *ΕΡΜ.* Εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιήσωμεν. — Οὑ- 2
τοσὶ τίς ὁ πρῶτός ἐστι;

ΜΕΝ. Μένιππος ἔγωγε. ἀλλ' ἰδοὺ ἡ πήρα μοι, ὦ
365 Ἑρμῆ, καὶ τὸ βάκτρον ἐς τὴν λίμνην ἀπερρίφθων, τὸν τρίβωνα δὲ οὐδὲ ἐκόμισα εὖ ποιῶν.

ΕΡΜ. Ἔμβαινε, ὦ Μένιππε ἀνδρῶν ἄριστε, καὶ τὴν προεδρίαν παρὰ τὸν κυβερνήτην ἔχε ἐφ' ὑψηλοῦ, ὡς ἐπι-
σκοπῇς ἅπαντας. 3. ὁ καλὸς δ' οὗτος τίς ἐστι; 3

ΧΑΡΜ. Χαρμόλεως ὁ Μεγαρικὸς ὁ ἐπέραστος, οὗ τὸ φίλημα διτάλαντον ἦν.

ΕΡΜ. Ἀπόδυθι τοιγαροῦν τὸ κάλλος καὶ τὰ χείλη αὐτοῖς φιλήμασι καὶ τὴν κόμην τὴν βαθεῖαν καὶ τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν ἐρύθημα καὶ τὸ δέρμα ὅλον. ἔχει καλῶς,

4 εὔζωνος εἶ, ἐπίβαινε ἤδη. 4. ὁ δὲ τὴν πορφυρίδα οὑτοσὶ καὶ τὸ διάδημα ὁ βλοσυρὸς τίς ὢν τυγχάνεις;

ΛΑΜΠ. Λάμπιχος Γελῴων τύραννος. 366

ΕΡΜ. Τί οὖν, ὦ Λάμπιχε, τοσαῦτα ἔχων πάρει;

ΛΑΜΠ. Τί οὖν; ἐχρῆν, ὦ Ἑρμῆ, γυμνὸν ἥκειν τύραννον ἄνδρα;

ΕΡΜ. Τύραννον μὲν οὐδαμῶς, νεκρὸν δὲ μάλα· ὥστε ἀπόθου ταῦτα.

ΛΑΜΠ. Ἰδού σοι ὁ πλοῦτος ἀπέρριπται.

ΕΡΜ. Καὶ τὸν τῦφον ἀπόρριψον, ὦ Λάμπιχε, καὶ τὴν ὑπεροψίαν· βαρήσει γὰρ τὸ πορθμεῖον συνεμπεσόντα.

ΛΑΜΠ. Οὐκοῦν ἀλλὰ τὸ διάδημα ἔασόν με ἔχειν καὶ τὴν ἐφεστρίδα.

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄφες.

ΛΑΜΠ. Εἶεν. τί ἔτι; πάντα γὰρ ἀφεῖκα, ὡς ὁρᾷς.

ΕΡΜ. Καὶ τὴν ὠμότητα καὶ τὴν ἄνοιαν καὶ τὴν ὕβριν καὶ τὴν ὀργήν, καὶ ταῦτα ἄφες.

ΛΑΜΠ. Ἰδού σοι ψιλός εἰμι.

5 5. ΕΡΜ. Ἔμβαινε ἤδη. σὺ δὲ ὁ παχύς, ὁ πολύσαρκος τίς ὢν τυγχάνεις;

ΔΑΜ. Δαμασίας ὁ ἀθλητής.

ΕΡΜ. Ναί, ἔοικας· οἶδα γάρ σε πολλάκις ἐν ταῖς παλαίστραις ἰδών.

ΔΑΜ. Ναί, ὦ Ἑρμῆ· ἀλλὰ παράδεξαί με γυμνὸν ὄντα.

ΕΡΜ. Οὐ γυμνόν, ὦ βέλτιστε, τοσαύτας σάρκας περιβεβλημένον· ὥστε ἀπόδυθι αὐτάς, ἐπεὶ καταδύσεις τὸ σκάφος τὸν ἕτερον πόδα ὑπερθεὶς μόνον· ἀλλὰ καὶ 367 τοὺς στεφάνους τούτους ἀπόρριψον καὶ τὰ κηρύγματα.

ΔΑΜ. Ἰδού σοι γυμνός, ὡς ὁρᾷς, ἀληθῶς εἰμι καὶ ἰσοστάσιος τοῖς ἄλλοις νεκροῖς.

6 6. ΕΡΜ. Οὕτως ἄμεινον [ἀβαρῆ εἶναι]· ὥστε ἔμβαινε. καὶ σὺ δὲ τὸν πλοῦτον ἀποθέμενος, ὦ Κράτων, καὶ τὴν μαλακίαν δὲ προσέτι καὶ τὴν τρυφὴν μηδὲ τὰ ἐντάφια κόμιζε μηδὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα, κατάλιπε δὲ καὶ γένος καὶ δόξαν καὶ εἴ ποτέ σε ἡ πόλις ἀνε-

κήρυξε καὶ τὰς τῶν ἀνδριάντων ἐπιγραφάς, μηδέ, ὅτι μέγαν τάφον ἐπί σοι ἔχωσαν, λέγε· βαρύνει γὰρ καὶ ταῦτα μνημονευόμενα.

ΚΡΑΤ. Οὐχ ἑκὼν μέν, ἀπορρίψω δέ· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι;

7. ΕΡΜ. Βαβαί. σὺ δὲ ὁ ἔνοπλος τί βούλει; ἢ τί 7
τὸ τρόπαιον τοῦτο φέρεις;

ΣΤΡΑΤ. Ὅτι ἐνίκησα, ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἠρίστευσα καὶ ἡ πόλις ἐτίμησέ με.

ΕΡΜ. Ἄφες ὑπὲρ γῆς τὸ τρόπαιον· ἐν ᾅδου γὰρ
εἰρήνη καὶ οὐδὲν ὅπλων δεήσει. 8. ὁ σεμνὸς δὲ οὑτος ἀπό 8
γε τοῦ σχήματος καὶ βρενθυόμενος, ὁ τὰς ὀφρῦς ἐπηρ-
368 κώς, ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων τίς ἐστιν, ὁ τὸν βαθὺν πώγωνα καθειμένος;

ΜΕΝ. Φιλόσοφός τις, ὦ Ἑρμῆ, μᾶλλον δὲ γόης καὶ τερατείας μεστός· ὥστε ἀπόδυσον καὶ τοῦτον· ὄψει γὰρ πολλὰ καὶ γελοῖα ὑπὸ τῷ ἱματίῳ σκεπόμενα.

ΕΡΜ. Ἀπόθου σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον, εἶτα καὶ ταυτὶ
369 πάντα. ὦ Ζεῦ, ὅσην μὲν τὴν ἀλαζονείαν κομίζει, ὅσην δὲ ἀμαθίαν καὶ ἔριν καὶ κενοδοξίαν καὶ ἐρωτήσεις ἀπόρους καὶ λόγους ἀκανθώδεις καὶ ἐννοίας πολυπλόκους, ἀλλὰ καὶ ματαιοπονίαν μάλα πολλὴν καὶ λῆρον οὐκ ὀλίγον καὶ ὕθλους καὶ μικρολογίαν νὴ Δία καὶ χρυσίον γε
370 τουτὶ καὶ ἡδυπάθειαν καὶ ἀναισχυντίαν καὶ ὀργὴν καὶ τρυφὴν καὶ μαλακίαν· οὐ λέληθε γάρ με, εἰ καὶ μάλα περικρύπτεις αὐτά. καὶ τὸ ψεῦδος δὲ ἀπόθου καὶ τὸν τῦφον καὶ τὸ οἴεσθαι ἀμείνων εἶναι τῶν ἄλλων· ὡς εἴ γε ταῦτα πάντα ἔχων ἐμβαίης, ποία πεντηκόντορος δέξαιτο ἄν σε;

ΦΙΛ. Ἀποτίθεμαι τοίνυν αὐτά, ἐπείπερ οὕτω κελεύεις.

371 9. ΜΕΝ. Ἀλλὰ καὶ τὸν πώγωνα τοῦτον ἀποθέσθω, 9
ὦ Ἑρμῆ, βαρύν τε ὄντα καὶ λάσιον, ὡς ὁρᾷς· πέντε μναῖ τριχῶν εἰσι τοὐλάχιστον.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις· ἀπόθου καὶ τοῦτον.

ΦΙΛ. Καὶ τίς ὁ ἀποκείρων ἔσται;

ΕΡΜ. Μένιππος οὑτοσὶ λαβὼν πέλεκυν τῶν ναυ-

πηγικῶν ἀποκόψει αὐτὸν ἐπικόπῳ τῇ ἀποβάθρᾳ χρησάμενος.

ΜΕΝ. *Οὔκ, ὦ Ἑρμῆ, ἀλλὰ πρίονά μοι ἀνάδος· γε-* 372
λοιότερον γὰρ τοῦτο.

ΕΡΜ. *Ὁ πέλεκυς ἱκανός. εὖ γε. ἀνθρωπινώτερος γὰρ νῦν ἀναπέφηνας ἀποθέμενος σαυτοῦ τὴν κινάβραν.*

ΜΕΝ. *Βούλει μικρὸν ἀφέλωμαι καὶ τῶν ὀφρύων;*

ΕΡΜ. *Μάλιστα· ὑπὲρ τὸ μέτωπον γὰρ καὶ ταύτας ἐπῆρκεν, οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτῳ ἀνατείνων ἑαυτόν. τί τοῦτο; καὶ δακρύεις, ὦ κάθαρμα, καὶ πρὸς τὸν θάνατον ἀποδειλιᾷς; ἔμβηθι δ' οὖν.*

ΜΕΝ. *Ἓν ἔτι τὸ βαρύτατον ὑπὸ μάλης ἔχει.*

ΕΡΜ. *Τί, ὦ Μένιππε;* 373

ΜΕΝ. *Κολακείαν, ὦ Ἑρμῆ, πολλὰ ἐν τῷ βίῳ χρησιμεύσασαν αὐτῷ.*

ΦΙΛ. *Οὐκοῦν καὶ σύ, ὦ Μένιππε, ἀπόθου τὴν ἐλευθερίαν καὶ παρρησίαν καὶ τὸ ἄλυπον καὶ τὸ γενναῖον καὶ τὸν γέλωτα· μόνος γοῦν τῶν ἄλλων γελᾷς.*

ΕΡΜ. *Μηδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ἔχε ταῦτα, κοῦφα γὰρ καὶ πάνυ εὔφορα ὄντα καὶ πρὸς τὸν κατάπλουν χρήσιμα.*
10 10. *καὶ ὁ ῥήτωρ δὲ σὺ ἀπόθου τῶν ῥημάτων τὴν τοσαύ-*
την ἀπεραντολογίαν καὶ ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ 374
περιόδους καὶ βαρβαρισμοὺς καὶ τὰ ἄλλα βάρη τῶν λόγων.

ΡΗΤ. *Ἢν ἰδού, ἀποτίθεμαι.*

ΕΡΜ. *Εὖ ἔχει· ὥστε λύε τὰ ἀπόγεια, τὴν ἀποβάθραν ἀνελώμεθα, τὸ ἀγκύριον ἀνεσπάσθω, πέτασον τὸ ἱστίον, εὔθυνε, ὦ πορθμεῦ, τὸ πηδάλιον· εὐπλοῶμεν;*
11 11. *τί οἰμώζετε, ὦ μάταιοι, καὶ μάλιστα ὁ φιλόσοφος σὺ ὁ ἄρτι τὸν πώγωνα δεδῃωμένος;*

ΦΙΛ. *Ὅτι, ὦ Ἑρμῆ, ἀθάνατον ᾤμην τὴν ψυχὴν ὑπάρχειν.*

ΜΕΝ. *Ψεύδεται· ἄλλα γὰρ ἔοικε λυπεῖν αὐτόν.*

ΕΡΜ. *Τὰ ποῖα;*

ΜΕΝ. *Ὅτι μηκέτι δειπνήσει πολυτελῆ δεῖπνα μηδὲ νύκτωρ ἐξιὼν ἅπαντας λανθάνων τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας περίεισιν ἐν κύκλῳ τὰ χαμαιτυπεῖα, καὶ*

ἔωθεν ἐξαπατῶν τοὺς νέους ἐπὶ τῇ σοφίᾳ ἀργύριον λήψεται· ταῦτα λυπεῖ αὐτόν.

ΦΙΛ. Σὺ γάρ, ὦ Μένιππε, οὐκ ἄχθῃ ἀποθανών;

ΜΕΝ. Πῶς, ὃς ἔσπευσα ἐπὶ τὸν θάνατον καλέσαν-
375 *τος μηδενός;* 12. *ἀλλὰ μεταξὺ λόγων οὐ κραυγή τις* 12
ἀκούεται ὥσπερ τινῶν ἀπὸ γῆς βοώντων;

ΕΡΜ. Ναί, ὦ Μένιππε, οὐκ ἀφ' ἑνός γε χωρίου, ἀλλ' οἱ μὲν ἐς τὴν ἐκκλησίαν συνελθόντες ἄσμενοι γελῶσι πάντες ἐπὶ τῷ Λαμπίχου θανάτῳ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συνέχεται . . . . πρὸς τῶν γυναικῶν καὶ τὰ παιδία νεογνὰ ὄντα ὁμοίως κἀκεῖνα ὑπὸ τῶν παίδων βάλλεται ἀφθόνοις τοῖς λίθοις· ἄλλοι δὲ Διόφαντον τὸν ῥήτορα ἐπαινοῦσιν ἐν Σικυῶνι ἐπιταφίους λόγους διεξιόντα ἐπὶ Κράτωνι τουτῳί. καὶ νὴ Δία γε ἡ Δαμασίου μήτηρ κωκύουσα ἐξάρχει τοῦ θρήνου σὺν γυναιξὶν ἐπὶ τῷ Δαμασίᾳ· σὲ δέ, ὦ Μένιππε, οὐδεὶς δακρύει, καθ' ἡσυχίαν δὲ κεῖσαι μόνος.

13. *ΜΕΝ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν κυνῶν μετ'* 13
ὀλίγον ὠρυομένων οἴκτιστον ἐπ' ἐμοὶ καὶ τῶν κοράκων τυπτομένων τοῖς πτεροῖς, ὁπόταν συνελθόντες θάπτωσί με.

ΕΡΜ. Γεννάδας εἶ, ὦ Μένιππε. ἀλλ' ἐπεὶ καταπεπλεύκαμεν [ἡμεῖς], ὑμεῖς μὲν ἄπιτε πρὸς τὸ δικαστήριον
376 *εὐθεῖαν ἐκείνην προϊόντες, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ πορθμεὺς ἄλλους*
μετελευσόμεθα.

ΜΕΝ. Εὐπλοεῖτε, ὦ Ἑρμῆ· προΐωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς. τί οὖν ἔτι καὶ μέλλετε; πάντως δικασθῆναι δεήσει, καὶ τὰς καταδίκας φασὶν εἶναι βαρείας, τροχοὺς καὶ λίθους καὶ γῦπας· δειχθήσεται δὲ ὁ ἑκάστου βίος ἀκριβῶς.

XI.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

1. *ΚΡΑΤ. Μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίγνωσκες, ὦ* 1
Διόγενες, τὸν πάνυ πλούσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου, τὸν τὰς πολλὰς ὁλκάδας ἔχοντα, οὗ ἀνεψιὸς Ἀριστέας, πλούσιος

καὶ αὐτὸς ὤν, ὃς τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο εἰώθει ἐπιλέγειν,
ἤ μ᾽ ἀνάειρ᾽ ἢ ἐγὼ σέ. 377
ΔΙΟΓ. Τίνος ἕνεκα, ὦ Κράτης;
ΚΡΑΤ. Ἐθεράπευον ἀλλήλους τοῦ κλήρου ἕνεκα ἑκά-
τερος ἡλικιῶται ὄντες, καὶ τὰς διαθήκας ἐς τὸ φανε-
ρὸν ἐτίθεντο, Ἀριστέαν μὲν ὁ Μοίριχος, εἰ προαποθά-
νοι, δεσπότην ἀφιεὶς τῶν ἑαυτοῦ πάντων, Μοίριχον δὲ
ὁ Ἀριστέας, εἰ προαπέλθοι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν ἐγέγραπτο,
οἱ δ᾽ ἐθεράπευον ὑπερβαλλόμενοι ἀλλήλους τῇ κολακείᾳ·
καὶ οἱ μάντεις, οἵ τε ἀπὸ τῶν ἄστρων τεκμαιρόμενοι τὸ
μέλλον οἵ τε ἀπὸ τῶν ὀνειράτων, [ὥς γε Χαλδαίων παῖ-
δες,] ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος αὐτὸς ἄρτι μὲν Ἀριστέᾳ παρεῖχε
τὸ κράτος, ἄρτι δὲ Μοιρίχῳ, καὶ τὰ τάλαντα ποτὲ μὲν
ἐπὶ τοῦτον, ποτὲ δ᾽ ἐπ᾽ ἐκεῖνον ἔρρεπε.
2 2. *ΔΙΟΓ.* Τί οὖν πέρας ἐγένετο, ὦ Κράτης; ἀκοῦ-
σαι γὰρ ἄξιον.
ΚΡΑΤ. Ἄμφω τεθνᾶσιν ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας, οἱ δὲ κλῆ-
ροι ἐς Εὐνόμιον καὶ Θρασυκλέα μετῆλθον ἄμφω συγγε- 378
νεῖς ὄντας οὐδὲ πώποτε προμαντευσαμένους οὕτω γενή-
σεσθαι ταῦτα· διαπλέοντες γὰρ ἀπὸ Σικυῶνος ἐς Κίρραν
κατὰ μέσον τὸν πόρον πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ Ἰάπυγι
ἀνετράπησαν.
3 3. *ΔΙΟΓ.* Εὖ ἐποίησαν. ἡμεῖς δὲ ὁπότε ἐν τῷ βίῳ
ἦμεν, οὐδὲν τοιοῦτον ἐνενοοῦμεν περὶ ἀλλήλων· οὔτε ἐγώ
ποτε ηὐξάμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὡς κληρονομήσαιμι
τῆς βακτηρίας αὐτοῦ — εἶχε δὲ πάνυ καρτερὰν ἐκ κοτίνου
ποιησάμενος — οὔτε σὺ ὁ Κράτης ἐπεθύμεις οἶμαι κλη-
ρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, [καὶ] τὸν πίθον
καὶ τὴν πήραν χοίνικας δύο θέρμων ἔχουσαν.
ΚΡΑΤ. Οὐδὲν γάρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ᾽ οὐδὲ σοί,
ὦ Διόγενες· ἃ γὰρ ἐχρῆν, σύ τε Ἀντισθένους ἐκληρονό-
μησας καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλῷ μείζω καὶ σεμνότερα τῆς Περ-
σῶν ἀρχῆς.
ΔΙΟΓ. Τίνα ταῦτα φής; 379
ΚΡΑΤ. Σοφίαν, αὐτάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν,
ἐλευθερίαν.

ΔΙΟΓ. Νὴ Δία, μέμνημαι τοῦτον διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον παρὰ Ἀντισθένους καὶ σοὶ ἔτι πλείω καταλιπών.

4. *ΚΡΑΤ.* Ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἠμέλουν τῶν τοιούτων 4
κτημάτων καὶ οὐδεὶς ἐθεράπευεν ἡμᾶς κληρονομήσειν προσδοκῶν, ἐς δὲ τὸ χρυσίον πάντες ἔβλεπον.

ΔΙΟΓ. Εἰκότως· οὐ γὰρ εἶχον ἔνθα [ἂν] δέξαιντο τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν διερρυηκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθάπερ τὰ σαθρὰ τῶν βαλαντίων· ὥστε εἴ ποτε καὶ ἐμβάλοι τις ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν ἢ παρρησίαν ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπιπτεν εὐθὺς καὶ διέρρει, τοῦ πυθμένος στέγειν οὐ δυναμένου, οἷόν τι πάσχουσιν αἱ τοῦ Δαναοῦ αὗται παρθένοι εἰς τὸν τετρημένον πίθον ἐπαντλοῦσαι· τὸ δὲ χρυσίον ὀδοῦσι καὶ ὄνυξι καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον.

ΚΡΑΤ. Οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἕξομεν κἀνταῦθα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολὸν ἥξουσι κομίζοντες καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθμέως.

XII.

380 ## ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΑΝΝΙΒΟΥ, ΜΙΝΩΟΣ ΚΑΙ ΣΚΗΠΙΩΝΟΣ.

1. *ΑΛΕΞ.* Ἐμὲ δεῖ προκεκρίσθαι σου, ὦ Λίβυ· 1
ἀμείνων γάρ εἰμι.

ΑΝ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλ' ἐμέ.

ΑΛΕΧ. Οὐκοῦν ὁ Μίνως δικασάτω.

ΜΙΝ. Τίνες δὲ ἐστέ;

ΑΛΕΞ. Οὗτος μὲν Ἀννίβας ὁ Καρχηδόνιος, ἐγὼ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου.

ΜΙΝ. Νὴ Δία ἔνδοξοί γε ἀμφότεροι. ἀλλὰ περὶ τίνος ὑμῖν ἡ ἔρις;

ΑΛΕΞ. Περὶ προεδρίας· φησὶ γὰρ οὗτος ἀμείνων
381 γεγενῆσθαι στρατηγὸς ἐμοῦ, ἐγὼ δέ, ὥσπερ ἅπαντες ἴσασιν, οὐχὶ τούτου μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ ἐμοῦ φημὶ διενεγκεῖν τὰ πολεμικά.

ΜΙΝ. Οὐκοῦν ἐν μέρει ἑκάτερος εἰπάτω, σὺ δὲ πρῶτος ὁ Λίβυς λέγε.

2. *ΑΝ.* Ἓν μὲν τοῦτο, ὦ Μίνως, ὠνάμην, ὅτι ἐν- 2

*ταῦθα καὶ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον· ὥστε οὐδὲ ταύ-
τῃ πλέον ἂν οὗτος ἐνέγκαιτό μου. φημὶ δὲ τούτους μάλιστα
ἐπαίνου ἀξίους εἶναι, ὅσοι τὸ μηδὲν ἐξ ἀρχῆς ὄντες ὅμως
ἐπὶ μέγα προεχώρησαν δι' αὑτῶν δύναμίν τε περιβαλό-
μενοι καὶ ἄξιοι δόξαντες ἀρχῆς. ἔγωγ' οὖν μετ' ὀλίγων
ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰβηρίαν τὸ πρῶτον ὕπαρχος ὢν τῷ
ἀδελφῷ μεγίστων ἠξιώθην ἄριστος κριθείς, καὶ τούς τε
Κελτίβηρας εἷλον καὶ Γαλατῶν ἐκράτησα [τῶν ἑσπερίων]
καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβὰς τὰ περὶ τὸν Ἠριδανὸν ἅπαν-* 382
*τα κατέδραμον καὶ ἀναστάτους ἐποίησα τοσαύτας πόλεις
καὶ τὴν πεδινὴν Ἰταλίαν ἐχειρωσάμην καὶ μέχρι τῶν προ-
αστείων τῆς προὐχούσης πόλεως ἦλθον καὶ τοσούτους
ἀπέκτεινα διὰ μιᾶς ἡμέρας, ὥστε τοὺς δακτυλίους αὐτῶν
μεδίμνοις ἀπομετρῆσαι καὶ τοὺς ποταμοὺς γεφυρῶσαι νε-
κροῖς. καὶ ταῦτα πάντα ἔπραξα οὔτε Ἄμμωνος υἱὸς ὀνο-
μαζόμενος οὔτε θεὸς εἶναι προσποιούμενος ἢ ἐνύπνια
τῆς μητρὸς διεξιών, ἀλλ' ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν, στρα-
τηγοῖς τε τοῖς συνετωτάτοις ἀντεξεταζόμενος καὶ στρα-
τιώταις τοῖς μαχιμωτάτοις συμπλεκόμενος, οὐ Μήδους* 383
*καὶ Ἀρμενίους καταγωνιζόμενος ὑποφεύγοντας πρὶν διώ-
κειν τινὰ καὶ τῷ τολμήσαντι παραδιδόντας εὐθὺς τὴν*
3 *νίκην.* 3. *Ἀλέξανδρος δὲ πατρῴαν ἀρχὴν παραλαβὼν ηὔ-
ξησε καὶ ἐπὶ πολὺ ἐξέτεινε χρησάμενος τῇ τῆς τύχης
ὁρμῇ. ἐπεὶ δ' οὖν ἐνίκησέ τε καὶ τὸν ὄλεθρον ἐκεῖνον
Δαρεῖον ἐν Ἰσσῷ τε καὶ Ἀρβήλοις ἐκράτησεν, ἀποστὰς
τῶν πατρίων προσκυνεῖσθαι ἠξίου καὶ [ἐς] δίαιταν τὴν
Μηδικὴν μετεδιῄτησεν [ἑαυτὸν] καὶ ἐμιαιφόνει ἐν τοῖς* 384
*συμποσίοις καὶ τοὺς φίλους συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ.
ἐγὼ δὲ ἦρξα ἐπ' ἴσης τῆς πατρίδος, καὶ ἐπειδὴ μετεπέμ-
πετο τῶν πολεμίων μεγάλῳ στόλῳ ἐπιπλευσάντων τῇ
Λιβύῃ, ταχέως ὑπήκουσα, καὶ ἰδιώτην ἐμαυτὸν παρέσχον
καὶ καταδικασθεὶς ἤνεγκα εὐγνωμόνως τὸ πρᾶγμα. καὶ
ταῦτα ἔπραξα βάρβαρος ὢν καὶ ἀπαίδευτος παιδείας τῆς
Ἑλληνικῆς καὶ οὔτε Ὅμηρον ὥσπερ οὗτος ῥαψῳδῶν οὔτε
ὑπ' Ἀριστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδευθείς, μόνῃ δὲ τῇ φύ-
σει ἀγαθῇ χρησάμενος. ταῦτά ἐστιν δι' ἃ ἐγὼ Ἀλεξάνδρου* 385

ἀμείνων φημὶ εἶναι. εἰ δ' ἔστι καλλίων οὑτοσί, διότι δια-
δήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο, Μακεδόσι μὲν ἴσως καὶ
ταῦτα σεμνά, οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἀμείνων δόξειεν ἂν γεν-
ναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρὸς τῇ γνώμῃ πλέον ἤπερ τῇ
τύχῃ κεχρημένου.

ΜΙΝ. Ὁ μὲν εἴρηκεν οὐκ ἀγεννῆ τὸν λόγον οὐδὲ ὡς
Λίβυν εἰκὸς ἦν ὑπὲρ αὐτοῦ. σὺ δέ, ὦ Ἀλέξανδρε, τί
πρὸς ταῦτα φής;

386 4. ΑΛΕΞ. Ἐχρῆν μέν, ὦ Μίνως, μηδὲν [ἀποκρίνα- 4
σθαι] πρὸς ἄνδρα οὕτω θρασύν· ἱκανὴ γὰρ ἡ φήμη διδάξαι
σε, οἷος μὲν ἐγὼ βασιλεύς, οἷος δὲ οὗτος λῃστὴς ἐγένετο.
ὅμως δὲ ὅρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ διήνεγκα, ὃς νέος ὢν
ἔτι παρελθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα καὶ τὴν ἀρχὴν τεταραγ-
μένην κατέσχον καὶ τοὺς φονέας τοῦ πατρὸς μετῆλθον,
καὶ καταφοβήσας τὴν Ἑλλάδα τῇ Θηβαίων ἀπωλείᾳ, στρα-
τηγὸς ὑπ' αὐτῶν χειροτονηθεὶς οὐκ ἠξίωσα τὴν Μακε-
δόνων ἀρχὴν περιέπων ἀγαπᾶν ἄρχειν ὁπόσων ὁ πατὴρ
κατέλιπεν, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν καὶ δεινὸν
ἡγησάμενος, εἰ μὴ ἁπάντων κρατήσαιμι, ὀλίγους ἄγων
ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐπί τε Γρανικῷ ἐκράτησα με-
γάλῃ μάχῃ καὶ τὴν Λυδίαν λαβὼν καὶ Ἰωνίαν καὶ Φρυ-
γίαν καὶ ὅλως τὰ ἐν ποσὶν ἀεὶ χειρούμενος ἦλθον ἐπὶ
Ἰσσόν, ἔνθα Δαρεῖος ὑπέμεινε μυριάδας πολλὰς στρατοῦ
ἄγων. 5. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ὦ Μίνως, ὑμεῖς ἴστε ὅσους 5
ὑμῖν νεκροὺς ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας κατέπεμψα· φησὶ γοῦν ὁ
πορθμεὺς μὴ διαρκέσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ
387 σχεδίας πηξαμένους τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαπλεῦσαι. καὶ
ταῦτα δὲ ἔπραττον αὐτὸς προκινδυνεύων καὶ τιτρώσκε-
σθαι ἀξιῶν. καὶ ἵνα σοὶ μὴ τὰ ἐν Τύρῳ μηδὲ τὰ ἐν Ἀρ-
βήλοις διηγήσωμαι, ἀλλὰ καὶ μέχρι Ἰνδῶν ἦλθον καὶ τὸν
Ὠκεανὸν ὅρον ἐποιησάμην τῆς ἀρχῆς καὶ τοὺς ἐλέφαν-
τας αὐτῶν εἷλον καὶ Πῶρον ἐχειρωσάμην, καὶ Σκύθας
δὲ οὐκ εὐκαταφρονήτους ἄνδρας ὑπερβὰς τὸν Τάναϊν ἐνί-
κησα μεγάλῃ ἱππομαχίᾳ, καὶ τοὺς φίλους εὖ ἐποίησα
καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἠμυνάμην. εἰ δὲ καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς
ἀνθρώποις, συγγνωστοὶ ἐκεῖνοι πρὸς τὸ μέγεθος τῶν

6 πραγμάτων καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ. 6. τὸ δ' οὖν τελευταῖον ἐγὼ μὲν βασιλεύων ἀπέθανον, οὗτος δὲ ἐν φυγῇ ὢν παρὰ Προυσίᾳ τῷ Βιθυνῷ, καθάπερ ἄξιον ἦν πανουργότατον καὶ ὠμότατον ὄντα· ᾧ γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν Ἰταλῶν, ἐῶ λέγειν, ὅτι οὐκ ἰσχύς, ἀλλὰ πονηρία καὶ ἀπιστία καὶ δόλοι, νόμιμον δὲ ἢ προφανὲς οὐδὲν ἦν. ἐπεὶ δέ μοι ὠνείδισε τὴν τρυφήν, ἐπιλελῆσθαί μοι δοκεῖ οἷα ἐποίει ἐν Καπύῃ ἑταίραις συνὼν καὶ τοὺς τοῦ 388
πολέμου καιροὺς ὁ θαυμάσιος καθηδυπαθῶν. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ μικρὰ τὰ ἑσπέρια δόξας ἐπὶ τὴν ἕω μᾶλλον ὥρμησα, τί ἂν μέγα ἔπραξα Ἰταλίαν ἀναιμωτὶ λαβὼν καὶ Λιβύην καὶ τὰ μέχρι Γαδείρων ὑπαγόμενος; ἀλλ' οὐκ ἀξιόμαχα ἔδοξέ μοι ἐκεῖνα ὑποπτήσσοντα ἤδη καὶ δεσπότην ὁμολογοῦντα. εἴρηκα· σὺ δέ, ὦ Μίνως, δίκαζε· ἱκανὰ γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα.

7 7. ΣΚΗΠ. Μὴ πρότερον, ἢν μὴ καὶ ἐμοῦ ἀκούσῃς.

ΜΙΝ. Τίς γὰρ εἶ, ὦ βέλτιστε; ἢ πόθεν ὢν ἐρεῖς;

ΣΚΗΠ. Ἰταλιώτης Σκηπίων στρατηγὸς ὁ καθελὼν Καρχηδόνα καὶ κρατήσας Λιβύων μεγάλαις μάχαις.

ΜΙΝ. Τί οὖν καὶ σὺ ἐρεῖς;

ΣΚΗΠ. Ἀλεξάνδρου μὲν ἥττων εἶναι, τοῦ δὲ Ἀννίβου ἀμείνων, ὅς γε ἐδίωξα νικήσας αὐτὸν καὶ φυγεῖν κατ- 389
αναγκάσας ἀτίμως. πῶς οὖν οὐκ ἀναίσχυντος οὗτος, ὃς πρὸς Ἀλέξανδρον ἁμιλλᾶται, ᾧ οὐδὲ [Σκηπίων] ἐγὼ ὁ νενικηκὼς ἐμαυτὸν παραβάλλεσθαι ἀξιῶ;

ΜΙΝ. Νὴ Δί' εὐγνώμονα φῄς, ὦ Σκηπίων· ὥστε πρῶτος μὲν κεκρίσθω Ἀλέξανδρος, μετ' αὐτὸν δὲ σύ, εἶτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος Ἀννίβας οὐδὲ οὗτος εὐκαταφρόνητος ὤν.

XIII.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

1 1. ΔΙΟΓ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀλέξανδρε; καὶ σὺ τέθνηκας ὥσπερ καὶ ἡμεῖς [ἅπαντες;]

ΑΛΕΞ. Ὁρᾷς, ὦ Διόγενες· οὐ παράδοξον δέ, εἰ ἄν- 390
θρωπος ὢν ἀπέθανον.

ΔΙΟΓ. Οὐκοῦν ὁ Ἄμμων ἐψεύδετο λέγων ἑαυτοῦ σε εἶναι, σὺ δὲ Φιλίππου ἄρα ἦσθα;

ΑΛΕΞ. Φιλίππου δηλαδή· οὐ γὰρ ἂν ἐτεθνήκειν Ἄμμωνός γε ὤν.

ΔΙΟΓ. Καὶ μὴν καὶ περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος ὅμοια ἐλέγετο, δράκοντα ὁμιλεῖν αὐτῇ καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ εὐνῇ, εἶτα οὕτω σε τεχθῆναι, τὸν δὲ Φίλιππον ἐξηπατῆσθαι οἰόμενον πατέρα σου εἶναι.

ΑΛΕΞ. Κἀγὼ ταῦτα ἤκουον ὥσπερ σύ, νῦν δὲ ὁρῶ, ὅτι οὐδὲν ὑγιὲς οὔτε ἡ μήτηρ οὔτε οἱ τῶν Ἀμμωνίων προφῆται ἔλεγον.

ΔΙΟΓ. Ἀλλὰ τὸ ψεῦδος αὐτῶν οὐκ ἄχρηστόν σοι,
391 ὦ Ἀλέξανδρε, πρὸς τὰ πράγματα ἐγένετο· πολλοὶ γὰρ
ὑπέπτησσον θεὸν εἶναί σε νομίζοντες. 2. ἀτὰρ εἰπέ μοι, 2
τίνι τὴν τοσαύτην ἀρχὴν καταλέλοιπας;

ΑΛΕΞ. Οὐκ οἶδα, ὦ Διόγενες· οὐ γὰρ ἔφθασα ἐπισκῆψαί τι περὶ αὐτῆς ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀποθνήσκων Περδίκκᾳ τὸν δακτύλιον ἐπέδωκα. πλὴν ἀλλὰ τί γελᾷς, ὦ Διόγενες;

ΔΙΟΓ. Τί γὰρ ἄλλο ἢ ἀνεμνήσθην οἷα ἐποίει ἡ Ἑλλάς,
ἄρτι σε παρειληφότα τὴν ἀρχὴν κολακεύοντες καὶ
προστάτην αἱρούμενοι καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους,
ἔνιοι δὲ καὶ τοῖς δώδεκα θεοῖς προστιθέντες καὶ οἰκοδο-
μοῦντές σοι νεὼς καὶ θύοντες ὡς δράκοντος υἱῷ. 3. ἀλλ' 3
392 εἰπέ μοι, ποῦ σε οἱ Μακεδόνες ἔθαψαν;

ΑΛΕΞ. Ἔτι ἐν Βαβυλῶνι κεῖμαι τρίτην ταύτην ἡμέραν, ὑπισχνεῖται δὲ Πτολεμαῖος ὁ ὑπασπιστής, ἤν ποτε ἀγάγῃ σχολὴν ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐν ποσίν, ἐς Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν θάψειν μ' ἐκεῖ, ὡς γενοίμην εἷς τῶν Αἰγυπτίων θεῶν.

ΔΙΟΓ. Μὴ γελάσω οὖν, ὦ Ἀλέξανδρε, ὁρῶν καὶ ἐν ᾅδου ἔτι σε μωραίνοντα καὶ ἐλπίζοντα Ἄνουβιν ἢ Ὄσιριν γενήσεσθαι; πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μέν, ὦ θειότατε, μὴ ἐλπίσῃς· οὐ γὰρ θέμις ἀνελθεῖν τινα τῶν ἅπαξ διαπλευσάντων τὴν λίμνην καὶ ἐς τὸ εἴσω τοῦ στομίου παρελθόντων· οὐ γὰρ ἀμελὴς ὁ Αἰακὸς οὐδ' ὁ Κέρβερος εὐ-

4 καταφρόνητος. 4. ἐκεῖνο δέ γε ἡδέως ἂν μάθοιμι παρὰ
σοῦ, πῶς φέρεις, ὁπόταν ἐννοήσῃς, ὅσην εὐδαιμονίαν ὑπὲρ
γῆς ἀπολιπὼν ἀφῖξαι, σωματοφύλακας καὶ ὑπασπιστὰς
καὶ σατράπας καὶ χρυσὸν τοσοῦτον καὶ ἔθνη προσκυ-
νοῦντα καὶ Βαβυλῶνα καὶ Βάκτρα καὶ τὰ μεγάλα θηρία
καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐξελαύνοντα 393
διαδεδεμένον ταινίᾳ λευκῇ τὴν κεφαλὴν πορφυρίδα ἐμπε-
πορπημένον. οὐ λυπεῖ ταῦτά σε ὑπὸ τὴν μνήμην ἰόντα;
τί δακρύεις, ὦ μάταιε; οὐδὲ ταῦτά σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης
ἐπαίδευσε μὴ οἴεσθαι βέβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης;
5 5. *ΑΛΕΞ.* Ὁ σοφός; ἁπάντων ἐκεῖνος κολάκων ἐπι-
τριπτότατος ὤν. ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέ-
ναι, ὅσα μὲν ᾔτησε παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ ἐπέστελλεν, ὡς δὲ
κατεχρῆτό μου τῇ περὶ παιδείαν φιλοτιμίᾳ θωπεύων καὶ
ἐπαινῶν ἄρτι μὲν ἐς τὸ κάλλος, ὡς καὶ τοῦτο μέρος ὂν
τἀγαθοῦ, ἄρτι δὲ ἐς τὰς πράξεις καὶ τὸν πλοῦτον. καὶ
γὰρ αὖ καὶ τοῦτο ἀγαθὸν ἡγεῖτο εἶναι, ὡς μὴ αἰσχύνοιτο
καὶ αὐτὸς λαμβάνων· γόης, ὦ Διόγενες, ἄνθρωπος καὶ
τεχνίτης. πλὴν ἀλλὰ τοῦτό γε ἀπολέλαυκα αὐτοῦ τῆς σο-
φίας, τὸ λυπεῖσθαι ὡς ἐπὶ μεγίστοις ἀγαθοῖς ἐκείνοις, 394
ἃ κατηριθμήσω μικρὸν ἔμπροσθεν.
6 6. *ΔΙΟΓ.* Ἀλλ' οἶσθα ὃ δράσον; ἄκος γάρ σοι τῆς
λύπης ὑποθήσομαι· ἐπεὶ ἐνταῦθά γε ἐλλέβορος οὐ φύε-
ται, σὺ δὲ κἂν τὸ Λήθης ὕδωρ χανδὸν ἐπισπασάμενος
πίε καὶ αὖθις πίε καὶ πολλάκις· οὕτως γὰρ παύσῃ ἐπὶ
τοῖς Ἀριστοτέλους ἀγαθοῖς ἀνιώμενος. καὶ γὰρ Κλεῖτον
ἐκεῖνον ὁρῶ καὶ Καλλισθένην καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ σὲ
ὁρμῶντας, ὡς διασπάσαιντο καὶ ἀμύναιντό σε ὧν ἔδρα-
σας αὐτούς. ὥστε τὴν ἑτέραν σὺ ταύτην βάδιζε καὶ πῖνε
πολλάκις, ὡς ἔφην.

XIV.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

1 1. *ΦΙΛ.* Νῦν μέν, ὦ Ἀλέξανδρε, οὐκ ἂν ἔξαρνος
γένοιο μὴ οὐκ ἐμὸς υἱὸς εἶναι· οὐ γὰρ ἂν ἐτεθνήκεις Ἄμ- 395
μωνός γε ὤν.

ΑΛΕΞ. Οὐδ' αὐτὸς ἠγνόουν, ὦ πάτερ, ὡς Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου υἱός εἰμι, ἀλλ' ἐδεξάμην τὸ μάντευμα ὡς χρήσιμον ἐς τὰ πράγματα [οἰόμενος εἶναι].

ΦΙΛ. Τί λέγεις; χρήσιμον ἐδόκει σοι τὸ παρέχειν σεαυτὸν ἐξαπατηθησόμενον ὑπὸ τῶν προφητῶν;

ΑΛΕΞ. Οὐ τοῦτο, ἀλλ' οἱ βάρβαροι κατεπλάγησάν με καὶ οὐδεὶς ἔτι ἀνθίστατο οἰόμενοι θεῷ μάχεσθαι, ὥστε ῥᾷον ἐκράτουν αὐτῶν.

2. *ΦΙΛ.* Τίνων δὲ ἐκράτησας σύ γε ἀξιομάχων ἀν- 2
δρῶν, ὃς δειλοῖς ἀεὶ ξυνηνέχθης τοξάρια καὶ πελτάρια καὶ γέρρα οἰσύϊνα προβεβλημένοις; Ἑλλήνων κρατεῖν ἔργον ἦν, Βοιωτῶν καὶ Φωκέων καὶ Ἀθηναίων, καὶ τὸ Ἀρκάδων ὁπλιτικὸν καὶ τὴν Θετταλὴν ἵππον καὶ τοὺς Ἠλείων ἀκοντιστὰς καὶ τὸ Μαντινέων πελταστικὸν ἢ Θρᾷκας ἢ Ἰλλυριοὺς ἢ [καὶ] Παίονας χειρώσασθαι, ταῦτα μεγάλα·
396 Μήδων δὲ καὶ Περσῶν καὶ Χαλδαίων, χρυσοφόρων ἀνθρώπων καὶ ἁβρῶν, οὐκ οἶσθα ὡς πρὸ σοῦ μύριοι μετὰ Κλεάρχου ἀνελθόντες ἐκράτησαν οὐδ' ἐς χεῖρας ὑπομεινάντων ἐλθεῖν ἐκείνων, ἀλλὰ πρὶν ἢ τὸ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι φυγόντων;

3. *ΑΛΕΞ.* Ἀλλ' οἱ Σκύθαι γε, ὦ πάτερ, καὶ οἱ Ἰν- 3
δῶν ἐλέφαντες οὐκ εὐκαταφρόνητόν τι ἔργον, καὶ ὅμως οὐ διαστήσας αὐτοὺς οὐδὲ προδοσίαις ὠνούμενος τὰς νίκας ἐκράτουν αὐτῶν· οὐδ' ἐπιώρκησα πώποτε ἢ ὑποσχόμενος ἐψευσάμην ἢ ἄπιστον ἔπραξά τι τοῦ νικᾶν ἕνεκα. καὶ τοὺς Ἕλληνας δὲ τοὺς μὲν ἀναιμωτὶ παρέλαβον, Θηβαίους δὲ ἴσως ἀκούεις ὅπως μετῆλθον.

ΦΙΛ. Οἶδα ταῦτα πάντα· Κλεῖτος γὰρ ἀπήγγειλέ μοι, ὃν σὺ τῷ δόρατι μεταξὺ δειπνοῦντα διήλασας, ὅτι με πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε. 4. σὺ 4
δὲ καὶ τὴν Μακεδονικὴν χλαμύδα καταβαλὼν κάνδυν, ὥς φασι, μετενέδυς καὶ τιάραν ὀρθὴν ἐπέθου καὶ προσκυ-
397 νεῖσθαι ὑπὸ Μακεδόνων, ὑπ' ἐλευθέρων ἀνδρῶν, ἠξίους, καὶ τὸ πάντων γελοιότατον, ἐμιμοῦ τὰ τῶν νενικημένων. ἐῶ γὰρ λέγειν ὅσα ἄλλα ἔπραξας, λέουσι συγκατακλείων πεπαιδευμένους (†) ἄνδρας καὶ γάμους τοσούτους γαμῶν καὶ

Ἡφαιστίωνα ὑπεραγαπῶν. ἓν ἐπῄνεσα μόνον ἀκούσας, ὅτι ἀπέσχου τῆς τοῦ Δαρείου γυναικὸς καλῆς οὔσης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν θυγατέρων ἐπεμελήθης· βασιλικὰ γὰρ ταῦτα.

5 5. ΑΛΕΞ. Τὸ φιλοκίνδυνον δέ, ὦ πάτερ, οὐκ ἐπαινεῖς καὶ τὸ ἐν Ὀξυδράκαις πρῶτον καθαλέσθαι ἐντὸς τοῦ τείχους καὶ τοσαῦτα λαβεῖν τραύματα;

ΦΙΛ. Οὐκ ἐπαινῶ τοῦτο, ὦ Ἀλέξανδρε, οὐχ ὅτι μὴ καλὸν οἴομαι εἶναι καὶ τιτρώσκεσθαί ποτε τὸν βασιλέα καὶ προκινδυνεύειν τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ὅτι σοι τὸ τοιοῦτον ἥκιστα συνέφερε· θεὸς γὰρ εἶναι δοκῶν εἴ ποτε τρωθείης, καὶ βλέποιέν σε φοράδην ἐκ τοῦ πολέμου ἐκκομιζόμενον, αἵματι ῥεόμενον, οἰμώζοντα ἐπὶ τῷ τραύματι, ταῦτα γέλως ἦν τοῖς ὁρῶσιν, καὶ ὁ Ἄμμων γόης καὶ ψευδόμαντις 398
ἠλέγχετο καὶ οἱ προφῆται κόλακες. ἢ τίς οὐκ ἂν ἐγέλασεν ὁρῶν τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν λιποψυχοῦντα, καὶ δεόμενον τῶν ἰατρῶν [βοηθεῖν]; νῦν μὲν γὰρ ὁπότε ἤδη τέθνηκας, οὐκ οἴει πολλοὺς εἶναι τοὺς τὴν προσποίησιν ἐκείνην ἐπικερτομοῦντας, ὁρῶντας τὸν θεὸν ἐκτάδην νεκρὸν κείμενον, μυδῶντα ἤδη καὶ ἐξῳδηκότα κατὰ νόμον σωμάτων ἁπάντων; ἄλλως τε καὶ τοῦτο, ὃ χρήσιμον ἔφης, ὦ Ἀλέξανδρε, τὸ διὰ τοῦτο κρατεῖν ῥᾳδίως, πολὺ τῆς δόξης ἀφῄρει τῶν κατορθουμένων· πᾶν γὰρ ἐδόκει ἐνδεὲς ὑπὸ θεοῦ γίγνεσθαι δοκοῦν.

6 6. ΑΛΕΞ. Οὐ ταῦτα φρονοῦσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ ἐμοῦ, ἀλλὰ Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ ἐνάμιλλον τιθέασί με. καίτοι τὴν Ἄορνον ἐκείνην, οὐδετέρου ἐκείνων λαβόντος, ἐγὼ μόνος ἐχειρωσάμην.

ΦΙΛ. Ὁρᾷς ὅτι ταῦτα ὡς υἱὸς Ἄμμωνος λέγεις, ὃς Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ παραβάλλειν σεαυτὸν οὐκ αἰσχύνῃ; ὦ Ἀλέξανδρε, οὐδὲ νῦν τὸν τῦφον ἀπο[μα]θήσῃ καὶ γνώσῃ σεαυτὸν καὶ συνήσεις [ἤδη] νεκρὸς ὤν;

XV.

399 ## ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΧΟΥ.

1. *ΑΝΤ.* Οἷα πρῴην, Ἀχιλλεῦ, πρὸς τὸν Ὀδυσσέα 1
σοι εἴρηται περὶ τοῦ θανάτου ὡς ἀγεννῆ καὶ ἀνάξια τοῖν
διδασκάλοιν ἀμφοῖν, Χείρωνός τε καὶ Φοίνικος. ἠκροώ-
μην γάρ, ὁπότε ἔφης βούλεσθαι ἐπάρουρος ὢν θητεύειν
[παρά] τινι τῶν ἀκλήρων, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη, μᾶλ-
λον ἢ πάντων ἀνάσσειν τῶν νεκρῶν. ταῦτα μὲν οὖν ἀγεννῆ
τινα Φρύγα ἢ Λυδὸν καὶ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος φιλόζωον
ἴσως ἐχρῆν λέγειν, τὸν Πηλέως δὲ υἱόν, τὸν φιλοκινδυνό-
τατον ἡρώων ἁπάντων, ταπεινὰ οὕτω περὶ αὑτοῦ διανοεῖ-
σθαι πολλὴ αἰσχύνη καὶ ἐναντιότης πρὸς τὰ πεπραγμένα
σοι ἐν τῷ βίῳ, ὃς ἐξὸν ἀκλεῶς ἐν τῇ Φθιώτιδι πολυ-
400 χρόνιον βασιλεύειν ἑκὼν προείλου τὸν μετὰ τῆς ἀγαθῆς
δόξης θάνατον.

2. *ΑΧ.* Ὦ παῖ Νέστορος, ἀλλὰ τότε μὲν ἄπειρος 2
ἔτι τῶν ἐνταῦθα ὢν καὶ τὸ βέλτιον [ἐκείνων] ὁπότερον ἦν
ἀγνοῶν τὸ δύστηνον ἐκεῖνο δοξάριον προετίμων τοῦ βίου,
νῦν δὲ συνίημι ἤδη ὡς ἐκείνη μὲν ἀνωφελής, εἰ καὶ ὅτι
μάλιστα οἱ ἄνω ῥαψῳδήσουσί με· μετὰ νεκρῶν δὲ ὁμοτιμία,
καὶ οὔτε τὸ κάλλος ἐκεῖνο, ὦ Ἀντίλοχε, οὔτε ἡ ἰσχὺς
πάρεστιν, ἀλλὰ κείμεθα ἅπαντες ὑπὸ τῷ αὐτῷ ζόφῳ
ὅμοιοι καὶ κατ᾽ οὐδὲν ἀλλήλων διαφέροντες, καὶ οὔτε οἱ
τῶν Τρώων νεκροὶ δεδίασί με οὔτε οἱ τῶν Ἀχαιῶν θερα-
πεύουσιν, ἰσομοιρία δὲ ἀκριβὴς καὶ νεκρὸς ὅμοιος „ἠμὲν
κακὸς ἠδὲ καὶ ἐσθλός.“ ταῦτά με ἀνιᾷ καὶ ἄχθομαι, ὅτι
μὴ θητεύω ζῶν.

3. *ΑΝΤ.* Ὅμως τί οὖν ἄν τις πάθοι, ὦ Ἀχιλλεῦ; 3
ταῦτα γὰρ ἔδοξε τῇ φύσει, πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαντας,
ὥστε χρὴ ἐμμένειν τῷ νόμῳ καὶ μὴ ἀνιᾶσθαι τοῖς δια-
401 τεταγμένοις. ἄλλως τε ὁρᾷς τῶν ἑταίρων ὅσοι περὶ σέ
ἐσμεν οἵδε· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξεται [πάν-
τως]. φέρει δὲ παραμυθίαν [καὶ] ἡ κοινωνία τοῦ πράγ-
ματος καὶ τὸ μὴ μόνον αὐτὸ πεπονθέναι. ὁρᾷς τον
Ἡρακλέα καὶ τὸν Μελέαγρον καὶ ἄλλους θαυμαστοὺς ἄν-

δρας, οἳ οὐκ ἂν οἶμαι δέξαιντο ἀνελθεῖν, εἴ τις αὐτοὺς ἀναπέμψειε θητεύσοντας ἀκλήροις καὶ ἀνολβίοις ἀνδράσιν·

4 4. *ΑΧ.* Ἑταιρικὴ μὲν ἡ παραίνεσις, ἐμὲ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ μνήμη τῶν παρὰ τὸν βίον ἀνιᾷ, οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν ἕκαστον· εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε, ταύτῃ χείρους ἐστὲ καθ' ἡσυχίαν αὐτὸ πάσχοντες.

ΑΝΤ. Οὔκ, ἀλλ' ἀμείνους, ὦ Ἀχιλλεῦ· τὸ γὰρ ἀνωφελὲς τοῦ λέγειν ὁρῶμεν· σιωπᾶν γὰρ καὶ φέρειν καὶ ἀνέχεσθαι δέδοκται ἡμῖν, μὴ καὶ γέλωτα ὄφλωμεν ὥσπερ [καὶ] σὺ τοιαῦτα εὐχόμενοι.

XVI.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ. 402

1 1. *ΔΙΟΓ.* Οὐχ Ἡρακλῆς οὗτός ἐστιν; οὐ μὲν οὖν ἄλλος, μὰ τὸν Ἡρακλέα· τὸ τόξον, τὸ ῥόπαλον, ἡ λεοντῆ, τὸ μέγεθος, ὅλος Ἡρακλῆς ἐστιν. εἶτα τέθνηκε Διὸς υἱὸς ὤν; εἰπέ μοι, ὦ καλλίνικε, νεκρὸς εἶ; ἐγὼ γάρ σοι ἔθυον ὑπὲρ γῆς ὡς θεῷ.

ΗΡ. Καὶ ὀρθῶς ἔθυες· αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἐν τῷ οὐρανῷ τοῖς θεοῖς σύνεστι „καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,“ ἐγὼ δ' εἴδωλόν εἰμι αὐτοῦ.

ΔΙΟΓ. Πῶς λέγεις; εἴδωλον τοῦ θεοῦ; καὶ δυνατὸν ἐξ ἡμισείας μέν τινα θεὸν εἶναι, τεθνάναι δὲ τῷ ἡμίσει;

ΗΡ. Ναί· οὐ γὰρ ἐκεῖνος τέθνηκεν, ἀλλ' ἐγὼ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ.

2 2. *ΔΙΟΓ.* Μανθάνω· ἄντανδρόν σε τῷ Πλούτωνι 403
παρέδωκεν ἀνθ' ἑαυτοῦ, καὶ σὺ νῦν ἀντ' ἐκείνου νεκρὸς εἶ.

ΗΡ. Τοιοῦτό τι.

ΔΙΟΓ. Πῶς οὖν ἀκριβὴς ὁ Αἰακὸς ὢν οὐ διέγνω σε μὴ ὄντα ἐκεῖνον, ἀλλὰ παρεδέξατο Ἡρακλέα ὑποβολιμαῖον ὄντα;

ΗΡ. Ὅτι ἐῴκειν ἀκριβῶς.

ΔΙΟΓ. Ἀληθῆ λέγεις· ἀκριβῶς γάρ, ὥστε αὐτὸς εἶναι. ὅρα γοῦν μὴ τὸ ἐναντίον ἐστὶ καὶ σὺ μὲν εἶ ὁ

Ἡρακλῆς, τὸ δὲ εἴδωλον γεγάμηκε τὴν Ἥβην παρὰ τοῖς θεοῖς.

3. ΗΡ. Θρασὺς εἶ καὶ λάλος, καὶ εἰ μὴ παύσῃ σκώπτων εἰς ἐμέ, εἴσῃ αὐτίκα οἵου θεοῦ εἴδωλόν εἰμι. 3

ΔΙΟΓ. Τὸ μὲν τόξον γυμνὸν καὶ πρόχειρον· ἐγὼ δὲ τί ἂν ἔτι φοβοίμην σε ἅπαξ τεθνηκώς; ἀτὰρ εἰπέ μοι πρὸς τοῦ σοῦ Ἡρακλέους, ὁπότε ἐκεῖνος ἔζη, συνῆς αὐτῷ καὶ τότε εἴδωλον ὤν; ἢ εἷς μὲν ἦτε παρὰ τὸν βίον,
404 ἐπεὶ δὲ ἀπεθάνετε, διαιρεθέντες ὁ μὲν ἐς θεοὺς ἀπέπτατο, σὺ δὲ τὸ εἴδωλον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, εἰς ᾅδου πάρει;

ΗΡ. Ἐχρῆν μὲν μηδ᾽ ἀποκρίνασθαι πρὸς ἄνδρα οὕτως ἐρεσχηλοῦντα· ὅμως δ᾽ οὖν καὶ τοῦτο ἄκουσον· ὁπόσον μὲν γὰρ Ἀμφιτρύωνος ἐν τῷ Ἡρακλεῖ ἦν, τοῦτο τέθνηκε καί εἰμι ἐγὼ ἐκεῖνο ὁ παρών, ὃ δὲ ἦν τοῦ Διός, ἐν οὐρανῷ σύνεστι τοῖς θεοῖς.

4. ΔΙΟΓ. Σαφῶς νῦν μανθάνω· δύο γὰρ φὴς ἔτεκεν ἡ Ἀλκμήνη κατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλέας, τὸν μὲν ὑπ᾽ Ἀμφιτρύωνι, τὸν δὲ παρὰ τοῦ Διός, ὥστε ἐλελήθειτε δίδυμοι ὄντες ὁμομήτριοι. 4

ΗΡ. Οὔκ, ὦ μάταιε· ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἦμεν.

ΔΙΟΓ. Οὐκ ἔστι μαθεῖν τοῦτο ῥᾴδιον, συνθέτους δύο ὄντας Ἡρακλέας, ἐκτὸς εἰ μὴ ὥσπερ ἱπποκένταυρός τις ἦτε ἐς ἓν συμπεφυκότες ἄνθρωπος καὶ θεός.

ΗΡ. Οὐ γὰρ [καὶ] πάντες οὕτω σοι δοκοῦσι συγκεῖσθαι ἐκ δυεῖν, ψυχῆς καὶ σώματος; ὥστε τί τὸ κωλῦόν
405 ἐστι τὴν μὲν ψυχὴν ἐν οὐρανῷ εἶναι, ἥπερ ἦν ἐκ Διός, τὸ δὲ θνητὸν ἐμὲ παρὰ τοῖς νεκροῖς;

5. ΔΙΟΓ. Ἀλλ᾽, ὦ βέλτιστε Ἀμφιτρυωνιάδη, καλῶς ἂν ταῦτα ἔλεγες, εἰ σῶμα ἦσθα, νῦν δὲ ἀσώματον εἴδωλον εἶ· ὥστε κινδυνεύεις τριπλοῦν ἤδη ποιῆσαι τὸν Ἡρακλέα. 5

ΗΡ. Πῶς τριπλοῦν;

ΔΙΟΓ. Ὧδέ πως· εἰ γὰρ ὁ μέν τις ἐν οὐρανῷ, ὁ δὲ παρ᾽ ἡμῖν σὺ τὸ εἴδωλον, τὸ δὲ σῶμα ἐν τῇ Οἴτῃ κόνις ἤδη γενόμενον, τρία δὴ ταῦτα γίγνεται. καὶ σκόπει, ὅντινα δὴ πατέρα τὸν τρίτον ἐπινοήσεις τῷ σώματι.

ΗΡ. Θρασὺς εἶ καὶ σοφιστής· τίς δὲ καὶ ὢν τυγχάνεις;

ΔΙΟΓ. Διογένους τοῦ Σινωπέως εἴδωλον, αὐτὸς δὲ οὐ μὰ Δία „μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,“ ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις νεκρῶν ἀνδρῶν συνὼν [Ὁμήρου] καὶ τῆς τοσαύτης ψυχρολογίας καταγελῶ.

XVII.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ. 406

1 1. *ΜΕΝ.* Τί κλάεις, ὦ Τάνταλε; ἢ τί σεαυτὸν ὀδύρῃ ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἑστώς;

ΤΑΝ. Ὅτι, ὦ Μένιππε, ἀπόλωλα ὑπὸ τοῦ δίψους.

ΜΕΝ. Οὕτως ἀργὸς εἶ, ὡς μὴ ἐπικύψας πιεῖν ἢ καὶ νὴ Δί' ἀρυσάμενος κοίλῃ τῇ χειρί;

ΤΑΝ. Οὐδὲν ὄφελος, εἰ ἐπικύψαιμι· φεύγει γὰρ τὸ ὕδωρ, ἐπειδὰν προσιόντα αἴσθηταί με· ἢν δέ ποτε καὶ ἀρύσωμαι καὶ προσενέγκω τῷ στόματι, οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸ χεῖλος, καὶ διὰ τῶν δακτύλων διαρρυὲν οὐκ οἶδ' ὅπως αὖθις ἀπολείπει ξηρὰν τὴν χεῖρά μοι.

ΜΕΝ. Τεράστιόν τι πάσχεις, ὦ Τάνταλε. ἀτὰρ εἰπέ μοι, τί δὲ καὶ δέῃ τοῦ πιεῖν; οὐ γὰρ σῶμα ἔχεις, ἀλλ' ἐκεῖνο 407 μὲν ἐν Λυδίᾳ που τέθαπται, ὅπερ καὶ πεινῆν καὶ διψῆν ἐδύνατο, σὺ δὲ ἡ ψυχὴ πῶς ἂν ἔτι [ἢ] διψῴης [ἢ πίνοις];

ΤΑΝ. Τοῦτ' αὐτὸ ἡ κόλασίς ἐστι, τὸ διψῆν τὴν ψυχὴν ὡς σῶμα ουσαν.

2 2. *ΜΕΝ.* Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτως πιστεύσομεν, ἐπεὶ φὴς κολάζεσθαι τῷ δίψει. τί δ' οὖν σοι τὸ δεινὸν ἔσται; ἢ δέδιας μὴ ἐνδείᾳ τοῦ ποτοῦ ἀποθάνῃς; οὐχ ὁρῶ γὰρ ἄλλον ᾅδην μετὰ τοῦτον ἢ ἕτερον ἐντεῦθεν θάνατον.

ΤΑΝ. Ὀρθῶς μὲν λέγεις· καὶ τοῦτο δ' οὖν μέρος τῆς καταδίκης τὸ ἐπιθυμεῖν πιεῖν μηδὲν δεόμενον.

ΜΕΝ. Ληρεῖς, ὦ Τάνταλε, καὶ ὡς ἀληθῶς ποτοῦ δεῖσθαι δοκεῖς, ἀκράτου γε ἐλλεβόρου νὴ Δία, ὅστις τοὐναντίον τοῖς ὑπὸ τῶν λυττώντων κυνῶν δεδηγμένοις πέπονθας οὐ τὸ ὕδωρ ἀλλὰ τὴν δίψαν πεφοβημένος.

ΤΑΝ. Οὐδὲ τὸν ἐλλέβορον, ὦ Μένιππε, ἀναίνομαι
408 πιεῖν, γένοιτό μοι μόνον.

ΜΕΝ. Θάρρει, ὦ Τάνταλε, ὡς οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος πίεται τῶν νεκρῶν· ἀδύνατον γάρ· καίτοι οὐ πάντες ὥσπερ σὺ ἐκ καταδίκης διψῶσι τοῦ ὕδατος αὐτοὺς οὐχ ὑπομένοντος.

XVIII.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

1. *ΜΕΝ.* Ποῦ δὲ οἱ καλοί εἰσιν ἢ αἱ καλαί, Ἑρμῆ; 1
ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλὴν κατ᾽ ἐκεῖνο ἀπόβλεψον, ἐπὶ τὰ δεξιά, ἔνθα ὁ Ὑάκινθός τέ ἐστι καὶ Νάρκισσος καὶ Νιρεὺς καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Τυρὼ καὶ Ἑλένη καὶ Λήδα καὶ ὅλως ταῦτα τὰ κάλλη πάντα.

409 *ΜΕΝ.* Ὀστᾶ μόνα ὁρῶ καὶ κρανία τῶν σαρκῶν
γυμνά, ὅμοια τὰ πολλά.

ΕΡΜ. Καὶ μὴν ἐκεῖνά γέ ἐστιν ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι τὰ ὀστᾶ, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν.

ΜΕΝ. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην ἔγωγε.

ΕΡΜ. Τουτὶ τὸ κρανίον ἡ Ἑλένη ἐστίν.

2. *ΜΕΝ.* Εἶτα διὰ τοῦτο αἱ χίλιαι νῆες ἐπληρώθη- 2
σαν ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν;

ΕΡΜ. Ἀλλ᾽ οὐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, ζῶσαν τὴν γυναῖκα· ἔφης γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶναι

τοιῆδ᾽ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·

ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη ξηρὰ ὄντα εἴ τις βλέποι ἀποβεβληκότα τὴν βαφήν, ἄμορφα δῆλον ὅτι αὐτῷ δόξει, ὅτε μέντοι ἀνθεῖ καὶ ἔχει τὴν χροίαν, κάλλιστά ἐστιν.

ΜΕΝ. Οὐκοῦν τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, θαυμάζω, εἰ μὴ συνίεσαν οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὕτως ὀλιγοχρονίου καὶ ῥᾳδίως ἀπανθοῦντος πονοῦντες.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι. ὥστε σὺ μὲν ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλῃς, κεῖσο καταβαλὼν σεαυτόν, ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μετελεύσομαι.

XIX.

ΑΙΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ, ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΔΟΣ. 410

1 1. *ΑΙΑΚ.* Τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ἑλένην προσπεσών;

ΠΡΩΤ. Ὅτι διὰ ταύτην, ὦ Αἰακέ, ἀπέθανον ἡμιτελῆ μὲν τὸν δόμον καταλιπών, χήραν δὲ τὴν νεόγαμον γυναῖκα.

ΑΙΑΚ. Αἰτιῶ τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅστις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύτης γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν.

ΠΡΩΤ. Εὖ λέγεις· ἐκεῖνόν μοι αἰτιατέον.

ΜΕΝ. Οὐκ ἐμέ, ὦ βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιότερον τὸν Πάριν, ὃς ἐμοῦ τοῦ ξένου τὴν γυναῖκα παρὰ πάντα τὰ δίκαια ᾤχετο ἁρπάσας· οὗτος γὰρ οὐχ ὑπὸ σοῦ μόνου, ἀλλ' ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων ἄξιος ἄγχεσθαι τοσούτοις θανάτου αἴτιος γεγενημένος.

ΠΡΩΤ. Ἄμεινον οὕτω· σὲ τοιγαροῦν, ὦ Δύσπαρι, 411
οὐκ ἀφήσω ποτὲ ἐκ τῶν χειρῶν.

ΠΑΡ. Ἄδικα ποιῶν, ὦ Πρωτεσίλαε, καὶ ταῦτα ὁμότεχνον ὄντα σοι· ἐρωτικὸς γὰρ καὶ αὐτός εἰμι καὶ τῷ αὐτῷ θεῷ κατέσχημαι· οἶσθα δὲ ὡς ἀκούσιόν τί ἐστι καί τις ἡμᾶς δαίμων ἄγει ἔνθα ἂν ἐθέλῃ, καὶ ἀδύνατόν ἐστιν ἀντιτάττεσθαι αὐτῷ.

2 2. *ΠΡΩΤ.* Εὖ λέγεις. εἴθε οὖν μοι τὸν Ἔρωτα ἐνταῦθά που λαβεῖν δυνατὸν ἦν.

ΑΙΑΚ. Ἐγώ σοι καὶ περὶ τοῦ Ἔρωτος ἀποκρινοῦμαι τὰ δίκαια· φήσει γὰρ αὐτὸς μὲν τοῦ ἐρᾶν τῷ Πάριδι ἴσως γεγενῆσθαι αἴτιος, τοῦ θανάτου δέ σοι οὐδένα ἄλλον, ὦ Πρωτεσίλαε, ἢ σὲ αὐτόν, ὃς ἐκλαθόμενος τῆς νεογάμου γυναικός, ἐπεὶ προσεφέρεσθε τῇ Τρῳάδι, οὕτως φιλοκινδύνως καὶ ἀπονενοημένως προεπήδησας τῶν ἄλλων

δόξης ἐρασθείς, δι' ἣν πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανες.

ΠΡΩΤ. Οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ σοι, ὦ Αἰακέ, ἀποκρινοῦμαι δικαιότερα· οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἴτιος, ἀλλ' ἡ Μοῖρα καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐπικεκλῶσθαι.

ΑΙΑΚ. Ὀρθῶς· τί οὖν τούτους αἰτιᾷ;

XX.

412 ### ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΑΙΑΚΟΥ.

1. ΜΕΝ. Πρὸς Διονύσου τοῦ Καταιβάτου, ὦ Αἰακέ, 1
περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα.

ΑΙΑΚ. Οὐ ῥᾴδιον, ὦ Μένιππε, ἅπαντα· ὅσα μέντοι κεφαλαιώδη, μάνθανε· οὑτοσὶ μὲν ὅτι Κέρβερός [ἐστιν] οἶσθα, καὶ τὸν πορθμέα τοῦτον, ὅς σε διεπέρασε, καὶ τὴν λίμνην καὶ τὸν Πυριφλεγέθοντα ἤδη ἑώρακας ἐσιών.

413 ΜΕΝ. Οἶδα ταῦτα καὶ σέ, ὅτι πυλωρεῖς, καὶ τὸν βασιλέα εἶδον καὶ τὰς Ἐρινῦς· τοὺς δὲ ἀνθρώπους μοι τοὺς πάλαι δεῖξον καὶ μάλιστα τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν.

ΑΙΑΚ. Οὗτος μὲν Ἀγαμέμνων, οὗτος δὲ Ἀχιλλεύς, οὗτος δὲ Ἰδομενεὺς πλησίον, οὗτος δὲ Ὀδυσσεύς, εἶτα Αἴας καὶ Διομήδης καὶ οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων.

2. ΜΕΝ. Βαβαὶ ὦ Ὅμηρε, οἷά σοι τῶν ῥαψῳδιῶν 2
τὰ κεφάλαια χαμαὶ ἔρριπται ἄγνωστα καὶ ἄμορφα, κόνις πάντα καὶ λῆρος πολύς, ἀμενηνὰ ὡς ἀληθῶς κάρηνα.

ΑΙΑΚ. Οὗτος δέ, ὦ Μένιππε, Κῦρός ἐστιν· οὗτος δὲ Κροῖσος, ὁ δ' ὑπὲρ αὐτὸν Σαρδανάπαλλος, ὁ δ' ὑπὲρ τούτους Μίδας, ἐκεῖνος δὲ Ξέρξης.

414 ΜΕΝ. Εἶτα σέ, ω κάθαρμα, ἡ Ἑλλὰς ἔφριττε ζευγνύντα μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διὰ δὲ τῶν ὀρῶν πλεῖν ἐπιθυμοῦντα; [οἷος δὲ καὶ ὁ Κροῖσός ἐστι]. τὸν Σαρδανάπαλλον δέ, ὦ Αἰακέ, πατάξαι μοι κατὰ κόρρης ἐπίτρεψον.

ΑΙΑΚ. Μηδαμῶς· διαθρύψεις γὰρ αὐτοῦ τὸ κρανίον γυναικεῖον ὄν.

ΜΕΝ. Οὐκοῦν ἀλλὰ προσπτύσομαί γε πάντως ἀνδρογύνῳ γε ὄντι.

3 3. *ΑΙΑΚ.* Βούλει σοὶ ἐπιδείξω καὶ τοὺς σοφούς;

ΜΕΝ. Νὴ Δία γε.

ΑΙΑΚ. Πρῶτος οὗτός σοι ὁ Πυθαγόρας ἐστί.

ΜΕΝ. Χαῖρε, ὦ Εὔφορβε ἢ Ἄπολλον ἢ ὅ τι ἂν 415
θέλῃς καλεῖσθαι.

ΠΥΘ. Νὴ Δία καὶ σύ γε, ὦ Μένιππε.

ΜΕΝ. Οὐκέτι χρυσοῦς ὁ μηρός ἐστί σοι;

ΠΥΘ. Οὐ γάρ· ἀλλὰ φέρ' ἴδω εἴ τί σοι ἐδώδιμον ἡ πήρα ἔχει.

ΜΕΝ. Κυάμους, ὦγαθέ· ὥστε οὐ τοῦτό σοι ἐδώδιμον.

ΠΥΘ. Δὸς μόνον· ἄλλα παρὰ νεκροῖς δόγματα· ἔμαθον γάρ, ὡς οὐδὲν ἴσον κύαμοι καὶ κεφαλαὶ τοκήων ἐνθάδε.

4 4. *ΑΙΑΚ.* Οὗτος δὲ Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου καὶ Θα- 416
λῆς ἐκεῖνος καὶ παρ' αὐτοῖς Πιττακὸς καὶ οἱ ἄλλοι· ἑπτὰ δὲ πάντες εἰσίν, ὡς ὁρᾷς.

ΜΕΝ. Ἄλυποι, ὦ Αἰακέ, οὗτοι μόνοι καὶ φαιδροὶ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ σποδοῦ ἀνάπλεως ὥσπερ ἐγκρυφίας ἄρτος, ὁ τὰς φλυκταίνας ἐξηνθηκώς, τίς ἐστιν;

ΑΙΑΚ. Ἐμπεδοκλῆς, ὦ Μένιππε, ἡμίεφθος ἀπὸ τῆς Αἴτνης παρών.

ΜΕΝ. Ὦ χαλκόπου βέλτιστε, τί παθὼν σαυτὸν ἐς τοὺς κρατῆρας ἐνέβαλες;

ΕΜΠ. Μελαγχολία τις, ὦ Μένιππε.

ΜΕΝ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ κενοδοξία καὶ τῦφος καὶ πολλὴ κόρυζα, ταῦτά σε ἀπηνθράκωσεν αὐταῖς κρηπῖσιν
οὐκ ἀνάξιον ὄντα· πλὴν [ἀλλ'] οὐδέν σε τὸ σόφισμα ὤνη- 417
σεν· ἐφωράθης γὰρ τεθνεώς. ὁ Σωκράτης δέ, ὦ Αἰακέ, ποῦ ποτ' ἄρ' ἐστίν;

ΑΙΑΚ. Μετὰ Νέστορος καὶ Παλαμήδους ἐκεῖνος ληρεῖ τὰ πολλά.

ΜΕΝ. Ὅμως ἐβουλόμην ἰδεῖν αὐτόν, εἴ που ἐνθάδε ἐστίν.

ΑΙΑΚ. Ὁρᾷς τὸν φαλακρόν;

ΜΕΝ. Ἅπαντες φαλακροί εἰσιν· ὥστε πάντων ἂν εἴη τοῦτο τὸ γνώρισμα.

ΑΙΑΚ. Τὸν σιμὸν λέγω.

ΜΕΝ. Καὶ τοῦτο ὅμοιον· σιμοὶ γὰρ ἅπαντες.

5. *ΣΩΚ.* Ἐμὲ ζητεῖς, ὦ Μένιππε; 5

418 *ΜΕΝ.* Καὶ μάλα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩΚ. Τί τὰ ἐν Ἀθήναις;

ΜΕΝ. Πολλοὶ τῶν νέων φιλοσοφεῖν λέγουσι, καὶ τά γε σχήματα αὐτὰ καὶ τὰ βαδίσματα εἰ θεάσαιτό τις, ἄκροι φιλόσοφοι. . . .

[*ΣΩΚ.* Μάλα πολλοὺς ἑώρακα.

ΜΕΝ.] ἀλλ' ἑώρακας, οἶμαι, οἷος ἧκε παρὰ σὲ Ἀρίστιππος καὶ Πλάτων αὐτός, ὁ μὲν ἀποπνέων μύρου, ὁ δὲ τοὺς ἐν Σικελίᾳ τυράννους θεραπεύειν ἐκμαθών.

ΣΩΚ. Περὶ ἐμοῦ δὲ τί φρονοῦσιν;

ΜΕΝ. Εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ τά γε τοιαῦτα· πάντες γοῦν σε θαυμάσιον οἴονται ἄνδρα γεγενῆσθαι καὶ πάντα ἐγνωκέναι καὶ ταῦτα — δεῖ γάρ, οἶμαι, τἀληθῆ λέγειν — οὐδὲν εἰδότα.

(419 in the left margin beside the line beginning "νῆσθαι")

ΣΩΚ. Καὶ αὐτὸς ἔφασκον ταῦτα πρὸς αὐτούς, οἱ δὲ εἰρωνείαν ᾤοντο τὸ πρᾶγμα εἶναι.

6. *ΜΕΝ.* Τίνες δέ εἰσιν οὗτοι οἱ περὶ σέ; 6

ΣΩΚ. Χαρμίδης, ὦ Μένιππε, καὶ Φαῖδρος καὶ ὁ τοῦ Κλεινίου.

ΜΕΝ. Εὖ γε, ὦ Σώκρατες, ὅτι κἀνταῦθα μέτει τὴν σαυτοῦ τέχνην καὶ οὐκ ὀλιγωρεῖς τῶν καλῶν.

ΣΩΚ. Τί γὰρ ἂν ἄλλο ἥδιον πράττοιμι; ἀλλὰ πλησίον ἡμῶν κατάκεισο, εἰ δοκεῖ.

ΜΕΝ. Μὰ Δι', ἐπεὶ παρὰ τὸν Κροῖσον καὶ τὸν Σαρ-
419 δανάπαλλον ἄπειμι πλησίον οἰκήσων αὐτῶν· ἔοικα γοῦν οὐκ ὀλίγα γελάσεσθαι οἰμωζόντων ἐκείνων.

ΑΙΑΚ. Κἀγὼ ἤδη ἄπειμι, μὴ καί τις ὑμᾶς νεκρῶν λάθῃ διαφυγών. τὰ λοιπὰ δ' ἐσαῦθις ὄψει, ὦ Μένιππε.

ΜΕΝ. Ἄπιθι· καὶ ταυτὶ γὰρ ἱκανά, ὦ Αἰακέ.

XXI.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΚΕΡΒΕΡΟΥ.

1 1. *ΜΕΝ.* *Ὦ Κέρβερε — συγγενὴς γάρ εἰμί σοι κύων καὶ αὐτὸς ὤν — εἰπέ μοι πρὸς τῆς Στυγός, οἷος ἦν ὁ Σωκράτης, ὁπότε κατῄει παρ' ὑμᾶς· εἰκὸς δέ σε θεὸν ὄντα μὴ ὑλακτεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπίνως φθέγγεσθαι, ὁπότ' ἐθέλοις.*

ΚΕΡΒ. *Πόρρωθεν μέν, ὦ Μένιππε, παντάπασιν* 421
ἐδόκει ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ προσιέσθαι [καὶ οὐ πάνυ δεδιέναι] τὸν θάνατον ἑκὼν καὶ τοῦτο ἐμφῆναι τοῖς ἔξω τοῦ στομίου ἑστῶσιν ἐθέλων, ἐπεὶ δὲ κατέκυψεν εἴσω τοῦ χάσματος καὶ εἶδε τὸν ζόφον, κἀγὼ ἔτι διαμέλλοντα αὐτὸν δακὼν [τῷ κωνείῳ] κατέσπασα τοῦ ποδός, ὥσπερ τὰ βρέφη ἐκώκυε καὶ τὰ ἑαυτοῦ παιδία ὠδύρετο καὶ παντοῖος ἐγίνετο.

2 2. *ΜΕΝ.* *Οὐκοῦν σοφιστὴς ὁ ἄνθρωπος ἦν καὶ οὐκ ἀληθῶς κατεφρόνει τοῦ πράγματος;*

ΚΕΡΒ. *Οὔκ, ἀλλ' ἐπείπερ ἀναγκαῖον ὂν αὐτὸ ἑώρα, κατεθρασύνετο ὡς δῆθεν οὐκ ἄκων πεισόμενος ὃ πάντως ἔδει παθεῖν, ὡς θαυμάσωνται οἱ θεαταί. καὶ ὅλως περὶ πάντων γε τῶν τοιούτων τοῦτ' εἰπεῖν ἂν ἔχοιμι, ἕως τοῦ στομίου ὅτι τολμηροὶ καὶ ἀνδρεῖοι, τὰ δὲ ἔνδοθεν ἔλεγχος ἀκριβής.*

ΜΕΝ. *Ἐγὼ δὲ πῶς σοι κατεληλυθέναι ἔδοξα;*

ΚΕΡΒ. *Μόνος, ὦ Μένιππε, ἀξίως τοῦ γένους, καὶ* 422
Διογένης πρὸ σοῦ, ὅτι μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσῄειτε μηδ' ὠθούμενοι, ἀλλ' ἐθελούσιοι, γελῶντες, οἰμώζειν παραγγείλαντες ἅπασιν.

XXII.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ. 423

1 1. *ΧΑΡ.* *Ἀπόδος, ὦ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα.*

ΜΕΝ. *Βόα, εἰ τοῦτό σοι, ὦ Χάρων, ἥδιον.*

ΧΑΡ. *Ἀπόδος, φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν.*

ΜΕΝ. Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μηδὲν ἔχοντος.

ΧΑΡ. Ἔστι δέ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων;

ΜΕΝ. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις οὐκ οἶδα, ἐγὼ δ' οὐκ ἔχω.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἄγξω σε νὴ τὸν Πλούτωνα, ὦ μιαρέ, ἢν μὴ ἀποδῷς.

424 ΜΕΝ. Καὶ μὴν τῷ ξύλῳ σου πατάξας παραλύσω τὸ κρανίον.

ΧΑΡ. Μάτην οὖν ἔσομαι πεπλευκὼς τοσοῦτον πλοῦν;

ΜΕΝ. Ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότω, ὅς με παρέδωκέ σοι.

2. ΕΡΜ. Νὴ Δί' ὠνάμην γε, εἰ μέλλω καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν. 2

ΧΑΡ. Οὐκ ἀποστήσομαί σου.

ΜΕΝ. Τούτου γε ἕνεκα καὶ νεωλκήσας τὸ πορθμεῖον παράμενε· πλὴν ἀλλ' ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις;

ΧΑΡ. Σὺ δ' οὐκ ᾔδεις ὡς κομίζειν δέον;

ΜΕΝ. Ἤιδειν μέν, οὐκ εἶχον δέ. τί οὖν; ἐχρῆν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν;

ΧΑΡ. Μόνος οὖν αὐχήσεις προῖκα πεπλευκέναι;

ΜΕΝ. Οὐ προῖκα, ὦ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἤντλησα καὶ τῆς κώπης συνεπελαβόμην καὶ οὐκ ἔκλαον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.

425 ΧΑΡ. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς τὰ πορθμεῖα· τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦναί σε δεῖ· οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

3. ΜΕΝ. Οὐκοῦν ἄπαγέ με αὖθις ἐς τὸν βίον. 3

ΧΑΡ. Χαρίεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω.

ΜΕΝ. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

ΧΑΡ. Δεῖξον τί ἐν τῇ πήρᾳ ἔχεις.

ΜΕΝ. Θέρμους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον.

ΧΑΡ. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὦ Ἑρμῆ, τὸν κύνα ἤγαγες; οἷα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν τῶν ἐπιβατῶν ἁπάντων καταγελῶν καὶ ἐπισκώπτων καὶ μόνος ᾄδων οἰμωζόντων ἐκείνων.

ΕΡΜ. Ἀγνοεῖς, ὦ Χάρων, ὁποῖον ἄνδρα διεπόρ-

θμευσας; [ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κοὐδενὸς αὐτῷ μέλει]. οὗτός ἐστιν ὁ Μένιππος.

ΧΑΡ. *Καὶ μὴν ἄν σε λάβω ποτέ —*

ΜΕΝ. *Ἂν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δὶς δὲ οὐκ ἂν λάβοις.*

XXIII.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ, ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ. 426

1 1. ΠΡΩΤ. *Ὦ δέσποτα καὶ βασιλεῦ καὶ ἡμέτερε Ζεῦ καὶ σὺ Δήμητρος θύγατερ, μὴ ὑπερίδητε δέησιν ἐρωτικήν.*

ΠΛΟΥΤ. *Σὺ δὲ τίνων δέῃ παρ' ἡμῶν; ἢ τίς ὢν τυγχάνεις;*

ΠΡΩΤ. *Εἰμὶ μὲν Πρωτεσίλεως ὁ Ἰφίκλου Φυλάκιος συστρατιώτης τῶν Ἀχαιῶν καὶ πρῶτος ἀπέθανον τῶν ἐπ' Ἰλίῳ. δέομαι δὲ ἀφεθεὶς πρὸς ὀλίγον ἀναβιῶναι πάλιν.*

ΠΛΟΥΤ. *Τοῦτον μὲν τὸν ἔρωτα, ὦ Πρωτεσίλαε, πάντες νεκροὶ ἐρῶσι, πλὴν οὐδεὶς ἂν αὐτοῦ τύχοι.*

ΠΡΩΤ. *Ἀλλ' οὐ τοῦ ζῆν, Ἀϊδωνεῦ, ἐρῶ ἔγωγε, τῆς* 427
γυναικὸς δέ, ἣν νεόγαμον ἔτι ἐν τῷ θαλάμῳ καταλιπὼν ᾠχόμην ἀποπλέων, εἶτα ὁ κακοδαίμων ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος. ὁ οὖν ἔρως τῆς γυναικὸς οὐ μετρίως ἀποκναίει με, ὦ δέσποτα, καὶ βούλομαι κἂν πρὸς ὀλίγον ὀφθεὶς αὐτῇ καταβῆναι πάλιν.

2 2. ΠΛΟΥΤ. *Οὐκ ἔπιες, ὦ Πρωτεσίλαε, τὸ Λήθης ὕδωρ;*

ΠΡΩΤ. *Καὶ μάλα, ὦ δέσποτα· τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν.*

ΠΛΟΥΤ. *Οὐκοῦν περίμεινον· ἀφίξεται γὰρ κἀκείνη ποτὲ καὶ οὐδὲν σὲ ἀνελθεῖν δεήσει.*

ΠΡΩΤ. *Ἀλλ' οὐ φέρω τὴν διατριβήν, ὦ Πλούτων· ἠράσθης δὲ καὶ αὐτὸς ἤδη καὶ οἶσθα οἷον τὸ ἐρᾶν ἐστιν.*

ΠΛΟΥΤ. *Εἶτα τί σε ὀνήσει μίαν ἡμέραν ἀναβιῶναι μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ ὀδυρόμενον;*

ΠΡΩΤ. *Οἶμαι πείσειν κἀκείνην ἀκολουθεῖν παρ'* 428
ὑμᾶς, ὥστε ἀνθ' ἑνὸς δύο νεκροὺς λήψει μετ' ὀλίγον.

ΠΛΟΥΤ. Οὐ θέμις γενέσθαι ταῦτα οὐδὲ γέγονε πώποτε.

3. *ΠΡΩΤ.* Ἀναμνήσω σε, ὦ Πλούτων· Ὀρφεῖ γὰρ 3
διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τὴν Εὐρυδίκην παρέδοτε καὶ τὴν ὁμογενῆ μοι Ἄλκηστιν παρεπέμψατε Ἡρακλεῖ χαριζόμενοι.

ΠΛΟΥΤ. Θελήσεις δὲ οὕτως κρανίον γυμνὸν ὢν καὶ ἄμορφον τῇ καλῇ σου [ἐκείνῃ] νύμφῃ φανῆναι; πῶς δὲ κἀκείνη προσήσεταί σε οὐδὲ δυναμένη διαγνῶναι; φοβήσεται γὰρ εὖ οἶδα καὶ φεύξεταί σε καὶ μάτην ἔσῃ τοσαύτην ὁδὸν ἀνεληλυθώς.

ΠΕΡΣ. Οὐκοῦν, ὦ ἄνερ, σὺ καὶ τοῦτο ἴασαι καὶ τὸν Ἑρμῆν κέλευσον, ἐπειδὰν ἐν τῷ φωτὶ ἤδη ὁ Πρωτεσίλαος ᾖ, καθικόμενον [ἐν] τῇ ῥάβδῳ νεανίαν εὐθὺς καλὸν ἀπερ-
429 γάσασθαι αὐτόν, οἷος ἦειν ἐκ τοῦ παστοῦ.

ΠΛΟΥΤ. Ἐπεὶ καὶ τῇ Περσεφόνῃ συνδοκεῖ, ἀναγαγὼν τοῦτον αὖθις ποίησον νυμφίον· σὺ δὲ μέμνησο μίαν λαβὼν ἡμέραν.

XXIV.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΩΛΟΥ.

1. *ΔΙΟΓ.* Ὦ Κάρ, ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς καὶ πάντων 1
ἡμῶν προτιμᾶσθαι ἀξιοῖς;

ΜΑΥΣ. Καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μέν, ὦ Σινωπεῦ, ὃς ἐβασίλευσα Καρίας μὲν ἁπάσης, ἦρξα δὲ καὶ Λυδῶν ἐνίων καὶ νήσους δέ τινας ὑπηγαγόμην καὶ ἄχρι Μιλήτου προέβην τὰ πολλὰ τῆς Ἰωνίας καταστρεφόμενος· καὶ καλὸς
430 ἦν καὶ μέγας καὶ ἐν πολέμοις καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἁλικαρνασσῷ μνῆμα παμμέγεθες ἔχω ἐπικείμενον, ἡλίκον οὐκ ἄλλος νεκρός, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐς κάλλος ἐξησκημένον, ἵππων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένων λίθου τοῦ καλλίστου, οἷον οὐδὲ νεὼν εὕροι τις ἂν ῥᾳδίως. οὐ δοκῶ σοι δικαίως ἐπὶ τούτοις μέγα φρονεῖν;

2. *ΔΙΟΓ.* Ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ φῂς καὶ τῷ κάλλει καὶ 2
τῷ βάρει τοῦ τάφου;

ΜΑΥΣ. Νὴ Δί' ἐπὶ τούτοις.

ΔΙΟΓ. Ἀλλ', ὦ καλὲ Μαύσωλε, οὔτε ἡ ἰσχὺς ἐκείνη ἔτι σοι οὔτε ἡ μορφὴ πάρεστιν· εἰ γοῦν τινα ἑλοίμεθα δικαστὴν εὐμορφίας πέρι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνος ἕνεκα τὸ σὸν κρανίον προτιμηθείη ἂν τοῦ ἐμοῦ· φαλακρὰ γὰρ ἄμφω καὶ γυμνά, καὶ τοὺς ὀδόντας ὁμοίως προφαίνομεν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφῃρήμεθα καὶ τὰς ῥῖνας ἀποσεσιμώμεθα. ὁ δὲ τάφος καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκεῖνοι λίθοι Ἁλικαρνασσεῦσι μὲν ἴσως ἄξιοι ἂν εἶεν ἐπιδείκνυσθαι καὶ φιλοτιμεῖσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ὡς δή τι μέγα οἰκοδόμημα [αὐτοῖς ἐστι]· σὺ δέ, ὦ βέλτιστε, οὐχ ὁρῶ ὅ τι ἀπολαύεις αὐτοῦ, πλὴν εἰ μὴ τοῦτο φής, ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις πιεζόμενος.

3 3. *ΜΑΥΣ.* Ἀνόνητα οὖν μοι ἐκεῖνα πάντα καὶ ἰσό- 431
τιμος ἔσται Μαύσωλος καὶ Διογένης;

ΔΙΟΓ. Οὐκ ἰσότιμος, ὦ γενναιότατε, οὐ γάρ· Μαύσωλος μὲν γὰρ οἰμώξεται μεμνημένος τῶν ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς εὐδαιμονεῖν ᾤετο, Διογένης δὲ καταγελάσεται αὐτοῦ. καὶ τάφον ὁ μὲν ἐν Ἁλικαρνασσῷ ἐρεῖ αὑτῷ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς κατεσκευασμένον, ὁ Διογένης δὲ τοῦ μὲν σώματος εἰ καί τινα τάφον ἔχει οὐκ οἶδεν· οὐδὲν γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου· λόγον δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὑτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρὸς βίον βεβιωκὼς ὑψηλότερον, ὦ Καρῶν ἀνδραποδωδέστατε, τοῦ σοῦ μνήματος καὶ ἐν βεβαιοτέρῳ χωρίῳ κατεσκευασμένον.

XXV.

ΝΙΡΕΩΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΙΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

1 1. *ΝΙΡ.* Ἰδοὺ δή, Μένιππος οὑτοσὶ δικάσει, πότερος εὐμορφότερός ἐστιν. εἰπέ, ὦ Μένιππε, οὐ καλλίων 432
σοι δοκῶ;

ΜΕΝ. Τίνες δὲ καὶ ἔστε; πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναι.

ΝΙΡ. Νιρεὺς καὶ Θερσίτης.

ΜΕΝ. Πότερος οὖν ὁ Νιρεὺς καὶ πότερος ὁ Θερσίτης; οὐδέπω γὰρ τοῦτο δῆλον.

ΘΕΡΣ. Ἓν μὲν ἤδη τοῦτο ἔχω, ὅτι ὅμοιός εἰμί σοι καὶ οὐδὲν τηλικοῦτον διαφέρεις ἡλίκον σε [Ὅμηρος] ὁ τυφλὸς ἐκεῖνος ἐποίησεν ἁπάντων εὐμορφότατον προσειπών, ἀλλ' ὁ φοξὸς ἐγὼ καὶ ψεδνὸς οὐδὲν χείρων ἐφάνην τῷ δικαστῇ. ὅρα δὲ σύ, ὦ Μένιππε, ὅντινα καὶ εὐμορφότερον ἡγῇ.

ΝΙΡ. Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος,
ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

433 2. *ΜΕΝ.* Ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλιστος ἦλθες, ἀλλὰ τὰ μὲν ὀστᾶ ὅμοιος, τὸ δὲ κρανίον ταύτῃ μόνον ἂν διακρίνοιτο ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὔθρυπτον τὸ σόν· ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτὸ καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις. 2

ΝΙΡ. Καὶ μὴν ἐροῦ Ὅμηρον, ὁποῖός τις ἦν, ὁπότε συνεστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς.

ΜΕΝ. Ὀνείρατά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ ἃ καὶ νῦν ἔχεις βλέπω, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν.

ΝΙΡ. Οὔκουν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφότερός εἰμι, ὦ Μένιππε;

ΜΕΝ. Οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος τις εὔμορφος· ἰσοτιμία γὰρ ἐν ᾅδου καὶ ὅμοιοι ἅπαντες.

ΘΕΡΣ. Ἐμοὶ μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἱκανόν.

XXVI.

434 ## ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝΟΣ.

1. *ΜΕΝ.* Ἤκουσα, ὦ Χείρων, ὡς θεὸς ὢν ἐπιθυμήσειας ἀποθανεῖν. 1

ΧΕΙΡ. Ἀληθῆ ταῦτα ἤκουσας, ὦ Μένιππε, καὶ τέθνηκα, ὡς ὁρᾷς, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος.

ΜΕΝ. Τίς δέ σε ἔρως τοῦ θανάτου ἔσχεν, ἀνεράστου τοῖς πολλοῖς χρήματος;

ΧΕΙΡ. Ἐρῶ πρὸς σὲ οὐκ ἀσύνετον ὄντα. οὐκ ἦν ἔτι
435 ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθανασίας.

ΜΕΝ. Οὐχ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς;

ΧΕΙΡ. Οὔκ, ὦ Μένιππε· τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποικίλον τι καὶ οὐχ ἁπλοῦν ἡγοῦμαι εἶναι. ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ καὶ ἀπέλαυον τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς· αἱ ὧραι δὲ αἱ αὐταὶ καὶ τὰ γιγνόμενα ἅπαντα ἑξῆς ἕκαστον [ὥσπερ] ἀκολουθοῦν θάτερον θατέρῳ· ἐνεπλήσθην οὖν αὐτῶν· οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἀεί, ἀλλ᾽ ἐν τῇ μεταβολῇ τὸ τερπνὸν [ἦν].

ΜΕΝ. Εὖ λέγεις, ὦ Χείρων. τὰ ἐν ᾅδου δὲ πῶς φέρεις, ἀφ᾽ οὗ προελόμενος αὐτὰ ἥκεις;

2 2. ΧΕΙΡ. Οὐκ ἀηδῶς, ὦ Μένιππε· ἡ γὰρ ἰσοτιμία 436
πάνυ δημοτικόν τι πρᾶγμα καὶ οὐδὲν ἔχει διάφορον τὸ ἐν φωτὶ εἶναι ἢ [καὶ] ἐν σκότῳ· ἄλλως τε οὔτε διψῆν ὥσπερ ἄνω οὔτε πεινῆν δεῖ, ἀλλ᾽ ἀτελεῖς τούτων ἁπάντων ἐσμέν.

ΜΕΝ. Ὅρα, ὦ Χείρων, μὴ περιπέσῃς σεαυτῷ καὶ ἐς τὸ αὐτό σοι ὁ λόγος περιστῇ.

ΧΕΙΡ. Πῶς τοῦτο φῄς;

ΜΕΝ. Ὅτι εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοιον ἀεὶ καὶ ταὐτὸν ἐγένετό σοι προσκορές, καὶ τἀνταῦθα ὅμοια ὄντα προσκορῆ ὁμοίως ἂν γένοιτο, καὶ δεήσει μεταβολήν σε ζητεῖν τινα καὶ ἐντεῦθεν ἐς ἄλλον βίον, ὅπερ οἶμαι ἀδύνατον.

ΧΕΙΡ. Τί οὖν ἂν πάθοι τις, ὦ Μένιππε;

ΜΕΝ. Ὅπερ, οἶμαι, χρή, συνετὸν ὄντα, [ἀρέσκεσθαι καὶ] ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἴεσθαι.

XXVII.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΗΤΟΣ. 437

1 1. ΔΙΟΓ. Ἀντίσθενες καὶ Κράτης, σχολὴν ἄγομεν·
ὥστε τί οὐκ ἄπιμεν εὐθὺ τῆς καθόδου περιπατήσοντες, ὀψόμενοι τοὺς κατιόντας, οἷοί τέ εἰσι καὶ τί ἕκαστος αὐτῶν ποιεῖ;

ΑΝΤ. Ἀπίωμεν, ὦ Διόγενες· καὶ γὰρ ἂν ἡδὺ τὸ θέαμα γένοιτο, τοὺς μὲν δακρύοντας αὐτῶν ὁρᾶν, τοὺς δὲ καὶ ἱκετεύοντας ἀφεθῆναι, ἐνίους δὲ μόλις κατιόντας

*καὶ ἐπὶ τράχηλον ὠθοῦντος τοῦ Ἑρμοῦ ὅμως ἀντιβαίνον-
τας καὶ ὑπτίους ἀντερείδοντας οὐδὲν δέον.*
ΚΡΑΤ. *Ἔγωγ' οὖν καὶ διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον
ὁπότε κατῄειν κατὰ τὴν ὁδόν.*
438 2. *ΔΙΟΓ.* *Διήγησαι, ὦ Κράτης· ἔοικας γάρ τινα* 2
παγγέλοια ἐρεῖν.
ΚΡΑΤ. *Καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ συγκατέβαινον ἡμῖν,
ἐν αὐτοῖς δὲ ἐπίσημοι Ἰσμηνόδωρός τε ὁ πλούσιος ὁ ἡμέ-
τερος καὶ Ἀρσάκης ὁ Μηδίας ὕπαρχος καὶ Ὀροίτης ὁ Ἀρ-
μένιος. ὁ μὲν οὖν Ἰσμηνόδωρος — ἐπεφόνευτο γὰρ ὑπὸ
τῶν λῃστῶν περὶ τὸν Κιθαιρῶνα ἐς Ἐλευσῖνα οἶμαι βα-
δίζων — ἔστενέ τε καὶ τὸ τραῦμα ἐν ταῖν χεροῖν εἶχε καὶ
τὰ παιδία, ἃ νεογνὰ κατελελοίπει, ἀνεκαλεῖτο καὶ ἑαυτῷ
ἐπεμέμφετο τῆς τόλμης, ὃς Κιθαιρῶνα ὑπερβάλλων καὶ
τὰ περὶ τὰς Ἐλευθερὰς χωρία πανέρημα ὄντα ὑπὸ τῶν*
439 *πολέμων διοδεύων δύο μόνους οἰκέτας ἐπηγάγετο, καὶ
ταῦτα φιάλας πέντε χρυσᾶς καὶ κυμβία τέτταρα μεθ' ἑαυ-
τοῦ ἔχων.* 3. *ὁ δὲ Ἀρσάκης — γηραιὸς γὰρ ἤδη καὶ νὴ* 3
*Δί' οὐκ ἄσεμνος τὴν ὄψιν — ἐς τὸ βαρβαρικὸν ἤχθετο
καὶ ἠγανάκτει πεζὸς βαδίζων καὶ ἠξίου τὸν ἵππον αὐτῷ
προσαχθῆναι· καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐτῷ συνετεθνήκει, μιᾷ
πληγῇ ἀμφότεροι διαπαρέντες ὑπὸ Θρᾳκός τινος πελτα-
στοῦ ἐν τῇ ἐπὶ τῷ Ἀράξῃ πρὸς τὸν Καππαδόκην συμ-
πλοκῇ. ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης ἐπήλαυνεν, ὡς διηγεῖτο, πολὺ
τῶν ἄλλων προϋπεξορμήσας, [ὑποστὰς] ὑποδὺς δὲ ὁ Θρᾷξ*
440 *τῇ πέλτῃ μὲν [ὑποδὺς] ἀποσείεται τοῦ Ἀρσάκου τὸν κοντόν,
ὑποθεὶς δὲ τὴν σάρισαν αὐτόν τε διαπείρει καὶ τὸν ἵππον.*
4. *ΑΝΤ.* *Πῶς οἷόν τε, ὦ Κράτης, μιᾷ πληγῇ τοῦτο* 4
γενέσθαι;
ΚΡΑΤ. *Ῥᾷστ', ὦ Ἀντίσθενες· ὁ μὲν γὰρ ἐπήλαυνεν
εἰκοσάπηχύν τινα προβεβλημένος κοντόν, ὁ Θρᾷξ δὲ ἐπεὶ
τῇ πέλτῃ ἀπεκρούσατο τὴν προσβολὴν καὶ παρῆλθεν αὐ-
τὸν ἡ ἀκωκή, ἐς [τὸ] γόνυ ὀκλάσας δέχεται τῇ σαρίσῃ
τὴν ἐπέλασιν καὶ τιτρώσκει τὸν ἵππον ὑπὸ τὸ στέρνον
ὑπὸ θυμοῦ καὶ σφοδρότητος διαπείραντα ἑαυτόν· διε-
λαύνεται δὲ καὶ ὁ Ἀρσάκης ἐκ τοῦ βουβῶνος διαμπὰξ ἄχρι*

πρὸς τὴν πυγήν. [ὁρᾷς οἷόν τι ἐγένετο, οὐ τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ τοῦ ἵππου μᾶλλον τὸ ἔργον ἦν]. ἠγανάκτει δ' ὁμότιμος ὢν τῶν ἄλλων καὶ ἀπηξίου ἰδιώτης κατιέναι. 5. ὁ δέ γε Ὀροίτης ὁ ἱππεὺς καὶ πάνυ ἁπαλὸς ἦν τὼ πόδε καὶ οὐδ' ἑστάναι χαμαί, οὐχ ὅπως βαδίζειν ἐδύνατο· πάσχουσι δ' αὐτὸ ἀτεχνῶς Μῆδοι πάντες, ἐπὰν ἀποβῶσι τῶν ἵππων· 441
ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν βαίνοντες ἀκροποδητὶ μόλις βαδίζουσιν. ὥστε ἐπεὶ καταβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο καὶ οὐδεμιᾷ μηχανῇ ἀνίστασθαι ἤθελεν, ὁ βέλτιστος Ἑρμῆς ἀράμενος αὐτὸν ἐκόμισεν ἄχρι πρὸς τὸ πορθμεῖον, ἐγὼ δὲ ἐγέλων.

6 6. *ΑΝΤ.* Κἀγὼ δὲ ὁπότε κατῄειν, οὐδ' ἀνέμιξα ἐμαυτὸν τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ἀφεὶς οἰμώζοντας αὐτοὺς προσδραμὼν ἐπὶ τὸ πορθμεῖον προκατέλαβον χώραν, ὡς ἂν ἐπιτηδείως πλεύσαιμι· καὶ παρὰ τὸν πλοῦν οἱ μὲν ἐδάκρυόν τε καὶ ἐναυτίων, ἐγὼ δὲ μάλα ἐτερπόμην ἐπ' αὐτοῖς.

7 7. *ΔΙΟΓ.* Σὺ μέν, ὦ Κράτης καὶ Ἀντίσθενες, τοιούτων ἐτύχετε τῶν ξυνοδοιπόρων, ἐμοὶ δὲ Βλεψίας τε ὁ δανειστικὸς ὁ ἐκ Πίσης καὶ Λάμπις ὁ Ἀκαρνὰν ξεναγὸς ὢν καὶ Δᾶμις ὁ πλούσιος ὁ ἐκ Κορίνθου συγκατῄεσαν, ὁ μὲν Δᾶμις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἐκ φαρμάκων ἀποθανών, ὁ 442
δὲ Λάμπις δι' ἔρωτα Μυρτίου τῆς ἑταίρας ἀποσφάξας ἑαυτόν, ὁ δὲ Βλεψίας λιμῷ ὁ ἄθλιος ἐλέγετο ἀπεσκληκέναι καὶ ἐδήλου δέ γε ὠχρὸς ἐς ὑπερβολὴν καὶ λεπτὸς ἐς τὸ ἀκριβέστατον φαινόμενος. ἐγὼ δὲ καίπερ εἰδὼς ἀνέκρινον, ὃν τρόπον ἀποθάνοιεν. εἶτα τῷ μὲν Δάμιδι αἰτιωμένῳ τὸν υἱόν, Οὐκ ἄδικα μέντοι ἔπαθες, ἔφην, ὑπ' αὐτοῦ, εἰ τάλαντα ἔχων ὁμοῦ χίλια καὶ τρυφῶν αὐτὸς ἐνενηκοντούτης ὢν ὀκτωκαιδεκαέτει νεανίσκῳ τέτταρας ὀβολοὺς παρεῖχες. σὺ δέ, ὦ Ἀκαρνάν, — ἔστενε γὰρ κἀκεῖνος καὶ κατηρᾶτο τῇ Μυρτίῳ — τί αἰτιᾷ τὸν Ἔρωτα, σεαυτὸν δέον; ὃς τοὺς μὲν πολεμίους οὐδεπώποτε ἔτρεσας, ἀλλὰ φιλοκινδύνως ἠγωνίζου πρὸ τῶν ἄλλων, ὑπὸ δὲ τοῦ τυχόντος παιδισκαρίου καὶ δακρύων ἐπιπλάστων καὶ στεναγμῶν ἑάλως ὁ γενναῖος. ὁ μὲν γὰρ Βλεψίας αὐτὸς ἑαυτοῦ κατηγόρει φθάσας πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ὃς τὰ 443
χρήματα ἐφύλαττε τοῖς οὐδὲν προσήκουσι κληρονόμοις,

εἰς ἀεὶ βιώσεσθαι ὁ μάταιος νομίζων. πλὴν ἔμοιγε οὐ τὴν
τυχοῦσαν τερπωλὴν παρέσχον τότε στένοντες. 8. ἀλλ' 8
ἤδη μὲν ἐπὶ τῷ στομίῳ ἐσμέν, ἀποβλέπειν δὲ χρὴ καὶ ἀποσκοπεῖν πόρρωθεν τοὺς ἀφικνουμένους. βαβαί, πολλοί γε καὶ ποικίλοι καὶ πάντες δακρύοντες πλὴν τῶν νεογνῶν τούτων καὶ νηπίων. ἀλλὰ καὶ οἱ πάνυ γέροντες ὀδύρονται. τί τοῦτ' ἄρα τὸ φίλτρον αὐτοὺς ἔχει τοῦ
βίου; 9. τοῦτον [οὖν] τὸν ὑπέργηρων ἐρέσθαι βούλομαι. τί 9
δακρύεις τηλικοῦτος ἀποθανών; τί ἀγανακτεῖς, ὦ βέλτιστε, καὶ ταῦτα γέρων ἀφιγμένος; ἦ που βασιλεύς τις ἦσθα;

ΠΤΩ. Οὐδαμῶς.

ΔΙΟΓ. Ἀλλὰ σατράπης;

444 *ΠΤΩ.* Οὐδὲ τοῦτο.

ΔΙΟΓ. Ἆρ' οὖν ἐπλούτεις, εἶτα ἀνιᾷ σε τὸ πολλὴν τρυφὴν ἀπολιπόντα τεθνάναι;

ΠΤΩ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλ' ἔτη μὲν ἐγεγόνειν ἀμφὶ τὰ ἐνενήκοντα, βίον δὲ ἄπορον ἀπὸ καλάμου καὶ ὁρμιᾶς εἶχον ἐς ὑπερβολὴν πτωχὸς ὢν ἄτεκνός τε προσέτι καὶ χωλὸς καὶ ἀμυδρὸν βλέπων.

ΔΙΟΓ. Εἶτα τοιοῦτος ὢν ζῆν ἤθελες;

ΠΤΩ. Ναί· ἡδὺ γὰρ ἦν τὸ φῶς καὶ τὸ τεθνάναι δεινὸν καὶ φευκτέον.

ΔΙΟΓ. Παραπαίεις, ὦ γέρον, καὶ μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεών, καὶ ταῦτα ἡλικιώτης ὢν τοῦ πορθμέως. τί οὖν ἄν τις ἔτι λέγοι περὶ τῶν νέων, ὁπότε οἱ τηλικοῦτοι φιλόζωοί εἰσιν, οὓς ἐχρῆν διώκειν τὸν θάνατον ὡς τῶν ἐν τῷ γήρᾳ κακῶν φάρμακον. ἀλλ' ἀπίωμεν ἤδη, μὴ καί τις ἡμᾶς ὑπίδηται ὡς ἀπόδρασιν βουλεύοντας, ὁρῶν περὶ τὸ στόμιον εἱλουμένους.

XXVIII.

445 ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΕΙΡΕΣΙΟΥ.

1. *ΜΕΝ.* Ὦ Τειρεσία, εἰ μὲν καὶ τυφλὸς εἶ, οὐκέτι 1
διαγνῶναι ῥᾴδιον· ἅπασι γὰρ ἡμῖν ὁμοίως τὰ ὄμματα κενά, [μένουσι δὲ αἱ χῶραι αὐτῶν· τὰ δ' ἄλλα οὐκέτ' ἂν

εἰπεῖν ἔχοις, τίς ὁ Φινεὺς ἦν ἢ τίς ὁ Λυγκεύς.] ὅτι μέντοι μάντις ἦσθα καὶ ὅτι ἀμφότερα ἐγένου μόνος καὶ ἀνὴρ καὶ γυνή, τῶν ποιητῶν ἀκούσας οἶδα. πρὸς τῶν θεῶν τοιγαροῦν εἰπέ μοι, ὁποτέρου ἐπειράθης ἡδίονος τῶν βίων, ὁπότε ἀνὴρ ἦσθα, ἢ ὁ γυναικεῖος ἀμείνων ἦν;

ΤΕΙΡ. Παρὰ πολύ, ὦ Μένιππε, ὁ γυναικεῖος· ἀπραγμονέστερος γάρ. καὶ δεσπόζουσι τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες, καὶ οὔτε πολεμεῖν ἀνάγκη αὐταῖς οὔτε παρ' ἔπαλξιν ἑστάναι οὔτ' ἐν ἐκκλησίᾳ διαφέρεσθαι οὔτ' ἐν δικαστηρίοις ἐξετάζεσθαι.

2 ΜΕΝ. Οὐ γὰρ ἀκήκοας, ὦ Τειρεσία, τῆς Εὐριπίδου Μηδείας, οἷα εἶπεν οἰκτείρουσα τὸ γυναικεῖον, ὡς ἀθλίας οὔσας καὶ ἀφόρητόν τινα τὸν ἐκ τῶν ὠδίνων πόνον ὑφισταμένας; ἀτὰρ εἰπέ μοι, — ὑπέμνησε γάρ με τὰ τῆς 446
Μηδείας ἰαμβεῖα — καὶ ἔτεκές [ποτε], ὅτε γυνὴ ἦσθα, ἢ στεῖρα καὶ ἄγονος διετέλεσας ἐν ἐκείνῳ τῷ βίῳ;

ΤΕΙΡ. Τί τοῦτο, Μένιππε, ἐρωτᾷς;

ΜΕΝ. Οὐδὲν χαλεπόν, ὦ Τειρεσία· πλὴν ἀπόκριναι, ἐπεί σοι ῥᾴδιον.

ΤΕΙΡ. Οὐ στεῖρα μὲν ἤμην, οὐκ ἔτεκον δ' ὅμως.

ΜΕΝ. Ἱκανὸν τοῦτο· εἰ γὰρ καὶ μήτραν εἶχες, ἐβουλόμην εἰδέναι.

ΤΕΙΡ. Εἶχον δηλαδή.

ΜΕΝ. Χρόνῳ δέ σοι ἡ μήτρα ἠφανίσθη καὶ τὸ μόριον τὸ γυναικεῖον ἀπεφράγη καὶ οἱ μαστοὶ ἀπετάκησαν καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἀνέφυ καὶ πώγωνα ἐξήνεγκας, ἢ αὐτίκα ἐκ γυναικὸς ἀνὴρ [ἀν]εφάνης;

ΤΕΙΡ. Οὐχ ὁρῶ τί σοι βούλεται τὸ ἐρώτημα· δοκεῖς δ' οὖν μοι ἀπιστεῖν, εἰ τοῦθ' οὕτως ἐγένετο.

ΜΕΝ. Οὐ χρὴ γὰρ ἀπιστεῖν, ὦ Τειρεσία, τοῖς τοιούτοις, ἀλλὰ καθάπερ τινὰ βλᾶκα μὴ ἐξετάζοντα, εἴτε 447
δυνατά ἐστιν εἴτε καὶ μή, παραδέχεσθαι;

3 3. ΤΕΙΡ. Σὺ οὖν οὐδὲ τὰ ἄλλα πιστεύεις οὕτω γενέσθαι, ὁπόταν ἀκούσῃς ὅτι ὄρνεα ἐκ γυναικῶν ἐγένοντό τινες ἢ δένδρα ἢ θηρία, τὴν Ἀηδόνα ἢ τὴν Δάφνην ἢ τὴν τοῦ Λυκάονος θυγατέρα;

ΜΕΝ. Ἢν που κἀκείναις ἐντύχω, εἴσομαι ὅ τι καὶ λέγουσι. σὺ δέ, ὦ βέλτιστε, ὁπότε γυνὴ ἦσθα, καὶ ἐμαντεύου τότε ὥσπερ καὶ ὕστερον, ἢ ἅμα ἀνὴρ καὶ μάντις ἔμαθες εἶναι;

ΤΕΙΡ. Ὁρᾷς; ἀγνοεῖς τὰ περὶ ἐμοῦ ἅπαντα, ὡς καὶ διέλυσά τινα ἔριν τῶν θεῶν, καὶ ἡ μὲν Ἥρα ἐπήρωσέ με, ὁ δὲ Ζεὺς παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὴν συμφοράν.

ΜΕΝ. Ἔτι ἔχῃ, ὦ Τειρεσία, τῶν ψευσμάτων; ἀλλὰ κατὰ τοὺς μάντεις τοῦτο ποιεῖς· ἔθος γὰρ ὑμῖν μηδὲν ὑγιὲς λέγειν.

XXIX.

448 ### ΑΙΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.

1. *ΑΓΑΜ.* Εἰ σὺ μανείς, ὦ Αἶαν, σαυτὸν ἐφόνευ- 1
σας, ἐμέλλησας δὲ καὶ ἡμᾶς ἅπαντας, τί αἰτιᾷ τὸν Ὀδυσσέα καὶ πρῴην οὔτε προσέβλεψας αὐτόν, ὁπότε ἧκε μαντευσόμενος, οὔτε προσειπεῖν ἠξίωσας ἄνδρα συστρατιώτην καὶ ἑταῖρον, ἀλλ' ὑπεροπτικῶς μεγάλα βαίνων παρῆλθες;

ΑΙΑΣ. Εἰκότως, ὦ Ἀγάμεμνον· αὐτὸς γάρ μοι τῆς μανίας αἴτιος κατέστη μόνος ἀντεξετασθεὶς ἐπὶ τοῖς ὅπλοις.

ΑΓΑΜ. Ἠξίους δὲ ἀνανταγώνιστος εἶναι καὶ ἀκονιτὶ κρατεῖν ἁπάντων;

449 *ΑΙΑΣ.* Ναί, τά γε τοιαῦτα· οἰκεία γάρ μοι ἦν ἡ πανοπλία τοῦ ἀνεψιοῦ γε οὖσα. καὶ ὑμεῖς οἱ ἄλλοι πολὺ ἀμείνους ὄντες ἀπείπασθε τὸν ἀγῶνα καὶ παρεχωρήσατέ μοι [τῶν ἄθλων], ὁ δὲ Λαέρτου, ὃν ἐγὼ πολλάκις ἔσωσα κινδυνεύοντα κατακεκόφθαι ὑπὸ τῶν Φρυγῶν, ἀμείνων ἠξίου εἶναι καὶ ἐπιτηδειότερος ἔχειν τὰ ὅπλα.

2. *ΑΓΑΜ.* Αἰτιῶ τοιγαροῦν, ὦ γενναῖε, τὴν Θέτιν, 2
ἣ δέον σοὶ τὴν κληρονομίαν τῶν ὅπλων παραδοῦναι συγγενεῖ γε ὄντι, φέρουσα ἐς τὸ κοινὸν κατέθηκεν αὐτά.

ΑΙΑΣ. Οὔκ, ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσέα, ὃς ἀντεποιήθη μόνος.

ΑΓΑΜ. Συγγνώμη, ὦ Αἶαν, εἰ ἄνθρωπος ὢν ὠρέχθη δόξης ἡδίστου πράγματος, ὑπὲρ οὗ καὶ ἡμῶν ἕκα-

στος κινδύνους ὑπέμενεν, ἐπεὶ καὶ ἐκράτησέ σου καὶ ταῦτα παρὰ Τρωσὶ δικασταῖς. 450

ΑΙΑΣ. Οἶδα ἐγώ, ἥτις μου κατεδίκασεν· ἀλλ' οὐ θέμις λέγειν τι περὶ τῶν θεῶν. τὸν δ' οὖν Ὀδυσσέα μὴ οὐχὶ μισεῖν οὐκ ἂν δυναίμην, ὦ Ἀγάμεμνον, οὐδ' εἰ αὐτή μοι ἡ Ἀθηνᾶ τοῦτ' ἐπιτάττοι.

XXX.

ΜΙΝΩΟΣ ΚΑΙ ΣΩΣΤΡΑΤΟΥ.

1 1. *ΜΙΝ.* Ὁ μὲν λῃστὴς οὑτοσὶ Σώστρατος ἐς τὸν Πυριφλεγέθοντα ἐμβεβλήσθω, ὁ δὲ ἱερόσυλος ὑπὸ τῆς Χιμαίρας διασπασθήτω, ὁ δὲ τύραννος, ὦ Ἑρμῆ, παρὰ τὸν Τιτυὸν ἀποταθεὶς ὑπὸ τῶν γυπῶν καὶ αὐτὸς κειρέσθω τὸ ἧπαρ, ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἄπιτε κατὰ τάχος ἐς τὸ Ἠλύσιον πεδίον καὶ τὰς μακάρων νήσους κατοικεῖτε, ἀνθ' ὧν δίκαια ἐποιεῖτε παρὰ τὸν βίον.

ΣΩΣΤ. Ἄκουσον, ὦ Μίνως, εἴ σοι δίκαια δόξω λέγειν.

ΜΙΝ. Νῦν ἀκούσω αὖθις; οὐ γὰρ ἐξελήλεγξαι, ὦ Σώστρατε, πονηρὸς ὢν καὶ τοσούτους ἀπεκτονώς; 451

ΣΩΣΤ. Ἐλήλεγμαι μέν, ἀλλ' ὅρα, εἰ [καὶ] δικαίως κολασθήσομαι.

ΜΙΝ. Καὶ πάνυ, εἴ γε ἀποτίνειν τὴν ἀξίαν δίκαιον.

ΣΩΣΤ. Ὅμως ἀπόκριναί μοι, ὦ Μίνως· βραχὺ γάρ τι ἐρήσομαί σε.

ΜΙΝ. Λέγε, μὴ μακρὰ μόνον, ὡς καὶ τοὺς ἄλλους διακρίνωμεν ἤδη.

2 2. *ΣΩΣΤ.* Ὁπόσα ἔπραττον ἐν τῷ βίῳ, πότερα ἑκὼν ἔπραττον ἢ ἐπεκέκλωστό μοι ὑπὸ τῆς Μοίρας;

ΜΙΝ. Ὑπὸ τῆς Μοίρας δηλαδή.

ΣΩΣΤ. Οὐκοῦν καὶ οἱ χρηστοὶ ἅπαντες καὶ οἱ πονηροὶ δοκοῦντες ἡμεῖς ἐκείνῃ ὑπηρετοῦντες ταῦτα ἐδρῶμεν;

ΜΙΝ. Ναί, τῇ Κλωθοῖ, ἣ ἑκάστῳ ἐπέταξε γεννηθέντι τὰ πρακτέα.

ΣΩΣΤ. Εἰ τοίνυν ἀναγκασθείς τις ὑπ' ἄλλου φο-

νεύσειέ τινα οὐ δυνάμενος ἀντιλέγειν ἐκείνῳ τῷ βιαζομένῳ, οἷον δήμιος ἢ δορυφόρος, ὁ μὲν δικαστῇ πεισθείς, ὁ δὲ τυράννῳ, τίνα αἰτιάσῃ τοῦ φόνου;

ΜΙΝ. Δῆλον ὡς τὸν δικαστὴν ἢ τὸν τύραννον, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ξίφος αὐτό, [ὑπηρετεῖ γὰρ] ὄργανον ὂν [τοῦτο] πρὸς τὸν θυμὸν τῷ πρώτῳ παρασχόντι τὴν αἰτίαν.

452 *ΣΩΣΤ.* Εὖ γε, ὦ Μίνως, ὅτι καὶ ἐπιδαψιλεύῃ τῷ
453 παραδείγματι. ἢν δέ τις ἀποστείλαντος τοῦ δεσπότου ἥκῃ
454 αὐτὸς χρυσὸν ἢ ἄργυρον κομίζων, τίνι τὴν χάριν ἰστέον ἢ τίνα εὐεργέτην ἀναγραπτέον;

ΜΙΝ. Τὸν πέμψαντα, ὦ Σώστρατε· διάκονος γὰρ ὁ κομίσας [ἦν].

3. *ΣΩΣΤ.* Οὐκοῦν ὁρᾷς ὅπως ἄδικα ποιεῖς κολά- 3
ζων ἡμᾶς ὑπηρέτας γενομένους ὧν ἡ Κλωθὼ προσέταττε, καὶ τούτους τιμῶν τοὺς διακονησαμένους ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς; οὐ γὰρ δὴ ἐκεῖνό γε εἰπεῖν ἔχοι τις ἄν, ὡς τὸ ἀντιλέγειν δυνατὸν ἦν τοῖς μετὰ πάσης ἀνάγκης προστεταγμένοις.

ΜΙΝ. Ὦ Σώστρατε, πολλὰ ἴδοις ἂν καὶ ἄλλα οὐ κατὰ λόγον γιγνόμενα, εἰ ἀκριβῶς ἐξετάζοις. πλὴν ἀλλὰ τοῦτο γε σὺ ἀπέλαυσας τῆς ἐρωτήσεως, [δι]ότι οὐ λῃστὴς μόνον, ἀλλὰ καὶ σοφιστής [τις] εἶναι δοκεῖς. . . . ἀπόλυσον οὖν αὐτόν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ μηκέτι κολαζέσθω. ὅρα δὲ μὴ καὶ τοὺς ἄλλους νεκροὺς τὰ ὅμοια ἐρωτᾶν διδάξῃς.

---

455 ΜΕΝΙΠΠΟΣ Η ΝΕΚΥΟΜΑΝΤΕΙΑ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ.

1. *ΜΕΝ.* Ὦ χαῖρε μέλαθρον πρόπυλά θ᾽ ἑστίας ἐμῆς, 1
ὡς ἄσμενός σ᾽ ἐσεῖδον ἐς φάος μολών.

ΦΙΛ. Οὐ Μένιππος οὗτός ἐστιν ὁ κύων; οὐ μὲν οὖν
456 ἄλλος, εἰ μὴ ἐγὼ παραβλέπω· Μένιππος ὅλος. τί οὖν αὐτῷ βούλεται τὸ ἀλλόκοτον τοῦ σχήματος, πῖλος καὶ

λύρα καὶ λεοντῇ; πλὴν ἀλλὰ προσιτέον γε αὐτῷ. χαῖρε, ὦ Μένιππε· πόθεν ἡμῖν ἀφῖξαι; πολὺς γὰρ χρόνος ἐξ οὗ πέφηνας ἐν τῇ πόλει.

ΜΕΝ. Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
λιπών, ἵν' Ἅιδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν.

ΦΙΛ. Ἡράκλεις, ἐλελήθει Μένιππος ἡμᾶς ἀποθανὼν κᾆτα ἐξ ὑπαρχῆς ἀναβεβιωκώς;

ΜΕΝ. Οὔκ, ἀλλ' ἔτ' ἔμπνουν Ἀΐδης μ' ἐδέξατο.

ΦΙΛ. Τίς δ' ἡ αἰτία σοι τῆς καινῆς ταύτης καὶ παραδόξου ἀποδημίας;

ΜΕΝ. Νεότης μ' ἐπῆρε καὶ θράσος τοῦ νοῦ πλέον.

ΦΙΛ. Παῦσαι, μακάριε, τραγῳδῶν καὶ λέγε οὑτωσί πως ἁπλῶς καταβὰς ἀπὸ τῶν ἰαμβείων, τίς ἡ στολή; τί σοι τῆς κάτω πορείας ἐδέησεν; ἄλλως γὰρ οὐκ ἡδεῖά τις οὐδὲ ἀσπάσιος ἡ ὁδός.

ΜΕΝ. Ὦ φιλότης, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἀΐδαο 457
ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.

ΦΙΛ. Οὗτος, ἀλλ' ἦ παραπαίεις; οὐ γὰρ ἂν οὕτως ἐμμέτρως ἐρραψῴδεις πρὸς ἄνδρας φίλους.

ΜΕΝ. Μὴ θαυμάσῃς, ὦ ἑταῖρε· νεωστὶ γὰρ Εὐριπίδῃ καὶ Ὁμήρῳ συγγενόμενος οὐκ οἶδ' ὅπως ἀνεπλήσθην τῶν ἐπῶν καὶ αὐτόματά μοι τὰ μέτρα ἐπὶ [τὸ] στόμα
2 ἔρχεται. 2. ἀτὰρ εἰπέ μοι, πῶς τὰ ὑπὲρ γῆς ἔχει καὶ τί ποιοῦσιν οἱ ἐν τῇ πόλει;

ΦΙΛ. Καινὸν οὐδέν, ἀλλ' οἷα καὶ πρὸ τοῦ ἁρπάζουσιν, ἐπιορκοῦσι, τοκογλυφοῦσιν, ὀβολοστατοῦσιν.

ΜΕΝ. Ἄθλιοι καὶ κακοδαίμονες· οὐ γὰρ ἴσασιν οἷα ἔναγχος κεκύρωται παρὰ τοῖς κάτω καὶ οἷα κεχειροτόνηται τὰ ψηφίσματα κατὰ τῶν πλουσίων, ἃ μὰ τὸν Κέρβερον οὐδεμία μηχανὴ μὴ διαφυγεῖν αὐτούς.

ΦΙΛ. Τί φής; δέδοκταί τι νεώτερον τοῖς κάτω περὶ τῶν ἐνθάδε;

ΜΕΝ. Νὴ Δία, καὶ πολλά γε· ἀλλ' οὐ θέμις ἐκφέρειν αὐτὰ πρὸς ἅπαντας οὐδὲ τὰ ἀπόρρητα ἐξαγορεύειν, μὴ καί 458
τις ἡμᾶς γράψηται γραφὴν ἀσεβείας ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος.

ΦΙΛ. Μηδαμῶς, ὦ Μένιππε, πρὸς τοῦ Διός, μὴ

φθονήσῃς τῶν λόγων φίλῳ ἀνδρί· πρὸς γὰρ εἰδότα σιωπᾶν ἐρεῖς, τά τ' ἄλλα καὶ πρὸς μεμυημένον.

ΜΕΝ. Χαλεπὸν μὲν ἐπιτάττεις τοὐπίταγμα καὶ οὐ πάντῃ ἀσφαλές· πλὴν ἀλλὰ σοῦ γε ἕνεκα τολμητέον. ἔδοξε δὴ τοὺς πλουσίους τούτους καὶ πολυχρημάτους καὶ τὸ χρυσίον κατάκλειστον ὥσπερ τὴν Δανάην φυλάττοντας —

ΦΙΛ. Μὴ πρότερον εἴπῃς, ὦγαθέ, τὰ δεδογμένα, πρὶν ἐκεῖνα διελθεῖν, ἃ μάλιστ' ἂν ἡδέως ἀκούσαιμί σου, τίς ἡ ἐπίνοιά σοι τῆς καθόδου ἐγένετο, τίς δὲ ὁ τῆς πορείας ἡγεμών, εἶτα ἑξῆς ἅ τε εἶδες ἅ τε ἤκουσας παρ' αὐτοῖς· εἰκὸς γὰρ δὴ φιλόκαλον ὄντα σε μηδὲν τῶν ἀξίων θέας ἢ ἀκοῆς παραλιπεῖν.

3. ΜΕΝ. Ὑπουργητέον καὶ ταῦτά σοι· τί γὰρ ἂν 3
καὶ πάθοι τις, ὁπότε φίλος ἀνὴρ βιάζοιτο; καὶ δὴ πρῶτά σοι δίειμι [τὰ περὶ] τὴν γνώμην τὴν ἐμὴν [καὶ] ὅθεν ὡρμήθην πρὸς τὴν κατάβασιν· ἐγὼ γάρ, ἄχρι μὲν ἐν παισὶν ἦν,
459 ἀκούων Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου πολέμους καὶ στάσεις διηγουμένων οὐ μόνον τῶν ἡμιθέων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἤδη τῶν θεῶν, ἔτι δὲ καὶ μοιχείας αὐτῶν καὶ βίας καὶ ἁρπαγὰς καὶ δίκας καὶ πατέρων ἐξελάσεις καὶ ἀδελφῶν γάμους, πάντα ταῦτα ἐνόμιζον εἶναι καλὰ καὶ οὐ παρέργως ἐκνώμην πρὸς αὐτά· ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἠρξάμην, πάλιν αὖ ἐνταῦθα ἤκουον τῶν νόμων τἀναντία τοῖς ποιηταῖς κελευόντων, μήτε μοιχεύειν μήτε στασιάζειν μήτε ἁρπάζειν. ἐν μεγάλῃ οὖν καθειστήκειν ἀμφιβολίᾳ οὐκ εἰδὼς ὅ τι χρησαίμην ἐμαυτῷ· οὔτε γὰρ ἄν ποτε τοὺς θεοὺς μοιχεῦσαι καὶ στασιάσαι πρὸς ἀλλήλους ἡγούμην, εἰ μὴ ὡς περὶ καλῶν τούτων ἐγίγνωσκον, οὔτ' ἂν τοὺς νομοθέτας τἀναντία τούτοις παραινεῖν, εἰ μὴ λυσιτελεῖν
ὑπελάμβανον. 4. ἐπεὶ δὲ διηπόρουν, ἔδοξέ μοι ἐλθόντα 4
παρὰ τοὺς καλουμένους τούτους φιλοσόφους ἐγχειρίσαι τε ἐμαυτὸν καὶ δεηθῆναι αὐτῶν χρῆσθαί μοι ὅ τι βούλοιντο καί τινα ὁδὸν ἁπλῆν καὶ βέβαιον ὑποδεῖξαι τοῦ βίου. ταῦτα μὲν δὴ φρονῶν προσῄειν αὐτοῖς, ἐλελήθειν
460 δ' ἐμαυτὸν ἐς αὐτό, φασί, τὸ πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενος· παρὰ γὰρ δὴ τούτοις μάλιστα εὕρισκον ἐπισκο-

πῶν τὴν ἄγνοιαν καὶ τὴν ἀπορίαν πλείονα . . . [ὥστε μοι
τάχιστα χρυσὸν ἀπέδειξαν οὗτοι τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον·]
ἀμέλει ὁ μὲν αὐτῶν παρῄνει τὸ πᾶν ἥδεσθαι καὶ μόνον
τοῦτο ἐκ παντὸς μετιέναι· τοῦτο γὰρ εἶναι τὸ εὔδαιμον·
ὁ δέ τις ἔμπαλιν, πονεῖν τὰ πάντα καὶ μοχθεῖν καὶ τὸ
σῶμα καταναγκάζειν ῥυπῶντα καὶ αὐχμῶντα καὶ πᾶσι
δυσαρεστοῦντα καὶ λοιδορούμενον, συνεχὲς ἐπιρραψῳδῶν
τὰ πάνδημα ἐκεῖνα τοῦ Ἡσιόδου περὶ τῆς ἀρετῆς ἔπη 461
καὶ τὸν ἱδρῶτα καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀνάβασιν· ἄλλος
καταφρονεῖν χρημάτων παρεκελεύετο καὶ ἀδιάφορον οἴε-
σθαι τὴν κτῆσιν αὐτῶν· ὁ δέ τις ἔμπαλιν ἀγαθὸν εἶναι
καὶ τὸν πλοῦτον αὐτὸν ἀπεφαίνετο· περὶ μὲν γὰρ τοῦ
κόσμου τί χρὴ καὶ λέγειν; ὅς γε ἰδέας καὶ ἀσώματα καὶ
ἀτόμους καὶ κενὰ καὶ τοιοῦτόν τινα ὄχλον ὀνομάτων ὁση-
μέραι παρ' αὐτῶν ἀκούων ἐναυτίων. καὶ τὸ πάντων ἀτο-
πώτατον, ὅτι περὶ τῶν αὐτῶν ἐναντιώτατα ἕκαστος λέ-
γων σφόδρα νικῶντας καὶ πιθανοὺς λόγους ἐπορίζετο, 462
ὥστε μηδὲ τῷ θερμὸν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα λέγοντι [μήτε] τῷ
ψυχρῷ ἀντιλέγειν ἔχειν καὶ ταῦτα εἰδότα σαφῶς ὡς οὐκ
ἄν ποτε θερμόν τι εἴη καὶ ψυχρὸν ἐν ταὐτῷ χρόνῳ· ἀτε-
χνῶς οὖν ἔπασχόν τι τοῖς νυστάζουσι τούτοις ὅμοιον ἄρτι
5 μὲν ἐπινεύων, ἄρτι δὲ ἀνανεύων ἔμπαλιν. 5. πολλῷ δὲ
τούτων ἐκεῖνο ἀλογώτερον· τοὺς γὰρ αὐτοὺς τούτους εὕ-
ρισκον ἐπιτηρῶν ἐναντιώτατα τοῖς αὑτῶν λόγοις ἐπι-
τηδεύοντας· τοὺς γοῦν καταφρονεῖν παραινοῦντας χρη-
μάτων ἑώρων ἀπρὶξ ἐχομένους αὐτῶν καὶ περὶ τόκων
διαφερομένους καὶ ἐπὶ μισθῷ παιδεύοντας καὶ πάντα
ἕνεκα τούτων ὑπομένοντας, τούς τε τὴν δόξαν ἀποβαλλο- 463
μένους αὐτῆς ταύτης χάριν πάντα καὶ πράττοντας καὶ
λέγοντας, ἡδονῆς τε αὖ σχεδὸν ἅπαντας κατηγοροῦντας,
6 ἰδίᾳ δὲ μόνῃ ταύτῃ προσηρτημένους. 6. σφαλεὶς οὖν καὶ
τῆσδε τῆς ἐλπίδος ἔτι μᾶλλον ἐδυσχέραινον ἠρέμα παρα-
μυθούμενος ἐμαυτόν, ὅτι μετὰ πολλῶν καὶ σοφῶν καὶ
σφόδρα ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένων ἀνόητός τέ εἰμι καὶ
τὸ ἀληθὲς ἔτι ἀγνοῶν περιέρχομαι· καί μοί ποτε δια-
γρυπνοῦντι τούτων ἕνεκα ἔδοξεν ἐς Βαβυλῶνα ἐλθόντα

δεηθῆναί τινος τῶν μάγων τῶν Ζωροάστρου μαθητῶν
καὶ διαδόχων, ἤκουον δὲ αὐτοὺς ἐπῳδαῖς καὶ τελεταῖς
464 τισιν ἀνοίγειν τε τοῦ Ἅιδου τὰς πύλας καὶ κατάγειν ὃν
ἂν βούλωνται ἀσφαλῶς καὶ ὀπίσω αὖθις ἀναπέμπειν.
ἄριστον οὖν ἡγούμην εἶναι παρά τινος τούτων διαπρα-
ξάμενον τὴν κατάβασιν ἐλθόντα παρὰ Τειρεσίαν τὸν Βοι-
ώτιον μαθεῖν παρ᾽ αὐτοῦ ἅτε μάντεως καὶ σοφοῦ, τίς
ἐστιν ὁ ἄριστος βίος καὶ ὃν ἄν τις ἕλοιτο εὖ φρονῶν· καὶ
δὴ ἀναπηδήσας ὡς εἶχον τάχους ἔτεινον εὐθὺ Βαβυλῶ-
νος. ἐλθὼν δὲ συγγίγνομαί τινι τῶν Χαλδαίων σοφῷ
ἀνδρὶ καὶ θεσπεσίῳ τὴν τέχνην, πολιῷ μὲν τὴν κόμην,
γένειον δὲ μάλα σεμνὸν καθειμένῳ, τοὔνομα δὲ ἦν αὐτῷ
Μιθροβαρζάνης· δεηθεὶς δὲ καὶ καθικετεύσας μόγις ἐπέ-
τυχον παρ᾽ αὐτοῦ, ἐφ᾽ ὅτῳ βούλοιτο μισθῷ, καθηγήσα-
465 σθαί μοι τῆς ὁδοῦ. 7. παραλαβὼν δέ με ὁ ἀνὴρ πρῶτα 7
μὲν ἡμέρας ἐννέα καὶ εἴκοσιν ἅμα τῇ σελήνῃ ἀρξάμενος
ἔλουε κατάγων ἕωθεν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, πρὸς ἀνίσχοντα
τὸν ἥλιον ῥῆσίν τινα μακρὰν ἐπιλέγων, ἧς οὐ σφόδρα
κατήκουον· ὥσπερ γὰρ οἱ φαῦλοι τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι κη-
ρύκων ἐπίτροχόν τι καὶ ἀσαφὲς ἐφθέγγετο· πλὴν ἐῴκει
γέ τινας ἐπικαλεῖσθαι δαίμονας. μετὰ δ᾽ οὖν τὴν ἐπῳδὴν
τρὶς ἄν μου πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποπτύσας, ἐπανῄει πά-
λιν οὐδένα τῶν ἀπαντώντων προσβλέπων· καὶ σιτία μὲν
ἦν ἡμῖν τὰ ἀκρόδρυα, ποτὸν δὲ γάλα καὶ μελίκρατον καὶ τὸ
τοῦ Χοάσπου ὕδωρ, εὐνὴ δὲ ὑπαίθριος ἐπὶ τῆς πόας. ἐπεὶ
466 δὲ ἅλις εἶχε τῆς προδιαιτήσεως, περὶ μέσας νύκτας ἐπὶ τὸν
Τίγρητα ποταμὸν ἀγαγὼν ἐκάθηρέ τέ με καὶ ἀπέμαξε καὶ
περιήγνισε δᾳδὶ καὶ σκίλλῃ καὶ ἄλλοις πλείοσιν ἅμα καὶ τὴν
ἐπῳδὴν ἐκείνην ὑποτονθορύσας, εἶτα ὅλον με καταμαγεύσας
[καὶ] περιελθών, ἵνα μὴ βλαπτοίμην ὑπὸ τῶν φασμάτων,
ἐπανάγει ἐς τὴν οἰκίαν, ὡς εἶχον, ἀναποδίζοντα, καὶ τὸ λοι-
πὸν ἀμφὶ πλοῦν εἴχομεν. 8. αὐτὸς μὲν οὖν μαγικήν τινα 8
ἐνέδυ στολὴν τὰ πολλὰ ἐοικυῖαν τῇ Μηδικῇ, ἐμὲ δὲ τουτοισὶ
φέρων ἐνεσκεύασε τῷ πίλῳ καὶ τῇ λεοντῇ καὶ προσέτι τῇ
λύρᾳ, καὶ παρεκελεύσατο, ἤν τις ἔρηταί με τοὔνομα, Μέ-
νιππον μὲν μὴ λέγειν, Ἡρακλέα δὲ ἢ Ὀδυσσέα ἢ Ὀρφέα.

ΦΙΛ. Ὡς δὴ τί τοῦτο, ὦ Μένιππε; οὐ γὰρ συνίημι 467
τὴν αἰτίαν οὔτε τοῦ σχήματος οὔτε τῶν ὀνομάτων.

ΜΕΝ. Καὶ μὴν πρόδηλον τοῦτό γε καὶ οὐ παντελῶς ἀπόρρητον· ἐπεὶ γὰρ οὗτοι πρὸ ἡμῶν ζῶντες ἐς Ἅιδου κατεληλύθεσαν, ἡγεῖτο, εἴ με ἀπεικάσειεν αὐτοῖς, ῥᾳδίως ἂν τὴν τοῦ Αἰακοῦ φρουρὰν διαλαθεῖν καὶ ἀκωλύτως παρελθεῖν ἅτε συνηθέστερον [τραγικῶς μάλα πα-
9 ραπεμπόμενον ὑπὸ τοῦ σχήματος]. 9. ἤδη δ' οὖν ὑπέφαινεν ἡμέρα, καὶ κατελθόντες ἐπὶ τὸν ποταμὸν περὶ ἀναγωγὴν ἐγιγνόμεθα· παρεσκεύαστο δ' αὐτῷ καὶ σκάφος καὶ ἱερεῖα καὶ μελίκρατον καὶ ἄλλ' ὅσα πρὸς τὴν τελετὴν ἦν χρήσιμα. ἐμβαλόμενοι οὖν ἅπαντα τὰ παρεσκευα- 468
σμένα οὕτω δὴ καὶ αὐτοὶ

βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.

καὶ μέχρι μέν τινος ὑπεφερόμεθα ἐν τῷ ποταμῷ, εἶτα δ' ἐσεπλεύσαμεν ἐς τὸ ἕλος καὶ τὴν λίμνην, ἐς ἣν ὁ Εὐφράτης ἀφανίζεται· περαιωθέντες δὲ καὶ ταύτην ἀφικνούμεθα ἔς τι χωρίον ἔρημον καὶ ὑλῶδες καὶ ἀνήλιον, εἰς ὃ δὴ ἀποβάντες — ἡγεῖτο δὲ ὁ Μιθροβαρζάνης — βόθρον τε ὠρυξάμεθα καὶ τὰ μῆλα κατεσφάξαμεν καὶ τὸ αἷμα 469
περὶ αὐτὸν ἐσπείσαμεν. ὁ δὲ μάγος ἐν τοσούτῳ δᾷδα καιομένην ἔχων οὐκέτ' ἠρεμαίᾳ τῇ φωνῇ, παμμέγεθες δέ, ὡς οἷός τε ἦν, ἀνακραγὼν δαίμονάς τε ὁμοῦ πάντας ἐπεβοᾶτο καὶ Ποινὰς καὶ Ἐρινύας

καὶ νυχίαν Ἑκάτην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν

παραμιγνὺς ἅμα καὶ βαρβαρικά τινα καὶ ἄσημα ὀνόματα 470
10 καὶ πολυσύλλαβα. 10. εὐθὺς οὖν ἅπαντα ἐκεῖνα ἐσαλεύετο καὶ ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς τοὔδαφος ἀνερρήγνυτο καὶ ἡ ὑλακὴ τοῦ Κερβέρου [καὶ] πόρρωθεν ἠκούετο καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερκατηφὲς ἦν καὶ σκυθρωπόν.

ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς.

κατεφαίνετο γὰρ ἤδη τὰ πλεῖστα, καὶ ἡ λίμνη καὶ ὁ Πυριφλεγέθων καὶ τοῦ Πλούτωνος τὰ βασίλεια. κατελθόντες δ' ὅμως διὰ τοῦ χάσματος τὸν μὲν Ῥαδάμανθυν εὕρομεν τεθνεῶτα μικροῦ δεῖν ὑπὸ τοῦ δέους· ὁ δὲ Κέρβερος ὑλάκτησε μὲν καί τι παρεκίνησε, ταχὺ δέ μου κρούσαντος

*τὴν λύραν παραχρῆμα ἐκηλήθη ὑπὸ τοῦ μέλους. ἐπεὶ δὲ
πρὸς τὴν λίμνην ἀφικόμεθα, μικροῦ μὲν οὐδ᾽ ἐπεραιώ-
θημεν· ἦν γὰρ πλῆρες ἤδη τὸ πορθμεῖον καὶ οἰμωγῆς
ἀνάπλεων, τραυματίαι δὲ πάντες ἐπέπλεον, ὁ μὲν τὸ σκέ-
λος, ὁ δὲ τὴν κεφαλήν, ὁ δὲ ἄλλο τι συντετριμμένος, ἐμοὶ
471 δοκεῖν, ἔκ τινος πολέμου παρόντες. ὅμως δ᾽ οὖν ὁ βέλ-
τιστος Χάρων ὡς εἶδε τὴν λεοντῆν, οἰηθείς με τὸν Ἡρα-
κλέα εἶναι, εἰσεδέξατό με ἄσμενος καὶ διεπόρθμευσέ τε
καὶ ἀποβᾶσι διεσήμηνε τὴν ἀτραπόν. 11. ἐπεὶ δὲ ἦμεν 11
ἐν τῷ σκότῳ, προῄει μὲν ὁ Μιθροβαρζάνης, εἰπόμην δὲ
ἐγὼ κατόπιν ἐχόμενος αὐτοῦ, ἕως πρὸς λειμῶνα μέγιστον
ἀφικνούμεθα τῷ ἀσφοδέλῳ κατάφυτον, ἔνθα δὴ περιε-
πέτοντο ἡμᾶς τετριγυῖαι τῶν νεκρῶν αἱ σκιαί· κατ᾽ ὀλίγον
δὲ προϊόντες παραγιγνόμεθα πρὸς τὸ τοῦ Μίνωος δικα-
στήριον, ἐτύγχανε δὲ ὁ μὲν ἐπὶ θρόνου τινὸς ὑψηλοῦ
καθήμενος, παρειστήκεσαν δὲ αὐτῷ Ποιναὶ καὶ ἀλάστορες
καὶ Ἐρινύες· ἑτέρωθεν δὲ προσήγοντο πολλοί τινες ἐφε-
ξῆς ἁλύσει μακρᾷ δεδεμένοι, ἐλέγοντο δὲ εἶναι μοιχοὶ
καὶ πορνοβοσκοὶ καὶ τελῶναι καὶ κόλακες καὶ συκοφάνται
καὶ [ὁ] τοιοῦτος ὅμιλος τῶν πάντα κυκώντων ἐν τῷ βίῳ·
472 χωρὶς δὲ οἵ τε πλούσιοι καὶ τοκογλύφοι προσῄεσαν ὠχροὶ
καὶ προγάστορες καὶ ποδαγροί, κλοιὸν ἕκαστος αὐτῶν καὶ
σκύλακα (†) διτάλαντον ἐπικείμενος. ἐφεστῶτες οὖν ἡμεῖς
ἑωρῶμέν τε τὰ γιγνόμενα καὶ ἠκούομεν τῶν ἀπολογου-
μένων· κατηγόρουν δὲ αὐτῶν καινοί τινες καὶ παράδοξοι
ῥήτορες.*

*ΦΙΛ. Τίνες οὗτοι, πρὸς Διός; μὴ γὰρ ὀκνήσῃς καὶ
τοῦτο εἰπεῖν.*

*ΜΕΝ. Οἶσθά που ταυτασὶ τὰς πρὸς τὸν ἥλιον ἀπο-
τελουμένας σκιὰς [ἀπὸ] τῶν σωμάτων;*

ΦΙΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

*ΜΕΝ. Αὗται τοίνυν, ἐπειδὰν ἀποθάνωμεν, κατη-
γοροῦσί τε καὶ καταμαρτυροῦσι καὶ διελέγχουσι τὰ πε-
πραγμένα ἡμῖν παρὰ τὸν βίον, καὶ σφόδρα [τινὲς αὐτῶν]
ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν ἅτε ἀεὶ ξυνοῦσαι καὶ μηδέποτε ἀφι-
στάμεναι ἀπὸ τῶν σωμάτων. 12. ὁ δ᾽ οὖν Μίνως ἐπιμελῶς 12*

ἐξετάζων ἀπέπεμπεν ἕκαστον ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χῶρον
δίκην ὑφέξοντα κατ᾽ ἀξίαν τῶν τετολμημένων, καὶ μά- 473
λιστα ἐκείνων ἥπτετο τῶν ἐπὶ πλούτοις τε καὶ ἀρχαῖς τε-
τυφωμένων καὶ μονονουχὶ καὶ προσκυνεῖσθαι περιμενόν-
των, τήν τε ὀλιγοχρόνιον ἀλαζονείαν αὐτῶν καὶ τὴν ὑπερ-
οψίαν μυσαττόμενος, καὶ ὅτι μὴ ἐμέμνηντο θνητοί τε
ὄντες αὐτοὶ καὶ θνητῶν ἀγαθῶν τετυχηκότες· οἱ δὲ ἀπο-
δυσάμενοι τὰ λαμπρὰ ἐκεῖνα πάντα, πλούτους λέγω καὶ
γένη καὶ δυναστείας, γυμνοὶ κάτω νενευκότες παρειστή-
κεσαν ὥσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὴν παρ᾽
ἡμῖν εὐδαιμονίαν· ὥστε ἔγωγε ταῦτα ὁρῶν ὑπερέχαιρον
καὶ εἴ τινα γνωρίσαιμι αὐτῶν, προσιὼν ἂν ἡσυχῇ πως
ὑπεμίμνησκον οἷος ἦν παρὰ τὸν βίον καὶ ἡλίκον ἐφύσα
τότε, ἡνίκα πολλοὶ μὲν ἕωθεν ἐπὶ τῶν πυλώνων παρει-
στήκεσαν τὴν πρόοδον αὐτοῦ περιμένοντες ὠθούμενοί τε
καὶ ἀποκλειόμενοι πρὸς τῶν οἰκετῶν· ὁ δὲ μόγις ἄν ποτε 474
ἀνατείλας αὐτοῖς πορφυροῦς τις ἢ περίχρυσος ἢ διαποί-
κιλος εὐδαίμονας ᾤετο καὶ μακαρίους ἀποφαίνειν τοὺς
προσειπόντας, ἢν τὸ στῆθος ἢ τὴν δεξιὰν προτείνων δοίη
13 καταφιλεῖν. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἠνιῶντο ἀκούοντες. 13. τῷ
δὲ Μίνωι μία τις καὶ πρὸς χάριν ἐδικάσθη δίκη· τὸν γάρ
τοι Σικελιώτην Διονύσιον πολλά τε καὶ δεινὰ καὶ ἀνόσια
ὑπό τε Δίωνος κατηγορηθέντα καὶ ὑπὸ τῆς σκιᾶς κατα-
μαρτυρηθέντα παρελθὼν Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναῖος —
ἄγουσι δ᾽ αὐτὸν ἐν τιμῇ καὶ δύναται μέγιστον ἐν τοῖς
κάτω — μικροῦ δεῖν τῇ Χιμαίρᾳ προτεθέντα παρέλυσε
τῆς καταδίκης λέγων πολλοῖς αὐτὸν τῶν πεπαιδευμένων
14 προήγορον γενέσθαι δεξιόν. 14. ἀποστάντες δὲ ὅμως
τοῦ δικαστηρίου πρὸς τὸ κολαστήριον ἀφικνούμεθα. ἔν-
θα δή, ὦ φίλε, πολλὰ καὶ ἐλεεινὰ ἦν καὶ ἀκοῦσαι καὶ 475
ἰδεῖν· μαστίγων τε γὰρ ὁμοῦ ψόφος ἠκούετο καὶ οἰμωγὴ
τῶν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ὀπτωμένων καὶ στρέβλαι καὶ κύφωνες
καὶ τροχοί, καὶ ἡ Χίμαιρα ἐσπάραττε καὶ ὁ Κέρβερος
ἐδάρδαπτεν, ἐκολάζοντό τε ἅμα πάντες, βασιλεῖς, δοῦ-
λοι, σατράπαι, πένητες, πλούσιοι, πτωχοί, καὶ μετέμελε
πᾶσι τῶν τετολμημένων. ἐνίους δὲ αὐτῶν καὶ ἐγνωρίσα-

μεν ἰδόντες, ὁπόσοι ἦσαν τῶν ἔναγχος τετελευτηκότων· οἱ δὲ ἐνεκαλύπτοντο καὶ ἀπεστρέφοντο, εἰ δὲ καὶ προσβλέποιεν, μάλα δουλοπρεπές τι καὶ κολακευτικόν, καὶ ταῦτα πῶς οἴει βαρεῖς ὄντες καὶ ὑπερόπται παρὰ τὸν βίον; καὶ διαναπαυόμενοι πάλιν ἐκολάζοντο, τοῖς μέντοι πένησιν ἡμιτέλεια τῶν κακῶν ἐδίδοτο. καὶ μὴν κἀκεῖνα εἶδον τὰ μυθώδη, τὸν Ἰξίονα καὶ τὸν Σίσυφον καὶ τὸν
476 Φρύγα Τάνταλον [χαλεπῶς ἔχοντα] καὶ τὸν γηγενῆ Τιτυόν, Ἡράκλεις ὅσον· [ἔκειτο γοῦν τόπον ἐπέχων ἀγροῦ.]
15. διελθόντες δὲ καὶ τούτους ἐς τὸ πεδίον ἐσβάλλομεν 15
τὸ Ἀχερούσιον, εὑρίσκομέν τε αὐτόθι τοὺς ἡμιθέους τε καὶ τὰς ἡρωΐνας καὶ τὸν ἄλλον ὅμιλον τῶν νεκρῶν κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ φῦλα διαιτωμένους, τοὺς μὲν παλαιούς τινας καὶ εὐρωτιῶντας καὶ ὥς φησιν Ὅμηρος ἀμενηνούς, τοὺς δ' ἔτι νεαλεῖς καὶ συνεστηκότας, καὶ μάλιστα τοὺς Αἰγυπτίους αὐτῶν διὰ τὸ πολυαρκὲς τῆς ταριχείας. τὸ μέντοι διαγιγνώσκειν ἕκαστον οὐ πάνυ τι ἦν ῥᾴδιον· ἅπαντες γὰρ ἀτεχνῶς ἀλλήλοις γίγνονται ὅμοιοι τῶν ὀστῶν γεγυμνωμένων· πλὴν ἀλλὰ μόγις τε καὶ διὰ πολλοῦ ἀναθεωροῦντες αὐτοὺς ἐγιγνώσκομεν. ἔκειντο δ' ἐπ'
477 ἀλλήλοις ἀμαυροὶ καὶ ἄσημοι καὶ οὐδὲν ἔτι τῶν παρ' ἡμῖν καλῶν φυλάττοντες. ἀμέλει πολλῶν ἐν ταὐτῷ [σκελετῶν] κειμένων καὶ πάντων ὁμοίων φοβερόν τι καὶ διάκενον δεδορκότων καὶ γυμνοὺς τοὺς ὀδόντας προφαινόντων ἠπόρουν πρὸς ἐμαυτόν, ᾧτινι διακρίναιμι τὸν Θερσίτην ἀπὸ τοῦ καλοῦ Νιρέως ἢ τὸν [μεταίτην] Ἶρον ἀπὸ τοῦ Φαιάκων βασιλέως ἢ Πυρρίαν τὸν μάγειρον ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος· οὐδὲν γὰρ ἔτι τῶν παλαιῶν γνωρισμάτων αὐτοῖς παρέμενεν, ἀλλ' ὅμοια τὰ ὀστᾶ ἦν, ἄδηλα καὶ ἀνεπίγραφα καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἔτι διακρίνεσθαι δυνάμενα. 16. τοιγάρ- 16
τοι ἐκεῖνα ὁρῶντι ἐδόκει μοι ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος πομπῇ τινι μακρᾷ προσεοικέναι, χορηγεῖν δὲ καὶ διατάττειν ἕκαστα ἡ Τύχη διάφορα καὶ ποικίλα τοῖς πομπευταῖς τὰ σχήματα προσάπτουσα· τὸν μὲν γὰρ λαβοῦσα, [εἰ τύχοι,] βασιλικῶς
478 διεσκεύασε τιάραν τε ἐπιθεῖσα καὶ δορυφόρους παραδοῦσα καὶ τὴν κεφαλὴν στέψασα τῷ διαδήματι, τῷ δὲ οἰκέτου

σχῆμα περιέθηκε, τὸν δέ τινα καλὸν εἶναι ἐκόσμησε, τὸν
δὲ ἄμορφον καὶ γελοῖον παρεσκεύασε· παντοδαπὴν γάρ,
οἶμαι, δεῖ γενέσθαι τὴν θέαν. πολλάκις δὲ καὶ διὰ μέσης
τῆς πομπῆς μετέβαλε τὰ ἐνίων σχήματα οὐκ ἐῶσα ἐς τέλος
διαπομπεῦσαι ὡς ἐτάχθησαν, ἀλλὰ μεταμφιέσασα τὸν μὲν
Κροῖσον ἠνάγκασε τὴν οἰκέτου [καὶ αἰχμαλώτου] σκευὴν ἀνα-
λαβεῖν, τὸν δὲ Μαιάνδριον τέως ἐν τοῖς οἰκέταις πομπεύ-
οντα τὴν τοῦ Πολυκράτους [τυραννίδα] μετενέδυσε, καὶ μέχρι
μέν τινος εἴασε χρῆσθαι τῷ σχήματι· ἐπειδὰν δὲ ὁ τῆς
πομπῆς καιρὸς παρέλθῃ, τηνικαῦτα ἕκαστος ἀποδοὺς τὴν
σκευὴν καὶ ἀποδυσάμενος τὸ σχῆμα μετὰ τοῦ σώματος
οἷόσπερ ἦν πρὸ τοῦ γίγνεται, μηδὲν τοῦ πλησίον διαφέρων.
ἔνιοι δὲ ὑπ' ἀγνωμοσύνης, ἐπειδὰν ἀπαιτῇ τὸν κόσμον
ἐπιστᾶσα ἡ Τύχη, ἄχθονταί τε καὶ ἀγανακτοῦσιν ὥσπερ 479
οἰκείων τινῶν στερισκόμενοι καὶ οὐχ ἃ πρὸς ὀλίγον ἐχρή-
σαντο, ἀποδιδόντες. οἶμαι δέ σε καὶ τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς
πολλάκις ἑωρακέναι τοὺς τραγικοὺς τούτους ὑποκριτὰς
πρὸς τὰς χρείας τῶν δραμάτων ἄρτι μὲν Κρέοντας, ἐνίοτε
δὲ Πριάμους γιγνομένους ἢ Ἀγαμέμνονας, καὶ ὁ αὐτός,
εἰ τύχοι, μικρὸν ἔμπροσθεν μάλα σεμνῶς τὸ τοῦ Κέκρο-
πος ἢ Ἐρεχθέως σχῆμα μιμησάμενος μετ' ὀλίγον οἰκέτης
προῆλθεν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ κεκελευσμένος. ἤδη δὲ πέρας
ἔχοντος τοῦ δράματος ἀποδυσάμενος ἕκαστος αὐτῶν τὴν
χρυσόπαστον ἐκείνην ἐσθῆτα καὶ τὸ προσωπεῖον ἀποθέ-
μενος καὶ καταβὰς ἀπὸ τῶν ἐμβατῶν πένης καὶ ταπεινὸς
περίεισιν οὐκέτ' Ἀγαμέμνων ὢν ὁ Ἀτρέως οὐδὲ Κρέων ὁ
Μενοικέως, ἀλλὰ Πῶλος Χαρικλέους Σουνιεὺς ὀνομαζόμε-
νος ἢ Σάτυρος Θεογείτονος Μαραθώνιος. τοιαῦτα καὶ
τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματά ἐστιν, ὡς τότε μοι ὁρῶντι
ἔδοξεν.

17 17. ΦΙΛ. Εἰπέ μοι, ὦ Μένιππε, οἱ δὲ τοὺς πολυτε- 480
λεῖς τούτους καὶ ὑψηλοὺς τάφους ἔχοντες ὑπὲρ γῆς καὶ
στήλας καὶ εἰκόνας καὶ ἐπιγράμματα οὐδὲν τιμιώτεροι
παρ' αὐτοῖς εἰσι τῶν ἰδιωτῶν νεκρῶν;

ΜΕΝ. Ληρεῖς, ὦ οὗτος· εἰ γοῦν ἐθεάσω τον Μαύ-
σωλον αὐτόν, — λέγω δὲ τὸν Κᾶρα, τὸν ἐκ τοῦ τάφου

*περιβόητον — εὖ οἶδ' ὅτι οὐκ ἂν ἐπαύσω γελῶν, οὕτω
ταπεινὸς ἔρριπτο ἐν παραβύστῳ που λανθάνων ἐν τῷ λοι-
πῷ δήμῳ τῶν νεκρῶν, ἐμοὶ δοκεῖν, τοσοῦτον ἀπολαύων
τοῦ μνήματος, παρ' ὅσον ἐβαρύνετο τηλικοῦτον ἄχθος
ἐπικείμενος· ἐπειδὰν γάρ, ὦ ἑταῖρε, ὁ Αἰακὸς ἀπομε-
τρήσῃ ἑκάστῳ τὸν τόπον, — δίδωσι δὲ τὸ μέγιστον οὐ
πλέον ποδός — ἀνάγκη ἀγαπῶντα κατακεῖσθαι πρὸς τὸ
μέτρον συνεσταλμένον. πολλῷ δ' ἂν οἶμαι μᾶλλον ἐγέ-
λασας, εἰ ἐθεάσω τοὺς παρ' ἡμῖν βασιλέας καὶ σατράπας
πτωχεύοντας παρ' αὐτοῖς καὶ ἤτοι ταριχοπωλοῦντας ὑπ'
481 ἀπορίας ἢ τὰ πρῶτα διδάσκοντας γράμματα καὶ ὑπὸ τοῦ
τυχόντος ὑβριζομένους καὶ κατὰ κόρρης παιομένους ὥσ-
περ τῶν ἀνδραπόδων τὰ ἀτιμότατα. Φίλιππον γοῦν τὸν
Μακεδόνα ἐγὼ θεασάμενος οὐδὲ κρατεῖν ἐμαυτοῦ δυνα-
τὸς ἦν· ἐδείχθη δέ μοι ἐν γωνιδίῳ τινὶ μισθοῦ ἀκούμε-
νος τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους
ἦν ἰδεῖν ἐν ταῖς τριόδοις μεταιτοῦντας, Ξέρξας λέγω καὶ
Δαρείους καὶ Πολυκράτεις.*

18. *ΦΙΛ. Ἄτοπα διηγῇ τὰ περὶ τῶν βασιλέων καὶ* 18
*μικροῦ δεῖν ἄπιστα. τί δὲ ὁ Σωκράτης ἔπραττε καὶ ὁ
Διογένης καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν σοφῶν;*

*ΜΕΝ. Ὁ μὲν Σωκράτης κἀκεῖ περιέρχεται διελέγχων
ἅπαντας· σύνεισι δ' αὐτῷ Παλαμήδης καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ
Νέστωρ καὶ εἴ τις ἄλλος λάλος νεκρός. ἔτι μέντοι ἐπε-
φύσητο αὐτῷ καὶ διῳδήκει ἐκ τῆς φαρμακοποσίας τὰ σκέλη.
ὁ δὲ βέλτιστος Διογένης παροικεῖ μὲν Σαρδαναπάλλῳ τῷ
Ἀσσυρίῳ καὶ Μίδᾳ τῷ Φρυγὶ καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν πολυ-
482 τελῶν· ἀκούων δὲ οἰμωζόντων αὐτῶν καὶ τὴν παλαιὰν
τύχην ἀναμετρουμένων γελᾷ τε καὶ τέρπεται καὶ τὰ πολλὰ
ὕπτιος κατακείμενος ᾄδει μάλα τραχείᾳ καὶ ἀπηνεῖ τῇ
φωνῇ τὰς οἰμωγὰς αὐτῶν ἐπικαλύπτων, ὥστε ἀνιᾶσθαι
τοὺς ἄνδρας καὶ διασκέπτεσθαι μετοικεῖν οὐ φέροντας τὸν
Διογένην.*

19. *ΦΙΛ. Ταυτὶ μὲν ἱκανῶς· τί δὲ τὸ ψήφισμα ἦν,* 19
ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔλεγες κεκυρῶσθαι κατὰ τῶν πλουσίων;

ΜΕΝ. Εὖ γε ὑπέμνησας· οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως περὶ

τούτου λέγειν προθέμενος πολὺ ἀπεπλανήθην τοῦ λόγου· διατρίβοντος γάρ μου παρ᾽ αὐτοῖς προὔθεσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων· ὁρῶν οὖν πολλοὺς συνθέοντας ἀναμίξας ἐμαυτὸν τοῖς νεκροῖς εὐθὺς εἷς καὶ αὐτὸς ἦν τῶν ἐκκλησιαστῶν. διῳκήθη μὲν οὖν καὶ ἄλλα, τελευταῖον δὲ τὸ περὶ τῶν πλουσίων· ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν κατηγόρητο πολλὰ καὶ δεινά, βία καὶ ἀλαζο- 483
νεία καὶ ὑπεροψία καὶ ἀδικία, τέλος ἀναστάς τις τῶν δημαγωγῶν ἀνέγνω ψήφισμα τοιοῦτον.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

20 20. „Ἐπειδὴ πολλὰ καὶ παράνομα οἱ πλούσιοι δρῶσι παρὰ τὸν βίον ἁρπάζοντες καὶ βιαζόμενοι καὶ πάντα τρόπον τῶν πενήτων καταφρονοῦντες, δεδόχθω τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπειδὰν ἀποθάνωσι, τὰ μὲν σώματα αὐτῶν κολάζεσθαι καθάπερ καὶ τὰ τῶν ἄλλων πονηρῶν, τὰς δὲ ψυχὰς ἀναπεμφθείσας ἄνω ἐς τὸν βίον καταδύεσθαι ἐς τοὺς ὄνους, ἄχρι ἂν ἐν τῷ τοιούτῳ διαγάγωσι μυριάδας ἐτῶν πέντε καὶ εἴκοσιν, ὄνοι ἐξ ὄνων γιγνόμενοι καὶ ἀχθοφοροῦντες καὶ ὑπὸ τῶν πενήτων ἐλαυνόμενοι, τοὐντεῦθεν δὲ λοιπὸν ἐξεῖναι αὐτοῖς ἀποθανεῖν. εἶπε τὴν γνώμην Κρανίων Σκελετίωνος Νεκυσιεὺς φυλῆς Ἀλιβαντίδος.“

Τούτου ἀναγνωσθέντος τοῦ ψηφίσματος ἐπεψήφισαν μὲν αἱ ἀρχαί, ἐπεχειροτόνησε δὲ τὸ πλῆθος καὶ ἐνεβρι- 484
μήσατο ἡ Βριμὼ καὶ ὑλάκτησεν ὁ Κέρβερος· οὕτω γὰρ
21 ἐντελῆ γίγνεται καὶ κύρια τὰ [ἀν]εγνωσμένα. 21. ταῦτα μὲν δή σοι τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐγὼ δέ, οὗπερ ἀφίγμην ἕνεκα, τῷ Τειρεσίᾳ προσελθὼν ἱκέτευον αὐτὸν τὰ πάντα διηγησάμενος εἰπεῖν πρός με, ποῖόν τινα ἡγεῖται τὸν ἄριστον βίον. ὁ δὲ γελάσας — ἔστι δὲ τυφλόν τι γερόντιον καὶ ὠχρὸν καὶ λεπτόφωνον — Ὦ τέκνον, φησί, τὴν μὲν αἰτίαν οἶδά σοι τῆς ἀπορίας ὅτι παρὰ τῶν σοφῶν ἐγένετο οὐ ταὐτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς· ἀτὰρ οὐ θέμις 485
λέγειν πρὸς σέ· ἀπείρηται γὰρ ὑπὸ τοῦ Ῥαδαμάνθυος.

Μηδαμῶς, ἔφην, ὦ πατέριον, ἀλλ' εἰπὲ καὶ μὴ περιίδῃς με σοῦ τυφλότερον περιιόντα ἐν τῷ βίῳ. ὁ δὲ δή με ἀπαγαγὼν καὶ πολὺ τῶν ἄλλων ἀποσπάσας ἠρέμα προσκύψας πρὸς τὸ οὖς φησιν, Ὁ τῶν ἰδιωτῶν ἄριστος βίος καὶ σωφρονέστατος· ὥστε [τῆς ἀφροσύνης] παυσάμενος τοῦ μετεωρολογεῖν καὶ τέλη καὶ ἀρχὰς ἐπισκοπεῖν καὶ καταπτύσας τῶν σοφῶν τούτων συλλογισμῶν καὶ τὰ τοιαῦτα λῆρον ἡγησάμενος τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος θήρασαι,
486 *ὅπως τὸ παρὸν εὖ θέμενος παραδράμῃς γελῶν τὰ πολλὰ καὶ περὶ μηδὲν ἐσπουδακώς.*

ὣς εἰπὼν πάλιν ὦρτο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

22. *ἐγὼ δὲ — καὶ γὰρ ἤδη ὀψὲ ἦν — Ἄγε δή, ὦ Μιθρο-* 22
βαρζάνη, φημί, τί διαμέλλομεν καὶ οὐκ ἄπιμεν αὖθις ἐς τὸν βίον; ὁ δὲ πρὸς ταῦτα, Θάρρει, φησίν, ὦ Μένιππε· ταχεῖαν γάρ σοι καὶ ἀπράγμονα ὑποδείξω ἀτραπόν. καὶ δὴ ἀγαγών με πρός τι χωρίον τοῦ ἄλλου ζοφερώτερον δείξας τῇ χειρὶ πόρρωθεν ἀμαυρόν τι καὶ λεπτὸν ὥσπερ διὰ κλειθρίας φῶς ἐσρέον, Ἐκεῖνο, ἔφη, ἐστὶ τὸ ἱερὸν τὸ Τροφωνίου, κἀκεῖθεν κατίασιν οἱ ἀπὸ Βοιωτίας· ταύτην οὖν ἄνιθι καὶ εὐθὺς ἔσῃ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. ἡσθεὶς δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐγὼ καὶ τὸν μάγον ἀσπασάμενος χαλεπῶς μάλα διὰ τοῦ στομίου ἀνερπύσας οὐκ οἶδ' ὅπως ἐν Λεβαδείᾳ γίγνομαι.

LUCAINI SOMNIUM.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticanorum 87 = 𝔄, *90* = Γ
Parisini 3011 = C
Laurentiani 77 = Φ
Gorlicensis = A
Upsalensis = Ups.

collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *τοῖς πλείστοις* ‖ *τοῖς πλείστοις μὲν* C — *παιδεία* ‖ *παιδείας* Ups. — *ἐκμάθοιμι τούτων* ‖ *τούτων ἐκμάθοιμι* ΩΨ𝔄Γ Ups. Φ — *οὐκ εἰς μακρὰν δὲ καὶ τὸν πατέρα εὐφρανεῖν* ‖ om. *καὶ* 𝔄 — *εὐφρανεῖν* ‖ *εὐφραίνειν* ΦUps. — *τὸ γιγνόμενον* ‖ *τὸ διδόμενον* Ψ *τὸ γινόμενον* Ups.

c. 2. *ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν* ‖ *ὡς ἕκαστος ἐμπειρίας ἢ γνώμης εἶχεν* AC — *διαρκῆ* ‖ *αρκη*. suprascr. *δι* rec. m. Ω — *ἄλλην* ‖ om. sed suprascr. Ω — *καὶ λιθοξόος* ‖ om. *καὶ* AΩΨ Ups. CΦ — *δίδασκε* ‖ *διδάσκου* Ψ — *λίθων* ‖ *λίθου* 𝔄 — *ἐργάτην ἀγαθὸν* ‖ om. *ἀγαθὸν* 𝔄 *ἐργ. ἀγαθῶν* Ups. — *φύσεώς γε, ὡς οἶσθα, τυχὼν δεξιᾶς* ‖ *φύσεώς γε ὡς οἶσθα ἔχων δεξιῶς* Ψ𝔄ΓΦ *φύσεώς γε ὡς τοῦτο ἔχων δεξιῶς* Ω — *ἐτεκμαίρετο δὲ* ‖ om. *δὲ* C — *ὁπότε* ‖ *ὅτε* Ω — *ὑπὸ τῶν διδασκάλων* ‖ *ἀπὸ τ. δ.* 𝔄 *ἀ*[υ]*πὸ* (sic) C — *τότε δὲ ἔπαινος* ‖ *τ. δ. ἐπ. ἦν* C — *καὶ ταῦτα ἦν* ‖ om. C — *χρηστὰς* ‖ om. Ω

c. 3. *οὖν* ‖ 𝔄 — *ἐπιτηδεία* ‖ *ἐπιτήδειος* ΩΨAΓ Ups. Φ — *παρεδεδόμην* ‖ *παραδεδόμην* AΓC *παρεδόμην* Ups. — *μὰ τὸν Δί'* om. AC — *γλύφων* ‖ *γλύφειν* AΩΓ Ups. Φ 1 m. (C?)

c. 3. — τινα μικρὰ ‖ μικρά τινα Γ Ups. Φ — ἐκέλευσέ μοι ‖ ἐκέλευσεν 𝔄 — ἠρέμα ‖ om. AC — πλησίον κειμένην ‖ κειμένην πλησίον Ω𝔄 — ὥστε δάκρυά μοι τὰ προοίμια τῆς τέχνης ‖ ὥστε δ. μ. τ. π. τῆς τέχνης ὑπάρχειν Ups.

c. 4. ἀνολολύζων ‖ ἀνολύζων ΑΩΓΦC ἀναβλύζων 𝔄 — πολλήν τινα ‖ τινα πολλήν τινα sic Ups. — ταῦτα ἔδρασε ‖ ταῦτ' ἔδρασεν Ups. — ὑπερβάλωμαι ‖ ὑπερβάλλωμαι 𝔄 — ἀγανακτησαμένης ‖ ἀνακτησαμένης ΑΓ Ups. Φ — ἐπεὶ νὺξ ἐπῆλθεν ‖ ἐ. ν. ἦλθεν Ups.

c. 5. μὲν δὴ ‖ γε μὴν 𝔄 — τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ‖ τὰ δὲ μετὰ ταῦτα Ω — πάνυ φιληκόων ἀκροατῶν δεόμενα ‖ π. φ. ἀνδρῶν καὶ ἀκρ. δ. Φ — ἔτι γοῦν ‖ ἔτι γὰρ AC — πάντα ἦν ‖ τὰ πάντα ἦν Ups.

c. 6. δύο γυναῖκες λαβόμεναι ‖ δύο λαβ. γυν. 𝔄 — πρὸς . . . με ‖ om. Ω sed in marg. scr. — μικροῦ γοῦν ‖ ὡς (rec. m.) μικροῦ γοῦν Φ — με διεσπάσαντο ‖ καὶ διεσπάσαντο 𝔄 — καὶ γὰρ ‖ καὶ γὰρ καὶ ΑΩΨ𝔄Γ, Φ (in rasura) — ἂν ‖ om. AC — παρὰ μικρὸν ‖ κατὰ μικρὸν Ω — ποιοῖτο ‖ ποιεῖτο Ups. — τύλων ‖ τύλλων Φ — ἡ ἑτέρα δὲ ‖ ἡ δὲ ἑτέρα 𝔄 — σχῆμα ‖ σῶμα Φ

c. 7. εὐδοκιμεῖτον ‖ εὐδοκιμείτων Ups. — εἰ δ' ἐθέλεις ‖ εἰ δὲ θέλεις Ψ𝔄 εἰ δ' ἐθέλοις ΑΩΓ — πρῶτα μὲν ‖ om. μὲν Φ — γεννικῶς ‖ γενικῶς Ups. — οὐδὲ ἐπὶ λόγοις ‖ οὐδ' ἐ. λ. 𝔄

c. 8. καὶ Μύρων ἐπῃνέθη καὶ Πρ. ἐθαυμάσθη ‖ καὶ Πρ. ἐθ. καὶ Μυρ. ἐπ. AC — προσκυνοῦνται γοῦν ‖ καὶ προσκυνοῦνται AC — οὖν ‖ οὐ, suprascr. οὖν Ω — αὐτὸς ‖ om. 𝔄 — πῶς . . . γένοιο ‖ om. Φ — γένοιο ‖ δόξεις 𝔄 — ἔτι τούτων πλείονα ‖ τὰ τ. πλ. AC — πάντοθεν ‖ πάμπολλα ΩΨΓC πάμπολα Ups. Φ — πείθειν με πειρωμένη ‖ πείθειν μὲν π. Ψ — τὰ πλεῖστα γάρ μου τὴν μνήμην ἤδη διέφυγεν ‖ τὰ πλεῖστα γὰρ ἤδη μου τὴν μνήμην διέφυγεν ΩΨ𝔄Γ Ups. Φ — ἐπεὶ δ' οὖν ‖ ἐπεὶ οὖν C

c. 9. τἀγαθὰ ‖ τὰ ἀγαθὰ ΩΨΑΓ Ups. — οὐδὲν γὰρ ‖ οὐδὲ γὰρ Ω — αὕτη ‖ αὐτὴ Ups. 𝔄 — ὀλίγα ‖ ὀλίγα δὲ 𝔄 —

c. 9. ταπεινὸς ‖ ταπεινὸς δὲ 𝔄 — ἀγεννῆ ‖ ἀγενῆ Ups. — τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου ‖ τὸν ἐκ τ. π. δ. Ω𝔄Γ Ups. ΦC — εἷς, ἀεὶ τὸν προὔχοντα ὑποπτήσσων ‖ ἐς ἀεὶ προὔχοντα ὑποπτ. ΩΨ𝔄Γ εἰς ἀεὶ πρ. ὑποπτ. AC Ups. εἰς ἀεὶ τὸν προὔχοντα ὑποπτήσσων Φ — τὸν λέγειν δυνάμενον ‖ τοῦ λ. δ. Ups. — ἐπαινέσονται ‖ ἐπαινέσουσιν 𝔄 — τῶν ἰδόντων ‖ τ. εἰδότων Φ — εἰ νοῦν ἔχοι ‖ εἰ νοῦν ἔχει 𝔄 — ὅμοιός σοι ‖ σοὶ ὅμοιος ΩΑΓ Ups. — ἀποχειροβίωτος ‖ ἀποχειροβίοτος Ψ ἀποχειροβίῶτος (sic) A

c. 10. ἦν δ' ἐμοὶ ‖ ἦν δέ μοι 𝔄ΓCΦ — ἀπαγγέλλουσα ‖ ἀπαγγελῶ Ψ𝔄Γ — ἀποφαίνουσα ‖ ἀποφανῶ Ψ𝔄Γ — ὅπερ σου κυριώτατον ‖ ὅπερ σοι κυρ. ΩΨ𝔄Γ Ups. C — καὶ ἀγαθοῖς ‖ om. Ω — ὡς ἀληθῶς κόσμος ‖ κόσμος ὡς ἀληθῶς 𝔄 — τὰ μέλλοντα ‖ τὰ δέοντα ΩΨΓ Ups. Φ — τά τ' ἀνθρώπινα ‖ τά τε ἀνθρωπ. Ω

c. 11. καὶ ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις ‖ om. Ψ — γένει ‖ om. Ψ — λαμπρὰν ‖ λαμπρὸν Φ — καὶ ἀφανὴς ἔσῃ ‖ οὐδ' ἀφ. ἔσῃ 𝔄Γ Ups. οὐδὲ ἀφ. ἔσῃ ΩΨ — περιθήσω ‖ παραθήσω 𝔄 — δείξει ‖ περιδείξει 𝔄 Ups.

c. 12. ἂν δέ τι σπουδῆς ἄξιον ᾖ ‖ ἂν δ. τ. σπ. ἄξ. ᾖ Γ — καὶ τὸν φ. ‖ om. καὶ Ups. — κἄν πού τι ‖ om. 𝔄 — ἀκούσονται ‖ προβλέψονται 𝔄 — τῆς δυνάμεως τῶν λόγων ‖ τῶν λόγων τῆς δυνάμεως Ω — καὶ ἀθάνατοι ‖ om. καὶ Ω — τινες γίγνονται ‖ γίγνονταί τινες ΩΨ𝔄Γ Ups. Φ — ὃς τυμπ. υἱὸς ‖ ὡς τ. υ. ΑΩΓ Ups. Φ — ὅμως ‖ ὅπως ΑΩΨ𝔄Γ Ups. Φ — Φίλιππος ‖ ὁ Φίλιππος Ups. — ταύτῃ ‖ τέχνῃ Ψ — ὡς ἐμὲ ‖ πρὸς ἐμὲ 𝔄 εἰς ἐμὲ Ψ — παρ' αὐτῆς ηὐτομόλησεν ‖ om. AC

c. 13. δυνάμεις ‖ δύναμιν Ω𝔄Γ — γλυφεῖα ‖ γλυφία Ω (in ras.) Ups. Φ — κολαπτῆρας ‖ καμπτῆρας Φ — δὲ οὐδέποτε ‖ δ' οὐδέποτε 𝔄 — οὐδὲ ἀνδρῶδες ‖ οὐδ' ἀνδ. 𝔄 — οὐδὲ ἐλεύθερον ‖ οὐδ' ἐλ. 𝔄 — ἐλεύθερον ‖ ἐλευθέριον 𝔄Γ — ἀλλὰ . . . προνοῶν ‖ om. 𝔄 Ups. — εὔρυθμος ‖ εὐρυθμός τε Ω𝔄ΓΦ — πεφροντικὼς ‖ ἐπινοῶν, in marg. πεφροντικὼς Ups.

c. 14. *ἐπεί μοι εἰς νοῦν ἦλθεν* ‖ *ἐπεί μοι καὶ εἰς νοῦν ἦλθεν* 𝔄ΓΦ — *πληγὰς οὐκ ὀλίγας εὐθὺς ἀρχ.* ‖ *πληγὰς εὐθὺς οὐκ ὀλίγας ἀρχ.* ΩΨ𝔄Γ Ups. Φ — *συνέπριε* ‖ *ε*(ras.)*πριεν* Ω *ἐνέπριε* C

c. 15. *τούτου τοῦ ὀχήματος* ‖ *τοῦ ὀχ. τούτου* 𝔄 — *ὑποπτέρων* ‖ *ὑπόπτερον* ΑΓ Ups. CΦ — *ὅπως* ‖ *ἵν'* 𝔄 — *καὶ ἡλίκα* ‖ om. AC — *ὑφηνιόχει* ‖ *ἡνιόχει* 𝔄 — *ἀρθεὶς δὲ* ‖ *ἀρθεὶς δ'* 𝔄 — *εἰς ὕψος* ‖ *καὶ εἰς ὕψος* Ψ — *ἐπεσκόπουν* ‖ *ἐσκόπουν* 𝔄Φ *ἀπεσκόπουν* (sic) Ups. — *ἀπὸ τῆς ἕω* ‖ *ἀπὸ τῆς ἑώας* 𝔄 — *πρὸς τὰ ἑσπέρια πολ.* ‖ *πρὸς τὰς ἑσπερίας πόλεις* ΑΩΨΦ *π. τὰς ἑσπερίους π.* 𝔄 Ups. *π. τὰ ἑσπερίας π.* Γ — [*ἐκεῖνο*] ‖ habent ΩΨ𝔄ΓΦ — *ἄνθρωποι* ‖ *οἱ ἄνθρωποι* 𝔄

c. 16. *την ἐσθῆτα ἐκείνην* ‖ *τὴν αὐτὴν ἐσθ. ἐκ.* ΑΓ Ups. CΦ *τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἐσθ.* AC — *ἀλλ' ἐμοὶ* ‖ *ἀλλά μοι* Ψ𝔄Γ — *ἐδόκουν* ‖ *ἐδόκει* Ups. — *εὐπάρυφος* ‖ *εὐπάριφος* Ψ — *τὸν πατέρα ἑστ. κ. π. ἐδείκνυεν αὐτῷ* ‖ om. Α𝔄Γ Ups. Φ, om. sed marg. adscr. C — *ἐκείνην τ. ἐσθ.* ‖ *ἐκείνη τὴν ἐσθ.* 𝔄 — *καί τι καὶ* ‖ *καί τοι καὶ* Ψ *καί τοι*, om. *καὶ* Ups. — *ἐμοὶ δοκεῖ* ‖ *ἐμοὶ δοκεῖν* Ψ𝔄Γ

c. 17. *ὅτε μήκισται* ‖ *ὅτι μ.* ΩΨ Ups. Φ — [*ἤδη*] *γεγηρακότων* ‖ om. *ἤδη* ΑΩΨ𝔄Γ Ups. ΦC — *ὑποκριτάς τινας* ‖ *τινας ὑποκρ.* ΨΓ Ups. Φ, om. *τινας* 𝔄 — *ὑπείληφεν* ‖ *εἴληφεν* Ψ — *καίεσθαι ἡ πατρῴα οἰκία* ‖ *καὶ ἐν τῇ πατρῴᾳ οἰκίᾳ* Ω Ups. CΦ *καὶ τὰ ἐν τῇ πατρῴᾳ οἰκίᾳ* Ψ *καὶ ἐν τῇ οἰκία* 𝔄 *καὶ ἐν τῆι οἰκία* Γ — *ἐν πολέμῳ* ‖ *ἐν τῷ πολέμῳ* Ups. Φ *ἐν πολέμῳ καὶ μάχῃ* 𝔄 — *τί καὶ χρήσιμον* ‖ om. *καὶ* Ups.

c. 18. *τὸν ὄνειρον* ‖ om. *τὸν* Ω𝔄Γ Ups. — *ἑαυτῷ* ‖ *ἑαυτοῦ* Ω𝔄Γ

LUCIANI PROMETHEUS
ES IN VERBIS.

Lectiones Codicum Marc. 434 = Ω
Vaticanorum 87 = 𝔄, *90* = Γ
Parisini 2954 = M
Harleiani (Mus. Britann.) 5694 = Harl.

collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *βόρβορος* ‖ *βόρβαρος* ΩΓ Harl. — *τίς δ'* ‖ *τίς δαὶ* Ω Harl. *τίς δὲ* 𝔄Γ — *προμήθεια* ‖ *προμήθια* 𝔄 — *ἔδοξε* ‖ *ἔδοξεν* ΩΓ Harl. — *ζῶντα* ‖ *ζῶα* Ω𝔄 *ζῶια* Harl. — *πλὴν εἰ μὴ διαλάττοιτε* ‖ *πλὴν εἰ μὲν διαλάττοιτε* Γ Harl. — *ὅτι μὴ* ‖ *ὅτι μηδ'* Ω𝔄Γ Harl. — *πηλοῦ* ‖ *πληροῦ* Ω — *πλάττετε* ‖ *πλάττοιτε* 𝔄 — *τοῖς πολλοῖς* ‖ *ὡς τὰ πολλὰ* 𝔄

c. 2. *ὥστε μοι* ‖ *ὥστε με* 𝔄M — *οὕτω με* ‖ om. *με* 𝔄 — *λέγοις* ‖ *λέγεις* 𝔄 — *φησὶ* ‖ *φησὶν* Ω𝔄ΓM Harl. — *φ. δὲ* ‖ om. *δὲ* Ω𝔄Γ Harl. M — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Harl. — *καὶ τὴν ἐν πυρὶ οἶμαι* ‖ *εἶναι τὴν ἐν πυρὶ οἶμαι* om. *καὶ* ΩM Harl. *εἶναι*, suprascr. *καὶ τ. ἐ. π. οἶμαι* Γ — *συντρίψειεν ἂν πάντα* ‖ om. *ἂν* Ω *συντρίψει ἅπαντα* 𝔄Γ *συντρίψειεν ἅπαντα* Harl.

c. 3. *φαίη τις ἂν* ‖ om. *ἂν* Γ Harl. — *οὐ ταῦτα εἴκασέ σε* ‖ *οὐ ταῦτ' εἰκάσαι*, om. *σε* ΩΓ Harl. *οὐ ταῦτα εἰκάσαι* om. *σε* M — *μεμιμημένου* ‖ *μεμνημένον* 𝔄 — *ἀνέπλασε* ‖ *ἀνέπλασεν* Ω𝔄Γ Harl. — *πρός γε τὸ εὐφημότατον* ‖ *πρός τε τὸ εὐφ.* Ω𝔄M — *εἴποι* ‖ in ras. Harl. — *οὗτος ὁ νοῦς ἦν* ‖ *οὕτως ὁ νοῦς ἦν* ΩΓ Harl. *ὁ νοῦς οὕτως ἦν* 𝔄 — *λέγειν* ‖ *λέγων* ΩΓM Harl. — *ἀλλ' εἰ μὴ καὶ χάριεν* ‖ *ἀλλὰ εἰ μ. κ. χ.* ΩM *ἀλλ' εἰ μὴ χαρίεντα*, om. *καὶ* 𝔄Γ Harl. — *αὐτὸ* ‖ *αὐτω* 𝔄 — *παρὰ γοῦν* ‖ *παρα γὰρ* Ω𝔄Γ Harl. — *ταὐτὸ πεπονθότα* ‖ *αὐτὰ πεπονθότα* Ω *αὐτὰ πεποιθότα* 𝔄ΓM Harl.

c. 4. *γοῦν* ‖ *οὖν* 𝔄ΓM Harl. — *το δ' ἕτερον* ‖ *τὸ δὲ ἕτερον* Ω𝔄 Harl. — *ὀλίγου δεῖν* ‖ *ὀλ. δεῖ* Harl. — *ἀναθορόν-*

τες ‖ ἀναθορῶντες 𝔄 — [καὶ τὸν ἄνθρωπον] ‖ habent Ω𝔄ΓΜ Harl.
c. 5. θαυμάζωσι ‖ θαυμάζουσι Ω𝔄ΓΜ — ἐπειδὴ ‖ ἐπεὶ δὲ Ω𝔄ΓΜ Harl. — τὴν ξυνθήκην ‖ om. τὴν 𝔄Γ — τί οὖν; ‖ τί οὖν om.; 𝔄ΓΜ Harl. — καὶ ἔμπαλιν ‖ om. καὶ 𝔄ΓΜ — δέδια ‖ δέδοικα 𝔄
c. 6. γοῦν ‖ οὖν 𝔄 — συνήθη καὶ φίλα ‖ φίλα καὶ συνήθη 𝔄 — καθ' ἑαυτὸν ‖ καὶ καθ' ἑαυτόν 𝔄ΓΜ Harl. — καὶ νὴ Δία ‖ om. καὶ Ω𝔄ΓΜ Harl. — Διονύσῳ ‖ Διονυσίῳ Μ — ἐποχουμένη ‖ ἐποχουμένης 𝔄 — προαίρεσιν ‖ προέλευσιν 𝔄ΓΜ Harl. — ἐπισκώπτειν ‖ σκώπτειν 𝔄 — καταχεῖν ‖ κατασχεῖν Harl. — ξυνόντας ‖ ξυνόντα 𝔄 — δεικνύουσα ‖ ἐπιδεικνύουσα 𝔄
c. 7. φαίνωμαι ‖ φαίνομαι 𝔄Γ — μᾶλλον δὲ ‖ μᾶλλον δὲ καὶ 𝔄 — μὴ καὶ ἄλλο τι τοιοῦτος φανείην ‖ om. 𝔄, in ras. Harl., μὴ καὶ ἄλλο τι τοιοῦτο φ. Μ Harl. (m. 2) — φιλοσόφῳ ‖ φιλοσοφῶ Harl. — διέλαθε ‖ διέλαθεν Γ Harl. — συντεθεικὼς ‖ συντεθεικέναι Ω — πλὴν ‖ om. Ω

LUCIANI NIGRINUS.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticanorum 87 = 𝔄, *90* = Γ
[*Mutinensis 193* = Mut.*]
Parisini 2954 (c. 1—11) = Μ

collatae cum editione Teubneriana.

κομίζει ‖ κομίζοι Ψ — εἴλημμαι πρὸς τῶν σῶν λόγων ‖ πρὸς τῶν σῶν λόγων εἴλημμαι Ψ — ἡ ἀμαθία ‖ om. ἡ Ω — θρασεῖς ‖ θράσος Γ — ἡ ἀμαθία . . . μοι ‖ om. Ψ —

*) Perpaucis tantum locis non adeo exstinctae sunt litterae ut legi possint. Cf. Rhein. Mus. 1881, S. 299 ff. „Ueber eine Lucianhandschrift zu Modena".

ΝΙΓΡΙΝΟΣ Η ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΣΟΥ ΗΘΟΥΣ ‖ *νηγρίνου φιλοσοφία* ΓΨ

c. 1. *ἐπανελήλυθας* ‖ *ἐλήλυθας* Ω — *τί δὲ τὸ μέγα τοῦτό ἐστιν* ‖ *τί δὲ τὸ μέτα τοῦτό ἐστιν* ΩΓ — *ἀκριβὲς* ‖ *ἀκριβῶς* Ω, *ῶ* in ras M

c. 2. *σέ τινι* ‖ *σὲ τινὶ* Γ — *ἕκαστα* ‖ *ἕκαστον* M — *Νιγρῖνον* ‖ *Νιγρῆνον* Γ — *ἕωθεν* ‖ *ἕωθεν* Γ — *παιδίου* ‖ *παιδὸς* ΩΓΜ — *εἰσαγγείλαντος* ‖ *ἀγγείλαντος* 𝔄 — *σοφῶν* ‖ *φιλοσόφων* ΩΓ

c. 3. *κἀγὼ* ‖ *καγὼ* Γ — *τι τε ὃ* ‖ *ὅ τι τε* ΩΓΜ (Mut.) — *ἀρξάμενος* ‖ *ἀπαρξάμενος* Ω — *περὶ τούτων* ‖ *καὶ περὶ τούτων* M — *τοσαύτην τινά μου τῷ λόγῳ ἀμβροσίαν* ‖ *τ. τινά μου λόγων ἀμβροσίαν* 𝔄ΓΜ (om. *μου* Mut.) *τ. τινά μου ἀμβροσίαν λόγων* Ω — *κηληδόνας* ‖ *ἀηδόνας* ΩΓΜ (Mut.)

c. 4. *δημοσίᾳ* ‖ 𝔄 (Mut.) — *καταγελάσαι* ‖ *καταγελᾶσαι* Γ — *ἀναπεπταμένῃ τῇ ψυχῇ* ‖ *ἀναπεπταμένην* (ras. in *ν*) *τὴν ψυχὴν* 𝔄 — *παντοῖος* ‖ *καὶ παντοῖος* Γ (Mut.) — *καὶ ἄρτι μὲν ἐλυπούμην* ‖ om. 𝔄 — *πλούτου τε* ‖ *πλουτε* Γ m. 1. *πλούτου τε* m. 2. — *μόνον οὐκ* ‖ *μόνονουκ* Γ — *ἔχαιρον δ' αὖ* ‖ *ἐχ. δ' ἂν* Ω𝔄Μ *δ' αὒ* Γ

c. 5. *γαῦρός τε γὰρ ὑπὸ τοῦ λόγου καὶ μετέωρός εἰμι* ‖ *γαῦρός τε γάρ εἰμι καὶ μετέωρος ὑπὸ τοῦ λόγου* 𝔄 — *οἰόνπερ* ‖ *ὅπερ* Ω *οἷον* M

c. 6. *νήφειν τε* ‖ *νήφειν τὲ* Γ — *βουλοίμην ἂν* ‖ om. *ἂν* Ω — *ὦγαθὲ* ‖ *ὦ ἀγαθὲ* Γ — *τοῦτο γάρ τοι* ‖ *τοῦτο γάρ μοι* Ω — *μὴ ἔφθης* ‖ om. Ω — *καὶ οὕτω* ‖ *καὶ οὕτως* M — *ἐμαυτὸν* ‖ *ἑαυτὸν* 𝔄

c. 7. *ὅταν* ‖ *ὅτ' ἂν* Γ — *παιδικῶν* ‖ *παίδων* 𝔄 — *γοῦν* ‖ *γ' οὖν* Γ — *ἄγουσι τοῖς ἐν ποσὶν* ‖ *ἄγουσιν ἐν τοῖς ἐν ποσὶν* Ω (Mut.) *ἄγουσιν ἐν τοῖς ἐμποσὶν* Γ *ἄγουσι ἐν τοῖς ἐν ποσὶν* M — *τὰ αὐτὰ* ‖ *τὰ αὐτοῦ* M — *ὅταν* ‖ *ὅτ' ἂν* Γ — *παραμένει* ‖ *παραμένῃ* M — *ἐγκατέλιπε* ‖ *ἐγκατέλιπεν* Γ — *ἀκούουσι* ‖ *ἀκούουσιν* Γ

c. 8. *νὴ Δία* ‖ *νηδία* Γ — *τε καὶ* ‖ *τὲ καὶ* Γ — *ΛΟΥΚ.* ‖ om. 𝔄

c. 9. *μέμνησό μοι* ‖ *μέμνησθέ μου* 𝔄 — *πόρρω που* ‖ *πόρρω ποι* Ω𝔄 — *πραγμάτων* ‖ *πραττομένων* M

c. 10. *τῶν ῥητόρων* ‖ om. *τῶν* Ω — *ἔοικας* ‖ *ΛΥΚ. ἔοικας* 𝔄 — *ὑμῖν* ‖ *ἡμῖν* M — *τυγχάνεις τῇ μνήμῃ* ‖ *τῇ μν. τυγχάνεις* Ω — *σοι δεῖ* ‖ *δεῖ σοι* Ω — *νόμισον* ‖ *ΕΤ. νόμισον* 𝔄 — *ἕνεκα* ‖ om. Ω𝔄 — *ἕτοιμος* ‖ *ἕτοιμός εἰμι* M *τὸν ἀγῶνα ἕτοιμος* 𝔄

c. 11. *ὅτι* ‖ *ὅτι γε* M — *οὐδὲ . . . ἀδύνατον* ‖ om. Ω — *ἢ καὶ Ἡρακλέους* ‖ om. *καὶ* Ω — *πολὺ* ‖ *πολλῷ* 𝔄 — *ἵν' οὖν* ‖ *ἵνα οὖν* Ω — *καταισχύνων* ‖ *κατ' ἀσχύνων* Γ

c. 12. *ἀνὴρ* ‖ *ἀνὴρ* Γ — *παύσεται* ‖ *παύεται* (?) Ω — *Ἀθήνησιν* ‖ *Ἀθηνησιν* Γ — *ἀστῶν* ‖ *αὐτῶν* 𝔄 — *εἰ καὶ* ‖ *ἢν* (in ras.) *καὶ* Ω — *παραπαιδαγωγοῦσι* ‖ *παιδαγωγοῦσι* Ω

c. 13. *γοῦν* ‖ *γ' οὖν* Γ — *ᾤετο* ‖ *ὤετο* Γ — *τοῖς δ' ἄρα* ‖ *τοῖς δὲ ἄρα* Ω — *πικρῶς* ‖ *πικρός* Γ[a] — *βιοῦν* ‖ *μὴ* (in ras.) *βιοῦν* Ω *μὴ βιοῦν* 𝔄Γ — *τοῖς οἰκέταις* ‖ *τοὺς οἰκέτας* Γ — *τὰ ἄλλα* ‖ *τἆλλα* Ω

c. 14. *τινα* ‖ *τινὰ* Γ — *ἀνειπόντος* ‖ *εἰπόντος* Ω — *ἐποίησεν* ‖ *ἐποίησε* Ω𝔄Γ — *ἐν τ. α.* ‖ om. *ἐν* Ω𝔄Γ — *μιᾷ φωνῇ* ‖ *μεγάλῃ φωνῇ* 𝔄 — *τοιαῦτα* ‖ *τὰ τοιαῦτα* Ω — *ἐπῄνει* ‖ *ἐπήνει* Γ — *ἡσυχίαν τε* ‖ *ἡσυχίαν τὲ* Γ — *πρὸς τὰ φύσει καλὰ* ‖ *πρὸς τὴν φύσιν κ.* 𝔄 — *μάλιστα* ‖ *ὡς μάλιστα* Ω *ὦ μάλιστα* 𝔄

c. 15. *κεκήληται* ‖ *κεκόλληται* 𝔄 — *τὰ πάντα* ‖ om. *τὰ* Ω𝔄 — *λατρεύειν* ‖ *δουλεύειν* Ω — *καὶ διεφθ.* ‖ *καὶ* marg. adscr. Ω — *διατριβὴν* ‖ *τοιαύτην διατρ.* 𝔄

c. 16. *ἀφροδισίων* ‖ *δι' ἀφροδισίων* ΩΓ — *ἀενάῳ* ‖ *ἀεννάω* 𝔄 — *τοιοῦτο* ‖ *τοιοῦτον* Ω — *τοσούτων* ‖ *τοιοῦτον* 𝔄

c. 17. *ἐπανῄειν* ‖ *ἐπανήειν* Γ — *ἀπῄτουν* ‖ *ἀπήτουν* Γ — *δὴ* ‖ om. Ω — *τὰ* ‖ *τάτε* Γ — *αὖτ'* ‖ *αὖ* Ω — *ἴδῃς* ‖ *ἴδης* Γ — *πράξειν* ‖ *πράξαι* Γ[b]

c. 18. *φησίν* ‖ *φασίν* Ω𝔄Γ

c. 19. *ἀλλ' ἀτεχνῶς* ‖ *ἀλλὰ ἀτεχνῶς* — *δειλὸν* ‖ *δειλῶν* Ω — *μηδὲ* ‖ *μὴ* Γ

c. 20. τῆς τύχης ‖ τῆς ψυχῆς 𝔄 — καταφρονεῖν ‖ μὴ καταφρονεῖν Γ — μαρτυρομένης ‖ μαρτυρουμένης Ω — μηδὲν αὐτῶν ‖ μηδὲν αὐτὸν 𝔄 — γιγνομένων ‖ γινομένων Ω𝔄Γ

c. 21. οἱ πλουτοῦντες ‖ om. οἱ Ω𝔄Γ — αὐτοὺς προσέβλεψαν ‖ αὐτοῖς προσ. — καὶ ὑποκύψαντα ‖ om. Ω — [πόρρωθεν] ‖ πορρωθεν ΩΓ πόρρω 𝔄 — μηδὲ ‖ μὴ δὲ Γ

c. 22. πολὺ ‖ πολλὺ 𝔄 — κύκλῳ ‖ κύκλω Γ — καὶ μικρολογίαν ‖ ἢ μικρολ. 𝔄Γ — κατακλιθέντες ‖ κατακλειθέντες 𝔄

c. 23. αὐτοὺς ἐκείνους ‖ αὐτοῖς ἐκείνοις 𝔄 αὐτοῖς ἐκείνους ΩΓ — αἰτίους ‖ αἰτίοις 𝔄 — ἐθελοδουλείας ‖ ἐθελοδουλίας Ω𝔄 — μηδ' ‖ μὴ δ' Γ — ἀνόνητον ‖ ἀνόητον 𝔄 — διὰ τὸ πλουτεῖν ‖ διὰ τοῦ πλ. Γ — ταύτῃ ‖ ταυτη Γ — ἄγουσι ‖ ἄγουσιν Γ

c. 24. ὅταν ‖ ὅτ' ἂν Γ — παραγγέλλουσι ‖ παρερχομένοις in marg. Γ

c. 25. κολάκων ‖ καλῶν Ω𝔄Γ — πολλάκις αὐτῶν ‖ αὐτῶν πολλάκις 𝔄 — ᾄσαι ‖ αἶσαι $Γ^b$ ἆσαι $Γ^a$ — γοῦν ‖ γ' οὖν Γ — αὐτὸν ‖ αὐτὸν 𝔄Γ

c. 26. πράττων ταῦτα ‖ ταῦτα πρ. Ω — δέων ‖ δέον Γ — ποιεῖσθαι ‖ ποιῆσαι 𝔄 — ὅς γε ‖ ὥς γε Γ — διειληφώς ‖ ὑπειληφώς in marg. Γ — νόμῳ δὲ ‖ δὲ add. $Γ^b$ — τὴν χρῆσιν ‖ τὸ χρήσιμον Ω — νομιζόμεθα ‖ νομιζόμενοι 𝔄 — κἄπειδὰν ‖ καπειδ' ἂν Γ

c. 27. παρήνει ‖ παρήνει Γ — μηδ' ‖ μήτ' Ω𝔄Γ — ποιεῖν ‖ ποιεῖν οἶμαι 𝔄 — ὁριζομένους ‖ ὡρισμένους Ω — ἑορτὰς ‖ καὶ ἑορτὰς 𝔄 — ποιῆσαι ‖ ποιήσειν Ω𝔄Γ — ἀμέλλητον ‖ ἀμέλητον Ω — καταγυμνάσωσι ‖ καταγυμνάσωσιν Γ — δεῖν ‖ οὐ δεῖν ΩΓ, ἀνυποδητῖν marg. $Γ^b$

c. 28. χρῆναι ‖ om. 𝔄 — τὰ παρὰ δύναμιν ‖ τὸ π. δ. Ω — γοῦν ‖ γ' οὖν Γ — ἐπειδὴ ‖ ἐπεὶ 𝔄 — ἀμεταστρεπτὶ ‖ μεταστρεπτι $Γ^a$ — αὐτὸν ‖ αὐτὴν 𝔄 — ῥᾷον ‖ ῥᾶον 𝔄

c. 29. διεξῄει ‖ διεξήει Γ — ὡς ἀληθῶς ‖ om. ὡς 𝔄

c. 30. διαθήκας ‖ διαθηκῆς (sic) Γ — προήχθην ‖ προήχθη $Γ^a$ προήχθην $Γ^b$ — οἱ δ' ἄλλο τι ‖ om. ΩΓ — εὐήθεις ‖ εὐηθείς Γ

c. 31. *τούτοις* ‖ *αὐτοῖς* Ω Mut. — *τὸ πολυτελὲς* ‖ om. *τὸ* Ω — *κρόκων τε* ‖ *κρότων τὲ* Γ Mut. — *τοὺς μ. χ.* ‖ *τοὺς δὲ μ. χ.* 𝔄 — *μέσον* ‖ *μεσσι* Ω — *ἐμπιπλαμένους* ‖ *ἐμπιμπλαμένους* — *τὸ δ' ἐν καιρῷ* ‖ *τῶν δ' ἐν καιρῷ* Γ — *μύρα* ‖ *μῦρα* — *μηδὲ* ‖ *μήδε* Γ — *ἴσασι* ‖ *ἴσασιν* Γ — *συγχέουσι . . . δὴ τὸ* ‖ om. sed rec. m. margini adscr. Ω — *τῇ τρυφῇ* ‖ om. *τῇ* 𝔄 — *αὐτῶν . . . πατεῖν* ‖ om. 𝔄 — *αὐτῶν* ‖ *αὑτῶν* Γ — *κωμῳδίαις* ‖ *κωμωδίαις* Γ — *τὸ τοιοῦτον* ‖ *τοῦτο* Ω𝔄Γ

c. 32. *κἀκεῖνο* ‖ *κἀκεῖνα* ΩΓ Mut. — *ᾐτιᾶτο* ‖ *ἠτιᾶτο* Γ

c. 33. *κἀκείνους* ‖ *κακείνους* Γ — *καὶ γὰρ αὖ* ‖ *καὶ γὰρ οὖν* Ω𝔄 — *ἀπέφαινε* ‖ *ὑπέφαινε* ΩΓ Mut. — *γοῦν* ‖ *γ' οὖν* Γ — *εἵνεκα* ‖ *εἶναι* ΩΓ𝔄 Mut. — *πάντα* ‖ *κατὰ πάντα* Ω𝔄Γ Mut. — *ἐφ' ὅσους ὁ μήκιστος* ‖ bis scriptum in 𝔄 — *ἀπολαύειν* ‖ *ἀπολαύοι* 𝔄 — *γιγνομένην* ‖ *γινομένην* 𝔄 — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Γ

c. 34. *γάρ τινας* ‖ *γὰρ τινὰς* Γ — *ὑπερβαίνειν* ‖ *ὑποβαίνειν* Ω𝔄 Mut. — *καινότατον* ‖ *κενώτατον* Γ — *μηδὲ* ‖ *μὴ δὲ* Γ — *τῶν ὤτων* ‖ om. *τῶν* Mut.

c. 35. *ταῦτά τε* ‖ om. *τε* Ω, om. sed addit Γ — *καὶ πεφοβημένος* ‖ om. *καὶ* Ω𝔄 — *ἰλίγγῳ* ‖ *εἰλίγγω* Γ[a] *ἰλίγγῳ* Γ[b] — *ἱδρῶτι* ‖ *ἱδρῶσι* 𝔄 — *ἡμάρτανε* ‖ *διημάρτανε* Ω𝔄 — *ἐδάκρυον* ‖ *ἡμάρτανον* 𝔄 — *κἀμὲ* ‖ *καμὲ* 𝔄 — *ὧδε* ‖ *ᾧδε* Γ[b] — *περὶ* ‖ *πως* 𝔄

c. 36. *ἀφιᾶσι* ‖ *ἀφιᾶσιν* Γ — *διελθόντα* ‖ *δι' ἐλθόντα* Γ[a] — *μόνον* ‖ *μόνῳ* Ω — *ἀπέλειπον* ‖ *ἀπέλιπον* 𝔄 *ἀπέλιπεν* ΩΓ — *ὑπεναντίως* ‖ *ἀπεναντίον* 𝔄 — *πρὸς* ‖ *πρὸ* Γ — *πληγήν* ‖ *τὴν πληγήν* 𝔄 — *ἐντολῆς* ‖ *ἐμβολῆς* Ω𝔄Γ Mut.

c. 37. *γίγνονται* ‖ *γίνονται* 𝔄 — *ἐπειδὰν* ‖ *ἐπειδ' ἂν* Γ — *τοῦτο* ‖ *τούτω* Γ — *ἐντόνως* ‖ *εὐτόνως* 𝔄 Mut. — *τοῦ διελθεῖν* ‖ *τοῦ μὴ διελθεῖν* Γ — *τοῦτό τοι* ‖ *τούτω τοι* 𝔄 — *ἡσυχῇ* ‖ *ἡσυχῆ* Γ — *τὴν ψυχὴν* ‖ om. Ω — *οὕτως* ‖ *οὕτω* ΓΩ — *φιλοσόφων* ‖ *οἱ φιλ.* Mut. — *τι* ‖ *τοι* Ω𝔄 — *φόως ἄνδρεσσι γένηαι* ‖ *φόως γένηαι*, om. *ἄνδρεσσι* ΩΓ Mut. *φάος δὲ γένηαι* 𝔄 — *τοῦ πάθους* ‖ *τῷ πάθει* (?) 𝔄 — *δὴ* ‖ *δὲ* ΩΓ — *ὑπῆν* ‖ *ὑπ' ἦν* Γ — *φιλοσοφίας* ‖ *φιλοσοφίᾳ* Mut.

c. 38. *ΕΤΑΙΡ.* ‖ *Λυκ.* 𝔄 — *θαυμάσῃς* ‖ *θαυμάσῃς* Γ — *λυττώντων* ‖ *λυσσώντων* ΩΓ — *ἐν τῇ μανίᾳ* ‖ *καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ μανίᾳ* Ω𝔄Γ — *διαθῶσι* ‖ *διαθῶσιν* Γ — *γίγνονται* ‖ *γίνονται* 𝔄 — *τι* ‖ *τοι* 𝔄 — *πολυγονεῖται* ‖ *πολυγονητικὴ* 𝔄 — *γίγνεται* ‖ *γίνεται* 𝔄 — *κοινὴν* ‖ *κοινὰν* Γ — *ΛΟΥΚ* ‖ om. 𝔄 — *τὸ τοῦ ἄρα Τηλέφου* ‖ *τὸ τοῦ Τ. ἄρα* 𝔄 — *ΕΤΑΙΡ* ‖ *ΛΥΚ* 𝔄 — *ΛΟΥΚ* ‖ *ΕΤ.* 𝔄

LUCIANI IUDICIUM VOCALIUM.

Lectiones Codicum Marc. 434 = Ω, *436* = Ψ
Vatic. 87 = 𝔄
Gorl. = A
Upsalensis (c. 1—8) = Ups.
Mutinensis = Mut.
Paris. 3011 = C
Paris. 2954 = M

collatae cum editione Teubneriana

c. 1. *Ἐπὶ . . . ἐκφερομένων* ‖ om. ΑΨ𝔄 Ups., om. sed margini adscr. Mut.

c. 2. *ὑπὸ τουτουὶ τοῦ ταῦ* ‖ *ὑπὸ τοῦ τούτου ταῦ* Ups. *ὑπὸ τούτου τοῦ ταῦ* ΨC — *φυλάσσοντα* ‖ *φυλάττοντα* AC — *ἐς* ‖ *εἰς* Ψ — *πλεονεξίας τε* ‖ om. *τε* Mut. Ups. — *ἀλλ'* ‖ om. Ω Mut. Ψ𝔄M — *καὶ πλείω* ‖ *ἢ καὶ πλ.* Ups. — *πλείω* ‖ *πλείωι* Mut. — *προσβιάζεται* ‖ *προσβιάζηται* C — *μοι* ‖ *με* Ψ Ups. CM *γε* 𝔄 — *τῆς ἀποθλίψεως* ‖ om. *τῆς* Ω — *τῆς ἐμαυτοῦ* ‖ om. *τῆς* Ψ, *τοῖς* AΩ𝔄 Ups. Mut. C *τῆς* (sic) M — *προστιθὲν* ‖ *προστεθὲν* ΩM — *ἀγαγόντα* ‖ *ἄγοντα* in ras. Ψ — *ἐν ἴσῳ δὲ* ‖ *ἀλλ' ἐν ἴσῳ* 𝔄 — *ψόφου* ‖ *φόβου* ΩΨ Ups. 𝔄CM *φισων* (sic) Mut.

c. 3. *τοῖς βουλομένοις* ‖ *τ. βουλ. αὐτῶν* Ups. — *αὐτὰ* ‖ *αὐτὰ* Ups. — *οὐδὲν καθόλου* ‖ *καθόλου οὐδὲν* Ψ' — *τι* ‖ om. Mut. — *οὔτε ὑμᾶς* ‖ *οὐθ' ὑμᾶς* Ψ' — *ἐς τοσοῦτον* ‖ *εἰς τοσ.* 𝔄 — *οὔτε εἰ* ‖ *οὔτ' ἐς* Ψ'

c. 4. *μέχρι νῦν* ‖ om. *νῦν* Mut. *μέχρι τοῦ νῦν* Ψ' — *διαμφισβητοῦν* ‖ *ἀμφισβητοῦν* (sic) Ψ' — *κισήρεως* ‖ *κισηρεως* A *κισσήρεως* Ψ' *κισσήριον* 𝔄 — *κεφαλαργίας* *κεφαλαργίας* A — *καὶ κεφαλαργίας* ‖ *καὶ* om. 𝔄 — *γάμμα* ‖ *τρίτον* Ω — *τῷ κάππα* ‖ *τὸ κ.* Mut. *γναφείῳ* ‖ *κναφείῳ* ΩM *τναφείῳ* Ψ' — *γναφάλλων* ‖ *κναφάλλων* Ups. *γ* (in ras.) *ναφάλων* Ψ' — *ἐπέπαυτο δ' ἂν* ‖ *ἐπ. δὲ* Ψ'𝔄 — *μόγις* ‖ *μόλις* Ω Mut. — *τετύχηκε* ‖ *μετέσχηκε* suprascr. *τετυχη* Ψ' — *ἐς ἃ* ‖ *εἰς ἃ* 𝔄

c. 5. *ἡμῖν* ‖ *ὑμῖν* ΩΨ' Ups. M — *Ναυπλίου* ‖ *Ναυπλοίου* 𝔄 — *ἔνιοι προσάπτουσι* ‖ *ἔνιοι ταύτην προσαπτ.* Ups. — *προμήθειαν ταύτην* ‖ om. *ταύτην* Ups. — *αὐτὰ* ‖ *αὐτὰ* Ups. — *τὴν ἐφεξῆς* ‖ *τοῖς ἐφ.* ΩM — *ἐννέα* ‖ *ἔνια* ΩΨ'𝔄 Ups. Mut. CM — *τὰ μὲν* ‖ om. *τὰ* ΩΨ'𝔄 Ups. Mut. CM — *καθ' αὑτὰ* ‖ *ὅτι καθ' αὑτὰ* 𝔄 — *φωνήεντα* ‖ *τὰ φωνήεντα* Ψ'𝔄

c. 6. *γε* ‖ om. 𝔄 — *χείρονι αὐτὸ* ‖ *αὐτὸ χείρονι* Ω Mut. M — *ἢ ᾧ καλεῖται* ‖ om. 𝔄 *ἢ ὃ καλεῖται* Ψ' — *ὦ μὰ τ. θεούς* ‖ *ὦ μὰ τ. θ.* Ups. — *οὐκ ἂν ἠκούσθη* ‖ *οὐδ' ἂν ἠκ.* Ψ' — *τοίνυν* ‖ *οὖν* Ω Mut. M — *ὀνομάτων* ‖ *καὶ ὀνομ.* Mut. — *μὲν* ‖ om. Ω Mut. Ups. C *ἢ* Ψ' — *καὶ ῥημάτων* ‖ om. 𝔄 — *πατρῴων* ‖ *μὲν τῶν πατρ.* Ψ' — *ἔκτοπον* ‖ *ἔκπτωτον* 𝔄 — *καὶ ἀπὸ τίνων* ‖ om. *καὶ* Ω

c. 7. *Κυβέλῳ* ‖ *Κυβέλλῳ* 𝔄 — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Ups. — *πολίχνιον* ‖ *πολύχνιον* 𝔄 — *ὡς ἔχει λόγος* ‖ *ὡς ἐπέχει λ.* Mut. Ups. Ψ'𝔄MC — *κατηγόμην δὲ* ‖ *κατ. δὴ* AΩ Mut. Ups. 𝔄CM — *ἐκαλεῖτο* ‖ *καλεῖται* 𝔄 — *Βοιώτιος* ‖ *βιώτιος* Mut. — *ἀξιῶν* ‖ *ἀξιοῦντι* Ω Mut. Ups. 𝔄C *ἀξιοῦντι* M — *λέγειν* ‖ *λέγον* Mut. *λέγειν* in ras. Ψ' — *με* ‖ *μοι* Ups. — *συντεθραμμένων* ‖ *καὶ συντ.* AΨ'𝔄C — *ἴδια* ‖ *διὰ* corr. in *Ἴδια* Ψ' *καὶ ἴδια* Mut. — *καὶ οἰστὸν* ‖ om. *καὶ* Mut. — *πάνυ τι* ‖ *πάντη* 𝔄

c. 8. καττίτερον ‖ καττύτερον Ψ — ἀπερυθριᾶσαν ‖ ἀπερυθριάσαν Ψ ἀπερυθρίασαν A ἀπερυθρίασε 𝔄 — δεδιὸς ‖ δεδιὼς AΨ𝔄C — ὀνομάσῃ ‖ suprascr. ει Ψ — ἀθυμοῦντι ‖ ἀναθυμοῦντι Ψ — σύγγνωτε τῆς δ. ὁ. ‖ συγ. καὶ τῆς δ. ὁ. 𝔄A — τῆς δικ. ὀργ. ‖ καὶ δ. ὁ. om. τῆς ΩM — μικρὰ ‖ τὰ μικρὰ Ω Mut. Ψ — τὰ τυχόντα ‖ om. τὰ 𝔄 — ἀφαιρουμένῳ ‖ ἀφαιρουμένων A ἀφαιρουμένων μοι 𝔄 — συνεσχολακότων ‖ τῶν συνεσχ. 𝔄 — χρημάτων ‖ γραμμάτων ΩΨ Mut. Ups. 𝔄MC — ὄρνεον ‖ ὄρ. τι Ψ — ἁ ρ π ά σ α ν ‖ om. AΩCM

c. 9. Θετταλίαν ‖ Θετταλίας Mut. — ἀποκέκλεικέ μοι ‖ ἀποκέκλεικε μου MΨ𝔄 ἀποκεκλεισμένον om. μοι ΩCM — θάλασσαν ‖ θάλατταν ΩΨ — τῶν ἐν κ. ‖ om. τῶν Ω — σευτλίων ‖ σεύτλων 𝔄 τευτλίων M — πάσσαλόν μοι ‖ π. μου Ψ — μηδὲ τ. ξῦ ‖ μήτε Ω𝔄 — τῷ ξῦ ‖ τὸ ξῦ 𝔄 — ἔχοντι Θουκυδίδην ‖ Θουκ. ἔχοντι 𝔄 — συγγνώμη ‖ συγγνώμην 𝔄 — καὶ παρ' αὐτ. ‖ om. καὶ Mut. — παρ' αὐτῷ φυτεύσαντί μου ‖ om. μου ACM παρὰ τῷ φυτ. μου 𝔄 παραφυτεύσαντί μοι Mut. — μελαγχ. ‖ μελ. ποτὲ 𝔄 — κόρρης ‖ suprascr. κόρσῃ in C, κόρσῃ in margine A

c. 10. σκοπῶμεν ‖ om. 𝔄 — ἐντελέχειαν ‖ om. 𝔄 — καὶ τῆς κεφαλῆς τὰς τρίχας τίλλοντος ‖ τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας τιλ., omiss. καὶ ante τῆς κεφαλῆς Mut. — καὶ τῆς κολ. ‖ om. τῆς Mut. — τοῦ ζῆτα ‖ τὸ ζῆτα 𝔄 (suprascr. ττ) — τὸ συρίζειν ‖ τοῦ συρίζειν 𝔄 τοῦ συριζειν Ψ — καὶ σαλπίζειν ‖ om. ΨC — ἐξεῖναι ‖ εἶναι 𝔄 — τούτων ‖ οὖν τούτων Mut. — ἐξαρκέσειε ‖ ἐξαρκέσειεν Ω

c. 11. ὁμόφυλον ‖ ὁμόφυλλον Mut. — αὐτοὺς ‖ αὐτοῖς 𝔄 — γλώσσης ‖ γλώττης 𝔄 — τὸ μέρος ‖ ὅσον κατ' αὐτὸ μ. Ψ — ἀληθῶς ‖ ἀληθινῶς Ψ — ταλὸν ‖ τάλαν Ψ — εἰπεῖν αὐτοὺς ‖ αὐτοὺς εἰπεῖν Ψ — προεδρίαν ‖ προεδρίας 𝔄 — καὶ γῆν ‖ om. καὶ 𝔄 — θάλασσαν ‖ θάλατταν ΩΨCM — φασι ‖ φασιν 𝔄 — αὐτῶν ‖ αὑτῶν Ψ𝔄M

c. 12. πῶς ‖ πῶς 𝔄 — κλάουσιν ‖ κλαίουσιν 𝔄 — αὐτῶν ‖

αὐτῶν ΨC *αὐτὴν* M — *καὶ μιμ. . . τεχνήματι* exstinctae sunt litterae in Mut., erasae in 𝔄 — *τῷ πονηρῷ* ‖ om. *τῷ* 𝔄 — *τὸ ταῦ ἄξιον* ‖ *ἄξιον τὸ ταῦ* Ψ — *ἐγὼ μὲν* ‖ om. *μὲν* Mut. — *αὐτοῦ* ‖ *αὑτοῦ* Ψ — *εἶναι* ‖ om. 𝔄 — *νομίζετε* ‖ *νομίζεται* 𝔄

LUCIANI TIMON.

Lectiones codicum Gorlicensis = A
Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Upsal. (c. 6 usque ad finem) = Ups.
Vaticanorum 87 = 𝔄, *90* = Γ
Paris. 2954 (c. 1—12) = M
Paris. 3011 (c. 1—6) = C
collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *πῖπτον* ‖ *πίπτον* 𝔄 — *ταῦτα λῆρος* ‖ om. *ταῦτα* Ψ — *ἐρισμάραγος* ‖ *ἐρισμάραγδος* A — *ἀοίδιμόν σοι* ‖ *ἀοίδιμόν σου* 𝔄A

c. 2. *πῦρ μὲν* ‖ *πῦρ μὲν ἀπαῦτου* (sic) *ἢ καπνὸν* 𝔄 — *οὐ πάνυ* ‖ *οὐ πάνυ* (suprascr. *τη*) Ω *οὐ πάνυτοι* M *οὐ πάντη* A — *θερμουργὸς* ‖ suprascr. *πάντολμος* Ψ — *ἀνὴρ μεγαλ.* ‖ *ἀνὴρ καὶ μεγαλαυχούμενος* M — *λημᾷς δὲ* ‖ *λημᾷς γὰρ* M *λημμᾶς δὲ* 𝔄, om. *λημᾷς δὲ* Γ — *ἀμβλυώττεις* ‖ *ἀμβλιώττεις* Ψ — *ἐκκεκώφησαι* ‖ *ἐκκεκώφωσαι* 𝔄

c. 3. *νέος γε ἔτι* ‖ *νέος γε ὢν* 𝔄 — *πάντως* ‖ om. 𝔄 — *ἐποίεις* ‖ *ἐπόρεις* A — *καὶ ἵνα* ‖ om. *καὶ* ΩΨM — *ἐν ἀκαρεῖ χρόνου* ‖ *ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ* Ψ

c. 4. *ἔτι σοί* ‖ om. Ψ — *ἀποφαίνουσι* ‖ *ἀποφαίνουσιν* M — *ἐῶ λέγειν* ‖ om. 𝔄 — *ποσάκις . . . σου τὸν νεὼν σεσυλήκασιν* ‖ *π. . . . σοι τ. ν. σεσυλ.* Ψ — *οἱ δὲ* ‖ suprascr. *τινες* Ψ —

c. 4. *Γιγαντολέτωρ* ‖ *Γιγαντολώτωρ* 𝔄 — *κόλασεις* ‖ *κολάσης* Γ — *τοσαύτην ἀδικίαν* ‖ *τοιαύτην ἀδικίαν* Ψ — *Φαέθοντες* ‖ *Φαέθωνες* Ψ

c. 5. *εἰς ὕψος* ‖ *ἐς ὕψος* Ψ — *οὐδὲ προσβλέπουσιν* ‖ *οὔτε πρ.* Ψ — *κἀκ* ‖ *κακ* Ω — *ἀπηρτημένοι* ‖ *ἀνηρτημένοι* ΨM𝔄 — *ἐντύχω τινὶ* ‖ *ἐντύχοιμι τινὶ* 𝔄

c. 6. *ἐπὶ ταύτην τὴν ἐσχατ.* ‖ *ὑπὸ ταύτην τ. ἐσχ.* Ψ — *τεττάρων* ‖ *τέσσαρων* Ψ — *ἀνιαρότερον* ‖ *ἀνιαρώτερον* ΓA — *ἀναρριπίσας* ‖ *ἀναρριπήσας* Ψ — *ἤδη ποτὲ* ‖ *ἤδη πότε* A — *Οἴτης* ‖ *οἵ της* (sic) M — *περὶ σοῖ καὶ τῖς ἐκεῖ ταφῖς* ‖ *περὶ τῖς σῆς ταφῆς* Ω

Cod. C (c. 1—6) omnino conspirat cum editione Teubneriana et cum codice Gorlicensi A.

c. 7. *ἑορτάζειν εἰώθαμεν* ‖ *εἰώθαμεν ἑορτάζειν* M — *φίλοι* ‖ om. sed rec. m. suprascr. Ψ — *τί παθὼν* ‖ *τί παθὼν οὖν* ΓM *τί οὖν παθὼν* 𝔄 —

c. 8. *εὐήθεια* ‖ *συνήθεια* ΨA — *ἀκρισία* ‖ *ἀκρασία* A — *περὶ τῶν φίλων* ‖ *περὶ τοὺς φίλους* M — *αὐτοὺς* ‖ *καὶ αὐτοὺς* Ψ — *ἑταίρους* ‖ *ἑτέρους* Γ — *εἰ δέ τις* ‖ om. *δὲ* ΓΨM — *οὐδὲ προσβλέποντες* ‖ *ἢ προσβλ.* ΨΓ — *διφθερίας* ‖ *διφθερίτης* 𝔄 — *μελαγχολῶν τοῖς κακοῖς* ‖ *τοῖς κ. μ.* 𝔄

c. 9. *εἰκότως γὰρ* ‖ *εἰκότα γὰρ* ΓM — *ἐπ' ὀλίγον* ‖ om. *ἐπ'* AΨΓ𝔄 — *οὐδὲ ἀπέβλεψα* ‖ *οὐδ' ἐπέβλεψα* 𝔄 — *ἐς τὴν Ἀτ.* ‖ *εἰς τὴν Ἀτ.* M

c. 10. *πρὸς ἡμῶν* ‖ *παρ' ἡμῶν* A — *οὕτω* ‖ *οὕτως* Ψ — *ἐπισκευάσω* ‖ *κατασκευάσω* Ω — *ἡμᾶς τοὺς θεοὺς* ‖ *ἡμῶν τῶν θεῶν* Ψ — *παρασκήψας* ‖ *περισκήψας* A — *περὶ τῇ πέτρᾳ* ‖ *περὶ τὴν πέτραν* Ω *παρὰ τὴν πέτραν* M — *τιμωρία* ‖ *τιμωρίαι* Ω — *εἰ ὑπερπλουτοῦντα* ‖ om. *εἰ* ΓM *εἴπερ πλουτοῦντα* A

c. 11. *ἰδού γέ τοι* ‖ *ἰδοὺ γὰρ* M — *παρ' αὐτὸν* ‖ *παρ' αὐτῷ* ΩM *παρ' αὐτῶι* Γ

c. 12. *εἰς ἐμὲ* ‖ *ἐς ἐμὲ* ΩM — *ἐξεώθει* ‖ *ἐξώθει* Ψ — *πέμπεμε* ‖ om. *με* Ψ — *αἰσθησομένους* ‖ *αἰσθανομένους* (sic; ησ suprascr.) Γ — *ἄθλιοι* ‖ *ἄθλον* Ψ — *ἀμελητὶ* ‖ om. sed. suprascr. rec. m. Ω

c. 13. ἐλευθέρως ‖ ἐλευθερίως A — ὑπὸ μόχλοις ‖ ὑπὸ μόχλοις τισὶ 𝔄 — σκότῳ ‖ σκότει 𝔄 (ω above)

c. 14. ἐς ὑπερβολὴν ‖ εἰς ὑπ. ΨΓ — καὶ κατεγέλας ‖ om. καὶ Ω — οἰκονόμος ἢ ‖ om. ἢ ΩΨΓ — παιδοτρίβης ‖ παιδότριψ Ups. ΨΓ πεδότριψ 𝔄 — ὑπεισιὼν ‖ ἐπεισιὼν A𝔄 ὑπεισελθὼν Ups. — λαθραίως ‖ λαθριαίως Γ — ἐμπαροινήσει ‖ ἐμπαροινήσοι AΩΨ — πῶς οὖν οὐκ ἄδικα ταῦτα πάλαι μὲν ἐκεῖνα αἰτιᾶσθαι ‖ πῶς οὖν οὐκ ἄδικα ταῦτ' ἐκεῖνα αἰτιᾶσθαι Ω πῶς οὖν οὐκ ἄδικα ταῦτα σου πάλαι μὲν ἐκεῖνα αἰτιᾶσθαι Ψ π. ... ταῦτά σε (?) π. μ. ἐκ. αἰτ. Ups.

c. 15. ἐξετάζοις ‖ ἐξετάζεις 𝔄 — ἀμελὲς καὶ om. Ψ — θύραις ‖ θύραισι A — καὶ σκότῳ ‖ om. καὶ (?) Ups. — τὸ φῶς ‖ om. τὸ ΨΓ Ups. — ὡς μηδὲ ὀφθείην ‖ ὡς μὴ ὀφθ. Ψ — κατασήποντας ‖ κατασήποντα Ups. —

c. 16. τὸ ὅλον ‖ τὸ μέλλον A — γήμας γυναῖκα ‖ γυναῖκα γήμας Ψ, om. γήμας Ups. — φυλάττοι ‖ φυλάττη 𝔄 — ἔνθα ἂν ἐθέλοι ‖ om. ἂν Ψ𝔄A Ups., ἐθέλει om. ἂν Γ — ἀπάγοι ‖ ἀπάγων Ω

c. 17. ἐπ' ἀρότῳ παίδων γνησίων ὁ δὲ ‖ ἐπ' ἔρωτι π. γ. ὁ δὲ A ἐπαρῶτο παίδων γνησίων γενέσθαι πατὴρ, om. ὁ δὲ Ψ — στιγματίας ‖ μαστίγιας Ups.

c. 18. μόνον τῷ χρυσίῳ ‖ μονοῦ (ου above) τῷ χρυσίῳ 𝔄 — Φινεὺς ‖ φονεὺς A — ἀπὸ τῆς φαρ. ‖ om. 𝔄 — παύσεται ‖ πεπαύσεται 𝔄 — ἐκ κοφίνου ‖ om. ἐκ Ψ ἐκ κωφίνου Γ — τετρυπημένου ‖ τετρυπημένον A — πρὶν ‖ πλὴν Ups. — τοῦ κύτους ‖ τ. κύματος AΩΨ𝔄

c. 19. εἰ μὴ ἐμφράξηται ‖ εἰ μὴ ἐμφράξεται Ω ἢν μὴ ἐμφράξηται ΨΓ Ups. — ἀναπεπτάμενον ‖ ἀναπεπτωμένον Ups. — ἅπαξ ‖ ἀμπὰξ 𝔄

c. 20. οὐκ οἶδ' ὅπως ‖ οὐκ οἶδα ὅπως AΨ Ups. — ἅμα γοῦν ‖ ἅμα οὖν Ω — ἐγώ γε ‖ ἐγὼ δὲ AΨ Ups. — χθὲς μὲν ‖ om. μὲν Ψ — τήμερον ‖ σήμερον 𝔄 — ὅμως ‖ ὤμους Ψ — πορφυροῦ ‖ πορφυροὶ Ψ — πιστεύοντες οἶμαι ‖ οἶμαι πιστ. 𝔄 — πλουτοῦσιν ‖ πλουτοῦσι A

c. 21. δέῃ ‖ δέοι 𝔄 — μετακομίζουσι ‖ μετακομίζουσιν Γ — πρόκειται ‖ om. sed. m. r. suprascr. Ω — προσπετομένην ‖ προσπεταμένην ΑΩΓ

c. 22. ἂς ‖ om. sed suprascr. Ω — ἀπολαβὼν ‖ ὑ(?)πολαβὼν Ups. — θεῖ ‖ θέει Ω𝔄 — Πυρρίου ‖ πυρίου Α — Τιβίου ‖ Τιβείου ΑΩΓ — αὐτοὺς ‖ αὐτοῖς Ups. — θύννος ‖ θῦννος Α

c. 23. ἀθρόως ‖ ἀθρόος Ups. — ἄλλως ‖ om. 𝔄Α, om. sed r. m. add. Ψ, ἄλλος Ups. — ὄρθιον ‖ ὀρνίθιον ΑΩΓ ὀρ θι ον (sic) Ψ — φορητός ‖ φορητής Α — ἄχρι ‖ ἄχρις Ψ𝔄 — εὐμορφότερον ‖ εὐμορφώτερον Ψ — πλουσ. δὲ ‖ om. δὲ ΑΨ — ἐκχέῃ ‖ ras. in η ΩΓ, ἐκχέει Ψ𝔄 Ups. — τὰ ‖ om. Ups.

c. 24. γιγνόμενα ‖ γινόμενα Ups. — αὐτόπους ‖ om. sed rec. m. ads. Ψ — οὐδὲ ὀβολοῦ ‖ οὐδ' ὀβολοῖ 𝔄 — ἀξίοις ‖ ἀξίους Α — ἄχρι ἂν ‖ ἄχρις ἂν Ψ𝔄 — περιτύχῃ ‖ περιτύχοι Α — ἀπαγαγὼν παρ' αὐτὸν ‖ ἀπαγαγὼν, suprascr. παρ' αὐτὸν Ω, ἀπαγ. suprascr. παρ' αὐτὸν ΨΓ

c. 25. τὸ αὐτῷ δοκοῦν ‖ τὰ αὐτῷ δοκοῦντα Γ Ups.

c. 26. Ἔτι ‖ τι Α — οἶδα ὅτι ‖ οἶδ' ὅτι 𝔄 — ἠλιβάτων ‖ ἠληβάτων Α — ξυνίῃς ‖ ξυνίεις Α — σαυτοῦ ‖ αὐτοῦ Γ ἑαυτοῦ 𝔄

c. 27. ποικίλα ‖ ποικίλον Ups. — ἐνδὺς ‖ ἐνδὶς 𝔄 — ἐντυγχάνοντες ‖ τυγχάνοντες 𝔄 — κατεγίνωσκον ‖ καταγίνωσκον Α

c. 28. ὅτι καὶ ‖ οὐκαὶ (?) Ups. — αὐτοὶ ‖ αὐτὸ Γ Ups. — περιθέμενοι ‖ om. 𝔄 — ἐπίχριστος ‖ ἐπιχάριστος Ups. — τὰ ποῖα ‖ om. τὰ Α𝔄Ψ — εἰσδέχηται ‖ εἰσδέχεται Ups. — μεγαλοψυχία ‖ μεγαλαυχία ΩΨΓ Ups. — μαλακία ‖ ἡ μαλακία Ω — ἁπάντων ‖ om. Ups. — ἄλλ' ἄττα ‖ ἄλλα ἄττα Γ — ὀρέγεται ‖ ὀρέγηται 𝔄 — δορυφορούμενον ‖ δορυφορούμενος Ups.

c. 29. Ὡς δὲ λεῖος εἶ καὶ ὀλισθηρός, ὦ Πλ. ‖ ὡς δὲ λεῖος εἶ ὦ Πλ. καὶ ὀλ. Ω — δυσκάτοχος ‖ δυσκάθεκτος Ω — ἐγχέλεις ‖ ἐγχελῢς Ups. — οἶδ' ὅπως ‖ οἶδα

ὅπως ΩΓ — *ἔχεσθαι* ‖ *ἀπέχεσθαι* 𝔄 — *ἀλλὰ μεταξὺ φλυαροῦντας ἡμᾶς πρᾶγμα ἤδη οὐ μικρὸν διέλαθε* ‖ *ἀλλ' ἤδη ἄλλο φλ. ἡμᾶς π. ἤδη οὐ μικ. διέλ.* Ψ *ἀλλὰ μεταξὺ ἄλλα φλ. ἡμᾶς πρ. ἤδη οὐ μ. διελ.* 𝔄 — *ἀλλὰ . . . διέλαθε* ‖ om. *ἤδη διέλαθεν* Γ, om. *ἤδη* Ups. — *οὔπερ* ‖ *ὅνπερ* (?) Ψ

c. 30. *πρὸς ὑμᾶς* ‖ *παρ' ὑμᾶς* Ω — *ἀκούσῃ ἐμοῦ* ‖ om. *ἐμοῦ* 𝔄, *ἐμοῦ ἀκούσῃ* Γ Ups. — *ἐπιβαίνωμεν* ‖ *ἐπιβαίνομεν* Ups. — *ἕπου* ‖ *ἔπου* A — *ἐχόμενος τῆς χλαμύδος* ‖ *τῆς χλ. ἐχόμενος* Ψ — *ἄχρι* ‖ *ἄχρις* Ψ — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Γ

c. 31. *Καρτερία τε* ‖ *Κ. δὲ* Ψ — *Ἀνδρεία* ‖ *ἀνδρία* Ω — *ὑπὸ τῷ λιμῷ* ‖ *ὑπὸ τῶν λιμῷ* A — *περιεσχημένον* ‖ *περιεσχημένου* A

c. 32. *ἀπάγεις* ‖ *ἄγεις* Ups. — *ὁπότε αὐτὸν* ‖ om. *αὐτὸν* Ω — *παραλαβοῦσα* om. sed. marg. adscr. Ω — *ἀπέδειξα* ‖ *ἀπέδειξας* Ups. — *εὐαδίκητος* ‖ *εὐαδίκετος* Ups. — *ἀφαιρεῖσθαι* ‖ *ἀφαιρεῖσθε*, *ε* in ras. Ω — *ὅμοιον* ‖ *αὐτὸν ὅμοιον* Ups. — *καὶ ἀγεννῆ* ‖ om. Ψ

c. 33. *πρὸς αὐτὸν* ‖ *πρ. αὐτὸν* Ups. — *ἡμεῖς δὲ προσίωμεν* ‖ *ἡμεῖς δὲ καὶ πρ.* 𝔄

c. 34. [*μάλα*] ‖ *μάλα* ΩΨΓ Ups. — *οὑτοσὶ* ‖ *οὗτος* Ψ

c. 35. *ὑμῶν δέομαι* ‖ *δέομαι ὑμῶν* Ψ — *εἰκὸς ἦν* ‖ om. *ἦν* Ups. — *αὐτῶν* ‖ in ras. 𝔄 — *μηδαμῶς* ‖ *οὐδαμῶς* (*μη* supra) A — *ἐπιμελουμένων σου* ‖ *ἐπιμελωμένων σε* Ups.

c. 36. *ὦ Ἑρμῆ* ‖ om. *ὦ* ΨΓ Ups. A — *ἐπαίδευεν* ‖ *ἐπαίδευσεν* AΨ

c. 37. *ἐρρωμένος* ‖ *ἐρρωμένως* A — *τὸν ἀγρὸν τουτονὶ* ‖ *τουτονὶ τὸν ἀγρὸν* Ω — *ἐργαζόμενος* ‖ *ἐπεργαζόμενος* ΩΓ — *φιλοπόνως* ‖ *φιλοφρόνως* Ψ — *παρὰ τῆς δικέλλης* ‖ *περὶ τ. δ.* Ψ — *ὦ Ἑρμῆ ἄπιθι* ‖ *ἄπιθι ὦ Ἑρμῆ* ΨΓ Ups. — *ὠγαθέ* ‖ om. Ups. — *δικαιολογήσομαι* ‖ *δικαιολογήσωμαι* Γ — *λέγοντα* ‖ *λέγοντι* A — *Ἑρμῆν* ‖ *ἑρμῆ* Ω

c. 38. *Ἐχρῆν μὲν* ‖ *ἐχρ. μέντοι* ΩΨΓ — *περίβλεπτός τε* ‖ *περίβ. δέ τοι* Ω — *τό γε* ‖ om. *γε* 𝔄 — *ὑπὸ σοῦ* ‖

ἀπὸ σοῦ Ups. — *χλανίδος* ‖ *χλαμύδος* Ω — *τὴν διφθ.* ‖ om. *τὴν* Ψ — *μηκέθ' ἥκειν* ‖ *μήθ' ἥκ.* Ω — *μοι* ‖ om. Ψ

c. 39. *οἷος* ‖ *ὁποῖος* Ups. — *ὑπάγαγε* ‖ *ἐπάγαγε* Ups. — *ἐς οἷα* ‖ *εἰς οἷα* ΩΓ — *ἐμβάλλεις* ‖ *ἐμβαλεῖς* Ω — *τοσαύτας* *ταύτας* Ups.

c. 40. *σέ φημι* ‖ *σοί φημι* A — *ὑπεκστήσομαι* ‖ *ὑποστήσομαι* ΩΨΓ *ἀποστήσομαι* Ups.

c. 41. *ἄγε* ‖ *ἄγε δὴ* Ω — *σεαυτὴν* ‖ *σεαυτὸν* A — *τοσοῦτον χρυσίον* ‖ *χρυσίον τοσοῦτον* Ω — *ἄνθρακας* ‖ *ἄνθρακες* A — *διαπρέπεις* ‖ *διαπρέπει* Ups. — *ποτὲ* ‖ om. Ups.

c. 42. *πρὸς Τίμωνα* ‖ *πρὸς τὸν Τ.* Ups. — *ὁ βασιλεὺς ὁ Περσῶν* ‖ *βασιλεὺς Περσῶν* Ups. *βασιλεὺς ὁ Π.* Γ — *ἐμοὶ ἱκανὸν* ‖ *ἱκ. ἐμοὶ* Ups. — *τὸν αὐτὸν* ‖ *τὸ αὐτὸ* Ψ — *Ἐλέου* ‖ *Ἐλαί*(in ras.)*ου* Γ — *ἐθῶν* ‖ *ἠθῶν* Ups. *ἐθνῶν* A — *εἰς* ‖ om. Ups.

c. 43. *ἥν τινα* ‖ *εἴ τινα* Ω — *μήτε* ‖ *μέ τε* Ups. — *δεχώμεθα* ‖ *δεχόμεθα* Ψ — *ὅρος* ‖ *ὄρος* Ups. — *ἑαυτῷ γείτων* ‖ *ἑαυτῷ καὶ γείτων* Ups. — *καὶ αὐτῷ* ‖ *καὶ αὐτᾷ* Ups. *ἢ αὐτῶ* Γ *ἢ αὐτῷ* ΩΨ

c. 44. *βαπτίζοντα* ‖ *κύπτοντα* ? 𝔄 — *ἀνακῦψαι* ‖ *ἀνανῆψαι* Ψ𝔄 — *ἀπολάβοιεν* ‖ *ἀπολάβοι* Ups. — *ἐπεψήφιζε* ‖ *ἐπεψήφιζεν* Γ *ἐπεψήφησε* Ψ — *Ἐχεκρατίδης* ‖ *Ἐχεκρατίδου* Ups. — *ἐμμένωμεν* ‖ *μένωμεν*, eras. *ἐμ* Ω — *ταῦτα* ‖ *ταῦτα μὲν* Ups.

c. 45. *συνθέουσι* ‖ *θέουσι* 𝔄 *συνθέουσιν* Γ — *κεκονιμένοι* ‖ *κεκονισμένοι* Ups. — *πότερον οὖν* ‖ *πότερον γοῦν* Ups. — *ἀκροβολιζόμενος* ‖ *ἀκροβολίζομαι* Ups. — *τοσοῦτον* ‖ om. Ups. — *δεχώμεθα* ‖ *δεχόμεθα* Ups. — *αὐτοὺς* ‖ *αὐτοῖς* Ω — *φερ' ἴδω* ‖ *φέρε ἴδω* Ω *φερ' εἴδω* Ups. — *ἐστι; Γναθωνίδης* ‖ *ἐστι· γναθωνίδη* A

c. 46. *εὐμορφότατε* ‖ *εὐμορφώτατε* Ψ — [*Νὴ*] ‖ *νὴ* ΩΨΓ Ups. — *γε* ‖ om. 𝔄 — *ἀεὶ* ‖ om. Ups. — *τί* ‖ om. Ups. — *τί σοι ᾆσμα* ‖ om. *σοι* A — *μάλα* ‖ om. A — *προσκαλοῦμαι* ‖ *προκαλοῦμαι* Γ — *προσκεκλήσομαι* ‖ *προκεκλήσομαι* Ψ — *ΤΙΜ. ἔτι γὰρ . . . γενόμενος* ‖ om. Ω — *μένεις* ‖ *μενεῖς* (sic) Γ

c. 47. *ἀγρὸν ὅλον παρ' ἐμοῦ* ‖ *παρ' ἐμοῦ ἀγ. ὀλ.* Ω — *προῖκα* ‖ om. Ψ Ups. — *ἐπομοσάμενος* ‖ *ἐπωμοσάμενος* Ups. — *προσενέτεινεν* ‖ *προσέτεινεν* Ψ

c. 48. *Τίμωνα γνωρίζετε* ‖ *Τίμων ἀναγνωρίζεται* Ups. — *ὅμως* ‖ *ὁμῶς* A — *ἄλλα δὲ* ‖ om. *δὲ* Ups. Γ — *κοράκων* ‖ *κολάκων* (ρ supra) Ψ *κολάκων* ΓA — *τινα πλοῦτον* ‖ *πλοῦτον τινα* 𝔄 — *ταῦτά σε* ‖ *ταῦτα σὲ* (σι supra) (sic) Ups. — *καὶ σὲ φ.* ‖ *ὡς καὶ σὲ φ.* ΩΓ — *τῷ Νέστορι* ‖ *τῶν νέστορι* A — *φιλοφρονήσομαι* ‖ *φιλοφρονήσωμαι* ΩΓ *φιλοτιμήσωμαι* Ups. — *κατέαγα* ‖ *κατέαγε* A — *τοῦ κρανίου* ‖ *τὸ κράνιον* Ups.

c. 49. *ὁ ῥήτωρ* ‖ om. Ups. — *κατεδεδίκαστο* ‖ *καταδεδίκαστο* Γ Ups. — *Ἐρεχθηΐδι* ‖ *Ἐρεχθηΐδε* Ups. — *τὸ γινόμενον* ‖ *τὸ μὲν* Ψ

c. 50. *ἀμφότεραι* ‖ om. Ups. — *ὃ ὑπὲρ σοῦ* ‖ *ὅπερ σοὶ* Ups. — *κἀγαθός* ‖ *καὶ ἀγαθός* Ups. — *ἐγὼ πώποτε* ‖ *ἐγώ ποτε* Ups. — *προσκεῖσθαι* ‖ *προκεῖσθαι* A Ups. — *Ἀχαρναῖς* ‖ *Ἀχαρνέας* ΩΨ𝔄Γ — *μοίρας* ‖ *ι* in ras. Γ

c. 51. *δεδόχθω* ‖ *δέδοκται* Ω Ups. *δεδόχθαι* in ras. Γ — *καὶ κοινῇ* ‖ om. *καὶ* Ψ — *κατὰ φυλὰς* ‖ *καὶ τὰ φυλα* Ups. — *ἰδίᾳ* ‖ *ἰδίᾳ πᾶσι* Ups. — *ἀναστῆσαι τὸν Τ.* ‖ *τὸν Τ. ἀναστῆσαι* 𝔄 — *ἀκτῖνας ἑπτὰ* ‖ om. *ἑπτὰ* Ψ𝔄Γ Ups. — *παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν* ‖ *περὶ τ. Ἀ.* Ψ — *στεφάνοις* ‖ *στεφ. ἑπτὰ* ΩΨ𝔄 Ups. — *τήμερον* ‖ *σήμερον* Ψ Ups. — *τὰ Διονύσια* ‖ om. *τὰ* 𝔄 — *ἐθέλῃ* ‖ *ἐθέλοι* ΨΓ Ups.

c. 52. *οὖν* ‖ *ἂν* Ups. A. — *παρὰ σέ* ‖ *περὶ σέ* Ψ — *γεννηθησόμενον* ‖ *γεννησόμενον* Ups. — *ἤδη* ‖ om. Ups. — *οὐκ οἶδα* ‖ *οὐκ οἶδ'* Ups. — *ἔτι* ‖ om Ψ — *καθαρῶς* ‖ *καθαρὸς* AΩΓ Ups. — *ἐλεύθερος* ‖ om. Ups. — *ἀστὸς* ‖ *αὐτὸς* Ψ Ups. — *ὢν* ‖ *ἐλεύθερος ὢν* Ups.

c. 53. *Ἀλλὰ καὶ πλουτεῖς* ‖ om. *καὶ* Ups. — *κατοίσω γάρ σοι* ‖ *κ. γ. σου* 𝔄 — *ἂν πάθοιμι* ‖ om. *ἂν* ΩΨ𝔄 — *μοίρας* ‖ *ι* in ras. Γ

c. 54. *οὐ Θρασικλῆς* ‖ *ὁ Θρ.* Ψ Ups. — *οὐ μὲν οὖν ἄλλος* *οὐ μὲν γὰρ(?) ἄλλος γοῦν* Ups. — *ἐκπετάσας γοῦν* ‖ om. *γοῦν* Ψ — *πρὸς αὑτὸν* ‖ *πρὸς αὐτὸν* A Ups. —

σωφρονικὸς ‖ σωφρονίσκος ΑΩΨ — Λήθης ‖ Λέθης Ups. — καρύκης ‖ καρύκκης ΑΨ — τρύβλια ‖ τρίβλια 𝔄 τριβλεια Ups. — λιχανῷ ‖ λιχάνω Α — καταλίποι ‖ καταλιπη 𝔄

c. 55. κἂν ‖ καὶ Γ Ups. — περ ‖ περὶ Ψ — ἐπὶ τῇ κ. ‖ ἐν τ. κ. Ψ — πονηρῶς ‖ πονήρως 𝔄 — πάνσοφον ‖ πάνυ σοφόν Ψ — τι χρῆμα ‖ τὸ χρ. Ω — παπαῖ ‖ παῖ Ω Ups. παπαί Ψ

c. 56. τὸν πλοῦτόν σου ‖ τ. πλ. σοι ΑΩΨΓ — δεδραμήκασι ‖ δεδραμήκασιν Γ — πρὸς ἄνδρα ‖ om. Ups. — δεῖπνον ‖ τὸ δεῖπνον Ups. — πορφυρίδος ‖ πορφυρίδης Α — ψηφίδων ‖ ψήφων ΑΓ Ups. — ἀγαθῷ ὄντι ‖ ἀγαθῷ ὄντα Ups. ΩΓ ὄντα ἀγαθῷ Ψ — ἐπεμβὰς ‖ ἐπιβὰς 𝔄 — πρὸ ‖ πρὸς Ups. — κυματωγῆς ‖ κυματωδοωγῖς 𝔄 — ὁρῶντος ‖ δὲ ὄντος, suprascr. r. m. ὁρῶντος Ψ

c. 57. μηδ' ὀβολὸν ‖ καὶ (rec. m.) μηδ' ὀβ. Ω — ἀνεὶς ‖ ἀνῇς Ω ἀνιεὶς Ψ — ἡμιτάλαντον ‖ τάλαντον Ω — δίκαιος ‖ δίκαιον Ψ — ἑταίρων ‖ ἑτέρων Γ — ταύτηνὶ ‖ ταύτην Γ Ups. — ἐκπλήσας ‖ ἐμπλήσας Γ Ups. — παράσχῃς ‖ παραχοις (η suprascr.) (sic) Ψ παράσχοις in r. Γ — ὅλους ‖ ὅλως 𝔄 — ταῦτά σου ‖ om. σου 𝔄 — φέρε σοι ‖ φ. σου Ups. — ἐμπλήσω ‖ om. Ups. — ἐν ἐλευθέρᾳ τ. π. ‖ om. ἐν Ups. — Ante τί.. μῶν app. sig. Thrasycl. ΩΨ — τί; μῶν ‖ Τίμων ΑΓ𝔄 Ups. — Ante καὶ μὴν app. sig. Tim. ΩΨ

c. 58. ἐπὶ τὴν πέτραν ‖ om. τὴν Ups. — ἀναπαύω ‖ ἀποπαύω Ω ἐπαναπαύω 𝔄

[LUCIANI] HALCYON.

Lectiones codicum Vaticanorum 87 = 𝔄, 90 = Γ Parisini 2954 = M collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. αὐτῆς ‖ ἑαυτῆς 𝔄M — Κήϋκα ‖ Κύηκα 𝔄 — περὶ ‖ om. 𝔄

c. 2. τούτων ‖ τούτου M — νεοττιᾷ ‖ νεοττείᾳ M — ἀλκυονίδας ‖ ἀλκυονιτιδας 𝔄 ἀλκύονας Γ — παντὸς ‖ πάντως 𝔄Γ — κατόπτρῳ ‖ πρωΐ Γ — ἀλκυονὶς ‖ ἀλκυωνὶς 𝔄Γ — ὑπάρχειν ‖ ὑπάρχει suprascr. ν Γ — ποτε ‖ πώποτε 𝔄M — τὸ τοιοῦτον ‖ om. τὸ 𝔄

c. 3. πάνυ ‖ πάντη ΓM — νεογιλὸς ‖ νεογιλλὸς 𝔄ΓM — Ante τί δ' ἂν sig. Χαιρεφ. Ante ἑώρακας sig. Σωκρ. — ἔχοιεν ἂν ‖ om. ἂν 𝔄 — ἑώρακας ‖ ἑώρας Γ𝔄 — τῳ ‖ τοι M — καὶ τὰς ἀστραπὰς ‖ om. ΓM

c. 4. μεῖζόν τι ‖ ἀμήχανον τι 𝔄ΓM — ἀναγαγεῖν ‖ ἀγαγεῖν 𝔄ΓM — τοιοῦτον ‖ τοιοῦτο 𝔄ΓM — πολλάκις ‖ om. 𝔄 — δαιμονίῳ δὴ ‖ δ. δὲ 𝔄ΓM — οὐ συμβλ. ‖ οὐδὲ συμβλ. 𝔄 — λεῖα ‖ λίαν 𝔄Γ

c. 5. ὀνομάσαι τι ‖ ὄνομα ἐστὶ 𝔄 — οὔκουν ‖ οὐκ οὖν Γ — καὶ ἀνθρώπ. ‖ om. καὶ M — δυνάμεσι ‖ δυνάμεσιν Γ — ἐν ταῖς ‖ om. M. — πράξεσι ‖ πράξεσιν Γ — τεχνῶν ‖ τειχῶν M — οὕτως ‖ οὕτω 𝔄Γ — ὥσπερ ‖ ὡς ἂν 𝔄ΓM

c. 6. πάνυ πολλὰς ‖ om. 𝔄 — ὁπηνίκα ‖ ὁπηνίκ' 𝔄ΓM — νομίσωμεν ‖ νομίσομεν 𝔄ΓM — ἂν τοῖς ‖ αὐτοῖς 𝔄Γ — τηλικοῦτον ‖ τηλικαύτην 𝔄ΓM — αὐτοῦ ‖ αὐτὸς 𝔄M

c. 7. ἀδύνατα ‖ ἀδύνατον Γ — ἑτέροις ‖ ἑταίροις Γ — γραμματικὸν ‖ γραμματικῶν 𝔄 — ἕως ‖ om. Γ — ἄπτερον ‖ ἄχειρον 𝔄ΓM — ἀπέδειξε σοφὴν ‖ σοφὴν ἀπέδειξεν ΑΓM — τέχναις, ὡς λόγος ‖ ὡς λόγος τέχναις ΑΓM

c. 8. ἔχοιμεν ‖ ἐχόμενοι 𝔄 — τοιοῦτον ‖ τοιοῦτο ΓM — ὄρνι ‖ ὀρνιθο (suprascr. α) M — ταῖς ἐμαῖς ‖ τ' ἐμαῖς ΓM

LUCIANI PROMETHEUS SIVE CAUCASUS.

Lectiones codicum Marc. 434 = Ω
Vatic. 90 = Γ
Florentini Laurentiani 77 = Φ
Paris. 2954 = M
collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *Η ΚΑΥΚΑΣΟΣ* ‖ om. Φ — *τουτονὶ Τιτᾶνα* ‖ *Τιτᾶνα τουτονὶ* ΩΓΦΜ — *τι* ‖ om. ΩΦΜ — *γυμνόν* ‖ *γυμνός* ΩΓΦΜ — *καταπαγῇ* ‖ *καταπαγείη* ΩΓΦΜ — *οὗτος* ‖ *οὕτως* ΩΓΦ — *περιφανὴς* ‖ *περιφανῶς* Φ — *ᾖ* ‖ *εἴη* ΩΓΜΦ — *ἀνεσταυρῶσθαι* ‖ *ἐσταυρῶσθαι* ΩΓΜΦ — *ἐπαμύνοιεν* ‖ *ἐπαμύνειεν* ΩΜ — *τοῦ κρημνοῦ* ‖ om. ΩΓΜΦ — *τὸν* ‖ *τὸ* ΓΦ — *ἀπόξυροι* ‖ *ἀποτομοί* ΩΓΜΦ — *τῷ* ‖ *τῶι* Φ — *ἀκροποδητὶ μόγις* ‖ *ἄκρω ποδί που* ΩΓΜΦ — *μόγις* ‖ ΩΓΜΦ — *ἑστάναι* ‖ *ἱστάναι* Φ — *ἂν ὁ σταυρὸς γένοιτο* ‖ *ὁ σταυρὸς ἂν γένοιτο* ΩΜ — *ὦ Πρ.* ‖ om. *ὦ* ΩΦ — *ἀλλ'* ‖ *ἀλλὰ* ΩΜΦ — *καταπαγησόμενον* ‖ litt. *σο* in ras. Φ

c. 2. *Ἀλλὰ κἂν ὑμεῖς* ‖ *ἀλλὰ ὑμεῖς γοῦν* ΩΓΜ *ἀλλ' ὑμεῖς γοῦν* Φ — *τοῦτο φὴς* ‖ *τοῦτ' ἔφης* ΩΓΜΦ — *ἀντὶ σοῦ* ‖ *ἀντὶ τοῦ* ΩΓΦ, *τοῦ* corr. in *σοῦ* M — *μάλα* ‖ om. Ω — *ἂν χωρῆσαι* ‖ om. *ἂν* ΩΓΜΦ — *προσπατταλευθέντας* ‖ *προσπατταλευθῆναι* ΓΜΦ *προσπατταλευθῆτζ* (sic) Ω — *ἀλλ' ὄρεγε* ‖ *ἀλλὰ ὄρ.* ΓΦ — *ὦ Ἥφ.* ‖ om. *ὦ* M — *σφῦραν* ‖ *σφύραν* Φ — *αὕτη* ‖ *αὐτὴ* corr. ex *αὐτῆι*

c. 3. *ὦ μῆτερ* ‖ *γῆ μ.* ΩΓΜ *γῆ μητὴρ* Φ — *ὁ κακοδαίμων* ‖ *κακὰ* Φ — *ἐργασάμενος* ‖ *εἰργασάμενος* ΓΜ *εἰργασμένος* Φ — *ὦ Προμηθεῦ δεινὸν* ‖ *δεινὸν ὦ Πρ.* ΓΦ, *οὐδὲν δεινὸν εἴργασον ὦ Πρ.* M. — *ὡς σαυτῷ* ‖ *ὡς αὐτῷ* M *ὡς αὐτῶι* Φ *ὡς αὐτω* (sic) Ω — *ὑπεξελέσθαι* ‖ *ἐξελέσθαι* ΩΓΜΦ — *τὸν Δία δὲ* ‖ *τὸν δὲ Δία* Φ — *γὰρ* ‖ om. ΩΓΜΦ — *ζῷα* ‖ *ζῶια*

c. 4. *Ὅμηρον* ‖ *ποιητὴν* ΩΓΜΦ — *αἰτιάασθαι* ‖ *αἰτιᾶσθαι* ΩΓΜΦ — *μοι* ‖ om. ΩΓΜΦ — *ἐμαυτῷ* ‖ *ἐμαυτῶι* Φ *ἐμαυτὸν* ΩΜ — *ἡδέως ἂν* ‖ *ἡδέως ἄν σοι* ΩΓΜΦ — *ἡμῶν* ‖ *ἐμοῦ* ΩΓΜΦ — *σὺ δὲ* ‖ *σὺ γὰρ* Φ — *Κασπίων* ‖ *κασπίδων* Γ — *Ἐκπρόθεσμον* ‖ *ἕωλον* ΓΜ *ἕωλον* sed manu rec. suprascr. *ψυχρὸν ἀνωφελῆ* Φ, *ἐκπροθ.* suprascr. *ἀνωφελῆ ἕωλον* Ω — *ἀγωνιῇ* ‖ *ἀγωνιεῖ* ΓΦ — *ἔχον εἴη* ‖ *εἴη ἔχον* ΩΦ *εἴη ἔχων* Γ — *ἐς ἀκρ.* ‖ *εἰς ἀκ.* ΩΓΜΦ

c. 5. *κατηγορήσῃς* ‖ m. rec. *κατηγορήσεις* Φ — *ὦ Ἥφ.* ‖ om. *ὦ* Φ — *ὁ Ἑρ.* ‖ om. *ὁ* ΩΓΜΦ — *τὴν κρεανομίαν καὶ τὴν ἀνθρωποποιίαν* ‖ *τὴν ἀνθρ. καὶ τὴν κρεαν.* ΩΓ *καὶ τὴν ἀνθρ. καὶ τὴν κρεαν.* ΜΦ — *ἀλλ' ἀμφὶ* ‖ *ἀλλὰ ἀμφὶ* ΜΦ — *ῥήτωρ τε* ‖ om. *τε* ΩΓΦ — *μεμέληκεν* ‖ *μεμέληται* ΩΓΜΦ — *ἂν* ‖ *ἄν ποτε* ΩΓΜΦ — *ᾤμην* ‖ *ὤιμην* Φ — *τοιοῦτον* ‖ *τοιοῦτο* ΓΜΦ — *καὶ τοῦτο* ‖ *καὶ τοιοῦτο* ΩΜ — *καιρὸς ἤδη περαίνειν* ‖ *περαίνειν ἤδη καιρὸς* Φ

c. 6. *τὰ κεφάλαια* ‖ *μόνα τ. κ.* ΓΜΦ — *ἐπιτραπέν* ‖ *ἐπι τραπέντ* (sic) Γ *ἐπιτραπέντι* ΩΦ — *ἐξαπατήσας* ‖ *ἐξαπάτας* ΩΜΦ — *ἐς αὐτοὺς* ‖ *ἐπ αὐτ.* ΓΦ *παρ' αὐτοὺς* Μ — *συνεῖναι* ‖ *συνιέναι* ΩΓΜΦ — *τοῖς τηλικούτοις* ‖ *τούτοις* Ω *τούτοις* in marg. *τοῖς τηλικούτοις* Μ — *λῆρος γὰρ* ‖ *λῆρος γὰρ οὐκ ἂν* Φ

c. 7. *Εἰ μὲν* ‖ *εἰ μὲν γὰρ* (eras.) Φ — *εἰσόμεθα* ‖ *ὀψόμεθα* ΩΓΜΦ — *πρῶτόν γε* ‖ om. *γε* Μ *πρ. μὲν* Ω — *ἄκουε* ‖ *ἄκουσον* ΓΜΦ — *τὸ περὶ* ‖ *τὰ περὶ* ΩΓΜΦ — *αὐτὰ* ‖ *ταῦτα* ΩΦ — *ὡς* ‖ om. ΩΓΜΦ — *εὗρε* ‖ *εὗρεν* ΩΜΦ — *καταπέμψαι* ‖ om. ΩΓΜΦ — *ἀνασκολ.* ‖ *ἀνασκ. πέμπειν* ΩΓΜΦ — *ἥλικον* ‖ *ὃ* ΩΓΜΦ

c. 8. *καταλείπειν* ‖ *καταλιπεῖν* ΩΓΜΦ — *τὴν αὔριον* ‖ *το* (in ras.) *αὔρ.* Μ — *κομψείας* ‖ *κομψὰς* ΩΓΜΦ — *διασιλλαίνειν* ‖ *σιλλαινειν* ΩΓΜΦ — *ἔγωγε* ‖ *ἐγὼ* ΩΓΜΦ — *μνημονεύσειν* ‖ *μνημονεύειν* ΓΜΦ — *εἰς τ.* ‖ *ἐς τ.* Φ — *ᾤμην* ‖ *ὤιμην* Φ — *τούτων* ‖ om. ΩΓΜΦ — *παιδιάν* ‖ *ἢ παιδιάν* ΩΓΜΦ

c. 9. *δ' ὅμως* ‖ *δὲ ὅμως* ΓΜ, *δὲ,* om. *ὅμως* Φ — *τὴν ὅλην*

δὲ ὑφῃρῆσθαι ‖ τὴν δ' ὅλην ὑφ. ΩΓΜΦ — τῇ γῇ ‖ τῆι γῆι Φ — ἐκκολάπτειν ‖ ἐκκόπτειν ΩΓΜΦ — πολλήν τινα ‖ om. τινα ΩΓΜΦ — εὐτέλειαν ‖ ἀγένειαν ΓΜΦ ἀγένειαν Ω — τηλικαῦτα ‖ τοιαῦτα ΩΜΦ — ὀργίζεται ‖ ἐργάζεται ΩΓΜΦ

c. 10. ἐς τὴν ὀργὴν ‖ om. τὴν ΩΓΜΦ — ζωμοῦ τι ‖ om. τι ΩΓΜΦ — ὀπτωμένων ‖ ὀπτομένων Μ — τι κατ. ‖ τῶν κρεῶν κατ. ΩΓΜΦ — ἐνετρίψαντο ‖ ἐνέτριψαν ΩΓΜΦ — ἢ κατὰ κ. ‖ ἢ καὶ κ. ΩΜ

c. 11. καθ' ὁπότερον ‖ καθὸ πρότερον ΓΜΦ — αἰτ. μου ‖ αἰτ. με ΩΦ — ὄντας ‖ ὄντας ἀνέργαστον ΩΓΜΦ — ἐσχηματίσθαι ‖ διεσχηματίσθαι ΩΓΜΦ — καὶ συμφέροντα ‖ om. καὶ ΩΜΦ — ἀμείνω αὐτοῖς αὐτὰ ‖ ἀμ. ταῦτα αὐτοῖς ΩΓΜΦ — εἰ ‖ εις Γ — καὶ ἀπ. ‖ om. καὶ ΩΓΜΦ — ἀπάνθρωπον ‖ ἀπάντων ΩΓΦ — μένειν ‖ εἶναι ΓΜ

c. 12. καὶ δῆλον ‖ om. καὶ ΩΓΜΦ — ἠδίκηκα ‖ ἠδίκησα Φ — μετακοσμήσας ‖ μεταχ. καὶ νεωτερίσας ΩΓΜΦ — ἦν οὖν ‖ om. ΩΓΜΦ — ναοί ‖ νεώς ΩΓΜΦ — ἢ ἀγαλ. ‖ om. ἢ ΩΓΜΦ — ἀγάλματα ‖ ἄγαλμα Φ — ξόανα ‖ ξόανον ΩΓΜΦ — τοιοῦτον ‖ τοιοῦτο ΩΓΜΦ ἐς τὸ κ. ‖ εἰς τ. κ. Μ — τἆλλα ‖ τὰ ἄλλα ΓΦ — τὰς μορφὰς μὲν ‖ om. μὲν Φ — γιγνομένη ‖ γινομένη ΩΓΜΦ — εἶναι τοῦτο ‖ αὐτὸ εἶναι ΩΓΜΦ

c. 13. φύρας ‖ φυράσας ΓΦ — ἔτι ‖ om. ΩΜΦ — ταῦτά ἐστιν ‖ ταῦτ' ἐστὶν ΜΦ — τοὺς θεοὺς ‖ τοῖς θεοῖς Ω — ἡλίκον ‖ πηλίκον ΩΜΦ — ἐποίησα ‖ πεποίηκα ΩΓΜ — ἐς κίνησ. ‖ εἰς κ. ΩΓΜΦ — τινα θνητὰ ζῷα ‖ θνητὰ ζῷά τινα ΩΜ — οὕτως ‖ οὕτω ΩΜΦ — δὴ ‖ om. ΩΓΜΦ — νῦν ‖ om. ΩΓΜΦ — τῶν ἀνθρώπων ‖ om. τῶν Φ — δέδιε ‖ δέδιεν Γ eras. ν Φ — μὲν δὴ ‖ om. Μ — ὦ Ἑρμῆ πρὸς ἐμοῦ ‖ πρὸς ἐμοῦ ὦ Ἑρ. ΩΓΜΦ — τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν ‖ τῶν ἐμῶν ἔργων ΩΓΜΦ — κἂν ἕν τι μικρότατον ‖ τι καὶ ἓν τὸ μ. ΩΓΜΦ

c. 14. καὶ χρήσιμα ‖ om. καὶ Μ — ἅπασαν ‖ om. ΩΓΜΦ —

ἀκαμῆ ‖ ἀκόσμητον ΩΓΜ ἀκαλλῆ Φ — καὶ θυσίας καὶ ν. ‖ om. Μ — δ' ἀνθρώπων ‖ δὲ ἀνθ. ΩΓΜΦ — ἴσως ‖ ἂν τῆς χρήσεως ΩΓΜΦ — νυνὶ δε ‖ νῦν δ' ΩΓΜΦ — κατέθηκα ‖ τέθεικα ΩΓΜΦ — καὶ Ἥρας ‖ om. ΩΓΜΦ — οὐδαμοῦ ‖ οὐδαμῶς ΩΜ — τὰ ἐμαυτοῦ ‖ τἀμαυτοῦ ΩΜ τὰμαυτοῦ Φ

c. 15. ἔτι ‖ τίθει ΩΓΜΦ — παραθεωρῶμεν ‖ παραθῶμεν ΩΓΜΦ — δόξειεν ‖ δειχθείη ΩΓΜΦ

c. 16. φής ‖ φ. εἶναι ΜΦ — ἐπιβουλεύουσι ‖ ἐπιβουλεύουσιν ΓΦ — οὐ δήπου ‖ καὶ οὐ δήπου ΩΓΜ καὶ οὐ δήπω Φ — διὰ τοῦτ' ‖ δ. τοῦτο ΩΓΜΦ — ἔτι ‖ ἐπεὶ ΓΜΦ — ἴσως ‖ om. ΩΜ — ἐπιμελεῖσθαι αὐτῷ ‖ αὐτῷ ἐπιμ. ΩΓΜΦ — καίτοι τό γε ‖ καὶ τούτω γε ΩΓΜΦ — ἤ ‖ om. ΩΓΜΦ — προνοοῦμεν ‖ ΓΦ — τούτων ‖ om. ΩΓΜΦ — ποθοῦντες ‖ ποιοῦντες ΩΓΜΦ

c. 17. ἀποπνίγει ‖ πνίγει ΩΓΜΦ — ὅτι ‖ οἱ ΩΓΜΦ — γε ‖ om. ΩΓΜΦ — γινόμενοι ‖ γενόμενοι ΩΜΦ — ἀξιοῦτε ‖ ἀξιοῦντες ΩΓΜΦ — ἄλλον δὲ ‖ om. δὲ ΩΓΜΦ — ἀπεργάσασθαι ‖ ἀπεργάζεσθαι ΩΜΦ — ζῷον ‖ ζῷιον Φ — πῶς ‖ ὅπως ΩΦ — ἀλλὰ ὑμεῖς ‖ ἀλλ' ὑμ. ΩΜΦ — δέη ‖ δέοι ΩΜΦ — περὶ μὲν οὖν . . . ἱκανά ‖ om. Φ, om. οὖν Ω

c. 18. καὶ ἐπὶ τὸ πῦρ εἰ δοκεῖ ‖ om. καὶ Φ εἰ δοκεῖ καὶ ἐπὶ τὸ πῦρ Ω εἰ δοκεῖ ἐπὶ τὸ πῦρ ΓΜ — μετελεύσομαι μέτειμι ΩΓΜΦ — ἐξ οὗ ‖ ἐξ ὅτου ΩΓ ἐξότου Φ — εἴ τις καὶ ἄλλος ‖ εἰ καί τις ἄλλος ΓΜΦ — φθόνος δὲ ‖ om. δὲ ΩΓΜΦ — τούτων ‖ τούτου ΓΦ — χρὴ εἶναι ‖ εἶναι χρὴ ΩΓΜΦ — δωτῆρας ‖ δοτῆρας ΜΦ — ἑστάναι ‖ ἐστάναι Φ — ὅπου γε καὶ ‖ om. καὶ ΩΓΜΦ — ἐς ‖ εἰς ΩΓΜΦ — μεγάλα ‖ μέγα ΩΜ

c. 19. ἐς ‖ εἰς ΩΓΜ — ἀναγκαίῳ ‖ ἀναγκαίως ΩΓΜΦ — κνισᾶν ‖ κνισσᾶν Μ — τὰς ἀγυιὰς ‖ om. τὰς ΩΓΜΦ — τῶν βωμῶν ‖ τοῦ βωμοῦ Μ — ὁρῶ δέ γε ‖ om. γε Μ — ἐς ‖ εἰς ΩΓΜΦ — παραγίνηται ‖ παραγένηται ΩΓΜΦ — αὕτη ἂν γένοιτο ‖ ἂν γένοιτο αὕτη ΩΓΜΦ — ὑμετέρᾳ ‖ ἡ μετέρᾳ Μ — κελεύετε ‖ κεκωλύκατε ΩΓΜΦ —

μὴ ‖ om. ΩΓΜΦ — *καὶ οὗτος* ‖ om. *καὶ* Μ — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Φ — *εἴ τι* ‖ *ὅτι* Φ — *διευθύνετε* ‖ *διευθύνατε* ΩΓΜΦ — *διεξελέγχετε* ‖ *διελέγχετε* ΩΦ

c. 20. *πρὸς οὕτω* ‖ *τοσούτωι*, corr. in *πρὸς οὕτωι* rec. manu Ω — *ὤνησο* ‖ *ὄνησο* Γ — *ἓξ καὶ δέκα* ‖ *ὡς ἓξ καὶ δέκα* ΩΓΜΦ — *ὅπως* ‖ *πῶς* ΜΦ — *προεγίγνωσκες* ‖ *προεγίνωσκες* Ω — *διότι* ‖ *ὅτι* ΩΓΜΦ — *δὲ* om. ΩΓΜΦ — *γέ* ‖ om. ΓΜΦ — *ἀδελφὸς* ‖ *φίλος* ΩΓΜΦ — *ἐς μακρὰν* ‖ *εἰς μακ.* ΩΓΜΦ — *ἐπιπετήσεσθαι* ‖ *ἐπιπτήσεσθαι* ΩΜΦ — *ἐν ἡμῖν* ‖ *κοινῆι σὺν ἡμῖν* ΩΓΦ *καὶ κοινῇ σὺν ἡμῖν* Μ

c. 21. *εὐεργεσίας* ‖ *εὐδαιμονίας* ΜΦ — *ἀντὶ τῆς καταδίκης* ‖ om. *τῆς* ΓΜΦ — *καὶ γὰρ* ‖ *καὶ γὰρ οὗτος* ΩΓΜΩ — *ἤδη* ‖ *ἤδη σοι* Φ — *οὑτοσὶ* ‖ om. ΩΓΜΦ — *ὑπόμενε . . . ὀρνέου* ‖ om. Φ — *εἴη δε* ‖ *εἴη δέ γε* ΓΜ — *ὡς παύσειεν* ‖ *ὡς παύσειέν τε* ΓΜ *ὡς παύσειέ σε* Ω

DEORUM DIALOGI.

I.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vatic. 90 = Γ
Gorl. = A
collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *ἤδη πέπονθα* ‖ om. *ἤδη* Ω — *ἐξορύττεσθαι* ‖ *ὀρύττεσθαι* ΩΓ — *τοιαῦθ' ἡμῖν ζῷα* ‖ *τοιαῦτα ἡμῖν ζ.* Γ *τοιαῦτα ἡμῖν*, om. *ζῷα . . . γυναῖκας* Ω — *νομῇ* ‖ *διανομῇ* Ω — *τοσοῦτον χρόνον* ‖ *τοσούτῳ χρόνῳ* ΨΑ — *πολλοστημόριον* ‖ *πολλοστιμόριον* Ψ — *ἀλλά σοι μηνύσω τι, ὦ Ζεῦ* ‖ om. *τι ὦ Ζεῦ* Ω

c. 2. *καὶ τί* ‖ *τί γὰρ* ΓΩ — *ἦν* ‖ *ἐάν* Γ — *ὅντινα μισθὸν* ‖ *οὖν τίνα μ.* ΨΑ — *ἐφ' ὅ τι βαδίζεις* ‖ *ἐφ' ὅτω β.* Ω — *τί δ' οὖν* ‖ om. *δ'* ΩΓ — *ἐπὶ τούτω* ‖ *ἐπὶ τοῦτο* Ψ — *ἀληθές τι* ‖ om. *ἀληθές* Γ — *κοινωνήσῃς* ‖ *κοινωνήσεις* Γ — *Νηρηΐδι* ‖ *Νηρεΐδι* Ω — *αὕτη* ‖ *αὐτὴ* ΓΑ — *οἷα καὶ σὺ ἔδρασας* ‖ *οἷα καὶ σὺ ἔδρασας τὸν Κρόνον* Γ *οἷα καὶ ἔδρασας τὸν Κρόνον*, om. *σὺ* Ω — *τοιοῦτό γε* ‖ *τοιοῦτό τι* Γ

II.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vatic. 90 = Γ
Gorl. = Α.

c. 1. *εἰ καί τι ἥμαρτον* ‖ om. *τι* Ψ — *καὶ ἔτι ἄφρων* ‖ om. ΩΓ — *ὁ Ἔρως* ‖ *ὦ Ἔρ.* ΩΓ — *Ἰαπετοῦ* ‖ *τοῦ Ἰαπ.* Γ *ἰπετοῦ* Α — *ὅς* ‖ om. ΩΓ — *τί δαί σε* ‖ *τί δέ σε* ΩΨΓ — *ἠδίκησα* ‖ *ἠδίκηκα* Ω — *διανοῇ* ‖ *διανοεῖς* ΩΓ — *εἰ μικρά* ‖ om. ΩΓ — *ὅς ἐμοὶ* ‖ *ὡς ἐμοὶ* Γ — *οὐδέν* ‖ *μηδέν* Ω — *ταῦρον* ‖ *ἢ ταῦρον* ΨΑ — *αἰετόν* ‖ *ἀετόν* ΨΓ — *συνῖκα* ‖ *συνῆλθον* ΓΩ — *ταῦρον ἢ κύκνον* ‖ *κύκνον ἢ ταῦρον* ΩΓ — *ἦν* ‖ *ἐὰν* ΩΓ

c. 2. *θνηταὶ* ‖ *εὐ θνηταὶ* Α — *σὴν* ‖ om. Ω — *πρόσοψιν* ‖ *πρόσωψιν* Γ — *ἔφευγε* ‖ *ἔφευγεν* Ψ *ἔφυγε* Ω *ἔφυγεν* Γ — *καίτοι κομήτην καὶ* ‖ om. ΩΓ — *εἰ δ' ἐθέλεις* ‖ *εἰ δὲ θέλεις* ΩΨΓ — *φέρε* ‖ *φέρῃς* Ψ — *ὡς ἥδιστον ποίει σεαυτὸν ἑκατέρωθεν καθειμένος βοστρύχους* ‖ *ἀλλ' ὡς ἥδιστον ποίει σεαυτὸν ἁπαλὸν ὀφθῆναι καθειμένον βοστ.* Ω *ἀλλ' ὡς ἥδ. π. σεαυτὸν ἑκατέρωθεν καθειμένον βοστ.* ΨΑ *ἀλλ' ὡς ἥδιστον ἁπαλὸν ποίει σεαυτὸν καλὸν ὀφθῆναι καθειμένον βοστ.* Γ — *ἀνειλημμένος* ‖ *ἀνειλημμένους* Ω — *ὑποδέου* ‖ *ὑπὸ δύο* Α — *οὐκοῦν* ‖ *τί οὖν* ΨΑ

III.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

c. 1. *Ἰνάχου* ‖ *Οἰνάχου* Ψ — *οἶσθα* ‖ om. ΩΓ — *ναὶ* ‖ *νὴ* Ω *μὴ* Γ — *ἐστίν* ‖ om. Ω — *τῷ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη;* ‖ *τῷ τοπῳ δ' ἐν τίνι ἠλλάγη* Γ — *ἀλλὰ καὶ καινὸν* ‖ *καὶ νῦν*, om. *ἀλλὰ* ΩΓ — *τοὔνομα* ‖ *ὄνομα* ΩΓ — *ἐς τ. Ν.* ‖ *εἰς τ. Ν.* ΩΓ — *ἐκεῖνον* ‖ *ἐκεῖναι* A — *που* ‖ om. Γ — *ἐς τ. Αἴγ.* ‖ *εἰς τ. Αἴγ.* ΩΓ — *τῶν ἐκεῖ* ‖ *τοῖς ἐκεῖ* ΩΓ — *ἀναγέτω* ‖ *ἀγαγέτω* Ω *ἀναγαγέτω* ΨΓ

IV.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A

c. 1. *Ἄγε* ‖ *εὖγε* Ω — *Γανύμηδες* ‖ *Γαννύμηδες* Ψ — *εἰδῇς* ‖ *ἴδῃς* ΩΨ — *ἔχοντα* ‖ *με ἔχοντα* ΩA — *οὐδ' ὄνυχας* ‖ *οὐδὲ ὀν.* Ω — *οὐδε πτερά* ‖ *οὐ πτ.* ΨA — *αἰετὸς* ‖ *ἀετὸς* Ψ — *ἀπὸ μέσου* ‖ *ἐκ μέσου* — *σοι ἐκεῖνα* ‖ *ἐκεῖνά σοι* Ω — *ἄνθρωπον ὁρᾷς* ‖ *ἄνθρωπος ὃν ὁρᾷς* Ω — *αἰετόν* ‖ *ἀετόν* Ψ *ἀετός* Ω — *σὺ γὰρ εἶ* ‖ om. *εἶ* Ω — *ἐκεῖνος* ‖ *ἐκεῖνος εἶ* Ω — *ἕστηκε* ‖ *ἑστήκει* Ω — *μοι* ‖ om. Ψ

c. 2. *Σύ* ‖ *σὺ δέ* Ψ — *τί ἀδικήσαντά με* ‖ *τί με ἀδικήσαντα* Ω — *ἀνήρπασας* ‖ *ἀνέσπασας* Ω — *ὦ βασιλεῦ* ‖ *ὁ βασιλεὺς* Ω — *οἱ λύκοι διαρπάσονται* ‖ *οἱ λύκοι διήρπασαν* Ω *διαρπάσονται οἱ λύκοι* Ψ — *ἤδη* ‖ om. Ψ — *μέλει* ‖ *μέλλει* Ψ — *ἀθανάτῳ* ‖ om. Ω — *οὐ γὰρ* ‖ om. *γὰρ* Ψ — *αἰετὸς* ‖ *ἀετὸς* Ω — *ἂν εἴην* ‖ om. *ἂν* ΩΨA — *ἔχομεν δὲ* ‖ om. *δὲ* Ψ

c. 3. *Ὡς ἀφελης δὲ* ‖ om. *δὲ* Ψ — *ἔτι* ‖ *ἐστιν* Ψ — *Γανύμηδες* ‖ *Γαννύμηδες* Ψ — *τοῦ τε ποιμνίου* ‖ om. *τε* ΩΨA — *ἐντεῦθεν* ‖ *ἐνταῦθα* Ψ — *πατρίδα* ‖ *τὴν π.*

Ω — *τυροῦ . . . μέντοι* ‖ om. Ω — *ἀμβροσίαν* ‖ *ἀβρωσίαν* Ψ — *ἀλλ' ἀθάνατος* ‖ *ἀλλὰ ἀθ.* Ω — *φαίνεσθαι ποιήσω* ‖ *ποιήσω φαίνεσθαι* Ψ — *παίζειν* ‖ *παιζεῖν* A — *συμπαίξεται* ‖ *συμπέζεται* Ψ — *ἔχεις* ‖ *ἕξεις* Ω — *συμπαιξόμενον* ‖ *συμπαιζόμενον* Ω *συμπεξόμενον* Ψ — *σοι* ‖ om. Ω — *τουτονὶ τὸν Ἔρ.* ‖ *τοῦτον Ἔρ.*, om. *τὸν* Ω

c. 4. *Τί δαὶ* ‖ *τί δὲ* Ψ — *ποιμαίνειν* ‖ *ποιμεν* (sic) Ψ — *δεήσει* ‖ *δεήσῃ* A — *γάλακτος* ‖ *καὶ γάλακτος* Ω — *ὁ οὐρανός* ‖ om. *ὁ* ΩA — *εἴσῃ* ‖ *οἴσῃ* corr. in *εἴσῃ* Ψ — *Κοιμήσομαι* ‖ *καὶ κοιμήσομαι* Ω — *ἢ μ. τ. ἡλ.* ‖ om. *ἢ* Ω — *διὰ τοῦτό σε ἀνήρπασα, ὡς* ‖ *διὰ τοῦτό γε ἡ σπουδὴ πᾶσα, ἵνα* Ω — *ἀλλὰ ἥδιον* ‖ *ἀλλ' ἡδ.* Ω — *εἰ* ‖ om. Ψ — *Γανύμηδες* ‖ *Γαννύμηδες* Ψ

c. 5. *τι φθεγγόμενος* ‖ *τοι φθ.* A — *παρὰ* ‖ *περὶ* Ψ — *με* ‖ om. Ω — *ὡς τὰ πολλά.* ‖ om. *ὡς* ΨA — *ἀνήρπασας* ‖ *καθήρπασας* Ω — *ἐς τ. γ.* ‖ *εἰς τ. γ.* ΩΨ — *φιλῶν* ‖ *φιλῶν γὰρ διατελέσω* Ω — *Εἰσόμεθα τότε ὃ πρακτέον* ‖ *εἰσ. τότε τί πρ.* Ω *εἰσ. τότε ὅτε πρ.* Ψ — *οἰνοχοήσοντα* ‖ *οἰνοχοήσαντα* Ω — *τὸν σκύφον* ‖ *τὸ σκῦφος* Ω

V.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

c. 1. *τὸ Φρύγιον* ‖ om. *τὸ* Ω — *τὸν νοῦν προσέχεις* ‖ *προσέχεις τὸν νοῦν* ΩΨΓ — *ὁπόσαι ἂν ὁμιλήσωσί μοι* ‖ *ὁπ. ἄρα ὁμιλήσωσιν ἐμοὶ* ΩΓ

c. 2. *οὐδ' ἐκεῖνα* ‖ *οὐδὲ ἐκ.* ΩΨΓ — *ἀπολιπὼν ἐμὲ* ‖ *ἀπολιπών με* Γ — *ἐπὶ τὴν γῆν* ‖ om. Ω — *ὁ σάτυρος* ‖ om. ΨA — *Ἰδαῖον* ‖ *εἰκαῖον* ΨA — *τουτὶ* ‖ *τοῦτο* Γ — *θεῶν* ‖ *ἀστῶν* Ω — *ἐπαχθὲν* ‖ *ἀνεχθὲν* Ω — *ἀπηγορεύκασιν* ‖ *ἀπηγορεύκει* ΩΓ — *ἄρα ἤ τε* ‖ *ἤδη ἤ τε* Ψ — *λάβοις* ‖

λαβῆς (sic) Ψ — ἁπάντων ‖ πάντων ΩΓ — καὶ τὸ φίλημα ‖ ἢ καὶ τὸ φ. ΨΑ — ὁτὲ ‖ ἐνίοτε ΩΓ — δὲ ‖ γε ΩΓ — ἁπάντων ‖ πάντων ΩΓ — ὁ π. . . καθειμένος ‖ om. ὁ ΩΓ — ἅπαντα ‖ πάντα Ω

c. 3. προτιμότερον ‖ ποτιμώτερον ΩΓ — Φρυγὶ ‖ παιδὶ Ψ — οὕτως ‖ τῷ ΩΓ — Μή μοι ‖ om. μοι Ω — γενναιοτάτη ‖ γενναία Ω γενναῖε Γ — οὑτοσὶ ‖ οὗτος ΨΑ οὑτωσὶ Γ — ἐμοὶ ‖ om. ΨΑ

c. 4. οὕνεκα ‖ ἕνεκα ΩΨΓ οὕνεκα Α — γοῦν ‖ δοῦν ΩΓ — οἷά μοι διὰ τὸν οἰνοχόον τοῦτον ‖ διὰ τὸν οἰνοχόον τοῦτον οἷά μοι — καὶ ἐπισπασ. ‖ om. καὶ ΨΓ — γε ‖ τε Ω — ὃν οὐδ᾽ ἂν ‖ om. ὃν Α — ἀσβόλου ‖ ἀσβόλης Ψ — καὶ π. π. ‖ om. καὶ Ω — ὁ οἰνοχόος ‖ om. ὁ Ω — ἐμπρέπει ‖ ἔπρεπε ΨΑ — καθάριος ‖ καθαρὸς ΩΓ

c. 5. καὶ χωλός ‖ om. καὶ Ω — ἀσβόλου ‖ ἀσβόλης Ψ — ἐξ ὅτου ‖ ἐξ οὗ Ω — κομήτην τοῦτον ‖ τοῦτον κ. ΩΓ — ἡ Ἴδη ἀνέθρεψε ‖ ἡμῖν ἡ Ἴδ. ἀνέθρεψεν Γ — οὐδ᾽ ‖ οὐδὲ ΩΓ — οὐχὶ ‖ οὐ Γ — οὐδὲν ‖ μηδὲν (sic) Α — παρὰ παιδὸς ‖ περὶ παιδὸς Ψ — σοὶ μὲν ‖ σοὶ μὲν οὖν Γ — ἀναδίδου ‖ δίδου ΩΓ — ὀρέγοις ‖ ὀρέγεις ΩΨΓΑ — κἆτα ‖ κἆτ᾽ Ψ καὶ Γ — ἀπολαμβάνοις ‖ ἀπολαμβάνεις ΨΑ λαμβάνεις ΩΓ — δέδιθι ‖ δειδηθι (?) Γ — θέλῃ ‖ ἐθέλῃ Ω ἐθέλει Γ

VI.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = Α

c. 1. τοῦτον ‖ τοῦτον ὁρᾷς Ψ — γε ὤν ‖ om. γε Ψ — τί δαὶ ‖ τί δὲ ΩΨΓ — τί δ᾽ ἄλλο ‖ τί γὰρ ἄλλο ΩΓ — καίτοι ‖ καί τε ΨΑ — ἐτόλμησε ‖ ἐτόλμησεν ΨΓ — ὅσῳ ‖ ὅσον Ω — αἰσχροῖς ‖ αἰσχίοσιν Γ — ἐπεχείρησε ‖

ἐπεχείρησεν Γ — οὖν ‖ δ' οὖν ΩΓ — ἐπείρα ‖ πειρᾶι Ω πείρα Γ — ὁποῖον τι ‖ om. Ψ — τὸ αἰσχρόν ‖ τὸ αἰσχρὸν αὐτοῦ Ψ τὸ αἰσχρὸν αὐτὸ Α — ὅπερ ἂν σὺ ‖ ὃ σύ, om. ἂν Ψ ὃ σὺ Α

c. 2. αὐτὴν ‖ ταύτην ΩΓ — ἀφεώρα ‖ ἑώρα Ω — ἐς ἐμὲ ‖ εἰς ἐμὲ ΩΓ — ὁ δὲ καὶ ἔστενε ‖ om. ΩΓ — παραδοίην ‖ ἀναδοίην ΩΓ — λαβὼν ‖ λαχὼν Ψ — ἐς ἐμέ ‖ εἰς ἐμέ Ω — συνίειν ‖ συνίην ΩΓ συνήειν ΨΑ — προκυλινδούμενον ‖ προσκυλινδόμενόν μου Ω προσκυλινδούμενόν μου Γ — ἱκετεύοντος ‖ καὶ ἱκετεύοντος Γ — μέτει ‖ μετῃ Ω

c. 3. ἐπ' ἐμὲ . . . καὶ ‖ om. ΩΓ — πέρα ‖ τὸ πέρα ΩΓ — πέρα τοῦ μετρίου ‖ τοῦ μετρίου πέρα Ψ — συγγνωστοὶ οὖν ‖ om. οὖν Α — οἷα ‖ οἷον Α — οὔποτε ‖ οὐδέποτε Ω — ὁ δ' ‖ ὁ δὲ Γ — τί ‖ om. ΩΓ — ἡμῶν αὐτῶν ‖ αὐτῶν ἡμῶν Ω — οὕτω γε ‖ om. γε ΩΨ — φέρει ‖ φέρει σε Ψ — σὺ ἔπῃ ‖ om. σὺ ΨΑ — κελεύσῃ ‖ κελεύησε Ω κελεύσῃ σε Γ — τῷ Ἰξίονι οἶδα καθότι ‖ οἶδα ἐγὼ καθότι τῷ Ἰξίονι ΩΓ — ποτὲ om. ΩΨ — αὐτοῦ ‖ αὐτοῦ ποτὲ Ψ — Πειρίθουν ‖ Πυρίθουν Ψ

c. 4. ἐκείνων ‖ κείνων Α — ἐς γῆν ‖ εἰς γῆν ΩΓ — οἶσθα ‖ σὺ ἴσθα Ω σὺ οἶσθα Γ — μηδαμῶς ‖ οὐδὲ ὅλως Ω μηδὲ ὅλως Γ — Τί, ὦ Ζεῦ ‖ om. Τί ΨΑ — εἴπῃς ‖ εἴποις Ψ — οὐδαμῶς ‖ μηδαμῶς ΩΓ — πλασάμενοι ‖ πλασάμενος in ras. ΩΓ — παρακατακλίνωμεν ‖ συγκατακλίνωμεν ΩΓ — ἂν παύσαιτο ‖ ἀναπαύσαιτο Γ παύσεται Ψ — ἤ τί γάρ ‖ om. ἢ ΩΨΓ — ἐπιθυμῶν ‖ ἐπιθυμοῦν Α — καὶ πάθοις ‖ om. καὶ ΩΓ — πλάσματος ‖ πράγματος Γ — συνέσται ‖ in ras. Ω συνεστάναι δόξει Ψ

c. 5. ἀλλὰ ἢ ν. ‖ ἀλλ' ἢ ΩΓ — ποιήσει ‖ ἥξει ΩΓ — τοῦτο φῄς ‖ τοῦτ' ἔφης Γ — οἱ πάντες ἀνθρ. ‖ πάντες οἱ ἄνθρ. Γ οἷοι πάντες οἱ ἄνθρωποι Ω — ἅπασι ‖ πᾶσι Ω — συγγεγενῆσθαι ‖ συγγενῆσθαι Γ — τάχ' ἂν ‖ τάχα ΩΓΑ — πιστεύσουσιν ‖ πιστεύουσιν Ψ — εἴπῃ ‖ εἴποι ΩΓ — τὸν ᾅδην ‖ om. τὸν ΩΓ — ἄθλιος ‖ ὁ

ἄθλιος Ψ — *δίκην διδοὺς* ‖ *διδ. δίκην* Ψ — *οὐ τοῦ ἔρωτος* ‖ om. *οὐ* Ψ — *δὴ* ‖ *δεῖ* Ω om *δὴ* ΨA — *ἀλλα τῆς μεγαλαυχίας* ‖ *ἀπὸ τῆς μεγαλαυχίας* Ψ

VII.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ Gorlicensis = A

c. 1. *προσμειδιᾷ* ‖ *προσγελᾷ* Ω — *δῆλοι ἤδη μέγα τι ἀγαθὸν* ‖ *δηλοῖ τι ἤδη ὡς μέγα ἀγαθ.* Ω — *Ἐκεῖνο* ‖ *ἐκεῖνό γε φῶ* Ω — *τὸ βρέφος* ‖ om. *τὸ* Ω — *τί ἂν* ‖ *τίνα ἂν* Ω — *ἐξείλκυσε λαθὸν* ‖ *ἐξείλκυσε λαθὼν* Ω *λαθων ἐξείλκυσε* Ψ — *ἐκ* ‖ om. Ω

c. 2. *ὃ μόλις ἕστηκε, τὸ ἐν τοῖς σπαργάνοις* ‖ *ὃ μόγις ἐκινεῖτο ἐν τ. σπ.* Ω *τὸ ἐν τοῖς σπαργάνοις ὃ μόλις ἕστηκε* Ψ — *ἦν* ‖ *εἰ* Ω — *προσέλθῃ* ‖ *προσέλθοι* Ω — *ἀπόλωλεν* ‖ *διόλωλεν* Ω — *ὦ Ἄπολλον* ‖ om. *ὦ* Ω — *μὰ* ‖ *νὴ* Ψ — *οὕτως* ‖ *οὕτω* A

c. 3. *ὁ δὲ καὶ διακονεῖσθαι* ‖ om. *καὶ* Ω — *κατεπάλαισεν* ‖ *καὶ ἐπάλαισεν* Ω *κατεπάλαιεν* Ψ — *ὑφελὼν* ‖ *ὑφέλκων* Ω — *προσπτυξαμένης* ‖ *προσπηλεξαμένης* Ψ — *ἔτι* ‖ *ἦλθεν ἐπὶ* Ω — *τὸ πῦρ* ‖ om. *τὸ* Ω — *εἶχε* ‖ *εἶχεν* Ψ — *Γοργόν* ‖ *ὑπερδριμὺν* Ω — *ἤδη καὶ μουσικόν* ‖ *καὶ μουσικόν ἤδη* Ψ

c. 4. *καὶ ζυγώσας* ‖ om. ΨA — *κολλάβους* ‖ *κολάβους* Ψ *καλάμοις* Ω — *μαγάδα* ‖ *μαγάδιον* Ω — *ἐμελῴδει* ‖ *μελῳδεῖ* Ω — *πάλαι κιθαρίζειν* ‖ *κιθ. πάλαι* Ψ — *ἀσκοῦντα* ‖ *ἀκούσαντα* Ω — *μηδὲ* ‖ *οὐδὲ* Ω — *περιεργίας* ‖ *περιεργασίας* (*γίας* superscr.) (sic) A — *κλέψων* ‖ *κλέπτων* Ω — *δ' ἐστὶ* ‖ *ἐστὶ* Ψ — *θαυμασίαν* ‖ *θαυμ. τινα* Ω

VIII.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ Gorlicensis = A

c. 1. *χρὴ* ‖ *δεῖ* Ω — *λίθον* ‖ *λίθους* Ω — *διακόψαι* ‖ *διατεμεῖν* Ω — *ἐς δύο* ‖ *εἰς δύο* Ω — *τι ἄλλο* ‖ *τἀληθὲς* Ω *τι ἀληθὲς* Ψ — *μοι* ‖ *μου* Ψ — *πειράσῃ* ‖ *πειραθήσῃ* Ψ *πειράσῃ μου* Ω — *ὑπὸ ὠδίνων* ‖ *ὑπὸ τῶν ὠδίνων* Ω — *μοι* ‖ *μου* Ω — *κατένεγκε* ‖ *κατένεγκαι* Ω — *οἶδα* ‖ *οἶδα γὰρ* Ω — *ἄκων μὲν* ‖ om. Ω — *δέ* ‖ om. Ω — *τῇ μήνιγγι* ‖ *τὴν μήνιγγα* Ω — *ἡ δὲ* ‖ *ἤδη* in ras. Ω — *πηδᾷ* ‖ om. Ω — *καὶ τὸ δόρυ πάλλει* ‖ om. Ω — *ἤδη ἐν βραχεῖ* ‖ *δὴ ἐν βρ.* Ω — *ἤδη αὐτὴν* ‖ *μοι αὐτὴν* Ω — *ἐθελήσει* ‖ *θέλει* — *μένειν* ‖ *μεῖναι* Ψ — *δ' οὖν* ‖ *γοῦν* Ω — *τοῦτ' ἐβουλ.* ‖ *τοῦτο ἐβουλ.* Ψ — *οἶδα ὅτι* ‖ om. Ω

IX.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ Gorlicensis = A

c. 1. *ὦ Ποσ.* ‖ om. Ω — *ὅμως* ‖ om. Ω — *ἐστιν* ‖ om. Ω — *ἴδοις* ‖ *ἴδῃς* Ψ — *οὐ χρὴ* ‖ *οὐχὶ* Ω — *ἐκ τίνος;* ‖ om. Ψ — *ἀλλὰ* ‖ *ἀλλ'* Ω — *ἐπεσήμανεν* ‖ *ἐπεσήμηνεν* Ψ — *ἡ γαστὴρ αὐτῷ* ‖ *αὐτῷ ἡ γ.* Ω — *ἀλλὰ ἐν* ‖ *ἀλλ' ἐν* Ω — *ἐκύει* ‖ *κατεῖχε* Ω — *πανταχόθι* ‖ *πανταχόθεν* Ψ

c. 2. *οἶσθα* ‖ *οἶσθα δὲ* Ψ — *παρὰ τ. Διὸς* ‖ *περὶ τ. Δ.* Ψ — *καὶ τὸν κεραυνόν* ‖ om. *καὶ* ΩΨ — *ἀνεφλέγη* ‖ *ἀνεφλέχθη* A — *διαφθείρεται* ‖ *διεφθάρη* Ω — *ἀτελὲς ἔτι* ‖ *ἔτι ἀτελὲς* Ψ — *αὐτῷ* ‖ *αὐτὸ* Ω — *ἑπτάμηνον* ‖ *ἑπταμηνιαῖον* Ψ — *ἑαυτοῦ* ‖ *αὐτοῦ* Ω — *αὐτὸ* ‖ *αὐτὸν* Ω — *Νῦν οὖν ποῦ τὸ βρέφος ἐστίν; ΕΡΜ. Ἐς τὴν Νῦσαν ἀποκομίσας* ‖ *τὸ δὲ βρέφος ἐς τὴν νῦσαν ἀποκομίσας* Ω — *ἔδωκα* ‖ *παρέδωκε* Ω — *Νῦσαν* ‖ *νῦσσαν* Ψ, *Νύσαν* A — *ἀποκομίσας* ‖ *ἀποκ. γὰρ* — *Διόνυσον* ‖ *Διον. αὐτὸν* Ω — *ὁ ἀδελφός* ‖ *ὅδε* Ω — *ἃ νομίζεται* ‖ *ἃ ἂν νομίζηται* Ψ

X.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ Gorlicensis = A

c. 1. *ὁ Ζεύς* ‖ om. *ὁ* Ψ — *ὁ Ζεύς . . . . αὔριον* ‖ om. Ω — *ἐς τρίτ. ἡμ.* ‖ *εἰς τ. ἡ.* Ω — *σεαυτόν* ‖ *σαυτόν* Ω — *τι νῦν* ‖ *οὖν ἔτι* Ω — *γενέσθαι οἱ τὴν νύκτα* ‖ *τὴν νύκτα γενέσθαι*, om. *οἱ* Ω — *ποῦ* ‖ *οὗ* A — *δὲ καὶ* ‖ om. *καὶ* Ω — *ἔστιν* ‖ *ἔστιν αὐτὸς* Ψ — *ἀγγελῶν ταῦτά μοι* ‖ om. *μοι* Ψ *ταῦτα διαγγέλλων μοι* Ω *ἀγγέλλων τ. μ.* A — *παρὰ τῆς Ἀμφ.* ‖ *περὶ τ. Ἀ.* Ψ — *πολύαθλον* ‖ *πολύμοχθον* — *θεόν* ‖ om. Ω

c. 2. *δ' οὖν* ‖ *δὲ* Ω — *αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμέν* ‖ *μόνοι γὰρ ἡμεῖς ἐσμέν* Ω — *παρά* ‖ *περὶ* Ψ — *ἡμέρα μὲν ἡμέρα* ‖ *ἡμέρα ἦν ἡ ἡμέρα* Ω — *ἀνάλογον* ‖ *ἀναλόγως* Ω — *ποτε ἐκεῖνος* ‖ om. Ω — *τοιαῦτα* ‖ *τοιούτων* ΩA — *ἀπολαύσονται* ‖ *ἀπολαύσετε* Ψ — *καθεδοῦνται* ‖ *καθευδοῦνται* Ω — *ἀποτελέσῃ* ‖ *ἀποτελέσοι* Ω — *ἀπαγγελῶ* ‖ *κελεύσω* Ω — *κἀκείνοις . . . Ὕπνον* ‖ om. Ω — *ἐπέστειλε* ‖ *ἐπέστειλεν* Ψ — *ἀνιέναι* ‖ *ἀνεῖναι* Ω

XI.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ Gorlicensis = A

c. 1. *ὁπόταν* ‖ *ὁπότε* Ψ — *Καρίαν* ‖ *κάθραν* Ψ — *ἐς τὸν Ἐνδ.* ‖ *εἰς τ. Ἐ.* Ω — *ἐς τὴν Ἴδην* ‖ *εἰς τὴν Ἴδην* Ω — *Ἰλιέως* ‖ *ἰλέως* Ψ — *με* ‖ *μου* Ω — *καὶ τὰ πτερά* ‖ om. *καὶ* Ω — *ἐς τ. π.* ‖ *εἰς τ. π.* Ω

c. 2. *εὐπαραμύθητον* ‖ *ἀπαραμύθητον* ΩΨ — *ὑποβαλόμενος* ‖ *ὑποβαλλόμενος* ΩΨA — *καθεύδῃ* ‖ *καθεύδει* Ψ *περὶ τ. κ.* ‖ *ἐπὶ τὴν κεφαλὴν* Ψ — *ἐπικεκλασμένη* ‖ *ἐπικεκλωσμένη* Ψ — *ἐπιπρέπῃ* ‖ *ἐπιπρέπει* ΩΨ — *ἀναπνέῃ* ‖ *ἀναπνέει* ΩΨ — *ἀνεγρόμενος* ‖ *ἀνεγειρόμενος* Ψ — *οὖν ἄν* ‖ *ἂν οὖν* ΩΨ

XII.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A

c. 1. *ἐπιλελησμένον* ‖ *ἐπιλελῆμένον* (σ supra) A — *τὸ Φρύγιον μειράκιον* ‖ *τὸ Φρύγιον ἐκεῖνο μ.* ΩΨ — *περιπολοῦσιν* ‖ *περιπωλοῦσιν* Ψ — *ὀλολύζουσα* ‖ *ὀλολύξασα* Ψ — *ἢ τὸ τοιοῦτο σὲ κακὸν ἐγὼ τεκοῦσα* ‖ *τὸ τοιοῦτο ἢ τὸ μέγα σε κακὸν τεκοῦσα ἐγὼ* Ω *τῷ τοιούτῳ ἢ τὸ μέγα σε κακὸν ἐγῶ τεκοῦσα* Ψ — *κελεύσῃ* ‖ *κελεύσει* Ψ

c. 2. *ἐκείνη* ‖ om. Ω — *ἀγάγοι* ‖ *ἄγοι* (γει supra) (sic) Ψ — *Ἄττῃ* ‖ *ἄττι*, ras. in *ι* Ω — *ὦ μῆτερ* ‖ om. *ὦ* Ω — *Ἄρεως* ‖ *ἄρεος* Ψ

XIII.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A
Upsalensis = Ups.

c. 1. *Ἡράκλεις* ‖ *ἥρακλες* ΨA — *ἐθέλεις* ‖ *θέλεις* Ω Ups. — *τουτονὶ* ‖ *τοῦτον* Ω Ups. — *καὶ ἀμείνων γὰρ* ‖ *καὶ γὰρ ἀμείνων* Ups. *γὰρ ἀμείνων*, om. *καὶ* Ω — *διότι* ‖ *ὅτι* Ω Ups. — *νῦν δὲ* ‖ om. *δὲ* Ψ — *ὦ Ἥρ.* ‖ om. *ὦ* Ω Ups. — *δὲ πεπόνηκα* ‖ *δὲ ἐκπεπόνηκα* Ω *ἐκπεπόνηκα*, om. *δὲ* Ψ — *τιμωρούμενος . . . ἀνθρώποις* ‖ om. Ω — *νοσοῦσι μὲν* ‖ *ἐναθλίοις δὲ* Ups. — *ἐπιθήσειν* ‖ *ἐπιθήσει* Ψ *ἐπιθέσει* Ω

c. 2. *Εὖ* ‖ *οὐ* Ups. — *ὅτι σου* ‖ *ὅτι σοῦ* A — *ἰασάμην* ‖ *οὐ ἴσαμεν* Ups. — *διεφθαρμένος* ‖ *διεφθορὼς* Ω — *τὸ σῶμα* ‖ *τῷ σώματι* Ψ — *μετὰ τοῦτο τοῦ πυρός* ‖ *μετὰ τοῦτον ὑπὸ τοῦ πυρός* Ups. — *ἄλλο οὔτε* ‖ *ἀλλ᾽ οὔτε* Ω — *ἐν Λυδίᾳ* ‖ om. Ω — *πορφυρίδα ἐνδεδυκὼς* ‖ *ἐνδεδυκὼς ποδήρη ἢ πορφυρίδα* Ω Ups. — *ὑπὸ τῆς Ὀμφ. χρυσῷ* ‖ *ὑπὸ τῷ τῆς Ὀμ. χρυσῷ* Ω Ups. — *παιόμενος* ‖ *ἀπαιόμενος* A — *ὡς οὐ πολὺ* ‖ *ὅτι οὐ*

πολί Ω Ups. — *ὥστε* ‖ *ὡς* Ω Ups. — *Παιῶνα* ‖ *Παιήονα* Ω Ups. — *μὴ* ‖ om. Ω — *ἡμῖν* ‖ *ἡμῶν* Ups. — *ξυνουσίαν* ‖ *ἐξουσίαν* Ψ *εὐωχίαν* Ω Ups. — *ἀποπέμψομαι ὑμᾶς* ‖ *ὑμᾶς ἀποπέμψομαι* Ω Ups.

XIV.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Gorlicensis = A
Upsalensis = Ups.

c. 1. *Τί σκυθρωπός* ‖ *τί κατηφὴς* Ω *τί κατηφὴς εἶ* Ups. — *ὦ Ἑρμῆ δυστυχῶ* ‖ *δυστυχῶ ὦ Ἑρμῆ* Ω Ups. — *τοιοῦτο* ‖ *τοιοῦτον* Ω — *τὸ κατὰ τὴν Δάφνην* ‖ om. *τὸ* Ω, om. *τὴν* Ups. — *τὸν Οἰβάλου* ‖ *τὸν Οἰβάδου* Ψ *τὸν Οἰβάλου ἐκεῖνον* Ups. — *τὸ ἔργον* ‖ om. sed marg. adscr. Ω, om. Ups. — *ἀκούσιον ἐγένετο* ‖ *ἐγένετο ἀκούσιον* Ups. *γέγονεν ἀκούσιον* Ω

c. 2. *ὁ Ζέφυρος* ‖ om. *ὁ* Ω — *ἐκ πολλοῦ* ‖ om. ΨA — *τὴν ὑπεροψίαν* ‖ *τὴν ὑπεροψίαν ταύτην εἰργάσατο* Ups. — *ἐς τὸ ἄνω* ‖ *εἰς τὸ ἄνω* Ω *ἐς τὰ ἄνω* Ψ Ups. — *τοῦ Ταϋγέτου* ‖ *τὸ ταϋγέτου* Ω *τὸ ταΰγετον* Ψ — *τῷ παιδὶ ἐνέσεισε φέρων αὐτόν* ‖ *τῷ παιδὶ ἐνέσεισε φέρων αὐτὸν, ἐνέσεισε φέρων* in ras. Ω *τῷ παιδὶ ἐνωθήσας ἐφόνευσε αὐτόν* Ups. — *αἷμά τε* ‖ om. *τε* Ω — *εὐθέως* ‖ *εὐθὺς* Ω — *ἀλλὰ ἐγὼ* ‖ *ἀλλ' ἐγὼ* Ω Ups. — *μὲν* ‖ om. ΩΨ Ups. — *αὐτίκα* ‖ om. Ψ — *ἐπισπόμενος* ‖ *ἐπισπώμενος* Ω — *τῷ παιδὶ* ‖ *καὶ τῷ παιδὶ* Ω — *δὲ* ‖ om. Ω Ups. — *μὲν* ‖ om. Ω Ups. — *κατέβαλε* ‖ *κατέπαισεν* Ψ — *ἀνθέων* ‖ *ἀνθῶν* Ψ — *πεποιημένος* ‖ *πεποιημένον* Ω Ups. — *τὸν ἐρώμενον* ‖ om. Ups.

XV.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A
Upsalensis = Ups.

c. 1. *ΕΡΜ.* ‖ om. A — *τὸ δὲ* ‖ *ὃ δὲ* Ψ — *αὐτὸν* ‖ om. Ψ — *χαλκέα . . . τέχνην* ‖ *τέχνην ἔχοντα βάναυσον* Ω Ups. — *τήν τε Ἀφρ.* ‖ om. *τε* Ω Ups. — *Εὐποτμία τις* ‖ *εὐποτμίας*, om. *τις* Ψ — *ἐκεῖνό γε* ‖ *ἐκείνων ἐγὼ* Ω Ups. — *ἐς* ‖ *εἰς* Ω — *πολὺν αἴθαλον* ‖ *πολλὴν αἰθάλην* Ω *πολλὴν αἴθαλον* Ups. — *αὐτὸν* ‖ om. Ω — *συγκαθεύδουσι* ‖ *ξυγκαθεύδουσι* Ω Ups. — *τῷ κάλλει* ‖ *τῇ εὐεξίᾳ* Ψ — *δέῃ* ‖ *δέοι* ΩΨ

c. 2. *ἐς* ‖ *εἰς* Ω Ups. — *δύο γοῦν* ‖ *καὶ δ. γ* Ω Ups. — *ἠγάπησα* ‖ *ὑπερηγάπησα* Ups. — *ἡ μὲν Δάφνη οὕτως ἐμίσησέ με* ‖ *ἡ μὲν* (om. *Δάφνη*) *ἀποδιδράσκει με καὶ μισεῖ* Ω Ups. — *τὸν Ὑάκινθον δὲ* ‖ *ὁ δὲ* Ω Ups. — *ἀπώλεσα* ‖ *ἀπώλετο* Ω Ups. — *τεκεῖν* ‖ *τετοκέναι* Ω Ups. — *πλὴν ἐκεῖνό μοι εἰπέ* ‖ om. Ω Ups. — *εἴ τι* ‖ om. Ups. *εἴτ'* Ω — *ταύτην* ‖ *αὐτὴν* Ω Ups.

c. 3. *ἄλλως τε περὶ* ‖ *ἄλλως τε παρὰ* A — *Ἄρη* ‖ *ἄρεα* — *κἀκείνου* ‖ *κἀκείνω* A — *μέλει* ‖ *μέλλει* Ups. — *ἀλλὰ* ‖ *ἀλλὰ καὶ* Ω Ups. — *δρᾶσαι* ‖ *δράσαι* Ups. — *δύναιτο* ‖ om. Ups. — *ἄγει* ‖ om. Ups. — *ἐπιμηχανήσεσθαι* ‖ *μηχανήσασθαι* Ω Ups. — *οὐκ οἶδα* ‖ om. Ω

XVI.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A

c. 1. *Καλὰ μὲν* ‖ *κ. μὲν γὰρ* Ψ — *τέκνα* ‖ *τέκνα ἃ* ΩΨ — *οὐ πᾶσαι* ‖ *οὐ πᾶσαι γὰρ* Ω — *Ἀλλὰ* ‖ *ἀλλ' οὖν* Ω — *ὁ χωλὸς* ‖ *εἰ καὶ χωλὸς* Ω — *ὅμως* ‖ om. Ω — *χρησιμός γε* ‖ *χρήσιμος τε* Ω — *ὢν ἄριστος* ‖ *ἄριστος ὢν* Ω — *ὑμῖν* ‖ *ἡμῶν* Ω — *ἔγημε* ‖ *ἔγημεν* A *γεγάμηκε*

Ω — *πέρα τοῦ μετρίου* ‖ *π. τ. μέτρου* Ψ — *ἐς τ.* ‖ *εἰς τ.* Ω — *ἀπελθοῦσα* ‖ *ἐλθοῦσα* Ψ — *ἰατρὸς εἶναι* ‖ *ἰατρεύειν* Ω — *ἐργαστήρια* ‖ *ἐργαστήριον* Ψ — *καὶ ἐν Διδύμοις* ‖ *καὶ ἐν Κολοφῶνι καὶ ἐν Διδ.* Ω — *πρὸς ἑκάτερον* ‖ om. Ω, *ἑκάτερα*, om. *πρὸς* Ψ — *ξυνετωτέρων* ‖ *συνετώτερων* Ω — *φονεύσει* ‖ *φ. μὲν* Ψ — *προεμαντεύσατο* ‖ *προεμαντεύετο* Ω *προσεμαντεύσετο* Ψ — *αὐτὸν* ‖ *τοῦτον* Ψ — *ἡ Δάφνη* ‖ in Ω desunt omnia quae sequuntur. — *καλλιτεκνότερα* ‖ *καλλιτεκνωτέρα* Ψ

c. 2. *ἐπαινῆται* ‖ *ἐπαινεῖται* A — *κιθαρίζῃ* ‖ *κιθαρίζει* A — *ἄθλιος* ‖ *ὁ ἄθλιος* Ψ — *ἀπόλωλεν* ‖ *ἀπόλωλας* A — *ἀδεῶς·* ‖ *ἀδιῶς;* A — *μετ' ὀλίγον* ‖ *κατ' ὀλ.* Ψ — *κατίῃ* ‖ *κατῄει* A

XVII.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A

c. 1. *γελοιότατα* ‖ *γελοιότατον* Ψ — *ἐσέρχεται* ‖ *εἰσέρχεται* Ω *ἐσέρχετο* Ψ — *ἐφίσταται δὲ ὁ Ἥφ.* ‖ *ἐφίσταται δὲ αὐτοῖς ὁ Ἥφ.* Ω — *οὖσα οὐκ ... διαφυγεῖν* ‖ om. A — *ὅπως* ‖ om. Ψ — *ῥήξειν* ‖ *ῥῆξαι* Ψ — *ἐρχόμενον* ‖ *ἐρχόμενος* (ον superscr.) (sic) Ψ

c. 2. *αὐτοὺς* ‖ *αὐτὸν* ΩA — *θεοὺς* ‖ *θ. ἅπαντας* Ψ — *ἔδοξε* ‖ *ἔδοξεν* Ω — *αἰδεῖται* ‖ *ἐδεῖται* Ψ — *ἐφεστὼς αὐτοῖς* ‖ *αὐτοῖς ἐφεστὼς* Ω — *ἢν μὴ* ‖ *εἰ μὴ* Ψ — *αὐτὸς* ‖ *αὐτοῖς* Ψ

XVIII.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A
Upsalensis = Ups.

c. 1. *ᾐσχυνόμην ἄν* ‖ *ἂν ᾐσχυνόμην* Ups. — *τοιοῦτος* ‖ om. Ups. — *ἢν* ‖ om. Ψ — *μαινομέναις ταῖς γυναιξὶ* ‖ om. *ταῖς* Ω, *μαινομένῃ γυναικὶ* Ups. — *αὐλῷ* ‖ *αὐλοῖς*

Ω — οὗτος γε ‖ om. γε ΩΨ Ups. — θηλυμίτρης ‖ θηλύμητρις Ups. — τοὺς Θρᾶκας ‖ om. τοὺς ΩΨΛ Ups. — ἀντιστῆναι τολμήσαντα ‖ τολμ. ἀντιστῆναι Ups. — ταῦτα πάντα ‖ om. πάντα Ψ ταῦτα ἅπαντα Ω — χορεύων ‖ χολεύων Ups. — οὐκ ἀνάξια ‖ om. οὐκ Ψ

c. 2. Σύ μοι δοκεῖς ‖ Σύ μοι καὶ δοκεῖς Ψ — ἐπαινέσεσθαι ‖ ἐπαινέσασθαι Ups. — εὕρημα ‖ εὕρεμα ΩΨ Ups. — τὴν ἄμπελον ‖ καὶ τ. ἀμπ. Ups. — σφαλλόμενοι ‖ ἀφαλλόμενοι Ups. — πρώτῳ ‖ πρῶτον Ψ — ὁ οἶνος ‖ om. ὁ ΩΨΛ Ups. — πίνῃ ‖ πίνοι Ψ — ἡδίων ‖ ἰδίων Λ — ἔτι ζηλοτυπεῖν ‖ ἐπεὶ ζηλ. ΨΛ ἐπιζηλοτυπεῖν Ω — ᾗ γε διαβάλλεις ‖ ἣν γε διαβάλλῃς Ψ εἴ γε διαβάλλεις Ω Ups.

XIX.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = Λ

c. 1. ἄπυρος μέν σοι ‖ om. σοι Ψ — δεινῶς ‖ δεῖνως Λ — γοῦν ‖ οὖν Ω — ἀλλὰ ἐκεῖνος ‖ ἀλλ' ἐκ. Ω — παρέπτην ‖ προσέπτην Ψ — διαφθερῶ ‖ om. ΩΨΛ — κατάκομον ‖ κατάκοσμον. — φεύγω ‖ φεύγων Λ

c. 2. καὶ ταῦτα ‖ om. Λ — διὰ τί ‖ διότι Ψ διατί Λ — προφαίνουσιν ‖ προφοροῦσιν Ψ — διὰ τῶν ὀρῶν ‖ δι' αὐτῶν ὀρῶν Ω — καὶ ἐλάφων ‖ om. καὶ Ω — καὶ αὐτὸν ‖ om. ΨΛ — ἐκηβόλον ‖ ἐκ. καὶ αὐτὸν Ψ

XX.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω
Gorlicensis = Λ
Parisini 3011 = C

c. 1. το ἆθλον ‖ om. τὸ Ω — παρὰ τὸν δικαστὴν ‖ πρὸς τ. δ. Ω — ἐπ' ἴσης ‖ ἐπίσης Ω — εἶδον ‖ ἰδὼν — ἀποδόντα ‖ ἀποδίδοντα ΛC — νεανίας ‖ ν. οὗτος Ω

αὐτὸς A — τούτου ‖ τουτουὶ Ω — ξυγγενής ‖ συγγενής ΩA — τἆλλα ‖ τὰ ἄλλα Ω — οὐκ ‖ κ'ουκ ΩC

c. 2. ταύταις ταυτ[η] (sic) C — δέδιμεν ‖ δεδίαμεν C — τά γε τοιαῦτα ‖ om. γε Ω — ὑμῶν ‖ ἡμῶν A — δὲ ὅμως ‖ δ' ὅμως Ω — ὅπως ‖ om. Ω — ἐντρίψησθε ‖ ἐντρίψητε Ω — πάσας εἶναι καλάς ‖ εἶναι καλὰς πάσας Ω

c. 3. προΐωμεν ‖ δεῦρο ἴωμεν A — ἀκολουθεῖτε ‖ ἐπακολουτεῖθε Ω — τὰ ἄλλα ‖ τἆλλα Ω — ἡμῖν ‖ om. Ω — τίς ‖ om. Ω — ἙΡΜ. ante δοκεῖ om. A

c. 4. ἰδίᾳ ‖ ἰδ. πάλαι Ω — ἀλλ' ἤρετό με ‖ ἀλλά με ἤρ. Ω — ὅτι ἄλλως ‖ om. ὅτι A — ἐξεπ. ἤρετο ‖ ἐξεπ. ἤρετο με Ω — τί δαί ‖ τί δὲ (in ras.) Ω — εἰπεῖν ‖ λέγειν Ω — νέον ὄντα ‖ νέον ὄντα ἄνδρα C — πρῶτον ‖ πρότερον Ω — ἐγκαλῶ ‖ προσκαλῶ Ω — μεμψιμοίρων ‖ μεμψιμοίρων[ον] (sic) AC — ταῦτά ‖ τὰ αὐτά Ω

c. 5. ἀπεσπάσαμεν ‖ ἀπεσπασάμην Ω — καὶ τὴν Ἴδην ‖ om. καὶ AC — ὑμῶν ‖ ὑμῶν ὁρῶ A — ποῦ δὲ ‖ ποῦ δαί AC ὅπου δέ Ω — ὁρᾷς ‖ om. C — ἀλλ' οὐχ ὁρῶ τὴν ἀγέλην ‖ om. AC — ΕΡΜ. πῶς φής; ‖ πῶς φής; ΕΡΜ. AC — πῶς ‖ τί Ω — ἤδη om. Ω — ἐπεὶ δὲ καταβ. ‖ om. δὲ AC

c. 6. Ἀλλ' ἐγὼ ‖ ἀλλ' οὖν ἐγὼ Ω — ὁπότε δὴ ‖ om. δὴ Ω — ἐς ἐπισκ. ‖ εἰς ἐπισκ. Ω — αὐτὸς ‖ αὐτοῦ Ω — ἔχων ‖ δακὼν Ω — λαβὼν ‖ ἔλαβον Ω

c. 7. [Νὴ] ‖ νὴ C — σύ γε ‖ om. γε Ω — οὖσαι καλαί ‖ οὔσας καλάς Ω οὖσαι[σας] (sic) καλαί C οὖσας[αι] καλὰς[αί] A — καὶ Ἀθ. καὶ Ἀφρ. ‖ καὶ Ἀφρ. καὶ Ἀθ. AC — ὁ Ζεὺς ἀπέστειλεν ‖ ἀπεστ. ὁ Ζεύς Ω — τί καὶ ‖ καὶ τί Ω — ἐγὼ θνητὸς αὐτὸς ‖ αὐτὸς θνητός, om. ἐγὼ Ω — μείζονος ‖ ἀμείνονος Ω — ἀστικῶν ‖ ἀσκητικῶν C — ὁποτέρα ‖ ὁπ. ᾗ C — αἶγα μὲν αἰγὸς ‖ αἶγα τῆς αἰγὸς Ω — τάχ' ἂν ‖ τάχα ἂν Ω

c. 8. τούτου ‖ τούτων AC — δοκῶ δ' ἄν μοι καλῶς δικ. ‖ δοκῶ δὲ καλῶς ἂν δικ. Ω — ἀναδῦναι ‖ ἀναδύναι A

c. 9. μόνων ‖ μόνον AC — περαίνειν ‖ παραίνειν[ε] A — καὶ

πάθοι τις ‖ τις καὶ πάθοι Ω — πρότερον ‖ πρῶτον Ω — ἔχουσιν ‖ ἔχωσιν A — πότερα ‖ πότερον Ω — σκοπεῖν αὐτάς ‖ αὐτὰς ἰδεῖν Ω — ὅπη καὶ θέλω ‖ om. καὶ A — σὺ δὲ ἐπισκ. ‖ σὺ δ' ἐπισκ. — ἐγὼ δὲ ἀπεστράφην ‖ ἐγὼ δ' ἀνεστρ. Ω — ἀπεστράφην ‖ ἀπεστραφείην AC

c. 10. μόνας ‖ μόνον Ω — Ἀποδύθι . . . Ἀφροδίτη ‖ om. ΩC — ὡς ἀληθῶς ‖ om. ὡς Ω — ἀλλὰ ‖ om. Ω — γυμνὸν ‖ γυμνὸν δὲ καὶ ἄτεχνον Ω — τὸ περὶ τοῦ κ. ‖ τὰ π. τ. κ. Ω — τὸ γλαυκὸν ‖ τὸν γλαυκὸν AC — ἀλλὰ ἀποδυσώμεθα ‖ ἀλλ' ἀποδ. Ω

c. 11. τῆς θέας ‖ om. Ω — ὡς δὲ βασιλικὸν αὕτη καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει ‖ ὡς δὲ σεμνὸν αὕτη καὶ βασιλ. ἀπολάμπει C — ἀληθῶς ‖ ὡς ἀληθῶς AC — ὡς δὲ ὁρᾷ ἥδε ἡδέως ‖ ἡδέως δὲ ὁρᾷ Ω ὁρᾷ δὲ ἥδε ἡδέως C — τι ‖ om. Ω — τῆς εὐδαιμονίας ‖ τῆς om. sed. suprascr. Ω — ἰδίᾳ ‖ om. Ω — ἐπιδεῖν ‖ ἰδεῖν Ω — πρὸς ὅτι ‖ πρὸς τί καὶ Ω — ὦ Ἥρα ‖ om. ὦ Ω — περιμενῶ ‖ περιμένω ΩC — ὥρα ‖ ὅρα Ω — καὶ τὰ δῶρα ‖ om. καὶ Ω — ψήφου ‖ νίκης Ω — ἁπάσης ἔσῃ τ. Ἀσίας ‖ ἁπ. τ. Ἀσ. ἔσῃ C — ἀλλ' ἄπιθι ‖ πλὴν ἄπιθι Ω

c. 12. ἡ Ἀθηνᾶ ‖ om. ἡ Ω — κᾆτα ‖ καὶ Ω — τὴν Φρυγίαν τε ‖ τήντε Φρυγίαν Ω — δικάζωμεν ‖ δικάζωμαι AC

c. 13. μερῶν ‖ μελῶν Ω — εἰ δ' ἐθέλεις ‖ εἰ δὲ θέλεις Ω — οἶδ' ‖ οἶδα Ω — καὶ καλόν ‖ om. AC — καὶ χωρῖτιν ‖ om. καὶ C — νέα τε ‖ om. τε Ω — δὴ ‖ om. C — οἶδα ‖ εὖ οἶδα Ω — πάντα ‖ ὡς ἅπαντα Ω — τὰ πάντα διηγ. ‖ om. τὰ AC

c. 14. ἐστί ‖ om. Ω — οἵαν ‖ οἷον Ω — καὶ οὕτω δή τι ‖ οὕτω δὲ Ω — ἐς ἀκμὴν ‖ εἰς ἀκμὴν Ω — ἀπήντησαν ‖ κατέστησαν Ω — Μενέλεως ‖ μενέλαος Ω — εἰ δὴ θέλοις ‖ εἰ δὲ θ. Ω

c. 15. ὡς ἐπὶ θέαν ‖ om. ὡς C — δὴ ‖ om. Ω — παραδώσω ‖ παρα, suprascr. δώσω Ω — γενησομένῳ ‖ γεγενημένῳ Ω — παρελθὼν ‖ περιελθὼν Ω — ἐς αὐτὴν ‖ εἰς αὐτὴν — τοῦθ' ‖ τοῦτ' αὐτὸ Ω — ἱμερτόν σε ‖ ἵμερον

τε Ω — *δείσομαι δὲ* ‖ om. *δὲ* Ω — *ἀκολουθεῖν* ‖ *συνακολουθεῖν* Ω — *ἅπαντες* ‖ *καὶ οὕτως ἅπ.* Ω — *ἵνα* ‖ om. Ω — *πείσωμεν* ‖ *ἀναπείσομεν* Ω — *ἔχων* ‖ *ἑλὼν* Ω — *ταῦτα ἤδη πάντα* ‖ *ἤδη πάντα ταῦτα* Ω *πάντα ἤδη ταῦτα* C

c. 16. *νικηφόρον* ‖ *κανηφόρον* AC — *τὰ ἐπινίκια* ‖ om. *τὰ* Ω — *τουτονὶ* ‖ *τούτον* C — *ἐπομόσωμαι* ‖ *ἐπομόσομαι* Ω — *ἀκολουθήσειν γε αὐτὴν* ‖ *ἀκολ. γέ σοι αὐτὴν* Ω *ἀκολ. γε ἐπ' αὐτὴν* C — *Πόθον* ‖ *π. ἔτι* Ω — *Ὑμεν. ἔτι* ‖ om. *ἔτι* Ω — *πρὸς τούτοις* ‖ *πρὸς τούτους* A

XXI.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

c. 1. *ὡς ἀπίθανα* ‖ om. *ὡς* ΩΓΑ — *σειρὰν* ‖ *σειρὴν* Ω — *καθήσω* ‖ *καθήσας* A — *ἀλλὰ* ‖ om. ΑΨ — *οὐ γὰρ δὴ καθελκύσετε* ‖ *οὐ γὰρ ἂν καθελκύσητε* ΩΓ — *εἰ δὲ ἐγὼ* ‖ *ἐγὼ δὲ εἰ* ΩΓ — *συναρτήσας* ‖ *ἀνασπάσας* ΩΓ — *τἆλλα* ‖ *τὰ ἄλλα* ΩΓ — *καταπονήσειν* ‖ *καταβαρήσειν* ΩΓ — *κἂν τὴν γῆν κἂν τὴν θάλατταν προσλάβωμεν* ‖ *κἂν τὴν γῆν προσλάβωμεν,* om. *κ. τὴν θάλατταν* A *ἢν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν προσλ.* Ω *ἢ καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλ. προσλ.* Γ

c. 2. *Ἄρες* ‖ *Ἄρη* Ψ — *μὴ καί τι κακὸν ἀπολαύσωμεν* ‖ *μὴ κ. τ. κ. ἀπολαύσομεν* Ψ *μηκέτι κακῶν ἀπολαύσωμεν* Γ — *οὐχὶ δὲ* ‖ om. *δὲ* Ω — *ἐχεμυθεῖν* ‖ *ἐχεμυθήσειν* ΩΓ — *δ' οὖν* ‖ *γοῦν* ΩΨΓΑ — *μάλιστα γελοῖον* ‖ *γελ. μαλ.* Ψ — *μέμνημαι γὰρ* ‖ *μέμνημαι γάρ σου* Γ — *ἡ Ἥρα* ‖ om. *ἡ* A — *ἐπεβούλευον* ‖ *ἐπεβούλευσαν* ΩΓ — *συνδῆσαι* ‖ *ξυνδῆσαι* ΩΓ — *λαβόντες αὐτὸν* ‖ *αὐτὸν λαβ.* ΩΓ — *Βριάρεων* ‖ *Βριάρεω* (α?) A — *ἑκατόγχειρα* ‖ *ἑκατόνχειρα* Ψ — *κἂν ἐδέδετο ἂν* ‖ om. *ἂν* ΩΓ — *καὶ βροντῇ* ‖ om. ΨΑ — *φημί* ‖ *εὐφήμει* ΨΑ

XXII.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

c. 1. *καὶ σύ γε* ‖ *μὴ καὶ σύ γε* Γ — *τυγχάνεις* ‖ *τυγχάνης* A — *ἐμὸς* ‖ om. ΩΓ — *ἐξαίρετος* ‖ *ἐξ ἔρωτος* ΩΨΓ — *ἴσως* ‖ om. ΩΓ — *διχαλὰ* ‖ *διχηλὰ* ΩΨΓ — *τὰς πυγὰς* ‖ add. *υἱὸς ἀνεπέφηνας* Ψ — *Ὁπόσα* ‖ *ὅσα* ΩΓ — *με* ‖ *ἐμὲ* Γ *εἰς ἐμὲ* Ω — *ἀποφαίνεις* ‖ *ἀποφειvης* Ω — *μᾶλλον δὲ* ‖ om. *δὲ* ΩΓ — *ὃς* ‖ *ὡς* Ω *ὃς ὃς* (sic) A — *τίνα δὲ καὶ* ‖ *ἥντινα δὲ καὶ* A, *ἥντινα* om. *δὲ* Ψ, *τίνα* om. *καὶ* Ω — *ἀλλ' ἀναμν.* ‖ *ἀλλὰ ἀναμν.* Ψ — *εἴ ποτε* ‖ *ἤ ποτε* Γ

c. 2. *ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν* ‖ *ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας* Ψ — *σοι* ‖ *σου* ΩΓ — *ἔφη ἐγὼ* ‖ *ἐγὼ ἔφη* ΩΓ — *ἡ Σπαρτ.* ‖ om. *ἡ* ΩΓ — *ὁπότε* ‖ *ὡς τότε* Ψ *ὡς ὅτε* A — *μοι συνήει* ‖ *συνήει μοι* ΩΓ — *λάθοι* ‖ *λαθη* Ψ — *τοιοῦτόν τι* ‖ *τι τοιοῦτον* ΩΓ — *οὖν* ‖ *γοῦν* Ω — *ἔτι ἀγένειος* ‖ *εἶτα ἀγ.* ΩΓ — *αὐτὸς ὢν* ‖ *ὢν αὐτὸς* Ψ

c. 3. *κάπυρον* ‖ *κ.*, suprascr. *λιγυρόν* Ω, *λιγυρόν* ΓA — *ὁ Διον.* ‖ om. *ὁ* ΩΓ — *ἀλλὰ ἑταῖρον* ‖ *ἀλλ' ἑτ.* ΩΓ — *ἡγοῦμαι* ‖ *ἡγοῦμαι δὲ* Γ — *ὁπόσα* ‖ *ὅσα* Ω *ὅσα τε* Γ — *ἀνὰ το Παρθένιον ἔχω* ‖ om. ΩΓ — *ἄρχω* ‖ *ἐξάρχω* ΩΓ — *τῆς* ‖ *τιμῆς* Γ — *ἐς Ἀθ.* ‖ *εἰς Ἀθ.* ΩΓ — *ὄνομα* ‖ *τὸ ὄνομα* Γ

c. 4. *οὖν αἰξὶ* ‖ *γοῦν αἰξὶ* Ω *γυναιξί*, om. *οὖν* Γ — *ἐπιχειρεῖς* ‖ *ἐποχεῖσθαι με* Ψ — *σὺ μὲν* ‖ om. ΩΓ — *ὅ τι χαρίσῃ* ‖ *ὅ τι μοι χαρίσῃ* ΩΓ — *πρῶτον* ‖ *τῷ πρῶτον* Γ — *ἡμεῖς μὲν ἴδωμεν ταῦτα* ‖ *ἵν' ἡμεῖς δῶμεν τ.* Ω — *καὶ πρόσιθι* ‖ *προϊθι* A, *ποίει καὶ πρόσιθι* ΩΓ — *μοι* ‖ om. Ω — *ἄλλου ἀκούοντος* ‖ *ἀκούοντός τινος* ΨA

XXIII.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

c. 1. *Πριάπου* ‖ *Πρίαμον* A — *εἶναι* ‖ *ὄντας* ΩΨΓ — *καὶ Ἑρμ.* ‖ om. *καὶ* Ω — *ἀνομοιοτάτους* ‖ *ἀνομοίους* ΩΨA — *ὄντας* ‖ *εἶναι* ΩΓ — *πάγκαλος* ‖ *παγκ. ἔρως* ΩΓ — *Ἀφρ.* ‖ *ἡ Ἀφρ.* ΩΓ — *ἀλλὰ οἱ* ‖ *ἀλλ' οἱ* Ω — *καὶ ὁμοπ.* ‖ om. *καὶ* A — *ἡ δὲ θήλ.* ‖ *ἡ* (ο superscr.) (sic) *δὲ θηλ.* Ψ *ὁ δὲ θηλ.* A — *ταὐτὰ* ‖ *τὰ αὐτὰ* ΩΓ — *ἐκεῖνα δὲ* ‖ *ἐκεῖνα μέντοι* ΩΓ — *ἰᾷ* ‖ *θεραπεύεις* ΩΓ — *παρεσκεύασται* ‖ *παρεσκεύαστο* ΩΓ — *ἐς* ‖ *εἰς* ΩΓ

c. 2. *ἱκανῶς ὑποβεβρεγμένοι* ‖ om. Ψ *ἱκ. ὑποβεβρεγμένος* ΩΓ — *κατ' αὐτὰς* ‖ *περὶ αὐτὰς* ΩΓ — *αἰδοῦμαι δὲ* ‖ om. *δὲ* ΨA — *ἐπείρα σε* ‖ *ἐπείρασε* A — *Διόνυσε* ‖ *ὦ Διον.* Γ — *τοιοῦτον* ‖ *τοιοῦτος* Ω — *εὖ γε* ‖ om. *γε* ΩΓA — *συγγν. γάρ* ‖ *συγγν. σοι* ΨA — *εἰ καλόν σε οὕτως ὄντα ἐπείρα* ‖ *καλὸν γάρ σε οὕτως ὄντα ἐπείρα* ΨA — *τούτου μὲν ἕνεκα* ‖ *τούτου μὲν οὖν ἕν.* Ω — *σὲ ἂν* ‖ om. *ἂν* A — *σὺ καὶ* ‖ om. *σὺ* ΨA, *καὶ σὺ καὶ* Γ — *ἄν σοι* ‖ *σε ἔτι* ΨA — *τὸν Πρ.* ‖ om. *τὸν* Ω — *ἀλλ' οὐκ* ‖ *ἀλλὰ οὐκ* ΨA — *γε* ‖ om. ΨA

XXIV.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

c. 1. *ὦ μῆτερ* ‖ om. *ὦ* Ω — *ἐμοῦ* ‖ *μου* Ω — *μηδὲν* ‖ *μηδὲ ἕν τι* ΨA — *τί μὴ* ‖ om. *τί* ΨA — *ἕωθεν μὲν* ‖ om. *μὲν* Ω — *σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ* ‖ *δεῖ τὸ σ. σαίρειν* Ω — *κλισίαν* ‖ *ἐκκλησίαν* ΩΓ — *εὐθετίσαντά τε ἕκαστα* ‖ *εἶτα εὖ* sq. lacuna *τὰ ἕκαστα* Ω *εὐθετ. ἕκαστα*, om. *τε* Ψ *εὖ εἶτα ἔχοντα ἕκαστα* Γ — *τὰς παρ' αὐτ.* ‖ om. *τὰς* ΨA —

ἔτι ‖ ἤδη ΩΓ — τοῦτον ‖ om. Ω — τῷ δικ. ‖ ἐν δικ. Ω — κἂν ‖ καὶ ΩΓΑ — ἀλλ' ἔτι ‖ ἀλλὰ ἔτι ΩΓ

c. 2. κἀκεῖνα κ. ταῦτα ‖ κ. ταῦτα κἀκεῖνα ΩΓ — οἱ μὲν ‖ ὁ μὲν ΩΓ — Σεμ. ‖ Σ. υἱὸς ΩΓΑ Σ. υἱοὶ Ψ — Ἀτλαντίδος ‖ Ἄτλαντος ΩΓ — ἄρτι ‖ ἄρ' ΨΑ — παρὰ ‖ περὶ Ψ — ἐς τ. Ἄ. ‖ εἰς τ. Ἄ. ΩΓ — ἐς Βοιωτίαν ‖ εἰς Βοιωτ. ΩΓ — φησίν ‖ om. Ψ — εἰ γοῦν ‖ εἰ γ. μοι ΩΓ — ἦν ‖ om. ΩΓ — οἱ ἐν γῇ ‖ ἐν τῇ γῇ οἱ Ω — ταῦτα ‖ om. Ω — πάντα ‖ ταῦτα Γ — σόβει ‖ in marg. τρέχει Γ — ἐς Ἄργ. ‖ εἰς Ἄργ. Ω — ἐς τὴν Βοιωτ. ‖ εἰς τ. Βοιωτ. Γ — καὶ πληγὰς ‖ om. καὶ Ψ

XXV.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ Gorlicensis = A

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΥ ‖ Ζεὺς Ἥλιος Α

c. 1. ἐπαίησε ‖ ἐποίησεν Ω — ξυνέχεε ‖ συνέχεε Α — γιγνόμενον ‖ γινόμενον ΩΑ — κατέβαλον ‖ κατέλαβον Ω — ἡνίοχον τὸν καλὸν ‖ τ. κ. ἡν. ΩΨ — ἐκεῖνον ‖ om. Ω — ἐδεῖτο ‖ om. Ω — δεῖ ‖ δὴ — ξυνέχειν ‖ συνέχειν ΩΨΓ — ἐς τὸ ἐν. ‖ om. ἐς Ω

c. 2. Πάντα ‖ ταῦτα Ω — ταῦτα ‖ om. Ω — διὰ τοῦτο ‖ om. Ω — ἐπινεύειν ‖ ἐπινεύει Α — τοσούτου ‖ τοσοῦτον Α — ἤδη ‖ om. ΩΨ

c. 3. σεαυτοῦ ‖ σεαυτῷ Ψ — ξυμπηξάμενος ‖ συμπ. Ω πηξάμενος Ψ — ὑπαγαγὼν ‖ ἐπαγαγὼν ΩΨΑ

XXVI.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ Gorlicensis = A

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ ‖ Ἀπόλλων. Ἑρμῆς

c. 1. ὅμοιοι ‖ ὅμοιος Α — ἔλαβε ‖ ἔλαχε Ψ — τοιοῦτον ‖ τοιοῦτο Ψ — διδάξας ‖ δείξας Ω — ξύνεισιν ‖ σύνεισιν Ω — ἅτερος ‖ ἑκάτερος Ψ

c. 2. *οὕτως αὐτοὶ* ‖ *οὕτω αὐτ.* Ω — *οὕτως ἀλ.* ‖ *οὕτω ἀλ.* ΩΨ — *ἀλλ' ὥσπ.* ‖ *ἀλλὰ ὥσπ.* Ω — *ποιήσουσιν* ‖ *ποιοῦσιν* Ψ — *ἐάν που* ‖ *ἄν που* Ω

LUCIANI DIALOGI MARINI.

I.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω
Gorlicensis = A
collatae cum editione Teubneriana.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ ‖ *ΔΩΡΙΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑΤΕΙΑ* Ω

c. 1. *οὕτω* ‖ *οὕτως* Ω

c. 2. *ποιμαίνων* ‖ *ποιμὴν ὢν* ΩA — *παιζούσας* ‖ *παιζούσης* A — *καλλίστη* ‖ *κ. εἶναι* Ω — *ἐν σοὶ* ‖ om. sed rec. m. suprascr. Ω om. A — *ξυνήθης* ‖ *συνήθης* ΩA

c. 3. *εἴη* ‖ om. Ω — *ἐς τὸ ὕδ.* ‖ *εἰς τὸ ὕδ.* ΩA — *χρόαν* ‖ *χροίαν* ΩA — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* A

c. 4. *ὁπότε* ‖ *οὐ τότε* A — *δὲ αὐτὰ* ‖ *δ' αὐτὰ* Ω — *κόλλοπι* ‖ *κολλάβοις* Ω *κολλάβιος* A — *ἐπήχει* ‖ *ἐπήχει* ΩA — *ᾠδὴν* ‖ *φωνὴν* A

c. 5. *ἀθυρμάτιον* ‖ *ἄθυρμα οἷον* A — *τίς οὖν* ‖ om. *οὖν* Ω — *Δωρί* ‖ *ὦ Δωρί* ΩA — *ἡμῖν* ‖ om. A — *ἐπιστάμενον* ‖ *εἰδότα* ΩA — *τράγος* ‖ *ὁ τράγος* Ω — *ὠμοβόρος* ‖ *ὠμοφάγος* Ω — *καὶ σὶ* ‖ *καὶ σὶ πάντοτε* Ω, *καὶ πάντοτε σὶ* A

II.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω
Gorlicensis = A

ΚΥΚΛΩΠΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ‖ *Ποσ. καὶ κυκλ.* Ω *κύκλωψ. ποσειδῶν* A

c. 1. *ἀπεκάλει* ‖ *ἐπεκάλει* Ω — *ἐπεὶ* ‖ *ἐπειδὴ* ΩΑ — *διέφυγε* ‖ *ἔφυγε* ΩΑ
c. 2. *κατέλαβον* ‖ *κατ. αὐτοὺς* Α — *ἐπεὶ γὰρ* ‖ *ἐπεὶ δὲ* ΩΑ — *ἐστι* ‖ *ἐστί μοι* Ω — *ἀνέκαυσα* ‖ *ἐπέκαυσα* ΩΑ — *ἐναυσάμενος* ‖ *ἀναυσάμενος* Α — *αὐτοὺς* ‖ *ἑαυτοὺς* Α — *ἔνοσμον* ‖ *εὐῶδες* Α — [*πιόντι*] ‖ *πιόντι* Ω — *ἐν ἐμαυτοῦ* ‖ om. *ἐν* ΩΑ — *ἐς ὕπνον* ‖ *εἰς ὑπν.* Ω — *πυρώσας γε* ‖ om. *γε* ΩΑ
c. 3. *οὖν* ‖ om. Ω — *διέφυγεν* ‖ *διέφυγεν* (ον) Α — *ἐς τὴν νομὴν* ‖ *εἰς τ. ν.* ΩΑ — *ὁπόσα* ‖ *ὅσα* ΩΑ — *πράττειν αὐτὸν* ‖ *αὐτ. πρ.* Α
c. 4. *σὲ δὲ* ‖ *ἀλλὰ* rec. m. Ω — *ἐπιβουλεύοντος* ‖ *ἐπιβουλεύσαντος* Ω — *τοὔνομα* ‖ *τὸ ὄνομα* Ω — *ὅτι* ‖ om. ΩΑ — *ᾤχοντο ἀπιόντες* ‖ *ἀπ. ᾤχ.* ΩΑ — *ὀνειδίζων ἐμοὶ* ‖ *ὀν. μοι* ΩΑ — *ὀφθαλμῶν* ‖ *τῶν ὀφθ.* ΩΑ — [*τὸ σώζειν αὐτοὺς καὶ ἀπολλύναι*] *ἐπ' ἐμοί ἐστι* ‖ *ὅτι σώζειν αὐτοὺς καὶ ἀπολλύναι ἀπεμοῦ ἐστι* ΩΑ — *δὲ ἔτι* ‖ *δ' ἔτι* ΩΑ

III.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω
Gorlicensis = Α

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΦΕΙΟΥ ‖ *Ποσειδῶν. Ἀλφειός.* Α
c. 1. *ἔθος* ‖ *νόμος* Ω — *ἀναπαύεις* ‖ *ἀναπαύσεις* Α — *ξυνεστὼς* ‖ *συνεστὼς* ΩΑ — *οἶδα ὅπου* ‖ *οἶδ' ὅπου* Ω — *ἀναφανεῖν* ‖ *ἀναφαίνειν* Ω — *καὶ αὐτὸς πολλάκις* ‖ *π. κ. αὐτ.* ΩΑ — *γυναικός* ‖ *γυναικὸς οὖν* ΩΑ — *ἢ καὶ* ‖ om. *καὶ* ΩΑ — *αὐτῶν μιᾶς* ‖ *ἀλίας* Ω — *γῆς* ‖ *τῆς γῆς* ΩΑ — *αὕτη* ‖ *αὐτὴ* Ω — *Νησιῶτίς ἐστι* ‖ *Νησ. τις ἐστι* Ω — *καλοῦσιν* ‖ *ὀνομάζουσιν* ΩΑ
c. 2. *διαυγής τε* ‖ om. *τε* ΩΑ — *οὖν* ‖ om. ΩΑ — *ἄπιθι μὲν* ‖ om. *μὲν* ΩΑ — *αὐτὸς μὲν* ‖ om. *μὲν* ΩΑ — *Συρακούσαις* ‖ *συρακούσῃ* ΩΑ — *παρὰ . . . . ξυναυλίᾳ* ‖ om. Ω — *μίγνυσο* ‖ *ναμίγνυσο* Ω *συναναμίγνυσο* Α

IV.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω
Gorlicensis = A

ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΩΣ ‖ *Μενέλαος. Πρωτεύς* A
c. 1. *γίγνεσθαι* ‖ *γενέσθαι* Ω — *ἔτι φορητόν* ‖ *ὅτι φορ.* A — *ἐς λέοντα* ‖ *εἰς λ.* ΩA — *ὁπότε* ‖ *εἴ πως* Ω *εἴπερ* A — *γίγνεσθαι* ‖ *γίνεσθαι* Ω — *θαλάττῃ* ‖ *θαλάσσῃ* Ω — *οἰκοῦντα* ‖ *οἰκοῦντά σε* ΩA — *ἐξαπατᾶν* ‖ om. Ω — *τοιοῦτο* ‖ *τοιοῦτόν τι* Ω — *γιγνόμενος* ‖ *γινόμενος* A
c. 2. *ἐς ὅσα* ‖ *εἰς ὅσα* ΩA — *τὸ πρᾶγμα* ‖ *τὸ πρᾶγμά σοι* A — *φαντασία* ‖ *καὶ φ.* ΩA — *προσένεγκε* ‖ *προσένεγκαι* Ω — *γενναιότατε* ‖ *γενναῖε* Ω — *κάειν* ‖ *καίειν* A — *πολύπουν* ‖ *πολύποδας* ΩA — *πολύπουν* ‖ *πολύποδα* Ω — *ἃ πάσχει δέ* ‖ *ἃ δὲ πάσχει* ΩA
c. 3. *ὁποίᾳ ἂν πέτρᾳ* ‖ *ὁποία ἂν πέτρα* Ω — *προσφὺς ἔχηται* ‖ *προσ. ἔχηται* Ω — [*κατὰ τὰς πλεκτάνας*] ‖ *κατὰ τὰς πλεκτάνας* Ω — *ἀπεργάζεται* ‖ *ἐργάζεται* ΩA — *χρόαν* ‖ *χροίαν* ΩA — *ὡς ἂν λάθῃ* ‖ *ὡς λανθάνειν* ΩA — *φανερὸς* ‖ *ἐπίσημος* ΩA — *τίνι ἂν* ‖ *ὥτινι*, om. *ἂν* Ω, *ὥτινι ἂν* A — *ἑαυτοῦ* ‖ *σεαυτοῦ* Ω

V.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Gorlicensis = A

ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΗΣ ‖ *πανόπη καὶ γαλήνη* Ω
c. 1. *ἐς τὸ συμπ.* ‖ *εἰς τὸ συμπ.* — *ξυνειστιώμην* ‖ *συνειστώμην* Ω — *με* ‖ *μοι* Ω — *ἡ Ἔρις μὴ παροῦσα* ‖ *ἡ Ἔρις ἱρεῖς μοι παροῦσα* Ω — *ἤδη* ‖ *οὖν* — *ἀπεληλύθεσαν* ‖ *ἀπεληλύθεισαν* Ω — *ἐς τὸν θάλ.* ‖ *εἰς τ. θ.* Ω *τὴν θαλ.* om. *ἐς* Ψ — *ᾀδούσαις* ‖ om. Ω — *ἐς τὸ ξυμπ.* ‖ *εἰς τ. συμπ.* ΩΨ — *πάγκαλον χρυσοῦν* ‖ *χρυσοῦν πάγκαλον* Ω — *ὅλον* ‖ om. Ω — *ἐπεγέγραπτο* ‖ *ἐγέγραπτο* Ω

c. 2. ἀπεσιωπήσαμεν ‖ ἐσιωπήσαμεν Ω — αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἠξίουν ‖ ἑαυτῆς ἠξίου εἶναι τὸ μῆλον Ω — εἰ μή γε ‖ εἴ γε μὴ — ἂν ‖ om. Ψ — τὸ πρᾶγμα προὐχώρησεν ‖ πρ. τὸ πρᾶγμα Ψ — κρινῶ ‖ δικάσω — καίτοι ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἠξίουν ‖ καίτοι γε ἐκεῖναι ἠρασῶντο αὐτὸν, om. δικάσαι ἠξίουν Ω — ἐς τὴν Ἴδ. ‖ εἰς τ. Ἴ. ΩΨ — παρὰ ‖ περὶ Ψ — οἶδέ τε ‖ om. τε Ω — τὸ κάλλιον ‖ τὴν καλλίω^{ονα} (sic) Ψ — οὐκ ἂν ἐκεῖνος κρίναι κακῶς ‖ οὐκ ἂν δικάσειε κακῶς Ω — ἐς τ. Ἴδ. ‖ εἰς τ. Ἴδ. Ω πρὸς τ. Ἴ. Ψ — ἤδη ‖ ἤδη δὲ Ψ — ἣν μὴ πάνυ ‖ ἣν μή τι πάνυ Ψ — διαιτήτης ‖ δικαστὴς Ω

VI.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω
Gorlicensis = A

ΤΡΙΤΩΝΟΣ, ΑΜΥΜΩΝΗΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ‖ *Ποσειδῶν καὶ Τρίτων* Ω

c. 1. ὑδρευσομένη ‖ ὑδρευομένη Ω — λέγεις ‖ om. Ω — καλοῖτο ‖ καλεῖται Ω

c. 2. ἐς Λέρν. ‖ εἰς Λ. Ω — διετάραξάς με εἰπὼν τὰ περὶ τῆς παιδός ‖ με διετάραξας περὶ τῆς παιδὸς εἰπών, om. τὰ Ω — τὴν διατριβὴν ‖ om. τὴν Ω — ἐφιππάσομαι ‖ ἀφιππάσομαι Ω — προσιοῦσαν ‖ ποριοῦσαν Ω — ἀλλὰ συλ. . . . ἐστιν ‖ om. Ω

c. 3. με ξυναρπάσας ‖ συναρ. με Ω — ἡμῖν ὑπ' Αἰγύπτου ‖ ὑπ. Αἰγ. ἡμῶν Ω — ἐπιπεμφθῆναι ‖ ὑποπέμφθαι Ω — βοήσομαι ‖ βοήσαιμι Ω — ὦ ἄνθρ. ‖ om. ὦ Ω — μὴ πάθῃς ‖ οὐ μὴ πάθῃς — καὶ ‖ om. Ω — σοι ἀναδοθῆναι ἐάσω ‖ ἀναδ. σοι ποιήσω Ω

VII.

Lectiones Codicis Marciani 434 = Ω

ΝΟΤΟΥ ΚΑΙ ΖΕΦΥΡΟΥ ‖ *ΖΕΦΥΡΟΣ ΚΑΙ ΝΟΤΟΣ* Ω

c. 1. ἐς Αἴγυπτ. ὁ Ἑρμῆς ἄγει ‖ ὁ Ἑ. ἄγει εἰς Αἴγ. Ω — διε-

κόρευσεν ‖ *διεκόρησεν* Ω — *τότε* ‖ om. Ω — *τοῦ ποταμοῦ Ἰνάχου* ‖ *τοῖ π. θυγάτηρ τοῦ Ἰνάχου* Ω — *ἡ Ἥρα* ‖ om. *ἡ* Ω — *καὶ πάνυ* ‖ om. *καὶ* Ω — *Νῦν οὖν* ‖ *νῦν δὲ* Ω — *ἐς Αἴγ. αὐτὴν ἔπεμψε* ‖ *αὐτὴν ἐς Αἴγ. ἐπ.* Ω — *μὴ* ‖ om. Ω — *κυεῖ δὲ* ‖ *κυεῖ γὰρ* Ω — *γένοιτο* ‖ *γίνεται* Ω

c. 2. *ἄρξει τε* ‖ *καὶ ἄρξει γὰρ* Ω — *δέσποινα* ‖ *δέσποτις* Ω — *ὅντινα ἂν . . ἐθέλῃ* ‖ *ὅντινα . . ἐθέλει*, om. *ἂν* Ω — *κωλῦσαι* ‖ *κωλύσαι* Ω — *ἐπιπνεῖν* ‖ *ἐπιπλεῖν* cum ras. in *λ* Ω — *τοιγαροῦν* ‖ om. Ω — *ἤδη δέσπ.* ‖ *τοιγαροῦν ἤδε δεσπ.* Ω — *Νὴ Δί'* ‖ om. Ω — *ἂν οὕτω* ‖ *οὕτως ἂν* Ω — *ὅπως* ‖ *ὅτι* Ω — *τετραποδιστὶ* ‖ *τετραποδιτὶ* Ω — *παράδοξα γοῦν* ‖ *π. ὁρῶ* Ω — *τὰ κέρατα* ‖ om. *τὰ* Ω — *ὅτε* ‖ *ὅτι* Ω — *τὰ πρακτέα* ‖ *τὸ πρακτέον* Ω

VIII.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω
Gorlicensis = A

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΕΛΦΙΝΩΝ ‖ *ΔΕΛΦΙΣ ΚΑΙ ΑΡΙΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝ* Ω

c. 1. *Ἰνοῦς* ‖ ras. in extr. syll. Ω — *ἐπὶ τ. Ἰ.* ‖ *ἐς τὸν Ἰ.* Ω *εἰς τ. Ἰσθμ.* A — *ὑποδεξάμενοι* ‖ *δεξάμενοι* ΩA — *ἐξ ἀνθρώπων γε* ‖ om. *γε* ΩA — *ὑμᾶς* ‖ *ἡμᾶς* Ω — *καταναυμαχήσας μετέβαλε* ‖ *κατεναυμάχησε καὶ μ.* ΩA — *Ἀρίονα* ‖ *Αρίωνα* A, in ras. Ω

c. 2. *πολλάκις μετεπέμπετο* ‖ *πολλὰ ἐδωρήσατο πολλάκις* Ω — *αὐτὸν* ‖ om. Ω — *ἐς* ‖ *εἰς* ΩA — *Μήθυμναν* ‖ *μέθυμναν* Ω — *κακούργων* ‖ *κακῶν* ΩA — *ἐγένοντο* ‖ *ἐγένετο* Ω — *ἐς τὴν θαλ.* ‖ *εἰς τ. θ.* Ω — *ἐς Τ.* ‖ *εἰς Τ.* Ω — *ἐπαινῶ σε* ‖ om. *σε* Ω — *ἀποδέδωκας* ‖ *ἀπέδωκας* A

IX.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω
Gorlicensis = A

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ ‖ *ΝΗΡΕΙΔΕΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝ* Ω *ΝΗΡΗΙΔΕΣ* A

c. 1. *ὑμεῖς* ‖ om. Ω — *τεθάφθω* ‖ *τεθάπτω* Ω — *ἤ* ‖ om. Ω *ἐν Χερρον.* ‖ *ἐν τῇ Χερον.* Ω — *αὐτῇ* ‖ *ταύτηι* Ω — *ἐς τὸ πέλ.* ‖ *εἰς τ. π.* Ω — *καθ' ὅπερ* ‖ *καθάπερ* ΩA — *ἐς τ. θ.* ‖ *ἐπὶ τ. θ.* ΩA — *χαρισαμένους* ‖ *χαρισομένους* ΩA

c. 2. *ἀχαριστεῖν* ‖ om. Ω — *ὦ Ἀμ.* ‖ om. *ὦ* Ω — *οὐκ ἄξιον* ‖ *οὐκ ἀχαριστεῖν ἄξιον* ΩA — *κατέπεσεν* ‖ *κατέσπασεν* Ω — *ἀσφαλῶς* ‖ *καλῶς* ΩA — *θάλπει* ‖ *θάμβει* Ω

X.

Lectiones Codicis Marciani 434 = Ω

ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ‖ *ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΙΡΙΣ* Ω

c. 1. *ἔτι νήχεσθαι* ‖ *ἐπινήχεσθαι* Ω — *ἤδη δῆλον* ‖ om. *ἤδη* Ω — *τίνα* ‖ *τίνι*, rec. m. corr. *τίνα* Ω — *αὐτῷ τὴν χρ.* ‖ *τ. χρ. αὐτῷ* Ω — *ἡ Ἥρα* ‖ om. *ἡ* Ω

c. 2. *αὖθις* ‖ om. Ω — *ὑμεῖς* ‖ *ὑμεῖς δὲ* Ω — *γαληνὰ* ‖ *γαλήνη* Ω — *ἐπειδὰν* ‖ *ἐπὰν* Ω — *αὐτίκα μέτεισι* ‖ *ἀνέτως* (*εὐθέως*?) *μετελεύσεταί τε* Ω — *ἀπάγγελλε τῷ Διὶ πάντα* ‖ *τῷ Διὶ ἀπάγγελλε ἅπαντα* Ω — *εὐτρεπῆ* ‖ om. Ω

XI.

Lectiones Codicis Marciani 434 = Ω

ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ‖ *ΞΑΝΘΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ* Ω

c. 1. *θάλασσα* ‖ *θάλαττα* Ω — *κατέκαυσεν* ‖ *ἔκαυσεν* Ω — *ὅλος* ‖ om. Ω — *διὰ τί δαὶ* ‖ *διὰ τί δέ* Ω — *ἱκετεύσας*

οὐκ ἔπαυσα ‖ *ἱκέτευσα ὁ δὲ οὐκ ἐπαύσατο* Ω — *ἐνέφραττε* ‖ *ἀπέφραττε* Ω — *ἐθέλων* ‖ *θέλων* Ω
c. 2. *πλησίον που* ‖ *που πλ.* Ω — *ὢν* ‖ om. Ω — *πῦρ εἶχε* ‖ *ἐν τῇ καμίνῳ πῦρ εἶχεν* Ω — *καὶ εἴ ποθι ἄλλοθι* ‖ om. Ω — *ἔκαυσε μὲν* ‖ om. *μὲν* Ω — *τὰς πτελέας* ‖ *τ. π. μου* Ω — *μυρίκας* ‖ *μυρρίκας* Ω — *καὶ τοὺς κ.* ‖ om. *καὶ* Ω — *ἐγχέλεις* ‖ *ἐγχέλυας* Ω — *ὁρᾷς γοῦν* ‖ *ὁρ.δοῦν* Ω — *θολερός* ‖ *θαλερός* Ω — *νίωνὸν* ‖ *νἱὸν* Ω — *Νηρηίδος* ‖ *Νηρεΐδος* Ω

XII.

Lectiones Codicis Marciani 434 = Ω

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΕΤΙΔΟΣ ‖ *ΘΕΤΙΣ ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ* Ω
c. 1. *κόρην* ‖ *κόρη*, add. r. m. *ν* Ω — *ἀπὸ* ‖ om. Ω — *ἐς τ. θ.* ‖ *εἰς τ. θ.* Ω — *τίνος δὲ* ‖ om. *δὲ* Ω — *ἀκριβῶς ἅπαντα* ‖ *ἀκριβῶς. ΘΕΤ. ἅπαντα* Ω — *φασὶ δ' οὖν* ‖ *φασὶ δὲ* Ω — *δεξ. δὲ* ‖ *δεξ. οὖν* Ω — *ἐς τὸν κ. καταρρέοντα* ‖ *καταρρέοντα εἰς τὸν κ.* Ω — *τοῦτο αἰσθ.* ‖ *'τοῦτ' αἰσθ.* Ω — *καὶ ζηλότυπος* ‖ om. *καὶ* Ω — *μοιχ. οἰηθεὶς* ‖ *οἰηθεὶς μοιχ.* Ω — *ἐς τ. κιβ.* ‖ *εἰς τ. κιβ.* Ω
c. 2. *Ὑπὲρ αὐτῆς μὲν* ‖ *ὑπὲρ μὲν ἑαυτῆς* Ω — *ἔφερε* ‖ *φέρε* Ω — *πάππῳ* ‖ *πατρὶ* Ω — *αὖθις* ‖ *πάλιν* Ω — *μνημονεύουσα* ‖ *μνημονεύσασα* Ω — *Σέριφρον* ‖ *σέρριφον* Ω — *αὐτὴν* ‖ *αὐτοὺς* Ω — *ἐς* ‖ *εἰς* Ω — *Σεριφίοις* ‖ *Σερριφίοις* Ω — *οὕτως ὂν καλόν* ‖ *οὕτω καλὸν ὂν* Ω

XIII.

Lectiones Codicis Marciani 434 = Ω

ΕΝΙΠΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ‖ *ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΕΝΙΠΕΥΣ* Ω
c. 1. *διεκόρευσας* ‖ *διεκόρησας* Ω — *ταῦτα* ‖ *αὐτὸ* Ω — *ὃς κόρης* ‖ om. *ὃς* Ω — *ἐνίοτε* ‖ *ἑκάστοτε* Ω — *ηὔχετό* ‖ *οὐκ εἶχε* Ω — *σὺ δὲ* ‖ *ἀλλ'* Ω

c. 2. *καθυποκρίνασθαι* ‖ *καθυποκρίνεσθαι* Ω — *διακεκορεῦσθαι* ‖ *διακεκορῆσθαι* Ω — *ἔφησθα* ‖ *ἔφης* Ω — *ηὔφραινον* ‖ *εὔφραινον* Ω — *συνέκρυπτεν* ‖ *ἐκάλυψεν* Ω — *ἅμα* ‖ om. Ω

XIV.

Lectiones Codicis Marciani 434 = Ω

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ ‖ *ΤΡΙΤΩΝ ΚΑΙ ΝΕΡΕΙΔΕΣ* Ω

c. 1. *Νηρηίδες* ‖ *Νηρεΐδες* Ω — *ἐπιών* ‖ *ἐπιόν* Ω — *ἀλλὰ ἴστε* ‖ *ἀλλ' ἴστε* Ω — *ὃ* ‖ om. Ω — *ἐς τ. θ.* ‖ *εἰς τ. θ.* Ω — *οἰκτείρασαι* ‖ *οἰκτείρουσαι* Ω — *ἤδη νεανίαν* ‖ *ἤδη αὐτὸν ν.* Ω — *ἐκτίνειν* ‖ *τίνειν* Ω

c. 2. *ἐπιτελῶν* ‖ *ὑποτελῶν* Ω — *ἐπεὶ* ‖ *ἐπειδὴ* Ω — *ἐς τὴν Λιβύην* ‖ *ἐς Λιβύην ἔνθα ἦσαν* Ω — *ἢ καὶ ἄλλους* ‖ *ἤ τινας ἄλλους* Ω — *ἄλλως γὰρ* ‖ *ἄλλως γὰρ ἴδη* Ω — *ἣ ὃς ἂν ἴδῃ* ‖ *ὃς ἂν γὰρ ἴδῃ* Ω — *οὐκ ἄν τι ἄλλο μετὰ ταύτας ἴδοι* ‖ *οὐκ ἂν ἄλλο τε (τι?) ταύτας ἴδοι ἢ λίθος γενόμενος* Ω — *πρὸς τὸν Κ.* ‖ om. *πρὸς* Ω — *δὴ* ‖ *δὲ* Ω — *τοῦ κατόπτρου* ‖ om. *τοῦ* Ω — *αὐτῷ ἰδεῖν* ‖ *ἰδεῖν αὐτῷ* Ω — *δ' ἐς* ‖ *εἰς*, om. *δ'* Ω — *ἀνέπτατο* ‖ *ἀπέπτατο* Ω

c. 3. *Αἰθιοπίαν* ‖ *τῆς Αἰθιοπίας* Ω — *προσπεπατταλευμένην* ‖ *προσπεπατταλωμένην* Ω — *ἔνερθεν* ‖ *νέρθεν* Ω — *μαστῶν* ‖ *μασθῶν* Ω — *τὴν αἰτίαν* ‖ om. Ω — *καταπιόμενον* ‖ *καταπιούμενον* Ω — *ὑπεραιωρηθεὶς* ‖ *ἐπαιωρηθεὶς* Ω — *νεανίσκος* ‖ *νεανίας* Ω — *πρόκωπον* ‖ *πρόκοπον* Ω — *καθικνεῖται* ‖ *προκαθικνεῖται* Ω — *προδεικνὺς* ‖ *δείκνυσι* Ω — *λίθον ἐποίει* ‖ *καὶ λιθοποιεῖ* Ω — *πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πολλά* ‖ *πέπηγε τὰ πολλά*, om. *αὐτοῦ* Ω — *ἀκροποδητὶ* ‖ *ἀκροποδιτὶ* Ω — *τῆς πέτρας* ‖ om. *τῆς* Ω — *εὕρετο* ‖ *εἵρατο* Ω

c. 4. *τῷ γεγονότι* ‖ *ἐπὶ τῷ γεγονότι* Ω — *εἴ τι* ‖ om. *τι* Ω — *καλλίων εἶναι* ‖ *εἶναι καλλίων* Ω — *Ὅτι οὕτως ἂν ἤλγησεν* ‖ *πλὴν ἤλγησεν* Ω

XV.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ

ΖΕΦΥΡΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΟΥ ‖ ΝΟΤΟΣ ΚΑΙ ΖΕΦΥΡΟΣ Ω

c. 1. θαλάττῃ ‖ θαλάσσῃ Ω — οὐκ ἂν ἄλλο ‖ om. ἂν Ψ — ἴδοις ‖ ἴδῃς ΩΨ — μέρος ‖ μέρος τι Ω — οὖν ‖ om. ΩΨ — τὸν Σιδώνιον ‖ τ. Σ. γε Ω — διηγήσομαί σοι ‖ om. σοι Ψ

c. 2. λευκός τε ‖ om. τε Ψ — εὐκαμπὴς ‖ εὐκαμπῆ Ω — ἥμερος ‖ ἥμερον Ω — θάλατταν ‖ θάλασσαν Ω — φέρων ‖ om. Ω — πάνυ ἐκπλαγὴς ‖ μάλα ἐκπλαγεῖσα Ω πάνυ ἐκπλαγεῖσα Ψ — ἀπολισθάνοι ‖ ἀπολισθοίη νέοντος Ω — τὸν πέπλον ‖ τῶν πέπλων Ψ — ξυνεῖχεν ‖ συνεῖχεν ΩΨ

c. 3. φέροντα ‖ καὶ φ. Ω — ἐπισπασαμένη ‖ ἐπισπαμένη Ω — λείαν ‖ λίαν, corr. in λείαν — πάντες ‖ om. Ω — μόνον ‖ om. Ψ — Ἔρωτες ‖ οἱ Ἔρωτες Ω — ἐκ τῆς θαλάττης ‖ ὑπὲρ τὴν θάλατταν Ω — τοῖς ποσὶν ‖ om. τοῖς — φέροντες ‖ ἔχοντες Ω — Νηρηίδες ‖ νηρεΐδες Ω — αἱ πολλαί ‖ τὰ πολλὰ Ω — τό τε τῶν Τριτώνων γένος ‖ τῶν δὲ τῶν Τριτώνων τὸ γένος Ω — ἰδεῖν ‖ om. Ω — περιεχόρευε ‖ περιεχόρευον Ω — παροχουμένην τὴν Ἀμφιτ. ἔχων ‖ παροχούμενός τε καὶ τὴν Ἀμφ. ἄγων Ψ — προῆγε ‖ προήει Ω — ὁδοποιῶν ‖ προοδοιπορῶν Ψ — δύο Τρίτωνες ἔφερον ἐπὶ κόγχης ‖ δ. Τ. ἐφ. ἐπὶ κόγχην Ω ἐπὶ κόγχης δύο Τρ. ἔφερον Ψ — τῇ νύμφῃ ‖ τὴν νύμφην Ω

c. 4. ἐγένετο ‖ ἐγίνετο Ω — ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ ‖ ἐπὶ δὲ τῆς νήσου Ω — ἀπῆγε τὴν Εὐρώπην ‖ τὸν Εὐρ. ἀνῆγεν Ω — ἐς ‖ εἰς Ω — ἄλλο ‖ ἄλλο τι Ω — μακάριε ‖ μακάριος Ω — γρῦπας ‖ γύπας ΩΨ — μέλανας ἀνθρώπους ‖ ἄνδρας μέλανας Ω

LUCIANI DIALOGI MORTUORUM.

I.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A
collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *οἶμαι* ‖ om. Ψ — *ἀναβιῶναι* ‖ *τὸ ἀναβιῶναι*, suprascr. *τὸ* Ω — *Κράνειον* ‖ *Κράνιον* Γ — *Λυκείῳ* ‖ *Λυκίῳ* A — *πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων* ‖ *φιλ. πρὸς ἀλλήλους* Ψ — *σοί* ‖ in ras. Ω *σύ* ΓA — *ἐκεῖ μὲν* ‖ om. *μὲν* Ψ — *γέλως ἦν* ‖ *γέλως ἐστὶ* Ψ — *ὅλως οἶδε* ‖ *οἶδεν ὅλως* Ω — *παύσῃ* ‖ *παύσῃ* Γ — *μεμνημένοι* ‖ *καὶ μεμνημένοι* Ψ — *ἐμπλησάμενον* ‖ *ἐμπλησάμενος* Ψ *ἐμπιπλάμενον* Ω

c. 2. *εἰδῶ* ‖ *ἴδω* Γ — *ποικίλον* ‖ *ποικίλλον* Ψ — *ἐπισκώπτει* ‖ *ἐπισκόπτει* Γ — *Ῥᾴδιον* ‖ *ῥάδιον* Γ — *ἐκείνους* ‖ om. Ψ — *ἐντείλωμαι* ‖ *ἐντείλομαι* Γ *ἐντέλλομαι* Ψ — *οὐ βαρὺ* ‖ om. *οὐ* ΩΓ — *αὐτοῖς* ‖ *αὐτοὺς* Γ[1m.] A — *ἐρίζουσι* ‖ *ἐριζουσιν* Γ — *τὰ τοιαῦτα* ‖ om. *τὰ* ΩΨΓ — *ἐρωτᾶν* ‖ *διερωτᾶν* Ω — *τὸν νοῦν .... φάσκωσι* ‖ om. A — *ἀλλ' ἐμὲ* ‖ *ἀλλὰ ἐμὲ* ΩΨ — *καὶ ἀπαίδευτον* ‖ om. *καὶ* Ψ — *οἰμώζειν αὐτοῖς* ‖ *οἰμόζειν αὐτοὺς* ΓA

c. 3. *δ'* ‖ om. Ψ — *τί δὲ* ‖ *τί δαὶ* A — *καὶ τοῖς καλοῖς* ‖ om. *καὶ* Ψ — *καὶ Δαμ.* ‖ om. *καὶ* Ψ — *Δαμοξένῳ* ‖ *Δειμοξένῳ* Ψ — *μία ἡμῖν* ‖ *ἡμῖν μία* Ω — *φασί* ‖ *εἰσι*, suprascr. *φασι* Ψ

c. 4. *λέγε* ‖ om., sed suprascr. r. m. Ω — *αὐτῶν* ‖ *αὑτῶν* A — *ἐπεί* ‖ *ἐπί* A

II.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Parisini vetustissimi 690 = P
Gorlicensis = A

ΠΛΟΥΤΩΝ Η ‖ *πλουτῶν ι* P

c. 1. *ΚΡΟΙΣ* ‖ *Νεκροί* A — *ἐς ἕτερον* ‖ *εἰς ἕτ.* ΨΓ — *ΚΡΟΙΣ* ‖ *Νεκροί* A — *οἰμώζωμεν* ‖ *οἰμώξωμεν* Ψ — *καὶ στένωμεν* ‖ om. Ψ — *οὑτοσὶ* ‖ *οὗτος* ΩΓP — *Σαρδανάπαλλος* ‖ *Σαρδανάπωλος* P — *ἐπιγελᾷ* ‖ *ἐπιγελᾶ* Γ — *ἐξονειδίζει* ‖ *ὀνειδίζει* Ω — *ἐνίοτε δὲ* ‖ om. *δὲ* P — *ᾄδων* ‖ *ἄδων* Γ — *λυπηρός* ‖ *λυπηρὸς ἡμῖν* P — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Γ — *φασιν* ‖ *φησιν* P — *ἀγεννεῖς καὶ ὀλεθρίους* ‖ *ὀλεθρίους καὶ ἀγεννεῖς* Ω — *ἀπέχρησε* ‖ *ἀπέχρησεν* Γ — *στερόμενοι* ‖ *στερούμενοι* ΩΨP

c. 2. *ἂν ἴητε* ‖ *εἴητε*, om. *ἂν* Ψ — *κατᾴδων* ‖ *κατάδων* Γ — *καταγελῶν* ‖ *καταγγέλλων* P — *οὐκ* ‖ *οὐ* ΩΓP, om. Ψ — *ὑμεῖς ἐποιεῖτε* ‖ *ἐποιεῖτε ὑμεῖς* Ψ — *τοῦ θανάτου* ‖ *τοῦ δεσπότου* P — *τὸ παράπαν* ‖ om. ΨΓPA — — *οἰμώξεσθε* ‖ *οἰμώζεστε* Γ — *ἀφῃρημένοι* ‖ *ἀφηρημένοι* Γ — *ἐγὼ τρυφῆς* ‖ *τρυφῆς ἐγὼ* Ψ — *ἐπᾴσομαι* ‖ *ἐπάσομαι* Γ — *πρέποι* ‖ *πρέπει* Ψ — *ἐπᾳδόμενον* ‖ *ἐπαδόμενον* Γ

III.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ‖ om. A — *ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ* ‖ om. Γ

c. 1. *Σφὼ* ‖ *ἐγὼ* (?) Ψ — *ΑΜΦΙΛ* ‖ *Τροφώνιος* Γ — *τί οὖν* ‖ *τί γοῦν* Ψ — *ὑπ' ἀνοίας* ‖ *ὑπὸ ἀνοίας* A — *εἰ μὴ* ‖ *εἰ μηδὲ* Ω — *καὶ ὑμεῖς* ‖ om. *καὶ* Ω — *οὗτος* ‖ *οὕτως* Ψ — *ὅ τι* ‖ *ὅτι* A — *ἦν* ‖ *εἰ* Ψ — *κατέλθῃ* ‖ *κατέλθῃ* (sup. *οι*) Γ — *σὺ δ' ἔοικας* ‖ *σὺ δὲ ἔοικας* ΩA — *Λεβαδείᾳ* ‖ *Λεβαδίᾳ* Γ

c. 2. *Λεβάδειαν* ‖ *Λεβαδίαν* Γ — *ἐσερπύσω* ‖ *εἰσερπύσω* Ω — *ἐς τὸ σπ.* ‖ *εἰς τὸ σπ.* Ψ — *ἠδυνάμην* ‖ *ἐδυνάμην* ΩΨ — *μόνῃ* ‖ *μόνη* Γ — *τί δαὶ* ‖ *τί δὲ* ΩΨΓ — *ὁ ἥρως* ‖ *ὦ ἡρ.* (sic) Ψ — *ΜΕΝ.* ‖ om. Γ — *σου* ‖ *σοι* Γ — *ἀπελήλυθε* ‖ *ἀπελήλυθεν* Γ — *Βοιωτίᾳ* ‖ *Βοιωτείαι* Γ

IV.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

c. 1. *Πολλοῦ λέγεις* ‖ *πολλοὺς λ.* Γ — *Ἀϊδωνέα* ‖ *Ἀδωνέα* Γ — *δύο* ‖ om. A — *ὀβολῶν* ‖ corr. in *ὀβολοῖν* Ω — *ἐπιπλάσαι* ‖ *ἐπιπλάσαιο* Ω — *ἀφ' οὗ* ‖ *ἀφοῦ* Γ — *Καὶ ἄξια* ‖ *εὖ γε καὶ ἄξ.* ΩΓ — *τί ἄλλο* ‖ *τί γε ἄλλο* Ω — *λοιμός* ‖ *λιμός* Ψ — *καταπέμψῃ* ‖ *καταπέμψη* Γ — *παραλογιζόμενον* ‖ *παραλογισάμενον* Ω — *παραλογ.* ‖ *παραλογ.*, add. *ἐν τῷ πλήθει* ΩΓ — *πορθμεῖα* ‖ *πορθμία* ΩΨ

c. 2. *οὖν* ‖ *γοῦν* Ω — *καθεδοῦμαι* ‖ *καθευδοῦμαι* Ψ — *οὐκ ἔστιν* ‖ *οὐκ ἔστιν γὰρ* ΩΓ — *ὁρᾷς* ‖ *ὁρᾶς* Γ — *παρατείνοιτο* ‖ *ἀποτίνοιτο* Ω — *ὑπὸ* ‖ *ἀπὸ* Ψ — *παρεγίγνοντο* ‖ *παρεγίνοντο* Ω *παρεγίγνοιντο* Ψ — *ἀνάπλεῳ* ‖ *ἀνάπλεοι* ΨΓΑ — *ἐξῳδηκώς* ‖ *ἐξοιδηκὼς* Γ — *οὐδὲν* ‖ *οὐδὲ* Γ — *οὐδ' ἐγὼ* ‖ *οὐδὲ ἐγὼ* ΩΓΑ

V.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

c. 1. *οἶσθα* ‖ *οἶσθα;* A — *εἰ δὲ* ‖ *εἴ γε* ΩΨΓ — *καὶ ἔτι* ‖ om. *καὶ* Ω — *ὑπισχνοῦνται* ‖ *ὑπησχνοῦνται* Γ — *ῥαΐσῃ* ‖ *ῥαΐση* Γ

c. 2. *θανόντι* ‖ *θανοῦντι* ΨΑ *θανέοντι* ΩΓ — *διῃρημένοι* ‖ *διηρημένοι* Γ — *Ἰόλεως* ‖ *Οἴλεως* ΩΨΓ

VI.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, = 436 Ψ Vaticani 90 = Γ

c. 1. *γέροντα* ‖ om. Ψ — *Δικαιότατον* ‖ *ὑπεργήρων ὄντα δικαιότατον* Ψ — *εἴ γε* ‖ om. Ω — *ζῇ* ‖ *ζῆ* Γ — *τῷ πλούτῳ χρήσασθαι* ‖ *χρ. τῷ πλούτῳ* Ω — *τὸ δὲ* ‖ *τῶ δὲ* Ψ

c. 2. *ἐχρῆν* ‖ *χρῆν* Ψ — *μὲν τὸν* ‖ *τὸν μὲν* Ψ — *οὐδὲν ἔτι* ‖ *οὐδὲν ὅτι* Ψ — *εἰδέναι ἐχρῆν* ‖ *εἰδ. γε ἐχρῆν* ΩΨΓ — [*πολλάκις ἐκφέρει*] ‖ *πολλάκις ἐκφέρει* ΩΨΓ

c. 3. *ἐπιχαίνετε* ‖ *ἐπιχαίρετε* ΩΨΓ — *ἐσποιεῖτε* ‖ *ἐποιεῖτε* Ψ *εἰσποιεῖτε* Ω — *ὅσῳ* ‖ *ὅσον* Ψ — *τοσούτῳ* ‖ *τοσοῦτον* Ψ — *ταύτην τέχνην* ‖ *ταύτην τὴν τέχνην* — *γραῶν* ‖ *γραιῶν* Γ — *ἀπεκλείσθησαν μὲν* ‖ *μὲν* rec. m. add. Ω — *δορυφορήσ.* ‖ *δωρυφορ.* Γ — *ἀποσμυγέντες* ‖ *ἀπομυγέντες* Γ

c. 4. *γοῦν* ‖ *δοῦν* ΩΨΓ — *ἐσίοιμι* ‖ *εἰσίοιμι* Γ — *ᾠοῦ* ‖ *ὠοῦ* Γ[1m] — *οἰόμενος* ‖ *οἰόμενον* ΩΓ — *ἔπεμπόν τε πολλά* ‖ *ἐσπέμπει τὰ πολλὰ* Γ *ἐσπέμπει* add. *ν τὰ πολλὰ* Ω *ἐσέπεμπον τὰ πολλὰ* Ψ — *ὑπερβάλλοιντο* ‖ *ὑπερβάλοιντο* Ψ — *με* ‖ *μοι* Ψ — *ἄγρυπνος* ‖ *ἀγρύπνως* Ω — *ταῦτα γοῦν* ‖ *καὶ ταῦτα γοῦν* Ψ — *πρῴην* ‖ *πρώην* Γ

c. 5. *Θούκριτε* ‖ *Θεόκριτε* Ψ — *ζῴοις* ‖ *ζώιης* Γ — *ἤδη* ‖ *ἤδει* Ψ — *εἰ καὶ* ‖ om. *εἰ* Ψ — *ὅλως* ‖ *ὅλως τε* Ψ — *αὐταῖς* ‖ *αὐτοῦ* suprascr. sec. m. *αὐταῖς* Ω

VII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ Vaticani 90 = Γ

c. 1. *Σὺ δέ* ‖ *δέ* add. rec. m. Ψ — *Πτοιόδωρον* ‖ *τὸν Πτυόδωρον* Ψ — *τὸν γέροντα* ‖ *τ. γ.*, add. *τὸν ἄτεκνον* ΩΓ — *ΖΗΝ. τὸν ἄτεκνον* ‖ om. *τὸν ἄτεκνον* Ω — *ᾔδειν* ‖ *ἤδειν* Γ — *συνόντα* ‖ add. *ἐκεῖνον κ. τ. λ.* Γ — *ἐπὶ*

τὸν κλῆρον ‖ *ἐπὶ τῶν κλήρων* Ψ — *ἐξεῦρον* ‖ *ἐξηῦρον* Γ — *Πτοιόδωρον* ‖ *Πτυόδωρον* Ψ — *αἰτήσῃ* ‖ *αἰτίσῃ* Γ — *ἐπιεικῶς* ‖ suprascr. *πάνυ* Ω — *ἐς κ.* ‖ *εἰς κ.* Ω — *ποιήσειεν* ‖ *ποιήσει* ΨΓ — *ἐπωμοσάμην* ‖ *ἀπωμοσάμην* Ψ — *οὖν* ‖ *γοῦν* Ψ

c. 2. *Πτοιοδώρῳ* ‖ *Πτυοδ.* Ψ — *ἔδωκεν* ‖ *ἐπέδωκεν* Ω — *ἔπινεν* ‖ *ἔπιεν* Ω — *αὐτίκα μάλα* ‖ om. Ω — *γελᾷς* ‖ *γελᾶς* Γ — *τραπέσθαι* ‖ *τρεπέσθαι* Ω *τρεπέσται* Γ — *εἰ* ‖ om. sed suprascr. Ω — *βραδύτερον* ‖ *βραδύτερος* ΩΨΓ — *βραδύτερος* ‖ *βραδ. ἦν* ΩΓ

VIII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ Vaticani 90 = Γ

c. 1. *ὅ τι ἀγανακτῶ* ‖ *ὅ τι καὶ ἀγ.* Ψ — *ἄθλιος* ‖ *ὁ ἄθλιος* Ψ *ἀθλίως* ΩΓ — *ἂν μάλιστα σχεῖν* ‖ *μάλιστα σχεῖν ἂν* Ψ — *ἄτεκνον ὄντα* ‖ om. Ψ — *ἐς* ‖ *εἰς* Γ — *ζηλώσειε* ‖ *ζηλώσειεν* Γ — *πράξειε* ‖ *πράξειεν* Γ — *δὴ* ‖ om. sed suprascr. Ω — *αὐτὸς* ‖ om. sed sec. m. suprascr. Ω — *ἐνέγραψε* ‖ *ἐνέγραψεν* Γ — *τέγους* ‖ *στέγους* Ω — *σόφισμα* ‖ *τὸ σόφισμα* Γ — *σαυτοῦ* ‖ *σεαυτοῦ* Γ

IX.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ Vaticani 90 = Γ

c. 1. *δαὶ* ‖ *δὲ* ΩΨΓ — *σοι* ‖ *συ* Γ

c. 2. *ὡραῖοι ἦσαν* ‖ *ἦσαν ὡραῖοι* Ω — *ἐπέρρει* ‖ *ἐπέρρη* Γ — *παρ' ἄλλων* ‖ *παρὰ ἄλλων* Γ *παρὰ τῶν ἄλλων* Ψ — *τἀγαθά* ‖ *τὰ ἀγαθά* ΨΓ — *τὰ κάλλιστα* ‖ om. *τὰ* Ψ — *εἶχον* ‖ *ἔχων* Ψ — *ὁρᾷς* ‖ *ὁρᾶς* Γ — *ἔδωκε* ‖ *ἔδωκεν* Γ

c. 3. *οὑτοσὶ* ‖ *οὑτωσὶ* Ω — *ὁ περὶ τ. ἀτέκνους* ‖ om. *ὁ* Ψ — *Σιμύλε* ‖ *Σίμυλλε* Γ — *ἐθρυπτόμην δὲ* ‖ *ἐθ. καὶ* Ω —

αὐτῶν τινας ‖ *τινας αὐτῶν* Ψ — *ἐς τὸ φανερὸν* ‖ *εἰς τὸ φ.* Γ — *ἔφασκον* ‖ *ἐφ' ἕκαστον* Ψ — *ἐπίστευε* ‖ *ἐπίστευεν* Γ — *ἂν* ‖ om. Ψ — *ἑαυτόν* ‖ *αὐτὸν* ΩΨΓ — *διαθήκας* ‖ *διαθ. ἐκείνας* ΨΓ — *ἐκείνας κατελ.* ‖ om. *ἐκείνας* Ψ

c. 4. *τῶν ἀπὸ τ. γ.* ‖ om. *τῶν* Γ — *ἔτη* ‖ om. Ψ — *σχεδὸν* ‖ om. Ω — *εἴκοσι* ‖ *εἴκοσιν* Ψ *εἴκοσιν ἤδη* Ω — *Ἤδη μανθ.* ‖ om. *ἤδη* Ω — *ἐκείνων* ‖ *ἐκεῖνος* Ψ — *αὐτοὶ* ‖ *αὐτῶν* ΨΓ *αὐτὸν* Ω — *μὲν* ‖ om. Ω — *ΣΙΜ.* ‖ om. Γ — *μὴ* ‖ om. Ψ, om. sed suprascr. Ω

X.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΚΡΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ‖ *ΧΑΡΩΝ ΕΡΜΗΣ ΝΕΚΡΟΙ* A, om. *ΚΑΙ ΝΕΚΡΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ* Γ

c. 1. *ἡμῖν* ‖ *ὑ(?)μῖν* Ψ — *μικρ. μὲν ἡμῖν* ‖ *μ. μ. ὑμῖν* ΩΨ — *ὡς ὁρᾶτε* ‖ *ὡς ὁρᾶται* Ψ — *ἅμα τοσοῦτοι* ‖ *τοσ. ἅμα* ΩΨ *τοιοῦτοι ἅμα* Γ — *ΕΡΜ.* ‖ *νεκροί* Γ — *εὐπλοιήσομεν* ‖ *εὐπλοιήσωμεν* Γ — *οὕτως* ‖ *οὕτω* Ψ — *δέξαιτο* ‖ *δέξοιτο* ΨΓ — *μελήσει ἀπὸ τούτου* ‖ *μ. ἀπὸ τοῦδε* Ψ — *ἀποβάθραν* ‖ *ἐπιβάθραν* A

c. 2. *ποιήσωμεν* ‖ *ποιήσομεν* ΩΨA — *ἐς* ‖ *εἰς* ΩΓA — *ἀπερρίφθων* ‖ *ἀπερρίφθω* ΩΓ — *προεδρίαν* ‖ *προεδ. ἔχε* ΩΨ — *κυβερν. ἔχε* ‖ *ἔχε* om. h. l. ΩΨ — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Γ

c. 3. *Χαρμόλεως* ‖ *Χαρμόλεος* Γ — *ὁ ἐπέραστος* ‖ om. *ὁ* ΨΓ — *τὸ ἐπὶ τῶν παρ.* ‖ *τὸ περὶ τ. π.* Ψ

c. 4. *βλοσυρὸς* ‖ *βλοσσυρὸς* Γ — *Ιελῴων* ‖ *Γελώων* Γ — *συνεμπεσόντα* ‖ *συμπεσόντα* A — *τί ἔτι* ‖ *τί ἐστι* Ψ — *πάντα* ‖ *πᾶν* ΩΨ

c. 5. *τίς ὢν τυγχάνεις* ‖ om. ΩΓ *τίς ὢν τυγχάνει* A, add. *σ* rec. m. *τίς εἶς* Ψ — *ὁρᾷς* ‖ *ὁρᾶς* Γ

c. 6. ἀβαρῆ ‖ ἀβαρεῖ Γ — σὺ δὲ ‖ δὲ om. ΩΨ — ἀνεκήρυξε ‖ ἀνεκήρυξεν ΨΓ, add. εὐεργέτην δηλονότι Ψ
c. 7. ᾄδου ‖ ἄδου Γ
c. 8. ὁ ἐπὶ τῶν φρ. ‖ καὶ ἐπὶ τ. φ. Ω — *ΜΕΝ.* ‖ *Χαρ.* Γ — ἀπόθου ‖ κατάθου ΩΓ — κενοδοξίαν ‖ καινοδοξίαν Ψ — ἡδυπάθειαν δὲ ‖ om. δὲ Ω — καὶ ὀργὴν καὶ τρυφὴν ‖ καὶ τρυφ. κ. ὀργὴν Ω — λέληθε ‖ λέληθεν Γ
c. 9. πέντε μναῖ τριχῶν ‖ π. μνῶν τρίχες Α — ἀποκείρων ‖ ἀποκερῶν Ψ — ἀνθρωπινώτερος ‖ ἀνθρωπινώτερον Γ ἀνθρωπικώτερος Ψ — νῦν ‖ γὰρ νῦν ΩΨΓ — σαυτοῦ ‖ αὐτοῦ ΩΓ — ὅτῳ ‖ ὅτω Γ — ἀποδειλιᾷς ‖ ἀποδειλιᾶς Γ — πολλὰ χρησιμεύσασαν αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ ‖ π. ἐν τῷ βίῳ χρησ. αὐτῷ ΩΨΓ — γελᾷς ‖ γελᾶς Γ — ἀλλὰ καὶ ἔχε ‖ ἀλλὰ ἔχε Α
c. 10. ἀπόθου τῶν ῥημάτων τὴν τοσαύτην ἀπεραντολογίαν ‖ ἀπόθου τὴν τῶν ῥημάτων ἀπεραντολογίαν, om. τὴν τοσαύτην Ω — Ἦν ‖ om. Ψ — ἀποτίθεμαι ‖ ἀποτ. ταῦτα Ψ — λύε τὰ ‖ λύεται τὰ Α — τὰ ἀπόγεια ‖ ταπόγεια Γ — ἀποβάθραν ‖ ἐπιβάθραν Α — εὐπλοῶμεν ‖ εὖ πάθωμεν ΩΨΓ
c. 11. δεδηωμένος ‖ δεδηωμένος Γ — Ὅτι ὦ Ἑρ. ἀθάν. ‖ τί ὦ Ἑρ. ὅτι ἀθάν. Ψ — ἀθάνατον ᾤμην ‖ ᾤμην ἀθ. Ω — ᾤμην ‖ ὤμην Γ — κατειλήσας ‖ κατειλίσας Γ καθειλήσας Ψ — ἄχθῃ ‖ ἄχθη Γ — καλέσαντος ‖ καλέσοντος Γ
c. 12. ἀπὸ γῆς ‖ ὑπὲρ γ. Ω ὑπὸ γῆς Γ — χωρίου ‖ χώρου ΨΓ — ἐς τὴν ἐκ. ‖ εἰς τ. ἐ. ΩΨΓ — συνελθόντες ‖ ἐλθόντες Ω — ἐπὶ τῷ ‖ ἐπὶ τῶν Α — τὸν ῥήτορα ‖ om. τὸν Ψ — *Δαμασίᾳ* ‖ *Δαμασίωι* Ω — σὲ δέ, ὦ *Μένιππε*, οὐδεὶς ‖ σὲ δὲ οὐδείς, ὦ *Μένιππε* ΩΓ
c. 13. ἀκούσῃ ‖ ἀκούσῃ Γ — με ‖ om. sed suprascr. Ω — πάντως ‖ om. ΩΨΓ — ἀκριβῶς om. ΩΨΓ

XI.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ‖ *ΚΡΑΤΗΣ ΔΙΟΓΕΝΗΣ* A

c. 1. *ὢν* ‖ om. A — *ὃς . . . εἰώθει* ‖ om. ὃς ΩΨ — *τὰς διαθήκας* ‖ *τῆς δ.* Γ — *ἐς τὸ φανερὸν* ‖ *εἰς τ. φ.* ΩΓΑ — *Ἀριστέαν* ‖ *Ἀρισταῖαν* Γ — *ὁ Ἀριστείας* ‖ *Ἀριστείας*, om. ὁ Ω *Ἀρισταίας* Γ — *οἱ δ' ἐθεράπευον* ‖ *οἱ δὲ ἐθ.* Ω — *οἵ τε* ‖ *εἴ τε* ΩΨΓ — *οἵ τε* ‖ *εἴ τε* ΩΨΓ — *Ἀριστέᾳ* ‖ *Ἀρισταῖα* Γ — *Μοιρίχῳ* ‖ *Μυρίχωι* Γ — *ἐπ' ἐκεῖνον* ‖ *ἐπὶ τοῦτον* ΩΨΓ — *νῦν δ' ἐπὶ τοῦτον* ‖ *νῦν δ' ἐπ' ἐκεῖνον* Γ *ποτὲ δὲ ἐπ' ἐκεῖνον* ΩΨ — *ἔρρεπε* ‖ *ἔτρεπεν* ΓΑ

c. 2. *ἐς Εὐνόμιον* ‖ *εἰς Εὐν.* ΩΨ *εἰς εὐνόμοιον* A — *περιῆλθον* ‖ *μετῆλθον* Ψ — *οὐδὲ πώποτε* ‖ *οὐδέπω* A — *ταῦτα· διαπλέοντες* ‖ *ταῦτα διπλᾶ· πλέοντες* Γ — *ἐς Κ.* ‖ *εἰς Κ.* ΩΓ — *πλαγίῳ* ‖ *πλαγίω* Γ

c. 3. *ὁπότε* ‖ *ὅταν* Ω — *ἐγώ ποτε* ‖ *πώποτε* ΩΨΓ — *κληρονομήσαιμι* ‖ *κληρονομίσαιμι* Ψ — *εἶχε* ‖ *εἶχεν* Γ — *οἶμαι* ‖ om. Ψ — *ὁ Κράτης* ‖ *ὦ Κρ.* Ψ — *ἐπεθύμεις* ‖ *ἐπεθύμησας* Ω *ἐπεθύμεις οἶμαι* Ψ — *οὐδὲ σοί* ‖ *οὐδὲ σὺ* ΨΓ — *ἐκληρονομήσας* ‖ *κληρονομήσας* Ψ — *πολλῷ* ‖ *πολλῶ* Γ — *παρρησίαν, ἐλευθερίαν Νὴ Δία μέμνημαι* ‖ *νὴ Δία μέμνημαι* Ψ — *καὶ τοῦτον* ‖ om. *καὶ* ΩΨΓ

c. 4. *ἀλλ' οἱ ἄλλοι* ‖ *ἀλλ' ἄλλοι* A — *ἐς δὲ τ. χ.* ‖ *εἰς δὲ τ. χ.* ΩΓ — *ἔνθα ἂν* ‖ om. *ἂν* ΩΨΓ — *σαπρὰ* ‖ *σαθρὰ* Ψ — *βαλαντίων* ‖ *βαλλαντίων* ΩΓ — *Δαναοῦ* ‖ *δαρείου* Ψ — *αὗται πάρθενοι* ‖ om. Ψ — *τετρημένον* ‖ *τετρυπημένον* Γ — *ἐπαντλοῦσαι* ‖ *ἀπαντλοῦσας* (sic) Ψ — *ὑμεῖς μὲν* ‖ om. *μὲν* ΩΨ — *οἱ δὲ* ‖ *εἰ μηδὲ* Ψ

XII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Parisini 690 = P
Gorlicensis = A

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΝΙΒΟΥ ΜΙΝΩΟΣ ΚΑΙ ΣΚΗΠΙΩΝΟΣ ‖ *ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΝΝΙΒΑΣ ΣΚΗΠΙΩΝ ΜΙΝΩΣ* A — *ΜΙΝΩΟΣ* ‖ om. Γ

c. 1. *Ἐμὲ* ‖ *με* Ψ — *ἔνδοξοί γε* ‖ om. *γε* Ψ — *ὥσπερ* ‖ *ὅπερ* Ω — *πάντων* ‖ om. P — *πρὸ ἐμοῦ φημὶ* ‖ *πρὸ ἡμῶν πάντων φημὶ* P — *πρῶτος* ‖ *ὁ πρ.* P — *ὁ Λιβύς* ‖ om. *ὁ* P *ὁ Λίβους* A

c. 2. *ὦ Μίνως ὠνάμην* ‖ *ὠνάμην ὦ Μ.* P — *ἐξέμαθον* ‖ *ἐξεμάθομεν* Ψ — *ἐνέγκαιτο* ‖ *ἐνεγκέτω* P — *τούτους* ‖ *τοῦτον* P — *περιβαλόμενοι* ‖ *περιβαλλόμενοι* P — *ὀλίγων* ‖ *ὀλίγον* ΨP — *εἰς τὴν Ἰβ.* ‖ om. *εἰς τὴν* Ω — *τῷ ἀδελφῷ* ‖ *τἀδελφῷ* Ψ — *τούς τε Κ.* ‖ *τού(?)τους γε Κ.* P — *προαστείων* ‖ *προαστίων* Γ — *προὐχούσης* ‖ *προεχούσης* A *προχούσης* P — *μιᾶς ἡμέρας* ‖ *διὰ μιᾶς ἡμ.* P — *δακτυλίους* ‖ *δακτύλους* P — *μεδίμνοις* ‖ *μεδιμν* P — *ἀπομετρῆσαι* ‖ *ἀναμετρῆσαι* Ω — *ὁμολογῶν* ‖ *ὁμολογῶ* P — *στρατηγοῖς τε* ‖ *στρ. γὰρ(?)* P — *καταγωνιζόμενος* ‖ om. ΩΨΓP — *τὴν νίκην* ‖ *τὴν κώμην* Ψ

c. 3. *πατρῴαν* ‖ *πατρῶαν* Γ — *ηὔξησε* ‖ *ηὔξησεν* Γ — *ἐξέτεινε* ‖ *ἐξέτεινεν* Γ — *ἐπεὶ δ' οὖν* ‖ *ἐπεὶ οὖν* P — *ὄλεθρον* ‖ *ὀλέθριον* ΩP — *Ἰσσῷ* ‖ *Ἰσῷ* ΓP — *πατρῴων* ‖ ‖ *πατρῴων ἐτεῶν(?)* P — *ἐς δίαιταν* ‖ om. *ἐς* ΩΨΓP — *μετεδιῄτησεν* ‖ *μετεδιήτησεν* Γ — *ἐπ' ἴσης* ‖ *ἐπίσης* P — *παιδείας* ‖ *παιδίας* P — *τῆς Ἑλληνικῆς* ‖ om. *τῆς* Ψ — *ῥαψῳδῶν* ‖ *ἐρραψῴδουν* ΩΨΓPA — *οὑτοσί* ‖ *οὕτως ἢ* Γ *οὗτος* P — *διότι διαδήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο* ‖ *διότι τ. κεφ. διαδήματι διεδέδετο* P — *διεδέδετο* ‖ *ἐδέδετο* Ω — *δόξειεν* ‖ *δόξηεν* P — *τύχῃ* ‖ *ψυχῇ* P — *ἀγεννῆ* ‖ *ἀγενῆ* P — *τὸν λόγον* ‖ om. *τὸν* P — *ὑπὲρ αὐτοῖ* ‖ *ὑπὲρ αὐτοῦ* P *περὶ αὐτοῦ* Ψ

c. 4. *μηδὲν πρὸς ἄνδρα οὕτω θρασὺν ἀποκρίνασθαι* ‖ om. *ἀποκρίνασθαι* ΩΨΓΡ *μηδὲν οὕτω π. ἀνδ. θρασὺν* om. *ἀποκρ.* P — *ληστὴς* ‖ *ληστὴς* Γ — *ὃς νέος* ‖ *ὡς νέος* ΩΓ 1m. — *κᾶτα φοβήσας* ‖ *καταφοβήσας* ΩΨΓΡ — *στρατηγός τε* ‖ om. *τε* ΩΨΓΡ — *ἄρχειν* ‖ *ἄρχων* ΩΓ — *ὁ πατὴρ* ‖ om. *ὁ* Γ — *ἐσέβαλον ἐς τ. Ἀσ.* ‖ *εἰσέβαλον εἰς τ. Ἀσ.* ΩΨΓΡΑ — *Γρανικῷ* ‖ *Γρανικῶ* Γ *γρανίκω* A — *μεγάλῃ μάχῃ* ‖ *μεγάλην μάχην* P — *Ἰσσόν* ‖ *ἴστρον* ΩΓΡ — *ὑπέμεινε* ‖ *ὑπέμεινεν* Γ *ὑπέμενε* Ω — *στρατοῦ ἄγων* ‖ *ἄγων στρ.* P

c. 5. *ἀπὸ τούτου* ‖ *ἀπὸ τούτων* P — *πηξαμένους* ‖ *διαπηξαμένους* ΩΨΡ — *αὐτῶν* ‖ *αυ* (sic) Ψ — *διέπραττον* ‖ *δὲ ἔπραττον* ΩΨΓΡ — *καὶ ἵνα σοὶ μὴ* ‖ *ἵνα μὴ σοί*, om. *καὶ* P — *τὰ ἐν Ἀρβήλοις* ‖ *ἐν Ἀρβήλλοις* Γ *ἐν Ἀρβίλοις*, om. *τὰ* Ω — *μέχρι* ‖ *μέχρις* Γ — *εἷλον* ‖ *εἶχον* ΨΓΡ — *Πῶρον* ‖ *Πέρον* P — *τοιοῦτόν τι* ‖ *τοιοῦτό τι* A

c. 6. *δ' οὖν* ‖ *δὲ* Ω — *τῷ Βιθυνῷ* ‖ *τῶν Βιθυνῶν* P *τῇ Βιθυνῶν* Ψ — *δὴ* ‖ om. Ω — *ἐκράτησε* ‖ *ἐκράτησεν* Γ — *ἐῶ* ‖ *ἐῶ γὰρ* P — *ὠνείδισε* ‖ *ὠνείδισεν* Γ — *ἐκλελῆσθαι* ‖ *ἐπιλελῆσθαι* P — *Καπύῃ* ‖ *Καπύη* Γ — *τοὺς τοῦ πολ.* ‖ *τὸν τ. π.* Ω — *καιροὺς* ‖ *καιρὸν* Ω — *εἰ μὴ μικρὰ* ‖ om. *μὴ* Ψ — *Ἰταλίαν* ‖ *Ἰτ. δὲ* Γ — *ὑπαγόμενος* ‖ *ὑπαγαγόμενος* P — *ὁμολογοῦντα* ‖ *καλοῦντα* A

c. 7. *ἢν μὴ* ‖ *εἰ μὴ* Ψ — *καὶ ἐμοῦ* ‖ om. *καὶ* Ω, om. *ἐμοῦ* Ψ — *ἀκούσῃς* ‖ *ἀκουσης* Γ — *Σκηπίων* ‖ *σκιπίων* ΨΓ — *κατηνάγκασα* ‖ *καταναγκάσας* ΨΓΡ — *ἀτίμως* ‖ om. Ψ — *Σκηπίων* ‖ *σκιπίων* ΨΓ — *ἐμαυτὸν* ‖ *αὐτὸν* Ψ — *Νὴ Δία* ‖ *νὴ Δί'* — *Σκηπίων* ‖ *σκιπίων* ΨΓ — *Ἀλέξανδρος* ‖ *ὁ Ἀλεξ.* Ψ — *οὐδὲ* ‖ om. P

XIII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ

c. 1. *καὶ ἡμεῖς* ‖ om. *καὶ* ΩΨ — *ὁρᾷς* ‖ *ὁρᾶς* Γ — *εἶναι* ‖ *εἶναι υἱόν* Ω *υἱὸν εἶναι* Γ — *ἄρα ἦσθα* ‖ *δηλαδὴ* ΩΓ

— *Φιλίππου δηλαδή* ‖ om. Ω — *καὶ περὶ τ. Ὀ.* ‖ om. *καὶ* ΩΓ — *ὅμοια* ‖ om. ΩΓ — *οὕτω* ‖ *οὕτως* ΩΨ — *παρ' ἑαυτοῦ σε* ‖ *πατέρα σου* ΩΨΓ — *ὅτι οὐδὲν* ‖ *ὅτ' οὐδὲν* Ψ — *τῶν Ἀμμωνίων* ‖ *τοῦ ἄμμωνος* Ω — *τὸ ψεῦδος* ‖ *τό γε ψεῦδος* Γ — *σοι* ‖ om. Ψ

c. 2. *Περδίκκᾳ* ‖ *Περδίκκα* Γ — *γελᾷς* ‖ *γελᾶς* Γ — *Τί γὰρ* ‖ *τί δὲ* ΩΓ — *καὶ οἰκ.* ‖ om. *καὶ* Ψ — *καὶ οἰκοδομοῦντές σοι νεὼς* ‖ *καὶ νεὼς οἰκοδομούμενοι καὶ θύοντες* Γ — *σοι νεὼς* ‖ om. *σοι* Ω

c. 3. *ποῦ σε οἱ* ‖ *ποῦ σοι* ΨΓ — *τριακοστὴν ταύτην ἡμέραν* ‖ *τρίτην ἡμέραν ταύτην* ΩΓ *τρίτην τὴν ἡμέραν* Ψ — *ἀγάγῃ* ‖ *ἀγάγη* Γ — *ἐς Αἴγ.* ‖ *εἰς Αἴγ.* ΩΓ — *ἀπαγαγὼν* ‖ *ἀπαγαγών με* ΩΓ — *ὁρῶν* ‖ *ὁρῶν σε* Ω — *ἐν ᾅδου* ‖ *ἐναδου* Γ — *ἔτι σε* ‖ om. *σε* Ω — *Ἄνουβιν ἢ Ὄσιριν* ‖ *Ἄννουβιν ἢ Ὀσ.* Ψ *Ὄσ. ἢ ἄννουβιν* ΩΓ — *γενήσεσθαι* ‖ *γενέσθαι* Ω — *ἐλπίσῃς* ‖ *ἐλπίσης* Γ — *ἐς τὸ εἴσω* ‖ *εἰς τὸ εἴσω* ΩΓ

c. 4. *ἐκεῖνο* ‖ *ἐκεῖνα* Ψ — *δέ γε* ‖ om. *γε* Ψ — *ἐννοήσῃς* ‖ *ἐννοήσης* Γ — *ὅσην* ‖ *πόσην* ΩΓ — *εὐδαιμονίαν* ‖ *εὐδαιμωνίαν* Γ — *καὶ ὑπασπ. καὶ σατρ.* ‖ *καὶ σατ. καὶ ὑπασπ.* Ω — *ταινίᾳ λευκῇ* ‖ *ταινία λευκῆ* Γ — *ὑπὸ τὴν μνήμην* ‖ *ὑπὲρ τ. μν.* Γ — *παρὰ τῆς τύχης* ‖ *περὶ τῆς τύχης* Ψ

c. 5. *Ὁ σοφός* ‖ *σοφὸς ἐκεῖνος*, om. *ὁ* Ω — *ἁπάντων ἐκεῖνος* ‖ om. *ἐκεῖνος* ΩΨ *σοφὸς ἐκεῖνος ἁπάντων κολάκων ἐπιτριπτώτατος* Γ — *ᾔτησε* ‖ *ᾔτησεν* Γ — *πρὸς τὸ κάλλος* ‖ *εἰς τὸ κ.* ΩΓ — *ὡς καὶ τοῦτο μέρος ὂν τἀγαθοῦ* ‖ *ὡς καὶ τούτου μέρους ὄντος ἀγαθοῦ* ΩΓ — *ἐς τὰς πρ.* ‖ om. *ἐς* ΩΓ — *αἰσχύνοιτο* ‖ *αἰσχύνετο* Γ — *τεχνίτης* ‖ *τεχνήτης* Γ — *αὐτοῦ τῆς σοφίας* ‖ *τῆς σοφίας αὐτοῦ* ΩΓ — *ἐκείνοις* ‖ om. Ψ — *μικρῷ* ‖ *μικρῶ* Γ

c. 6. *οἶσθα . . . ἐπεὶ* ‖ om. Ψ — *ἄκος γάρ σοι τῆς λύπης* ‖ *ἄκος γάρ τί σοι τ. λ.* Ω *ἄκος γάρ σοι τί τῆς λ.* Γ — *γε* ‖ om. Ψ — *σὺ δὲ* ‖ om. Ψ — *ὕδωρ* ‖ *ὕδωρ σὺ* Ψ — *πίε* ‖ om. Ω — *οὕτως* ‖ *οὕτω* ΩΓ — *παύσῃ* ‖ *ἂν παύσαιο* ΩΓ — *καὶ γὰρ Κλεῖτον* ‖ *καὶ γὰρ καὶ Κλ.* —

ὡς διασπάσαιντο ‖ *ὡς διασπ. σε* Ω — *ἀμύναιντό σε* ‖ om. *σε* Ω — *ἕδρασας αὐτοὺς* ‖ *ἑδ. εἰς αὐτοὺς* Ω — *σὺ ταύτην* ‖ *ταύτην σὶ* Ω

XIV.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ *Vaticani 90* = Γ

c. 1. *υἱὸς* ‖ om. Ψ — *εἶναι* ‖ om. ΩΓ — *ἐτεθνήκεις* ‖ *τεθνήκεις* ΩΓ — *Οὐδ' αὐτὸς . . . . εἰμι* ‖ om. ΩΓ — *ὡς* ‖ om. ΩΓ — *ἐς τὰ πρ.* ‖ *εἰς τὰ πρ.* ΩΓ — *οἰόμενος εἶναι* ‖ *εἶναι οἰόμενος* ΩΓ — *Τί* ‖ *πῶς* ΩΓ — *παρέχειν* ‖ *παρασχεῖν* Ω — *οὐ τοῦτο* ‖ om. Ω — *κατεπεπλάγησάν με* ‖ *με κατεπλάγησαν* ΩΓ — *ῥᾷον* ‖ *ῥᾶον* Γ — *ἐκράτουν* ‖ *ἐκρότουν* Ψ

c. 2. *Τίνων δὲ* ‖ *Τίνων γε* ΨΓ — *σύ γε* ‖ om. *γε* ΩΓ — *πελτάρια* ‖ *πελτίδια* ΩΓ — *οἰσύϊνα* ‖ *οἰσσύϊνα* Γ — *προβεβλημένοις* ‖ *προβεβλημένους* Γ — *Θετταλὴν* ‖ *θετταλικὴν* ΩΓ — *Θρᾷκας* ‖ *Θρᾶκας* Γ — *ἢ καὶ Παίονας* ‖ om. *ἢ* Ω om. *καὶ* Ψ — *καὶ Περσῶν* ‖ om. Ψ — *ἐς χ.* ‖ *εἰς χ.* ΩΓ — *τὸ τόξευμα* ‖ om. ΩΓ

c. 3. *Ἀλλ' οἱ* ‖ *ἀλλὰ* Ψ — *καὶ οἱ* ‖ *οὐδὲ οἱ* ΩΓ — *οὐκ* ‖ om. Γ — *τι ἔργον* ‖ *τὸ ἔργον* Ψ — *διαστήσας* ‖ *διασπάσας* ΩΓ — *νίκας* ‖ *δίκας* Γ — *Ἕλληνας* ‖ *ἄλλους* ΩΓ — *Ἑλλ. δὲ* ‖ om. *δὲ* Ψ — *ἴσως* ‖ om. Ψ — *ὅπως* ‖ *πῶς* ΩΓ — *δορατίῳ* ‖ *δόρατι* Ψ — *ὅτι με* ‖ om. *με* Ω — *ἐτόλμησε* ‖ *ἐτόλμησεν* Γ

c. 4. *καὶ τὴν Μακ.* ‖ om. *καὶ* Ω — *ὑπ. ἐλευθ.* ‖ om. *ὑπ'* ΩΓ — *τὰ τῶν νενικ.* ‖ om. *τὰ* Ψ — *γάμους τοιούτους γαμῶν* ‖ *τοσούτους γαμῶν γάμους* ΩΓ — *ἐπήνεσα* ‖ *ἐνήπεσα* Γ — *ἀκούσας* ‖ om. Ψ — *τοῦ Δαρείου* ‖ om. *τοῦ* ΩΓ

c. 5. *καθαλέσθαι* ‖ *καθάλλεσθαι* ΩΓ — *ἐντὸς* ‖ *εἰς τὸ ἐντὸς* ΩΓ — *οἴομαι εἶναι* ‖ *εἶναι οἴομαι* ΩΓ om. *οἴομαι* Ψ — *τὸ τοιοῦτον* ‖ *τὸ τοιοῦτο* ΩΓ — *συνέφερε* ‖ *συνέφερεν* Γ — *τοῦ πολέμου* ‖ om. ΩΓ — *ἢ* ‖ om. ΩΓ *ἢ*

Ψ — ὁ Ἄμμων ‖ om. ὁ Ψ — λειποψυχοῦντα ‖ ἀποψύχοντα ΩΓ — ἐξῳδηκότα ‖ ἐξωδηκότα Γ — σωμάτων ἁπάντων ‖ ἁπάντων τῶν σωμάτων ΩΓ — τοῦτο, ὃ ‖ τὸ Ω — χρήσιμον ἔφης ‖ χρήσιμον ὃ ἔφης Ω — πολὺ ‖ πολύ σε ΩΓ — ἀφῄρει ‖ ἀφήρει Γ — πᾶν ‖ ἅπαν Ω — ἐδόκει ‖ om. Ω

c. 6. οὐδετέρου ‖ οὐδὲ ἑτέρου ΩΓ οὐθατέρου Ψ — υἱὸς Ἄμμωνος ‖ Ἄμ. υἱὸς ΩΓ — ἑαυτὸν ‖ σεαυτὸν Γ — καὶ οὐκ ‖ om. καὶ ΩΓ — ἀπομαθήσῃ ‖ ἀπομαθήσῃ Γ — γνώσῃ ‖ γνώσῃ Γ — συνήσῃ ‖ συνῇς c. ras. in η Ω συνιεὶς Γ συνήσεις Ψ

XV.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ‖ ἀχιλέως Γ

c. 1. Ἀχιλλεῦ ‖ Ἀχιλεῦ ΓΦ — ἐπάρουρος ὢν ‖ om. Ψ — παρά τινι ‖ παρά τισι ΨΓΦ — τῶν ἀκλήρων ‖ τ. ἀκλ. ἐπάρουρος ὢν Ψ — ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη ‖ ᾧ μὴ βίοτος πολύς τινι εἴη Ψ ὧι μὴ βίος τινὶ πολὺς εἴη ΓΦ — φιλόζῳον ‖ φιλόζωον ΓΦ — αὐτοῦ ‖ ἑαυτοῦ Ω — ἐν τῇ Φθιώτιδι πολυχρ. ‖ πολυχρ. ἐν τῇ Φθ. ΩΦ, om. πολυχρόνιον Ψ

c. 2. μάλιστα οἱ ‖ μάλιστα εἰ Ψ — ῥαψῳδήσουσι ‖ ῥαψωδήσουσι Φ ῥαψωδήσασι Ψ — τὸ κάλλος ‖ τί κάλλος Φ — ὦ Ἀντίλοχε ‖ om. ὦ Φ — δεδίασι ‖ δεδίασιν Γ — ἰσηγορία ‖ ἰσομοιρία Ψ — ἡ μὲν ‖ Φ[1m.] ἡμὲν [2m.] — ἀνιᾷ ‖ ἀνιᾶ Φ

c. 3. πάθοι ‖ μάθοι Φ — Ἀχιλλεῦ ‖ Ἀχιλεῦ Γ — τῇ ‖ τῆι Φ — τῷ νόμῳ ‖ τῶι νόμωι Φ — ὁρᾷς ‖ ὁρᾶν Ψ — ὧδε ‖ οἶδε ΩΓ οἱ δὲ Φ — οἶμαι δέξαιντο ‖ δεξ. οἶμαι Ψ — εἴ τις ‖ εἴ τις ἤθελεν Ψ — ἀναπέμψειε ‖ ἀναπέμψειν Ψ — ἀβίοις ‖ ὁμοίως Ψ

c. 4. οἶδ' ὅπως ‖ οἶδόπως Φ — Ἀχιλλεῦ ‖ Ἀχιλεῦ Φ — καὶ σὺ ‖ om. καὶ ΩΨΓΦ

XVI.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ

c. 1. λεοντῆ ‖ Λεοντή $Φ^{1m.}$ — τέθνηκε ‖ τέθνηκεν Γ — σοι ‖ σε Ψ — θεῷ ‖ θεῶι Φ θεόν Ψ — αὐτὸς μὲν γὰρ ‖ om. γὰρ ΩΓ — τῷ οὐρ. ‖ om. τῷ ΩΓ — καλλίσφυρον ‖ καλλίσφηρον Ψ — δ' εἴδωλον ‖ δὲ εἴδ. Ω — εἰμί αὐτοῦ ‖ αὐτοῦ εἰμι Φ — καὶ δυνατὸν . . . εἶναι ‖ om. Ψ — τινα θεὸν εἶναι ‖ θεὸν εἶναί τινα Φ — τεθνάναι ‖ τεθνᾶναι $Φ^{1m.}$ — τῷ ‖ τῶι Φ — ἡ εἰκὼν ‖ om. ἡ Ψ

c. 2. ἄντανδρόν ‖ αὔτανδρον Φ — τῷ πλούτωνι παρέδωκεν ‖ om. τῷ Ψ παρεδ. τῷ Πλουτ. Ω τῶι Πλ. παράδωκεν Φ — τοίνυν ‖ μὲν Ω νῦν ΓΦ — τοιοῦτό τι ‖ om. ΨΦ — ὁ Αἰακὸς ὢν οὐ διέγνω σε ‖ ὢν ὁ Αἰακὸς οὐκ ἔγνω σε ΩΓ — παρεδέξατο ‖ ἐδέξατο Ω — ὑποβολιμαῖον Ἡρακλ. παρόντα ‖ Ἡρ. ὑποβολιμαῖον ὄντα Ω — ἐῴκειν ‖ ἐώκειν ΦΓ ἐῴκει Ψ — αὐτοῦ ‖ add. ἐκεῖνος ΩΓ — καὶ σὺ μὲν ‖ om. καὶ ΩΨΓΦ — εἰ ‖ om. ΩΓ — Ἡρακλῆς ‖ Ἡρακλὴς $Φ^{1m.}$ — γεγάμηκε ‖ γεγάμηκεν Γ

c. 3. ἐς ἐμὲ ‖ εἰς ἐμὲ ΩΨΓΦ — εἴσῃ ‖ εἴσῃ Γ — τόξον ‖ ξύλον Ψ — εἰμι . . . εἴδωλον ‖ om. $Φ^{1m.}$, sed marg. adscr. rec. manu αὐτίκα οἷον θ. εἴδωλόν εἰμι: τὸ μὲν τόξον . . . συνῆς αὐτῷ καὶ τό . . . (sic), omissis reliquis τε εἴδωλον ὢν $Φ^{2m.}$ — τεθνηκώς ‖ τεθνεώς ΩΓ — ἀτὰρ ‖ ἀλλὰ γὰρ ΩΓ — συνῆς ‖ συνΗσ (superscr. λὰς) (sic) Ψ — παρὰ τὸν βίον ‖ π. τῶι βίωι Ω — ἐπεὶ δὲ ‖ ἐπειδὴ Ω — ἐς θεοὺς ‖ εἰς θ. ΩΓΦ — ᾅδου ‖ ἅδου Γ — ἀποκρίνασθαι ‖ ἀποκρίνεσθαι ΩΓ — οὕτως ‖ ἐξεπίτηδες ΩΓ — ἐρεσχηλοῦντα ‖ ἐρεσχελοῦντα ΩΓ

c. 4. σαφῶς ‖ σοφῶς Φ — ἡ Ἀλκμήνη ‖ om. ἡ Γ — ὥστε ἐλ. ‖ ὥστ' ἐλ. ΩΓ — ὄντες ὁμομήτριοι ‖ ὄντες καὶ

ὁμοιμ. Γ — *οὐκ ἔστι* ‖ *οὐκέτι* ΩΓΦ — *μαθεῖν τ. ῥᾴδιον* ‖ *τοῦτο μ. ῥ.* ΩΓ *μ. τ. ῥᾴιδιον* Φ — *εἰ μὴ* ‖ *εἰ μή τις* ΩΓ — *ἱππ. τις* ‖ om. *τις* ΩΓ — *ἐς ἓν* ‖ *εἰς ἓν* ΩΓΦ — *ἄνθρ. καὶ θ.* ‖ *ἄνθρ. τε καὶ θεός* Γ — *καὶ πάντες* ‖ om. *καὶ* Φ — *οὕτω* ‖ *οὕτως* ΩΓ — *δυεῖν* ‖ *δυοῖν* Φ — *ψυχῖς* ‖ *ψυχῖ τε* Φ — *τί τὸ κωλῦόν ἐστι* ‖ *τί τ. κωλύον ἐστὶ* Φ *τί κωλύει* Ω — *οὐρανῷ* ‖ *οὐρανῶι* Φ — *τὸ δὲ θνητὸν* ‖ *τὸν δὲ θν.* ΓΦ rec. m. — *παρὰ* ‖ *περὶ* ? Ψ

c. 5. *Ἡρακλέα* ‖ *Ἡρακλῆν* Ψ — *εἰ γὰρ* ‖ *εἰ μὲν γὰρ* ΩΓ — *τὸ εἴδωλον* ‖ om. *τὸ* ΩΓ — *ἐλύθη* ‖ *ἐν οἴτη* ΩΓ — *γενόμενον* ‖ *γεγενημένον* Ψ — *τρία ταῦτα δὴ γίγνεται* ‖ *τρία δὴ ταῦτα γίνεται* Ψ *τρία ταῦτα ἤδη γεγένηται* ΩΓ *τρία ταῦτα ἤδη γίγνεται* Φ — *δὴ πατέρα* ‖ om. ΩΓ — *τὸν τρίτον* ‖ *τὸν τρ. πατέρα* ΩΓ — *τῷ σώματι* ‖ *τῶι σ.* Φ — *εἶ* ‖ om. ΩΓ — *σοφιστής* ‖ *σοφ. εἶ* ΩΓ — *μετ' ἀθ.* ‖ *μετὰ ἀθ.* Ψ — *νεκρῶν* ‖ *τῶν νεκρῶν* ΩΓ — *ἀνδρῶν* ‖ om. Ω — *συνὼν* ‖ *σύνεστιν* Ω *συνών ἐστι* Γ — *τοσαύτης* ‖ *τοιαύτης* Γ — *καταγελῶ* ‖ *καταγελῶν* ΩΨΓ

XVII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ

c. 1. *Τί κλάεις* ‖ *τί κλαίεις* Φ — *ὀδύρῃ* ‖ *οἰκτείρεις* Ω *ὀδύρηι* Φ — *νὴ Δί' ἀρυσάμενος* ‖ *ν. Δία ἀρ.* Φ *νὴ Δία γε ἀρ.* ΨΓ — *κοιλῇ τῇ χ.* ‖ *κοίληι τῆι χ.* Φ — *ἐπειδὰν* ‖ *ἐπειδ' ἂν* Γ — *ἣν* ‖ *καὶ ἣν* Γ — *ἣν δέ ποτε καὶ ἀρ.* ‖ om. *καὶ* Ψ — *διαρρυὲν* ‖ *διαρυὲν* Φ — *ἀρύσωμαι* ‖ *ἀρύσω* ΩΓ — *τὴν χεῖρά μοι* ‖ *τ. χ. μου* Γ — *τί δαὶ καὶ δέῃ τοῦ πιεῖν* ‖ *τί γὰρ καὶ δέῃ* om. *τοῦ πιεῖν* Ω *καὶ τί δέει τοῦ πιεῖν* Ψ *τί δὲ καὶ δέηι τοῦ πιεῖν* Φ — *Λυδίᾳ* ‖ *Λυδία* Γ *Λυδίαι* Φ — *διψῆν* ‖ *διψεῖν* Γ — *ἔτι* ‖ om. sed rec. m. adscr. Ω — *ἢ* ‖ om. Φ — *διψῴης* ‖ *διψώης* Γ *διψώιης* Φ — *πίνοις* ‖ *πίοις* ΩΨΓΦ — *τοῦτ' αὐτο*

‖ τοῦτο αὐτὸ ΩΓ — τὸ διψῆν τὴν ψυχὴν ‖ τὸ δ. μου τ. ψυχὴν Γ

c. 2. οὕτως ‖ οὕτω Γ — πιστεύσομεν ‖ πιστεύσωμεν Γ — κολάζεσθαι τῷ δίψει ‖ τῷ δ. κολάζεσθαι Ω τ. δίψη κολ. Γ — ἐνδείᾳ ‖ ἐνδείαι Φ — ἀποθάνῃς ‖ ἀποθάνεις Φ — ᾅδην ‖ ἅδην ΓΦ — ἐντεῦθεν ‖ ἐνταῦθα που Ω ἐνταῦθα Γ — εἰς ἕτ. τ. ‖ ἢ ἕτ. τόπον ΨΦ — καταδίκης ‖ κατ. ἐστι Γ — λυττώντων κυνῶν ‖ κ. λ. Ψ — ὡς ‖ ὥστε Ψ — σὺ οὔτε ‖ om. ΩΓ — πίεται ‖ πίηται Ψ — διψῶσι ‖ δρῶσι Ψ — τοῦ ὕδατος ‖ καὶ τοῦ ὑδ. Φ

XVIII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A
Laurentiani 77 = Φ
Parisini 690 = P

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ ‖ Ἑρμοῦ καὶ Μενίππου Φ

c. 1. Ἑρμῆ ‖ ὦ Ἑρμῆ ΨΦ — ξενάγησον ‖ καὶ ἐνάγησον Γ — με ‖ om. P — οὐ σχολή μοι ‖ οὐ σχολὴ μὲν ΩΨΓΦ — ἀποβλέψον ‖ αυτὸ m¹, mut. in πό m. rec. Φ αὐτὸ βλέψον Ψ — ἐπὶ τὰ δεξιά ‖ ὡς ἐπὶ τ. δ. ΩΓΦ (m. rec.) — ὁ Ὑάκινθος ‖ om. ὁ ΨΦ m. 1 — Νάρκισσος ‖ ὁ Ν. Ψ Νάρκισος P — Νιρεὺς ‖ Νιρεύς τε Ψ Νηρεὺς ΓΦ — Ἀχιλλεὺς ‖ Ἀχιλεὺς Φ — τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη ‖ ταῦτα τὰ κάλλη πάντα Ψ τὰ ἀρχαῖα κάλλη πάντα ΦP — ὅμοια ‖ καὶ ὅμοια A — μόνα ‖ μόνον Γ — οὐ γὰρ ἂν διαγν. ‖ καὶ γὰρ ἂν δ. P

c. 2. διὰ τοῦτο αἱ χίλιαι νῆες ‖ αἱ χίλιαι νῆες διὰ τοῦτο ΨΦP — ἐπληρώθησαν ‖ ἐπέπλευσαν Ψ — τῆς Ἑλλ. ‖ om. τῆς Ω — γεγόνασιν ‖ ἐγεγόνεισαν Ψ — ἔφης γὰρ ἂν ‖ φῂς γὰρ ἂν Γ φῂς γάρ, om. ἂν Ω — ἀνεμέσητον ‖ ἀνεμέσιτον P — τὰ ἄνθη ‖ om. τὰ Ω — βαφήν ‖ μορφήν Ω — δῆλον ὅτι ‖ δηλονότι Φ — ὅτε μέντοι ‖ ἀλλ᾽ ὅτε μέντοι P — ἔχει ‖ ἔχοι Ψ — χρόαν ‖ χροιὰν Φ —

οὐκοῦν ‖ corr. ex *οὔκουν* Φ — *ἀμφὶ* ‖ *ἀμφ|ον* (sic) P — *ὅτε* ‖ *ἀλλ' ὅτε* P — *τοῦτο ὦ Ἑρμῆ* ‖ *ὦ Ἑρμῆ τοῦτο* Ω — *εἰ* ‖ *ἐπεὶ* ΦP — *ῥᾳδίως* ‖ *ῥαδίως* Γ *ῥαιδίως* Φ — *ἀπανθοῦντος* ‖ *ἀπαιτοῦντος ἤτοι ἀπανθοῦντος* P — *σχολή* ‖ *σχολῆι* Φ — *μοι, ὦ Μένιππε* ‖ om. ΨΦ — *σὺ μὲν* ‖ om. ΨΦP — *ἐθέλῃς* ‖ *θέλῃς* ΩΨΓ — *τοὺς ἄλλους* ‖ *καὶ τοὺς ἄλλους* Ω

XIX.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ

ΑΙΑΚΟΥ ΠΡ. ‖ *αἰακοῦ καὶ πρ.* ΓΦ — *ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΔΟΣ* ‖ om. ΓΦ

c. 1. *τὴν νεόγαμον* ‖ om. *τὴν* ΩΨΦ — *γυναῖκα* ‖ *τὴν γυναῖκα* Ω — *Μενέλαον* ‖ *Ἀγαμέμνονα* Ω — *ΜΕΝ.* ‖ *Ἀγαμ.* mutat. in *Μεν.* Ω — *ᾤχετο* ‖ *ὤιχετο* Φ — *Ἑλλήνων τε* ‖ om. *τε* Ψ — *ὦ Δύσπαρι* ‖ *ὦ* om. sed suprascr. Ω — *ἔνθα ἂν ἐθέλῃ* ‖ om. *ἂν* Ω — *ἀδύνατόν ἐστιν ἀντιτάττεσθαι* ‖ *ἀδυνατοῦντας ἐπιτιτάττεσθαι* Ψ

c. 2. *περὶ τοῦ Ἔρ.* ‖ *περὶ τούτου τοῦ Ἔρ.* Ψ — *αἴτιος* ‖ om. Ψ — *Τρῳάδι* ‖ *Τρωάδι* ΓΦ — *οὕτως* ‖ *οὕτω* Ω — *δι' ἣν* ‖ *δι' ἧς* Ψ — *ἀλλ' ἡ Μοῖρα* ‖ *ἀλλὰ ἡ Μ.* Γ

XX.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ
Parisini 690 = P

c. 1. *τοῦ Πλούτωνος* ‖ *Διονύσου κωλοάν οὐκωτοβάτου* ΨΦ — *ῥᾴδιον* ‖ *ῥάδιον* Γ *ῥάιδιον* Φ — *οὑτοσὶ* ‖ *οὗτος* ΩΓ — *ἐστιν* ‖ om. P — *ἐσιὼν* ‖ *εἰσιὼν* ΨΩΦP — *ἐνδόξους* ‖ *ἐπισήμους* ΩΓ — *οὗτος δὲ Ὀ.* ‖ *ἔπειτα Ὀ.* ΨΦP *εἶτα Ὀ.* ΩΓ

c. 2. *ἔρριπται* ‖ *ἔριπται* Ω — *πολὺς* ‖ *σαφὴς* Ψ — *οὗτος δὲ ὦ Αἰακέ* ‖ *οὗτος μὲν ὦ Μένιππε* P *οὗτος δὲ ὦ Μ.* Φ — *τίς ἐστι;* ‖ om. ΦP — *ΑΙΑΚ.* ‖ om. P — *Κῦρος ἐστιν· οὗτος δὲ Κροῖσος* ‖ *Κ. ἐστὶν οὗτος Ξέρξης οὗτος δὲ Κρ.* Φ — *ὁ δ'* ‖ *καὶ ὁ* Ω — *ὑπὲρ αὐτὸν* ‖ *παρ' αὐτῷ* ΩΨΓ — *Σαρδανάπαλλος* ‖ *Σαρδανάπαλος* Γ *Σαρδανάπωλος* P — *ὁ δ' ὑπὲρ τούτους* ‖ *ὁ δ' ὑπὲρ αὐτοὺς* P — *ἐκεῖνος δὲ* ‖ *καὶ* P — *ἐκεῖνος ... Ξέρξης* ‖ om. ΨΦ — *εἶτα* ‖ om. P — *ὦ κάθαρμα* ‖ om. ΩΓ — *Ἑλλήσποντον* ‖ *Ἑλήσποντον* P — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Γ — *Σαρδανάπαλλον* ‖ *Σαρδανάπαλον* ΨΦ *Σαρδανάπωλον* P — *κόρρης* ‖ *κόρης* ΨP — *διαθρύπτεις* ‖ *διατρύπης* Ω *διαθρύψεις* P — *γὰρ* ‖ om. Γ — *αὐτοῦ τὸ κρανίον* ‖ *τὸ κρανίον αὐτοῦ* P — *ἀλλὰ* ‖ om. ΩΓ lacuna in Ψ — *πάντως* ‖ *πάντως αὐτῷ* ΩΨΓ — *γε ὄντι* ‖ om. *γε* ΩΓ

c. 3. *καὶ τοὺς σοφούς* ‖ om. *καὶ* PΦ — *οὗτος* ‖ om. Φ[1] om. P — *ἐστί* ‖ *ἐστιν* Φ — *Χαῖρε* ‖ *χαίρετε* ΩΓ — *ἢ ὅτι* ‖ om. *ἢ* Γ — *ἐθέλῃς* ‖ *θέλῃς* ΨΦ — *νὴ Δία* ‖ om. *Δία* ΩΨΓP — *σύ γε* ‖ om. *γε* ΩP — *ἐστί σοι* ‖ om. *ἐστί* ΩΓ — *φέρε ἴδω* ‖ *φέρ' ἴδω* Ψ — *οὐ τοῦτό σοι* ‖ *οὔ τι σοι* ΩΓ *οὔτοι* Ψ — *ἔμαθον* ‖ *ἔμαθεν* Φ[1 m.] — *κύαμοι* ‖ *κάμοι* (ras. in *κα*) Ψ

c. 4. *Σόλων* ‖ *ὁ Σ.* ΨΓ — *Ἐξηκεστίδου* ‖ *Ἐξεστίδου* P — *Θαλῆς* ‖ *θαλλῆς* Ψ — *ἐκεῖνος* ‖ om. P — *παρ' αὐτοὺς* ‖ *παρ' αὐτοῖς* ΩP — *ἑπτὰ* ‖ *ἔπειτα* Φ — *πλέως* ‖ *πλέος* P *ἀνάπλεως* ΩΨΓ — *ὥσπερ* ‖ *καθάπερ* ΩΓ — *ὁ τὰς φλυκταίνας* ‖ *ὁ ταῖς φλυκταίνας* ΩΨΓ — *ἐξηνθηκὼς* ‖ *ὅλως ἐξηνθ.* Ψ *ὅλως ἐξηνθ.* ΩΓ — *ἡμίεφθος* ‖ *ἡμιαίφθος* Γ — *σαυτὸν* ‖ *σεαυτὸν* Γ — *ἐς τ. κρ.* ‖ *εἰς τ. κρ.* ΩΨΓΦP — *μελαγχολία τις* ‖ om. *τις* P — *μὰ Δί'* ‖ *μὰ Δία* ΩΨ — *κενοδοξία* ‖ *καινοδοξία* Ψ — *τῦφος* ‖ *τύφος* Φ — *κρηπῖσιν* ‖ *κρηπίσιν* Φ — *ἀνάξιον* ‖ *ἄξιον* ΨΦ[m. 1] — *πλὴν ἀλλ'* ‖ om. *ἀλλ'* ΨΦP — *τὸ σόφισμα ὤνησεν* ‖ *ὤνησεν τὸ σ.* Ψ — *ποῦ ποτε ἄρα ἐστίν* ‖ *ποῦ ποτ' ἐστὶν ἄρα* Ψ — *ἐβουλόμην* ‖ *ἠβουλόμην* Ψ — *ἐνθάδε* ‖ *ἐνθάδ'* Ψ — *εἴη τοῦτο* ‖ *τοῦτο εἴη* Ω, om.

τοῦτο ΦΡ — *τὸ γνώρισμα* ‖ om. *τὸ* ΩΨΓ — *τὸν σιμὸν* ‖ *τὸν σημὸν* Ρ — *σιμοὶ* ‖ *σημοὶ* Ρ
c. 5. *λέγουσι* ‖ *λέγουσιν* Ρ — *αὐτὰ* ‖ om. Γ — *θεάσαιτο* ‖ *θεάσοιτο* ΓΦΡ — *ἄκροι φιλ.* ‖ *ἄκρ. φιλ. μαλὰ πολλοὶ* Ρ — *μαλὰ πολλοὺς ἑώρακα* ‖ *μάλα πολλοὶ* ΩΓ, om. *πολλοὺς ἕωρακα* Φ, om. *μαλὰ πολλοὺς* Ρ — *ἀλλὰ* ‖ *τὰ δὲ ἄλλα* ΩΓΡ — *ἑώρακας* ‖ *ἑορακας* Γ — *καὶ Πλ.* ‖ *ἢ Πλ.* Γ — *αὐτὸς* ‖ *ἐπὶ τούτῳ* Ψ — *περὶ ἐμοῦ* ‖ *περὶ δὲ ἐμοῦ* Γ — *τοιαῦτα* ‖ *τοιαῦτα πάντα* Ρ — *γοῦν* ‖ *οὖν* ΨΦ — *καὶ ταῦτα* ‖ om. *καὶ* ΨΡ — *δεῖ γὰρ οἶμαι* ‖ *οἶμαι γὰρ* Ω — *ἔφασκον ταῦτα* ‖ *ἔφασκον τοιαῦτα* Ρ — *εἰρωνείαν* ‖ *εἰρωνίαν* ΓΦ — *ᾤοντο τὸ πρᾶγμα* ‖ *τὸ πρ. ᾤοντο* ΩΓ
c. 6. *εἰσιν οὗτοι* ‖ *οὗτοι εἰσιν* ΩΓ — *καὶ ὁ τοῦ Κλ.* ‖ om. *καὶ* Ρ — *Κλεινίου* ‖ *κανικλείου* (?) Ρ — *μέτει* ‖ *μέτη* Γ — *μέτει τὴν* ‖ om. Φ, om. *μέτει* Ρ — *τὴν σαυτοῦ τέχνην* ‖ *τ. σεαυτοῦ τ.* Γ *τὴν σαυτοῦ μεγίστην τέχνην ἀσκεῖς* Ρ — *τῶν καλῶν* ‖ *τοῖς καλοῖς* Ρ — *ἂν* ‖ om. Ρ — *ἥδιον* ‖ om. ΦΡ, om. sed suprascr. Ψ — *πράττοιμι* ‖ *ἄλλο πρ.* Γ — *πλησίον ἡμῶν* ‖ *πλ. εἰμι* (?) Ρ — *Μὰ Δί'* ‖ *μὰ Δία* Γ — *ἐπεὶ παρὰ τὸν Κροῖσον καὶ τὸν Σ.* ‖ *ἐπὶ τὸν Κροῖσον γὰρ εἶμι καὶ Σ.* Ω — *Σαρδανάπαλον* ‖ *Σαρδανάπωλον* Ρ *Σαρδανάπαλλον* Φ — *ἄπειμι* ‖ om. Ω — *γελάσεσθαι* ‖ *γελάσασθαι* Ω — *ἀκούων* ‖ *ἐκείνων* Ψ — *μὴ καί τις* ‖ *μη κε τις* Γ *μηδὲ* (?) *τις* Ρ — *νεκρῶν* ‖ *νεκρὸς* Γ *νεκρῶν ὢν* Ψ — *λάθῃ* ‖ *λάθη* Γ *λάθοι* Ψ — *τὰ λοιπὰ δ' ἐσαῦθις* ‖ *τὰ πολλὰ δὲ εἰσαῦθις* ΓΡ — *ἄπιθι* ‖ om. Φ

XXI.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A
Laurentiani 77 = Φ

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΚΕΡΒΕΡΟΥ ‖ *Μένιππος Κέρβερος* A
c. 1. *ὁ Σωκράτης* ‖ om. *ὁ* Ψ — *κατῄει* ‖ *κατήιει* Φ — *παρ'*

ὑμᾶς ‖ πρὸς ἡμᾶς Φ — ἀνθρωπίνως ‖ ἀνθρωπικῶς ΨΦ — ὁπότ' ἐθέλοις ‖ ὁπότε θέλεις Ω ὁπότε ἐθέλοις Γ — παντάπασιν ‖ om. ΨΦ[1m.] — ἀτρέπτῳ ‖ ἀτρέπτωι Φ — τῷ προσώπῳ ‖ τῶι προσώπωι Φ τῷ φρονήματι Ψ — προσιέναι ‖ προσίεσθαι ΨΦ — καὶ . . . δεδιέναι ‖ om. ΨΦ — ἑστῶσιν ‖ ἑστῶσιν Φ — δακὼν ‖ δακῶν Φ[1m.] — τῷ κονείῳ ‖ τοῦ κωνειοῦ (sic) Ω τῶι κωνείωι Φ τῶι κονίωι Γ — τοῦ ποδός ‖ τοὺς πόδας (sic) Φ — ὥσπερ ‖ ὅσπερ Φ — ἐκώκυεν ΓΦ

c. 2. οὐκ ἄκων ‖ οὐ κακὸν Φ — ὃ πάντως ‖ ὡς π. Ψ — θαυμάσωνται ‖ θαυμάσονται ΓΦ — πάντων γε τῶν τοιούτων ‖ om. γε Ω πάντων καὶ τούτων Φ? — ἂν ἔχοιμι ‖ om. ἂν Ψ om. Φ[1m.] — τὰ δὲ ἔνδοθεν ‖ om. τὰ Ω τὸ δὲ ἔνδ. ΓΑ — ἐσῄειτε ‖ εἰσῄειτε ΓΦ — μηδ' ‖ μὴ δὲ Γ

XXII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = Α
Laurentiani 77 = Φ
Parisini 690 = Ρ

ΧΑΡΩΝΟΣ ‖ *ΠΟΡΘΜΕΩΣ* Γ

c. 1. ἀπόδος ‖ ἀπέδου corr. rec. m. in ἀπόδου Ψ — κατάρατε ‖ κάκιστε Ψ — πορθμεῖα ‖ πορθμία Ω, c. ras. in ι ΨΡ — τοῦτό σοι ‖ τοῦτοι (sic) Ψ — φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν ‖ οὐ γὰρ οὕτω σε διεπορθμεύσαμεν Ψ om. σε Ρ — λάβοις ‖ λάβοι Α — παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος ‖ π. τ. μηδὲν ἔχοντος Ρ παρ' ἐμοῦ ὀβολὸν οὐδένα Ψ — δ' οὐκ Ρ — ἄγξω σε ‖ ἄγξω σε ὦ μιαρέ Ρ — ὦ μιαρέ, ἢν μὴ ἀποδ. ‖ om. ὦ μιαρέ Ρ — ἀποδῷς ‖ ἀποδῶς Γ ἀποδῶις Φ — κἀγὼ ‖ καὶ μὴν ΩΓΦΑΡ — σου ‖ om. ΓΡ — διαλύσω τὸ κρανίον ‖ τὸ κρανίον παραλύσω, suprascr. rec. m. δια ΩΓΑ διαλύσω σου τὸ

κρανίον P — *ἔσῃ* ‖ om. ΨΦP — *πεπλευκὼς* ‖ *πέπλευκας* Φ — *σοι* ‖ om. ΩΓAP

c. 2. *νὴ Δί'* ‖ *νὴ Δία* ΩΓP — *ὠνάμην* ‖ *ὀναίμην* ΩΓA — *γε* ‖ om. Ω — *εἰ μέλλω* ‖ *εἰ μέλλω γε* ΩΓ — *καὶ ὑπερεκτ.* ‖ om. P — *ἕνεκα* ‖ *ἕνεκεν* P — *καὶ νεωλκ.* ‖ om. *καὶ* ΨΓΦP — *νεωλκήσας* ‖ *νεολκήσας* Ψ — *πλὴν* ‖ om. P — *ἔχω* ‖ *ἔχων* P — *ὡς κομίζεσθαι δέον* ‖ *κομίζειν δέον*, om. *ὡς* ΓΩP — *προῖκα* ‖ *ἄπροικα* Ψ — *οὐ προῖκα, ὦ βέλτ.* ‖ *ὦ β. οὐ προῖκα* P — *οὐ προῖκα* ‖ *οὐκ ἄπροικα* Ψ — *συνεπελαβόμην* ‖ *ἐπελαβόμην* ΨΦP — *ἔκλαον* ‖ *ἔκλαιον* $Ω^{1m}$Γ — *μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν* ‖ *τῶν ἄλλων ἐγὼ μόνος ἐπιβατῶν ὀδυρομένων* ΩΓA — *πρὸς πορθμέα* ‖ *πρὸς τὸν πορθμέα* Ψ *πρὸς τα πορθμῖα* A *πρὸς τὰ πορθμεῖα* Γ — *σε δεῖ* ‖ *σοὶ δεῖ* Φ — *οὐ θέμις* ‖ *οὐ γὰρ θέμις* ΩΨΓ

c. 3. *ἄπαγε* ‖ *ἀπάγαγε* Ω — *ἐς τὸν β.* ‖ *εἰς τ. β.* ΓP — *χάριεν* ‖ *χάριν* Ψ *χτώρ|ν* (sic) P — *ἐπὶ τούτῳ* ‖ *ἐπὶ* *τοῦτο* (ω supra) *τούτῳ* (sic) Ψ — *παρὰ τοῦ Αἰακοῦ* ‖ om. ΩΓ — *πήρα* ‖ *πήρα* Γ — *πόθεν τοῦτον* ‖ om. *τοῦτον* P — *τὸν κύνα* ‖ *τ. κ. τοῦτον* P — *οἷα δὲ* ‖ om. *δὲ* P — *ἁπάντων* *πάντων* P — *ἐπισκώπτων* ‖ *ἐπισκόπτων* Ψ — *ᾄδων* ‖ *ἄδων* Γ *ἄιδων* Φ — *Ἀγνοεῖς* ‖ *γνοεῖς* P — *ὅντινα* ‖ *ὁποῖον* ΦP — *κουδενὸς αὐτῷ μέλει* ‖ om. ΨΦ *οὐδενὸς αὐτῷ μέλει* ΩΓA, *δὲ*, om. *κουδενὸς αὐτῷ μέλει* P — *ἂν λάβῃς* ‖ *ἂν λάβοις* Ψ

XXIII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ
Gorlicensis = A

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ ‖ *ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ* Γ *πρωτεσίλεως. Πλούτων* A

c. 1. *θύγατερ* ‖ *θυγάτηρ* A — *δέῃ* ‖ *δέηι* Φ — *Πρωτεσίλεως* ‖ *Προτεσιλαως* Γ *Πρωτεσίλαος* Φ — *Ἰλίῳ* ‖ *Ἰλίωι* Φ — *ἀφεθεὶς* ‖ *ἀφεθῆναι με* Ψ — *ἔρωτα* ‖ *τρόπον* Ψ — *τῆς γυναικὸς* ‖ *τὴν γυναῖκα* Ψ — *ἣν νεόγ.* ‖ *τὴν νεογ.* A — *καταλιπὼν* ‖ *ἀπολιπὼν* Ω — *ᾠχόμην* ‖ *ὠχόμην* Γ

c. 2. *ἀφίξεται γὰρ* ‖ om. *γὰρ* Φ — *καὶ οἶσθα* ‖ om. *καὶ* Ω — *τί σε* ‖ *τίς σε* Ψ — *μίαν ἡμέραν ἀναβ.* ‖ om. Ψ — *κἀκείνην* ‖ *κακείνην* Φ — *λήψει* ‖ *λήψηι* ΩΨΦ — *γέγονε* ‖ *γίνεται* ΨΦ — *οὐ θέμις . . . πώποτε* ‖ om. ΩΓ

c. 3. *παρέδοτε* ‖ *παρέδωτε* Ψ — *Ἄλκηστιν* ‖ *Ἀλκίστην* Ψ — *θελήσεις* ‖ *θέλεις* Ψ — *γυμνὸν ὢν* ‖ *γ. ὂν* Ψ — *ἐκείνῃ νύμφῃ* ‖ *ἐκείνηι νύμφηι* Φ — *δυναμένη διαγνῶναι* ‖ *διαγνῶναι δυναμένη* ΩΨΓΦ — *ἴασαι* ‖ *ἴσαι*, suprascr. *α* Ω — *ἐπειδὰν* ‖ *ἐπειδᾶν* Φ — [*ἐν*] *τ. ρ.* ‖ *ἐν* hab. ΨΓ — *ῥάβδῳ* ‖ *ῥάβδωι* ΓΦ — *Φερσεφόνῃ* ‖ *Περσεφόνηι* Ω — *συνδοκεῖ* ‖ *δοκεῖ* Ω — *τοῦτον* ‖ *αὐτὸν* Ψ

XXIV.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ

c. 1. *ὅτι ἐν Ἀλ.* ‖ om. *ὅτι* Ω — *Ἁλικαρνασσῷ* ‖ *Ἁλικαρνασσῶι* Φ — *οἷον* ‖ *οἷον* suprascr. *ω* (sic) Φ

c. 2. *ἡ ἰσχὺς ἐκ. ἔτι σοι* ‖ *ἡ ἰσχ. ἔτι σοι ἐκείνη* ΩΨΓΦ — *εὐμορφίας* ‖ *εὐνομίας* Ψ — *λίθοι* ‖ om. Ψ — *φής* ‖ *φῇς* Φ m. 1

c. 3. *πάντα* ‖ *ὄντα* Ψ — *τάφον* ‖ *τάφρον* Ψ — *ἑαυτοῦ* ‖ *ἑαυτω* (?) Ψ — *ἔμελεν* ‖ *ἔμελλεν* Ψ *ἔμελλεν* eraso altero *λ* Φ — *αὐτοῦ* ‖ *τούτου* ΩΓΦ — *ἀνδραποδωδέστατε* ‖ *ἀνδραπατε* in ras.

XXV.

Lectiones Codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ
Gorlicensis = A

ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ ‖ om. Γ

c. 1. *εὐμορφότερός* ‖ *εὐμορφώτερος* Ψ *εὐμορφώτερον* Γ — *πότερος . . . Θερσίτης* ‖ om. Φ 1 m. — *πότερος* ‖ *ὁπότερος* Ψ — *τοῦτο* ‖ om. Ψ — *ἤδη τοῦτο* ‖ *τοῦτο ἤδη* Ψ — *εὐμορφότερον* ‖ *εὐμορφώτερον* Ψ

c. 2. *ὅμοιος* ‖ *ὅμοια* Ψ — *ἄρα* ‖ om. Ψ — *συνεστράτευον* ‖ *συνεστρατεύοντο* Ψ — *βλέπω ἃ* ‖ *ἃ βλέπω* ΩΨΓΦ — *εὐμορφότερος* ‖ *εὐμορφώτερος* Ψ — *ὦ Μεν.* ‖ om. *ὦ* Ψ — *ἐν ᾅδου* ‖ *ἐν τῷ ἅδῃ* A — *ὅμοιοι* ‖ *ὅμοια* A — *ὅμοιοι ἅπαντες* ‖ *ὅμοιοι ἐσμὲν πάντες* Ψ — *Ἐμοὶ μὲν οὖν* ‖ om. Ψ, *οὖν* om. Φ

XXVI.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ

c. 1. *ἐπιθυμήσειας* ‖ *ἐπεθύμησας* ΩΓ — *τίς δαί σε* ‖ *τίς δέ σε* Ω *τί δέ σε* Ψ — *ἔρως τοῦ θανάτου* ‖ *τ. θ. ἔρως* Ω — *οὐκ ἦν ἔτι* ‖ *οὐδέν τι* ΩΓ — *ἀπολαύειν* ‖ *ἀπέλαυον* ΩΓ — *ἔγωγε* ‖ *καὶ ἔγωγε* Γ — *οὐ ταὐτὸν* ‖ suprascr. *οὐχ ἁπλοῦν* ΩΓ — *ἀπολαύων* ‖ *ἀπέλαυον* ΩΓ — *αἱ αὐταὶ* ‖ om. *αἱ* Γ — *γιγνόμενα* ‖ *γινόμενα* Φ — *ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρῳ* ‖ *ἀκολουθοῦν θατέρῳ* ΨΦ — *ἐνεπλήσθην γοῦν* ‖ *ἐνεπλ. οὖν* ΩΓ — *ἐν τῷ αὐτῷ* ‖ om. *αὐτῷ* ΨΦ — *ἀλλὰ καὶ* ‖ om. *καὶ* ΩΨ — *μὴ μετασχεῖν* ‖ om. *μὴ* ΩΨΦ — *ἐν ᾅδου* ‖ *ἐνάδου* Γ — *πῶς* ‖ om. Ψ — *φέρεις* ‖ *εἰπέ*, suprascr. *ἐπιφέρεις* Ψ

c. 2. *ἐν φωτὶ* ‖ *ἐν τῷ φ.* ΩΓ — *ἢ καὶ* ‖ om. *καὶ* ΨΦ — *σκότῳ* ‖ *σκότω* Γ *σκότωι* Φ — *διψῆν* ‖ *διψεῖν* Γ —

πεινῆν ‖ πεινεῖν Γ — ἀλλ᾽ ἀνεπ. ‖ ἀλλὰ ἀν. Ψ — ἀνεπιδεεῖς ‖ ἀτελεῖς ΩΓ — ἁπάντων ‖ πάντων ΩΓ — μὴ περιπίπτῃς σαυτῷ ‖ μὴ περιπίπτεις σαυτῷ Γ — ἐς τὸ αὐτὸ ‖ εἰς τ. αὐτὸ Γ — περιπέσῃ ‖ περιστῇ Γ — φῄς ‖ ἔφης ΩΓ — εἰ ‖ om. Ω — εἰ τῶν ‖ om. Γ — ταὐτὸν ‖ τὸ αὐτὸ ΩΓ — τἀνταῦθα ‖ τὰ ἐνταῦθα ΩΓ ἐνταῦθα Ψ — ὅμοια ‖ ὅμοιον Ψ — ὄντα ‖ om. Φ — δεήσει ‖ δεήσῃ Ψ — σε ‖ γε Φ — ἐς ἄλλον β. ‖ εἰς ἀλ. β. Ω — τί οὖν ‖ om. οὖν Ψ — ἂν ‖ om. ΩΓ — φασί ‖ φασί, add. καὶ χρῆν ΩΦ — ἀρέσκεσθαι ‖ πᾶσιν ἀρ. ΩΓΦ — αὐτῶν ἀφόρητον ‖ ἀφ. αὐτῶν Ψ

XXVII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Laurentiani 77 = Φ
Gorlicensis = A

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ καὶ κράτητος ‖ *ΑΝΤ. Κ. ΚΡΑΤ. Κ. ΔΙΟΓΕΝ.* Φ *ΔΙΟΓ. ΑΝΤ. ΚΡΑΤ.* A

c. 1. περιπατήσαντες ‖ περιπατήσοντες ΩΓΦ — οἷοί τέ εἰσι ‖ οἷοί τινές εἰσι ΩΓ — καὶ γὰρ ἂν ‖ om. ἂν ΩΓΑ — ἡδὺ τὸ θέαμα ‖ τὶ θέαμα ἡδὺ ΨΦ — καὶ ἱκετεύοντες ‖ om. καὶ Φ — οὐδὲν δέον ‖ om. ΨΦ — ἔγωγ᾽ οὖν ‖ ἐγὼ δὲ ΨΦ — ὑμῖν . . . διήγησαι ‖ om. Ψ — ὑμῖν ‖ om. Φ — ἑωρακέναι ‖ om. ΨΦ ἑορακέναι Γ — παγγέλοια ‖ παγ. ἐρεῖν ΨΦ

c. 2. Καὶ ἄλλοι μὲν ‖ οἱ μὲν ἄλλοι ΨΦ — Ἰσμηνόδωρος ‖ μινόδωρος Ψ μηνόδωρος Φ — Μηδίας ‖ μηδείας ΓΦ — Ὀροίτης ‖ ὀρώδης Ψ Ὀρύτης Γ[1m.] ὀρύτ—ησ Φ m. rec. in rasura — οὖν ‖ om. ΨΦ — Ἰσμηνόδωρος ‖ μινόδωρος Ψ μηνόδωρος Φ — γὰρ ‖ om. ΨΦΑ — ὑπὸ τῶν λ. ‖ om. τῶν Φ — λῃστῶν ‖ ληιστῶν Φ — περὶ τ. Κ. ‖ ὑπὸ ΩΓ — ἐς Ἐ. ‖ om. ἐς ΩΓ — Ἐλευσῖνα ‖ Ἐλευσιναδε ΩΓ — ἔστενέ τε ‖ om. τε ΩΓ ἔστενε δὲ A —

εἶχε ‖ *εἶχεν* ΓΦ — *ἃ νεογνὰ* ‖ *τὰ νεογμὰ ἃ* ΨΦ — *κατελελοίπει* ‖ *καταλελοίπει* Φ — *ἑαυτῷ* ‖ *αὐτὸν* ΩΓ *ἑαυτὸν* Ψ — *καὶ . . . ἐπεμέμφετο* ‖ om. Φ[1m.] *ᾐτιᾶτο* ΩΓ — *ὅς* ‖ *ὡς* ΩΓΑ — *ὑπερβάλλων* ‖ *ὑπερεκδραμὼν* Ψ — *πολέμων* ‖ *πολεμίων* ΩΨΓ *λῃστῶν* Α — *διοδεύων* ‖ om. ΩΓ — *ἐπηγάγετο* ‖ *ὑπήγετο* ΩΓ — *ἐπηγάγετο . . . τέτταρα* ‖ om. Γ — *φιάλας πέντε* ‖ *φιάλας τὲ*, om. *πέντε* Φ — *τέτταρα* ‖ *τέσσαρα* ΩΓ — *μεθ'* ‖ *ἐφ'* Ψ — *ἑαυτοῦ* ‖ *ἑαυτὸν* Ψ — *ἔχων* ‖ *κομίζων* ΩΓ

c. 3. *δὲ Ἀρσάκης* ‖ *δ' Ἀρσ.* Γ — *γηρ. γὰρ* ‖ om. *γὰρ* ΩΓ — *νὴ . . . ἄσεμνος* ‖ lacuna in Ψ — *καὶ γὰρ* ‖ *καὶ γὰρ καὶ* Α — *Ἀράξῃ* ‖ *ἀρραξη* Ψ *Ἀράξηι* Φ — *προϋπεξορμήσας* ‖ *προεξορμήσας* ΩΓΑ *ὑπερεξορμήσας* Ψ — *ἀποσείεται* ‖ *ὑποδύεται* Γ — *τοῦ Ἀρσάκου* ‖ *τὸν Ἀρσάκου* ΩΓ — *τὸν κόντον* ‖ om. *τὸν* ΩΓ — *ὑποθεὶς δὲ τ. σ.* ‖ *οὗτος δὲ ὑποθεὶς τ. σ.* Φ — *σάρισαν* ‖ *σάρεισαν* Γ

c. 4. *πληγῇ* ‖ *πληγῆι* Γ *πληγῆι* Φ — *τοῦτο* ‖ *τουτί* ΓΑ — *Ῥᾷστ' ὦ Ἀν.* ‖ *ῥᾶστα ὦ Ἀν.* Φ — *ἐπήλαυνεν* ‖ *ἀπήλαυνεν* ΩΓ — *προβεβλημένος κόντον* ‖ *κόντον πρ.* ΨΦ — *ἐπειδὴ* ‖ *ἐπεὶ* Φ *ἐπὶ* Ψ — *ἀπεκρούσατο* ‖ *παρεκρούσατο* ΩΓ — *προσβολὴν* ‖ *προβολὴν* Ψ — *καὶ παρῆλθεν* ‖ *ἐπειδὴ παρῆλθεν* Ψ *ἐπειδὴ* in ras. Φ — *αὐτὸν* ‖ *αὐτῷ* Ψ — *ἐς τὸ γόνυ* ‖ om. *τὸ* Φ — *σαρίσῃ* ‖ *σαρείσῃ* Γ — *ὑπὸ θυμοῦ* ‖ *ἀπὸ θυμοῦ* Φ — *διαπείραντα ἑαυτὸν* ‖ *ἑαυτ. διαπ.* ΩΓ, om. *ἑαυτὸν* Ψ — *ἐκ τοῦ βουβῶνος* ‖ *ἐς τὸν βουβῶνα* ΩΓ — *ἄχρι* ‖ *ἄχρις* Ψ — *δ' ὅμως* ‖ *δὲ ὅμως* ΨΦ — *τῶν ἄλλων* ‖ *τοῖς ἄλλοις* ΩΓ

c. 5. *γε Ὀρ.* ‖ *γ' Ὀρ.* ΩΓ — *Ὀροίτης* ‖ *Ὀρύτης* ΓΦ in ras. *Ὀρώδης* Ψ — *Ὀρ.* ‖ add. *ὁ ἰδιώτης* Ψ — *οὐδ' ἑστάναι* ‖ *οὐδὲ ἑστ.* ΨΦ — *ἐπὰν* ‖ *ἢν* ΩΓΦ — *βαίνοντες* ‖ *ἐπιβαίνοντες* ΩΓ, om. Ψ — *ἀκροποδητὶ* ‖ *ἀκροποδιτὶ* ΩΦ — *ὥσπερ* ‖ *ὥσπερ οἱ* Φ — *βαδίζουσιν* ‖ *βαδίζουσι* Ω — *ὥστε ἐπεὶ* ‖ om. ΩΓ — *καταβαλὼν* ‖ *κατ. οὖν* Α — *ὁ βέλτιστος* ‖ *ὁ δὲ βελτ.* ΓΑ — *αὐτὸν* ‖ *αὐτὸς* ΩΓ *ἑαυτὸν* Ψ — *ἐκόμισεν* ‖ *ἐκόμισε* ΩΓ — *ἄχρι* ‖ *μέχρι* ΩΓΑ — *πορθμεῖον* ‖ *πορθμιον* Γ

c. 6. *Κἀγὼ* ‖ *ἐγὼ* ΩΓΑ — *ὁπότε* ‖ *ὅτε* Ψ — *οὐδ' ἀνέμ.* ‖ *οὐδὲ ἀν.* ΩΓΑ — *ἀλλ' ἀφ.* ‖ *ἀλλὰ* Ψ — *προσδραμὼν* ‖ lacuna in Ψ, *προδραμὼν* ΩΓΑ — *ἐπὶ τὸ πορθ.* ‖ *πρὸς τὸ πορθ.* Ψ — *πορθμεῖον* ‖ *πορθμιον* Γ — *πλεύσαιμι . . . καὶ* ‖ lac. in Ψ *πλεύσοιμι* ΩΓ — *παρὰ τὸν πλοῦν* ‖ *π. τ. π. δὴ* Ψ — *ἐπ' αὐτοῖς* ‖ *ἐν αὐτοῖς* Ψ

c. 7. *τῶν ξυνοδοιπόρων* ‖ om. *τῶν* ΨΦ — *ξυνοδ.* ‖ *συνοδοιπόρων* ΩΓΑ — *Βλεψίας τε* ‖ om. *τε* Ψ — *δανειστικὸς* ‖ *δανειστὴς* Φ — *ὁ ἐκ. Π.* ‖ om. *ὁ* Φ — *ἐκ Πίσης* ‖ *ἐκ Πειραιῶς* ΩΓ et margo Φ — *δαν. ὁ ἐκ Πίσης* ‖ *δωρι*, seq. lacuna Ψ — *Ἀκαρνὰν* ‖ *καρνὰν* Γ — *ἑταίρας* ‖ *ἑτέρας* (αι supra) A — *ὁ ἄθλιος* ‖ om. *ὁ* ΩΨΓΦ — *δέ γε* ‖ om. ΨΦ, *γε* om. Ω — *ἐς ὑπερβ.* ‖ *εἰς ὑπερβ.* ΩΓΑ — *ἐς τὸ ἀκριβ.* ‖ *εἰς τὸ ἀκρ.* ΩΓΑ — *τῷ* ‖ *τῶ* Γ *τῶι* Φ — *εἰ τάλ. ἔχων* ‖ *ὅς τ. ἔχ.* Ψ — *ὁμοῦ χίλια* ‖ *χ. ὁμοῦ* ΨΦ — *ἐνενηκοντούτης* ‖ *ἐνενηκονταετὴς* Ω *ἐνενηκοταετὴς* Γ *ἐνηκοντούτης* Φ m. 1 — *ἔστενε* ‖ *ἔστενεν* Φ — *σεαυτὸν* ‖ *σαυτὸν* ΩΓΦ — *δέον* ‖ *δὲ οὐ* Ψ *δὲ οὗ* Φ — *ὑπὸ* ‖ *ἀπὸ* ΩΓ — *ἑαυτοῦ* ‖ *αὐτοῦ* ΨΦ — *πολλὴν τὴν ἄνοιαν* ‖ *π. τινα ἀν.* ΩΓΑ — *ὡς τὰ χρ.* ‖ *ὅτι τὰ χρ.* ΨΦ — *ἐφύλαττε* ‖ *ἐφύλαττεν* Φ — *οὐδὲν* ‖ *μηδὲν* ΨΦ — *ἐς ἀεὶ* ‖ *εἰς ἀεὶ* ΩΓ, om. *ἐς* ΨΦ — *νομίζων* ‖ om. ΨΦ — *παρέσχον τότε* ‖ *παρέσχοντο* ΩΓΑ

c. 8. *ἀποβλ. δὲ* ‖ om. *δὲ* ΩΨΦΑ — *ἀποβλ. . . χρὴ* ‖ om. *χρὴ* Φ m. 1 — *ἀποσκοπεῖν* ‖ *ἀποσκ. χρὴ* Φ — *πολλοί γε* ‖ *π. δὲ* ΨΦ 1 m. mut. in *δὴ* rec. m. — *καὶ πάντες* ‖ om. *καὶ* ΨΦ 1 m. — *γέροντες* ‖ *γεγηρακότες* ΨΦ

c. 9. *οὖν* ‖ om. ΨΦ — *ἀφιγμένος* ‖ *ἀφικνούμενος* ΩΓΑ — *που* ‖ om. Ψ — *τις* ‖ om. ΩΓ — *σατράπης* ‖ *σατράπης τις* ΩΓΑ — *οὐδὲ τοῦτο* ‖ *οὐ δῆτα* ΨΦ — *ἀνιᾷ σε* ‖ *ἀνιᾶ σε* Φ *σε ἀνιᾶ* Γ *σε λυπεῖ* Ω — *τεθνάναι* ‖ *ἰέναι* Φ — *οὐδὲν . . . . ἐγεγόνειν* ‖ om. Φ 1 m. — *τοιοῦτον* ‖ *τοιοῦτο* Ψ — *ἐγεγόνειν* ‖ *ἐγενόμην* Ψ — *ἀμφὶ* ‖ *περὶ* Ψ — *καὶ ὁρμιᾶς* ‖ lac. in Ψ — *εἶχον* ‖ *ἔχων* Ψ *ἔχον* Φ m. 1 — *ἐς ὑπερβ.* ‖ *εἰς ὑπ.* ΩΓΦΑ — *ἄτεκνός τε* ‖ *ἄτ. γε* Φ — *καὶ προσέτι* ‖ lac. in Ψ — *Εἶτα . . . Ναί* ‖ lac.

in Ψ — ἦν τὸ φῶς ‖ om. ἦν Ψ — φευκτέον ‖ ἄφυκτον ΨΑ — ὦ γέρον ‖ om. Φ[1 m.], γέρων om. ὦ Γ — μειρακιεύῃ ‖ μειρακεύῃ ΓΨ — (Huc usque manus antiqua cod. Φ) — οὖν ‖ om. ΩΓ — ἔτι ‖ om. Ψ — ἐν τῷ γήρᾳ ‖ om. τῷ Ψ γήρα Γ — ἤδη ‖ om. Ψ — μή καί τις ‖ μηκέτις Γ — ὑπερίδηται ‖ ὑπερείδηται Γ — ἀπόδρασιν ‖ ἀποδράσειν ΩΓΑ

XXVIII.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, 436 = Ψ Vaticani 90 = Γ

c. 1. οὐκέτι ‖ lacuna in Ψ — ἡμῖν ὁμοίως ‖ ὁμοίως ἡμῖν Ω — ὁμοίως ‖ ὅμοια Ψ — τὰ ὄμματα κενά, μόνον δὲ αἱ χῶραι αὐτῶν ‖ ὁμοίως ὅμοια κεναὶ μόναι χῶραι Γ — μόνον δὲ αἱ ‖ μόναι Ω — οὐκέτ' ‖ οὐκέτι Ω — τίς ‖ ὅστις Ω ὅτις Γ — ὁ Φινεὺς ‖ om. ὁ Ω — ἦν ‖ om. ΩΓ — ἢ τίς ‖ ἢ ὅστις Ω ἢ ὅτις Γ — Λυγκεύς ‖ Λιγκεύς Ψ — καὶ ἀνὴρ ‖ om. καὶ Ψ — ἀνὴρ ‖ ἄρρην ΩΓ — ἐπειράθης ἡδίονος ‖ ἡδίονος ἐπειρ. ΩΓ — ὁπότε ‖ ὅτε ΩΓ — ἀμείνων .... γυναικεῖος ‖ om. Ψ — ἀπραγμονέστερος γὰρ ‖ om. γὰρ Ω — παρ' ἔπαλξιν ‖ παρ' ἐπάλξεσιν ΩΓ — οὔτ' ἐν ‖ οὔτε ἐν ΩΨΓ — ἐν ἐκκλησίᾳ ‖ ἐν ἐκκλησίαις Γ — οὔτ' ἐν δικαστηρίοις ‖ οὐδ' ἐν δικ. ΩΓ οὔτε ἐν δ. Ψ

c. 2. οἷα ‖ οἷον ΩΓ — ὡς ‖ om. Ω — τὸν ἐκ τῶν ᾠδ. ‖ om. τὸν ΩΓ — ἔτεκές ποτε ‖ add. ὦ Τειρεσία ΩΓ — τῷ βίῳ ‖ om. ΩΓ — ἐρωτᾷς ‖ ἐρωτᾶς Γ — ῥᾴδιον ‖ ῥάδιον Γ — δ' ὅλως ‖ δὲ ὅμ. ΨΓ — ὅλως ‖ ὅμως ΩΨΓ — ἱκανὸν ‖ καλὸν Ψ — καὶ μήτραν ‖ om. καὶ Γ — εἶχον ‖ καὶ εἶχον ΩΓ — μόριον ‖ χωρίον Γ χόριον Ω — ἀνεφράγη ‖ ἐνεφράγη Ψ — καὶ .... ἀπεσπάσθησαν ‖ om. Ω — ἀπεσπάσθησαν ‖ ἀπετάθησαν ΨΓ — ἀνέφυ ‖ ἀνεφύη Γ — ἀνέφυ ... ἐξήνεγκας ‖ lacuna in Ψ — ἀνεφάνης ‖ ἐφάνης Ψ — τί σοι β. ‖ om. σοι Ψ — δ' οὖν μοι ‖ μοι δ' οὖν Ψ γοῦν Γ — τοῦθ' ‖ ταῦθ' ΩΓ

c. 3. *Σὺ οὖν* ‖ *σὺ δὲ* ΩΓ — *Ἤν που . . . ἐντύχω* ‖ *ἤ που . . . ἐντυχὼν* ΩΓ *εἴ που . . . ἐντύχω* Ψ — *τι καὶ* ‖ om. ΩΓ — *λέγουσι* ‖ *λέγουσιν* Ψ — *ἔμαθες* ‖ *ἐμάνθανες* Ψ *Ὁρᾷς; ἀγνοεῖς* ‖ *ὁρᾷς ὡς ἀγνοεῖς* Γ — *θεῶν* ‖ *ἀγαθῶν* Ψ — *ἐπήρωσε* ‖ *ἐπήρωσεν* Γ — *Ἔτι ἔχῃ* ‖ *ἔτι ἔχεις* Γ *τί ἔχεις* Ω — *τοῦτο* ‖ om. Ω

XXIX.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

c. 1. *σαυτὸν* ‖ *σεαυτὸν* ΩΓ — *ἐμέλλησας* ‖ *ἐμέλησας* Ψ — *τί* ‖ om. ΩΓ — *ὁπότε ἧκε* ‖ *ὁπ. ἧκεν* Γ *ὅτε ἥκει* Ψ — *ὑπεροπτικῶς* ‖ *ὑπεροπικῶς* Ω — *μεγάλα* ‖ *μέγα* Ψ — *αὐτὸς γὰρ* ‖ *αὐτὸς γοῦν* ΩΓ — *ἐπὶ τ. ὁπλ.* ‖ om. *ἐπὶ* Ψ — *Ἠξίωσας* ‖ *ἠξίους* ΩΓ — *πολὺ* ‖ om. Ω *πολλοὶ* ΨΓ — *παρεχωρήσατε μοι* ‖ add. *τῶν ἄθλων* ΩΓ add. *τῶν ὅπλων* A

c. 2. *σοὶ* ‖ om. Ψ — *παραδοῦναι τῶν ὅπλων* ‖ *τῶν ὅπλ. παραδοῦναι* ΩΨΓ *παραδιδόναι* Ψ — *κινδύνους* ‖ *κινδυνεύειν* ΨΓ — *ὑπέμενεν* ‖ *ὑπομένει* Ψ — *ἐπὶ Τρωσὶ* ‖ *περὶ Τρ.* — *ἐγὼ* ‖ om. Ψ — *ἡ Ἀθηνᾶ* ‖ om. *ἡ* ΩΨΓ — *τοῦτ' ἐπιτάττοι* ‖ *τοῦτο ἐπ.* ΩΨ

XXX.

Lectiones codicum Marcianorum 434 = Ω, *436* = Ψ
Vaticani 90 = Γ
Gorlicensis = A

ΜΙΝ. ΚΑΙ ΣΩΣΤΡ. ‖ *Μιν. Ηρμης Σωστρατος* A

c. 1. *ληστὴς* ‖ *ληστὴς* Γ — *οὑτοσὶ* ‖ *οὗτος* ΩΨ — *ἐς τὸν* ‖ *εἰς τ.* ΩΓA — *ὑμεῖς* ‖ *ἡμεῖς* Ψ — *ἐς τὸν Ἠλ.* ‖ *εἰς τ. Ἠλ.* ΩΓA — *τὰς μακάρων νήσους* ‖ om. *τὰς* Ψ — *παρὰ τὸν βίον* ‖ *περὶ τ. β.* Ψ — *ἀκούσω* ‖ *ἀκούω* Ψ — *καὶ*

δικ. ‖ om. *καὶ* ΨΓ — *ἐρήσομαι* ‖ *εἰρήσομαι* Γ — *σε* ‖ om. A — *ὡς* ‖ *ὅπως* Ψ — *διακρίνωμεν* ‖ *διακρίνομεν* Ψ

c. 2. *Ὁπόσα . . . δηλαδή* ‖ om. Ω — *ἐπεκέκλωστο* ‖ *ἐπικεκλωστο* Ψ — *ὑπὸ τῆς Μοίρας* ‖ om. Ψ — *ἐδρῶμεν* ‖ *δρῶμεν* Ψ — *τῇ Κλωθοῖ* ‖ *ἡ Κλωθὼ* Ψ — *τοίνυν* ‖ *οὖν τις* ΩΓ — *τις* ‖ om. Ω — *φονεύσειε* ‖ *φονεύσειεν* ΩΓ — *βιαζομένῳ* ‖ *βιαζόμενος* ΩΓ — *ὑπηρετεῖ* ‖ *ὑπερατῇ* Γ m.1 — *γὰρ* ‖ om. Ψ — *ὄργανον ὂν τοῦτο* ‖ *τ. ὀργ. ὂν* Ω — *πρώτῳ* ‖ *πρώτως* Ω — *ἐπιδαψιλεύει* ‖ *ἐπιδαψιλεύῃ* Γ — *τις* ‖ *τινα* Ψ — *ἥκῃ* ‖ *ἥκει* Ψ — *ἰστέον* ‖ *οἰστέον* A — *τίνα* ‖ om. Ψ — *κομίσας* ‖ *πεμφθεὶς* Ψ

c. 3. *ὅπως* ‖ *πῶς* Γ — *τιμῶν* ‖ *τιμήσεις* Γ — *διακονησαμένους* ‖ *διακονησομένους* Γ — *δὴ* ‖ *δεῖ* Γ — *ἐκεῖνό γε* ‖ om. *γε* ΩΨ — *ἂν* ‖ om. ΓA — *τὸ ἀντιλέγειν* ‖ om. *τὸ* ΩΓ — *ἴδοις* ‖ *ἴδῃς* Ψ — *γιγνόμενα* ‖ *γινόμενα* ΩΓ — *ἐξετάζοις* ‖ *ἐξετάζεις* ΓA — *σὺ* ‖ om. Ψ — *ἐρωτήσεως* ‖ *ἐπερωτήσεως* ΩΓ — *τις* ‖ om. Ψ — *τὰ ὅμοια ἐρωτᾶν* ‖ *ἐρ. τὰ ὅμοια* ΩΓ — *διδάξῃς* ‖ *διδάξεις, εἰ* in ras. Γ

LUCIANI MENIPPUS S. NECYOMANTIA.

Lectiones Codicum Marciani 434 = Ω
Vaticanorum 87 = 𝔄, *90* = Γ
Parisini 3011 = C
collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *μέλαθρον* ‖ *μέλαθρα* ΩΓ — *σε γ' εἶδον* ‖ *σ' ἐσεῖδον* Ω *σε ἐσεῖδον,* om. *γ'* Γ *ἐσεῖδον,* om. *σε* C — *ἄλλος* ‖ *ἄλλος τις* ΩC — *Μένιππος ὅλος* ‖ *Μενίππους ὅλους* Ω𝔄ΓC — *τί οὖν* ‖ *τί δ'* ΩΓC — *προσιτέον δὲ ὅμως* ‖ *πλὴν ἀλλὰ προσιτέον* Ω — *πόθεν* ‖ *καὶ πόθεν* ΩΓC — *πολὺν γὰρ χρόνον* ‖ *πολὺς γὰρ χρόνος* Ω𝔄C — *κᾆτα ἐξ* ‖ *κᾆτ' ἐξ* 𝔄 — *ἀλλ' ἔτ' ἔμπνουν* ‖ *ἀλλὰ ζῶντα,* om.

ἔτ' 𝔄 — μ' ‖ με 𝔄 — τί δ' ἡ αἰτία σοι ‖ τί δ' ἂν αἰτία, om. σοι 𝔄 — τῆς καινῆς ‖ τ. καινῆς ταύτης C — ταύτης ἀποδημίας ‖ om. ταύτης Ω — Νεότης . . ἡ ὁδός ‖ om. 𝔄 — καὶ λέγε ‖ om. καὶ ΩC — οὗτος ‖ om. 𝔄 — ἀλλ' ἤ ‖ ἀλλ' ἢ Ω — οὕτως ‖ om. 𝔄 — ἐρραψῳδεις ‖ ἐραψῴδεις 𝔄C — συγγενόμενος ‖ ξυγγενόμενος Γ — ἀνεπλήσθην ‖ ἐνεπλήσθην C — καὶ αὐτόματα . . . ἔρχεται ‖ om. 𝔄

c. 2. οἱ ἐν τῇ πόλει ‖ om. οἱ ΩΓC — ἀλλ' οἷα ‖ ἄλλο ἢ 𝔄 — ἐπιορκοῦσι ‖ ἐπιορκοῦσιν Γ — καὶ κακοδαίμονες ‖ om. καὶ C — τὰ ψηφίσματα ‖ om. τὰ ΓC — οὐδεμία μηχανή ‖ οὐδεμιᾶι μηχανῆι Γ — τὸ διαφυγεῖν ‖ om. τὸ ΩΓC φεύγειν om. τὸ ΓC — τὰ ἀπόρρητα ἐξαγορεύειν ‖ ἐξαγορεύειν τὰ ἀπόρρητα ΩΓC — μηδαμῶς ‖ μὴ δῆτα Γ — τῶν λόγων φίλῳ ἀνδρί ‖ φίλῳ ἀνδρὶ τῶν λογ. ΓC — τοὐπίταγμα ‖ τὸ ἐπίταγμα ΓC — ἀσφαλές ‖ εὐσεβές ΓC — πλὴν ἀλλὰ ‖ om. ἀλλὰ 𝔄 — γε ‖ δὴ 𝔄 — ὦγαθέ ‖ ὦ ἀγαθέ Ω — μάλιστ' ‖ μάλιστα ΩΓC — ἡ ἐπίνοιά σου ‖ αἰτία σοι 𝔄 — τίς δὲ ‖ τίς δ' ΩΓC — εἶτα ἑξῆς ‖ εἶθ' ἑξῆς ΩΓC — παραλιπεῖν ‖ παραλείπειν Γ

c. 3. τὰ περὶ τῆς γνώμης τῆς ἐμῆς ‖ τὴν γνώμην τὴν ἐμὴν, om. τὰ περὶ 𝔄 — καὶ ὅθεν ‖ om. καὶ ΩΓC — καὶ ἁρπαγὰς καὶ δίκας ‖ om. 𝔄 — πάντα ταῦτα ‖ τ. π. 𝔄 — ἐνόμιζον ‖ ἡγούμην 𝔄 — εἶναι ‖ om. 𝔄 — ἐκνώμην ‖ ἐκινούμην 𝔄ΓC — πάλιν αὖ ‖ π. ἂν 𝔄 — μήτε στασιάζειν ‖ om. 𝔄 — μηδὲ εἰδὼς ‖ μὴ εἰδὼς Γ οὐκ εἰδὼς 𝔄 — ἄν ποτε τοὺς θεοὺς ‖ τ. θ. ἄν ποτε Γ, om. ἄν ποτε 𝔄 — τοὺς θεοὺς μοιχεῦσαι ‖ τ. θ. ἄν ποτε μ. ἡγούμην 𝔄 — πρὸς ἀλλήλους ἡγούμην ‖ om. ἡγούμην 𝔄 — εἰ μὴ ὡς ‖ ὡς εἰ μὴ Ω — τούτοις ‖ om. 𝔄 — ὑπελάμβανον ‖ om. 𝔄

c. 4. διηπόρουν ‖ ἠπόρουν C — ἐγχειρίσαι ‖ ἐγχειρῆσαι Γ — ἁπλῆν ‖ ἀπαλὴν ΩC — μάλιστα ‖ om. 𝔄 — ἐπισκοπῶν ‖ om. ΩΓC — ὥστε μοι . . . βίον ‖ om. 𝔄 — τὸν τ. ἰδιωτῶν βίον ‖ τῶν ἰδ. τοῦτον βίον, om. τὸν Γ — ἐπιρραψῳδῶν ‖ ἐπιραψωδων 𝔄 ἐρραψῴδουν ΓC ἐ . . ρα-

ψωδον in rasura Ω — *ἔμπαλιν* ‖ *αὖ πάλιν* ΩΓC — *τὸν πλοῦτον αὐτὸν* ‖ om. *αὐτὸν* 𝔄 — *χρὴ καὶ* ‖ *καὶ χρὴ* Γ — *τὸ πάντων ἀτοπώτατον* ‖ *τὸ π. δεινῶν ἀτοπ.* Γ *τὸ π. δεινὸν καὶ ἀτοπώτατον* C — *ὅτι* ‖ om. ΩΓ — *περὶ* ‖ *περὶ μὲν γάρ τοι* ΩΓC — *ἐναντιωτάτων* ‖ *ἐναντίων* 𝔄 — *τῷ θερμὸν* ‖ *τῷ* in ras. Ω *τὸ θ.* C — *τῷ ψυχρὸν* ‖ *τὸ ψ.* C — *ταῦτα εἰδ.* ‖ *ταῦτ' εἰδ.* Γ — *θερμὸν* ‖ *θερμόν τι* ΓC — *εἴη τι* ‖ om. *τι* ΓC

c. 5. *πολλῷ δὲ* ‖ *ἔτι δὲ πολλῷ* ΩΓC — *τούτων ἐκεῖνο* ‖ *τοῦτο ἐκείνων* ΩC — *ἀλογώτερον* ‖ *ἀτοπώτερον* ΩΓC *γελοιότερον* 𝔄 — *ἐναντιώτατα* ‖ *ἐναντιωτάτοις* Γ — *τοῖς αὐτῶν λόγοις* ‖ om. *τοῖς* Γ — *αὐτῶν διαφερομένους* ‖ om. 𝔄 — *χάριν* ‖ *ἕνεκα* Ω — *τὰ πάντα καὶ πράττοντας καὶ λέγοντας* ‖ *πάντα* (om. *τὰ*) *ἐπιτηδεύοντας* ΩΓC — *μόνῃ ταύτῃ* ‖ *ταύτης*, om. *μόνῃ* 𝔄

c. 6. *τῆσδε τῆς ἐλπ.* ‖ *ταύτης τῆς ἐλπ.* ΩΓC — *ἐμαυτὸν* ‖ *ἐμαυτῷ* 𝔄 — *ὅτι μ. π.* ‖ *ἐπεὶ μ. π.* ΩΓC — *καὶ σφόδρα* ... *διαβεβοημένων* ‖ om. 𝔄 — *τὸ ἀληθὲς* ‖ *τἀληθὲς* ΩΓC — *ἔτι* ‖ om. 𝔄 — *ἕνεκα* ‖ *ἕνεκεν* 𝔄 — *ἐς Βαβυλῶνα* ‖ *εἰς Βαβ.* ΓC, *εἰς* corr. in *ἐς* Ω — *δὲ αὐτοὺς* ‖ *δ' αὐτ.* ΓC — *ἐπῳδαῖς τε* ‖ *ἐπ. καὶ* ΩΓC — *ἀνοίγειν τε* ‖ om. *τε* 𝔄 — *ὃν ἂν βούλωνται* ‖ *ὃν βούλονται*, om. *ἂν* Γ — *μόγις* ‖ *μόλις* 𝔄

c. 7. *παραλαβὼν δὲ* ‖ *παρ. δὴ* ΩΓC — *εἴκοσιν* ‖ *εἴκοσι* Ω — *κατάγων* ‖ *καταγαγὼν* ΩΓC — *Εὐφρ.* ‖ *Εὐφρ. ἕωθεν* 𝔄 — *ῥῆσίν τινα* ‖ om. *τινα* ΩC — *ἐπίτροχόν τι* ‖ *ἐπίτρεχόν τι* 𝔄 — *πλὴν* ‖ *πλὴν ἀλλ'* ΩΓC — *μετὰ δ' οὖν* ‖ *μετὰ γοῦν* 𝔄 — *ἐπανῄειν* ‖ *ἐπανῄει* ΩΓC𝔄 — *ἀπαντώντων* ‖ *ἁπάντων* Ω *ἁπάντων τούτων* C — *σιτία μὲν* ‖ *σιτία ἦν*, om. *μὲν* ΩΓC *σιτίον μὲν* 𝔄 — *δὲ ἅλις* ‖ *δ' ἅλις* ΓC — *ἐκάθηρε* ‖ *καθῆρε* Ω *ἐκάθηρεν* Γ — *περιήγνισε* ‖ *περιήγνισεν* Γ — *ἄλλοις πλείοσιν ἅμα* ‖ *ἅμα πλείοσιν* (om. *ἄλλοις*) Ω — *ὅλον με* ‖ *με ὅλον* ΩΓC — *ἐς τ. οἰκ.* ‖ *εἰς τ. οἰκ.* ΩC

c. 8. *ἐνεσκεύασε* ‖ *ἐνεσκευάσας* Γ — *πίλῳ* ‖ *πείλῳ* Γ — *Μένιππον μὲν* ‖ om. *μὲν* 𝔄 — *οὐ γὰρ συνίημι* ‖ *οὐ συν-*

ἵημι γὰρ 𝔄 — *τοῦτό γε* ‖ *γε τοῦτο* 𝔄 — *ἐς Ἅιδου* ‖ *εἰς Ἅιδου* Γ — *παρελθεῖν* ‖ *διελθεῖν* Ω *ἂν διελθεῖν* ΓC

c. 9. *δ' αὐτῷ* ‖ *δὲ αὐτῷ* ΓC — *ἄλλ'* ‖ *ἄλλα* ΩΓC — *ἅπαντα* ‖ om. 𝔄 — *ἐσεπλεύσαμεν* ‖ *εἰσεπλεύσαμεν* ΩΓC — *ἐς τὸ ἕλος* ‖ *εἰς τ. ἑ.* ΩΓC — *καὶ τὴν λίμνην* ‖ *καὶ εἰς τ. λ.* ΓC — *ἐς ἣν* ‖ *εἰς ἣν* ΩΓC — *ἔς τι χωρίον* ‖ *εἴς τι χ.* ΩC — *εἰς ὃ* ‖ *ἐς ὃ* 𝔄 — *δὴ* ‖ *δὴ* 𝔄, *καὶ δὴ* Γ — *κατεσφάξαμεν* ‖ *ἐσφάξαμεν* 𝔄 — *περὶ αὐτὸν* ‖ *περὶ τὸν βόθρον* 𝔄 — *ἐσπείσαμεν* ‖ *ἐσπέσαμεν* Γ — *οὐκέτ'* ‖ *οὐκέτι* Ω — *ἐπαινὴν* ‖ *αἰπαινὴν* 𝔄 — *καὶ βαρβαρικά* ‖ om. *καὶ* 𝔄

c. 10. *ἅπαντα* ‖ *πάντα* 𝔄 — *ἡ ὑλακὴ* ‖ om. *ἡ* ΩΓC𝔄 — *ὑλακὴ* ‖ *ὑλακτὶ* Ω — *καὶ πόρρωθεν* ‖ om. *καὶ* ΩΓ — *ὑπερκατηφὲς* ‖ *κατηφὲς* ΩΓC — *ἦν καὶ σκυθρωπόν* ‖ *καὶ σκυθρωπὸν ἦν* ΩΓC — *ἔδδεισεν* ‖ *ἔδεισε* ΩC𝔄 — *Ἀϊδωνεύς* ‖ *ἀδωνεὺς* Γ — *δέους* ‖ *φόβου* ΩΓC — *μέν τι* ‖ *μέν τοι* C — *καὶ παρεκίνησε* ‖ om. C — *ἐκηλήθη* ‖ *ἐκοιμήθη* 𝔄 — *ἀφικόμεθα* ‖ *ἀφεικόμεθα* Γ *ἤλθομεν* 𝔄 — *οὐδ' ἐπαιρ.* ‖ *οὐδὲ ἐπ.* ΩΓ — *ἤδη* ‖ om. 𝔄 — *πορθμεῖον* ‖ *πορθμεῖον* ex *πορθμιον* in ras. Ω — *ἀνάπλεων* ‖ *ἀνάπλεον* Γ — *τραυματίαι . . . ἐνέπλεον* ‖ om. 𝔄 — *ἐμοὶ δοκεῖν* ‖ *ὡς ἐμοὶ δοκεῖν* C — *συντετριμμένος* ‖ *συντετριμμένον* 𝔄 — *ἐσεδέξατο* ‖ *εἰσεδέξατο* ΩC — *με* ‖ om. ΩΓC — *ἄσμενος* ‖ *ἀσμένως* ΩΓC — *καὶ διεπόρθμευσέ τε* ‖ om. 𝔄 — *ἀποβᾶσι* ‖ *ἀποβὰς* ΩΓC

c. 11. *δὲ ἐγὼ* ‖ *δ' ἐγὼ* 𝔄 — *ἔνθα δὴ* ‖ *ἔνθαδε δὴ* ΩΓ — *σκιαί* ‖ *ψυχαί* C — *παραγινόμεθα* ‖ *παρεγενόμεθα* ΩΓC — *παρειστήκεσαν* ‖ *παρεστήκεισαν* Ω — *καὶ ἀλάστορες καὶ Ἐρινύες* ‖ *καὶ Ἐρινύες καὶ ἀλάστορες* ΓC *Ἐριννύες* 𝔄 — *ἑτέρωθεν* ‖ *ἑτέρωθε* Ω *ἑτέρωθι* C — *τινες ἐφεξῆς* ‖ *ἑξῆς*, om. *τινες* 𝔄 — *εἶναι* ‖ *εἶναι τελῶναι* ΩΓC — *καὶ τελῶναι* ‖ om. h. l. Ω — *καὶ ὁ τοιοῦτος ὅμιλος* ‖ om. *ὁ* 𝔄 — *οἵ τε πλούσιοι* ‖ om. *τε* ΩΓC — *καταμαρτυροῦσι καὶ* ‖ om. ΩΓC — *παρὰ τ. β.* ‖ *περὶ τ. β.* 𝔄 — *αὐτῶν* ‖ om. 𝔄 — *τῶν σωμάτων* ‖ *ἀπὸ τῶν σωμ.* 𝔄

c. 12. ἐς τὸν ‖ εἰς τ. ΩΓC — πλούτοις ‖ πλούτῳ ΩC — μονονουχὶ καὶ ‖ om. καὶ ΩC — περιμενόντων ‖ περιμένων Ω — ἐκεῖνα πάντα ‖ π. ἐκ. ΩC — δυναστείας ‖ δυναστίας Γ — ὥστε ‖ ὥστ' Ω — ταῦτα ὁρ. ‖ ταῦθ' ὁρ. 𝔄 — παρὰ τὸν βίον ‖ περὶ τ. β. 𝔄 — ἐφύσα ‖ ἐφυσᾶτο ΩC — πολλοὶ μὲν ἕωθεν ‖ ἕωθεν πολλοὶ μὲν 𝔄 — πυλώνων ‖ προθύρων 𝔄 — παρειστήκεσαν ‖ παραστήκεισαν 𝔄 παρειστήκεισαν Γ — αὐτοῦ ‖ αὐτῶν 𝔄 — μόγις ‖ μόλις ΩΓC

c. 13. καὶ πρὸς χάριν ‖ om. καὶ ΩC — ἐδικάσθη ‖ ἐδ. δίκη ΩC ἐδ. ἡ δίκη Γ — τοι ‖ om. 𝔄 — τε καὶ δεινὰ ‖ om. 𝔄 — καὶ ὑπὸ . . . καταμαρτυρ. ‖ om. 𝔄 — σκιᾶς ‖ στοᾶς Ω — αὐτὸν τῶν πεπαιδευμένων ‖ αὐτὸν πεπαιδευμένοις, om. τῶν 𝔄 αὐτῶν τῶν πεπαιδευμένων ΓC

c. 14. φίλε ‖ φιλότης ΩC — τρόχοι ‖ τρωχοι 𝔄 — ἐσπάραττε ‖ ἐσπάραττεν Γ — πτωχοί ‖ καὶ πτωχοί ΩΓC, om. πτωχοί 𝔄 — αὐτῶν ‖ τῶν κατεγνωσμένων ΩC — ἐγνωρίσαμεν ‖ ἐγνωρίσαμεν γε ΩΓC — ἐνεκαλύπτοντο ‖ ἐνεκάλυπτόν τε Ω — εἰ δὲ ‖ in ras. Ω — παρὰ τὸν βίον ‖ περὶ τ. β. 𝔄 — κακῶν ‖ καιρῶν 𝔄 — [χαλεπῶς ἔχοντα] ‖ om. 𝔄 χαλεπῶς τε ἔχοντα C

c. 15. ἡρωΐνας ‖ ἡρωΐδας ΩΓC — δ' ἔτι ‖ δὲ, om. ἔτι νεαλεῖς καὶ 𝔄 — Αἰγ. αὐτῶν ‖ Αἰγ. αὐτοὺς 𝔄 — διαγιγνώσκειν ‖ διαγινώσκειν 𝔄 — ὀστῶν ‖ ὀστέων ΩΓ — πλὴν ἀλλὰ ‖ om. ἀλλὰ 𝔄 — μόγις τε καὶ ‖ μόγις καὶ 𝔄 μόλις γε Γ — δ' ἐπ' ἀλλήλοις ‖ δὲ ἐπάλληλοι ΩΓ — ἀμαυροὶ ‖ καὶ ἀμαυροὶ ΩΓ — ἀμέλει ‖ ὥστε 𝔄 — σκελετῶν ‖ om. 𝔄 — ὁμοίων ‖ ὁμοίως Ω — Νιρέως ‖ Νειρέως Γ — μεταίτην ‖ om. 𝔄 — τὰ ὀστᾶ ‖ om. τὰ 𝔄

c. 16. ἐδόκει ‖ μοι ἐδόκει Ω — μακρᾷ ‖ μικρᾷ ΩC — πομπευταῖς ‖ πομπεύουσι ΩΓC — τὰ σχήματα ‖ om. τὰ 𝔄 — εἰ τύχοι ‖ ἡ τύχη 𝔄 — διεσκεύασε ‖ διεσκεύασεν Γ — περιέθηκε ‖ περιέθηκεν ΩΓ — ἐκόσμησε ‖ ἐκόσμησεν Γ — παρεσκεύασε ‖ παρεσκεύασεν Γ — παντοδαπὴν ‖ παντοδαπὴ Ω — δεῖ γενέσθαι ‖ δεῖν γενέσθαι

Ω — *οἰκέτου* ‖ *τοῦ οἰκέτου* 𝔄Γ — *καὶ αἰχμαλώτου* ‖ om. 𝔄 — *τοῦ Πολυκ.* ‖ om. *τοῦ* 𝔄 — *ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ γίγνεται* ‖ *ἐγένοντο οἷοίπερ ἦσαν πρὸ τοῦ γενέσθαι* ΩΓ *ἐγένετο οἷόσπερ ἦν πρὸ τοῦ γενέσθαι* Γ — *ἀγανακτοῦσιν* ‖ *ἀγανακτοῦσι* Ω — *οἰκείων* ‖ *οἰκίων*, corr. *οἰκεύων* Ω — *οἶμαι δέ σε* ‖ om. *σε* ΩΓC — *τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς* ‖ *ἐπὶ τῶν τ. σκ.* 𝔄 — *ἑωρακέναι* ‖ *ἑωρακ. σε* ΓC — *ὑποκριτὰς τούτους* ‖ om. *τούτους* Ω *τούτους ὑποκρ.* ΓC — *πρὸς τὰς χρείας* ‖ *πρὸς τὰς* om. sed marg. adscr. Ω — *καὶ καταβὰς* ‖ om. *καὶ* ΩC — *περίεισιν* ‖ *περιέρχεται* 𝔄 — *Ἀγαμέμνων* ‖ *Ἀγ. ὢν* 𝔄 — *Θεογείτονος* ‖ *ὁ Θεογ.* ΩΓC

c. 17. *εἰπέ μοι* ‖ *εἰπὲ δέ μοι* ΩΓC — *οἱ δὲ* ‖ *οὐδὲ* C — *τάφους* ‖ om. ΩC — *εὖ οἶδα* ‖ *εὖ οἶδα ὅτι* ΩΓ — *ἔρριπτο* ‖ *ἔριπτο* 𝔄 *ἔκειτο* ΩC — *ὁ Αἰακὸς* ‖ om. Γ — *ἀγαπῶντα κατακεῖσθαι* ‖ *κατ. ἀγαπ.* ΩC — *βασιλέας* ‖ *βασιλεῖς* ΩC — *Φίλ. γοῦν* ‖ *Φιλ. μὲν* C — *γωνιδίῳ* ‖ *γωνίαι* ΩΓ *γωνία* C — *ἀκούμενος* ‖ *ἀ. κούμενος* (sic) Ω — *σαπρὰ* ‖ *σαθρὰ* Ω𝔄ΓC — *πολλοὺς δὲ* ‖ *π. οὖν* 𝔄 — *Πολυκράτεις* ‖ *Πολυκράτας* ΩC *πολυκράτας* corr. in *εις* Γ

c. 18. *διηγῇ* ‖ *διηγεῖ* Γ — *ἔπραττε* ‖ *ἔπραττεν* Γ — *Διογένης* ‖ *ὁ Διογ.* Ω — *περιέρχεται* ‖ *περίεισι* ΩΓC — *ἅπαντας* ‖ *πάντας* ΓC — *σύνεισι* ‖ *σύνεστι* ΩΓC — *ἐπεφύσητο αὐτῷ* ‖ om. *αὐτῷ* 𝔄 — *παροικεῖ* ‖ *συμπαρῴκει* ΩΓC — *Σαρδαναπάλλῳ* ‖ *Σαρδαναπάλῳ* C

c. 19. *ὅπως* ‖ *ὅπως ἐν ἀρχῇ* ΓC — *πάμπολυ* ‖ *πολὺ* ΩΓC — *ἰδὼν* ‖ *ὁρῶν* ΩΓC — *βία* ‖ *βίαι* ΓC — *ἀλαζονεία* ‖ *ἀλαζονείαι* ΓC — *ὑπεροψία* ‖ *ὑπεροψίαι* ΓC

c. 20. *παρὰ τὸν βίον* ‖ *περὶ τὸν βίον* 𝔄 — *δεδόχθω* ‖ *δόκται*, suprascr. *χθω* Γ — *ἄχρι* ‖ *ἄχρις* Ω𝔄 — *διαγάγωσι* ‖ *διάγωσι* C — *καὶ ἀχθοφ. . . . ἐλαυνόμενοι* ‖ om. 𝔄 — *εἶπε* ‖ *εἶπεν* Ω — *Νεκυσιεὺς* ‖ *Νεκυσιτιεὺς* Ω — *Ἀλιβαντίδος* ‖ *Ἀλιβαντίαδος* Ω *Ἀλιβαντιόδος* C — *Βριμὼ* ‖ *βρωμω* suprascr. *ι* Ω — *γίγνεται* ‖ *γίνεται* 𝔄 — *τὰ ἀνεγνωσμένα* ‖ *τὰ ἐγνωσμένα* 𝔄

c. 21. σοι ‖ σου ΩΓC — ἀφίγμην ‖ ἀφείγμην Γ — ποῖόν τινα ‖ ὅντινα 𝔄 — τὰ αὐτὰ ‖ ταὐτὰ C — περιιόντα ‖ om. 𝔄 — καὶ σωφρονέστερος ‖ om. 𝔄 — ὡς τῆς ἀφροσύνης ‖ om. ΩΓC — θηράσῃ ‖ θηράσει Γ

c. 22. ἀπαγαγών ‖ ἀγαγών ΩΓC — πρός τι χωρίον ‖ πρὸς τὸ χωρίον (το corr. in ι) Ω πρὸς τὸ χωρ. ΓC — ἀμαυρόν τι ‖ om. τι 𝔄 — κλειθρίας ‖ κλειθρία φῶς Γ — ἐσρέον ‖ εἰσρέον ΓC — ἐστὶ ‖ ἐστὶν Γ — τὸ ἱερὸν ‖ τὸ ἱρὸν 𝔄 — τὸ Τροφωνίου ‖ τοῦ Τ. ΩΓ𝔄C — κατίασι ‖ κατίασιν Ω κατέρχονται 𝔄 — ἥσθεις δὲ ‖ ἥσθεὶς δὴ ΓC

Lipsiae, typis I. B. Hirschfeldi.

LUCIANUS.

RECOGNOVIT

IULIUS SOMMERBRODT.

VOLUMINIS PRIMI PARS POSTERIOR.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCLXXXIX.

Non paenituit me exclusa hac tanta codicum farragine in parvo librorum numero acquiescere, quos num prout libebat elegerim an quod in optimis essent, hoc ipso primo volumine satis, opinor, diiudicari poterit.

Retinui autem in hac altera voluminis primi parte eandem quam in priore secutus sum viam, ut ubi satis idonea manuscriptorum praesidia deessent — et desunt in Luciano persaepe — ad coniecturarum fortunam confugerem, non illam quidem, ut dixeram, temere grassantem et tumultariam, sed rerum et sententiarum necessitate Lucianique sermonis proprietate rite temperatam. Quarum tamen si forte nihilominus nimia audacia accusabitur, adnotatione critica huic primi voluminis parti addita non semel me excusatum iri spero.

In lectionibus autem codicum afferendis hoc me effecisse puto, quod volueram, ut quae inter ipsos intercederet ratio, quae singulorum vel vitia vel virtutes essent, cerneretur.

Prorsus accuratae enim et verae codicum imagines non poterunt exprimi nisi photographicae artis adiumento. Quae quidem ars ad singulos libros iam adhiberi coepta

quemadmodum optandum est, ut aliquando ad omnes omnium scriptorum codices pertineat, sic his proximis saeculis fieri id non posse consentaneum est. Quamobrem equidem exacta iam aetate malui aucta in dies religiosissima cura pedetemptim rem promovere, quam quod summa assequi non potuerim, demisso animo iners desperare.

Plane vero et ex omni parte in hac editione, tantum abfuit, ut mihi viderer Lucianum emendasse, ut ultro innumera quasi digito monstrarem menda vulneraque, quibus etiamnum Lucianus laborat, cruce apposita (†) doctis hominibus sananda commendarem. Neque vero dubito, quin multis multorum deinceps et virorum et temporum studiis futurum sit opus, donec pristinus Luciano decor atque venustas sua restituatur.

Ad eorum codicum numerum, quibus in priore parte usus sum, accedunt in hac parte novi duo, unus Urbinas (121 Urb.), quem frustra a. LXXXIII Romae quaesiveram, Codici Vat. (87 𝔄) simillimus, alter Palatinus (73), uterque in bibliotheca Vaticana asservatus et a me a. LXXXVI ibi conlatus. Addidi etiam lectiones cod. Vat. 90 Γ ad Judicium vocalium (I. 1).

Praeterea cum vidissem in editione Jacobitzi maiore, quamvis is laudabiliter in describendis lectionibus cod. Gorlicensis (A) versatus sit, non pauca tamen deesse, totum illum codicem denuo contuli supplementaque, quae ad voluminis I utramque partem pertinerent, adiunxi. Simul cum his lectionibus alia quoque addenda et corrigenda adieci, quo, si quid damni per me illatum esset, sarciri aliquantulum posset detrimentum.

Fatendum est enim, in priore primi voluminis parte ordinanda typisque excudenda ex gravissimo morbo tum modo me refectum nonnulla magis minus levia fugisse.

De qua re cum iniquius iudicatum sit, hoc solum addo, ut humaniter dicam quod sentio, haud ita humanum visum fuisse ex minutissima aliqua parte totius libri sortem augurari, in ea potissimum causa, quam iure dicere licebat indictam. (Cf. Wochenschrift für klass. Philol. 1887 N. 31. 44. 49). Quod cum contendo, idem ea, quae litteris debetur, reverentia quam maxime cupio ut falsa emendentur, manca suppleantur, obscura illustrentur rogoque, ut qui posthac codices a me ipso collatos sunt excussuri testes sive bonae sive malae meae fidei exsistant.

Restat, ut quod neglexisse me maxime doleo hac occasione oblata gratissimo animo profitear, codicis Vat. 90 (Γ) collationem in Dialogis mortuorum viri illustrissimi de Nolhac benevolentiae me debere.

Haec postquam scripta sunt, prodiit nuper liber iuvenis doctissimi Nils Nilén de Luciani codice Mutinensi[1]), in quo statuit p. 29 „*non eo perventum esse adhuc, ut ad emendationem res redeat atque coniecturas, verum id agi, ut ad quem quaeque codicem pertineat varietas ostendatur.*“ [2]) Quod me quidem, quid sibi velit, in-

---

[1]) Luciani codex Mutinensis. Scripsit Nils Fredrik Nilén. Upsala. — Akademiska Bokhandeln.

[2]) Si tantum ageretur, ut novae lectiones proferrentur, sane vix opus esset in codicibus conferendis tempus consumere: tam magna est copia varietatum iam repertarum. Verum id agitur,

tellegere non posse ingenue fateor. Nam etsi constat cuiusque codicis formam figuram aetatem maxima diligentia, cuius ipse egregium in suo libello specimen exhibuit, examinanda, non minus tamen certum est, singuli codices quantum ad emendandos scriptores valeant, ipsarum lectionum praestantia censendum esse. Atque ut facile concedo, codices inprimis melioris et optimae notae iterum iterumque esse excutiendos, quod alter altero plus videat, plus sapiat, minime sane credo, ita non notos exploratosque Luciani esse codices, qui hucusque acerrimo non paucorum virorum studio conlati sunt, ut *recensendi ratio,* quemadmodum dicit Nilén, *e nova codicum* — omni umne? — *collatione repetenda sit,* hoc est, nisi fallor, ut quae hucusque manuscriptorum fide, Hemsterhusii, Cobeti, Madvigii, Fritzschii sagacitate reperta sunt, pro nihilo haberi oporteat.

---

ut ad quem quaeque codicem pertineat varietas ostendatur, neque eo perventum est adhuc, ut ad emendationem res redeat atque coniecturas.

ADNOTATIO CRITICA

AD VOL. I. P. I.

ADNOTATIO CRITICA

AD VOL. I. P. II.

VOL. I. P. II.

CODICUM LECTIONES

VOL. I. P. II.

ADNOTATIO CRITICA.

AD LUCIANI SOMNIUM.

(Vol. I. P. I. p. 1.)

c. 1. εἰ δέ τινα τέχνην τῶν βαναύσων ἐκμάθοιμι τούτων || ... τούτων ἐκμάθοιμι ΩΨ𝔄Γ Ups. Φ

c. 2. [καὶ λιθοξόος ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκίμοις] || λιθ. ... εὐδοκίμοις, om. καὶ ΑΩΓΨ Ups. CΦ Quamquam omitti possunt haec verba, minime tamen a ratione grammatica aberrant. Non enim recte iudicant, qui pro ἐν τοῖς μ. εὐδοκίμοις legendum esse censent ἐν τοῖς μάλιστα εὐδόκιμος contra optimorum codicum auctoritatem. Idem est enim λιθ. ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκίμοις quod λιθοξόος τῶν μάλιστα εὐδοκίμων, cuius genetivi partitivi usus apud Lucianum latissime patet. Cf. Apolog. c. 5. ποιητὴς τῶν καλλίστων. Sommerbrodt, Lucianea. Leipzig 1872. pag. 89. 90. — δίδασκε || διδάσκου Thom. Mag. — φύσεως ... τυχὼν δεξιᾶς || φύσεως ... ἔχων δεξιῶς ΨΓ𝔄Φ Ups. — εἰκότως || Placet jam Wichmanni coniectura ἐοικότας comprobata illa Pisc. c. 38. καὶ ὅμως ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς πάντα ἐοικότας.

c. 3. ἐπιτηδεία || ἐπιτήδειος ΩΨΓ Ups. Φ𝔄 — καὶ τόγε πρῶτον ἐκεῖνο καὶ σύνηθες τοῖς ἀρχομένοις ἐγίγνετο || καὶ τόγε π. ἐκεῖνο τὸ σύνηθες ... Sbdt. — ἐκέλευσέ μοι || ἐκέλευσεν om. μοι 𝔄

c. 4. ἀνολολύζων || ἀναλύζων (ἀνολύζων ΑΩΓΦC) —

Primum locum habet editionis Teubnerianae a Jacobitzio paratae lectio, sequitur ea, quam ipse elegi, adjecta tertio loco vel codicum vel virorum doctorum auctoritate.

τὴν νύκτα ὅλην ἐννοῶν ‖ *τὴν σκυτάλην ἀεὶ ἐννοῶν* Sbdt. (*τὴν σκυτάλην ἐννοῶν* primus Steigerthal).

c. 6. *καὶ αὐχμηρὰ* ‖ *καὶ* delendum videtur Schwartz.

c. 7. *οὐδὲ ἐπὶ λόγοις ἐπαινέσονταί σε πάντες* ‖ *πάντες* eiciendum esse mihi persuasi. Quae enim est hermoglyphicae natura, nihil magis ea despicit, quam vanam orationis gloriam ideoque sic potissimum sibi se conciliaturum putat Lycini animum, ut, si se sequatur, nunquam eum propter dicendi facultatem laudatum iri asseveret.

c. 8. *πῶς μὲν οὐ κλεινὸς . . . γένοιο* ‖ . . . *ἔσῃ* Bekker, sed redeo ad cod. 𝔄 lectionem *δόξεις*. — *βαρβαρίζουσα πάντοθεν εἶπεν* ‖ *β. πάμπολλα εἶπεν* ΑΩΨΓC — *τὰ πλεῖστα γάρ μου τὴν μνήμην ἤδη διέφυγεν* ‖ *τὰ πλ. . . . ἤδη μου τὴν μνήμην δ.* ΩΨΓ𝔄

c. 9. *τἀγαθὰ* ‖ *τὰ ἀγαθὰ* ΩΨ𝔄Γ Ups. Φ — *τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς, ἀεὶ τὸν προὔχοντα ὑποπτήσσων* ‖ *τῶν ἐκ τ. π. δήμου, εἰς ἀεὶ τὸν πρ. ὑποπτήσσων* Sbdt. sec. Ψ *τῶν ἐκ τ. π. δ. ἐς ἀεὶ προὔχοντα ὑποπτήσσων* — *εἰ νοῦν ἔχοι* ‖ *εἰ νοῦν ἔχει* Ψ

c. 10. *καὶ τὴν ψυχήν, ὅπερ σου κυριώτατόν ἐστι κατακοσμήσω* ‖ *κ. τ. ψυχήν σοι, ὅπερ κ. ἐστι κατακοσμήσω* Fritzsche.

c. 11. *ὁ βουλευσάμενός τι περὶ ἀγεννοῦς οὕτω τέχνης* ‖ *ὁ β. ἄρτι κ. τ. λ.* Sbdt. — *κἄν που ἀποδημῇς* ‖ *κἄν ποι ἀποδ.* Cobet.

c. 12. *ἂν δέ τι σπουδῆς ἄξιον ᾖ καὶ τοὺς φίλους ἢ καὶ τὴν πόλιν . . . καταλαμβάνῃ* ‖ *ἂν δέ τι σπ. ἄξιον ᾖ τ. φίλους ἢ καὶ τὴν πόλιν . . . καταλαμβάνῃ* Sbdt. Γ — *θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντές σε τῆς δυνάμεως τῶν λόγων καὶ τὸν πατέρα τῆς εὐποτμίας* ‖ *θαυμ. σε τῆς δ. τ. λ. καὶ τὸν πατ. τῆς εὐπαιδίας εὐδαιμονίζοντες* Sbdt. (*εὐπαιδίας* Ψ) — *ὁρᾷς τὸν Αἰσχίνην ὃς τυμπανιστρίας υἱὸς ἦν; ἀλλ' ὅμως αὐτὸν δι' ἐμὲ Φίλιππος ἐθεράπευσεν* ‖ *ὁρᾷς τὸν Αἰσχ., ὃς . . . ἦν, ὅπως αὐτὸν . . Φ. ἐθ.* Sbdt. (*ἀλλ' ὅπως* ΑΨ𝔄Γ Ups. Ψ) — *ὁ δὲ Σωκράτης καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῇ ἑρμογλυφικῇ τραφεὶς*

ἐπειδὴ . . . ηὐτομόλησεν ‖ fortasse pro τραφεὶς scribendum est ταχθεὶς, quod bene convenit et structurae et sequenti v. ηὐτομόλησεν Sbdt.

c. 13. ἀφεὶς δὲ αὐτοὺς ‖ Lgd. σὺ τούς. Halm.

c. 14. πληγὰς οὐκ ὀλίγας εὐθὺς ἀρχομένῳ ἐνετρίψατο ‖ πλ. εὐθὺς οὐκ ὀλίγας . . . ΩΨ𝔄Γ Ups. Φ — συνέπριε ‖ ἔπριε A Cob. (ἐ ras. πριεν Ω).

c. 15. ὅτι καλῶς τὴν δίκην ἐδίκασας ‖ [ὅτι . . . ἐδίκασας] Schwartz. — δείξασά τι ὄχημα ὑποπτέρων ἵππων τινῶν τῷ Πηγάσῳ ἐοικότων ‖ δ. τ. ὄχημα ὑπόπτερον, retinenda haec lectio omnium fere codicum (ΑΩΓΨ Ups. CΦ) consensu firmata. Cf. Piscat. c. 22. πτηνὸν ἅρμα — ὑφ ηνιόχει ‖ ἡνιόχει Ψ cf. Dial. deor. XII. 2. — ἀρθεὶς δὲ εἰς ὕψος ἐγὼ ἐπεσκόπουν ἀπὸ τῆς ἕω ἀρξάμενος ἄχρι πρὸς τὰ ἑσπέρια πόλεις καὶ ἔθνη καὶ δήμους ‖ ἀρθεὶς δὲ . . . ἐσκόπουν ἀπὸ τῆς ἑῴας ἀρξ. πρὸς τὰς ἑσπερίους πόλεις [καὶ ἔθνη καὶ δήμους] Sbdt. (ἐσκόπουν 𝔄Φ. ἀπὸ τῆς ἑῴας ἀρξ. 𝔄. πρὸς τὰς ἑσπερίους πόλεις 𝔄 Ups.) — τὸ σπειρόμενον [ἐκεῖνο] ‖ τὸ σπ. ἐκεῖνο ΩΨΓ𝔄Φ Ups.

c. 16. τὴν ἐσθῆτα ἐκείνην ‖ τὴν αὐτὴν ἐσθ. ἐκείνην Γ Ups. CΦ (τὴν αὐτὴν ἐκ. ἐσθ. A).

c. 17. ὅτε μήκισταί εἰσιν αἱ νύκτες ‖ [ὅτε . . . νύκτες] Hartm. Wichmann. — ὀνείρων παλαιῶν καὶ [ἤδη] γεγηρακότων ‖ om. ἤδη ΩΨ𝔄Γ Ups. ΦC — ὑποκριτάς τινας ‖ τινας ὑποκρ. ΨΓ Ups. Φ — ὡς ἐδόκει αὐτῷ καίεσθαι ἡ πατρῴα οἰκία ‖ ὡς ἐδ. αὐτῷ πυρκαϊὰ εἶναι ἐν τῇ πατρῴᾳ οἰκίᾳ Sbdt. (ὡς ἐδ. αὐτῷ καὶ ἐν τ. π. οἰκίᾳ. Ψ ὡς ἐδ. αὐτῷ πυρκαϊὰ ἀναστῆναι ἐν τ. π. οἰκίᾳ Dindorf) — ἐν πολέμῳ ‖ ἐν πολέμῳ καὶ μάχῃ 𝔄

c. 18. πρὸς τὴν ἧττω ἀποκλίνει ‖ πρὸς τὰ ἧττω Bk. Mehler.

AD LUCIANI PROMETHEUS ES IN VERBIS.
(Vol. I. P. I. p. 7.)

c. 1. ὡς ἐμοίγε ἱκανόν, εἰ μὴ πάνυ σοι γήϊνα ἔδοξε μηδὲ κομιδῇ ἄξια τοῦ Καυκάσου ‖ . . . μηδὲ κ. ἀνάξια

τοῦ Καυκάσου Sbdt. Non potest dubium esse, quin Lucianus in hoc dialogo stet a Prometheo itaque poenam ei inflictam ipsi honori potius quam dedecori esse iudicet. Quamobrem *ἄξια* mutavi in *ἀνάξια non indigna Caucaso*, id est *Prometheo*. Cui quidem coniecturae minime obstat c. 3. *εἴ γε μὴ οὕτω φρονοίην ἄξιος ἂν εἶναί μοι δοκῶ ὑπὸ ἑκκαίδεκα γυπῶν κείρεσθαι*, quae verba ironice dicta sunt ita ut Prometheus illam poenam irrideat. — *πόσῳ δικαιότερον ὑμεῖς ἂν εἰκάζοισθε τῷ Προμηθεῖ, ὁπόσοι ἐν δίκαις εὐδοκιμεῖτε . . . ζῶντα γοῦν ὡς ἀληθῶς καὶ ἔμψυχα ὑμῶν τὰ ἔργα, καὶ νὴ Δία καὶ τὸ θερμὸν αὐτῶν ἐστι διάπυρον*. Prorsus insulsa extrema haec sunt verba: *et calidum — est igne plenum*, neque quae medicina adhibenda sit hucusque repertum. Fortasse legendum — quamquam ne hoc quidem satis mihi placet — *καὶ τὸ θύμωμ' αὐτῶν ἐστι διάπυρον*. *Quanto iustius est vos comparare cum Prometheo, . . . vivunt enim ac spirant, quae vos agitis et summus* (*διάπυρον*) *est vester in dicendo ardor et impetus* (*θύμωμα*). (Cf. Longini *περὶ ὕψους* 24 v. 16. *ὅθεν οἶμαι κατὰ λόγον ὁ μὲν ῥήτωρ ἅτε παθητικώτερος πολὺ τὸ διάπυρον ἔχει καὶ θυμικῶς ἐκπεφλεγμένον*. Philostrati vitae soph. I. 17. *Δημοσθένης γὰρ μαθητὴς μὲν Ἰσαίου . . . ὑπερβάλετο αὐτὸν θυμῷ καὶ ἐπιφορᾷ.*) *θύμωμα* autem vox Aeschylea a Luciani sermone saepe poetico non abhorret. — *καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ Προμηθέως ἂν εἴη πλὴν εἰ μὴ διαλλάττοιτε* ‖ [*πλὴν*] Sbdt.

c. 2. *ἐπαγγέλλοντες* ‖ *ἀπαγγέλλοντας* Fr. — *δεῖγμα* ‖ *δῆγμα* Fr. — *ὥστε μοι ἐνθυμεῖσθαι ἔπεισι, μὴ ἄρα οὕτω με Προμηθέα λέγοις* ‖ . . . *μὴ* . . . *λέγεις* 𝔄 — *ἐπισκώπτοντες ἐς τὸν πηλὸν* ‖ . . . [*ἐς*] *τὸν πηλὸν* Sbdt. — *πάνυ εὐστόχως ἀποτετόξευται καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν δριμύτητα τῶν σκωμμάτων* ‖ *τῶν σκωμμάτων* delevi propter praecedens *ἐπισκώπτοντες*.

c. 3. *οὐ ταῦτα εἴκασέ σε τῷ Προμηθεῖ, ἀλλὰ τὸ καινουργὸν*

τοῦτο ἐπαινῶν ‖ ... [*ἐπαινῶν*] eieci vel numerorum ratione habita Sbdt. — *πρός τι ἄλλο ἀρχέτυπον μεμιμημένον* ‖ *πρός τι ἄλλο* [*ἀρχέτυπον*] *μεμ.* Sbdt. Cf. Imag. c. 15 *εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη.* c. 17 *εἰ μηδὲν ἀρχέτυπον ἐπιδεῖξαι ταύτης δυναίμην τῆς γραφῆς* — *τοιαῦτα ζῷα μορφώσας . . . ὡς εὐκίνητά τε εἴη καὶ . . . χαρίεντα* ‖ . . . *ὡς εὐκίν. εἶναι* Fr. K. Schwartz — *συνειργάζετο . . . ἡ Ἀθηνᾶ ἐμπνέουσα τὸν πηλὸν καὶ ἔμψυχα ποιοῦσα εἶναι τὰ πλάσματα* ‖ . . . [*εἶναι*]. Quamquam ferri potest *εἶναι* uncinis inclusi concinnitatis causa. Sbdt. — *ὁ μὲν ταῦτα ἂν εἴποι πρός γε τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος τὸ εἰρημένον* ‖ *ὁ μὲν ταῦτ'* [*ἂν*] *εἰπὼν πρὸς γε τ. εὐφ. ἐξηγούμενος ἂν εἴη τὸ εἰρημένον.* Transposui verba. Interest enim num dicatur: *Sic aliquis dixerit in optimam partem rem vertens* an *qui sic dixerit, eum in optimam partem rem vertere.* Posterius h. loco aptius videtur (*εἴποι* Harleianus in rasura habet) — *ἐμοὶ δὲ οὐ πάνυ ἱκανόν, εἰ καινοποιεῖν δοκοίην μηδὲ ἔχοι τις λέγειν ἀρχαιότερόν τι τοῦ πλάσματος, οὗ τοῦτο ἀπόγονόν ἐστι* ‖ *ἐμοὶ δὲ οὐ π. ἱκ., εἰ κ. δ. μηδὲ ἔχοι τις λέγειν ἀρχέτυπόν τι* [*τοῦ πλάσματος*], *οὗ τ. ἀπ. ἐστι.* Quod codices praebent, hoc significat: *non id ago, ut novum et inauditum quid proferre videar neve quis vetustius quid dicere possit quam id, ex quo haec mea efficta sunt.* Sed haec sententia prorsus contraria est ei, quae necessaria est. Nempe hoc vult Lucianus, se minime curare ut nova atque inaudita proferat neque ut exstet forma et imago, ex qua sua expresserit, id est, num ante se repertum quod ipse vel mutuatus vel imitatus sit. Hoc si recte vidi, is sensus egregia Hemsterhusii emendatione *ἀρχέτυπόν τι* pro *ἀρχαιότερόν τι* efficitur. Cf. paulo ante *τὸ . . . μὴ πρός τι ἄλλο ἀρχέτυπον μεμιμημένον* (ubi cum *ἄλλο τι* ad rem significandam satis sit abesse potest *ἀρχέτυπον*) et Zeux. c. 1. *οὐδὲν ἂν τις εἴποι νεαρώτερον.* Neque vero

dubito quin ille genetivus *τοῦ πλάσματος* ipsius comparativi culpa quem modo exterminavimus, (*ἀρχαιότερον*,) male irrepserit, legendumque esse sublato *τοῦ πλάσματος*: *ἀρχέτυπόν τι, οὗ τοῦτο ἀπόγονόν ἐστι.* Sic demum plana ac pura est sententia. — *εἴ γε μὴ οὕτω φρονοίην, ἄξιος ἄν μοι δοκῶ ὑπὸ ἑκκαίδεκα γυπῶν κείρεσθαι, οὐ συνιεὶς ὡς πολὺ ἀμορφότερα τὰ μετὰ τοῦ ξένου ταὐτὸ πεπονθότα.* Haec quoniam sensu carent neque in codicibus (*αὐτὰ πεπονθότα* Ω *αὐτὰ πεποιθότα* 𝔄ΓΜ Harl.) ulla est salus, dubitanter ac sine recta conscientia sic emendare conatus sum *οὐ συνιεὶς Πτολεμαίου ἀμφότερα τὰ μετὰ τοῦ ξένου αὐτὸς πεπονθώς.* Dixerat Lucianus, nova atque inaudita per se minime placere nisi cum venustate coniuncta essent, idque duobus exemplis a Ptolemaeo (c. 4) petitis deinceps comprobatur. Quodsi *ὡς* omisi ut natum illud ex ultima syllaba praecedentis vocis *συνιεὶς*, Ptolemaei nomen in *πολὺ* latere opinatus sum, *ἀμορφότερα* mutavi in *ἀμφότερα*, *αὐτὰ* in *αὐτὸς*, *πεπονθότα*, quod plane *μετέωρον* pendet, in *πεπονθώς*, non nimis audaces sunt praeter Ptolemaei nomen singulae hae mutationes. Si vero universae coniecturae nimia est audacia, sententiarum necessitate paululum ea videtur excusari. Omnia enim bene iam inter se sunt iuncta: *Durissima poena dignus essem, si aliter iudicarem, ignorans in me idem cadere, quod Ptolemaeus in eadem re bis expertus sit.* Quid autem expertus sit, statim sequitur c. 4 *Πτολεμαῖος γοῦν* (qua ipsa particula *γοῦν* Ptolemaeum in proxime praecedentibus iam nominatum esse credibile est). Atque postquam narravit, quid praeter spem ipsi Ptolemaeo accidisset camelum et semialbum (bicolorem) hominem Aegyptiis monstranti, ad idem revertitur c. 5, quod ego in extremis c. 3 verbis inesse statueram: *δέδοικα μὴ τοὐμὸν κάμηλος ἐν Αἰγυπτίοις ᾖ* i. e. *vereor ne scripta mea similia sint Ptolemaei camelo* vel ne scripta mea sola novitate

et ob id ipsum non magis placeant quam illa Ptolemaei miracula.

c. 4. *ὀλίγου δεῖν ἔφυγον* ‖ *ὀλίγου διέφυγον* om. *δεῖν* vel *δεῖ* 𝔄Γ

c. 5. *δέδοικα μὴ . . . οἱ . . . ἄνθρωποι τὸν χαλινὸν ἔτι αὐτῆς θαυμάζωσι* ‖ . . . *ἀντὶ αὐτῆς* Fr.

c. 6. *εἴ γε ὁ μὲν* (*διάλογος*) *οἴκοι καθ' ἑαυτὸν καὶ νὴ Δία ἐν τοῖς περιπάτοις τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο* ‖ *εἴ γε ὁ μὲν οἴκοι καὶ* (𝔄ΓM) *καθ' ἑαυτὸν ἢ καὶ νὴ Δία* (Schwidop) *ἐν τ. π.* . . . — *καὶ ἐν ῥυθμῷ ἔβαινε πρὸς αὐλὸν ἐνίοτε καὶ τὸ ὅλον ἀναπαίστοις μέτροις ἐποχουμένη τὰ πολλά, τοὺς τοῦ διαλόγου ἑταίρους ἐχλεύαζε* ‖ *καὶ ἐν ῥ. ἔβαινε* . . . *ἐνίοτε, ἀναπαίστοις μέτροις ἐποχουμένη τὰ πολλά, καὶ τὸ ὅλον τοὺς τ. δ. ἑταίρους ἐχλεύαζε* Sbdt. — *ὥστε τὸ τῶν μουσικῶν τοῦτο δὶς διὰ πασῶν εἶναι τὴν ἁρμονίαν, ἀπὸ τοῦ ὀξυτάτου ἐς τὸ βαρύτατον* ‖ . . . [*ἀπὸ τοῦ ὀξ. ἐς τὸ βαρύτατον*]. Musicorum illud *δὶς διὰ πασῶν* cum cuivis sit notum quid significet, languidum est quod librarii addiderunt *ἀπὸ τοῦ ὀξυτάτου ἐς τὸ βαρύτατον*, ideoque expellendum. Servarunt et haec verba et alias eiusmodi maculas, qui propriam Luciani arbitrantur non tam esse abundantiam aut ubertatem dicendi quam luxuriam et loquacitatem saepius vix intolerabilem.*)

Equidem aliter sentio. Nam cum ipse Lucianus (Lexiph. c. 23) testetur, imprimis se venustati studuisse coniunctae cum perspicuitate sermonis (*μάλιστα δὲ χάρισι καὶ σαφηνείᾳ θῦε*), cumque ad unum paene omnes his virtutibus quam maxime eum insignem fuisse consentiant, eae, quantum fieri potest, Luciano, ubi librariorum culpa iacturam fecerunt, restituendae, tollenda, quae ab his laudibus aliena sunt.

Quod ut recte fiat neve nimis cauti exstirpemus quod

*) Max. Rothstein, Quaestiones Lucianeae. Berolini 1888. p. 101: „Ubique enim in Luciani scriptis apparet sermonis non abundantia aut ubertas sed luxuria et loquacitas saepius vix tolerabilis."

sanum est, primum probe discernendum est, num quid, quod abesse sine sententiarum damno potest, ad recte explicandam vel accuratius definiendam vel elegantius illustrandam aliquam rem appositum sit, an una eademque res aliis tantum verbis iteretur vel addatur quod procul a proposito abest. Prius enim gratae est ubertatis dicendi, alterum molestae abundantiae.

Deinde magis quam fieri solet in his rebus diiudicandis numerorum ratio habenda est, quos quanta arte Lucianus terminaverit, dummodo iis et legendo et recitando animum adverteris, cum ubivis in scriptis eius manifestum sit, tum ipse multum se iis tribuisse profitetur. Cf. Zeux. c. 2.

Latissime autem illud interpolationum genus patet, quod non singulis verbis sed totis enuntiatis continetur, quo librarii ipsi inter legendum scribendumve suo genio indulgentes suapte sponte mutabant, addebant, demebant, corrumpebant, denique pessumdabant Luciani scripta. Quod quidem vitium in iis potissimum dialogis invenitur, qui in leviorum rerum confabulationibus versantur, veluti in dialogis deorum, mortuorum, similibus, in quibus sententiarum nexus laxior est minusque restrictus.

c. 7. *δέδια μὴ . . . δίκην ὑπόσχω μᾶλλον δὲ μὴ καὶ ἄλλο τι τοιοῦτος φανείην ἐξαπατῶν ἴσως τοὺς ἀκούοντας* ‖ . . . *μᾶλλον δὲ καὶ [μὴ καὶ ἄλλο τι τοιοῦτος φανείην] ἐξαπατῶν ἴσως τοὺς ἀκούοντας* . . . 𝔄 — *πιτυοκάμπτας* ‖ Legendum est *ἱπποκάμπους* Solanus, Blümner.

AD LUCIANI NIGRINUM.

(Vol. I. P. I. p. 11.)

Epist. ad Nigrinum. *εἴλημμαι πρὸς τῶν σῶν λόγων* ‖ *π. τ. σ. λόγων εἴλημμαι* Ψ — *Νιγρίνου ἢ περὶ φιλοσόφου ἤθους* ‖ *Νιγρίνου φιλοσοφία* (ΓΦ Laurent. Fritsche) *Νηγρίνου φιλοσοφία*).

c. 1. *ἀκριβές* ‖ *ἀκριβῶς* Ω Mut.

c. 2. τοῦ παιδίου εἰσαγγείλαντος ἐκλήθην ‖ τ. π. ἀγγείλαντος εἰσεκλήθην 𝔄 — προὔκειτο ... πινάκιον τι τῶν ἀπὸ γεωμετρίας σχημάτων καταγεγραμμένον ‖ προὔκειτο ... πινάκιόν τισι τῶν ... σχημάτων καταγεγραμμένον Hemsth.

c. 3. ἠξίουν εἰδέναι τι τε ὃ πράττοι ‖ ἠξίουν εἰδέναι ὅτι τε πράττοι ΩΓΜ Mut. — τοσαύτην τινά μου τῷ λόγῳ ἀμβροσίαν κατεσκέδασεν ‖ τοσ. τ. μου λόγων ἀμβρ. κατ. 𝔄ΓΜ (ἀμβρ. λόγων Mut.) — τὰς Σειρῆνας ἐκείνας εἴ τινες ἄρα ἐγένοντο ‖ [εἰ — ἐγένοντο] Sbdt.

c. 6. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ καταφρονεῖν αὐτῶν οἶμαι θέμις ‖ οὐδὲ γὰρ οὐδὲ φθονεῖν αὐτ. οἶμαι θ. Urban. Bk. — κἂν τις μὴ παρὼν τύχῃ ‖ κἂν μὴ παρών τις τ. Sbdt. μή τις π. Cob.

c. 8. μικρὸν ἀνακρουόμενος ‖ μακρὸν ἀνακ. Fr. Mut. — τὸ ἐμὸν μέρος ‖ [τὸ ... μ.] Sbdt.

c. 9. ἐν θεάτρῳ ‖ ἐν τῷ θ. Fr. — ἐκεῖνο μὲν ἔστω πρόχειρον, ὡς ἄμεινον ἦν καὶ ἄλλως ὁ ποιητὴς ἴσως διεξῄει ‖ ἐκεῖνο ... πρόχειρον, ὡς ἄμεινον ἢ καὶ ἄλλως ... διεξῄει Schwartz. Sbdt.

c. 10. ἢν δὲ διαμέλλῃς μνησικακήσω γε παρὰ τον ἀγῶνα ‖ ἢν δέ γε διαμέλλῃς, μν. παρὰ τ. ἀγ. Fr.

c. 13. οὐδ' ἀντικρὺς ἀπαγορεύοντες ... καθ' ὅντινα τρόπον βιοῦν ‖ οὐδ' ... ἀπαγορεύοντες ... μὴ βιοῦν Ω (in ras.) 𝔄Γ Mut. — ἀκούων ἃ ἦν ‖ ἀκούων δῆτα Sbdt.

c. 14. ὅτι παρὰ τὸν νόμον ἐποίησεν ἐν τοιαύτῃ ἐσθῆτι θεώμενος ‖ ... τοιαύτῃ ἐσθῆτι χρώμενος Hmst. (om. ἐν Ω𝔄Γ Mut.) — ἀπεφαίνετο ‖ ἀπέφαινε δὲ Fr.

c. 15. ἢ ὅστις ἀκούων τέρπεται κρουμάτων τε ... ᾀσμάτων ‖ [ἢ ... ᾀσμάτων] Sbdt. — τοῖς δὴ τοιούτοις πρέπειν τὴν ἐνταῦθα διατριβήν ‖ ... πρέπειν τὴν τοιαύτην διατρ. sec. 𝔄, in quo τὴν ἐνταῦθα τοιαύτην δ. quae lectio haud scio an sit praeferenda.

c. 16. συνεισέρχεται γὰρ μοιχεία ... καὶ τὸ τοιοῦτο φῦλον τῶν ἡδονῶν ‖ ... συνεισέρχεται γὰρ μοίχεια ... κ.

τ. τ. φῦλον τῇ ἡδονῇ Fr. *intrant cum voluptate vitia.* — παρασύρεται δὲ τῆς ψυχῆς ὑποκλυζομένης πάντοθεν αἰδὼς καὶ ἀρετὴ καὶ δικαιοσύνη· τῶν δὲ ἔρημος ὁ χῶρος γενόμενος δίψης ἀεὶ πιμπλάμενος ἀνθεῖ πολλαῖς δε καὶ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις ‖ παρασύρεται δὲ τῆς ψυχῆς ἐπικλυζομένης (Hemst.) πάντ. αἰδὼς . . . τῶν δὲ ἔρημος χῶρος γεν. δίψης ἀεὶ πιμπλαμένης ἀνθεῖ . . . ἐπιθυμίαις. Periculum feci in re difficili. Vehementer enim dubito, num, quemadmodum latine recte dicitur *famem explere, sitim explere* sic graece recte dicatur δίψαν πιμπλάναι, quod si probari posset, δίψης ἀεὶ πιμπλαμένης aptissimum sane esset ad huius loci sensum expediendum: *sublato pudore, virtute, iustitia, quo magis aridus ac sterilis fit animi tamquam ager, eo magis sitiens libidinibus indulget ita ut siti semper expleta cupiditates indies magis crescant et florescant.* — τοσούτων διδάσκαλον ἀγαθῶν ‖ τοιούτων δ. α. Fr. sec. 𝔄 qui habet τοιοῦτον.

c. 17. ἤ τί καὶ πράξειν διέγνωκας ‖ πρᾶξαι Schwartz et Γ[b].

c. 20. ἔνεστι δὲ καὶ φιλοσοφίαν θαυμάσαι . . . καὶ τῶν τῆς τύχης ἀγαθῶν καταφρονεῖν ‖ . . . τῶν τῆς ψυχῆς ἀγαθ. μὴ καταφρονεῖν 𝔄 — ὁρῶντα τὸν μὲν ἐξ οἰκέτου δεσπότην προϊόντα . . . τὸν δὲ φίλον τούτου, τὸν δὲ ἐχθρὸν τὸν δὲ φυγάδα ‖ . . . τὸν δὲ φίλον τούτου ἐχθρόν, τὸν δὲ φυγάδα φίλον Sbdt.

c. 21. οἱ πλουτοῦντες αὐτοὶ ‖ οἱ πλ. αὐτίκα Scheibe — ὁ δ᾽ ἕστηκε παρέχων ἑαυτόν . . . ἐξαπατώμενον ‖ [ὁ δ᾽ ἕστηκε . . . ἐξαπατ.] Sbdt. — ἐπαινῶ . . . ὅτι μηδὲ τοῖς στόμασιν ἡμᾶς προσίενται ‖ . . . ὅτι μὴ τοῖς στόμασιν ἡμᾶς προσίενται Halm.

c. 22. πολὺ δὲ τούτων οἱ προσιέντες αὐτοὶ . . . γελοιότεροι ‖ . . . οἱ πρ. αὐτοῖς . . . γελ. Fr. — κόλακες ‖ κόρακες Schwartz.

c. 23. ὅταν προσελθόντες ὥσπερ δεσπότας προσείπωσι ‖ ὅταν προελθόντες . . . προσείπωσι B. — καὶ οὕτω δὲ ἔχει ‖ . . . δὴ Hmst.

c. 24. τὸ δὲ καὶ τῶν φιλοσοφεῖν προσποιουμένων πολλῷ ἔτι τούτων γελοιότερα δρᾶν. Corrig. cum Cobeto πολλοὺς πολλῷ . . . Cod. Mut. τὸ δὲ καὶ τοὺς φιλ. προσποιουμένους πολλῷ κ. τ. λ. — ἀγανακτῶ ὅτι μὴ καὶ τὴν σκευὴν μεταλαμβάνουσι ‖ ἀγ. ὅτι μὴ κ. τ. σκευὴν τῶν κολάκων μεταλαμβ. Fr.

c. 25. τίνι τῶν κολάκων εἰκάσομεν; ‖ τίνι τῶν καλῶν εἰκ.; Ω𝔄ΓΜ Mut. — οἱ δὲ ἀστειότεροι πολλάκις αὐτῶν . . . προήχθησαν ‖ . . . αὐτῶν πολλάκις 𝔄

c. 26. ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διωμολόγει ‖ . . . αὐτοῦ εἶναι . . . Mut. Fr. — ταῦτ' οἶμαι διειληφώς ‖ τοῦτ' οἶμαι δ. Fr. — τηνικαῦτα παραλαβὼν ἄλλος ἀπολαύει τοῦ ὀνόματος ‖ . . . τοῦ κτήματος Sbdt.

c. 27. τοῦτο μὲν δεῖν οἱ πολλοὶ κελεύοντες ‖ τοῦτο μὲν ἀνυποδητεῖν οἱ π. κ. Sbdt. sec. Mut. ἀνυποδητεῖν et Marg. Γ ἀνυποδητῖν.

c. 30. οἱ μὲν ἐσθῆτας ἑαυτοῖς κελεύοντες συγκαταφλέγεσθαι οἱ δ' ἄλλο τι τῶν παρὰ τὸν βίον τιμίων ‖ om. οἱ δ' ἄλλο τι ΩΓ Mut. Cf. p. IX.

c. 31. τὸ σπάνιον αὐτῶν καὶ παρὰ καιρὸν ἀγαπῶντες ‖ . . . παράκαιρον Fr. — ὃ καὶ μάλιστα διέσυρεν αὐτῶν ‖ καὶ ὃ μ. δ. αὐτῶν Sbdt. Schwidop. Fr. — τοὺς ὅρους συγχέουσι τῇ τρυφῇ παραδόντες αὐτῶν τὰς ψυχὰς πατεῖν ‖ . . . [πατεῖν] 𝔄 — τὸ ἐν ταῖς τραγῳδίαις τε καὶ κωμῳδίας λεγόμενον ‖ τὸ ἐν ταῖς [τραγ. τε καὶ] κωμῳδ. λεγ. Sbdt. — σολοικισμὸν οὖν ἐκάλει τὸ τοιοῦτον τῶν ἡδονῶν ‖ . . . τοῦτο τῶν ἡδ. ΩΓ𝔄

c. 34. μηδὲ τῶν ὤτων ἀκούοντες ‖ μηδὲ ἀλλοτρίων ὤτων ἀκ. Fr.

c. 35. μὴ σιωπήσῃ καὶ πεφοβημένος ‖ καὶ μὴ σιωπήσῃ πεφοβημένος ΒΓ, om. καὶ Mut. — ὧδε περὶ τούτων ὑπείληφα ‖ ὧδέ πως περὶ τούτων ὑπ. 𝔄

c. 36. εὐτονώτερον ‖ ἐντονώτερον Sbdt. — ἅπτονται καὶ οὗτοι τῆς ὁδοῦ ‖ ἅπτ. καὶ οὗτοι [τῆς ὁδοῦ] Sbdt. — τὰ δὲ βέλη αὐτῶν οὐ μένει ἐν τῷ σκοπῷ, ἀλλ' ὑπὸ

τῆς σφοδρότητος διελθόντα καὶ παροδεύσαντα κεχηνυῖαν μόνον τῷ τραύματι τὴν ψυχὴν ἀπέλειπεν || ... ὑπὸ τῆς σφοδρότητος διελθόντα [καὶ παροδεύσαντα] ... ἀπέλιπεν Sbdt. Errore factum est, ut in editione mea scriberetur [διελθόντα] καὶ παροδεύσαντα pro διελθόντα [καὶ παροδεύσαντα]. Utrumque enim simul (διελθόντα et παροδεύσαντα) manifestum est ferri non posse, sed alterutrum, aut διελθόντα aut παροδεύσαντα. Nam quod penetrat (διελθεῖν) aliquem scopum non potest idem dici praeterire (παροδεύειν). Quaerendum igitur, utrum huic loco conveniat. Lucianus philosophi Nigrini sermone commotum ac paene percussum (c. 35 διέκοψε τὴν ψυχὴν) se esse dicit. Quod ut intellegatur quid significet, cum scopo, quem quis ferire velit, hominum animos comparat. Quemadmodum enim non omnes sagittarii scopum recte assequantur ita ut sagitta totum penetrans in scopo haereat, eodem modo non quemvis quorumvis hominum animos oratione sua ita commovere, ut penitus eam hauriant. Duplicem autem esse huius rei causam. Nam qui iaculantur aut nimis intendunt arcum, ut sagitta summo impetu emissa scopum non tantum penetret sed ultra pergat, aut parum intendunt nervos, ut ad ipsum scopum omnino non perveniat, si perveniat, leviter scopum attingat (βαθεῖαν οὐκ ἐργάζεται τὴν πληγήν). Sic qui nimis tardo est ingenio, nihil omnino ad hominum animos excitandos proficit, qui nimis vehementer eos occupare studet, magis sauciat eos quam sanat (κεχηνυῖαν μόνον τῷ τραύματι τὴν ψυχὴν ἀπέλιπε). Rectissime is, qui animos non solum excitat, sed etiam gravitate et suavitate sermonis totum in hominum pectus se insinuat, (τὸ ... ἐνεχθὲν εὖ μάλα ἐντόνως καὶ διακόψαν ἄχρι τοῦ διελθεῖν μένει τε καὶ πολὺ τοῦ φαρμάκου ἀφίησιν, ὃ δὴ σκιδνάμενον ἐν κύκλῳ τὴν ψυχὴν περιέρχεται). Ea autem ratione in se ipse reficiendo Lucianus fatetur Nigrinum usum esse. Non dubito igitur, quin διελθόντα servandum, παρο-

δεύσαντα exterminandum aut pro παροδεύσαντα cum Schwartzio πέρα ὁδεύσαντα scribendum sit. ἀπέλιπεν ΩΓ Mut. — βαθεῖαν δὲ οὐκ ἐργάζεται πλήγην ‖ τὴν πλήγην 𝔄 — ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐντολῆς ‖ ... ἐμβολῆς ΩΓ𝔄 Mut.

c. 37. τούτῳ ὅμοιος ‖ Τεύκρῳ ὅμ. Struve — ἀτεχνῶς ‖ εὐτέχνως Bk. — τοῦτό τοι καὶ ἥδονται ‖ ταῦτά τοι ... ἥδ. 𝔄 — οὕτω δὴ καὶ φιλοσόφων ἀκούοντες ‖ οὕτω δὴ καὶ οἱ φιλ. ἀκ. Mut. — οἷς ὑπῆν τι ἐν τῇ φύσει φιλοσοφίας συγγενές ‖ ... φιλοσοφίᾳ συγγενές. Mut.

c. 38. κἄν τινας ἑτέρους ἐν τῇ μανίᾳ τὸ αὐτὸ τοῦτο διαθῶσι καὶ αὐτοὶ ἔκφρονες γίγνονται ‖ καὶ ἄν τινας ἑτ. ἐν τῇ μανίᾳ δάκωσι, τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ οὗτοι ἔκφρονες γίγνονται Sbdt. — ἐρᾶν ὁμολογεῖς ‖ καιρίαν ὁμολογεῖς Schneidewin — τὸ τοῦ ἄρα Τηλέφου ‖ τὸ τοῦ Τηλέφου ἄρα 𝔄 — ποῖον αὖ λέγεις ‖ ποῖον τοῦτο λέγεις Fr. Schwidop.

AD LUCIANI IUDICIUM VOCALIUM.

(Vol. I. P. I. p. 25.)

c. 1. Ἐπὶ ἄρχοντος ... ἐκφερομένων ‖ [ἐπὶ ... ἐκφ.] om. 𝔄ΓCM Ups.Ψ

c. 2. ἐπεὶ δὲ ἐς τοσοῦτον ἥκει πλεονεξίας τε καὶ ἀνοίας ‖ ἀνομίας Hw. Sbdt. — ὥστε ἐφ' οἷς ἡσύχασα πολλάκις οὐκ ἀγαπῶν ἀλλ' ἤδη πλείω προσβιάζεται ‖ ὥστε ... οὐκ ἀγαπῶν [ἀλλ'] ἤδη ... προσβιάζεται 𝔄ΩΨM Mut. — δέος δὲ οὐ μικρόν μοι ἐπὶ τοῖς τῆς ἀποθλίψεως ἐπέρχεται τῆς ἐμαυτοῦ ‖ δέος δὲ οὐ μικρόν γε ἐπὶ τούτοις [τῆς ἀποθλίψεως] ἐπέρχεται τοῖς ἐμαυτοῦ Sbdt. *Vehementer metuo de fortuna mea* (τὰ ἐμαυτοῦ), μικρόν γε pro μικρόν μοι cod. 𝔄, ἐπὶ τούτοις pro ἐπὶ τοῖς restitui cum Herwerden, τοῖς ἐμαυτοῦ pro τῆς ἐμαυτοῦ sec. AΩ𝔄Ups.Mut. C; τῆς ἀποθλίψεως delevi ex sequentibus ἄρδην με τῆς οἰκείας ἀποθλίψει χώρας male in hunc locum insertum. — ὡς ὀλίγου δεῖν ἡσυχίαν ἀγαγόντα μηδὲ ἐν γράμμασιν

ἀριθμεῖσθαι, ἐν ἴσῳ δὲ κεῖσθαι τοῦ ψόφου ‖ Corruptus est hic locus neque hucusque satis sanatus. Nam quod habent codices Ups. ΑΨΩ𝔄Μ *φόβου* pro *ψόφου* nihil medicinae affert, neque quod ego olim proposui vestigia secutus codicis Mutinensis: *ἐν ἴσῳ δὲ κεῖσθαι τῷ ἐν φιμῷ non multum abest quin futurum sit, ut si tacuero mox ne numerer quidem in litteris, sed tamquam clauso ore obmutescens iaceam,* omnino mihi placet quamquam similis quidem sententia non potest non inesse in hoc loco. Cf. Vitar. auct. c. 22 *σιωπᾶν ποιῶ φιμὸν ἀτεχνῶς αὐτοῖς περιτιθείς.*

c. 4. *καὶ οὐκ ἂν ἐπολέμει* ‖ [*καὶ*] *οὐ γὰρ ἂν ἐπολέμει* Sbdt. — *τὰ λοιπὰ δ' ἂν ἠρέμει συγχύσεως ἄρχεσθαι παρανόμου* ‖ *τὰ λοιπὰ δ' ἂν ἠμέλει συγχ. ἀρ. π.* Sbdt.

c. 5. *ὑμῖν μέν, ὦ δικασταί* (vocales), *τὴν μείζω δεδώκασι τιμήν, ὅτι καθ' αὑτὰ δύνασθε φθέγγεσθαι, ἡμιφώνοις* (semivocales) *δὲ τὴν ἐφεξῆς, ὅτι προσθήκης ἐς τὸ ἀκουσθῆναι δεῖται· πασῶν δὲ ἐσχάτην ἐνόμισαν ἔχειν μοῖραν ἐννέα τῶν πάντων, οἷς οὐδὲ φωνὴ πρόσεστι καθ' αὑτά. τὰ μὲν οὖν φωνήεντα φυλάσσειν ἔοικε τοὺς νόμους τούτους* ‖ *ὑμῖν . . . δεῖται· πασῶν δὲ ἐσχάτην ἐνόμισαν ἔχειν μοῖραν ἔνια τ. π., οἷς οὐδὲ φωνὴ πρόσεστι· καθ' ἕκαστα μὲν οὖν τὰ φωνήεντα φυλάσσειν ἔοικε τοὺς νόμους τούτους* Sbdt. Turbata verborum collocatione turbatus est sensus, quem restitui, mutato altero illo *καθ' αὑτά* in *καθ' ἕκαστα* et puncto posito post *πρόσεστι*: *Est igitur vocalium, quae primum locum habent, prospicere ut suum quisque locum teneat neve quis fines sibi constitutos transgrediatur. ἔνια* lectionem codicum tantum non omnium (ΑΩΨ𝔄 Ups. Mut. CMΨ) integram reliqui, quamquam vitium in ea latere videtur.

c. 6. *τὸ δέ γε ταῦ τοῦτο, οὐ γὰρ ἔχω χείρονι αὐτὸ ὀνομάσαι ῥήματι ἢ ᾧ καλεῖται* ‖ *οὐ γὰρ . . .* [*ἢ ὃ καλεῖται*] Sbdt. Aut delendum est *ἢ ᾧ καλεῖται* cum codice 𝔄, aut si servatur emendandum *ἢ ὃ καλεῖται*, cuius struc-

turae permulta apud Lucianum exstant exempla. Cf. Lucianea p. 110. — τοῦτο (littera ταῦ) τοίνυν ἐτόλμησεν ἀδικεῖν με πλείω τῶν πώποτε βιασαμένων, ὀνομάτων μὲν καὶ ῥημάτων ἀπελάσαι πατρῴων, ἐκδιῶξαι δὲ ὁμοῦ συνδέσμων κ. τ. λ. ‖ τοῦτο . . . ἐτόλμησεν ἀδικεῖν με . . . ὀνομάτων μὲν καὶ ῥημάτων ἀπελάσαν πατρῴων, ἐκδιῶξαν δὲ ὁμοῦ συνδέσμων Sbdt.

c. 7. μέχρι μὲν γὰρ ὀλίγοις ἐπεχείρει τετταράκοντα λέγειν ἀποστερεῖν με τῶν συγγεγενημένων μοι, συνήθειαν φῆμην συντεθραμμένων γραμμάτων· ἔτι δὲ τήμερον καὶ τὰ ὅμοια ἐπισπώμενον ἴδια ταῦτα λέγειν, καὶ οἰστὸν ἦν μοι τὸ ἄκουσμα καὶ οὐ πάνυ τι ἐδακνόμην ἐπ' αὐτοῖς ‖ μέχρι μὲν . . . ἐπεχείρει τέτταρα καὶ τετταράκοντα (Halm) λέγον ἀποστερεῖν με τ. σ. μ., συνήθειαν φῆμην . . ., ἔτι τε τήμερον καὶ τὰ ὅμοια ἐπισπώμενον l. τ. λέγον, καὶ τοῦτο οἰστὸν ἦν Sbdt. (λέγον Mut.).

c. 8. ὁπότε δὲ ἐκ τούτων ἀρξάμενον ἐτόλμησε καττίτερον εἰπεῖν . . . εἶτα ἀπερυθριᾶσαν καὶ βασίλιτταν ὀνομάζειν, οὐ μετρίως . . . ἀγανακτῶ ‖ ὁπότε δὲ . . . ἐτόλμησε κατ. εἰπεῖν . . . εἶτα ἀπηρυθρίασε καὶ βασίλισσαν βασίλιτταν ὀνομάζειν, οὐ μετρίως ἀγανακτῶ Sbdt. (ἀπερυθρίασε 𝔄) — οὐ γὰρ περὶ . . . τὰ τυχόντα ἐστὶν ὁ κίνδυνος ἀφαιρουμένῳ τῶν συνήθων καὶ συνεσχολακότων μοι χρημάτων ‖ οὐ γὰρ περὶ . . . τὰ τυχόντα ἐστὶν ὁ κίνδυνος ἀφαιρουμένων τῶν συνήθων . . . γραμμάτων Sbdt. (ἀφαιρουμένων 𝔄A γραμμάτων ΩΨMut.Ups.Γ𝔄MC — λάλον ὄρνεον ‖ [λ. ὀρν.] Cobet.

c. 9. τῷ μὲν γὰρ γείτονί μου ῥῶ νοσήσαντι συγγνώμη καὶ παρ' αὐτῷ φυτεύσαντι ‖ . . . παρ' αὐτῷ φ. om. καὶ Sbdt. Mut. — ἐπὶ κόρρης ‖ ἐπὶ κόρσης CA (in marg.).

c. 10. τὸ δὲ ταῦ τοῦτο σκοπῶμεν ὡς φύσει βίαιον καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ ‖ om. σκοπῶμεν 𝔄 — Effervescenti magis magisque orationi aptius est omittere σκοπῶμεν, ita ut haec verba: ὡς φύσει βίαιον interiectionis modo sint

dicta: *quam violenta est eius natura!* — ἀκούετε . . . τοῦ θῆτα κρούοντος καὶ τῆς κεφαλῆς τὰς τρίχας τίλλοντος ‖ ἀκ. . . . τοῦ θῆτα κρούοντος τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς τρ. τίλλοντος Mut. — ἐπὶ τῷ καὶ τῆς κολοκύνθης ἐστερῆσθαι ‖ om. καὶ MMut. — τοῦ ζῆτα τὸ συρίζειν ‖ τοῦ ζῆτα τοῦ συρίζειν suspensum a praegresso ἐπὶ τῷ ἐστερῆσθαι Sbdt. — τίς ἐξαρκέσειε δίκη ‖ τίς ἂν ἐξαρκέσειε δίκη Sbdt.

c. 11. μεταξὺ γὰρ . . . πλημμελεῖ ‖ [μεταξὺ . . . πλημμελεῖ] Sbdt. Haec male intrusa esse praeter alia multa impedita et salebrosa insipida docet illa exclamatio: ὦ γλώσσης ἀληθῶς νόσημα ταῦ et quae sequuntur: ἀλλὰ μεταβήσομαι πάλιν ἐπ᾽ ἐκεῖνο. Omnia sana sunt et oratio recte procedit si omissis illis legimus οὐ γὰρ ἐπιτρέπει γε αὐτοὺς κατ᾽ εὐθὺ φέρεσθαι ταῖς γλώσσαις, μᾶλλον δέ, ὦ δικασταί, δεσμοῖς τισι στρεβλοῦν καὶ σπαράττειν αὐτῶν τὴν φωνὴν ἐπιχειρεῖ.

Malim autem omnia ut spuria eicere inde a § 11 τὸ δὲ ἄρα usque ad § 12. ἐπωνυμίαν συνελθεῖν, ita ut litterae Σ peroratio, nam orationem hanc esse tenendum est apud indices habitam, ordiatur a verbis τίς ἂν τούτων ἀνάσχοιτο; ἢ τίς ἂν ἐξαρκέσειε δίκη, finiatur verbis τούτων ἁπάντων ἕνεκα πόσων θανάτων τὸ ταῦ ἄξιον εἶναι νομίζετε; ἐγὼ μὲν γὰρ . . . ὑποσχεῖν, omisso etiam glossemate ὃ δὴ σταυρὸς εἶναι . . . ὀνομάζεται.

c. 11. καὶ οὐ μόνον γε τοὺς τυχόντας ἀδικεῖ ἀλλ᾽ ἤδη καὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ . . . τὸ δὲ καὶ τούτῳ ἐπιβουλεύει ‖ . . . καὶ . . . βασιλεῖ [τὸ δὲ] καὶ τούτῳ ἐπιβουλεύει Sbdt.

c. 12. τῷ γὰρ τούτου σώματι φασι τοὺς τυράννους ἀκολουθήσαντας . . . ἔπειτα σχήματι τοιούτῳ ξύλα τεκτήναντας ἀνθρώπους ἀνασκολοπίζειν ἐπ᾽ αὐτά ‖ τῷ γὰρ τούτου σχήματι φασι τ. τυρ. ἀκ. . . . ἔπειτα [σχήματι τοιούτῳ] ξύλα τεκτήναντας ἀνασκολοπίζειν . . . Sbdt. (τῷ γὰρ τοῦ Ταῦ σχήματι Mehler) — ἀπὸ δὴ τούτου . . . συνελθεῖν ‖ [ἀπὸ . . . συνελθεῖν] Sbdt.

— ὃ δη σταυρὸς εἶναι . . . ὀνομάζεται ‖ [ὃ δὴ . . . ὀνομάζεται] Sbdt.

AD LUCIANI TIMONEM.

(Vol. I. P. I. p. 29.)

c. 2. οὐ πάντη ‖ οὐ πάνυ τι Cobet. (οὐπάνυ Ω) — ἐκκεκώφησαι ‖ ἐκκεκώφωσαι Cobet.

c. 3. καὶ ἡ χάλαζα πετρηδόν· καὶ ἵνα σοι . . . διαλέγωμαι ‖ καὶ ἡ χ. πετρηδόν, ἵνα σοι . . . διαλ., om. καὶ ΩΨΓΜ et deleto puncto post πετρηδόν — καὶ βίαιοι [καί β.] Mehler.

c. 4. κατ' ὀλίγον ‖ μετ' ὀλίγον Cob. — ἀποφαίνουσι ‖ ἀποφανοῦσι Struve. Cob. — οἱ δὲ ‖ οἱ δέ τινες Ψ (suprascr. τινες). Cf. Luc. Jov. c. 8.

c. 6. ἀνιαρότερον ‖ ἀνιαρότατον Bk. — ἐπιδείξαιο ‖ ἐπίδειξαι Cob.

c. 7. ὁ νεόπλουτος ‖ [ὁ νεοπλ.] Sbdt. Mr. — τί παθὼν τοιοῦτος ἐστιν; αὐχμηρός, ἄθλιος καὶ σκαπανεὺς καὶ μισθωτός ‖ τί παθὼν οὖν τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἄθλιος; αὐχμηρὸς καὶ σκ. καὶ μισθ. Fr. Schwartz (τί παθὼν οὖν ΓΜ, τί οὖν παθών 𝔄).

c. 8. εἰ δέ τις καὶ μυελὸς ἐνῆν ‖ καὶ εἴ τις μυελὸς ἐνῆν Fr.

c. 9. εἰκότως γὰρ ἠγανάκτει ‖ . . . ἀγανακτεῖ Madvig. Mr. — ἐπεὶ καὶ ὅμοια ποιήσομεν τοῖς καταράτοις κόλαξιν. Nil mutandum sed delendum quod in ed. legitur ποιήσαιμεν ἄν. Cf. Luc. de hist. conscr. c. 38. Μάλιστα . . . ἐλεύθερος ἔστιν . . . ἐπεὶ ὅμοιος ἔσται τοῖς φαύλοις δικασταῖς.

c. 10. μετ' αὐτοῦ ‖ μεθ' αὐτοῦ Bk. — ὃς ἔπειθε τοὺς ὁμιλητὰς μηδὲ ὅλως εἶναί τινας ἡμᾶς τοὺς θεούς ‖ ὃς ἔπειθε τ. ὁμ. μηδὲ ὅλως εἶναι [τινας] ἡμᾶς τ. θ. Cobet. Sbdt.

c. 12. ἐπ' ἐκείνους . . . πέμπε με τοὺς αἰσθησομένους τῆς δωρεᾶς ‖ . . . τ. ἡσθησομένους τῇ δωρεᾷ Herwerden — τοὺς περιέψοντας ‖ [τοὺς περιεψ.] Sbdt. Fortasse tuenda sunt haec verba (τοὺς περιέψοντας)

addito ὑ π ε ρ ο π τ ι κ ῶ ς cf. de merc. cond. c. 7. τοιγαροῦν ὥσπερ δυσέρωτας αὐτοὺς καὶ κακοδαίμονας ἐραστὰς ἔντεχνοί τινες καὶ τρίβωνες ἐρώμενοι παραλαβόντες ὑ π ε ρ ο π τ ι κ ῶ ς π ε ρ ι έπουσιν.

c. 13. οὐδὲν ἔτι τοιοῦτον ὁ Τίμων ἐργάσεται π ε ρ ὶ σὲ ‖ ἐργάσεται [π ε ρ ὶ] σὲ Mr. Fr. — ἐν . . . σιδηρῷ τ ῷ θαλάμῳ ‖ . . . τ ῳ θαλάμῳ Sbdt.

c. 14. οἰκονόμος ἢ π α ι δ ο τ ρ ί β η ς ‖ οἰκονόμος π α ι δ ά τ ρ ι ψ Sbdt. (om. ἢ ΩΨ, οἰκονόμος ἢ παιδότριψ Ups. ΩΓ πεδότριψ 𝔄).

c. 15. τὸ πάνυ τοῦτο ἀ ν ε ι μ έ ν ο ν ἀ μ ε λ ὲ ς καὶ οὐκ εὐνοϊκὸν . . . εἰκότως ἂν δοκοίη ‖ τὸ π. τ. ἀ ν ε ι μ έ ν ο ν κ α ὶ ἀ μ ε λ ὲ ς οὐκ εὐνοϊκὸν . . . δοκ. Sbdt. — κατάκλειστον ἐν θύραις καὶ σκότῳ φυλάττοντας ‖ κ. θ ύ ρ α ι ς καὶ ἐ ν σκότῳ φ. Sbdt.

c. 18. διδόασι γὰρ ἄμφω κ α λ ὴ ν τὴν δίκην ‖ . . . ἱ κ α ν ὴ ν τὴν δίκην Mr.

c. 20. οἷς οὐδὲ κἂν ὄνος ὑπῆρξε ‖ οἷς οὐδὲ κ α ν θ ή λ ι ο ς ὑπῆρξε Cob. — καὶ ὅ μ ω ς πορφυροῖ ‖ καὶ ὤ μ ο υ ς πορφυροῖ Ψ

c. 23. ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀ θ ρ ό ω ς εἰς ἐμὲ ‖ ἀ θ ρ ό ο ς Upsal. — εἰ παριὼν ἄλλως μαστίξειέ τ ι ς ὄ ρ θ ι ο ν ἐφιστὰς τὸ οὖς καὶ τὸν μυλῶνα ὥσπερ τὸ Ἀνάκτορον προσκυνῶν, οὐκέτι φορητόν ἐστι ‖ εἰ παριών τ ι ς ἄλλως μαστίξειεν ὀ ρ θ ὸ ν ἐφιστὰς τὸ οὖς καὶ τὸν μυλῶνα ὥσπερ τ ὸ ἀ ν ά κ τ ο ρ ο ν προσπτύων Sbdt. (ἀνάκτορον A). — τοῦ Κέκροπος . . . τοῦ Ὀδύσσεως ‖ [τοῦ] Κ. . . [τοῦ] Ὀ. Mr.

c. 24. οἴει γὰρ ε ὑ ρ ί σ κ ε ι ν ‖ οἴει γὰρ δ ι α γ ι γ ν ώ σ κ ε ι ν Sbdt.

c. 25. τοιγαροῦν ἅτε τῶν μὲν ἀγαθῶν ὀλίγων ὄντων, πονηρῶν δὲ πλείστων ἐ ν τ α ῖ ς π ό λ ε σ ι τὸ π ᾶ ν ἐ π ε χ ό ν τ ω ν ‖ . . . [ἐ ν τ α ῖ ς π. . . ἐπεχ.], ex cap. 27 ut videtur in hunc locum translatum. Wichmann.

c. 26. ὅ τ ι περ ‖ ὅ τ ε περ Fr.

c. 27. οἱ δὲ αὐτοπρόσωπον οἰόμενοι ὁρᾶν τὸ κάλλος ἐρῶσι καὶ ἀπόλλυνται μὴ ἐ ν τ υ γ χ ά ν ο ν τ ε ς ‖ . . . μὴ τ υ γ χ ά-

νοντες 𝔄 — ἀμβλυώττοντες τὰ τηλικαῦτα ‖ ἀμβ. πρὸς τὰ τηλ. Cob.

c. 28. Τί οὖν ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ ἤδη τῷ πλουτεῖν γενόμενοι καὶ τὸ προσωπεῖον αὐτοὶ περιθέμενοι ἔτι ἐξαπατῶνται ‖ . . . καὶ τὸ προσωπεῖον περιθεασάμενοι ἔτι ἐξαπατῶνται Sbdt. Cf. quae sequuntur οὐ γὰρ δὴ καὶ τότε ἀγνοεῖν εἰκὸς αὐτούς, ὡς ἐπίχριστος ἡ εὐμορφία ἐστιν, ἔνδοθεν τὰ πάντα ὁρῶντας. — μεγαλοψυχία ‖ μεγαλαυχία ΩΓΨ Ups.

c. 29. ὡς δὲ λεῖος εἶ ‖ ὡς λεῖος εἶ Cob.

c. 30. ἄχρι ἂν πρὸς τὴν ἐσχατιὰν ἀφίκωμαι ‖ ἀφικώμεθα Mehler.

c. 33. τὰ δὲ περιττὰ καὶ πολλὰ ταῦτα . . . ἀλλότρια ὑπολαμβάνων ‖ τὰ δὲ περιττὰ [καὶ πολλὰ] ταῦτα . . . ἀλλ. ὑπ. Rectius τὰ δὲ πολλὰ ταῦτα καὶ περιττὰ . . . ἀλ. ὑπολ. Sbdt.

c. 34. αὐτίκα [μάλα] βάλλων ‖ αὐτίκα μάλα βάλλων ΩΨΓ Ups.

c. 35. εἰκὸς ἦν ‖ εἰκὸς [ἦν] Ups.

c. 36. κόλαξί τε παραδοὺς ‖ κόλαξί τέ με παρ. Sbdt.

c. 37. ἀπαγαγὼν ‖ ἐπανάγων Fr. — βούλει δικαιολογήσομαι ‖ . . . δικαιολογήσωμαι Hmsth.

c. 38. ἐχρῆν μὲν ἴσως καὶ μακρὰ εἰπεῖν οὕτω πολλὰ ὑπὸ σοῦ κατηγορηθέντα ‖ . . . πρὸς οὕτω πολλὰ . . . Cob. — ὅρα, εἴ τί σε . . . ἠδίκηκα, ὃς τῶν μὲν ἡδίστων ἁπάντων αἴτιός σοι κατέστην τιμῆς . . . τρυφῆς, περίβλεπτός τε καὶ ἀοίδιμος δι' ἐμὲ ἦσθα ‖ ὅρα εἰ . . . ἠδικ., ὃς . . . αἴτιος κατέστην τιμῆς . . . τρυφῆς· περιβλεπτός τε γὰρ καὶ ἀοιδ. δι' ἐμὲ ἦσθα Fr. — καὶ τό γε τελευταῖον ἔφησθα . . . τοὐναντίον δὲ αὐτὸς ἐγκαλέσαιμι σοι ‖ καὶ ὅγε τελ. ἔφησθα, . . . τοὐναντίον ἂν αὐτὸς ἐγκαλέσαιμί σοι Sbdt.

c. 39. ὁπόταν οἱ θεοὶ βιάζοιντο ‖ ὁπότε C. F. Hermann.

c. 40. πάρασχε ‖ παράσχες Ddf. Bk. — ἐγὼ δὲ ὑμῖν ὑπεκστήσομαι ‖ ἀποστήσομαι Ups.

c. 42. ὁ βασιλεὺς ὁ Περσῶν ‖ [ὁ] β. ὁ Περσῶν Γ — τὸν

αὐτὸν καὶ τάφον ἀποθανὼν ἕξειν μοι δοκῶ ‖ *τὸ αὐτὸ καὶ τάφον . . . ἕξειν μ. δ.* Ψ — *φίλος εἷς Τίμων* ‖ *φίλος εἷς Τίμωνι Τίμων* Mehler.

c. 43. *εὐωχείτω* ‖ *εὐωχείσθω* Faber. — *ἑκσείων τῶν ἄλλων* ‖ *ἑκαστάτω τῶν ἄλλων* Sbdt. — *καὶ ἅπαξ* ‖ *καθάπαξ* Sbdt. — *ἢν δέῃ ἀποθανεῖν καὶ αὐτῷ στέφανον ἐπενεγκεῖν* ‖ *καὶ ἢν δέῃ ἀποθανεῖν αὐτῷ στ. ἐπενεγκεῖν* Sbdt.

c. 44. *εἰ δέ τινα ἴδοιμι ἐν πυρὶ καταδιαφθειρόμενον καὶ σβεννύναι ἱκετεύοντα . . . σβεννύναι* ‖ *εἰ δέ τινα ἴδοιμι . . . διαφθειρόμενον καὶ κατασβεννύναι ἱκετεύοντα . . . κατασβεννύναι* Cob. — *Ἐχεκρατίδης* ‖ *Ἐχεκρατίδου* Upsal. — *Κολυττεύς* ‖ *Κολλυτεύς* Fr.

c. 45. *πλὴν ἀλλὰ περὶ πολλοῦ ἂν ἐποιησάμην* ‖ *πλὴν ἀλλὰ π. π. ἂν ποιησαίμην* Cob. — *πότερον οὖν . . . ἀπελαύνω αὐτοὺς . . . ἀκροβολιζόμενος, ἢ τό γε τοσοῦτον παρανομήσομεν . . . ὡς πλέον ἀνιῷντο ὑπερορώμενοι* ‖ *. . . ἢ τό γε τοσ. παρανομήσωμεν . . . ὡς . . . ἀνιῶνται* Bk. Ddf. Sbdt. — *εὖ γε ἐποίησεν ἀφικόμενος* ‖ *. . . πρῶτος ἀφικόμενος* Cob.

c. 46. [*Νὴ*] *καὶ σύ γε* ‖ *νὴ καὶ σύ γε* ΩΨ𝔄 Ups. — *προσκαλοῦμαί σε τραύματος* ‖ *προκαλούμενος σε τ.* Sic scribendum cum 𝔄Γ. Nam *προκαλεῖσθαι* est „*provocare in iudicium*“, *προσκαλεῖσθαι* est „*advocare*“. — *ἄν γε μικρὸν ἐπιβραδύνῃς* ‖ *ἄν γε μ. ἔτι βραδύνῃς* Cob. — *προσκεκλήσομαι* ‖ *προκεκλήσομαι* Ψ

c. 48. *χαῖρε . . . καὶ ὅπως τοὺς μιαροὺς τούτους κόλακας φυλάξῃ τοὺς ἐπὶ τραπέζης μόνον* ‖ *. . . τοὺς ἐπὶ τραπέζης μόνον φίλους* Sbdt. Mr.

c. 50. *κατέκοψε Πελοποννησίων δύο μοίρας* ‖ *. . . δύο μόρας* Γ

c. 51. *δεδόχθω τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ . . . κατὰ φυλὰς* ‖ *. . . καὶ ταῖς φυλαῖς* Fr. — *ἀκτῖνας ἑπτὰ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ* ‖ om. *ἑπτὰ* ΨΑΜ𝔄 Ups. — *στεφανῶσαι . . . αὐτὸν στεφάνοις* ‖ *. . . στεφάνοις ἑπτὰ* ΩΨ𝔄 Ups.

c. 52. *οὐκ οἶδα, εἰ γαμήσεις ἔτι* ‖ *. . . εἰ γαμησείεις ἔτι*

Fr. — *τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδ' ἀστὸς ὢν* ‖ *οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδ' αὐτὸς ὢν* Ψ; melius fortasse omisso *ἐλεύθερος* sec. Ups. *οὐ καθαρὸς οὐδ' αὐτὸς ὤν. καθαρὸς* pro *καθαρῶς* habent etiam ΑΩΓ

c. 53. *μοίρας* ‖ *μόρας* Γ

c. 55. *μεμψίμοιρος ἀεὶ κἂν τὸν πλακοῦντα ὅλον ἢ τὸν σῦν μόνος . . . λάβοι, ὅτιπερ λιχνείας . . . ὄφελος* ‖ *κἂν τὸν πλ. ὅλον ἢ τὸν σῦν μόνος . . . λάβῃ* (Ddf. Bk.) *ἤ ὅτιπερ λιχνείας . . . ὄφελος* Sbdt. — *τί τοῦτο;* ‖ [*τί τοῦτο;*] Sbdt.

c. 56. *οὐ κατὰ ταὐτὰ . . . τοῖς πολλοῖς τούτοις ἀφῖγμαι, ὥσπερ οἱ . . . τεθνηκότες — συνδεδραμήκασι* ‖ *οὐ κατὰ ταὐτὰ . . . τοῖς πολλοῖς τούτοις ἀφῖγμαι, οἵπερ . . . τεθ. . . . συνδεδραμήκασι* Mehler. — *μάλιστα ὅλον ἐς τὴν θάλασσαν ἐμβαλεῖς* ‖ *μάλιστα μὲν ὅλον . . . ἐμβ.* Bk. Fr.

c. 57. *εἰ δὲ μὴ τοῦτο βούλει* ‖ *εἰ δὲ μή,* om. *τοῦτο βούλει* Cob. — *μηδ' ὀβολὸν αὐτῷ ἀνεὶς* ‖ *σαυτῷ ἀν.* Ddf. — *ἐμοὶ δὲ . . . ἱκανὸν εἰ ταυτηνὶ τὴν πήραν ἐκπλήσας παράσχῃς* ‖ . . . *ἐμπλήσας παράσχοις* ΨΓ — *τί; μῶν παρακέκρουσμαί σε;* ‖ *μῶν τι παρακ. σε* Cob.

c. 58. *ὅλως τὸ σύνταγμα* ‖ *ὅλον τὸ συντ.* Sbdt. — *αὐτὸς δὲ ὅτι πλείστους λίθους ξυμφορήσας . . . ἐπιχαλαζῶ αὐτούς;* ‖ . . . *αὐτοῖς* Cob. Ddf.

AD [LUCIANI] HALCYONEM.

(Vol. I. P. I. p. 52.)

c. 2. *ἐπὶ γὰρ τῇ τοιούτων νεοττιᾳ καὶ τὰς ἀλκυονίδας προσαγορευομένας ἡμέρας ὁ κόσμος ἄγει . . . ὧν ἐστι καὶ ἡ τήμερον παντὸς μᾶλλον* ‖ . . . [*παντὸς μᾶλλον*] illatum videtur ex ultimis huius cap. verbis: *παντὸς μᾶλλον ἀδύνατον φαίνεται πᾶν τὸ τοιοῦτον.* Sbdt.

c. 3. *πολλὰ οὖν φαίνεται . . . ἀνέφικτα, συχνὰ μὲν καὶ δι' ἀπειρίαν, συχνὰ δὲ καὶ διὰ νηπιότητα φρενῶν* ‖ *συχνὰ μὲν* [*καὶ*] *δι' ἀπ. . . .* Ddf. — *καὶ ἐνθυμηθέντι γάρ τῳ δέος ἐπέλθοι* ‖ *κἂν ἐνθυμηθ. . . . ἐπέλθοι* Herwerden.

— ὑπέλαβεν ἄν τις τὴν οἰκουμένην ἅπασαν καὶ δὴ συμπεσεῖσθαι ‖ [ὑπέλαβεν . . . συμπεσεῖσθαι] Sbdt.

c. 4. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν τὰ πλάττειν ἐπιστάμενα ‖ τὰ παιδ. [τὰ] παρ' ἡμῖν τὰ π. ἐπιστ. Sbdt. — τῷ δαιμονίῳ δὴ μεγάλην καὶ οὐ συμβλητὴν ὑπεροχὴν ἔχοι τι πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις εὐχερῆ τυχὸν ἴσως ἅπαντα τὰ τοιαῦτα ‖ τῷ δαιμονίῳ δὲ (𝔄ΓΜ) . . . εὐχερῆ τυχὸν [ἴσως] τὰ τοιαῦτα Sbdt. Explicatur enim τυχὸν sequenti ἴσως, quod idem significat.

c. 6. μυριάδας γὰρ τῶν τοιούτων εἷς ἀνὴρ πάνυ πολλὰς χειρώσαιτ' ἂν ῥᾳδίως ‖ . . . [πάνυ πολλὰς] Sbdt. Sustulerim πάνυ πολλὰς quod permultarum myriadum nimis magnus videbatur esse numerus, at ubi iam nimium quantum transgressus sis iustos fines nihil attinet magis etiam augere numerum. Non est igitur opus praesertim in tali scriptore πάνυ πολλὰς uncinis includere. — τί νομίσομεν τὸν σύμπαντα οὐρανὸν πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις φανῆναι ἂν τοῖς τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνουμένοις; ‖ τί νομίσομεν . . . φανῆναι αὐτοῖς τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικ. Sbdt. (αὐτοῖς 𝔄Γ)

c. 7. ἐπεὶ καὶ αὐλῆσαι τοῖς ἀναύλοις . . . ἀδυνατώτερόν ἐστι τέως, ἕως ἂν ὦσιν ἀνεπιστήμονες ‖ om. τέως Γ — ἡ δὲ φύσις ἐν κηρίῳ σχεδὸν παραβάλλουσα ζῷον ἄπουν καὶ ἄπτερον πόδας ὑποθεῖσα καὶ πτερώσασα . . . μέλιτταν ἀπέδειξε σοφὴν θείου μέλιτος ἐργάτιν ‖ . . . παραλαβοῦσα (Ddf.) . . . μ. σοφὴν ἀπέδειξε . . . ἐργ. 𝔄ΓΜ — τέχναις, ὥς λόγος τινῶν, ἱεραῖς αἰθέρος μεγάλου προσχρωμένη ‖ τέχναις, ὡς λόγος, τισὶν ἱεραῖς . . . π. Sbdt. (ὡς λόγος τέχναις ἱεραῖς κτλ. 𝔄ΓΜ)

AD PROMETHEUM S. CAUCASUM.

(Vol. I. P. I. pag. 55.)

c. 1. τὸν ἄθλιον τουτονὶ Τιτᾶνα ‖ τὸν ἄθλ. Τιτᾶνα τουτονὶ ΩΓΦΜ𝔄

c. 2. ΠΡΟΜ. . . . κατελεήσατέ με παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχοῦντα. ΕΡΜ. τοῦτο φῄς, ὦ Πρ., τὸ κατελεήσατε ἀντὶ

σοῦ ἀνασκολοπισθῆναι αὐτίκα μάλα παρακούσαντας τοῦ ἐπιτάγματος; ‖ *τοῦτο φής ... τὸ κατελεήσατε ἀντὶ τοῦ ἀνασκολοπίσθητε ἅμ' αὐτίκα παρακούσαντες τ. ἐπ.* Sbdt. (vel quod iam praefero *ἀντὶ τοῦ ἀνασκολοπισθήσεσθαι ... παρακούσαντας* ut dial. deor. I, 2. *τοῦτο φής, ἐκπεσεῖσθαί με τῆς ἀρχῆς* Sbdt., *ἀντὶ τοῦ* ΩΓΦ, *μάλα* om. Ω, *τοῦτο φής ... τὸ κατελεῆσαι, τὸ ἀντὶ σοῦ ἀνασκοπολισθῆναι* Madvig). Nondum persanatus est hic locus. Equidem hunc sensum in eo inesse puto: „*Misereri tui nos tu vis. At si miseremur ita ut tibi auxilium feramus, nihil aliud quam* (*ἀντὶ τοῦ*) *nobis ipsis eadem poena subeunda est, quoniam Iovi dicto non sumus audientes.*“ Utique falsa est lectio *ἀντὶ σοῦ*, nam id quidem neque voluit neque potuit optare Prometheus, ut Mercurius et Vulcanus pro se mortem obirent. Obstant etiam quae paullo post sequuntur, quibus dicit, vel tribus qui affigantur idoneum esse locum: *οὐχ ἱκ. κ. τ. λ.* — *οὐχ ἱκανὸς εἶναί σοι δοκεῖ ὁ Καύκασος καὶ ἄλλους ἂν χωρῆσαι δύο προσπατταλευσθέντας;* ‖ om. *ἂν* 𝔄ΩΓΜΦ, inest enim in *ἱκανός* quod significare volunt particula *ἄν*.

c. 3. *ἔπειτα δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἀνέπλασας, πανουργότατα ζῷα καὶ μάλιστά γε τὰς γυναῖκας* ‖ *μάλιστά γε τ. γ.*, omisso *καὶ* B — *ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ τὸ τιμιώτατον κτῆμα τῶν θεῶν τὸ πῦρ κλέψας καὶ τοῦτο ἔδωκας τοῖς ἀνθρώποις* ‖ *... τὸ πῦρ κλέψας* [*καὶ*] *τοῦτο ἔδωκας ...* Sbdt.

c. 6. *Πάνυ γοῦν, ὦ Προμηθεῦ, μακρῶν δεῖ λόγων καὶ ἱκανῆς τινος παρασκευῆς ἐπὶ τὰ σοὶ πεπραγμένα, οὐχὶ δὲ ἀπόχρη τὰ κεφαλαῖα εἰπεῖν τῶν ἀδικημάτων* ‖ Negatione *οὐχὶ* prorsus pervertitur sententiarum ordo et nexus. Commissae sunt Mercurio accusandi partes. Quas cum in se suscepisset, prolixa oratione et magno apparatu ad refellendum Prometheum opus esse dicit. Velle se tamen, priusquam accuratius rem tractet, de tribus praecipuis rebus, in quibus accusationis cardo versetur, exponere,

quarum si Prometheus se reum esse fateatur finitam iam esse causam, quoniam reliqua flocci habenda sint. Hoc si verum est, exterminandum illud *οὐχί*. Quod autem ipse proposui *μονονουχὶ δὲ ἀπόχρη τὰ κεφάλαια εἰπεῖν*, non magis certum est, quam quod Fritzschius, dummodo ironice haec omnia dicta esse statuamus, omnem difficultatem tolli neque quidquam mutandum esse, censet. Quae cum ita sint, donec plenius huic loco consulatur, in Hemsterhusii conjectura acquiescendum esse opinor, qui *οὐχὶ δὲ* mutato in *νυνὶ δὲ* („*nunc vero*“ id est „*interim*“) ita pergit: *ἀπόχρη μόνα τὰ κεφάλαια εἰπεῖν τῶν ἀδικημάτων*, adiutus lectione codicum ΓΜΦ qui habent *μόνα τὰ κεφάλαια*.

c. 7. *αἰσχύνομαι ὑπὲρ τοῦ Διός, εἰ οὕτω μικρολόγος ... ἐστιν, ὡς διότι μικρὸν ὀστοῦν ἐν τῇ μερίδι εὗρε, καταπέμψαι ἀνασκολοπισθησόμενον ... καὶ ὡς μειρακίου τὸ τοιοῦτον ὀργίζεσθαι* ‖ ... *καὶ ὡς μειράκιον τὸ τοιοῦτον* (*tali modo*) *ὀργίζεσθαι* Sbdt.

c. 10. *κονδύλους ἐνετρίψαντο* ‖ *κ. ἐνέτριψαν* ΩΓΜΦ𝔄

c. 11. *ἔπειτα δὲ* (*πειράσομαι δεικνύειν*) *ὡς καὶ συμφέροντα καὶ ἀμείνω αὐτοῖς αὐτὰ παρὰ πολὺ ἢ εἰ ἐρήμην ... συνέβαινε τὴν γῆν μένειν* ‖ ... *καὶ ἀμείνω ταῦτα αὐτοῖς* ΩΓΜΦ

c. 12. *οὔτε δὲ βωμοὶ θεῶν ἢ ναοὶ ... ἢ ἀγάλματα ἢ ξόανα* ‖ *οὔτε δὲ βωμοὶ θ. ἢ ναοὶ ... οὔτε ἀγάλματα ἢ ξόανα* Fr. Sbdt. (om. *ἢ* ante *ἀγάλματα* ΩΓΜΦ) — *πόθεν δέ;* ‖ *πόθεν γάρ;* Sbdt. Cf. Timon c. 8.

c. 13. *εἰ μὴ ἄρα τοῦτο δέδιε μὴ καὶ οὗτοι ἀπόστασιν ἐπ᾽ αὐτὸν βουλεύσωσι* ‖ ... *ἐπανάστασιν* ... Fr. conlato de saltatione c. 38 *Γιγάντων ἐπανάστασιν*.

c. 14. *εἰ μὲν ἐμαυτῷ μόνῳ κτῆμα τοῦτο ἐπλασάμην, ἐπλεονέκτουν ἴσως* ‖ ... *ἐπλεονέκτουν ἂν ἴσως*. Ddf. (*ἐπλ. ἂν τῆς χρήσεως* ΩΓΜΦ)

c. 15. *οὐ δὲ γὰρ ἂν εἴχομεν πρὸς ὅ τι ἔλαττον παραθεωρῶμεν αὐτόν* ‖ ... *οὐ γὰρ* (B) *ἂν εἴχομεν, πρὸς ὅ τι ἔλαττον παραθεωροῖμεν αὐτόν* Cob. — *οὕτω γὰρ*

δὴ καὶ τὸ μέγα δόξειεν ἂν μέγα, εἰ τῷ μικρῷ παραμετροῖτο ‖ οὕτω γὰρ δὴ [καὶ] τὸ μ. δ. ... Sbdt.

c. 16. ἠργοῦμεν ἂν καὶ τὸ νέκταρ ἐπίνομεν καὶ τῆς ἀμβροσίας ἐνεφορούμεθα οὐδὲν ποθοῦντες ‖ ... οὐδὲν ποιοῦντες ΩΓΜΦ

c. 17. περὶ μὲν οὖν τῶν ἀνθρώπων καὶ ταῦτα ἱκανά ‖ ... [καὶ] ταῦτα ἱκανά Sbdt. Quamquam haud scio an cum cod. Φ omnia haec octo verba sint eicienda.

c. 18. αὕτη γάρ, οἶμαι, φύσις τουτουὶ τοῦ κτήματος, οὐδέν τι ἔλαττον γίγνεται, εἴ τις καὶ ἄλλος αὐτοῦ μεταλάβοι ‖ αὕτη ... φύσις ... τοῦ κτήματος, ὅτι οὐδέν ... γίγνεται, εἰ καί τις ἄλλος... μεταλάβοι Sbdt. (𝔄ΓΜΦ εἰ καί τις ἄλλος) — φθόνος δὲ δὴ ἄντικρυς τὸ τοιοῦτο ἀφ᾽ ὧν μηδὲν ὑμεῖς ἠδίκησθε, τούτων κωλύειν μεταδιδόναι τοῖς δεομένοις ‖ ... [τὸ τοιοῦτο] Sbdt. — εἰ τὸ πᾶν τοῦτο πῦρ ὑφελόμενος κατεκόμισα ἐς τὴν γῆν ... οὐ μέγαλα ὑμᾶς ἠδίκουν ‖ ... οὐ μ. ὑμᾶς ἂν ἠδίκουν Sbdt.

c. 20. ἐν ἡμῖν εὐωχούμενον ‖ καὶ σὺν ἡμῖν εὐωχ. Sbdt. (καὶ κοινῇ σὺν ἡμῖν Μ κοινῇ σὺν ἡμῖν 𝔄ΩΓΦ).

c. 21. εἴη δὲ ἤδη σοι τὸν Θηβαῖον ὃν φὴς τοξότην ἐπιφανῆναι, ὡς παύσειεν ἀνατεμνόμενον ὑπὸ τοῦ ὀρνέου ‖ ... ὡς παύσειέ σε ἀνατεμνόμενον ... 𝔄Ω, παύσειέν σε ΓΜ

AD DIALOGOS DEORUM.
(Vol. I. P. I. p. 64).

I. c. 1. ἃ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐξηπάτησε ἐν τῇ νομῇ τῶν κρεῶν ‖ ὃ μὲν ... ἐξηπ. Sbdt.

c. 2. καὶ τί πλέον ἕξω; ‖ τί γὰρ π. ἕξω ΓΩ — εἰπὲ πρότερον, ὅντινα μισθὸν ἀποτίσεις ἀναγκαῖον ἡμῖν ὄντα ‖ ... [ἀναγκαῖον ἡμῖν ὄντα] Sbdt.

II. c. 1. Σὺ παιδίον ὁ Ἔρως ‖ σὺ παιδίον ὦ Ἔρ. 𝔄ΩΓ — τί δαί σε μέγα ἠδίκησα ‖ τί δέ σε (ΩΨΓ) μέγα ἠδίκηκα Ω

c. 2. τῇ μίτρᾳ τούτους ἀνειλημμένος ‖ [τῇ μίτρᾳ ... ἀνειλ.] Sbdt. delevi concinnitatis causa, intrusum illud ut videtur ex D. D. XVIII. 1. μίτρᾳ μὲν ἀναδεδεμένος τὴν

κόμην et Baccho c. 2. — *ἐπὶ τούτοις αὐτοῖς ἀφίημί σε* ‖ *ἐπὶ τούτοις [αὐτοῖς] ἀφ. σε* 𝔄

III. c. 1. *ἀλλὰ καὶ καινὸν ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται* ‖ *καὶ νῦν ἄλλο τι ... ἐπιμεμηχάνηται* (omisso *ἀλλὰ*) 𝔄ΩΓ

IV. c. 2. *Ποῦ γὰρ ἐκεῖνος ὄψεταί σε;* ‖ *οὐ γὰρ ἐκ. ὄψεταί σε* Sbdt.

c. 3. *εὖ ποιήσεις ... καὶ τὸν πατέρα καὶ πατρίδα* ‖ ... *καὶ τὴν πατρίδα* 𝔄Ω

c. 4. *τί δαὶ χρησ. ἂν γενοίμην* ‖ *τί δὲ* Ψ

c. 5. *ὡς τὰ πολλὰ* ‖ *τὰ πολλὰ* Ψ𝔄Ω — *τοῦτ' αὐτό μοι τὸ ἥδιστον ποιήσεις* ‖ ... *[τὸ] ἡδ. ποιήσεις* Cob. — *εἰσόμεθα τότε ὃ πρακτέον* ‖ *εἰσ. τ. τὸ πρ.* 𝔄

V. c. 1. *ἔλαττόν μοι τὸν νοῦν προσέχεις* ‖ ... *προσέχεις τ. ν.* 𝔄ΩΓΨΜ

c. 2. *ἀπηγορεύκασιν ἄρα ἥ τε Ἥβη καὶ ὁ Ἥφαιστος* ‖ *ἀπηγ. ἤδη ἥ τε ...* Ψ — *ὅσον ὑπόλοιπον* ‖ *ὅσον (ὁπόσον* 𝔄) *ἔτι λοιπὸν* 𝔄

c. 4. *ἡδίω ταῦτα· οὐ γάρ; καὶ παρὰ πολὺ ὁ οἰνοχόος ἐκεῖνος ἐμπρέπει τῷ συμποσίῳ τῶν θεῶν* ‖ *ἡδίω ταῦτα· οὐ γὰρ [; καὶ] παρὰ π. ὁ οἰνοχόος ἐκ. ἔπρεπε τ. σ. τῶν θεῶν;* ΑΨΒ𝔄

c. 5. *ἐφ' ἑκάστῃ δὶς φίλει με καὶ ὅτε πλήρη ὀρέγοις κᾆτα αὖθις ὁπότε παρ' ἐμοῦ λαμβάνοις* ‖ ... *καὶ ὅτε πλ. ὀρέγεις καὶ αὖθις ὁπότε ... ἀπολαμβάνεις* Ψ𝔄ΜC *λαμβάνεις* ΩΓ, *καὶ αὖθις* 𝔄

VI. c. 1. *τὸν Ἰξίονα τοῦτον ... ποῖόν τινα τὸν τρόπον ἡγῇ* ‖ ... *ποῖόν τινα τὸν ἄνθρωπον ἡγῇ* Sbdt. — *τί δαὶ ὑβρ.* ‖ *τί δὲ ὑβρ.* ΩΨΓΒΑC

c. 3. *Εὖ γε ὁ κατάρατος ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν ...; Ἦ γὰρ ὁ κατ. ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν ...;* Sbdt.

c. 5. *Ἀλλὰ οἱ πάντες ἄνθρωποι ἀπειρόκαλοί εἰσιν* ‖ *ἀλλὰ πάντες οἱ ἀνθρ. ...* Γ — *καί που τάχ' ἂν ἐρᾶν με φήσειεν αὐτοῦ* ‖ *καί που τάχα ἐρᾶν με* (ΒΑCΩΓ) *φήσει αὐτοῦ* Sbdt. — *οὐ γὰρ δὴ δεινὸν τοῦτό γε* ‖ *οὐ γὰρ δεινὸν τ. γ.* om. *δή* ΨΑ

VII. c. 1. *Ἐκεῖνο τὸ βρέφος ... ἦ μέγα ἀγαθόν, ὃ τοῦ*

Ἰαπ. πρεσβύτερον ... ἐπὶ τῇ πανουργίᾳ; ‖ ... *ἢ μέγα τι ἀγαθὸν ... πανουργίᾳ.* posito puncto pro signo interrogationis. Sbdt.

c. 3. *οὐ μόνον ἀλλ' ἤδη καὶ μουσικόν·* ‖ ... *ἀλλὰ καὶ μουσικὸν ἤδη* Ψ

c. 4. *πήχεις γὰρ ἐναρμόσας καὶ ζυγώσας ἔπειτα ...* ‖ ... *[καὶ ζυγώσας] ἔπειτα ...* ΒΑΨC

VIII. c. 1. *πρόστασσε δ' οὖν τι ἄλλο ὅπερ ἐθέλεις σοι γενέσθαι* ‖ *πρόστασσε δ' οὖν τἀληθὲς ὅπερ ἐθ. σ. γ.* Ω (*τι ἀληθὲς* 𝔄(Fr.)Ψ) — *γλαυκῶπις μέν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο ἡ κόρυς* ‖ *[γλαυκῶπις μέν, ἀλλὰ κ. τ. τὴν κόρην].* (†) Sbdt. Cf. Fleckeisen, Jahrb. 1883. N. 20.

IX. c. 1. *τέτοκεν ἐκεῖνος; ἐκ τίνος;* ‖ *τ. ἐκ.; [ἐκ τίνος]* ΒΑΨ𝔄 — *ἀλλὰ οὐδὲ ἐπεσήμανεν ἡ γαστὴρ* ‖ *ἀλλ' οὐδὲ ἐπεσήμηνεν ἡ γ.* Ψ

c. 2. *ἑπτάμηνον* ‖ *ἑπταμηνιαῖον* ΨΑ𝔄 Schwidop.

X. c. 2. *αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμεν* ‖ *αὐτοὶ γὰρ [ἡμεῖς] ἐσμεν* Cob. „*Sumus enim soli* (*αὐτοὶ*) *et sine abitris.*“ Hemsterh.

XI. c. 2. *ἀτὰρ εἰπέ μοι, καλὸς ὁ Ἐνδυμίων ἐστίν; εὐπαραμύθητον γὰρ οὕτως τὸ δεινόν* ‖ Transponenda sunt cola mutato sec. ΩΨ *εὐπαραμύθητον* in *ἀπαραμύθητον*: *ἀπαραμυθ. γὰρ οὕτως τὸ δεινόν. ἀτὰρ εἰπέ μοι, καλὸς ὁ Ἐνθυμίων ἐστιν;*

XII. c. 1. *ἃ μὲν γὰρ ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις, θαρρῶν ποιεῖς* ‖ ... *θαρρῶν ποίει* Sbdt. — *τὸ Φρύγιον μειράκιον* ‖ *τὸ Φρύγιον ἐκεῖνο μειράκιον* 𝔄ΩΨ — *καὶ νῦν ἐκείνη μέμηνεν ὑπό σου ...* ‖ ... *[ἐκείνη]* Sbdt. — *δέδια τοίνυν ἅπαντα, δέδια ἡ τὸ τοιοῦτον σὲ κακὸν ἐγὼ τεκοῦσα, μὴ ἀπομανεῖσά ποτε ἡ Ῥέα ... κελεύσῃ τοὺς Κορύβαντας συλλαβόντας σε διασπάσασθαι* ‖ *δέδια τοίνυν [ἅπαντα], δέδια ἡ τὸν τοιοῦτον ἢ τὸ μέγα* (ΩΨ) *σὲ κακὸν [ἐγὼ] τεκοῦσα, μὴ ἀπομαν. π. ἡ Ῥέα ... κελεύσῃ ... διασπάσασθαι* ex vestigiis codicum Ω et Ψ Sbdt. „*Timeo igitur, timeo quae te talem, te tantum malum peperi, ne quando Rhea corripi te atque dilacerari iubeat.*“ — *ταῦτα δέδια* ‖ *τοῦτο δ.* Sbdt.

c. 2. *καίτοι τί ἐγὼ ἀδικῶ δεικνὺς τὰ καλὰ οἷά ἐστιν; ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν καλῶν· μὴ τοίνυν ἐμὲ αἰτιᾶσθε τούτων* ‖ Transpositione hunc quoque locum emendandum esse iudico sic: *μὴ τοίνυν ἐμὲ αἰτιᾶσθε τούτων· ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν καλῶν* Sbdt. „*Nolite igitur me accusare, immo cavete ne vos appetatis quae pulchra sunt.*“ Non est igitur opus, cum Fritzschio post *μὴ ἐφίεσθε*, cod. 𝔄 lectionem secuto, *ἀλλ' ἀδύνατον ὦ τέκνον μὴ ἐφίεσθαι τῶν καλῶν* recipere eaque verba tribuere Veneri, quod mihi quidem videtur esse glossema. — *ἢ θέλεις σύ, ὦ μῆτερ, αὐτὴ μηκέτι ἐρᾶν* ‖ *ἀλλ' ἢ θέλεις σύ ... μηκέτι ἐρᾶν;* Sbdt.

XIII. c. 1. *σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ καὶ ἀγύρτης νοσοῦσι μὲν ἴσως ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσειν τῶν φαρμάκων* ‖ ... *εἰς ἐπίθεσιν τῶν φαρμάκων* Cob.

c. 2. *ἀράμενός σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὥστε μηδὲ τὸν Παιῶνα ἰάσασθαί σε* ‖ ... *ἰάσεσθαί σε* Schwid.

XV. c. 1. *εἶτα, ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέῃ, μόνοι καθευδήσομεν* ‖ ... *μόνοι καθεύδομεν* Sbdt.

c. 2. *καὶ νῦν ἀντ' ἐκείνων στεφάνους ἔχω* ‖ [*καὶ ... ἔχω*] Sbdt.

c. 3. *οἶδεν· ἀλλὰ τί ἂν δρᾶσαι δύναιτο γενναῖον ὁρῶν νεανίαν καὶ στρατιώτην αὐτὸν* ‖ ... *καὶ στρατιώτην ὄντα* Fr. — *ΑΠ. οὐκ οἶδα* ‖ [*ΑΠ. οὐκ οἶδα*] Ω. Quae autem sequuntur verba (*εὐξαίμην ... εἶναι*) non Apollini sed Mercurio sunt tribuenda.

XVI. c. 1. *Καλὰ μὲν ... καὶ τὰ τέκνα ἔτεκες* ‖ ... *καὶ τὰ τέκνα ἃ ἔτεκες* 𝔄ΩΨ — *ὁ δὲ Ἀπόλλων ... καταστησάμενος ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς ... ἐξαπατᾷ τοὺς χρωμένους αὐτῷ λοξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα πρὸς ἑκάτερον τῆς ἐρωτήσεως ἀποκρινόμενος* ‖ ... [*πρὸς ἑκάτερον τῆς ἐρωτήσεως*] 𝔄Ω

c. 2. *νῦν δὲ κατασοφισθεὶς ἄθλιος ἀπόλωλεν ἀδίκως ἁλούς* ‖ ... *ὁ ἄθλιος* ... Ψ — *ἐῶ γὰρ λέγειν ὅτι οὐδὲ τὰς τίκτουσας ἐμαιοῦτο πάρθενός γε οὖσα* ‖ Aut pro *οὐδὲ*

scribendum *καὶ*, aut totum hoc enuntiatum quod cum praegressis parum cohaeret, tollendum est, nisi praefers Fritzschii coniecturam: *ἐῶ γὰρ λέγειν ὅτι οὐδ' ἂν τὰς τίκτουσας ἐμαιοῦτο πάρθενός γε οὖσα.* Nempe demonstrare vult Juno, parum pudicam esse Venerem, quae virgo talem curam parturientibus exhibuerit, vel si Fritzschius sequimur, quae tale munus non suscepisset, nisi virgo non esset.

XVII. c. 1. *ὁ δὲ Ἄρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυγεῖν ἐπειρᾶτο … ἔπειτα δὲ συνεὶς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν ἱκέτευε* ‖ … *συνεὶς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενος* [*ἑαυτὸν*] *ἱκ.* Cob. (Ψ *ἐχομενος* with *ον* written above *ος* (sic)

c. 2. *καὶ τὸ θέαμα ἥδιστον ἐμοὶ ἔδοξε μονονουχὶ αὐτὸ γινόμενον τὸ ἔργον* ‖ *καὶ* [*τὸ*] *θέαμα ἥδιστον. … ἔδοξε … τὸ ἔργον* Sbdt., est enim subiectum *τὸ ἔργον*.

XVIII. c. 1. *ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ στρατιωτικῷ* ‖ *στρατῷ* Herwerden.

XX. c. 1. *διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτήδειος ὑμῖν δικαστής, ὁ δὲ νεανίας …* ‖ … *αὐτὸς μὲν* … Fr.

c. 2. *ἄπιτε οὖν καὶ ὅπως μὴ χαλεπήνητε τῷ δικαστῇ* ‖ … [*ὅπως*] … Ω

c. 3. *πότερα δὲ ἄγαμος τις ἐστιν οὗτος* ‖ om. *τις* AΩMB

c. 7. *αἶγα μὲν αἰγὸς ὁποτέρα καλλίων — τάχ' ἂν δικάσαιμι* ‖ … *ὁποτέρα ἡ καλλίων* Fr. (*ὁποτέρα ἢ καλλίων* 𝔄 *ὁπ. ἡ̃ καλλίων* AC)

c. 8. *αὗται δὲ πᾶσαί τε ὁμοίως καλαὶ καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν τις ὑπὸ τῆς ἑτέρας ἐπὶ τὴν ἑτέραν μεταγάγοι τὴν ὄψιν ἀποσπάσας· οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥᾳδίως, ἀλλ' ἔνθα ἂν ἀπερείσῃ τὸ πρῶτον, τούτου ἔχεται καὶ τὸ παρὸν ἐπαινεῖ κἂν ἐπ' ἄλλο μεταβῇ κἀκεῖνο καλὸν ὁρᾷ καὶ παραμένει καὶ ὑπὸ τῶν πλησίον παραλαμβάνεται* ‖ Non videntur ferri posse extrema haec nisi eiciantur verba *καὶ παραμένει*, quibus certe addendum erat *παρ' αὐτῷ*. Sed cum abundent non dubito ea exterminare. Legendum erit igitur auc-

tore Fritzschio *κἂν* (rectius *κ α ὶ ἄ ν*) *ἐπ' ἄλλο μεταβῇ κἀκεῖνο καλὸν ὁρᾷ καὶ ὁμοίως* (vel *παραπλησίως*) *ὑπὸ τῶν πλησίον παραλαμβάνεται* i. e. *si ad aliud quid transit illud quoque pulchrum esse iudicat similique modo ab iis quae deinceps sequuntur allicitur seductusque capitur.*

c. 9. *σὺ δὲ ἐπισκόπει· ἐγὼ δὲ ἀ π ε σ τ ρ ά φ η ν* ‖ *σὺ δ' ἐπισκόπει· ἐγὼ δ' ἄ ν ἀ π ο σ τ ρ α φ ε ί η ν* Ddf. (*ἀποστραφείην* ABC𝔄)

c. 10. *Ἀλλὰ ἀ π ο δ υ σ ώ μ ε θ α* ‖ *ἀλλ' ἀ π ε δ υ σ ά μ ε θ α* margo Aldinae.

c. 15. *τοῦτο αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶναί μοι δοκεῖ* ‖ *τοῦτ' αὐτὸ καὶ μ ά λ ι σ τ α ἄπιστον . . . δοκεῖ* Sbdt. — *καὶ ὁ μὲν Ἔρως ὅλος παρελθὼν ἐς αὐτὴν ἀναγκάσει τὴν γυναῖκα ἐρᾶν, ὁ δὲ Ἵμερος . . . ἱμερτόν σε θήσει καὶ ἐράσμιον κ α ὶ α ὐ τ ὴ δ ὲ σ υ μ π α ρ ο ῦ σ α. δ ε ή σ ο μ α ι δ ὲ κ α ὶ τ ῶ ν Χ α ρ ί τ ω ν ἀ κ ο λ ο υ θ ε ῖ ν* ‖ . . . *ἱμερτόν σε θήσει καὶ ἐράσμιον· καὶ α ὐ τ ὴ δ ὲ σ υ μ π α ρ ο ῦ σ α δ ε ή σ ο μ α ι καὶ τῶν Χαρίτων ἀκολουθεῖν* Sbdt. Sic iam mutanda esse arbitror, quae in editione proposueram (*δεήσομαι καὶ* 𝔄M)

c. 16. *Ὑπισχνοῦμαι δή σοι τὴν Ἑλένην παραδώσειν γυναῖκα κ α ὶ ἀ κ ο λ ο υ θ ή σ ε ι ν γ ε α ὐ τ ὴ ν* ‖ . . . *καὶ ἀκολουθήσειν γ ε σ ο ι αὐτὴν* ΩM — *Θάρρει, καὶ τὸν Πόθον καὶ τὸν Ὑμέναιον ἔ τ ι πρὸς τούτοις παραλήψομαι. ΠΑΡ. Οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις δ ί δ ω μ ι τὸ μῆλον, ἐπὶ τούτοις λάμβανε* ‖ *Θάρρει καὶ τὸν Πόθον ἔ τ ι καὶ τὸν Ὑμ. πρὸς τούτοις παραλήψομαι· οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις δ ί δ ο υ τὸ μῆλον. ΠΑΡ. ἐπὶ τούτοις λάμβανε.* Cob.

XXI. c. 1. *Ἢν ἐθελήσω . . . ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθήσω, ὑμεῖς δὲ ἀποκρεμασθέντες κατασπᾶν βιάσεσθέ με, ἀ λ λ ὰ μάτην πονήσετε* ‖ . . . *ὑμεῖς δ' ε ἰ ἀποκρ. κατασπ. βιασ. με, μάτην π.* Fr. (om. *ἀ λ λ ὰ* AΨC) — *ὅτι . . . πάντων ἀμείνων . . . ἐστιν οὐκ ἂν ἀρνηθείην, ὁμοῦ δὲ . . . ὑπερφέρειν, ὡς μὴ καταπονήσειν αὐτόν, κἂν τ ὴ ν γ ῆ ν κ ἂ ν τ ὴ ν θ ά λ α τ τ α ν π ρ ο σ λ ά β ω-*

μεν, οὐκ ἂν πεισθείην ‖ ... *ἣν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θ. προσλάβωμεν, οὐκ ἂν π.* 𝔄ΩM

c. 2. *κἂν ἐδέδετο ἂν αὐτῷ κεραυνῷ καὶ βροντῇ* ‖ *κἂν ἐδ. αὐτῷ κεραυνῷ* (ΩM) [*καὶ βροντῇ*] ΨBAC𝔄

XXII. c. 1. *ὃς τοιαῦτα γεννᾷς και παιδοποιεῖς* ‖ *παιδοποιεῖ* Cob.

c. 4. *οἶσθα οὖν, ὦ τέκνον, ὅ τι χαρίσῃ τὸ πρῶτον αἰτοῦντι μοι* ‖ *οἶσθ' οὖν ... ὅ τι χάρισαι ...* Cob. — *ΠΑΝ. ... ἡμεῖς μὲν ἴδωμεν ταῦτα. ΕΡΜ. ἡμεῖς μόνοι εἰδῶμεν ταῦτα* Fr. comparato Dial. mort. XIII. c. 5. — *πατέρα δὲ ὅρα μὴ καλέσῃς με ἄλλον ἀκούοντος* ‖ ... *ἄλλου ἀκ. τινος* ΨA

XXIII. c. 1. *τί ἂν λέγοιμεν; ὁμομητρίους ὦ Διόνυσε, ἀδελφοὺς εἶναι Ἔρωτα καὶ Ἑρμαφρόδιτον καὶ Πρίαπον ἀνομοιοτάτους ὄντας* ‖ *τί ἂν λέγοιμεν* [;] *ὁμομητρίους* ... [*εἶναι*] (AC) *Ἔρωτα κ. Ἑρ. κ. Π. ἀνομοιοτάτους ὄντας* (BACΨM) Sbdt. ex vestigiis codicum AC et BACΨM

c. 2. *Εὖγε, τὸ μὴ χαλεπῶς μηδὲ ἀγρίως* ‖ *εὖγε* [*τὸ μὴ χ. ... ἀγρ.*] ad explic. illud *εὖγε* additum. Sbdt. — *καλὸς γὰρ σὺ καὶ κομήτης* ‖ *καλὸς γὰρ καὶ σὺ καὶ κομήτης* 𝔄(Fr.)Γ — *ὡς καὶ νήφοντα ἄν σοι τὸν Πρίαπον ἐπιχειρῆσαι* ‖ *ὡς κἂν νήφοντα σοὶ ... ἐπιχειρῆσαι* Sbdt. (*κἂν νήφ. ἔτι σοὶ* Cob.) — *ἀλλ' οὐκ ἐπιχειρήσει γε* ‖ *ἀλλ' οὐκ ἐπιχειρήσει* [*γε*] ΨABC — *καὶ τόξα* ‖ *καὶ τὰ τόξα* 𝔄

XXV. c. 1. *οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν* ‖ ... *ἔτι ἔμεινεν ἄν·* 𝔄 — *ἠγνόεις δὲ καὶ τῶν ἵππων τὸν θυμόν, ὡς δεῖ ξυνέχειν ἀνάγκῃ τὸν χαλινόν;* ‖ ... *ὡς δὴ ξυνέχειν ἀνάγκῃ τ. χ.* Sbdt. — *ὁ δὲ οὐκ εἶχεν ὅ τι χρήσαιτο αὐτοῖς* ‖ ... *ὅ τι χρήσαιτο αὐτῷ* Sbdt. „*Nesciebat quid (de se) faceret*" = „*er wufste sich keinen Rat*". Cf. de hac formula ad Luciani Herodot. c. 7.

XXVI. c. 1. *πότερος ὁ Κάστωρ ... ἢ πότερος ὁ Πολυδεύκης* ‖ ... *καὶ ποτ.* ... Sbdt. (rectius 𝔄 *ἢ ὁ Πολ.* om. *πότερος*)

c. 2. *οὗτοι δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῖν* ‖ ... *ποιοῦσιν* ... Ψ

AD DIALOGOS MARINOS.

(Vol. I. P. I. p. 104.)

I. c. 1. *οὐδὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ . . . ἄμορφόν ἐστι . . . ὅ τε ὀφθαλμὸς* ‖ Scribendum *οὔτε* duce Fritzschio.

c. 3. *ὁπόταν ἐθελήσῃς μαθεῖν, οἵα τυγχάνεις οὖσα τὴν ὄψιν, ἀπὸ πέτρας τινός, εἴ ποτε γαλήνη εἴη . . . ἰδὲ σεαυτὴν* ‖ . . . *εἴ ποτε γαλήνη* [*εἴη*] Ω

c. 4. *ἐγὼ μὲν ἡ ἀκράτως λευκὴ* ‖ . . . *ἡ ἀκριβῶς λευκὴ* ut paullo ante *ἰδὲ σεαυτὴν οὐδὲν ἄλλο ἢ χρόαν λευκὴν ἀκριβῶς.* Schwidop.

II. c. 4. *πλεῖ δὲ ἔτι* ‖ *ἔτι δὲ πλεῖ* 𝔄

III. c. 2. . . . *οἶσθα τὴν πηγήν . . . παρ' ἐκείνην οὖν ἀπέρχομαι* ‖ . . . [*οὖν*] *ἀπ.* 𝔄ΑΩ

IV. c. 3. *ὁποίᾳ ἂν πέτρᾳ προσελθὼν ἁρμόσῃ τὰς κοτύλας καὶ προσφὺς ἔχηται* [*κατὰ τὰς πλεκτάνας*] *ἐκείνῃ ὅμοιον ἀπεργάζεται ἑαυτὸν καὶ μεταβάλλει τὴν χρόαν μιμούμενος τὴν πέτραν, ὡς ἂν λάθῃ τοὺς ἁλιέας μὴ διαλάττων μηδὲ φανερὸς ὢν διὰ τοῦτο* ‖ Dubitanter conieci *ὁποίᾳ ἂν πέτρᾳ . . . ἁρμόσῃ τὰς κοτύλας* (de polypo agitur) *καὶ προσφὺς κατέχηται ταῖς πλεκτάναις, ἐκείνῃ ὁμ. ἀπεργάζεται ἑαυτὸν . . . ὡς ἂν λάθῃ τοὺς ἁλιέας μὴ διαλάττων* [*μηδὲ φανερὸς ὢν*] *διὰ τοῦτο ἀλλ' ἐοικὸς τῷ λίθῳ.* Cf. Athen. VII. 317. XI p. 479 b.

VI. c. 1. *ἐπυθόμην γὰρ ἥτις καλοῖτο* ‖ . . . *ὅ τι καλοῖτο* Sbdt. constanti Luciani usu. Cf. ad Iudicium vocal. c. 6.

VIII. c. 1. *καὶ μέμφομαι γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι ὑμᾶς καταναυμαχήσας μετέβαλε, δέον χειρώσασθαι μόνον* ‖ . . . *καταν. καὶ μετέβαλε* . . . B

c. 2. *ἔπεσεν ἐς τὴν θάλατταν ὡς . . . ἀποθανούμενος* ‖ *ἐπήδησεν* . . . Fr. Cf. Herod. I. 24.

IX. c. 1. *ἀλλὰ κἀκείνην σῶσαι δεήσει χαρισαμένους τῷ Διονύσῳ* ‖ *χαριζομένους τ. Δ.* Schwidop (*χαρισομένους* ACΩM)

c. 2. *τῷ θάλπει ἅμα συγχεθεῖσα* ‖ *τῷ θάμβει* (𝔄Ω) *ἅμα συγχυθεῖσα* Lennep.

X. c. 1. τὴν νῆσον ... ἣν ἀποσπασθεῖσαν ... ἔτι νήχεσθαι συμβέβηκε, ταύτην ... στῆσον ἤδη ‖ ... περινήχεσθαι Fr. — καὶ ποίησον ἤδη δῆλον ‖ κ. ποίησον δῆλον (om. ἤδη) Ω

c. 2. στῆθι, ὦ νῆσε, καὶ ἀνάδυθι αὖθις ἐκ τοῦ βυθοῦ ‖ ... [αὖθις] 𝔄ΩC

XI. c. 2. πᾶν ὅσον ... πῦρ εἶχε καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἴτνῃ καὶ εἴ ποθι ἄλλοθι ‖ ... καὶ [ὅσον] ἐν τῇ Αἴτνῃ καὶ εἴ ποθι ἄλλοθι Sbdt. — Θολερός, ὦ Ξάνθε, καὶ θερμός, ὡς εἰκός, τὸ αἷμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ἡ θέρμη δέ, ὡς φής, ἀπὸ τοῦ πυρός· καὶ εἰκότως, ὦ Ξάνθε, ὃς ἐπὶ τὸν ἐμὸν υἱωνὸν ὡρμήσας ... ‖ θολερὸς σύ, ὦ Ξάνθε, καὶ θερμός [ὡς εἰκός, τὸ αἷμα μὲν ... ἀπὸ τοῦ πυρὸς καὶ] εἰκότως [ὦ Ξάνθε] ὃς ... ὡρμήσας Sbdt. Nimis insipida sunt illa verba, quibus explicatur, cur Xanthus sit θολερός *turbidus* et θερμός *calidus*, quam quae possint esse Luciani.

XII. c. 1. εἰπέ, εἴ τι ἔμαθες ἀκριβῶς ἅπαντα. ΘΕΤ. Ὁ Ἀκρίσιος ‖ εἰπέ, εἴ τι ἔμαθες ἀκριβῶς. ΘΕΤ. ἅπαντα. ὁ γὰρ Ἀκρίσιος Ω — Propius etiam a vero abest: εἰπέ, εἴ τι ἔμαθες. ΘΕΤ. ἀκριβῶς ἅπαντα· ὁ γὰρ Ἀκρίσιος 𝔄

XIII. c. 1. εἰρήσεται γὰρ τ' ἀληθές ‖ εἰρήσεται γὰρ [τ' ἀληθές] Sbdt. Cf. Lucianea p. 105. — ἡ δὲ περὶ τὰς ὄχθας ἀλύουσα καὶ ἐπεμβαίνουσα καὶ λουμένη ἐνίοτε ηὔχετο σοι ἐντυχεῖν ‖ ἡ δὲ ... ἀλύουσα καὶ ἐνίοτε ἐπεμβαίνουσα καὶ λουμένη ηὔχετό σοι ἐντυχεῖν Sbdt.

c. 2. Τί οὖν; διὰ τοῦτο ἐχρῆν σε προαρπάσαι τὸν ἔρωτα καὶ καθυποκρίνασθαι Ἐνιπέα ἀντὶ Ποσειδῶνος εἶναι ‖ ... παρυποκρίνασθαι Ἐνιπέα ... [εἶναι] Sbdt. Cf. Fleckeisen, Jahrbücher f. class. Philol. 1883. N. 20.

XIV. c. 3. τὸ δὲ τέθνηκεν ὁμοῦ καὶ πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πολλά ‖ ... [αὐτοῦ] Ω

c. 4. ΔΩΡ. πλὴν ὅτι οὕτως ἂν ἤλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μήτηρ γε οὖσα ΙΦ ‖ [ΔΩΡ. ... ΙΦ] Sbdt.

XV. c. 2. ἡ δὲ πάνυ ἐκπλαγὴς τῷ πράγματι τῇ λαιᾷ μὲν εἴχετο τοῦ κέρατος ‖ ... πάνυ ἐκπλαγεῖσα 𝔄ΨΩ

c. 3. *ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες οὐδὲν ἄλλο ἢ θεαταὶ μόνον τῶν γιγνομένων παρηκολουθοῦμεν* ‖ . . . [*μόνον*] Ψ — *τό τε τῶν Τριτώνων γένος* ‖ *τὸ δὲ τ. Τρ. γένος* 𝔄 — *ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβεβηκὼς ἅρματος παροχουμένην τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων προῆγε γεγηθὼς ὁδοιπορῶν νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ* ‖ . . . *παροχούμενός τε καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην* (BΨ) *ἄγων* Ψ
c. 4. *ἡμεῖς δὲ ἐμπεσόντες ἄλλο ἄλλος τοῦ πελάγους μέρος διεκυμαίνομεν* ‖ *ἄλλος ἄλλο* 𝔄 Cob. Fr.

AD LUCIANI DIALOGOS MORTUORUM.

(Vol. I. P. I. p. 121.)

Ut in aliis sic in mortuorum potissimum dialogis permulti loci adeo sunt corrupti, ut certa medicina nondum sit reperta. Multum igitur sudandum etiam posthac algendumque erit donec viam vepribus atque dumetis saeptam undique atque impeditam, ut tuto progredi possimus, satis aperueris.

I. c. 1. *ἐντέλλομαί σοι . . . εἰπεῖν πρὸς αὐτόν, ὅτι σοὶ . . . κελεύει ὁ Διογένης* ‖ . . . *ὅτι σὲ . . . κελεύει* Schwidop. — *ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ὁ γέλως ἦν* ‖ . . . *γελ. ἐστὶ* Ψ (*ἐστὶν* 𝔄)
c. 2. *Ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φάσκουσι κατηγοροῦντα τῆς σοφίας αὐτῶν* ‖ *ἢν δὲ μὴ προσέχωσι τὸν νοῦν, ἀλλ' ἐμὲ . . . φάσκωσι . . .* 𝔄
c. 3. *πάντα μία ἡμῖν κόνις, φασί* ‖ *πάντα μία Μύκονος, φασί* Hemsterh.

II. c. 1. *ὥστε ἢ ἐκεῖνόν ποι κατάστησον ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν* ‖ . . . *μετάστησον* Schäfer. — *μισῶ γὰρ αὐτοὺς . . . ὀλεθρίους ὄντας* ‖ *ὀλέθρους* Coraes.
c. 2. *οὕτω γινώσκετε ὡς οὐδὲ παυσομένου μου* ‖ *γινώσκετε, ὡς οὐδὲ οὕτω παυσ. μου* Sbdt.

III. c. 1. *Ἀμφίλοχος μὲν οὗτος ἂν εἰδείη ὅ τι αὐτῷ ἀποκριτέον ὑπὲρ αὑτοῦ* ‖ . . . *ὑπὲρ αὐτοῦ* 𝔄 — *οὐ γὰρ ἠπίστεις σὺ τούτοις* ‖ *οὐ γὰρ ἂν ἠπίστεις σὺ τούτοις* 𝔄 sed om. *σύ*.

c. 2. *Τί φής; εἰ μὴ ἐς Λιβάδειαν γὰρ παρέλθω ... ἐσερπύσω* ‖ ... *εἰ μὴ ἐς Λ.* [*γὰρ*] *παρελθὼν ... ἐσερπύσω* Madvig. — *τί δαὶ ὁ ἥρως ἐστίν* ‖ *τί δὲ* ... ΩΨΓ

IV. c. 1. *Λογισώμεθα ... ὁπόσα μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὖθις ἐρίζωμέν τι περὶ αὐτῶν* ‖ ... [*τι*] 𝔄 — *εἰ μή τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν* ‖ ... [*ἄλλο*] Φ

c. 2. *Ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα,* ‖ *ἄμ. οὕτως, εἰ καὶ* [*ἡμῖν*] *παρατείνοιτο μοι ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα.* 𝔄 Quae sequuntur *πλὴν ἀλλ' οἱ μὲν παλαιοί* usque ad finem non video quomodo cum praegressis cohaereant. Ratione enim inita Charon cum se non esse solvendo exposuisset propter pacem, Mercurius melius sane ita esse asseverat, etiamsi propterea Charon non sit in aere suo sibique ipsi solvendi tempus differendum sit. Quae ut sunt lepidissima et bellissima omnibusque numeris absoluta, ita perquam languida sunt et a proposito aliena, quibus verbis conqueritur Mercurius alios olim homines ad inferos venisse, viros robustos cruenta morte occisos, iam vero plerumque vel veneno interfectos vel luxu enervatos intrare. Agitur enim hoc loco non tam de diversitate hominum, quam de mortuorum numero. Prorsus autem Mercurius secum ipse pugnat, qui paulo ante facile concesserit (*ἄμεινον οὕτω*) pacis causa quae sibi debita sint procrastinari, extremis his verbis: *οὐκοῦν οὐδ' ἐγὼ δόξαιμι ἂν ἁμαρτάνειν πικρῶς ἀπαιτῶν τὰ ὀφειλόμενα παρὰ σοῦ,* vel acerbius se quoque postulare debita consentaneum esse dicat. Itaque omnia haec tollenda esse censeo.

V. c. 1. *εἰ δὲ οἷόν τε ἦν* ‖ *εἴ γε οἷόν τε* [*ἦν*] Ω𝔄ΓΒΑΨ — *ὃ δὲ πάντων ἐστὶ μιαρώτατον, ὅτι τὰ τοιαῦτα εὐχόμενοι ὅμως θεραπεύουσιν ἔν γε τῷ φανερῷ* ‖ ... *θεραπεύουσιν αὐτὸν ἐν γ. τ. φ.* Sbdt. — *πολλὰ κἀκεῖνος εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς καὶ ἐλπίζει καὶ ὅλως ἀεὶ θανόντι ἐοικὼς ἔρρωται* ‖ *ἀλλὰ κἀκεῖνος διαβουκολεῖ*

αὐτοὺς καὶ ἐπελπίζει καὶ ὅλως ἀσθενοῦντι ἐοικὼς ἔρρωται Sbdt. sec. Fr. (ἐπελπίζει) Desrousseaux et Schwartz (ἀσθενοῦντι pro ἀεὶ θανοῦντι).

VI. c. 2. ὅστις καὶ τῇ ἡλικίᾳ μετ' αὐτόν ‖ ὅστις ἀεὶ τῇ ἡλ. ... Cob. — ἢ τὸ τελευταῖον εἰδέναι ἐχρῆν, πότε καὶ τεθνήξεται τῶν γερόντων ἕκαστος ‖ Num pro τὸ τελευταῖον, in quo haereo, legendum est τοὐλάχιστον? — νῦν δὲ τὸ τῆς παροιμίας, ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν πολλάκις ἐκφέρει ‖ ... [πολλάκις ἐκφέρει] Hemsterh.

c. 4. ὑποστένων καὶ μύχιόν τι καθάπερ ἐξ ᾠοῦ νεοττὸς ἀτελὴς ὑποκρύζων ‖ ὑποστένων μύχιόν τι (Fr.) καὶ καθάπερ ... νεοττὸς ἀτελὴς ἔτι ὑποκρ. 𝔄 — τὰ πολλὰ ὑπὸ φροντίδων ἄγρυπνος ἐκείμην ἀριθμῶν ἕκαστα καὶ διατάττων· ταῦτα γοῦν μοι καὶ τοῦ ἀποθανεῖν αἴτια γε γένηται, ἀγρυπνία καὶ φροντίδες ‖ ... [ἀγρυπνία καὶ φροντίδες] Sbdt.

VII. c. 1. παρῆς γὰρ ἀποθνήσκοντι μοι ‖ παρῆσθα Ddf.

c. 2. ἧκε γὰρ ἂν σοι διὰ τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερον ‖ ἧκε γὰρ ... ἀσφαλέστερον ὁ κλῆρος εἰ καὶ ὀλ. β. 𝔄

VIII. c. 1. Τί ἀγανακτεῖς, ὦ Κνήμων; ΚΝ. πυνθάνῃ ὅ τι ἀγανακτῶ; ‖ ... ὅ τι ἀγανακτῶ; omisso πυνθάνῃ Cob. Mehler. — κατασοφισθεὶς ἄθλιος ‖ κατ. ὁ ἄθλιος 𝔄Ψ — ἔδοξε δή μοι καὶ σοφὸν τοῦτο εἶναι ‖ ... [καὶ] σ. τ. εἶναι 𝔄 — ὡς κἀκεῖνος ζηλώσειε καὶ τὰ αὐτὰ πράξειε ‖ ... πράξειεν B — ὥστε σόφισμα κατὰ σαυτοῦ συντέθεικας ‖ ὥστε τὸ σόφισμα ... Γ𝔄

IX. c. 1. παράδοξον, εἰ γέρων ... ἥδεσθαι τοῖς ἐν τῷ βίῳ ἐδύνασο. ΠΟΛ. τὸ μὲν πρῶτον ἅπαντα ἐδυνάμην· ἔτι καὶ παῖδες ὡραῖοι ἦσαν πολλοὶ καὶ γυναῖκες ... ‖ παράδοξον, εἰ ... ἥδεσθαι ... ἐδύνασο. ΠΟΛ. Ἐδυνάμην ἔτι· (𝔄) καὶ τὸ μὲν πρῶτον παῖδες ὡραῖοί μοι ἦσαν πολλοὶ καὶ γυν. ... Sbdt. (ἅπαντα om. 𝔄)

c. 2. μακάριος ἦν αὐτῶν ὅντινα ἂν καὶ μόνον προσέβλεψα ‖ ... ὅντινα κἂν [καὶ μόνον] προσέβλεψα. Sbdt.

c. 4. *Τίνα δὲ αἱ τελευταῖαι τὸν κληρονόμον ἔσχον; . . . νεώνητόν τινα τῶν μειρακίων τῶν ὡραίων Φρύγα* ‖ . . . *νεώνητόν τινα* [*τῶν μειρακίων*] *τῶν ὡρ. Φρ.* 𝔄 — *πολὺ ἐκείνων ἀξιώτερος κληρονομεῖν* ‖ *πολὺ . . . ἀξιώτερος ἦν κληρονομεῖν* 𝔄

X. c. 1. *σοὶ δὲ . . . μελήσει τὸ ἀπὸ τούτου μηδένα παραδέχεσθαι αὐτῶν, ὃς ἂν μὴ ψιλὸς ᾖ* ‖ . . . *ψιλὸς ἥκῃ* 𝔄

c. 2. *ΧΑΡ* ‖ *ΧΑΡΜ*

c. 4. *πάντα γὰρ ἀφῆκα* ‖ . . . *ἀφεῖκα* Bk.

c. 6. *Οὕτως ἄμεινον ἀβαρῆ εἶναι* ‖ . . . [*ἀβαρῆ εἶναι*] Desrousseaux.

c. 8. *καὶ ἡδυπάθειαν δὲ* ‖ . . . [*δὲ*] 𝔄Ω

c. 9. *δακρύεις . . . καὶ πρὸς θάνατον ἀποδειλιᾷς* ‖ . . . *καὶ πρ. τὸν θαν. ἀπ.* 𝔄 — *Ἓν ἔτι τὸ βαρύτατον ὑπὸ μάλης ἔχει. Τί; . . . κολακείαν . . . πολλὰ χρησιμεύσασαν αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ* ‖ . . . *πολλὰ ἐν τῷ βίῳ χρησιμεύσασαν αὐτῷ* B𝔄ΨΓΩ

c. 12. *καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συνέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν* ‖ aut deest aliquid post *συνέχεται* aut corruptus est totus hic locus (†)

c. 13. *ἀλλ' ἐπεὶ καταπεπλεύκαμεν ἡμεῖς, ὑμεῖς μὲν ἄπιτε* ‖ . . . [*ἡμεῖς*] . . . 𝔄

XI. c. 1. *οἱ μάντεις, οἵ τε ἀπὸ τῶν ἄστρων τεκμαιρόμενοι τὸ μέλλον, οἵ τε ἀπὸ τῶν ὀνειράτων, ὥς γε Χαλδαίων παῖδες, ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος αὐτὸς . . .* ‖ . . . [*ὥς γε Χαλδ. παῖδες*] Sbdt. — *ποτὲ μὲν ἐπ' ἐκεῖνον, νῦν δ' ἐπὶ τοῦτον ἔρρεπε* ‖ *ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦτον, ποτὲ δ' ἐπ' ἐκεῖνον ἐρ.* 𝔄ΨΜΩ

c. 3. *οὔτε οἶμαι σὺ ὁ Κράτης ἐπεθύμεις κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, καὶ τὸν πίθον κ. τ. π.* ‖ *οὔτε* [*οἶμαι*] *σὺ ὁ Κρ. ἐπεθύμεις οἶμαι κληρονομεῖν ἐμοῦ τὰ κτ.* [*καὶ*], *τὸν π. καὶ τ. π.* 𝔄Ψ (Struve del. *καὶ*) — *μέμνημαι καὶ τοῦτον διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον . . . καὶ σοὶ ἔτι πλείω καταλιπών* ‖ *μ.* [*καὶ*] *τοῦτον . . .* BΨΩΓ

c. 4. οὐ γὰρ εἶχον, ἔνθα ἂν δέξαιντο τὰ τοιαῦτα ‖ . . . [ἂν] ΒΨΩ — καθάπερ τὰ σαπρὰ τῶν βαλαντίων ‖ . . . τὰ σαθρὰ ΒΨ

XII. c. 1. τὰ πολέμια ‖ τὰ πολεμικὰ 𝔄

c. 2. ὥστε οὐδὲ ταύτῃ πλέον οὗτος ἐνέγκαιτό μου ‖ . . . πλέον ἂν οὗτος ἐνεγκ. 𝔄 — τῶν ἑσπερίων ‖ τῶν ἑσπερίων sublatis uncis — τοσούτους ἀπέκτεινα μιᾶς ἡμέρας ‖ . . . διὰ μιᾶς ἡμ. P

c. 3. ἀποστὰς τῶν πατρῴων ‖ . . . πατρίων Cob. — ἐς δίαιταν τὴν Μηδικὴν μετεδιῄτησεν ἑαυτὸν ‖ [ἐς] δίαιταν τ. Μ. μετεδιῄτησεν [ἑαυτὸν] Sbdt. om. ἐς ΩΨΓΡ Cf. dial. mort. XIV. 4 σὺ δὲ καὶ τὴν Μακεδονικὴν χλαμύδα καταβαλὼν κάνδυν. . . . μετενέδυς. — καὶ ἐμιαιφόνει ἐν τοῖς συμποσίοις τοὺς φίλους καὶ συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ ‖ κ. ἐμιαιφόνει ἐν τ. σ. καὶ τοὺς φίλους συνελ. ἐπὶ θ. Desrousseaux, qui μιαιφονεῖν absolute dici probat Platonis loco Πολιτ. VIII. 565. E.

c. 4. σὺ δέ, ὦ Ἀλεξ., τί πρὸς ταῦτα φής; ἐχρῆν μέν, ὦ Μίνως, μηδὲν πρὸς ἄνδρα οὕτω θρασὺν ἀποκρίνασθαι ‖ . . . [ἀποκρίνασθαι] ΩΨΓΡ — καὶ τὴν ἀρχὴν τεταραγμένην κατέσχον καὶ τοὺς φονέας . . . μετῆλθον κᾆτα φοβήσας τὴν Ἑλλάδα . . . οὐκ ἠξίωσα . . . ‖ . . . μετῆλθον καὶ καταφοβήσας . . . οὐκ ἠξ. Solanus (καταφοβήσας ΩΨΓΡ)

c. 5. καὶ ταῦτα διέπραττον ‖ καὶ ταῦτα δὲ ἔπραττον ΒΩ ΨΓΡ

c. 6. ὡς γὰρ δὴ ἐκράτησε, ἐῶ λέγειν, ὅτι οὐκ ἰσχύι, ἀλλὰ πονηρίᾳ καὶ ἀπιστίᾳ καὶ δόλοις, νόμιμον δὲ ἢ προφανὲς οὐδὲν ‖ ᾧ γὰρ δὴ ἐκράτησε (𝔄 διεκράτησε), ἐῶ λ., ὅτι οὐκ ἰσχύς, ἀλλὰ πονηρία καὶ δόλοι, νόμιμον δὲ ἢ προφανὲς οὐδὲν ἦν 𝔄 (qui tamen pro οὐκ ἰσχὺς teste Fritzschio habet οὐ σύνεσις).

c. 7. Τί οὖν . . . ἐρεῖς; Ἀλεξάνδρου μὲν ἥττω εἶναι, τὸν δὲ Ἀννίβου ἀμείνων, ὃς ἐδίωξα νικήσας αὐτὸν καὶ φυγεῖν κατηνάγκασα ἀτίμως ‖ . . . ὅς γε (𝔄) ἐδ. . . . καὶ φυγεῖν καταναγκάσας ἀτ. ΒΨΓΡ — ᾧ οὐδὲ Σκη-

πίων ἐγὼ . . . ἐμαυτὸν παραβάλλεσθαι ἀξιῶ ‖ . . . [Σκηπίων] Sbdt.

XIII. c. 1. καὶ σὺ τέθνηκας ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἅπαντες ‖ . . . [ἅπαντες] 𝔄 — οὐ γὰρ ἐτεθνήκειν Ἄμμωνος ὤν ‖ Ἄμ. γε ὤν. Schwidop 𝔄 — οἰόμενον παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι ‖ . . . πατέρα σου εἶναι ΩΨΓ

c. 3. ἐν Βαβυλῶνι κεῖμαι τριακοστὴν ταύτην ἡμέραν ‖ . . . τρίτην τ. ἡμ Ρ𝔄Ψ (τρίτην ἡμ. ταύτην ΩΓ)

c. 5. ὡς δὲ κατεχρῆτο . . . ἐπαινῶν ἄρτι μὲν πρὸς τὸ κάλλος ‖ . . . εἰς τὸ κάλλος ΩΓ — ἃ κατηριθμήσω μικρῷ γε ἔμπροσθεν ‖ . . . μικρὸν ἔμπροσθεν 𝔄

c. 6. ἀλλ' οἶσθα ὃ δράσεις ‖ ἀλλ' οἶσθα ὃ δρᾶσον Cob.

XIV. c. 1. ἐδεξάμην τὸ μάντευμα ὡς χρήσιμον ἐς τὰ πράγματα οἰόμενος εἶναι ‖ . . . [οἰόμενος εἶναι]. Aut ὡς delendum erat, aut οἰόμενος εἶναι. Ego retinui ὡς.

c. 2. ἢ Θρᾶκας ἢ Ἰλλυρίους ἢ καὶ Παίονας χειρώσασθαι, ταῦτα μέγαλα ‖ . . . [καὶ] ΒΨ

c. 3. ὃν σὺ τῷ δορατίῳ διελάσας μεταξὺ δειπνοῦντα ἐφόνευσας ‖ ὃν σὺ τῷ δόρατι μεταξὺ δειπνοῦντα διήλασας Sbdt. (δόρατι Ψ)

c. 5. θεὸς γὰρ εἶναι δοκῶν εἴ ποτε τρωθείης καὶ βλέποιέν σε φοράδην τοῦ πολέμου ἐκκομιζόμενον . . . ταῦτα γέλως ἦν τοῖς ὁρῶσιν, ἢ καὶ ὁ Ἄμμων γόης καὶ ψευδόμαντις ἠλέγχετο ‖ . . . ἐκ τοῦ πολέμου ἐκκ. . . . ταῦτα γέλως ἦν τοῖς ὁρ. καὶ ὁ Ἄμμων . . . ἠλέγχετο 𝔄Ω — τίς οὐκ ἂν ἐγέλασεν ὁρῶν τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν λειποψυχοῦντα, δεόμενον τῶν ἰατρῶν βοηθεῖν ‖ . . . λιποψυχοῦντα (Bk.) καὶ δεόμενον τῶν ἰατρῶν [βοηθεῖν] Sbdt. 𝔄 — ὁρῶντας τὸν νεκρὸν τοῦ θεοῦ ἐκτάδην κείμενον ‖ ὁρ. τὸν θεὸν ἐκτάδην νεκρὸν κείμενον Sbdt. cod. 𝔄 ὁρῶν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἐκτάδην κείμενον.

c. 6. Ὁρᾷς ὅτι ταῦτα ὡς υἱὸς Ἄμμωνος λέγεις, ὃς Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ παραβάλλεις ἑαυτόν; καὶ οὐκ αἰσχύνῃ . . . οὐδὲ τὸν τῦφον ἀπομαθήσῃ καὶ γνώσῃ σεαυτὸν καὶ συνήσῃ ἤδη νεκρὸς ὤν; ‖ . . . ὃς Ἡρ. κ. Δ. παρα-

βάλλειν σεαυτὸν οὐκ αἰσχύνῃ, . . . ὦ Ἀλ. οὐδὲ νῦν τὸν τῦφον ἀπο[μα]θήσῃ καὶ γνώσῃ σεαυτὸν καὶ συνήσεις [ἤδη] νεκρὸς ὤν; Sbdt. (παραβάλλειν σεαυτὸν οὐκ αἰσχύνῃ 𝔄Ω, νῦν Fr., ἀποθήσῃ 𝔄 Cf. dial. mort. X. c. 8. συνήσεις 𝔄Ψ)

XV. c. 1. ταῦτα μὲν οὖν ἀγεννῆ τινα Φρύγα δειλὸν καὶ πέρα τοῦ καλ. ἔχοντος . . . ἐχρῆν λέγειν ‖ ταῦτα . . . τινα Φρύγα ἢ Λυδὸν καὶ π. . . . ἐχρῆν λ. Schwartz?

c. 2. τὸ βέλτιον ἐκείνων ὑπότερον ἦν ἀγνοεῖν ‖ [ἐκείνων] 𝔄 — εἰ καὶ ὅτι μάλιστα οἱ ἄνω ῥαψῳδήσουσί ‖ . . . ῥαψῳδήσουσί με Sbdt. — ἰσηγορία δὲ ἀκριβὴς ‖ . . . ἰσομοιρία ἀκ. . . . Ψ

c. 3. μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξεται πάντως ‖ . . . [πάντως] Sbdt. — φέρει δὲ παραμυθίαν καὶ ἡ κοινωνία τοῦ πράγματος ‖ [καὶ] 𝔄

c. 4. σιωπᾶν . . . δέδοκται ἡμῖν, μὴ καὶ γέλωτα ὄφλωμεν ὥσπερ καὶ σὺ τοιαῦτα εὐχόμενοι ‖ [καὶ] ΩΨΓΒ𝔄

XVI. c. 2. σὺ τοίνυν ἀντ᾽ ἐκείνου νεκρὸς εἶ ‖ σὺ νῦν ἀντ᾽ . . . ΓΦ — πῶς οὖν ἀκριβὴς ὁ Αἰακὸς ὢν οὐ διέγνω σε μὴ ὄντα ἐκεῖνον, ἀλλὰ παρεδέξατο ὑποβολιμαῖον Ἡρακλέα παρόντα ‖ πῶς οὖν . . . ἀλλὰ παρεδ. Ἡρακλέα ὑποβολιμαῖον ὄντα Ω Cf. Lucianea p. 152.

c. 3. ὁπόσον . . . Ἀμφιτρύωνος ἐν Ἡρακλεῖ ἦν, τοῦτο τέθνηκε καί εἰμι ἐγὼ ἐκεῖνο πᾶν ‖ . . . καί εἰμι ἐγὼ ἐκεῖνο ὁ παρών. Sbdt. ex vestig. cod. Ψ πῦρ

c. 4. οὐ γὰρ καὶ πάντες οὕτω σοι δοκοῦσι συγκεῖσθαι ἐκ δυεῖν ‖ οὐ γὰρ [καὶ] π. . . . δυεῖν Φ

c. 5. εἰ γὰρ ὁ μέν τις ἐν οὐρανῷ, ὁ δὲ παρ᾽ ἡμῖν σὺ τὸ εἴδωλον, τὸ δὲ σῶμα ἐλύθη κόνις ἤδη γενόμενον τρία ταῦτα δὴ γίγνεται ‖ . . . τὸ δὲ σῶμα ἐν τῇ Οἴτῃ κ. ἤ. γ., τρία δὴ ταῦτα γίγνεται Fr. sec. ΩΓ (ἐν οἴτῃ pro ἐλύθη) et Ψ (δὴ ταῦτα) — καὶ τῆς τοσαύτης ψυχρολογίας καταγελῶ ‖ . . . scribendum καταγελῶν ΩΨΓ

XVII. c. 1. τί δαὶ ‖ τί δὲ 𝔄Φ — σὺ δὲ ἡ ψυχὴ πῶς ἂν ἔτι ἢ διψῴης ἢ πίνοις; ‖ πῶς ἂν ἔτι [ἢ] διψῴης [ἢ πίνοις]; Herwerden.

c. 2. *οὐχ ὁρῶ γὰρ ἄλλον ᾅδην μετὰ τοῦτον ἢ θάνατον ἐντεῦθεν εἰς ἕτερον τόπον* ‖ ... *ἢ ἕτερον ἐντεῦθεν θάνατον* Sbdt. (*ἢ ἕτερον τόπον* ΨΦ) (Fr. *ἢ θάνατον ἢ ἐντεῦθεν ἕτερον τόπον*)

XVIII. c. 1. *καὶ ὅλως τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη* ‖ *καὶ ὅλως ταῦτα τὰ κάλλη πάντα* Ψ

XIX. c. 2. *φήσει γὰρ αὐτὸς μὲν τοῦ ἐρᾶν τῷ Πάριδι γενῆσθαι αἴτιος, τοῦ θανάτου δέ σοι οὐδένα ἄλλον ... ἢ σεαυτόν* ‖ *ἢ σὲ αὐτόν* Schwidop 𝔄

XX. c. 1. *πρὸς τοῦ Πλούτωνος* ‖ *π. Διονύσου τοῦ Καταιβάτου* Fr. ex vestigiis ΨΦ

c. 2. *οὗτος δέ, ὦ Αἰακέ, τίς ἐστιν;* ‖ om. 𝔄ΒΦΡ — *ΑΙΑΚ. Κῦρός ἐστιν* ‖ *ΑΙΑΚ. οὗτος δέ, ὦ Μένιππε, Κῦρος ἐστιν* 𝔄ΒΦ — *οἷος δὲ καὶ ὁ Κροῖσός ἐστι* ‖ [*οἷος ... ἐστι*] Sbdt. — *διαθρύπτεις* ‖ *διαθρύψεις* 𝔄Ρ — *φέρε ἴδω* ‖ *φέρ' ἴδω* Ψ

c. 4. *παρ' αὐτοὺς* ‖ *παρ' αὐτοῖς* 𝔄ΩΜΡ — *πλὴν ἀλλ' οὐδέν σε τὸ σόφισμα ὤνησεν* ‖ ... [*ἀλλ'*] ΡΨΦ

c. 5. *ΜΕΝ. πολλοὶ τῶν νέων φιλοσοφεῖν λέγουσι καὶ τά γε σχήματα αὐτὰ καὶ τὰ βαδίσματα εἰ θεάσαιτό τις, ἄκροι φιλόσοφοι ΣΩΚ. Μάλα πολλοὺς ἑώρακα. ΜΕΝ. Ἀλλὰ ἑώρακας, οἶμαι, οἷος ἧκε παρὰ σοὶ Ἀρίστιππος καὶ Πλάτων αὐτός, ὁ μὲν ἀποπνέων μύρου ...* ‖ *Πολλοὶ ... ἄκροι φιλόσοφοι* — [*ΣΩΚ. Μάλα ... ἑώρακα ΜΕΝ.*] *ἀλλ' ἑώρακας, οἶμαι, οἷος ἧκε παρὰ σὲ Ἀρίστιππος κ. τ. λ.* Sbdt. „*Multi philosophos se esse dicunt, summi sane philosophi illi, si quis habitum eorum spectat — sed non opus est describere eos quales sint, vidisti enim, opinor, quales ad te venerunt Aristippus et ipse Plato.*" (*παρὰ σὲ* 𝔄 Hemsterh.)

c. 6. *ἔοικα γοῦν οὐκ ὀλίγα γελάσεσθαι οἰμωζόντων ἀκούων* ‖ *οἰμωζόντων ἐκείνων* Ψ Cf. dial. deorum XXII. c. 3.

XXI. c. 1. *Πόρρωθεν ... παντάπασιν ἐδόκει ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ προσιέναι καὶ οὐ πάνυ δεδιέναι τὸν θάνατον δοκῶν* ‖ *πόρρωθεν ... ἐδόκει ... προσίεσθαι* [*καὶ οὐ πάνυ δεδιέναι*] *τὸν θάνατον ἑκὼν* Sbdt. ducibus

Dindorfio et Bekkero, cuius egregia est coniectura ἑκὼν pro δοκῶν. — κἀγὼ ἔτι διαμέλλοντα αὐτὸν δακὼν τῷ κωνείῳ κατέσπασα τοῦ ποδός ‖ ... [τῷ κωνείῳ] Sbdt.

c. 2. ἐπείπερ ἀναγκαῖον αὐτὸ ἑώρα ‖ ἀναγκαῖον ὂν αὐτὸ ἑώρα Desrousseaux. — καὶ ὅλως περὶ πάντων γε ... εἰπεῖν ἂν ἔχοιμι, ἕως τοῦ στομίου τολμηροὶ καὶ ἀνδρεῖοι, τὰ δὲ ἔνδοθεν ἔλεγχος ἀκριβής ‖ ... ὅτι τολμηροὶ ... Sbdt.

XXII. c. 1. οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος ‖ παρὰ τ. μηδὲν ἔχοντος P — κἀγὼ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον ‖ καὶ μὴν (ΩΓ𝔄ΦΑΡ) τῷ ξύλῳ σ. π. παραλύσω (ΩΓΑ) τ. κρ. (διασχίσω Tournier-Desrousseaux) — μάτην οὖν ἔσῃ πεπλευκὼς τοιοῦτον πλοῦν; ‖ om. ἔσῃ scrib. μάτην οὖν πεπλ. τ. πλ. ΡΨΒΦ

c. 2. Σὺ δ' οὐκ ᾔδεις ὡς κομίζεσθαι δέον ‖ ... κομίζειν ΡΒΦ𝔄ΩΓ — οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα ‖ οὐδὲν ταῦτα πρὸς τὰ πορθμεῖα Γ (πρὸς τὰ πορθμία ΑΒΩ)

c. 3. ἀγνοεῖς ... ὅντινα ἄνδρα διεπορθμεύσας ‖ ἀγν. ὁποῖον ἀνδ. ΒΦΡ — ἐλεύθερον ἀκριβῶς ‖ [ἐλ. ἀκρ.] Sbdt. — κοὐδενὸς αὐτῷ μέλει ‖ [κοὐδ. ... μ.] Β𝔄ΨΦΡ

XXIII. c. 1. Εἰμι ... συστρατιώτης τῶν Ἀχαιῶν καὶ πρῶτος ἀποθανὼν τῶν ἐπ' Ἰλίῳ ‖ καὶ πρῶτος ἀπέθανον ... 𝔄 Fr.

c. 3. Ὀρφεῖ γὰρ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν αἰτίαν Εὐριδίκην παρέδοτε ‖ ... διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν 𝔄 — θελήσεις δὲ οὕτως κρανίον γυμνὸν ὢν ... τῇ καλῇ σου ἐκείνῃ νύμφῃ φανῆναι ‖ [ἐκείνῃ] 𝔄 — οἷος ἦν ἐκ τοῦ παστοῦ ‖ οἷος ᾔειν ἐκ τοῦ παστοῦ, quamquam ne id quidem satis placet; malim οἷος ἦν ἐν τῷ πρὸ τοῦ = olim. (†) — ἐπεὶ Φερσεφόνῃ συνδοκεῖ ‖ ἐπεὶ καὶ τῇ Φ. συνδ. 𝔄 Fr.

XXIV. c. 2. οἱ ... λίθοι Ἁλικαρνασσεῦσι μὲν ἴσως εἶεν ἐπιδείκνυσθαι ‖ ... ἴσως ἄξιοι ἂν εἶεν ἐπιδ. Fr. (†) — ὡς δή τι μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἐστι ‖ ... [αὐτοῖς ἐστι] Sbdt.

c. 3. *καὶ τάφον ὁ μὲν ἐν Ἁλικαρνάσσῳ ἐρεῖ ἑαυτοῖ ... κατεσκευασμένον* ‖ ... *ἐρεῖ αὐτῷ ... κατεσκ.* Ψ

XXV. c. 1. *ὅμοιος εἰμί σοι καὶ οὐδὲν τηλικοῦτον διαφέρεις ἡλίκον σε Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς ἐπήνεσεν ἁπάντων εὐμορφότερον προσειπών* ‖ ... *ἡλίκον σε [Ὅμηρος] ὁ τυφλὸς ἐκεῖνος ἐποίησεν* (Desrousseaux) *ἁπάντων εὐμορφότατον προσειπών;* Fr. Cf. Il. II. 673.

c. 2. *τὰ μὲν ὀστᾶ ὅμοια, τὸ δὲ κρανίον ταύτῃ μόνον ἄρα διακρίνοιτο ἀπὸ Θερσίτου κρανίον* ‖ *τὰ μὲν ὀστᾶ ὅμοιος* (Ψ) ... *μόνον ἂν διακρ.* ... Fr. — *ἐροῦ Ὅμηρον, ὁποῖος ἦν* ‖ *ὁποῖός τις ἦν* Sbdt. — *ὀνείρατά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ βλέπω ἃ καὶ νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν* ‖ ... *ἐγὼ δὲ ἃ καὶ νῦν ἔχεις βλέπω* ... Sbdt. (*Α ἐγὼ δὲ ἃ καὶ νῦν βλέπω ἔχεις*) (†) — *οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος εὔμορφος* ‖ ... *ἄλλος τις* Desrousseaux (*οὔτ' ἄλλος τι εὐμορφ.* 𝔄)

XXVI. c. 1. *Τίς δαί σε ἔρως τοῦ θανάτου ἔσχεν ...;* ‖ *τίς δέ σε ἔρως ... ἔσχεν;* Ω (*τί δέ σε* Ψ) — *ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ καὶ ἀπολαύων τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς, αἱ ὧραι δὲ αἱ αὐταὶ καὶ τὰ γιγνόμενα ἅπαντα ἑξῆς ἕκαστον, ὥσπερ ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρῳ, ἐνεπλήσθην γοῦν αὐτῶν* ‖ Corruptissimum hunc locum sic restituere conatus sum: *ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ καὶ ἀπέλανον τῶν ὁμοίων, ἡλίου ... αἱ ὧραι δὲ αἱ αὐταὶ καὶ τὰ γ. ἅπαντα ἑξῆς ἕκαστον [ὥσπερ] ἀκολουθοῦν θάτερον θατέρῳ· ἐνεπλ. οὖν αὐτῶν* Sbdt. (*ἀπέλανον* ΩΓ *ἀκολουθοῦν θατέρῳ* ΨΦ *ἐνεπλήσθην οὖν* ΩΓ) (†) — *οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἀεί, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μὴ μετασχεῖν ὅλως τὸ τερπνὸν ἦν* ‖ *οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἀεί, ἀλλ' ἐν τῇ μεταβολῇ τὸ τερπνὸν [ἦν]* (†) Sbdt. Cf. Fleckeisen, Jahrbücher f. class. Phil., 1885, N. 70.

c. 2. *ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημοτικὴ καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον ἐν φωτὶ εἶναι ἢ καὶ ἐν σκότῳ* ‖ *ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημοτικόν τι καὶ οὐδὲν ἔχει [τὸ] διάφορον τὸ ἐν φωτὶ εἶναι ἢ [καὶ] ἐν σκότῳ* ex

vestigiis B𝔄ΦΨ' Sbdt. (†) — *ἀ ν ε π ι δ ε ε ῖ ς τούτων ἁπάντων ἐσμέν* ‖ *ἀ τ ε λ ε ῖ ς* . . . 𝔄ΩΓΜ — *ὅρα* . . . *μὴ π ε ρ ι π ί π τ η ς σεαυτῷ καὶ ἐς τὸ αὐτό σοι ὁ λόγος περιπέσῃ* ‖ *ὅρα* . . . *μὴ περιπέσῃς* . . . *καὶ* . . . *ὁ λόγος π ε ρ ι σ τ ῇ* Fr. (*περιστῇ* 𝔄Γ) — *ὅπερ, οἶμαι, φασί, συνετὸν ὄντα ἀ ρ έ σ κ ε σ θ α ι κ α ὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι* ‖ *ὅπερ, οἶμαι, χ ρ ὴ συνετὸν ὄντα,* [*ἀ ρ έ σ κ ε σ θ α ι καὶ*] *ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι* Sbdt. (*χρῆν* ΩΦ)

XXVII. c. 2. *ἔοικας γάρ τινα ἑ ω ρ α κ έ ν α ι π α γ γ έ λ ο ι α* ‖ . . . *τινα π α γ γ έ λ ο ι α ἐ ρ ε ῖ ν* BΨΦ

c. 3. *ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης ἐπήλαυνεν, ὡς διηγεῖτο, πολὺ τῶν ἄλλων προὐπεξορμήσας, ὑ π ο σ τ ὰ ς δὲ ὁ Θρᾷξ τῇ πέλτῃ μὲν ὑ π ο δ ὺ ς ἀποσείεται τοῦ Ἀρσάκου τὸν κοντόν, ὑποθεὶς δὲ τὴν σάρισαν αὐτόν τε διαπείρει καὶ τὸν ἵππον* ‖ *ὁ μὲν γ. Ἀ. ἐπήλαυνεν* . . . *πολὺ τῶν ἄλλων προὐπεξορμήσας* [*ὑ π ο σ τ ὰ ς*] *ὑ π ο δ ὺ ς δὲ ὁ Θρᾷξ τῇ πέλτῃ μὲν* [*ὑποδὺς*] *ἀποσείεται τ. Ἀ. τὸν κοντόν, ὑποθεὶς δὲ* . . . *αὐτόν τε διαπείρει καὶ τὸν ἵππον* Sbdt.

c. 4. *ὁ Θρᾷξ δὲ ἐ π ε ι δ ὴ τ. π. ἀπεκρούσατο* ‖ . . . *ἐ π ε ὶ* . . . BΦ — *ἐς τ ὸ γόνυ* ‖ *ἐς γόνυ* BΦ𝔄 — *ὁρᾷς οἷόν τι ἐγένετο* . . . *ἔργον ἦν* ‖ [*ὁρᾷς* . . . *ἦν*] Sbdt. — *ἠγανάκτει δ' ὅμως ὁμότιμος ὢν τῶν ἄλλων καὶ ἠ ξ ί ο υ ἱ π π ε ὺ ς κατιέναι* ‖ . . . *καὶ ἀ π η ξ ί ο υ ἰ δ ι ώ τ η ς κατιέναι* Fr.

c. 8. *τί τοῦτο; ἆρα τὸ φίλτρον αὐτοὺς ἔχει τοῦ βίου;* ‖ *τ ί τ ο ῦ τ' ἄ ρ α τ ὸ φ ί λ τ ρ ο ν* . . . *τ. β ί ο υ;* Fr.

c. 9. *Ναί· ἡδὺ γὰρ* . . . *τὸ φευκτέον* ‖ Tournier-Desrousseaux: [*Ναί·*] *ἡδὺ γὰρ* [*ἦν*] *τὸ φῶς καὶ τὸ τεθνάναι δεινὸν* [*καὶ φευκτέον*]

XXVIII. c. 2. *ἅπασι γὰρ ἡμῖν ὁμοίως τὰ ὄμματα κενά, μ ό ν ο ν δὲ α ἱ χ ῶ ρ α ι α ὐ τ ῶ ν·* ‖ *ἅπασι* . . . *ὁμοίως τὰ ὄμματα κενά, μένουσι δὲ αἱ χ ῶ ρ α ι α ὐ τ ῶ ν* Sbdt. (†) — *τὰ δ' ἄλλα οὐκέτ' ἂν εἰπεῖν ἔχοις, τίς ὁ Φινεὺς ἦν ἢ τίς ὁ Λυγκεύς* ‖ [*τὰ δ' ἄλλα* . . . *Λυγκεύς*] Sbdt. (†) — *οἱ μαστοὶ ἀ π ε σ π ά σ θ η σ α ν* ‖ . . . *ἀ π ε τ ά κ η σ α ν* Hmsth. — *ἢ αὐτίκα ἐκ γυναικὸς ἀνὴρ ἀ ν ε φ ά ν η ς* ‖ . . . [*ἀ ν*]*ε φ ά ν η ς* Ψ𝔄

XXIX. c. 1. *Ἠξίωσας δὲ ἀναντ. εἶναι* ‖ *ἠξίους* . . . ΩΓ𝔄A — *παρεχωρήσατέ μοι* ‖ *παρεχωρήσατέ μοι τῶν ἄθλων* ΩΓ𝔄

c. 2. *κληρονομίαν παραδοῦναι τῶν ὅπλων* ‖ *κληρ. τῶν ὅπλων παραδ.* ΩΨΓ𝔄

XXX. c. 1. *ὅρα, εἰ καὶ δικαίως κολασθήσομαι* ‖ [*καὶ*] ΨΓ „*diserte, et sic libri omnes praeter* AC“ Fr.

c. 2. *τίνα αἰτιάσῃ τοῦ φόνου; Δῆλον ὡς τὸν δικαστὴν ἢ τὸν τύραννον, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ξίφος αὐτό· ὑπηρετεῖ γὰρ ὄργανον ὂν τοῦτο πρὸς τὸν θυμὸν τῷ πρώτῳ παρασχόντι τὴν αἰτίαν* ‖ *τίνα αἰτιάσῃ τοῦ φόνου; Δῆλον ὡς . . . οὐδὲ τὸ ξίφος αὐτὸ* [*ὑπηρετεῖ γὰρ*], *ὄργανον ὂν τοῦτο πρὸς τὸν θυμὸν* . . . Sbdt. Cf. Fleckeisen, Jahrb. 1885. N. 70. — *ἐπιδαψιλεύει* ‖ *ἐπιδαψιλεύῃ* Γ — *διάκονος γὰρ ὁ κομίσας ἦν* ‖ *δ. γὰρ ὁ κ.* [*ἦν*] Sbdt. (*ὁ κομίζων*, om. *ἦν* 𝔄)

c. 3. *πλὴν ἀλλὰ σὺ τοῦτο ἀπολαύσεις τῆς ἐρωτήσεως, διότι οὐ λῃστὴς μόνον ἀλλὰ καὶ σοφιστής τις εἶναι δοκεῖς* ‖ *πλὴν ἀλλὰ τοῦτό γε σὺ ἀπέλαυσας τ. ἐρ.* [*δι*] *ότι οὐ λ. μ. ἀλλὰ καὶ σ.* [*τις*] (Ψ) *εἶναι δοκεῖς* (†) Sbdt.

AD LUCIANI MENIPPUM.

(Vol. I. P. I. p. 169.)

c. 1. *ὡς ἄσμενος σέ γ᾽ εἶδον ἐς φάος μολὼν* ‖ *ὡς ἀσμενός σ᾽ ἐσεῖδον* . . . Ω Fr. — *πολὺν γὰρ χρόνον οὐ πέφηνας ἐν τῇ πόλει* ‖ *πολὺς γὰρ χρόνος ἐξ οὗ π. ἐν τ. π.* Sbdt. (*ἐξ οὗ οὐ π.* Fr.) (*πολὺς γὰρ χρ.* Ω𝔄C) — *ἐλελήθει Μένιππος ἡμᾶς ἀποθανών. κᾆτα ἐξ ὑπαρχῆς ἀναβεβίωκεν.* ‖ . . . *ἀποθανὼν κᾆτα ἐξ ὑπαρχῆς ἀναβεβιωκώς.* Mehler. Cob. — *αὐτόματά μοι τὰ μέτρα ἐπὶ τὸ στόμα ἔρχεται* ‖ om. *τὸ* Schwid.

c. 2. *ἃ . . . οὐδεμία μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν αὐτοὺς* ‖ . . . *οὐδ. μ. μὴ διαφυγ. αὐτ.* Sbdt.

c. 3. *καὶ δὴ πρῶτά σοι δίειμι τὰ περὶ τῆς γνώμης τῆς ἐμῆς καὶ ὅθεν ὡρμήθην πρὸς τὴν κατάβασιν* ‖ . . .

δίειμι [τὰ περὶ] τὴν γνώμην τὴν ἐμὴν ὅθεν ὡρμ. B𝔄 (om. *καὶ* ΩΓC) Cf. Lucianea p. 153. — *οὐ παρέργως ἐκνώμην πρὸς αὐτά* ‖ ... *ἐκηλούμην π. αὐτά* cf. Lucianea p. 153. Hermot. c. 9.

c. 4. *ἐλελήθειν δ' ἐμαυτὸν ἐς αὐτὸ ... τὸ πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενος* ‖ ... *βαδιούμενος* Sbdt. — *παρὰ γὰρ δὴ τούτοις μάλιστα εὕρισκον ἐπισκοπῶν τὴν ἄγνοιαν καὶ τὴν ἀπορίαν πλείονα, ὥστε μοι τάχιστα χρυσοῦν ἀπέδειξαν οὗτοι τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον·* ‖ [*ὥστε ... βίον*] 𝔄 — *καὶ τὸ πάντων ἀτοπώτατον, ὅτι περὶ τῶν ἐναντιωτάτων ἕκαστος αὐτῶν λέγων σφόδρα νικῶντας ... λόγους ἐπορίζετο, ὥστε μήτε τῷ θερμὸν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα λέγοντι μήτε τῷ ψυχρὸν ἀντιλέγειν ἔχειν* ‖ ... *ὅτι περὶ τῶν αὐτῶν ἐναντιώτατα ἕκαστος λέγων* (Fr.) ... *λ. ἐπορίζετο, ὥστε μηδὲ τῳ* (sic scribendum) *θερμὸν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα λέγοντι [μήτε] τῷ ψυχρῷ ἀντιλέγειν ἔχειν.* Sbdt. Dativus *τῷ ψυχρῷ* suspensus est a *τὸ αὐτό*. „*Maxime autem absurdum erat, quod de iisdem rebus diversissima quisque proferentes tam victrices suppeditabant rationes, ut ne ei quidem qui calidum idem affirmabat esse quod frigidum contra dici posset idque quamquam nemo nesciebat nihil eodem tempore et calidum et frigidum esse posse.*“ — *ἀτεχνῶς οὖν ἔπασχον τοῖς νυστάζουσι τούτοις ὅμοιον* ‖ *ἔπασχόν τι* ... Sbdt.

c. 7. *ἐπανήειν πάλιν οὐδένα τῶν ἀπαντώντων προσβλέπων.* ‖ *ἐπανήει* ... ΩΓC𝔄 — *ὅλον με καταμαγεύσας καὶ περιελθών* ‖ *καταμ.* [*καὶ*] *περιελθ.* Sbdt.

c. 8. *τραγικῶς μάλα παραπεμπόμενον ὑπὸ τοῦ σχήματος* ‖ [*τραγ. ... σχήματος*] Sbdt.

c. 10. *καὶ ἡ ὑλακὴ τοῦ Κερβέρου καὶ πόρρωθεν ἠκούετο* ‖ ... [*καὶ*] *πόρρωθεν* ΩΓ — *ὁ δὲ Κέρβερος ὑλάκτησε μέν τι καὶ παρεκίνησε* ‖ ... *ὑλάκτησε μὲν καί τι παρεκίνησε* Sbdt.

c. 11. *ὁ τοιοῦτος ὅμιλος* ‖ om. *ὁ* 𝔄B — *κόρακα διτάλαντον ἐπικείμενος* ‖ *σκύλακα* Hemsterh. — *σκιᾶς ἀπὸ τῶν*

σωμάτων ‖ *σκιᾶς* [*ἀπὸ*] *τῶν σωμάτων* Fr. — *καὶ σφόδρα τινες αὐτῶν ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν* ‖ ... [*τινες αὐτῶν*] Fr. — *ἀφιστάμεναι τῶν σωμάτων* ‖ *ἀφ. ἀπὸ τῶν σωμάτων* 𝔄

c. 13. *μικροῦ δεῖν τῇ Χιμαίρᾳ προσδεθέντα παρέλυσε τῆς καταδίκης λέγων πολλοῖς αὐτὸν τῶν πεπαιδευμένων πρὸς ἀργύριον γενέσθαι δεξιόν* ‖ *μ. δ. τῇ Χιμαίρᾳ προστεθέντα παρέλυσε τῆς κατ. λέγων πολλοῖς αὐτὸν τ. π. προήγορον γενέσθαι δεξιόν.* Sbdt. Cf. Fleckeisen, Jahrb. 1885. N. 70.

c. 14. *τοῖς μέντοι πένησιν ἡμιτέλεια τῶν κακῶν ἐδίδοτο καὶ διαναπαυόμενοι πάλιν ἐκολάζοντο* ‖ *καὶ διαναπαυόμενοι πάλιν ἐκολ.· τοῖς μέντοι πένησιν ἡμιτέλεια τῶν κακῶν ἐδίδοτο.* Sbdt. — *καὶ μὴν κἀκεῖνα εἶδον τὰ μυθώδη, τὸν Ἰξίονα . . . καὶ Φρύγα Τάνταλον* [*χαλεπῶς ἔχοντα*] *καὶ τὸν γηγενῆ Τιτυόν, Ἡράκλεις ὅσος* ‖ ... *Ἡράκλ. ὅσον* Sbdt. Cf. Fleckeisen, Jahrb. f. class. Phil. 1885. N. 5. — *ἔκειτο γοῦν τόπον ἐπέχων ἀγροῦ* ‖ [*ἔκειτο . . . ἀγροῦ*] Sbdt.

c. 15. *πολλῶν ἐν ταὐτῷ σκελετῶν κειμένων* ... *ἠπόρουν* ‖ ... [*σκελετῶν*] 𝔄B — *ἠπόρουν, ᾧτινι διακρίναιμι τὸν Θερσίτην ἀπὸ τοῦ καλοῦ Νιρέως ἢ τὸν μεταίτην Ἶρον ἀπὸ τοῦ* ... *βασ.* ‖ ... *τὸν* [*μεταίτην*] *Ἶρον* 𝔄B

c. 16. *εἰ τύχοι* ‖ om. Sbdt. — *μεταμφιέσασα τὸν μὲν Κροῖσον ἠνάγκασε τὴν οἰκέτου κ. αἰχμαλώτου σκευὴν ἀναλαβεῖν* ‖ ... *οἰκέτου* [*κ. αἰχμαλώτου*] *σκευὴν* ... 𝔄B — *τὸν δὲ Μαιάνδριον τέως ἐν τοῖς οἰκέταις πομπεύοντα τὴν τοῦ Πολυκράτους τυραννίδα μετενέδυσε* ‖ ... *τὴν τοῦ Π.* [*τυραννίδα*] *μετενέδυσε* Sbdt. — *ἀποδοὺς τὴν σκευὴν* ... *ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ γίγνεται* ‖ ... *οἷόσπερ ἦν π. τ. γίγνεται* Sbdt. (*οἷόσπερ ἦν πρὸ τοῦ γενέσθαι* Γ) — *τοὺς τραγικοὺς ὑποκριτὰς τούτους* ‖ *τοὺς τρ. τούτους ὑποκριτὰς* ΓC

c. 17. *εὖ οἶδα οὐκ ἂν ἐπαύσω γελῶν* ‖ *εὖ οἶδ' ὅτι οὐκ ἂν ἐπαύσω γελῶν* ΩC (*εὖ οἶδα ὅτι*) — *τὰ σαπρὰ τῶν ὑποδημάτων* ‖ *τὰ σαθρὰ* Ω𝔄ΓC

c. 20. *οὕτω γὰρ ἐντελῆ γίγνεται καὶ κύρια τὰ ἀνεγνωσμένα* ‖ *τὰ [ἀν] ἐγνωσμένα* 𝔄B

c. 21. *ὃ δὲ δή με ἀπαγαγὼν ... πρὸς τὸ οὖς φησιν, Ὁ τῶν ἰδιωτῶν ἄριστος βίος καὶ σωφρονέστερος· ὡς τῆς ἀφροσύνης παυσάμενος τοῦ μετεωρολογεῖν καὶ τέλη καὶ ἀρχὰς ἐπισκοπεῖν καὶ καταπτύσας τῶν σ. τ. λογισμῶν καὶ τὰ τοιαῦτα λῆρον ἡγησάμενος τοῦτο μόνον ... θηράσῃ, ὅπως ... παραδράμῃς* ‖ *ὁ τῶν ἰδ. ἄριστος βίος καὶ σωφρονέστατος· ὥστε [τῆς ἀφροσύνης] παυσάμενος τοῦ μετεωρολογεῖν καὶ ... ἡγησάμενος τοῦτο μόνον θήρασαι, ὅπως ... παραδράμῃς* Sbdt. (*ὡς τ. ἀφροσύνης* om. ΩΓC *θήρασαι* Cob.) Cf. Fleckeisen, Jahrb. 1885. No. 70.

c. 22. *ἀπαγαγών με* ‖ *ἀγαγών με* BΩΓC — *ἐσρέον φῶς* ‖ *φῶς ἐσρέον* B

ADNOTATIO CRITICA.

AD LUCIANI CHARONEM.
(Vol. I. P. II. p. 1.)

c. 1. *στερέμενοι* ‖ *στερούμενοι* ΑΩ𝔄 Urb. — *ὡς . . . γέλωτα καὶ αὐτὸς παρέχοιμι* ‖ *ὡς . . . γέλωτα παρέχοιμι καὶ αὐτὸς* ΑΩ𝔄 Urb. — *ἐν τῷ σκότει* ‖ . . . *σκότῳ* Β𝔄(Fr.) — *οὕτω δὴ κἀγώ σοι ἔμπαλιν ἀμβλυώττων πρὸς τὸ φῶς* ‖ . . . *ἀμβλυώττω* Urb. 𝔄Γ

c. 3. *αὐτὸς γ. εἴσομαι τί ποιητέον* ‖ Legd. *τὸ ποιητέον* 𝔄 Urb. — *ἆρ᾽ οὖν ὁ Καύκασος ἐπιτήδειος ἢ ὁ Παρνασὸς ὑψηλότερος ἢ ἀμφοῖν ὁ Ὄλυμπος ἐκεινοσί* ‖ *ἆρ᾽ οὖν . . . ἐπιτήδειος ἢ ὁ Παρνασσὸς* (𝔄 Urb.) *ἢ ὑψηλότερος ἀμφοῖν ὁ Ὄλυμπος* C. E. Ch. Schneider. — *καίτοι οὐ φαῦλον ὃ ἀνεμνήσθην* ‖ *κ. οὐ φαῦλόν τι ἀνεμνήσθην* 𝔄 Urb.

c. 4. *ὁρᾷς, πῶς; ῥᾳδίως ἅμα καὶ ποιητικῶς ἐξειργάσμεθα* ‖ *ὁρᾷς, ὅπως* (ΑΩΓ Urb. C) *ῥᾳδ. . . . ἐξειργάσμεθα* — *φέρ᾽ . . . ἴδω εἰ καὶ αὐτῷ ἐποικοδομεῖν δεήσει* ‖ *φέρ᾽ . . . ἴδω, εἰ ταῦτα ἱκανὰ ἢ καὶ ἐποικοδομεῖν δεήσει* Sbdt. Fr. (𝔄 *εἰ καὶ ταῦτα ἱκανὰ ἢ ἐπ. δ.*, Urb. *ἴδω εἰ καὶ τ. ἱκ. ἢ αὐτῷ ἐποικ. ἔτι δεήσει* Γ *εἰ καὶ αὐτῷ ἐποικοδομεῖν ἔτι δεήσει*)

c. 5. *Παρνασὸς* ‖ *Παρνασσὸς* 𝔄 Urb. — *οἰκοδομητικῆς* ‖ *οἰκοδομικῆς* 𝔄Γ Urb. — *ἀσφαλῶς ἕξει ἅπαντα* ‖ *ἀσφ. γὰρ ἕξει ἅπ.* Ω𝔄 Urb. — *ἐπείπερ δὲ* ‖ *καὶ ἐπειδήπερ* ΑΩ Urb.

c. 6. *ἐγὼ γοῦν* ‖ *ἔγωγε* Urb. — *ἐδεόμην* ‖ *ἐδεόμην δὲ* Β — *τί δαὶ τοῦτο ἦν* ‖ *τί δὲ . . .* ΑΩ𝔄Γ Urb. C — *ἤρου με* ‖ *ἤρου γε* ΑΩΓ Urb. C (?) — *ἀπὸ τοῦ τέγους κεραμὶς ἐπι-*

πεσοῦσα οὐκ οἶδ' ὅτου κινήσαντος ἀπέκτεινεν αὐτόν ‖ ἀπὸ τ. τ. κ. ἐμπεσοῦσα οὐκ οἶδ' ὅπως [τοῦ οἰκήματος] ἀπέκτ. αὐτὸν Sbdt. (ἐμπεσοῦσα ΑΩ𝔄 οὐκ οἶδ' ὅπως τοῦ οἰκήματος ΑΩΓC)

c. 7. ὀξυδερκέστατον ... ἀποφανῶ ‖ ὀξ. σε ... ἀποφ. Sbdt. — ἀλλὰ βούλει ... ἐρήσομαι ‖ ἀλλ' εἰ βούλει ... ἐρήσομαι Cob. — ὁρᾷς; ‖ ὁρᾷς Fr. — ἐγὼ δὲ ὁπότε διεπόρθμευον αὐτὸν ἀποθανόντα πολλὰ ῥαψῳδοῦντος ἀκούσας ἐνίων ἔτι μέμνημαι ‖ ἐγὼ δὲ διαπορθμεύων αὐτὸν ἀποθανόντα ῥαψῳδοῦντος πολλὰ παρακούσας ἐνίων ἔτι μεμν. Fr. (πολλὰ ῥ. παρακ. Sbdt.)

c. 8. μηδ' ἐμπίδα ἡμῖν ... ἄρασθαι δυνάμενος ‖ [ἡμῖν] 𝔄 Urb.

c. 10. ἐγὼ δὲ ὧν οἶδα Κλέοβιν καὶ Βίτωνα ἡγοῦμαι εὐδαιμονεστάτους γενέσθαι, τοὺς τῆς ἱερείας παῖδας τῆς Ἀργόθεν. ΧΑΡ. Φησὶν οὗτος τοὺς ἅμα πρῴην ἀποθανόντας, ἐπεὶ ... εἵλκυσαν ... πρὸς τὸ ἱερόν ‖ ἐγὼ δὲ ... τοὺς τῆς ἱερ. παῖδας τῆς Ἀργόθεν, [ΧΑΡ. Φησιν οὗτος] τοὺς ἅμα πρῴην ἀποθ. ... ἱερόν. 𝔄 Urb. — παρὰ τὸ πορθμεῖον αὐτὸς ἀξιοῖς γίνεσθαι τὴν περὶ τοιούτων κρίσιν ‖ [παρὰ] τὸ π. αὐτὸ ἀξιοῖς γίνεσθαι τὴν ... κρίσιν Sbdt. (om. παρὰ B𝔄 Urb., αὐτὸ pro αὐτὸς Ω𝔄 Urb. Γ)

c. 11. ἕν τι μόνον ‖ ἓν τοῦτο μόνον Lehmann (εἰ μὴ ἄρα τοῦτο μόνον 𝔄 Urb.) — ἐκ γῆς ‖ ἐκ τῆς γῆς Urb. — ἐρᾶν αὐτοῦ φαίνεται, ὅς, ὡς ὁρᾷς, καταγελᾷ ‖ ἐρᾶν αὐτοῦ φαίνεται, ὡς ὁρᾷς, καταγελᾷ γὰρ B𝔄 Urb.

c. 12. οὐκοῦν μακάριον οἴει τὸν θεὸν ἀποφαίνειν ‖ ... ἀποφανεῖν Ddf. — σὺν τοῖς ἄλλοις ‖ ἐν τοῖς ἄλλοις 𝔄 Urb. — εἰ Κῦρος ... ἐπήει Λυδοῖς ‖ ἢν Κ. ... ἐπίῃ Λυδοῖς ΩΓ𝔄 Urb. — οὐκοῦν καὶ τῷ θεῷ σιδηρᾶς πλίνθους θέλεις ἀνατιθέναι με ‖ ... κελεύεις σιδήρας πλ. ἀνατιθέναι με B𝔄 Urb. (... σιδ. πλ. κελεύεις ΩΓ)

c. 14. Εὖ γε παρῳδεῖς ἤδη ‖ εὖ γε παρῳδεῖς [ἤδη] ΑΩ𝔄ΓC — ἀνασκολοπισθήσεται ἄθλιος ‖ ... ὁ ἄθλιος Sbdt. —

Ἄγαμαι Κλωθοῦς γεννικῆς· καὶ αὐτοὺς ... ἀπότεμνε ‖ *ἄγαμαι Κλωθοῦς, γεννικῶς καῖ' αὐτοὺς ...* Cob. — *ἐν τοσούτῳ δὲ ἐπαιρέσθων ὡς ἂν ἀφ' ὑψηλοτέρου ἀλγεινότερον καταπεσούμενοι* ‖ *ἐν τ. δὲ ἐπαιρέσθωσαν ἀφ' ὑψηλοτέρου ... καταπ.* Madvig.

c. 15. *τὴν διατριβὴν* ‖ *τύρβην*, om. *τὴν* 𝔄. *τὴν τύρβην* Ddf. *Ἐλπίδες ... καὶ δείματα καὶ ἄνοιαι καὶ ἡδοναὶ καὶ φιλαργυρίαι καὶ ὀργαὶ καὶ μίση καὶ τὰ τοιαῦτα. τούτων δὲ ἡ ἄνοια μὲν κάτω ξυναναμέμικται αὐτοῖς καὶ ξυμπολιτεύεταί γε νὴ Δία καὶ τὸ μῖσος καὶ ἡ ὀργὴ καὶ ζηλοτυπία καὶ ἀμαθία καὶ ἀπορία καὶ φιλαργυρία, ὁ φόβος δὲ καὶ αἱ ἐλπίδες ὑπεράνω πετόμενοι ὁ μὲν ἐμπίπτων ἐκπλήττει, ἐνίοτε καὶ ὑποπτήσσειν ποιεῖ, αἱ δ' ἐλπίδες ὑπὲρ κεφαλῆς αἰωρούμεναι ... ἀναπτάμεναι οἴχονται* ‖ Interrogaverat Charon, quae esset illa turba umbrarum hominum vitam circumvolitantium. Nominat Mercurius totum illud cupiditatum agmen, quo animi perturbantur, eiusque principes tres statuit esse spem (*ἐλπίδες*) timorem (*δείματα*) rerum imperitiam vel stultitiam (*ἄγνοια*). (*ἄγνοια* enim legendum videtur cum codicibus, qui priore quidem huius enuntiati loco partim habeant *ἄγνοιαι* partim *ἄνοιαι*, posteriore autem ad unum fere omnes *ἄγνοια*.) Horum autem trium *ἄγνοια* (stultitia) in terra regnat (*κάτω*), cum libidinibus omnibus illis mixta et coniuncta, spes (*ἐλπίδες*) et metus (*φόβος*) superne (*ὑπεράνω*) impendentes vel deterrent homines vel alliciunt, facileque decipientes eos in calamitates et miserias protrudunt. Hunc sensum si in his verbis inesse recte intellexi, sponte patet, molestissimae abundantiae esse quae interposita sunt verba *καὶ τὸ μῖσος ... φιλαργυρία. αὐτοῖς* enim ad omnia ea referendum est, quae antea praeter haec tria uno vocabulo (*τὰ τοιαῦτα*) comprehensa sunt, quae iam inverso ordine additisque nonnullis aliis denuo nominare neque ad expediendam neque ad illustrandam rem quicquam valet.

c. 16. εἵμαρται γὰρ ἐκεῖνον μὲν ὑπὸ τούτου φονευθῆναι, τοῦτον δὲ ὑπ' ἄλλου ‖ εἵμαρται ἐκείνῳ μὲν ΩΓ (om. μὲν B𝔄 Urb.). τούτῳ ... BΩ𝔄 — ἢν καὶ πέσῃ, ἀψοφητὶ κείσεται ‖ ... πεσεῖται Mr.

c. 17. αὐτὸς μηδὲ δειπνήσας ‖ αὐτὸς δὲ οὐδὲ δειπνήσας B𝔄 Urb. — ὑφ' ὧν εἶπον τῶν ἀγγέλων τε καὶ τῶν ὑπηρετῶν ‖ ... [τῶν] ὑπηρετῶν Γ Urb.

c. 18. ἐννοῶ ὅτι τὸ ἡδὶ ‖ ... τί τὸ ἡδὺ 𝔄 — στερόμενοι ‖ στερούμενοι AΩ𝔄 Urb. C

c. 19. αἱ δ' ἐπὶ πλέον διαρκοῦσι καὶ προχωρουσῶν αὐταῖς τῶν ἄλλων αὗται ὑπερφυσώμεναι ... αἴρονται ‖ ... [αὗται] B𝔄 Urb. — τοῦτό ἐστιν ὁ ἀνθρώπου βίος ‖ τοιοῦτόν ἐστι ὁ ἀνθ. βίος Sbdt.

c. 20. ἀνάγκη τὸν μὲν γυμνὸν οἴχεσθαι ‖ ἀν. αὐτὸν μὲν γυμνὸν οἴχ. Sbdt.

c. 22. ἓν ἔτι ἐπόθουν ... εἰδέναι ... τὰς ἀποθήκας τῶν σωμάτων, ἵνα κατορύττουσι, θεάσασθαι ‖ ἓν ἔτι ἐπόθουν ... ἰδεῖν ... τὰς ἀποθήκας τῶν σωμάτων [ἵνα κατορύττουσι θεάσασθαι] Mr. — ἐκεῖνα ... σωματοφυλάκιά εἰσι ‖ ἐστι B𝔄 — τί οὖν ἐκεῖνοι στεφανοῦσι τοὺς λίθους ‖ τί οὖν ἐκείνους στ. τ. λ. Sbdt. 𝔄 Urb. — ἐπεί τοι καὶ παγγέλοι' ἂν ... ἔπασχεν ‖ ἐπεί τοι κ. π. ἂν ... ἔπασχον AΩ Urb. 𝔄ΓC (παγγέλοια ἂν Urb. Γ)

c. 24. τὸν ἐπιγράφοντα τὸ τρόπαιον τῷ αὐτοῦ αἵματι ‖ τῷ αὑτοῦ αἵματι Reitz. — Ὦ τῆς ἀνοίας, οἵ γε οὐκ ἴσασιν, ὅτι κἂν ὅλην τὴν Πελοπόννησον ἕκαστος αὐτῶν κτήσωνται, μόγις ἂν πεδιαῖον λάβοιεν τόπου ‖ Ὦ ... οἵ γε οὐκ ἴσασιν ὅτι κἂν ὅλ. τ. Π. αὐτοὶ κτήσωνται μόγις ἂν πεδιαῖον ἕκαστος λάβοιεν τόπον Sbdt. Ex vestigiis Urb. 𝔄 — οἷά ἐστι τὰ τῶν κακοδαιμόνων ἀνθρώπων πράγματα [βασιλεῖς, πλίνθοι χρυσαῖ, ἑκατόμβαι, μάχαι.] Χάρωνος δὲ οὐδὲ εἷς λόγος. ‖ οἷά ἐστι τὰ τῶν ἀνθρώπων [πράγματα βασιλεῖς ... μάχαι]. περὶ Χάρωνος δὲ οὐδεὶς λόγος. Sbdt.

AD [LUCIANI] DE SACRIFICIIS.
(Vol. I. P. II. p. 16.)

c. 2. *τοὺς δ᾽ αὖ Αἰθίοπας καὶ μακαρίους καὶ τρισευδαίμονας εἴποι τις ἄν, εἴ γε ἀπομνημονεύει τὴν χάριν αὐτοῖς ὁ Ζεύς, ἣν [ἐν ἀρχῇ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως] πρὸς αὐτὸν ἐπεδείξαντο δώδεκα ἑξῆς ἡμέρας ἑστιάσαντες καὶ ταῦτα ἐπαγόμενον καὶ τοὺς ἄλλους θεούς* ‖ *τοὺς δ᾽ αὖ Αἰθ. καὶ μακ. . . . εἴποι τις ἄν, εἴ γε ἀπομνημονεύει ἣν χάριν αὐτοῖς ὁ Ζεὺς [ἐν ἀρχῇ . . . ποιήσεις] ἐπεδείξατο αὐτὸν δώδεκα ἑξῆς ἡμέρας ἑστιάσασι* (†) *καὶ ταῦτα ἐπαγ. καὶ τοὺς ἄλλους θεούς*! Quod non idoneum in his verbis sensum inesse vidi, mutavi audacius sane, quam vellem sed ita, ut quod Lucianum necesse videtur voluisse appareat. Dixerat enim paullo ante, deos, si ab hominibus neglegerentur, aegerrime ferre eiusque rei exemplum attulerat Minervae. Quod contra Jovem dicit quia ab Aethiopibus liberali hospitio exceptus esset, vehementer eos adamasse, pergitque: *οὕτως οὐδέν, ὡς ἔοικεν, ἀμισθὶ ποιοῦσιν ὧν ποιοῦσιν* „*Sic nihil eorum quae faciunt gratis faciunt.*" Haec sententia si necessaria est, mutatione eam mea expressisse me puto, sed cum nimis longe a codicum scriptura absit, velim alii reperiant etiam verba magis ad rem apposita. Quamquam talis libri scriptor vix ea cura dignus habendus est.

c. 5. *πολὺ τούτων ἱερώτερα* ‖ . . . *μιαρώτερα* Madv. Sbdt. — *ὑπ᾽ αἰγὸς ἀνετράφη ὥσπερ ὁ Τήλεφος ὑπ᾽ ἐλάφου καὶ ὁ Πέρσης Κῦρος ὁ πρότερος ὑπὸ τῆς κυνός* ‖ . . . *ὑπ᾽ ἐλάφου* [*καὶ ὁ Πέρσης* . . . *ὑπὸ τῆς κυνός*] Sbdt. — *ἐς τὰ ἀφροδίσια κεχυμένος* ‖ . . . *ἐκκεχυμένος* Cob. — *ἐξέτεμε* ‖ *ἐξέτεκε* Schwartz. coll. D. D. IX. 2.

c. 6. *κἂν ἐτεθνήκει ἂν ἡμῖν ὁ Ἥφαιστος* ‖ *κἂν ἐτεθνήκει* [*ἂν*] . . . ΑΩΓC — *κολάψοντα* ‖ *ἐκκολάψοντα* Schwartz.

c. 8. *ὑπερβάντι δὲ καὶ ἀνακύψαντι μικρὸν ἐς τὸ ἄνω καὶ ἀτεχνῶς ἐπὶ τοῦ νώτου γενομένῳ* ‖ *ὑπερβάντι δὲ*

[*καὶ ἀνακ. ἐς τὸ ἄνω*] *καὶ ἀτεχνῶς . . . γενομένῳ* Sbdt. — *φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται καὶ ἥλιος καθαρώτερος καὶ ἄστρα διαυγέστερα καὶ τὸ πᾶν ἡμέρα καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον* ‖ *χρυσοῦν τὸ δάπεδον καὶ φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται καὶ ἥλιος καθαρώτερος καὶ ἄστρα διαυγέστερα καὶ τὸ πᾶν ἡμέρα.* (†) Confusa haec et diffusa in ordinem redigere conatus sum, sed frustra. Est enim huius coeli luce pleni perquam obscura descriptio, qua nihil docemur quam esse ipsum luce illustratum et solum esse aureum. Imprimis offendimur, quod cum primo loco dixisset de lucis claritate, quae ibi obtineret, singillatim deinceps commemorat solis et astrorum splendorem, denique omnia esse diem addit.

c. 8. *ἐσιόντων δὲ πρῶτα μὲν οἰκοῦσιν αἱ Ὧραι* ‖ *εἰσιόντι* (*ἐσιόντι* Ω)

c. 9. *ἀποσκοποῦσιν ἐς τὴν γῆν* ‖ *ἀποσκοποῦσι* [*ἐς*] *τὴν γῆν* ΑΩΓC

c. 10. *κατὰ ἔθνη σέβουσι καὶ πολίτας αὐτῶν ἀποφαίνουσιν ὁ μὲν Δελφὸς τὸν Ἀπόλλω καὶ ὁ Δήλιος ὁ δὲ Ἀθηναῖος τὴν Ἀθηνᾶν* ‖ . . . *ὁ μὲν Δήλιος τὸν Ἀπόλλω, ὁ δὲ Ἀθηναῖος τὴν Ἀθηνᾶν* Sbdt.

c. 12. *θέμενοι δὲ βωμοὺς καὶ προρρήσεις καὶ περιρραντήρια προσάγουσι τὰς θυσίας·* Quid sibi velint *προρρήσεις* inter *βωμοὺς* et *περιρραντήρια* ab eodem verbo *θέμενοι* suspensa nescimus. Num legendum est *προρρεύσεις*? — *ἀλλ' οἵ γε θύοντες . . . στεφανώσαντες τὸ ζῷον καὶ . . . ἐξετάσαντες, εἰ ἐντελὲς εἴη* ‖ . . . *ἐξετάσαντες εἰ ἐντελὲς* [*εἴη*] . . . 𝔄 — *ἵνα μηδὲ τῶν ἀχρήστων τι κατασφάττωσι* ‖ *ἵνα μὴ . . . κατασφ.* Schwartz.

c. 13. *τὰ ἔγκατα ἐξαίρων* ‖ . . . *ἐξαιρῶν* Ω — *τί γὰρ οὐκ εὐσεβὲς ἐπιτελῶν·* ‖ . . . *οὐκ ἀσεβές.* Mutavi *εὐσεβὲς* in *ἀσεβὲς* propter praecedentia c. 12. *τίς οὐκ ἂν εἰκάσειεν ἥδεσθαι ταῦτα ὁρῶντας τοὺς θεούς*, quae cum ironice dicta sint, ex iis scriptorem libri colligi potest non tam verae haec esse pietatis (*εὐσέβ.*), quam impietatis atque irreverentiae (*ἀσέβ.*) documenta existimare. Sbdt.

c. 14. ἀκούσῃ πολλῶν σοφιστῶν ... καὶ προφητῶν ἐξυρημένων διηγουμένων — πρότερον δέ φησιν ὁ λόγος, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι — ὡς ἄρα . . . οἱ θεοὶ φοβηθέντες ἧκον ‖ ἀκούσῃ . . . ἐξυρημένων [διηγουμένων] Delevi διηγουμένων offensus trium illorum genitivorum concursu praesertim cum interrupto sermone verbum narrandi facile cogitatione suppleri possit. — ὡς ἄρα ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τῶν γιγάντων τὴν ἐπανάστασιν οἱ θεοὶ φοβηθέντες ἧκον ἐς τὴν Αἴγυπτον ‖ ὡς ἄρα ὑπὸ τὸν τῶν [πολεμίων καὶ τῶν] γιγάντων πόλεμον οἱ θεοὶ φοβηθ. ἧκον ἐς τὸν Αἴγυπτον Sbdt. ducibus 𝔄B, in quibus ὑπὸ τὸν πόλεμον „*sub belli tempus*". Propius etiam a codicum lectione abest ὑπὸ τὴν τῶν γιγάντων ἐπανάστασιν ita ut πόλεμον codd. 𝔄B sit glossa vocis ἐπανάστασιν. — πρὶν ἢ πρὸ ἐτῶν μυρίων ‖ πλεῖν ἢ . . . (πλέον Ω) πλεῖον ΑΓC

c. 15. Videtur totum hoc caput ab initio usque ad verba τῶν ἰδιωτῶν βοῶν non esse Luciani. Hoc certe constat, non cohaerere ὁ μὲν γὰρ Ἆπις κ. τ. λ. cum praecedentibus, praecedentia autem ipsa: αἱ δὲ θυσίαι usque ad ἀποσφάξαντες ita non esse plana, expedita, perspicua, ut a Luciani et ingenio et sermone prorsus aliena sint. Quod idem in totum hunc librum cadere supra iam significavi. — ταῦτα οὕτω γιγνόμενα . . . δεῖσθαι μοι δοκεῖ τοῦ μὲν ἐπιτιμήσοντος οὐδενός, Ἡρακλείτου δέ τινος ἢ Δημοκρίτου, τοῦ μὲν γελασομένου τὴν ἄγνοιαν αὐτῶν, τοῦ δὲ τὴν ἄνοιαν ὀδυρομένου ‖ . . . τοῦ μὲν γελασομένου τὴν ἄγνοιαν αὐτῶν, τοῦ δὲ [τὴν ἄνοιαν] ὀδυρομένου. Non sibi opponuntur ἄγνοια et ἄνοια sed γελᾶν et ὀδυρ., quamobrem delevi τὴν ἄνοιαν.

AD LUCIANI VITARUM AUCTIONEM.
(Vol. I. P. II. p. 22.)

c. 1. εἰ δέ τις οὐκ ἔχοι . . . τἀργύριον καταβαλέσθαι ‖ . . . ἔχει Ψ𝔄

c. 3. *Φέρε δὲ* ‖ *φέρε δὴ* ΩΨ — *ἐγὼ γὰρ λάλος, οὐκ ἀνδριὰς εἶναι βούλομαι* ‖ Tollendum est comma: „*ego qui sum loquax nolo esse statua*".
c. 4. 6 restituendae sunt ionicae formae *κῶς, τὰ σὺ δοκέεις, τέσσαρα; ἀπῇς, μέζον* auctore Schwartz.
c. 5. *ἀλλὰ τάδε μὲν ἱκανῶς* ‖ . . . *ταῦτα* . . . Schwartz.
c. 6. *ὁποῖος* ‖ *ποῖος* Ddf. — *ψυχήϊον* ‖ *ἐμψυχήϊον* ΨΓ
c. 7. *οὐ δέδιας μὴ* . . . *προσκαλέσηταί σε* ‖ . . . *προκαλέσηταί σε* A, *προ* sequenti ras. ΩΨ Cf. ad Tim. c. 46. — *ἐς Ἄρειον πάγον* ‖ *ἐς τὸν Ἄρ. πάγον* Ψ
c. 9. *ἣν μαστιγοῖ δέ τις* ‖ *ἣν δὲ μαστιγοῖ σέ τις* Fr.
c. 11. *καὶ ἰδιώτης γὰρ ἐὰν ᾖς* ‖ Scrib. cum codice Ψ *καὶ ἰδιώτης γὰρ ἂν ᾖς.* Cf. ad c. 22.
c. 12. *ὅσον δὲ καὶ ἀποπνεῖ μύρων* ‖ *ὅσον* [*δὲ καὶ*] *ἀποπνεῖ μύρων* Sbdt. — *οὐκ ἐπιτήδειος ἱλαρὸν ὠνεῖσθαι βίον* ‖ . . . *φλύαρον ὠν. βίον* Sbdt.
c. 13. *ὁ δέ τινα ἔοικε πενθῶν* ‖ *ὁ δέ τινι ἔοικε πενθοῦντι* Ψ
c. 14. *παῖς παίζων, πεσσεύων, διαφερόμενος* ‖ . . . *συνεκφερόμενος* cum ceteris sepultus Sbdt. (Ψ suprascr. *συμφερόμενος*) cf. Lucianea p. 154. — *Ἄπρατοι καὶ οὗτοι μενοῦσιν* ‖ *μένουσιν* Ω𝔄ΓΦ — *τί δαί; τί δέ;* ΩΨΓΦ
c. 17. *Τί τοῦτο φῄς; ἀνῃρῆσθαι τοὺς* . . . *νόμους;* ‖ *τοῦτο φῄς* (ΩΨ), *ἀναιρεθήσεσθαι* . . . Sbdt. Futurum ut paulo post: *καὶ οὗτοι ἔσονται τοῖς ἀρίστοις ἆθλον φιλῆσαι.* De *τοῦτο φῄς* cf. Prometh. s. Caus. c. 2.
c. 19. *ἓν δὲ πλεῖον οἶδεν αὐτῶν* ‖ *οὐδὲν δὲ* . . . Sbdt.
c. 21. *μὴ φθονήσῃς κἂν τοῦτο εἰπεῖν* ‖ *καὶ* . . . Sbdt.
c. 22. *ἀπορῶ γὰρ ὃ πρότερον εἰπὼν ἀπολάβοιμι* ‖ . . . *ὁπότερον ἂν εἰπὼν ἀπολ.* Sbdt. (*ὁπότερον* sine *ἂν* ΩΦ) — *πρὸς τοῦ Διὸς* ‖ *πρὸς* [*τοῦ*] *Διὸς* ΨΑCΓΦ
c. 23. *εἰ τὸν πρῶτον τόκον λήψεται, λήψεται καὶ τὸν δεύτερον· ἀλλὰ μὴν τὸν πρῶτον λήψεται, λήψεται ἄρα καὶ τὸν δεύτερον* ‖ . . . *ἀλλὰ μὴν τὸν πρῶτον* [*λήψεται*], *λήψεται ἄρα καὶ τὸν δεύτερον* Sbdt. ΩΓΦ
c. 24. *εἵνεκα* ‖ *ἕνεκα* Ddf.

c. 25. *Τί δέ; τὸ ζῷον οὐ σῶμα;* ‖ ... *τὸ ζῷον [οὐ] σῶμα;* Ψ
c. 26. *πολὺ λέγεις* ‖ *πολλοῦ λέγεις* Reitz. Cob. — *ὄνος δὲ οὐ γελαστικὸν οὐδὲ τεκταινόμενον οὐδὲ πλωιζόμενον* ‖ *ὄνος δὲ οὐ γελαστικὸν ... οὐδὲ τεκτ.* Sic Ddf. puncta posuit post *γελ.*, ut lacunam esse significaret.
c. 27. *Τίς λοιπὸς ἡμῖν καταλείπεται;* ‖ ... *[καταλείπεται]* Fr. Sbdt. — *ἤδη μὲν ὑπορρέουσι οἱ πολλοὶ* ‖ *ἤδη μὲν ὑπεκρέουσι* Sbdt. (*ὑπερρέουσιν* A) — *Τὰ πάντα* ‖ *[τὰ] πάντα* Fr.

AD LUCIANI PISCATOREM.

(Vol. I. P. II. pag. 38.)

c. 1. *ἐπισπούδασον ἔτι θᾶττον* ‖ *ἐπισπούδασον· ἔτι θᾶττον* Sbdt. Schwartz.
c. 2. *καθ' ἕκαστον γοῦν δίκαιός ἐστιν ἡμῖν ἀπολωλέναι* ‖ *καθ' ἑκ. δικ. ἐστιν ἡμῖν ἑπτάκις ἀπολωλέναι* Ψ
c. 4. *οὐκοῦν ἐπεὶ δέδοκται πάντως ἀποκτιννύναι καὶ οὐδεμία μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν με* ‖ ... *οὐδεμία μηχανὴ μὴ διαφυγεῖν με* Sbdt.
c. 7. *ἐναντιώτατον ... ἐστί σοι τῷ πράγματι* ‖ om. *σοι* ΩΓ Urb. — *ὥστε διά γε τοῦτο δίκαιος εἶ ἀποθανεῖν* ‖ ... *δι' αὐτὸ τοῦτο* Cob.
c. 9. *ἐκ περιουσίας ἀπολογήσασθαι ὑπολαμβάνω* ‖ ... *ἀπολογήσεσθαι* Sbdt. Ω
c. 10. *ἔοικε γὰρ οὐκ ἄλογα ὁ ἀνὴρ προκαλεῖσθαι ἀξιῶν* ‖ *ἔοικε γὰρ οὐκ ἄλογα ὁ ἀνὴρ [προκαλεῖσθαι] ἀξιοῦν* Sbdt. Cf. Bis accus. c. 15 *εὐγνώμονα γε ταῦτα ἔοικεν ἀξιοῦν.* — *τὸ πρὸ δίκης γὰρ οὐχ ἡμέτερον* ‖ *τὸ πρὸ δίκης γὰρ ἀποκτείνειν οὐχ ἡμέτερον* Sbdt. Cf. c. 15.
c. 12. *ἀπάντων σκυθρωπῶν καὶ τὰ σχήματα εὐσταλῶν καὶ φροντιστικῶν τὴν πρόσοψιν* ‖ *ἀπάντων [σκυθρωπῶν] καὶ ... εὐσταλῶν καὶ φροντιστικῶν ...* ΑΨΒC
c. 13. *ὁρᾷς τὴν κόσμιον ... τὴν ἐπὶ συννοίᾳ ἠρέμα βαδίζουσαν* ‖ ... *τὴν ἐπὶ συννοίας ... βαδ.* 𝔄 Urb.

c. 15. *καὶ σοὶ ἂν δοκῇ τοῦτο, ποιήσῃ τέλος τῆς δίκης* ‖ *καὶ σοὶ ὅ τι ἂν δοκῇ, τοῦτο ποιήσῃ τέλος τ. δ.* ΓΦ.

c. 17. *Ἕπεσθον, ὦ Ἐλευθερία καὶ Παρρησία, μεθ' ἡμῶν, ὡς τὸν δείλαιον τουτονὶ ἀνθρωπίσκον ἐραστὴν ἡμέτερον ὄντα κινδυνεύοντα ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δικαίᾳ σῶσαι δυνηθῶμεν* ‖ . . . [*ὡς*] *τὸν δείλαιον . . . ἐραστὴν ἡμ. ὄντα κινδ. ἐπ. οὐδεμιᾷ π. δ. ἄν γε σῶσαι δυνηθῶμεν* Sbdt. om. *ὡς. ἄν γε σῶσαι δυνηθῶμεν* AΨB

c. 20. *μισῶ πᾶν τὸ τοιουτῶδες εἶδος* ‖ . . . *τὸ τοιουτῶδες* [*εἶδος*] Sbdt. — *λέγω δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ φίλου τὴν ἀρχὴν ἔχουσαν* ‖ . . . *τὴν ἀπὸ τοῦ φιλο τὴν ἀρχ. ἔχουσαν* Halm.

c. 21. *ἐμὲ δὲ ἢν που κρατούμενον ἴδῃς κἂν πλείους ὦσι αἱ μέλαιναι σὺ . . . σῶζέ με* ‖ *ἐμὲ δὲ ἢν που κρ. ἴδῃς καὶ μιᾷ πλ. ὦσι* . . . Sbdt. (*καὶ* ΩΓΦ *μιᾷ* Cob.) cf. ad c. 22.

c. 22. *ὅστις ἄριστα κατηγορῆσαι ἂν δοκῇ* ‖ *κατηγορήσειν δοκεῖ* Ψ𝔄 Urb. — *Τίς οὖν ἂν ἐπιτηδειότατος ἐξ ἡμῶν γένοιτο πρὸς τὴν δίκην σοῦ, ὦ Πλάτων;* ‖ *τίς οὖν ἂν ἐπιδ. . . . γένοιτο πρὸς τὴν δίκην; σύ, ὦ Πλάτων.* Sbdt. sec. ΩΨ𝔄ΓΦ et Urb. — *κἂν σοι δοκῇ κἀκεῖνό που παράβυσον* ‖ scribendum *καὶ ἂν σοι δοκῇ κἀκεῖνό που παράβυσον* Sbdt. Egregie de usu *κἂν* Lucianeo disputavit A. Baar (Zeitschrift für die Oesterr. Gymnasien 1885 p. 407 sqq.) qui bene distinxit eos locos ubi *κἂν* compositum est ex *καὶ* et *ἂν* potentiali ab iis, ubi *κἂν* compositum est ex *καὶ* et particula *ἂν* conditionali, in enuntiatis non plenis sed decurtatis. In quibus quemadmodum duo enuntiata inter se artissime coniuncta atque implicata sunt, sic etiam particulae illae duae in unam coaluerunt. Consulto autem eos locos videtur omisisse, quibus non duo enuntiata in unum sunt coniuncta altero decurtato, sed duo enuntiata plena et integra, quorum alterius est particula *καί*, alterius particula *ἂν* conditionalis. Ibi enim ut enuntiata non sunt in unum contracta, sic etiam particulae sunt

separandae, scribendumque non *κἄν* sed *καὶ ἄν*. Itaque hoc loco pro *κἄν σοι δοκῇ, κἀκεῖνό που παράβυσον* scripsi *καὶ ἄν σοι δοκῇ*. Esse autem horum locorum eam rationem edocemur exemplo Vit. auct. c. 11. *καὶ ἰδιώτης γὰρ ἄν* (sic Ψ pro *ἐὰν*) *ᾖς . . . οὐδέν σε κωλύσει θαυμαστὸν εἶναι*. Eodemque modo scr. Pisc. c. 21 *ἐμὲ δὲ ἢν που κρατούμενον ἴδῃς καὶ πλείους ὦσι αἱ μέλαιναι, σῶζέ με* pro *κἂν πλείους ὦσι* Pisc. c. 24. *καὶ ἄν ἡ Φιλοσ. δὲ πρὸς τοὺς λόγους ἐπικλασθεῖσα . . . ἀφεῖναι βούληται αὐτόν, ἀλλ' οὐ τἀμὰ ἐνδεήσει* quamquam hic ad augendam sententiae vim *καὶ . . . δὲ* iteratum est particula *ἀλλὰ*. De mercede cond. c. 35 *χρὴ δὲ καὶ σοφοὺς . . . εἶναι αὐτούς, καὶ ἄν* (pro *κἂν εἰ*) *τι σολοικίσαντες τύχωσι . . . αὐτὸ τοῦτο τῆς Ἀττικῆς . . . μεστοὺς δοκεῖν*.

c. 23. *ὁρᾷς δέ, μόνον σὲ προεστησάμεθα καὶ ἐν σοὶ τὰ πάντων ὑμῶν νῦν κινδυνεύεται* ‖ *σὲ μόνον ὁρᾷς προεστησ. καὶ ἐν σοὶ τὰ π. ἡμῶν* [*νῦν*] *κινδυνεύεται* AΨ𝔄B

c. 24. *κἄν ἡ Φιλοσοφία δὲ προς τοὺς λόγους ἐπικλασθεῖσα . . . ἀφεῖναι διαβουλεύηται* ‖ *καὶ ἄν . . . ἀφ. βούληται* (Cob.) *αὐτόν — ἄριστον γὰρ* ‖ [*ἄριστον γὰρ*] om. AΨ𝔄 Urb. B

c. 25. *φύσει γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν ὁ πολὺς λεώς, χαίρουσιν ἀποσκώπτουσι* ‖ . . . *τοιοῦτόν ἐστιν ὁ πολὺς λεώς ὡς χαίρουσιν ἀποσκώπτουσι· ὡς* praecedente *λεώς* facile omitti potuit Sbdt.

c. 26. *μεγάλῃ τῇ φωνῇ διαγορεύει* ‖ . . . *ἀγορεύει* Ω𝔄 Urb. Γ — *οὔτε ἑορτῆς ἐπιούσης* ‖ . . . *ἐπούσης* Sbdt. — *ὑπὸ τὸ σὸν ὄνομα . . . ὑποδύεται* ‖ [*ὑπὸ*] *τὸ σ. ὄ. . . . ὑποδύεται* Sbdt. Cf. c. 33. Apol. c. 22.

c. 27. *καὶ σὲ ἀξιοῦμεν τιμωρήσειν* ‖ . . . *τιμωρῆσαι* Schwartz. — *τὰ αἴσχιστα* ‖ *τὰ ἔσχατα* Ω𝔄Γ

c. 28. *Εὖγε . . . ὑπὲρ ἁπάντων καλῶς ὅποσα ἐχρῆν ἅπαντα εἴρηκας* ‖ . . . *καλ. καὶ ὁπόσα ἐχρῆν* [*ἅπαντα*] *εἴρ.* Sbdt. (*καὶ* 𝔄 Urb.)

c. 29. *ὥστε καὶ εἴ τινα ἢ αὐτὸς οὗτος ἀπεσιώπησεν* ‖ . . . *ἢ [αὐτὸς] οὗτος* AΨ𝔄 Urb. BC — *ἢ ἐγὼ* ‖ *ἢ αὐτὸς ἐγὼ* Fr. Sbdt. — *ἀλλ' ἐκείνους ἂν οἶμαι δικαιότερον αἰτιάσεσθαι* ‖ *ἀλλ' ἐκ. ἂν οἶμαι δικ. αἰτιάσαισθε* Ddf. Bk. — *ἐπὶ τὰ σά . . . καλὰ ὁρμήσας* ‖ *[καλὰ]* ABC

c. 31. *πέρα τοῦ μετρίου* ‖ *πέρα τοῦ μέτρου* Ψ𝔄 Urb. B

c. 32. *ἄχρι δή τις αὐτὸν ξένος καὶ λέοντα ἰδὼν καὶ ὄνον* ‖ . . . *[καὶ ὄνον]* Schwartz.

c. 33. *οὐκοῦν ἥντινα καὶ τῶν μεμυημένων ἰδὼν ἐξαγορεύοντα τοῖν θεοῖν τἀπόρρητα καὶ ἐξορχούμενον ἀγανακτήσω . . . ἐμὲ τὸν ἀδικοῦντα ἡγήσεσθε εἶναι;* ‖ . . . *ἰδὼν [ἐξαγορεύοντα] τοῖν θεοῖν τἀπόρρητα [καὶ] ἐξορχούμενον ἀγανακτήσω* . . . Sbdt. saltando produntur mysteria; abundat igitur *ἐξαγορεύοντα.* — *ἀποτρόπαιον ὡς καὶ αἰσχρόν* ‖ . . . *[καὶ]* Ω𝔄 Urb. Γ Lucianea p. 94.

c. 34. *καὶ τὸν ἄκρατον οὐ φέροντες* ‖ *[καὶ . . . οὐ φέροντες]* AΨ𝔄 Urb. C

c. 35. *τί γὰρ τὸ χρυσίον ἢ ἀργύριον οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδων διαφέρον;* ‖ *τί γὰρ τὸ χρυσίον ἢ ἀργύριον; . . . διαφέρον·* Ddf. — *ὅταν δέ τις . . . ἑταῖρος . . . καὶ φίλος ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα αἰτῇ* ‖ *ἀπ' οὐκ ὀλίγων ὀλίγα αἰτῇ* 𝔄 Urb. — *σιωπὴ καὶ ἀπορία καὶ ἀμαθία* ‖ *σιωπὴ μόνη καὶ ἀπ. καὶ ἀμ.* ex vest. Ψ qui habet *σιωπὴ καὶ μόνη καὶ ἀπορία καὶ ἀμαθία.*

c. 37. *ἢ τί γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι;* ‖ *[ἢ τί . . . ἔχοιμι]* om. AΨ𝔄 Urb. BC — *καὶ σκυθρωποί εἰσι* ‖ *[καὶ σκυθρ. εἰσι]* ABΨ𝔄 Urb. C — *εἰ πιθανοὶ γοῦν ἦσαν καὶ ἐπὶ τῆς ὑποκρίσεως* ‖ . . . *κἂν ἐπὶ τῆς ὑποκρίσεως* Sbdt.

c. 38. *Μετάστηθι, ὦ Παρρησιάδη, ἔτι πορρωτέρω* ‖ *μεταστ. ὦ Παρρησιάδη· ἔτι πορροτέρω* Sbdt. — *εὐχόμην* ‖ *ηὐχόμην* Fr. — *ἐγνώριζον γοῦν ἀκούουσα ἕκαστον τῶν ποιούντων αὐτὸ κἀφήρμοζον μεταξὺ τοῖς λεγομένοις τοῦτο μὲν ἐς τόνδε, τοῦτο δὲ ὁ δεῖνα ποιεῖ* ‖ . . . *τῶν ποιούντων αὐτὰ* (AΩ𝔄) *κἀφήρμοζον μ. τ. λεγομένοις· τοῦτο μὲν ἐς τόνδε, τοῦτο δὲ . . . ποιεῖ* Sbdt. — *τὰ*

πάντα ἐοικότας ‖ om. *τὰ* ΑΨ𝔄 Urb. BC — *ἐκτραγῳδείτω* ‖ *τραγῳδείτω* ΑΨBC — *τὰ κατηγορούμενα* ‖ *τὰ κατηγορημένα* Cob.

c. 39. *προσεκύνησα τήν γε πρώτην* ‖ *πρ. τὴν Πτερωτήν* Madv. — *δευτέρου κρατῆρος ἤδη καταρχώμεθα, προσκαλῶμεν κἀκείνους* ‖ ... *καταρχώμεθα προκαλούμενοι κἀκ.* Sbdt. (*προσκαλοῦμεν* ΑΨ𝔄 Urb. BC). De *προκαλεῖσθαι* pro *προσκαλεῖσθαι* cf. ad Timon. c. 46.

c. 40. *ἐπὶ τῆς Ἀρετῆς ... καὶ Δίκης* ‖ ... *καὶ Δικαιοσύνης* Solanus. — *ὁρᾷς;* ‖ *ὁρᾷς,* Sbdt. A

c. 42. *καὶ βοτρυδὸν ἐσμοῖ δίκην* ‖ ... [*ἑσμοῦ δίκην*] A Cob. — *ἵνα καὶ καθ᾿ Ὅμηρον εἴπω* ‖ *ἵνα* [*καὶ*] *καθ᾿ Ὅμ. εἴπω* Ψ — *συλλογισμὸς* ‖ *συλλογισμοὶ* Sbdt. Non raro sic apud Lucianum in enumerandis compluribus rebus singularia miscentur pluralibus, pluralia singularibus, abstracta concretis. — *οἱ ὀλίγοι δέ, ὁπόσοι ... ἀνήεσαν ... καὶ λελήθασιν* ‖ ... [*καὶ*] *λελήθασιν* Sbdt.

c. 45. *οἱ ὑπηρέται ἀνέλεσθε τὴν πήραν* ‖ [*οἱ*] *ὑπηρ.* ... Ψ𝔄 Urb. — *φερ᾿ ἴδω τί καὶ ἔχει, ἤ που θέρμους* ‖ ... *τί καὶ ἔχει,* (, non ;) *ἤ που θερμ.* AB — *ΠΑΡΡ.* ... *σὺ δέ, ὦ Ἀλήθεια, ἐξεύρισκε* ‖ *ΦΙΛ. Σύ, ὦ Ἀλήθ., ἐξεύρισκε* Bk., om. *δὲ* sec. ΑΩΨΓBC — *ὡς μὴ ἐπικρατήσῃ τὸ Ψεῦδος* ‖ *ὡς μὴ ἐπικρατῇ σου τὸ ψ.* Ω, *ἐπικρατήσου* Γ

c. 46. *παραλαβόντα μετ᾿ αὐτοῦ τὸν Ἔλεγχον ἅπασι τοῖς φάσκουσι φιλοσοφεῖν ἐντυγχάνειν, εἶθ᾿ ὃν μὲν ἂν εὕρῃ γνήσιον ὡς ἀληθῶς φιλοσοφίας, στεφανωσάτω θαλλοῦ στεφάνῳ καὶ ἐς τὸ Πρυτανεῖον καλεσάτω, ἢν δέ τινι ... καταράτῳ ἀνδρὶ ὑποκριτῇ φιλοσοφίας ἐντύχῃ, ... ἐπικειράτω τὸν πώγωνα* ‖ *παραλαβὼν μεθ᾿ αὑτοῦ τὸν Ἔλεγχον, ἐν ἅπασι τοῖς φάσκουσι φιλοσοφεῖν ὃν μὲν ἂν εὕρῃ γνήσιον ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον, στεφανωσάτῳ θ. στεφάνῳ καὶ ἐς τὸ Π. καλεσάτω, ἢν δέ τινι ... καταράτῳ ἀνδρὶ* [*ὑποκριτῇ φιλοσοφίας*] *ἐντύχῃ, ... ἐπικειράτω τὸν πώγωνα.* Sbdt. (*ὡς ἀλ. φιλόσοφον* pro *ὡς ἀλ. φιλοσοφίας* Ω𝔄 Urb. Γ, *ὑποκριτῇ*

φιλοσοφίας om. AΨBC, ὑποκριτῇ, om. φιλοσοφίας 𝔄 Urb.) — οὗτος ἔστω ὁ τῷ θαλλῷ στεφόμενος ‖ ... [ὁ] τ. θ. στεφόμενος ΩΓ — ὃν δ' ἂν ἀτενὲς βλέποντα ‖ ὃν δ' αὖ ἀτ. βλ. 𝔄

c. 47. ἦ που τοὺς λίθους ἁλιεύσειν διέγνωκας ἐκ τ. Π.; ‖ ... ἁλιεύειν Schwartz. ‖

c. 48. ὀσφρᾶται τοῦ χρυσίου ‖ ὤσφραται τ. χρ. 𝔄 Urb. — ἐξέλωμεν τὸ δέλεαρ καὶ τὸ ἄγκιστρον τουτί. κενόν σοι τὸ ἄγκιστρον ‖ ἐξέλωμεν ... τὸ ἄγκιστρον. ἰδοὺ κενόν ... ἄγκιστρον Sbdt. — ὡς δὴ καὶ ἐπ' ἄλλους δελεάσωμεν ‖ Emendandum cum Hellero ἔτι ἄλλους — πολὺ λέγεις ‖ πολλοὶ λέγεις 𝔄 Urb. Cob.

c. 49. ἀπὸ τῆς πέτρας ‖ κατὰ τ. π. ΩΓ — ἀπὸ τῆς αὐτῆς πέτρας ‖ κατὰ τ. αὐτ. π. Cobet.

c. 50. περισκοπεῖ ‖ περισκόπει Sbdt.

c. 51. ὡς μὴ ἀποπρίσῃ ... τὸ χρυσίον ‖ om. ὡς AΨ𝔄BC — ἄφωνοι γὰρ' αὐτοί ‖ [ἄφ. γὰρ αὐτοί] Cob. — οὕτως γοῦν καὶ αὐτὸς ἐπὶ κεφαλὴν μετὰ τῶν ἄλλων ‖ ... [ἐπὶ κεφαλὴν] ... 𝔄 Urb.

c. 52. παραγγελλόμενα ‖ παρηγγελμένα 𝔄 Urb. — ποῖ δὲ καὶ πρῶτον ἀπιέναι δεήσει ‖ ΕΛΕΓ. ποῖ δὲ ... δεήσει Cobet. — ἀπὸ τοῦ Λυκείου ποιησόμεθα τὴν ἀρχὴν ‖ ἢ (Fr.) ἀπὸ τοῦ Λ. ποιησώμεθα τὴν ἀρχήν; ΩΨ𝔄 Urb. Γ — πλὴν οἶδά γε ἐγὼ ‖ πλὴν οἶδ' ἐγὼ Fr. (πλὴν οἶδα ἐγὼ AΨ𝔄 Urb. BC)

AD LUCIANI CATAPLUM.

(Vol. I. P. II. p. 62.)

c. 1. ὁ δὲ καλὸς ἡμῖν ... νεκροπομπὸς ὥσπερ τις ἄλλος καὶ αὐτὸς τὸ τῆς ἄνω Λήθης ὕδωρ πεπωκὼς ἀναστρέψαι ... ἐπιλέλησται ‖ ... ἄνω τὸ τῆς Λήθης ὕδωρ 𝔄 (Fr.) AΩ Mut. CM

c. 2. πέρα τοῦ μετρίου ‖ πέρα τοῦ μέτρου 𝔄 (Fr.) AΩΓ Mut. Ups. CM — ὥστε μοι ἥδιον παρ' ἐκείνοις βραδύνειν ἔοικε ‖ ... [μοι] 𝔄 (Fr.) AΓ Mut. Ups. MC

c. 3. τεταραγμένος γὰρ ἡμῖν ἔοικας ‖ τεταραγμένῳ γὰρ

[ἡμῖν] ἔοικας Sbdt. (τεταραγμένῳ 𝔄 (Fr.) Γ Ups. Mut.) Cf. Vit. auct. c. 13 ὁ δέ τινι ἔοικε πενθοῦντι. — τίς δ' ἐστίν; ἢ τί βουλόμενος ἀπεδίδρασκε; ‖ ... καὶ τί βουλ. ... ἀπεδίδρασκεν; Cob. — ἔστι δὲ βασιλεύς τις ... ἀπὸ γοῦν τῶν ... ὀδυρμῶν καὶ ὧν ἀνακωκύει ‖ ... ἀπὸ γ. τῶν ὀδυρμῶν [καὶ] ὧν ἀνακωκύει Sbdt.

c. 4. Ἀπεδίδρασκε, λέγεις; ‖ Fritzsche λέγω σοι, Baar λέγω. At nil mutandum. Dictum enim ἀπεδίδρασκε de conatu: „*Dicis tu, voluisse eum aufugere, immo paene aufugit, nisi me cynicus adiuvisset*" — ὥσπερ ἀπὸ ὕσπληγγος θέοντες κατελαμβάνομεν αὐτὸν ἤδη ἐν Ταινάρῳ ‖ ... καταλαμβάνομεν Γ Mut. Ups. M

c. 5. Βούλει ... ἐμβιβασόμεθα ‖ ... ἐμβιβασώμεθα ΓΜ

c. 6. λέγω δὴ τοὺς ἐκ τυμπάνου ‖ λέγω δὲ 𝔄 (Fr.) ΩΓ Mut. Ups. — τὰς δὲ γυναῖκας ἅμα βούλει παραγάγω; ‖ ... βούλει ἅμα παραγάγω, ΑΩ Mut. CM — Μάλιστα καὶ τοὺς ἀπὸ ναυαγίων γε ἅμα· καὶ γὰρ τεθνᾶσι τὸν ὅμοιον τρόπον. ‖ μάλ., καὶ τοὺς ἀπὸ ναυαγίων οἵ γε ἅμα τεθνᾶσι καὶ τὸν ὅμοιον τρόπον Sbdt. (οἵ γε ἅμα, om. καὶ γὰρ AC τεθνᾶσι καὶ τὸν ὅμοιον τρόπον ΑΩ Mut. Ups. CMΓ).

c. 7. Μὰ Δί', εἰ μὴ πρότερον γε τουτονὶ ... ἐμβιβασώμεθα ‖ ... ἣν μὴ ... ἐμβιβασώμεθα 𝔄 (Fr.) ΩΓ Ups. M

c. 8. Τί δ' ἐστὶν οὗ χάριν ἀφικέσθαι θέλεις; ‖ οὗ χάριν ἀφεῖσθαι θέλεις Baar. — ὃν ὑπὸ τῆς ῥαθυμίας ... οὐ προαπέκτεινα ‖ ὃν ὑπὸ [τῆς] ῥαθυμίας ... 𝔄 (Fr.) ΩΓ Ups.

c. 9. καὶ τοὺς δύο κρατῆρας βούλει προσθήσω ‖ ... εἰ βούλει προσθήσω 𝔄 (Fr.) ΩΓ Mut. Ups. M — ἔοικε γὰρ οὐκ ἐπεμβήσεσθαι ‖ ... [ἐπ] ἐμβήσεσθαι Ups. Baar. — καὶ μὴν τοῦτό γε πάντως εὔγνωμον αἰτῶ ‖ ... εὔλογον αἰτῶ Mut. (εὔγνωμον, suprascr. εὔλογον). — ἑαυτῷ ‖ ἐμαυτῷ Mut.

c. 10. ἐγγυητὰς ... ἕτοιμος παρασχέσθαι τοῦ τάχους καὶ τῆς ἐπανόδου ‖ ... τοῦ τάχους [καὶ] τῆς ἐπανόδου Cob.

c. 11. ἀγνοεῖς ὅτι ... ἢ φόβῳ ἢ ἐλπίσιν ἕδρων ‖ ἀγν.

ὅτι . . . ἢ φόβῳ ἢ ἐλπίσι (Mut. Ups. M) ταῦτ' ἔδρων (ταῦτα ἔδρων 𝔄 (Fr.) ΩΓ Mut. Ups. M)

c. 12. καὶ πρὸς ὀλίγον ‖ κἂν πρὸς ὀλίγον Mut. — τέλος δὲ πλατὺ χρεμψάμενος καὶ καταπτύσας μου καὶ . . . ἐπειπὼν ᾤχετο ‖ τέλος δὲ παχὺ χρ. [καὶ], καταπτ. . . . ᾤχετο Sbdt. (παχὺ ΑΩ Mut. C [καὶ] ΩΓ Mut. M Ups. — σιέλῳ ‖ σιάλῳ Fr. Thomas.

c. 13. καιρὸς ἤδη σοι ἀπαντᾶν ‖ . . . σε ἀπαντᾶν ΩΓ Mut. Ups. M — τὸ δὲ νῦν ἔχον μὴ διάτριβε ‖ τὸ νῦν δὲ . . . 𝔄 (Fr.) ΩΓ Mut. Ups. M

c. 14. οὐ πάνυ με ἡ τοῦ Κυκλ. εὐφραίνει δωρεά, τὸ ὑπισχνεῖσθαι ὅτι πύματον ἐγὼ τὸν Οὖτιν κατέδομαι ‖ . . . [τὸ ὑπισχνεῖσθαι] ὅτι . . . κατέδομαι 𝔄 (Fr.) — κἂν ἀπάγῃ τις . . . ἀνακωλύουσι ‖ καὶ ἂν ἀπάγῃ τις Sbdt. Cf. Pisc. c. 22.

c. 15. εἰρήνη δὲ πᾶσα καὶ τὰ πράγματα ἐς τὸ ἔμπαλιν ἀνατετραμμένα ‖ ἀνεστραμμένα 𝔄 (Fr.) Γ Ups.

c. 16. ἔτι δὲ καὶ ἡ κνῖσα ἡ τῶν σκευαζομένων . . . ἀπέκναιέ με, ὥστε ὑπεράνθρωπος τις ἀνὴρ καὶ τρισόλβιός μοι κατεφαίνετο καὶ μονονουχὶ καλλίων καὶ ὑψηλότερος ὅλῳ πήχει βασιλικῷ, ἐπαιρόμενος τῇ τύχῃ καὶ σεμνῶς προβαίνων ‖ ὥστε τρισόλβιός μοι κατεφαίνετο καὶ μονονουχὶ ὑπεράνθρωπός τις ἀνήρ. Rectius sic ordinavit verba Fr.; quae autem sequuntur πάντων καλλίων καὶ ὑψηλότερος ὅλῳ πήχει βασιλικῷ non apta videntur huic loco, quoniam neque praegressis verbis: τῆς τε γὰρ πορφύρας τὸ ἄνθος . . . ἐς τὸ δεῖπνον conveniunt neque omnino augent tyranni, quae modo descripta est, magnificentiam, sed minuunt. Quid enim maius dici potest, quam eum paene deorum felicitatem (ὑπεράνθρωπος, ἰσόθεός τις) aequasse.

c. 17. πρῶτος ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐκαλεῖτο παρὰ τῶν νόμων ‖ . . . κατὰ τὸν νόμον 𝔄 (Fr.) ΩΓ Mut. Ups. — οὐκ εἶχον ὅπως καταπαύσω ‖ ὅπως καταπαύσαιμι Cob.

c. 18. καίτοι τί οὐ διανήχομαι κατ' αὐτούς ‖ malim καὶ αὐτὸς — ἄλλως τε οὐδὲ τὸν ὀβολὸν ἔχω τὰ πορθ-

μεῖα καταβαλεῖν ‖ . . . οὐδ' [τὸν ὀβολὸν] ἔχω τὰ π. καταβ. Sbdt. Cf. de luctu c. 10: . . . οὐδ' ὅτι πολὺ κάλλιον ἦν μὴ ἔχειν τὰ πορθμεῖα καταβαλεῖν.

c. 19. καλῶς ἔχει σοι τὰς ἀληθείας . . . εἰπεῖν ‖ . . . τἀληθὲς . . . Sbdt. — ἢν ἀντλεῖν ἐθέλῃς ἕτοιμος ‖ ἀντλεῖν ἢν ἐθέλῃς ἕτ. Fr.

c. 20. οὐδέν ἐστιν ἐφ' ὅτῳ οἰμώξομαι ‖ . . . ἐφ' ὅτῳ ἂν οἰμώξαιμι Bk.

c. 21. ἐς τὸ ἀντιπέραν ἀναπλευσοῦμαι ‖ ἐς τὸ ἀντιπέρας . . . 𝔄(Fr.)Ω

c. 22. ἢ τῷ διαγνῷ τις ‖ ἢ τῷ διάγνωσις ΑΩC Cf. Hermot. c. 19. — τὸ τριβώνιον πρότερον τέως ἄμορφον εἶναι μοι δοκῶν ‖ τὸ τρ. [πρότερον] τέως ἄμ. . . . δοκῶν Cob.

c. 23. σὺ δέ, Ἑρμῆ, κήρυττε καὶ προσκάλει ‖ . . . προκάλει Sbdt. Cf. ad Timonem c. 46. Cum iam advocati sint, manifestum est, hic legendum esse προκάλει. Cf. c. 24. 25. — πρῶτον ἐμὲ ἐπισκέψαι ‖ ἐμὲ πρῶτον ἐπισκ. 𝔄 (Fr.) ΩΓ Mut. M — καταγορῆσαί τινος ‖ κατ. τυράννου τινος Fr. Cf. c. 24.

c. 24. πλὴν τούτων τῶν τριῶν ‖ πλὴν τριῶν τούτων Baar (om. τῶν 𝔄 (Fr.) ΩM Mut.) — ἐξ ἀρχῆς ‖ ἐξ ὑπαρχῆς 𝔄 (Fr.) Ω — κατ' ὀλίγον ἁπάσας τὰς κηλῖδας τῆς ψυχῆς ἀπελουσάμην ἀγαθῷ γε οὕτῳ . . . χρησάμενος τῷ φαρμάκῳ ‖ κατ' ὀλίγον . . . ἀπελουσάμην. ΡΑΔ. ἀγαθῷ γε οὗτος . . . χρησάμενος τῷ φαρμάκῳ (οὗτος 𝔄 (Fr.) Γ Mut.) — ἄλλους προσκάλει ‖ σὺ δ' ἄλλους προκάλει Sbdt. (σὺ δ' Cob. προκάλει 𝔄 (Fr.) ΩM). Cf. c. 23.

c. 25. προσκάλει ‖ προκάλει Sbdt. — προσκαλῶ ‖ προκαλῶ 𝔄 (Fr.) Sbdt. — ὁ ἀνὴρ οὑτοσί ‖ ἀνὴρ οὑτοσί Sbdt. (om. ὁ 𝔄 (Fr.) ΑΩΓC)

c. 26. προσεταιρούμενος ‖ προσεταιρισάμενος Jacobitz.

c. 27. πολλάκις ἑκὼν τοὔλαιον οὐκ ἔπινον ἀποσβεσθῆναι θέλων ‖ . . . ἀποσβῆναι 𝔄 (Fr.) ΩΓ Mut.

c. 28. κυανός ‖ κυάνεος 𝔄 (Fr.) M

c. 29. *Εὖ λέγεις καὶ καταδεδικάσθω καὶ παρὰ τὸν Τάνταλον ἀπαχθεὶς οὑτοσὶ δεδέσθω, μεμνημένος ὧν ἔπραξε παρὰ τὸν βίον* ‖ *Εὖ λέγεις καὶ οὑτωσὶ καταδεδικάσθω* [*καὶ*] *παρὰ τὸν Τάνταλον ἀπαχθεὶς* [*οὑτοσὶ δεδέσθω*] *μεμνημένος ὧν ἔπρ. π. τ. β.* Sbdt. Non videtur esse vinciendus, nam est iam vinctus, sed ea poena afficiendus est, ut semper memor sit eorum quae per vitam fecerit. Quamobrem *οὑτοσὶ* mutato in *οὑτωσὶ* coniunxi id cum *καταδεδικάσθω*, *δεδέσθω* delevi.

AD LUCIANI DE MERCEDE CONDUCTIS.
(Vol. I. P. II. p. 78).

c. 1. *οὐ παρέργως . . . εὐμενείᾳ τοῦ θεοῦ* ‖ *οὐ παρέργως οὖν οὐδ' ἀμελῶς ἐπήκουον αὐτῶν καθάπερ ναυαγίαν τινὰ καὶ σωτηρίαν* [*αὐτῶν*] *παράλογον διηγουμένων, οἷοί εἰσιν οἱ πρὸς τοῖς ἱεροῖς ἐξυρημένοι τὰς κεφαλάς,* [*σύναμα πολλοὶ*] *τὰς τρικυμίας καὶ ζάλας καὶ ἀκρωτήρια καὶ ἐκβολὰς καὶ ἱστοῦ κλάσεις καὶ πηδαλίων ἀποκαυλίσεις διεξιόντες, ἐπὶ πᾶσι δὲ τοὺς Διοσκούρους ἐπιφαινομένους* [*— οἰκεῖοι γὰρ τῆς τοιαύτης τραγῳδίας οὗτοί γε — ἤ τιν' ἄλλον ἐκ μηχανῆς θεὸν ἐπὶ τῷ καρχησίῳ καθεζόμενον ἢ πρὸς τοῖς πηδαλίοις ἑστῶτα*] *καί πρός τινα ἠϊόνα μαλακὴν ἀπευθύνοντας* (pro *τα*) *τὴν ναῦν,* [*οἷ προσενεχθεῖσα ἔμελλεν ἡ μὲν* (pro *αὐτὴ μὲν*) *ἠρέμα καὶ κατὰ σχολὴν διαλυθήσεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσφαλῶς ἀποβήσεσθαι χάριτι καὶ εὐμενείᾳ τοῦ θεοῦ.*] *ἐκεῖνοι μὲν οὖν τὰ πολλὰ ταῦτα πρὸς τὴν χρείαν τὴν παραυτίκα ἐπιτραγῳδοῦσιν, ὡς παρὰ πλειόνων λαμβάνοιεν οὐ δυστυχεῖς μόνον ἀλλὰ καὶ θεοφιλεῖς τινες εἶναι δοκοῦντες.* Non potui adduci, ut crederem haec, qualia sunt prolixa in libris, omnia a Luciano esse profecta. Nam etsi verisimile est, in hac comparatione naufragorum nonnulla ad solitas illas eorum lamentationes singillatim irridendas esse composita eoque plura addita quam opus esset, tamen ex ipsis illis causis, quas

p. XVI enumeravi, sermonem paululum coercendum esse mihi persuasi. Sunt enim nonnulla futilia ad obscurandas magis quam ad illustrandas res apta nimisque a proposito remota, denique numerorum ars, quae propria est Luciani, perquam neglecta.

c. 2. γαλ. ὑποφαινομένου τοῦ πελάγους ‖ ἐπιφαινομένου 𝔄 — ἀλλ' ἔγωγε κἀκεῖνα καὶ εἴ τιν' ἄλλα ἐκ τοῦ λόγου συντιθεὶς εὑρίσκω προσόντα ταῖς τοιαύταις συνουσίαις, οὐκ ὀκνήσω σοι πάντα ... διεξελθεῖν ‖ ἀλλ' ἔγωγε ... εἴ τιν' ἄλλα [ἐκ τοῦ λόγου ξυντιθείς] εὑρίσκω προσόντα τ. τ. συνουσίαις, οὐκ ὀκ. σοι πάντα ... ἐκ τοῦ λόγου ξυντιθεὶς διεξελθεῖν Sbdt.

c. 3. μετὰ τοῦ τοὺς φίλους ἔχειν ‖ μετὰ τοῦ φίλους ἔχειν Sbdt. — ὡς οὖν τό γε ἡμέτερον ... ἀναίτιον ᾖ, μηδὲ ἔχῃς λέγειν, ὡς ... οὐκ ἐπελαβόμεθα ... ἀλλὰ περιμείναντες ἐξελκομένου ... ἀγόμενον ὁρᾶν ... ἐπεδακρύομεν ‖ ... ἐξελκόμενον God. Hermann ... ἐπιδακρύομεν ΩΓΜΦ Mut. — ὅπως μὴ ταῦτα λέγῃς, ... ὡς οὐκ ἀδικοῦμεν μὴ προμηνύσαντες ‖ ὡς [οὐκ] ἀδικ. ... Guyet. — ἡμᾶς μὲν ἐν τοῖς δειλοῖς καὶ διὰ τοῦτο πεινῶσιν ἀνάγραφε ‖ ... πονοῦσιν Sbdt. Cf. c. 6 τοσαῦτα γὰρ πονοῦσι.

c. 4. ὁπόσοι σπουδαιοτέραν τὴν προαίρεσιν προείλοντο ‖ ... σπουδ. τινα (Sbdt.) [τὴν] προαίρεσιν [προ]είλοντο 𝔄 — περὶ γραμματιστῶν ‖ π. γραμματικῶν Fr. — ἐπιὼν ‖ προϊὼν Fr. — ἐπιτίμιον ‖ ἐπίτιμον ΑΩΓΜ𝔄 — γυμναστάς ‖ γελοιαστάς Jacobs. — οὐδὲ σχοῖεν ἄν τι ἄλλο πρὸς ὅ τι χρὴ ἀποκλίναντας αὐτοὺς παρέχειν αὐτοὺς ἐνεργοὺς ‖ οὐδὲ σχοῖεν ἂν πρὸς ὅ τι ἄλλο ἀποκλίναντες [αὐτοὺς] παρέχοιεν ἂν αὐτοὺς ἐνεργούς Sbdt.

c. 5. εἰ μὲν ἑώρων αὐτοὺς φυγήν τινα ... τῆς πενίας εὑρισκομένους ... οὐκ ἂν ὑπὲρ τῆς ἄγαν ἐλευθερίας ἐμικρολογούμην πρὸς αὐτούς ‖ ... ὑπὲρ τῆς ἄγαν ἀνελευθερίας ... Sbdt. Cf. eodem c. 5 ἡ πρώτη ὑπόθεσις τῆς ἐθελοδουλείας. — ἀπόθετον οὐδὲν οὐδὲ

Digitized by Google

περιττὸν ἐς φυλακὴν ‖ . . . [*οὐδὲ περ. ἐς φυλακήν*] Sbdt. — *ἀλλὰ τὸ δοθέν, κἂν δοθῇ, κἂν ἀθρόως ληφθῇ.* Conclamatum hunc locum sic restituere conatus est Madvig: *τὸ δοθὲν κἂν καθ' ἓν κἂν ἀθρόως* (vel cum 𝔄 *ἀθρόον*) *ληφθῇ* (†) — *πᾶν ἀκριβῶς καὶ τῆς χρείας ἐνδεῶς καταναλίσκεται* ‖ Ego malim *πᾶν ἀκριβῶς κατὰ τὴν τῆς χρείας ἔνδειαν ἀναλίσκεται* (†) Cf. supra c. 5 *τὴν τῶν ἀναγκαίων χρείαν* c. 7 *ἡ τῶν ἀναγκαίων χρεία.* — *καὶ ὑπέρ γε τοῦ τοιούτου καὶ ἐς βαθυκήτεα πόντον ἴσως ῥιπτεῖν ἔδει* ‖ . . . *δεῖ* Fr.

c. 6. *τοσαῦτα πονοῦσι* ‖ *τ. γὰρ πονοῦσι* Bk. — *ὥστε πλείονας ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τοῦτο μαλ. τῆς ὑγιείας δεῖσθαι* ‖ [*καὶ*] Benedict.

c. 7. *εὐδαιμονήσαντες δὲ* . . . ‖ *εὐδαιμονίσαντες δὲ* . . . . lacunam vult suppleri Fr. addito *τοὺς πλουσίους* — *προσμειδιῶσιν οὖν καὶ ὑπισχνοῦνται ὡς ἀεὶ ποιήσουσι καὶ χαριοῦνται* ‖ . . . *καὶ ὑπισχνοῦνται* [*ὡς*] *ἀεὶ* [*ποιήσουσι καὶ*] *ὡς χαριοῦνται* Sbdt.

c. 8. *ὑπ' ἐλπίδος μόνης τοῦ κἂν αὐτὸν παραγεύσασθαί ποτε δεδέσθαι . . . ἐπιλελησμένον* ‖ . . . *τοῦ κἂν παραγεύσασθαι αὐτὸν ἀποδιδόσθαι . . . ἐπιλελησμένον* Fr. recte sed nollem delevisset *ποτε*, quod ita retineo, ut simul pro *παραγεύσασθαι* scribam *παραγεύσεσθαι*. „*sola spe ductum aliquando fore, ut degustet saltem lotum illum, vendere se, oblitum eorum, quae habeat bonorum.*“ Non opponitur *αὐτὸς* hominibus illis divitibus, sed *παραγεύσεσθαι* i. e. summis labris aliquid *degustare* opponitur *λωτοῦ ἐμφορεῖσθαι* i. e. *haurire* omnes illas divitiarum delicias. Quamobrem pro *κἂν αὐτὸν π. π. δ.* correxi *κἂν παραγεύσεσθαι π. αὐτὸν ἀποδ.*

c. 9. *χρῆσθαι πρὸς ὅ τι ἂν θέλωσι* ‖ *χρ.* [*πρὸς*] *ὅ τι ἂν θ.* Cob. — *ὡς ἔγωγε τοὐμὸν ἴδιον οὐδὲ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ αὐτὸ μόνον συνεῖναι καὶ συνὼν ὁρᾶσθαι μηδὲν χρηστὸν ἀπολαύων τῆς συνουσίας δεξαίμην ἂν* ‖ [*ὡς ἔγωγε . . . δεξαίμην ἂν*] Quis credat, Lucianum

tam trita hariolari? *„Nolim ego ne Persarum quidem regis familiaritate uti si nullum inde commodum mihi redundet“*, praesertim cum hanc sententiam tamquam suam ipsius profiteatur: *ἔγωγε . . . δεξαίμην ἄν.*

c. 10. *τοιαύτης δὲ αὐτοῖς τῆς ὑποθέσεως οὔσης φέρε δὴ . . . ἐπισκοπήσωμεν οἷα μὲν πρὸ τοῦ εἰσδεχθῆναι καὶ τυχεῖν ὑπομένουσιν* ‖ . . . *οἷα μὲν πρὸ τ. ἐσδεχθῆναι* [*καὶ*] *τυχεῖν ὑπομένουσιν* Sbdt. — *ἀλλὰ πολλῆς μὲν τῆς διαδρομῆς* ‖ *ἀλλὰ . . . διαδρομῆς δεῖ* M

c. 12. *ὧν ἕκαστος ὥσπερ ἐκ λόχου τοξεύων λέληθεν* ‖ *ὧν ὥσπερ ἐκ λόχου ἕκαστος τ. λ.* Φ — *μέσος ἐν τοσούτῳ χρόνος . . ., καὶ πολυπραγμονεῖταί σου ἅπας ὁ παρεληλυθὼς χρόνος* ‖ post *χρόνος* nonnulla excidisse punctis indicavi. — *κἂν μέν τις* ‖ *καὶ ἂν* [*μέν*] *τις*, cui respondet in sequentibus *ἢν δὲ πάντες . . . ἐπαινῶσιν* Sbdt. — *ἢν δὲ πάντες ἅμα ἑξῆς ἐπαινῶσιν, ὕποπτοι καὶ ἀμφίβολοι καὶ δεδεκασμένοι* ‖ *ἢν δὲ πάντες ἅμα* [*ἑξῆς*] *ἐπ.*, *ἑξῆς πάντες ὑπ. . . .* Fr. (*ἐπαινῶσιν ἅμα ἑξῆς* ΩM) — *τῆς εὐχῆς μειζόνως* ‖ [*τῆς*] *εὐχ. μειζ.* Cob. Fr. — *οὐκ ἀντιλέγει δὲ οὔτε ὁ ἐπίτροπος οὔτε ὁ οἰκονόμος* ‖ . . . *οὐδὲ ὁ ἐπίτροπος* [*οὔτε ὁ οἰκονόμος*] Sbdt. Non verisimile est differre *οἰκονόμος* ab *ἐπίτροπος*, quare mutato *οὔτε* in *οὐδὲ* alterutrum delevi auctore cod. Ω, qui non habet *οὔτε ὁ οἰκονόμος*. Additum autem videtur *ὁ οἰκονόμος* ut significaretur, qui rarius vocaretur *ἐπίτροπος* esse eundem cui fere nomen est oeconomo.

c. 14. *εὐθὺς οὖν πρόσεισιν παραγγέλλων τις ἥκειν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, οὐκ ἀνομίλητος οἰκέτης* ‖ *εὐθὺς οὖν π. παραγγέλλων* [*τις*] *ἥκειν ἐπὶ τὸ δεῖπνον* [*οὐκ*] *ἀνομίλητός τις οἰκέτης*. Hominis, credo, difficilis (*ἀνομίλητος*), gratia concilianda est, non hominis facilis (*οὐκ ἀνομίλητος*). Sbdt.

c. 15. *προεῖπέ τισι τῶν οἰκετῶν ἐπισκοπεῖν,* [*ὅπως*] *ἐς τοὺς παῖδας . . . εἰ πολλάκις ἀποιβλέψεις·* ‖ . . . *ἐπισκοπεῖν, εἴ πως ἐς τ. π.* [*εἰ*] *πολλάκις ἀποβλέψεις* Fr. — *οἱ*

μὲν γὰρ τῶν συνδείπνων ἀκόλουθοι ὁρῶντες ἐκπεπληγμένον ἐς τὴν ἀπειρίαν τῶν δρωμένων ἀποσκώπτουσι τεκμήριον ποιούμενοι τοῦ μὴ παρ' ἄλλῳ πρότερόν σε δεδειπνηκέναι καὶ τὸ καινὸν εἶναί σοι τὸ χειρόμακτρον τιθέμενον ‖ Fritzschius ita transponit verba ἐς τὴν ἀπειρίαν ἀποσκώπτουσι ἀπὸ (quod inserit) τῶν δρωμένων τεκμήριον ποιούμενοι τοῦ μὴ ... δεδειπνηκέναι ... τιθέμενοι. Cobet delet ποιούμενοι et pro τιθέμενον et ipse vult τιθέμενοι. Fortasse nihil fere mutandum sed sic explicandus est locus: *attonitum te* (*addo solum* σε) *videntes inscientiam* (*tuam eorum quae aguntur*) *rident teque non antea ditiorum hominum coenae adfuisse vel inde colligunt, quod novus et inauditus tibi est mantelii usus.* τιθέμενον autem et ferri et omitti potest sine ullo aut rerum aut verborum detrimento. Si vero cum ΑΩΓ𝔄 scribimus τιθέμενοι, cum Cobeto exterminandum est ποιούμενοι, cuius vocabuli vices habet.

c. 16. σὺ δὲ λαβών, ὅτι μέν τί σε καὶ αὐτὸν ὑπειπεῖν ἔδει ἠγνόησας ὑπ' ἀπειρίας καὶ ἀγροικίας δόξαν ὦφλες ‖ σὺ δὲ λαβών, ὅτι μέν τι καὶ αὐτὸν ὑπειπεῖν δεῖ ἀγνοήσας [ὑπ' ἀπειρίας] κ. ... ὦφλες. Sbdt.

c. 17. καὶ πρότερον ... ἐλύπησας ‖ .. λυπήσας Bk. — ἡ Ῥωμαίων πόλις ... ‖ ἡ Ρ. πόλις; signum interrogationis posui pro puncto. — οὐ ῥημάτια ... λέγοντες οἴονταί τι ... ὠφελεῖν ‖ μῶν ῥ. ... Fr. — ἐπειδὰν δὲ πατηθῇ (τὰ καινὰ τῶν ὑποδημάτων) πολλάκις καὶ ὑπὸ τοῦ πηλοῦ ἀναπλασθῇ ‖ ... ἀναπλησθῇ Cob.

c. 19. οὐκ ἔμοιγε τοῦ θύμου καὶ τῶν λευκῶν ἁλῶν ἥδιον ... ἐσθιομένων ‖ [οὐκ ἔμοιγε ... ἐσθιομένων] Nonne hoc redolet modestam frugalitatem alicuius librarii, qui gaudet parvo contentum se liberum esse? Sbdt. — παρόντων οὖν ἢ δύο ἢ τριῶν φίλων ‖ παρόντων οὖν [ἢ] δύ' ἢ τ. φ. Cob.

c. 20. σαίνεις δὲ ὅμως τὴν ὑπόσχεσιν ‖ σαίνῃ δὲ ὅμως τῇ ὑποσχέσει Fr.

c. 22. οὐδ' ἐπινοῶ ἅτινα ἔφησθα ‖ οὐδ' ἐννοῶ Fr.

c. 25. *τί γὰρ κοινὸν ... λύρᾳ καὶ ὄνῳ; πάνυ γοῦν, οὐχ ὁρᾷς; ἐκτετήκασι τῷ πόθῳ τῆς Ὁμήρου σοφίας* ... ‖ *τί γὰρ ... ὄνῳ; πάνυ γοῦν,* [*οὐχ*] *ὁρᾷς, ἐκτετήκασι* ... Sbdt. Nimirum perdite amant Homeri sapientiam, Demosthenis gravitatem, Platonis animi magnitudinem, isti homines, ex quorum animis si aurum et auri cupiditatem demeris nil restat nisi fastus ... Immo vero ingenium tuum minime desiderat talis homo sed quod philosophus, quod grammaticus, quod rhetor quod homo Graecus es, eam ob causam in domum suam recepit, ut ex tua consuetudine falsum suum litterarum litteratorumque amorem aucuparetur.

c. 26. *σὺ δ' ἄθλιος* ‖ *σὺ δ' ὁ ἄθλιος* Struve. — *ἢ τὸ σκληρὸν τῆς μαλάχης φύλλον, ᾧ τὰ ἄλλα συνειλοῦσιν* ... *παροψώμενος* ‖ ... *ᾧ τοὺς ἀλλᾶντας* (Casaubonus) *ἐνειλοῦσιν* ... Cobet. — *ἢν ἐπιλίποι* ‖ *ἢν ἐπιλίπῃ τι* Ddf. Fr.

c. 27. *ᾄδειν ἀξίως* ‖ *ᾄδειν δεξιῶς* Jacobs. — *ὁρᾷς γὰρ οἷον τὸ προτιμᾶσθαι* ... *ἐστιν* ‖ ... *οὗ τὸ προτ.* ... *ἐστιν* Sbdt. Cf. Lucianea p. 122.

c. 28. *χρὴ ... κεκραγέναι, ὡς ἐπίσημος ἔσῃ ... ἐπιμελούμενον, πολλάκις δὲ καὶ ... ἐπειπεῖν* ‖ Post *ἐπιμελούμενον* posui comma pro puncto. — *ἐπειπεῖν ... τινὰ ἔπαινον ... κολακείαν ἐμφανιοῦντα* ‖ ... *ἐμφαίνοντα* Cob. — *ἠρέμα καὶ γελοῖον* ‖ *σχῆμα παγγέλοιον* Sbdt. Cf. Lucianea p. 154 et 129.

c. 29. *δεῖ οὖν ... κάτω νεύοντα κατακεῖσθαι δεδιότα μή τις εὐνοῦχός σε ἴδῃ προσβλέψαντα μιᾷ τῶν παλλακίδων, ἐπεὶ ἄλλος γε εὐνοῦχος ἐντεταμένον πάλαι τὸ τόξον ἔχων, ἃ μὴ θέμις ὁρῶντα διαπείρας τῷ οἰστῷ μεταξὺ πίνοντος τὴν γνάθον* ‖ Corruptissimum hunc locum sic emendare conatus sum, codicum praesidio hic ut per totum hoc scriptum fere omnino destitutus: ... *ἔπειτ' ἄλλως γε* [*εὐνοῦχος*] *ἐντεταμένον πάλαι τὸ τόξον ἔχων, ἃ μὴ θέμις ὁρῶντα διαπείρῃ τῷ οἰστῷ μ. π. τὴν γνάθον*, „*ne quis eunuchus te videat*

intuentem unam ex pellicibus, deinde arcum temere (sine certo quodam consilio) iam diu intentum tenens inter bibendum te perfodiat.“ (Melius fortasse ἰδὼν pro ἴδῃ.)

c. 30. ὡς δὲ καὶ ἀχάριστός εἰμι ‖ ὥστε καὶ ἀχάριτός εἰμι (ὥστε Ddf., ἀχάριτος ΑΩΜ).

c. 31. καὶ ἡ ἀγρυπνία δὲ καὶ ὁ ἱδρῶς καὶ ὁ κάματος ἠρέμα ἤδη ὑπορύττουσι ‖ Fr. lacunam suspicatus ante ἠρέμα inseruit τὸ σῶμα.

c. 32. ὕοντος δὲ πολλάκις ὕστατος ἐλθὼν — τοιοῦτο γάρ σοι ἀποκεκλήρωται — τὸ ζεῦγος περιμένεις ‖ ὕοντος δὲ . . . ἐλθὼν — τοιοῦτο γάρ σοι ἀποκεκλήρωται τὸ ζεῦγος — περιμένεις. Optime hunc locum illustravit Godofredus Hermannus: *„cum pluit, postremus in deversorium veniens (talia enim iumenta tibi obtigerunt, tarda scilicet et invalida), exspectas, usque dum propter spatii angustias cum coquo te vel cinerario in angulum aliquem compingant . . .“*

c. 33. συγκαθίζεσθαι παρ' αὐτῷ παραδεδόσθαι φιλοσόφῳ ὄντι κίναιδόν τινα ‖ συγκ. γὰρ αὐτῷ . . . Fr. — εἰ δὲ μὴ ἐπεῖχεν αὐτός ‖ . . . αὐτόν Fr.

c. 34. οὐκ ἀμούσως ποτὲ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τοὺς παρόντας . . . ἀποσκώπτων ‖ [καὶ] Ω — ἐπειδή ποτε καὶ ἐπὶ τὸν Θεσμόπολιν καθῆκε τὸ σκῶμμα ‖ [ποτε] Fr.

c. 35. εἰσὶ δ' οἳ καὶ ἐπὶ κάλλει θαυμάζεσθαι ἐθέλουσι . . . οὕτω λέγειν ‖ Ut nexus sententiarum restitueretur Fr. sic transposuit verba: σὺ δ' οὖν ἂν μὴ ἐπαινῇς, ἐς τὰς λιθοτομίας . . . εὐθὺς ἀφίξῃ . . . αὐτῷ. χρὴ δὲ καὶ σοφοὺς . . . εἶναι αὐτούς, κἂν εἴ τι σολοικίσαντες τύχωσιν, αὐτὸ τοῦτο . . . λέγειν. εἰσὶ δ' οἳ καὶ ἐπὶ κάλλει θαυμάζεσθαι ἐθέλουσι . . . τὴν ῥῖνα ἔχοντας. Recte, sed pro κἂν εἴ τι σολοικίσαντες τύχοιεν legendum, si quidem omnes codices τύχωσιν habent, καὶ ἂν [εἰ] τι σ. τύχωσιν. De καὶ ἂν cf. ad c. Piscat. c. 22.

c. 36. τὸ εἶναί τινας αὐταῖς πεπαιδευμένους μισθοῦ ὑποτελεῖς ξυνόντας ‖ . . . πεπαιδευμένους ὑποτελεῖς, μισθοῦ ξυνόντας Fr.

c. 37. *καὶ ὁ μὲν πρῶτος εὐθὺς ἔτι σκεπτομένου παρακούσας τοῦ δεσπότου ... ἀπέρχεται* ‖ ... *εὐθὺς ἐπισκεπτομένου π. τ. δ.* ΑΩΓΜ — *ἀπαλλάττονται λαβόντες* ‖ *ἀπαλ. τι λαβ.* Fr.

c. 38. *κολακευτέος μὲν αὐτὸς καὶ ἱκετευτέος, θεραπευτέος δὲ καὶ ὁ οἰκονόμος οὗτος μὲν καὶ ἄλλον θεραπείας τρόπον* ‖ ... [*οὗτος μὲν ... τρόπον*]. Expungenda haec verba existimo. Quid enim illud *ἄλλον θεραπείας τρόπον,* cum neque quomodo herus neque quomodo oeconomus colendus sit indicetur atque per se pateat, aliam esse heri aliam servi rationem. Obstare etiam videtur orationis numerus.

c. 39. *μειράκιον αὐτοῦ ὅτι ἐπείρασας τότε ... ἐπικληθεὶς* ‖ ... *ἐπείρασάς ποτε ...* Sbdt.

c. 40. *ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ἄλλο χρήσιμον εἰδέναι* ‖ *ὑπὸ τοῦ μηδὲν ... εἰδέναι* Bk.

c. 41. *ἀποσεισάμενοι δὲ αὐτοὺς μισοῦσι, καὶ μαλ' εἰκότως, καὶ ... ζητοῦσιν ὅπως ... ἀπολέσωσι, ἢν δύνωνται* ‖ Transposuit Fr. *ἀποσ. ... μισοῦσι, καὶ ... ζητοῦσιν ὅπως ἀπολέσωσι, ἢν δύνωνται, καὶ μάλα εἰκότως.* — *ὡς ἂν ἅπαντα εἰδότες* ‖ om. *ἂν* ΑΩΓΜ — *τὰ δ' ἔξω πορφύρα εὐανθὴς καὶ χρυσοῦς ὁ ὀμφαλός* ‖ [*τὰ δ' ἔξω ... ὀμφαλός*] Sbdt. Moleste repetuntur quae paullo ante dicta sunt *ὅμοιοί εἰσι τοῖς καλλίστοις τούτοις βιβλίοις ὧν χρυσοῖ μὲν οἱ ὀμφαλοί, πορφυρᾶ δ' ἔκτοσθεν ἡ διφθέρα.* — *ταῦτα οὖν ξυνεπιστάμενοι αὐτοῖς μισοῦσι* ‖ ... *αὐτοῖς μισ.* Fr. Sbdt.

c. 42. *ἐννόησον, εἴ σοι καλῶς ἔχει προσελθόντα εἰς τὴν εἰκόνα κατὰ ταύτας τὰς θύρας κατ' ἐκείνην τὴν ἔμπαλιν αἰσχρῶς οὕτως ἐκπεσεῖν.* ‖ ... [*κατ'*] *ἐκείνης τῆς ἔμπαλιν ... ἐκπεσεῖν* Bourdelot (om. *κατ'* ΑΩΓΜΦ).

AD LUCIANI APOLOGIAM.

(Vol. I. P. II. p. 102.)

c. 1. *Εἶτά τις αὐτὸς ταῦτα γεγραφὼς καὶ κατηγορίαν οὕτω δεινὴν κ. τ. τ. βίου διεξελθών, ἔπειτα πάντων ἐκλα-*

θόμενος . . . ἑκὼν ἑαυτὸν φέρων ἐς δουλείαν . . . ἐνσέσεικεν; ‖ *Εἶτα τις [αὐτὸς] . . . διεξελθών, ὁ αὐτὸς [ἔπειτα] πάντων ἐκλαθ. . . . ἑκὼν ἑαυτὸν . . . ἐνσέσεικεν;* Sbdt. — *οἷά ἐστι τῶν τρυφώντων πλουσίων τὰ σφιγγία καὶ τὰ κουράλλια;* ‖ [*οἷά ἐστι . . . κουράλλια*] Ddf. Bk. Fr. — *τὸ ἄνω τοὺς ποταμοὺς χωρεῖν καὶ ἀνεστράφθαι τὰ πάντα καὶ παλινῳδεῖν πρὸς τὸ χεῖρον τοῦτ' ἂν εἴη* ‖ *τὸ ἄνω . . . χωρεῖν καὶ ἀνεστρ. τὰ πάντα τοῦτ' ἂν εἴη καὶ τὸ παλινῳδεῖν . . .* Fr.

c. 2. *ἐπάξεις δὲ . . . ξυμβουλήν τινα τοιαύτην* ‖ [*τοιαύτην*] Fr. — *ἣν μὲν οὖν κατ' ἀξίαν ὑποδὺς . . . ἀποκρίνωμαι* ‖ *ἣν μὲν οὖν ἐγὼ . . . ἀποκρίνωμαι,* Sbdt. Necessarium videtur addere *ἐγὼ* oppositum sequentibus *εἰ δὲ μή, ἀλλὰ σὺ προσθήσεις.*

c. 3. *ἥ τε γὰρ τῶν λόγων παρασκευὴ οὐ μεμπτὴ καὶ ἡ ἱστορία πολλὴ καὶ ἐμπειρία τῶν πραγμάτων* ‖ . . . *καὶ ἡ ἱστορία πολλὴ καὶ πολλὴ ἡ ἐμπειρία τ. πρ.* Sbdt. *ἥ τε γὰρ . . . παρασκευή, ἡ ἱστορία πολλή, . . . καὶ ὅτι ἕκαστα σαφῶς ἐλέγετο, καὶ ὅτι χρήσιμα πᾶσιν ἦν* lacera illa et disiecta sermonis membra singula hominum de Luciani libro quem de mercede conductis scripsit iudicia continent. — *ἐπεὶ δέ σοι μετέδοξε βελτίω ταῦτα εἶναι καὶ τὴν μὲν ἐλευθερίαν μακρὰ χαίρειν ἐᾶν* ‖ . . . [*καὶ*] . . . Fr.

c. 4. *ἀλλόμενος* ‖ *ἁλόμενος* Bk.

c. 5. *οὐκ ἀπορήσουσι . . . καὶ ἄλλων παραδειγμάτων ἐπὶ σέ, ἀλλ' οἱ μὲν τοῖς τρ. ὑποκριταῖς εἰκάσουσιν* ‖ . . . [*ἐπὶ σὲ*], *ἀλλ' οἱ μέν σε τ. τ. ὑπ. εἰκ.* Fr. — *ἐκεῖνον γὰρ διδαχθέντα . . . ὀρχεῖσθαι . . . τοῖς ᾄδουσι καὶ αὐλοῦσι συγκινούμενον ὑμέναιον* ‖ . . . [*ὑμέναιον*] Sbdt. Non dubito quin delendum sit *ὑμέναιον* ex ultimis praegressi verbi syllabis *ουμενον* natum. — *ἀμύγδαλον* ‖ *ἀμυγδαλῆν* Cob. — *τὸ πρόσωπον* ‖ *τὸ προσωπεῖον* M

c. 7. *εἰ γοῦν ὑποθεῖτό τις* ‖ . . . *ὑποθοῖτό τις* Fr. — *ἐκείνῳ τῷ φαρμακοπώλῳ ἔοικας, ὃς ἀποκηρύττων βηχὸς φάρμακον καὶ αὐτίκα παύσειν τοὺς πάσχοντας ὑπι-*

σχνούμενος αὐτὸς μεταξὺ σπώμενος ὑπὸ βηχὸς ἐφαίνετο ‖ . . . *ὃς ἀποκηρύττων βηχὸς φάρμακον καὶ αὐτὴν καταπαύσειν* [*τοὺς πάσχοντας*] *ὑπισχ. . . . ἐφαίνετο* Sbdt. sec. cod. M qui pro *αὐτίκα* habet *αὐτῇ* et ΩM in quibus *καταπαύσειν* pro *παύσειν*, deleto *τοὺς πάσχοντας*; additum autem est *τοὺς πάσχοντας*, opinor, quod *αὐτὴν* mutato in *αὐτίκα* deesse videbatur obiectum verbi *καταπαύσειν*. (Est autem cod. M in hoc scripto perbona fide.)

c. 8. *ταῦτα μὲν καὶ τὰ τοιαῦτα* ‖ . . . *καὶ* [*τὰ*] *τοιαῦτα* 𝔄 — *ἀναίτιοι . . . ὧν λέγομεν ἢ ποιοῦμεν* ‖ *ὧν ἂν λέγωμεν ἢ ποιῶμεν* Ω (*ἃ ἂν λέγωμεν* 𝔄)

c. 9. *δέδοικα μὴ πρὸς τῇ ἐπιφερομένῃ κατηγορίᾳ κολακείας αἰτίαν προσλαβὼν κᾆτα εὑρίσκωμαι ἥλῳ . . . ἐκκρούων τὸν ἧλον* ‖ *δέδοικα μὴ* [*πρὸς τῇ ἐπιφ. κατ. . . . προσλαβὼν*] *καὶ ταῦτα μάτην ἐλέγχωμαι προσλαβὼν κᾆτα εὑρίσκωμαι ἥλῳ . . . ἐκκρούων τὸν ἧλον* Sbdt. sec. 𝔄, quae lectio multo minus glossema videtur esse quam vulgata *μὴ πρὸς τῇ ἐπιφερομένῃ κατηγορίᾳ κολακείας αἰτίαν προσλαβών*, (sumpta illa ex sequentibus *ἥλῳ . . . ἐκκρούων τὸν ἧλον, καὶ μείζονί γε τὸν σμικρότερον, ὅσῳ κολακεία τῶν ἄλλων ἁπάντων κακῶν τὸ δουλοπρεπέστατον εἶναι . . . νενόμισται*).

c. 11. *εὑρήσεις . . . τὸ τῶν μουσικῶν δὴ τοῦτο, δὶς διὰ πασῶν.* Non est hic additum illud glossema, *ἀπὸ τοῦ ὀξυτάτου ἐς τὸ βαρύτατον*, quod Prometh. es in verbis c. 6 exterminavimus. Cf. p. XV. — *μισθὸς μὲν γὰρ δὴ κἀκεῖ κἀνταῦθα καὶ τὸ ὑπ' ἄλλῳ τάττεσθαι* ‖ . . . [*καὶ*] Sbdt. *τῷ ὑπ' ἄλλῳ τάττεσθαι* M — *οἱ τοσαῦτα ἔθνη ἐπιτροπεύοντες* ‖ *οἱ τὰ* [*τοσαῦτα*] *ἔθνη ἐπιτρ.* Fr.

c. 13. *δασμούς, ὁπόσοι παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐπέτειοι φοιτῶσιν* ‖ . . . [*π. τ. ἀρχ.*] omisi cum cod. M hoc loco. — *ὄψει ὅτι μεγέθει καὶ σμικρότητι διαλλάττομεν τῶν ἀκροτάτων, τὰ δ' ἄλλα μισθοφόροι ὁμοίως ἅπαντες* ‖ [*τῶν ἀκροτάτων*] 𝔄

c. 14. *τί ἂν ἄλλο ἐς δέον αὐτῷ χρῷτο.* Abundat *ἐς δέον.* De formula illa *αὐτῷ χρῆσθαι* cf. ad Luciani Herod. c. 7. — *ἢ φίλοις συμπονῶν . . . κἂν τῷ μέσῳ ὑπαίθριος πεῖραν αὑτοῦ διδοὺς . . . ὡς . . . εἴη* ‖ *διδόναι* Sbdt.

c. 15. *ἀλλὰ τῷ ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου* ‖ *ἀλλὰ τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου* ΩB Cf. Lucianea p. 106. — *σοῦ μέντοι καὶ θαυμάσαιμ' ἂν ἐπιτιμῶντός μου τῷ νυνὶ βίῳ, εἴ γε ἐπιτιμῴης, ὃν πρὸ πολλοῦ ᾔδεις ἐπὶ ῥητορικῇ δημοσίᾳ μεγίστας μισθοφορὰς ἐνεγκάμενον, ὁπότε κατὰ θέαν τοῦ ἑσπερίου Ὠκεανοῦ καὶ τὴν Κελτικὴν ἅμα ἐπιὼν ἐνέτυχες ἡμῖν τοῖς μεγαλομίσθοις τῶν σοφιστῶν ἐναριθμουμένοις.* ‖ Egregie Fritzsche pro *ᾔδεις* coniecit *ᾔδειν,* sed si recte hoc fecit etiam *ἐνέτυχες* mutandum in *ἐνέτυχον, ἡμῖν* in *ὑμῖν.* Sensus est enim: Te autem mirum est vituperare vitam meam, quam ego nunc dego, (si vituperare in animo est,) quem multo ante sciebam rhetorica arte publice magnam mercedem tulisse, quo tempore ego occidentalis Oceani videndi causa tibi obviam factus sum, qui in numero eras ditissorum sophistarum.

AD LUCIANI PRO LAPSU IN SALUTANDO.

(Vol. I. P. II. p. 110.)

c. 3. *πρῶτος* et *ὅμως* pro *πρῶτον* et *ὅμως* Herwerden.

c. 4. *Πλάτων .. τὸ μὲν χαίρειν κελεύει καὶ πάνυ ἀποδοκιμάζειν* ‖ . . . *τὸ μὲν χαίρειν κελεύειν καὶ πάνυ ἀποδοκιμάζει* Madvig ΩM — *ὡς ἀνάξιον* ‖ *ὡς ἀνάξιον ὄν* Cob.

c. 5. *καὶ ὅλως ἡγοῦντο τῷ μὲν ὑγιαίνειν τὸ εὖ πράττειν καὶ τὸ χαίρειν εἶναι, οὔτε δὲ τῷ εὖ πράττειν οὔτε τῷ χαίρειν πάντως καὶ τὸ ὑγιαίνειν* ‖ . . . *ἡγοῦντο τὸ μὲν ὑγ. τὸ εὖ πρ. καὶ τὸ χ. εἶναι, οὔτε δὲ τὸ εὖ πρ. οὔτε τὸ χ. πάντως καὶ τὸ ὑγιαίνειν* Sbdt. partim ex 𝔄M — *εἰσὶ δὲ οἳ καὶ τὴν τετρακτύν, . . . ἣ τὸν ἐντελῆ αὐτοῖς ἀριθμὸν ἀποτελεῖ ἤδη καὶ ὑγιείας ἀρχὴν ἐκάλεσαν* ‖

... ἣν τὸν ἐντελῆ αὐτοῖς ἀριθμὸν ἀποτελεῖν (ΑΩ𝔄ΓΜ) οἶσθα (†) [καὶ] ὑγ. ἀρχὴν ἐκάλεσαν Sbdt.

c. 6. ἵνα σοι μὴ τὸ γνωριμώτατον ἐκεῖνο ... λέγω ‖ ἵνα σοι [μὴ] τὸ γν. ἐκ. ... λέγω ΑΩΓ

c. 7. ὡς μὴ ... κινδυνεύωμεν ἄλλῳ ἥλῳ ἐκκρούειν τὸν ἧλον ‖ ... [ἄλλῳ] ... Cob.

c. 8. ἐκταραχθεὶς ‖ ταραχθεὶς ΑΩΓΜ

c. 9. ὑπὸ τούτῳ συνθήματι ‖ ὑπὸ τούτῳ τῷ συνθήματι Cob.

c. 10. ἀνέστρεψε τὴν τάξιν ‖ ἀντέστρεψε τ. τ. Schwartz.

c. 11. ἀνδρὸς ... τὰ δεύτερα ... ἐνεγκαμένου ‖ ... τὰ δευτερεῖα Cob. — ἔστ' ἂν τοῦ ὑγιαίνειν μόνον ἀπῇ ‖ ἔστ' ἂν τὸ ὑγ. ... ἀπῇ Μ (τὸ corr. ex τοῦ Ω, τὸ in ras. Γ)

c. 12. εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο ἔφησθα ‖ ... ἐσφάλης Bk. Cf. c. 1.

c. 16. τάχα δ' ἄν τινα ἐκπλήξειε τῆς κατ' ὀρθὸν λογισμὸν ‖ ... τῶν κατ' ὀρθὸν λογισμῶν Sbdt. (Madv.? Cob.?) (τῶν Γ𝔄Μ) — ὧν οἱ μὲν προωθοῦντες, οἱ δὲ ... μὴ μένοντες Lacuna, quae hucusque non est expleta.

c. 18. ὁ μὲν ἔτυχε δίκην τινὰ δικάσας ‖ ὁ μὲν γὰρ ... Sbdt. — εὔφημος καὶ αὐτὴ ‖ εὐφ' καὶ αὕτη Sbdt.

AD LUCIANI HERMOTIMUM.

(Vol. I. P. II. p. 115.)

c. 1. ῥῆσιν ἐπὶ ἑαυτοῦ διατιθέμενος ‖ ἐπὶ σεαυτοῦ δ. 𝔄 — ἐγρηγορότως ‖ ἐγρηγορὼς ΩΜ𝔄

c. 3. ἐν τῇ ὑπωρείᾳ κάτω ἔτι ... ἄρτι προβαίνειν βιαζόμενον ‖ ... κάτω [ἔτι] ... ὄρθια προβ. ἔτι βιαζόμενον. Certa huius loci emendatio nondum quod sciam reperta est. Sbdt. — ὅσον γοῦν ἐπ' ἐκείνῳ πάλαι ἂν ἐσπάσμην ἄνω ‖ ὅσον γοῦν ἐπ' ἐκείνῳ πάλαι ἀνεσπάσμην ἂν [ἄνω] Fr. (ἀνεσπάσμην ΩΓΜ)

c. 4. οἷον μετὰ τὰ μυστήρια ἢ τὰ ἄλλα Παναθήναια; ‖ οἷον μετὰ τὰ μ. τὰ ἄλλα ἢ τὰ Παναθήναια Sbdt. (οἷον μετὰ τὰ μυστ. τὰ ἄλλα ἢ Παναθήναια Fr. cum ΩΓ𝔄Μ) — (ῥάδιον non est exterminandum; tollendi sunt unci.)

c. 5. μετὰ τῶν θεῶν καὶ ὑμᾶς προσευξόμεθα ὑπερνεφέλους

γενομένους καὶ ἀνελθόντας οἱ πάλα σπεύδετε ‖ . . . [καὶ] ἀνελθ. . . . Schwartz.

c. 7. τοιαῦτα ὡς πάντα χρῆν ὑπομεῖναι δι' αὐτά ‖ . . . χρῆναι . . . Remacly. — ποῖα τὰ περὶ αὐτῶν ‖ ποῖ' ἄττα περὶ αὐτῶν Dobraeus. — καταγελῶντες δὲ τῶν οἰομένων ταῦτα εἶναι ‖ . . . ταῦτ' εἶναί τι G. Hermann.

c. 8. ὅρα . . . ὡς ἔγωγε καὶ πάνυ ὀκνῶ ‖ ὁρᾷς . . . ὡς ἔγωγε . . . ὀκνῶ Sbdt.

c. 9. ἀπήγαγε παρὰ τὸν ἄρχοντα ἔναγχος περιθείς γε αὐτῷ θοἰμάτιον περὶ τὸν τράχηλον καὶ ἐβόα καὶ ὠργίζετο ‖ ἀπήγαγε . . . ἄγχων περιθείς τε αὐτῷ θοἰμάτιον π. τ. τράχηλον [καὶ] ἐβόα καὶ ὠργ. Madvig Sbdt. — ἐκεῖνος προσφὺς ἂν ἀπέτραγον αὐτοῦ τὴν ῥῖνα ‖ [ἐκεῖνος] 𝔄ΩΓ

c. 10. ὡς συνευδαιμονοῖεν αὐτῷ πλούτου καταφρονοῦντες ‖ . . . τοῦ πλούτου 𝔄 (αὖ τοῦ πλούτου ΨΓ).

c. 11. ἀφίημί σοι ὅσον ἔτι τὸ λοιπὸν τῆς ὁδοῦ ‖ . . . ὅσον ἔτι [τὸ] λοιπὸν τ. ὁδ. Sbdt. — τήμερον οὐ συμφιλοσοφεῖν ‖ ὅτι τ. οὐ συμφιλοσοφεῖ Sbdt.

c. 12. Ἐκράτησε δὲ πότερος . . ., εἴ τι καὶ τοιοῦτον ἔλεγεν ὁ Μίδας ‖ . . . εἴ τι καὶ τούτων ἔλ. ὁ Μ. Sbdt. — τὸ δ' οὖν τέλος τῆς νίκης ‖ τὸ δὲ τέλος τοῦ νείκους Sbdt. — τί γὰρ παθὼν Εὐθύδημος ἄνδρα γέροντα παρώξυνεν, ἀόργητον καὶ θυμοῦ κρείττονα, σκύφον οὕτω βαρὺν ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντα; *Cur lacessebat Euthyd. senem, irae non obnoxium eumque gravem scyphum manu tenentem.* Aut ironice haec dicta esse statuendum est, aut pro ἀόργητον legendum ὀργίλον, pro θυμοῦ κρείττονα legendum θυμοῦ οὐ κρείττονα. Nam si eis fuisset moribus, ut facile sibi temperaret, non sane metuendum, ne poculo illo prave abuteretur. Accedit, quod ille senex infra ipse c. 80 ὀργίλος nominatur.

c. 13. παῖδας . . . οἰήσῃ ἅπαντας ὡς πρὸς σέ, τοσοῦτον ὑπερφονήσεις αὐτός ‖ . . . ὑπερφρονήσεις αὐτούς Hartmann. — ῥᾷον γὰρ ἂν οὕτω μάθοις ‖ ῥᾷστον γὰρ [ἂν] οὕτω μαθήσῃ Struve (ῥᾷστον γὰρ om. ἂν 𝔄 et μάθης ΩΓ𝔄).

c. 14. *ΛΥΚ. πότερον δή, ὦ Ἑρμότιμε, τὰ αὐτὰ οὗτοι λέγουσιν ἢ διάφορα; ΕΡΜ. Καὶ πάνυ διάφορα. ΛΥΚ. τὸ δέ γε ἀληθές, οἶμαι, πάντως που ἓν ἦν αὐτῶν, ἀλλ' οὐ πάντα διάφορά γε ὄντα. ΕΡΜ. πάνυ μὲν οὖν.* ‖ Cruce signavi hunc locum admodum obscurum. „*Unane inquit via est, qua ad philosophiam venitur, an sunt multae viae? Sunt sane multae multorum philosophorum viae. Num omnes idem docent, an diversa? Diversa*“ Nonne pergendum est: „*At non omnia diversa; veritas sane, opinor, una est.*“ Hoc si recte intellego, transpositione, quae parum cohaerent, coniungenda esse puto, sic: *Ἀλλ' οὐ πάντα διάφορά γε; τὸ [δὲ] γε ἀληθές, οἶμαι, πάντως που ἓν [ἦν αὐτῶν]* Sbdt.

c. 15. *τῷ τότε πίστευσας τὸ πρῶτον, ὁπότε ἤεις φιλοσοφήσων ... ἧκες* ‖ *... ὁπότε τὸ πρῶτον σὺ ἤεις ...* ΩΓ — *ἀξιοῖς κατὰ ταῦτα φιλοσοφεῖν* ‖ *ἠξίους* Fr. — *ἀρίστους ἐξ ἁπάντων προσειπών* ‖ *ἀρίστους αὐτοὺς ... προσειπών* Sbdt.

c. 17. *ἐπαινοῦσι τὰ αὐτῶν* ‖ *... τὰ αὑτῶν* Belin. — *ἐπίστευσε* ‖ *ἐπίστευε* Fr. — *κατὰ τὰ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν τῶν κρειττόνων ἀξιῶν· οὐ γὰρ ἂν πιστεύσαιμί σοι τοιαῦτα λέγοντι* ‖ *κατὰ τὰ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν τῶν κρειττόνων. οὐ γὰρ ἄξιον πιστεῦσαί σοι τοιαῦτα λέγοντι.* Nimis longe haec absunt a codicum scriptura, sed omnium tamen optima videtur illa quam olim Fr. proposuit emendatio.

c. 18. *ἔκπληκτον* ‖ *ἔμπληκτον* (*furibundum*) Markland. Cf. de morte Peregini c. 38 *ἐμπλήκτως καὶ ἀπονενοημένως.* — *μικρῷ πρόσθεν* ‖ *μικρὸν ἔμπροσθεν* Sbdt. quae est solita Luc. dictio. Cf. Lucianea p. 87. — *ἄχρι ἂν εὐσταλὴς ἡ ἀναβολὴ* ‖ *... ᾖ ἡ ἀναβ.* Ddf.

c. 19. *τῷ διαγνῷ* ‖ *τῷ διαγνοίη ἂν* Schäfer.

c. 20. *ὃ δὲ βούλομαι εἰπεῖν, τοιόνδε ἐστίν, οὐχ ὅτι τῆς γνώμης τῶν ἀνδρῶν ἔρωτι προσήεις αὐτοῖς καὶ ἠξίους ἀμείνων γίγνεσθαι ἐς τὰ τῆς γνώμης;* ‖ *ὃ δὲ β. ...*

ἐστίν· οὐχὶ τῷ τῆς γνώμης τῶν ἀνδρῶν ἔρωτι προσήγεις αὐτοῖς ... Fr.

c. 22. *οἷα δὲ πολλὰ γίγνεται παρ' ἡμῖν* ... *καὶ πλεονεκτούντων, οὐδὲν ἂν ἴδοις* ‖ ... *πλεονεκτούντων, τούτων οὐδὲν ἂν ἴδοις* Fr.

c. 23. *ἐπὶ τούτῳ σπουδαστέον* ‖ *ἐπὶ τοῦτο σπουδαστέον* Ω (properare ad aliquid). — *οὐ γὰρ δέος μή σέ τις ἀποκλείσῃ καὶ γυμνὸν ἐκεῖσε ἥκοντα* ‖ ... [*ἐκεῖσε*] ... Fr.

c. 24. *φρατρίας μεταδώσειν τῆς αὐτοῦ* ‖ ... *τῆς αὑτοῦ* Belin. — *ἴσως γὰρ ἂν αὐτὰ ἤδη ἀμφὶ τὰ προάστεια καὶ πρὸς ταῖς πύλαις ἦν ἄν* ‖ ... *ἦν* [*ἂν*] Fr.

c. 26. *ἀνὴρ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀτραποῦ ἑκάστης ἐφεστὼς ἐν τῇ εἰσόδῳ* ‖ ... [*ἐν τῇ εἰσόδῳ*] Schwidop. — *προτρέπει κατὰ τὴν αὐτοῦ ἀπιέναι* ‖ ... *κατὰ τὴν αὑτοῦ ἀπ.* Graevius. — *μήτε αὐτοὺς ἐληλυθότας* ‖ *μήτ' αὐτοὺς ταύτην* (†) *ἐληλ.* Sbdt. — *κἂν ἐπὶ τὸν πλησίον ἀφίκωμαι, κἀκεῖνος τὰ ὅμοια ὑπισχνεῖται* ‖ *καὶ ἂν* ... *ἀφίκωμαι* ... Sbdt. Cf. ad Piscat. c. 22. — *κἀκεῖνος τὰ ὅμοια ὑπισχνεῖται περὶ τῆς αὐτοῦ ὁδοῦ* ‖ ... *περὶ τῆς αὑτοῦ ὁδοῦ* Graevius.

c. 27. *ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἐπὶ τοὺς ἄνδρας μετεληλυθός* ‖ *ἀπὸ τῶν ἀτραπῶν* ... Struve. Cf. c. 26: *τό τε τοίνυν πλῆθος τῶν ὁδῶν καὶ τὸ ἀνόμοιον αὐτῶν οὐ μετρίως ταράττει με.* c. 28: *οὐ μικρᾶς δεῖ βουλῆς ἐπὶ τὴν αἵρεσιν τῶν ὁδῶν τε καὶ ἡγεμόνων.*

c. 28. *οὐδὲ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου ποιήσομεν, ἔνθα ἂν ἡμᾶς οἱ πόδες φέρωσιν, ἐκεῖσε ἄπιμεν* ‖ ... [*ποιήσομεν*] Schwartz. — *τῇ τύχῃ ἐπιτρέπειν ὡς τάχα ἂν τὴν ἀρίστην ἑλομένους* ‖ [*ὡς τάχα* ... *ἑλομένους*] eieci illatum ex verbis infra sequentibus c. 28: *ἐλπίζοντες ἄμεινον αἱρήσεσθαι τὴν τύχην ὑπὲρ ἡμῶν.* Si tenemus, pro *ἑλομένους* scrib. est *αἱρησομένη* — *καὶ ἴσως ποτὲ ἐγένετο καὶ ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ* ‖ ... [*καὶ*] ... Ω — Post *διαπλεῦσαι θέλοντας* punctum ponendum est. — *ὅπερ οὐδὲ τῷ Ὁμηρικῷ τοξότῃ ὑπῆρξεν, ὃς δέον τὴν πελειάδα κατατοξεῦσαι, ὁ δὲ τὴν*

μήρινθον ἔτεμεν, ὁ Τεῦκρος οἶμαι. ‖ [*ὅπερ . . . οἶμαι*] Prorsus perversa videtur esse haec comparatio, siquidem Teucro non ex multis unum petendum erat, sed unum omnino, a quo sic tantum aberrabat, ut pro columba lineam ex qua pendebat telo rumperet. — *ἀλλὰ παρὰ πολὺ ἐκεῖνο εὐλογώτερον τῶν πολλῶν τρωθήσεσθαι καὶ περιπεσεῖσθαι τῷ τοξεύματι ἐλπίζειν, ἢ πάντως ἐκεῖνο τὸ ἓν ἐξ ἁπάντων* ‖ Difficile est ex multis viis eam eligere, qua ad veritatem pervenitur, atque quo plures sunt eo magis verisimile est, aliam eligi atque unam illam quae recta est. Is sensus cum videatur flagitari, sic hunc locum emendandum esse putavi: *ἀλλὰ παρὰ πολὺ ἐκεῖνο εὐλογώτερον τῶν πολλῶν ἄλλο τι* (†) *τρωθήσεσθαι καὶ περιπεσεῖσθαι τῷ τοξεύματι ἐλπίζειν ἢ πάντως ἐκεῖνο τὸ ἓν* [*ἐξ ἁπάντων*] Sbdt. (Ceterum numerorum causa vellem delerentur etiam *καὶ περιπεσεῖσθαι τῷ τοξεύματι ἐλπίζειν* praesertim cum prorsus abundent. *ἐξ ἁπάντων* eiciendum propter praecedens *τῶν πολλῶν.*) — *εἰκάζειν οἶμαι* ‖ *εἰκάζειν σ᾽ οἶμαι* (†) Schwartz, sed vix ita totius huius enuntiati: *ὁ δὲ κίνδυνος . . . οἶμαι* impedimenta satis expediuntur. Commendarem, nisi nimiae audaciae insimularer, deleto *ὅτι* et *εἰκάζειν σ᾽ οἶμαι*: *ὁ δὲ κίνδυνος οὐ μικρός, εἰ ἀντὶ τῆς ἐπ᾽ εὐθὺ ἀγούσης ἐς τῶν πεπλανημένων μίαν ἀγνοοῦντες ἐμπέσοιμεν, ἐλπίζοντες ἄμεινον αἱρήσεσθαι τὴν τύχην ὑπὲρ ἡμῶν.* Sed alii melius ac levius huic loco consulant, cui codices, ut solent in hoc dialogo, fere nulli auxilio sint. — *ἣν ἅπαξ ἐπιδῷ τῇ πνεούσῃ τις αὐτὸν* ‖ *ἣν ἅπ. ἐπιδῷ τις αὐτὸν τῇ πνεούσῃ* ΩΓ — *πρὸς τηλικοῦτον κλύδωνα* ‖ *πρὸς τ. τὸν κλύδωνα* Struve.

c. 29. *εἴποι γὰρ ἂν αὐτὸ* ‖ . . . *ταὐτὸ* Schwartz. — *μακρῷ γὰρ ἀσφαλέστατον τὸ τοιοῦτον* ‖ pro *ἀσφαλέστατον* legi c. Fr. *ἀσφαλέστερον.* Ceterum aut *τὸ τοιοῦτον* mutandum in *τοῦτο* (i. e. *ἀπιστεῖν*) aut tale quid supplendum, quod est in capite c. 47. *αὐτὸν ἕκαστον*

ἀρξάμενον διὰ πάσης προαιρέσεως χωρῆσαι καὶ ἐπιστέψασθαι ἀκριβῶς τὰ ὑπὸ πάντων λεγόμενα vel *πάντων ἀκροᾶσθαι* c. 30 Sbdt. — *ἄχρι ἂν εὕρωμεν τἀληθῆ* ‖ *ἄχρι ἂν εὕρωμεν τὸν τἀληθῆ ἀληθῶς ὑπισχνούμενον* (†). Sbdt. (*τἀληθῆ ὑπισχνούμενον* ΩΓ) Addendum putavi *ἀληθῶς*, quod veritatem ad unum omnes philosophi profitentur, quorum ii tamen soli philosophiae studiosos adiuvare possunt qui vere docent quod verum est. Cf. c. 30: . . . *ἀγνοῶν ἔτι ὅστις ἐξ ἁπάντων ἐστὶν ὁ ἀληθεύων.* Sed hunc quoque locum cruce significavi, quo alii aptius quid reperiant.

c. 30. *οὐκ ἐχρῆν ἁπάντων καταγιγνώσκειν* ‖ . . . *ἀπόντων* . . . Madvig.

c. 31. *οὐδὲ εἶδες νὴ Δία τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὁποῖά ἐστι* ‖ *οὐδὲ νὴ Δία τὰ π. τ. ἄλλοις εἶδες ὁποῖά ἐστιν.* Sbdt. — *ἐμοὶ μὲν γὰρ τοῦτο καὶ πάνυ δοκεῖ* ‖ *ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ τοῦτο π. δ.* Fr. Sbdt.

c. 32. *οὐκ ἂν . . . δόξειεν ἄν σοι* ‖ . . . [*ἄν σοι*] ΩΓ — *καὶ ταῦτα ἓν εἰδώς, οὐδεπώποτε ἐξ Αἰθιοπίας τὸν ἕτερον πόδα προελθών* ‖ *ἓν εἰδὼς καὶ ταῦτα οὐδεπώποτε* . . . *προελθών* Sbdt. — *ὁ γὰρ διδάσκαλος κἀκεῖνα μεταξὺ καὶ διέξεισι* ‖ . . . [*καὶ*] *διέξεισι* Γ

c. 33. *ἥν τινα καὶ τῶν ἀθλητῶν ἴδῃ* ‖ . . . [*καὶ*] . . . *ἴδῃ* Fr. Sbdt.

c. 34. *ὡς ἂν εἰδὼς τὰ πλεῖστα* ‖ *ὡς ἂν εἰδ. τὰ ἐκεῖ πλεῖστα* Fr. — *μέχρι δή τινα γυναῖκα ξένην . . . τολμῆσαι καὶ εἰπεῖν ὅπως ἔχοι* ‖ . . . [*καὶ*] *εἰπεῖν ὅπως ἔχοι.* Fr. — *ὑπὲρ γὰρ τοῦ μὴ πεπειρᾶσθαι ἄλλου ἀνδρὸς* ‖ *ὑπὸ* . . . Wyttenbach. — *ἄχρι ἂν ἄδηλον ᾖ τίς ἀληθής ἐστι προαίρεσις* ‖ . . . *τίς ἡ ἀλ. ἐστι πρ.* Schwartz.

c. 36. *τί δαί;* ‖ *τί δέ;* Γ — *πλεονεκτικῶς πάνυ τὸ ἀμφισβητούμενον* ‖ . . . *αὐτὸ τὸ ἀμφισβ.* Fr.

c. 37. *εἰ ἑτεροῖόν τι ἀλλὰ μὴ τοιοῦτον φήσεις* ‖ . . . *τοῦτο φῄς.* (*τοῦτο* Sbdt. Fr. *φῄς* Sbdt.)

c. 38. *εἰ φιάλη τὸ ἀπολόμενον ἦν* ‖ *εἰ φ. ἦν τὸ ἀπολ.* Fr. — *ἀλλ' οὔτι γε* ‖ *ἀλλ' οὔτοι γε* Bk.

c. 39. εἰ δὲ ὃ ἔχει τοῦτο τὸ ἱερόν ἐστι ‖ [τὸ] Γ — ἄδηλον ἦν καὶ οὕτως ὅστις ἦν ὁ τοῦ θεοῦ ἀφῃρημένος ‖ ἄδηλον καὶ οὕτως ὅστις ἦν . . . Fr. — οὐκοῦν ἂν ἄμεινον σὺ εἴποις ‖ οὐκοῦν ἄμεινον σὺ ἂν εἴποις Bk. Fr.

c. 40. ἃ δὲ εἶδες ἐγγύθεν, ἐκεῖνα λέγε ‖ . . . εἶδες ἔναγχος . . . Schwartz. — ἑξῆς κατὰ τὰ αὐτά ‖ . . . κατὰ τὸ αὐτὸ Sbdt. — δύο ἀεὶ κλῆροι τὸ αὐτὸ γράμμα ἔχοντες ‖ . . . ἔχουσι Fr. — κατὰ ταὐτά ‖ κατὰ ταὐτό Sbdt. — οὐ γὰρ ἔχει τὸ ἀντίγραμμα ‖ . . . [τὸ] ἀντιγρ. Fr. Sbdt.

c. 41. ἔχ' ἀτρέμας ‖ ἀτρέμα Ω

c. 42. πότερον, ὦ Ἑρμότιμε, ἐπαινέσω σε ‖ ποτ. ἐπαιν. σε, ὦ Ἑρμότιμε ΩΓ

c. 43. Σὺ μὲν γὰρ ὡς ἑξῆς πάντως γραφομένων τῶν γραμμάτων εἴρηκας ‖ . . . πάντων γραφομένων [τῶν] γρ. εἴρηκας Ω — δευτέρου δὲ τοῦ Β καὶ κατὰ τὴν τάξιν ‖ . . . [καὶ] κατὰ τ. τ. Sbdt.

c. 45. ἐξετάσομεν ἄκρως πειρώμενοι ‖ ἐξ. ἀκριβῶς π. Belin. — ἔστ' ἂν καὶ μιᾶς ἀπείρατοι ὦσι ‖ ἔστ' ἂν κἂν μ. ἀπ. ὦσι Schwartz. Sbdt. — οὐ γὰρ δὴ εἴ τις παραστησάμενος . . . λέγοι, πιστεύσαιμεν ἂν αὐτῷ ‖ οὐ γὰρ ἂν εἴ τις . . . λέγοι, πιστεύσαιμεν [ἂν] αὐτῷ Fr. Ddf.

c. 47. οὐκ ἀπαγορευτέον οἶμαι ἐπεὶ μηδενὸς ἡγεμόνος . . . εὐποροῦμεν. ἆρα τόδε πάντων κράτιστόν ἐστι ‖ οὐκ ἀπογ. . . . εἰ μηδενὸς ἡγ. . . . εὐποροῦμεν, ἀλλὰ τόδε π. κρ. ἐστί. Sbdt., deleto interrogationis signo post λεγόμενα. — μικρῷ ἔμπροσθεν ‖ μικρὸν ἔμπροσθεν Sbdt. — ἴσως εὐμαρῶς ἂν . . . ἐκφύγοιμεν ‖ ἴσως ἂν εὐμαρῶς . . . ἐκφ. Γ

c. 48. ἐπὶ τίνα δὴ αὐτῶν πρῶτον ἔλθοιμεν ἄν; ‖ . . . ἔλθωμεν [ἄν]; Cob. Sbdt. — ἀρξάμενοι δὲ ἀφ' ὁτουοῦν, οἷον ἀπὸ Πυθαγόρου, ἢν οὕτω τύχῃ ‖ . . . [ἢν οὕτω τύχῃ] abundat, nam idem fere est quod οἷον Sbdt. — ἀγνοοῦντες μὴ ταῦτα εἰδέναι πάντα ‖ ἀγν. μὴ [ταῦτα] πάντα εἰδ. ΩΓ — πόσα δ' οὖν ‖ πόσα δὴ οὖν Bk. Ddf.

c. 49. *τί οὖν ἂν πάθοι τις* ‖ *τί οὖν π. τις ἂν* Γ
c. 50. *εἰρήσεται γάρ τἀληθές* ‖ *εἰρ. γ.* [*τἀληθές*] Sbdt. Cf. Lucianea p. 105. — *ἥ τις ποτὲ καὶ ἐκαλεῖτο* ‖ *ὅ τι ποτὲ κ. ἐκ.* Sbdt. Cf. Lucianea p. 110.
c. 51. *καὶ τότε δύσνουν ἐμὲ ᾤου ἂν σαυτῷ* ‖ . . . *ᾤου* [*ἂν*] *σαυτῷ* Ddf. Fr.
c. 52. *ἐγὼ γὰρ οὐχ ὡς οὐ φιλοσοφητέον φημί, ἀλλ' ἐπείπερ φιλοσοφητέον . . . ἀκριβῆ ποιήσασθαι τὴν διάκρισιν* ‖ . . . *ἀλλ' ἐπείπερ φιλοσοφητέον . . . ὡς ἀκριβῆ ποιήσασθαι δεῖ τὴν διάκρισιν* Sbdt., quamquam minime ignoro, notionem gerundivi (*φιλοσοφητέον*) non semel etiam ad sequentia (*ποιήσασθαι*) pertinere, ita ut non opus sit addere *ὡς . . . δεῖ*. Cf. c. 64.
c. 53. *καὶ τί σοι ἀποκριναίμην ἂν ἔτι, ὃς οὔτε αὐτόν τινα κρίνειν οἷόντε εἶναι φῄς, . . . οὔτε τοῖς προπεπειραμένοις πιστεύειν ἀξιοῖς οὔτε τοῖς πολλοῖς ἐπαινοῦσι καὶ μαρτυροῦσι* ‖ . . . *οὔτε τοῖς προπεπειραμένοις πιστεύειν ἀξιοῖς* [*οὔτε*] *τοῖς πολλοῖς ἐπαινοῦσι καὶ μαρτυροῦσι* (†) Sbdt. Nondum certam video difficillimi huius loci interpretandi spem. Tria investigandae veritatis genera significari videntur 1) *αὐτόν τινα κρίνειν*. 2) *πιστεύειν τοῖς προπεπειραμένοις*. 3) *πιστεύειν τοῖς πολλοῖς ἐπαινοῦσι καὶ μαρτυροῦσι*. Hoc autem tertium genus quale sit et quomodo differat a secundo illo non liquet. Poterat cogitari de iis, qui ad ipsum finem (*ἐπὶ τῷ ἄκρῳ* c. 2 *ἡ ἄνω εὐδαιμονία* c. 4) philosophiae pervenerunt summamque eius felicitatem assecuti sunt. Sed hoc in his verbis, quae codices habent, minime potest inesse, nisi pro *τοῖς πολλοῖς ἐπαινοῦσι καὶ μαρτυροῦσι* legimus *τοῖς πολλοῖς ἐπάνωθεν μαρτυροῦσι*, vel simile quid ad sapientiae illam tamquam arcem paulo accuratius describendam idoneum. Quod si improbatur, duo tantum genera significari probabile est, alterum eorum qui ipsi in veritatem inquirunt, alterum qui exempla sequuntur eorum, qui ante eos veritati reperiendae operam dederunt. Hoc autem ut fieri possit, delendum est tertium illud *οὔτε*,

ut restet *τί σοι ἀποκριναίμην ἂν ἔτι, ὃς οὔτε αὐτόν τινα κρίνειν οἰόντε εἶναι φής, ἢν μὴ ... βιώσῃ ... πειρώμενος, οὔτε τοῖς προπεπειραμένοις πιστεύειν ἀξιοῖς [οὔτε], τοῖς πολλοῖς ἐπαινοῦσι καὶ μαρτυροῦσι.* Cui posteriori coniecturae, etsi in ea verborum *ἐπαινεῖν* et *μαρτυρεῖν* desideratur objectum, favent tamen quae sequuntur: *Τίνας φὴς τοὺς πολλοὺς εἰδότας καὶ πεπειραμένους ἁπάντων;* Quae leviter tantum ita mutavi: *τίνας φὴς τοὺς πολλούς; τοὺς εἰδότας, [καὶ] πεπειραμένους ἁπάντων;* Quos tu dicis illos multos? eos qui sciunt postquam omnia perquisiverunt? — *Μόνος δὲ σὺ τἀληθὲς κατεῖδες* ‖ *μόνος δὴ* ... Pellet. Sbdt.

c. 55. *μέμνημαι ὡς ὁ μὲν τὸ ὅλον εἰδὼς εἰδείη ἂν καὶ τὸ μέρος, ὁ δὲ μόνον τὸ μέρος οὐκέτι καὶ τὸ ὅλον. οὕτως καί μοι τόδε ἀπόκριναι* ‖ *μέμνημαι ... ὁ δὲ μόνον τὸ μέρος οὐκέτι καὶ τὸ ὅλον οὕτως. καί μοι* ... Fr. — *ὁ Φειδίας ἄν ποτε ἰδὼν ὄνυχα λέοντος ἔγνω ἄν ...;* ‖ *ὁ Φειδ. ἆρά ποτε ... ἔγνω ἄν ...;* Bk.

c. 56. Scribd. est *ἀγαθὸν* pro *κἀγαθόν.* — *ὡς πείσαιεν ... ἀληθῆ εἶναι τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα καὶ ἅ σοι δοκεῖ ῥᾴδια* ‖ ... [*καὶ*] Fr.

c. 57. *εἰ δὲ βούλει, καὶ ἄλλο τι ... ὑποθήσομαί σοι, ὡς μὴ ἱερεῖα καταθύῃς ταυτὶ καὶ θυσιάζῃς τῳ μηδὲ ἱερέα ... παρακαλῇς, ἀλλ' ἐς κάλπιν ἐμβαλὼν ... κέλευε* ‖ *εἰ δὲ β. ... ὑποθήσομαί σοι, ὡς μὴ [ἱερεῖα ... καὶ] θυσιάζῃς τῳ μηδὲ ἱερέα ... παρακαλῇς, [ἀλλὰ] τουτί· ἐς κάλπιν γὰρ ἐμβαλὼν ... κέλευε* Sbdt. Manifestum est enim, ex tribus illis sacrificandi verbis unum certe abundare ideoque tollendum esse.

c. 58. *Χρὴ γάρ* ‖ *Ἀπέχρη γάρ* Fr. — *ἀπό γε τοῦ ὀλ. ἐκείνου γεύματος εἶχες ἂν εἰπεῖν* ‖ ... [*ἂν*] *εἰπεῖν* Schwartz.

c. 59. *αὐθομολογούμενον* ‖ *αὖθις ὁμολογούμενον* Bk. — *οὐδὲν ἂν ἔγωγέ τι ἀντεῖπον* ‖ *οὐδὲν [ἂν] τι ἔγωγε ἀντεῖπον* Sbdt. — *ὅρα δὴ καὶ τὸ μετὰ τοῖτο* ‖ ... *δὲ* Fr. — *ἆρα ταὐτὰ ... λέγει ὁσημέραι καὶ περὶ τῶν αὐτῶν* ‖ ... [*καὶ*] *π. τ. αὐτῶν* Cob. — *ἢ ἄλλα ἀλ-*

λοτε; πολλὰ γάρ ἐστι, πρόδηλον, ὦ ἑταῖρε ‖ *ἢ ἄλλα ἄλλοτε; — ἀλλὰ γάρ ἐστι πρόδηλον, ἑτ.* (at enim manifestum est alia alias.) Sbdt. — *ἢ οὐκ ἂν εἴκοσιν ἔτη παρέμενες* ‖ *οὐ γὰρ ἂν . . . παρέμενες* Sbdt.

c. 60. *ὥστε . . . ἢν μὴ ὅλον ἐκπίῃς τὸν πίθον, καὶ ἄλλως μεθύων περιήεις* ‖ *ὥστε . . . ἢν μὴ ἐκπίῃς τὸν πίθον, τηνάλλως μεθύων περίει* (†) „*Frustra ebrius oberrabis.*" C. F. Hermann.

c. 61. *καὶ ὃς ἀφελὼν τοῦ πυροῦ, οὗπερ ἦν, ἀνέδωκέ σοι δεῖγμα ἐς τὴν χεῖρα* ‖ *καὶ ὃς . . . τοῦ πυροῦ, ὅσπερ ἦν ἄνω, ἔδωκε . . . ἐς τ. χεῖρα* Struve. — *οὐ γὰρ ἕν τι ἦν ὥσπερ ὁ οἶνος* ‖ . . . [*ἦν*] . . . Sbdt. — *αὐτὸν δέ τινα ἐν τῷ συρφετῷ παραπολεῖσθαι, ὡς καὶ αὐτὸς . . . ἔφησθα, οὐ μικρὸν εἶναι κακὸν* ‖ *αὐτὸν δὲ παραπολέσθαι*[*, ὡς*] *καὶ αὐτὸς . . . ἔφησθα . . .* om. *ὡς* ΩΓ *παραπολέσθαι* Madvig. — *κἂν ὅτι πάμπολλα πίῃς* ‖ [*ὅτι*] Ddf. — *ἀλλὰ διέρρει εὐθύς* ‖ [*ἀλλὰ . . . εὐθ.*] Sbdt.

c. 62. *ὀλίγον ὅσον ἀκαριαῖον ἀποξύσας* ‖ [*ὀλίγον*] *ἀκαριαῖον ὅσον ἀποξ.* Hw.

c. 63. *βίαιον δὲ λέγων ἐμὲ ἀναίτιον δοκεῖς μοι κατὰ τὸν ποιητὴν αἰτιάασθαι αὐτόν, ἔστ' ἂν μὴ ἕτερός σοι λόγος συμμαχήσας ἀφέληται τῆς βίας, ἤδη ἀγόμενον.* ‖ *βίαιον δὲ λέγων ἐμὲ ἀν. δοκεῖς μοι . . . αἰτιάασθαι, αὐθαδέστατ', ἂν μὴ ἕτ. . . . ἀφέληται τ. β., ἤδη ἀγόμενον* (†). Sbdt.

c. 64. *αἱρεῖσθαι διαμέλλοντα* ‖ *αἱρ. δεῖ διαμ.* Sbdt. Etsi constat, gerundivum (*ἀποδοτέον*) sequi posse infinitivum eodem sensu praeditum, non addito *δεῖ*, *χρή*, tamen cum longissimus sit verborum orbis, addendum hoc loco videtur *δεῖ*, quod post *αἱρεῖσθαι* facile omitti poterat. Cf. c. 52.

c. 65. *οὐδὲ τοῦτο* ‖ *οὐδὲ οὕτω* Fr.

c. 66. *οὐδὲ τότε πάντως ἕξομεν τἀληθὲς ἐξευρεῖν* ‖ . . . *εὑρεῖν* Ω — *ἴσως ἂν ἀποκρίναιτό σοι ὅτι οὐδέπω, ἔστ' ἂν ἄδηλον ᾖ* ‖ . . . *οὐδὲ τότε* . . . Sbdt.

c. 68. *καὶ σὺ καὶ πρὸς τοῦτο ὅρα ὅσον δεῖ τοῦ χρόνου* ‖ *καί σοι . . . ὅρα ὅσον δεῖ τ. χρ.* Fr. — *καίτοι τό γε μέγιστόν τε ἅμα καὶ ἀναγκαιότατον ἐν τοῖς τοιούτοις, λέγω δὴ τοῖς ἀδήλοις* ‖ *. . . λέγω δὲ* Ddf. Sbdt. — *διαγιγνώσκειν ἅ τε δόκιμα καὶ ἀκίβδηλα καὶ ἃ παρακεκομμένα* ‖ *. . . ἅ τε δόκιμα καὶ ἃ κίβδηλα καὶ [ἃ] παρακ.* Ω — *εἴ ποτε . . . ἥξεις* ‖ *εἰ μέν ποτε . . .* Cob. Ddf.

c. 69. *αὐτίκα γάρ σοι τὸ βέλτιστον φανεῖται καὶ τἀληθές* ‖ *. . . [καὶ] τἀληθὲς* Sbdt. Est enim ipsa veritas res omnium optima. — *οὐδὲν . . . ἔδειξα, ὡς ἐγγυτέρω σε ποιήσειν τῆς ἐλπίδος* ‖ *. . . ὅ σ' ἐγγυτέρω ποιήσει τ. ἐλ.* Schwartz.

c. 70. *ἀλλά τινα ζητήσομεν τὸν κρῖναι δυνάμενον* ‖ *ἀλλὰ [τινα] ζητ. . . .* Cob.

c. 71. *ἢν ἐννοήσῃς ὅτι οὐ μόνος ἔξω μένεις* ‖ *οὐ σὺ μόνος* Cob. — *ἢ τίς ἄρα δύναιτο* ‖ *ἢ τίς ἂν δ.* Jacobs. — *ὥσπερ εἴ τις δακρύοι* ‖ *ὥσπερ ἂν εἰ τ. δ.* Fr. — *πάσχουσι δὲ αὐτὸ* ‖ *. . . ταὐτὸ* Schwartz. — *καὶ ὀλίγου δέουσι τὴν ῥῖνα τ. π. ἀποτραγεῖν* ‖ *ὀλ. δ. καὶ τ. ρ. . . .* Sbdt.

c. 74. *σκοπεῖν εἴπερ δεκτέα* ‖ *σκ. εἰ παραδεκτέα* Cob. Ddf. — *οὐκ ἐννοοῦντες εἴ πῃ γένοιτ' ἂν ἀκ.* ‖ *. . . εἴ τι . . .* ΩΓ — *συγχωρηθῆναι αὐτῇ ἀξιώσασα* ‖ *. . . αὐτῇ ἀξ.* Fr. — *οἰκοδομεῖ τὰ τοιαῦτα* ‖ *οἰκ. τὰ λοιπὰ* Struve.

c. 75. *ὡς . . . ἔχωσι παραμυθίαν τὸ καὶ πολλοὺς καὶ ἄλλους τὰ ὅμοια παθεῖν* ‖ *τὸ καὶ ἄλλους [καὶ] πολλοὺς . . .* Fr. — *ὀλίγοις δ' ἂν πάνυ ἐντύχοις . . . τολμῶσι λέγειν ὅτι ἐξαπάτηνται καὶ τοὺς ἄλλους ἀποτρέπειν . . . πειρωμένους* ‖ *. . . πειρωμένοις* Fr.

c. 76. *ἴδωμεν εἰ ἐφικτὴ αὕτη καὶ δυνατή ἐστι ἢ μάτην κάμνουσιν ὁπόσοι ἐφίενται αὐτῆς* ‖ *. . . [καὶ δυνατή ἐστι]* *videamus num ad eam pervenire possimus.* Sbdt. — *εἴ τινι ἐντετύχηκας Στωϊκῷ τοιούτῳ [καὶ Στωϊκῶν τῷ ἄκρῳ]* ‖ *εἰ . . . ἐντετύχηκας Στωϊκῶν τῶν*

ἄκρων Sbdt. — ὁ γὰρ καὶ κατὰ μικρότατον ἐνδέων ἀτελής, κἂν πάντα πλείω ἔχῃ — εἰ δὲ τοῦτο οὐχί, οὐδέπω εὐδαίμων. ΕΡΜ. οὐδένα τοιοῦτον εἶδον ‖ ὁ γὰρ [καὶ] ... ἀτελής, κἂν τὰ πλείω ἔχῃ — εἶδες οὖν τοιοῦτον ἢ οὐχί; (†) ΕΡΜ. οὐδέπω οὐδένα τοιοῦτον εἶδον Sbdt. — Sententiam hanc esse Luciani certum est, verba non item.

c. 77. παραδεδράμηκά σε ὁ βίος νενευκότα ‖ ... σοι ... νενευκότι Struve. — ἐν ἀκηδίᾳ ‖ ἐν ἀηδίᾳ Pierson.

c. 79. ὀρθῶς τις φαίη ‖ ὀρθῶς τις ἂν φαίη Schwidop. — ὥσπερ εἴ τις ... πτίττοι ‖ ὥσπερ ἂν εἴ τις ... πτίττοι Fr. — ἂν ἀποβάλῃ ‖ ... κἂν ἀπόλῃ Fr.

c. 81. εἰ ῥημάτια ... μηδέπω ἐκτετίκαμεν διάφορον ‖ ... τὸ διάφορον Fr. Cob. — ἐπὶ τὸ δεῖπνον ‖ ἐπὶ τῷ δείπνῳ Sbdt. Fr.

c. 82. ἀπιτέον ‖ ἀπιτητέον Ω — ἀλλ' οὖν φαῦλον οὐδὲν ποιήσουσι ‖ ... φαῦλον γ' οὐδὲν ποιήσουσι Cob.

c. 83. καὶ αὐτὸς ἂν φαίης, ἱκανὸν εἶναι ὡς διὰ τοῦτο φιλοσοφοίημεν ‖ ... εἰ ... φιλοσοφοίημεν Bk. — τί οὖν οὐκ ἀποκρίνῃ καὶ τοῦτο ‖ τί οὖν [οὐκ] ἀποκρ. καὶ πρὸς τοῦτο; Schwartz.

c. 84. καθεζόμενον ἐπὶ τὴν κυματωγὴν ‖ ... παρὰ ... Cob. — σφαλέντα δὲ καὶ ἄχθεσθαι καὶ ἀνιᾶσθαι ‖ ... [καὶ] ... Sbdt. Cob. — καὶ σὺ τοίνυν ... ἐς τὸ λοιπὸν ἂν ἄμεινον ποιήσαις βίον τε κοινὸν ἅπασι βιοῦν ἀξιῶν καὶ συμπολιτεύσῃ τοῖς πολλοῖς ‖ ... συμπολιτεῦσαι ... Sbdt. (συμπολιτευσοι? Ω).

c. 86. μεταμφιάσομαι ‖ μεταμφιέσομαι Fr. — δοκῶ δέ μοι οὐκ ἀλόγως ἂν καὶ ξυρήσασθαι ‖ ... [ἂν] κ. ξυρήσεσθαι Sbdt.

AD LUCIANI HERODOTUM SIVE AETIONEM.

(Vol. I. P. II. p. 165.)

c. 1. ἃ δὲ ἐποίησεν ἐπὶ τοῖς συγγράμμασι καὶ ὡς πολλοῦ ἄξιος τοῖς Ἕλλησιν ἅπασιν ἐν βραχεῖ κατέ-

στη, καὶ ἐγὼ καὶ σὺ ... ἂν μιμησαίμεθα ‖ ἃ δὲ ἐποίησεν ἐπὶ τ. σ. |καὶ ὡς πολλοῦ ἄξιος τοῖς Ἕλλησιν ἅπασιν] ὡς πολλαχόσε τοῖς Ἕλλησι γνώριμος ἐν βραχεῖ κατέστη, καὶ ἐγὼ ... ἂν μιμησαίμεθα· Sbdt. (ὃς πολλαχῶς ΩA ὡς πολλαχῶς ΓC𝔄 M Pal. pro ὡς πολλοῦ ἄξιος). Cf. Scyth. c. 7 ... ὅπως ῥᾷστα καὶ αὐτὸς μάθοι πάντα καὶ γνώριμος γένοιτο τοῖς ἀρίστοις. — οὔκουν ἠξίου διασπᾶν τὸ πρᾶγμα οὐδὲ κατὰ διαίρεσιν οὕτω κατ᾽ ὀλίγον ἀγείρειν καὶ συλλέγειν τὴν γνῶσιν ‖ οὔκουν ἠξίου διασπᾶν τὸ πρᾶγμα [οὐδὲ] κατὰ διαίρεσιν οὕτω καὶ κατ᾽ ὀλίγον ἀγείρων καὶ συλλέγων τὴν γνῶσιν Sbdt. (ἀγείρων ΑΓΩ Pal. CM𝔄, συλλέγων ΑΓΩCM𝔄). — ἐνίστανται ... Ὀλύμπια ‖ ἐνίσταται Γ Pal. 𝔄 expuncto ν — καὶ ὁ Ἡρόδοτος τοῦτ᾽ ἐκεῖνο ἥκειν οἱ νομίσας τὸν καιρὸν οὗ μάλιστα ἐγλίχετο ‖ ... τοῦτ᾽ ἐκεῖνο [ἥκειν οἱ] νομίσας τ. κ. ... Sbdt. sec. Palatinum. Rectius fortasse τοῦτ᾽ ἐκεῖνο ἥκειν οἱ νομίσας [τὸν καιρὸν] οὗ ... — ἀγωνιστὴν παρεῖχεν ἑαυτὸν Ὀλυμπίων ‖ ἀγ. Ὀλυμπίων παρεῖχεν ἑαυτὸν Γ

c. 2. πολλῷ μᾶλλον ‖ πολὺ μᾶλλον ΩΓ Pal. M𝔄

c. 4. καὶ τί σοι τοὺς παλαιοὺς ἐκείνους λέγω σοφιστὰς καὶ συγγραφέας καὶ λογογράφους, ὅπου καὶ τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ Ἀετίωνά φασι τὸν ζωγράφον ... εἰς Ὀλυμπίαν καὶ αὐτὸν ἀγαγόντα τὴν εἰκόνα ἐπιδείξασθαι ‖ ... [καὶ τὰ τελευταῖα ταῦτα] Sbdt. Cf. Lucianea p. 138. 139. Non enim sibi opponuntur veteres atque recentiores sophistae et rerum scriptores, sed rerum scriptores et sophistae opponuntur pictoribus. — συγγράψαντα ... γάμον ‖ γράψαντα M?

c. 6. οὐ παιδιὰ δὲ ἄλλως ταῦτά ἐστιν οὐδὲ περιείργασται ἐν αὐτοῖς ὁ Ἀετίων ‖ ... παρείργασται Sbdt. Non invenitur, quod sciam, alias hoc verbum, sed non paucis opinor locis restituendum est. Aliud est enim περιεργάζεσθαι i. e. aliquid magna vel nimia cum cura facere, aliud παρεργάζεσθαι i. e. aliquid facere quod ab ipso proposito

alienum est. Neque intellegitur, cur non exstet verbum *παρεργάζεσθαι* cum habeamus non modo *πάρεργον* sed etiam *παρεργασία.* Optime autem huic loco convenit, quod dicit ea, quae praeter Roxanen et Alexandrum in tabula illa picta conspiciantur, minime aliena esse a proposito, sed artissime cum eo conjuncta, quippe quae non solum Roxanae sed etiam belli amorem in Alexandro exprimant.

c. 7. *ὡς ἐκεῖνος διεξῆλθεν ἵλεως ὁ ἀνήρ.* Erravi quod haec verba *ἵλεως ὁ ἀνὴρ* ex suo loco post verba *πρὸς Φιλίου μή με κορυβαντιᾶν ὑπολάβητε μηδὲ τἀμὰ εἰκάζειν τοῖς ἐκείνου* huc transposui. Nam sicubi ferri possunt haec verba, ubi sunt in codicibus, ibi retinenda sunt. Adhibent enim huius voti formulam quasi iuris iurandi instar: „*Sic mihi sit propitius ille homo, ut nunquam in animum induxi, me cum ipso comparare,*" id est, profecto nunquam tanta audacia fui, ut ad Herodoti gloriam adspirarem. Saepe adicitur etiam *εἴη*. Cf. Toxar. c. 56 *ἵλεως μὲν ὁ Ἀκινάκης καὶ ὁ Ἄνεμος εἶεν, οὓς ὤμοσας.* — *ἐσκόπουν* ‖ *ἐσκοπούμην* 𝔄ΓΜ Pal. — *πρὸς ἐμαυτὸν ἐσκ. ὅ τι μοι χρηστέον τῷ πράγματι* ‖ . . . [*τῷ πράγματι*] Non rara est ea formula *οὐκ εἶχον, ὅ τι χρησαίμην ἐμαυτῷ, ὅ τι χρήσαιτο ἑαυτῷ, ὅ τι μοι χρηστέον* similia, qua significatur aliquem in angustiis dubitantem haerere quid faciat, veluti Scytha c. 3 *οὐ μετρίως τεταραγμένος ἔτι τὴν γνώμην, πάντα ἀγνοῶν . . . οὐκ ἔχων ὅ τι χρήσαιτο ἑαυτῷ.* Menipp. c. 3 *ἐν μεγάλῃ οὖν καθειστήκειν ἀμφιβολίᾳ μηδὲ εἰδὼς ὅ τι χρησαίμην ἐμαυτῷ.* Bis acc. c. 27 *ὅ τι χρήσαιτο αὐτῷ οὐκ εἰδώς.* Non semel autem deformata est additamentis eorum, qui qualis esset ille usus nesciebant, ut hoc ipso loco ubi *τῷ πράγματι* et prorsus abundat nec, omissa particula *καί*, structurae quadrat. Cf. ad Harmon. c. 1.

c. 8. *ὅσον οὐ μικρὸν ἤδη* ‖ *ὥστε οὐ μικρὸν ἤδη δέος* Cob. — *μὴ τοὐμὸν παρὰ πολὺ ἐνδεέστερον φαίνηται τῶν Ὀλυμπίων* ‖ . . . *τῶν Ὀλυμπίων.* Admodum vereor,

ne mea causa multo inferior sit quam Olympiorum i. e. quam eorum, qui Olympiae in publicum prodeunt. Sed non pauca videntur intercidisse. — *ἢν δὲ πολὶ ἐκείνων ἀναγαγόντες τὴν μνήμην ἐπ' ἐμαυτοῦ μόνον ἀποδύσαντες ἴδητε, τάχ' ἂν οὐ πάνυ μαστιγώσιμος ὑμῖν δόξαιμι.* ‖ *ἢν δὲ πάνυ ἐκείνων [ἀπαγαγόντες] ἀποδύσαντες τὴν μνήμην ἐς ἐμαυτὸν μόνον [ἀποδύσαντες] ἴδητε, τάχ' ἂν . . . δόξαιμι.* Correxi sic *ἀπαγαγόντες* glossam esse ratus verbi *ἀποδύσαντες*, *ἀποδῦσαι* autem *τὴν μνήμην* non minus bene dici quam *memoriam exuere.* (*μόνον* pro *μόνου* habent 𝔄 ΜΓC Pal.)

AD LUCIANI ZEUXIN.

(Vol. I. P. II. p. 168.)

c. 1. *οἱ μὲν τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγον, ὡς ἐκεκήληντο δηλαδὴ* ‖ . . . *ἐκεκίνηντο* 𝔄ΓΜ Pal.

c. 2. *τούτων δὲ πόρρω ἴσως τοὐμόν·* ‖ *τούτων [δὲ] . . . τοὐμόν* Sbdt. — *ᾤμην, . . . τάχα μέν τι καὶ αὐτὸ τοῦτο προσάγεσθαι αὐτούς* ‖ . . . *αὐτῷ τούτῳ* (Pal., *αὐτῶι τούτων*? ΓΜ). — *ἀληθὲς γὰρ εἶναι τὸ τοῦ Ὁμήρου, καὶ τὴν νέαν ᾠδὴν κεχαρισμένην ὑπάρχειν* ‖ . . . [*καὶ*] . . . Cob. — *οὐ μὴν τοσοῦτόν γε οὐδὲ ὅλον τῇ καινότητι νέμειν ἠξίουν* ‖ *οὐ μὴν τοσοῦτόν γε ὥστε τὸ ὅλον . . . ἠξίουν* Sbdt. Pro *οὐδὲ* ΓΜ Pal. 𝔄 habent *οὔτε*, in quo latere mihi visum est *ὥστε* — „*novam cantilenam iucundam esse iis qui audiunt, sed non usque eo, ut omnia novitati tribui vellent*". — *ἐκινδύνευον πιστεύειν αὐτοῖς ἕνα καὶ μόνον ἐν τοῖς Ἕλλησιν εἶναι λέγουσι* ‖ . . . *ἕνα ἐμὲ καὶ μ.* Sbdt.

c. 3. *τὰ δημώδη καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα οὐκ ἔγραφεν, ἢ ὅσα πάνυ ὀλίγα* ‖ . . . *ἢ ὀλίγα που ὅσα* Sbdt. (*ὀλίγα που* Γ Pal.). Cf. Hermot. c. 59 *ἀρυσάμενος ὀλίγον ὅσον.* — *ὁ Ζεῦξις ἐποίησεν* ‖ [*ὁ Ζεῦξις*] Sbdt. — *πλὴν ἀλλὰ τήν γε εἰκόνα τῆς εἰκόνος εἶδον, καὶ αὐτὸς ὑμῖν . . . δείξω τῷ λόγῳ* ‖ . . . [*εἶδον, καὶ αὐτὸς*] De-

levi, quod paulo post eodem capite sequitur *ἀλλὰ πάνυ μέμνημαι οὐ πρὸ πολλοῦ ἰδών.*

c. 4. *τὸ δὲ γυναικεῖον ὅσον αὐτῆς ἠρέμα ἐπεγήγερται* ‖ . . . *ἐγήγερται* Cob. (*ἐπήγερται* Ω𝔄ΓΜ Pal.) — *οἷοί εἰσιν ἵπποι πειρώμενοι ἀναπηδᾶν* ‖ . . . *οἱ ἵπποι* Bodl.

c. 5. *ἐγὼ δὲ τοῦ Ζεύξιδος ἐκεῖνο μάλιστα ἐπῄνεσα, ὅτι ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ποικίλως τὸ περιττὸν ἐδείξατο τῆς τέχνης, τὸν μὲν ἄνδρα ποιήσας πάντη φοβερὸν καὶ κομιδῇ ἄγριον, σοβαρὸν τῇ χαίτῃ, λάσιον τὰ πολλά, οὐ κατὰ τὸν ἵππον αὐτοῦ μόνον ἀλλὰ καὶ καθ' ἕτερον τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐξάρας αὐτῷ τοὺς ὤμους ἐπὶ πλεῖστον, τὸ βλέμμα, καίτοι γελῶντος, θηριῶδες ὅλον καὶ ὄρειόν τι καὶ ἀνήμερον.*

Quem locum ut recte intellegamus, inprimis tenendum est, voluisse Lucianum centaurum virum quam maxime terribilem describere.

Corrupta primum videntur *οὐ κατὰ τὸν ἵππον αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ καθ' ἕτερον τοῦ ἀνθρώπου*, quae bene correxit Fr. *οὐ κατὰ τὸν ἵππον αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ θάτερον τοῦ ἀνθρώπου* „*sed etiam in parte humana*“.

Minus placet sequentium, quam e Bodl. proposuit, mutatio *καὶ ἐξάρας αὐτῷ τὸ στέρνον καὶ τοὺς ὤμους*. Nescio enim quid sit „*extollere pectus et umeros*“. Nam si hoc esset, maius et altius pectus atque umeros exprimere quam pro solita membrorum ratione, hoc sane non esset augere artem, sed minuere eam, non augere terrorem, sed augere foeditatem. (Cf. Zeux. c. 5.)

Quae cum ita sint, facillimum sane esset delere haec verba *καὶ ἐξάρας αὐτῷ* cum quattuor codicibus Ω(?) Γ M Pal. Sed operae pretium videtur, leviore, si fieri potest, modo huic loco opitulari. Conieci igitur dubitanter in *ἐξάρας αὐτῷ* latere *ἐξαιρέτως* „*praecipue*“ quod non nimis longe a codicum scriptura abest, *ἐπὶ πλεῖστον* autem, additum ad explicandum hoc vocabulum minus usitatum, delendum esse. Ut autem ipsi vocabulo

ἐξαιρέτως fidem faciam, testis est Lucianus et aliis locis et de saltatione c. 40 ubi in argumentis pantomimorum *praecipue* (*ἐξαιρέτως*) enumerat *τὴν Δήμητρος πλάνην.*

Esset iam is sensus, ut diceret,

I. Centaurum illum fuisse *πάντῃ φοβερὸν καὶ κ. ἄγριον „omnino terribilem atque immanem"*

1. *σοβαρὸν τῇ χαίτῃ crine dissoluto,*
2. *λάσιον τὰ πολλὰ οὐ κατὰ τὸν ἵππον αὐτοῦ μόνον ἀλλὰ καὶ κατὰ θάτερον τοῦ ἀνθρώπου hirsutum non solum qua equus est, sed etiam in altera parte humana,*

   ἐξαιρέτως τοὺς ὤμους praecipue umeros.
3. *τὸ βλέμμα, καίτοι γελῶντος, θηριῶδες ὅλον [καὶ ὄρειόν τι] καὶ ἀνήμερον vultu vel in ridendo fero et agresti.*

Cui Centauro opponit iam II teneritatem ac pulchritudinem feminae: *τὴν θήλειαν δὲ* . . .

c. 6. *καὶ ἡ μῖξις . . . λανθάνει τὴν ὄψιν ἐκ θατέρου εἰς τὸ ἕτερον ὑπαγομένη* ‖ . . . *ὑπαγομένην* Fr. — *τὸ νεογνὸν δὲ τὸ ἐν τῷ νηπίῳ ὅμως ἄγριον καὶ ἐν τῷ ἁπαλῷ ἤδη φοβερόν* ‖ *τῶν νεογνῶν δὲ* . . . ΩΓΜΑ

c. 7. *ἐπῄνουν δὲ . . . τὴν γνώμην τῆς γραφῆς ὡς νέαν καὶ τοῖς ἔμπροσθεν ἠγνοημένην οὖσαν* ‖ *ἐπ. . . . ὡς νέαν οὖσαν καὶ . . . ἠγν.* [*οὖσαν*] Ddf. — *τῶν δ' ἐφ' ὅτῳ, εἰ καλῶς ἔχει* ‖ *τῶν δ' αὖ φώτων, εἰ καλῶς ἔχει.* Pal. *τῶν δὲ φώτων* Fr. (*τῶν δὲ αὖ φώτων* . . . ΓΜΩ)

c. 8. *εἰδὼς γὰρ* [*τούτους*] *ἀλκίμους ὄντας* ‖ *εἰδὼς γὰρ τούτους ἀλκ. ὄντας* Gesner. — *ταῦτα ὁρῶν πάνυ πονηρὰς εἶχε τὰς ἐλπίδας, ὡς ἀμάχων ὄντων ἐκείνων αὐτῷ· ἐκεῖνος γὰρ* . . . ‖ . . . *ὡς ἀμάχων ὄντων ἐκείνων·* [*αὐτῷ· ἐκεῖνος*] *αὐτὸς γὰρ* Fr.

c. 9. *τούτους ἐκέλευσε ὁ Θ. τέως μὲν ἔχειν ὡς οἷόν τε κατακρύψαντας* ‖ *κατακρύψαντα* ΩΓΜ Pal.

c. 10. *συναναρριπτοῦντες* ‖ [*συν*]*αναρριπτοῦντες* ΓΜ, *ἀνα ριπτοῦντες* Ω

c. 11. *εἰ μὴ τὸ καινὸν . . . ἐξέπληξε τ. ϑ.* ‖ *εἴγε μὴ* Schwidop.

c. 12. *εἴη μόνον ἄξια τοῦ ϑεάτρου δεικνύειν* ‖ [*εἴη . . . δεικνύειν*]

AD LUCIANI HARMONIDEM.

(Vol. I. P. II. p. 174.)

c. 1. *οὗτος Ἁρμον. ἐκεῖνός ἐστιν* ‖ *οὗτος ἐκεῖνος Ἁρμ. ἐστίν* Ω𝔄Γ Pal. — *ἀλλὰ σὺ . . . καὶ ταῦτα παίδευσόν με, ὅπως μοι χρηστέον κἀμαυτῷ καὶ τῇ τέχνῃ* ‖ . . . [*κἀμαυτῷ . . . τέχνῃ*] Sbdt. Cf. ad Herod. c. 7. De arte non agitur hoc loco, satis enim paulo ante Harmonides artem edoctum a magistro nil iam se velle exposuerat, nisi ut quam celerrime omnibus innotesceret eorumque plausu gauderet.

c. 2. *ὥστε ἐπαινέσουσι καὶ αὐτοί.* ‖ *ὥστε ἐπαινοῦσι . . .* Schwartz.

c. 4. *ὡς τὸ λοιπὸν ϑαρροῦντας ἐς τοὺς πολλοὺς παρεῖναι* ‖ . . . *παριέναι* Cob.

AD LUCIANI SCYTHAM.

(Vol. I. P. II. p. 177.)

c. 2. *ἐπὶ τῷ μνήματι, ὅτε ἔδειξεν ἡ Δειμαινέτη προελϑόντα αὐτον ἐντείλασϑαι ἐκεῖνα τὰ περὶ τ. οἴνου* ‖ *ὅτε ἐδ. ἡ Δημαινέτη προσελϑόντα αὐτ. ἐν.* ΩΓ𝔄Μ — *ἔτι καὶ νῦν ἴδοις ἂν αὐτοῦ ὑπὲρ ἥμισυ καὶ τὸ τόξον ὅλον καὶ τὸ βιβλίον* ‖ . . . *τὸ τόξον* [*ὅλον*] Sbdt. — *τὰ δὲ ἄνω τῆς στήλης καὶ τὸ πρόσωπον ὁ χρόνος ἤδη ἐλυμήνατό που* ‖ *τὰ δὲ ἄλλα* (𝔄) *τ. στ. καὶ τὸ πρόσωπον ὅλον . . .* Μ — *ἐν ἀριστερᾷ εἰς Ἀκαδημίαν ἀπιόντων* ‖ *ἀνιόντων* Ddf. — *φασι πυρεταίνοντάς τινας . . . πεπαῦσϑαι ἀπ' αὐτοῦ* ‖ . . . *ὑπ' αὐτοῦ* Ddf.

c. 3. *ἅτε γένους τοῦ δοκιμωτάτου ὄντα* ‖ . . . *τῶν δοκιμωτάτων* 𝔄

c. 4. *κατ' αὐτό* ‖ *κατὰ τὸ αὐτὸ* Sbdt.? — *μὴ περιίδῃς* ‖ *μή με περιίδῃς* Sbdt.

c. 5. *τὰ ἄλλα οὐ τῶν πλουσίων, ἀλλὰ καὶ κομιδῇ πένης* ‖ ... *ἀλλὰ* [*καὶ*] *κ. π.* Sbdt.

c. 6. *ἐκεῖνο δέδια, μὴ δυσπρόσοδος καὶ ἐν παρέργῳ θῆται σου τὴν ἔντευξιν* ‖ ... *μὴ δυσπρόσοδος ᾖ καὶ* ... Hwden. Schwartz.

c. 7. *κἀγὼ ἐπίτομόν τινα ταύτην ἐξεῦρον αὐτῷ, ὅπως ῥᾷστα καὶ αὐτὸς μάθοι πάντα καὶ γνώριμος γένοιτο τοῖς ἀρίστοις· τοῦτο δ' ἦν σοὶ προσαγαγεῖν αὐτόν.* ‖ Diu me vexavit hic locus donec eum ita mihi visus sum emendasse, ut delerem punctum post *τοῖς ἀρίστοις* simulque expungerem tanquam glossam *τοῦτο δ' ἦν* quod nihil aliud significare potest, quam „*hoc autem erat*". Iam omnia bene procedunt: *ἐπίτομόν τινα ταύτην* (brevissimam hanc viam) *ἐξεῦρον,* [*τοῦτο δ' ἦν*] *σοὶ προσαγαγεῖν αὐτόν,* ut ad te eum ducerem, tibi commendarem. — *οὕτω τοίνυν γίγνωσκε ὡς εὐδαιμονέστατος ὤν* ‖ ... [*ὡς*] ... *ὤν* Sbdt.

c. 8. *καὶ τοῦτο ὡς νομοθέτῃ ἐπείθοντο καὶ ἐφίλουν οὓς ἐκεῖνος κομίζοι* ‖ ... *ὅτι ἐφίλουν* Rothstein; ego secutus eum tamen retinui etiam *καί* quod auctoribus ΩM abesse potest. — *δημοποίητος γενόμενος* ‖ *δημ.* [*γενόμενος*] Sbdt.

c. 9. *βάρβαρος μὲν γὰρ κἀκεῖνος* ‖ *β.* [*μὲν*] *γὰρ κἀκ.* 𝔄

c. 10. *παιδείᾳ δὲ καὶ λόγων δυνάμει τῇ Ἀττικῇ δεκάδι παραβάλλοις ἄν* ‖ ... *παραβάλοις ἄν* 𝔄M

c. 11. *εἰ δὲ καὶ φθέγξαιτο μόνον, οἰχήσεταί σε ἀπὸ τῶν ὤτων ἀναδησάμενος* ‖ *εἰ δὲ καὶ φθέγξεται* ... 𝔄 — *ἥ γέ τοι πόλις ἅπασα κεχηνότες αὐτοῦ ἀκούουσιν, ὁπόταν δημηγορήσων παρέλθῃ* ‖ *ὁπότε* ... *παρέλθοι* 𝔄 — *εἰ δὴ αὐτός τε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ δέξαιντό σε καὶ φίλον ποιήσαιντο, πᾶσαν ἔχεις τὴν πόλιν καὶ ἐπισεῖσαι χρὴ τὴν χεῖρα, τοῦτο μόνον, καὶ οὐκέτ' ἐνδοιάσιμα τὰ σά.* ‖ *πᾶσαν ἔχεις τὴν πόλιν* [*καὶ ἐπισεῖσαι* ... *ἐνδοιάσιμα τὰ σά*] Sbdt. Vix

est quod exponam, misere haec verba languere, postquam vel totam civitatem eum habere dixit. — *ἀλλὰ χρὴ πάντα μὲν κάλων κινεῖν, π ά ν τ α δ ὲ π ρ ά τ τ ε ι ν κ α ὶ λ έ γ ε ι ν.* ‖ *πάντα κάλων κινεῖν* [*π ά ν τ α δ ὲ π ρ ά τ τ ε ι ν κ α ὶ λ έ γ ε ι ν*] Sbdt. *πάντα κάλων κινεῖν*, i. e. omnes vires intendere. Non minus abundant quae hic apposita sunt: *πάντα δὲ πράττειν καὶ λέγειν* quam quae ad id proverbium addita sunt, de quo dixi ad Prometheus es in verbis c. 6. p. XV. XVI.

ΧΑΡΩΝ Η ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΝΤΕΣ.

ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝ.

Reitz. I. p.
487 1. *ΕΡΜ.* Τί γελᾷς, ὦ Χάρων; ἢ τί τὸ πορθμεῖον 1
ἀπολιπὼν δεῦρ' ἐλήλυθας ἐς τὴν ἡμετέραν οὐ πάνυ
εἰωθὼς ἐπιχωριάζειν τοῖς ἄνω πράγμασιν;

ΧΑΡ. Ἐπεθύμησα, ὦ Ἑρμῆ, ἰδεῖν ὁποῖά ἐστι τὰ ἐν
τῷ βίῳ καὶ ἃ πράττουσιν οἱ ἄνθρωποι ἐν αὐτῷ ἢ τίνων
στερούμενοι πάντες οἰμώζουσι κατιόντες παρ' ἡμᾶς. οὐ-
δεὶς γὰρ αὐτῶν ἀδακρυτὶ διέπλευσεν. αἰτησάμενος οὖν
παρὰ τοῦ Ἅιδου καὶ αὐτὸς ὥσπερ ὁ Θετταλὸς ἐκεῖνος
488 νεανίσκος μίαν ἡμέραν λειπόνεως γενέσθαι ἀνελήλυθα ἐς
τὸ φῶς, καί μοι δοκῶ ἐς δέον ἐντετυχηκέναι σοι· ξεναγή-
σεις γάρ εὖ οἶδ' ὅτι με ξυμπερινοστῶν καὶ δείξεις ἕκαστα
ὡς ἂν εἰδὼς ἅπαντα.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ πορθμεῦ· ἀπέρχομαι γάρ τι
διακονησόμενος τῷ ἄνω Διὶ τῶν ἀνθρωπικῶν· ὁ δὲ ὀξύ-
θυμός ἐστι καὶ δέδια μὴ βραδύναντά με ὅλον ὑμέτερον
489 ἐάσῃ εἶναι παραδοὺς τῷ ζόφῳ, ἢ ὅπερ τὸν Ἥφαιστον
πρῴην ἐποίησε, ῥίψῃ κἀμὲ τεταγὼν τοῦ ποδὸς ἀπὸ τοῦ
θεσπεσίου βηλοῦ, ὡς ὑποσκάζων γέλωτα παρέχοιμι καὶ
αὐτὸς οἰνοχοῶν.

ΧΑΡ. Περιόψει οὖν με ἄλλως πλανώμενον ὑπὲρ γῆς
καὶ ταῦτα ἑταῖρος καὶ σύμπλους καὶ ξυνδιάκτορος ὤν; καὶ
490 μὴν καλῶς εἶχεν, ὦ Μαίας παῖ, ἐκείνων γοῦν σε μεμνῆ-
σθαι, ὅτι μηδεπώποτέ σε ἢ ἀντλεῖν ἐκέλευσα ἢ πρόσκω-
πον εἶναι· ἀλλὰ σὺ μὲν ῥέγκεις ἐπὶ τοῦ καταστρώματος
ἐκταθεὶς ὤμους οὕτω καρτεροὺς ἔχων, ἢ εἴ τινα λάλον νε-
κρὸν εὕροις, ἐκείνῳ παρ' ὅλον τὸν πλοῦν διαλέγῃ· ἐγὼ δὲ

*πρεσβύτης ὢν τὴν δικωπίαν ἐρέττω μόνος. ἀλλὰ πρὸς τοῦ
πατρός, ὦ φίλτατον Ἑρμάδιον, μὴ καταλίπῃς με, περι-
ήγησαι δὲ τὰ ἐν τῷ βίῳ ἅπαντα, ὥς τι καὶ ἰδὼν ἐπανέλ-
θοιμι· ὡς ἢν με σὺ ἀφῇς, οὐδὲν τῶν τυφλῶν διοίσω·
καθάπερ γὰρ ἐκεῖνοι σφάλλονται διολισθαίνοντες ἐν τῷ* 491
*σκότει, οὕτω δὴ κἀγώ σοι ἔμπαλιν ἀμβλυώττω πρὸς τὸ
φῶς. ἀλλὰ δός, ὦ Κυλλήνιε, εἰς ἀεὶ μεμνησομένῳ τὴν
χάριν.*

2 2. *ΕΡΜ. Τοῦτο τὸ πρᾶγμα πληγῶν αἴτιον καταστή-
σεταί μοι· ὁρῶ γοῦν ἤδη τὸν μισθὸν τῆς περιηγήσεως
οὐκ ἀκόνδυλον παντάπασιν ἡμῖν ἐσόμενον. ὑπουργητέον
δὲ ὅμως. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὁπότε φίλος τις ὢν
βιάζοιτο; πάντα μὲν οὖν σε ἰδεῖν καθ' ἕκαστον ἀκριβῶς
ἀμήχανόν ἐστιν, ὦ πορθμεῦ· πολλῶν γὰρ ἂν ἐτῶν ἡ δια-
τριβὴ γένοιτο. εἶτα ἐμὲ μὲν κηρύττεσθαι δεήσει καθάπερ
ἀποδράντα ὑπὸ τοῦ Διός, σὲ δὲ καὶ αὐτὸν κωλύσει ἐνερ-
γεῖν τὰ τοῦ Θανάτου ἔργα καὶ τὴν Πλούτωνος ἀρχὴν ζη-* 492
*μιοῦν μὴ νεκραγωγοῦντα πολλοῦ τοῦ χρόνου· κᾆτα ὁ τε-
λώνης Αἰακὸς ἀγανακτήσει μηδ' ὀβολὸν ἐμπολῶν. ὡς δὲ
τὰ κεφάλαια τῶν γιγνομένων ἴδοις, τοῦτο ἤδη σκεπτέον.*

*ΧΑΡ. Αὐτός, ὦ Ἑρμῆ, ἐπινόει τὸ βέλτιστον· ἐγὼ δὲ
οὐδὲν οἶδα τῶν ὑπὲρ γῆς ξένος ὤν.*

*ΕΡΜ. Τὸ μὲν ὅλον, ὦ Χάρων, ὑψηλοῦ τινος ἡμῖν δεῖ
χωρίου, ὡς ἀπ' ἐκείνου πάντα κατίδοις· σοὶ δὲ εἰ μὲν ἐς
τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν δυνατὸν ἦν, οὐκ ἂν ἐκάμνομεν· ἐκ
περιωπῆς γὰρ ἂν ἀκριβῶς ἅπαντα καθεώρας. ἐπεὶ δὲ οὐ* 493
*θέμις εἰδώλοις ἀεὶ ξυνόντα ἐπιβατεύειν τῶν βασιλείων τοῦ
Διός, ὥρα ἡμῖν ὑψηλόν τι ὄρος περισκοπεῖν.*

3 3. *ΧΑΡ. Οἶσθα, ὦ Ἑρμῆ, ἅπερ εἴωθα λέγειν ἐγὼ
πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὰν πλέωμεν; ὁπόταν γὰρ τὸ πνεῦμα κατ-
αιγίσαν πλαγίᾳ τῇ ὀθόνῃ ἐμπέσῃ καὶ τὸ κῦμα ὑψηλὸν
ἀρθῇ, τότε ὑμεῖς μὲν ὑπ' ἀγνοίας κελεύετε τὴν ὀθόνην
στεῖλαι ἢ ἐνδοῦναι ὀλίγον τοῦ ποδὸς ἢ συνεκδραμεῖν τῷ
πνέοντι, ἐγὼ δὲ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν παρακελεύομαι ὑμῖν·
αὐτὸς γὰρ εἰδέναι τὸ βέλτιον. κατὰ ταὐτὰ δὴ καὶ σὺ
πρᾶττε ὁπόσα καλῶς ἔχειν νομίζεις κυβερνήτης νῦν γε ὤν·* 494

ἐγὼ δέ, ὥσπερ ἐπιβάταις νόμος, σιωπῇ καθεδοῦμαι πάντα πειθόμενος κελεύοντί σοι.

ΕΡΜ. Ὀρθῶς λέγεις· αὐτὸς γὰρ εἴσομαι τί ποιητέον καὶ ἐξευρήσω τὴν ἱκανὴν σκοπήν. ἆρ᾽ οὖν ὁ Καύκασος ἐπιτήδειος ἢ ὁ Παρνασσὸς ἢ ὑψηλότερος ἀμφοῖν ὁ Ὄλυμπος ἐκεινοσί; καίτοι οὐ φαῦλόν τι ἀνεμνήσθην ἐς τὸν Ὄλυμπον ἀπιδών· συγκαμεῖν δέ τι καὶ ὑπουργῆσαι καὶ σὲ δεῖ.

ΧΑΡ. Πρόσταττε· ὑπουργήσω γὰρ ὅσα δυνατά.

*ΕΡΜ. Ὅμηρος ὁ ποιητής φησι τοὺς Ἀλωέως υἱέας,
δύο καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἔτι παῖδας ἐθελῆσαί ποτε τὴν Ὄσ-
σαν ἐκ βάθρων ἀνασπάσαντας ἐπιθεῖναι τῷ Ὀλύμπῳ, εἶτα
τὸ Πήλιον ἐπ᾽ αὐτῇ, ἱκανὴν ταύτην κλίμακα ἕξειν οἰομέ-
νους καὶ πρόσβασιν ἐπὶ τὸν οὐρανόν. ἐκείνω μὲν οὖν τὼ
μειρακίω, ἀτασθάλω γὰρ ἤστην, δίκας ἐτισάτην· νὼ δὲ —
495 οὐ γὰρ ἐπὶ κακῷ τῶν θεῶν ταῦτα βουλεύομεν — τί οὐχὶ
οἰκοδομοῦμεν καὶ αὐτοὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐπικυλινδοῦντες
ἐπάλληλα τὰ ὄρη, ὡς ἔχοιμεν ἀφ᾽ ὑψηλοτέρου ἀκριβεστέραν
τὴν σκοπήν;*

4. *ΧΑΡ. Καὶ δυνησόμεθα, ὦ Ἑρμῆ, δύ᾽ ὄντες ἀνα-* 4
θέσθαι ἀράμενοι τὸ Πήλιον ἢ τὴν Ὄσσαν;

ΕΡΜ. Διὰ τί δ᾽ οὐκ ἄν, ὦ Χάρων; ἢ ἀξιοῖς ἡμᾶς ἀγεννεστέρους εἶναι τοῖν βρεφυλλίοιν ἐκείνοιν, καὶ ταῦτα θεοὺς ὑπάρχοντας;

ΧΑΡ. Οὔκ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δοκεῖ μοι ἀπίθανόν τινα τὴν μεγαλουργίαν ἔχειν.

*ΕΡΜ. Εἰκότως· ἰδιώτης γὰρ εἶ, ὦ Χάρων, καὶ ἥκι-
στα ποιητικός· ὁ δὲ γεννάδας Ὅμηρος ἀπὸ δυοῖν στίχοιν
αὐτίκα ἡμῖν ἀμβατὸν ἐποίησε τὸν οὐρανόν, οὕτω ῥαδίως
συνθεὶς τὰ ὄρη. καὶ θαυμάζω, εἴ σοι ταῦτα τεράστια εἶναι
δοκεῖ τὸν Ἄτλαντα δηλαδὴ εἰδότι, ὃς τὸν πόλον αὐτὸν
εἷς ὢν φέρει ἀνέχων ἡμᾶς ἅπαντας. ἀκούεις δέ γε ἴσως
καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ πέρι τοῦ Ἡρακλέους, ὡς διαδέ-
ξαιτό ποτε αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν Ἄτλαντα καὶ ἀναπαύσειε
496 πρὸς ὀλίγον τοῦ ἄχθους ὑποθεὶς ἑαυτὸν τῷ φορτίῳ.*

ΧΑΡ. Ἀκούω καὶ ταῦτα· εἰ δὲ ἀληθῆ, σὺ ἄν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ οἱ ποιηταὶ εἰδείητε.

ΕΡΜ. Ἀληθέστατα, ὦ Χάρων. ἢ τίνος γὰρ ἕνεκα σοφοὶ ἄνδρες ἐψεύδοντο ἄν; ὥστε ἀναμοχλεύωμεν τὴν Ὄσσαν πρῶτον, ὥσπερ ἡμῖν ὑφηγεῖται τὸ ἔπος καὶ ὁ ἀρχιτέκτων,

αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον.

ὁρᾷς ὅπως ῥᾳδίως ἅμα καὶ ποιητικῶς ἐξειργάσμεθα. φέρ' οὖν ἀναβὰς ἴδω, εἰ ταῦτα ἱκανὰ ἢ καὶ ἐποικοδομεῖν δεήσει.
5 5. παπαῖ, κάτω ἔτι ἐσμὲν ἐν ὑπωρείᾳ τοῦ οὐρανοῦ· ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν ἑῴων μόγις Ἰωνία καὶ Λυδία φαίνεται, ἀπὸ δὲ τῆς ἑσπέρας οὐ πλέον Ἰταλίας καὶ Σικελίας, ἀπὸ δὲ τῶν ἀρκτῴων τὰ ἐπὶ τάδε τοῦ Ἴστρου μόνον, κἀκεῖθεν ἡ Κρήτη οὐ πάνυ σαφῶς. μετακινητέα ἡμῖν, ὦ πορθμεῦ, καὶ ἡ Οἴτη, ὡς ἔοικεν, εἶτα ὁ Παρνασσὸς ἐπὶ πᾶσιν.

ΧΑΡ. Οὕτω ποιῶμεν. ὅρα μόνον μὴ λεπτότερον ἐξεργασώμεθα τὸ ἔργον ἀπομηκύναντες πέρα τοῦ πιθανοῦ, εἶτα συγκαταρριφέντες αὐτῷ πικρᾶς τῆς Ὁμήρου οἰκοδομικῆς πειραθῶμεν ξυντριβέντες τῶν κρανίων.

ΕΡΜ. Θάρρει· ἀσφαλῶς γὰρ ἕξει ἅπαντα. μετατίθει τὴν Οἴτην· ἐπικυλινδέσθω ὁ Παρνασσός. ἰδοὺ δή, ἐπάνειμι αὖθις· εὖ ἔχει· πάντα ὁρῶ· ἀνάβαινε ἤδη καὶ σύ.

ΧΑΡ. Ὄρεξον, ω Ἑρμῆ, τὴν χεῖρα· οὐ γὰρ ἐπὶ μικράν με ταύτην τὴν μηχανὴν ἀναβιβάζεις.

ΕΡΜ. Εἴ γε καὶ ἰδεῖν ἐθέλεις, ὦ Χάρων, ἅπαντα· 497
οὐκ ἔνι δὲ ἄμφω καὶ ἀσφαλῆ καὶ φιλοθεάμονα εἶναι. ἀλλ' ἔχου μου τῆς δεξιᾶς καὶ φείδου μὴ κατὰ τοῦ ὀλισθηροῦ πατεῖν. εὖ γε, ἀνελήλυθας καὶ σύ· καὶ ἐπεδήπερ δικόρυμβος ὁ Παρνασσός ἐστι, μίαν ἑκάτερος ἄκραν ἀπολαβόμενος καθεζώμεθα· σὺ δέ μοι ἤδη ἐν κύκλῳ περιβλέπων ἐπισκόπει ἅπαντα.

6 6. ΧΑΡ. Ὁρῶ γῆν πολλὴν καὶ λίμνην τινὰ μεγάλην περιρρέουσαν καὶ ὄρη καὶ ποταμοὺς τοῦ Κωκυτοῦ καὶ Πυριφλεγέθοντος μείζονας καὶ ἀνθρώπους πάνυ σμικροὺς καί τινας φωλεοὺς αὐτῶν.

ΕΡΜ. Πόλεις ἐκεῖναί εἰσιν, οὓς φωλεοὺς εἶναι νομίζεις.

ΧΑΡ. Οἶσθα οὖν, ὦ Ἑρμῆ, ὡς οὐδὲν ἡμῖν πέπρακται, ἀλλὰ μάτην τὸν Παρνασσὸν αὐτῇ Κασταλίᾳ καὶ τὴν Οἴτην καὶ τὰ ἄλλα ὄρη μετεκινήσαμεν;

ΕΡΜ. Ὅτι τί;

ΧΑΡ. Οὐδὲν ἀκριβὲς ἔγωγε ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ὁρῶ· ἐδεόμην δὲ οὐ πόλεις καὶ ὄρη αὐτὸ μόνον ὥσπερ ἐν γραφαῖς ὁρᾶν, ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς καὶ ἃ πράττουσι καὶ οἷα λέγουσιν, ὥσπερ ὅτε με τὸ πρῶτον ἐντυχὼν εἶδες γελῶντα καὶ ἤρου με ὅ τι γελῴην· ἀκούσας γάρ τινος ἥσθην ἐς ὑπερβολήν.

ΕΡΜ. Τί δὲ τοῦτο ἦν;

ΧΑΡ. Ἐπὶ δεῖπνον, οἶμαι, κληθεὶς ὑπό τινος τῶν φίλων ἐς τὴν ὑστεραίαν, Μάλιστα ἥξω, ἔφη, καὶ μεταξὺ λέγοντος ἀπὸ τοῦ τέγους κεραμὶς ἐμπεσοῦσα οὐκ οἶδ' ὅπως [τοῦ οἰκήματος] ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἐγέλασα οὖν, οὐκ ἐπι-
498 τελέσαντος τὴν ὑπόσχεσιν. ἔοικα δὲ καὶ νῦν ὑποκαταβήσεσθαι, ὡς μᾶλλον βλέποιμι καὶ ἀκούοιμι.

7. ΕΡΜ. Ἔχ' ἀτρέμας· καὶ τοῦτο γὰρ ἐγὼ ἰάσομαί 7
σοι καὶ ὀξυδερκέστατον ἐν βραχεῖ ἀποφανῶ παρ' Ὁμήρου τινὰ καὶ πρὸς τοῦτο ἐπῳδὴν λαβών, κἀπειδὰν εἴπω τὰ ἔπη, μέμνησο μηκέτι ἀμβλυώττειν, ἀλλὰ σαφῶς πάντα ὁρᾶν.

ΧΑΡ. Λέγε μόνον.

ΕΡΜ. Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἠμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.

τί ἐστιν; ἤδη ὁρᾷς;

ΧΑΡ. Ὑπερφυῶς γε· τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμέ· ὥστε σὺ τὸ ἐπὶ τούτῳ προσδίδασκέ με καὶ ἀποκρίνου ἐρωτῶντι. ἀλλ' εἰ βούλει κἀγὼ κατὰ τὸν Ὅμηρον ἐρήσομαί σε, ὡς μάθῃς οὐδ' αὐτὸν ἀμελέτητον ὄντα με τῶν Ὁμήρου.

ΕΡΜ. Καὶ πόθεν σὺ ἔχεις τι τῶν ἐκείνου εἰδέναι
499 ναύτης ἀεὶ καὶ πρόσκωπος ὤν;

ΧΑΡ. Ὁρᾷς; ὀνειδιστικὸν τοῦτο ἐς τὴν τέχνην. ἐγὼ δέ, ὁπότε διεπόρθμευον αὐτὸν ἀποθανόντα, πολλὰ ῥαψῳδοῦντος παρακούσας ἐνίων ἔτι μέμνημαι· καίτοι χειμὼν

ἡμᾶς οὐ μικρὸς τότε κατελάμβανεν. ἐπεὶ γὰρ ἤρξατο ᾄδειν οὐ πάνυ αἴσιόν τινα ᾠδὴν τοῖς πλέουσιν, ὡς ὁ Ποσειδῶν συνήγαγε τὰς νεφέλας καὶ ἐτάραξε τὸν πόντον ὥσπερ τορύνην τινὰ ἐμβαλὼν τὴν τρίαιναν καὶ πάσας τὰς θυέλλας ὠρόθυνε καὶ ἄλλα πολλά, κυκῶν τὴν θάλατταν ὑπὸ τῶν ἐπῶν, χειμὼν ἄφνω καὶ γνόφος ἐμπεσὼν ὀλίγου δεῖν περιέτρεψεν ἡμῖν τὴν ναῦν· ὅτε περ καὶ ναυτιάσας ἐκεῖνος ἀπήμεσε τῶν ῥαψῳδιῶν τὰς πολλὰς αὐτῇ Σκύλλῃ καὶ Χαρύβδει καὶ Κύκλωπι. οὐ χαλεπὸν οὖν ἦν ἐκ τοσούτου
8 ἐμέτου ὀλίγα γοῦν διαφυλάττειν. 8. εἰπὲ γάρ μοι·

τίς γὰρ ὅδ' ἐστὶ πάχιστος ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
ἔξοχος ἀνθρώπων κεφαλὴν καὶ εὐρέας ὤμους; 500

ΕΡΜ. Μίλων οὗτος ὁ ἐκ Κρότωνος ἀθλητής. ἐπικροτοῦσι δ' αὐτῷ οἱ Ἕλληνες, ὅτι τὸν ταῦρον ἀράμενος φέρει διὰ τοῦ σταδίου μέσου.

ΧΑΡ. Καὶ πόσῳ δικαιότερον ἂν ἐμέ, ὦ Ἑρμῆ, ἐπαινοῖεν, ὃς αὐτόν σοι τὸν Μίλωνα μετ' ὀλίγον ξυλλαβὼν ἐνθήσομαι ἐς τὸ σκαφίδιον, ὁπόταν ἥκῃ πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ ἀναλωτοτάτου τῶν ἀνταγωνιστῶν καταπαλαισθεὶς τοῦ Θανάτου, μηδὲ ξυνεὶς ὅπως αὐτὸν ὑποσκελίζει; κᾆτα οἰμώξεται ἡμῖν δηλαδὴ μεμνημένος τῶν στεφάνων τούτων καὶ τοῦ κρότου· νῦν δὲ μέγα φρονεῖ θαυμαζόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ ταύρου φορᾷ. τί δ' οὖν οἰηθῶμεν; ἆρα ἐλπίζειν αὐτὸν καὶ τεθνήξεσθαί ποτε;

ΕΡΜ. Πόθεν ἐκεῖνος θανάτου νῦν μνημονεύσειεν ἂν ἐν ἀκμῇ τοσαύτῃ;

ΧΑΡ. Ἔα τοῦτον οὐκ εἰς μακρὰν γέλωτα ἡμῖν παρέξοντα, ὁπόταν πλέῃ μηδ' ἐμπίδα [ἡμῖν] οὐχ ὅπως ταῦρον 501
9 ἔτι ἄρασθαι δυνάμενος. 9. σὺ δέ μοι ἐκεῖνο εἰπέ,

τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος ὁ σεμνὸς ἀνήρ;

οὐχ Ἕλλην, ὡς ἔοικεν ἀπὸ γοῦν τῆς στολῆς.

ΕΡΜ. Κῦρος, ὦ Χάρων, ὁ Καμβύσου, ὃς τὴν ἀρχὴν πάλαι Μήδων ἐχόντων νῦν Περσῶν ἤδη ἐποίησεν εἶναι· καὶ Ἀσσυρίων δ' ἔναγχος οὗτος ἐκράτησε καὶ Βαβυλῶνα παρεστήσατο καὶ νῦν ἐλασείοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν, ὡς καθελὼν τὸν Κροῖσον ἄρχειν ἁπάντων.

ΧΑΡ. Ὁ Κροῖσος δὲ ποῦ ποτε κἀκεῖνός ἐστιν;

ΕΡΜ. Ἐκεῖσε ἀπόβλεψον ἐς τὴν μεγάλην ἀκρόπολιν τὴν τὸ τριπλοῦν τεῖχος· Σάρδεις ἐκεῖναι, καὶ τὸν Κροῖσον
502 αὐτὸν ὁρᾷς ἤδη ἐπὶ κλίνης χρυσῆς καθήμενον Σόλωνι τῷ Ἀθηναίῳ διαλεγόμενον. βούλει ἀκούσωμεν αὐτῶν ὅ τι καὶ λέγουσι;

ΧΑΡ. Πάνυ μὲν οὖν.

10. *ΚΡΟΙΣ.* Ὦ ξένε, Ἀθηναῖε, εἶδες γάρ μου τὸν 10
πλοῦτον καὶ τοὺς θησαυροὺς καὶ ὅσος ἄσημος χρυσός ἐστιν ἡμῖν καὶ τὴν ἄλλην πολυτέλειαν, εἰπέ μοι, τίνα ἡγῇ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατον εἶναι.

ΧΑΡ. Τί ἄρα ὁ Σόλων ἐρεῖ;

ΕΡΜ. Θάρρει· οὐδὲν ἀγεννές, ὦ Χάρων.

ΣΟΛ. Ὦ Κροῖσε, ὀλίγοι μὲν οἱ εὐδαίμονες· ἐγὼ δὲ ὧν οἶδα Κλέοβιν καὶ Βίτωνα ἡγοῦμαι εὐδαιμονεστάτους γενέσθαι, τοὺς τῆς ἱερείας παῖδας τῆς Ἀργόθεν,

[*ΧΑΡ.* Φησὶν οὗτος] τοὺς ἅμα πρῴην ἀποθανόντας, ἐπεὶ τὴν μητέρα ὑποδύντες εἵλκυσαν ἐπὶ τῆς ἀπήνης ἄχρι πρὸς τὸ ἱερόν.

ΚΡΟΙΣ. Ἔστω· ἐχέτωσαν ἐκεῖνοι τὰ πρῶτα τῆς εὐδαι-
503 μονίας. ὁ δεύτερος δὲ τίς ἂν εἴη;

ΣΟΛ. Τέλλος ὁ Ἀθηναῖος, ὃς εὖ τε ἐβίω καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

ΚΡΟΙΣ. Ἐγὼ δέ, ὦ κάθαρμα, οὔ σοι δοκῶ εὐδαίμων εἶναι;

ΣΟΛ. Οὐδέπω οἶδα, ὦ Κροῖσε, ἢν μὴ πρὸς τὸ τέλος ἀφίκῃ τοῦ βίου· ὁ γὰρ θάνατος ἀκριβὴς ἔλεγχος τῶν τοιούτων καὶ τὸ ἄχρι πρὸς τὸ τέρμα εὐδαιμόνως διαβιῶναι.

ΧΑΡ. Κάλλιστα, ὦ Σόλων, ὅτι ἡμῶν οὐκ ἐπιλέλησαι, ἀλλὰ [παρὰ] τὸ πορθμεῖον αὐτὸ ἀξιοῖς γίνεσθαι τὴν περὶ
τῶν τοιούτων κρίσιν. 11. ἀλλὰ τίνας ἐκείνους ὁ Κροῖσος 11
ἐκπέμπει ἢ τί ἐπὶ τῶν ὤμων φέρουσι;

ΕΡΜ. Πλίνθους τῷ Πυθίῳ χρυσᾶς ἀνατίθησι μισθὸν τῶν χρησμῶν, ὑφ' ὧν καὶ ἀπολεῖται μικρὸν ὕστερον· φιλόμαντις δὲ ὁ ἀνὴρ ἐκτόπως.

ΧΑΡ. Ἐκεῖνο γάρ ἐστιν ὁ χρυσός, τὸ λαμπρὸν ὃ ἀπο-

στίλβει, τὸ ὕπωχρον, μετ᾽ ἐρυθήματος; νῦν γὰρ πρῶτον 504
εἶδον ἀκούων ἀεί.

ΕΡΜ. Ἐκεῖνο, ὦ Χάρων, τὸ ἀοίδιμον ὄνομα καὶ περιμάχητον.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν οὐχ ὁρῶ ὅ τι ἀγαθὸν αὐτῷ πρόσεστιν, εἰ μὴ ἄρα ἓν τοῦτο μόνον, ὅτι βαρύνονται οἱ φέροντες αὐτό.

ΕΡΜ. Οὐ γὰρ οἶσθα ὅσοι πόλεμοι διὰ τοῦτο καὶ ἐπιβουλαὶ καὶ λῃστήρια καὶ ἐπιορκίαι καὶ φόνοι καὶ δεσμὰ καὶ πλοῦς μακρὸς καὶ ἐμπορίαι [καὶ δουλεῖαι];

ΧΑΡ. Διὰ τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, τὸ μὴ πολὺ τοῦ χαλκοῦ διαφέρον; οἶδα γὰρ τὸν χαλκόν, ὀβολόν, ὡς οἶσθα, παρὰ τῶν καταπλεόντων ἑκάστου ἐκλέγων.

ΕΡΜ. Ναί· ἀλλ᾽ ὁ χαλκὸς μὲν πολύς, ὥστε οὐ πάνυ σπουδάζεται ὑπ᾽ αὐτῶν· τοῦτον δὲ ὀλίγον ἐκ πολλοῦ τοῦ βάθους οἱ μεταλλεύοντες ἀνορύττουσι· πλὴν ἀλλ᾽ ἐκ τῆς γῆς καὶ οὗτος ὥσπερ ὁ μόλυβδος καὶ τὰ ἄλλα.

ΧΑΡ. Δεινήν τινα λέγεις τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀβελ- 505
τερίαν, οἳ τοσοῦτον ἔρωτα ἐρῶσιν ὠχροῦ καὶ βαρέος κτήματος.

ΕΡΜ. Ἀλλ᾽ οὐ Σόλων γε ἐκεῖνος, ὦ Χάρων, ἐρᾶν αὐτοῦ φαίνεται, ὡς ὁρᾷς· καταγελᾷ γὰρ τοῦ Κροίσου καὶ τῆς μεγαλαυχίας τοῦ βαρβάρου, καί μοι δοκεῖν ἐρέσθαι τι βούλεται αὐτόν· ἐπακούσωμεν οὖν.

12 12. *ΣΟΛ. Εἰπέ μοι, ὦ Κροῖσε, οἴει γάρ τι δεῖσθαι τῶν πλίνθων τούτων τὸν Πύθιον;*

ΚΡΟΙΣ. Νὴ Δία· οὐ γάρ ἐστιν αὐτῷ ἐν Δελφοῖς ἀνάθημα οὐδὲν τοιοῦτον.

ΣΟΛ. Οὐκοῦν μακάριον οἴει τὸν θεὸν ἀποφανεῖν, εἰ κτήσαιτο ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ πλίνθους χρυσᾶς;

ΚΡΟΙΣ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΟΛ. Πολλήν μοι λέγεις, ὦ Κροῖσε, πενίαν ἐν τῷ οὐρανῷ, εἰ ἐκ Λυδίας μεταστέλλεσθαι τὸ χρυσίον δεήσει αὐτούς, ἢν ἐπιθυμήσωσι.

ΚΡΟΙΣ. Ποῦ γὰρ τοσοῦτος ἂν γένοιτο χρυσὸς ὅσος παρ᾽ ἡμῖν;

ΣΟΛ. Εἰπέ μοι, σίδηρος δὲ φύεται ἐν Λυδίᾳ;

506 *ΚΡΟΙΣ.* Οὐ πάνυ τι.

ΣΟΛ. Τοῦ βελτίονος ἄρα ἐνδεεῖς ἐστε.

ΚΡΟΙΣ. Πῶς ἀμείνων ὁ σίδηρος χρυσίου;

ΣΟΛ. Ἢν ἀποκρίνῃ μηδὲν ἀγανακτῶν, μάθοις ἄν.

ΚΡΟΙΣ. Ἐρώτα, ὦ Σόλων.

ΣΟΛ. Πότεροι ἀμείνους οἱ σώζοντές τινας ἢ οἱ σωζόμενοι πρὸς αὐτῶν;

ΚΡΟΙΣ. Οἱ σώζοντες δηλαδή.

ΣΟΛ. Ἆρ' οὖν, ἢν Κῦρος, ὡς λογοποιοῦσί τινες, ἐπίῃ Λυδοῖς, χρυσᾶς μαχαίρας σὺ ποιήσῃ τῷ στρατῷ, ἢ ὁ σίδηρος ἀναγκαῖος τότε;

ΚΡΟΙΣ. Ὁ σίδηρος δῆλον ὅτι.

ΣΟΛ. Καὶ εἴ γε μὴ τοῦτον παρασκευάσαιο, οἴχοιτο ἄν σοι ὁ χρυσὸς ἐς Πέρσας αἰχμάλωτος.

ΚΡΟΙΣ. Εὐφήμει, ἄνθρωπε.

ΣΟΛ. Μὴ γένοιτο μὲν οὕτω ταῦτα· φαίνῃ δ' οὖν
507 ἀμείνω τοῦ χρυσοῦ τὸν σίδηρον ὁμολογῶν.

ΚΡΟΙΣ. Οὐκοῦν καὶ τῷ θεῷ κελεύεις σιδηρᾶς πλίνθους ἀνατιθέναι με, τὸν δὲ χρυσὸν ὀπίσω αὖθις ἀνακαλεῖν;

ΣΟΛ. Οὐδὲ σιδήρου ἐκεῖνός γε δεήσεται, ἀλλ' ἤν τε χαλκὸν ἤν τε χρυσὸν ἀναθῇς, ἄλλοις μέν ποτε κτῆμα καὶ ἕρμαιον ἔσῃ ἀνατεθεικὼς ἢ Φωκεῦσιν ἢ Βοιωτοῖς ἢ Δελφοῖς αὐτοῖς ἤ τινι τυράννῳ ἢ λῃστῇ, τῷ δὲ θεῷ ὀλίγον μέλει τῶν σῶν χρυσοποιῶν (+).

ΚΡΟΙΣ. Ἀεὶ σύ μου τῷ πλούτῳ προσπολεμεῖς καὶ φθονεῖς.

13. *ΕΡΜ.* Οὐ φέρει ὁ Λυδός, ὦ Χάρων, τὴν παρρησίαν καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων, ἀλλὰ ξένον αὐτῷ 13
δοκεῖ τὸ πρᾶγμα, πένης ἄνθρωπος οὐχ ὑποπτήσσων, τὸ δὲ παριστάμενον ἐλευθέρως λέγων. μεμνήσεται δ' οὖν
508 μικρὸν ὕστερον τοῦ Σόλωνος, ὅταν αὐτὸν δέῃ ἁλόντα ἐπὶ τὴν πυρὰν ὑπὸ τοῦ Κύρου ἀναχθῆναι· ἤκουσα γὰρ τῆς Κλωθοῦς πρῴην ἀναγινωσκούσης τὰ ἑκάστῳ ἐπικεκλωσμένα, ἐν οἷς καὶ ταῦτα ἐγέγραπτο, Κροῖσον μὲν ἁλῶναι ὑπὸ Κύρου, Κῦρον δὲ αὐτὸν ὑπ' ἐκεινησὶ τῆς Μασσαγέ-

τιδος ἀποθανεῖν. ὁρᾷς τὴν Σκυθίδα, τὴν ἐπὶ τοῦ ἵππου τούτου τοῦ λευκοῦ ἐξελαύνουσαν;

ΧΑΡ. Νὴ Δία.

ΕΡΜ. Τόμυρις ἐκείνη ἐστί, καὶ τὴν κεφαλήν γε ἀποτεμοῦσα τοῦ Κύρου αὕτη εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖ πλήρη αἵματος. ὁρᾷς δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν νεανίσκον; Καμβύσης ἐκεῖνός ἐστιν· οὗτος βασιλεύσει μετὰ τὸν πατέρα καὶ 509
μυρία σφαλεὶς ἔν τε τῇ Λιβύῃ καὶ Αἰθιοπίᾳ τὸ τελευταῖον μανεὶς ἀποθανεῖται ἀποκτείνας τὸν Ἆπιν.

ΧΑΡ. Ὢ πολλοῦ γέλωτος, ἀλλὰ νῦν τίς ἂν αὐτοὺς προσβλέψειεν οὕτως ὑπερφρονοῦντας τῶν ἄλλων; ἢ τίς ἂν πιστεύσειεν ὡς μετ' ὀλίγον οὗτος μὲν αἰχμάλωτος ἔσται,
14 *οὗτος δὲ τὴν κεφαλὴν ἕξει ἐν ἀσκῷ αἵματος;* 14. *ἐκεῖνος δὲ τίς ἐστιν, ὦ Ἑρμῆ, ὁ τὴν πορφυρᾶν ἐφεστρίδα ἐμπεπορπημένος, ὁ τὸ διάδημα, ᾧ τὸν δακτύλιον ὁ μάγειρος ἀναδίδωσι τὸν ἰχθὺν ἀνατεμών,*

νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ; βασιλεὺς δέ τις εὔχεται εἶναι. 510

ΕΡΜ. Εὖ γε παρῳδεῖς [ἤδη], ὦ Χάρων. ἀλλὰ Πολυκράτην ὁρᾷς τὸν Σαμίων τύραννον πανευδαίμονα ἡγούμενον εἶναι· ἀτὰρ καὶ οὗτος αὐτὸς ὑπὸ τοῦ παρεστῶτος οἰκέτου Μαιανδρίου προδοθεὶς Ὀροίτῃ τῷ σατράπῃ ἀνασκολοπισθήσεται ὁ ἄθλιος ἐκπεσὼν τῆς εὐδαιμονίας ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου· καὶ ταῦτα γὰρ τῆς Κλωθοῦς ἐπήκουσα.

ΧΑΡ. ἄγαμαι Κλωθοῦς, γεννικῶς καῖ' αὐτούς, ὦ βελτίστη, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπότεμνε καὶ ἀνασκολόπιζε, ὡς εἰδῶσιν ἄνθρωποι ὄντες· ἐν τοσούτῳ δὲ ἐπαιρέσθωσαν ἀφ' ὑψηλοτέρου ἀλγεινότερον καταπεσούμενοι. ἐγὼ δὲ γελάσομαι τότε γνωρίσας αὐτῶν ἕκαστον γυμνὸν ἐν τῷ σκαφιδίῳ μήτε τὴν πορφυρίδα μήτε τιάραν ἢ κλίνην χρυσῆν 511
κομίζοντας.

15 15. *ΕΡΜ. Καὶ τὰ μὲν τούτων ὧδε ἕξει. τὴν δὲ πληθὺν ὁρᾷς, ὦ Χάρων, τοὺς πλέοντας αὐτῶν, τοὺς πολεμοῦντας, τοὺς δικαζομένους, τοὺς γεωργοῦντας, τοὺς δανείζοντας, τοὺς προσαιτοῦντας;*

ΧΑΡ. Ὁρῶ ποικίλην τινὰ τὴν τύρβην καὶ μεστὸν ταραχῆς τὸν βίον καὶ τὰς πόλεις γε αὐτῶν ἐοικυίας τοῖς

σμήνεσιν, ἐν οἷς ἅπας μὲν ἴδιόν τι κέντρον ἔχει καὶ τὸν πλησίον κεντεῖ, ὀλίγοι δέ τινες ὥσπερ σφῆκες ἄγουσι καὶ φέρουσι τὸ ὑποδεέστερον. ὁ δὲ περιπετόμενος αὐτοὺς ἐκ τἀφανοῦς οὗτος ὄχλος τίνες εἰσίν;

ΕΣΜ. Ἐλπίδες, ὦ Χάρων, καὶ δείματα καὶ ἄνοιαι καὶ
512 ἡδοναὶ καὶ φιλαργυρίαι καὶ ὀργαὶ καὶ μίση καὶ τὰ τοιαῦτα. τούτων δὲ ἡ ἄνοια μὲν κάτω ξυναναμέμικται αὐτοῖς καὶ ξυμπολιτεύεται, καὶ νὴ Δία καὶ τὸ μῖσος καὶ ἡ ὀργὴ καὶ ζηλοτυπία καὶ ἀμαθία καὶ ἀπορία καὶ φιλαργυρία, ὁ φόβος δὲ καὶ αἱ ἐλπίδες ὑπεράνω πετόμενοι ὁ μὲν ἐμπίπτων ἐκπλήττει, ἐνίοτε καὶ ὑποπτήσσειν ποιεῖ, αἱ δ' ἐλπίδες ὑπὲρ κεφαλῆς αἰωρούμεναι, ὁπόταν μάλιστα οἴηταί τις ἐπιλήψεσθαι αὐτῶν, ἀναπτάμεναι οἴχονται κεχηνότας αὐτοὺς ἀπολιποῦσαι, ὅπερ καὶ τὸν Τάνταλον κάτω πάσχοντα ὁρᾷς ὑπὸ τοῦ ὕδατος. 16. ἢν δὲ ἀτενίσῃς, κατό- 16
ψει καὶ τὰς Μοίρας ἄνω ἐπικλωθούσας ἑκάστῳ τὸν ἄτρακτον, ἀφ' οὗ ἠρτῆσθαι ξυμβέβηκεν ἅπαντας ἐκ λεπτῶν νημάτων. ὁρᾷς καθάπερ ἀράχνιά τινα καταβαίνοντα ἐφ' ἕκαστον ἀπὸ τῶν ἀτράκτων;

ΧΑΡ. Ὁρῶ πάνυ λεπτὸν ἑκάστῳ νῆμα ἐπιπεπλεγμένον γε τὰ πολλά, τοῦτο μὲν ἐκείνῳ, ἐκεῖνο δὲ ἄλλῳ.

ΕΡΜ. Εἰκότως, ὦ πορθμεῦ· εἵμαρται γὰρ ἐκείνῳ μὲν ὑπὸ τούτου φονευθῆναι, τούτῳ δὲ ὑπ' ἄλλου, καὶ κληρονομῆσαί γε τοῦτον μὲν ἐκείνου, ὅτου ἂν ᾖ μικρότερον τὸ νῆμα, ἐκεῖνον δὲ αὖ τούτου· τοιόνδε γάρ τι ἡ ἐπιπλοκὴ δηλοῖ. ὁρᾷς δ' οὖν ἀπὸ λεπτοῦ κρεμαμένους ἅπαν-
513 τας; καὶ οὗτος μὲν ἀνασπασθεὶς ἄνω μετέωρός ἐστι καὶ μετὰ μικρὸν καταπεσών, ἀπορραγέντος τοῦ λίνου, ἐπειδὰν μηκέτι ἀντέχῃ πρὸς τὸ βάρος, μέγαν τὸν ψόφον ἐργάσεται, οὗτος δὲ ὀλίγον ἀπὸ γῆς αἰωρούμενος, ἢν καὶ πέσῃ, ἀψοφητὶ πεσεῖται, μόλις καὶ τοῖς γείτοσιν ἐξακουσθέντος τοῦ πτώματος.

ΧΑΡ. Παγγέλοια ταῦτα, ὦ Ἑρμῆ.

17. ΕΡΜ. Καὶ μὴν οὐδ' εἰπεῖν ἔχοις ἂν κατὰ τὴν 17
ἀξίαν, ὅπως ἐστὶ καταγέλαστα, ὦ Χάρων, καὶ μάλιστα αἱ ἄγαν σπουδαὶ αὐτῶν καὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἐλπίδων οἴχεσθαι

ἀναρπάστους γιγνομένους ὑπὸ τοῦ βελτίστου Θανάτου. ἄγγελοι δὲ καὶ ὑπηρέται αὐτοῦ μάλα πολλοί, ὡς ὁρᾷς, ἠπίαλοι καὶ πυρετοὶ καὶ φθόαι καὶ περιπνευμονίαι καὶ ξίφη καὶ λῃστήρια καὶ κώνεια καὶ δικασταὶ καὶ τύραννοι· καὶ τούτων οὐδὲν ὅλως αὐτοὺς εἰσέρχεται, ἔστ' ἂν εὖ πράττωσιν, ὅταν δὲ σφαλῶσι, πολὺ τὸ ὀττοτοῖ καὶ αἰαῖ καὶ ὤμοι. εἰ δ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐνενόουν ὅτι θνητοί τέ εἰσιν αὐτοὶ καὶ ὀλίγον τοῦτον χρόνον ἐπιδημήσαντες τῷ βίῳ ἀπίασιν ὥσπερ ἐξ ὀνείρατος πάντα ὑπὲρ γῆς ἀφέντες, ἔζων τε ἂν σωφρονέστερον καὶ ἧττον ἠνιῶντο ἀποθανόντες· νῦν δὲ εἰς ἀεὶ ἐλπίσαντες χρήσεσθαι τοῖς παροῦσιν, ἐπειδὰν ἐπιστὰς ὁ ὑπηρέτης καλῇ καὶ ἀπάγῃ πεδήσας τῷ πυρετῷ ἢ τῇ φθόῃ, ἀγανακτοῦσι πρὸς τὴν ἀγωγὴν οὔποτε προσ- 514
δοκήσαντες ἀποσπασθήσεσθαι αὐτῶν. ἢ τί γὰρ οὐκ ἂν ποιήσειεν ἐκεῖνος ὁ τὴν οἰκίαν σπουδῇ οἰκοδομούμενος καὶ τοὺς ἐργάτας ἐπισπέρχων, εἰ μάθοι ὅτι ἡ μὲν ἕξει τέλος αὐτῷ, ὁ δὲ ἄρτι ἐπιθεὶς τὸν ὄροφον ἄπεισι τῷ κληρονόμῳ καταλιπὼν ἀπολαύειν αὐτῆς, αὐτὸς δὲ οὐδὲ δειπνήσας ὁ ἄθλιος ἐν αὐτῇ; ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὁ χαίρων ὅτι ἄρρενα παῖδα τέτοκεν αὐτῷ ἡ γυνή, καὶ τοὺς φίλους διὰ τοῦτο ἑστιῶν καὶ τοὔνομα τοῦ πατρὸς τιθέμενος, εἰ ἠπίστατο ὡς ἑπτέτης γενόμενος ὁ παῖς τεθνήξεται, ἆρ' ἄν σοι δοκεῖ χαίρειν ἐπ' αὐτῷ γεννωμένῳ; ἀλλὰ τὸ αἴτιον, ὅτι τὸν μὲν εὐτυχοῦντα ἐπὶ τῷ παιδὶ ἐκεῖνον ὁρᾷ τὸν τοῦ ἀθλητοῦ πατέρα τοῦ Ὀλύμπια νενικηκότος, τὸν γείτονα δὲ τὸν ἐκκομίζοντα τὸ παιδίον οὐχ ὁρᾷ οὐδὲ οἶδεν ἀφ' οἵας αὐτῷ κρόκης ἐκρέματο. τοὺς μὲν γὰρ περὶ τῶν ὅρων
διαφερομένους ὁρᾷς, ὅσοι εἰσί, καὶ τοὺς συναγείροντας τὰ 515
χρήματα, εἶτα, πρὶν ἀπολαῦσαι αὐτῶν, καλουμένους ὑφ' ὧν εἶπον τῶν ἀγγέλων τε καὶ [τῶν] ὑπηρετῶν.

18 18. *ΧΑΡ.* Ὁρῶ ταῦτα πάντα καὶ πρὸς ἐμαυτόν γε ἐννοῶ τί τὸ ἡδὺ αὐτοῖς παρὰ τὸν βίον ἢ τί ἐκεῖνό ἐστιν, οὗ στερούμενοι ἀγανακτοῦσιν. ἢν γοῦν τοὺς βασιλέας ἴδῃ τις αὐτῶν, οἵπερ εὐδαιμονέστατοι εἶναι δοκοῦσιν, ἔξω τοῦ ἀβεβαίου καὶ ὡς φῂς ἀμφιβόλου τῆς τύχης, πλείω τῶν ἡδέων τὰ ἀνιαρὰ εὑρήσει προσόντα αὐτοῖς, φόβους καὶ

ταραχὰς καὶ μίση καὶ ἐπιβουλὰς καὶ ὀργὰς καὶ κολακείας·
τούτοις γὰρ ἅπαντες ξύνεισιν. ἐῶ πένθη καὶ νόσους καὶ
πάθη ἐξ ἰσοτιμίας δηλαδὴ ἄρχοντα αὐτῶν· ὅπου δὲ τὰ
τούτων πονηρά, λογίζεσθαι καιρὸς οἷα τὰ τῶν ἰδιωτῶν
ἂν εἴη. 19. ἐθέλω δ᾽ οὖν σοι, ὦ Ἑρμῆ, εἰπεῖν, ᾧτινι ἐοι- 19
κέναι μοι ἔδοξαν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ βίος ἅπας αὐτῶν.
ἤδη ποτὲ πομφόλυγας ἐν ὕδατι ἐθεάσω ὑπὸ κρουνῷ τινι
516 καταράττοντι ἀνισταμένας; τὰς φυσαλίδας λέγω, ἀφ᾽ ὧν
ξυναγείρεται ὁ ἀφρός· ἐκείνων τοίνυν αἱ μέν τινες μικραί
εἰσι καὶ αὐτίκα ἐκραγεῖσαι ἀπέσβησαν, αἱ δ᾽ ἐπὶ πλέον
διαρκοῦσι καὶ προσχωρουσῶν αὐταῖς τῶν ἄλλων [αὗται]
ὑπερφυσώμεναι ἐς μέγιστον ὄγκον αἴρονται, εἶτα μέντοι
κἀκεῖναι πάντως ἐξερράγησάν ποτε· οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως
γενέσθαι. τοῦτό ἐστιν ὁ ἀνθρώπου βίος· ἅπαντες ὑπὸ
πνεύματος ἐμπεφυσημένοι οἱ μὲν μείζους, οἱ δὲ ἐλάττους·
καὶ οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι καὶ ὠκύμορον τὸ φύσημα,
οἱ δὲ ἅμα τῷ ξυστῆναι ἐπαύσαντο· πᾶσι δ᾽ οὖν ἀπορρα-
γῆναι ἀναγκαῖον.

ΕΡΜ. Οὐδὲν χεῖρον σὺ τοῦ Ὁμήρου εἴκασας, ὦ Χά-
ρων, ὃς φύλλοις τὸ γένος αὐτῶν ὁμοιοῖ.

20. ΧΑΡ. Καὶ τοιοῦτοι ὄντες, ὦ Ἑρμῆ, ὁρᾷς οἷα ποι- 20
οῦσι καὶ ὡς φιλοτιμοῦνται πρὸς ἀλλήλους ἀρχῶν πέρι καὶ
τιμῶν καὶ κτήσεων ἁμιλλώμενοι, ἅπερ ἅπαντα καταλιπόν-
τας αὐτοὺς δεήσει ἕνα ὀβολὸν ἔχοντας ἥκειν παρ᾽ ἡμᾶς.
βούλει οὖν, ἐπείπερ ἐφ᾽ ὑψηλοῦ ἐσμέν, ἀναβοήσας παμ-
μέγεθες παραινέσω αὐτοῖς ἀπέχεσθαι μὲν τῶν ματαίων
πόνων, ζῆν δὲ ἀεὶ τὸν θάνατον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντας
λέγων, Ὦ μάταιοι, τί ἐσπουδάκατε περὶ ταῦτα; παύσασθε
κάμνοντες· οὐ γὰρ εἰς ἀεὶ βιώσεσθε· οὐδὲν τῶν ἐνταῦθα
517 σεμνῶν ἀΐδιόν ἐστιν, οὐδ᾽ ἂν ἀπάγοι τις αὐτῶν τι ξὺν
αὑτῷ ἀποθανών, ἀλλ᾽ ἀνάγκη αὐτὸν μὲν γυμνὸν οἴχεσθαι,
τὴν οἰκίαν δὲ καὶ τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ χρυσίον ἀεὶ ἄλλων
εἶναι καὶ μεταβάλλειν τοὺς δεσπότας. εἰ ταῦτα καὶ τὰ
τοιαῦτα ἐξ ἐπηκόου ἐμβοήσαιμι αὐτοῖς, οὐκ ἂν οἴει μεγάλα
ὠφεληθῆναι τὸν βίον καὶ σωφρονεστέρους ἂν γενέσθαι
παρὰ πολύ;

21 21. ΕΡΜ. Ὦ μακάριε, οὐκ οἶσθα, ὅπως αὐτοὺς ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀπάτη διατεθείκασιν, ὡς μηδ' ἂν τρυπάνῳ ἔτι διανοιχθῆναι αὐτοῖς τὰ ὦτα· τοσούτῳ κηρῷ ἔβυσαν αὐτά, οἷόν περ ὁ Ὀδυσσεὺς τοὺς ἑταίρους ἔδρασε δέει τῆς Σειρήνων ἀκροάσεως. πόθεν οὖν ἂν ἐκεῖνοι ἀκοῦσαι δυνηθεῖεν, ἢν καὶ σὺ κεκραγὼς διαρραγῇς; ὅπερ γὰρ παρ' ὑμῖν ἡ Λήθη δύναται, τοῦτο ἐνταῦθα ἡ ἄγνοια ἐργάζεται. πλὴν ἀλλ' εἰσὶν αὐτῶν ὀλίγοι οὐ παραδεδεγμένοι τὸν κηρὸν ἐς τὰ ὦτα πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποκλίνοντες, ὀξὺ δεδορκότες ἐς τὰ πράγματα καὶ κατεγνωκότες οἷά ἐστιν.

ΧΑΡ. Οὐκοῦν ἐκείνοις γοῦν ἐμβοήσωμεν;

ΕΡΜ. Περιττὸν καὶ τοῦτο, λέγειν πρὸς αὐτοὺς ἃ ἴσασιν. ὁρᾷς ὅπως ἀποσπάσαντες τῶν πολλῶν καταγελῶσι τῶν γιγνομένων καὶ οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἀρέσκονται αὐτοῖς, ἀλλὰ δῆλοί εἰσι δρασμὸν ἤδη βουλεύοντες παρ' ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ βίου; καὶ γὰρ καὶ μισοῦνται ἐλέγχοντες αὐτῶν τὰς ἀμαθίας. 518

ΧΑΡ. Εὖ γε, ὦ γεννάδαι· πλὴν πάνυ ὀλίγοι εἰσίν, ὦ Ἑρμῆ.

ΕΡΜ. Ἱκανοὶ καὶ οὗτοι. ἀλλὰ κατίωμεν ἤδη.

22 22. ΧΑΡ. Ἓν ἔτι ἐπόθουν, ὦ Ἑρμῆ, ἰδεῖν, καί μοι δείξας αὐτὸ ἐντελῆ ἔσῃ τὴν περιήγησιν πεποιημένος, τὰς ἀποθήκας τῶν σωμάτων [ἵνα κατορύττουσι, θεάσασθαι].

ΕΡΜ. Ἠρία, ὦ Χάρων, καὶ τύμβους καὶ τάφους καλοῦσι τὰ τοιαῦτα. πλὴν τὰ πρὸ τῶν πόλεων ἐκεῖνα τὰ χώματα ὁρᾷς καὶ τὰς στήλας καὶ πυραμίδας; ἐκεῖνα πάντα νεκροδοχεῖα καὶ σωματοφυλάκιά εἰσι.

ΧΑΡ. Τί οὖν ἐκείνους στεφανοῦσι τοὺς λίθους καὶ 519
χρίουσι μύρῳ; οἱ δὲ καὶ πυρὰν νήσαντες πρὸ τῶν χωμάτων καὶ βόθρον τινὰ ὀρύξαντες καίουσί τε ταυτὶ τὰ πολυτελῆ δεῖπνα καὶ ἐς τὰ ὀρύγματα οἶνον καὶ μελίκρατον, ὡς γοῦν εἰκάσαι, ἐκχέουσιν;

ΕΡΜ. Οὐκ οἶδα, ὦ πορθμεῦ, τί ταῦτα πρὸς τοὺς ἐν Ἅιδου· πεπιστεύκασι δ' γοῦν τὰς ψυχὰς ἀναπεμπομένας κάτωθεν δειπνεῖν μὲν ὡς οἷόν τε περιπετομένας τὴν κνῖσαν καὶ τὸν καπνόν, πίνειν δὲ ἀπὸ τοῦ βόθρου τὸ μελίκρατον.

ΧΑΡ. Ἐκείνους ἔτι πίνειν ἢ ἐσθίειν, ὧν τὰ κρανία
520 ξηρότατα; καίτοι γελοῖός εἰμι σοὶ λέγων ταῦτα ὁσημέραι κατάγοντι αὐτούς. οἶσθ᾽ οὖν, εἰ δύναιντ᾽ ἂν ἔτι ἀνελθεῖν ἅπαξ ὑποχθόνιοι γενόμενοι. ἐπεί τοι καὶ παγγέλοι᾽ ἄν, ὦ Ἑρμῆ, ἔπασχον, οὐκ ὀλίγα πράγματα ἔχων, εἰ ἔδει μὴ κατάγειν μόνον αὐτούς, ἀλλὰ καὶ αὖθις ἀνάγειν πιομένους. ὦ μάταιοι, τῆς ἀνοίας, οὐκ εἰδότες ἡλίκοις ὅροις διακέκριται τὰ νεκρῶν καὶ τὰ ζώντων πράγματα καὶ οἷα τὰ παρ᾽ ἡμῖν ἐστι καὶ ὅτι

κάτθαν᾽ ὁμῶς ὅ τ᾽ ἄτυμβος ἀνὴρ ὅς τ᾽ ἔλλαχε τύμβου,
ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ Ἶρος κρείων τ᾽ Ἀγαμέμνων·
Θερσίτῃ δ᾽ ἶσος Θέτιδος παῖς ἠϋκόμοιο.
πάντες δ᾽ εἰσὶν ὁμῶς νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
521 γυμνοί τε ξηροί τε κατ᾽ ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

23. *ΕΡΜ.* Ἡράκλεις, ὡς πολὺν τὸν Ὅμηρον ἐπαντλεῖς. 23
ἀλλ᾽ ἐπείπερ ἀνέμνησάς με, ἐθέλω σοι δεῖξαι τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον. ὁρᾷς τὸν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ; Σίγειον μὲν ἐκεῖνό ἐστι τὸ Τρωϊκόν· ἀντικρὺ δὲ ὁ Αἴας τέθαπται ἐν τῷ Ῥοιτείῳ.

ΧΑΡ. Οὐ μεγάλοι, ὦ Ἑρμῆ, οἱ τάφοι. τὰς πόλεις δὲ τὰς ἐπισήμους δεῖξόν μοι ἤδη, ἃς κάτω ἀκούομεν, τὴν Νίνον τὴν Σαρδαναπάλλου καὶ Βαβυλῶνα καὶ Μυκήνας καὶ Κλεωνὰς καὶ τὴν Ἴλιον αὐτήν· πολλοὺς γοῦν μέμνημαι διαπορθμεύσας ἐκεῖθεν, ὡς δέκα ὅλων ἐτῶν μὴ νεωλκῆσαι μηδὲ διαψῦξαι τὸ σκαφίδιον.

522 *ΕΡΜ.* Ἡ Νίνος μέν, ὦ πορθμεῦ, ἀπόλωλεν ἤδη καὶ οὐδὲ ἴχνος ἔτι λοιπὸν αὐτῆς, οὐδ᾽ ἂν εἴποις ὅπου ποτ᾽ ἦν· ἡ Βαβυλὼν δέ σοι ἐκείνη ἐστὶν ἡ εὔπυργος, ἡ τὸν μέγαν περίβολον, οὐ μετὰ πολὺ καὶ αὐτὴ ζητηθησομένη ὥσπερ ἡ Νίνος· Μυκήνας δὲ καὶ Κλεωνὰς αἰσχύνομαι δεῖξαί σοι, καὶ μάλιστα τὸ Ἴλιον. ἀποπνίξεις γὰρ εὖ οἶδ᾽ ὅτι τὸν Ὅμηρον κατελθὼν ἐπὶ τῇ μεγαληγορίᾳ τῶν ἐπῶν. πλὴν ἀλλὰ πάλαι μὲν ἦσαν εὐδαίμονες, νῦν δὲ τεθνᾶσι καὶ αὗται· ἀποθνήσκουσι γάρ, ὦ πορθμεῦ, καὶ πόλεις ὥσ-
523 περ ἄνθρωποι, καὶ τὸ παραδοξότατον, καὶ ποταμοὶ ὅλοι· Ἰνάχου γοῦν οὐδὲ τάφρος ἔτι ἐν Ἄργει καταλείπεται.

ΧΑΡ. Παπαῖ τῶν ἐπαίνων, Ὅμηρε, καὶ τῶν ὀνομάτων, Ἴλιος ἱρὴ καὶ εὐρυάγυια καὶ ἐϋκτίμεναι Κλεωναί.
24 24. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων τίνες ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ πολεμοῦντες ἢ ὑπὲρ τίνος ἀλλήλους φονεύουσιν;

ΕΡΜ. Ἀργείους ὁρᾷς, ὦ Χάρων, καὶ Λακεδαιμονίους καὶ τὸν ἡμιθνῆτα ἐκεῖνον στρατηγὸν Ὀθρυάδαν τὸν ἐπιγράφοντα τὸ τρόπαιον τῷ αὑτοῦ αἵματι.

ΧΑΡ. Ὑπὲρ τίνος δ' αὐτοῖς ὦ Ἑρμῆ, ὁ πόλεμος; 524

ΕΡΜ. Ὑπὲρ τοῦ πεδίου αὐτοῦ, ἐν ᾧ μάχονται.

ΧΑΡ. Ὢ τῆς ἀνοίας, οἵ γε οὐκ ἴσασιν ὅτι, κἂν ὅλην τὴν Πελοπόννησον αὐτοὶ κτήσωνται, μόγις ἂν ποδιαῖον ἕκαστος λάβοιεν τόπον παρὰ τοῦ Αἰακοῦ· τὸ δὲ πεδίον τοῦτο ἄλλοτε ἄλλοι γεωργήσουσι πολλάκις ἐκ βάθρων τὸ τρόπαιον ἀνασπάσαντες τῷ ἀρότρῳ.

ΕΡΜ. Οὕτω μὲν ταῦτα ἔσται· ἡμεῖς δὲ καταβάντες ἤδη καὶ κατὰ χώραν εὐθετήσαντες αὖθις τὰ ὄρη ἀπαλλαττώμεθα, ἐγὼ μὲν καθ' ἃ ἐστάλην, σὺ δὲ ἐπὶ τὸ πορθμεῖον· ἥξω δέ σοι καὶ αὐτὸς μετ' ὀλίγον νεκροστολῶν.

ΧΑΡ. Εὖ γε ἐποίησας, ὦ Ἑρμῆ· εὐεργέτης εἰς ἀεὶ ἀναγεγράψῃ. ὠνάμην δέ τι διὰ σὲ τῆς ἀποδημίας. — οἷά ἐστι τὰ τῶν κακοδαιμόνων ἀνθρώπων [πράγματα. βασιλεῖς, πλίνθοι χρυσαῖ, ἑκατόμβαι, μάχαι.] περὶ Χάρωνος δὲ οὐδεὶς λόγος.

ΠΕΡΙ ΘΥΣΙΩΝ. 525

1 1. Ἃ μὲν ἐν ταῖς θυσίαις οἱ μάταιοι πράττουσι καὶ ταῖς ἑορταῖς καὶ προσόδοις τῶν θεῶν καὶ ἃ αἰτοῦσι καὶ ἃ εὔχονται καὶ ἃ γιγνώσκουσι περὶ αὐτῶν, οὐκ οἶδ' εἴ τις οὕτω κατηφής ἐστι καὶ λελυπημένος ὅστις οὐ γελάσεται τὴν ἀβελτερίαν ἐπιβλέψας τῶν δρωμένων· καὶ πολύ γε, οἶμαι, πρότερον τοῦ γελᾶν πρὸς ἑαυτὸν ἐξετάσει πότερον εὐσεβεῖς αὐτοὺς χρὴ καλεῖν ἢ τοὐναντίον θεοῖς ἐχθροὺς καὶ κακοδαίμονας, οἵ γε οὕτω ταπεινὸν καὶ ἀγεννὲς τὸ θεῖον ὑπειλήφασιν, ὥστε εἶναι ἀνθρώπων ἐνδεὲς καὶ

κολακευόμενον ἥδεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν ἀμελούμενον· τὰ
γοῦν Αἰτωλικὰ πάθη καὶ τὰς τῶν Καλυδωνίων συμφορὰς
526 καὶ τοὺς τοσούτους φόνους καὶ τὴν Μελεάγρου διάλυσιν,
πάντα ταῦτα ἔργα φασὶν εἶναι τῆς Ἀρτέμιδος μεμψιμοι-
ρούσης, ὅτι μὴ παρελήφθη πρὸς τὴν θυσίαν ὑπὸ τοῦ Οἰ-
νέως· οὕτως ἄρα βαθέως καθίκετο αὐτῆς ἡ τῶν ἱερείων
διαμαρτία. καί μοι δοκῶ ὁρᾶν αὐτὴν ἐν τῷ οὐρανῷ τότε
μόνην τῶν ἄλλων θεῶν ἐς Οἰνέως πεπορευμένων, δεινὰ
ποιοῦσαν καὶ σχετλιάζουσαν οἵας ἑορτῆς ἀπολειφθήσεται.
2. τοὺς δ' αὖ Αἰθίοπας καὶ μακαρίους καὶ τρισευδαίμονας 2
527 εἴποι τις ἄν, εἴ γε ἀπομνημονεύει ἣν χάριν αὐτοῖς ὁ
Ζεὺς [ἐν ἀρχῇ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως] ἐπεδείξατο αὐ-
τὸν δώδεκα ἑξῆς ἡμέρας ἑστιάσασι (†), καὶ ταῦτα ἐπαγό-
μενον καὶ τοὺς ἄλλους θεούς. οὕτως οὐδέν, ὡς ἔοικεν,
ἀμισθὶ ποιοῦσιν ὧν ποιοῦσιν, ἀλλὰ πωλοῦσι τοῖς ἀν-
θρώποις τἀγαθά, καὶ ἔνεστι πρίασθαι παρ' αὐτῶν τὸ
μὲν ὑγιαίνειν, εἰ τύχοι, βοιδίου, τὸ δὲ πλουτεῖν βοῶν τετ-
τάρων, τὸ δὲ βασιλεύειν ἑκατόμβης, τὸ δὲ σῶν ἐπανελ-
528 θεῖν ἐξ Ἰλίου ἐς Πύλον ταύρων ἐννέα, καὶ τὸ ἐκ τῆς Αὐ-
λίδος ἐς Ἴλιον διαπλεῦσαι παρθένου βασιλικῆς· ἡ μὲν γὰρ
Ἑκάβη τὸ μὴ ἁλῶναι τὴν πόλιν τότε ἐπρίατο παρὰ τῆς
Ἀθηνᾶς βοῶν δώδεκα καὶ πέπλου. εἰκάζειν δὲ χρὴ πολλὰ
εἶναι καὶ ἀλεκτρυόνος καὶ στεφάνου καὶ λιβανωτοῦ μόνου
παρ' αὐτοῖς ὤνια. 3. ταῦτα δέ, οἶμαι, καὶ ὁ Χρύσης 3
ἐπιστάμενος ἅτε ἱερεὺς καὶ γέρων καὶ τὰ θεῖα σοφός, ἐπειδὴ
ἄπρακτος ἀπῄει παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὡς ἂν καὶ προ-
δανείσας τῷ Ἀπόλλωνι τὴν χάριν δικαιολογεῖται καὶ ἀπαι-
τεῖ τὴν ἀμοιβὴν καὶ μόνον οὐκ ὀνειδίζει λέγων· Ὦ βέλ-
τιστε Ἄπολλον, ἐγὼ μέν σου τὸν νεὼν τέως ἀστεφάνωτον
ὄντα πολλάκις ἐστεφάνωσα καὶ τοσαῦτά σοι μηρία ταύρων
τε καὶ αἰγῶν ἔκαυσα ἐπὶ τῶν βωμῶν, σὺ δὲ ἀμελεῖς μου
τοιαῦτα πεπονθότος καὶ παρ' οὐδὲν τίθεσαι τὸν εὐεργέ-
την. τοιγαροῦν οὕτω κατεδυσώπησεν αὐτὸν ἐκ τῶν λόγων,
ὥστε ἁρπασάμενος τὰ τόξα καὶ ὑπὲρ τοῦ ναυστάθμου κα-
θίσας ἑαυτὸν κατετόξευε τῷ λοιμῷ τοὺς Ἀχαιοὺς αὐταῖς
529 ἡμιόνοις καὶ κυσίν. 4. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ τοῦ Ἀπόλλωνος 4

ἐμνήσθην, βούλομαι καὶ τὰ ἄλλα εἰπεῖν, ἃ περὶ αὐτοῦ οἱ σοφοὶ τῶν ἀνθρώπων λέγουσιν, οὐχ ὅσα περὶ τοὺς ἔρωτας ἐδυστύχησεν οὐδὲ τοῦ Ὑακίνθου τὸν φόνον οὐδὲ τῆς Δάφνης τὴν ὑπεροψίαν, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ καταδικασθεὶς ἐπὶ τῷ τῶν Κυκλώπων θανάτῳ κἀξοστρακισθεὶς διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατεπέμφθη ἐς τὴν γῆν ἀνθρωπίνῃ χρησόμενος τῇ τύχῃ· ὅτε δὴ καὶ ἐθήτευσεν ἐν Θετταλίᾳ παρ᾽ Ἀδμήτῳ καὶ ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαομέδοντι, παρὰ τούτῳ μέν γε οὐ μόνος, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος ἀμφότεροι πλινθεύοντες ὑπ᾽ ἀπορίας καὶ ἐργαζόμενοι τὸ τεῖχος, καὶ οὐδὲ ἐντελῆ τὸν μισθὸν ἐκομίσαντο παρὰ τοῦ Φρυγός, ἀλλὰ προσώφειλεν αὐτοῖς πλέον ἢ τριάκοντα, φασί, δραχμὰς Τρωϊκάς.

5 5. *ἢ γὰρ οὐ ταῦτα σεμνολογοῦσιν οἱ ποιηταὶ περὶ τῶν θεῶν καὶ πολὺ τούτων μιαρώτερα περί τε Ἡφαίστου καὶ Προμηθέως καὶ Κρόνου καὶ Ῥέας καὶ σχεδὸν ὅλης τῆς τοῦ Διὸς οἰκίας; καὶ ταῦτα παρακαλέσαντες τὰς Μούσας συνῳδοὺς ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπῶν, ὑφ᾽ ὧν δὴ ἔνθεοι γενόμενοι ὡς τὸ εἰκὸς ᾄδουσιν, ὡς ὁ μὲν Κρόνος, ἐπειδὴ τάχιστα ἐξέτεμε τὸν πατέρα τὸν Οὐρανόν, ἐβασίλευέ τε ἐν αὐτῷ καὶ τὰ τέκνα κατήσθιεν ὥσπερ ὁ Ἀργεῖος Θυέστης·* 530 *ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς κλαπεὶς ὑπὸ τῆς Ῥέας ὑποβαλομένης τὸν λίθον ἐς τὴν Κρήτην ἐκτεθεὶς ὑπ᾽ αἰγὸς ἀνετράφη καθάπερ ὁ Τήλεφος ὑπ᾽ ἐλάφου [καὶ ὁ Πέρσης Κῦρος ὁ πρότερος ὑπὸ [τῆς] κυνός], εἶτ᾽ ἐξελάσας τὸν πατέρα καὶ ἐς τὸ δεσμωτήριον καταβαλὼν ἔσχε τὴν ἀρχὴν αὐτός· ἔγημε δὲ πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας, ὑστάτην δὲ [τὴν Ἥραν] τὴν ἀδελφὴν κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο καὶ Ἀσσυρίων νόμους· ἐρωτικὸς δὲ ὢν καὶ ἐς τὰ ἀφροδίσια ἐκκεχυμένος ῥᾳδίως ἐνέπλησε παίδων τὸν οὐρανόν, τοὺς μὲν ἐξ ὁμοτίμων ποιησάμενος, ἐνίους δὲ καὶ νόθους ἐκ τοῦ θνητοῦ καὶ ἐπιγείου γένους, ἄρτι μὲν ὁ γεννάδας γινόμενος χρυσός, ἄρτι δὲ ταῦρος ἢ κύκνος ἢ ἀετός, καὶ ὅλως ποικιλώτερος αὐτοῦ Πρωτέως· μόνην δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ἔφυσεν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ὑπ᾽ αὐτὸν ἀτεχνῶς τὸν ἐγκέφαλον συλλαβών· τὸν μὲν γὰρ Διόνυσον ἡμιτελῆ, φασίν, ἐκ τῆς μητρὸς ἔτι καομένης ἁρπάσας ἐν τῷ μηρῷ φέρων* 531

κατώρυξε κἆτα ἐξέτεκε τῆς ὠδῖνος ἐνστάσης. 6. ὅμοια 6
δὲ τούτοις καὶ περὶ τῆς Ἥρας ᾄδουσιν, ἄνευ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα ὁμιλίας ὑπηνέμιον αὐτὴν παῖδα γεννῆσαι τὸν Ἥφαιστον, οὐ μάλα εὐτυχῆ τοῦτον, ἀλλὰ βάναυσον καὶ χαλκέα καὶ πυρίτην ἐν καπνῷ τὸ πᾶν βιοῦντα καὶ σπινθήρων ἀνάπλεων οἷα δὴ καμινευτὴν καὶ οὐδὲ ἄρτιον τὼ πόδε· χωλευθῆναι γὰρ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πτώματος, ὁπότε ἐρρίφη ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ εἴ γε μὴ οἱ Λήμνιοι καλῶς ποιοῦντες ἔτι φερόμενον αὐτὸν ὑπεδέξαντο, καν ἐτεθνήκει ἡμῖν ὁ Ἥφαιστος ὥσπερ ὁ Ἀστυάναξ ἀπὸ τοῦ πύργου καταπεσών. καίτοι τὰ μὲν Ἡφαίστου μέτρια· τὸν δὲ Προμηθέα τίς οὐκ οἶδεν οἷα ἔπαθε, διότι καθ' ὑπερβολὴν φιλάνθρωπος ἦν; καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτον ἐς τὴν Σκυθίαν ἀγαγὼν ὁ Ζεὺς ἀνεσταύρωσεν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου καὶ τὸν ἀετὸν αὐτῷ παρακαταστήσας τὸ ἧπαρ ὁσημέ-
532 ραι ἐκκολάψοντα. 7. οὗτος μὲν οὖν ἐξετέλεσε τὴν κατα- 7
δίκην. ἡ Ῥέα δὲ — χρὴ γὰρ ἴσως καὶ ταῦτα εἰπεῖν — πῶς οὐκ ἀσχημονεῖ καὶ δεινὰ ποιεῖ, γραῦς μὲν ἤδη καὶ ἔξωρος οὖσα καὶ τοσούτων μήτηρ θεῶν, παιδεραστοῦσα δὲ ἔτι καὶ ζηλοτυποῦσα καὶ τὸν Ἄττιν ἐπὶ τῶν λεόντων περιφέρουσα, καὶ ταῦτα χρήσιμον μηκέτι εἶναι δυνάμενον; ὥστε πῶς ἂν ἔτι μέμφοιτό τις ἢ τῇ Ἀφροδίτῃ, ὅτι μοιχεύεται, ἢ τῇ Σελήνῃ πρὸς τὸν Ἐνδυμίωνα κατιούσῃ πολλάκις ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ; 8. φέρε δὲ ἤδη τούτων ἀφέμενοι 8
τῶν λόγων εἰς αὐτὸν ἀνέλθωμεν τὸν οὐρανὸν ποιητικῶς ἀναπτάμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν Ὁμήρῳ καὶ Ἡσιόδῳ ὁδὸν καὶ θεασώμεθα ὅπως ἕκαστον διακεκόσμηται τῶν ἄνω. καὶ ὅτι μὲν χαλκοῦς ἐστι τὰ ἔξω καὶ πρὸ ἡμῶν τοῦ Ὁμήρου λέγοντος ἠκούσαμεν· ὑπερβάντι δὲ [καὶ ἀνακύψαντι μικρὸν ἐς τὸ ἄνω] καὶ ἀτεχνῶς ἐπὶ τοῦ νώτου γενομένῳ χρυσοῦν τὸ δάπεδον καὶ φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται καὶ ἥλιος καθαρώτερος καὶ ἄστρα διαυγέστερα καὶ τὸ πᾶν ἡμέρα (†). εἰσιόντι δὲ πρῶτα μὲν οἰκοῦσιν αἱ Ὧραι· πυλωροῦσι γάρ· ἔπειτα δ' ἡ Ἶρις καὶ ὁ Ἑρμῆς
533 ὄντες ὑπηρέται καὶ ἀγγελιαφόροι τοῦ Διός, ἑξῆς δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸ χαλκεῖον ἀνάμεστον ἁπάσης τέχνης, μετὰ δὲ

αἱ τῶν θεῶν οἰκίαι καὶ τοῦ Διὸς τὰ βασίλεια, ταῦτα
9 πάντα περικαλλῆ τοῦ Ἡφαίστου κατασκευάσαντος. 9. „οἱ
δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι“ — πρέπει γάρ, οἶμαι, ἄνω
ὄντα μεγαληγορεῖν — ἀποσκοποῦσι [ἐς] τὴν γῆν καὶ πάντη
περιβλέπουσιν ἐπικύπτοντες, εἴ ποθεν ὄψονται πῦρ ἀνα-
πτόμενον ἢ ἀναφερομένην κνῖσαν „ἑλισσομένην περὶ κα-
πνῷ.“ κἂν μὲν θύῃ τις, εὐωχοῦνται πάντες ἐπικεχηνότες
τῷ καπνῷ καὶ τὸ αἷμα πίνοντες τοῖς βωμοῖς περιχεόμε-
νον ὥσπερ αἱ μυῖαι· ἢν δὲ οἰκόσιτοι ὦσι, νέκταρ καὶ
ἀμβροσία τὸ δεῖπνον. πάλαι μὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι συνει-
στιῶντο καὶ συνέπινον αὐτοῖς, ὁ Ἰξίων καὶ ὁ Τάνταλος·
ἐπεὶ δὲ ἦσαν ὑβρισταὶ καὶ λάλοι, ἐκεῖνοι μὲν ἔτι καὶ νῦν
κολάζονται, ἄβατος δὲ τῷ θνητῷ γένει καὶ ἀπόρρητος ὁ
10 οὐρανός. 10. τοιοῦτος ὁ βίος τῶν θεῶν. τοιγαροῦν καὶ
οἱ ἄνθρωποι συνῳδὰ τούτοις καὶ ἀκόλουθα περὶ τὰς
θρησκείας ἐπιτηδεύουσι· καὶ πρῶτον μὲν ὕλας ἀπετέμοντο
καὶ ὄρη ἀνέθεσαν καὶ ὄρνεα καθιέρωσαν καὶ φυτὰ ἐπεφή-
μισαν ἑκάστῳ θεῷ· μετὰ δὲ νειμάμενοι κατὰ ἔθνη σέ-
βουσι καὶ πολίτας αὐτῶν ἀποφαίνουσιν, ὁ μὲν Δήλιος
τὸν Ἀπόλλω, ὁ δὲ Ἀθηναῖος τὴν Ἀθηνᾶν — μαρτυρεῖται 534
γοῦν τὴν οἰκειότητα τῷ ὀνόματι — καὶ τὴν Ἥραν ὁ Ἀρ-
γεῖος καὶ ὁ Μυγδόνιος τὴν Ῥέαν καὶ τὴν Ἀφροδίτην ὁ
Πάφιος, οἱ δ' αὖ Κρῆτες οὐ γενέσθαι παρ' αὐτοῖς οὐδὲ
τραφῆναι μόνον τὸν Δία λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ τάφον αὐτοῦ
δεικνύουσι· καὶ ἡμεῖς ἄρα τοσοῦτον ἠπατήμεθα χρόνον
οἰόμενοι τὸν Δία βροντᾶν τε καὶ ὕειν καὶ τὰ ἄλλα πάντα
ἐπιτελεῖν, ὁ δὲ ἐλελήθει πάλαι τεθνεὼς παρὰ Κρησὶ τε-
11 θαμμένος. 11. ἔπειτα δὲ ναοὺς ἐγείραντες, ἵν' αὐτοῖς μὴ
ἄοικοι μηδὲ ἀνέστιοι δῆθεν ὦσιν, εἰκόνας αὐτοῖς ἀπει-
κάζουσι παρακαλέσαντες ἢ Πραξιτέλην ἢ Πολύκλειτον ἢ
Φειδίαν, οἱ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπου ἰδόντες ἀναπλάττουσι γε- 535
νειήτην μὲν τὸν Δία, παῖδα δ' εἰς ἀεὶ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ
τὸν Ἑρμῆν ὑπηνήτην καὶ τὸν Ποσειδῶνα κυανοχαίτην
καὶ γλαυκῶπιν τὴν Ἀθηνᾶν. ὅμως δ' οὖν οἱ παριόντες
ἐς τὸν νεὼν οὔτε τὸν ἐξ Ἰνδῶν ἐλέφαντα ἔτι οἴονται ὁρᾶν
οὔτε τὸ ἐκ τῆς Θρᾴκης μεταλλευθὲν χρυσίον, ἀλλ' αὐτὸν

τὸν Κρόνου καὶ Ῥέας ἐς γῆν ὑπὸ Φειδίου μετῳκισμένον
καὶ τὴν Πισαίων ἐρημίαν ἐπισκοπεῖν κεκελευσμένον, ἀγα-
πῶντα εἰ διὰ πέντε ὅλων ἐτῶν θύσει τις αὐτῷ πάρεργον
Ὀλυμπίων. 12. θέμενοι δὲ βωμοὺς καὶ προρρήσεις (†) καὶ 12
περιρραντήρια προσάγουσι τὰς θυσίας, βοῦν μὲν ἀρο-
536 τῆρα ὁ γεωργός, ἄρνα δὲ ὁ ποιμὴν καὶ αἶγα ὁ αἰπόλος,
ὁ δέ τις λιβανωτὸν ἢ πόπανον, ὁ δὲ πένης ἱλάσατο τὸν
θεὸν φιλήσας μόνον τὴν αὑτοῦ δεξιάν. ἀλλ' οἵ γε θύον-
τες — ἐπ' ἐκείνους γὰρ ἐπάνειμι — στεφανώσαντες τὸ
ζῷον καὶ πολύ γε πρότερον ἐξετάσαντες, εἰ ἐντελὲς [εἴη],
ἵνα μη[δὲ] τῶν ἀχρήστων τι κατασφάττωσι, προσάγουσι
τῷ βωμῷ καὶ φονεύουσιν ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ θεοῦ γοερόν
τι μυκώμενον καὶ ὡς τὸ εἰκὸς εὔφημοῦν καὶ ἡμίφωνον
ἤδη τῇ θυσίᾳ ἐπαυλοῦν. τίς οὐκ ἂν εἰκάσειεν ἥδεσθαι
ταῦτα ὁρῶντας τοὺς θεούς; 13. καὶ τὸ μὲν πρόγραμμά 13
φησι μὴ παριέναι ἐς τὸ εἴσω τῶν περιρραντηρίων, ὅστις
μὴ καθαρός ἐστι τὰς χεῖρας· ὁ δὲ ἱερεὺς αὐτὸς ἕστηκεν
ᾑμαγμένος καὶ ὥσπερ ὁ Κύκλωψ ἐκεῖνος ἀνατέμνων καὶ
τὰ ἔγκατα ἐξαιρῶν καὶ καρδιουλκῶν καὶ τὸ αἷμα τῷ βω-
μῷ περιχέων καὶ τί γὰρ οὐκ ἀσεβὲς ἐπιτελῶν; ἐπὶ πᾶσι
δὲ πῦρ ἀνακαύσας ἐπέθηκε φέρων αὐτῇ δορᾷ τὴν αἶγα
537 καὶ αὐτοῖς ἐρίοις τὸ πρόβατον· ἡ δὲ κνῖσα θεσπέσιος καὶ
ἱεροπρεπὴς χωρεῖ ἄνω καὶ εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ἠρέμα
διασκίδναται. ὁ μέν γε Σκύθης πάσας τὰς θυσίας ταύτας
ἀφεὶς καὶ ἡγησάμενος ταπεινὰς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τῇ
Ἀρτέμιδι παρίστησι καὶ οὕτως ποιῶν ἀρέσκει τὴν θεόν.
14. ταῦτα μὲν δὴ ἴσως μέτρια καὶ τὰ ὑπ' Ἀσσυρίων γι- 14
νόμενα καὶ ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν, ἢν δ' ἐς τὴν Αἴ-
γυπτον ἔλθῃς, τότε δὴ τότε ὄψει πολλὰ τὰ σεμνὰ καὶ ὡς
ἀληθῶς ἄξια τοῦ οὐρανοῦ, κριοπρόσωπον μὲν τὸν Δία,
κυνοπρόσωπον δὲ τὸν βέλτιστον Ἑρμῆν καὶ τὸν Πᾶνα ὅλον
τράγον καὶ ἶβίν τινα καὶ κροκόδειλον ἕτερον καὶ πίθηκον.

εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς,

ἀκούσῃ πολλῶν σοφιστῶν καὶ γραμματέων καὶ προφητῶν
ἐξυρημένων [διηγουμένων], — πρότερον δέ φησιν ὁ λόγος,
„θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι“ — ὡς ἄρα ὑπὸ τὸν τῶν

[πολεμίων καὶ τῶν] γιγάντων πόλεμον οἱ θεοὶ φοβη- 538
θέντες ἧκον ἐς τὴν Αἴγυπτον ὡς δὴ ἐνταῦθα λησόμενοι
τοὺς πολεμίους· εἶθ᾽ ὁ μὲν αὐτῶν ὑπέδυ τράγον, ὁ δὲ
κριὸν ὑπὸ τοῦ δέους, ὁ δὲ θηρίον ἢ ὄρνεον, διὸ δὴ εἰσέτι
καὶ νῦν φυλάττεσθαι τὰς τότε μορφὰς τοῖς θεοῖς· ταῦτα
γὰρ ἀμέλει ἐν τοῖς ἀδύτοις ἀπόκειται γραφέντα πλεῖν ἢ
πρὸ ἐτῶν μυρίων. 15. αἱ δὲ θυσίαι καὶ παρ᾽ ἐκείνοις αἱ
αὐταί, πλὴν ὅτι πενθοῦσι τὸ ἱερεῖον καὶ κόπτονται περι-
στάντες ἤδη πεφονευμένον, οἱ δὲ καὶ θάπτουσι μόνον
ἀποσφάξαντες. ὁ μὲν γὰρ Ἆπις, ὁ μέγιστος αὐτοῖς θεός, 539
ἐὰν ἀποθάνῃ, τίς οὕτω περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν κόμην
ὅστις οὐκ ἀπεξύρησε καὶ ὑψηλὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ πέν-
θος ἐπεδείξατο, κἂν τὸν Νίσου ἔχῃ πλόκαμον τὸν πορφυ-
ροῦν; ἔστι δὲ ὁ Ἆπις ἐξ ἀγέλης θεὸς ἐπὶ τοῦ προτέρου (†)
χειροτονούμενος, ὡς πολὺ καλλίων καὶ σεμνότερος τῶν
ἰδιωτῶν βοῶν. ταῦτα οὕτω γινόμενα καὶ ὑπὸ τῶν πολ-
λῶν πιστευόμενα δεῖσθαί μοι δοκεῖ τοῦ μὲν ἐπιτιμήσον-
τος οὐδενός, Ἡρακλείτου δέ τινος ἢ Δημοκρίτου, τοῦ μὲν
γελασομένου τὴν ἄγνοιαν αὐτῶν, τοῦ δὲ [τὴν ἄνοιαν] ὀδυ-
ρουμένου.

ΒΙΩΝ ΠΡΑΣΙΣ. 540

1. *ΖΕΥΣ.* Σὺ μὲν διατίθει τὰ βάθρα καὶ παρασκεύαζε
τὸν τόπον τοῖς ἀφικνουμένοις, σὺ δὲ στῆσον ἑξῆς παρα-
γαγὼν τοὺς βίους, ἀλλὰ κοσμήσας πρότερον, ὡς εὐπρόσ-
ωποι φανοῦνται καὶ ὅτι πλείστους ἐπάξονται· σὺ δέ, ὦ
Ἑρμῆ, κήρυττε καὶ ξυγκάλει ἀγαθῇ τύχῃ τοὺς ὠνητὰς ἤδη
παρεῖναι πρὸς τὸ πωλητήριον. ἀποκηρύξομεν δὲ βίους
φιλοσόφους παντὸς εἴδους καὶ προαιρέσεων ποικίλων. εἰ 541
δέ τις οὐκ ἔχει τὸ παραυτίκα τἀργύριον καταβαλέσθαι, ἐς
νέωτα ἐκτίσει καταστήσας ἐγγυητήν.

ΕΡΜ. Πολλοὶ συνίασιν· ὥστε χρὴ μὴ διατρίβειν μηδὲ
κατέχειν αὐτούς.

ΖΕΥΣ. Πωλῶμεν οὖν.

2. ΕΡΜ. Τίνα θέλεις πρῶτον παραγάγωμεν; 2

ΖΕΥΣ. Τουτονὶ τὸν κομήτην, τὸν Ἰωνικόν, ἐπεὶ καὶ σεμνός τις εἶναι φαίνεται.

ΕΡΜ. Οὗτος ὁ Πυθαγορικὸς κατάβηθι καὶ πάρεχε σαυτὸν ἀναθεωρεῖν τοῖς συνειλεγμένοις.

ΖΕΥΣ. Κήρυττε δή.

ΕΡΜ. Τὸν ἄριστον βίον πωλῶ, τὸν σεμνότατον, τίς
542 ὠνήσεται; τίς ὑπὲρ ἄνθρωπον εἶναι βούλεται; τίς εἰδέναι τὴν τοῦ παντὸς ἁρμονίαν καὶ ἀναβιῶναι πάλιν;

ΩΝΗΤΗΣ. Τὸ μὲν εἶδος οὐκ ἀγεννής. τί δὲ μάλιστα οἶδεν;

ΕΡΜ. Ἀριθμητικήν, ἀστρονομίαν, τερατείαν, γεωμετρίαν, μουσικήν, γοητείαν. μάντιν ἄκρον βλέπεις.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἔξεστιν αὐτὸν ἀνακρίνειν;

ΕΡΜ. Ἀνάκρινε ἀγαθῇ τύχῃ.

3. ΩΝΗΤΗΣ. Ποδαπὸς εἶ σύ; 3

ΠΥΘ. Σάμιος.

ΩΝΗΤΗΣ. Ποῦ δὲ ἐπαιδεύθης;

ΠΥΘ. Ἐν Αἰγύπτῳ παρὰ τοῖς ἐκεῖ σοφοῖσι.

ΩΝΗΤΗΣ. Φέρε δέ, ἢν πρίωμαί σε, τί με διδάξεις;

ΠΥΘ. Διδάξομαι μὲν οὐδέν, ἀναμνήσω δέ.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς ἀναμνήσεις;

ΠΥΘ. Καθαρὴν πρότερον τὴν ψυχὴν ἐργασάμενος καὶ τὸν ἐπ᾽ αὐτῇ ῥύπον ἐκκλύσας.

ΩΝΗΤΗΣ. Καὶ δὴ νόμισον ἤδη κεκαθάρθαι με, τίς ὁ τρόπος τῆς ἀναμνήσεως;

ΠΥΘ. Τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχίη μακρὴ καὶ ἀφωνίη καὶ πέντε ὅλων ἐτέων λαλέειν μηδέν.

543 ΩΝΗΤΗΣ. Ὥρα σοι, ὦ βέλτιστε, τὸν Κροίσου παῖδα παιδεύειν· ἐγὼ γὰρ λάλος, οὐκ ἀνδριὰς εἶναι βούλομαι. τί δὲ μετὰ τὴν σιωπὴν ὅμως καὶ τὴν πενταετίαν;

ΠΥΘ. Μουσουργίῃ καὶ γεωμετρίῃ ἐνασκήσεαι.

ΩΝΗΤΗΣ. Χάριεν λέγεις, εἰ πρῶτόν με κιθαρῳδὸν γενόμενον κᾆτα σοφὸν εἶναι χρή.

4. ΠΥΘ. Εἶτ᾽ ἐπὶ τουτέοισιν ἀριθμέειν. 4

ΩΝΗΤΗΣ. Οἶδα καὶ νῦν ἀριθμεῖν.

ΠΥΘ. Πῶς ἀριθμέεις;

ΩΝΗΤΗΣ. Ἕν, δύο, τρία, τέτταρα.

ΠΥΘ. Ὁρᾷς; ἃ σὺ δοκέεις τέσσερα, ταῦτα δέκα ἐστὶ
καὶ τρίγωνον ἐντελὲς καὶ ἡμέτερον ὅρκιον.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐ μὰ τὸν μέγιστον τοίνυν ὅρκον τὰ τέτ-
ταρα, οὔποτε θειοτέρους λόγους ἤκουσα οὐδὲ μᾶλλον ἱερούς.

ΠΥΘ. Μετὰ δέ, ὦ ξεῖνε, εἴσεαι γῆς τε πέρι καὶ ἠέρος
καὶ ὕδατος καὶ πυρὸς ἥτις αὐτέοισιν ἡ φορὴ καὶ ὁκοῖα
ἐόντα μορφὴν ὅκως κινέονται.

ΩΝΗΤΗΣ. Μορφὴν γὰρ ἔχει τὸ πῦρ ἢ ἀὴρ ἢ ὕδωρ;

ΠΥΘ. Καὶ μάλα ἐμφανέα· οὐ γὰρ οἷά τε ἀμορφίῃ
καὶ ἀσχημοσύνῃ κινέεσθαι. ἐπὶ τουτέοισι δὲ γνώσεαι τὸν 544
θεὸν ἀριθμὸν ἐόντα καὶ νόον καὶ ἁρμονίην.

ΩΝΗΤΗΣ. Θαυμάσια λέγεις.

5 5. *ΠΥΘ.* Πρὸς δὲ τοῖσδεσι τοῖσιν εἰρημένοισι καὶ
σεωυτὸν ἕνα δοκέοντα καὶ ἄλλον ὁρεόμενον ἄλλον ἐόντα
εἴσεαι.

ΩΝΗΤΗΣ. Τί φής; ἄλλος εἰμὶ καὶ οὐχ οὗτος ὅσπερ
νῦν πρὸς σὲ διαλέγομαι;

ΠΥΘ. Νῦν μὲν οὗτος, πάλαι δὲ ἐν ἄλλῳ σώματι καὶ
ἐν ἄλλῳ οὐνόματι ἐφαντάζεο· χρόνῳ δὲ αὖτις εἰς ἄλλον
μεταβήσεαι.

ΩΝΗΤΗΣ. Τοῦτο φής, ἀθάνατον ἔσεσθαί με ἀλλαττό-
6 μενον ἐς μορφὰς πλείονας; ἀλλὰ τάδε μὲν ἱκανῶς. 6. τὰ 545
δ' ἀμφὶ δίαιταν ποῖος εἶ;

ΠΥΘ. Ἐμψυχήϊον μὲν οὐδὲ ἓν σιτέομαι, τὰ δ' ἄλλα
πλὴν κυάμων.

ΩΝΗΤΗΣ. Τίνος εἵνεκα;] ἢ μυσάττῃ τοὺς κυάμους;

ΠΥΘ. Οὔκ, ἀλλ' ἱροί εἰσι καὶ θωυμαστὴ αὐτέων ἡ
φύσις· πρῶτον μὲν γὰρ τὸ πᾶν γονή (†) εἰσι, καὶ ἢν ἀπο-
δύσῃς κύαμον ἔτι χλωρὸν ἐόντα, ὄψεαι τοῖσιν ἀνδρηΐοισι
μορίοισιν ἐμφερέα τὴν φυήν· ἑψηθέντα δὲ ἢν ἀφῇς ἐς τὴν
σεληναίην νυξὶ μεμετρημένῃσιν, αἷμα (†) ποιήσεις. τὸ δὲ
μεῖζον, Ἀθηναίοισι νόμος κυάμοισι τὰς ἀρχὰς αἱρέεσθαι. 546

ΩΝΗΤΗΣ. Καλῶς πάντα ἔφης καὶ ἱεροπρεπῶς. ἀλλὰ
ἀπόδυθι, καὶ γυμνόν γάρ σε ἰδεῖν βούλομαι. ὦ Ἡράκλεις,

χρυσοῦς αὐτῷ ὁ μηρός ἐστι. θεός, οὐ βροτός τις εἶναι φαίνεται· ὥστε ὠνήσομαι πάντως αὐτόν. πόσου τοῦτον ἀποκηρύττεις;

ΕΡΜ. Δέκα μνῶν.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἔχω τοσούτου λαβών.

ΖΕΥΣ. Γράφε τοῦ ὠνησαμένου τοὔνομα καὶ ὅθεν ἐστίν.

ΕΡΜ. Ἰταλιώτης, ὦ Ζεῦ, δοκεῖ τις εἶναι τῶν ἀμφὶ Κρότωνα καὶ Τάραντα καὶ τὴν ταύτῃ Ἑλλάδα· καίτοι οὐχ εἷς, ἀλλὰ τριακόσιοι σχεδὸν ἐώνηνται αὐτὸν κατὰ κοινόν.

ΖΕΥΣ. Ἀπαγέτωσαν. ἄλλον παραγάγωμεν.

547 7. ΕΡΜ. Βούλει τὸν αὐχμῶντα ἐκεῖνον, τὸν Ποντικόν; 7

ΖΕΥΣ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΕΡΜ. Οὗτος ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένος, ὁ ἐξωμίας, ἐλθὲ καὶ περίιθι ἐν κύκλῳ τὸ συνέδριον. βίον ἀνδρικὸν πωλῶ, βίον ἄριστον καὶ γεννικόν, βίον ἐλεύθερον· τίς ὠνήσεται;

ΩΝΗΤΗΣ. Ὁ κῆρυξ πῶς ἔφης; πωλεῖς τὸν ἐλεύθερον;

ΕΡΜ. Ἔγωγε.

ΩΝΗΤΗΣ. Εἶτα οὐ δέδιας μή σοι δικάσηται ἀνδραποδισμοῦ ἢ καὶ προκαλέσηταί σε ἐς τὸν Ἄρειον πάγον;

ΕΡΜ. Οὐδὲν αὐτῷ μέλει τῆς πράσεως· οἴεται γὰρ εἶναι παντάπασιν ἐλεύθερος.

ΩΝΗΤΗΣ. Τί δ' ἄν τις αὐτῷ χρήσαιτο ῥυπῶντι καὶ οὕτως κακοδαιμόνως διακειμένῳ; πλὴν εἰ μὴ σκαπανέα γε
548 καὶ ὑδροφόρον αὐτὸν ἀποδεικτέον.

ΕΡΜ. Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἢν θυρωρὸν αὐτὸν ἐπιστήσῃς, πολὺ πιστοτέρῳ χρήσῃ τῶν κυνῶν. ἀμέλει κύων αὐτῷ καὶ τοὔνομα.

ΩΝΗΤΗΣ. Ποδαπὸς δέ ἐστι καὶ τίνα τὴν ἄσκησιν ἐπαγγέλλεται;

ΕΡΜ. Αὐτὸν ἐροῦ· κάλλιον γὰρ οὕτω ποιεῖν.

ΩΝΗΤΗΣ. Δέδια τὸ σκυθρωπὸν αὐτοῦ καὶ κατηφές, μή με ὑλακτήσῃ προσελθόντα ἢ καὶ νὴ Δία δάκῃ γε. οὐχ ὁρᾷς ὡς διῆρται τὸ ξύλον καὶ συνέσπακε τὰς ὀφρῦς καὶ ἀπειλητικόν τι καὶ χολῶδες ὑποβλέπει;

ΕΡΜ. Μὴ δέδιθι· τιθασὸς γάρ ἐστι.

8 8. *ΩΝΗΤΗΣ.* Τὸ πρῶτον, ὦ βέλτιστε, ποδαπὸς εἶ;

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Παντοδαπός.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς λέγεις;

ΔΙΟΓ. Τοῦ κόσμου πολίτην ὁρᾷς.

ΩΝΗΤΗΣ. Ζηλοῖς δὲ τίνα;

ΔΙΟΓ. Τὸν Ἡρακλέα.

ΩΝΗΤΗΣ. Τί οὖν οὐχὶ καὶ λεοντῆν ἀμπέχῃ; τὸ μὲν γὰρ ξύλον ἔοικας αὐτῷ.

ΔΙΟΓ. Τουτί μοι λεοντῆ, τὸ τριβώνιον. στρατεύομαι δὲ ὥσπερ ἐκεῖνος ἐπὶ τὰς ἡδονάς, οὐ κελευστός, ἀλλ' ἑκούσιος, ἐκκαθᾶραι τὸν βίον προαιρούμενος.

ΩΝΗΤΗΣ. Εὖ γε τῆς προαιρέσεως. ἀλλὰ τί μάλιστα εἰδέναι σε φῶμεν; ἢ τίνα τὴν τέχνην ἔχεις;

ΔΙΟΓ. Ἐλευθερωτής εἰμι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰατρὸς
τῶν παθῶν· τὸ δ' ὅλον ἀληθείας καὶ παρρησίας προφή- 549
της εἶναι βούλομαι.

9 9. *ΩΝΗΤΗΣ.* Ἄγε δή, ὦ προφῆτα, ἢν πρίωμαί σε, τίνα με τὸν τρόπον διασκήσεις;

ΔΙΟΓ. Πρῶτον μὲν παραλαβών σε καὶ ἀποδύσας τὴν τρυφὴν καὶ ἀπορίᾳ συγκατακλείσας τριβώνιον περιβαλῶ, μετὰ δὲ πονεῖν καὶ κάμνειν καταναγκάσω χαμαὶ καθεύδοντα καὶ ὕδωρ πίνοντα καὶ ὧν ἔτυχε πιμπλάμενον, τὰ δὲ χρήματα, ἢν ἔχῃς, ἐμοὶ πειθόμενος ἐς τὴν θάλατταν φέρων ἐμβαλεῖς, γάμου δὲ ἀμελήσεις καὶ παίδων καὶ πατρίδος, καὶ πάντα σοι λῆρος ἔσται, καὶ τὴν πατρῴαν οἰκίαν ἀπολιπὼν ἢ τάφον οἰκήσεις ἢ πυργίον ἔρημον ἢ καὶ πίθον· ἡ πήρα δέ σοι θέρμων ἔστω μεστὴ καὶ ὀπισθογράφων βιβλίων, καὶ οὕτως ἔχων εὐδαιμονέστερος εἶναι φήσεις τοῦ μεγάλου βασιλέως. ἢν δέ μαστιγοῖ σε τις ἢ στρεβλοῖ, τούτων οὐδὲν ἀνιαρὸν ἡγήσῃ.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς τοῦτο φὴς τὸ μὴ ἀλγεῖν μαστιγούμενον; οὐ γὰρ χελώνης ἢ καράβου δέρμα περιβέβλημαι.

ΔΙΟΓ. Τὸ Εὐριπίδειον ἐκεῖνο ζηλώσεις μικρὸν ἐναλλάξας.

ΩΝΗΤΗΣ. Τὸ ποῖον;

ΔΙΟΓ. Ἡ φρὴν σοι ἀλγήσει, ἡ δὲ γλῶσσα ἔσται
ἀνάλγητος. 10. ἃ δὲ μάλιστα δεῖ προσεῖναι, ταῦτ᾽ ἐστίν· 10
550 ἰταμὸν χρὴ εἶναι καὶ θρασὺν καὶ λοιδορεῖσθαι πᾶσιν ἐξ
ἴσης καὶ βασιλεῦσι καὶ ἰδιώταις· οὕτως γὰρ ἀποβλέψον-
ταί σε καὶ ἀνδρεῖον ὑπολήψονται. βάρβαρος δὲ ἡ φωνὴ
ἔστω καὶ ἀπηχὲς τὸ φθέγμα καὶ ἀτεχνῶς ὅμοιον κυνί,
καὶ πρόσωπον δὲ ἐντεταμένον καὶ βάδισμα τοιούτῳ προσ-
ώπῳ πρέπον, καὶ ὅλως θηριώδη τὰ πάντα καὶ ἄγρια.
αἰδὼς δὲ καὶ ἐπιείκεια καὶ μετριότης ἀπέστω, καὶ τὸ ἐρυ-
θριᾶν ἀπόξεσον τοῦ προσώπου παντελῶς. δίωκε δὲ τὰ
πολυανθρωπότατα τῶν χωρίων, καὶ ἐν αὐτοῖς τούτοις
μόνος καὶ ἀκοινώνητος εἶναι θέλε μὴ φίλον, μὴ ξένον
προσιέμενος· κατάλυσις γὰρ τὰ τοιαῦτα τῆς ἀρχῆς. ἐν
ὄψει δὲ πάντων, ἃ μηδ᾽ ἰδίᾳ ποιήσειεν ἄν τις, θαρρῶν
ποίει, καὶ τῶν ἀφροδισίων αἱροῦ τὰ γελοιότερα, καὶ τέλος,
ἤν σοι δοκῇ, πολύποδα ὠμὸν ἢ σηπίαν φαγὼν ἀπόθανε.
ταύτην σοι τὴν εὐδαιμονίαν προξενοῦμεν.

11. *ΩΝΗΤΗΣ.* Ἄπαγε· μιαρὰ γὰρ καὶ οὐκ ἀνθρώ- 11
πινα λέγεις.

551 *ΔΙΟΓ.* Ἀλλὰ ῥᾷστά γε, ὦ οὗτος, καὶ πᾶσιν εὐχερῆ
μετελθεῖν· οὐ γάρ σοι δεήσει παιδείας καὶ λόγων καὶ
λήρων, ἀλλ᾽ ἐπίτομος αὕτη σοι πρὸς δόξαν ἡ ὁδός· καὶ
ἰδιώτης γὰρ ἐὰν ᾖς, ἤτοι σκυτοδέψης ἢ ταριχοπώλης ἢ
τέκτων ἢ τραπεζίτης, οὐδέν σε κωλύσει θαυμαστὸν εἶναι,
ἢν μόνον ἀναίδεια καὶ τὸ θράσος παρῇ καὶ λοιδορεῖσθαι
καλῶς ἐκμάθῃς.

ΩΝΗΤΗΣ. Πρὸς ταῦτα μὲν οὐ δέομαί σου. ναύτης
δ᾽ ἂν ἴσως ἢ κηπουρὸς ἐν καιρῷ γένοιο, καὶ ταῦτα, ἢν
ἐθέλῃ σε ἀποδόσθαι οὑτοσὶ τὸ μέγιστον δύ᾽ ὀβολῶν.

ΕΡΜ. Ἔχε λαβών· καὶ γὰρ ἄσμενοι ἀπαλλαξόμεθα
ἐνοχλοῦντος αὐτοῦ καὶ βοῶντος καὶ ἅπαντας ἀπαξαπλῶς
ὑβρίζοντος καὶ ἀγορεύοντος κακῶς.

12. *ΖΕΥΣ.* Ἄλλον κάλει τὸν Κυρηναῖον, τὸν ἐν τῇ πορ- 12
φυρίδι, τὸν ἐστεφανωμένον.

ΕΡΜ. Ἄγε δή, πρόσεχε πᾶς· πολυτελὲς τὸ χρῆμα
καὶ πλουσίων δεόμενον. βίος οὗτος ἡδύς, βίος τρισμα-

κάριστος. τίς ἐπιθυμεῖ τρυφῆς; τίς ὠνεῖται τὸν ἁβρότατον;

ΩΝΗΤΗΣ. Ἐλθὲ σὺ καὶ λέγε ἅπερ εἰδὼς τυγχάνεις· 552
ὠνήσομαι γάρ σε, ἢν ὠφέλιμος ᾖς.

ΕΡΜ. Μὴ ἐνόχλει αὐτόν, ὦ βέλτιστε, μηδὲ ἀνάκρινε. μεθύει γάρ. ὥστε οὐκ ἂν ἀποκρίναιτό σοι τὴν γλῶτταν, ὡς ὁρᾷς, διολισθαίνων.

ΩΝΗΤΗΣ. Καὶ τίς ἂν εὖ φρονῶν πρίαιτο διεφθαρμένον οὕτω καὶ ἀκόλαστον ἀνδράποδον; ὅσον [δὲ καὶ] ἀποπνεῖ μύρων, ὡς δὲ καὶ σφαλερὸν βαδίζει καὶ παράφορον. ἀλλὰ κἂν σύ γε, ὦ Ἑρμῆ, λέγε ὁπόσα πρόσεστιν αὐτῷ καὶ ἃ μετιὼν τυγχάνει.

ΕΡΜ. Τὸ μὲν ὅλον συμβιῶναι δεξιὸς καὶ συμπιεῖν ἱκανὸς καὶ κωμάσαι μετὰ αὐλητρίδος ἐπιτήδειος ἐρῶντι καὶ ἀσώτῳ δεσπότῃ· τὰ ἄλλα δὲ πεμμάτων ἐπιστήμων καὶ ὀψοποιὸς ἐμπειρότατος, καὶ ὅλως σοφιστὴς ἡδυπαθείας. ἐπαιδεύθη μὲν οὖν Ἀθήνησιν, ἐδούλευσε δὲ καὶ περὶ Σικελίαν τοῖς τυράννοις καὶ σφόδρα ηὐδοκίμει παρ' αὐτοῖς. τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς προαιρέσεως, ἁπάντων καταφρονεῖν, ἅπασι χρῆσθαι, ἁπανταχόθεν ἐρανίζεσθαι τὴν ἡδονήν.

ΩΝΗΤΗΣ. Ὥρα σοι ἄλλον περιβλέπειν τῶν πλουσίων τούτων καὶ πολυχρημάτων· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἐπιτήδειος φλύαρον ὠνεῖσθαι βίον.

ΕΡΜ. Ἄπρατος ἔοικεν, ὦ Ζεῦ, οὗτος ἡμῖν μένειν.

13 13. ΖΕΥΣ. Μετάστησον· ἄλλον παράγαγε· μᾶλλον 553
δὲ τὼ δύο τούτω, τὸν γελῶντα τὸν Ἀβδηρόθεν καὶ τὸν κλάοντα τὸν ἐξ Ἐφέσου· ἅμα γὰρ αὐτὼ πεπρᾶσθαι βούλομαι.

ΕΡΜ. Κατάβητον ἐς τὸ μέσον· τὼ ἀρίστω βίω πωλῶ, τὼ σοφωτάτω πάντων ἀποκηρύττομεν.

ΩΝΗΤΗΣ. Ὦ Ζεῦ τῆς ἐναντιότητος. ὁ μὲν οὐ διαλείπει γελῶν, ὁ δέ τινι ἔοικε πενθοῦντι· δακρύει γὰρ τὸ παράπαν. τί ταῦτα, ὦ οὗτος; τί γελᾷς;

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ. Ἐρωτᾷς; ὅτι μοι γελοῖα πάντα δοκέει τὰ πρήγματα ὑμέων καὶ αὐτοὶ ὑμέες.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς λέγεις; καταγελᾷς ἡμῶν ἁπάντων καὶ παρ' οὐδὲν τίθεσαι τὰ ἡμέτερα πράγματα;

ΔΗΜ. Ὧδε ἔχει· σπουδαῖον γὰρ ἐν αὐτέοισιν οὐδέν, κενεὰ δὲ τὰ πάντα καὶ ἀτόμων φορὴ καὶ ἀπειρίη.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ σὺ κενὸς ὡς ἀληθῶς
καὶ ἄπειρος. ὢ τῆς ὕβρεως, οὐ παύσῃ γελῶν; 14. σὺ δὲ 14
τί κλάεις, ὦ βέλτιστε; πολὺ γὰρ οἶμαι κάλλιον σοὶ προσλαλεῖν.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ. Ἡγέομαι γάρ, ὦ ξεῖνε, τὰ ἀνθρώπινα πρήγματα ὀϊζυρὰ καὶ δακρυώδεα καὶ οὐδὲν αὐτέων ὅ τι μὴ ἐπικήριον· τῷ δὴ οἰκτείρω τε σφέας καὶ ὀδύρο-
554 μαι, καὶ τὰ μὲν παρεόντα οὐ δοκέω μεγάλα, τὰ δὲ ὑστέρῳ χρόνῳ ἐσόμενα πάμπαν ἀνιηρά, λέγω δὲ τὰς ἐκπυρώσιας καὶ τὴν τοῦ ὅλου συμφορήν· ταῦτα ὀδύρομαι καὶ ὅτι ἔμπεδον οὐδέν, ἀλλά κως ἐς κυκεῶνα πάντα συνειλέονται καί ἐστι τωὐτὸ τέρψις ἀτερψίη, γνῶσις ἀγνωσίη, μέγα μικρόν, ἄνω κάτω, περιχορεύοντα καὶ ἀμειβόμενα ἐν τῇ τοῦ αἰῶνος παιδιῇ.

ΩΝΗΤΗΣ. Τί γὰρ ὁ αἰών ἐστι;

ΗΡΑΚ. Παῖς παίζων, πεσσεύων, συνεκφερόμενος (†).

ΩΝΗΤΗΣ. Τί δὲ οἱ ἄνθρωποι;

ΗΡΑΚ. Θεοὶ θνητοί.

ΩΝΗΤΗΣ. Τί δὲ οἱ θεοί;

ΗΡΑΚ. Ἄνθρωποι ἀθάνατοι.

ΩΝΗΤΗΣ. Αἰνίγματα λέγεις, ὦ οὗτος, ἢ γρίφους συντίθης; ἀτεχνῶς γὰρ ὥσπερ ὁ Λοξίας οὐδὲν ἀποσαφεῖς.

ΗΡΑΚ. Οὐδὲν γάρ μοι μέλει ὑμέων.

ΩΝΗΤΗΣ. Τοιγαροῦν οὐδὲ ὠνήσεταί σέ τις εὖ φρονῶν.

ΗΡΑΚ. Ἐγὼ δὲ κέλομαι πᾶσιν ἡβηδὸν οἰμώζειν, τοῖσιν ὠνεομένοισι καὶ τοῖσιν οὐκ ὠνεομένοισι.

555 ΩΝΗΤΗΣ. Τουτοὶ τὸ κακὸν οὐ πόρρω μελαγχολίας ἐστίν· οὐδέτερον δὲ ἔγωγε αὐτῶν ὠνήσομαι.

ΕΡΜ. Ἄπρατοι καὶ οὗτοι μενοῦσιν.

ΖΕΥΣ. Ἄλλον ἀποκήρυττε.

15. ΕΡΜ. Βούλει τὸν Ἀθηναῖον ἐκεῖνον, τὸν στω- 15
μύλον;

ΖΕΥΣ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΕΡΜ. Δεῦρ' ἐλθὲ σύ. βίον ἀγαθὸν καὶ συνετὸν ἀποκηρύττομεν. τίς ὠνεῖται τὸν ἱερώτατον;

ΩΝΗΤΗΣ. Εἰπέ μοι, τί μάλιστα εἰδὼς τυγχάνεις;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Παιδεραστής εἰμι καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς οὖν ἐγὼ πρίωμαί σε; παιδαγωγοῦ γὰρ ἐδεόμην τῷ παιδὶ καλῷ ὄντι μοι.

ΣΩΚ. Τίς δ' ἂν ἐπιτηδειότερος ἐμοῦ γένοιτο συνεῖναι καλῷ; καὶ γὰρ οὐ τῶν σωμάτων ἐραστής εἰμι, τὴν ψυχὴν δὲ ἡγοῦμαι καλήν. ἀμέλει κἂν ὑπὸ ταὐτὸν ἱμάτιόν μοι κατακέωνται, ἀκούσει αὐτῶν λεγόντων μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ 556
δεινὸν παθεῖν.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἄπιστα λέγεις, τὸν παιδεραστὴν ὄντα μὴ πέρα τῆς ψυχῆς τι πολυπραγμονεῖν, καὶ ταῦτα ἐπ' ἐξουσίας, ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενον.

16 16. ΣΩΚ. Καὶ μὴν ὀμνύω γέ σοι τὸν κύνα καὶ τὴν πλάτανον, οὕτω ταῦτα ἔχειν.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἡράκλεις τῆς ἀτοπίας τῶν θεῶν.

ΣΩΚ. Τί σὺ λέγεις; οὐ δοκεῖ σοι ὁ κύων εἶναι θεός; οὐχ ὁρᾷς τὸν Ἄνουβιν ἐν Αἰγύπτῳ θεόν; καὶ τὸν ἐν οὐρανῷ Σείριον καὶ τὸν παρὰ τοῖς κάτω Κέρβερον;

17 17. ΩΝΗΤΗΣ. Εὖ λέγεις, ἐγὼ δὲ διημάρτανον — ἀλλὰ τίνα βιοῖς τὸν τρόπον;

ΠΛΑΤΩΝ. Οἰκῶ μὲν ἐμαυτῷ τινα πόλιν ἀναπλάσας, χρῶμαι δὲ πολιτείᾳ ξένῃ καὶ νόμους νομίζω τοὺς ἐμούς.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἓν ἐβουλόμην ἀκοῦσαι τῶν δογμάτων.

ΠΛΑΤ. Ἄκουε δὴ τὸ μέγιστον, ὃ περὶ τῶν γυναικῶν μοι δοκεῖ· μηδεμίαν αὐτῶν μηδενὸς εἶναι μόνου, παντὶ δὲ μετεῖναι τῷ βουλομένῳ τοῦ γάμου.

ΩΝΗΤΗΣ. Τοῦτο φής, ἀνῃρῆσθαι τοὺς περὶ μοιχείας νόμους;

ΠΛΑΤ. Νὴ Δία, καὶ ἁπλῶς γε πᾶσαν τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα μικρολογίαν. 557

ΩΝΗΤΗΣ. Τί δὲ περὶ τῶν ἐν ὥρᾳ παίδων σοι δοκεῖ;

ΠΛΑΤ. Καὶ οὗτοι ἔσονται τοῖς ἀρίστοις ἆθλον φιλῆσαι, λαμπρόν τι καὶ νεανικὸν ἐργασαμένοις.

18. *ΩΝΗΤΗΣ. Βαβαῖ τῆς φιλοδωρίας. τῆς δὲ σοφίας* 18 *τί σοι τὸ κεφάλαιον;*

ΠΛΑΤ. Αἱ ἰδέαι καὶ τὰ τῶν ὄντων παραδείγματα· ὁπόσα γὰρ δὴ ὁρᾷς, τὴν γῆν, τὰ ἐπὶ γῆς, τὸν οὐρανόν, τὴν θάλατταν, ἁπάντων τούτων εἰκόνες ἀφανεῖς ἑστᾶσιν ἔξω τῶν ὅλων.

ΩΝΗΤΗΣ. Ποῦ δὲ ἑστᾶσιν;

ΠΛΑΤ. Οὐδαμοῦ· εἰ γάρ που εἶεν, οὐκ ἂν εἶεν.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐχ ὁρῶ ταῦθ' ἅπερ λέγεις τὰ παραδείγματα.

ΠΛΑΤ. Εἰκότως· τυφλὸς γὰρ εἶ τῆς ψυχῆς τὸν ὀφθαλμόν. ἐγὼ δὲ πάντων ὁρῶ εἰκόνας καὶ σὲ ἀφανῆ κἀμὲ ἄλλον, καὶ ὅλως διπλᾶ πάντα.

ΩΝΗΤΗΣ. Τοιγαροῦν ὠνητέος εἶ σοφὸς καὶ ὀξυδερκής τις ὤν. φέρ' ἴδω τί καὶ πράξεις με ὑπὲρ αὐτοῦ σύ;

ΕΡΜ. Δὸς δύο τάλαντα.

ΩΝΗΤΗΣ. Ὠνησάμην ὅσου φής. τἀργύριον μέντοι εἰς αὖθις καταβαλῶ.

558 19. *ΕΡΜ. Τί σοι τοὔνομα;* 19

ΩΝΗΤΗΣ. Δίων Συρακούσιος.

ΕΡΜ. Ἄγε λαβὼν ἀγαθῇ τύχῃ. τὸν Ἐπικούρειον σὲ ἤδη καλῶ. τίς ὠνεῖται τοῦτον; ἔστι μὲν τοῦ γελῶντος ἐκείνου μαθητὴς καὶ τοῦ μεθύοντος, οὓς μικρὸν ἔμπροσθεν ἀπεκηρύττομεν. οὐδὲν (†) δὲ πλεῖον οἶδεν αὐτῶν, παρ' ὅσον ἀσεβέστερος τυγχάνει· τὰ δ' ἄλλα ἡδὺς καὶ λιχνείᾳ φίλος.

ΩΝΗΤΗΣ. Τίς ἡ τιμή;

ΕΡΜ. Δύο μναῖ.

ΩΝΗΤΗΣ. Λάμβανε· τὸ δεῖνα δέ, ὅπως εἰδῶ, τίσι χαίρει τῶν ἐδεσμάτων;

ΕΡΜ. Τὰ γλυκέα σιτεῖται καὶ τὰ μελιτώδη καὶ μάλιστά γε τὰς ἰσχάδας.

559 *ΩΝΗΤΗΣ. Χαλεπὸν οὐδέν· ὠνησόμεθα γὰρ αὐτῷ παλάθας τῶν Καρικῶν.*

20. *ΖΕΥΣ. Ἄλλον κάλει, τὸν ἐν χρῷ κουρίαν ἐκεῖνον,* 20 *τὸν σκυθρωπόν, τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς.*

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις· ἐοίκασι γοῦν πολύ τι πλῆθος αὐ-

τὸν περιμένειν τῶν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἀπηντηκότων. αὐτὴν τὴν ἀρετὴν πωλῶ, τῶν βίων τὸν τελειότατον. τίς πάντα μόνος εἰδέναι θέλει;

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς τοῦτο φής;

ΕΡΜ. Ὅτι μόνος οὗτος σοφός, μόνος καλός, μόνος δίκαιος ἀνδρεῖος βασιλεὺς ῥήτωρ πλούσιος νομοθέτης καὶ 560
τὰ ἄλλα ὁπόσα ἐστίν.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐκοῦν, ὦγαθέ, καὶ μάγειρος μόνος, καὶ νὴ Δία γε σκυτοδέψης καὶ τέκτων καὶ τὰ τοιαῦτα;

ΕΡΜ. Ἔοικεν.

21 21. ΩΝΗΤΗΣ. Ἐλθέ, ὦγαθέ, καὶ λέγε πρὸς τὸν ὠνητὴν ἐμὲ ποῖός τις εἶ, καὶ πρῶτον εἰ οὐκ ἄχθῃ πιπρασκόμενος καὶ δοῦλος ὤν.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ. Οὐδαμῶς· οὐ γὰρ ἐφ᾽ ἡμῖν ταῦτα ἐστιν. ὅσα δὲ οὐκ ἐφ᾽ ἡμῖν, ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκεν.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐ μανθάνω ὅ τι λέγεις.

ΧΡΥΣ. Τί φής; οὐ μανθάνεις ὅτι τῶν τοιούτων τὰ μέν ἐστι προηγμένα, τὰ δ᾽ ἔμπαλιν ἀποπροηγμένα;

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐδὲ νῦν μανθάνω.

ΧΡΥΣ. Εἰκότως· οὐ γὰρ εἶ συνήθης τοῖς ἡμετέροις 561
ὀνόμασιν οὐδὲ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν ἔχεις, ὁ δὲ σπουδαῖος ὁ τὴν λογικὴν θεωρίαν ἐκμαθὼν οὐ μόνον ταῦτα οἶδεν, ἀλλὰ καὶ σύμβαμα καὶ παρασύμβαμα ὁποῖα καὶ ὁπόσον ἀλλήλων διαφέρει.

ΩΝΗΤΗΣ. Πρὸς τῆς σοφίας, μὴ φθονήσῃς κἂν τοῦτο εἰπεῖν, τί τὸ σύμβαμα καὶ τί τὸ παρασύμβαμα· καὶ γὰρ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἐπλήγην ὑπὸ τοῦ ῥυθμοῦ τῶν ὀνομάτων.

ΧΡΥΣ. Ἀλλ᾽ οὐδεὶς φθόνος· ἢν γάρ τις χωλὸς ὢν αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ χωλῷ ποδὶ προσπταίσας λίθῳ τραῦμα ἐξ ἀφανοῦς λάβῃ, ὁ τοιοῦτος εἶχε μὲν δήπου σύμβαμα τὴν χωλείαν, τὸ τραῦμα δὲ παρασύμβαμα προσέλαβεν.

22 22. ΩΝΗΤΗΣ. Ὢ τῆς ἀγχινοίας· τί δ᾽ ἄλλο μάλιστα 562
φὴς εἰδέναι;

ΧΡΥΣ. Τὰς τῶν λόγων πλεκτάνας, αἷς συμποδίζω τοὺς προσομιλοῦντας καὶ ἀποφράττω καὶ σιωπᾶν ποιῶ

φιμὸν ἀτεχνῶς αὐτοῖς περιτιθείς· ὄνομα δὲ τῇ δυνάμει ταύτῃ ὁ ἀοίδιμος συλλογισμός.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἡράκλεις, ἄμαχόν τινα καὶ βίαιον λέγεις.

ΧΡΥΣ. Σκόπει γοῦν· ἔστι σοι παιδίον;

ΩΝΗΤΗΣ. Τί μήν;

ΧΡΥΣ. Τοῦτο ἤν πως κροκόδειλος ἁρπάσῃ πλησίον τοῦ ποταμοῦ πλαζόμενον εὑρών, κᾆτά σοι ἀποδώσειν ὑπισχνῆται αὐτό, ἢν εἴπῃς τἀληθὲς ὅ τι δέδοκται αὐτῷ περὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ βρέφους, τί φήσεις αὐτὸν ἐγνωκέναι;

ΩΝΗΤΗΣ. Δυσαπόκριτον ἐρωτᾷς. ἀπορῶ γὰρ ὁπότερον ἂν εἰπὼν ἀπολάβοιμι. ἀλλὰ σὺ πρὸς [τοῦ] Διὸς ἀποκρινάμενος ἀνάσωσαί μοι τὸ παιδίον, μὴ καὶ φθάσῃ αὐτὸ καταπιών.

ΧΡΥΣ. Θάρρει· καὶ ἄλλα γάρ σε διδάξομαι θαυμασιώτερα.

ΩΝΗΤΗΣ. Τὰ ποῖα;

ΧΡΥΣ. Τὸν θερίζοντα καὶ τὸν κυριεύοντα καὶ ἐπὶ πᾶσι τὴν Ἠλέκτραν καὶ τὸν ἐγκεκαλυμμένον.

ΩΝΗΤΗΣ. Τίνα τοῦτον τὸν ἐγκεκαλυμμένον ἢ τίνα τὴν Ἠλέκτραν λέγεις;

563 ΧΡΥΣ. Ἠλέκτραν μὲν ἐκείνην τὴν πάνυ, τὴν Ἀγαμέμνονος, ἣ τὰ αὐτὰ οἶδέ τε ἅμα καὶ οὐκ οἶδε· παρεστῶτος γὰρ αὐτῇ τοῦ Ὀρέστου ἔτι ἀγνῶτος οἶδε μὲν Ὀρέστην, ὅτι ἀδελφὸς αὐτῆς, ὅτι δὲ οὗτος Ὀρέστης ἀγνοεῖ. τὸν δ᾽ αὖ ἐγκεκαλυμμένον καὶ πάνυ θαυμαστὸν ἀκούσῃ λόγον· ἀπόκριναι γάρ μοι, τὸν πατέρα οἶσθα τὸν σεαυτοῦ;

ΩΝΗΤΗΣ. Ναί.

ΧΡΥΣ. Τί οὖν; ἤν σοι παραστήσας τινὰ ἐγκεκαλυμμένον ἔρωμαι, εἰ τοῦτον οἶσθα, τί φήσεις;

ΩΝΗΤΗΣ. Δηλαδὴ ἀγνοεῖν.

23. ΧΡΥΣ. Ἀλλὰ μὴν αὐτὸς οὗτος ἦν ὁ πατὴρ ὁ 23
σός· ὥστε εἰ τοῦτον ἀγνοεῖς, δῆλος εἶ τὸν πατέρα τὸν σὸν ἀγνοῶν.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐ μὲν οὖν· ἀλλ᾽ ἀποκαλύψας αὐτὸν εἴσομαι τὴν ἀλήθειαν. ὅμως δ᾽ οὖν τί σοι τῆς σοφίας

τὸ τέλος, ἢ τί πράξεις πρὸς τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς
ἀφικόμενος;

ΧΡΥΣ. Περὶ τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν τότε γενήσομαι,
λέγω δὲ πλοῦτον ὑγίειαν καὶ τὰ τοιαῦτα. πρότερον δὲ
ἀνάγκη πολλὰ προπονῆσαι λεπτογράφοις βιβλίοις παρα-
θήγοντα τὴν ὄψιν καὶ σχόλια συναγείροντα καὶ σολοικι-
σμῶν ἐμπιπλάμενον καὶ ἀτόπων ῥημάτων· καὶ τὸ κεφά- 564
λαιον, οὐ θέμις γενέσθαι σοφόν, ἢν μὴ τρὶς ἐφεξῆς τοῦ
ἐλλεβόρου πίῃς.

ΩΝΗΤΗΣ. Γενναῖά σου ταῦτα καὶ δεινῶς ἀνδρικά.
τὸ δὲ Γνίφωνα εἶναι καὶ τοκογλύφον — καὶ γὰρ τάδε
ὁρῶ σοι προσόντα — τί φῶμεν, ἀνδρὸς ἤδη πεπωκότος
τὸν ἐλλέβορον καὶ τελείου πρὸς ἀρετήν;

ΧΡΥΣ. Ναί· μόνῳ γοῦν τὸ δανείζειν πρέποι ἂν τῷ
σοφῷ· ἐπεὶ γὰρ ἴδιον αὐτοῦ τὸ συλλογίζεσθαι, τὸ δανεί-
ζειν δὲ καὶ λογίζεσθαι τοὺς τόκους πλησίον εἶναι δοκεῖ
τοῦ συλλογίζεσθαι, μόνου ἂν εἴη τοῦ σπουδαίου καθά-
περ ἐκεῖνο καὶ τοῦτο, καὶ οὐ μόνον γε ἁπλοῦς, ὥσπερ
οἱ ἄλλοι, τοὺς τόκους, ἀλλὰ καὶ τούτων ἑτέρους τόκους
λαμβάνειν· ἢ γὰρ ἀγνοεῖς ὅτι τῶν τόκων οἱ μέν εἰσι πρῶ-
τοί τινες, οἱ δὲ δεύτεροι καθάπερ αὐτῶν ἐκείνων ἀπό-
γονοι; ὁρᾷς δὲ δῆτα καὶ τὸν συλλογισμὸν ὁποῖά φησιν·
εἰ τὸν πρῶτον τόκον λήψεται, λήψεται καὶ τὸν δεύτε-
ρον· ἀλλὰ μὴν τὸν πρῶτον [λήψεται], λήψεται ἄρα καὶ
τὸν δεύτερον.

24 24. ΩΝΗΤΗΣ. Οὐκοῦν καὶ μισθῶν πέρι τὰ αὐτὰ φῶ-
μεν, οὓς σὺ λαμβάνεις ἐπὶ τῇ σοφίᾳ παρὰ τῶν νέων, καὶ δῆ-
λον ὅτι μόνος ὁ σπουδαῖος μισθὸν ἐπὶ τῇ ἀρετῇ λήψεται;

ΧΡΥΣ. Μανθάνεις· οὐ γὰρ ἐμαυτοῦ ἕνεκα λαμβάνω,
τοῦ δὲ διδόντος αὐτοῦ χάριν· ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὁ μέν τις
ἐκχύτης, ὁ δὲ περιεκτικός, ἐμαυτὸν μὲν ἀσκῶ εἶναι περι-
εκτικόν, τὸν δὲ μαθητὴν ἐκχύτην.

ΩΝΗΤΗΣ. Καὶ μὴν τοὐναντίον ἐχρῆν, τὸν νέον μὲν 565
εἶναι περιεκτικόν, σὲ δὲ τὸν μόνον πλούσιον ἐκχύτην.

ΧΡΥΣ. Σκώπτεις, ὦ οὗτος. ἀλλ' ὅρα μή σε κατα-
τοξεύσω τῷ ἀναποδείκτῳ συλλογισμῷ.

ΩΝΗΤΗΣ. Καὶ τί δεινὸν ἀπὸ τοῦ βέλους;

ΧΡΥΣ. Ἀπορία καὶ σιωπὴ καὶ διαστραφῆναι τὴν διάνοιαν. 25. *ὃ δὲ μέγιστον, ἢν ἐθέλω, τάχιστά σε ἀπο-* 25
δείξω λίθον.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς λίθον; οὐ γὰρ Περσεὺς σύ, ὦ βέλτιστε, εἶναί μοι δοκεῖς.

ΧΡΥΣ. Ὧδέ πως· ὁ λίθος σῶμά ἐστι;

ΩΝΗΤΗΣ. Ναί.

ΧΡΥΣ. Τί δέ; τὸ ζῷον [οὐ] σῶμα;

ΩΝΗΤΗΣ. Ναί.

ΧΡΥΣ. Σὺ δὲ ζῷον;

ΩΝΗΤΗΣ. Ἔοικα γοῦν.

ΧΡΥΣ. Λίθος ἄρα εἶ σῶμα ὤν.

ΩΝΗΤΗΣ. Μηδαμῶς, ἀλλ' ἀνάλυσόν με πρὸς [τοῦ] Διὸς καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ποίησον ἄνθρωπον.

ΧΡΥΣ. Οὐ χαλεπὸν· ἀλλ' ἔμπαλιν ἴσθι ἄνθρωπος. εἰπὲ γάρ μοι, πᾶν σῶμα ζῷον;

ΩΝΗΤΗΣ. Οὔ.

ΧΡΥΣ. Τί δέ; λίθος ζῷον;

ΩΝΗΤΗΣ. Οὔ.

ΧΡΥΣ. Σὺ δὲ σῶμα εἶ;

ΩΝΗΤΗΣ. Ναί.

ΧΡΥΣ. Σῶμα δὲ ὢν ζῷον εἶ;

ΩΝΗΤΗΣ. Ναί.

ΧΡΥΣ. Οὐκ ἄρα λίθος εἶ ζῷόν γε ὤν.

ΩΝΗΤΗΣ. Εὖ γε ἐποίησας, ὡς ἤδη μου τὰ σκέλη καθάπερ τῆς Νιόβης ἀπεψύχετο καὶ πάγια ἦν. ἀλλὰ ὠνήσομαί γε σέ. πόσον ὑπὲρ αὐτοῦ καταβάλω.

ΕΡΜ. Μνᾶς δώδεκα.

ΩΝΗΤΗΣ. Λάμβανε.

ΕΡΜ. Μόνος δ' αὐτὸν ἐώνησαι;

ΩΝΗΤΗΣ. Μὰ Δί', ἀλλ' οὗτοι πάντες, οὓς ὁρᾷς.

566 *ΕΡΜ. Πολλοί γε καὶ τοὺς ὤμους καρτεροὶ καὶ τοῦ θερίζοντος ἄξιοι.*

26. *ΖΕΥΣ. Μὴ διάτριβε· ἄλλον κάλει τὸν Περιπα-* 26
τητικόν.

ΕΡΜ. Σέ φημι, τὸν καλόν, τὸν πλούσιον. ἄγε δή, ὠνήσασθε τὸν συνετώτατον, τὸν ἅπαντα ὅλως ἐπιστάμενον.

ΩΝΗΤΗΣ. Ποῖος δέ τις ἐστί;

ΕΡΜ. Μέτριος, ἐπιεικής, ἁρμόδιος τῷ βίῳ, τὸ δὲ μέγιστον, διπλοῦς.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς λέγεις;

ΕΡΜ. Ἄλλος μὲν ὁ ἔκτοσθεν φαινόμενος, ἄλλος δὲ ὁ ἔντοσθεν εἶναι δοκεῖ· ὥστε ἢν πρίῃ αὐτόν, μέμνησο τὸν μὲν ἐσωτερικόν, τὸν δὲ ἐξωτερικὸν καλεῖν.

ΩΝΗΤΗΣ. Τί δὲ γιγνώσκει μάλιστα;

ΕΡΜ. Τρία εἶναι τἀγαθά, ἐν ψυχῇ, ἐν σώματι, ἐν τοῖς ἐκτός.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἀνθρώπινα φρονεῖ. πόσου δέ ἐστιν;

ΕΡΜ. Εἴκοσι μνῶν.

ΩΝΗΤΗΣ. Πολλοῦ λέγεις.

ΕΡΜ. Οὔκ, ὦ μακάριε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἔχειν τι ἀργύριον δοκεῖ. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ὠνησάμενος. ἔτι δὲ 567
εἴσῃ αὐτίκα μάλα παρ' αὐτοῦ πόσον μὲν ὁ κώνωψ βιοῖ τὸν χρόνον, ἐφ' ὁπόσον δὲ βάθος ἡ θάλαττα ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταλάμπεται, καὶ ὁποία τίς ἐστιν ἡ ψυχὴ τῶν ὀστρείων.

ΩΝΗΤΗΣ. Ἡράκλεις τῆς ἀκριβολογίας.

ΕΡΜ. Τί δέ, εἰ ἀκούσειας ἄλλα πολλῷ τούτων ὀξυδερκέστερα, γονῆς τε πέρι καὶ γενέσεως καὶ τῆς ἐν ταῖς μήτραις τῶν ἐμβρύων πλαστικῆς, καὶ ὡς ἄνθρωπος μὲν γελαστικόν, ὄνος δὲ οὐ γελαστικὸν . . . . . οὐδὲ τεκταινόμενον οὐδὲ πλωϊζόμενον; (†)

ΩΝΗΤΗΣ. Πάνσεμνα φῂς καὶ ὀνησιφόρα τὰ μαθήματα, ὥστε ὠνοῦμαι αὐτὸν τῶν εἴκοσιν.

27 27. ΕΡΜ. Εἶεν.

ΖΕΥΣ. Τίς λοιπὸς ἡμῖν [καταλείπεται];

ΕΡΜ. Ὁ Σκεπτικὸς οὗτος. σὺ δὲ ὁ Πυρρίας πρόσιθι καὶ ἀποκηρύττου κατὰ τάχος. ἤδη μὲν ὑπεκρέουσιν οἱ πολλοὶ καὶ ἐν ὀλίγοις ἡ πρᾶσις ἔσται. ὅμως δὲ τίς καὶ τοῦτον ὠνήσεται;

568 *ΩΝΗΤΗΣ. Ἔγωγε. ἀλλ' οὖν πρῶτον εἰπέ μοι, σὺ τί ἐπίστασαι;*

ΠΥΡΡΩΝ. Οὐδέν.

ΩΝΗΤΗΣ. Πῶς τοῦτ' ἔφησθα;

ΠΥΡΡ. Ὅτι οὐδὲν ὅλως εἶναί μοι δοκεῖ.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐδὲ ἡμεῖς ἄρα ἐσμέν τινες;

ΠΥΡΡ. Οὐδὲ τοῦτο οἶδα.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐδ' ὅτι σύ τις ὢν τυγχάνεις;

ΠΥΡΡ. Πολὺ μᾶλλον ἔτι τοῦτ' ἀγνοῶ.

ΩΝΗΤΗΣ. Ὢ τῆς ἀπορίας. τί δὲ σοι τὰ σταθμία ταυτὶ βούλεται;

ΠΥΡΡ. Ζυγοστατῶ ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους καὶ πρὸς τὸ ἴσον ἀπευθύνω, καὶ ἐπειδὰν ἀκριβῶς ὁμοίους τε καὶ ἰσοβαρεῖς ἴδω, τότε δὴ τότε ἀγνοῶ τὸν ἀληθέστερον.

ΩΝΗΤΗΣ. Τῶν ἄλλων δὲ τί ἂν πράττοις ἐμμελῶς;

ΠΥΡΡ. [Τὰ] πάντα πλὴν δραπέτην μεταδιώκειν.

ΩΝΗΤΗΣ. Τί δὲ τοῦτό σοι ἀδύνατον;

ΠΥΡΡ. Ὅτι, ὠγαθέ, οὐ καταλαμβάνω.

ΩΝΗΤΗΣ. Εἰκότως· βραδὺς γὰρ καὶ νωθής τις εἶναι δοκεῖς. ἀλλὰ τί σοι τὸ τέλος τῆς ἐπιστάσεως;

ΠΥΡΡ. Ἡ ἀμαθία καὶ τὸ μήτε ἀκούειν μήτε ὁρᾶν.

ΩΝΗΤΗΣ. Οὐκοῦν καὶ τὸ τυφλὸς ἅμα καὶ κωφὸς εἶναι λέγεις;

569 *ΠΥΡΡ. Καὶ ἄκριτός τε προσέτι καὶ ἀναίσθητος καὶ ὅλως τοῦ σκώληκος οὐδὲν διαφέρων.*

ΩΝΗΤΗΣ. Ὠνητέος εἶ διὰ ταῦτα. πόσου τοῦτον ἄξιον χρὴ φάναι;

ΕΡΜ. Μνᾶς Ἀττικῆς.

ΩΝΗΤΗΣ. Λάμβανε. τί φής, ὦ οὗτος; ἐπριάμην σε;

ΠΥΡΡ. Ἄδηλον.

ΩΝΗΤΗΣ. Μηδαμῶς· ἐώνημαι γὰρ καὶ τἀργύριον κατέβαλον.

ΠΥΡΡ. Ἐπέχω περὶ τούτου καὶ διασκέπτομαι.

ΩΝΗΤΗΣ. Καὶ μὴν ἀκολούθει μοι, καθάπερ χρὴ ἐμὸν οἰκέτην.

ΠΥΡΡ. Τίς οἶδεν εἰ ἀληθῆ ταῦτα φής;

ΩΝΗΤΗΣ. Ὁ κῆρυξ καὶ ἡ μνᾶ καὶ οἱ παρόντες.

ΠΥΡΡ. Πάρεισι γὰρ ἡμῖν τινες;

ΩΝΗΤΗΣ. Ἀλλ' ἐγώ σε ἤδη ἐμβαλὼν ἐς τὸν μυλῶνα πείσω εἶναι δεσπότης κατὰ τὸν χείρω λόγον.

ΠΥΡΡ. Ἔπεχε περὶ τούτου.

ΩΝΗΤΗΣ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἤδη γε ἀπεφηνάμην.

ΕΡΜ. Σὺ μὲν παῦσαι ἀντιτείνων καὶ ἀκολούθει τῷ πριαμένῳ, ὑμᾶς δὲ ἐς αὔριον παρακαλοῦμεν· ἀποκηρύξειν γὰρ τοὺς ἰδιώτας καὶ βαναύσους καὶ ἀγοραίους βίους μέλλομεν.

ΑΛΙΕΥΣ Η ΑΝΑΒΙΟΥΝΤΕΣ. 570

1 1. *ΣΩΚ.* Βάλλε βάλλε τὸν κατάρατον ἀφθόνοις τοῖς λίθοις. ἐπίβαλλε τῶν βώλων· προσεπίβαλλε καὶ τῶν ὀστράκων· παῖε τοῖς ξύλοις τὸν ἀλιτήριον· ὅρα μὴ διαφύγῃ· καὶ σὺ βάλλε, ὦ Πλάτων· καὶ σύ, ὦ Χρύσιππε· καὶ σὶ δέ. πάντες ἅμα ξυνασπίσωμεν ἐπ' αὐτόν,

ὡς πήρη πήρηφιν ἀρήγῃ, βάκτρα δὲ βάκτροις.

κοινὸς γὰρ πολέμιος, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῶν ὅντινα οὐχ ὕβρικε. σὺ δέ, ὦ Διόγενες, εἴ ποτε καὶ ἄλλοτε, χρῶ τῷ 571
ξύλῳ, μηδὲ ἀνῆτε· διδότω τὴν ἀξίαν βλάσφημος ὤν. τί τοῦτο; κεκμήκατε, ὦ Ἐπίκουρε καὶ Ἀρίστιππε; καὶ μὴν οὐκ ἐχρῆν.

ἀνέρες ἔστε, σοφοί, μνήσασθε δὲ θούριδος ὀργῆς.

2 2. Ἀριστότελες, ἐπισπούδασον· ἔτι θᾶττον. εὖ ἔχει· ἑάλωκε τὸ θηρίον· εἰλήφαμέν σε, ὦ μιαρέ. εἴσῃ γοῦν αὐτίκα οὕστινας ὄντας ἡμᾶς ἐκακηγόρεις. τῷ τρόπῳ δέ τις αὐτὸν καὶ μετέλθῃ; ποικίλον γάρ τινα ἐπινοῶμεν θάνατον κατ' αὐτοῦ πᾶσιν ἡμῖν ἐξαρκέσαι δυνάμενον· καθ' ἕκαστον γοῦν δίκαιός ἐστιν ἡμῖν ἀπολωλέναι.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ Α. Ἐμοὶ μὲν ἀνεσκολοπίσθαι δοκεῖ αὐτόν.

ΦΙΛ. Β. Νὴ Δία, μαστιγωθέντα γε πρότερον.

ΦΙΛ. Γ. Τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεκόφθω.

572 *ΦΙΛ. Δ.* Τὴν γλῶτταν αὐτὴν ἔτι πολὺ πρότερον ἀποτετμήσθω.

ΣΩΚ. Σοὶ δὲ τί, Ἐμπεδόκλεις, δοκεῖ;

ΕΜΠ. Ἐς τοὺς κρατῆρας ἐμπεσεῖν αὐτόν, ὡς μάθῃ μὴ λοιδορεῖσθαι τοῖς κρείττοσι.

ΠΛΑΤ. Καὶ μὴν ἄριστον ἦν καθάπερ τινὰ Πενθέα ἢ Ὀρφέα

λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὑρέσθαι μόρον,

ἵνα καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ ἕκαστος ἔχων ἀπηλλάττετο.

3. *ΛΟΥΚ.* Μηδαμῶς· ἀλλὰ πρὸς ἱκεσίου φείσα- 3
σθέ μου.

ΣΩΚ. Ἄραρεν· οὐκ ἂν ἀφεθείης ἔτι. ὁρᾷς δὲ δὴ καὶ τὸν Ὅμηρον ἅ φησιν,

ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά,

ΛΟΥΚ. Καὶ μὴν καθ' Ὅμηρον ὑμᾶς καὶ αὐτὸς ἱκετεύω· αἰδέσεσθε γὰρ ἴσως τὰ ἔπη καὶ οὐ παρόψεσθε ῥαψῳδήσαντά με·

ζωγρεῖτ' οὐ κακὸν ἄνδρα καὶ ἄξια δέχθε ἄποινα,
χαλκόν τε χρυσόν τε, τὰ δὴ φιλέουσι σοφοί περ.

573 *ΠΛΑΤ.* Ἀλλ' οὐδὲ ἡμεῖς ἀπορήσομεν πρὸς σὲ Ὁμηρικῆς ἀντιλογίας. ἄκουε γοῦν·

μὴ δή μοι φύξιν γε, κακηγόρε, βάλλεο θυμῷ
χρυσόν περ λέξας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἁμάς.

ΛΟΥΚ. Οἴμοι τῶν κακῶν. ὁ μὲν Ὅμηρος ἡμῖν ἄπρακτος, ἡ μεγίστη ἐλπίς. ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην δή μοι καταφευκτέον· τάχα γὰρ ἂν ἐκεῖνος σώσειέ με.

μὴ κτεῖνε· τὸν ἱκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν.

ΠΛΑΤ. Τί δέ; οὐχὶ κἀκεῖνα Εὐριπίδου ἐστίν,
οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους;

ΛΟΥΚ. Νῦν οὖν ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με;

ΠΛΑΤ. Νὴ Δία· φησὶ γοῦν ἐκεῖνος αὐτός,

ἀχαλίνων στομάτων
ἀνόμου τ' ἀφροσύνας
τὸ τέλος δυστυχία.

4. *ΛΟΥΚ.* Οὐκοῦν ἐπεὶ δέδοκται πάντως ἀποκτιν- 4
νύναι καὶ οὐδεμία μηχανὴ [τὸ] διαφυγεῖν με, φέρε, τοῦτο

γοῦν εἴπατέ μοι, οἵτινες ὄντες ἢ τί πεπονθότες ἀνήκεστον πρὸς ἡμῶν ἀμείλικτα ὀργίζεσθε καὶ ἐπὶ θανάτῳ με ξυνειλήφατε; 574

ΠΛΑΤ. Ἅτινα μὲν εἴργασαι ἡμᾶς τὰ δεινά, σεαυτὸν ἐρώτα, ὦ κάκιστε, καὶ τοὺς καλοὺς ἐκείνους σου λόγους, ἐν οἷς φιλοσοφίαν τε αὐτὴν κακῶς ἠγόρευες καὶ ἐς ἡμᾶς ὕβριζες ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἀποκηρύττων σοφοὺς ἄνδρας, καὶ τὸ μέγιστον, ἐλευθέρους· ἐφ᾽ οἷς ἀγανακτήσαντες ἀνεληλύθαμεν ἐπὶ σὲ παραιτησάμενοι πρὸς ὀλίγον τὸν Ἅιδην, Χρύσιππος οὑτοσὶ καὶ Ἐπίκουρος καὶ ὁ Πλάτων ἐγὼ καὶ Ἀριστοτέλης ἐκεινοσὶ καὶ ὁ σιωπῶν οὗτος Πυθαγόρας καὶ ὁ Διογένης καὶ ἅπαντες ὅσους διέσυρες ἐν τοῖς λόγοις.

5 5. *ΛΟΥΚ. Ἀνέπνευσα· οὐ γὰρ ἀποκτενεῖτέ με, ἢν μάθητε ὁποῖος ἐγὼ περὶ ὑμᾶς ἐγενόμην· ὥστε ἀπορρίψατε τοὺς λίθους, μᾶλλον δὲ φυλάττετε. χρήσεσθε γὰρ αὐτοῖς κατὰ τῶν ἀξίων.*

ΠΛΑΤ. Ληρεῖς. σὲ δὲ τήμερον χρὴ ἀπολωλέναι, καὶ ἤδη γε

λάϊνον ἕσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ᾽, ὅσσα ἔοργας —

ΛΟΥΚ. Καὶ μήν, ὦ ἄριστοι, ὃν ἐχρῆν μόνον ἐξ ἁπάντων ἐπαινεῖν οἰκεῖόν τε ὑμῖν ὄντα καὶ εὔνουν καὶ ὁμογνώμονα καί, εἰ μὴ φορτικὸν εἰπεῖν, κηδεμόνα τῶν ἐπιτηδευμάτων, εὖ ἴστε ἀποκτενοῦντες, ἢν ἐμὲ ἀποκτείνητε τοσαῦτα περὶ ὑμῶν πεπονηκότα. ὁρᾶτε οὖν μὴ τὸ 575 *τῶν νῦν φιλοσόφων αὐτὸ ποιῆτε, ἀχάριστοι καὶ ὀργίλοι καὶ ἀγνώμονες φαινόμενοι πρὸς ἄνδρα εὐεργέτην.*

ΠΛΑΤ. Ὢ τῆς ἀναισχυντίας. καὶ χάριν σοι τῆς κακηγορίας προσοφείλομεν; οὕτως ὡς ἀνδραπόδοις ἀληθῶς οἴει διαλέγεσθαι καὶ εὐεργεσίαν καταλογιῇ πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ ὕβρει καὶ παροινίᾳ τῶν λόγων;

6 6. *ΛΟΥΚ. Ποῦ γὰρ ἐγὼ ὑμᾶς ἢ πότε ὕβρικα, ὃς ἀεὶ φιλοσοφίαν τε θαυμάζων διατετέλεκα καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπερεπαινῶν καὶ τοῖς λόγοις οὓς καταλελοίπατε ὁμιλῶν; αὐτὰ γοῦν ἃ φημι ταῦτα, πόθεν ἄλλοθεν ἢ παρ᾽ ὑμῶν λαβὼν καὶ κατὰ τὴν μέλιτταν ἀπανθισάμενος ἐπιδείκνυμαι τοῖς ἀνθρώποις; οἱ δὲ ἐπαινοῦσι καὶ γνωρί-*

ζουσιν ἕκαστον τὸ ἄνθος ὅθεν καὶ παρ' ὅτου καὶ ὅπως
ἀνελεξάμην, καὶ λόγῳ μὲν ἐμὲ ζηλοῦσι τῆς ἀνθολογίας,
τὸ δ' ἀληθὲς ὑμᾶς καὶ τὸν λειμῶνα τὸν ὑμέτερον, οἳ τοι-
αῦτα ἐξηνθήκατε ποικίλα καὶ πολυειδῆ τὰς βαφάς, εἴ τις
ἀναλέξασθαί τε αὐτὰ ἐπίσταιτο καὶ ἀναπλέξαι καὶ ἁρμό-
σαι, ὡς μὴ ἀπᾴδειν θάτερον θατέρου. ἔσθ' ὅστις οὖν
ταῦτα εὖ πεπονθὼς παρ' ὑμῶν κακῶς ἂν εἰπεῖν ἐπιχει-
576 ρήσειεν εὐεργέτας ἄνδρας, ἀφ' ὧν ἤδη τις εἶναι ἔδοξεν;
ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸν Θάμυριν ἢ τὸν Εὔρυτον εἴη τὴν
φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις ἀντᾴδειν, παρ' ὧν εἰλήφει τὴν
ᾠδήν, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι ἐριδαίνειν ἐναντία τοξεύων, καὶ
ταῦτα δοτῆρι ὄντι τῆς τοξικῆς.
7. *ΠΛΑΤ.* Τοῦτο μέν, ὦ γενναῖε, κατὰ τοὺς ῥήτο- 7
ρας εἴρηταί σοι· ἐναντιώτατον γοῦν ἐστί [σοι] τῷ πράγ-
ματι καὶ χαλεπωτέραν σου ἐπιδείκνυσι τὴν τόλμαν, εἴ γε
τῇ ἀδικίᾳ καὶ ἀχαριστία πρόσεστιν, ὃς παρ' ἡμῶν τὰ το-
ξεύματα, ὡς φής, λαβὼν καθ' ἡμῶν ἐτόξευες, ἕνα τοῦ-
τον ὑποθέμενος τὸν σκοπόν, ἅπαντας ἡμᾶς ἀγορεύειν
κακῶς· τοιαῦτα παρὰ σοῦ ἀπειλήφαμεν ἀνθ' ὧν σοι τὸν
λειμῶνα ἐκεῖνον ἀναπετάσαντες οὐκ ἐκωλύσαμεν δρέπεσθαι
καὶ τὸ προκόλπιον ἐμπλησάμενον ἀπελθεῖν· ὥστε δι' αὐτὸ
τοῦτο δίκαιος εἶ ἀποθανεῖν.
8. *ΛΟΥΚ.* Ὁρᾶτε, πρὸς ὀργὴν ἀκούετε καὶ οὐδὲν 8
τῶν δικαίων προσίεσθε. καίτοι οὐκ ἂν ᾠήθην ποτὲ ὡς
ὀργὴ Πλάτωνος ἢ Χρυσίππου ἢ Ἀριστοτέλους ἢ τῶν ἄλ-
λων ὑμῶν καθίκοιτο ἄν, ἀλλά μοι ἐδοκεῖτε μόνοι δὴ πόρρω
577 εἶναι τοῦ τοιούτου. πλὴν ἀλλὰ μὴ ἄκριτόν γε, ὦ θαυ-
μάσιοι, μηδὲ πρὸ δίκης ἀποκτείνητέ με· ὑμέτερον γοῦν
καὶ τοῦτο ἦν, μὴ βίᾳ μηδὲ κατὰ τὸ ἰσχυρότερον πολιτεύ-
εσθαι, δίκῃ δὲ τὰ διάφορα διαλύεσθαι διδόντας λόγον
καὶ δεχομένους ἐν τῷ μέρει. ὥστε δικαστὴν ἑλόμενοι
κατηγορήσατε μὲν ὑμεῖς ἢ ἅμα πάντες ἢ ὅντινα ἂν χει-
ροτονήσητε ὑπὲρ ἁπάντων, ἐγὼ δὲ ἀπολογήσομαι πρὸς
τὰ ἐγκλήματα, καὶ ἢν μὲν ἀδικῶν φαίνωμαι καὶ τοῦτο
περὶ ἐμοῦ γνῷ τὸ δικαστήριον, ὑφέξω δηλαδὴ τὴν ἀξίαν,
ὑμεῖς δὲ βίαιον οὐδὲν τολμήσετε· ἢν δὲ τὰς εὐθύνας ὑπο-

σχὼν καθαρὸς ὑμῖν καὶ ἀνεπίληπτος εὑρίσκωμαι, ἀφήσουσί με οἱ δικασταί, ὑμεῖς δὲ ἐς τοὺς ἐξαπατήσαντας ὑμᾶς καὶ παροξύναντας καθ᾽ ἡμῶν τὴν ὀργὴν τρέψατε.

9 9. *ΠΛΑΤ.* Τοῦτ᾽ ἐκεῖνο, ἐς πεδίον τὸν ἵππον, ὡς παρακρουσάμενος τοὺς δικαστὰς ἀπέλθῃς· φασὶ γοῦν ῥήτορά σε καὶ δικανικόν τινα εἶναι καὶ πανοῦργον ἐν τοῖς λόγοις. τίνα δὲ καὶ δικαστὴν ἐθέλεις γενέσθαι, ὅντινα μὴ σὺ δωροδοκήσας, οἷα πολλὰ ποιεῖτε, ἄδικα πείσεις ὑπὲρ σοῦ ψηφίσασθαι;

ΛΟΥΚ. Θαρρεῖτε τούτου γε ἕνεκα· οὐδένα τοιοῦτον διαιτητὴν ὕποπτον ἢ ἀμφίβολον ἀξιώσαιμ᾽ ἂν γενέσθαι 578
καὶ ὅστις ἀποδώσεταί μοι τὴν ψῆφον. ὁρᾶτε γοῦν, τὴν Φιλοσοφίαν αὐτὴν μεθ᾽ ὑμῶν δικάστριαν ποιοῦμαι ἔγωγε.

ΠΛΑΤ. Καὶ τίς ἂν κατηγορήσειεν, εἴ γε ἡμεῖς δικάσομεν;

ΛΟΥΚ. Οἱ αὐτοὶ κατηγορεῖτε καὶ δικάζετε· οὐδὲν οὐδὲ τοῦτο δέδια. τοσοῦτον ὑπερφέρω τοῖς δικαίοις καὶ ἐκ περιουσίας ἀπολογήσεσθαι ὑπολαμβάνω.

10 10. *ΠΛΑΤ.* Τί ποιῶμεν, ὦ Πυθαγόρα καὶ Σώκρατες; ἔοικε γὰρ οὐκ ἄλογα ὁ ἀνὴρ [προκαλεῖσθαι] ἀξιοῦν.

ΣΩΚ. Τί δ᾽ ἄλλο ἢ βαδίζωμεν ἐπὶ τὸ δικαστήριον καὶ τὴν Φιλοσοφίαν παραλαβόντες ἀκούσωμεν ὅ τι καὶ ἀπολογήσεται· τὸ πρὸ δίκης γὰρ ἀποκτείνειν οὐχ ἡμέτερον, ἀλλὰ δεινῶς ἰδιωτικόν, ὀργίλων τινῶν ἀνθρώπων καὶ ἐν τῇ χειρὶ τὸ δίκαιον τιθεμένων. παρέξομεν οὖν ἀφορμὰς τοῖς κακηγορεῖν ἐθέλουσι καταλεύσαντες ἄνδρα μηδὲ ἀπολογησάμενον ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ ταῦτα δικαιοσύνῃ χαίρειν αὐτοὶ λέγοντες. ἢ τί ἂν εἴποιμεν Ἀνύτου πέρι καὶ Μελήτου, τῶν ἐμοῦ κατηγορησάντων, ἢ τῶν τότε δικαστῶν, εἰ οὗτος τεθνήξεται μηδὲ τὸ παράπαν ὕδατος μετα- 579
λαβών;

ΠΛΑΤ. Ἄριστα παραινεῖς, ὦ Σώκρατες· ὥστε ἀπίωμεν ἐπὶ τὴν Φιλοσοφίαν. ἡ δὲ δικασάτω, καὶ ἡμεῖς ἀγαπήσομεν οἷς ἂν ἐκείνη διαγνῷ.

11 11. *ΛΟΥΚ.* Εὖ γε, ὦ σοφώτατοι, ἀμείνω ταῦτα καὶ νομιμώτερα. τοὺς μέντοι λίθους φυλάττετε, ὡς ἔφην·

δεήσει γὰρ αὐτῶν μικρὸν ὕστερον ἐν τῷ δικαστηρίῳ. ποῦ
δὲ τὴν Φιλοσοφίαν εὕροι τις ἄν; οὐ γὰρ οἶδα ἔνθα
οἰκεῖ· καίτοι πολὺν ἐπλανήθην χρόνον ἀναζητῶν τὴν
οἰκίαν, ὡς ξυγγενοίμην αὐτῇ. εἶτα ἐντυγχάνων ἂν τισι
τριβώνια περιβεβλημένοις καὶ πώγωνας βαθεῖς καθειμέ-
νοις παρ' αὐτῆς ἐκείνης ἥκειν φάσκουσιν, οἰόμενος εἰδέ-
ναι αὐτοὺς ἀνηρώτων· οἱ δὲ πολὺ μᾶλλον ἐμοῦ ἀγνοοῦν-
τες ἢ οὐδ' ὅλως ἀπεκρίνοντό μοι, ὡς μὴ ἐλέγχοιντο οὐκ
εἰδότες, ἢ ἄλλην θύραν ἀντ' ἄλλης ἀπεδείκνυον. οὐδέ-
πω γοῦν καὶ τήμερον ἐξευρεῖν δεδύνημαι τὴν οἰκίαν.
12. πολλάκις δὲ ἢ αὐτὸς εἰκάσας ἢ ξεναγήσαντός τινος 12
ἧκον ἂν ἐπί τινας θύρας βεβαίως ἐλπίσας τότε γοῦν εὑρη-
580 κέναι, τεκμαιρόμενος τῷ πλήθει τῶν εἰσιόντων τε καὶ ἐξι-
όντων, ἁπάντων [σκυθρωπῶν] καὶ τὰ σχήματα εὐσταλῶν
καὶ φροντιστικῶν τὴν πρόσοψιν· μετὰ τούτων οὖν ξυμ-
παραβυσθεὶς καὶ αὐτὸς εἰσῆλθον. εἶτα ἑώρων γύναιόν τι
οὐχ ἁπλοϊκόν, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἐς τὸ ἀφελὲς καὶ ἀκόσ-
μητον ἑαυτὴν ἐρρύθμιζεν, ἀλλὰ κατεφάνη μοι αὐτίκα
οὐδὲ τὸ ἄνετον δοκοῦν τῆς κόμης ἀκαλλώπιστον ἐῶσα
οὐδὲ τοῦ ἱματίου τὴν ἀναβολὴν ἀνεπιτηδεύτως περιστέλ-
λουσα· πρόδηλος δὲ ἦν κοσμουμένη αὐτοῖς καὶ πρὸς
εὐπρέπειαν τῷ ἀθεραπεύτῳ δοκοῦντι προσχρωμένη. ὑπε-
φαίνετο δέ τι καὶ ψιμύθιον καὶ φῦκος καὶ τὰ ῥήματα
πάντα ἑταιρικά· καὶ ἐπαινουμένη ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐς
κάλλος ἔχαιρε, καὶ εἰ δοίη τις, προχείρως ἐδέχετο, καὶ
581 τοῖς πλουσιωτέροις ἂν παρακαθισαμένη πλησίον τοὺς
πένητας τῶν ἐραστῶν οὐδὲ προσέβλεπεν. πολλάκις δὲ καὶ
γυμνωθείσης αὐτῆς κατὰ τὸ ἀκούσιον ἑώρων περιδέραια
χρυσᾶ τῶν κλοιῶν παχύτερα. ἐπὶ πόδα οὖν εὐθὺς ἀνέ-
στρεφον οἰκτείρας δηλαδὴ τοὺς κακοδαίμονας ἐκείνους
οὐ τῆς ῥινός, ἀλλὰ τοῦ πώγωνος ἑλκομένους πρὸς αὐτῆς
καὶ κατὰ τὸν Ἰξίονα εἰδώλῳ ἀντὶ τῆς Ἥρας συνόντας.

13. *ΠΛΑΤ.* Τοῦτο μὲν ὀρθῶς ἔλεξας· οὐ γὰρ πρόδη- 13
λος οὐδὲ πᾶσι γνώριμος ἡ θύρα. πλὴν ἀλλ' οὐδὲν δεή-
σει βαδίζειν ἐπὶ τὴν οἰκίαν· ἐνταῦθα γὰρ ἐν Κεραμεικῷ
ὑπομενοῦμεν αὐτήν. ἡ δὲ ἤδη που ἀφίξεται ἐπανιοῦσα

ἐξ Ἀκαδημίας, ὡς περιπατήσειε καὶ ἐν τῇ Ποικίλῃ· τοῦτο ὁσημέραι ποιεῖν ἔθος αὐτῇ· μᾶλλον δὲ ἤδη προσέρχεται. 582
ὁρᾷς τὴν κόσμιον ἀπὸ τοῦ σχήματος, τὴν προσηνῆ τὸ βλέμμα, τὴν ἐπὶ συννοίας ἠρέμα βαδίζουσαν;

ΛΟΥΚ. Πολλὰς ὁμοίας ὁρῶ τό τε σχῆμα καὶ τὸ βά- 583
δισμα καὶ τὴν ἀναβολήν. καίτοι μία πάντως ἥ γε ἀληθὴς 584
Φιλοσοφία ἐστὶν ἐν αὐταῖς.

ΠΛΑΤ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ δηλώσει ἥτις ἐστὶ φθεγξαμένη μόνον.

14 14. *ΦΙΛ. Παπαῖ· τί Πλάτων καὶ Χρύσιππος ἄνω καὶ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ ἄλλοι πάντες, αὐτὰ δὴ τὰ κεφάλαιά μου τῶν μαθημάτων; τί αὖθις ἐς τὸν βίον; ἆρά τι ὑμᾶς ἐλύπει τῶν κάτω; ὀργιζομένοις γοῦν ἐοίκατε. καὶ τίνα τοῦτον ξυλλαβόντες ἄγετε; ἦ που τυμβωρύχος τις ἢ ἀνδροφόνος ἢ ἱερόσυλός ἐστι;*

ΠΛΑΤ. Νὴ Δί', ὦ Φιλοσοφία, πάντων γε ἱεροσύ-
λων ἀσεβέστατος, ὃς τὴν ἱερωτάτην σὲ κακῶς ἀγορεύειν 585
ἐπεχείρησε καὶ ἡμᾶς ἅπαντας, ὁπόσοι τι παρὰ σοῦ μαθόντες τοῖς μεθ' ἡμᾶς καταλελοίπαμεν.

ΦΙΛ. Εἶτα ἠγανακτήσατε λοιδορησαμένου τινός, καὶ ταῦτα εἰδότες ἐμέ, οἷα πρὸς τῆς Κωμῳδίας ἀκούουσα ἐν τοῖς Διονυσίοις ὅμως φίλην τε αὐτὴν ἥγημαι καὶ οὔτε ἐδικασάμην οὔτε ᾐτιασάμην προσελθοῦσα, ἐφίημι δέ παίζειν τὰ εἰκότα καὶ τὰ ξυνήθη τῇ ἑορτῇ; οἶδα γὰρ ὡς οὐκ ἄν τι ὑπὸ σκώμματος χεῖρον γένοιτο, ἀλλὰ τοὐναντίον ὅπερ ἂν ᾖ καλόν, ὥσπερ τὸ χρυσίον ἀποσμώμενον τοῖς
κόμμασι λαμπρότερον ἀποστίλβει καὶ φανερώτερον γίνε- 586
ται. ὑμεῖς δ' οὐκ οἶδ' ὅπως ὀργίλοι καὶ ἀγανακτικοὶ γεγόνατε. τί δ' οὖν αὐτὸν ἄγχετε;

ΠΛΑΤ. Μίαν ἡμέραν ταύτην παραιτησάμενοι ἥκομεν ἐπ' αὐτόν, ὡς ὑπόσχῃ τὴν ἀξίαν ὧν δέδρακε· φῆμαι γὰρ ἡμῖν διήγγελλον οἷα ἔλεγεν ἐπιὼν ἐς τὰ πλήθη καθ' ἡμῶν.

15 15. *ΦΙΛ. Εἶτα πρὸ δίκης οὐδὲ ἀπολογησάμενον ἀποκτενεῖτε; δῆλος γοῦν ἐστιν εἰπεῖν τι θέλων.*

ΠΛΑΤ. Οὔκ, ἀλλ' ἐπὶ σὲ τὸ πᾶν ἀνεβαλόμεθα. καὶ σοὶ ὅ τι ἂν δοκῇ, τοῦτο ποιήσῃ τέλος τῆς δίκης.

ΦΙΛ. Τί φὴς σύ;

ΛΟΥΚ. Τοῦτο αὐτό, ὦ δέσποινα Φιλοσοφία, ἥπερ καὶ μόνη τἀληθὲς ἂν εὑρεῖν δύναιο· μόγις γοῦν εὑρόμην πολλὰ ἱκετεύσας τὸ σοὶ φυλαχθῆναι τὴν δίκην.

ΠΛΑΤ. Νῦν, ὦ κατάρατε, δέσποιναν αὐτὴν καλεῖς; πρῴην δὲ τὸ ἀτιμότατον φιλοσοφίαν ἀπέφαινες ἐν τοσούτῳ θεάτρῳ ἀποκηρύττων κατὰ μέρη δύ' ὀβολῶν ἕκαστον εἶδος αὐτῆς τῶν λόγων.

ΦΙΛ. Ὁρᾶτε, μὴ οὐ φιλοσοφίαν οὗτός γε, ἀλλὰ γόητας ἄνδρας ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ὀνόματι πολλὰ καὶ μιαρὰ πράττοντας ἠγόρευσε κακῶς.

ΛΟΥΚ. Εἴσῃ αὐτίκα, ἢν ἐθέλῃς ἀκούειν ἀπολογουμένου μόνον.

ΦΙΛ. Ἀπίωμεν ἐπ' Ἄρειον πάγον, μᾶλλον δὲ ἐς τὴν
ἀκρόπολιν αὐτήν, ὡς ἂν ἐκ περιωπῆς ἅμα καταφανῆ
587 πάντα εἴη τὰ ἐν τῇ πόλει. 16. ὑμεῖς δέ, ὦ φίλαι, ἐν τῇ 16
Ποικίλῃ τέως περιπατήσατε· ἥξω γὰρ ὑμῖν ἐκδικάσασα
τὴν δίκην.

ΛΟΥΚ. Τίνες δέ εἰσιν, ὦ Φιλοσοφία; πάνυ γάρ μοι κόσμιαι καὶ αὗται δοκοῦσιν.

ΦΙΛ. Ἀρετὴ μὲν ἡ ἀνδρώδης αὕτη, Σωφροσύνη δὲ ἐκείνη καὶ Δικαιοσύνη ἡ παρ' αὐτήν. ἡ δὲ προηγουμένη Παιδεία, ἡ ἀμυδρὰ δὲ αὕτη καὶ ἀσαφὴς τὸ χρῶμα ἡ Ἀλήθειά ἐστιν.

ΛΟΥΚ. Οὐχ ὁρῶ ἥντινα καὶ λέγεις.

ΦΙΛ. Τὴν ἀκαλλώπιστον ἐκείνην οὐχ ὁρᾷς, τὴν γυμνήν, τὴν ὑποφεύγουσαν ἀεὶ καὶ διολισθάνουσαν;

ΛΟΥΚ. Ὁρῶ νῦν μόγις. ἀλλὰ τί οὐχὶ καὶ ταύτας ἄγεις, ὡς πλῆρες γένοιτο καὶ ἐντελὲς τὸ ξυνέδριον; τὴν Ἀλήθειαν δέ γε καὶ ξυνήγορον ἀναβιβάσασθαι πρὸς τὴν δίκην βούλομαι.

ΦΙΛ. Νὴ Δί' ἀκολουθήσατε καὶ ὑμεῖς· οὐ χαλεπὸν γάρ τινα δικάσαι δίκην, καὶ ταῦτα περὶ τῶν ἡμετέρων ἐσομένην.

17. *ΑΛΗΘ.* Ἄπιτε ὑμεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐδὲν δέομαι 17
ἀκούειν ἃ πάλαι οἶδα ὁποῖά ἐστιν.

ΦΙΛ. Ἀλλ' ἡμῖν, ὦ Ἀλήθεια, ἐν δέοντι ξυνδικάζοις
ἄν, ὡς καὶ καταμηνύοις ἕκαστα.

ΑΛΗΘ. Οὐκοῦν ἐπάγωμαι καὶ τὼ θεραπαινιδίω τού-
τω εὐνοϊκωτάτω μοι ὄντε;

ΦΙΛ. Καὶ μάλα ὁπόσας ἂν ἐθέλῃς.

ΑΛΗΘ. Ἕπεσθον, ὦ Ἐλευθερία καὶ Παρρησία, μεθ' 588
ἡμῶν, [ὡς] τὸν δείλαιον τουτονὶ ἀνθρωπίσκον ἐραστὴν
ἡμέτερον ὄντα κινδυνεύοντα ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δι-
καίᾳ ἄν γε σῶσαι δυνηθῶμεν· σὺ δέ, ὦ Ἔλεγχε, αὐτοῦ
περίμενε.

ΛΟΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ δέσποινα, ἡκέτω δὲ καὶ οὗτος,
εἰ καί τις ἄλλος· οὐ γὰρ τοῖς τυχοῦσι θηρίοις προσπολε-
μῆσαι δεήσει με, ἀλλ' ἀλαζόσιν ἀνθρώποις καὶ δυσελέγκ-
τοις, ἀεί τινας ἀποφυγὰς εὑρισκομένοις, ὥστε ἀναγκαῖος
ὁ Ἔλεγχος.

ΦΙΛ. Ἀναγκαιότατος μὲν οὖν· ἄμεινον δέ, εἰ καὶ
τὴν Ἀπόδειξιν παραλάβοις.

ΑΛΗΘ. Ἕπεσθε πάντες, ἐπείπερ ἀναγκαιότατοι δο-
κεῖτε πρὸς τὴν δίκην.

18 18. *ΑΡΙΣΤ.* Ὁρᾷς, προσεταιρίζεται καθ' ἡμῶν, ὦ
Φιλοσοφία, τὴν Ἀλήθειαν.

ΦΙΛ. Εἶτα δέδιτε, ὦ Πλάτων καὶ Χρύσιππε καὶ Ἀρι-
στότελες, μή τι ψεύσηται ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀλήθεια οὖσα;

ΠΛΑΤ. Οὐ τοῦτο, ἀλλὰ δεινῶς πανοῦργός ἐστι καὶ 589
κολακικός, ὥστε παραπείσει αὐτήν.

ΦΙΛ. Θαρρεῖτε· οὐδὲν μὴ γένηται ἄδικον, Δικαιο-
19 σύνης ταύτης ξυμπαρούσης. ἀνίωμεν οὖν. 19. ἀλλ' εἰπέ
μοι σύ, τί σοι τοὔνομα;

ΛΟΥΚ. Ἐμοί; Παρρησιάδης Ἀληθίωνος τοῦ Ἐλεγ-
ξικλέους.

ΦΙΛ. Πατρὶς δέ;

ΛΟΥΚ. Σύρος, ὦ Φιλοσοφία, τῶν Ἐπευφρατιδίων.
ἀλλὰ τί τοῦτο; καὶ γὰρ τούτων τινὰς οἶδα τῶν ἀντιδίκων
οὐχ ἧττον ἐμοῦ βαρβάρους τὸ γένος· ὁ τρόπος δὲ καὶ ἡ
παιδεία οὐ κατὰ Σολέας ἢ Κυπρίους ἢ Βαβυλωνίους ἢ
Σταγειρίτας. καίτοι πρός γε σὲ οὐδὲν ἂν ἔλαττον γένοιτο

οὐδ᾿ εἰ τὴν φωνὴν βάρβαρος εἴη τις, εἴπερ ἡ γνώμη ὀρθὴ καὶ δικαία φαίνοιτο οὖσα.

20. ΦΙΛ. Εὖ λέγεις· ἄλλως γοῦν τοῦτο ἠρόμην. ἡ 20
590 τέχνη δέ σοι τίς; ἄξιον γὰρ ἐπίστασθαι τοῦτό γε.

ΛΟΥΚ. Μισαλαζών εἰμι καὶ μισογόης καὶ μισοψευδὴς καὶ μισότυφος καὶ μισῶ πᾶν τὸ τοιουτῶδες [εἶδος] τῶν μιαρῶν ἀνθρώπων· πάνυ δὲ πολλοί εἰσιν, ὡς οἶσθα.

ΦΙΛ. Ἡράκλεις, πολυμισῆ τινα μέτει τὴν τέχνην.

ΛΟΥΚ. Εὖ λέγεις· ὁρᾷς γοῦν ὁπόσοις ἀπεχθάνομαι καὶ ὡς κινδυνεύω δι᾿ αὐτήν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐναντίαν αὐτῇ πάνυ ἀκριβῶς οἶδα, λέγω δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ φίλο τὴν ἀρχὴν ἔχουσαν· φιλαλήθης τε γὰρ καὶ φιλόκαλος καὶ φιλαπλοϊκὸς καὶ ὅσα τῷ φιλεῖσθαι ξυγγενῆ· πλὴν ἀλλ᾿ ὀλίγοι πάνυ ταύτης ἄξιοι τῆς τέχνης. οἱ δὲ ὑπὸ τῇ ἐναντίᾳ ταττόμενοι καὶ τῷ μίσει οἰκειότεροι πεντακισμύριοι. κινδυνεύω τοιγαροῦν τὴν μὲν ὑπ᾿ ἀργίας ἀπομαθεῖν ἤδη, τὴν δὲ πάνυ ἠκριβωκέναι.

ΦΙΛ. Καὶ μὴν οὐκ ἐχρῆν· τοῦ γὰρ αὐτοῦ καὶ τάδε, φασί, καὶ τάδε· ὥστε μὴ διαίρει τὼ τέχνα· μία γὰρ ἐστὸν
591 δύ᾿ εἶναι δοκοῦσαι.

ΛΟΥΚ. Ἄμεινον σὺ ταῦτα οἶσθα, ὦ Φιλοσοφία. τὸ μέντοι ἐμὸν τοιοῦτόν ἐστιν, οἷον τοὺς μὲν πονηροὺς μισεῖν, ἐπαινεῖν δὲ τοὺς χρηστοὺς καὶ φιλεῖν.

21. ΦΙΛ. Ἄγε δή, πάρεσμεν γὰρ ἔνθα ἐχρῆν· ἐν- 21
ταῦθά που ἐν τῷ προνάῳ τῆς Πολιάδος δικάσωμεν. ἡ Ἱέρεια διάθες ἡμῖν τὰ βάθρα, ἡμεῖς δὲ ἐν τοσούτῳ προσκυνήσωμεν τὴν θεόν.

ΛΟΥΚ. Ὦ Πολιάς, ἐλθέ μοι κατὰ τῶν ἀλαζόνων σύμμαχος ἀναμνησθεῖσα ὁπόσα ἐπιορκούντων ὁσημέραι ἀκούεις αὐτῶν· καὶ ἃ πράττουσι δὲ μόνη ὁρᾷς ἅτε δὴ ἐπίσκοπος οὖσα. νῦν καιρὸς ἀμύνασθαι αὐτούς. ἐμὲ δὲ ἤν που κρατούμενον ἴδῃς καὶ μιᾷ πλείους ὦσιν αἱ μέλαιναι, σὺ προσθεῖσα τὴν σαυτῆς σῷζέ με.

22. ΦΙΛ. Εἶεν· ἡμεῖς μὲν ὑμῖν καὶ δὴ καθήμεθα 22
ἕτοιμοι ἀκούειν τῶν λόγων, ὑμεῖς δὲ προελόμενοί τινα

ἐξ ἁπάντων, ὅστις ἄριστα κατηγορήσειν δοκεῖ, ξυνείρετε τὴν κατηγορίαν καὶ διελέγχετε· πάντας γὰρ ἅμα λέ- 592
γειν ἀμήχανον. σὺ δέ, ὦ Παρρησιάδη, ἀπολογήσῃ τὸ μετὰ τοῦτο.

ΧΡΥΣ. Τίς οὖν ἂν ὁ ἐπιτηδειότατος ἐξ ἡμῶν γένοιτο πρὸς τὴν δίκην; σύ, ὦ Πλάτων. ἥ τε γὰρ μεγαλόνοια θαυμαστὴ καὶ ἡ καλλιφωνία δεινῶς Ἀττικὴ καὶ τὸ κεχαρισμένον καὶ πειθοῦς μεστὸν ἥ τε ξύνεσις καὶ τὸ ἀκριβὲς καὶ τὸ ἐπαγωγὸν ἐν καιρῷ τῶν ἀποδείξεων, πάντα ταῦτά σοι ἀθρόα πρόσεστιν· ὥστε τὴν προηγορίαν δέχου καὶ ὑπὲρ ἁπάντων εἰπὲ τὰ εἰκότα. νῦν ἀναμνήσθητι πάντων ἐκείνων καὶ ξυμφόρει ἐς τὸ αὐτό, εἴ τί σοι πρὸς Γοργίαν ἢ Πῶλον ἢ Ἱππίαν ἢ Πρόδικον εἴρηται· δεινότερος οὗτός [ἐστιν]. ἐπίπαττε οὖν καὶ τῆς εἰρωνείας καὶ τὰ κομψὰ ἐκεῖνα καὶ συνεχῆ ἐρώτα, κἄν σοι δοκῇ, κἀκεῖνό που παράβυσον, ὡς ὁ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων ἀγανακτήσειεν ἄν, εἰ μὴ οὗτος ὑπόσχοι τὴν δίκην.

23 23. *ΠΛΑΤ. Μηδαμῶς, ἀλλά τινα τῶν σφοδροτέρων προχειρισώμεθα, Διογένην τοῦτον ἢ Ἀντισθένην ἢ Κράτητα ἢ καὶ σέ, ὦ Χρύσιππε· οὐ γὰρ δὴ κάλλους ἐν τῷ* 593
παρόντι καὶ δεινότητος συγγραφικῆς ὁ καιρός, ἀλλά τινος ἐλεγκτικῆς καὶ δικανικῆς παρασκευῆς· ῥήτωρ δὲ ὁ Παρρησιάδης ἐστίν.

ΔΙΟΓ. Ἀλλ' ἐγὼ αὐτοῦ κατηγορήσω· καὶ γὰρ οὐδὲ πάνυ μακρῶν οἴομαι τῶν λόγων δεῖσθαι. καὶ ἄλλως δὲ ὑπὲρ ἅπαντας ὕβρισμαι δυ' ὀβολῶν πρῴην ἀποκεκηρυγμένος.

ΠΛΑΤ. Ὁ Διογένης, ὦ Φιλοσοφία, ἐρεῖ τὸν λόγον ὑπὲρ ἁπάντων. μέμνησο δέ, ὦ γενναῖε, μὴ τὰ σεαυτοῦ μόνον πρεσβεύειν ἐν τῇ κατηγορίᾳ, τὰ κοινὰ δὲ ὁρᾶν· εἰ γάρ τι καὶ πρὸς ἀλλήλους διαφερόμεθα ἐν τοῖς λόγοις, σὺ δὲ τοῦτο μὲν μὴ ἐξέταζε, μηδ' ὅστις ἐστὶν ὁ ἀληθέστερος νῦν λέγε, ὅλως δὲ ὑπὲρ φιλοσοφίας αὐτῆς ἀγανάκτει περιυβρισμένης καὶ κακῶς ἀκουούσης ἐν τοῖς Παρρησιάδου λόγοις, καὶ τὰς προαιρέσεις ἀφείς, ἐν αἷς διαλ-

λάττομεν, ὁ κοινὸν ἅπαντες ἔχομεν, τοῦτο ὑπερμάχει. σὲ μόνον ὁρᾷς προεστησάμεθα καὶ ἐν σοὶ τὰ πάντων ἡμῶν [νῦν] κινδυνεύεται, ἢ σεμνότατα δόξαι ἢ τοιαῦτα πιστευθῆναι οἷα οὗτος ἀπέφηνε.

594 24. *ΔΙΟΓ.* Θαρρεῖτε, οὐδὲν ἐλλείψομεν, ὑπὲρ ἁπάν- 24
των ἐρῶ. κἂν ἡ Φιλοσοφία δὲ πρὸς τοὺς λόγους ἐπικλασθεῖσα — φύσει γὰρ ἥμερος καὶ πρᾳός ἐστιν — ἀφεῖναι βούληται αὐτόν, ἀλλ' οὐ τἀμὰ ἐνδεήσει· δείξω γὰρ αὐτῷ ὅτι μὴ μάτην ξυλοφοροῦμεν.

ΦΙΛ. Τοῦτο μὲν μηδαμῶς, ἀλλὰ τῷ λόγῳ μᾶλλον — [ἄριστον γάρ] — ἤπερ τῷ ξύλῳ. μὴ μέλλε δ' οὖν. ἤδη γὰρ ἐκκέχυται τὸ ὕδωρ καὶ πρὸς σὲ τὸ δικαστήριον ἀποβλέπει.

ΛΟΥΚ. Οἱ λοιποὶ καθιζέσθωσαν, ὦ Φιλοσοφία, καὶ ψηφοφορείτωσαν μεθ' ὑμῶν, Διογένης δὲ κατηγορείτω μόνος.

ΦΙΛ. Οὐ δέδιας οὖν μή σου καταψηφίσωνται;

ΛΟΥΚ. Οὐδαμῶς· πλείοσι γοῦν κρατῆσαι βούλομαι.

ΦΙΛ. Γενναῖά σου ταῦτα· καθίσατε δ' οὖν. σὺ δ', ὦ Διόγενες, λέγε.

25. *ΔΙΟΓ.* Οἷοι μὲν ἡμεῖς ἄνδρες ἐγενόμεθα παρὰ 25
τὸν βίον, ὦ Φιλοσοφία, πάνυ ἀκριβῶς οἶσθα καὶ οὐδὲν δεῖ λόγων· ἵνα γὰρ τὸ κατ' ἐμὲ σιωπήσω, ἀλλὰ Πυθαγόραν τοῦτον καὶ Πλάτωνα καὶ Ἀριστοτέλην καὶ Χρύσιππον καὶ τοὺς ἄλλους τίς οὐκ οἶδεν ὅσα ἐς τὸν βίον
595 καλὰ εἰσεκομίσαντο; ἃ δὲ τοιούτους ὄντας ἡμᾶς ὁ τρισκατάρατος οὗτος Παρρησιάδης ὕβρικεν, ἤδη ἐρῶ· ῥήτωρ γάρ τις, ὥς φησιν, ὤν, ἀπολιπὼν τὰ δικαστήρια καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις εὐδοκιμήσεις, ὁπόσον ἢ δεινότητος ἢ ἀκμῆς ἐπεπόριστο ἐν τοῖς λόγοις, τοῦτο πᾶν ἐφ' ἡμᾶς συσκευασάμενος οὐ παύεται μὲν ἀγορεύων κακῶς γόητας καὶ ἀπατεῶνας ἀποκαλῶν, τὰ πλήθη δὲ ἀναπείθων καταγελᾶν ἡμῶν καὶ καταφρονεῖν ὡς τὸ μηδὲν ὄντων· μᾶλλον δὲ καὶ μισεῖσθαι πρὸς τῶν πολλῶν ἤδη πεποίηκεν αὐτούς τε ἡμᾶς καὶ σὲ τὴν Φιλοσοφίαν, φληνάφους καὶ λήρους ἀποκαλῶν τὰ σὰ καὶ τὰ σπουδαιότατα ὧν ἡμᾶς

ἐπαίδευσας ἐπὶ χλευασμῷ διεξιών, ὥστε αὐτὸν μὲν κροτεῖσθαι καὶ ἐπαινεῖσθαι πρὸς τῶν θεατῶν, ἡμᾶς δὲ ὑβρίζεσθαι· φύσει γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν ὁ πολὺς λεώς, ὡς χαίρουσιν ἀποσκώπτουσι καὶ λοιδορουμένοις, καὶ μάλισθ' ὅταν τὰ σεμνότατα εἶναι δοκοῦντα διασύρηται, ὥσπερ ἀμέλει καὶ πάλαι ἔχαιρον Ἀριστοφάνει καὶ Εὐπόλιδι Σω-
κράτην τουτονὶ ἐπὶ χλευασίᾳ παράγουσιν ἐπὶ τὴν σκηνὴν 596
καὶ κωμῳδοῦσιν ἀλλοκότους τινὰς περὶ αὐτοῦ κωμῳδίας. καίτοι ἐκεῖνοι μὲν καθ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἐτόλμων τοιαῦτα καὶ ἐν Διονύσου, ἐφειμένον αὐτὸ δρᾶν, καὶ τὸ σκῶμμα μέρος ἐδόκει τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ θεὸς ἴσως χαίρει φιλόγελώς
26 τις ὤν. 26. ὁ δὲ τοὺς ἀρίστους συγκαλῶν, ἐκ πολλοῦ φροντίσας καὶ παρασκευασάμενος καὶ βλασφημίας τινὰς ἐς παχὺ βιβλίον ἐγγράψας μεγάλῃ τῇ φωνῇ [δι]αγορεύει κακῶς Πλάτωνα, Πυθαγόραν, Ἀριστοτέλην, Χρύσιππον ἐκεῖνον, ἐμὲ καὶ ὅλως ἅπαντας οὔτε ἑορτῆς ἐπούσης οὔτε ἰδίᾳ τι πρὸς ἡμῶν παθών· εἶχε γὰρ ἄν τινα συγγνώμην αὐτῷ τὸ πρᾶγμα, εἰ ἀμυνόμενος, ἀλλὰ μὴ ἄρχων αὐτὸς ἔδρασε. καὶ τὸ πάντων δεινότατον, ὅτι ταῦτα ποιῶν καὶ [ὑπὸ] τὸ σὸν ὄνομα, ὦ Φιλοσοφία, ὑποδύεται καὶ ὑπελθὼν τὸν Διάλογον ἡμέτερον οἰκεῖον ὄντα, τούτῳ ξυναγωνιστῇ καὶ ὑποκριτῇ χρῆται καθ' ἡμῶν, ἔτι καὶ Μένιππον ἀναπείσας ἑταῖρον ἡμῶν ἄνδρα ξυγκωμῳδεῖν αὐτῷ τὰ πολλά, ὃς μόνος οὐ πάρεστιν οὐδὲ κατηγορεῖ μεθ'
27 ἡμῶν, προδοὺς τὸ κοινόν. 27. ἀνθ' ὧν ἁπάντων ἄξιόν 597
ἐστιν ὑποσχεῖν αὐτὸν τὴν δίκην. ἢ τί γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχοι τὰ σεμνότατα διασύρας ἐπὶ τοσούτων μαρτύρων; χρήσιμον γοῦν καὶ πρὸς ἐκείνους τὸ τοιοῦτον, εἰ θεάσαιντο αὐτὸν κολασθέντα, ὡς μηδὲ ἄλλος τις ἔτι καταφρονοίη φιλοσοφίας· ἐπεὶ τό γε τὴν ἡσυχίαν ἄγειν καὶ ὑβριζόμενον ἀνέχεσθαι οὐ μετριότητος, ἀλλ' ἀνανδρίας καὶ εὐηθείας εἰκότως ἂν νομίζοιτο. τὰ γὰρ τελευταῖα τίνι φορητά; ὃς καθάπερ τὰ ἀνδράποδα παραγαγὼν ἡμᾶς ἐπὶ τὸ πωλητήριον καὶ κήρυκα ἐπιστήσας ἀπημπόλησεν, ὥς φασι, τοὺς μὲν ἐπὶ πολλῷ, ἐνίους δὲ μνᾶς Ἀττικῆς, ἐμὲ δὲ ὁ παμπονηρότατος οὗτος δύ' ὀβολῶν· οἱ παρόν-

τες δὲ ἐγέλων. ἀνθ᾽ ὧν γε αὐτοί τε ἀνεληλύθαμεν ἀγανακτήσαντες καὶ σὲ ἀξιοῦμεν τιμωρῆσαι ἡμῖν τὰ ἔσχατα ὑβρισμένοις.

28. *ΑΝΑΒ. Εὖ γε, ὦ Διόγενες, ὑπὲρ ἁπάντων κα-* 28
λῶς ὁπόσα ἐχρῆν [ἅπαντα] εἴρηκας.

ΦΙΛ. Παύσασθε ἐπαινοῦντες· ἔγχει τῷ ἀπολογουμένῳ. σὺ δέ, ὦ Παρρησιάδη, λέγε ἤδη ἐν τῷ μέρει· σοὶ γὰρ τὸ νῦν ῥεῖ. μὴ μέλλε οὖν.

598 29. *ΠΑΡΡ. Οὐ πάντα μου, ὦ Φιλοσοφία, κατηγό-* 29
ρησε Διογένης, ἀλλὰ τὰ πλείω καὶ ὅσα ἦν χαλεπώτερα οὐκ οἶδ᾽ ὅ τι παθὼν παρέλιπεν. ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω ἔξαρνος γενέσθαι ὡς οὐκ εἶπον αὐτά, ἢ ἀπολογίαν τινὰ μεμελετηκὼς ἀφῖχθαι, ὥστε καὶ εἴ τινα ἢ [αὐτὸς] οὗτος ἀπεσιώπησεν ἢ αὐτὸς ἐγὼ μὴ πρότερον ἔφθασα εἰρηκὼς νῦν προσθήσειν μοι δοκῶ· οὕτω γὰρ ἂν μάθοις οὕστινας ἀπεκήρυττον καὶ κακῶς ἠγόρευον ἀλαζόνας καὶ γόητας ἀποκαλῶν· καί μοι μόνον τοῦτο παραφυλάττετε, εἰ ἀληθῆ περὶ αὐτῶν ἐρῶ. εἰ δέ τι βλάσφημον ἢ τραχὺ φαίνοιτο ἔχων ὁ λόγος, οὐ τὸν διελέγχοντα ἐμέ, ἀλλ᾽ ἐκείνους ἂν οἶμαι δικαιότερον αἰτιάσαισθε τοιαῦτα ποιοῦντας. ἐγὼ γὰρ ἐπειδὴ τάχιστα ξυνεῖδον ὁπόσα τοῖς ῥητορεύουσι τὰ δυσχερῆ ἀναγκαῖον προσεῖναι, ἀπάτην καὶ ψεῦδος καὶ θρασύτητα καὶ βοὴν καὶ ὠθισμοὺς καὶ μυρία ἄλλα, ταῦτα μέν, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, ἀπέφυγον, ἐπὶ δὲ τὰ σά, ὦ Φιλοσοφία, [καλὰ] ὁρμήσας ἠξίουν ὁπόσον ἔτι μοι λοιπὸν τοῦ βίου καθάπερ ἐκ ζάλης καὶ κλύδωνος εἰς εὔδιόν τινα λιμένα σπεύσας ὑπὸ σοὶ σκεπόμενος καταβιῶ-
ναι. 30. *κἀπειδὴ μόνον παρέκυψα ἐς τὰ ὑμέτερα, σὲ μέν,* 30
ὥσπερ ἀναγκαῖον ἦν, καὶ τούσδε ἅπαντας ἐθαύμαζον ἀρίστου βίου νομοθέτας ὄντας καὶ τοῖς ἐπ᾽ αὐτὸν ἐπειγομένοις χεῖρα ὀρέγοντας, τὰ κάλλιστα καὶ ξυμφορώτατα
599 *παραινοῦντας, εἴ τις μὴ παραβαίνοι αὐτὰ μηδὲ διολισθάνοι, ἀλλ᾽ ἀτενὲς ἀποβλέπων ἐς τοὺς κανόνας, οὓς προτεθείκατε, πρὸς τούτους ῥυθμίζοι καὶ ἀπευθύνοι τὸν ἑαυτοῦ βίον, ὅπερ νὴ Δία καὶ τῶν καθ᾽ ἡμᾶς αὐτοὺς*
ὀλίγοι ποιοῦσιν. 31. *ὁρῶν δὲ πολλοὺς οὐκ ἔρωτι φιλοσο-* 31

4*

φίας ἐχομένους, ἀλλὰ δόξης μόνον τῆς ἀπὸ τοῦ πράγματος, τὰ μὲν πρόχειρα ταῦτα καὶ δημόσια καὶ ὁπόσα παντὶ μιμεῖσθαι ῥᾴδιον εὖ μάλα ἐοικότας ἀγαθοῖς ἀνδράσι, τὸ γένειον λέγω καὶ τὸ βάδισμα καὶ τὴν ἀναβολήν, ἐπὶ δὲ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων ἀντιφθεγγομένους τῷ σχήματι καὶ τἀναντία ὑμῖν ἐπιτηδεύοντας καὶ διαφθείροντας τὸ ἀξίωμα τῆς ὑποσχέσεως, ἠγανάκτουν. καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιον ἐδόκει μοι καθάπερ ἂν εἴ τις ὑποκριτὴς τραγῳδίας μαλθακὸς αὐτὸς ὢν καὶ γυναικεῖος Ἀχιλλέα ἢ Θησέα ἢ καὶ τὸν Ἡρακλέα ὑποκρίνοιτο αὐτὸν μήτε βαδίζων μήτε βοῶν ἡρωϊκόν, ἀλλὰ θρυπτόμενος ὑπὸ τηλικούτῳ προσωπείῳ, ὃν οὐδ᾽ ἂν ἡ Ἑλένη ποτὲ ἢ Πολυξένη ἀνάσχοιντο πέρα τοῦ μέτρου αὐταῖς προσεοικότα, οὐχ ὅπως ὁ Ἡρακλῆς ὁ Καλλίνικος· ἀλλά, μοὶ δοκεῖ, τάχιστ᾽ ἂν ἐπιτρῖψαι τῷ ῥοπάλῳ παίων τὸν τοιοῦτον, αὐτόν τε καὶ τὸ προσωπεῖον, οὕτως ἀτίμως κατατεθηλυμμένος
32 πρὸς αὐτοῦ. 32. τοιαῦτα καὶ ὑμᾶς πάσχοντας ὑπ᾽ ἐκείνων ὁρῶν οὐκ ἤνεγκα τὴν αἰσχύνην τῆς ὑποκρίσεως, εἰ 600
πίθηκοι ὄντες ἐτόλμησαν ἡρώων προσωπεῖα περιθέσθαι ἢ τὸν ἐν Κύμῃ ὄνον μιμήσασθαι, ὃς λεοντῆν περιβαλόμενος ἠξίου λέων αὐτὸς εἶναι πρὸς ἀγνοοῦντας τοὺς Κυμαίους ὀγκώμενος μάλα τραχὺ καὶ καταπληκτικόν, ἄχρι δή τις αὐτὸν ξένος καὶ λέοντα ἰδὼν [καὶ ὄνον] πολλάκις ἤλεγξε παίων τοῖς ξύλοις. ὃ δὲ μάλιστά μοι δεινόν, ὦ Φιλοσοφία, κατεφαίνετο, τοῦτο ἦν· οἱ γὰρ ἄνθρωποι εἴ τινα τούτων ἑώρων πονηρὸν ἢ ἄσχημον ἢ ἀσελγές τι ἐπιτηδεύοντα, οὐκ ἔστιν ὅστις οὐ φιλοσοφίαν αὐτὴν ᾐτιᾶτο καὶ τὸν Χρύσιππον εὐθὺς ἢ Πλάτωνα ἢ Πυθαγόραν ἢ ὅτου αὐτὸν ἐπώνυμον ὁ διαμαρτάνων ἐκεῖνος ἐποιεῖτο καὶ οὗ τοὺς λόγους ἐμιμεῖτο, καὶ ἀπὸ τοῦ κακῶς βιοῦντος 601
πονηρὰ περὶ ὑμῶν εἴκαζον τῶν πρὸ πολλοῦ τεθνηκότων, — οὐ γὰρ παρὰ ζῶντας ὑμᾶς ἡ ἐξέτασις αὐτοῦ ἐγίγνετο, ἀλλ᾽ ὑμεῖς μὲν ἐκποδὼν — ἐκεῖνον δὲ ἑώρων σαφῶς ἅπαντες δεινὰ καὶ ἄσεμνα ἐπιτηδεύοντα, ὥστε ἐρήμην ἡλίσκεσθε μετ᾽ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοίαν διαβολὴν συγ-
33 κατεσπᾶσθε. 33. ταῦτα οὐκ ἤνεγκα ὁρῶν ἔγωγε, ἀλλὰ

ἤλεγχον αὐτοὺς καὶ διέκρινον ἀφ' ὑμῶν· ὑμεῖς δέ, τιμᾶν
ἐπὶ τούτοις δέον, ἐς δικαστήριον ἄγετε. οὐκοῦν ἤν τινα
καὶ τῶν μεμυημένων ἰδὼν [ἐξαγορεύοντα] τοῖν θεοῖν τὰ
ἀπόρρητα [καὶ] ἐξορχούμενον ἀγανακτήσω καὶ διελέγξω,
602 ἐμὲ τὸν ἀδικοῦντα ἡγήσεσθε εἶναι; ἀλλ' οὐ δίκαιον. ἐπεὶ
καὶ οἱ ἀθλοθέται μαστιγοῦν εἰώθασιν, ἤν τις ὑποκριτὴς
Ἀθηνᾶν ἢ Ποσειδῶνα ἢ τὸν Δία ὑποδεδυκὼς μὴ καλῶς
ὑποκρίνοιτο μηδὲ κατ' ἀξίαν τῶν θεῶν, καὶ οὐ δή που
ὀργίζονται αὐτοῖς ἐκεῖνοι, ὅτι τὸν περικείμενον αὐτῶν
τὰ προσωπεῖα καὶ τὸ σχῆμα ἐνδεδυκότα ἐπέτρεψαν παί-
ειν τοῖς μαστιγοφόροις, ἀλλὰ καὶ ἥδοιντ' ἄν, οἶμαι, μα-
στιγουμένων· οἰκέτην μὲν γὰρ ἢ ἄγγελόν τινα μὴ δεξιῶς
ὑποκρίνασθαι μικρὸν τὸ πταῖσμα, τὸν Δία δὲ ἢ τὸν
Ἡρακλέα μὴ κατ' ἀξίαν ἐπιδείξασθαι τοῖς θεαταῖς ἀπο-
τρόπαιον ὡς αἰσχρόν. 34. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε πάν- 34
των ἀτοπώτατόν ἐστιν, ὅτι τοὺς μὲν λόγους ὑμῶν πάνυ
ἀκριβοῦσιν οἱ πολλοὶ αὐτῶν, καθάπερ δὲ ἐπὶ τούτῳ μό-
νον ἀναγινώσκοντες αὐτοὺς καὶ μελετῶντες, ὡς τἀναν-
τία ἐπιτηδεύοιεν, οὕτω βιοῦσιν· πάντα μὲν γὰρ ὅσα
603 φασίν, οἷον χρημάτων καταφρονεῖν καὶ δόξης καὶ μόνον
τὸ καλὸν οἴεσθαι· ἀγαθὸν καὶ ἀόργητον εἶναι καὶ τῶν
λαμπρῶν τούτων ὑπερορᾶν καὶ ἐξ ἰσοτιμίας αὐτοῖς δια-
λέγεσθαι, καλά, ὦ θεοί, καὶ σοφὰ καὶ θαυμάσια λίαν
ὡς ἀληθῶς. οἱ δὲ καὶ αὐτὰ ταῦτα ἐπὶ μισθῷ διδάσκουσι
καὶ τοὺς πλουσίους τεθήπασι καὶ πρὸς τὸ ἀργύριον κε-
χήνασιν, ὀργιλώτεροι μὲν τῶν κυνιδίων ὄντες, δειλότε-
ροι δὲ τῶν λαγῶν, κολακευτικώτεροι δὲ τῶν πιθήκων,
ἀσελγέστεροι δὲ τῶν ὄνων, ἁρπακτικώτεροι δὲ τῶν γα-
λῶν, φιλονεικότεροι δὲ τῶν ἀλεκτρυόνων. τοιγαροῦν γέ-
λωτα ὀφλισκάνουσιν ὠθιζόμενοι ἐπὶ ταῦτα καὶ περὶ τὰς
τῶν πλουσίων θύρας ἀλλήλους παρωθούμενοι, δεῖπνα
πολυάνθρωπα δειπνοῦντες καὶ ἐν αὐτοῖς τούτους ἐπαι-
νοῦντες φορτικῶς καὶ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος ἐμφορούμενοι
καὶ μεμψίμοιροι φαινόμενοι καὶ ἐπὶ τῆς κύλικος ἀτερπῆ
καὶ ἀπῳδὰ φιλοσοφοῦντες [καὶ τὸν ἄκρατον οὐ φέροντες]·
604 οἱ ἰδιῶται δὲ ὁπόσοι ξυμπίνουσι, γελῶσι δηλαδὴ καὶ

καταπτύουσι φιλοσοφίας, εἰ τοιαῦτα καθάρματα ἐκτρέ-
35 *φει. 35. τὸ δὲ πάντων αἴσχιστον, ὅτι μηδενὸς δεῖσθαι*
λέγων ἕκαστος αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον πλούσιον εἶναι τὸν
σοφὸν κεκραγὼς μικρὸν ὕστερον αἰτεῖ προσελθὼν καὶ
ἀγανακτεῖ μὴ λαβών, ὅμοιον ὡς εἴ τις ἐν βασιλικῷ σχή-
ματι ὀρθὴν τιάραν ἔχων καὶ διάδημα καὶ τὰ ἄλλα ὅσα
βασιλείας γνωρίσματα προσαιτοίη τῶν ὑποδεεστέρων δεό-
μενος. ὅταν μὲν οὖν αὐτούς τι δέῃ λαμβάνειν, πολὺς ὁ
περὶ τοῦ κοινωνικὸν εἶναι δεῖν λόγος καὶ ὡς ἀδιάφορον
ὁ πλοῦτος καί, τί γὰρ τὸ χρυσίον ἢ ἀργύριον; οὐδὲν τῶν
ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδων διαφέρον· ὅταν δέ τις ἐπι-
κουρίας δεόμενος ἑταῖρος ἐκ παλαιοῦ καὶ φίλος ἀπ᾿ οὐκ
ὀλίγων ὀλίγα αἰτῇ προσελθών, σιωπὴ μόνη καὶ ἀπορία
καὶ ἀμαθία καὶ παλινῳδία τῶν λόγων πρὸς τὸ ἐναν-
τίον· οἱ δὲ πολλοὶ περὶ φιλίας ἐκεῖνοι λόγοι καὶ ἡ ἀρετὴ
καὶ τὸ καλὸν οὐκ οἶδ᾿ ὅποι ποτὲ οἴχεται πάντα ταῦτ᾿
ἀποπτάμενα, πτερόεντα ὡς ἀληθῶς ἔπη, μάτην ὁσημέραι
36 *πρὸς αὐτῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς σκιαμαχούμενα. 36. μέχρι* 605
γὰρ τούτου φίλος ἕκαστος αὐτῶν, ἐς ὅσον ἂν μὴ ἀργύ-
ριον ἢ χρυσίον ᾖ προκείμενον ἐν τῷ μέσῳ· ἢν δέ τις
ὀβολὸν ἐπιδείξῃ μόνον, λέλυται μὲν ἡ εἰρήνη, ἄσπονδα
δὲ καὶ ἀκήρυκτα πάντα, καὶ τὰ βιβλία ἐξαλήλιπται καὶ
ἡ ἀρετὴ πέφευγεν, οἷόν τι καὶ οἱ κύνες πάσχουσιν, οἳ
ἐπειδάν τις ὀστοῦν ἐς μέσους αὐτοὺς ἐμβάλῃ, ἀναπηδή-
σαντες δάκνουσιν ἀλλήλους καὶ τὸν προαρπάσαντα τὸ
ὀστοῦν ὑλακτοῦσι. λέγεται δὲ καὶ βασιλεύς τις Αἰγύ-
πτιος πιθήκους ποτὲ πυρριχίζειν διδάξαι καὶ τὰ θηρία
— μιμηλότατα δέ ἐστι τῶν ἀνθρωπίνων — ἐκμαθεῖν τά-
χιστα καὶ ὀρχεῖσθαι ἁλουργίδας ἀμπεχόμενα καὶ προσω-
πεῖα περικείμενα, καὶ μέχρι γε πολλοῦ εὐδοκιμεῖν τὴν
θέαν, ἄχρι δή τις θεατὴς ἀστεῖος κάρυα ὑπὸ κόλπον ἔχων
ἀφῆκεν ἐς τὸ μέσον· οἱ δὲ πίθηκοι ἰδόντες καὶ ἐκλαθό-
μενοι τῆς ὀρχήσεως, τοῦθ᾿ ὅπερ ἦσαν, πίθηκοι ἐγένον-
το ἀντὶ πυρριχιστῶν καὶ ξυνέτριβον τὰ προσωπεῖα καὶ
τὴν ἐσθῆτα κατερρήγνυον καὶ ἐμάχοντο περὶ τῆς ὀπώρας
πρὸς ἀλλήλους, τὸ δὲ σύνταγμα τῆς πυρρίχης διελέλυτο

606 καὶ κατεγελᾶτο ὑπὸ τοῦ θεάτρου. 37. τοιαῦτα καὶ οὗτοι 37 ποιοῦσι, καὶ ἔγωγε τοὺς τοιούτους κακῶς ἠγόρευον καὶ οὔποτε παύσομαι διελέγχων καὶ κωμῳδῶν, περὶ ὑμῶν δὲ ἢ τῶν ὑμῖν παραπλησίων, — εἰσὶ γάρ, εἰσί τινες ὡς ἀληθῶς φιλοσοφίαν ζηλοῦντες καὶ τοῖς ὑμετέροις νόμοις ἐμμένοντες — μὴ οὕτω μανείην ἐγὼ ὡς βλάσφημον εἰπεῖν τι ἢ σκαιόν. [ἢ τί γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι;] τί γὰρ ὑμῖν τοιοῦτο βεβίωται; τοὺς δὲ ἀλαζόνας ἐκείνους καὶ θεοῖς ἐχθροὺς ἄξιον οἶμαι μισεῖν. ἢ σὺ γάρ, ὦ Πυθαγόρα καὶ Πλάτων καὶ Χρύσιππε καὶ Ἀριστότελες, τί φατε; προσήκειν ὑμῖν τοὺς τοιούτους ἢ οἰκεῖόν τι καὶ ξυγγενὲς ἐπιδείκνυσθαι τῷ βίῳ; νὴ Δία Ἡρακλῆς, φασί, καὶ πίθηκος. ἢ διότι πώγωνας ἔχουσι καὶ φιλοσοφεῖν φάσκουσι [καὶ σκυθρωποί εἰσι], διὰ τοῦτο χρὴ ὑμῖν εἰκάζειν αὐτούς; ἀλλ' ἤνεγκα ἄν, εἰ πιθανοὶ γοῦν ἦσαν κἂν ἐπὶ τῆς ὑποκρίσεως αὐτῆς· νῦν δὲ θᾶττον ἂν γὺψ ἀηδόνα μιμήσαιτο ἢ οὗτοι φιλοσόφους. εἴρηκα ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ὁπόσα εἶχον. σὺ δέ, ὦ Ἀλήθεια, μαρτύρει πρὸς αὐτοὺς εἰ ἀληθῆ ἐστι.

607 38. *ΦΙΛ.* Μετάστηθι, ὦ Παρρησιάδη. ἔτι πορρω- 38 τέρω. τί ποιῶμεν ἡμεῖς; πῶς ὑμῖν εἰρηκέναι ἀνὴρ ἔδοξεν;

ΑΛΗΘ. Ἐγὼ μέν, ὦ Φιλοσοφία, μεταξὺ λέγοντος αὐτοῦ κατὰ τῆς γῆς δῦναι ηὐχόμην· οὕτως ἀληθῆ πάντα εἶπεν. ἐγνώριζον γοῦν ἀκούουσα ἕκαστον τῶν ποιούντων αὐτὰ κἀφήρμοζον μεταξὺ τοῖς λεγομένοις· τοῦτο μὲν ἐς τόνδε, τοῦτο δὲ ὁ δεῖνα ποιεῖ· καὶ ὅλως ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς πάντα ἐοικότας, οὐ τὰ σώματα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς αὐτὰς ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἀπεικάσας.

ΣΩΦΡ. Κἀγὼ πάνυ ἠρυθρίασα, ὦ Ἀλήθεια.

ΦΙΛ. Ὑμεῖς δὲ τί φατέ;

ΑΝΑΒ. Τί δ' ἄλλο ἢ ἀφεῖσθαι αὐτὸν τοῦ ἐγκλήματος καὶ φίλον ἡμῖν καὶ εὐεργέτην ἀναγεγράφθαι; τὸ γοῦν τῶν Ἰλιέων ἀτεχνῶς πεπόνθαμεν, τραγῳδόν τινα τοῦτον ἐφ' ἡμᾶς κεκινήκαμεν ᾀσόμενον τὰς Φρυγῶν ξυμφοράς. ᾀδέτω δ' οὖν καὶ τοὺς θεοῖς ἐχθροὺς τραγῳδείτω.

ΔΙΟΓ. Καὶ αὐτός, ὦ Φιλοσοφία, πάνυ ἐπαινῶ τὸν 608
ἄνδρα καὶ ἀνατίθεμαι τὰ κατηγορημένα καὶ φίλον ποιοῦμαι αὐτὸν γενναῖον ὄντα.

39 39. *ΦΙΛ.* Εὖ γε, ὦ Παρρησιάδη· ἀφίεμέν σε τῆς αἰτίας, καὶ ταῖς πάσαις κρατεῖς καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι ἡμέτερος ὤν.

ΠΑΡΡ. Προσεκύνησα τὴν Πτερωτήν· μᾶλλον δὲ τραγικώτερον αὐτὸ ποιήσειν μοι δοκῶ· σεμνότερον γάρ·

ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

ΑΡΕΤ. Οὐκοῦν δευτέρου κρατῆρος ἤδη καταρχώμεθα προκαλούμενοι κἀκείνους, ὡς δίκην ὑπόσχωσιν ἀνθ' ὧν εἰς ὑμᾶς ὑβρίζουσι· κατηγορήσει δὲ Παρρησιάδης ἑκάστου.

ΦΙΛ. Ὀρθῶς, ὦ Ἀρετή, ἔλεξας· ὥστε σύ, παῖ Συλλογισμέ, κατακύψας ἐς τὸ ἄστυ προκήρυττε τοὺς φιλοσόφους.

40 40. *ΣΥΛΛ.* Ἄκουε, σίγα· τοὺς φιλοσόφους ἥκειν εἰς ἀκρόπολιν ἀπολογησομένους ἐπὶ τῆς Ἀρετῆς καὶ Φιλοσοφίας καὶ Δικαιοσύνης.

ΠΑΡΡ. Ὁρᾷς, ὀλίγοι συνέρχονται γνωρίσαντες τὸ κήρυγμα· ἄλλως γὰρ δεδίασι τὴν δίκην. οἱ πολλοὶ δὲ αὐτῶν οὐδὲ σχολὴν ἄγουσιν ἀμφὶ τοὺς πλουσίους ἔχοντες. 609
εἰ δὲ βούλει πάντας ἥκειν, κατὰ τάδε, ὦ Συλλογισμέ, κήρυττε.

ΦΙΛ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ σύ, ὦ Παρρησιάδη, προσκάλει καθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.

41 41. *ΠΑΡΡ.* Οὐδὲν τόδε χαλεπόν. Ἄκουε, σίγα. ὅσοι φιλόσοφοι εἶναι λέγουσι καὶ ὅσοι προσήκειν αὐτοῖς οἴονται τοῦ ὀνόματος, ἥκειν εἰς ἀκρόπολιν ἐπὶ τὴν διανομήν. δύο μναῖ ἑκάστῳ δοθήσονται καὶ σησαμαῖος πλακοῦς· ὃς δ' ἂν πώγωνα βαθὺν ἐπιδείξηται, καὶ παλάθην ἰσχάδων οὗτός γε προσεπιλήψεται. κομίζειν δ' ἕκαστον σωφροσύνην μὲν ἢ δικαιοσύνην ἢ ἐγκράτειαν μηδαμῶς· οὐκ ἀναγκαῖα γὰρ ταῦτά γε, ἢν μὴ παρῇ· πέντε δὲ συλλογισμοὺς ἐξ ἅπαντος· οὐ γὰρ θέμις ἄνευ τούτων εἶναι σοφόν.

κεῖται δ᾽ ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν, ὃς μετὰ πᾶσιν ἐριζέμεν ἔξοχος εἴη.

42. Βαβαῖ, ὡς πλήρης μὲν ἡ ἄνοδος ὠθιζομένων, ἐπεὶ 42
τὰς δύο μνᾶς ἤκουσαν μόνον. παρὰ δὲ τὸ Πελασγικὸν ἄλλοι καὶ κατὰ τὸ Ἀσκληπιεῖον ἕτεροι καὶ παρὰ τὸν
610 Ἄρειον πάγον ἔτι πλείους, ἔνιοι δὲ καὶ κατὰ τὸν τοῦ Τάλω τάφον, οἱ δὲ καὶ πρὸς τὸ Ἀνακεῖον προσθέμενοι κλίμακας ἀνέρπουσι βομβηδὸν νὴ Δία καὶ βοτρυδὸν [ἑσμοῦ δίκην], ἵνα [καὶ] καθ᾽ Ὅμηρον εἴπω, ἀλλὰ κἀκεῖθεν εὖ μάλα πολλοὶ κἀντεῦθεν

μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ.

μεστὴ δὲ ἡ ἀκρόπολις ἐν βραχεῖ κλαγγηδὸν προκαθιζόντων καὶ πανταχοῦ πήρα πώγων κολακεία ἀναισχυντία βακτηρία λιχνεία συλλογισμοὶ φιλαργυρία· οἱ ὀλίγοι δέ, ὁπόσοι πρὸς τὸ πρῶτον κήρυγμα ἐκεῖνο ἀνῄεσαν, ἀφανεῖς καὶ ἄσημοι, ἀναμιχθέντες τῷ πλήθει τῶν ἄλλων, [καὶ] λελήθασιν ἐν τῇ ὁμοιότητι τῶν ἄλλων σχημάτων. τοῦτο γοῦν τὸ δεινότατόν ἐστιν, ὦ Φιλοσοφία, καὶ ὅ τις ἂν μέμψαιτό σου μάλιστα, τὸ μηδὲ ἐπιβαλεῖν γνώρισμα καὶ σημεῖον αὐτοῖς· πιθανώτεροι γὰρ οἱ γόητες οὗτοι πολλάκις τῶν ἀληθῶς φιλοσοφούντων.

ΦΙΛ. Ἔσται τοῦτο μετ᾽ ὀλίγον, ἀλλὰ δεχώμεθα ἤδη αὐτούς.

43. *ΠΛΑΤ.* Ἡμᾶς πρώτους χρὴ τοὺς Πλατωνικοὺς 43
λαβεῖν.

ΠΥΘ. Οὔκ, ἀλλὰ τοὺς Πυθαγορικοὺς ἡμᾶς· πρότερος γὰρ ὁ Πυθαγόρας ἦν.

611 *ΣΤΩΙΚ.* Ληρεῖτε· ἀμείνους ἡμεῖς οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς.

ΠΕΡ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλ᾽ ἔν γε τοῖς χρήμασι πρῶτοι ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου.

ΕΠΙΚ. Ἡμῖν τοῖς Ἐπικουρείοις τοὺς πλακοῦντας δότε καὶ τὰς παλάθας· περὶ δὲ τῶν μνῶν περιμενοῦμεν, κἂν ὑστάτους δέῃ λαμβάνειν.

ΑΚΑΔ. Ποῦ τὰ δύο τάλαντα; δείξομεν γὰρ οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ ὅσον τῶν ἄλλων ἐσμὲν ἐριστικώτεροι.

ΣΤΩΙΚ. Οὐχ ἡμῶν γε τῶν Στωϊκῶν παρόντων.

44 44. *ΦΙΛ.* Παύσασθε φιλονεικοῦντες· ὑμεῖς δὲ οἱ Κυνικοὶ μήτε ὠθεῖτε ἀλλήλους μήτε τοῖς ξύλοις παίετε· ἐπ' ἄλλα γὰρ ἴστε κεκλημένοι· καὶ νῦν ἔγωγε ἡ Φιλοσοφία καὶ Ἀρετὴ αὕτη καὶ Ἀλήθεια δικάσομεν τίνες οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντές εἰσιν, εἶτα ὅσοι μὲν ἂν εὑρεθῶσι κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα βιοῦντες, εὐδαιμονήσουσιν ἄριστοι κεκριμένοι· τοὺς γόητας δὲ καὶ οὐδὲν ἡμῖν προσήκοντας κακοὺς κακῶς ἐπιτρίψομεν, ὡς μὴ ἀντιποιοῖντο τῶν ὑπὲρ αὐτοὺς ἀλαζόνες ὄντες. τί τοῦτο; φεύγετε; νὴ Δία, κατὰ τῶν γε κρημνῶν οἱ πολλοὶ ἀλλόμενοι. κενὴ δ' οὖν ἡ ἀκρόπολις, πλὴν ὀλίγων τούτων, ὁπόσοι μεμενή-
45 κασιν οὐ φοβηθέντες τὴν κρίσιν. 45. [οἱ] ὑπηρέται ἀνέ- 612
λεσθε τὴν πήραν, ἣν ὁ Κυνίσκος ἀπέρριψεν ἐν τῇ τροπῇ. φέρ' ἴδω τί καὶ ἔχει; ἦ που θέρμους ἢ βιβλίον ἢ ἄρτους τῶν αὐτοπυριτῶν;

ΠΑΡΡ. Οὔκ, ἀλλὰ χρυσίον τουτὶ καὶ μύρον [καὶ μαχαιρίδιον θυτικὸν] καὶ κάτοπτρον καὶ κύβους.

ΦΙΛ. Εὖ γε, ὦ γενναῖε. τοιαῦτά σοι ἦν τὰ ἐφόδια τῆς ἀσκήσεως καὶ μετὰ τούτων ἠξίους λοιδορεῖσθαι ἅπασι καὶ τοὺς ἄλλους παιδαγωγεῖν;

ΠΑΡΡ. Τοιοῦτοι μὲν οὖν ὑμῖν οὗτοι. χρὴ δὲ ὑμᾶς σκοπεῖν ὅντινα τρόπον ἀγνοούμενα ταῦτα πεπαύσεται καὶ διαγνώσονται οἱ ἐντυγχάνοντες, οἵτινες οἱ ἀγαθοὶ αὐτῶν καὶ οἵτινες αὖ πάλιν οἱ τοῦ ἑτέρου βίου.

ΦΙΛ. Σύ, ὦ Ἀλήθεια, ἐξεύρισκε, — ὑπὲρ σοῦ γὰρ τοῦτο γένοιτ' ἄν — 'ς μὴ ἐπικρατῇ σου τὸ ψεῦδος μηδὲ ὑπὸ τῇ ἀγνοίᾳ λανθάνωσιν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνδρῶν σε τοὺς χρηστοὺς μεμιμημένοι.

46 46. *ΑΛΗΘ.* Ἐπ' αὐτῷ, εἰ δοκεῖ, Παρρησιάδῃ ποιησώμεθα τὸ τοιοῦτον, ἐπεὶ χρηστὸς ὦπται καὶ εὔνους ἡμῖν καὶ σέ, ὦ Φιλοσοφία, μάλιστα θαυμάζων· παραλαβὼν μεθ' αὑτοῦ τὸν Ἔλεγχον ἐν ἅπασι τοῖς φάσκουσι φιλοσο- 613
φεῖν ὃν μὲν ἂν εὕρῃ γνήσιον ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον, στεφανωσάτω θαλλοῦ στεφάνῳ καὶ ἐς τὸ Πρυτανεῖον καλεσάτω, ἢν δέ τινι — οἷοι πολλοί εἰσι — καταράτῳ ἀνδρὶ [ὑποκριτῇ φιλοσοφίας] ἐντύχῃ, τὸ τριβώνιον περισπάσας

ἀποκειράτω τὸν πώγωνα ἐν χρῷ πάνυ τραγοκουρικῇ μαχαίρᾳ καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου στίγματα ἐπιβαλέτω ἢ ἐγκαυσάτω κατὰ τὸ μεσόφρυον· ὁ δὲ τύπος τοῦ καυτῆρος ἔστω ἀλώπηξ ἢ πίθηκος.

ΦΙΛ. Εὖ γε, ὦ Ἀλήθεια· ὁ δὲ ἔλεγχος, ὦ Παρρησιάδη, τοιόσδε ἔστω, οἷος ὁ τῶν ἀετῶν πρὸς τὸν ἥλιον εἶναι λέγεται, οὐ μὰ Δί' ὥστε κἀκείνους ἀντιβλέπειν τῷ φωτὶ καὶ πρὸς ἐκεῖνο δοκιμάζεσθαι, ἀλλὰ προθεὶς χρυσίον καὶ δόξαν καὶ ἡδονὴν ὃν μὲν ἂν αὐτῶν ἴδῃς ὑπερορῶντα καὶ μηδαμῶς ἑλκόμενον πρὸς τὴν ὄψιν, οὗτος ἔστω [ὁ] τῷ θαλλῷ στεφόμενος, ὃν δ' αὖ ἀτενὲς ἀποβλέποντα καὶ τὴν χεῖρα ὀρέγοντα ἐπὶ τὸ χρυσίον, ἀπάγειν ἐπὶ τὸ καυτήριον τοῦτον ἀποκείραντα πρότερον τὸν πώγωνα.

614 47. *ΠΑΡΡ.* Ὡς ἔδοξεν ἔσται ταῦτα, ὦ Φιλοσοφία, 47
καὶ ὄψει αὐτίκα μάλα τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ἀλωπεκίας ἢ πιθηκοφόρους, ὀλίγους δὲ καὶ ἐστεφανωμένους· εἰ βούλεσθε μέντοι, κἀνταῦθα ἀνάξω τινὰς ὑμῖν νὴ Δί' αὐτῶν.

ΦΙΛ. Πῶς λέγεις; ἀνάξεις τοὺς φυγόντας;

ΠΑΡΡ. Καὶ μάλα, ἤνπερ ἡ ἱέρειά μοι ἐθελήσῃ πρὸς ὀλίγον χρῆσαι τὴν ὁρμιὰν ἐκείνην καὶ τὸ ἄγκιστρον, ὅπερ ὁ ἁλιεὺς ἀνέθηκεν ὁ ἐκ Πειραιῶς.

ΙΕΡ. Ἰδοὺ δὴ λαβέ, καὶ τὸν κάλαμόν γε ἅμα, ὡς πάντα ἔχοις.

ΠΑΡΡ. Οὐκοῦν, ὦ ἱέρεια, καὶ ἰσχάδας μοί τινας δὸς ἀνύσασα καὶ ὀλίγον τοῦ χρυσίου.

ΙΕΡ. Λάμβανε.

ΦΙΛ. Τί πράττειν ἀνὴρ διανοεῖται;

ΙΕΡ. Δελεάσας τὸ ἄγκιστρον ἰσχάδι καὶ τῷ χρυσίῳ
615 καθεζόμενος ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ τειχίου καθῆκεν ἐς τὴν πόλιν.

ΦΙΛ. Τί ταῦτα, ὦ Παρρησιάδη, ποιεῖς; ἦ που τοὺς λίθους ἁλιεύειν διέγνωκας ἐκ τοῦ Πελασγικοῦ;

ΠΑΡΡ. Σιώπησον, ὦ Φιλοσοφία, καὶ τὴν ἄγραν περίμενε· σὺ δέ, Πόσειδον ἀγρεῦ καὶ Ἀμφιτρίτη φίλη, πολλοὺς ἡμῖν ἀναπέμπετε τῶν ἰχθύων. 48. ἀλλ' ὁρῶ τινα 48
λάβρακα εὐμεγέθη, μᾶλλον δὲ χρύσοφρυν.

ΕΛΕΓ. Οὔκ, ἀλλὰ γαλεός ἐστι· προσέρχεται δὴ τῷ ἀγκίστρῳ κεχηνώς. ὀσφρᾶται τοῦ χρυσίου, πλησίον ἤδη ἐστίν· ἔψαυσεν, εἴληπται, ἀνασπάσωμεν.

ΠΑΡΡ. Καὶ σύ, ὦ Ἔλεγχε, νῦν ξυνεπιλαβοῦ τῆς ὁρμιᾶς· ἄνω ἐστί. φέρ' ἴδω τίς εἶ, ὦ βέλτιστε ἰχθύων; κύων οὗτός γε. Ἡράκλεις τῶν ὀδόντων. τί τοῦτο, ὦ γεν- 616
ναιότατε; εἴληψαι λιχνεύων περὶ τὰς πέτρας, ἔνθα λήσειν ἤλπισας ὑποδεδυκώς; ἀλλὰ νῦν ἔσῃ φανερὸς ἅπασιν ἐκ τῶν βραγχίων ἀπηρτημένος. ἐξέλωμεν τὸ δέλεαρ καὶ τὸ ἄγκιστρον. ἰδοὺ κενόν σοι τὸ ἄγκιστρον· ἡ δ' ἰσχὰς ἤδη προσέσχηται καὶ τὸ χρυσίον ἐν τῇ κοιλίᾳ.

ΔΙΟΓ. Μὰ Δί' ἐξεμεσάτω. ὡς δὴ καὶ ἐπ' ἄλλους δελεάσωμεν.

ΠΑΡΡ. Εὖ ἔχει· τί φής, ὦ Διόγενες; οἶσθα τοῦτον ὅστις ἐστίν, ἢ προσήκει σοί τι ἀνήρ;

ΔΙΟΓ. Οὐδαμῶς.

ΠΑΡΡ. Τί οὖν; πόσου ἄξιον αὐτὸν χρὴ φάναι; ἐγὼ μὲν γὰρ δύ' ὀβολῶν πρῴην αὐτὸν ἐτιμησάμην.

ΔΙΟΓ. Πολλοῦ λέγεις· ἄβρωτός τε γάρ ἐστι καὶ εἰδεχθὴς καὶ σκληρὸς καὶ ἄτιμος· ἄφες αὐτὸν ἐπὶ κεφαλὴν ἀπὸ τῆς πέτρας· σὺ δὲ ἄλλον ἀνάσπασον καθεὶς τὸ ἄγκιστρον. ἐκεῖνο μέντοι ὅρα, ὦ Παρρησιάδη, μὴ καμπτόμενός σοι ὁ κάλαμος ἀποκλασθῇ.

ΠΑΡΡ. Θάρρει, ὦ Διόγενες· κοῦφοί εἰσι καὶ τῶν ἀφύων ἐλαφρότεροι.

ΔΙΟΓ. Νὴ Δί', ἀφυέστατοί γε· ἀνάσπα δὲ ὅμως.

49 49. *ΠΑΡΡ.* Ἰδού· τίς ἄλλος οὗτος ὁ πλατύς; ὥσπερ 617
ἡμίτομος ἰχθὺς προσέρχεται, ψῆττά τις, κεχηνὼς ἐς τὸ ἄγκιστρον· κατέπιεν, ἔχεται, ἀνεσπάσθω.

ΔΙΟΓ. Τίς ἐστιν;

ΕΛΕΓ. Ὁ Πλατωνικὸς εἶναι λέγων.

ΠΛΑΤ. Καὶ σύ, ὦ κατάρατε, ἥκεις ἐπὶ τὸ χρυσίον;

ΠΑΡΡ. Τί φής, ὦ Πλάτων; τί ποιῶμεν αὐτόν;

ΠΛΑΤ. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς πέτρας καὶ οὗτος.

50 50. *ΔΙΟΓ.* Ἐπ' ἄλλον καθείσθω.

ΠΑΡΡ. Καὶ μὴν ὁρῶ τινα πάγκαλον προσιόντα, ὡς

*ἂν ἐν βυθῷ δόξειεν, ποικίλον τὴν χρόαν, ταινίας τινὰς
ἐπὶ τοῦ νώτου ἐπιχρύσους ἔχοντα. ὁρᾷς, ὦ Ἔλεγχε; ὁ τὸν
Ἀριστοτέλην προσποιούμενος οὗτός ἐστιν. ἦλθεν, εἶτα
πάλιν ἀπενήξατο. περισκόπει ἀκριβῶς· αὖθις ἐπανῆλ-
θεν, ἔχανεν, εἴληπται, ἀνιμήσθω.*

*ΑΡΙΣΤ. Μὴ ἔρῃ με, ὦ Παρρησιάδη, περὶ αὐτοῦ·
ἀγνοῶ γὰρ ὅστις ἐστίν.*

ΠΑΡΡ. Οὐκοῦν καὶ οὗτος, ὦ Ἀριστότελες, κατὰ τῶν
618 *πετρῶν.* 51. *ἀλλ' ἢν ἰδού, πολλούς που τοὺς ἰχθῦς ὁρῶ* 51
*κατὰ ταὐτὸν ὁμόχροας, ἀκανθώδεις καὶ τὴν ἐπιφάνειαν
ἐκτετραχυσμένους, ἐχίνων δυσληπτοτέρους. ἦ που σαγή-
νης ἐπ' αὐτοὺς δεήσει; ἀλλ' οὐ πάρεστιν· ἱκανὸν εἰ κἂν
ἕνα τινὰ ἐκ τῆς ἀγέλης ἀνασπάσαιμεν. ἥξει δ' ἐπὶ τὸ
ἄγκιστρον δηλαδὴ ὃς ἂν αὐτῶν θρασύτατος ᾖ.*

*ΕΛΕΓ. Κάθες, εἰ δοκεῖ, σιδηρώσας γε πρότερον ἐπὶ
πολὺ τῆς ὁρμιᾶς, ὡς μὴ ἀποπρίσῃ τοῖς ὀδοῦσι καταπιὼν
τὸ χρυσίον.*

*ΠΑΡΡ. Καθῆκα. σὺ δέ, ὦ Πόσειδον, ταχεῖαν ἐπι-
τέλει τὴν ἄγραν. βαβαῖ, μάχονται περὶ τοῦ δελέατος καὶ
συνάμα πολλοὶ περιτρώγουσι τὴν ἰσχάδα, οἱ δὲ προσ-
φύντες ἔχονται τοῦ χρυσίου. εὖ ἔχει· περιεπάρη τις μάλα
καρτερός. φέρ' ἴδω τίνος ἐπώνυμον σεαυτὸν εἶναι λέ-
γεις; καίτοι γελοῖός γε εἰμι ἀναγκάζων ἰχθὺν λαλεῖν·
[ἄφωνοι γὰρ αὐτοί.] ἀλλὰ σύ, ὦ Ἔλεγχε, εἰπὲ ὅντινα ἔχει
διδάσκαλον.*

ΕΛΕΓ. Χρύσιππον τουτονί.

*ΠΑΡΡ. Μανθάνω· διότι χρυσίον, οἶμαι, προσῆν τῷ
ὀνόματι. σὺ δ' οὖν, Χρύσιππε, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς εἰπέ,
οἶσθα τοὺς ἄνδρας ἢ τοιαῦτα παρῄνεις αὐτοῖς ποιεῖν;*

619 *ΧΡΥΣ. Νὴ Δί', ὑβριστικὰ ἐρωτᾷς, ὦ Παρρησιάδη,
προσήκειν τι ἡμῖν ὑπολαμβάνων τοιούτους ὄντας.*

*ΠΑΡΡ. Εὖ γε, ὦ Χρύσιππε, γενναῖος εἶ. οὕτως γοῦν
καὶ αὐτὸς [ἐπὶ κεφαλὴν] μετὰ τῶν ἄλλων, ἐπεὶ καὶ ἀκαν-
θώδης ἐστί, καὶ δέος μὴ διαπαρῇ τις τὸν λαιμὸν ἐσθίων.*

52. *ΦΙΛ. Ἅλις, ὦ Παρρησιάδη, τῆς ἄγρας, μὴ καὶ* 52
τίς σοι, οἷοι πολλοί εἰσιν, δέχηται ἀποσπάσας τὸ χρυσίον

καὶ τὸ ἄγκιστρον, εἶτά σε ἀποτῖσαι τῇ ἱερείᾳ δεήσῃ. ὥστε ἡμεῖς μὲν ἀπίωμεν περιπατήσουσαι· καιρὸς δὲ καὶ ὑμᾶς ἀπιέναι ὅθεν ἥκετε, μὴ καὶ ὑπερήμεροι γένησθε τῆς προθεσμίας. σὺ δὲ καὶ ὁ Ἔλεγχος, ὦ Παρρησιάδη, κύκλῳ ἐπὶ πάντας αὐτοὺς ἰόντες ἢ στεφανοῦτε ἢ ἐγκάετε, ὡς ἔφην.

ΠΑΡΡ. Ἔσται ταῦτα, ὦ Φιλοσοφία. χαίρετε, ὦ βέλτιστοι ἀνδρῶν. ἡμεῖς δὲ κατίωμεν, ὦ Ἔλεγχε, καὶ τελῶμεν τὰ παρηγγελμένα.

ΕΛΕΓ. Ποῖ δὲ καὶ πρῶτον ἀπιέναι δεήσει; μῶν ἐς τὴν Ἀκαδημίαν ἢ ἐς τὴν Στοάν; ἢ ἀπὸ τοῦ Λυκείου ποιησώμεθα τὴν ἀρχήν;

ΠΑΡΡ. Οὐδὲν διοίσει τοῦτο. πλὴν οἶδ' ἐγὼ ὡς ὅποι ποτ' ἂν ἀπέλθωμεν, ὀλίγων μὲν στεφάνων, πολλῶν δὲ τῶν καυτηρίων δεησόμεθα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ Η ΤΥΡΑΝΝΟΣ. 620

1 1. *ΧΑΡ. Εἶεν, ὦ Κλωθοῖ, τὸ μὲν σκάφος τοῦτο ἡμῖν πάλαι εὐτρεπὲς καὶ πρὸς ἀναγωγὴν εὖ μάλα παρεσκευασμένον· ὅ τε γὰρ ἄντλος ἐκκέχυται καὶ ὁ ἱστὸς ὤρθωται καὶ ἡ ὀθόνη παρακέκρουσται καὶ τῶν κωπῶν ἑκάστη τετρόπωται, κωλύει τε οὐδέν, ὅσον ἐπ' ἐμοί, τὸ ἀγκύριον* 621
ἀνασπάσαντας ἀποπλεῖν. ὁ δὲ Ἑρμῆς βραδύνει, πάλαι παρεῖναι δέον· κενὸν γοῦν ἐπιβατῶν, ὡς ὁρᾷς, ἔστι τὸ πορθμεῖον τρὶς ἤδη τήμερον ἀναπεπλευκέναι δυνάμενον· καὶ σχεδὸν ἀμφὶ βουλυτόν ἐστιν, ἡμεῖς δὲ οὐδέπω οὐδὲ ὀβολὸν ἐμπεπολήκαμεν. εἶτα ὁ Πλούτων εὖ οἶδ' ὅτι ἐμὲ ῥαθυμεῖν ἐν τούτοις ὑπολήψεται, καὶ ταῦτα παρ' ἄλλῳ οὔσης τῆς αἰτίας. ὁ δὲ καλὸς ἡμῖν κἀγαθὸς νεκροπομπὸς ὥσπερ τις ἄλλος καὶ αὐτὸς ἄνω τὸ τῆς Λήθης ὕδωρ πε- 622
πωκὼς ἀναστρέψαι πρὸς ἡμᾶς ἐπιλέλησται, καὶ ἤτοι παλαίει μετὰ τῶν ἐφήβων ἢ κιθαρίζει ἢ λόγους τινὰς διεξέρχεται ἐπιδεικνύμενος τον λῆρον τὸν αὑτοῦ, ἢ τάχα που καὶ κλωπεύει ὁ γεννάδας παρελθών· μία γὰρ αὐτοῦ καὶ αὕτη τῶν

τεχνῶν. ὁ δ' οὖν ἐλευθεριάζει πρὸς ἡμᾶς καὶ ταῦτα ἐξ ἡμισείας ἡμέτερος ὤν.

2. ΚΛΩΘ. Τί δέ; οἶδας, ὦ Χάρων, εἴ τις ἀσχολία 2
προσέπεσεν αὐτῷ, τοῦ Διὸς ἐπὶ πλέον δεηθέντος ἀποχρήσασθαι πρὸς τὰ ἄνω πράγματα; δεσπότης δὲ κἀκεῖνός ἐστιν.

ΧΑΡ. Ἀλλ' οὐχ ὥστε, ὦ Κλωθοῖ, πέρα τοῦ μέτρου δεσπόζειν κοινοῦ κτήματος, ἐπεὶ οὐδὲ ἡμεῖς ποτε αὐτόν, ἀπιέναι δέον, κατεσχήκαμεν. ἀλλ' ἐγὼ οἶδα τὴν αἰτίαν· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀσφόδελος μόνον καὶ χοαὶ καὶ πόπανα καὶ ἐναγίσματα, τὰ δ' ἄλλα ζόφος καὶ ὁμίχλη καὶ σκότος, ἐν δὲ τῷ οὐρανῷ φαιδρὰ πάντα καὶ ἥ τε ἀμβροσία πολλὴ καὶ τὸ νέκταρ ἄφθονον· ὥστε [μοι] ἥδιον παρ' ἐκείνοις βραδύνειν ἔοικε. καὶ παρ' ἡμῶν μὲν ἀνίπταται καθάπερ ἐκ δεσμωτηρίου τινὸς ἀποδιδράσκων. ἐπειδὰν δὲ καιρὸς
623 κατιέναι, σχολῇ καὶ βάδην μόλις ποτὲ κατέρχεται.

3. ΚΛΩΘ. Μηκέτι χαλέπαινε, ὦ Χάρων· πλησίον 3
γὰρ αὐτὸς οὗτος, ὡς ὁρᾷς, πολλούς τινας ἡμῖν ἄγων, μᾶλλον δὲ ὥσπερ τι αἰπόλιον ἀθρόους αὐτοὺς τῇ ῥάβδῳ σοβῶν. ἀλλὰ τί τοῦτο; δεδεμένον τινὰ ἐν αὐτοῖς καὶ ἄλλον γελῶντα ὁρῶ, ἕνα δέ τινα καὶ πήραν ἐξημμένον καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντα, δριμὺ ἐνορῶντα καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισπεύδοντα. οὐχ ὁρᾷς δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν αὐτὸν ἱδρῶτι ῥεόμενον καὶ τὼ πόδε κεκονιμένον καὶ πνευστιῶντα; μεστὸν γοῦν ἄσθματος αὐτῷ τὸ στόμα. τί ταῦτα, ὦ Ἑρμῆ; τίς ἡ σπουδή; τεταραγμένῳ γὰρ [ἡμῖν] ἔοικας.

ΕΡΜ. Τί δ' ἄλλο, ὦ Κλωθοῖ, ἢ τουτονὶ τὸν ἀλιτήριον ἀποδράντα μεταδιώκων ὀλίγου δεῖν λειπόνεως ὑμῖν τήμερον ἐγενόμην;

ΚΛΩΘ. Τίς δ' ἐστίν; καὶ τί βουλόμενος ἀπεδίδρασκεν;

ΕΡΜ. Τουτὶ μὲν πρόδηλον, ὅτι ζῆν μᾶλλον ἐβούλετο. ἔστι δὲ βασιλεύς τις ἢ τύραννος, ἀπὸ γοῦν τῶν ὀδυρμῶν [καὶ] ὧν ἀνακωκύει, πολλῆς τινος εὐδαιμονίας ἐστερῆσθαι λέγων.

ΚΛΩΘ. Εἶθ' ὁ μάταιος ἀπεδίδρασκεν, ὡς ἐπιβιῶ-

ναι δυνάμενος, ἐπιλελοιπότος ἤδη τοῦ ἐπικεκλωσμένου 624
αὐτῷ νήματος;

4 4. ΕΡΜ. Ἀπεδίδρασκε, λέγεις; εἰ γὰρ μὴ ὁ γενναιότατος οὗτος, ὁ τὸ ξύλον, συνήργησέ μοι καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ἐδήσαμεν, κἂν ᾤχετο ἡμᾶς ἀποφυγών· ἀφ᾽ οὗ γάρ μοι παρέδωκεν αὐτὸν ἡ Ἄτροπος, παρ᾽ ὅλην τὴν ὁδὸν ἀντέτεινε καὶ ἀντέσπα, καὶ τὼ πόδε ἀντερείδων πρὸς τὸ ἔδαφος οὐ παντελῶς εὐάγωγος ἦν· ἐνίοτε δὲ καὶ ἱκέτευε καὶ κατελιπάρει ἀφεθῆναι πρὸς ὀλίγον ἀξιῶν καὶ πολλὰ δώσειν ὑπισχνούμενος. ἐγὼ δέ, ὥσπερ εἰκός, οὐκ ἀνίειν ὁρῶν ἀδυνάτων ἐφιέμενον. ἐπεὶ δὲ κατ᾽ αὐτὸ δὴ τὸ στόμιον ἦμεν, ἐμοῦ τοὺς νεκρούς, ὡς ἔθος, ἀπαριθμοῦντος τῷ Αἰακῷ κἀκείνου λογιζομένου αὐτοὺς πρὸς τὸ παρὰ τῆς σῆς ἀδελφῆς πεμφθὲν αὐτῷ σύμβολον, λαθὼν οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ὁ τρισκατάρατος ἀπιὼν ᾤχετο. ἐνέδει οὖν νεκρὸς εἷς τῷ λογισμῷ, καὶ ὁ Αἰακὸς ἀνατείνας τὰς ὀφρῦς, Μὴ ἐπὶ πάντων, ὦ Ἑρμῆ, φησί, χρῶ τῇ κλεπτικῇ, ἅλις σοι αἱ ἐν οὐρανῷ παιδιαί· τὰ νεκρῶν δὲ ἀκριβῆ καὶ 625
οὐδαμῶς λαθεῖν δυνάμενα. τέτταρας, ὡς ὁρᾷς, πρὸς τοῖς χιλίοις ἔχει τὸ σύμβολον ἐγκεχαραγμένους, σὺ δέ μοι παρ᾽ ἕνα ἥκεις ἄγων, εἰ μὴ τοῦτο φῄς, ὡς παραλελόγισταί σε ἡ Ἄτροπος. ἐγὼ δὲ ἐρυθριάσας πρὸς τὸν λόγον ταχέως ὑπεμνήσθην τῶν κατὰ τὴν ὁδόν, κἀπειδὴ περιβλέπων οὐδαμοῦ τοῦτον εἶδον, συνεὶς τὴν ἀπόδρασιν ἐδίωκον ὡς εἶχον τάχους κατὰ τὴν ἄγουσαν πρὸς τὸ φῶς· εἵπετο δὲ αὐθαίρετός μοι ὁ βέλτιστος οὗτος, καὶ ὥσπερ ἀπὸ ὕσπληγγος θέοντες καταλαμβάνομεν αὐτὸν ἤδη ἐν Ταινάρῳ· παρὰ τοσοῦτον ἦλθε διαφυγεῖν.

5 5. ΚΛΩΘ. Ἡμεῖς δέ, ὦ Χάρων, ὀλιγωρίαν ἤδη τοῦ Ἑρμοῦ κατεγινώσκομεν.

ΧΑΡ. Τί οὖν ἔτι διαμέλλομεν ὡς οὐχ ἱκανῆς ἡμῖν γεγενημένης διατριβῆς;

ΚΛΩΘ. Εὖ λέγεις· ἐμβαινέτωσαν. ἐγὼ δὲ προχειρισαμένη τὸ βιβλίον καὶ παρὰ τὴν ἀποβάθραν καθεζομένη, ὡς ἔθος, ἐπιβαίνοντα ἕκαστον αὐτῶν διαγνώσομαι, 626
τίς καὶ πόθεν καὶ ὅντινα τεθνεὼς τὸν τρόπον· σὺ δὲ

παραλαμβάνων στοίβαζε καὶ συντίθει· σὺ δέ, ὦ Ἑρμῆ, τὰ νεογνὰ ταυτὶ πρῶτα ἐμβαλοῦ· τί γὰρ ἂν καὶ ἀποκρίναιντό μοι;

ΕΡΜ. Ἰδού σοι, ὦ πορθμεῦ, τὸν ἀριθμὸν οὗτοι τριακόσιοι μετὰ τῶν ἐκτεθειμένων.

ΧΑΡ. Βαβαῖ τῆς εὐαγρίας. ὀμφακίας ἡμῖν νεκροὺς ἥκεις ἄγων.

ΕΡΜ. Βούλει, ὦ Κλωθοῖ, τοὺς ἀκλαύστους ἐπὶ τούτοις ἐμβιβασώμεθα;

ΚΛΩΘ. Τοὺς γέροντας λέγεις; οὕτω ποίει. τί γάρ με δεῖ πράγματα ἔχειν τὰ πρὸ Εὐκλείδου νῦν ἐξετάζουσαν; οἱ ὑπὲρ ἑξήκοντα ὑμεῖς πάριτε ἤδη. τί τοῦτο; οὐκ ἐπακούουσί μου βεβυσμένοι τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν ἐτῶν. δεήσει τάχα καὶ τούτους ἀράμενον παραγαγεῖν.

ΕΡΜ. Ἰδοὺ πάλιν οὗτοι δυεῖν δέοντες τετρακό-
627 σιοι, τακεροί πάντες καὶ πέπειροι καὶ καθ᾽ ὥραν τετρυγημένοι.

ΧΑΡ. Μὰ Δί᾽, ἐπεὶ ἀσταφίδες γε πάντες ἤδη εἰσί.

6. ΚΛΩΘ. Τοὺς τραυματίας ἐπὶ τούτοις, ὦ Ἑρμῆ, 6
παράγαγε· καὶ πρῶτόν μοι εἴπατε ὅπως ἀποθανόντες ἥκετε; μᾶλλον δὲ αὐτὴ πρὸς τὰ γεγραμμένα ὑμᾶς ἐπισκέψομαι. πολεμοῦντας ἀποθανεῖν ἔδει χθὲς ἐν Μηδίᾳ τέτταρας ἐπὶ τοῖς ὀγδοήκοντα καὶ τὸν Ὀξυάρτου υἱὸν μετ᾽ αὐτῶν Γωβάρην.

ΕΡΜ. Πάρεισι.

ΚΛΩΘ. Δι᾽ ἔρωτα αὑτοὺς ἀπέσφαξαν ἑπτά, καὶ ὁ φιλόσοφος Θεαγένης διὰ τὴν ἑταίραν τὴν Μεγαρόθεν.

ΕΡΜ. Οὑτοιὶ πλησίον.

ΚΛΩΘ. Ποῦ δ᾽ οἱ περὶ τῆς βασιλείας ὑπ᾽ ἀλλήλων ἀποθανόντες;

ΕΡΜ. Παρεστᾶσιν.

ΚΛΩΘ. Ὁ δ᾽ ὑπὸ τοῦ μοιχοῦ καὶ τῆς γυναικὸς φονευθείς;

ΕΡΜ. Ἰδού σοι πλησίον.

ΚΛΩΘ. Τοὺς ἐκ δικαστηρίων δῆτα παράγαγε, λέγω
628 δὲ τοὺς ἐκ τυμπάνου καὶ τοὺς ἀνεσκολοπισμένους. οἱ δ᾽

ὑπὸ ληστῶν ἀποθανόντες ἑκκαίδεκα ποῦ εἰσιν, ὦ Ἑρμῆ;

ΕΡΜ. *Πάρεισιν οἵδε οἱ τραυματίαι, ὡς ὁρᾷς. τὰς δὲ γυναῖκας βούλει ἅμα παραγάγω;*

ΚΛΩΘ. *Μάλιστα, καὶ τοὺς ἀπὸ ναυαγίων οἵ γε ἅμα τεθνᾶσι καὶ τὸν ὅμοιον τρόπον. καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ πυρετοῦ δέ, καὶ τούτους ἅμα, καὶ τὸν ἰατρὸν μετ' αὐτῶν Ἀγα-*
7 *θοκλέα.* 7. *ποῦ δ' ὁ φιλόσοφος Κυνίσκος, ὃν ἔδει τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον φαγόντα καὶ τὰ ἐκ τῶν καθαρσίων ᾠὰ καὶ πρὸς τούτοις γε σηπίαν ὠμὴν ἀποθανεῖν;*

ΚΥΝ. *Πάλαι σοι παρέστηκα, ὦ βελτίστη Κλωθοῖ. τί δέ με ἀδικήσαντα τοσοῦτον εἴασας ἄνω τὸν χρόνον; σχεδὸν γάρ ὅλον μοι τὸν ἄτρακτον ἐπέκλωσας. καίτοι πολλάκις ἐπειράθην τὸ νῆμα διακόψας ἐλθεῖν, ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἄρρηκτον ἦν.*

ΚΛΩΘ. *Ἔφορόν σε καὶ ἰατρὸν εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων ἀπελίμπανον. ἀλλ' ἔμβαινε ἀγαθῇ τύχῃ.*

ΚΥΝ. *Μὰ Δί', ἢν μὴ πρότερόν γε τουτονὶ τὸν δεδεμένον ἐμβιβασώμεθα· δέδια γὰρ μή σε παραπείσῃ δεόμενος.*

8 8. ΚΛΩΘ. *Φέρ' ἴδω τίς ἐστι.* 629

ΕΡΜ. *Μεγαπένθης ὁ Λακύδου, τύραννος.*

ΚΛΩΘ. *Ἐπίβαινε σύ.*

ΜΕΓ. *Μηδαμῶς, ὦ δέσποινα Κλωθοῖ, ἀλλά με πρὸς ὀλίγον ἔασον ἀνελθεῖν. εἶτά σοι αὐτόματος ἥξω καλοῦντος μηδενός.*

ΚΛΩΘ. *Τί δ' ἔστιν οὗ χάριν ἀφεῖσθαι θέλεις;*

ΜΕΓ. *Τὴν οἰκίαν ἐκτελέσαι μοι πρότερον ἐπίτρεψον· ἡμιτελὴς γὰρ ὁ δόμος καταλέλειπται.*

ΚΛΩΘ. *Ληρεῖς· ἀλλ' ἔμβαινε.*

ΜΕΓ. *Οὐ πολὺν χρόνον, ὦ Μοῖρα, αἰτῶ· μίαν με ἔασον μεῖναι τήνδε ἡμέραν, ἄχρι ἄν τι ἐπισκήψω τῇ γυναικὶ περὶ τῶν χρημάτων, ἔνθα τὸν μέγαν εἶχον θησαυρὸν κατορωρυγμένον.*

ΚΛΩΘ. *Ἄραρεν· οὐκ ἂν τύχοις.*

ΜΕΓ. *Ἀπολεῖται οὖν ὁ χρυσὸς τοσοῦτος;*

ΚΛΩΘ. Οὐκ ἀπολεῖται. θάρρει τούτου γε ἕνεκα· Μεγακλῆς γὰρ αὐτὸν ὁ σὸς ἀνεψιὸς παραλήψεται.

ΜΕΓ. Ὢ τῆς ὕβρεως. ὁ ἐχθρός, ὃν ὑπὸ [τῆς] ῥαθυμίας ἔγωγε οὐ προαπέκτεινα;

630 *ΚΛΩΘ.* Ἐκεῖνος αὐτός· καὶ ἐπιβιώσεταί σοι ἔτη τετταράκοντα καὶ μικρόν τι πρός, τὰς παλλακίδας καὶ τὴν ἐσθῆτα καὶ τὸν χρυσὸν ὅλον σου παραλαβών.

ΜΕΓ. Ἀδικεῖς, ὦ Κλωθοῖ, τἀμὰ τοῖς πολεμιωτάτοις διανέμουσα.

ΚΛΩΘ. Σὺ γὰρ οὐχὶ Κυδιμάχου αὐτὰ ὄντα, ὦ γενναιότατε, παρειλήφεις ἀποκτείνας τε αὐτὸν καὶ τὰ παιδία ἔτι ἐμπνέοντι ἐπισφάξας;

ΜΕΓ. Ἀλλὰ νῦν ἐμὰ ἦν.

ΚΛΩΘ. Οὐκοῦν ἐξήκει σοι ὁ χρόνος ἤδη τῆς κτήσεως.

9. *ΜΕΓ.* Ἄκουσον, ὦ Κλωθοῖ, ἅ σοι ἰδίᾳ μηδενὸς 9
ἀκούοντος εἰπεῖν βούλομαι· ὑμεῖς δὲ ἀπόστητε πρὸς ὀλίγον. ἄν με ἀφῇς ἀποδρᾶναι, χίλιά σοι τάλαντα χρυσίου ἐπισήμου δώσειν ὑπισχνοῦμαι τήμερον.

ΚΛΩΘ. Ἔτι γὰρ χρυσόν, ὦ γελοῖε, καὶ τάλαντα διὰ μνήμης ἔχεις;

ΜΕΓ. Καὶ τοὺς δύο κρατῆρας εἰ βούλει προσθήσω, οὓς ἔλαβον ἀποκτείνας Θεόκριτον, ἕλκοντας ἑκάτερον χρυσοῦ ἀπέφθου τάλαντα ἑκατόν;

631 *ΚΛΩΘ.* Ἕλκετε αὐτόν· ἔοικε γὰρ οὐκ [ἐπ]εμβήσεσθαι ἡμῖν ἑκών.

ΜΕΓ. Μαρτύρομαι ὑμᾶς, ἀτελὲς μένει τὸ τεῖχος καὶ τὰ νεώρια· ἐξετέλεσα γὰρ ἂν αὐτὰ ἐπιβιοὺς πέντε μόνας ἡμέρας.

ΚΛΩΘ. Ἀμέλησον· ἄλλος τειχιεῖ.

ΜΕΓ. Καὶ μὴν τοῦτό γε πάντως εὔλογον αἰτῶ.

ΚΛΩΘ. Τὸ ποῖον;

ΜΕΓ. Ἐς τοσοῦτον ἐπιβιῶναι, μέχρι ἂν ὑπαγάγωμαι Πέρσας καὶ Λυδοῖς ἐπιθῶ τοὺς φόρους καὶ μνῆμα ἐμαυτῷ παμμέγεθες ἀναστήσας ἐπιγράψω ὁπόσα ἔπραξα μεγάλα καὶ στρατηγικὰ παρὰ τὸν βίον.

ΚΛΩΘ. Οὗτος, οὐκέτι μίαν ἡμέραν ταύτην αἰτεῖς,
ἀλλὰ σχεδὸν εἴκοσιν ἐτῶν διατριβήν.

10 10. *ΜΕΓ.* Καὶ μὴν ἐγγυητὰς ὑμῖν ἕτοιμος παρασχέ-
σθαι τοῦ τάχους [καὶ] τῆς ἐπανόδου. εἰ βούλεσθε δέ,
καὶ ἄντανδρον ὑμῖν ἀντ' ἐμαυτοῦ παραδώσω τὸν ἀγα-
πητόν.

ΚΛΩΘ. Ὦ μιαρέ, ὃν ηὔχου πολλάκις ὑπὲρ γῆς κα-
ταλιπεῖν;

ΜΕΓ. Πάλαι ταῦτα ηὐχόμην· νυνὶ δὲ ὁρῶ τὸ βέλτιον.

ΚΛΩΘ. Ἥξει κἀκεῖνός σοι μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ νεω- 632
στὶ βασιλεύοντος ἀνῃρημένος.

11 11. *ΜΕΓ.* Οὐκοῦν ἀλλὰ τοῦτό γε μὴ ἀντείπῃς ὦ
Μοῖρά μοι.

ΚΛΩΘ. Τὸ ποῖον;

ΜΕΓ. Εἰδέναι βούλομαι τὰ μετ' ἐμὲ ὅντινα ἕξει
τὸν τρόπον.

ΚΛΩΘ. Ἄκουε· μᾶλλον γὰρ ἀνιάσῃ μαθών. τὴν
μὲν γυναῖκα Μίδας ὁ δοῦλος ἕξει, καὶ πάλαι δὲ αὐτὴν
ἐμοίχευεν.

ΜΕΓ. Ὁ κατάρατος, ὃν ἐγὼ πειθόμενος αὐτῇ ἀφῆ-
κα ἐλεύθερον.

ΚΛΩΘ. Ἡ θυγάτηρ δέ σοι ταῖς παλλακίσι τοῦ νυνὶ
τυραννοῦντος ἐγκαταλεγήσεται· αἱ εἰκόνες δὲ καὶ ἀνδρι-
άντες, οὓς ἡ πόλις ἀνέστησέ σοι πάλαι, πάντες ἀνατε-
τραμμένοι γέλωτά που παρέξουσι τοῖς θεωμένοις.

ΜΕΓ. Εἰπέ μοι, τῶν φίλων δὲ οὐδεὶς ἀγανακτεῖ
τοῖς δρωμένοις;

ΚΛΩΘ. Τίς γὰρ ἦν σοι φίλος; ἢ ἐκ τίνος αἰτίας
γενόμενος; ἀγνοεῖς ὅτι πάντες οἱ καὶ προσκυνοῦντες καὶ
τῶν λεγομένων καὶ πραττομένων ἕκαστα ἐπαινοῦντες ἢ
φόβῳ ἢ ἐλπίσι ταῦτ' ἔδρων τῆς ἀρχῆς ὄντες φίλοι καὶ
πρὸς τὸν καιρὸν ἀποβλέποντες;

ΜΕΓ. Καὶ μὴν σπένδοντες ἐν τοῖς συμποσίοις με- 633
γάλῃ τῇ φωνῇ ἐπηύχοντό μοι πολλὰ καὶ ἀγαθά, προαπο-
θανεῖν ἕκαστος αὐτῶν ἕτοιμος, εἰ οἷόν τε εἶναι, καὶ ὅλως,
ὅρκος αὐτοῖς ἦν ἐγώ.

ΚΛΩΘ. Τοιγαροῦν παρ' ἑνὶ αὐτῶν χθὲς δειπνήσας
ἀπέθανες· τὸ γὰρ τελευταῖόν σοι πιεῖν ἐνεχθὲν ἐκεῖνο
δευρὶ κατέπεμψέ σε.
ΜΕΓ. Τοῦτ' ἄρα πικροῦ τινος ᾐσθόμην· τί βου-
λόμενος δὲ ταῦτα ἔπραξε;
ΚΛΩΘ. Πολλά με ἀνακρίνεις, ἐμβῆναι δέον.
12. *ΜΕΓ.* Ἕν με πνίγει μάλιστα, ὦ Κλωθοῖ, δι' 12
ὅπερ ἐπόθουν κἂν πρὸς ὀλίγον ἐς τὸ φῶς ἀνακύψαι
πάλιν.
ΚΛΩΘ. Τί δὲ τοῦτό ἐστιν; ἔοικε γάρ τι παμμέγε-
θες εἶναι.
ΜΕΓ. Καρίων ὁ ἐμὸς οἰκέτης ἐπεὶ τάχιστά με ἀπο-
θανόντα εἶδε, περὶ δείλην ὀψίαν ἀνελθὼν ἐς τὸ οἴκημα,
ἔνθα ἐκείμην, σχολῆς οὔσης — οὐδεὶς γὰρ οὐδὲ ἐφύλαττέ
με — Γλυκέριον τὴν παλλακίδα μου — καὶ πάλαι δέ,
οἶμαι, κεκοινωνήκεσαν — παραγαγὼν ἐπισπασάμενος τὴν
θύραν ἐσπόδει καθάπερ οὐδενὸς ἔνδον παρόντος, εἶτ'
634 ἐπειδὴ ἅλις εἶχε τῆς ἐπιθυμίας, ἀποβλέψας εἰς ἐμέ, Σὺ
μέντοι, φησίν, ὦ μιαρὸν ἀνθρώπιον, πληγάς μοι πολ-
λάκις οὐδὲν ἀδικοῦντι ἐνέτεινας· καὶ ταῦθ' ἅμα λέγων
παρέτιλλέ με καὶ κατὰ κόρρης ἔπαιε, τέλος δὲ παχὺ
χρεμψάμενος [καὶ] καταπτύσας μου καί, Εἰς τὸν τῶν ἀσε-
βῶν χῶρον ἄπιθι, ἐπειπὼν ᾤχετο· ἐγὼ δὲ ἐνεπιμπρά-
μην μέν, οὐκ εἶχον δὲ ὅμως ὅ τι καὶ δράσαιμι αὐτὸν αὖος
ἤδη καὶ ψυχρὸς ὤν. καὶ ἡ μιαρὰ δὲ παιδίσκη ἐπεὶ ψόφου
προσιόντων τινῶν ᾔσθετο, σιάλῳ χρίσασα τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ὡς δακρύσασα ἐπ' ἐμοί, κωκύουσα καὶ τοὔνομα ἐπι-
καλουμένη ἀπηλλάττετο. ὧν εἰ λαβοίμην —
13. *ΚΛΩΘ.* Παῦσαι ἀπειλῶν, ἀλλ' ἔμβηθι· καιρὸς 13
ἤδη σε ἀπαντᾶν ἐπὶ τὸ δικαστήριον.
ΜΕΓ. Καὶ τίς ἀξιώσει κατ' ἀνδρὸς τυράννου ψῆ-
φον λαβεῖν;
ΚΛΩΘ. Κατὰ τυράννου μὲν οὐδείς, κατὰ νεκροῦ
δὲ ὁ Ῥαδάμανθυς, ὃν αὐτίκα ὄψει μάλα δίκαιον καὶ κατ'
635 ἀξίαν ἐπιτιθέντα ἑκάστῳ τὴν δίκην· τὸ νῦν δὲ ἔχον μὴ
διάτριβε.

ΜΕΓ. Κἂν ἰδιώτην με ποίησον, ὦ Μοῖρα, τῶν πενήτων, κἂν δοῦλον ἀντὶ τοῦ πάλαι βασιλέως· ἀναβιῶναί με ἔασον μόνον.

ΚΛΩΘ. Ποῦ 'στιν ὁ τὸ ξύλον; καὶ σὺ δέ, ὦ Ἑρμῆ, σύρετ' αὐτὸν εἴσω τοῦ ποδός· οὐ γὰρ ἂν ἐμβαίη ἑκών.

ΕΡΜ. Ἕπου νῦν, δραπέτα· δέχου τοῦτον σύ, πορθμεῦ, καί, τὸ δεῖνα, ὅπως ἀσφαλῶς —

ΧΑΡ. Ἀμέλει, πρὸς τὸν ἱστὸν δεδήσεται.

ΜΕΓ. Καὶ μὴν ἐν τῇ προεδρίᾳ καθέζεσθαί με δεῖ.

ΚΛΩΘ. Ὅτι τί;

ΜΕΓ. Ὅτι, νὴ Δία, τύραννος ἦν καὶ δορυφόρους εἶχον μυρίους.

ΚΥΝ. Εἶτ' οὐ δικαίως σε παρέτιλλεν ὁ Καρίων οὑτωσὶ σκαιὸν ὄντα; πικρὰν γοῦν τὴν τυραννίδα ἕξεις γευσάμενος τοῦ ξύλου.

ΜΕΓ. Τολμήσει γὰρ Κυνίσκος ἐπανατείνασθαί μοι τὸ βάκτρον; οὐκ ἐγώ σε πρῴην, ὅτι ἐλεύθερος ἄγαν καὶ τραχὺς ἦσθα καὶ ἐπιτιμητικός, μικροῦ δεῖν προσεπαττάλευσα;

ΚΥΝ. Τοιγαροῦν μενεῖς καὶ σὺ τῷ ἱστῷ προσπεπατταλευμένος.

14 14. ΜΙΚ. Εἰπέ μοι, ὦ Κλωθοῖ, ἐμοῦ δὲ οὐδεὶς ὑμῖν 636
λόγος; ἢ διότι πένης εἰμί, διὰ τοῦτο καὶ τελευταῖον ἐμβῆναί με δεῖ;

ΚΛΩΘ. Σὺ δὲ τίς εἶ;

ΜΙΚ. Ὁ σκυτοτόμος Μίκυλλος.

ΚΛΩΘ. Εἶτα ἄχθῃ βραδύνων; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσα ὁ τύραννος ὑπισχνεῖται δώσειν ἀφεθεὶς πρὸς ὀλίγον; θαῦμα γοῦν ἔχει με, εἰ μὴ ἀγαπητὴ καὶ σοὶ ἡ διατριβή.

ΜΙΚ. Ἄκουσον, ὦ βελτίστη Μοιρῶν· οὐ πάνυ με ἡ τοῦ Κύκλωπος εὐφραίνει δωρεά, [τὸ ὑπισχνεῖσθαι] ὅτι πύματον ἐγὼ τὸν Οὖτιν κατέδομαι· ἄν τε γοῦν πρῶτον, ἄν τε πύματον, οἱ αὐτοὶ ὀδόντες περιμένουσιν. ἄλλως τε οὐδ' ὅμοια τἀμὰ τοῖς τῶν πλουσίων· ἐκ διαμέτρου γὰρ ἡμῖν οἱ βίοι, φασίν· ὁ μέν γε τύραννος εὐδαίμων εἶναι δοκῶν παρὰ τὸν βίον, φοβερὸς ὢν ἅπασι καὶ περί-

βλεπτος, ἀπολιπὼν χρυσὸν τοσοῦτον καὶ ἀργύριον καὶ ἐσθῆτα καὶ ἵππους καὶ δεῖπνα καὶ παῖδας ὡραίους καὶ γυναῖκας εὐμόρφους εἰκότως ἠνιᾶτο καὶ ἀποσπώμενος αὐτῶν ἤχθετο· οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως καθάπερ ἰξῷ τινι προσέχεται
637 τοῖς τοιούτοις ἡ ψυχὴ καὶ οὐκ ἐθέλει ἀπαλλάτεσθαι ῥᾳδίως ἅτε αὐτοῖς πάλαι προστετηκυῖα· μᾶλλον δὲ ὥσπερ ἄρρηκτός τις οὗτος ὁ δεσμός ἐστιν, ᾧ δεδέσθαι συμβέβηκεν αὐτούς· ἀμέλει κἂν ἀπάγῃ τις αὐτοὺς μετὰ βίας, ἀνακωκύουσι καὶ ἱκετεύουσι, καὶ τὰ ἄλλα ὄντες θρασεῖς, δειλοὶ πρὸς ταύτην εὑρίσκονται τὴν ἐπὶ τὸν Ἅιδην φέρουσαν ὁδόν· ἐπιστρέφονται γοῦν εἰς τοὐπίσω καὶ ὥσπερ οἱ δυσέρωτες κἂν πόρρωθεν ἀποβλέπειν τὰ ἐν τῷ φωτὶ βούλονται, οἷα ὁ μάταιος ἐκεῖνος ἐποίει καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν ἀποδιδράσκων κἀνταῦθά σε καταλιπαρῶν. 15. ἐγὼ 15
δὲ ἅτε μηδὲν ἔχων ἐνέχυρον ἐν τῷ βίῳ, οὐκ ἀγρόν, οὐ συνοικίαν, οὐ χρυσόν, οὐ σκεῦος, οὐ δόξαν, οὐκ εἰκόνας, εἰκότως εὔζωνος ἦν, κἀπειδὴ μόνον ἡ Ἄτροπος ἔνευσέ μοι, ἄσμενος ἀπορρίψας τὴν σμίλην καὶ τὸ κάττυμα — κρηπῖδα γάρ τινα ἐν ταῖν χεροῖν εἶχον — ἀναπηδήσας εὐθὺς ἀνυπόδητος οὐδὲ τὴν μελαντηρίαν ἀπονιψάμενος εἱπόμην· μᾶλλον δὲ ἡγούμην ἐς τὸ πρόσω ὁρῶν. οὐδὲν γάρ με τῶν κατόπιν ἐπέστρεφε καὶ μετεκάλει. καὶ νὴ
638 Δί' ἤδη καλὰ τὰ παρ' ὑμῖν πάντα ὁρῶ· τό τε γὰρ ἰσοτιμίαν ἅπασιν εἶναι καὶ μηδένα τοῦ πλησίον διαφέρειν, ὑπερήδιστον ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ. τεκμαίρομαι δὲ μηδ' ἀπαιτεῖσθαι τὰ χρέα τοὺς ὀφείλοντας ἐνταῦθα μηδὲ φόρους ὑποτελεῖν, τὸ δὲ μέγιστον, μηδὲ ῥιγοῦν τοῦ χειμῶνος μηδὲ νοσεῖν μηδ' ὑπὸ τῶν δυνατωτέρων ῥαπίζεσθαι. εἰρήνη δὲ πᾶσα καὶ τὰ πράγματα ἐς τὸ ἔμπαλιν ἀνεστραμμένα· ἡμεῖς μὲν οἱ πένητες γελῶμεν, ἀνιῶνται δὲ καὶ οἰμώζουσιν οἱ πλούσιοι.

16. *ΚΛΩΘ.* Πάλαι οὖν σε, ὦ Μίκυλλε, γελῶντα 16
ἑώρων. τί δὲ ἦν ὅ σε μάλιστα ἐκίνει γελᾶν;

ΜΙΚ. Ἄκουσον, ὦ τιμιωτάτη μοι θεῶν· παροικῶν ἄνω τυράννῳ πάνυ ἀκριβῶς ἑώρων τὰ γιγνόμενα παρ' αὐτῷ καί μοι ἐδόκει τότε ἰσόθεός τις εἶναι· τῆς τε γὰρ

*πορφύρας τὸ ἄνθος ὁρῶν ἐμακάριζον, καὶ τῶν ἀκολου-
θούντων τὸ πλῆθος καὶ τὸ χρυσὸν καὶ τὰ λιθοκόλλητα
ἐκπώματα καὶ τὰς κλίνας τὰς ἀργυρόποδας· ἔτι δὲ καὶ
ἡ κνῖσα ἡ τῶν σκευαζομένων ἐς τὸ δεῖπνον ἀπέκναιέ με,
ὥστε τρισόλβιός μοι κατεφαίνετο καὶ μονονουχὶ ὑπεράν-* 639
*θρωπός τις ἀνὴρ [πάντων καλλίων καὶ ὑψηλότερος ὅλῳ
πήχει βασιλικῷ], ἐπαιρόμενος τῇ τύχῃ καὶ σεμνῶς προβαί-
νων καὶ ἑαυτὸν ἐξυπτιάζων καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐκπλήτ-
των· ἐπεὶ δὲ ἀπέθανεν, αὐτός τε παγγέλοιος ὤφθη μοι
ἀποδυσάμενος τὴν τρυφήν, κἀμαυτοῦ ἔτι μᾶλλον κατεγέλων,
οἷον κάθαρμα ἐτεθήπειν ἀπὸ τῆς κνίσης τεκμαιρόμενος
αὐτοῦ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ μακαρίζων ἐπὶ τῷ αἵματι τῶν*
17 *ἐν τῇ Λακωνικῇ θαλάττῃ κοχλίδων.* 17. *οὐ μόνον δὲ
τοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὸν δανειστὴν Γνίφωνα ἰδὼν στένοντα
καὶ μεταγιγνώσκοντα, ὅτι μὴ ἀπέλαυσε τῶν χρημάτων,
ἀλλ' ἄγευστος αὐτῶν ἀπέθανε τῷ ἀσώτῳ Ῥοδοχάρει τὴν
οὐσίαν καταλιπών. — οὗτος γὰρ ἄγχιστα ἦν αὐτῷ γένους
καὶ πρῶτος ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐκαλεῖτο κατὰ τὸν νόμον —
οὐκ εἶχον ὅπως καταπαύσαιμι τὸν γέλωτα, καὶ μάλιστα
μεμνημένος ὡς ὠχρὸς ἀεὶ καὶ αὐχμηρὸς ἦν, φροντίδος τὸ
μέτωπον ἀνάπλεως καὶ μόνοις τοῖς δακτύλοις πλουτῶν,* 640
*οἷς τάλαντα καὶ μυριάδας ἐλογίζετο, κατὰ μικρὸν συλλέγων
τὰ μετ' ὀλίγον ἐκχυθησόμενα πρὸς τοῦ μακαρίου Ῥοδοχά-
ρους. ἀλλὰ τί οὐκ ἀπερχόμεθα ἤδη; καὶ μεταξὺ γὰρ πλέ-
οντες τὰ λοιπὰ γελασόμεθα οἰμώζοντας αὐτοὺς ὁρῶντες.*

*ΚΛΩΘ. Ἔμβαινε, ἵνα καὶ ἀνιμήσηται ὁ πορθμεὺς
τὸ ἀγκύριον.*

18 18. *ΧΑΡ. Οὗτος, ποῖ φέρῃ; πλῆρες ἤδη τὸ σκάφος.
αὐτοῦ περίμενε εἰς αὔριον· ἕωθέν σε διαπορθμεύσομεν.*

*ΜΙΚ. Ἀδικεῖς, ὦ Χάρων, ἕωλον ἤδη νεκρὸν ἀπο-
λιμπάνων· ἀμέλει γράψομαί σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ῥα-
δαμάνθυος. οἴμοι τῶν κακῶν· ἤδη πλέουσιν· ἐγὼ δὲ μό-
νος ἐνταῦθα περιλελείψομαι. καίτοι τί οὐ διανήχομαι κατ'
αὐτούς; οὐ γὰρ δέδια μὴ ἀπηγορεύσας ἀποπνιγῶ ἤδη
τεθνεώς· ἄλλως τε οὐδ' [τὸν ὀβολὸν] ἔχω τὰ πορθμεῖα
καταβαλεῖν.* 641

ΚΛΩΘ. Τί τοῦτο; περίμεινον, ὦ Μίκυλλε· οὐ θέμις οὕτω σε διελθεῖν.

ΜΙΚ. Καὶ μὴν ἴσως ὑμῶν καὶ προκαταχθήσομαι.

ΚΛΩΘ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προσελάσαντες ἀναλάβωμεν αὐτόν, καὶ σύ, ὦ Ἑρμῆ, συνανάσπασον.

19. ΧΑΡ. Ποῦ νῦν καθεδεῖται; μεστὰ γὰρ πάντα 19
ὡς ὁρᾷς.

ΕΡΜ. Ἐπὶ τοὺς ὤμους, εἰ δοκεῖ, τοῦ τυράννου.

ΚΛΩΘ. Καλῶς ὁ Ἑρμῆς ἐνενόησεν.

ΧΑΡ. Ἀνάβαινε οὖν καὶ τὸν τένοντα τοῦ ἀλιτηρίου καταπάτει· ἡμεῖς δὲ εὐπλοῶμεν.

ΚΥΝ. Ὦ Χάρων, καλῶς ἔχει σοι τἀληθὲς ἐντεῦθεν εἰπεῖν. ἐγὼ τὸν ὀβολὸν μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι δοῦναί σοι καταπλεύσας· πλέον γὰρ οὐδέν ἐστι τῆς πήρας, ἣν ὁρᾷς, καὶ τουτουὶ τοῦ ξύλου· τἆλλα δὲ ἀντλεῖν, ἢν ἐθέλῃς, ἕτοιμος καὶ πρόσκωπος εἶναι· μέμψῃ δὲ οὐδέν, ἢν εὐῆρες καὶ καρτερόν μοι ἐρετμὸν δῷς μόνον.

ΧΑΡ. Ἔρεττε· καὶ τουτὶ γὰρ ἱκανὸν παρὰ σοῦ λαβεῖν.

642 ΚΥΝ. Ἦ καὶ ὑποκελεῦσαι δεήσει;

ΧΑΡ. Νὴ Δία, ἤνπερ εἰδῇς κέλευσμά τι τῶν ναυτικῶν.

ΚΥΝ. Οἶδα καὶ πολλά, ὦ Χάρων. ἀλλ᾽, ὁρᾷς, ἀντεπηχοῦσιν οὗτοι δακρύοντες· ὥστε ἡμῖν τὸ ᾆσμα ἐπιταραχθήσεται.

20. ΝΕΚΡΟΙ. Οἴμοι τῶν κτημάτων. — Οἴμοι τῶν 20
ἀγρῶν. — Ὀττοτοῖ, τὴν οἰκίαν οἵαν ἀπέλιπον. — Ὅσα τάλαντα ὁ κληρονόμος σπαθήσει παραλαβών. — Αἰαῖ, τῶν νεογνῶν μοι παιδίων. — Τίς ἄρα τὰς ἀμπέλους τρυγήσει, ἃς πέρυσιν ἐφυτευσάμην;

ΕΡΜ. Μίκυλλε, σὺ δ᾽ οὐδὲν οἰμώζεις; καὶ μὴν οὐ θέμις ἀδακρυτὶ διαπλεῦσαί τινα.

ΜΙΚ. Ἄπαγε· οὐδέν ἐστιν ἐφ᾽ ὅτῳ ἂν οἰμώξαιμι εὐπλοῶν.

ΕΡΜ. Ὅμως κἂν μικρόν τι ἐς τὸ ἔθος ἐπιστέναξον.

ΜΙΚ. Οἰμώξομαι τοίνυν, ἐπειδή, ὦ Ἑρμῆ, σοὶ δο-

κεῖ. οἴμοι τῶν καττυμάτων· οἴμοι τῶν κρηπίδων τῶν
παλαιῶν· ὀττοτοῖ τῶν σαθρῶν ὑποδημάτων. οὐκέτι ὁ
κακοδαίμων ἕωθεν εἰς ἑσπέραν ἄσιτος διαμενῶ, οὐδὲ τοῦ
χειμῶνος ἀνυπόδητός τε καὶ ἡμίγυμνος περινοστήσω τοὺς
ὀδόντας ὑπὸ τοῦ κρύους συγκροτῶν. τίς ἄρα μου τὴν 643
σμίλην ἕξει καὶ τὸ κεντητήριον;

ΕΡΜ. Ἱκανῶς τεθρήνηται· σχεδὸν δὲ ἤδη καὶ κα-
ταπεπλεύκαμεν.

21 21. ΧΑΡ. Ἄγε δὴ τὰ πορθμεῖα πρῶτον ἡμῖν ἀπό-
δοτε· καὶ σὺ δός· παρὰ πάντων ἤδη ἔχω. δὸς καὶ σὺ
τὸν ὀβολόν, ὦ Μίκυλλε.

ΜΙΚ. Παίζεις, ὦ Χάρων, ἢ καθ᾽ ὕδατος, φασί, γρά-
φεις παρὰ Μικύλλου τινὰ ὀβολὸν προσδοκῶν. ἀρχὴν δὲ
οὐδὲ οἶδα εἰ τετράγωνόν ἐστιν ὁ ὀβολὸς ἢ στρογγύλον.

ΧΑΡ. Ὢ καλῆς ναυτιλίας καὶ ἐπικερδοῦς τήμερον.
ἀποβαίνετε δ᾽ ὅμως· ἐγὼ δὲ ἵππους καὶ βοῦς καὶ κύνας
καὶ τὰ λοιπὰ ζῷα μέτειμι· διαπλεῦσαι γὰρ ἤδη κἀκεῖνα δεῖ.

ΚΛΩΘ. Ἄπαγε αὐτούς, ὦ Ἑρμῆ, παραλαβών· ἐγὼ
δὲ αὐτὴ ἐς τὸ ἀντιπέρας ἀναπλευσοῦμαι Ἰνδοπάτρην καὶ
Ἡραμίθρην τοὺς Σῆρας διάξουσα· τεθνᾶσι γὰρ ἤδη πρὸς
ἀλλήλων περὶ γῆς ὅρων μαχόμενοι.

ΕΡΜ. Προΐωμεν, ὦ οὗτοι· μᾶλλον δὲ πάντες ἑξῆς
ἕπεσθέ μοι.

22 22. ΜΙΚ. Ὦ Ἡράκλεις, τοῦ ζόφου. ποῦ νῦν ὁ κα-
λὸς Μέγιλλος; ἢ τῷ διάγνωσις ἐνταῦθα εἰ καλλίων Φρύ-
νης Σιμμίχη; πάντα γὰρ ἴσα καὶ ὁμόχροα καὶ οὐδὲν οὔτε 644
καλὸν οὔτε κάλλιον, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ τὸ τριβώνιον [πρότε-
ρον] τέως ἄμορφον εἶναί μοι δοκοῦν ἰσότιμον γίγνεται τῇ
πορφυρίδι τοῦ βασιλέως· ἀφανῆ γὰρ ἄμφω καὶ ὑπὸ τῷ
αὐτῷ σκότῳ καταδεδυκότα. Κυνίσκε, σὺ δὲ ποῦ ποτε ἄρα
ὢν τυγχάνεις;

ΚΥΝ. Ἐνταῦθα λέγω σοι, Μίκυλλε· ἀλλ᾽ ἅμα, εἰ
δοκεῖ, βαδίζωμεν.

ΜΙΚ. Εὖ λέγεις· ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν. εἰπέ μοι,
— ἐτελέσθης γάρ, ὦ Κυνίσκε, τὰ Ἐλευσίνια δῆλον ὅτι —
οὐχ ὅμοια τοῖς ἐκεῖ τὰ ἐνθάδε;

ΚΥΝ. Εὖ λέγεις· ἰδοὺ γοῦν προσέρχεται δᾳδουχοῦσά τις φοβερόν τι καὶ ἀπειλητικὸν προσβλέπουσα. ἦ ἄρα που Ἐρινύς ἐστιν;

ΜΙΚ. Ἔοικεν ἀπό γε τοῦ σχήματος.

23. ΕΡΜ. Παράλαβε τούτους, ὦ Τισιφόνη, τέττα- 23
ρας ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

ΤΙΣ. Καὶ μὴν πάλαι γε ὁ Ῥαδάμανθυς οὗτος ὑμᾶς περιμένει.

ΡΑΔ. Πρόσαγε τούτους, ὦ Ἐρινύ. σὺ δέ, Ἑρμῆ, κήρυττε καὶ προκάλει.

645 ΚΥΝ. Ὦ Ῥαδάμανθυ, πρὸς τοῦ πατρὸς ἐμὲ πρῶτον ἐπίσκεψαι παραγαγών.

ΡΑΔ. Τίνος ἕνεκα;

ΚΥΝ. Πάντως βούλομαι κατηγορῆσαι τυράννου τινὸς ἃ συνεπίσταμαι πονηρὰ δράσαντι αὐτῷ παρὰ τὸν βίον. οὐκ ἂν οὖν ἀξιόπιστος εἴην λέγων, μὴ οὐχὶ πρότερον αὐτὸς φανεὶς οἷός εἰμι καὶ οἷόν τινα ἐβίωσα τὸν τρόπον.

ΡΑΔ. Τίς δὲ σύ;

ΚΥΝ. Κυνίσκος, ὦ ἄριστε, τὴν γνώμην φιλόσοφος.

ΡΑΔ. Δεῦρ' ἐλθὲ καὶ πρῶτος ἐς τὴν δίκην κατάστηθι. σὺ δὲ προσκάλει τοὺς κατηγόρους.

24. ΕΡΜ. Εἴ τις Κυνίσκου τουτουὶ κατηγορεῖ, δεῦρο 24
προσίτω.

ΚΥΝ. Οὐδεὶς προσέρχεται.

ΡΑΔ. Ἀλλ' οὐχ ἱκανὸν τοῦτο, ὦ Κυνίσκε· ἀπόδυθι δέ, ὅπως ἐπισκοπήσω σε ἀπὸ τῶν στιγμάτων.

ΚΥΝ. Ποῦ γὰρ ἐγὼ στιγματίας ἐγενόμην;

ΡΑΔ. Ὁπόσα ἄν τις ὑμῶν πονηρὰ ἐργάσηται παρὰ τὸν βίον, καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἀφανῆ στίγματα ἐπὶ τῆς ψυχῆς περιφέρει.

ΚΥΝ. Ἰδού σοι γυμνὸς παρέστηκα· ὥστε ἀναζήτει
646 ταῦτα ἅπερ σὺ φῂς τὰ στίγματα.

ΡΑΔ. Καθαρὸς ὡς ἐπίπαν οὑτοσὶ πλὴν τριῶν τούτων ἢ τεττάρων ἀμαυρῶν πάνυ καὶ ἀσαφῶν στιγμάτων. καίτοι τί τοῦτο; ἴχνη μὲν καὶ σημεῖα πολλὰ τῶν ἐγκαυμάτων, οὐκ οἶδα δὲ ὅπως ἐξαλήλιπται, μᾶλλον δὲ ἐκκέκοπται.

πῶς ταῦτα, ὦ Κυνίσκε, ἢ πῶς καθαρὸς ἐξ ὑπαρχῆς ἀναπέφηνας;

ΚΥΝ. Ἐγώ σοι φράσω· πάλαι πονηρὸς δι' ἀπαιδευσίαν γενόμενος καὶ πολλὰ διὰ τοῦτο ἐμπολήσας στίγματα ἐπειδὴ τάχιστα φιλοσοφεῖν ἠρξάμην, κατ' ὀλίγον ἁπάσας τὰς κηλῖδας τῆς ψυχῆς ἀπελουσάμην.

ΡΑΔ. Ἀγαθῷ γε οὗτος καὶ ἀνυσιμωτάτῳ χρησάμενος τῷ φαρμάκῳ. Ἀλλ' ἄπιθι ἐς τὰς Μακάρων νήσους τοῖς ἀρίστοις συνεσόμενος, κατηγορήσας γε πρότερον οὗ φῂς τυράννου. σὺ δ' ἄλλους προ[σ]κάλει.

25 25. ΜΙΚ. Καὶ τοὐμόν, ὦ Ῥαδάμανθυ, μικρόν ἐστι καὶ βραχείας τινὸς ἐξετάσεως δεόμενον· πάλαι γοῦν σοι καὶ γυμνός εἰμι, ὥστε ἐπισκόπει.

ΡΑΔ. Τίς δὲ ὢν τυγχάνεις;

ΜΙΚ. Ὁ σκυτοτόμος Μίκυλλος.

ΡΑΔ. Εὖ γε, ὦ Μίκυλλε, καθαρὸς ἀκριβῶς καὶ ἀνεπίγραφος· ἄπιθι καὶ σὺ παρὰ Κυνίσκον τουτονί. τὸν τύραννον ἤδη προ[σ]κάλει.

ΕΡΜ. Μεγαπένθης Λακύδου ἡκέτω. ποῖ στρέφῃ; 647 πρόσιθι. σὲ τὸν τύραννον προ[σ]καλῶ. πρόβαλλ' αὐτόν, ὦ Τισιφόνη, ἐς τὸ μέσον ἐπὶ τράχηλον ὠθοῦσα.

ΡΑΔ. Σὺ δέ, ὦ Κυνίσκε, κατηγόρει καὶ διέλεγχε ἤδη· πλησίον γὰρ ἁνὴρ οὑτοσί.

26 26. ΚΥΝ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ λόγων ἔδει· γνώσῃ γὰρ αὐτὸν αὐτίκα μάλα οἷός ἐστιν ἀπὸ τῶν στιγμάτων· ὅμως δὲ κἀυτὸς ἀποκαλύψω σοι τὸν ἄνδρα κἀκ τοῦ λόγου δείξω φανερώτερον· οὑτοσὶ γὰρ ὁ τρισκατάρατος ὁπόσα μὲν ἰδιώτης ὢν ἔπραξε, παραλείψειν μοι δοκῶ· ἐπεὶ δὲ τοὺς θρασυτάτους προσεταιρισάμενος καὶ δορυφόρους συναγαγὼν ἐπαναστὰς τῇ πόλει τύραννος κατέστη, ἀκρίτους μὲν ἀπέκτεινε πλεῖν ἢ μυρίους, τὰς δὲ οὐσίας ἑκάστων ἀφαιρούμενος καὶ πλούτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος οὐδεμίαν μὲν ἀκολασίας ἰδέαν παραλέλοιπεν, ἁπάσῃ δὲ ὠμότητι καὶ ὕβρει κατὰ τῶν ἀθλίων πολιτῶν ἐχρήσατο, παρθένους διαφθείρων καὶ ἐφήβους καταισχύνων καὶ πάντα τρόπον τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαροινῶν. καὶ ὑπερ-

σψίας μέν γε καὶ τύφου καὶ τοῦ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας φρυάγματος οὐδὲ κατ' ἀξίαν δύναιο ἂν παρ' αὐτοῦ λα-
648 βεῖν τὴν δίκην· ῥᾷον γὰρ οὖν τὸν ἥλιον ἄν τις ἢ τοῦτον ἀσκαρδαμυκτὶ προσέβλεψεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν κολάσεων τὸ πρὸς ὠμότητα καινουργὸν αὐτοῦ τίς ἂν διηγήσασθαι δύναιτο, ὅς γε μηδὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀπέσχετο; καὶ ταῦτα ὅτι μὴ ἄλλως κενή τίς ἐστι κατ' αὐτοῦ διαβολή, αὐτίκα εἴσῃ προσκαλέσας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πεφονευμένους· μᾶλλον δὲ ἄκλητοι, ὡς ὁρᾷς, πάρεισι καὶ περιστάντες ἄγχουσιν αὐτόν. οὗτοι πάντες, ὦ Ῥαδάμανθυ, πρὸς τοῦ ἀλιτηρίου τεθνᾶσιν, οἱ μὲν γυναικῶν ἕνεκα εὐμόρφων ἐπιβουλευθέντες, οἱ δὲ υἱέων ἀπαγομένων πρὸς ὕβριν ἀγανακτήσαντες, οἱ δέ, ὅτι ἐπλούτουν, οἱ δέ, ὅτι ἦσαν δεξιοὶ καὶ σώφρονες καὶ οὐδαμοῦ ἠρέσκοντο τοῖς δρωμένοις.

27. *ΡΑΔ.* Τί πρὸς ταῦτα φής, ὦ μιαρὲ σύ; 27

ΜΕΓ. Τοὺς μὲν φόνους εἴργασμαι οὓς λέγει, τὰ δ' ἄλλα πάντα, τὰς μοιχείας καὶ τὰς τῶν ἐφήβων ὕβρεις καὶ τὰς διαφθορὰς τῶν παρθένων, ταῦτα πάντα Κυνίσκος μου κατεψεύσατο.

ΚΥΝ. Οὐκοῦν καὶ τούτων, ὦ Ῥαδάμανθυ, παρέξω σοι μάρτυρας.

ΡΑΔ. Τίνας τούτους λέγεις;

ΚΥΝ. Προσκάλει μοι, ὦ Ἑρμῆ, τὸν λύχνον αὐτοῦ καὶ τὴν κλίνην· μαρτυρήσουσι γὰρ οὗτοι παρελθόντες, οἷα πράττοντι συνηπίσταντο αὐτῷ.

649 *ΕΡΜ.* Ἡ Κλίνη καὶ ὁ Λύχνος ὁ Μεγαπένθους παρέστων. εὖ γε ἐποίησαν ὑπακούσαντες.

ΡΑΔ. Εἴπατε οὖν ὑμεῖς ἃ συνεπίστασθε Μεγαπένθει τούτῳ· προτέρα δὲ σύ ἡ Κλίνη λέγε.

ΚΛΙΝ. Πάντα ἀληθῆ κατηγόρησε Κυνίσκος. ἐγὼ μέντοι ταῦτα εἰπεῖν, ὦ δέσποτα Ῥαδάμανθυ, αἰσχύνομαι· τοιαῦτα ἦν ἃ ἐπ' ἐμοῦ διεπράττετο.

ΡΑΔ. Σαφέστατα μὲν οὖν καταμαρτυρεῖς μηδὲ εἰπεῖν αὐτὰ ὑπομένουσα. καὶ σὺ δὲ ὁ Λύχνος ἤδη μαρτύρει.

ΛΥΧ. *Ἐγὼ τὰ μεθ᾽ ἡμέραν μὲν οὐκ εἶδον· οὐ γὰρ παρῆν· ἃ δὲ τῶν νυκτῶν ἐποίει καὶ ἔπασχεν, ὀκνῶ λέγειν· πλὴν ἐθεασάμην γε πολλὰ καὶ ἄρρητα καὶ πᾶσαν ὕβριν ὑπερπεπαικότα. καίτοι πολλάκις ἑκὼν τοὔλαιον οὐκ ἔπινον ἀποσβῆναι θέλων· ὁ δὲ καὶ προσῆγέ με τοῖς δρωμένοις καὶ τὸ φῶς μου πάντα τρόπον κατεμίαινεν.*

28 28. *ΡΑΔ.* *Ἅλις ἤδη τῶν μαρτύρων. ἀλλὰ καὶ ἀπόδυθι τὴν πορφυρίδα, ἵνα τὸν ἀριθμὸν ἴδωμεν τῶν στιγμάτων. παπαῖ, ὅλος οὗτος πελιδνὸς καὶ κατάγραφος, μᾶλλον δὲ κυάνεος ἐστιν ἀπὸ τῶν στιγμάτων. τίνα ἂν οὖν κολασθείη τρόπον; ἆρ᾽ ἐς τὸν Πυριφλεγέθοντά ἐστιν ἐμ-* 650 *βλητέος ἢ παραδοτέος τῷ Κερβέρῳ;*

ΚΥΝ. *Μηδαμῶς· ἀλλ᾽ εἰ θέλεις, ἐγώ σοι καινήν τινα καὶ πρέπουσαν αὐτῷ τιμωρίαν ὑποθήσομαι.*

ΡΑΔ. *Λέγε, ὡς ἐγώ σοι μεγίστην ἐπὶ τούτῳ χάριν εἴσομαι.*

ΚΥΝ. *Ἔθος ἐστίν, οἶμαι, τοῖς ἀποθνήσκουσι πᾶσι πίνειν τὸ Λήθης ὕδωρ.*

ΡΑΔ. *Πάνυ μὲν οὖν.*

ΚΥΝ. *Οὐκοῦν μόνος οὗτος ἐξ ἁπάντων ἄποτος ἔστω.*

29 29. *ΡΑΔ.* *Διὰ τί δή;*

ΚΥΝ. *Χαλεπὴν οὕτως ὑφέξει τὴν δίκην μεμνημένος οἷος ἦν καὶ ὅσον ἠδύνατο ἐν τοῖς ἄνω, καὶ ἀναπεμπαζόμενος τὴν τρυφήν.*

ΡΑΔ. *Εὖ λέγεις· καὶ οὑτωσὶ καταδεδικάσθω [καὶ] παρὰ τὸν Τάνταλον ἀπαχθεὶς [οὑτοσὶ δεδέσθω], μεμνημένος ὧν ἔπραξε παρὰ τὸν βίον.*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΜΙΣΘΩ ΣΥΝΟΝΤΩΝ. 651

1 1. *Καὶ τί σοι πρῶτον, ὦ φιλότης, ἢ τί ὕστατον, φασί, καταλέξω τούτων, ἃ πάσχειν ἢ ποιεῖν ἀνάγκη τοὺς ἐπὶ μισθῷ συνόντας κἀν ταῖς τῶν εὐδαιμόνων τούτων φιλίαις ἐξεταζομένους, εἰ χρὴ φιλίαν τὴν τοιαύτην αὐτῶν*

δουλείαν ἐπονομάζειν; οἶδα γὰρ πολλὰ καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα τῶν συμβαινόντων αὐτοῖς, οὐκ αὐτὸς μὰ Δία τοῦ τοιούτου πειραθείς, — οὐ γὰρ ἐν ἀνάγκῃ μοι ἡ πεῖρα ἐγεγένητο, μηδέ, ὦ θεοί, γένοιτο — ἀλλὰ πολλοὶ τῶν ἐς τὸν βίον τοῦτον ἐμπεπτωκότων ἐξηγόρευον πρός με, οἱ μὲν ἔτι ἐν τῷ κακῷ ὄντες, ἀποδυρόμενοι ὁπόσα καὶ ὁποῖα ἔπασχον, οἱ δὲ ὥσπερ ἐκ δεσμωτηρίου τινὸς ἀποδράντες
652 οὐκ ἀηδῶς μνημονεύοντες ὧν ἐπεπόνθεσαν· ἀλλὰ γὰρ εὐφραίνοντο ἀναλογιζόμενοι οἵων ἀπηλλάγησαν. ἀξιοπιστότεροι δὲ ἦσαν οὗτοι διὰ πάσης, ὡς εἰπεῖν, τῆς τελετῆς διεξεληλυθότες καὶ πάντα ἐξ ἀρχῆς ἐς τέλος ἐποπτεύσαντες. οὐ παρέργως οὖν οὐδὲ ἀμελῶς ἐπήκουον αὐτῶν καθάπερ ναυαγίαν τινὰ καὶ σωτηρίαν [αὐτῶν] παράλογον διηγουμένων, οἷοί εἰσιν οἱ πρὸς τοῖς ἱεροῖς ἐξυρημένοι τὰς κεφαλάς, [συνάμα πολλοὶ] τὰς τρικυμίας καὶ ζάλας καὶ ἀκρωτήρια καὶ ἐκβολὰς καὶ ἱστοῦ κλάσεις καὶ πηδαλίων ἀποκαυλίσεις διεξιόντες, ἐπὶ πᾶσι δὲ τοὺς Διοσκούρους ἐπιφαινομένους, — οἰκεῖοι γὰρ τῆς τοιαύτης τραγῳδίας οὗτοί γε — ἤ τιν᾽ ἄλλον ἐκ μηχανῆς θεὸν [ἐπὶ τῷ καρχησίῳ καθεζόμενον ἢ πρὸς τοῖς πηδαλίοις ἑστῶτα καὶ] πρός τινα ἠϊόνα μαλακὴν ἀπευθύνοντα τὴν ναῦν, οἷ προσενεχθεῖσα ἔμελλεν ἡ μὲν ἠρέμα καὶ κατὰ σχολὴν διαλυθήσεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσφαλῶς ἀποβήσεσθαι χάριτι καὶ εὐμενείᾳ τοῦ θεοῦ. ἐκεῖνοι μὲν οὖν τὰ
653 πολλὰ ταῦτα πρὸς τὴν χρείαν τὴν παραυτίκα ἐπιτραγῳδοῦσιν, ὡς παρὰ πλειόνων λαμβάνοιεν οὐ δυστυχεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοφιλεῖς τινες εἶναι δοκοῦντες. 2. οἱ δὲ 2
τοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις χειμῶνας καὶ τὰς τρικυμίας καὶ νὴ Δία πεντακυμίας τε καὶ δεκακυμίας, εἰ οἷόν τε εἰπεῖν, διηγούμενοι, καὶ ὡς τὸ πρῶτον εἰσέπλευσαν, γαληνοῦ ἐπιφαινομένου τοῦ πελάγους, καὶ ὅσα πράγματα παρὰ τὸν πλοῦν ὅλον ὑπέμειναν ἢ διψῶντες ἢ ναυτιῶντες ἢ ὑπεραντλούμενοι τῇ ἅλμῃ, καὶ τέλος ὡς πρὸς πέτραν τινὰ ὕφαλον ἢ σκόπελον ἀπόκρημνον περιρρήξαντες τὸ δύστηνον σκαφίδιον ἄθλιοι κακῶς ἐξενήξαντο γυμνοὶ καὶ πάντων ἐνδεεῖς τῶν ἀναγκαίων· ἐν δὴ τούτοις καὶ τῇ

τούτων διηγήσει ἐδόκουν μοι τὰ πολλὰ οὗτοι ὑπ' αἰσχύ-
νης ἐπικρύπτεσθαι καὶ ἑκόντες εἶναι ἐπιλανθάνεσθαι
αὐτῶν· ἀλλ' ἔγωγε κἀκεῖνα καὶ εἴ τιν' ἄλλα [ἐκ τοῦ λό- 654
γου ξυντιθεὶς] εὑρίσκω προσόντα ταῖς τοιαύταις ξυνου-
σίαις, οὐκ ὀκνήσω σοι πάντα, ὦ καλὲ Τιμόκλεις, ἐκ τοῦ
λόγου ξυντιθεὶς (†) διεξελθεῖν· δοκῶ γάρ μοι ἐκ πολλοῦ
3 ἤδη κατανενοηκέναι σε τούτῳ τῷ βίῳ ἐπιβουλεύοντα. 3. καὶ
πρῶτόν γε, ὁπηνίκα περὶ τῶν τοιούτων ὁ λόγος ἐνέπεσεν,
εἶτα ἐπῄνεσέ τις τῶν παρόντων τὴν τοιαύτην μισθοφο-
ρὰν τρισευδαίμονας εἶναι λέγων, οἷς μετὰ τοῦ φίλους ἔχειν
τοὺς ἀρίστους Ῥωμαίων καὶ δειπνεῖν δεῖπνα πολυτελῆ καὶ
ἀσύμβολα καὶ οἰκεῖν ἐν καλῷ καὶ ἀποδημεῖν μετὰ πάσης
ῥᾳστώνης καὶ ἡδονῆς ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους, εἰ τύχοι,
ἐξυπτιάζοντας, προσέτι καὶ μισθὸν τῆς φιλίας καὶ ὧν εὖ
πάσχουσι τούτων λαμβάνειν οὐκ ὀλίγον ἐστίν, — ἀτε-
χνῶς γὰρ ἄσπορα καὶ ἀνήροτα τοῖς τοιούτοις τὰ πάντα
φύεσθαι — ὁπότε οὖν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἤκουες, ἑώ-
ρων ὅπως ἐκεχήνεις πρὸς αὐτὰ καὶ πάνυ σφόδρα πρὸς 655
τὸ δέλεαρ ἀναπεπταμένον παρεῖχες τὸ στόμα. ὡς οὖν τό
γε ἡμέτερον εἰσαῦθίς ποτε ἀναίτιον ᾖ, μηδ' ἔχῃς λέγειν,
ὡς ὁρῶντές σε τηλικοῦτο μετὰ τῆς καρίδος ἄγκιστρον κα-
ταπίνοντα οὐκ ἐπελαβόμεθα οὐδὲ πρὶν ἐμπεσεῖν τῷ λαι-
μῷ παρεσπάσαμεν οὐδὲ προεδηλώσαμεν, ἀλλὰ περιμεί-
ναντες ἑξελκόμενον καὶ ἐμπεπηγότος ἤδη συρόμενον καὶ
πρὸς ἀνάγκην ἀγόμενον ὁρᾶν, ὅτ' οὐδὲν ὄφελος, ἑστῶτες
ἐπιδακρύομεν· ὅπως μὴ ταῦτα λέγῃς ποτὲ πάνυ εὔλογα,
ἢν λέγηται, καὶ ἄφυκτα ἡμῖν, ὡς [οὐκ] ἀδικοῦμεν μὴ προ-
μηνύσαντες, ἄκουσον ἐξ ἀρχῆς ἁπάντων, καὶ τὸ δίκτυόν
τε αὐτὸ καὶ τῶν κύρτων τὸ ἀδιέξοδον ἔκτοσθεν ἐπὶ σχο-
λῆς, ἀλλὰ μὴ ἔνδοθεν ἐκ τοῦ μυχοῦ προεπισκόπησον·
καὶ τοῦ ἀγκίστρου δὲ τὸ ἀγκύλον καὶ τὴν ἐς τὸ ἔμπαλιν
τοῦ σκόλοπος ἀναστροφὴν καὶ τῆς τριαίνης τὰς ἀκμὰς ἐς
τὰς χεῖρας λαβὼν καὶ πρὸς τὴν γνάθον πεφυσημένην 656
ἀποπειρώμενος, ἢν μὴ πάνυ ὀξέα μηδὲ ἄφυκτα μηδ'
ἀνιαρὰ ὄντα τοῖς τραύμασι φαίνηται βιαίως σπῶντα καὶ
ἀμάχως ἀντιλαμβανόμενα, ἡμᾶς μὲν ἐν τοῖς δειλοῖς καὶ

διὰ τοῦτο πεινῶσιν ἀνάγραφε, σεαυτὸν δὲ παρακαλέσας
θαρρεῖν ἐπιχείρει τῇ ἄγρᾳ, εἰ θέλεις, καθάπερ ὁ λάρος
ὅλον περιχανὼν τὸ δέλεαρ. 4. ῥηθήσεται δὲ ὁ πᾶς λόγος 4
τὸ μὲν ὅλον ἴσως διὰ σέ, πλὴν ἀλλ᾽ οὔ γε περὶ τῶν φι-
λοσοφούντων ὑμῶν μόνον, οὐδὲ ὁπόσοι σπουδαιοτέραν
τινὰ [τὴν] προαίρεσιν [προ]είλοντο ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ καὶ
περὶ γραμματικῶν καὶ ῥητόρων καὶ μουσικῶν καὶ ὅλως
657 τῶν ἐπὶ παιδείαις συνεῖναι καὶ μισθοφορεῖν ἀξιουμένων.
κοινῶν δὲ ὡς ἐπίπαν ὄντων καὶ ὁμοίων τῶν ξυμβαινόντων
ἅπασι, δῆλον ὡς οὐκ ἐξαίρετα μέν, αἰσχίω δὲ τὰ αὐτὰ
ὄντα γίγνεται τοῖς φιλοσοφοῦσιν, εἰ τῶν ὁμοίων τοῖς ἄλ-
λοις ἀξιοῖντο καὶ μηδὲν αὐτοὺς σεμνότερον οἱ μισθοδό-
ται ἄγοιεν. ὅ τι δ᾽ ἂν οὖν ὁ λόγος αὐτὸς προιὼν ἐξευρί-
σκῃ, τούτου τὴν αἰτίαν μάλιστα μὲν οἱ ποιοῦντες αὐτοί,
ἔπειτα δὲ οἱ ὑπομένοντες αὐτὰ δίκαιοι ἔχειν· ἐγὼ δὲ
ἀναίτιος, εἰ μὴ ἀληθείας καὶ παρρησίας ἐπίτιμόν τί ἐστι.
τοὺς μέντοι τοῦ ἄλλου πλήθους, οἷον γελοιαστάς τινας
ἢ κόλακας, ἰδιώτας καὶ μικροὺς τὰς γνώμας καὶ ταπει-
νοὺς αὐτόθεν ἀνθρώπους, οὔτε ἀποτρέπειν ἄξιον τῶν
658 τοιούτων ξυνουσιῶν — οὐδὲ γὰρ ἂν πεισθεῖεν — οὔτε
μὴν αἰτιᾶσθαι καλῶς ἔχει μὴ ἀπολειπομένους τῶν μι-
σθοδοτῶν, εἰ καὶ πάνυ πολλὰ ὑβρίζοιντο ὑπ᾽ αὐτῶν —
ἐπιτήδειοι γὰρ καὶ οὐκ ἀνάξιοι τῆς τοιαύτης διατριβῆς
— ἄλλως τε οὐδὲ σχοῖεν ἂν πρὸς ὅ τι ἄλλο ἀποκλίναν-
τες [αὐτοὺς] παρέχοιεν ἂν αὐτοὺς ἐνεργούς, ἀλλ᾽ ἤν τις
αὐτῶν ἀφέλῃ τοῦτο, ἄτεχνοι αὐτίκα καὶ ἀργοὶ καὶ περιτ-
τοί εἰσιν. οὐδὲν οὖν οὔτ᾽ αὐτοὶ δεινὸν πάσχοιεν ἂν οὔτ᾽
ἐκεῖνοι ὑβρισταὶ δοκοῖεν ἐς τὴν ἀμίδα, φασίν, ἐνουροῦν-
τες· ἐπὶ γάρ τοι τὴν ὕβριν ταύτην ἐξ ἀρχῆς παρέρχον-
ται ἐς τὰς οἰκίας, καὶ ἡ τέχνη φέρειν καὶ ἀνέχεσθαι τὰ
γιγνόμενα. περὶ δὲ ὧν προεῖπον τῶν πεπαιδευμένων
ἄξιον ἀγανακτεῖν καὶ πειρᾶσθαι ὡς ἔνι μάλιστα μετάγειν
αὐτοὺς καὶ εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρεῖσθαι. 5. δοκῶ δέ μοι 5
καλῶς ἂν ποιῆσαι, εἰ τὰς αἰτίας, ἀφ᾽ ὧν ἐπὶ τὸν τοιοῦ-
τον βίον ἀφικνοῦνταί τινες, προεξετάσας δείξαιμι οὐ
659 πάνυ βιαίους οὐδ᾽ ἀναγκαίας· οὕτω γὰρ ἂν αὐτοῖς ἡ

*ἀπολογία προαναιροῖτο καὶ ἡ πρώτη ὑπόθεσις τῆς ἐθε-
λοδουλείας. οἱ μὲν δὴ πολλοὶ τὴν πενίαν καὶ τὴν τῶν
ἀναγκαίων χρείαν προθέμενοι ἱκανὸν τοῦτο προκάλυμμα
οἴονται προβεβλῆσθαι τῆς πρὸς τὸν βίον τοῦτον αὐτομο-
λίας, καὶ ἀποχρῆν αὐτοῖς νομίζουσιν εἰ λέγοιεν ὡς ξυγ-
γνώμης ἄξιον ποιοῦσι τὸ χαλεπώτατον τῶν ἐν τῷ βίῳ τὴν
πενίαν διαφυγεῖν ζητοῦντες· εἶτα ὁ Θέογνις πρόχειρος
καὶ πολὺ τό,*

πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος

*καὶ ὅσα ἄλλα δείματα ὑπὲρ τῆς πενίας οἱ ἀγεννέστατοι
τῶν ποιητῶν ἐξενηνόχασιν. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἑώρων αὐτοὺς
φυγήν τινα ὡς ἀληθῶς τῆς πενίας εὑρισκομένους ἐκ τῶν
τοιούτων ξυνουσιῶν, οὐκ ἂν ὑπὲρ τῆς ἄγαν ἀνελευθερίας
ἐμικρολογούμην πρὸς αὐτούς· ἐπεὶ δὲ — ὡς ὁ καλός που
ῥήτωρ ἔφη — τοῖς τῶν νοσούντων σιτίοις ἐοικότα λαμ-* 660
*βάνουσι, τίς ἔτι μηχανὴ μὴ οὐχὶ καὶ πρὸς τοῦτο κακῶς
βεβουλεῦσθαι δοκεῖν αὐτοὺς ἀεὶ μενούσης ὁμοίας αὐτοῖς
τῆς ὑποθέσεως τοῦ βίου; πενία γὰρ εἰσαεὶ καὶ τὸ λαμ-
βάνειν ἀναγκαῖον καὶ ἀπόθετον οὐδὲν [οὐδὲ περιττὸν ἐς φυ-
λακήν], ἀλλὰ τὸ δοθέν, κἂν καθ' ἕν, κἂν ἀθρόως ληφθῇ,(†)
πᾶν ἀκριβῶς κατὰ τὴν τῆς χρείας ἔνδειαν [κατ]αναλίσκε-
ται(†). καλῶς δὲ εἶχε μὴ τοιαύτας τινὰς ἀφορμὰς ἐπινοεῖν,
αἳ τὴν πενίαν τηροῦσι παραβοηθοῦσαι μόνον αὐτῇ, ἀλλ' αἳ
τέλεον ἐξαιρήσουσι, καὶ ὑπέρ γε τοῦ τοιούτου καὶ ἐς βα-
θυκήτεα πόντον ἴσως ῥιπτεῖν δεῖ, ὦ Θέογνι, καὶ πετρῶν,
ὡς φής, κατ' ἠλιβάτων. εἰ δέ τις ἀεὶ πένης καὶ ἐνδεὴς
καὶ ὑπόμισθος ὢν οἴεται πενίαν αὐτῷ τούτῳ διαπεφευ-
γέναι, οὐκ οἶδα πῶς ὁ τοιοῦτος οὐκ ἂν δόξειεν ἑαυτὸν*
6 *ἐξαπατᾶν.* 6. *ἄλλοι δὲ πενίαν μὲν αὐτὴν οὐκ ἂν φοβη-
θῆναι οὐδὲ καταπλαγῆναί φασιν, εἰ ἐδύναντο τοῖς ἄλ-
λοις ὁμοίως πονοῦντες ἐκπορίζειν τὰ ἄλφιτα, νῦν δὲ —
πεπονηκέναι γὰρ αὐτοῖς τὰ σώματα ἢ ὑπὸ γήρως ἢ ὑπὸ
νόσων — ἐπὶ τήνδε ῥᾴστην οὖσαν τὴν μισθοφορὰν ἀπην-
τηκέναι. φέρ' οὖν ἴδωμεν, εἰ ἀληθῆ λέγουσι καὶ ἐκ τοῦ* 661
*ῥᾴστου μὴ πολλὰ μηδὲ πλείω τῶν ἄλλων πονοῦσι περι-
γίγνεται αὐτοῖς τὰ διδόμενα· εὐχῇ γὰρ ἂν ἐοικότα εἴη*

*ταῦτά γε, μὴ πονήσαντα μηδὲ καμόντα ἕτοιμον ἀργύριον
λαβεῖν. τὸ δέ ἐστι καὶ ῥηθῆναι κατ' ἀξίαν ἀδύνατον . . .
τοσαῦτα γὰρ πονοῦσι καὶ κάμνουσιν ἐν ταῖς συνουσίαις,
ὥστε πλείονος ἐνταῦθα [καὶ] ἐπὶ τοῦτο μάλιστα τῆς ὑγι-
είας δεῖσθαι, μυρίων ὄντων ὁσημέραι τῶν ἐπιτριβόντων
τὸ σῶμα καὶ πρὸς ἐσχάτην ἀπόγνωσιν καταπονούντων.
λέξομεν δὲ αὐτὰ ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ, ἐπειδὰν καὶ
τὰς ἄλλας αὐτῶν δυσχερείας διεξίωμεν· τὸ δὲ νῦν εἶναι
ἱκανὸν ἦν ὑποδεῖξαι ὡς οὐδ' οἱ διὰ ταύτην λέγοντες αὑ-
τοὺς ἀποδίδοσθαι τὴν πρόφασιν ἀληθεύοιεν ἄν. 7. λοι-* 7
*πὸν δὴ καὶ ἀληθέστατον μέν, ἥκιστα δὲ πρὸς αὐτῶν λε-
γόμενον, ἡδονῆς ἕνεκα καὶ τῶν πολλῶν καὶ ἀθρόων ἐλ-
πίδων ἐσπηδᾶν αὐτοὺς ἐς τὰς οἰκίας καταπλαγέντας μὲν
τὸ πλῆθος τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, εὐδαιμονίσαν-
τας δὲ . . . ἐπὶ τοῖς δείπνοις καὶ τῇ ἄλλῃ τρυφῇ, ἐλπίσαντας
δὲ ὅσον αὐτίκα χανδὸν οὐδενὸς ἐπιστομίζοντος πίεσθαι
τοῦ χρυσίου. ταῦτα ὑπάγει αὐτοὺς καὶ δούλους ἀντ' ἐλευ-
θέρων τίθησιν, οὐχ ἡ τῶν ἀναγκαίων χρεία, ἣν ἔφασκον,*
662 *ἀλλ' ἡ τῶν οὐκ ἀναγκαίων ἐπιθυμία καὶ ὁ τῶν πολλῶν
καὶ πολυτελῶν ἐκείνων ζῆλος. τοιγαροῦν ὥσπερ δυσέρω-
τας αὐτοὺς καὶ κακοδαίμονας ἐρασταὶ ἔντεχνοί τινες καὶ
τρίβωνες ἐρώμενοι παραλαβόντες ὑπεροπτικῶς περιέ-
πουσιν, ὅπως ἀεὶ ἐρασθήσονται αὐτῶν θεραπεύοντες,
ἀπολαῦσαι δὲ τῶν παιδικῶν ἀλλ' οὐδὲ μέχρι φιλήματος
ἄκρου μεταδιδόντες· ἴσασι γὰρ ἐν τῷ τυχεῖν τὴν διάλυ-
σιν τοῦ ἔρωτος γενησομένην. ταύτην οὖν ἀποκλείουσι
καὶ ζηλοτύπως φυλάττουσι· τὰ δὲ ἄλλα ἐπ' ἐλπίδος ἀεὶ
τὸν ἐραστὴν ἔχουσι· δεδίασι γὰρ μὴ αὐτὸν ἡ ἀπόγνωσις
ἀπαγάγῃ τῆς ἄγαν ἐπιθυμίας καὶ ἀνέραστος αὐτοῖς γένη-
ται· προσμειδιῶσιν οὖν καὶ ὑπισχνοῦνται [ὡς] ἀεὶ [ποιή-
σουσι καὶ] ὡς χαριοῦνται καὶ ἐπιμελήσονταί ποτε αὐτῶν*
663 *πολυτελῶς. εἶτ' ἔλαθον ἄμφω γηράσαντες, ἔξωροι γενό-
μενοι καὶ οὗτος τοῦ ἐρᾶν κἀκεῖνος τοῦ μεταδιδόναι. πέ-
πρακται δ' οὖν αὐτοῖς οὐδὲν ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ πέρα τῆς
ἐλπίδος. 8. τὸ μὲν δὴ δι' ἡδονῆς ἐπιθυμίαν ἅπαντα ὑπο-* 8
μένειν οὐ πάνυ ἴσως ὑπαίτιον, ἀλλὰ συγγνώμη, εἴ τις

ἡδονῇ χαίρει καὶ ταύτην ἐξ ἅπαντος θεραπεύει, ὅπως μεθέξει αὐτῆς. καίτοι αἰσχρὸν ἴσως καὶ ἀνδραποδῶδες ἀποδόσθαι διὰ ταύτην ἑαυτόν· πολὺ γὰρ ἡδίων ἡ ἐκ τῆς ἐλευθερίας ἡδονή. ὅμως δ' οὖν ἐχέτω τινὰ συγγνώμην αὐτοῖς, εἰ ἐπιτυγχάνοιτο· τὸ δὲ δι' ἡδονῆς ἐλπίδα μόνον πολλὰς ἀηδίας ὑπομένειν, γελοῖον οἶμαι καὶ ἀνόητον, καὶ ταῦτα ὁρῶντας ὡς οἱ μὲν πόνοι σαφεῖς καὶ πρόδηλοι καὶ ἀναγκαῖοι, τὸ δὲ ἐλπιζόμενον ἐκεῖνο, ὁτιδήποτέ ἐστι τὸ ἡδύ, οὔτε ἐγένετό πω τοσούτου χρόνου, προσέτι δὲ οὐδὲ γενήσεσθαι ἔοικεν, εἴ τις ἐκ τῆς ἀληθείας λογίζοιτο. οἱ 664
μέν γε τοῦ Ὀδυσσέως ἑταῖροι γλυκύν τινα τὸν λωτὸν ἐσθίοντες ἠμέλουν τῶν ἄλλων καὶ πρὸς τὸ παρὸν ἡδὺ τῶν καλῶς ἐχόντων κατεφρόνουν, ὥστε οὐ πάντη ἄλογος αὐτῶν ἡ λήθη τοῦ καλοῦ, πρὸς τῷ ἡδεῖ ἐκείνῳ τῆς ψυχῆς διατριβούσης. τὸ δὲ λιμῷ ξυνόντα, παρεστῶτα ἄλλῳ τοῦ λωτοῦ ἐμφορουμένῳ μηδὲν μεταδιδόντι, ὑπ' ἐλπίδος μόνης τοῦ κἂν [αὐτὸν] παραγεύσεσθαί ποτε αὐτὸν ἀποδίδοσθαι τῶν καλῶς καὶ ὀρθῶς ἐχόντων ἐπιλελησμένον, Ἡράκλεις, ὡς καταγέλαστον καὶ πληγῶν τινων Ὁμηρι-
9 κῶν ὡς ἀληθῶς δεόμενον. 9. τὰ μὲν τοίνυν πρὸς τὰς ξυνουσίας αὐτοὺς ἄγοντα καὶ ἀφ' ὧν αὐτοὺς φέροντες ἐπιτρέπουσι τοῖς πλουσίοις χρῆσθαι [πρὸς] ὅ τι ἂν ἐθέλωσι, ταῦτά ἐστιν ἢ ὅτι ἐγγύτατα τούτων. πλὴν εἰ μὴ κἀκείνων τις μεμνῆσθαι ἀξιώσειε τῶν καὶ μόνῃ τῇ δόξῃ ἐπαιρομένων τοῦ ξυνεῖναι εὐπατρίδαις τε καὶ εὐπαρύφοις ἀνδράσιν· εἰσὶ γὰρ οἳ καὶ τοῦτο περίβλεπτον καὶ ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς νομίζουσιν, [ὡς ἔγωγε τοὐμὸν ἴδιον οὐδὲ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ αὐτὸ μόνον συνεῖναι καὶ συνὼν 665
ὁρᾶσθαι μηδὲν χρηστὸν ἀπολαύων τῆς ξυνουσίας δεξαί-
10 μην ἄν]. 10. τοιαύτης δὲ αὐτοῖς τῆς ὑποθέσεως οὔσης, φέρε ἤδη πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπισκοπήσωμεν οἷα μὲν πρὸ τοῦ ἐσδεχθῆναι [καὶ] τυχεῖν ὑπομένουσιν, οἷα δὲ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες πάσχουσιν, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἥτις αὐτοῖς ἡ καταστροφὴ τοῦ δράματος γίγνεται· οὐ γὰρ δὴ ἐκεῖνό γε εἰπεῖν ἔστιν, ὡς εἰ καὶ πονηρὰ ταῦτα, εὔληπτα γοῦν καὶ οὐ πολλοῦ δεήσει τοῦ πόνου, ἀλλὰ θελῆσαι δεῖ μόνον,

εἶτά σοι πέπρακται τὸ πᾶν εὐμαρῶς· ἀλλὰ πολλῆς μὲν
τῆς διαδρομῆς δεῖ, συνεχοῦς δὲ τῆς θυραυλίας, ἕωθέν τε
ἐξανιστάμενον περιμένειν ὠθούμενον καὶ ἀποκλειόμε-
νον καὶ ἀναίσχυντον ἐνίοτε καὶ ὀχληρὸν δοκοῦντα ὑπὸ
θυρωρῷ κακῶς συρίζοντι καὶ ὀνομακλήτορι Λιβυκῷ ταττ-
τόμενον καὶ μισθὸν τελοῦντα τῆς μνήμης τοῦ ὀνόματος·
καὶ μὴν καὶ ἐσθῆτος ὑπὲρ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν ἐπι-
666 μεληθῆναι χρὴ πρὸς τὸ τοῦ θεραπευομένου ἀξίωμα καὶ
χρώματα αἱρεῖσθαι, οἷς ἂν ἐκεῖνος ἥδηται, ὡς μὴ ἀπᾴδῃς
μηδὲ προσκρούῃς βλεπόμενος, καὶ φιλοπόνως ἕπεσθαι,
μᾶλλον δὲ ἡγεῖσθαι ὑπὸ τῶν οἰκετῶν προωθούμενον καὶ
ὥσπερ τινὰ πομπὴν ἀναπληροῦντα. ὁ δὲ οὐδὲ προσβλέ-
πει πολλῶν ἑξῆς ἡμερῶν. 11. ἢν δέ ποτε καὶ τὰ ἄριστα 11
πράξῃς, καὶ ἴδῃ σε καὶ προσκαλέσας ἔρηταί τι ὧν ἂν τύχῃ,
τότε δὴ τότε πολὺς μὲν ὁ ἱδρώς, ἀθρόος δὲ ὁ ἴλιγγος καὶ
τρόμος ἄκαιρος καὶ γέλως τῶν παρόντων ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ·
καὶ πολλάκις ἀποκρίνασθαι δέον, τίς ἦν ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἀχαιῶν, ὅτι χίλιαι νῆες ἦσαν αὐτοῖς, λέγεις. τοῦτο οἱ
μὲν χρηστοὶ αἰδῶ ἐκάλεσαν, οἱ δὲ τολμηροὶ δειλίαν, οἱ
δὲ κακοήθεις ἀπαιδευσίαν. σὺ δ' οὖν ἐπισφαλεστάτης
πειραθεὶς τῆς πρώτης φιλοφροσύνης ἀπῆλθες καταδικά-
σας σεαυτοῦ πολλὴν τὴν ἀπόγνωσιν. ἐπειδὰν δὲ

πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἰαύσῃς
ἤματα δ' αἱματόεντα

διαγάγῃς, οὐ μὰ Δία τῆς Ἑλένης ἕνεκα οὐδὲ τῶν Πριά-
μου Περγάμων, ἀλλὰ τῶν ἐλπιζομένων πέντε ὀβολῶν,
τύχης δὲ καὶ τραγικοῦ τινος θεοῦ συνιστάντος, ἐξέτασις
τοὐντεῦθεν, εἰ οἶσθα τὰ μαθήματα· καὶ τῷ μὲν πλουσίῳ
ἡ διατριβὴ οὐκ ἀηδὴς ἐπαινουμένῳ καὶ εὐδαιμονιζομένῳ,
667 σοὶ δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγὼν καὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ
βίου τότε προκεῖσθαι δοκεῖ· ὑπεισέρχεται γὰρ εἰκότως
τὸ μηδ' ὑπ' ἄλλου ἂν καταδεχθῆναι πρὸς τοῦ προτέρου
ἀποβληθέντα καὶ δόξαντα εἶναι ἀδόκιμον. ἀνάγκη τοίνυν
ἐς μυρία διαιρεθῆναι τότε, τοῖς μὲν ἀντεξεταζομένοις
φθονοῦντα, — τίθει γὰρ καὶ ἄλλους εἶναι τῶν αὐτῶν
ἀντιποιουμένους — αὐτὸν δὲ πάντα ἐνδεῶς εἰρηκέναι

*νομίζοντα, φοβούμενον δὲ καὶ ἐλπίζοντα καὶ πρὸς τὸ
ἐκείνου πρόσωπον ἀτενίζοντα καὶ εἰ μὲν ἐκφαυλίζοι τι
τῶν λεγομένων, ἀπολλύμενον, εἰ δὲ μειδιῶν ἀκούοι, γε-
12 γηθότα καὶ εὔελπιν καθιστάμενον. 12. εἰκὸς δὲ πολλοὺς
εἶναι τοὺς ἐναντία σοι φρονοῦντας καὶ ἄλλους ἀντὶ σοῦ
τιθεμένους, ὧν ὥσπερ ἐκ λόχου ἕκαστος τοξεύων λέλη-
θεν. εἶτ᾽ ἐννόησον ἄνδρα ἐν βαθεῖ πώγωνι καὶ πολιᾷ τῇ
κόμῃ ἐξεταζόμενον, εἴ τι οἶδεν ὠφέλιμον, καὶ τοῖς μὲν
δοκοῦντα εἰδέναι, τοῖς δὲ μή. μέσος ἐν τοσούτῳ χρόνος
. . ., καὶ πολυπραγμονεῖταί σου ἅπας ὁ παρεληλυθὼς βίος,
κἂν μέν τις ἢ πολίτης ὑπὸ φθόνου ἢ γείτων ἔκ τινος εὐ-
τελοῦς αἰτίας προσκεκρουκὼς ἀνακρινόμενος εἴπῃ μοιχόν
σε ἢ παιδεραστήν, τοῦτ᾽ ἐκεῖνο, ἐκ τῶν Διὸς δέλτων ὁ
μάρτυς, ἢν δὲ πάντες ἅμα [ἑξῆς] ἐπαινῶσιν, ἑξῆς πάντες
ὕποπτοι καὶ ἀμφίβολοι καὶ δεδεκασμένοι. χρὴ τοίνυν πολλὰ* 668
*εὐτυχῆσαι καὶ μηδὲν ὅλως ἐναντιωθῆναι· μόνως γὰρ ἂν
οὕτως κρατήσειας. εἶεν, καὶ δὴ εὐτύχηταί σοι πάντα εὐχῆς
μειζόνως· αὐτός τε γὰρ ἐπῄνεσε τοὺς λόγους καὶ τῶν
φίλων οἱ ἐντιμότατοι καὶ οἷς μάλιστα πιστεύει τὰ τοιαῦ-
τα οὐκ ἀπέτρεψαν· ἔτι δὲ καὶ ἡ γυνὴ βούλεται (†), οὐκ ἀν-
τιλέγει δὲ οὐδὲ ὁ ἐπίτροπος [οὔτε ὁ οἰκονόμος]· οὐδέ τις
ἐμέμψατό σου τὸν βίον, ἀλλὰ πάντα ἵλεω καὶ πανταχό-
13 θεν αἴσια τὰ ἱερά. 13. κεκράτηκας οὖν, ὦ μακάριε, καὶ
ἔστεψαι τὰ Ὀλύμπια, μᾶλλον δὲ Βαβυλῶνα εἴληφας ἢ
τὴν Σάρδεων ἀκρόπολιν καθῄρηκας καὶ ἕξεις τὸ τῆς
Ἀμαλθείας κέρας καὶ ἀμέλξεις ὀρνίθων γάλα. δεῖ δή σοι
ἀντὶ τῶν τοσούτων πόνων μέγιστα ἡλίκα γενέσθαι τἀγα-
θά, ἵνα μὴ φύλλινος μόνον ὁ στέφανος ᾖ, καὶ τόν τε
μισθὸν οὐκ εὐκαταφρόνητον ὁρισθῆναι καὶ τοῦτον ἐν
καιρῷ τῆς χρείας ἀπραγμόνως ἀποδίδοσθαι καὶ τὴν ἄλ-
λην τιμὴν ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ὑπάρχειν, πόνων δὲ ἐκεί-
νων καὶ πηλοῦ καὶ δρόμων καὶ ἀγρυπνιῶν ἀναπεπαῦ-
σθαι, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῆς εὐχῆς, ἀποτείναντα τὼ πόδε* 669
*καθεύδειν μόνα ἐκεῖνα πράττοντα ὧν ἕνεκα τὴν ἀρχὴν
παρελήφθης καὶ ὧν ἔμμισθος εἶ. ἐχρῆν μὲν οὕτως, ὦ
Τιμόκλεις, καὶ οὐδὲν ἂν ἦν μέγα κακόν, ὑποκύψαντα*

φέρειν τὸν ζυγὸν ἐλαφρόν τε καὶ εὔφορον καὶ τὸ μέγιστον, ἐπίχρυσον ὄντα. ἀλλὰ πολλοῦ, μᾶλλον δὲ τοῦ παντὸς δεῖ· μυρία γάρ ἐστιν ἀφόρητα ἐλευθέρῳ ἀνδρὶ ἐν αὐταῖς ἤδη ταῖς συνουσίαις γιγνόμενα. σκέψαι δὲ αὐτὸς ἑξῆς ἀκούων, εἴ τις ἂν αὐτὰ ὑπομεῖναι δύναιτο παιδείᾳ κἂν ἐπ' ἐλάχιστον ὡμιληκώς. 14. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τοῦ πρώ- 14
του δείπνου, ἣν δοκῇ, ὃ σε εἰκὸς δειπνήσειν τὰ προτέλεια τῆς μελλούσης ξυνουσίας. εὐθὺς οὖν πρόσεισι παραγγέλλων [τις] ἥκειν ἐπὶ τὸ δεῖπνον [οὐκ] ἀνομίλητός τις οἰκέτης, ὃν χρὴ πρῶτον ἵλεων ποιήσασθαι, παραβύσαντα ἐς τὴν χεῖρα, ὡς μὴ ἀδέξιος εἶναι δοκῇς, τοὐλάχιστον πέντε δραχμάς· ὁ δὲ ἀκκισάμενος καί, ἄπαγε, παρὰ σοῦ
670 *δὲ ἐγώ; καί, Ἡράκλεις μὴ γένοιτο, ὑπειπὼν τέλος ἐπείσθη, καὶ ἄπεισί σοι πλατὺ ἐγχανών· σὺ δὲ ἐσθῆτα καθαρὰν προχειρισάμενος καὶ σεαυτὸν ὡς κοσμιώτατα σχηματίσας λουσάμενος ἧκεις δεδιὼς μὴ πρὸ τῶν ἄλλων ἀφίκοιο· ἀπειρόκαλον γάρ, ὥσπερ καὶ τὸ ὕστατον ἥκειν φορτικόν. αὐτὸ οὖν τηρήσας τὸ μέσον τοῦ καιροῦ εἰσελήλυθας, καί σε πάνυ ἐντίμως ἐδέξαντο, καὶ παραλαβών τις κατέκλινε μικρὸν ὑπὲρ τοῦ πλουσίου μετὰ δύο που σχεδὸν τῶν παλαιῶν φίλων. 15. σὺ δ' ὥσπερ ἐς τοῦ Διὸς τὸν οἶκον παρ-* 15
ελθὼν πάντα τεθαύμακας καὶ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πραττομένων μετέωρος εἶ· ξένα γάρ σοι καὶ ἄγνωστα πάντα· καὶ ἥ τε οἰκετεία εἰς σὲ ἀποβλέπει καὶ τῶν παρόντων ἕκαστος ὅ τι πράξεις ἐπιτηροῦσιν, οὐδὲ αὐτῷ δὲ ἀμελὲς τῷ πλουσίῳ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ προεῖπέ τισι τῶν οἰκετῶν ἐπισκοπεῖν, εἴ πως ἐς τοὺς παῖδας ἢ ἐς τὴν γυναῖκα [εἰ] πολλάκις ἐκ περιωπῆς ἀποβλέψεις· οἱ μὲν γὰρ τῶν συνδείπνων ἀκόλουθοι ὁρῶντες σε ἐκπεπληγμένον ἐς την ἀπειρίαν τῶν δρωμένων ἀποσκώπτουσι, τεκμήριον ποιούμενοι τοῦ μὴ παρ' ἄλλῳ πρότερόν σε δεδειπνηκέναι καὶ
671 *τὸ καινὸν εἶναί σοι τὸ χειρόμακτρον [τιθέμενον]· ὥσπερ οὖν εἰκός, ἰδίειν τε ἀνάγκη ὑπ' ἀπορίας καὶ μήτε διψῶντα πιεῖν αἰτεῖν τολμᾶν, μὴ δόξῃς οἰνόφλυξ τις εἶναι, μήτε τῶν ὄψων παρατεθέντων ποικίλων καὶ πρός τινα τάξιν ἐσκευασμένων εἰδέναι ἐφ' ὅ τι πρῶτον ἢ δεύτερον τὴν*

χεῖρα ἐνέγκῃς· ὑποβλέπειν οὖν ἐς τὸν πλησίον δεήσει
κἀκεῖνον ζηλοῦν καὶ μανθάνειν τοῦ δείπνου τὴν ἀκολου-
16 θίαν. 16. τὰ δ' ἄλλα ποικίλος εἶ καὶ θορύβου πλέως
τὴν ψυχήν, πρὸς ἕκαστα τῶν πραττομένων ἐκπεπληγμένος,
καὶ ἄρτι μὲν εὐδαιμονίζεις τὸν πλούσιον τοῦ χρυσοῦ καὶ
τοῦ ἐλέφαντος καὶ τῆς τοσαύτης τρυφῆς, ἄρτι δὲ οἰκτεί-
ρεις σεαυτόν, ὡς τὸ μηδὲν ὢν εἶτα ζῆν ὑπολαμβάνεις,
ἐνίοτε δὲ κἀκεῖνο εἰσέρχεταί σε, ὡς ζηλωτόν τινα βιώσῃ τὸν
βίον ἅπασιν ἐκείνοις ἐντρυφήσων καὶ μεθέξων αὐτῶν ἐξ
ἰσοτιμίας· οἴει γὰρ εἰσαεὶ Διονύσια ἑορτάσειν, καί που
καὶ μειράκια ὡραῖα διακονούμενα καὶ ἠρέμα προσμειδιῶν-
τα γλαφυρωτέραν ὑπογράφει σοι τὴν μέλλουσαν διατριβήν,
ὥστε συνεχῶς τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο ἐπιφθέγγεσθαι,
οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
πολλὰ πονεῖν καὶ ὑπομένειν ὑπὲρ τῆς τοσαύτης εὐδαιμο- 672
νίας. φιλοτησίαι τὸ ἐπὶ τούτῳ, καὶ σκύφον εὐμεγέθη
τινὰ αἰτήσας προὔπιέ σοι τῷ διδασκάλῳ, ἢ ὁτιδήποτε
προσειπών· σὺ δὲ λαβών, ὅτι μέν τι [σε] καὶ αὐτὸν ὑπει-
πεῖν [ἔ]δει ἀγνοήσας [ὑπ' ἀπειρίας], καὶ ἀγροικίας δόξαν
17 ὦφλες. 17. ἐπίφθονος δ' οὖν ἀπὸ τῆς προπόσεως ἐκείνης
πολλοῖς τῶν παλαιῶν φίλων γεγένησαι καὶ πρότερον ἐπὶ
τῇ κατακλίσει λυπήσας τινὰς αὐτῶν, ὅτι τήμερον ἥκων
προὐκρίθης ἀνδρῶν πολυετῆ δουλείαν ἠντληκότων. εὐ-
θὺς οὖν καὶ τοιοῦτός τις ἐν αὐτοῖς περὶ σοῦ λόγος·
Τοῦτο ἡμῶν τοῖς ἄλλοις δεινοῖς ἐλείπετο, τὸ καὶ τῶν ἄρτι
εἰσεληλυθότων ἐς τὴν οἰκίαν δευτέρους εἶναι· καί, Μό-
νοις τοῖς Ἕλλησι τούτοις ἀνέῳκται ἡ Ῥωμαίων πόλις;
καίτοι τί ἐστιν ἐφ' ὅτῳ προτιμῶνται ἡμῶν; μῶν ῥημάτια
δύστηνα λέγοντες οἴονταί τι παμμέγεθες ὠφελεῖν; ἄλ-
λος δέ, Οὐ γὰρ εἶδες ὅσα μὲν ἔπιεν, ὅπως δὲ τὰ παρα-
τεθέντα συλλαβὼν κατέφαγεν; ἀπειρόκαλος ἄνθρωπος
καὶ λιμοῦ πλέως, οὐδ' ὄναρ λευκοῦ ποτε ἄρτου ἐμφορη-
θείς, οὔτι γε Νομαδικοῦ ἢ Φασιανοῦ ὄρνιθος, ὧν μόλις 673
τὰ ὀστᾶ ἡμῖν καταλέλοιπε. τρίτος ἄλλος, Ὦ μάταιοι,
φησί, πέντε οὐδ' ὅλων ἡμερῶν ὄψεσθε αὐτὸν ἐνταῦθά
που ἐν ἡμῖν τὰ ὅμοια ποτνιώμενον· νῦν μὲν γὰρ ὥσπερ

τὰ καινὰ τῶν ὑποδημάτων ἐν τιμῇ τινι καὶ ἐπιμελείᾳ ἐστίν, ἐπειδὰν δὲ πατηθῇ πολλάκις καὶ ὑπὸ τοῦ πηλοῦ ἀναπλησθῇ, ὑπὸ τῇ κλίνῃ ἀθλίως ἐρρίψεται κόρεων ὥσπερ ἡμεῖς ἀνάπλεως. ἐκεῖνοι μὲν οὖν τοιαῦτα πολλὰ περὶ σοῦ στρέφουσι καί που ἤδη καὶ πρὸς διαβολάς τινες αὐτῶν παρασκευάζονται. 18. τὸ δ' οὖν συμπόσιον ὅλον 18
ἐκεῖνο σόν ἐστι καὶ περὶ σοῦ οἱ πλεῖστοι τῶν λόγων· σὺ δ' ὑπ' ἀηθείας πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἐμπιὼν οἴνου λεπτοῦ καὶ δριμέος, πάλαι τῆς γαστρὸς ἐπειγούσης, πονήρως ἔχεις, καὶ οὔτε προεξαναστῆναί σοι καλὸν οὔτε μένειν ἀσφαλές· ἀποτεινομένου τοίνυν τοῦ πότου καὶ λόγων ἐπὶ λόγοις γινομένων καὶ θεαμάτων ἐπὶ θεάμασι παριόντων
674 — ἅπαντα γὰρ ἐπιδείξασθαί σοι τὰ αὑτοῦ βούλεται — κόλασιν οὐ μικρὰν ὑπομένεις μήτε ὁρῶν τὰ γιγνόμενα μήτε ἀκούων εἴ τις ᾄδει ἢ κιθαρίζει πάνυ τιμώμενος μειρακίσκος, ἀλλ' ἐπαινεῖς μὲν ὑπ' ἀνάγκης, εὔχῃ δὲ ἢ σεισμῷ συμπεσεῖν ἐκεῖνα πάντα ἢ πυρκαϊάν τινα προσαγγελθῆναι, ἵνα ποτὲ καὶ διαλυθῇ τὸ συμπόσιον. 19. τοῦτο 19
μὲν δή σοι τὸ πρῶτον, ὦ ἑταῖρε, καὶ ἥδιστον ἐκεῖνο δεῖπνον, [οὐκ ἔμοιγε τοῦ θύμου καὶ τῶν λευκῶν ἁλῶν ἥδιον, ὁπηνίκα βούλομαι καὶ ὁπόσον, ἐλευθέρως ἐσθιομένῳ.] ἵνα γοῦν σοι τὴν ὀξυρεγμίαν τὴν ἐπὶ τούτοις παρῶ καὶ τὸν ἐν τῇ νυκτὶ ἔμετον, ἕωθεν δεήσει περὶ τοῦ μισθοῦ ξυμβῆναι ὑμᾶς, ὁπόσον τε καὶ ὁπότε τοῦ ἔτους χρὴ λαμβάνειν. παρόντων οὖν [ἢ] δύ' ἢ τριῶν φίλων προσκαλέσας σε καὶ καθίζεσθαι κελεύσας ἄρχεται λέγειν· Τὰ μὲν ἡμέτερα ὁποῖά ἐστιν ἑώρακας ἤδη, καὶ ὡς τῦφος ἐν αὐτοῖς οὐδείς, ἀτραγῴδητα δὲ καὶ πεζὰ πάντα καὶ δημοτικά, χρὴ δέ σε οὕτως ἔχειν ὡς ἁπάντων ἡμῖν κοινῶν ἐσομένων· γελοῖον γάρ εἰ τὸ κυριώτατον, τὴν ψυχήν σοι τὴν ἐμαυτοῦ ἢ καὶ νὴ Δία τῶν παίδων — εἰ παῖδες εἶεν αὐτῷ παιδεύσεως δεόμενοι — ἐπιτρέπων τῶν ἄλλων μὴ
675 ἐπ' ἴσης ἡγοίμην δεσπότην· ἐπεὶ δὲ καὶ ὡρίσθαι τι δεῖ, ὁρῶ μὲν τὸ μέτριον καὶ αὔταρκες τοῦ σοῦ τρόπου καὶ συνίημι ὡς οὐχὶ μισθοῦ ἐλπίδι προσελήλυθας ἡμῶν τῇ οἰκίᾳ, τῶν δὲ ἄλλων ἕνεκα, τῆς εὐνοίας τῆς παρ' ἡμῶν

καὶ τιμῆς ἣν παρὰ πᾶσιν ἕξεις· ὅμως δ' οὖν καὶ ὡρίσθω τι. σὺ δ' αὐτὸς ὅ τι καὶ βούλει λέγε μεμνημένος, ὦ φίλτατε, κἀκείνων, ἅπερ ἐν ἑορταῖς διετησίοις εἰκὸς ἡμᾶς παρέξειν· οὐ γὰρ ἀμελήσομεν οὐδὲ τῶν τοιούτων, εἰ καὶ μὴ νῦν αὐτὰ συντιθέμεθα· πολλαὶ δέ, οἶσθα, τοῦ ἔτους αἱ τοιαῦται ἀφορμαί. καὶ πρὸς ἐκεῖνα τοίνυν ἀποβλέπων μετριώτερον δῆλον ὅτι ἐπιβαλεῖς ἡμῖν τὸν μισθόν· ἄλλως τε καὶ πρέπον ἂν εἴη τοῖς πεπαιδευμένοις ὑμῖν κρείτ-
20 *τοσιν εἶναι χρημάτων.* 20. *ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν καὶ ὅλον σε διασείσας ταῖς ἐλπίσι τιθασὸν ἑαυτῷ πεποίηκε, σὺ δὲ πάλαι τάλαντα καὶ μυριάδας ὀνειροπολήσας καὶ ἀγροὺς ὅλους καὶ συνοικίας συνίῃς μὲν ἠρέμα τῆς μικρολογίας, σαίνει δὲ ὅμως τῇ ὑποσχέσει* (†) *καὶ τό, πάντα ἡμῖν κοινὰ ἔσται, βέβαιον καὶ ἀληθὲς ἔσεσθαι νομίζεις, οὐκ εἰδὼς ὅτι τὰ τοιαῦτα*

χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε.

τελευταῖον δ' ὑπ' αἰδοῦς αὐτῷ ἐπέτρεψας. ὁ δὲ αὐτὸς 676
μὲν οὔ φησιν ἐρεῖν, τῶν φίλων δέ τινα τῶν παρόντων κελεύει μέσον ἐλθόντα τοῦ πράγματος εἰπεῖν ὃ μήτ' αὐτῷ γίγνοιτ' ἂν βαρὺ καὶ πρὸς ἄλλα τούτων ἀναγκαιότερα δαπανῶντι μήτε τῷ ληψομένῳ εὐτελές. ὁ δὲ ὠμογέρων τις ἐκ παίδων κολακείᾳ σύντροφος, Ὡς μὲν οὐκ εὐδαιμονέστατος εἶ, φησί, τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων, ὦ οὗτος, οὐκ ἂν εἴποις, ᾧ γε τοῦτο πρῶτον ὑπῆρχεν, ὃ πολλοῖς πάνυ γλιχομένοις μόλις ἂν γένοιτο παρὰ τῆς Τύχης, λέγω δέ, ὁμιλίας ἀξιωθῆναι καὶ ἑστίας κοινωνῆσαι καὶ ἐς τὴν πρώτην οἰκίαν τῶν ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ καταδεχθῆναι· τοῦτο γὰρ ὑπὲρ τὰ Κροίσου τάλαντα καὶ τὸν Μίδα πλοῦτον, εἰ σωφρονεῖν οἶσθα. εἰδὼς δὲ πολλοὺς τῶν εὐδοκίμων ἐθελήσαντας ἄν, εἰ καὶ προσδιδόναι δέοι, μόνης τῆς δόξης ἕνεκα συνεῖναι τούτῳ καὶ ὁρᾶσθαι περὶ αὐτὸν ἑταίρους καὶ φίλους εἶναι δοκοῦντας, οὐκ ἔχω ὅπως σε τῆς εὐποτμίας μακαρίσω, ὃς καὶ προσλήψῃ μισθὸν τῆς τοιαύτης εὐδαιμονίας. ἀρκεῖν οὖν νομίζω, εἰ μὴ πάνυ ἄσωτος εἶ, τοσόνδε τι — εἰπὼν ἐλάχιστον καὶ μάλιστα πρὸς 677
21 *τὰς σὰς ἐκείνας ἐλπίδας —.* 21. *ἀγαπᾶν δ' ὅμως ἀναγ-*

*καῖον· οὐ γὰρ οὐδ᾽ ἂν φυγεῖν ἔτι σοι δυνατὸν ἐντὸς ἀρ-
κύων γενομένῳ. δέχῃ τοίνυν τὸν χαλινὸν μύσας καὶ τὰ
πρῶτα εὐάγωγος εἶ πρὸς αὐτὸν οὐ πάνυ περισπῶντα οὐδὲ
ὀξέως νύττοντα, μέχρι ἂν λάθῃς τέλεον αὐτῷ συνήθης
γενόμενος. οἱ μὲν δὴ ἔξω ἄνθρωποι τὸ μετὰ τοῦτο ζη-
λοῦσί σε ὁρῶντες ἐντὸς τῆς κιγκλίδος διατρίβοντα καὶ
ἀκωλύτως εἰσιόντα καὶ τῶν πάνυ τινὰ ἔνδον γεγενημέ-
νον· σὺ δὲ αὐτὸς οὐδέπω ὁρᾷς οὕτινος ἕνεκα εὐδαίμων
αὐτοῖς εἶναι δοκεῖς. πλὴν ἀλλὰ χαίρεις γε καὶ σεαυτὸν
ἐξαπατᾷς καὶ ἀεὶ τὰ μέλλοντα βελτίω γενήσεσθαι νομί-
ζεις. τὸ δ᾽ ἔμπαλιν ἢ σὺ ἤλπισας γίγνεται καὶ ὡς ἡ παροι-
μία φησίν, ἐπὶ Μανδροβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα καθ᾽
ἑκάστην, ὡς εἰπεῖν, τὴν ἡμέραν ἀποσμικρυνόμενον καὶ
ἐς τοὐπίσω ἀναποδίζον. 22. ἠρέμα οὖν καὶ κατ᾽ ὀλίγον* 22
678 *ὥσπερ ἐν ἀμυδρῷ τῷ φωτὶ τότε πρῶτον διαβλέπων ἄρχῃ
κατανοεῖν, ὡς αἱ μὲν χρυσαῖ ἐκεῖναι ἐλπίδες οὐδὲν ἀλλ᾽
ἢ φῦσαί τινες ἦσαν ἐπίχρυσοι, βαρεῖς δὲ καὶ ἀληθεῖς καὶ
ἀπαραίτητοι καὶ συνεχεῖς οἱ πόνοι. Τίνες οὗτοι; ἴσως
ἐρήσῃ με· οὐχ ὁρῶ γὰρ ὅ τι τὸ ἐπίπονον ἐν ταῖς τοιαύ-
ταις ξυνουσίαις ἐστὶν οὐδ᾽ ἐννοῶ ἅτινα ἔφησθα τὰ κα-
ματηρὰ καὶ ἀφόρητα. Οὐκοῦν ἄκουσον, ὦ γενναῖε, μὴ
εἰ κάματος ἔνεστιν ἐν τῷ πράγματι μόνον ἐξετάζων, ἀλλὰ
καὶ τὸ αἰσχρὸν καὶ ταπεινὸν καὶ συνόλως δουλοπρεπὲς
οὐκ ἐν παρέργῳ τῆς ἀκροάσεως τιθέμενος. 23. καὶ πρῶ-* 23
*τόν γε μέμνησο μηκέτι ἐλεύθερον τὸ ἀπ᾽ ἐκείνου μηδὲ
εὐπατρίδην σεαυτὸν οἴεσθαι· πάντα γὰρ ταῦτα, τὸ γέ-
νος, τὴν ἐλευθερίαν, τοὺς προγόνους ἔξω τοῦ οὐδοῦ κα-
ταλείψων ἴσθι, ἐπειδὰν ἐπὶ τοιαύτην σαυτὸν λατρείαν
ἀπεμπολήσας εἰσίῃς· οὐ γὰρ ἐθελήσει σοι ἡ Ἐλευθερία
ξυνεισελθεῖν ἐφ᾽ οὕτως ἀγεννῆ πράγματα καὶ ταπεινὰ
εἰσιόντι. δοῦλος οὖν, εἰ καὶ πάνυ ἀχθέσῃ τῷ ὀνόματι,
καὶ οὐχ ἑνός, ἀλλὰ πολλῶν δοῦλος ἀναγκαίως ἔσῃ καὶ
θητεύσεις κάτω νενευκὼς ἕωθεν εἰς ἑσπέραν „ἀεικελίῳ
ἐπὶ μισθῷ·“ καὶ ἅτε δὴ μὴ ἐκ παίδων τῇ δουλείᾳ ξυν-
τραφείς, ὀψιμαθήσας δὲ καὶ πόρρω που τῆς ἡλικίας παι-
δευόμενος πρὸς αὐτῆς οὐ πάνυ εὐδόκιμος ἔσῃ οὐδὲ πολ-*

λοῦ ἄξιος τῷ δεσπότῃ· διαφθείρει γάρ σε ἡ μνήμη τῆς 679
ἐλευθερίας ὑπιοῦσα καὶ ἀποσκιρτᾶν ἐνίοτε ποιεῖ καὶ δι'
αὐτὸ ἐν τῇ δουλείᾳ πονήρως ἀπαλλάττειν, πλὴν εἰ μὴ
ἀποχρῆν σοι πρὸς ἐλευθερίαν νομίζεις, τὸ μὴ Πυρρίου
μηδὲ Ζωπυρίωνος υἱὸς εἶναι, μηδὲ ὥσπερ τις Βιθυνὸς
ὑπὸ μεγαλοφώνῳ τῷ κήρυκι ἀπημπολῆσθαι. ἀλλ' ὁπό-
ταν, ὦ βέλτιστε, τῆς νουμηνίας ἐπιστάσης ἀναμιχθεὶς τῷ
Πυρρίᾳ καὶ τῷ Ζωπυρίωνι προτείνῃς τὴν χεῖρα ὁμοίως
τοῖς ἄλλοις οἰκέταις καὶ λάβῃς ἐκεῖνο ὁτιδήποτε ἦν τὸ
γιγνόμενον, τοῦτο ἡ πρᾶσίς ἐστι· κήρυκος γὰρ οὐκ ἔδει
ἐπ' ἄνδρα ἑαυτὸν ἀποκηρύξαντα καὶ μακρῷ χρόνῳ μνη-
24 στευσάμενον ἑαυτῷ τὸν δεσπότην. 24. εἶτ', ὦ κάθαρμα,
φαίην ἄν, καὶ μάλιστα πρὸς τὸν φιλοσοφεῖν φάσκοντα,
εἰ μέν σέ τις ἢ πλέοντα καταποντιστὴς συλλαβὼν ἢ λη-
στὴς ἀπεδίδοτο, ᾤκτειρες ἂν σεαυτὸν ὡς παρὰ τὴν ἀξίαν
δυστυχοῦντα, ἢ εἴ τίς σου λαβόμενος ἦγε δοῦλον εἶναι
λέγων, ἐβόας ἂν τοὺς νόμους καὶ δεινὰ ἐποίεις καὶ ἠγα-
νάκτεις καί, ὦ γῆ καὶ θεοί, μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἐκεκράγεις
ἄν, σεαυτὸν δὲ ὀλίγων ἕνεκα ὀβολῶν ἐν τούτῳ τῆς ἡλι-
κίας, ὅτε καὶ εἰ φύσει δοῦλος ἦσθα, καιρὸς ἦν πρὸς ἐλευ- 680
θερίαν ἤδη ὁρᾶν, αὐτῇ ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ φέρων ἀπημ-
πόληκας, οὐδὲ τοὺς πολλοὺς ἐκείνους λόγους αἰδεσθείς,
οὓς ὁ καλὸς Πλάτων ἢ ὁ Χρύσιππος ἢ Ἀριστοτέλης διεξε-
ληλύθασι τὸ μὲν ἐλευθέριον ἐπαινοῦντες, τὸ δουλο-
πρεπὲς δὲ διαβάλλοντες; καὶ οὐκ αἰσχύνῃ κόλαξιν ἀν-
θρώποις καὶ ἀγοραίοις καὶ βωμολόχοις ἀντεξεταζόμενος
καὶ ἐν τοσούτῳ πλήθει Ῥωμαϊκῷ μόνος ξενίζων τῷ τρί-
βωνι καὶ πονήρως τὴν Ῥωμαίων φωνὴν βαρβαρίζων, εἶτα
δειπνῶν δεῖπνα θορυβώδη καὶ πολυάνθρωπα συγκλύ-
δων τινῶν καὶ τῶν πλείστων μοχθηρῶν; καὶ ἐν αὐτοῖς
ἐπαινεῖς φορτικῶς καὶ πίνεις πέρα τοῦ μετρίως ἔχον-
τος, ἕωθέν τε ὑπὸ κώδωνι ἐξαναστὰς ἀποσεισάμενος τοῦ
ὕπνου τὸ ἥδιστον συμπεριθεῖς ἄνω καὶ κάτω ἔτι τὸν χθι-
ζὸν ἔχων πηλὸν ἐπὶ τοῖν σκελοῖν. οὕτως ἀπορία μέν σε
θέρμων ἔσχεν ἢ τῶν ἀγρίων λαχάνων, ἐπέλιπον δὲ καὶ
αἱ κρῆναι ῥέουσαι τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, ὡς ἐπὶ ταῦτά σε

681 ὑπ᾽ ἀμηχανίας ἐλθεῖν; ἀλλὰ δῆλον ὡς οὐχ ὕδατος οὐδὲ
θέρμων, ἀλλὰ πεμμάτων καὶ ὄψου καὶ οἴνου ἀνθοσμίου
ἐπιθυμῶν ἑάλως, καθάπερ ὁ λάβραξ αὐτὸν μάλα δικαίως
τὸν ὀρεγόμενον τούτων λαιμὸν διαπαρείς. παρὰ πόδας
τοιγαροῦν τῆς λιχνείας ταύτης τἀπίχειρα, καὶ ὥσπερ οἱ
πίθηκοι δεθεὶς κλοιῷ τὸν τράχηλον ἄλλοις μὲν γέλωτα
παρέχεις, σεαυτῷ δὲ δοκεῖς τρυφᾶν, ὅτι ἔστι σοι τῶν
ἰσχάδων ἀφθόνως ἐντραγεῖν· ἡ δὲ ἐλευθερία καὶ τὸ εὐ-
γενὲς αὐτοῖς φυλέταις καὶ φράτορσι φροῦδα πάντα καὶ
οὐδὲ μνήμη τις αὐτῶν. 25. καὶ ἀγαπητόν, εἰ μόνον τὸ 25
αἰσχρὸν προσῆν τῷ πράγματι, δοῦλον ἀντ᾽ ἐλευθέρου δο-
κεῖν, οἱ δὲ πόνοι μὴ κατὰ τοὺς πάνυ τούτους οἰκέτας.
ἀλλ᾽ ὅρα εἰ μετριώτερά σοι προστέτακται τῶν Δρόμωνι
καὶ Τιβίῳ προστεταγμένων· ὧν μὲν γὰρ ἕνεκα τῶν μα-
θημάτων ἐπιθυμεῖν φήσας παρείληφέ σε, ὀλίγον αὐτῷ
μέλει. τί γὰρ κοινόν, φασί, λύρᾳ καὶ ὄνῳ; πάνυ γοῦν,
682 [οὐχ] ὁρᾷς, ἐκτετήκασι τῷ πόθῳ τῆς Ὁμήρου σοφίας ἢ τῆς
Δημοσθένους δεινότητος ἢ τῆς Πλάτωνος μεγαλοφροσύ-
νης, ὧν ἤν τις ἐκ τῆς ψυχῆς ἀφέλῃ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀρ-
γύριον καὶ τὰς περὶ τούτων φροντίδας, τὸ καταλειπόμε-
νόν ἐστι τῦφος καὶ μαλακία καὶ ἡδυπάθεια καὶ ἀσέλγεια
καὶ ὕβρις καὶ ἀπαιδευσία. δεῖται δή σου ἐπ᾽ ἐκεῖνα μὲν
οὐδαμῶς, ἐπεὶ δὲ πώγωνα ἔχεις βαθὺν καὶ σεμνός τις εἶ
τὴν πρόσοψιν καὶ ἱμάτιον Ἑλληνικὸν εὐσταλῶς περιβέ-
βλησαι καὶ πάντες ἴσασί σε γραμματικὸν ἢ ῥήτορα ἢ φι-
λόσοφον, καλὸν αὐτῷ δοκεῖ ἀναμεμίχθαι καὶ τοιοῦτόν
τινα τοῖς προϊοῦσι καὶ προπομπεύουσιν αὐτοῦ· δόξει γὰρ
ἐκ τούτου καὶ φιλομαθὴς τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων
καὶ ὅλως περὶ παιδείαν φιλόκαλος· ὥστε κινδυνεύσεις,
ὦ γενναῖε, ἀντὶ τῶν θαυμαστῶν λόγων τὸν πώγωνα καὶ
τὸν τρίβωνα μεμισθωκέναι. χρὴ οὖν σε ἀεὶ σὺν αὐτῷ
ὁρᾶσθαι καὶ μηδέποτε ἀπολείπεσθαι, ἀλλὰ ἕωθεν ἐξανα-
στάντα παρέχειν σεαυτὸν ὀφθησόμενον ἐν τῇ θεραπείᾳ
καὶ μὴ λιπεῖν τὴν τάξιν. ὁ δὲ ἐπιβάλλων ἐνίοτέ σοι τὴν
χεῖρα, ὅ τι ἂν τύχῃ, ληρεῖ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐπιδεικνύ-
683 μενος ὡς οὐδὲ ὁδῷ βαδίζων ἀμελής ἐστι τῶν Μουσῶν,

ἀλλ᾽ ἐς καλὸν τὴν ἐν τῷ περιπάτῳ διατίθεται σχολήν.
26 26. σὺ δ᾽ ὁ ἄθλιος τὰ μὲν παραδραμών, τὰ δὲ βάδην ἄναντα πολλὰ καὶ κάταντα — τοιαύτη γάρ, ὡς οἶσθα, ἡ πόλις — περιελθὼν ἱδρωκάς τε καὶ πνευστιᾷς, κἀκείνου ἔνδον τινὶ τῶν φίλων, πρὸς ὃν ἦλθε, διαλεγομένου, μηδὲ ὅπου καθίζῃς ἔχων ὀρθὸς ὑπ᾽ ἀπορίας ἀναγιγνώσκεις τὸ βιβλίον προχειρισάμενος· ἐπειδὰν δὲ ἄσιτόν σε καὶ ἄποτον ἡ νὺξ καταλάβῃ, λουσάμενος πονήρως ἀωρί, περὶ αὐτό που σχεδὸν τὸ μεσονύκτιον ἥκεις ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐκέθ᾽ ὁμοίως ἔντιμος οὐδὲ περίβλεπτος τοῖς παροῦσιν, ἀλλ᾽ ἤν τις ἄλλος ἐπεισέλθῃ νεαλέστερος, ἐς τοὐπίσω σύ καὶ οὕτως ἐς τὴν ἀτιμοτάτην γωνίαν ἐξωσθεὶς κατάκεισαι μάρτυς μόνον τῶν παραφερομένων, τὰ ὀστᾶ, εἰ ἐφίκοιτο μέχρι σοῦ, καθάπερ οἱ κύνες περιεσθίων ἢ τὸ σκληρὸν τῆς μαλάχης φύλλον, ᾧ τοὺς ἀλλᾶντας (†) ἐνειλοῦσιν, εἰ ὑπεροφθείη ὑπὸ τῶν προκατακειμένων, ἄσμενος ὑπὸ λιμοῦ παροψώμενος. οὐ μὴν οὐδ᾽ ἡ ἄλλη ὕβρις ἄπεστιν, 684
ἀλλ᾽ οὔτε ᾠὸν ἔχεις μόνος — οὐ γὰρ ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ σὲ τῶν αὐτῶν ἀεὶ τοῖς ξένοις καὶ ἀγνώστοις ἀντιποιεῖσθαι· ἀγνωμοσύνη γὰρ δὴ τοῦτό γε — οὔτε ἡ ὄρνις ὁμοία ταῖς ἄλλαις, ἀλλὰ τῷ μὲν πλησίον παχεῖα καὶ πιμελής, σοὶ δὲ νεοττὸς ἡμίτομος ἢ φάττα τις ὑπόσκληρος, ὕβρις ἄντικρυς καὶ ἀτιμία. πολλάκις δὲ ἢν ἐπιλίπῃ τι ἄλλου τινὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντος, ἀράμενος ὁ διάκονος τὰ σοὶ παρακείμενα φέρων ἐκείνῳ παρατέθεικεν ὑποτονθορύσας, Σὺ γὰρ ἡμέτερος εἶ· τεμνομένου μὲν γοῦν ἐν τῷ μέσῳ ἢ συὸς ὑπογαστρίου, ἢ ἐλάφου, χρὴ ἐκ παντὸς ἢ τὸν διανέμοντα ἵλεων ἔχειν ἢ τὴν Προμηθέως μερίδα φέρεσθαι, ὀστᾶ κεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ. τὸ γὰρ τῷ μὲν ὑπὲρ σὲ τὴν λοπάδα παρεστάναι, ἔστ᾽ ἂν ἀπαγορεύσῃ ἐμφορούμενος, 685
σὲ δὲ οὕτω ταχέως παραδραμεῖν, τίνι φορητὸν ἐλευθέρῳ ἀνδρὶ κἂν ὁπόσην αἱ ἔλαφοι τὴν χολὴν ἔχοντι; καίτοι οὐδέπω ἐκεῖνο ἔφην, ὅτι τῶν ἄλλων ἥδιστόν τε καὶ παλαιότατον οἶνον πινόντων μόνος σὺ πονηρόν τινα καὶ παχὺν πίνεις, θεραπεύων ἀεὶ ἐν ἀργύρῳ ἢ χρυσῷ πίνειν, ὡς μὴ ἐλεγχθείης ἀπὸ τοῦ χρώματος οὕτως ἄτιμος ὢν

ξυμπότης· καὶ εἴθε γε κἂν ἐκείνου ἐς κόρον ἦν πιεῖν, νῦν δὲ πολλάκις αἰτήσαντος ὁ παῖς „οὐδ᾽ ἀΐοντι ἔοικεν.“
27. ἀνιᾷ δή σε πολλὰ καὶ ἀθρόα καὶ σχεδὸν τὰ πάντα, 27
καὶ μάλιστα ὅταν σε παρευδοκιμῇ κίναιδός τις ἢ ὀρχη-
686 στοδιδάσκαλος ἢ Ἰωνικὰ ξυνείρων Ἀλεξανδρεωτικὸς ἀνθρωπίσκος· τοῖς μὲν γὰρ τὰ ἐρωτικὰ ταῦτα διακονουμένοις καὶ γραμματίδια ὑπὸ κόλπου διακομίζουσι πόθεν σύ γ᾽ ἰσότιμος κατακείμενος; τοιγαροῦν ἐν μυχῷ τοῦ συμποσίου καὶ ὑπ᾽ αἰδοῦς καταδεδυκὼς στένεις ὡς τὸ εἰκὸς καὶ σεαυτὸν οἰκτείρεις καὶ αἰτιᾷ τὴν τύχην οὐδὲ ὀλίγα σοι τῶν χαρίτων ἐπιψεκάσασαν. ἡδέως δ᾽ ἄν μοι δοκεῖς καὶ ποιητὴς γενέσθαι τῶν ἐρωτικῶν ᾀσμάτων ἢ κἂν ἄλλου ποιήσαντος δύνασθαι ᾄδειν δεξιῶς· ὁρᾷς γὰρ οὗ τὸ προτιμᾶσθαι καὶ εὐδοκιμεῖν ἐστιν. ὑποσταίης δ᾽ ἄν, εἰ καὶ μάγον ἢ μάντιν ὑποκρίνασθαι δέοι τῶν κλήρους πολυταλάντους καὶ ἀρχὰς καὶ ἀθρόους τοὺς πλούτους ὑπισχνουμένων· καὶ γὰρ αὖ καὶ τούτους ὁρᾷς εὖ φερομένους ἐν ταῖς φιλίαις καὶ πολλῶν ἀξιουμένους. κἂν ἕν τι οὖν τούτων ἡδέως ἂν γένοιο, ὡς μὴ ἀπόβλητος καὶ περιττὸς εἴης. ἀλλ᾽ οὐδὲ πρὸς ταῦτα ὁ κακοδαίμων πιθανὸς εἶ. τοιγαροῦν ἀνάγκη μειοῦσθαι καὶ σιωπῇ ἀνέχεσθαι
687 ὑποιμώζοντα καὶ ἀμελούμενον. 28. ἢν μὲν γὰρ κατείπῃ 28
σοῦ τις ψιθυρὸς οἰκέτης, ὡς μόνος οὐκ ἐπῄνεις τὸν τῆς δεσποίνης παιδίσκον ὀρχούμενον ἢ κιθαρίζοντα, κίνδυνος οὐ μικρὸς ἐκ τοῦ πράγματος. χρὴ οὖν χερσαίου βατράχου δίκην διψῶντα κεκραγέναι, ὡς ἐπίσημος ἔσῃ ἐν τοῖς ἐπαινοῦσι καὶ κορυφαῖος ἐπιμελούμενον· πολλάκις δὲ καὶ τῶν ἄλλων σιωπησάντων αὐτὸν ἐπειπεῖν ἐσκεμμένον τινὰ ἔπαινον πολλὴν τὴν κολακείαν ἐμφαίνοντα· τὸ μὲν γὰρ λιμῷ ξυνόντα καὶ νὴ Δία γε διψῶντα μύρῳ χρίεσθαι καὶ στεφανοῦσθαι τὴν κεφαλήν, σχῆμα παγγέλοιον· ἔοικας γὰρ τότε στήλῃ ἑώλου τινὸς νεκροῦ ἄγοντος ἐναγίσματα· καὶ γὰρ ἐκείνου καταχέαντες μύρον καὶ τὸν στέφανον ἐπιθέντες αὐτοὶ πίνουσι καὶ εὐωχοῦνται
τὰ παρεσκευασμένα. 29. ἢν μὲν γὰρ καὶ ζηλότυπός τις ᾖ 29
καὶ παῖδες εὔμορφοι ὦσιν ἢ νέα γυνὴ καὶ σὺ μὴ παντελῶς

πόρρω Ἀφροδίτης καὶ Χαρίτων ᾖς, οὐκ ἐν εἰρήνῃ τὸ πρᾶγμα οὐδὲ ὁ κίνδυνος εὐκαταφρόνητος· ὦτα γὰρ καὶ 688 *ὀφθαλμοὶ βασιλέως πολλοί, οὐ μόνον τἀληθῆ ὁρῶντες, ἀλλ' ἀεί τι καὶ προσεπιμετροῦντες, ὡς μὴ νυστάζειν δοκοῖεν. δεῖ οὖν ὥσπερ ἐν τοῖς Περσικοῖς δείπνοις κάτω νεύοντα κατακεῖσθαι δεδιότα μή τις εὐνοῦχός σε ἴδῃ προσβλέψαντα μιᾷ τῶν παλλακίδων, ἔπειτ' ἄλλως γε [εὐνοῦχος] ἐντεταμένον πάλαι τὸ τόξον ἔχων, ἃ μὴ θέμις ὁρῶντος διαπείρῃ (†) τῷ οἰστῷ μεταξὺ πίνοντος τὴν γνάθον.*
30 *30. εἶτ' ἀπελθὼν τοῦ δείπνου μικρόν τι κατέδαρθες· ὑπὸ δὲ ᾠδὴν ἀλεκτρυόνων ἀνεγρόμενος, Ὦ δείλαιος ἐγώ, φῄς, καὶ ἄθλιος, οἵας τὰς πάλαι διατριβὰς ἀπολιπὼν καὶ ἑταίρους καὶ βίον ἀπράγμονα καὶ ὕπνον μετρούμενον τῇ ἐπιθυμίᾳ καὶ περιπάτους ἐλευθέρους εἰς οἷον βάραθρον φέρων ἐμαυτὸν ἐνσέσεικα. τίνος ἕνεκα, ὦ θεοί, ἢ τίς ὁ* 689 *λαμπρὸς οὗτος μισθός ἐστιν; οὐ γὰρ καὶ ἄλλως μοι πλείω τούτων ἐκπορίζειν δυνατὸν ἦν καὶ προσῆν τὸ ἐλεύθερον καὶ τὸ πάντα ἐπ' ἐξουσίας; νῦν δὲ τὸ τοῦ λόγου, λέων κρόκῃ δεθείς, ἄνω καὶ κάτω περισύρομαι, τὸ πάντων οἴκτιστον, οὐκ εὐδοκιμεῖν εἰδὼς οὐδὲ κεχαρισμένος εἶναι δυνάμενος· ἰδιώτης γὰρ ἔγωγε τῶν τοιούτων καὶ ἄτεχνος, καὶ μάλιστα παραβαλλόμενος ἀνδράσι τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένοις. ὥστε καὶ ἀχάριτός εἰμι καὶ ἥκιστα συμποτικός, οὐδ' ὅσον γέλωτα ποιῆσαι δυνάμενος· συνίημι δὲ ὡς καὶ ἐνοχλῶ πολλάκις βλεπόμενος, καὶ μάλισθ' ὅταν ἡδίων αὐτὸς αὑτοῦ εἶναι θέλω· σκυθρωπὸς γὰρ αὐτῷ δοκῶ, καὶ ὅλως οὐκ ἔχω ὅπως ἁρμόσωμαι πρὸς αὐτόν. ἢν μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ σεμνοῦ φυλάττω ἐμαυτόν, ἀηδὴς* 690 *ἔδοξα καὶ μονονουχὶ φευκτέος, ἢν δὲ μειδιάσω καὶ ῥυθμίσω τὸ πρόσωπον ἐς τὸ ἥδιστον, κατεφρόνησεν εὐθὺς καὶ διέπτυσε, καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιον δοκεῖ ὥσπερ ἂν εἴ τις κωμῳδίαν ὑποκρίναιτο τραγικὸν προσωπεῖον περικείμενος. τὸ δ' ὅλον, τίνα ἄλλον ὁ μάταιος ἐμαυτῷ βιώσομαι βίον τὸν παρόντα τοῦτον ἄλλῳ βεβιωκώς;*
31 *31. ἔτι σου ταῦτα διαλογιζομένου ὁ κώδων ἤχησε, καὶ χρὴ τῶν ὁμοίων ἔχεσθαι καὶ περινοστεῖν καὶ ἑστάναι ὑπαλείψαντά*

γε πρότερον τοὺς βουβῶνας καὶ τὰς ἰγνύας, εἰ θέλεις διαρκέσαι πρὸς τὸν ἆθλον· εἶτα δεῖπνον ὅμοιον καὶ ἐς τὴν αὐτὴν ὥραν περιηγμένον, καί σοι τὰ τῆς διαίτης πρὸς τὸν πάλαι βίον ἀντίστροφα καὶ ἡ ἀγρυπνία δὲ καὶ ὁ ἱδρὼς καὶ ὁ κάματος . . . ἠρέμα ἤδη ὑπορύττουσιν ἢ φθόην ἢ περιπνευμονίαν ἢ κώλου ἄλγημα ἢ τὴν καλὴν ποδάγραν ἀναπλάττοντες. ἀντέχεις δὲ ὅμως, καὶ πολλάκις κατακεῖσθαι δέον, οὐδὲ τοῦτο συγκεχώρηται· σκῆψις γὰρ
691 *ἡ νόσος καὶ φυγὴ τῶν καθηκόντων ἔδοξεν. ὥστ' ἐξ ἁπάντων ὠχρὸς ἀεὶ καὶ ὅσον οὐδέπω τεθνηξομένῳ ἔοικας.*
32. *καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ πόλει ταῦτα. ἢν δέ που καὶ ἀπο-* 32
δημῆσαι δέῃ, τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ· ὕοντος δὲ πολλάκις ὕστατος ἐλθὼν — τοιοῦτο γάρ σοι ἀποκεκλήρωται καὶ τὸ ζεῦγος — περιμένεις, ἔστ' ἂν οὐκέτ' οὔσης καταγωγῆς τῷ μαγείρῳ σε ἢ τῷ τῆς δεσποίνης κομμωτῇ συμπαραβύσωσιν οὐδὲ τῶν φρυγάνων δαψιλῶς ὑποβαλόντες. 33. *οὐκ* 33
ὀκνῶ δέ σοι καὶ διηγήσασθαι ὅ μοι Θεσμόπολις οὗτος ὁ Στωϊκὸς διηγήσατο ξυμβὰν αὐτῷ πάνυ γελοῖον καὶ νὴ Δί' οὐκ ἀνέλπιστον, ὡς ἂν καὶ ἄλλῳ ταὐτὸν συμβαίη· συνῆν μὲν γὰρ πλουσίᾳ τινὶ καὶ τρυφώσῃ γυναικὶ τῶν ἐπιφανῶν ἐν τῇ πόλει· δεῆσαν δὲ καὶ ἀποδημῆσαί ποτε τὸ μὲν πρῶτον ἐκεῖνο παθεῖν ἔφη γελοιότατον, συγκαθίζεσθαι γὰρ αὐτῷ παραδεδόσθαι φιλοσόφῳ ὄντι κίναιδόν τινα τῶν πεπιττωμένων τὰ σκέλη καὶ τὸν πώγωνα περιεξυρημένων· διὰ τιμῆς δ' αὐτὸν ἐκείνη, ὡς τὸ εἰκός, ἦγε, καὶ τοὔνομα δὲ τοῦ κιναίδου ἀπεμνημόνευε, Χελιδόνιον γὰρ
692 *καλεῖσθαι. τοῦτο τοίνυν πρῶτον ἤλικον, σκυθρωπῷ καὶ γέροντι ἀνδρὶ καὶ πολιῷ τὸ γένειον — οἶσθα δὲ ὡς βαθὺν πώγωνα καὶ σεμνὸν ὁ Θεσμόπολις εἶχε — παρακαθίζεσθαι φῦκος ἐντετριμμένον καὶ ὑπογεγραμμένον τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ διασεσαλευμένον τὸ βλέμμα καὶ τὸν τράχηλον ἐπικεκλασμένον, οὐ χελιδόνα μὰ Δί', ἀλλὰ γῦπά τινα περιτετιλμένον τοῦ πώγωνος τὰ πτερά, καὶ εἴ γε μὴ πολλὰ δεηθῆναι αὐτοῦ, καὶ τὸν κεκρύφαλον ἔχοντα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἂν συγκαθίζεσθαι· τὰ δ' οὖν ἄλλα παρ' ὅλην τὴν ὁδὸν μυρίας τὰς ἀηδίας ἀνασχέσθαι ὑπᾴδοντος καὶ*

τερετίζοντος, εἰ δὲ μὴ ἐπεῖχεν αὐτόν, ἴσως ἂν καὶ ὀρχου-
34 *μένου ἐπὶ τῆς ἀπήνης.* 34. *ἕτερον δ' οὖν τι καὶ τοιοῦτον*
αὐτῷ προσταχθῆναι· καλέσασα γὰρ αὐτὸν ἡ γυνή, Θεσ-
μόπολι, φησίν, Οὕτως ὄναιο, χάριν οὐ μικρὰν αἰτούσῃ
δὸς μηδὲν ἀντειπὼν μηδ' ὅπως ἐπὶ πλεῖόν σου δεήσομαι
περιμείνας. τοῦ δέ, ὅπερ εἰκὸς ἦν, ὑποσχομένου πάντα
πράξειν, Δέομαί σου τοῦτο, ἔφη, χρηστὸν ὁρῶσά σε καὶ
ἐπιμελῆ καὶ φιλόστοργον, τὴν κύνα ἣν οἶσθα τὴν Μυρ-
ρίνην ἀναλαβὼν ἐς τὸ ὄχημα φύλαττέ μοι καὶ ἐπιμελοῦ
ὅπως μηδενὸς ἐνδεὴς ἔσται· βαρύνεται γὰρ ἡ ἀθλία τὴν 693
γαστέρα καὶ σχεδὸν ὡς ἐπίτεξ ἐστίν· οἱ δὲ κατάρατοι
οὗτοι καὶ ἀπειθεῖς οἰκέται οὐχ ὅπως ἐκείνης, ἀλλ' οὐδ'
ἐμοῦ αὐτῆς πολὺν ποιοῦνται λόγον ἐν ταῖς ὁδοῖς. μὴ τοί-
νυν τι σμικρὸν οἰηθῇς εὖ ποιήσειν με τὸ περισπούδαστόν
μοι καὶ ἥδιστον κυνίδιον διαφυλάξας. ὑπέσχετο ὁ Θεσμό-
πολις πολλὰ ἱκετευούσης καὶ μονονουχὶ καὶ δακρυούσης.
τὸ δὲ πρᾶγμα παγγέλοιον ἦν, κυνίδιον ἐκ τοῦ ἱματίου
προκῦπτον μικρὸν ὑπὸ τὸν πώγωνα καὶ κατουρῆσαν πολ-
λάκις, εἰ καὶ μὴ ταῦτα ὁ Θεσμόπολις προσετίθει, καὶ
βαΰζον λεπτῇ τῇ φωνῇ — τοιαῦτα γὰρ τὰ Μελιταῖα —
καὶ τὸ γένειον τοῦ φιλοσόφου περιλιχμώμενον, καὶ μά-
λιστα εἴ τι τοῦ χθιζοῦ αὐτῷ ζωμοῦ ἐγκατεμέμικτο. καὶ
ὅ γε κίναιδος, ὁ ξύνεδρος, οὐκ ἀμούσως ποτὲ [καὶ] ἐς τοὺς
ἄλλους τοὺς παρόντας ἐν τῷ ξυμποσίῳ ἀποσκώπτων, ἐπει-
δή [ποτε] καὶ ἐπὶ τὸν Θεσμόπολιν καθῆκε τὸ σκῶμμα,
Περὶ δὲ Θεσμοπόλιδος, ἔφη, τοῦτο μόνον εἰπεῖν ἔχω, ὅτι
ἀντὶ Στωϊκοῦ ἤδη Κυνικὸς ἡμῖν γεγένηται. τὸ δ' οὖν
κυνίδιον καὶ τετοκέναι ἐν τῷ τρίβωνι τῷ τοῦ Θεσμοπό-
35 *λιδος ἐπυθόμην.* 35. *τοιαῦτα ἐντρυφῶσι, μᾶλλον δὲ ἐνυ-*
βρίζουσι τοῖς ξυνοῦσι κατὰ μικρὸν αὐτοὺς χειροήθεις τῇ
ὕβρει παρασκευάζοντες. οἶδα δ' ἐγὼ καὶ ῥήτορα τῶν καρ- 694
χάρων ἐπὶ τῷ δείπνῳ κελευσθέντα μελετήσαντα μὰ τὸν
Δί' οὐκ ἀπαιδεύτως, ἀλλὰ πάνυ τορῶς καὶ ξυγκεκροτη-
μένως· ἐπῃνεῖτο γοῦν μεταξὺ πινόντων οὐ πρὸς ὕδωρ
μεμετρημένον, ἀλλὰ πρὸς οἴνου ἀμφορέας λέγων, καὶ
τοῦτο ὑποστῆναι τὸ τόλμημα ἐπὶ διακοσίαις δραχμαῖς

ἐλέγετο. ταῦτα μὲν οὖν ἴσως μέτρια. ἦν δὲ ποιητικὸς
αὐτὸς ἢ συγγραφικὸς ὁ πλούσιος ᾖ, παρὰ τὸ δεῖπνον τὰ
αὑτοῦ ῥαψῳδῶν, τότε καὶ μάλιστα διαρραγῆναι χρὴ ἐπαι-
νοῦντα καὶ κολακεύοντα καὶ τρόπους ἐπαίνων καινοτέρους
ἐπινοοῦντα. σὺ δ' οὖν ἂν μὴ ἐπαινῇς, ἐς τὰς λιθοτομίας
τὰς Διονυσίου εὐθὺς ἀφίξῃ ὡς καὶ φθονῶν καὶ ἐπιβου-
λεύων αὐτῷ. χρὴ δὲ καὶ σοφοὺς καὶ ῥήτορας εἶναι αὐτούς,
καὶ ἄν [εἴ] τι σολοικίσαντες τύχωσιν, αὐτὸ τοῦτο τῆς Ἀττι-
κῆς καὶ τοῦ Ὑμηττοῦ μεστοὺς δοκεῖν τοὺς λόγους καὶ νόμον
695 εἶναι τὸ λοιπὸν οὕτω λέγειν. εἰσὶ δ' οἳ καὶ ἐπὶ κάλλει
θαυμάζεσθαι ἐθέλουσι, καὶ δεῖ Ἀδώνιδας αὐτοὺς καὶ Ὑα-
κίνθους ἀκούειν, πήχεως ἐνίοτε τὴν ῥῖνα ἔχοντας. 36. καί- 36
τοι φορητὰ ἴσως τὰ τῶν ἀνδρῶν. αἱ δ' οὖν γυναῖκες —
καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεται, τὸ
εἶναί τινας αὐταῖς πεπαιδευμένους ὑποτελεῖς μισθοῦ ξυν-
όντας καὶ τῷ φορείῳ ἑπομένους· ἓν γάρ τι καὶ τοῦτο
τῶν ἄλλων καλλωπισμάτων αὐταῖς δοκεῖ, ἢν λέγηται ὡς
πεπαιδευμέναι τέ εἰσι καὶ φιλόσοφοι καὶ ποιοῦσιν ᾄσμα-
τα οὐ πολὺ τῆς Σαπφοῦς ἀποδέοντα — διὰ δὴ ταῦτα
μισθωτοὺς καὶ αὗται περιάγονται ῥήτορας καὶ γραμματι-
κοὺς καὶ φιλοσόφους, ἀκροῶνται δ' αὐτῶν πηνίκα; — γε-
λοῖον γὰρ καὶ τοῦτο — ἤτοι μεταξὺ κομμούμεναι καὶ τὰς
κόμας παραπλεκόμεναι ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον· ἄλλοτε γὰρ
οὐκ ἄγουσι σχολήν. πολλάκις δὲ καὶ μεταξὺ τοῦ φιλο-
σόφου τι διεξιόντος ἡ ἅβρα προσελθοῦσα ὤρεξε παρὰ τοῦ
696 μοιχοῦ γραμμάτιον, οἱ δὲ περὶ σωφροσύνης ἐκεῖνοι λόγοι
ἑστᾶσι περιμένοντες, ἔστ' ἂν ἐκείνη ἀντιγράψασα τῷ μοι-
χῷ ἐπαναδράμῃ πρὸς τὴν ἀκρόασιν. 37. ἐπειδὰν δέ ποτε 37
διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου Κρονίων ἢ Παναθηναίων ἐπιστάν-
των πέμπηταί τί σοι ἐφεστρίδιον ἄθλιον ἢ χιτώνιον ὑπό-
σαθρον, ἐνταῦθα μάλιστα πολλὴν δεῖ καὶ μεγάλην γενέ-
σθαι τὴν πομπήν· καὶ ὁ μὲν πρῶτος εὐθὺς ἐπισκεπτο-
μένου παρακούσας τοῦ δεσπότου προδραμὼν καὶ προμηνύσας
ἀπέρχεται μισθὸν οὐκ ὀλίγον τῆς ἀγγελίας προλαβών, ἕωθεν
δὲ τρισκαίδεκα ἥκουσι κομίζοντες, ἕκαστος ὡς πολλὰ εἶπε
697 καὶ ὡς ὑπέμνησε καὶ ὡς ἐπιτραπεὶς τὸ κάλλιον ἐπελέξατο

διεξιών. ἅπαντες δ' οὖν ἀπαλλάττονταί τι λαβόντες, ἔτι
38 καὶ βρενθυόμενοι, ὅτι μὴ πλείω ἔδωκας. 38. ὁ μὲν γὰρ
μισθὸς αὐτὸς κατὰ δύ' ὀβολοὺς ἢ τέτταρας, καὶ βαρὺς
αἰτῶν σὺ καὶ ὀχληρὸς δοκεῖς. ἵνα δ' οὖν λάβῃς, κολακευ-
τέος μὲν αὐτὸς καὶ ἱκετευτέος, θεραπευτέος δὲ καὶ ὁ οἰκο-
νόμος, [οὗτος μὲν καὶ ἄλλον θεραπείας τρόπον]· οὐκ ἀμε-
λητέος δὲ οὐδὲ ὁ ξύμβουλος καὶ φίλος. καὶ τὸ ληφθὲν
ἤδη προωφείλετο ἱματιοκαπήλῳ ἢ ἰατρῷ ἢ σκυτοτόμῳ
39 τινί. ἄδωρα οὖν σοι τὰ δῶρα καὶ ἀνόνητα. 39. πολὺς 698
δὲ ὁ φθόνος καί που καὶ διαβολή τις ἠρέμα ὑπεξανίστα-
ται πρὸς ἄνδρα ἤδη τοὺς κατὰ σοῦ λόγους ἡδέως ἐνδεχό-
μενον· ὁρᾷ γὰρ ἤδη σὲ μὲν ὑπὸ τῶν συνεχῶν πόνων ἐκ-
τετρυχωμένον καὶ πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζοντα καὶ ἀπηυ-
δηκότα, τὴν ποδάγραν δὲ ὑπανιοῦσαν· ὅλως γὰρ ὅπερ ἦν
νοστιμώτατον ἐν σοὶ ἀπανθισάμενος καὶ τὸ ἐγκαρπότατον
τῆς ἡλικίας καὶ τὸ ἀκμαιότατον τοῦ σώματος ἐπιτρίψας 699
καὶ ῥάκος σε πολυσχιδὲς ἐργασάμενος ἤδη περιβλέπει, σὲ
μὲν οἷ τῆς κόπρου ἀπορρίψει φέρων, ἄλλον δὲ ὅπως τῶν
δυναμένων τοὺς πόνους καρτερεῖν προσλήψεται, καὶ ἤτοι
μειράκιον αὐτοῦ ὅτι ἐπείρασάς ποτε ἢ τῆς γυναικὸς ἅβραν
παρθένον γέρων ἀνὴρ διαφθείρεις ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον 700
ἐπικληθεὶς νύκτωρ ἐγκεκαλυμμένος ἐπὶ τράχηλον ὠσθεὶς
ἐξελήλυθας ἔρημος ἁπάντων καὶ ἄπορος τὴν βελτίστην
ποδάγραν αὐτῷ γήρᾳ παραλαβὼν καὶ ἃ μὲν τέως ᾔδεις,
ἀπομαθὼν ἐν τοσούτῳ χρόνῳ, θυλάκου δὲ μείζω τὴν γα-
στέρα ἐργασάμενος, ἀπλήρωτόν τι καὶ ἀπαραίτητον κακόν·
καὶ γὰρ ὁ λαιμὸς ἀπαιτεῖ τὰ ἐκ τοῦ ἔθους καὶ ἀπομαν-
40 θάνων αὐτὰ ἀγανακτεῖ. 40. καί σε οὐκ ἄν τις ἄλλος δέ-
ξαιτο ἔξωρον ἤδη γεγονότα καὶ τοῖς γεγηρακόσιν ἵπποις
ἐοικότα, ὧν οὐδὲ τὸ δέρμα ὁμοίως χρήσιμον. ἄλλως τε
καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀπωσθῆναι διαβολὴ πρὸς τὸ μεῖζον εἰκαζο-
μένη μοιχὸν ἢ φαρμακέα σε ἤ τι τοιοῦτον ἄλλο δοκεῖν
ποιεῖ· ὁ μὲν γὰρ κατήγορος καὶ σιωπῶν ἀξιόπιστος, σὺ
δὲ Ἕλλην καὶ ῥᾴδιος τὸν τρόπον καὶ πρὸς πᾶσαν ἀδικίαν
εὔκολος· τοιούτους γὰρ ἅπαντας ἡμᾶς εἶναι οἴονται, καὶ
μάλα εἰκότως· δοκῶ γάρ μοι καὶ τῆς τοιαύτης δόξης αὐ-

τῶν, ἣν ἔχουσι περὶ ἡμῶν, κατανενοηκέναι τὴν αἰτίαν. πολλοὶ γὰρ ἐς τὰς οἰκίας παρελθόντες ὑπὸ τοῦ μηδὲν ἄλλο χρήσιμον εἰδέναι μαγείας καὶ φαρμακείας ὑπέσχοντο
701 *καὶ χάριτας ἐπὶ τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ ἐπαγωγὰς τοῖς ἐχθροῖς, καὶ ταῦτα πεπαιδεῦσθαι λέγοντες καὶ τρίβωνας ἀμπεχόμενοι καὶ πώγωνας οὐκ εὐκαταφρονήτους καθειμένοι. εἰκότως οὖν τὴν ὁμοίαν περὶ πάντων ὑπόνοιαν ἔχουσιν, οὓς ἀρίστους ᾤοντο, τοιούτους ὁρῶντες καὶ μάλιστα ἐπιτηροῦντες αὐτῶν τὴν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τῇ ἄλλῃ ξυνουσίᾳ κολακείαν καὶ τὴν πρὸς τὸ κέρδος δουλοπρέπειαν.*
41. *ἀποσεισάμενοι δὲ αὐτοὺς μισοῦσι, καὶ ἐξ ἅπαντος ζη-* 41
τοῦσιν ὅπως ἄρδην ἀπολέσωσιν, ἢν δύνωνται, καὶ μάλα εἰκότως· λογίζονται γὰρ ὡς ἐξαγορεύσουσιν αὐτῶν τὰ πολλὰ ἐκεῖνα τῆς φύσεως ἀπόρρητα ὡς [ἂν] ἅπαντα εἰδότες ἀκριβῶς καὶ γυμνοὺς αὐτοὺς ἐπωπτευκότες. τοῦτο τοίνυν ἀποπνίγει αὐτούς· ἅπαντες γὰρ ἀκριβῶς ὅμοιοί εἰσι τοῖς καλλίστοις τούτοις βιβλίοις, ὧν χρυσοῖ μὲν οἱ ὀμφαλοί, πορφυρᾶ δ' ἔκτοσθεν ἡ διφθέρα, τὰ δὲ ἔνδον ἢ Θυέστης ἐστὶ τῶν τέκνων ἑστιώμενος ἢ Οἰδίπους τῇ μητρὶ ξυνὼν ἢ Τηρεὺς δύο ἀδελφὰς ἅμα ὀπυίων. τοιοῦτοι καὶ αὐτοί εἰσι, λαμπροὶ καὶ περίβλεπτοι, ἔνδον δ' ὑπὸ τῇ πορφύρᾳ πολλὴν τὴν τραγῳδίαν σκέποντες· ἕκαστον γοῦν αὐτῶν ἢν ἐξειλήσῃς, δρᾶμα οὐ μικρὸν εὑρήσεις
702 *Εὐριπίδου τινὸς ἢ Σοφοκλέους. [τὰ δ' ἔξω πορφύρα εὐανθὴς καὶ χρυσοῦς ὁ ὀμφαλός]. ταῦτ' οὖν ξυνεπιστάμενοι αὐτοῖς μισοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσιν, εἴ τις ἀποστὰς ἀκριβῶς κατανενοηκὼς αὐτοὺς ἐκτραγῳδήσει καὶ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖ.* 42. *βούλομαι δ' ὅμως ἔγωγε ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖ-* 42
νος εἰκόνα τινὰ τοῦ τοιούτου βίου σοι γράψαι, ὅπως ἐς ταύτην ἀποβλέπων εἰδῇς, εἴ σοι παριτητέον ἐστὶν εἰς αὐτήν. ἡδέως μὲν οὖν Ἀπελλοῦ τινος ἢ Παρρασίου ἢ Ἀετίωνος ἢ καὶ Εὐφράνορος ἂν ἐδεήθην ἐπὶ τὴν γραφήν· ἐπεὶ δὲ ἄπορον νῦν εὑρεῖν τινα οὕτως γενναῖον καὶ ἀκριβῆ τὴν τέχνην, ψιλὴν ὡς οἷόν τέ σοι ἐπιδείξω τὴν εἰκόνα. καὶ δὴ γεγράφθω προπύλαια μὲν ὑψηλὰ καὶ ἐπίχρυσα καὶ μὴ κάτω ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἀλλ' ἄνω τῆς γῆς ἐπὶ λόφου

κείμενα, καὶ ἡ ἄνοδος ἐπὶ πολὺ καὶ ἀνάντης καὶ ὄλισθον ἔχουσα, ὡς πολλάκις ἤδη πρὸς τῷ ἄκρῳ ἔσεσθαι ἐλπίσαντας ἐκτραχηλισθῆναι διαμαρτόντος τοῦ ποδός· ἔνδον δὲ ὁ Πλοῦτος αὐτὸς καθήσθω χρυσοῦς ὅλος, ὡς δοκεῖ, πάνυ εὔμορφος καὶ ἐπέραστος, ὁ δὲ ἐραστὴς μόλις ἀνελ- 703
θὼν καὶ πλησιάσας τῇ θύρᾳ τεθηπέτω ἀφορῶν ἐς τὸ χρυσίον· παραλαβοῦσα δ' αὐτὸν ἡ Ἐλπίς, εὐπρόσωπος καὶ αὕτη καὶ ποικίλα ἀμπεχομένη, εἰσαγέτω σφόδρα ἐκπεπληγμένον τῇ εἰσόδῳ. τοὐντεῦθεν δὲ ἡ μὲν Ἐλπὶς ἀεὶ προηγείσθω, διαδεξάμεναι δ' αὐτὸν ἄλλαι γυναῖκες, Ἀπάτη καὶ Δουλεία, παραδότωσαν τῷ Πόνῳ, ὁ δὲ πολλὰ τὸν ἄθλιον καταγυμνάσας τελευτῶν ἐγχειρισάτω αὐτὸν τῷ Γήρᾳ ἤδη ὑπονοσοῦντα καὶ τετραμμένον τὴν χρόαν· ὑστάτη δὲ ἡ Ὕβρις ἐπιλαβομένη συρέτω πρὸς τὴν Ἀπόγνωσιν· ἡ δὲ Ἐλπὶς τὸ ἀπὸ τούτου ἀφανὴς ἀποπτέσθω, καὶ μηκέτι καθ' οὓς εἰσῆλθε τοὺς χρυσοῦς θυρῶνας, ἔκ τινος δὲ ἀποστρόφου καὶ λεληθυίας ἐξόδου ἐξωθείσθω γυμνὸς προγάστωρ ὠχρὸς γέρων, τῇ ἑτέρᾳ μὲν τὴν αἰδῶ σκέπων, τῇ δεξιᾷ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἄγχων· ἀπαντάτω δ' ἐξιόντι ἡ Μετάνοια δακρύουσα εἰς οὐδὲν ὄφελος καὶ τὸν ἄθλιον ἐπαπολλύουσα. τοῦτο μὲν ἔστω τὸ τέλος τῆς γραφῆς. σὺ δ' οὖν, ὦ ἄριστε Τιμόκλεις, αὐτὸς ἤδη ἀκριβῶς ἐπισκοπῶν ἕκαστα ἐννόησον, εἴ σοι καλῶς ἔχει προσελθόντα ἐς 704
τὴν εἰκόνα κατὰ ταύτας τὰς θύρας [κατ'] ἐκείνης τῆς ἔμπαλιν αἰσχρῶς οὕτως ἐκπεσεῖν. ὅ τι δ' ἂν πράττῃς, μέμνησο τοῦ σοφοῦ λέγοντος, Ὡς θεὸς ἀναίτιος, αἰτία δὲ ἑλομένου.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

1 1. *Πάλαι σκοπῶ πρὸς ἐμαυτόν, ὦ καλὲ Σαβῖνε, ἅτινά σοι εἰκὸς ἐπελθεῖν εἰπεῖν ἀναγνόντι ἡμῶν τὸ περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων βιβλίον· ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἀγελαστὶ διεξῄεις αὐτὸ καὶ πάνυ μοι πρόδηλον. ἃ δὲ μεταξὺ καὶ* 705
ἐπὶ πᾶσιν ὑπὸ σοῦ ἐλέγετο, ταῦτα νῦν ἐφαρμόττειν ζητῶ

*τοῖς ἀνεγνωσμένοις. εἰ τοίνυν μὴ κακὸς ἐγὼ μαντικήν, δοκῶ
μοι ἀκούειν σου λέγοντος· Εἶτά τις [αὐτὸς] ταῦτα γεγρα-
φὼς καὶ κατηγορίαν οὕτω δεινὴν κατὰ τοῦ τοιούτου βίου
διεξελθών, ὁ αὐτὸς [ἔπειτα] πάντων ἐκλαθόμενος, ὀστρά-
κου, φησί, μεταπεσόντος ἑκὼν ἑαυτὸν φέρων ἐς δουλείαν
οὕτω περιφανῆ καὶ περίβλεπτον ἐνσέσεικεν; πόσοι Μίδαι
καὶ Κροῖσοι καὶ Πακτωλοὶ ὅλοι μετέπεισαν αὐτὸν ἀφεῖναι
μὲν τὴν ἐκ παίδων φίλην καὶ σύντροφον ἐλευθερίαν, πρὸς
αὐτῷ δὲ ἤδη τῷ Αἰακῷ γενόμενον καὶ μονονουχὶ τὸν ἕτερον
πόδα ἐν τῷ πορθμείῳ ἔχοντα παρέχειν ἑαυτὸν ἕλκεσθαι
καὶ σύρεσθαι καθάπερ ὑπὸ κλοιῷ τινι χρυσῷ τὸν αὐχένα
706 δεθέντα; [οἷά ἐστι τῶν τρυφώντων πλουσίων τὰ σφιγγία
707 καὶ τὰ κουράλλια;] πολλὴ γοῦν ἡ διαφωνία τοῦ νῦν βίου
708 πρὸς τὸ σύγγραμμα, καὶ τὸ ἄνω τοὺς ποταμοὺς χωρεῖν
καὶ ἀνεστράφθαι τὰ πάντα τοῦτ' ἂν εἴη καὶ τὸ παλινῳ-
δεῖν πρὸς τὸ χεῖρον οὐχ ὑπὲρ Ἑλένης μὰ Δί' οὐδ' ὑπὲρ
τῶν ἐπ' Ἰλίῳ γενομένων, ἀλλ' ἔργῳ ἀνατρεπομένων τῶν
λόγων, καλῶς πρότερον εἰρῆσθαι δοκούντων. 2. ταῦτα 2
μὲν πρὸς ἑαυτόν, ὡς τὸ εἰκός, λέλεκταί σοι. ἐπάξεις δὲ
ἴσως καὶ πρὸς αὐτὸν ἐμὲ ξυμβουλήν τινα [τοιαύτην] οὐκ
ἄκαιρον, ἀλλὰ φιλικὴν καὶ οἵῳ σοι χρηστῷ καὶ φιλοσόφῳ
ἀνδρὶ πρέπουσαν. ἢν μὲν οὖν ἐγὼ κατ' ἀξίαν ὑποδὺς τὸ
σὸν πρόσωπον ὑποκρίνωμαι, εὖ ἂν ἡμῖν ἔχοι καὶ τῷ Λο-
709 γίῳ θύσομεν· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ σὺ προσθήσεις τὰ ἐνδέοντα.
ὥρα τοίνυν μετασκευάσαντας ἡμᾶς τὴν σκηνὴν ἐμὲ μὲν
σιωπᾶν καὶ ἀνέχεσθαι τεμνόμενον καὶ καιόμενον, εἰ δέοι,
ἐπὶ σωτηρίᾳ, σὲ δὲ ἐπιπάττειν τῶν φαρμάκων καὶ τὴν
σμίλην ἅμα πρόχειρον ἔχοντα καὶ τὸ καυτήριον διάπυρον·
καὶ δὴ παραλαβὼν τὴν ῥήτραν σὺ ταῦτα πρός με ὁ Σα-
βῖνος ἤδη λέγεις.*

3. *Πάλαι μέν, ὦ φιλότης, ὡς εἰκός, εὐδοκίμηταί σοι* 3
*τουτὶ τὸ σύγγραμμα καὶ ἐν πολλῷ πλήθει δειχθέν, ὡς οἱ
710 τότε ἀκροασάμενοι διηγοῦντο, καὶ ἰδίᾳ παρὰ τοῖς πεπαι-
δευμένοις, ὁπόσοι ὁμιλεῖν αὐτῷ καὶ διὰ χειρὸς ἔχειν ἠξίω-
σαν· ἥ τε γὰρ τῶν λόγων παρασκευὴ οὐ μεμπτὴ καὶ ἡ
ἱστορία πολλὴ (†) καὶ πολλὴ ἡ (†) ἐμπειρία τῶν πραγμάτων*

*καὶ ὅτι ἕκαστα σαφῶς ἐλέγετο, καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι χρήσι-
μα πᾶσιν ἦν, καὶ μάλιστα τοῖς πεπαιδευμένοις, ὡς μὴ ὑπ᾽
ἀγνοίας σφᾶς αὐτοὺς εἰς δουλείαν ἐπάγοιεν. ἐπεὶ δέ σοι
μετέδοξε βελτίω ταῦτα εἶναι, [καὶ] τὴν μὲν ἐλευθερίαν μακρὰ
χαίρειν ἐᾶν, ζηλῶσαι δὲ τὸ ἀγεννέστατον ἐκεῖνο ἰαμβεῖον*

ὅπου τὸ κέρδος, παρὰ φύσιν δουλευτέον,

*ὅρα ὅπως μηδεὶς ἔτι ἀκούσεταί σου ἀναγινώσκοντος αὐ-
τό, ἀλλὰ μηδ᾽ ἄλλῳ παράσχῃς τῶν τὸν παρόντα σου βίον
ὁρώντων ἐπελθεῖν τὰ γεγραμμένα, εὔχου δὲ Ἑρμῇ τῷ
χθονίῳ καὶ τῶν ἀκηκοότων πρότερον πολλὴν λήθην κα-
τασκεδάσαι, ἢ δόξεις τῷ τοῦ Κορινθίου μύθου ταὐτόν
τι πεπονθέναι, κατὰ σαυτοῦ ὁ Βελλεροφόντης γεγραφὼς
τὸ βιβλίον· μὰ γὰρ τὸν Δί᾽ οὐχ ὁρῶ τὴν ἀπολογίαν, ἥτις* 711
*ἂν εὐπρόσωπός σοι γένοιτο πρὸς τοὺς κατηγοροῦντας, καὶ
μάλιστα, ἢν σὺν γέλωτι αὐτὸ ποιῶσιν ἐπαινοῦντες μὲν τὰ
γεγραμμένα καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἐλευθερίαν, αὐτὸν δὲ τὸν
συγγραφέα δουλεύοντα ὁρῶντες καὶ ἑκόντα ὑποτιθέντα τὸν*
4 *αὐχένα τῷ ζυγῷ.* 4. *οὐκ ἀπεικότα γοῦν λέγοιεν ἄν, εἰ
λέγοιεν ἤτοι ἄλλου του γενναίου ἀνδρὸς εἶναι τὸ βιβλίον
καὶ σὲ τὸν κολοιὸν ἀλλοτρίοις πτεροῖς ἀγάλλεσθαι, ἢ εἴπερ
σόν ἐστιν, ὅμοιά σε τῷ Σαλαίθῳ ποιεῖν, ὃς πικρότατον
κατὰ μοιχῶν τοῖς Κροτωνιάταις νόμον θεὶς καὶ θαυμα-
ζόμενος ἐπ᾽ αὐτῷ μετὰ μικρὸν αὐτὸς ἑάλω μοιχεύων τοῦ
ἀδελφοῦ τὴν γυναῖκα. περὶ πόδα τοίνυν καὶ σὲ τὸν Σά-
λαιθον ἐκεῖνον εἶναι φαίη τις ἄν· μᾶλλον δὲ πολὺ με-
τριώτερος ἐκεῖνος, ἔρωτι μὲν ἁλούς, ὡς ἔφασκεν ἀπολο-
γούμενος, ἑκὼν δὲ μάλα εὐψύχως ἐς τὸ πῦρ ἁλόμενος,
καίτοι ἐλεούντων αὐτὸν ἤδη Κροτωνιατῶν καὶ ἐνδιδόντων
φυγεῖν, εἰ βούλοιτο. τὸ δὲ σὸν οὐ παρὰ μικρὸν ἀτοπώτε-* 712
*ρον, ἀκριβοῦντος μὲν ἐν τοῖς λόγοις τὴν τοῦ τοιούτου βίου
δουλοπρέπειαν καὶ κατηγοροῦντος, εἴ τις ἐς πλουσίου τινὸς
ἐμπεσὼν καὶ καθείρξας ἑαυτὸν ἀνέχοιτο μυρία τὰ δυσχερῆ
πάσχων καὶ ποιῶν, ἐν γήρᾳ δὲ ὑστάτῳ καὶ σχεδὸν ἤδη
ὑπὲρ τὸν οὐδὸν οὕτως ἀγεννῆ λατρείαν ἐπανῃρημένου καὶ
μονονουχὶ καὶ ἐμπομπεύοντος αὐτῇ· ὅσῳ γοῦν πᾶσιν ἐπι-
σημότερος εἶναι δοκεῖς, τοσούτῳ καταγελαστότερος ἂν δό-*

ξειας εἶναι, ἀντιφωνοῦντος τοῦ νῦν βίου τῷ βιβλίῳ. 5. καί- 5
τοι τί δεῖ καινὴν ἐπὶ σὲ κατηγορίαν ζητεῖν μετὰ τὴν θαυ-
μαστὴν τραγῳδίαν λέγουσαν

μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός;

οὐκ ἀπορήσουσι δὲ οἱ κατηγοροῦντες καὶ ἄλλων παρα-
δειγμάτων [ἐπὶ σέ], ἀλλ' οἱ μέν σε τοῖς τραγικοῖς ὑπο-
κριταῖς εἰκάσουσιν, οἳ ἐπὶ μὲν τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνων
ἕκαστος αὐτῶν ἢ Κρέων ἢ αὐτὸς Ἡρακλῆς εἰσιν, ἔξω δὲ
713 Πῶλος ἢ Ἀριστόδημος ἀποθέμενοι τὰ προσωπεῖα γίγνον-
ται ὑπόμισθοι τραγῳδοῦντες, ἐκπίπτοντες καὶ συριττόμε-
νοι, ἐνίοτε δὲ καὶ μαστιγούμενοί τινες αὐτῶν, ὡς ἂν τῷ
θεάτρῳ δοκῇ· ἄλλοι δὲ τὸ τοῦ πιθήκου πεπονθέναι σε
φήσουσιν, ὃν Κλεοπάτρᾳ τῇ πάνυ φασὶ γενέσθαι· ἐκεῖνον
γὰρ διδαχθέντα τέως μὲν ὀρχεῖσθαι πάνυ κοσμίως καὶ
ἐμμελῶς καὶ ἐπὶ πολὺ θαυμάζεσθαι μένοντα ἐν τῷ σχή-
ματι καὶ τὸ πρέπον φυλάττοντα καὶ τοῖς ᾄδουσι καὶ αὐ-
λοῦσι συγκινούμενον [ὑμέναιον], ἐπεὶ δὲ εἶδεν ἰσχάδας,
οἶμαι, ἢ ἀμυγδαλῆν πόρρω κειμένην, μακρὰ χαίρειν φρά-
σαντα τοῖς αὐλοῖς καὶ ῥυθμοῖς καὶ ὀρχήμασι συναρπά-
σαντα κατατρώγειν, ἀπορρίψαντα, μᾶλλον δὲ συντρίψαντα
τὸ προσωπεῖον. 6. καὶ σὺ τοίνυν, φαῖεν ἄν, οὐχ ὑποκρι- 6
τὴς ἀλλὰ ποιητὴς τῶν καλλίστων καὶ νομοθέτης γενόμε-
νος ὑπὸ ταυτησὶ τῆς ἰσχάδος παραφανείσης ἠλέγχθης πί-
θηκος ὢν καὶ ἀπ' ἄκρου χείλους φιλοσοφῶν καὶ ἕτερα μὲν
κεύθων ἐνὶ φρεσίν, ἄλλα δὲ λέγων, ὡς εἰκότως ἄν τινα
714 ἐπὶ σοῦ εἰπεῖν ὅτι ἃ λέγεις καὶ ἐφ' οἷς ἐπαινεῖσθαι
ἀξιοῖς, χείλεα μέν σου ἐδίηνεν, ὑπερῴην δὲ αὐχμῶσαν
καταλέλοιπε. τοιγαροῦν παρὰ πόδας εὐθὺς ἔτισας δίκην,
προπετῶς μὲν θρασυνάμενος πρὸς τὰς ἀνθρώπων χρείας,
μετὰ μικρὸν δὲ μονονουχὶ ὑπὸ κήρυξιν ἐξομοσάμενος τὴν
ἐλευθερίαν. καὶ ἐῴκει ἡ Ἀδράστεια τότε κατόπιν ἐφεστῶσά
σοι εὐδοκιμοῦντι ἐφ' οἷς κατηγόρεις τῶν ἄλλων, καταγελᾶν
ὡς ἂν θεὸς εἰδυῖα τὴν μέλλουσάν σοι ἐς τὰ ὅμοια μετα-
βολὴν καὶ ὅτι οὐκ ἐς τὸν κόλπον πτύσας πρότερον ἠξίους
κατηγορεῖν τῶν διὰ ποικίλας τινὰς τύχας τοιαῦτα πράττειν
ὑπομενόντων. 7. εἰ γοῦν ὑποθοῖτό τις τῷ λόγῳ τὸν Αἰσχί- 7

νην μετὰ τὴν κατὰ τοῦ Τιμάρχου κατηγορίαν αὐτὸν ἁλῶναι καὶ φωραθῆναι τὰ ὅμοια πάσχοντα, πόσον ἂν οἴει παρὰ τῶν ὁρώντων γενέσθαι τὸν γέλωτα, εἰ Τίμαρχον μὲν ηὔθυνεν ἐπὶ τοῖς καθ᾽ ὥραν ἡμαρτημένοις, αὐτὸς δὲ γέρων ἤδη τοιαῦτα εἰς ἑαυτὸν παρενόμει; τὸ δ᾽ ὅλον ἐκείνῳ τῷ φαρμακοπώλῃ ἔοικας, ὃς ἀποκηρύττων βηχὸς φάρμακον 715
καὶ αὐτὴν καταπαύσειν [τοὺς πάσχοντας] ὑπισχνούμενος
8 αὐτὸς μεταξὺ σπώμενος ὑπὸ βηχὸς ἐφαίνετο. 8. ταῦτα μὲν καὶ [τὰ] τοιαῦτα πολλὰ ἕτερα εἴποι τις ἂν οἷος σὺ κατηγορῶν ἐν οὕτως ἀμφιλαφεῖ τῇ ὑποθέσει καὶ μυρίας τὰς ἀφορμὰς παρεχομένῃ· ἐγὼ δὲ ἤδη σκοπῶ ἥντινα καὶ τράπωμαι πρὸς τὴν ἀπολογίαν. ἆρά μοι κράτιστον, ἐθελοκακήσαντα καὶ τὰ νῶτα ἐπιστρέψαντα καὶ ἀδικεῖν οὐκ ἀρνούμενον ἐπὶ τὴν κοινὴν ἐκείνην ἀπολογίαν καταφυγεῖν, — λέγω δὲ τὴν Τύχην καὶ Μοῖραν καὶ Εἱμαρμένην — καὶ παραιτεῖσθαι συγγνώμην ἔχειν μοι τοὺς ἐπιτιμῶντας εἰδότας ὡς οὐδενὸς ἡμεῖς κύριοι, ἀλλ᾽ ὑπό τινος κρείττονος, μᾶλλον δὲ μιᾶς τῶν προειρημένων ἀγόμεθα οὐχ ἑκόντες, ἀλλ᾽ ἀναίτιοι παντάπασιν ὄντες ὧν ἂν λέγωμεν ἢ ποιῶμεν; ἢ τοῦτο μὲν κομιδῇ ἰδιωτικόν, καὶ οὐδ᾽ ἄν σύ με, ὦ φιλότης, ἀνάσχοιο τοιαύτην ἀπολογίαν προϊσχόμενον καὶ συνήγορον τὸν Ὅμηρον παραλαμβάνοντα καὶ τὰ ἐκείνου ἔπη ῥαψῳδοῦντα,

Μοῖραν δ᾽ οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν 716

καὶ τό

γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

9 9. εἰ δὲ τοῦτον ἀφεὶς τὸν λόγον ὡς οὐ πάνυ ἀξιόπιστον ἐκεῖνο λέγοιμι, μήτε ὑπὸ χρημάτων μήτε ὑπ᾽ ἄλλης τινὸς ἐλπίδος τοιαύτης δελεασθεὶς ὑποστῆναι τὴν παροῦσαν συνουσίαν, ἀλλὰ τὴν σύνεσιν καὶ ἀνδρείαν καὶ μεγαλόνοιαν τοῦ ἀνδρὸς θαυμάσας ἐθελῆσαι κοινωνῆσαι πράξεων τῷ τοιούτῳ, δέδοικα μὴ [πρὸς τῇ ἐπιφερομένῃ κατηγορίᾳ κολακείας αἰτίαν προσλαβὼν] καὶ ταῦτα μάτην ἐλέγχωμαι προσλαβὼν (†) κᾆτα εὑρίσκωμαι ἥλῳ, φασίν, ἐκκρούων τὸν ἧλον, καὶ μείζονί γε τὸν σμικρότερον, ὅσῳ κολακεία τῶν

ἄλλων ἁπάντων κακῶν τὸ δουλοπρεπέστατον εἶναι καὶ
ταύτῃ χείριστον νενόμισται. 10. *τί οὖν ἄλλο, εἰ μήτε ταῦτα* 10
717 *μήτ᾽ ἐκεῖνα λέγειν δοκεῖ, ὑπόλοιπόν ἐστιν ἢ ὁμολογεῖν*
μηδὲ ἓν ὑγιὲς εἰπεῖν ἔχειν; μία μοι ἴσως ἐκείνη ἄγκυρα
ἔτι ἄβροχος, ὀδύρεσθαι τὸ γῆρας καὶ τὴν νόσον καὶ μετὰ
τούτων τὴν πενίαν πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἀναπείθου-
σαν, ὡς ἐκφύγοι τις αὐτήν· καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ οὐκ ἄκαιρον
ἴσως καὶ τὴν τοῦ Εὐριπίδου Μήδειαν παρακαλέσαι παρ-
ελθοῖσαν εἰπεῖν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐκεῖνα τὰ ἰαμβεῖα μικρὸν
αὐτὰ παρῳδήσασαν·

καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά,
πενία δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.

τὸ μὲν γὰρ τοῦ Θεόγνιδος κἂν ἐγὼ μὴ λέγω, τίς οὐκ οἶ-
δεν, οὐκ ἀπαξιοῦντος, καὶ ἐς βαθυκήτεα πόντον σφᾶς αὐ-
τοὺς ῥιπτεῖν καὶ κατὰ κρημνῶν γε ἠλιβάτων, εἰ μέλλει τις
οὕτως ἀποδράσεσθαι τὴν πενίαν; 11. *ταῦτα μὲν εἶναι δο-* 11
κεῖ, ἅ τις ἂν ὡς ἐν τοιούτῳ ἀπολογήσασθαι ἔχοι, οὐ πάνυ
εὐπρόσωπον ἕκαστον αὐτῶν. σὺ δέ μοι θάρρει, ὦ ἑταῖρε,
718 *ὡς οὐδενὶ τούτων ἐμοῦ χρησομένου· μὴ γὰρ τοσοῦτός ποτε*
λιμὸς καταλάβοι τὸ Ἄργος, ὡς τὴν Κυλλάραβιν σπείρειν
ἐπιχειρεῖν· οὐδ᾽ ἡμεῖς οὕτω πένητες εὐλόγου ἀπολογίας
ὡς ὑπ᾽ ἀπορίας τὰ τοιαῦτα κρησφύγετα πρὸς τὴν κατη-
γορίαν ζητεῖν. ἀλλά μοι ἐκεῖνο ἐννόησον, ὡς πάμπολυ
διαφέρει, εἰς οἰκίαν τινὸς πλουσίου ὑπόμισθον παρελ-
719 *θόντα δουλεύειν καὶ ἀνέχεσθαι ὅσα μοί φησι τὸ βιβλίον, ἢ*
δημοσίᾳ πράττοντά τι τῶν κοινῶν καὶ ἐς δύναμιν πολι-
τευόμενον ἐπὶ τούτῳ παρὰ βασιλέως μισθοφορεῖν. διελ-
θὼν δὴ καὶ ἰδίᾳ καταθεὶς ἑκάτερον σκόπει· εὑρήσεις γὰρ
τὸ τῶν μουσικῶν δὴ τοῦτο, δὶς διὰ πασῶν τὸ πρᾶγμα,
καὶ τοσοῦτον ἐοικότας ἀλλήλοις τοὺς βίους, ὅσον μόλυβ-
δος ἀργύρῳ καὶ χαλκὸς χρυσῷ καὶ ἀνεμώνη ῥόδῳ καὶ ἀν-
720 *θρώπῳ πίθηκος· μισθὸς μὲν γὰρ δὴ κἀκεῖ κἀνταῦθα* [*καὶ*]
τῷ ὑπ᾽ ἄλλῳ τάττεσθαι, τὸ δὲ πρᾶγμα παμπόλλην ἔχει
τὴν διαφωνίαν. ἐκεῖ μὲν γὰρ δουλεία σαφὴς καὶ οὐ πολὺ
τῶν ἀργυρωνήτων καὶ οἰκοτρίβων διαφέρουσιν οἱ ἐπὶ τῷ
τοιουτωῒ εἰσιόντες, οἱ δὲ τὰ κοινὰ διὰ χειρὸς ἔχοντες καὶ

*πόλεσι καὶ ἔθνεσιν ὅλοις σφᾶς αὐτοὺς χρησίμους παρέ-
χοντες οὐκ ἂν εἰκότως ἐκ μόνου τοῦ μισθοῦ διαβάλλοιντο
καὶ εἰς ὁμοιότητα καὶ κοινωνίαν τῆς κατηγορίας καθέλ-
κοιντο· ἐπεὶ οὐκ ἂν φθάνοι τις ἁπάσας ἀναιρῶν τὰς
τοιαύτας προστασίας, καὶ οὔτε οἱ τὰ [τοσαῦτα] ἔθνη ἐπι-
τροπεύοντες οὔθ' οἱ τὰς πόλεις ἁρμόττοντες οὔθ' οἱ τὰς
φάλαγγας ἢ στρατόπεδα ὅλα ἐγχειριζόμενοι ὀρθῶς ποιή-
σουσιν, ἐπεὶ μισθὸς καὶ αὐτῶν τῷ ἔργῳ πρόσεστιν. ἀλλ'
οὐκ ἀφ' ἑνός, οἶμαι, χρὴ ἀνατρέπειν τὰ πάντα οὐδ' ἰσο-*
12 *τιμίαν τῶν μισθοφορούντων καθιστάναι.* 12. *τὸ δὲ ὅλον
οὐ τοὺς μισθαρνοῦντας ἅπαντας ἐγὼ φαύλῳ βίῳ συνεῖναι
ἔφασκον, ἀλλὰ τοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἐπὶ προφάσει παι-* 721
*δεύσεως δουλεύοντας ᾤκτειρον. τουτὶ δέ, ὦ ἑταῖρε, τὸ
ἡμέτερον πρᾶγμα παντάπασιν ἑτεροῖόν ἐστιν, εἴ γε τὰ μὲν
οἴκοι ἰσότιμα ἡμῖν, δημοσίᾳ δὲ τῆς μεγίστης ἀρχῆς κοι-
νωνοῦμεν καὶ τὸ μέρος συνδιαπράττομεν. ἔγωγ' οὖν, εἰ
σκέψαιο, δόξαιμ' ἂν σοι οὐ τὸ σμικρότατον τῆς Αἰγυ-
πτίας ταύτης ἀρχῆς ἐγκεχειρίσθαι, τὰς δίκας εἰσάγειν καὶ
τάξιν αὐταῖς τὴν προσήκουσαν ἐπιτιθέναι καὶ τῶν πραττο-
μένων καὶ λεγομένων ἁπαξαπάντων ὑπομνήματα γρά-
φεσθαι καὶ τάς τε ῥητορείας τῶν δικαιολογούντων ῥυθ-
μίζειν καὶ τὰς τοῦ ἄρχοντος γνώσεις πρὸς τὸ σαφέστατον
ἅμα καὶ ἀκριβέστατον σὺν πίστει τῇ μεγίστῃ διαφυλάττειν
καὶ παραδιδόναι δημοσίᾳ πρὸς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀποκεισο-
μένας, καὶ ὁ μισθὸς οὐκ ἰδιωτικός, ἀλλὰ παρὰ τοῦ βασι-* 722
*λέως, οὐ σμικρὸς οὐδὲ οὗτος, ἀλλὰ πολυτάλαντος· καὶ τὰ
μετὰ ταῦτα δὲ οὐ φαῦλαι ἐλπίδες, εἰ τὰ εἰκότα γίγνοιτο,
ἀλλ' ἔθνος ἐπιτραπῆναι ἤ τινας ἄλλας πράξεις βασιλικάς.*
13 13. *ἐθέλω γοῦν ἐκ περιττοῦ χρησάμενος τῇ παρρησίᾳ καὶ
ὁμόσε χωρήσας τῷ ἐπιφερομένῳ ἐγκλήματι καθ' ὑπερβολὴν
ἀπολογήσασθαι, καὶ δή φημί σοι μηδένα μηδὲν ἀμισθὶ
ποιεῖν, οὐδ' ἂν τοὺς τὰ μέγιστα πράττοντας εἴπῃς, ὅπου
μηδὲ βασιλεὺς αὐτὸς ἄμισθός ἐστιν. οὐ φόρους λέγω οὐδὲ
δασμούς, ὁπόσοι παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐπέτειοι φοιτῶσιν,
ἀλλ' ἔστι βασιλεῖ μισθὸς μέγιστος ἔπαινοι καὶ ἡ παρὰ
πᾶσιν εὔκλεια καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις προσκυνεῖσθαι,*

καὶ εἰκόνες δὲ καὶ νεῴ καὶ τεμένη, ὁπόσα παρὰ τῶν ἀρχο-
μένων ἔχουσι, μισθοὶ καὶ ταῦτά εἰσιν ὑπὲρ τῶν φροντί-
δων καὶ προνοίας, ἣν ἐσφέρονται προσκοποῦντες ἀεὶ τὰ
κοινὰ καὶ βελτίω ποιοῦντες. ὡς δὴ μικρὰ μεγάλοις εἰκάζειν,
ἢν ἐθέλῃς ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς τοῦ σωροῦ κορυφῆς ἐφ᾽
ἕκαστον τούτων, ἀφ᾽ ὧν σύγκειται, καταβαίνειν, ὄψει ὅτι
μεγέθει καὶ σμικρότητι διαλλάττομεν τῶν ἀκροτάτων, τὰ
δ᾽ ἄλλα μισθοφόροι ὁμοίως ἅπαντες. 14. εἰ μὲν οὖν 14
τοῦτον ἐτεθείκειν τὸν νόμον, μηδένα μηδὲν πράττειν, ἔνο-
χος ἂν εἰκότως ἐδόκουν τῇ παρανομίᾳ, εἰ δὲ τοῦτο μὲν
723 οὐδαμοῦ τοῦ βιβλίου λέλεκταί μοι, χρὴ δὲ τὸν ἀγαθὸν
ἄνδρα ἐνεργὸν εἶναι, τί ἂν ἄλλο ἐς δέον αὐτῷ χρῷτο, ἢ
φίλοις συμπονῶν πρὸς τὰ βέλτιστα κἀν τῷ μέσῳ ὑπαί-
θριος πεῖραν αὑτοῦ διδοὺς ὅπως ἔχει πίστεως καὶ σπουδῆς
καὶ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκεχειρισμένα, ὡς μὴ τὸ Ὁμηρικὸν
ἐκεῖνο „ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης“ εἴη. 15. πρὸ δὲ τῶν ὅλων 15
μεμνῆσθαι χρὴ τοὺς ἐπιτιμῶντας, ὅτι οὐ σοφῷ ὄντι μοι
— εἰ δή τις καὶ ἄλλος ἐστί που σοφός — ἐπιτιμήσουσιν,
ἀλλὰ τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου, λόγους μὲν ἀσκήσαντι καὶ
τὰ μέτρια ἐπαινουμένῳ ἐπ᾽ αὐτοῖς, πρὸς δὲ τὴν ἄκραν
ἐκείνην τῶν κορυφαίων ἀρετὴν οὐ πάνυ γεγυμνασμένῳ·
καὶ μὰ Δί᾽ οὐδ᾽ ἐπὶ τούτῳ ἀνιᾶσθαί μοι ἄξιον, ὅτι μηδὲ
ἄλλῳ ἐγὼ γοῦν ἐντετύχηκα τὴν τοῦ σοφοῦ ὑπόσχεσιν ἀπο-
πληροῦντι. σοῦ μέντοι καὶ θαυμάσαιμ᾽ ἂν ἐπιτιμῶντός
μου τῷ νυνὶ βίῳ, εἴ γε ἐπιτιμῴης, ὃν πρὸ πολλοῦ ᾔδειν
ἐπὶ ῥητορικῇ δημοσίᾳ μεγίστας μισθοφορὰς ἐνεγκάμενον,
ὁπότε κατὰ θέαν τοῦ ἑσπερίου Ὠκεανοῦ καὶ τὴν Κελτικὴν
ἅμα ἐπιὼν ἐνέτυχον ὑμῖν τοῖς μεγαλομίσθοις τῶν σοφι-
στῶν ἐναριθμουμένοις. ταῦτά σοι, ὦ ἑταῖρε, καίτοι ἐν
μυρίαις ταῖς ἀσχολίαις ὢν ὅμως ἀπελογησάμην, οὐκ ἐν
παρέργῳ θέμενος τὴν λευκὴν παρὰ σοῦ καὶ πλήρη μοι
724 ἐνεχθῆναι· ἐπεὶ πρός γε τοὺς ἄλλους, κἂν συνάμα πάντες
κατηγορῶσιν, ἱκανὸν ἂν εἴη μοι τό, οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΠΡΟΣΑΓΟΡΕΥΣΕΙ ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΣ.

1 1. *Χαλεπὸν μὲν ἄνθρωπον ὄντα δαίμονός τινος ἐπή-
ρειαν διαφυγεῖν, πολὺ δὲ χαλεπώτερον ἀπολογίαν εὑρεῖν
παραλόγου καὶ δαιμονίου πταίσματος, ἅπερ ἀμφότερα νῦν
ἐμοὶ συμβέβηκεν, ὃς ἀφικόμενος παρὰ σέ, ὡς προσείποιμι
τὸ ἑωθινόν, δέον τὴν συνήθη ταύτην φωνὴν ἀφεῖναι καὶ
χαίρειν κελεύειν, ἐγὼ δ᾽ ὁ χρυσοῦς ἐπιλαθόμενος ὑγιαίνειν
σε ἠξίουν, εὔφημον μὲν καὶ τοῦτο, οὐκ ἐν καιρῷ δὲ ὡς* 725
*οὐ κατὰ τὴν ἕω. ἐγὼ μὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ εὐθὺς ἴδιόν τε
καὶ ἠρυθρίων καὶ παντοῖος ἦν ὑπ᾽ ἀπορίας, οἱ παρόντες
δὲ οἱ μὲν παραπαίειν, ὡς τὸ εἰκός, οἱ δὲ ληρεῖν ὑφ᾽ ἡλι-
κίας, οἱ δὲ χθεσινῆς κραιπάλης ἀνάμεστον ἔτι ᾤοντό με
εἶναι, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα σὺ ἐπιεικῶς ἤνεγκας τὸ γεγονὸς
οὐδ᾽ ὅσον ἄκρῳ τῷ μειδιάματι ἐπισημηνάμενος τῆς γλώττης
τὴν διαμαρτίαν. ἔδοξεν οὖν μοι καλῶς ἔχειν παραμυθίαν
τινὰ ἐμαυτῷ συγγράψαι, ὡς μὴ πάνυ ἀνιῴμην ἐπὶ τῷ
πταίσματι μηδ᾽ ἀφόρητον ἡγοίμην, εἰ πρεσβύτης ἀνὴρ
τοσοῦτον ἀπεσφάλην τοῦ καλῶς ἔχοντος ἐπὶ τοσούτων
μαρτύρων· ἀπολογίας μὲν γὰρ οὐδὲν ἔδει, οἶμαι, ὑπὲρ*
2 *γλώττης εἰς οὕτως εὔφημον εὐχὴν ὀλισθούσης.* 2. *ἀρχό-* 726
*μενος μὲν οὖν τῆς γραφῆς πάνυ ἀπόρῳ ἐντεύξεσθαι ᾤμην
τῷ προβλήματι, προϊόντι δὲ πολλὰ προὐφάνη τὰ λεκτέα.
οὐ μὴν πρότερον ἐρῶ αὐτά, ἢν μὴ περὶ τοῦ χαίρειν αὐ-
τοῦ καὶ τοῦ εὖ πράττειν καὶ τοῦ ὑγιαίνειν προείπω τὰ
εἰκότα. τὸ μὲν δὴ χαίρειν ἀρχαία μὲν ἡ προσαγόρευσις,
οὐ μὴν ἑωθινὴ μόνον οὐδ᾽ ὑπὸ τὴν πρώτην ἔντευξιν, ἀλλὰ
καὶ πρῶτον μὲν ἰδόντες ᾽λλήλους ἔλεγον αὐτό, ὡς τό*

χαῖρ᾽, ὦ δυνάστα τῆσδε γῆς Τιρυνθίας.

*καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐς λόγους ἤδη παροινίους τρεπόμε-
νοι, ὡς τό*

χαῖρ᾽, Ἀχιλεῦ, δαιτὸς μὲν ἐΐσης οὐκ ἐπιδευεῖς,

*Ὀδυσσεὺς ὁπότε τὴν ἐπεσταλμένην πρεσβείαν αὐτῷ ἐρρη-
τόρευε. καὶ ἤδη ἀπιόντες παρ᾽ ἀλλήλων, ὡς τό*

χαίρετ', ἐγὼ δ' ὔμμιν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός.

727 ἴδιος δὲ καιρὸς οὐδεὶς ἀπενενέμητο τῇ προσρήσει, οὐδὲ
ὡς νῦν μόνος ὁ ἑωθινός, ὅπου γε καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαισίων
καὶ ἀπευκτοτάτων ὁμοίως ἐχρῶντο αὐτῇ, ὡς ὁ τοῦ Εὐρι-
πίδου Πολυνείκης ἤδη τελευτῶν τὸν βίον,

καὶ χαίρετ', ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος.

καὶ οὐ μόνον φιλοφροσύνης αὐτοῖς ἦν τοῦτο σύμβολον,
ἀλλὰ καὶ ἀπεχθείας καὶ τοῦ μηκέτι χρήσεσθαι ἀλλήλοις·
τὸ γοῦν μακρὰ χαίρειν φράσαι τὸ μηκέτι φροντιεῖν δηλοῖ.
3. πρῶτος δ' αὐτὸ Φιλιππίδης ὁ ἡμεροδρομήσας λέγεται 3
ἀπὸ Μαραθῶνος ἀγγέλλων τὴν νίκην εἰπεῖν πρὸς τοὺς
ἄρχοντας καθημένους καὶ πεφροντικότας ὑπὲρ τοῦ τέλους
τῆς μάχης, Χαίρετε, νικῶμεν, καὶ τοῦτο εἰπὼν συναπο-
θανεῖν τῇ ἀγγελίᾳ καὶ τῷ χαίρειν συνεκπνεῦσαι. ἐν ἐπι-
στολῆς δὲ ἀρχῇ Κλέων ὁ Ἀθηναῖος δημαγωγὸς ἀπὸ Σφακ-
728 τηρίας πρῶτον χαίρειν προὔθηκεν εὐαγγελιζόμενος τὴν
νίκην τὴν ἐκεῖθεν καὶ τὴν τῶν Σπαρτιατῶν ἅλωσιν· καὶ
ὅλως γε μετ' ἐκεῖνον ὁ Νικίας ἀπὸ Σικελίας ἐπιστέλλων
ἐν τῷ ἀρχαίῳ τῶν ἐπιστολῶν διέμεινεν ἀπ' αὐτῶν ἀρξά-
μενος τῶν πραγμάτων. 4. ἀλλ' ὁ θαυμαστὸς Πλάτων, 4
ἀνὴρ ἀξιόπιστος, νομοθέτης τῶν τοιούτων, τὸ μὲν χαίρειν
κελεύειν καὶ πάνυ ἀποδοκιμάζει ὡς μοχθηρὸν ὂν καὶ οὐδὲν
σπουδαῖον ἐμφαῖνον, τὸ δ' εὖ πράττειν ἀντ' αὐτοῦ εἰσάγει
ὡς κοινὸν σώματός τε καὶ ψυχῆς εὖ διακειμένων σύμ-
βολον, καὶ ἐπιστέλλων γε τῷ Διονυσίῳ αἰτιᾶται αὐτόν,
ὅτι ποιῶν (†) ἐς τὸν Ἀπόλλω χαίρειν τὸν θεὸν προσεῖπεν
729 ὡς ἀνάξιον ὂν τοῦ Πυθίου καὶ οὐχ ὅπως θεοῖς, ἀλλ' οὐδ'
ἀνθρώποις δεξιοῖς πρέπον. 5. ὁ μέν γε θεσπέσιος Πυθα- 5
γόρας, εἰ καὶ μηδὲν αὐτὸς ἴδιον ἡμῖν καταλιπεῖν τῶν αὐ-
τοῦ ἠξίωσεν, ὅσον Ὀκέλλῳ τῷ Λευκανῷ καὶ Ἀρχύτᾳ καὶ
τοῖς ἄλλοις ὁμιληταῖς αὐτοῦ τεκμαίρεσθαι, οὔτε τὸ χαί-
ρειν οὔτε τὸ εὖ πράττειν προὔγραφεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
ὑγιαίνειν ἄρχεσθαι ἐκέλευεν· ἅπαντες γοῦν οἱ ἀπ' αὐτοῦ
ἀλλήλοις ἐπιστέλλοντες ὁπότε σπουδαῖόν τι γράφοιεν, ὑγι-
αίνειν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ παρεκελεύοντο ὡς καὶ αὐτὸ ψυχῇ τε
καὶ σώματι ἁρμοδιώτατον καὶ συνόλως ἅπαντα περιειλη-

φὸς τἀνθρώπου ἀγαθά, καὶ τό γε τριπλοῦν αὐτοῖς τρί-
γωνον, τὸ δι᾽ ἀλλήλων, τὸ πεντάγραμμον, ᾧ συμβόλῳ πρὸς 730
τοὺς ὁμοδόξους ἐχρῶντο, ὑγίεια πρὸς αὐτῶν ὠνομάζετο,
καὶ ὅλως ἡγοῦντο τὸ μὲν ὑγιαίνειν τὸ εὖ πράττειν καὶ
τὸ χαίρειν εἶναι, οὔτε δὲ τὸ εὖ πράττειν οὔτε τὸ χαίρειν
πάντως καὶ τὸ ὑγιαίνειν. εἰσὶ δὲ οἳ καὶ τὴν τετρακτύν, 731
τὸν μέγιστον ὅρκον αὐτῶν, ἣν τὸν ἐντελῆ αὐτοῖς ἀριθμὸν
ἀποτελεῖν οἶσθα(†), [καὶ] ὑγιείας ἀρχὴν ἐκάλεσαν, ὧν καὶ
6 Φιλόλαός ἐστι. 6. καὶ τί σοι τοὺς παλαιοὺς λέγω, ὅπου 732
καὶ Ἐπίκουρος ἀνὴρ πάνυ χαίρων τῷ χαίρειν καὶ τὴν ἡδονὴν
πρὸ ἁπάντων αἱρούμενος ἐν ταῖς σπουδαιοτέραις ἐπιστο-
λαῖς — εἰσὶ δὲ αὗται ὀλίγαι — καὶ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς
φιλτάτους μάλιστα ὑγιαίνειν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ προστάττει;
πολὺ δ᾽ ἂν καὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ
εὕροις τὸ ὑγιαίνειν πρῶτον εὐθὺς λεγόμενον· τὸ μὲν γὰρ

οὖλέ τε καὶ μάλα χαῖρε

σαφῶς προτεταγμένον τοῦ χαίρειν τὸ ὑγιαίνειν ἔχει· ὁ δ᾽
Ἄλεξις,

ὦ δέσποθ᾽, ὑγίαιν᾽, ὡς χρόνιος ἐλήλυθας·

ὁ δ᾽ Ἀχαιός,

ἥκω πεπραγὼς δεινά, σὺ δ᾽ ὑγίαινέ μοι·

καὶ ὁ Φιλήμων,

αἰτῶ δ᾽ ὑγίειαν πρῶτον, εἶτ᾽ εὐπραξίαν,
τρίτον δὲ χαίρειν, εἶτ᾽ ὀφείλειν μηδενί.

ὁ μὲν γὰρ τὸ σκόλιον γράψας, οὗ καὶ Πλάτων μέμνηται, 733
τί καὶ οὗτός φησιν; Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον, τὸ δεύτερον
καλὸν γενέσθαι, τρίτον δὲ πλουτεῖν, τοῦ χαίρειν δὲ τὸ
παράπαν οὐκ ἐμνήσθη, ἵνα σοι [μὴ] τὸ γνωριμώτατον ἐκεῖνο
καὶ πᾶσι διὰ στόματος λέγω,

ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ
λειπόμενον
βιοτᾶς·

ὥστε εἰ πρεσβίστη ἐστὶν ὑγίεια, καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς τὸ
7 ὑγιαίνειν προτακτέον τῶν ἄλλων ἀγαθῶν. 7. μυρία δὲ καὶ
ἄλλα ἔκ τε ποιητῶν καὶ συγγραφέων καὶ φιλοσόφων κα-
ταδεῖξαί σοι ἔχων, προτιμώντων τὸ ὑγιαίνειν, τοῦτο μὲν

*παραιτήσομαι, ὡς μὴ εἰς ἀπειροκαλίαν τινὰ μειρακιώδη
ἐκπέσῃ μοι τὸ σύγγραμμα καὶ κινδυνεύωμεν [ἄλλῳ] ἥλῳ
ἐκκρούειν τὸν ἧλον, ὀλίγα δέ σοι τῆς ἀρχαίας ἱστορίας,
ὁπόσα μέμνημαι οἰκεῖα τῷ παρόντι, προσγράψαι καλῶς
ἔχειν ὑπέλαβον.* 8. *ὅτε Ἀλέξανδρος τὴν ἐν Ἰσσῷ μάχην* 8
734 *ἀγωνιεῖσθαι ἔμελλεν, ὡς Εὐμένης ὁ Καρδιανὸς ἐν τῇ πρὸς
Ἀντίπατρον ἐπιστολῇ λέγει, ἕωθεν εἰσελθὼν ἐς τὴν σκη-
νὴν αὐτοῦ ὁ Ἡφαιστίων, εἴτ᾽ ἐπιλαθόμενος εἴτε ταρα-
χθεὶς ὥσπερ ἐγὼ εἴτε καὶ θεοῦ τινος τοῦτο καταναγκά-
σαντος, ταὐτὸν ἐμοὶ ἔφη, Ὑγίαινε, βασιλεῦ, καιρὸς ἤδη
παρατάττεσθαι. ταραχθέντων δὲ τῶν παρόντων πρὸς τὸ
παράδοξον τῆς προσαγορεύσεως καὶ τοῦ Ἡφαιστίωνος ὀλί-
γου δεῖν ὑπ᾽ αἰδοῦς ἐκθανόντος, Ἀλέξανδρος, Δέχομαι,
εἶπε, τὴν κληδόνα· τὸ γὰρ σώους ἐπανήξειν ἀπὸ τῆς μά-
χης ἤδη μοι ὑπέσχηται.* 9. *Ἀντίοχος δὲ ὁ σωτὴρ ὅτε τοῖς* 9
*Γαλάταις συνάπτειν ἔμελλεν, ἔδοξεν ὄναρ ἐπιστάντα οἱ
τὸν Ἀλέξανδρον κελεύειν σύνθημα πρὸ τῆς μάχης παρα-
δοῦναι τῇ στρατιᾷ τὸ ὑγιαίνειν, καὶ ὑπὸ τούτῳ τῷ συν-
θήματι τὴν θαυμαστὴν ἐκείνην νίκην ἐνίκησε.* 10. *καὶ* 10
*Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου Σελεύκῳ ἐπιστέλλων σαφῶς ἀντ-
έστρεψε τὴν τάξιν ἐν ἀρχῇ μὲν τῆς ἐπιστολῆς ὑγιαίνειν
αὐτὸν προσειπών, ἐπὶ τέλει δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρρῶσθαι ὑπο-
γράψας τὸ χαίρειν, ὡς Διονυσόδωρος ὁ τὰς ἐπιστολὰς
αὐτοῦ συναγαγὼν φησιν.* 11. *ἄξιον δὲ καὶ Πύρρου τοῦ* 11
735 *Ἠπειρώτου μνησθῆναι, ἀνδρὸς μετ᾽ Ἀλέξανδρον τὰ δευ-
τερεῖα ἐν στρατηγίαις ἐνεγκαμένου καὶ μυρίας τροπὰς
τῆς τύχης ἐνεγκόντος. οὗτος τοίνυν ἀεὶ θεοῖς εὐχόμενος
καὶ θύων καὶ ἀνατιθεὶς οὐδεπώποτε ἢ νίκην ἢ βασιλείας
ἀξίωμα μεῖζον ἢ εὔκλειαν ἢ πλούτου ὑπερβολὴν ᾔτησε
παρ᾽ αὐτῶν, ἀλλ᾽ ἓν τοῦτο ηὔχετο, ὑγιαίνειν, ὡς ἔστ᾽ ἂν
τοῦτ᾽ ἔχῃ, ῥᾳδίως αὐτῷ τῶν ἄλλων προσγενησομένων. καὶ
ἄριστα, οἶμαι, ἐφρόνει, λογιζόμενος ὅτι οὐδὲν ὄφελος
τῶν ἁπάντων ἀγαθῶν, ἔστ᾽ ἂν τὸ ὑγιαίνειν μόνον ἀπῇ.*
12. *Ναί, φησί τις. ἀλλὰ νῦν ἑκάστου καιρὸς ἴδιος ὑφ᾽* 12
*ἡμῶν ἀποδέδεικται, σὺ δὲ τοῦτον ἐναλλάξας, εἰ καὶ μηδὲν
ἄλλο ἐσφάλης, ὅμως τῷ δικαίῳ λόγῳ οὐκ ἂν ἔξω εἴης τοῦ*

ἡμαρτηκέναι, ὥσπερ ἂν εἴ τις περὶ τῇ κνήμῃ τὸ κράνος ἢ
περὶ τῇ κεφαλῇ τὰς κνημῖδας ἐπιδήσαιτο. Ἀλλ', ὦ βέλ-
τιστε, φαίην ἂν κἀγὼ πρὸς αὐτόν, εἰκότως ἂν ταῦτα ἔλεγες,
εἴ τις ὅλως καιρὸς ἦν ὑγιείας μὴ δεόμενος, νῦν δὲ καὶ ἕω-
θεν καὶ μεσούσης ἡμέρας καὶ νύκτωρ ἀεὶ τὸ ὑγιαίνειν ἀναγ-
καῖον, καὶ μάλιστα τοῖς ἄρχουσι καὶ πολλὰ πράττουσιν
ὑμῖν, ὅσῳ καὶ πρὸς τὰ πολλὰ δεῖσθε τοῦ σώματος· ἔτι 736
δὲ ὁ μὲν χαῖρε εἰπὼν μόνον εὐφήμῳ τῇ ἀρχῇ ἐχρήσατο,
καὶ ἔστιν εὐχὴ τὸ πρᾶγμα, ὁ δὲ ὑγιαίνειν παρακελευόμε-
νος καὶ χρήσιμόν τι δρᾷ καὶ ὑπομιμνήσκει τῶν πρὸς τὸ
ὑγιαίνειν συντελούντων, καὶ οὐ συνεύχεται μόνον, ἀλλὰ
13 καὶ παραγγέλλει. 13. τί δ'; οὐχὶ καὶ ἐν τῷ τῶν ἐντολῶν
βιβλίῳ, ὃ ἀεὶ παρὰ βασιλέως λαμβάνετε, τοῦτο πρῶτον
ὑμῖν ἐστι παράγγελμα, τῆς ὑγιείας τῆς ὑμετέρας αὐτῶν
ἐπιμελεῖσθαι; καὶ μάλ' εἰκότως· οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη ὄφε-
λος ὑμῶν πρὸς τὰ ἄλλα μὴ οὕτω διακειμένων. ἀλλὰ καὶ
ὑμεῖς αὐτοί, εἴ τι κἀγὼ τῆς Ῥωμαίων φωνῆς ἐπαΐω, τοὺς
προσαγορεύοντας ἀντιδεξιούμενοι τῷ τῆς ὑγιείας ὀνόματι
14 πολλάκις ἀμείβεσθε. 14. καὶ ταῦτα πάντα εἶπον οὐχ ὡς
ἐκ προνοίας ἀφελὼν μὲν τὸ χαίρειν, ἐπιτηδεύσας δὲ ἀντ'
αὐτοῦ εἰπεῖν τὸ ὑγιαίνειν, ἀλλ' ὡς τοῦτο μὲν ἄκων παθών·
ἢ γελοῖός γ' ἂν ἦν ξενίζων καὶ τοὺς καιροὺς τῶν προσαγο-
15 ρεύσεων ἐναλλάττων. 15. χάριν δὲ ὁμολογῶ τοῖς θεοῖς, ὅτι
μοι τὸ σφάλμα εἰς ἄλλο μακρῷ αἰσιώτερον περιετράπη καὶ 737
ἐς τὸ ἄμεινον παρώλισθον, καὶ τάχα τῆς Ὑγιείας ἢ Ἀσκλη-
πιοῦ αὐτοῦ ἐπιπνοίᾳ τοῦτ' ἐπράχθη δι' ἐμοῦ σοι τὸ ὑγι-
αίνειν ὑπισχνουμένου· ἐπεὶ ἔγωγε πῶς ἂν αὐτὸ ἔπαθον
ἄνευ θεοῦ μηδέπω πρότερον ἐν τῷ μακρῷ βίῳ ταραχθεὶς
16 ὅμοιον; 16. εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀνθρωπίνην τινὰ ὑπὲρ τοῦ γεγο-
νότος ἀπολογίαν εἰπεῖν, οὐδὲν ξένον, εἰ πάνυ ἐσπουδακὼς
ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις ὑπὸ σοῦ γνωρίζεσθαι ἐκ τῆς ἄγαν ἐπι-
θυμίας ἐς τοὐναντίον διαταραχθεὶς ἐνέπεσον. τάχα δ' ἂν
τινα ἐκπλήξειε τῶν κατ' ὀρθὸν λογισμῶν καὶ στρατιωτῶν
πλῆθος, ὧν οἱ μὲν προωθοῦντες, οἱ δὲ ἐν τῇ τάξει τῆς
17 προσαγορεύσεως μὴ μένοντες... (†) 17. σὺ δ' εὖ οἶδ' ὅτι καὶ
ἂν οἱ ἄλλοι εἰς ἄνοιαν ἢ ἀπαιδευσίαν ἢ παραφροσύνην ανα-

φέρωσι τὸ πρᾶγμα, αἰδοῦς αὐτὸ σύμβολον καὶ ἀφελείας ἐποιήσω καὶ ψυχῆς μηδὲν ἀγοραῖον καὶ ἔντεχνον ἐχούσης· ὡς τό γε πάνυ θαρραλέον ἐν τοῖς τοιούτοις οὐ πόρρω θρασύτητος καὶ ἀναισχυντίας ἐστί. καὶ ἔμοιγε εἴη μηδὲν
738 μὲν τοιοῦτο σφάλλεσθαι, εἰ δὲ συμβαίη, πρὸς εὐφημίαν
αὐτὸ τρέπεσθαι. 18. ἐπὶ γοῦν τοῦ πρώτου Σεβαστοῦ καὶ 18
τοιόνδε τι λέγεται γενέσθαι· ὁ μὲν ἔτυχε δίκην τινὰ δικάσας ὀρθῶς καὶ ἀπολύσας ἐγκλήματος τοῦ μεγίστου ἀδίκως συκοφαντούμενον ἄνθρωπον, ὁ δὲ χάριν ὁμολογῶν μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Χάριν οἶδά σοι, ἔφη, ὦ αὐτοκράτορ, ὅτι κακῶς καὶ ἀδίκως ἐδίκασας· καὶ τῶν περὶ Σεβαστὸν ἀγανακτησάντων καὶ διασπάσασθαι τὸν ἄνθρωπον ἐθελόντων, Παύσασθε χαλεπαίνοντες, ἐκεῖνος ἔφη· οὐ γὰρ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν γνώμην ἐξετάζειν ἄξιον. ἐκεῖνος μὲν οὕτως· σὺ δ' εἴτε τὴν γνώμην σκέψαιο, πάνυ εὔνουν εὑρήσεις, εἴτε τὴν γλῶτταν, εὔφημος καὶ αὕτη.
19. ἔοικα δ' ἐνταῦθα ἤδη γενόμενος εἰκότως ἄλλο τι φο- 19
βήσεσθαι, μή τισι δόξω ἐξεπίτηδες ἡμαρτηκέναι, ὡς τὴν ἀπολογίαν ταύτην συγγράψαιμι. καὶ εἴη γε, ὦ φίλτατε Ἀσκληπιέ, τοιοῦτον φανῆναι τὸν λόγον, ὡς μὴ ἀπολογίαν, ἀλλ' ἐπιδείξεως ἀφορμὴν εἶναι δοκεῖν.

---

739 ΕΡΜΟΤΙΜΟΣ Η ΠΕΡΙ ΑΙΡΕΣΕΩΝ.

1. *ΛΥΚΙΝΟΣ.* Ὅσον, ὦ Ἑρμότιμε, τῷ βιβλίῳ καὶ 1
τῇ τοῦ βαδίσματος σπουδῇ τεκμήρασθαι, παρὰ τὸν διδάσκαλον ἐπειγομένῳ ἔοικας· ἐνενόεις γοῦν τι μεταξὺ προϊὼν καὶ τὰ χείλη διεσάλευες ἠρέμα ὑποτονθορύζων καὶ τὴν χεῖρα ὧδε κἀκεῖσε μετέφερες ὥσπερ τινὰ ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτοῦ διατιθέμενος, ἐρώτημα δή τι τῶν ἀγκύλων συντιθεὶς ἢ σκέμμα σοφιστικὸν ἀναφροντίζων, ὡς μηδὲ ὁδῷ βαδίζων σχολὴν ἄγοις, ἀλλ' ἐνεργὸς εἴης ἀεὶ σπουδαῖόν τι πράττων καὶ ὃ πρὸ ὁδοῦ σοι γένοιτ' ἂν ἐς τὰ μαθήματα.

ΕΡΜΟΤΙΜΟΣ. Νὴ Δί', ὦ Λυκῖνε, τοιοῦτό τι· τὴν γὰρ χθιζὴν συνουσίαν καὶ ἃ εἶπε πρὸς ἡμᾶς, ἀνεπεμπα- 740
ζόμην ἐπιὼν τῇ μνήμῃ ἕκαστα. χρὴ δὲ μηδένα καιρόν, οἶμαι, παριέναι εἰδότας ἀληθὲς ὂν τὸ ὑπὸ τοῦ Κῴου ἰατροῦ εἰρημένον, ὡς ἄρα „βραχὺς μὲν ὁ βίος, μακρὴ δὲ ἡ τέχνη.“ καίτοι ἐκεῖνος ἰατρικῆς πέρι ταῦτ' ἔλεγεν, εὐμαθεστέρου πράγματος· φιλοσοφία δὲ καὶ μακρῷ τῷ χρόνῳ ἀνέφικτος, ἢν μὴ πάνυ τις ἐγρηγορὼς ἀτενὲς ἀεὶ καὶ γοργὸν ἀποβλέπῃ εἰς αὐτήν, καὶ τὸ κινδύνευμα οὐ περὶ μικρῶν, ἢ ἄθλιον εἶναι ἐν τῷ πολλῷ τῶν ἰδιωτῶν συρφετῷ παραπολόμενον ἢ εὐδαιμονῆσαι φιλοσοφήσαντα.

2 2. *ΛΥΚ.* Τὰ μὲν ἆθλα, ὦ Ἑρμότιμε, θαυμάσια ἡλί- 741
κα εἴρηκας, οἶμαί γε μὴν οὐ πόρρω σε εἶναι αὐτῶν, εἴ γε χρὴ εἰκάζειν τῷ τε χρόνῳ, ὁπόσον φιλοσοφεῖς, καὶ προσέτι τῷ πόνῳ οἷόν μοι οὐ μέτριον ἐκ πολλοῦ ἤδη ἔχειν δοκεῖς· εἰ γάρ τι μέμνημαι, σχεδὸν εἴκοσιν ἔτη ταῦτά ἐστιν, ἀφ' οὗ σε οὐδὲν ἄλλο ποιοῦντα ἑώρακα, ἢ παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα καὶ ὡς τὸ πολὺ ἐς βιβλίον ἐπικεκυφότα καὶ ὑπομνήματα τῶν συνουσιῶν ἀπογραφόμενον, ὠχρὸν ἀεὶ ὑπὸ φροντίδων καὶ τὸ σῶμα κατεσκληκότα. δοκεῖς δέ μοι ἀλλ' οὐδ' ὄναρ ποτὲ ἀνιέναι σεαυτόν, οὕτως ὅλος εἶ ἐν τῷ πράγματι. ταῦτ' οὖν σκοπουμένῳ μοι φαίνῃ οὐκ ἐς μακρὰν ἐπιλήψεσθαι τῆς εὐδαιμονίας, εἴ γε μὴ 742
λέληθας ἡμᾶς καὶ πάλαι αὐτῇ συνών.

ΕΡΜ. Πόθεν, ὦ Λυκῖνε, ὃς νῦν ἄρχομαι παρακύπτειν ἐς τὴν ὁδόν; ἡ δ' Ἀρετὴ πάνυ πόρρω κατὰ τὸν Ἡσίοδον οἰκεῖ καὶ ἔστιν ὁ οἶμος ἐπ' αὐτὴν μακρός τε καὶ ὄρθιος καὶ τρηχύς, ἱδρῶτα οὐκ ὀλίγον ἔχων τοῖς ὁδοιπόροις.

ΛΥΚ. Οὐχ ἱκανὰ οὖν ἵδρωταί σοι, ὦ Ἑρμότιμε, καὶ ὡδοιπόρηται;

ΕΡΜ. Οὔ, φημί· οὐδὲν γὰρ ἂν ἐκώλυέ με πανευδαίμονα εἶναι ἐπὶ τῷ ἄκρῳ γενόμενον· τὸ δὲ νῦν ἀρχόμεθα ἔτι, ὦ Λυκῖνε.

3 3. *ΛΥΚ.* Ἀλλὰ τήν γε ἀρχὴν ὁ αὐτὸς οὗτος Ἡσίοδος ἥμισυ τοῦ παντὸς ἔφη εἶναι, ὥστε κατὰ μέσην τὴν ἄνοδον εἶναί σε ἤδη λέγοντες οὐκ ἂν ἁμάρτοιμεν.

ΕΡΜ. Οὐδέπω οὐδὲ τοῦτο· πάμπολυ γὰρ ἂν ἡμῖν ἤνυστο.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ ποῦ γάρ σε φῶμεν τῆς ὁδοῦ τυγχάνειν ὄντα;

ΕΡΜ. Ἐν τῇ ὑπωρείᾳ κάτω [ἔτι,] ὦ Λυκῖνε, ὄρθια προβαίνειν ἔτι βιαζόμενον(†)· ὀλισθηρὰ δὲ καὶ τραχεῖα καὶ δεῖ χεῖρα ὀρέγοντος.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ὁ διδάσκαλός σοι τοῦτο ἱκανὸς ποιῆσαι, ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἄκρου καθάπερ ὁ τοῦ Ὁμήρου Ζεὺς χρυσῆν τινα σειρὰν καθιεὶς τοὺς αὐτοῦ λόγους, ὑφ' ὧν σε
743 ἀνασπᾷ δηλαδὴ καὶ ἀνακουφίζει πρὸς αὐτόν τε καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτὸς πρὸ πολλοῦ ἀναβεβηκώς.

ΕΡΜ. Αὐτὸ ἔφησθα, ὦ Λυκῖνε, τὸ γιγνόμενον· ὅσον γοῦν ἐπ' ἐκείνῳ πάλαι ἀνεσπάσμην ἂν [ἄνω] καὶ συνῆν αὐτοῖς, τὸ δ' ἐμὸν ἔτι ἐνδεῖ.

4. *ΛΥΚ.* Ἀλλὰ θαρρεῖν χρὴ καὶ θυμὸν ἔχειν ἀγαθὸν 4
ἐς τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ ὁρῶντα καὶ τὴν ἄνω εὐδαιμονίαν, καὶ μάλιστα ἐκείνου ξυμπροθυμουμένου. πλὴν ἀλλὰ τίνα σοι ἐλπίδα ὑποφαίνει ὡς δὴ πότε ἀναβησομένῳ; ἐς νέωτα εἴκαζεν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἔσεσθαί σε, οἷον μετὰ τὰ μυστήρια τὰ ἄλλα ἢ τὰ Παναθήναια;

ΕΡΜ. Ὀλίγον φῄς, ὦ Λυκῖνε.

ΛΥΚ. Ἀλλ ἐς τὴν ἑξῆς ὀλυμπιάδα;

ΕΡΜ. Καὶ τοῦτο ὀλίγον ὡς πρὸς ἀρετῆς ἄσκησιν καὶ εὐδαιμονίας κτῆσιν.

ΛΥΚ. Μετὰ δύο μὲν δὴ ὀλυμπιάδας πάντως· ἢ πολλήν γ' ἂν ὑμῶν ῥαθυμίαν καταγνοίη τις, εἰ μηδ' ἐν τοσούτῳ χρόνῳ δύναισθε ὅσον τρὶς ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν εἰς Ἰνδοὺς ἀπελθεῖν εἶτ' ἐπανελθεῖν [ῥᾴδιον], εἰ καὶ μὴ εὐθεῖαν μηδ' ἀεὶ βαδίζοι τις, ἀλλ' ἐν τοῖς διὰ μέσου ἔθνεσι περιπλανώμενος. καίτοι πόσῳ τινὶ βούλει ὑψη-
744 λοτέραν καὶ λισσοτέραν θῶμεν εἶναι τὴν ἄκραν, ἐφ' ἧς ὑμῖν ἡ Ἀρετὴ οἰκεῖ, τῆς Ἀόρνου ἐκείνης, ἣν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν Ἀλέξανδρος κατὰ κράτος εἷλεν;

5. *ΕΡΜ.* Οὐδὲν ὅμοιον, ὦ Λυκῖνε, οὐδ' ἔστι τὸ 5
πρᾶγμα τοιοῦτον, οἷον σὺ εἰκάζεις, ὡς ὀλίγῳ χρόνῳ κατ-

ἐργασθῆναι καὶ ἁλῶναι, οὐδ' ἂν μυρίοι Ἀλέξανδροι προσβάλωσιν· ἐπεὶ πολλοὶ ἂν οἱ ἀνιόντες ἦσαν. νῦν δὲ ἐνάρχονται μὲν οὐκ ὀλίγοι μάλα ἐρρωμένως καὶ προσέρχονται ἐπὶ ποσόν, οἱ μὲν ἐπὶ πάνυ ὀλίγον, οἱ δὲ ἐπὶ πλέον· ἐπειδὰν δὲ κατὰ μέσην τὴν ὁδὸν γένωνται πολλοῖς τοῖς ἀπόροις καὶ δυσχερέσιν ἐντυγχάνοντες ἀποδυσπετοῦσί τε καὶ ἀναστρέφουσιν ἀσθμαίνοντες καὶ ἱδρῶτι ῥεόμενοι, οὐ φέροντες τὸν κάματον. ὅσοι δ' ἂν ἐς τέλος διακαρτερήσωσιν, οὗτοι πρὸς τὸ ἄκρον ἀφικνοῦνται καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου εὐδαιμονοῦσι θαυμάσιόν τινα βίον τὸν λοιπὸν βιοῦντες, οἷον μύρμηκας ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐπισκοποῦντές τινας τοὺς ἄλλους.

ΛΥΚ. Παπαῖ, ὦ Ἑρμότιμε, ἡλίκους ἡμᾶς ἀποφαίνεις, οὐδὲ κατὰ τοὺς Πυγμαίους ἐκείνους, ἀλλὰ χαμαι- 745
πετεῖς παντάπασιν ἐν χρῷ τῆς γῆς. εἰκότως· ὑψηλὰ γὰρ ἤδη φρονεῖς καὶ ἄνωθεν· ἡμεῖς δὲ ὁ συρφετὸς καὶ ὅσοι χαμαὶ ἐρχόμενοί ἐσμεν, μετὰ τῶν θεῶν καὶ ὑμᾶς προσευξόμεθα ὑπερνεφέλους γενομένους [καὶ] ἀνελθόντας οἷ πάλαι σπεύδετε.

ΕΡΜ. Εἰ γὰρ γένοιτο καὶ ἀνελθεῖν, ὦ Λυκῖνε. ἀλλὰ πάμπολυ τὸ λοιπόν.

6 6. ΛΥΚ. Ὅμως οὐκ ἔφησθα ὁπόσον, ὡς χρόνῳ περιλαβεῖν.

ΕΡΜ. Οὐδ' αὐτὸς γὰρ οἶδα, ὦ Λυκῖνε, τἀκριβές. εἰκάζω μέντοι οὐ πλείω τῶν εἴκοσιν ἐτῶν ἔσεσθαι, μεθ' ἃ πάντως που ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐσόμεθα.

ΛΥΚ. Ἡράκλεις, πολὺ λέγεις.

ΕΡΜ. Καὶ γὰρ περὶ μεγάλων, ὦ Λυκῖνε, οἱ πόνοι.

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ἴσως ἀληθές· ὑπὲρ δὲ τῶν εἴκοσιν ἐτῶν, ὅτι βιώσῃ τοσαῦτα, πότερον ὁ διδάσκαλός σου καθυπέσχετο, οὐ μόνον σοφός, ἀλλὰ καὶ μαντικὸς ὢν ἢ χρησμολόγος τις ἢ ὅσοι τὰς Χαλδαίων μεθόδους ἐπίστανται; φασὶ γοῦν εἰδέναι τὰ τοιαῦτα· οὐ γὰρ δὴ σέ γε εἰκὸς ἐπὶ τῷ ἀδήλῳ, εἰ βιώσῃ μέχρι πρὸς τὴν ἀρετήν, το- 746
σούτους πόνους ἀνέχεσθαι καὶ ταλαιπωρεῖν νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν οὐκ εἰδότα, εἴ σε πλησίον ἤδη τοῦ ἄκρου

γενόμενον τὸ χρεὼν ἐπιστὰν κατασπάσει λαβόμενον τοῦ
ποδὸς ἐξ ἀτελοῦς τῆς ἐλπίδος.

ΕΡΜ. Ἄπαγε· δύσφημα γὰρ ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ'
εἴη βιῶναι, ὡς μίαν γοῦν ἡμέραν εὐδαιμονήσω σοφὸς γε-
νόμενος.

ΛΥΚ. Καὶ ἱκανή σοι ἀντὶ τῶν τοσούτων καμάτων
ἡ μία ἡμέρα;

ΕΡΜ. Ἐμοὶ μὲν καὶ ἀκαριαῖον ὁπόσον ἱκανόν.

7. ΛΥΚ. Τὰ δὲ δὴ ἄνω ὅτι εὐδαίμονα καὶ τοιαῦτα 7
ὡς πάντα χρῆναι ὑπομεῖναι δι' αὐτά, πόθεν ἔχεις εἰδέναι;
οὐ γὰρ δὴ αὐτός πω ἀνελήλυθας.

ΕΡΜ. Ἀλλὰ τῷ διδασκάλῳ πιστεύω λέγοντι· ὁ δὲ
πάνυ οἶδεν ἅτε ἀκρότατος ἤδη ὤν.

ΛΥΚ. Ἔλεγε δὲ πρὸς θεῶν ποῖ' ἄττα περὶ αὐτῶν ἢ
τίνα τὴν εὐδαιμονίαν εἶναι τὴν ἐκεῖ; ἦ που τινὰ πλοῦ-
τον καὶ δόξαν καὶ ἡδονὰς ἀνυπερβλήτους;

ΕΡΜ. Εὐφήμει, ὦ ἑταῖρε· οὐδὲν γάρ ἐστι ταῦτα
πρὸς τὸν ἐν τῇ ἀρετῇ βίον.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ τίνα φησὶ τἀγαθά, εἰ μὴ ταῦτα, ἕξειν
πρὸς τὸ τέλος τῆς ἀσκήσεως ἐλθόντας;

ΕΡΜ. Σοφίαν καὶ ἀνδρείαν καὶ τὸ καλὸν αὐτὸ καὶ
τὸ δίκαιον καὶ τὸ πάντα ἐπίστασθαι βεβαίως πεπεισμέ-
νον ᾗ ἕκαστα ἔχει· πλούτους δὲ καὶ δόξας καὶ ἡδονὰς καὶ
ὅσα τοῦ σώματος, ταῦτα πάντα κάτω ἀφεὶς καὶ ἀποδυσά-
μενος ἀνέρχεται, ὥσπερ φασὶ τὸν Ἡρακλέα ἐν τῇ Οἴτῃ κα-
747 τακαυθέντα θεὸν γενέσθαι· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἀποβαλὼν
ὁπόσον ἀνθρώπειον εἶχε παρὰ τῆς μητρὸς καὶ καθαρόν
τε καὶ ἀκήρατον φέρων τὸ θεῖον ἀνέπτατο ἐς τοὺς θεοὺς
διευκρινηθὲν ὑπὸ τοῦ πυρός. καὶ οὗτοι δὴ ὑπὸ φιλοσο-
φίας ὥσπερ ὑπό τινος πυρὸς ἅπαντα ταῦτα περιαιρεθέν-
τες, ἃ τοῖς ἄλλοις θαυμαστὰ εἶναι δοκεῖ οὐκ ὀρθῶς δοξά-
ζουσιν, ἀνελθόντες ἐπὶ τὸ ἄκρον εὐδαιμονοῦσι πλούτου
καὶ δόξης καὶ ἡδονῶν ἀλλ' οὐδὲ μεμνημένοι ἔτι, καταγε-
λῶντες δὲ τῶν οἰομένων ταῦτ' εἶναί τι.

8. ΛΥΚ. Νὴ τὸν Ἡρακλέα, ὦ Ἑρμότιμε, τὸν ἐν Οἴτῃ, 8
ἀνδρεῖα καὶ εὐδαίμονα λέγεις περὶ αὐτῶν. πλὴν ἀλλὰ τόδε

μοι εἰπέ, καὶ κατέρχονταί ποτε ἐκ τῆς ἄκρας, ἢν ἐθελήσωσι, χρησόμενοι τοῖς κάτω ἃ καταλελοίπασιν, ἢ ἀνάγκη ἅπαξ ἀνελθόντας αὐτοῦ μένειν καὶ συνεῖναι τῇ ἀρετῇ πλούτου καὶ δόξης καὶ ἡδονῶν καταγελῶντας;

ΕΡΜ. Οὐ μόνον τοῦτο, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ὃς ἂν ἀποτελεσθῇ πρὸς ἀρετήν, οὔτε ὀργῇ οὔτε φόβῳ οὔτ' ἐπιθυμίαις ὁ τοιοῦτος ἂν δουλεύοι, οὐδὲ λυποῖτο, οὐδὲ ὅλως πάθος ἔτι τοιοῦτον πάθοι ἄν.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν εἴ γέ με δεῖ μηδὲν ὀκνήσαντα εἰπεῖν τἀληθές — ἀλλ' εὐφημεῖν χρή· οἶμαι γάρ, μηδ' ὅσιον εἶναι ἐξετάζειν τὰ ὑπὸ τῶν σοφῶν γιγνόμενα.

ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ἀλλ' εἰπὲ ὅ τι καὶ λέγεις.

ΛΥΚ. Ὁρᾷς, ὦ ἑταῖρε, ὡς ἔγωγε καὶ πάνυ ὀκνῶ.

ΕΡΜ. Ἀλλὰ μὴ ὄκνει, ὦ γενναῖε, πρός γε μόνον ἐμὲ λέγων.

9 9. *ΛΥΚ. Τὰ μὲν τοίνυν ἄλλα, ὦ Ἑρμότιμε, διηγουμένῳ σοι παρειπόμην καὶ ἐπίστευον οὕτως ἔχειν, σοφούς* 748
τε γίγνεσθαι αὐτοὺς καὶ ἀνδρείους καὶ δικαίους καὶ τὰ ἄλλα, καί πως ἐκηλούμην πρὸς τὸν λόγον· ὁπότε δὲ καὶ πλούτου ἔφησθα καταφρονεῖν σφᾶς καὶ δόξης καὶ ἡδονῶν καὶ μήτε ὀργίζεσθαι μήτε λυπεῖσθαι, πάνυ ἐνταῦθα — μόνω γάρ ἐσμεν — ἐπέστην ἀναμνησθεὶς ἃ πρῴην εἶδον ποιοῦντα — βούλει φῶ τίνα; ἢ ἱκανὸν καὶ ἄνευ τοῦ ὀνόματος;

ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ καὶ τοῦτο εἰπέ, ὅστις ἦν.

ΛΥΚ. Διδάσκαλος αὐτὸς οὗτος ὁ σός, ἀνὴρ τά τε ἄλλα αἰδοῦς ἄξιος καὶ γέρων ἤδη ἐς τὸ ὕστατον.

ΕΡΜ. Τί οὖν δὴ ἐποίει;

ΛΥΚ. Τὸν ξένον οἶσθα τὸν Ἡρακλεώτην, ὃς ἐκ πολλοῦ συνεφιλοσόφει αὐτῷ, μαθητὴς ὤν, τὸν ξανθόν, τὸν ἐριστικόν;

ΕΡΜ. Οἶδα ὃν λέγεις· Δίων αὐτῷ τοὔνομα.

ΛΥΚ. Ἐκεῖνον αὐτόν, ἐπεὶ τὸν μισθόν, οἶμαι, μὴ ἀπεδίδου κατὰ καιρόν, ἀπήγαγε παρὰ τὸν ἄρχοντα ἄγχων περιθείς τε αὐτῷ θοἰμάτιον περὶ τὸν τράχηλον [καὶ] ἐβόα καὶ ὠργίζετο, καὶ εἰ μὴ τῶν συνήθων τινὲς ἐν μέσῳ γενό-

749 μενοι ἀφείλοντο τὸν νεανίσκον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, εὖ ἴσθι, [ἐκεῖνος] προσφὺς ἂν ἀπέτραγεν αὐτοῦ τὴν ῥῖνα ὁ γέρων, οὕτως ἠγανάκτει.

10. ΕΡΜ. Πονηρὸς γὰρ ἐκεῖνος ἀεὶ καὶ ἀγνώμων, 10
ὦ Λυκῖνε, περὶ τὰς ἀποδόσεις· ἐπεὶ τούς γε ἄλλους, οἷς δανείζει, πολλοὺς ὄντας, οὐδὲν τοιοῦτό πω διατέθεικεν· ἀποδιδόασι γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους.

ΛΥΚ. Τί δέ, ἂν μὴ ἀποδιδῶσιν, ὦ μακάριε, μέλει τι αὐτῷ καθαρθέντι ἤδη ὑπὸ φιλοσοφίας καὶ μηκέτι τῶν ἐν τῇ Οἴτῃ καταλελειμμένων δεομένῳ;

ΕΡΜ. Οἴει γὰρ ὅτι ἑαυτοῦ χάριν ἐκεῖνος περὶ τὰ τοιαῦτα ἐσπούδακεν; ἀλλ' ἔστιν αὐτῷ παιδία νεογνά, ὧν κήδεται μὴ ἐν ἀπορίᾳ καταβιώσωσι.

ΛΥΚ. Δέον, ὦ Ἑρμότιμε, ἀναγαγεῖν κἀκεῖνα ἐπὶ τὴν ἀρετήν, ὡς συνευδαιμονοῖεν αὐτῷ τοῦ πλούτου καταφρονοῦντες.

11. ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Λυκῖνε, περὶ τούτων 11
διαλέγεσθαί σοι· σπεύδω γὰρ ἤδη ἀκροάσασθαι αὐτοῦ, μὴ καὶ λάθω τελέως ἀπολειφθείς.

750 ΛΥΚ. Θάρρει, ὦγαθέ· τὸ τήμερον γὰρ ἐκεχειρία ἐπήγγελται· ὥστε ἐγὼ ἀφίημί σοι ὅσον ἔτι [τὸ] λοιπὸν τῆς ὁδοῦ.

ΕΡΜ. Πῶς λέγεις;

ΛΥΚ. Ὅτι ἐν τῷ παρόντι οὐκ ἂν ἴδοις αὐτόν, εἴ γε χρὴ πιστεύειν τῷ προγράμματι· πινάκιον γάρ τι ἐκρέματο ὑπὲρ τοῦ πυλῶνος μεγάλοις γράμμασι λέγον, ὅτι τήμερον οὐ συμφιλοσοφεῖ. ἐλέγετο δὲ παρ' Εὐκράτει τῷ πάνυ δειπνήσας χθὲς γενέθλια θυγατρὸς ἑστιῶντι πολλά τε συμφιλοσοφῆσαι ἐν τῷ συμποσίῳ καὶ πρὸς Εὔθύδημον τὸν ἐκ τοῦ Περιπάτου παροξυνθῆναί τι καὶ ἀμφισβητῆσαι αὐτῷ περὶ ὧν ἐκεῖνοι εἰώθασιν ἀντιλέγειν τοῖς ἀπὸ τῆς Στοᾶς· ὑπό τε οὖν τῆς κραυγῆς πονήρως τὴν κεφαλὴν διατεθῆναι καὶ ἱδρῶσαι μάλα πολλὰ ἐς μέσας νύκτας ἀποταθείσης, ὥς φασι, τῆς συνουσίας. ἅμα δὲ καὶ πεπώκει, οἶμαι, πλέον τοῦ ἱκανοῦ, τῶν παρόντων, ὡς εἰκός, φιλοτησίας προπινόντων, καὶ ἐδεδειπνήκει πλέον

ἢ κατὰ γέροντα· ὥστε ἀναστρέψας ἤμεσέ τε, ὡς ἔφασκον, πολλὰ καὶ μόνον ἀριθμῷ παραλαβὼν τὰ κρέα, ὁπόσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι παραδεδώκει, καὶ σημηνάμενος ἐπιμελῶς τὸ ἀπ' ἐκείνου καθεύδει μηδένα ἐσδέχεσθαι παραγγείλας. ταῦτα δὲ Μίδα ἤκουσα τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ 751 διηγουμένου τισὶ τῶν μαθητῶν, οἳ καὶ αὐτοὶ ἀνέστρεφον μάλα πολλοί.

12 12. ΕΡΜ. Ἐκράτησε δὲ πότερος, ὦ Λυκῖνε, ὁ διδάσκαλος ἢ ὁ Εὐθύδημος; εἴ τι καὶ τούτων ἔλεγεν ὁ Μίδας.

ΛΥΚ. Τὰ μὲν πρῶτά φασιν, ὦ Ἑρμότιμε, ἀγχώμαλα σφίσι γενέσθαι, τὸ δὲ τέλος τοῦ νείκους καθ' ὑμᾶς ἐγένετο καὶ παρὰ πολὺ ὁ πρεσβύτης ὑπερέσχε· τὸν γοῦν Εὐθύδημον οὐδ' ἀναιμωτί φασιν ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τραῦμα παμμέγεθες ἔχοντα ἐν τῇ κεφαλῇ· ἐπεὶ γὰρ ἀλαζὼν ἦν καὶ ἐλεγκτικὸς καὶ πείθεσθαι οὐκ ἤθελεν οὐδὲ παρεῖχε ῥᾴδιον αὑτὸν ἐλέγχεσθαι, ὁ διδάσκαλός σου ὁ βέλτιστος ὃν εἶχε σκύφον Νεστόρειόν τινα καταφέρει αὐτοῦ πλησίον κατακειμένου, καὶ οὕτως ἐκράτησεν.

ΕΡΜ. Εὖ γε· οὐ γὰρ ἄλλως ἐχρῆν πρὸς τοὺς μὴ ἐθέλοντας εἴκειν τοῖς κρείττοσιν.

ΛΥΚ. Ταυτὶ μέν, ὦ Ἑρμότιμε, πάνυ εὔλογα. ἢ τί γὰρ παθὼν Εὐθύδημος ἄνδρα γέροντα παρώξυνεν, ἀόργητον καὶ θυμοῦ κρείττονα (†), σκύφον οὕτω βαρὺν ἐν τῇ

13 χειρὶ ἔχοντα; 13. ἀλλὰ — σχολὴν γὰρ ἄγομεν — τί οὐ διηγῇ 752 μοι ἑταίρῳ ὄντι, ὃν τρόπον ὡρμήθης τὸ πρῶτον φιλοσοφεῖν, ὡς καὶ αὐτός, εἰ δυνατὸν ἔτι, συνοδοιποροίην ὑμῖν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀρξάμενος. οὐ γὰρ ἀποκλείσετέ με δηλαδὴ φίλοι ὄντες.

ΕΡΜ. Εἰ γὰρ ἐθελήσειας, ὦ Λυκῖνε· ὄψει γὰρ ἐν βραχεῖ ὅσον διοίσεις τῶν ἄλλων· παῖδας, εὖ ἴσθι, οἰήσῃ ἅπαντας ὡς πρὸς σέ, τοσοῦτον ὑπερφρονήσεις αὐτούς.

ΛΥΚ. Ἱκανόν, εἰ μετὰ εἴκοσιν ἔτη γενοίμην τοιοῦτος οἷος σὺ νῦν.

ΕΡΜ. Ἀμέλει, καὶ αὐτὸς κατὰ σὲ γεγονὼς ἠρξάμην φιλοσοφεῖν τετταρακοντούτης σχεδόν, ὁπόσα, οἶμαι, σὺ νῦν γέγονας.

ΛΥΚ. Τοσαῦτα γάρ, ὦ Ἑρμότιμε· ὥστε τὴν αὐτὴν ἄγε λαβὼν κἀμέ — δίκαιον γάρ — καὶ πρῶτόν γέ μοι τοῦτο εἰπέ. δίδοτε ἀντιλέγειν τοῖς μανθάνουσιν, ἤν τι μὴ ὀρθῶς λέγεσθαι δοκῇ αὐτοῖς, ἢ οὐκ ἐφίετε τοῦτο τοῖς νεωτέροις;

ΕΡΜ. Οὐ πάνυ. σὺ δέ, ἤν τι βούλῃ, ἐρώτα μεταξὺ καὶ ἀντίλεγε· ῥᾷστον γὰρ [ἂν] οὕτω μαθήσῃ.

ΛΥΚ. Εὖ γε, νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὦ Ἑρμότιμε, αὐτόν, οὗ
753 *ἐπώνυμος ὢν τυγχάνεις.* 14. *ἀτὰρ εἰπέ μοι, μία τις ὁδός* 14
ἐστιν ἡ ἐπὶ φιλοσοφίαν ἄγουσα, ἡ τῶν Στωϊκῶν ὑμῶν, ἢ ἀληθῆ ἐγὼ ἤκουον ὡς καὶ ἄλλοι πολλοί τινές εἰσιν;

ΕΡΜ. Μάλα πολλοί, Περιπατητικοὶ καὶ Ἐπικούρειοι καὶ οἱ τὸν Πλάτωνα ἐπιγραφόμενοι, καὶ αὖ Διογένους ἄλλοι τινὲς καὶ Ἀντισθένους ζηλωταὶ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Πυθαγόρου καὶ ἔτι πλείους.

ΛΥΚ. Ἀληθῆ ταῦτα· πολλοὶ γάρ εἰσι. πότερον δή, ὦ Ἑρμότιμε, τὰ αὐτὰ οὗτοι λέγουσιν ἢ διάφορα;

ΕΡΜ. Καὶ πάνυ διάφορα.

ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐ πάντα διάφορά γε· τὸ [δέ] γε ἀληθές, οἶμαι, πάντως που ἓν [αὐτῶν] (†).

ΕΡΜ. Πάνυ μὲν οὖν.

15. *ΛΥΚ. Ἴθι δή, ὦ φιλότης, ἀπόκριναί μοι, τῷ* 15
τότε πιστεύσας, ὁπότε τὸ πρῶτον σὺ ᾔεις φιλοσοφήσων, πολλῶν σοι θυρῶν ἀναπεπταμένων παρεὶς [σὺ] τὰς ἄλλας ἐς τὴν τῶν Στωϊκῶν ἧκες καὶ δι' ἐκείνης ἠξίους ἐπὶ τὴν ἀρετὴν εἰσιέναι, ὡς δὴ μόνης ἀληθοῦς οὔσης καὶ τὴν εὐθεῖαν ἐπιδεικνυούσης, τῶν δ' ἄλλων ἐς τυφλὰ καὶ ἀνέξοδα φερουσῶν; τίνι ταῦτ' ἐτεκμαίρου τότε; καὶ μή μοι τὸν νῦν δὴ τοῦτον σεαυτὸν ἐννόει, τὸν εἴτε ἡμίσοφον εἴτε
754 *σοφὸν ἤδη τὰ βελτίω κρίνειν ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ἡμᾶς δυνάμενον, ἀλλ' οὕτως ἀπόκριναι, ὁποῖος τότε ἦσθα ἰδιώτης καὶ κατὰ τὸν νῦν ἐμέ.*

ΕΡΜ. Οὐ συνίημι ὅ τι σοι τοῦτο βούλεται, ὦ Λυκῖνε.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν οὐ πάνυ ἀγκύλον ἠρόμην· πολλῶν γὰρ ὄντων φιλοσόφων, οἷον Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους καὶ Ἀντισθένους καὶ τῶν ὑμετέρων προγόνων, τοῦ Χρυ-

σίππου καὶ Ζήνωνος καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι εἰσί, τί σὺ πιστεύσας τοὺς μὲν ἄλλους εἴας, ἐξ ἁπάντων δὲ προελόμενος ἅπερ προῄρησαι, ἠξίους κατὰ ταῦτα φιλοσοφεῖν; ἆρα καὶ σὲ ὥσπερ τὸν Χαιρεφῶντα ὁ Πύθιος ἐξέπεμψεν ἐπὶ τὰ Στωϊκῶν, ἀρίστους αὐτοὺς ἐξ ἁπάντων προσειπών; ἔθος γὰρ αὐτῷ ἄλλον ἐπ' ἄλλο εἶδος φιλοσοφίας προτρέπειν τὴν ἁρμόττουσαν, οἶμαι, ἑκάστῳ εἰδότι.

ΕΡΜ. Ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ Λυκῖνε, οὐδὲ ἠρόμην περί γε τούτων τὸν θεόν.

ΛΥΚ. Πότερον οὐκ ἄξιον θείας συμβουλίας ἡγούμενος αὐτὸ ἢ ἱκανὸς ᾤου αὐτὸς εἶναι ἑλέσθαι τὸ βέλτιον κατὰ σαυτὸν ἄνευ τοῦ θεοῦ;

ΕΡΜ. Ὤιμην γάρ.

16 16. ΛΥΚ. Οὐκοῦν καὶ ἡμᾶς διδάσκοις ἂν τοῦτο πρῶτον, ὅπως διαγνωστέον ἡμῖν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, τίς ἡ ἀρίστη φιλοσοφία ἐστὶ καὶ ἡ ἀληθεύουσα, καὶ ἥν ἄν τις ἕλοιτο παρεὶς τὰς ἄλλας.

ΕΡΜ. Ἐγώ σοι φράσω· ἑώρων τοὺς πλείστους ἐπ' αὐτὴν ὁρμῶντας, ὥστε εἴκαζον ἀμείνω εἶναι αὐτήν.

ΛΥΚ. Πόσῳ τινὶ πλείους τῶν Ἐπικουρείων ἢ Πλα- 755
τωνικῶν ἢ Περιπατητικῶν; ἠρίθμησας γὰρ αὐτοὺς δηλαδὴ καθάπερ ἐν ταῖς χειροτονίαις.

ΕΡΜ. Ἀλλ' οὐκ ἠρίθμησα ἔγωγε, εἴκαζον δέ.

ΛΥΚ. Ὡς οὐκ ἐθέλεις διδάξαι με, ἀλλ' ἐξαπατᾷς, ὃς περὶ τῶν τοιούτων εἰκασμῷ φῂς καὶ πλήθει κρῖναι ἀποκρυπτόμενος λέγειν πρός με τἀληθές.

ΕΡΜ. Οὐ μόνον τοῦτο, ὦ Λυκῖνε, ἀλλὰ καὶ ἤκουον ἁπάντων λεγόντων, ὡς οἱ μὲν Ἐπικούρειοι γλυκύθυμοι καὶ φιλήδονοί εἰσιν, οἱ Περιπατητικοὶ δὲ φιλόπλουτοι καὶ ἐριστικοί τινες, οἱ Πλατωνικοὶ δὲ τετύφωνται καὶ φιλόδοξοί εἰσι, περὶ δὲ τῶν Στωϊκῶν πολλοὶ ἔφασκον, ὅτι ἀνδρώδεις καὶ πάντα γιγνώσκουσι, καὶ ὅτι ὁ ταύτην ἰὼν τὴν ὁδὸν μόνος βασιλεύς, μόνος πλούσιος, μόνος σοφὸς καὶ συνόλως ἅπαντα.

17 17. ΛΥΚ. Ἔλεγον δὲ ταῦτα πρός σε ἄλλοι δηλαδὴ περὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ δὴ ἐκείνοις ἂν αὐτοῖς ἐπίστευσας ἐπαινοῦσι τὰ αὑτῶν.

ΕΡΜ. *Οὐδαμῶς, ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἔλεγον.*

ΛΥΚ. *Οἱ μὲν δὴ ἀντίδοξοι οὐκ ἔλεγον, ὡς τὸ εἰκός.* [*οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τὰ ἄλλα φιλοσοφοῦντες.*]

ΕΡΜ. *Οὐ γάρ.*

ΛΥΚ. *Οἱ δ' ἄρα ἰδιῶται ταῦτα ἔλεγον.*

ΕΡΜ. *Καὶ μάλα.*

ΛΥΚ. *Ὁρᾷς, ὅπως αὖθις ἐξαπατᾷς με καὶ οὐ λέγεις*
756 *τἀληθές, ἀλλ' οἴει Μαργίτῃ διαλέγεσθαί τινι, ὡς πιστεῦσαι ὅτι Ἑρμότιμος, ἀνὴρ συνετός, ἔτη τότε γεγονὼς τετταράκοντα, περὶ φιλοσοφίας καὶ φιλοσόφων ἀνδρῶν τοῖς ἰδιώταις ἐπίστευε καὶ κατὰ τὰ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν τῶν κρειττόνων. οὐ γὰρ ἄξιον πιστεῦσαι σοι τοιαῦτα λέγοντι.*

18. *ΕΡΜ.* *Ἀλλ' οἶσθα, ὦ Λυκῖνε, οὐχὶ τοῖς ἄλλοις* 18
μόνον ἐπίστευον, ἀλλὰ καὶ ἐμαυτῷ· ἑώρων γὰρ αὐτοὺς κοσμίως βαδίζοντας, ἀναβεβλημένους εὐσταλῶς, φροντίζοντας ἀεί, ἀρρενωπούς, ἐν χρῷ κουρίας τοὺς πλείστους, οὐδὲν ἁβρὸν οὐδ' αὖ πάνυ ἐς τὸ ἀδιάφορον ὑπερεκπῖπτον, ὡς ἔμπληκτον εἶναι καὶ κυνικὸν ἀτεχνῶς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέσου καταστήματος, ὃ δὴ ἄριστον ἅπαντες εἶναί φασιν.

ΛΥΚ. *Ἆρ' οὖν κἀκεῖνα εἶδες ποιοῦντας αὐτούς, ἃ μικρὸν ἔμπροσθεν ἔλεγον αὐτὸς ἑωρακέναι τὸν σὸν διδάσκαλον, ὦ Ἑρμότιμε, πράττοντα; οἷον δανείζοντας καὶ ἀπαιτοῦντας πικρῶς καὶ φιλονείκως πάνυ ἐρίζοντας ἐν ταῖς ξυνουσίαις καὶ τὰ ἄλλα ὅσα ἐπιδείκνυνται; ἢ τούτων ὀλίγον σοι μέλει, ἄχρι ἂν εὐσταλὴς ᾖ ἡ ἀναβολὴ καὶ*
757 *ὁ πώγων βαθὺς καὶ ἐν χρῷ ἡ κουρά; καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἄρα ἔχωμεν τουτονὶ κανόνα καὶ στάθμην ἀκριβῆ τῶν τοιούτων, ὡς Ἑρμότιμός φησι, καὶ χρὴ ἀπὸ σχημάτων καὶ βαδισμάτων καὶ κουρᾶς διαγιγνώσκειν τοὺς ἀρίστους, ὃς δ' ἂν μὴ ἔχῃ ταῦτα μηδὲ σκυθρωπὸς ᾖ καὶ φροντιστικὸς τὸ*
πρόσωπον, ἀποδοκιμαστέος καὶ ἀποβλητέος; 19. *ἀλλ' ὅρα* 19
μὴ καὶ ταῦτα, ὦ Ἑρμότιμε, παίζεις πρός με πειρώμενος εἰ ἐξαπατώμενος συνίημι.

ΕΡΜ. *Διὰ τί τοῦτ' ἔφησθα;*

ΛΥΚ. Ὅτι, ὠγαθέ, ἀνδριάντων ταύτην ἐξέτασιν λέγεις τὴν ἀπὸ τῶν σχημάτων· παρὰ πολὺ γοῦν ἐκεῖνοι εὐσχημονέστεροι καὶ τὰς ἀναβολὰς κοσμιώτεροι, Φειδίου τινὸς ἢ Ἀλκαμένους ἢ Μύρωνος πρὸς τὸ εὐμορφότατον εἰκάσαντος. εἰ δὲ καὶ ὅτι μάλιστα χρὴ τεκμαίρεσθαι τοῖς τοιούτοις, τί ἂν πάθοι τις, εἰ τυφλὸς ὢν ἐπιθυμοίη φιλοσοφεῖν; τῷ διαγνοίη ἂν τὸν τὴν ἀμείνω [προ]αίρεσιν προῃρημένον οὔτε σχῆμα οὔτε βάδισμα ὁρᾶν δυνάμενος;

ΕΡΜ. Ἀλλ' ἔμοιγε οὐ πρὸς τυφλοὺς ὁ λόγος, ὦ Λυ- 758
κῖνε, οὐδέ μοι μέλει τῶν τοιούτων.

ΛΥΚ. Ἐχρῆν μέν, ὦ χρηστέ, κοινόν τι τὸ γνώρισμα εἶναι τῶν οὕτω μεγάλων καὶ ἅπασι χρησίμων. πλὴν εἰ δοκεῖ, οἱ μὲν ἔξω ἡμῖν φιλοσοφίας μετέστωσαν οἱ τυφλοί, ἐπείπερ μηδὲ ὁρῶσι — καίτοι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς τοιούτοις μάλιστα φιλοσοφεῖν, ὡς μὴ πάνυ ἄχθοιντο ἐπὶ τῇ συμφορᾷ —, οἱ δὲ δὴ βλέποντες, κἂν πάνυ ὀξυδερκεῖς ὦσι, τί ἂν δύναιντο συνιδεῖν τῶν τῆς ψυχῆς ἀπό γε τῆς
20 ἔξωθεν ταύτης περιβολῆς; 20. ὃ δὲ βούλομαι εἰπεῖν, τοιόνδε ἐστίν. οὐχὶ τῷ τῆς γνώμης τῶν ἀνδρῶν ἔρωτι προσῄεις αὐτοῖς καὶ ἠξίους ἀμείνων γίγνεσθαι ἐς τὰ τῆς γνώμης;

ΕΡΜ. Καὶ μάλα.

ΛΥΚ. Πῶς οὖν οἷόν τέ σοι ἦν ἀφ' ὧν ἔφησθα ἐκείνων τῶν γνωρισμάτων διορᾶν τὸν ὀρθῶς φιλοσοφοῦντα ἢ μή; οὐ γὰρ φιλεῖ τὰ τοιαῦτα οὕτω διαφαίνεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ἀπόρρητα καὶ ἐν ἀφανεῖ κείμενα, λόγοις καὶ συνουσίαις ἀναδεικνύμενα καὶ ἔργοις τοῖς ὁμοίοις ὀψὲ μόλις. ὁ γοῦν Μῶμος, ἀκήκοας, οἶμαι, ἅτινα ᾐτιάσατο τοῦ Ἡφαίστου, εἰ δὲ μή, ἀλλὰ νῦν ἄκουε· φησὶ γὰρ ὁ μῦθος ἐρίσαι Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα καὶ Ἥφαιστον εὐτεχνίας 759
πέρι, καὶ τὸν μὲν Ποσειδῶ ταῦρον ἀναπλάσαι, τὴν Ἀθηνᾶν δὲ οἰκίαν ἐπινοῆσαι, ὁ Ἥφαιστος δὲ ἄνθρωπον ἄρα συνεστήσατο, καὶ ἐπείπερ ἐπὶ τὸν Μῶμον ἧκον, ὅνπερ δικαστὴν προείλοντο, θεασάμενος ἐκεῖνος ἑκάστου τὸ ἔργον, τῶν μὲν ἄλλων ἅτινα ᾐτιάσατο περιττὸν ἂν εἴη λέγειν, ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου δὲ τοῦτο ἐμέμψατο καὶ τὸν ἀρ-

χιτέκτονα ἐπέπληξε τὸν Ἥφαιστον, διότι μὴ καὶ θυρίδας
ἐποίησεν αὐτῷ κατὰ τὸ στέρνον, ὡς ἀναπετασθεισῶν γνώ-
ριμα γίγνεσθαι ἅπασιν ἃ βούλεται καὶ ἐπινοεῖ καὶ εἰ
ψεύδεται ἢ ἀληθεύει. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἅτε ἀμβλυώττων
οὕτω περὶ τῶν ἀνθρώπων διενοεῖτο, σὺ δὲ ὑπὲρ τὸν
Λυγκέα ἡμῖν δέδορκας καὶ ὁρᾷς τὰ ἔνδον, ὡς ἔοικε, διὰ
τοῦ στέρνου καὶ ἀνέῳκταί σοι τὰ πάντα, ὡς εἰδέναι μὴ
μόνον ἃ βούλεται καὶ ἃ γιγνώσκει ἕκαστος, ἀλλὰ καὶ πό-
τερος ἀμείνων ἢ χείρων.

21. ΕΡΜ. Παίζεις, ὦ Λυκῖνε. ἐγὼ δὲ κατὰ θεὸν εἱ- 21
λόμην, καὶ οὐ μεταμέλει μοι τῆς αἱρέσεως· ἱκανὸν δὲ τοῦτο
πρὸς γοῦν ἐμέ.

760 ΛΥΚ. Ὅμως οὐκ ἂν εἴποις, ὦ ἑταῖρε, καὶ πρὸς ἐμέ,
ἀλλὰ περιόψει με παραπολόμενον ἐν τῷ πολλῷ συρφετῷ;

ΕΡΜ. Οὐδὲν γάρ σοι ἀρέσκει ὧν ἂν εἴπω.

ΛΥΚ. Οὐκ, ὦγαθέ, ἀλλ' οὐδὲν ἐθέλεις εἰπεῖν ὁποῖον
ἄν μοι ἀρέσειεν. ἐπεὶ δ' οὖν σὺ ἑκὼν ἀποκρύπτῃ καὶ
φθονεῖς ἡμῖν, ὡς μὴ ἐξ ἴσου γενοίμεθά σοι φιλοσοφή-
σαντες, ἐγὼ πειράσομαι, ὅπως ἄν οἷός τε ὦ, κατ' ἐμαυτὸν
ἐξευρεῖν τὴν ἀκριβῆ περὶ τούτων κρίσιν καὶ τὴν ἀσφα-
λεστάτην αἵρεσιν. ἄκουε δὲ καὶ σύ, εἰ βούλει.

ΕΡΜ. Ἀλλὰ βούλομαι, ὦ Λυκῖνε· ἴσως γάρ τι γνώ-
ριμον ἐρεῖς.

ΛΥΚ. Σκόπει δὴ καὶ μὴ καταγελάσῃς, εἰ παντάπα-
σιν ἰδιωτικῶς ἀναζητῶ αὐτό· ἀνάγκη γὰρ οὕτως, ἐπεὶ σὺ
μὴ ἐθέλεις σαφέστερον εἰπεῖν εἰδὼς ἄμεινον. 22. ἔστω 22
δή μοι ἡ μὲν ἀρετὴ τοιόνδε τι, οἷον πόλις τις εὐδαίμονας
ἔχουσα τοὺς ἐμπολιτευομένους — ὡς φαίη ἂν ὁ διδάσκα-
λος ὁ σὸς ἐκεῖθέν ποθεν ἀφιγμένος — σοφοὺς ἐς τὸ ἀκρό-
τατον, ἀνδρείους ἅπαντας, δικαίους, σώφρονας, ὀλίγον
θεῶν ἀποδέοντας· οἷα δὲ πολλὰ γίγνεται παρ' ἡμῖν, ἁρ-
παζόντων καὶ βιαζομένων καὶ πλεονεκτούντων, τούτων
οὐδὲν ἂν ἴδοις, φασίν, ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει τολμώμενον,
ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ ξυμπολιτεύονται, μάλ' εἰκότως·
761 ἃ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, οἶμαι, τὰς στάσεις καὶ φι-
λονεικίας ἐγείρει καὶ ὧν ἕνεκα ἐπιβουλεύουσιν ἀλλήλοις,

ταῦτα πάντα ἐκποδών ἐστιν ἐκείνοις. οὐ γὰρ οὔτε χρυσίον ἔτι οὔτε ἡδονὰς οὔτε δόξας ὁρῶσιν, ὡς διαφέρεσθαι περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ πάλαι τῆς πόλεως ἐξεληλάκασιν αὐτὰ οὐκ ἀναγκαῖα ἡγησάμενοι ξυμπολιτεύεσθαι. ὥστε γαληνόν τινα καὶ πανευδαίμονα βίον βιοῦσι ξὺν εὐνομίᾳ καὶ ἰσότητι καὶ ἐλευθερίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς.

23 23. ΕΡΜ. Τί οὖν, ὦ Λυκῖνε; οὐκ ἄξιον ἅπαντας ἐπιθυμεῖν πολίτας γίγνεσθαι τῆς τοιαύτης πόλεως μήτε κάματον ὑπολογιζομένους τὸν ἐν τῇ ὁδῷ μήτε πρὸς τὸ μῆκος τοῦ χρόνου ἀπαγορεύοντας, εἰ μέλλουσιν ἀφικόμενοι ἐγγραφήσεσθαι καὶ αὐτοὶ καὶ μεθέξειν τῆς πολιτείας;

ΛΥΚ. Νὴ Δί', ὦ Ἑρμότιμε, πάντων μάλιστα ἐπὶ τοῦτο σπουδαστέον, τῶν δ' ἄλλων ἀμελητέον, καὶ μήτε πατρίδος τῆς ἐνταῦθα ἐπιλαμβανομένης πολὺν ποιεῖσθαι λόγον μήτε παίδων ἢ γονέων, ὅτῳ εἰσίν, ἐπικατεχόντων καὶ κλαυθμυριζομένων ἐπικλᾶσθαι, ἀλλὰ μάλιστα μὲν κἀκείνους παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν αὐτὴν ὁδόν, εἰ δὲ μὴ ἐθέλοιεν ἢ μὴ δύναιντο, ἀποσεισάμενον αὐτοὺς χωρεῖν εὐθὺ τῆς πανευδαίμονος ἐκείνης πόλεως καὶ αὐτὸ ἀπορρίψαντα τὸ ἱμάτιον, εἰ τούτου ἐπειλημμένοι κατερύκοιεν, ἐσσύμε- 762
νον ἐκεῖσε· οὐ γὰρ δέος μή σέ τις ἀποκλείσῃ καὶ γυμνὸν
24 [ἐκεῖσε] ἥκοντα. 24. ἤδη γάρ ποτε καὶ ἄλλοτε πρεσβύτου ἀνδρὸς ἤκουσα διεξιόντος, ὅπως τὰ ἐκεῖ πράγματα ἔχοι, καί με προὔτρεπεν ἕπεσθαί οἱ πρὸς τὴν πόλιν· ἡγήσεσθαι γὰρ αὐτὸς καὶ ἐλθόντα ἐγγράψειν καὶ φυλέτην ποιήσεσθαι καὶ φρατρίας μεταδώσειν τῆς αὐτοῦ, ὡς μετὰ πάντων εὐδαιμονοίην· „ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην“ ὑπ' ἀνοίας καὶ νεότητος τότε, πρὸ πεντεκαίδεκα σχεδὸν ἐτῶν· ἴσως γὰρ ἂν αὐτὰ ἤδη ἀμφὶ τὰ προάστεια καὶ πρὸς ταῖς πύλαις ἦν [ἄν]. ἔλεγε δ' οὖν περὶ τῆς πόλεως, εἴ γε μέμνημαι, ἄλλα τε πολλὰ καὶ δὴ καὶ τάδε, ὡς ξύμπαντες μὲν ἐπήλυδες καὶ ξένοι εἶεν, αὐθιγενὴς δὲ οὐδὲ εἷς, ἀλλὰ καὶ βαρβάρους ἐμπολιτεύεσθαι πολλοὺς καὶ δούλους καὶ ἀμόρφους καὶ μικροὺς καὶ πένητας, καὶ ὅλως μετέχειν τῆς πόλεως 763
τὸν βουλόμενον· τὸν γὰρ δὴ νόμον αὐτοῖς οὐκ ἀπὸ τι-

μημάτων ποιεῖσθαι τὴν ἐγγραφὴν οὐδ' ἀπὸ σχημάτων ἢ μεγέθους ἢ κάλλους οὐδ' ἀπὸ γένους οὐδὲ λαμπρῶν ἐκ προγόνων, ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐδὲ νομίζεσθαι παρ' αὐτοῖς, ἀποχρῆν δ' ἑκάστῳ πρὸς τὸ πολίτην γενέσθαι σύνεσιν καὶ ἐπιθυμίαν τῶν καλῶν καὶ πόνον καὶ τὸ λιπαρὲς καὶ τὸ μὴ ἐνδοῦναι μηδὲ μαλακισθῆναι πολλοῖς τοῖς δυσχερέσι κατὰ τὴν ὁδὸν ἐντυγχάνοντα, ὡς ὅστις ἂν ταῦτα ἐπιδείξηται καὶ διεξέλθῃ πορευόμενος ἄχρι πρὸς τὴν πόλιν, αὐτίκα μάλα πολίτην ὄντα τοῦτον, ὅστις ἂν ᾖ, καὶ ἰσότιμον ἅπασι· τὸ δὲ χείρων ἢ κρείττων ἢ εὐπατρίδης ἢ ἀγεννὴς ἢ δοῦλος ἢ ἐλεύθερος οὐδὲ ὅλως εἶναι ἢ λέγεσθαι ἐν τῇ πόλει.

25. *ΕΡΜ.* Ὁρᾷς, ὦ Λυκῖνε, ὡς οὐ μάτην οὐδὲ περὶ 25
764 μικρῶν κάμνω πολίτης ἐπιθυμῶν γενέσθαι καὶ αὐτὸς οὕτω καλῆς καὶ εὐδαίμονος πόλεως;

ΛΥΚ. Καὶ γὰρ αὐτός, ὦ Ἑρμότιμε, τῶν αὐτῶν σοι ἐρῶ καὶ οὐκ ἔστιν ὅ τι ἂν μοι πρὸ τούτων εὐξαίμην γενέσθαι. εἰ μὲν οὖν πλησίον ἦν ἡ πόλις καὶ φανερὰ ἰδεῖν ἅπασι, πάλαι ἄν, εὖ ἴσθι, μηδὲν ἐνδοιάσας αὐτὸς ᾔειν εἰς αὐτὴν καὶ ἐνεπολιτευόμην ἂν ἐκ πολλοῦ, ἐπεὶ δέ, ὡς ὑμεῖς φατε, σύ τε καὶ Ἡσίοδος ὁ ῥαψῳδός, πάνυ πόρρω ἀπῴκισται, ἀνάγκη ζητεῖν ὁδόν τε τὴν ἄγουσαν ἐπ' αὐτὴν καὶ ἡγεμόνα τὸν ἄριστον. ἢ οὐκ οἴει σὺ χρῆναι οὕτω ποιεῖν;

ΕΡΜ. Καὶ πῶς ἂν ἄλλως ἔλθοι τις;

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ὅσον μὲν ἐπὶ τῷ ὑπισχνεῖσθαι καὶ φάσκειν εἰδέναι πολλὴ ἀφθονία τῶν ἡγησομένων· πολλοὶ γὰρ ἕτοιμοι παρεστᾶσιν, αὐτόχθονες ἐκεῖθεν ἕκαστος εἶναι λέγοντες. ὁδός γε μὴν οὐ μία καὶ ἡ αὐτὴ φαίνεται, ἀλλὰ πολλαὶ καὶ διάφοροι καὶ οὐδὲν ἀλλήλαις ὅμοιαι· ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ ἑσπέρια, ἡ δὲ ἐπὶ τὴν ἕω φέρειν ἔοικεν, ἡ δέ τις ἐπὶ τὰς ἄρκτους, καὶ ἄλλη εὐθὺ τῆς μεσημβρίας,
765 καὶ ἡ μὲν διὰ λειμώνων καὶ φυτῶν καὶ σκιᾶς εὔυδρος καὶ ἡδεῖα οὐδὲν ἀντίτυπον ἢ δύσβατον ἔχουσα, ἡ δὲ πετρώδης καὶ τραχεῖα πολὺν ἥλιον καὶ δίψος καὶ κάματον προφαίνουσα· καὶ ὅμως αὗται πᾶσαι πρὸς τὴν πόλιν ἄγειν λέ-

26 *γονται μίαν οὖσαν ἐς τὰ ἐναντιώτατα τελευτῶσαι.* 26. *ἔνθα δή μοι καὶ ἡ πᾶσα ἀπορία ἐστίν· ἐφ' ἣν γὰρ ἂν ἔλθω αὐτῶν, ἀνὴρ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀτραποῦ ἑκάστης ἐφεστὼς [ἐν τῇ εἰσόδῳ] μάλα τις ἀξιόπιστος ὀρέγει τε τὴν χεῖρα καὶ προτρέπει κατὰ τὴν αὑτοῦ ἀπιέναι, λέγων ἕκαστος αὐτῶν μόνος τὴν εὐθεῖαν εἰδέναι, τοὺς δ' ἄλλους πλανᾶσθαι μήτ' αὐτοὺς ταύτην (†) ἐληλυθότας μήτε ἄλλοις ἡγήσασθαι δυναμένοις ἀκολουθήσαντας. καὶ ἂν ἐπὶ τὸν πλησίον ἀφίκωμαι, κἀκεῖνος τὰ ὅμοια ὑπισχνεῖται περὶ τῆς αὑτοῦ ὁδοῦ καὶ τοὺς ἄλλους κακίζει, καὶ ὁ παρ' αὐτὸν ὁμοίως καὶ ἑξῆς ἅπαντες. τό τε τοίνυν πλῆθος τῶν ὁδῶν καὶ τὸ ἀνόμοιον αὐτῶν οὐ μετρίως ταράττει με καὶ ἀπορεῖν ποιεῖ, καὶ* 766
μάλιστα οἱ ἡγεμόνες ὑπερδιατεινόμενοι καὶ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι ἐπαινοῦντες· οὐ γὰρ οἶδα ἥντινα τραπόμενος ἢ τῷ μᾶλλον αὐτῶν ἀκολουθήσας ἀφικοίμην ἂν πρὸς τὴν πόλιν.

27 27. *ΕΡΜ. Ἀλλ' ἐγώ σε ἀπολύσω τῆς ἀπορίας· τοῖς γὰρ προωδοιπορηκόσιν, ὦ Λυκῖνε, πιστεύσας οὐκ ἂν σφαλείης.*

ΛΥΚ. Τίσι λέγεις; τοῖς κατὰ ποίαν ὁδὸν ἐλθοῦσιν, ἢ τίνι τῶν ἡγεμόνων ἀκολουθήσασιν; αὖθις γὰρ ἡμῖν τὸ αὐτὸ ἄπορον ἐν ἄλλῃ μορφῇ ἀναφαίνεται ἀπὸ τῶν ἀτραπῶν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας μετεληλυθός.

ΕΡΜ. Πῶς τοῦτο φής;

ΛΥΚ. Ὅτι ὁ μὲν τὴν Πλάτωνος τραπόμενος καὶ συνοδοιπορήσας μετ' αὐτοῦ, ἐκείνην ἐπαινέσεται δῆλον ὅτι, ὁ δὲ τὴν Ἐπικούρου, ἐκείνην, καὶ ἄλλος ἄλλην, σὺ δὲ τὴν ὑμετέραν. ἢ πῶς γάρ, ὦ Ἑρμότιμε; οὐχ οὕτως;

ΕΡΜ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΛΥΚ. Οὐ τοίνυν ἀπέλυσάς με τῆς ἀπορίας, ἀλλ' ἔτι ὁμοίως ἀγνοῶ τῷ μᾶλλον χρὴ πιστεῦσαι τῶν ὁδοιπόρων· ὁρῶ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν καὶ αὐτὸν τὸν ἡγεμόνα μιᾶς πεπειραμένον καὶ ἐκείνην ἐπαινοῦντα καὶ λέγοντα, ὡς αὕτη μόνη ἄγει ἐπὶ τὴν πόλιν. οὐ μέντοι ἔχω εἰδέναι εἰ ἀληθῆ φησιν· ἀλλ' ὅτι μὲν ἀφῖκται πρός τι τέλος καὶ εἶδέ τινα πόλιν, δώσω αὐτῷ ἴσως, εἰ δὲ ἐκείνην εἶδεν, ἣν ἐχρῆν, ἐν 767

ἣ ἐπιθυμοῦμεν ἐγώ τε καὶ σὺ πολιτεύσασθαι, ἢ δέον ἐς
Κόρινθον ἐλθεῖν, ὁ δ' ἐς Βαβυλῶνα ἀφικόμενος οἴεται
Κόρινθον ἑωρακέναι, ἄδηλον ἐμοὶ γοῦν ἔτι· οὐ γὰρ πάν-
τως ὁ τινὰ πόλιν ἰδὼν Κόρινθον εἶδεν, εἴ γε οὐ μόνη
πόλις ἐστὶν ἡ Κόρινθος. ὃ δὲ δὴ μάλιστα εἰς ἀπορίαν
με καθίστησιν, ἐκεῖνό ἐστι, τὸ εἰδέναι ὅτι πᾶσα ἀνάγκη
μίαν εἶναι τὴν ἀληθῆ ὁδόν· καὶ γὰρ ἡ Κόρινθος μία ἐστίν,
αἱ δ' ἄλλαι πανταχόσε μᾶλλον ἢ ἐς Κόρινθον ἄγουσιν,
εἰ μή τις οὕτω σφόδρα παραπαίει ὡς οἴεσθαι καὶ τὴν
εἰς Ὑπερβορέους καὶ τὴν εἰς Ἰνδοὺς ἄγουσαν ἐς Κόρινθον
στέλλειν.

ΕΡΜ. Καὶ πῶς οἷόν τε, ὦ Λυκῖνε; ἄλλη γὰρ ἀλλα-
χόσε ἄγει.

28. ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ καλὲ Ἑρμότιμε, οὐ μικρᾶς δεῖ 28
βουλῆς ἐπὶ τὴν αἵρεσιν τῶν ὁδῶν τε καὶ ἡγεμόνων, οὐδὲ
τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου [ποιήσομεν], ἔνθα ἂν ἡμᾶς οἱ
πόδες φέρωσιν, ἐκεῖσε ἄπιμεν· ἐπεὶ λήσομεν οὕτως ἀντὶ
τῆς ἐς Κόρινθον ἀγούσης τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ἢ Βάκτρων
ἀπιόντες. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνο καλῶς ἔχει, τῇ τύχῃ ἐπι-
τρέπειν [ὡς τάχα ἂν τὴν ἀρίστην ἑλομένῃ], εἰ καὶ ἄνευ
ἐξετάσεως ὁρμήσαιμεν ἐπὶ μίαν τῶν ὁδῶν ἡντιναοῦν· δυ-
768 νατὸν μὲν γὰρ καὶ τοῦτο γενέσθαι, καὶ ἴσως ποτὲ ἐγέ-
νετο [καὶ] ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ· ἡμᾶς δέ γε περὶ τῶν οὕτω
μεγάλων οὐκ οἶμαι δεῖν παραβόλως ἀναρριπτεῖν οὐδ' ἐς
στενὸν κομιδῇ κατακλείειν τὴν ἐλπίδα ἐπὶ ῥιπός, ὡς ἡ
παροιμία φησί, τὸν Αἰγαῖον ἢ τὸν Ἰόνιον διαπλεῦσαι θέ-
λοντας, ὅτε οὐδ' αἰτιασαίμεθ' ἂν εὐλόγως τὴν τύχην, εἰ
τοξεύουσα καὶ ἀκοντίζουσα μὴ πάντως ἔτυχε τἀληθοῦς
ἑνὸς ὄντος ἐν μυρίοις τοῖς ψεύδεσιν, [ὅπερ οὐδὲ τῷ Ὁμη-
ρικῷ τοξότῃ ὑπῆρξεν, ὃς δέον τὴν πελειάδα κατατοξεῦ-
σαι, ὁ δὲ τὴν μήρινθον ἐνέτεμεν, ὁ Τεῦκρος, οἶμαι.] ἀλλὰ
παρὰ πολὺ ἐκεῖνο εὐλογώτερον τῶν πολλῶν ἄλλο τι (†)
τρωθήσεσθαι καί περιπεσεῖσθαι τῷ τοξεύματι ἐλπίζειν,
769 ἢ πάντως ἐκεῖνο τὸ ἓν [ἐξ ἁπάντων]. ὁ δὲ κίνδυνος ὅτι
οὐ μικρός, εἰ ἀντὶ τῆς ἐπ' εὐθὺ ἀγούσης ἐς τῶν πεπλανη-
μένων μίαν ἀγνοοῦντες ἐμπέσοιμεν, ἐλπίζοντες ἄμεινον

*αἱρήσεσθαι τὴν τύχην ὑπὲρ ἡμῶν, εἰκάζειν σ' οἶμαι (†)· οὐδὲ
γὰρ ἀναστρέψαι ἔτι καὶ ἀνασωθῆναι ὀπίσω ῥᾴδιον, ἢν
ἅπαξ ἐπιδῷ τις αὑτὸν τῇ πνεούσῃ τὰ ἀπόγεια λυσάμενος,
ἀλλ' ἀνάγκη ἐν τῷ πελάγει διαφέρεσθαι ναυτιῶντα ὡς τὸ
πολὺ καὶ δεδιότα καὶ καρηβαροῦντα ὑπὸ τοῦ σάλου, δέον
ἐξ ἀρχῆς, πρὶν ἐκπλεῦσαι, ἀναβάντα ἐπὶ σκοπήν τινα σκέ-
ψασθαι εἰ ἐπίφορόν ἐστι καὶ οὔριον τὸ πνεῦμα τοῖς Κοριν-
θόνδε διαπλεῦσαι ἐθέλουσι, καὶ νὴ Δία κυβερνήτην ἕνα* 770
*τὸν ἄριστον ἐκλέξασθαι καὶ ναῦν εὐπαγῆ, οἵαν διαρκέσαι
πρὸς τηλικοῦτον τὸν κλύδωνα.*

29 29. *ΕΡΜ. Οὕτω γε ἄμεινον, ὦ Λυκῖνε, παρὰ πολύ.
πλὴν οἶδά γε ὅτι ἅπαντας ἐν κύκλῳ περιελθὼν οὐκ ἄλ-
λους ἂν εὕροις οὔτε ἡγεμόνας ἀμείνους οὔτε κυβερνήτας
ἐμπειροτέρους τῶν Στωϊκῶν, καὶ ἢν ἐθελήσῃς γε ἀφικέ-
σθαι ποτὲ ἐς τὴν Κόρινθον, ἐκείνοις ἕψῃ κατὰ τὰ Χρυ-
σίππου καὶ Ζήνωνος ἴχνη προϊών· ἄλλως δὲ ἀδύνατον.*

*ΛΥΚ. Ὁρᾷς τοῦτο ὡς κοινόν, ὦ Ἑρμότιμε, εἴρη-
κας; εἴποι γὰρ ἂν ταὐτὸ καὶ ὁ τῷ Πλάτωνι ξυνοδοιπορῶν
καὶ ὁ Ἐπικούρῳ ἑπόμενος καὶ οἱ ἄλλοι, μὴ ἂν ἐλθεῖν με ἐς
τὴν Κόρινθον, εἰ μὴ μεθ' ἑαυτοῦ, ἕκαστος. ὥστε ἢ πᾶσι
πιστεύειν χρή, ὅπερ γελοιότατον, ἢ ἀπιστεῖν ὁμοίως· μακρῷ
γοῦν ἀσφαλέστερον τοῦτο, ἄχρι ἂν εὕρωμεν τὸν τἀλη-*
30 *θῆ ἀληθῶς ὑπισχνούμενον (†).* 30. *ἐπεὶ φέρε, εἰ καθάπερ
νῦν ἔχω, ἀγνοῶν ἔτι ὅστις ἐξ ἁπάντων ἐστὶν ὁ ἀληθεύων,
ἑλοίμην τὰ ὑμέτερα σοὶ πιστεύσας, ἀνδρὶ φίλῳ, ἀτὰρ μόνα
γε τὰ τῶν Στωϊκῶν εἰδότι καὶ μίαν ὁδὸν ὁδοιπορήσαντι ταύ-
την, ἔπειτα θεῶν τις ἀναβιῶναι ποιήσειε Πλάτωνα καὶ Πυ-
θαγόραν καὶ Ἀριστοτέλην καὶ τοὺς ἄλλους, οἱ δὲ περιστάν-
τες ἐρωτῷέν με ἢ καὶ νὴ Δί' ἐς δικαστήριον ἀγαγόντες
ὕβρεως ἕκαστος δικάζοιντο λέγοντες, Ὦ βέλτιστε Λυκῖνε, τί
παθὼν ἢ τίνι ποτὲ πιστεύσας Χρύσιππον καὶ Ζήνωνα προ-* 771
*ετίμησας ἡμῶν, πρεσβυτέρων ὄντων παρὰ πολύ, χθὲς καὶ
πρῴην γενομένους, μήτε λόγου μεταδοὺς ἡμῖν μήτε πειρα-
θεὶς ὅλως ὧν φαμέν; εἰ ταῦτα λέγοιεν, τί ἂν ἀποκρι-
ναίμην αὐτοῖς; ἢ ἐξαρκέσει μοι, ἂν εἴπω ὅτι Ἑρμοτίμῳ
ἐπείσθην φίλῳ ἀνδρί; ἀλλὰ φαῖεν ἄν, οἶδ' ὅτι, Ἡμεῖς, ὦ*

Λυκῖνε, οὐκ ἴσμεν τὸν Ἑρμότιμον τοῦτον ὅστις ποτέ ἐστιν, οὐδὲ ἐκεῖνος ἡμᾶς· ὥστε οὐκ ἐχρῆν ἀπόντων καταγιγνώσκειν οὐδὲ ἐρήμην ἡμῶν καταδιαιτᾶν ἀνδρὶ πιστεύσαντα μίαν ὁδὸν ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ οὐδὲ ταύτην ἴσως ἀκριβῶς κατανοήσαντι. οἱ δέ γε νομοθέται, ὦ Λυκῖνε, οὐχ οὕτω προστάττουσι τοῖς δικασταῖς ποιεῖν, οὐδὲ τοῦ ἑτέρου μὲν ἀκούειν, τὸν δὲ ἕτερον οὐκ ἐᾶν λέγειν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἃ οἴεται ξυμφέρειν, ἀλλ' ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ὡς ῥᾷον ἀντεξετάζοντες τοὺς λόγους εὑρίσκοιεν τἀληθῆ τε καὶ ψευδῆ, καὶ ἤν γε μὴ οὕτω ποιῶσιν, ἐφιέναι δίδωσιν ὁ νόμος εἰς ἕτερον δικαστήριον. 31. τοιαῦτα ἄττα εἰκὸς 31
ἐρεῖν αὐτούς. ἢ τάχ' ἄν τις αὐτῶν καὶ προσέροιτό με, Εἰπέ μοι, λέγων, ὦ Λυκῖνε, εἴ τις Αἰθίοψ μηδεπώποτε ἄλλους ἀνθρώπους ἰδών, οἷοι ἡμεῖς ἐσμεν, διὰ τὸ μη ἀποδεδημηκέναι τὸ παράπαν, ἔν τινι συλλόγῳ τῶν Αἰθιό-
772 πων διισχυρίζοιτο καὶ λέγοι μηδαμόθι τῆς γῆς ἀνθρώπους εἶναι λευκοὺς ἢ ξανθοὺς μηδὲ ἄλλο τι ἢ μέλανας, ἆρα πιστεύοιτ' ἂν ὑπ' αὐτῶν; ἢ εἴποι τις ἂν πρὸς αὐτὸν τῶν πρεσβυτέρων Αἰθιόπων, Σὺ δὲ δὴ πόθεν ταῦτα, ὦ θρασύτατε, οἶσθα; οὐ γὰρ ἀπεδήμησας παρ' ἡμῶν οὐδαμόσε οὐδὲ νὴ Δία τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις εἶδες ὁποῖά ἐστι. φαίην ἂν ἔγωγε δίκαια ἐρωτῆσαι τὸν πρεσβύτην; ἢ πῶς, ὦ Ἑρμότιμε, συμβουλεύεις;

ΕΡΜ. Οὕτω· δικαιότατα γὰρ ἐπιπλῆξαι δοκεῖ μοι.

ΛΥΚ. Καὶ γὰρ ἔμοιγε, ὦ Ἑρμότιμε. ἀλλὰ τὸ μετὰ τοῦτο οὐκέτ' οἶδα εἰ ὁμοίως καὶ σοὶ δόξει· ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ τοῦτο πάνυ δοκεῖ.

32. ΕΡΜ. Τὸ ποῖον; 32

ΛΥΚ. Ἐπάξει δηλαδὴ ὁ ἀνὴρ καὶ φήσει πρός με ὧδέ πως· ἀνάλογον τοίνυν κείσθω τις ἡμῖν, ὦ Λυκῖνε, τὰ Στωϊκῶν μόνα εἰδώς, καθάπερ ὁ σὸς φίλος οὗτος ὁ Ἑρμότιμος, ἀποδημήσας δὲ μηδεπώποτε μήτε ἐς Πλάτωνος μήτε παρὰ τὸν Ἐπίκουρον μήτε ὅλως παρ' ἄλλον τινά. εἰ τοίνυν λέγοι μηδὲν οὕτω καλὸν εἶναι μηδ' ἀληθὲς παρὰ
773 τοῖς πολλοῖς, οἷα τὰ τῆς Στοᾶς ἐστι καὶ ἃ ἐκείνη φησίν, οὐκ ἂν εὐλόγως θρασὺς εἶναι δόξειεν [ἂν] σοι περὶ πάν-

των ἀποφαινόμενος, ἓν εἰδὼς καὶ ταῦτα οὐδεπώποτε ἐξ Αἰθιοπίας τὸν ἕτερον πόδα προελθών; τί βούλει ἀποκρίνωμαι αὐτῷ;

ΕΡΜ. Τὸ ἀληθέστατον ἐκεῖνο δηλαδή, ὅτι ἡμεῖς τὰ μὲν Στωϊκῶν καὶ πάνυ ἐκμανθάνομεν ὡς ἂν κατὰ ταῦτα φιλοσοφεῖν ἀξιοῦντες, οὐκ ἀγνοοῦμεν δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων λεγόμενα· ὁ γὰρ διδάσκαλος κἀκεῖνα μεταξὺ [καὶ] διέξεισι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀνατρέπει γε αὐτὰ προσθεὶς αὐτός.

33 33. ΛΥΚ. Ἦ νομίζεις ἐνταῦθα σιωπήσεσθαι ἡμῖν τοὺς ἀμφὶ τὸν Πλάτωνα καὶ Πυθαγόραν καὶ Ἐπίκουρον καὶ τοὺς ἄλλους, οὐχὶ δὲ ἀναγελάσαντας ἂν εἰπεῖν πρὸς ἐμέ, Οἷα ποιεῖ, ὦ Λυκῖνε, ὁ ἑταῖρός σου ὁ Ἑρμότιμος; ἀξιοῖ τοῖς ἀντιδίκοις περὶ ἡμῶν πιστεύειν καὶ οἴεται τοιαῦτα εἶναι τὰ ἡμέτερα, ὁποῖα ἂν ἐκεῖνοι φῶσιν ἢ οὐκ εἰδότες ἢ κρυπτόμενοι τἀληθές; οὐκοῦν ἥν τινα [καὶ] τῶν ἀθλητῶν ἴδῃ ἀσκούμενον πρὸ τοῦ ἀγῶνος, λακτίζοντα ἐς τὸν ἀέρα ἢ πὺξ κενὴν πληγήν τινα καταφέροντα, ὡς τὸν 774 ἀνταγωνιστὴν δῆθεν παίοντα, εὐθὺς ἀνακηρύξει αὐτὸν ἀγωνοθέτης ὢν ὡς ἄμαχόν τινα, ἢ ἐκεῖνα μὲν οἰήσεται ῥᾴδια εἶναι καὶ ἀσφαλῆ τὰ νεανιεύματα, οὐδενὸς ἀνταιρομένου αὐτῷ, τὴν δὲ νίκην τηνικαῦτα κρίνεσθαι, ὁπόταν καταγωνίσηται τὸν ἀντίπαλον αὐτὸν καὶ κρατήσῃ, ὁ δ' ἀπαγορεύσῃ, ἄλλως δὲ οὔ; μὴ τοίνυν μηδὲ Ἑρμότιμος ἀφ' ὧν ἂν οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ σκιαμαχῶσι πρὸς ἡμᾶς ἀπόντας, οἰέσθω κρατεῖν αὐτοὺς ἢ τὰ ἡμέτερα τοιαῦτα εἶναι ὡς ἀνατρέπεσθαι ῥᾳδίως· ἐπεὶ τὸ τοιοῦτον ὅμοιον ἂν εἴη τοῖς τῶν παιδίων οἰκοδομήμασιν, ἃ κατασκευάσαντες ἐκεῖνοι ἀσθενῆ εὐθὺς ἀνατρέπουσιν, ἢ καὶ νὴ Δία τοῖς τοξεύειν μελετῶσιν, οἳ κάρφη τινὰ συνδήσαντες, ἔπειτα ἐπὶ κοντοῦ πήξαντες οὐ πόρρω προθέμενοι στοχάζονται ἀφιέντες, καὶ ἢν τύχωσί ποτε καὶ διαπείρωσι τὰ κάρφη, ἀνέκραγον εὐθὺς ὥς τι μέγα ποιήσαντες, εἰ διεξελήλυθεν αὐτοῖς τὸ βέλος διὰ τῶν φρυγάνων. ἀλλ' οὐ Πέρσαι γε οὕτω ποιοῦσιν οὐδὲ Σκυθῶν ὅσοι τοξόται, ἀλλὰ πρῶτον μὲν αὐτοὶ κινούμενοι ἀφ' ἵππων ὡς τὸ πολὺ τοξεύουσιν, ἔπειτα δὲ καὶ τὰ τοξευόμενα κινεῖσθαι ἀξιοῦσιν, οὐχ ἑστῶτα οὐδὲ

775 περιμένοντα τὸ βέλος, ἔστ᾽ ἂν ἐμπέσῃ, ἀλλὰ διαδιδράσκοντα ὡς ἔνι μάλιστα· θηρία γέ τοι ὡς τὸ πολὺ κατατοξεύουσι, καὶ ὀρνίθων ἔνιοι τυγχάνουσιν. ἢν δέ ποτε καὶ ἐπὶ σκοποῦ δέῃ πειραθῆναι τοῦ τόνου τῆς πληγῆς, ξύλον ἀντίτυπον ἢ ἀσπίδα ὠμοβοΐνην προθέμενοι διελαύνουσι, καὶ οὕτω πιστεύουσι, κἂν δι᾽ ὅπλων σφίσι χωρῆσαι τοὺς οἰστούς. εἰπὲ τοίνυν, ὦ Λυκῖνε, παρ᾽ ἡμῶν Ἑρμοτίμῳ ὅτι οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ φρύγανα προθέμενοι κατατοξεύουσιν, εἶτά φασιν ἀνδρῶν ὡπλισμένων κεκρατηκέναι, καὶ εἰκόνας ἡμῶν γραψάμενοι πυκτεύουσι πρὸς ἐκείνας, καὶ κρατήσαντες, ὡς τὸ εἰκός, ἡμῶν κρατεῖν οἴονται. ἀλλὰ φαίημεν ἂν ἕκαστος πρὸς αὐτοὺς τὰ τοῦ Ἀχιλλέως ἐκεῖνα, ἅ φησι περὶ τοῦ Ἕκτορος ὅτι

οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον.

ταῦτα μὲν οἱ ξύμπαντες ἐν τῷ μέρει ἕκαστος. 34. ὁ Πλά- 34
των δ᾽ ἄν μοι δοκεῖ καὶ διηγήσασθαί τι τῶν ἐκ Σικελίας ὡς ἂν εἰδὼς τὰ ἐκεῖ πλεῖστα· τῷ γὰρ Συρακουσίῳ Γέλωνί φασι δυσῶδες εἶναι τὸ στόμα καὶ τοῦτο ἐπὶ πολὺ διαλαθεῖν αὐτόν, οὐδενὸς τολμῶντος ἐλέγχειν τύραννον ἄνδρα,
776 μέχρι δή τινα γυναῖκα ξένην συνενεχθεῖσαν αὐτῷ τολμῆσαι [καὶ] εἰπεῖν ὅπως ἔχοι· τὸν δὲ παρὰ τὴν γυναῖκα ἐλθόντα τὴν ἑαυτοῦ ὀργίζεσθαι ὅτι οὐκ ἐμήνυσε πρὸς αὐτὸν εἰδυῖα μάλιστα τὴν δυσωδίαν, τὴν δὲ παραιτεῖσθαι συγγνώμην ἔχειν αὐτῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ μὴ πεπειρᾶσθαι ἄλλου ἀνδρὸς μηδὲ ὁμιλῆσαι πλησίον οἰηθῆναι ἅπασι τοῖς ἀνδράσι τοιοῦτό τι ἀποπνεῖν τοῦ στόματος. καὶ ὁ Ἑρμότιμος τοιγαροῦν ἅτε μόνοις τοῖς Στωϊκοῖς ξυνών, φαίη ἂν ὁ Πλάτων, εἰκότως ἀγνοεῖ ὁποῖα τῶν ἄλλων τὰ στόματά ἐστιν. ὅμοια δ᾽ ἂν καὶ Χρύσιππος εἴποι ἢ ἔτι πλείω τούτων, εἴπερ λιπὼν αὐτὸν ἄκριτον ἐπὶ τὰ Πλάτωνος ὁρμήσαιμι πιστεύσας τινὶ τῶν μόνῳ Πλάτωνι ὡμιληκότων. ἑνί τε λόγῳ ξυνελὼν φημι, ἄχρι ἂν ἄδηλον ᾖ τίς ἡ ἀληθής ἐστι προαίρεσις ἐν φιλοσοφίᾳ, μηδεμίαν αἱρεῖσθαι· ὕβρις γὰρ ἐς τὰς ἄλλας τὸ τοιοῦτον.

35. ΕΡΜ. Ὦ Λυκῖνε, πρὸς τῆς Ἑστίας, Πλάτωνα 35
μὲν καὶ Ἀριστοτέλην καὶ Ἐπίκουρον καὶ τοὺς ἄλλους ἀτρε-

*μεῖν ἐάσωμεν· οὐ γὰρ κατ' ἐμὲ ἀνταγωνίζεσθαι αὐτοῖς· νὼ
δέ, ἐγώ τε καὶ σύ, ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐξετάσωμεν, εἰ τοι-
οῦτόν ἐστι τὸ φιλοσοφίας πρᾶγμα, οἷον ἐγώ φημι αὐτὸ
εἶναι. Αἰθίοπας δέ γε ἢ τὴν Γέλωνος γυναῖκα τί ἔδει* 777
καλεῖν ἐκ Συρακουσῶν ἐπὶ τὸν λόγον;

*ΛΥΚ. Ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἀπίτωσαν ἐκποδών, εἴ σοι
δοκοῦσι περιττοὶ εἶναι πρὸς τὸν λόγον· σὺ δὲ λέγε ἤδη·
θαυμαστὸν γάρ τι ἐρεῖν ἔοικας.*

*ΕΡΜ. Δοκεῖ μοι, ὦ Λυκῖνε, καὶ πάνυ δυνατὸν εἶ-
ναι μόνα τὰ τῶν Στωϊκῶν ἐκμαθόντα εἰδέναι τἀληθὲς
ἀπὸ τούτων, κἂν μὴ τὰ τῶν ἄλλων ἐπεξέλθῃ τις ἐκμαν-
θάνων ἕκαστα. οὑτωσὶ δὲ σκόπει· ἤν τις λέγῃ πρὸς σὲ
μόνον τοῦτο, ὡς αἱ δύο δυάδες τὸν τέτταρα ἀριθμὸν
ἀποτελοῦσιν, ἆρα δεήσει περιιόντα σε πυνθάνεσθαι τῶν
ἄλλων, ὅσοι ἀριθμητικοί, μή τις ἄρα εἴη πέντε ἢ ἑπτὰ
λέγων αὐτὰς εἶναι; ἢ αὐτίκα εἰδείης ἂν ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀλη-
θῆ λέγει;*

ΛΥΚ. Αὐτίκα, ὦ Ἑρμότιμε.

*ΕΡΜ. Τί ποτ' οὖν ἀδύνατον εἶναί σοι δοκεῖ, ἐντυγ-
χάνοντά τινα μόνοις τοῖς Στωϊκοῖς λέγουσι τἀληθῆ πεί-
θεσθαί τε αὐτοῖς καὶ μηκέτι δεῖσθαι τῶν ἄλλων εἰδότα
ὡς οὐκ ἄν ποτε τὰ τέτταρα πέντε γένοιτο, οὐδ' ἂν μυ-
ρίοι Πλάτωνες ἢ Πυθαγόραι λέγωσιν;*

36 36. *ΛΥΚ. Οὐδὲν πρὸς ἔπος, ὦ Ἑρμότιμε· τὰ γὰρ
ὁμολογούμενα τοῖς ἀμφισβητουμένοις εἰκάζεις, πάμπολυ* 778
*αὐτῶν διαφέροντα. ἢ τί ἂν φαίης; ἔστιν ᾧτινι ἐντετύ-
χηκας λέγοντι τὰς δύο δυάδας συντεθείσας τὸν ἑπτὰ ἢ
ἕνδεκα ἀριθμὸν ἀποτελεῖν;*

*ΕΡΜ. Οὐκ ἔγωγε· ἢ μαίνοιτ' ἂν ὁ μὴ τέτταρα ξυμ-
βαίνειν λέγων.*

*ΛΥΚ. Τί δέ; ἐντετύχηκας πώποτε — καὶ πρὸς Χα-
ρίτων πειρῶ ἀληθεύειν — Στωϊκῷ τινι καὶ Ἐπικουρείῳ
μὴ διαφερομένοις περὶ ἀρχῆς ἢ τέλους;*

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς.

*ΛΥΚ. Ὅρα τοίνυν μή πώς με παραλογίζῃ, ὦ γεν-
ναῖε, καὶ ταῦτα φίλον ὄντα· ζητούντων γὰρ ἡμῶν οἵτι-*

νες ἀληθεύουσιν ἐν φιλοσοφίᾳ, σὺ τοῦτο προαρπάσας ἔδωκας φέρων τοῖς Στωϊκοῖς λέγων ὡς οὗτοί εἰσιν οἱ τὰ δὶς δύο τέτταρα τιθέντες, ὅπερ ἄδηλον εἰ οὕτως ἔχει· φαῖεν γὰρ ἂν οἱ Ἐπικούρειοι ἢ Πλατωνικοί, σφᾶς μὲν
779 οὕτω ξυντιθέναι, ἡμᾶς δὲ πέντε ἢ ἑπτὰ λέγειν αὐτά. ἢ οἱ δοκοῦσί σοι τοῦτο ποιεῖν, ὁπόταν ὑμεῖς μὲν μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν ἡγῆσθε εἶναι, οἱ Ἐπικούρειοι δὲ τὸ ἡδύ; καὶ ὅταν ὑμεῖς λέγητε σώματα εἶναι ἅπαντα, ὁ Πλάτων δὲ νομίζῃ καὶ ἀσώματόν τι ἐν τοῖς οὖσιν εἶναι; ἀλλ' ὅπερ ἔφην, πλεονεκτικῶς πάνυ αὐτὸ τὸ ἀμφισβητούμενον συλλαβὼν ὡς ἀναμφιλόγως ἴδιον τῶν Στωϊκῶν δίδως αὐτοῖς ἔχειν, καίτοι ἀντιλαμβανομένων τῶν ἄλλων καὶ λεγόντων αὐτῶν τοῦτο εἶναι, ἔνθα δὴ κρίσεως μάλιστα, οἶμαι, δεῖ. ἂν μὲν οὖν πρόδηλον γένηται τοῦτο, ὡς Στωϊκῶν ἐστι μόνων τὰ δὶς δύο τέτταρα ἡγεῖσθαι, ὥρα σιωπᾶν τοῖς ἄλλοις· ἄχρι δ' ἂν αὐτοῦ τούτου πέρι διαμάχωνται, πάντων ὁμοίως ἀκουστέον ἢ εἰδέναι ὅτι πρὸς χάριν δικάζειν δόξομεν.

780 37. ΕΡΜ. Οὔ μοι δοκεῖς, ὦ Λυκῖνε, ξυνιέναι πῶς 37
βούλομαι εἰπεῖν.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν σαφέστερον χρὴ λέγειν εἰ ἑτεροῖόν τι, ἀλλὰ μὴ τοῦτο φής.

ΕΡΜ. Εἴσῃ αὐτίκα οἷόν τι λέγω. θῶμεν γάρ τινας δύο εἰσεληλυθέναι ἐς τὸ Ἀσκληπιεῖον ἢ ἐς τοῦ Διονύσου τὸ ἱερόν, εἶτα μέντοι φιάλην τινὰ τῶν ἱερῶν ἀπολωλέναι. δεήσει δή που ἀμφοτέρους ἐρευνηθῆναι αὐτούς, ὁπότερος ὑπὸ κόλπου ἔχει τὴν φιάλην.

ΛΥΚ. Καὶ μάλα.

ΕΡΜ. Ἔχει δὲ πάντως ὁ ἕτερος.

ΛΥΚ. Πῶς γὰρ οὔ, εἴ γε ἀπόλωλεν;

ΕΡΜ. Οὐκοῦν ἂν παρὰ τῷ προτέρῳ εὕρῃς αὐτήν, οὐκέτι τὸν ἕτερον ἀποδύσεις· πρόδηλον γὰρ ὡς οὐκ ἔχει.

ΛΥΚ. Πρόδηλον γάρ.

ΕΡΜ. Καὶ εἴ γε μὴ εὕροιμεν ἐν τῷ τοῦ προτέρου κόλπῳ, ὁ ἕτερος πάντως ἔχει, καὶ οὐδὲν ἐρεύνης οὐδὲ οὕτως δεῖ.

ΛΥΚ. Ἔχει γάρ.

ΕΡΜ. Καὶ ἡμεῖς τοίνυν εἰ εὕροιμεν ἤδη παρὰ τοῖς
Στωϊκοῖς τὴν φιάλην, οὐκέτι ἐρευνᾶν τοὺς ἄλλους ἀξιώ-
σομεν ἔχοντες ὃ πάλαι ἐζητοῦμεν. ἢ τίνος γὰρ ἂν ἕνεκα
ἔτι κάμνοιμεν;

38 38. ΛΥΚ. Οὐδενός, εἴ γε εὕροιτε καὶ εὑρόντες ἔχοιτε
εἰδέναι ὡς ἐκεῖνο ἦν τὸ ἀπολωλός, ἢ ὅλως γνώριμον ὑμῖν
εἴη τὸ ἀνάθημα. νῦν δέ, ὦ ἑταῖρε, πρῶτον μὲν οὐ δύο
εἰσὶν οἱ παρελθόντες ἐς τὸν νεών, ὡς ἀναγκαῖον εἶναι τὸν
ἕτερον αὐτοῖν τὰ φώρια ἔχειν, ἀλλὰ μάλα πολλοί τινες,
εἶτα καὶ τὸ ἀπολόμενον αὐτὸ ἄδηλον ὅ τι ποτέ ἐστιν, εἴτε
φιάλη τις ἢ σκύφος ἢ στέφανος· ὅσοι γοῦν ἱερεῖς, ἄλλος
ἄλλο εἶναι λέγουσι καὶ οὐδὲ περὶ τῆς ὕλης αὐτῆς ὁμολο- 131
γοῦσιν, ἀλλ᾽ οἱ μὲν χαλκοῦ, οἱ δὲ ἀργύρου, οἱ δὲ χρυσοῦ,
οἱ δὲ κασσιτέρου εἶναι αὐτὸ φάσκουσιν. ἀνάγκη τοίνυν
ἅπαντας ἀποδῦσαι τοὺς εἰσελθόντας, εἰ βούλει εὑρεῖν τὸ
ἀπολωλός· καὶ γὰρ ἂν παρὰ τῷ πρώτῳ εὐθὺς εὕρῃς φιά-
λην χρυσῆν, ἔτι καὶ τοὺς ἄλλους σοι ἀποδυτέον.

ΕΡΜ. Διὰ τί, ὦ Λυκῖνε;

ΛΥΚ. Ὅτι ἄδηλον εἰ φιάλη ἦν τὸ ἀπολόμενον. εἰ δὲ
καὶ τοῦτο ὑπὸ πάντων ὁμολογηθείη, ἀλλ᾽ οὔτοι γε χρυσῆν
ἅπαντές φασιν εἶναι τὴν φιάλην· εἰ δὲ καὶ μάλιστα γνώ-
ριμον γένοιτο ὡς φιάλη ἀπόλοιτο χρυσῆ, καὶ σὺ παρὰ τῷ
πρώτῳ εὕροις φιάλην χρυσῆν, οὐδὲ οὕτω παύσῃ διερευ-
νώμενος τοὺς ἄλλους· οὐ γὰρ δῆλόν που εἰ αὐτὴ ἦν ἡ τοῦ
θεοῦ. ἢ οὐκ οἴει πολλὰς φιάλας εἶναι χρυσᾶς;

ΕΡΜ. Ἔγωγε.

ΛΥΚ. Δεήσει δὴ ἐπὶ πάντας ἰέναι ἐρευνῶντα καὶ
τὰ παρ᾽ ἑκάστῳ εὑρεθέντα πάντα ἐς μέσον καταθέντα
εἰκάζειν ὅ τι ποτὲ αὐτῶν πρέποι ἂν θεῖον κτῆμα οἴεσθαι.
39 39. καὶ γὰρ αὖ τὸ τὴν πολλὴν ἀπορίαν παρεχόμενον τοῦ-
τό ἐστιν, ὅτι ἕκαστος τῶν ἀποδυθησομένων ἔχει τι πάν-
τως, ὁ μὲν σκύφον, ὁ δὲ φιάλην, ὁ δὲ στέφανον, καὶ ὁ
μὲν ἐκ χαλκοῦ, ὁ δὲ ἐκ χρυσοῦ, ὁ δὲ ἀργύρου· εἰ δὲ ὃ
ἔχει, τοῦτο [τὸ] ἱερόν ἐστιν, οὐδέπω δῆλον. πᾶσα τοίνυν
ἀνάγκη ἀπορεῖν ὅντινα ἱερόσυλον εἴπῃς, ὅπου γε καὶ εἰ
πάντες τὰ ὅμοια εἶχον, ἄδηλον καὶ οὕτως ὅστις ἦν ὁ τὰ

782 τοῦ θεοῦ ὑφῃρημένος· ἔστι γὰρ καὶ ἰδιωτικὰ ἔχειν. τὸ δ' αἴτιον τῆς ἀγνοίας ἕν ἐστιν, οἶμαι, τὸ ἀνεπίγραφον εἶναι τὴν ἀπολομένην φιάλην — θῶμεν γὰρ φιάλην ἀπολωλέναι — ὡς εἴ γε ἐπεγέγραπτο τοῦ θεοῦ τὸ ὄνομα ἢ τοῦ ἀναθέντος, ἧττον ἂν ἐκάμνομεν καὶ εὑρόντες τὴν ἐπιγεγραμμένην ἐπεπαύμεθ' ἂν ἀποδύοντες καὶ ἐνοχλοῦντες τοὺς ἄλλους. οἶμαι δέ σε, ὦ Ἑρμότιμε, καὶ ἀγῶνας ἤδη γυμνικοὺς ἑωρακέναι πολλάκις.

ΕΡΜ. Καὶ ὀρθῶς οἴει· πολλάκις γὰρ καὶ πολλαχόθι.

ΛΥΚ. Ἦ οὖν ποτε καὶ παρὰ τοὺς ἀθλοθέτας αὐτοὺς ἐκαθέζου;

ΕΡΜ. Νὴ Δία, ἔναγχος Ὀλυμπίασιν ἐπὶ τὰ λαιὰ τῶν Ἑλλανοδικῶν, Εὐανδρίδου τοῦ Ἠλείου θέαν μοι προκαταλαβόντος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις· ἐπεθύμουν γὰρ ἐγγύθεν ἅπαντα ὁρᾶν τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλανοδίκαις γιγνόμενα.

ΛΥΚ. Οἶσθα οὖν καὶ τοῦτο, πῶς κληροῦσιν ὅντινα ᾧτινι χρὴ παλαίειν ἢ παγκρατιάζειν;

ΕΡΜ. Οἶδα γάρ.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἄμεινον σὺ ἂν εἴποις ὡς ἐγγύθεν ἰδών.

40. ΕΡΜ. Τὸ μὲν παλαιὸν ἐπὶ Ἡρακλέους ἀγωνοθετοῦντος φύλλα δάφνης — 40

ΛΥΚ. Μή μοι τὰ πάλαι, ὦ Ἑρμότιμε, ἃ δὲ εἶδες ἔναγχος, ἐκεῖνα λέγε.

ΕΡΜ. Κάλπις ἀργυρᾶ πρόκειται ἱερὰ τοῦ θεοῦ· ἐς ταύτην ἐμβάλλονται κλῆροι μικροί, ὅσον δὴ κυαμιαῖοι τὸ
783 μέγεθος, ἐπιγεγραμμένοι. ἐγγράφεται δὲ ἐς δύο μὲν ἄλφα ἐν ἑκατέρῳ, ἐς δύο δὲ τὸ βῆτα, καὶ ἐς ἄλλους δύο τὸ γάμμα καὶ ἑξῆς κατὰ τὸ αὐτό, ἢν πλείους οἱ ἀθληταὶ ὦσι, δύο ἀεὶ κλῆροι τὸ αὐτὸ γράμμα ἔχουσι. προσελθὼν δὴ τῶν ἀθλητῶν ἕκαστος προσευξάμενος τῷ Διὶ καθεὶς τὴν χεῖρα ἐς τὴν κάλπιν ἀνασπᾷ τῶν κλήρων ἕνα καὶ μετ' ἐκεῖνον ἕτερος, καὶ παρεστὼς μαστιγοφόρος ἑκάστῳ ἀνέχει αὐτοῦ τὴν χεῖρα οὐ παρέχων ἀναγνῶναι ὅ τι τὸ γράμμα ἐστὶν ὃ ἀνέσπακεν. ἁπάντων δὲ ἤδη ἐχόντων ὁ ἀλυτάρχης, οἶμαι, ἢ τῶν Ἑλλανοδικῶν αὐτῶν εἷς — οὐκέτι

γὰρ τοῦτο μέμνημαι — περιιὼν ἐπισκοπεῖ τοὺς κλήρους ἐν κύκλῳ ἑστώτων καὶ οὕτω τὸν μὲν τὸ ἄλφα ἔχοντα τῷ τὸ ἕτερον ἄλφα ἀνεσπακότι παλαίειν ἢ παγκρατιάζειν συνάπτει, τὸν δὲ τὸ βῆτα τῷ τὸ βῆτα ὁμοίως καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁμογράμμους κατὰ ταὐτό· οὕτω μὲν γάρ, ἢν ἄρτιοι ὦσιν οἱ ἀγωνισταί, οἷον ὀκτὼ ἢ τέτταρες ἢ δώδεκα· ἢν δὲ περιττοί, πέντε ἑπτὰ ἐννέα, γράμμα τι περιττὸν ἑνὶ κλήρῳ ἐγγραφὲν συμβάλλεται αὐτοῖς, ἀντίγραφον ἄλλο οὐκ ἔχον. ὃς δ' ἂν τοῦτο ἀνασπάσῃ, ἐφεδρεύει περιμένων, ἔστ' ἂν ἐκεῖνοι ἀγωνίσωνται· οὐ γὰρ ἔχει [τὸ] ἀντίγραμμα· καὶ ἔστι τοῦτο οὐ μικρά τις εὐτυχία τοῦ ἀθλη- 784
τοῦ, τὸ μέλλειν ἀκμῆτα τοῖς κεκμηκόσι συμπεσεῖσθαι.

41 41. *ΛΥΚ. Ἔχ' ἀτρέμα· τούτου γὰρ ἐδεόμην μάλιστα. οὐκοῦν ἐννέα ὄντες ἀνεσπάκασιν ἅπαντες καὶ ἔχουσι τοὺς κλήρους. περιιὼν δὴ — βούλομαι γάρ σε Ἑλλανοδίκην ἀντὶ θεατοῦ ποιῆσαι — ἐπισκοπεῖς τὰ γράμματα, καὶ οὐ πρότερον, οἶμαι, μάθοις ἂν ὅστις ὁ ἔφεδρός ἐστιν, ἢν μὴ ἐπὶ πάντας ἔλθῃς καὶ συζεύξῃς αὐτούς.*

ΕΡΜ. Πῶς, ὦ Λυκῖνε, τοῦτο φής;

ΛΥΚ. Ἀδύνατόν ἐστιν εὐθὺς εὑρεῖν τὸ γράμμα ἐκεῖνο τὸ δηλοῦν τὸν ἔφεδρον, ἢ τὸ μὲν γράμμα ἴσως ἂν εὕροις, οὐ μὴν εἴσῃ γε εἰ ἐκεῖνό ἐστιν· οὐ γὰρ προείρηται ὅτι τὸ Κ ἢ τὸ Μ ἢ τὸ Ι ἐστὶ τὸ χειροτονοῦν τὸν ἔφεδρον· ἀλλ' ἐπειδὰν τῷ Α ἐντύχῃς, ζητεῖς τὸν τὸ ἕτερον Α ἔχοντα καὶ εὑρὼν ἐκείνους μὲν ἤδη συνέζευξας, ἐντυχὼν δὲ αὖθις τῷ βῆτα τὸ ἕτερον βῆτα ὅπου ἐστὶ ζητεῖς, τὸ ἀντίπαλον τῷ εὑρεθέντι, καὶ ἐπὶ πάντων ὁμοίως, ἄχρι ἂν ἐκεῖνός σοι περιλειφθῇ ὁ τὸ μόνον γράμμα ἔχων τὸ ἀνανταγώνιστον.

42 42. *ΕΡΜ. Τί δ' εἰ ἐκείνῳ πρώτῳ ἢ δευτέρῳ ἐντύχοις, τί ποιήσεις;*

ΛΥΚ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ σὺ ὁ Ἑλλανοδίκης ἐθέλω εἰδέναι ὅ τι καὶ πράξεις· πότερον αὐτίκα ἐρεῖς ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ἔφεδρος, ἢ δεήσει ἐπὶ πάντας ἐν κύκλῳ ἐλθόντα ἰδεῖν εἴ που αὐτῷ γράμμα ὅμοιόν ἐστιν; ὡς εἴ γε μὴ τοὺς πάντων κλήρους ἴδοις, οὐκ ἂν μάθοις τὸν ἔφεδρον.

ΕΡΜ. Καὶ μήν, ὦ Λυκῖνε, ῥᾳδίως ἂν μάθοιμι· ἐπὶ
785 γοῦν τῶν ἐννέα ἢν τὸ Ε εὕρω πρῶτον ἢ δεύτερον, οἶδα ὅτι ἔφεδρος ὁ τοῦτο ἔχων ἐστί.

ΛΥΚ. Πῶς, ὦ Ἑρμότιμε;

ΕΡΜ. Οὕτως· τὸ Α δύο αὐτῶν ἔχουσι καὶ τὸ Β ὁμοίως δύο, τῶν λοιπῶν δὲ τεττάρων ὄντων οἱ μὲν τὸ Γ, οἱ δὲ τὸ Δ πάντως ἀνεσπάκασι καὶ ἀνήλωται ἤδη ἐς τοὺς ἀθλητὰς ὀκτὼ ὄντας τὰ τέτταρα γράμματα. δῆλον οὖν ὅτι μόνον ἂν οὕτω περιττὸν εἴη τὸ ἑξῆς γράμμα τὸ Ε, καὶ ὁ τοῦτο ἀνεσπακὼς ἔφεδρός ἐστι.

ΛΥΚ. Πότερον ἐπαινέσω σε, ὦ Ἑρμότιμε, τῆς συνέσεως, ἢ θέλεις ἀντείπω τά γ' ἐμοὶ δοκοῦντα, ὁποῖα ἂν ᾖ;

ΕΡΜ. Νὴ Δία· διαπορῶ μέντοι ὅ τι ἂν εὔλογον ἀντειπεῖν ἔχοις τὸ τοιοῦτον.

43. *ΛΥΚ.* Σὺ μὲν γὰρ ὡς ἑξῆς πάντων γραφομένων 43
[τῶν] γραμμάτων εἴρηκας, οἷον πρώτου τοῦ Α, δευτέρου δὲ τοῦ Β [καὶ] κατὰ τὴν τάξιν, ἄχρι ἂν εἰς ἓν αὐτῶν τελευτήσῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀθλητῶν· καὶ δίδωμί σοι Ὀλυμπίασιν οὕτω γίγνεσθαι. τί δέ, εἰ ἐξελόντες ἀτάκτως πέντε γράμματα ἐξ ἁπάντων, τὸ Χ καὶ τὸ Σ καὶ τὸ Ζ καὶ τὸ Κ καὶ τὸ Θ, τὰ μὲν ἄλλα τέτταρα διπλᾶ ἐπὶ τῶν κλήρων τῶν ὀκτὼ γράφοιμεν, τὸ δὲ Ζ μόνον ἐπὶ τοῦ ἐνάτου, ὃ δὴ καὶ δηλοῦν ἔμελλεν ἡμῖν τὸν ἔφεδρον, τί ποιήσεις πρῶτον εὑρὼν τὸ Ζ; τῷ διαγνώσῃ ἔφεδρον ὄντα τὸν ἔχοντα αὐτό, ἢν μὴ ἐπὶ πάντας ἐλθὼν εὕρῃς οὐδὲν αὐτῷ συμφωνοῦν; οὐ γὰρ εἶχες ὥσπερ νῦν τῇ τάξει αὐτῶν τεκμαίρεσθαι.

ΕΡΜ. Δυσαπόκριτον τοῦτο ἐρωτᾷς.

786 44. *ΛΥΚ.* Ἰδοὺ δὴ καὶ ἑτέρως τὸ αὐτὸ ἐπισκόπησον. 44
τί γάρ, εἰ μηδὲ γράμματα γράφοιμεν ἐπὶ τῶν κλήρων, ἀλλά τινα σημεῖα καὶ χαρακτῆρας, οἷα πολλὰ Αἰγύπτιοι γράφουσιν ἀντὶ τῶν γραμμάτων, κυνοκεφάλους τινὰς ὄντας καὶ λεοντοκεφάλους ἀνθρώπους; ἢ ἐκεῖνα μὲν ἐάσωμεν, ἐπείπερ ἀλλόκοτά ἐστι. φέρε δὲ τὰ μονοειδῆ καὶ ἁπλᾶ ἐπιγράψωμεν ὡς οἷόν τε εἰκάσαντες ἀνθρώπους ἐπὶ δυοῖν κλήροιν, δύο ἵππους ἐπὶ δυοῖν καὶ ἀλεκτρυόνας

δύο καὶ κύνας δύο, τῷ δὲ ἐνάτῳ λέων ἔστω τοὐπίσημον. ἢν τοίνυν τῷ λεοντοφόρῳ τούτῳ κλήρῳ ἐν ἀρχῇ ἐντύχῃς, πόθεν ἕξεις εἰπεῖν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ τὸν ἔφεδρον ποιῶν, ἢν μὴ παραθεωρήσῃς ἅπαντας ἐπιὼν εἴ τις καὶ ἄλλος λέοντα ἔχει;

ΕΡΜ. Οὐκ ἔχω ὅ τι σοι ἀποκρίνωμαι, ὦ Λυκῖνε.

45 45. ΛΥΚ. Εἰκότως· οὐδὲ γὰρ εὐπρόσωπον οὐδέν. ὥστε ἢν ἐθέλωμεν ἢ τὸν ἔχοντα τὴν ἱερὰν φιάλην εὑρεῖν ἢ τὸν ἔφεδρον ἢ τὸν ἄριστα ἡγησόμενον ἡμῖν ἐς τὴν πόλιν ἐκείνην τὴν Κόρινθον, ἐπὶ πάντας ἀναγκαίως ἀφιξόμεθα καὶ ἐξετάσομεν ἀκριβῶς πειρώμενοι καὶ ἀποδύοντες καὶ παραθεωροῦντες· μόλις γὰρ ἂν οὕτω τἀληθὲς ἐκμάθοιμεν. καὶ εἴ γέ τις μέλλει σύμβουλός μοι ἀξιόπιστος 787
ἔσεσθαι φιλοσοφίας πέρι, ἥντινα φιλοσοφητέον, οὗτος ἂν εἴη μόνος ὁ τὰ ὑπὸ πασῶν αὐτῶν λεγόμενα εἰδώς, οἱ δ' ἄλλοι ἀτελεῖς, καὶ οὐκ ἂν πιστεύσαιμι αὐτοῖς, ἔστ' ἂν κἂν μιᾶς ἀπείρατοι ὦσι· τάχα γὰρ ἂν ἡ ἀρίστη ἐκείνη εἴη. οὐ γὰρ ἂν εἴ τις παραστησάμενος καλὸν ἄνθρωπον λέγοι τοῦτον εἶναι κάλλιστον ἀνθρώπων ἁπάντων, πιστεύσαιμεν [ἂν] αὐτῷ, ἢν μὴ εἰδῶμεν ὅτι πάντας ἀνθρώπους ἑώρακεν· ἴσως μὲν γὰρ καὶ οὗτος καλός, εἰ δὲ πάντων κάλλιστος, οὐκ ἂν ἔχοι εἰδέναι μὴ ἰδὼν ἅπαντας. ἡμεῖς δὲ οὐκ αὐτὸ μόνον καλοῦ, ἀλλὰ τοῦ καλλίστου δεόμεθα, καὶ ἢν μὴ τοῦτο εὕρωμεν, οὐδὲν ἡμῖν πλέον πεπρᾶχθαι ἡγησόμεθα· οὐ γὰρ ἀγαπήσομεν ὁπυιῳδήποτε καλῷ ἐντυχόντες, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ἀκρότατον ζητοῦμεν κάλλος, ὅπερ ἀνάγκη ἓν εἶναι.

46 46. ΕΡΜ. Ἀληθῆ.

ΛΥΚ. Τί οὖν; ἔχεις μοί τινα εἰπεῖν ἁπάσης ὁδοῦ πεπειραμένον ἐν φιλοσοφίᾳ, καὶ ὃς τά τε ὑπὸ Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους καὶ Χρυσίππου καὶ Ἐπικούρου καὶ τῶν ἄλλων λεγόμενα εἰδὼς τελευτῶν μίαν εἵλετο ἐξ ἁπασῶν ὁδῶν ἀληθῆ τε δοκιμάσας καὶ πείρᾳ μαθὼν ὡς μόνη ἄγει εὐθὺ τῆς εὐδαιμονίας; εἰ γάρ τινα 788
τοιοῦτον εὕροιμεν, παυσόμεθα πράγματα ἔχοντες.

ΕΡΜ. Οὐ ῥᾴδιον, ὦ Λυκῖνε, τοιοῦτον ἄνδρα εὑρεῖν.

47. *ΛΥΚ.* *Τί δὴ οὖν πράξομεν, ὦ Ἑρμότιμε; οὐκ* 47
ἀπαγορευτέον οἶμαι, εἰ μηδενὸς ἡγεμόνος τοιούτου ἔς γε τὸ παρὸν εὐποροῦμεν, ἀλλὰ τόδε πάντων κράτιστόν ἐστι καὶ ἀσφαλέστατον, αὐτὸν ἕκαστον ἀρξάμενον διὰ πάσης προαιρέσεως χωρῆσαι καὶ ἐπισκέψασθαι ἀκριβῶς τὰ ὑπὸ πάντων λεγόμενα;

ΕΡΜ. *Ἔοικεν ἀπό γε τούτων· πλὴν ἐκεῖνο μὴ ἐναντίον ᾖ, ὃ μικρὸν ἔμπροσθεν ἔλεγες, ὡς οὐ ῥᾴδιον ἐπιδόντα ἑαυτὸν καὶ πετάσαντα τὴν ὀθόνην ἀναδραμεῖν αὖθις. πῶς γὰρ οἷόν τε πάσας ἐπελθεῖν τὰς ὁδοὺς ἐν τῇ πρώτῃ, ὡς φής, κατασχεθησομένῳ;*

ΛΥΚ. *Ἐγώ σοι φράσω· τὸ τοῦ Θησέως ἐκεῖνο μιμησόμεθα, καί τι λίνον παρὰ τῆς τραγικῆς Ἀριάδνης λαβόντες εἴσιμεν ἐς τὸν λαβύρινθον ἕκαστον, ὡς ἔχειν ἀπραγμόνως μηρυόμενοι αὐτὸ ἐξιέναι.*

ΕΡΜ. *Τίς ἂν οὖν ἡμῖν Ἀριάδνη γένοιτ' αν η πόθεν τοῦ λίνου εὐπορήσομεν;*

789 *ΛΥΚ.* *Θάρρει, ὦ ἑταῖρε· δοκῶ γάρ μοι εὑρηκέναι οὗτινος ἐχόμενοι ἐξέλθοιμεν ἄν.*

ΕΡΜ. *Τί οὖν τοῦτό ἐστιν;*

ΛΥΚ. *Οὐκ ἐμὸν ἐρῶ, ἀλλά τινος τῶν σοφῶν, τὸ „νῆφε καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν·“ ἢν γὰρ μὴ ῥᾳδίως πιστεύωμεν ἀκούοντες, ἀλλὰ δικαστικῶς αὐτὸ ποιῶμεν ἀπολιπόντες καὶ τοῖς ἑξῆς λόγον, ἴσως ἂν εὐμαρῶς τοὺς λαβυρίνθους ἐκφύγοιμεν.*

ΕΡΜ. *Εὖ λέγεις, καὶ τοῦτο ποιῶμεν.*

48. *ΛΥΚ.* *Εἶεν. ἐπὶ τίνα δὴ αὐτῶν πρῶτον ἔλθω-* 48
μεν [ἄν]; ἢ τοῦτο μὲν οὐδὲν διοίσει, ἀρξάμενοι δὲ ἀφ' ὁτουοῦν, οἷον ἀπὸ Πυθαγόρου, [ἢν οὕτω τύχῃ] πόσῳ ἂν χρόνῳ οἰόμεθα ἐκμαθεῖν τὰ Πυθαγόρου ἅπαντα; καὶ μή μοι ἐξαίρει καὶ τὰ πέντε ἔτη ἐκεῖνα τὰ τῆς σιωπῆς· σὺν δ' οὖν τοῖς πέντε ἱκανὰ τριάκοντα, οἶμαι, εἰ δὲ μή, ἀλλὰ πάντως γε εἴκοσι.

ΕΡΜ. *Θῶμεν οὕτως.*

ΛΥΚ. *Εἶτα ἑξῆς τῷ Πλάτωνι θετέον δηλαδὴ τοσαῦτα ἕτερα, ἔτι μὴν καὶ Ἀριστοτέλει οὐκ ἐλάττω.*

ΕΡΜ. Οὐ γάρ.

ΛΥΚ. Χρυσίππῳ δέ γε οὐκέτι ἐρήσομαί σε πόσα· οἶδα γὰρ παρὰ σοῦ ἀκούσας ὅτι τετταράκοντα μόγις ἱκανά.

ΕΡΜ. Οὕτως.

ΛΥΚ. Εἶτα ἑξῆς Ἐπικούρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις. ὡς δὲ 790
οὐ πολλὰ ταῦτα τίθημι, ἐκεῖθεν μάθοις ἄν, ἢν ἐννοήσης, ὅσοι ὀγδοηκοντούτεις εἰσὶ Στωϊκοὶ ἢ Ἐπικούρειοι ἢ Πλατωνικοὶ ὁμολογοῦντες μὴ [ταῦτα] πάντα εἰδέναι τὰ τῆς ἑαυτοῦ αἱρέσεως ἕκαστος, ὡς μηδὲν ἐνδεῖν σφίσιν ἐς τὰ μαθήματα· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ Χρύσιππός γε καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Πλάτων φαῖεν ἄν, καὶ πρὸ τούτων ὁ Σωκράτης οὐδὲν φαυλότερος αὐτῶν, ὃς ἐκεκράγει πρὸς ἅπαντας οὐχ ὅπως μὴ πάντα, ἀλλὰ μηδ' ὅλως εἰδέναι τι ἢ τοῦτο μόνον ὅτι οὐκ οἶδε. λογισώμεθα οὖν ἐξ ἀρχῆς· εἴκοσι τῷ Πυθαγόρᾳ ἔθεμεν, εἶτα Πλάτωνι τοσαῦθ' ἕτερα, εἶτα ἑξῆς τοῖς ἄλλοις. πόσα δὴ οὖν ταῦτα συντεθέντα ἐν κεφαλαίῳ γένοιτ' ἄν, εἰ δέκα μόνας θεῖμεν τὰς αἱρέσεις ἐν φιλοσοφίᾳ;

ΕΡΜ. Ὑπὲρ διακόσια, ὦ Λυκῖνε.

ΛΥΚ. Βούλει οὖν ἀφαιρῶμεν τὸ τέταρτον, ὡς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη ἱκανὰ εἶναι, ἢ τὸ ἥμισυ ὅλον;

49
49. ΕΡΜ. Αὐτὸς ἂν εἰδείης ἄμεινον· ἐγὼ δὲ ὁρῶ τοῦτο, ὅτι ὀλίγοι ἂν καὶ οὕτω διὰ πασῶν διέλθοιεν ἐκ γενετῆς εὐθὺς ἀρξάμενοι.

ΛΥΚ. Τί οὖν πάθοι τις ἄν, ὦ Ἑρμότιμε, εἰ τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα; ἢ ἀνατρεπτέον ἐκεῖνα τὰ ἤδη ὡμολογημένα, ὡς οὐκ ἄν τις ἕλοιτο ἐκ πολλῶν τὸ βέλτιστον μὴ οὐχὶ πειραθεὶς ἁπάντων; ὡς τόν γε ἄνευ πείρας αἱρούμενον μαντείᾳ μᾶλλον ἢ κρίσει τἀληθὲς ἀναζητοῦν- 791
τα εἶναι. οὐχ οὕτως ἐλέγομεν;

ΕΡΜ. Ναί.

ΛΥΚ. Πᾶσα τοίνυν ἀνάγκη ἐπὶ τοσοῦτον βιῶναι ἡμᾶς, εἰ μέλλοιμεν εὖ τε αἱρήσεσθαι ἁπάντων πειραθέντες καὶ ἑλόμενοι φιλοσοφήσειν καὶ φιλοσοφήσαντες εὐδαιμονήσειν· πρὶν δὲ οὕτω ποιῆσαι, ἐν σκότῳ, φασίν, ὀρχοίμεθ' ἂν οἷς ἂν τύχωμεν προσπταίοντες καὶ ὅ τι ἂν

πρῶτον ἐς τὰς χεῖρας ἔλθῃ, τοῦτ' εἶναι τὸ ζητούμενον ὑπολαμβάνοντες διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τἀληθές. εἰ δὲ καὶ εὕροιμεν ἄλλως κατά τινα ἀγαθὴν τύχην περιπεσόντες αὐτῷ, οὐχ ἕξομεν βεβαίως εἰδέναι εἰ ἐκεῖνό ἐστιν ὃ ζητοῦμεν· πολλὰ γάρ ἐστιν ὅμοια αὐτοῖς, λέγοντα ἕκαστον αὐτὸ εἶναι τἀληθέστατον.

50. *ΕΡΜ. Ὦ Λυκῖνε, οὐκ οἶδ' ὅπως εὔλογα μὲν δο-* 50
κεῖς μοι λέγειν, ἀτὰρ — εἰρήσεται γὰρ [τἀληθές] — οὐ μετρίως ἀνιᾷς με διεξιὼν αὐτὰ καὶ ἀκριβολογούμενος οὐδὲν δέον. ἴσως δὲ καὶ ἔοικα οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ ἐξεληλυθέναι τήμερον ἐκ τῆς οἰκίας καὶ ἐξελθὼν ἐντετυχηκέναι σοί, ὅς με πλησίον ἤδη τῆς ἐλπίδος ὄντα εἰς ἀπορίας φέρων ἐμβέβληκας ἀδύνατον ἀποφαίνων τῆς ἀληθείας τὴν εὕρεσιν ἐτῶν γε τοσούτων δεομένην.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ ἑταῖρε, πολὺ δικαιότερον μέμφοιο ἂν τῷ πατρί σου Μενεκράτει καὶ τῇ μητρὶ — ὅ τι ποτὲ καὶ ἐκαλεῖτο, οὐ γὰρ οἶδα — ἢ καὶ πολὺ πρότερον τῇ
792 *φύσει ἡμῶν, ὅτι σε μὴ κατὰ τὸν Τιθωνὸν πολυετῆ καὶ μακρόβιον ἔθεσαν, ἀλλὰ περιέγραψαν μὴ πλείω βιῶναι τὸ μήκιστον ἐτῶν ἑκατὸν ἄνθρωπον ὄντα. ἐγὼ δὲ μετὰ σοῦ σκεπτόμενος εὗρον τὸ ἐκ τοῦ λόγου ἀποβάν.*

51. *ΕΡΜ. Οὔκ, ἀλλ' ὑβριστὴς ἀεὶ σύ, καὶ οὐκ οἶδ'* 51
ὅ τι παθὼν μισεῖς φιλοσοφίαν καὶ ἐς τοὺς φιλοσοφοῦντας ἀποσκώπτεις.

ΛΥΚ. Ὦ Ἑρμότιμε, ἥτις μὲν ἡ ἀλήθειά ἐστιν ὑμεῖς ἂν ἄμεινον εἴποιτε οἱ σοφοί, σύ τε καὶ ὁ διδάσκαλος· ἐγὼ δὲ τό γε τοσοῦτον οἶδα, ὡς οὐ πάνυ ἡδεῖά ἐστιν αὐτὴ τοῖς ἀκούουσιν, ἀλλὰ παρευδοκιμεῖται ὑπὸ τοῦ ψεύδους παρὰ πολύ· εὐπροσωπότερον γὰρ ἐκεῖνο καὶ διὰ τοῦτο ἥδιον· ἡ δὲ ἅτε μηδὲν κίβδηλον ἑαυτῇ συνειδυῖα μετὰ παρρησίας διαλέγεται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ διὰ τοῦτο ἄχθονται αὐτῇ. ἰδού γέ τοι, καὶ σὺ νῦν ἄχθῃ μοι τἀληθὲς ἐξευρόντι περὶ τούτων μετὰ σοῦ καὶ δηλώσαντι οἵων ἐρῶμεν ἐγώ τε καὶ σύ, ὡς οὐ πάνυ ῥᾳδίων· ὥσπερ εἰ ἀνδριάντος ἐρῶν ἐτύγχανες καὶ ᾤου τεύξεσθαι ὑπολαμβάνων ἄνθρωπον εἶναι, ἐγὼ δὲ κατιδὼν ὡς λίθος ἢ χαλκὸς εἴη ἐμήνυσα

πρός σε ὑπ' εὐνοίας ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς, καὶ τότε δύσνουν ἐμὲ εἶναι ᾤου [ἂν] σαυτῷ, διότι σε οὐκ εἴων ἐξαπατᾶσθαι ἀλλόκοτα καὶ ἀνέλπιστα ἐλπίζοντα.

52 52. *ΕΡΜ. Οὐκοῦν τοῦτο, ὦ Λυκῖνε, φῄς, ὡς οὐ* 793
φιλοσοφητέον ἡμῖν, ἀλλὰ χρὴ ἀργίᾳ παραδιδόντας αὑτοὺς ἰδιώτας καταβιῶναι;

ΛΥΚ. Καὶ ποῦ τοῦτο ἤκουσας ἐμοῦ λέγοντος; ἐγὼ γὰρ οὐχ ὡς οὐ φιλοσοφητέον φημί, ἀλλ' ἐπείπερ φιλοσοφητέον ὁδοί τε πολλαί εἰσιν ἐπὶ φιλοσοφίαν ἑκάστη καὶ ἀρετὴν ἄγειν φάσκουσαι, ἡ δ' ἀληθὴς ἐν αὐταῖς ἄδηλος, ὡς ἀκριβῆ ποιήσασθαι δεῖ τὴν διαίρεσιν. ἀδύνατον δέ γε ἡμῖν ἐφαίνετο πολλῶν προτεθέντων ἑλέσθαι τὸ ἄριστον, εἰ μὴ ἐπὶ πάντα ἴοι τις πειρώμενος· εἶτά πως μακρὰ ἡ πεῖρα ὤφθη. σὺ δὲ πῶς ἀξιοῖς; — αὖθις γὰρ ἐρήσομαι — ὅτῳ ἂν πρώτῳ ἐντύχῃς, τούτῳ ἕψῃ καὶ συμφιλοσοφήσεις, κἀκεῖνος ἕρμαιον ποιήσεταί σε;

53 53. *ΕΡΜ. Καὶ τί σοι ἀποκριναίμην ἂν ἔτι, ὃς οὔτε αὐτόν τινα κρίνειν οἷόν τε εἶναι φῄς, ἢν μὴ φοίνικος ἔτη βιώσῃ πάντας ἐν κύκλῳ περιιὼν καὶ πειρώμενος, οὔτε τοῖς προπεπειραμένοις πιστεύειν ἀξιοῖς [οὔτε] τοῖς πολλοῖς ἐπαινοῦσι καὶ μαρτυροῦσι; (†)*

ΛΥΚ. Τίνας φῂς τοὺς πολλούς; τοὺς εἰδότας [καὶ] πεπειραμένους ἁπάντων; εἰ γάρ τις τοιοῦτός ἐστιν, ἱκανὸς ἔμοιγε καὶ εἷς, καὶ οὐκέτι πολλῶν δεήσει. ἢν δὲ τοὺς οὐκ εἰδότας λέγῃς, οὐδέν τι τὸ πλῆθος αὐτῶν προσάξεταί με πιστεύειν, ἄχρι ἂν ἢ μηδὲν ἢ ἓν εἰδότες περὶ ἁπάντων 794
ἀποφαίνωνται.

ΕΡΜ. Μόνος δὴ σὺ τἀληθὲς κατεῖδες, οἱ δ' ἄλλοι ἀνόητοι ἅπαντες, ὅσοι φιλοσοφοῦσι.

ΛΥΚ. Καταψεύδῃ μου, ὦ Ἑρμότιμε, λέγων ὡς ἐγὼ προτίθημί πῃ ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων ἢ τάττω ὅλως ἐν τοῖς εἰδόσι, καὶ οὐ μνημονεύεις ὧν ἔφην, οὐκ αὐτὸς εἰδέναι τἀληθὲς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους διατεινόμενος, ἀλλὰ μετὰ πάντων αὐτὸ ἀγνοεῖν ὁμολογῶν.

54 54. *ΕΡΜ. Ἀλλ', ὦ Λυκῖνε, τὸ μὲν ἐπὶ πάντας ἐλθεῖν χρῆναι καὶ πειραθῆναι ὧν φασι καὶ τὸ μὴ ἂν ἄλλως*

ἑλέσθαι τὸ βέλτιον ἢ οὕτως, εὔλογον ἴσως, τὸ δὲ τῇ πείρᾳ ἑκάστῃ τοσαῦτα ἔτη ἀποδιδόναι, παγγέλοιον, ὥσπερ οὐχ οἷόν τε ὂν ἀπ' ὀλίγων καταμαθεῖν τὰ πάντα. ἐμοὶ δὲ καὶ πάνυ ῥᾴδιον εἶναι δοκεῖ τὸ τοιοῦτον καὶ οὐ πολλῆς διατριβῆς δεόμενον· φασί γέ τοι τῶν πλαστῶν τινα, Φειδίαν οἶμαι, ὄνυχα μόνον λέοντος ἰδόντα ἀπ' ἐκείνου
795 ἀναλελογίσθαι, ἡλίκος ἂν ὁ πᾶς λέων γένοιτο κατ' ἀξίαν τοῦ ὄνυχος ἀναπλασθείς. καὶ σὺ δέ, ἤν τίς σοι χεῖρα μόνην ἀνθρώπου δείξῃ τὸ ἄλλο σῶμα κατακαλύψας, εἴσῃ, οἶμαι, αὐτίκα ὅτι ἄνθρωπός ἐστι τὸ κατακεκαλυμμένον, κἂν μὴ τὸ πᾶν σῶμα ἴδῃς. καὶ τοίνυν τὰ μὲν κεφαλαιώδη ὧν ἅπαντες λέγουσι, ῥᾴδιον καταμαθεῖν ἐν ὀλίγῳ μορίῳ ἡμέρας, τὸ δὲ ὑπερακριβὲς τοῦτο καὶ μακρᾶς τῆς ἐξετάσεως δεόμενον οὐ πάνυ ἀναγκαῖον ἐς τὴν αἵρεσιν τοῦ βελτίονος, ἀλλ' ἔστι κρῖναι καὶ ἀπ' ἐκείνων.

55. *ΛΥΚ.* Παπαῖ, ὦ Ἑρμότιμε, ὡς ἰσχυρὰ ταῦτα εἴ- 55
ρηκας ἀπὸ τῶν μερῶν ἀξιῶν τὰ ὅλα εἰδέναι· καίτοι ἐγὼ τὰ ἐναντία ἀκούσας μέμνημαι ὡς ὁ μὲν τὸ ὅλον εἰδὼς εἰδείη ἂν καὶ τὸ μέρος, ὁ δὲ μόνον τὸ μέρος οὐκέτι καὶ τὸ ὅλον οὕτως. καί μοι τόδε ἀπόκριναι. ὁ Φειδίας ἆρά ποτε ἰδὼν ὄνυχα λέοντος ἔγνω ἄν, ὅτι λέοντός ἐστιν, εἰ μὴ ἑωράκει ποτὲ λέοντα ὅλον; ἢ σὺ ἀνθρώπου χεῖρα ἰδὼν
796 ἔσχες ἂν εἰπεῖν ὅτι ἀνθρώπου ἐστὶ μὴ πρότερον εἰδὼς μηδὲ ἑωρακὼς ἄνθρωπον; τί σιγᾷς; ἢ βούλει ἐγὼ ἀποκρίνωμαι ὑπὲρ σοῦ τά γε ἀναγκαῖα, ὅτι οὐκ ἂν εἶχες; ὥστε κινδυνεύει ὁ Φειδίας ἄπρακτος ἀπεληλυθέναι μάτην ἀναπλάσας τὸν λέοντα· οὐδὲν γὰρ πρὸς τὸν Διόνυσον ὦπται λέγων. ἢ πῶς ταῦτ' ἐκείνοις ὅμοια; τῷ μὲν γὰρ Φειδίᾳ καὶ σοὶ οὐδὲν ἄλλο τοῦ γνωρίζειν οὗ τὰ μέρη αἴτιον ἦν ἢ τὸ εἰδέναι τὸ ὅλον, ἄνθρωπον λέγω καὶ λέοντα, ἐν φιλοσοφίᾳ δέ, οἷον τῇ Στωϊκῶν, πῶς ἂν ἀπὸ τοῦ μέρους καὶ τὰ λοιπὰ ἴδοις; ἢ πῶς ἂν ἀποφαίνοιο ὡς καλά;
οὐ γὰρ οἶσθα τὸ ὅλον, οὗ μέρη ἐκεῖνά ἐστιν. 56. ὃ δὲ 56
φής, ὅτι τὰ κεφάλαια ῥᾴδιον ἀκοῦσαι ἁπάσης φιλοσοφίας ἐν ὀλίγῳ μορίῳ ἡμέρας, οἷον ἀρχὰς αὐτῶν καὶ τέλη καὶ τί θεοὺς οἴονται εἶναι, τί ψυχήν, καὶ τίνες μὲν σώ-

ματα πάντα φασί, τίνες δὲ καὶ ἀσώματα εἶναι ἀξιοῦσι,
καὶ ὅτι οἱ μὲν ἡδονήν, οἱ δὲ τὸ καλὸν κἀγαθὸν καὶ εὔδαι-
μον τίθενται καὶ τὰ τοιαῦτα, οὑτωσὶ μὲν ἀκούσαντας
ἀποφήνασθαι ῥᾴδιον καὶ ἔργον οὐδέν· εἰδέναι δὲ ὅστις 797
ὁ τἀληθῆ λέγων ἐστίν, ὅρα μὴ οὐχὶ μορίου ἐστὶν ἡμέρας,
ἀλλὰ πολλῶν ἡμερῶν δέηται. ἢ τί γὰρ ἐκεῖνοι παθόντες
ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας βιβλίων
ἕκαστοι συγγεγράφασιν, ὡς πείσαιεν, οἶμαι, ἀληθῆ εἶναι
τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα [καὶ] ἅ σοι δοκεῖ ῥᾴδια καὶ εὐμαθῆ; νῦν δὲ
μάντεως, οἶμαι, δεήσει σοι κἀνταῦθα πρὸς τὴν αἵρεσιν τῶν
κρειττόνων, εἰ μὴ ἀνέχῃ τὴν διατριβήν, ὡς ἀκριβῶς ἑλέσθαι,
αὐτὸς ἅπαντα καὶ ὅλον ἕκαστον κατανοήσας· ἐπίτομος γὰρ
αὕτη γένοιτ' ἄν, οὐκ ἔχουσα περιπλοκὰς οὐδ' ἀναβολάς, εἰ
μεταστειλάμενος τὸν μάντιν ἀκούσας τῶν κεφαλαίων ἁπάν-
των σφαγιάζοιο ἐφ' ἑκάστοις· ἀπαλλάξει γάρ σε ὁ θεὸς μυ-
ρίων πραγμάτων δείξας ἐν τῷ τοῦ ἱερείου ἥπατι ἅτινά σοι
57 αἱρετέον. 57. εἰ δὲ βούλει, καὶ ἄλλο τι ἀπραγμονέστερον
ὑποθήσομαί σοι, ὡς μὴ [ἱερεῖα καταθύῃς ταυτὶ καὶ] θυσιά-
ζῃς τῳ μηδὲ ἱερέα τινὰ τῶν μεγαλομίσθων παρακαλῇς,
[ἀλλ'] τουτί· ἐς κάλπιν γὰρ ἐμβαλὼν γραμματεῖα ἔχοντα τῶν 798
φιλοσόφων ἑκάστου τοὔνομα κέλευε παῖδα τῶν ἀνήβων ἀμ-
φιθαλῆ τινα, προσελθόντα πρὸς τὴν κάλπιν, ἀνελέσθαι ὅ
τι ἂν πρῶτον ὑπὸ τὴν χεῖρα ἔλθῃ τῶν γραμματείων, καὶ
τὸ λοιπὸν κατὰ τὸν λαχόντα ἐκεῖνον, ὅστις ἂν ᾖ, φιλοσόφει.
58 58. ΕΡΜ. Ταυτὶ μέν, ὦ Λυκῖνε, βωμολοχικὰ καὶ οὐ
κατὰ σέ. σὺ δὲ εἰπέ μοι, ἤδη ποτὲ οἶνον ἐπρίω αὐτός;

ΛΥΚ. Καὶ μάλα πολλάκις.

ΕΡΜ. Ἆρ' οὖν περιῄεις ἅπαντας ἐν κύκλῳ τοὺς ἐν τῇ πόλει καπήλους ἀπογευόμενος καὶ παραβάλλων καὶ ἀντεξετάζων τοὺς οἴνους;

ΛΥΚ. Οὐδαμῶς.

ΕΡΜ. Ἀπέχρη γάρ, οἶμαι, σοι τῷ πρώτῳ χρηστῷ καὶ ἀξίῳ ἐντυχόντι ἀποφέρεσθαι.

ΛΥΚ. Νὴ Δία.

ΕΡΜ. Καὶ ἀπό γε τοῦ ὀλίγου ἐκείνου γεύματος εἶχες [ἂν] εἰπεῖν ὁποῖος ἅπας ὁ οἶνός ἐστιν;

ΛΥΚ. Εἶχον γάρ.

ΕΡΜ. Εἰ δὲ δὴ ἔλεγες προσελθὼν τοῖς καπήλοις, Ἐπειδὴ κοτύλην πρίασθαι βούλομαι, δότε μοι, ὦ οὗτοι, ἐκπιεῖν ὅλον ἕκαστος ὑμῶν τὸν πίθον, ὡς διὰ παντὸς ἐπεξελθὼν μάθοιμι ὅστις ἀμείνω τὸν οἶνον ἔχει καὶ ὅθεν μοι ὠνητέον· εἰ ταῦτ᾽ ἔλεγες, οὐκ ἂν οἴει καταγελάσαι σου αὐτούς, εἰ δὲ καὶ ἐπὶ πλέον ἐνοχλοίης, τάχ᾽ ἂν καὶ προσχέαι τοῦ ὕδατος;

799 *ΛΥΚ.* Οἶμαι ἔγωγε καὶ δίκαιά γ᾽ ἂν πάθοιμι.

ΕΡΜ. Κατὰ ταὐτὰ δὴ καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ. τί δεῖ ἐκπιεῖν τὸν πίθον δυναμένους γε ἀπ᾽ ὀλίγου τοῦ γεύματος εἰδέναι ὁποῖον τὸ πᾶν ἐστιν;

59. *ΛΥΚ.* Ὡς ὀλισθηρὸς εἶ, ὦ Ἑρμότιμε, καὶ διαδι- 59
δράσκεις ἐκ τῶν χειρῶν. πλὴν ἀλλ᾽ ὤνησάς γε· οἰόμενος γὰρ ἐκπεφευγέναι ἐς τὸν αὐτὸν κύρτον ἐμπέπτωκας.

ΕΡΜ. Πῶς τοῦτ᾽ ἔφης;

ΛΥΚ. Ὅτι αὖθις ὁμολογούμενον πρᾶγμα λαβὼν καὶ γνώριμον ἅπασι τὸν οἶνον εἰκάζεις αὐτῷ τὰ ἀνομοιότατα καὶ περὶ ὧν ἀμφισβητοῦσιν ἅπαντες ἀφανῶν ὄντων. ὥστε ἔγωγε οὐκ ἔχω εἰπεῖν καθ᾽ ὅ τι σοι ὅμοιος φιλοσοφία καὶ οἶνος, εἰ μὴ ἄρα κατὰ τοῦτο μόνον, ὅτι καὶ οἱ φιλόσοφοι ἀποδίδονται τὰ μαθήματα ὥσπερ οἱ κάπηλοι, κερασάμενοί γε οἱ πολλοὶ καὶ δολώσαντες καὶ κακομετροῦντες. οὑτωσὶ δὲ ἐπισκοπήσωμεν ὅ τι καὶ λέγεις· τὸν οἶνον φὴς τὸν ἐν τῷ πίθῳ ὅλον αὐτὸν αὑτῷ ὅμοιον εἶναι, καὶ μὰ Δί᾽ οὐδὲν ἄτοπον· ἀλλὰ καὶ εἴ τις γεύσαιτο ἀρυσάμενος ὀλίγον ὅσον αὐτοῦ, εἴσεσθαι αὐτίκα ὁποῖος ἅπας ὁ πίθος ἐστίν, ἀκόλουθον καὶ τοῦτο, καὶ οὐδέν [ἂν] τι ἔγωγε ἀντεῖπον. ὅρα δὲ καὶ τὸ μετὰ τοῦτο· φιλοσοφία καὶ οἱ φιλοσοφοῦντες οἷον ὁ διδάσκαλος ὁ σός, ἆρα ταὐτὰ πρὸς ὑμᾶς
800 λέγει ὁσημέραι [καὶ] περὶ τῶν αὐτῶν, ἢ ἄλλα ἄλλοτε; ἀλλὰ γάρ ἐστι πρόδηλον, ὦ ἑταῖρε· οὐ γὰρ ἂν εἴκοσιν ἔτη παρέμενες αὐτῷ κατὰ τὸν Ὀδυσσέα περινοστῶν καὶ περιπλανώμενος, εἰ τὰ αὐτὰ ἔλεγεν, ἀλλ᾽ ἀπέχρη ἄν σοι καὶ ἅπαξ ἀκούσαντι.

60. *ΕΡΜ.* Πῶς γὰρ οὔ; 60

ΛΥΚ. Πῶς οὖν οἷόν τέ σοι ἦν ἀπὸ τοῦ πρώτου γεύματος εἰδέναι τὰ πάντα; οὐ γὰρ τὰ αὐτά γε, ἀλλ' ἀεὶ ἕτερα καινὰ ἐπὶ καινοῖς ἐλέγετο, οὐχ ὥσπερ ὁ οἶνος ἀεὶ ὁ αὐτὸς ἦν. ὥστε, ὦ ἑταῖρε, ἢν μὴ ὅλον ἐκπίῃς τὸν πίθον, τηνάλλως μεθύων περίει (†)· ἀτεχνῶς γὰρ ἐν τῷ πυθμένι δοκεῖ μοι ὁ θεὸς κατακρύψαι τὸ φιλοσοφίας ἀγαθὸν ὑπὸ τὴν τρύγα αὐτήν. δεήσει οὖν ὅλον ἐξαντλῆσαι ἐς τέλος, ἢ οὔποτ' ἂν εὕροις τὸ νεκτάρεον ἐκεῖνο πόμα, οὗ πάλαι 801
διψῆν μοι δοκεῖς. σὺ δὲ οἴει τὸ τοιοῦτον αὐτὸ εἶναι, ὡς εἰ μόνον γεύσαιο αὐτοῦ καὶ σπάσαις μικρὸν ὅσον, αὐτίκα σε πάνσοφον γενησόμενον, ὥσπερ φασὶν ἐν Δελφοῖς τὴν πρόμαντιν, ἐπειδὰν πίῃ τοῦ ἱεροῦ νάματος, ἔνθεον εὐθὺς γίγνεσθαι καὶ χρᾶν τοῖς προσιοῦσιν. ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχειν ἔοικε· σύ γ' οὖν ὑπὲρ ἥμισυ τοῦ πίθου ἐκπεπωκὼς
61 ἐνάρχεσθαι ἔτι ἔλεγες. 61. ὅρα τοίνυν μὴ τῷδε μᾶλλον φιλοσοφία ἔοικεν· ὁ μὲν γὰρ πίθος ἔτι μενέτω σοι καὶ ὁ κάπηλος, ἐνέστω δὲ μὴ οἶνος, ἀλλὰ πανσπερμία τις, πυρὸς ὑπεράνω καὶ μετὰ τοῦτον κύαμοι, εἶτα κριθαὶ καὶ ὑπὸ ταύταις φακοί, εἶτα ἐρέβινθοι καὶ ἄλλα ποικίλα. πρόσει δὴ σὺ ὠνήσασθαι ἐθέλων τῶν σπερμάτων, καὶ ὃς 802
ἀφελὼν τοῦ πυροῦ, ὅςπερ ἦν ἄνω, ἔδωκέ σοι δεῖγμα ἐς τὴν χεῖρα, ὡς ἴδοις. ἆρ' οὖν ἔχοις ἂν εἰπεῖν εἰς ἐκεῖνο ἀποβλέπων εἰ καὶ οἱ ἐρέβινθοι καθαροὶ καὶ οἱ φακοὶ εὐτακεῖς καὶ οἱ κύαμοι οὐ διάκενοι;

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς.

ΛΥΚ. Οὐ τοίνυν οὐδὲ φιλοσοφίαν ἀφ' ἑνὸς ὤν φήσει τις τοῦ πρώτου, μάθοις ἂν ἅπασαν ὁποία ἐστίν· οὐ γὰρ ἕν τι [ἦν] ὥσπερ ὁ οἶνος, ᾧπερ σὺ αὐτὴν ἀπεικάζεις ἀξιῶν ὁμοίαν εἶναι τῷ γεύματι, τὸ δὲ ἑτεροῖόν τι ὤφθη οὐ παρέργου τῆς ἐξετάσεως δεόμενον. οἶνον μὲν γὰρ φαῦλον πρίασθαι ἐν δυοῖν ὀβολοῖν ὁ κίνδυνος, αὐτὸν δέ τινα ἐν τῷ συρφετῷ παραπολέσθαι [ὡς] καὶ αὐτὸς ἐν ἀρχῇ ἔφησθα οὐ μικρὸν εἶναι κακόν. ἄλλως τε ὁ μὲν ὅλον ἀξιῶν ἐκπιεῖν τὸν πίθον, ὡς κοτύλην πρίαιτο, ζημιῶσαι ἂν τὸν κάπηλον οὕτως ἀπίθανα γενόμενος, φιλοσοφία 803
δὲ οὐδὲν ἂν τοιοῦτο πάθοι, ἀλλά, κἂν [ὅτι] πάμπολλα πίῃς,

οὐδέν τι ἐλάττων ὁ πίθος γίγνεται οὐδὲ ζημιώσεται ὁ
κάπηλος· ἐπιρρεῖ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ πρᾶγμα
ἐξαντλούμενον ἐς τὸ ἔμπαλιν ἢ ὁ τῶν Δαναΐδων πίθος·
ἐκεῖνος μὲν γὰρ τὸ ἐμβαλλόμενον οὐ συνεῖχεν, [ἀλλὰ διέρ-
ρει εὐθύς], ἐντεῦθεν δὲ ἢν ἀφέλῃς τι, πλεῖον τὸ λοιπὸν
γίγνεται. 62. ἐθέλω δέ σοι καὶ ἄλλο ὅμοιον εἰπεῖν φιλο- 62
σοφίας περὶ γεύματος, καὶ μή με νομίσῃς βλασφημεῖν
περὶ αὐτῆς, ἢν εἴπω ὅτι φαρμάκῳ ὀλεθρίῳ ἔοικεν, οἷον
κωνείῳ ἢ ἀκονίτῳ ἢ ἄλλῳ τῶν τοιούτων· οὐδὲ γὰρ ταῦτα,
ἐπείπερ θανατηφόρα ἐστίν, ἀποκτείνειεν ἄν, εἴ τις [ὀλίγον]
ἀκαριαῖον ὅσον ἀποξύσας αὐτῶν ἄκρῳ τῷ ὄνυχι ἀπογεύ-
σαιτο, [ἀλλ' ἢν μὴ τοσοῦτον ὅσον χρή, καὶ ὅπως καὶ ξὺν
804 οἷς, οὐκ ἂν ἀποθάνοι ὁ προσενεγκάμενος·] (†) σὺ δὲ ἠξίους
τοὐλάχιστον ἐξαρκεῖν, ὡς ἀποτελέσαι τὴν τοῦ ὅλου γνῶσιν.

63. ΕΡΜ. Ἔστω ταῦτα ὡς βούλει, Λυκῖνε. τί οὖν; 63
ἑκατὸν ἔτη χρὴ βιῶναι καὶ τοσαῦτα ὑπομεῖναι πράγματα;
ἢ οὐκ ἂν ἄλλως φιλοσοφήσαιμεν;

ΛΥΚ. Οὐ γάρ, ὦ Ἑρμότιμε· καὶ δεινὸν οὐδέν, εἴ
γε ἀληθῆ ἔλεγες ἐν ἀρχῇ, ὡς ὁ μὲν βίος βραχύς, ἡ δὲ
τέχνη μακρή. νῦν δ' οὐκ οἶδ' ὅ τι παθὼν ἀγανακτεῖς,
εἰ μὴ αὐθημερὸν ἡμῖν πρὶν ἥλιον δῦναι Χρύσιππος ἢ
Πλάτων ἢ Πυθαγόρας γένοιο.

ΕΡΜ. Περιέρχῃ με, ὦ Λυκῖνε, καὶ συνελαύνεις ἐς
στενὸν οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεινὸν παθών, ὑπὸ φθόνου δη-
λαδή, ὅτι ἐγὼ μὲν προὔκοπτον ἐν τοῖς μαθήμασι, σὺ δὲ
ὠλιγώρησας ἑαυτοῦ τηλικοῦτος ὤν.

ΛΥΚ. Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; ἐμοὶ μὲν ὥσπερ κορυβαν-
τιῶντι μὴ πρόσεχε τὸν νοῦν, ἀλλ' ἔα ληρεῖν, σὺ δὲ ὡς
ἔχεις προχώρει ἐς τὸ πρόσθεν τῆς ὁδοῦ καὶ πέραινε κατὰ
τὰ ἐξ ἀρχῆς σοι δεδογμένα περὶ τούτων.

ΕΡΜ. Ἀλλ' οὐκ ἐᾷς σὺ βίαιος ὢν αἱρεῖσθαί τι, ἢν
μὴ πειραθῶ ἁπάντων.

805 ΛΥΚ. Καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ ὡς οὐκ ἄν ποτε ἄλλο
εἴποιμι. βίαιον δὲ λέγων ἐμὲ ἀναίτιον δοκεῖς μοι κατὰ
τὸν ποιητὴν αἰτιάασθαι αὐθαδέστατ', ἂν μὴ ἕτερός σοι λό-
γος συμμαχήσας ἀφέληται τῆς βίας, ἤδη ἀγόμενον (†)· ἰδού

γέ τοι καὶ τάδε πολλῷ βιαιότερα φαίη ἄν σοι ὁ λόγος· σὺ δ' ἐκεῖνον παρεὶς ἐμὲ ἴσως αἰτιάσῃ.

ΕΡΜ. Τὰ ποῖα; θαυμάζω γάρ, εἴ τι ἄρρητον καταλέλειπται αὐτῷ.

64 64. ΛΥΚ. Οὐχ ἱκανὸν εἶναί φησι τὸ πάντα ἰδεῖν καὶ διεξελθεῖν δι' αὐτῶν, ὡς ἔχειν ἤδη ἑλέσθαι τὸ βέλτιστον, ἀλλ' ἔτι τοῦ μεγίστου ἐνδεῖν.

ΕΡΜ. Τίνος τούτου;

ΛΥΚ. Κριτικῆς τινος, ὦ θαυμάσιε, καὶ ἐξεταστικῆς παρασκευῆς καὶ νοῦ ὀξέος καὶ διανοίας ἀκριβοῦς καὶ ἀδεκάστου, οἵαν χρὴ εἶναι τὴν περὶ τῶν τηλικούτων δικάσουσαν, ἢ μάτην ἂν ἅπαντα ἑωραμένα εἴη. ἀποδοτέον οὖν φησι καὶ τῷ τοιούτῳ χρόνον οὐκ ὀλίγον καὶ προθέμενον ἅπαντα ἐς μέσον αἱρεῖσθαι διαμέλλοντα καὶ βραδύνοντα καὶ πολλάκις ἐπισκοποῦντα, μήτε ἡλικίαν τοῦ λέγοντος ἑκάστου μήτε σχῆμα ἢ δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ αἰδούμενον, ἀλλὰ κατὰ τοὺς Ἀρεοπαγίτας αὐτὸ ποιοῦντα, οἳ ἐν νυκτὶ καὶ σκότῳ δικάζουσιν, ὡς μὴ ἐς τοὺς λέγοντας, 806
ἀλλ' ἐς τὰ λεγόμενα ἀποβλέποιεν· καὶ τότ' ἤδη ἐξέσται σοι βεβαίως ἑλομένῳ φιλοσοφεῖν.

ΕΡΜ. Μετὰ τὸν βίον φής· ἐκ γὰρ τούτων οὐδενὸς ἀνθρώπων βίος ἐξαρκέσειεν ἂν ὡς ἐπὶ πάντα ἐλθεῖν καὶ ἕκαστον ἀκριβῶς ἐπιδεῖν καὶ ἐπιδόντα κρῖναι καὶ κρίναντα ἑλέσθαι καὶ ἑλόμενον φιλοσοφῆσαι. μόνως γὰρ δὴ οὕτως εὑρεθῆναι φὴς τἀληθές, ἄλλως δὲ οὔ.

65 65. ΛΥΚ. Ὀκνῶ γάρ σοι εἰπεῖν, ὦ Ἑρμότιμε, ὅτι οὐδὲ τοῦτό πω ἱκανόν, ἀλλ' ἔτι μοι δοκοῦμεν λεληθέναι ἡμᾶς αὐτοὺς οἰόμενοι μέν τι εὑρηκέναι βέβαιον, εὑρόντες δ' οὐδέν, ὥσπερ οἱ ἁλιεύοντες πολλάκις καθέντες τὰ δίκτυα καὶ βάρους τινὸς αἰσθόμενοι ἀνέλκουσιν ἰχθῦς παμπόλλους γε περιβεβληκέναι ἐλπίζοντες, εἶτα ἐπειδὰν κάμωσιν ἀνασπῶντες, ἢ λίθος τις ἀναφαίνεται αὐτοῖς ἢ κεράμιον ψάμμῳ σεσαγμένον. σκόπει μὴ καὶ ἡμεῖς τι τοιοῦτον ἀνεσπάκαμεν.

ΕΡΜ. Οὐ μανθάνω τί σοι τὰ δίκτυα ταῦτα βούλεται· ἀτεχνῶς γάρ με περιβάλλεις αὐτοῖς.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν πειρῶ διεκδῦναι· σὺν θεῷ γὰρ οἶσθα νεῖν, εἰ καί τις ἄλλος· ἐγὼ γάρ, κἂν ἐφ' ἅπαντας ἔλθωμεν πειρώμενοι καὶ τοῦτο ἐργασώμεθά ποτε, οὐδέπω οὐδὲ οὕτω δῆλον ἔσεσθαι νομίζω, εἴ τις ἐξ αὐτῶν ἔχει τὸ ζητούμενον ἢ πάντες ὁμοίως ἀγνοοῦσι.

807 *ΕΡΜ.* Τί φής; οὐδὲ τούτων τις πάντως ἔχει;

ΛΥΚ. Ἄδηλον. ἤ σοι ἀδύνατον δοκεῖ ἅπαντας ψεύδεσθαι, τὸ δ' ἀληθὲς ἄλλο τι εἶναι πρὸς μηδενὸς αὐτῶν πω εὑρημένον;

66. *ΕΡΜ.* Πῶς οἷόν τε; 66

ΛΥΚ. Οὕτως· ἔστω γὰρ ὁ μὲν ἀληθὴς ἀριθμὸς ἡμῖν εἴκοσιν, οἷον κυάμους τις εἴκοσιν ἐς τὴν χεῖρα λαβών, ἐπικλεισάμενος ἐρωτάτω δέκα τινάς, ὁπόσοι εἰσὶν οἱ κύαμοι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, οἱ δὲ εἰκάζοντες ὁ μὲν ἑπτά, ὁ δὲ πέντε, ὁ δὲ τριάκοντα λεγέτωσαν, ὁ δέ τις δέκα ἢ πεντεκαίδεκα, καὶ ὅλως ἄλλος ἄλλον τινὰ ἀριθμόν· ἐνδέχεται μέντοι κατὰ τύχην τινὰ καὶ ἀληθεῦσαι, ἦ γάρ;

ΕΡΜ. Ναί.

ΛΥΚ. Οὐ μὴν οὐδὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἅπαντας ἄλλον ἄλλους ἀριθμοὺς εἰπεῖν, τοὺς ψευδεῖς καὶ οὐκ ὄντας, μηδένα δὲ αὐτῶν φάναι ὅτι εἴκοσιν ὁ ἀνὴρ κυάμους ἔχει. ἢ τί φής;

ΕΡΜ. Οὐκ ἀδύνατον.

ΛΥΚ. Κατὰ ταὐτὰ τοίνυν ἅπαντες μὲν οἱ φιλοσοφοῦντες τὴν εὐδαιμονίαν ζητοῦσιν ὁποῖόν τί ἐστι, καὶ λέγουσιν ἄλλος ἄλλο τι αὐτὴν εἶναι, ὁ μὲν ἡδονήν, ὁ δὲ τὸ καλόν, ὁ δὲ ὅσα ἕτερά φασι περὶ αὐτῆς. εἰκὸς μὲν οὖν καὶ τούτων ἕν τι εἶναι τὸ εὔδαιμον, οὐκ ἀπεικὸς δὲ καὶ ἄλλο τι παρ' αὐτὰ πάντα. καὶ ἐοίκαμεν ἡμεῖς ἀνάπαλιν ἢ ἐχρῆν, πρὶν τὴν ἀρχὴν εὑρεῖν, ἐπείγεσθαι πρὸς τὸ τέλος. ἔδει δ' οἶμαι πρότερον φανερὸν γενέσθαι ὅτι ἔγνωσται τἀληθὲς
808 καὶ πάντως ἔχει τις αὐτὸ εἰδὼς τῶν φιλοσοφούντων, εἶτα μετὰ τοῦτο τὸ ἑξῆς ἂν ἦν ζητῆσαι, ᾧ πειστέον ἐστίν.

ΕΡΜ. Ὥστε, ὦ Λυκῖνε, τοῦτο φής, ὅτι οὐδ' ἂν διὰ πάσης φιλοσοφίας χωρήσωμεν, οὐδὲ τότε πάντως ἕξομεν τἀληθὲς εὑρεῖν.

ΛΥΚ. Μὴ ἐμέ, ὦγαθέ, ἐρώτα, ἀλλὰ τὸν λόγον αὖθις αὐτόν· καὶ ἴσως ἂν ἀποκρίναιτό σοι ὅτι οὐδὲ τότε, ἔστ᾽ ἂν ἄδηλον ᾖ εἰ ἕν τι τούτων ἐστὶν ὧν οὗτοι λέγουσιν.

67 67. *ΕΡΜ.* Οὐδέποτε ἄρα ἐξ ὧν σὺ φὴς εὑρήσομεν οὐδὲ φιλοσοφήσομεν, ἀλλὰ δεήσει ἡμᾶς ἰδιώτην τινὰ βίον ζῆν ἀποστάντας τοῦ φιλοσοφεῖν. τοῦτο ξυμβαίνει γε ἐξ ὧν φής, ἀδύνατον εἶναι φιλοσοφῆσαι καὶ ἀνέφικτον ἀνθρώπῳ γε ὄντι· ἀξιοῖς γὰρ τὸν φιλοσοφήσειν μέλλοντα ἑλέσθαι πρῶτον φιλοσοφίαν τὴν ἀρίστην, ἡ δὲ αἵρεσις οὕτω σοι ἐδόκει μόνως ἀκριβὴς ἂν γενέσθαι, εἰ διὰ πάσης φιλοσοφίας χωρήσαντες ἑλοίμεθα τὴν ἀληθεστάτην. εἶτα λογιζόμενος ἐτῶν ἀριθμόν, ὁπόσος ἑκάστῃ ἱκανός, ὑπερεξέπιπτες ἀπομηκύνων τὸ πρᾶγμα ἐς γενεὰς ἄλλας, ὡς ὑπερήμερον γίγνεσθαι τἀληθὲς τοῦ ἑκάστου βίου· 809
τελευτῶν δὲ καὶ τοῦτο αὐτὸ οὐκ ἀνενδοίαστον ἀποφαίνεις, ἄδηλον εἶναι λέγων, εἴτε εὕρηται πρὸς τῶν φιλοσοφούντων πάλαι τἀληθὲς εἴτε καὶ μή.

ΛΥΚ. Σὺ δὲ πῶς, ὦ Ἑρμότιμε, δύναιο ἂν ἐπομοσάμενος εἰπεῖν ὅτι εὕρηται πρὸς αὐτῶν;

ΕΡΜ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ὀμόσαιμι.

ΛΥΚ. Καίτοι πόσα ἄλλα παρεῖδον ἑκὼν σοι ἐξετάσεως μακρᾶς καὶ αὐτὰ δεόμενα;

68 68. *ΕΡΜ.* Τὰ ποῖα;

ΛΥΚ. Οὐκ ἀκούεις τῶν Στωϊκῶν ἢ Ἐπικουρείων ἢ Πλατωνικῶν εἶναι φασκόντων τοὺς μὲν εἰδέναι τοὺς λόγους ἑκάστους, τοὺς δὲ μή, καίτοι τά γε ἄλλα πάνυ ἀξιοπίστους ὄντας;

ΕΡΜ. Ἀληθῆ ταῦτα.

ΛΥΚ. Τὸ τοίνυν διακρῖναι τοὺς εἰδότας καὶ διαγνῶναι ἀπὸ τῶν οὐκ εἰδότων μέν, φασκόντων δέ, οὔ σοι δοκεῖ πάνυ ἐργῶδες εἶναι;

ΕΡΜ. Καὶ μάλα.

ΛΥΚ. Δεήσει τοίνυν σέ, εἰ μέλλεις Στωϊκῶν τὸν ἄριστον εἴσεσθαι, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ πάντας, ἀλλ᾽ οὖν ἐπὶ τοὺς πλείστους αὐτῶν ἐλθεῖν καὶ πειραθῆναι καὶ τὸν ἀμείνω 810

προστήσασθαι διδάσκαλον, γυμνασάμενόν γε πρότερον καὶ κριτικὴν τῶν τοιούτων δύναμιν πορισάμενον, ὡς μή σε λάθῃ ὁ χείρων προκριθείς. καί σοι καὶ πρὸς τοῦτο ὅρα ὅσου δεῖ τοῦ χρόνου, οὗ ἑκὼν παρῆκα δεδιὼς μὴ σὺ ἀγανακτήσῃς. καίτοι τό γε μέγιστόν τε ἅμα καὶ ἀναγκαιότατον ἐν τοῖς τοιούτοις, λέγω δὲ τοῖς ἀδήλοις τε καὶ ἀμφιβόλοις, ἕν τοῦτό ἐστιν, οἶμαι· καὶ μόνη σοι αὕτη πιστὴ καί βέβαιος ἐλπὶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν τε καὶ εὕρεσιν αὐτῆς, ἄλλη δὲ οὐδ᾽ ἡτισοῦν ἢ τὸ κρίνειν δύνασθαι καὶ χωρίζειν ἀπὸ τῶν ἀληθῶν τὰ ψευδῆ ὑπάρχειν σοι καὶ κατὰ τοὺς ἀργυρογνώμονας διαγιγνώσκειν ἅ τε δόκιμα καὶ ἃ κίβδηλα καὶ [ἃ] παρακεκομμένα. καὶ εἰ μέν ποτε τοιαύτην τινὰ δύναμιν καὶ τέχνην πορισάμενος ᾔεις ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν λεγομένων· εἰ δὲ μή, εὖ ἴσθι ὡς οὐδὲν κωλύσει σε τῆς ῥινὸς ἕλκεσθαι ὑφ᾽ ἑκάστων ἢ θαλλῷ προδειχθέντι ἀκολουθεῖν ὥσπερ τὰ πρόβατα, μᾶλλον δὲ τῷ ἐπιτραπεζίῳ ὕδατι ἐοικὼς ἔσῃ, ἐφ᾽ ὅ τι ἂν μέρος ἑλκύσῃ σέ τις ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ ἀγόμενος, ἢ καὶ νὴ Δία καλάμῳ τινὶ ἐπ᾽ ὄχθῃ παραποταμίᾳ πεφυκότι καὶ πρὸς πᾶν τὸ πνέον καμ-
811 *πτομένῳ, κἂν μικρά τις αὔρα διαφυσήσασα διασαλεύσῃ αὐτόν.* 69. *ὡς εἴ γέ τινα εὕροις διδάσκαλον, ὃς ἀποδεί-* 69
ξεως πέρι καὶ τῆς τῶν ἀμφισβητουμένων διακρίσεως τέχνην τινὰ εἰδὼς διδάξειέ σε, παύσῃ δηλαδὴ πράγματα ἔχων· αὐτίκα γάρ σοι τὸ βέλτιστον φανεῖται, [καὶ] τἀληθὲς ὑπαχθὲν τῇ ἀποδεικτικῇ ταύτῃ τέχνῃ, καὶ τὸ ψεῦδος ἐλεγχθήσεται, καὶ σὺ βεβαίως ἑλόμενος καὶ κρίνας φιλοσοφήσεις καὶ τὴν τριπόθητον εὐδαιμονίαν κτησάμενος βιώσῃ μετ᾽ αὐτῆς ἅπαντα συλλήβδην ἔχων τἀγαθά.

ΕΡΜ. Εὖ γε, ὦ Λυκῖνε· παρὰ πολὺ γὰρ ταῦτ᾽ ἀμείνω καὶ ἐλπίδος οὐ μικρᾶς ἐχόμενα λέγεις, καὶ ζητητέος, ὡς ἔοικεν, ἡμῖν ἀνήρ τις τοιοῦτος, διαγνωστικούς τε καὶ διακριτικοὺς ποιήσων ἡμᾶς καὶ τὸ μέγιστον, ἀποδεικτικούς· ὡς τά γε μετὰ ταῦτα ῥᾴδια ἤδη καὶ ἀπράγμονα καὶ οὐ πολλῆς διατριβῆς δεόμενα. καὶ ἔγωγε ἤδη χάριν οἶδά σοι ἐξευρόντι σύντομόν τινα ταύτην ἡμῖν καὶ ἀρίστην ὁδόν.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν οὐδέπω χάριν ἄν μοι εἰδείης εἰκότως·
οὐδὲν γάρ σοι ἐξευρηκὼς ἔδειξα, ὅ σ' ἐγγυτέρω ποιήσει
τῆς ἐλπίδος, τὸ δὲ πολὺ πορρωτέρω γεγόναμεν ἢ πρό-
τερον ἦμεν καὶ κατὰ τοὺς παροιμιαζομένους „πολλὰ 812
μοχθήσαντες ὁμοίως ἐσμέν.“

ΕΡΜ. Πῶς τοῦτο φῄς; πάνυ γὰρ λυπηρόν τι καὶ
δύσελπι ἐρεῖν ἔοικας.

70 70. *ΛΥΚ.* Ὅτι, ὦ ἑταῖρε, κἂν εὕρωμεν ὑπισχνού-
μενόν τινα εἰδέναι τε ἀπόδειξιν καὶ ἄλλον διδάξειν, οὐκ
αὐτίκα, οἶμαι, πιστεύσομεν αὐτῷ, ἀλλά [τινα] ζητήσομεν
τὸν κρῖναι δυνάμενον, εἰ ἀληθῆ ὁ ἀνὴρ λέγει· κἂν τού-
του εὐπορήσωμεν, ἄδηλον ἔτι ἡμῖν εἰ ὁ ἐπιγνώμων οὗ-
τος οἶδε διαγιγνώσκειν τὸν ὀρθῶς κρινοῦντα ἢ μή, καὶ
ἐπ' αὐτὸν αὖθις τοῦτον ἄλλου ἐπιγνώμονος, οἶμαι, δεῖ.
ἡμεῖς γὰρ πόθεν ἂν εἰδείημεν διακρίνειν τὸν ἄριστα κρῖ-
ναι δυνάμενον; ὁρᾷς ὅποι τοῦτο ἀποτείνεται καὶ ὡς ἀπέ-
ραντον γίγνεται, στῆναί ποτε καὶ καταληφθῆναι μὴ δυ-
νάμενον; ἐπεὶ καὶ τὰς ἀποδείξεις αὐτάς, ὁπόσας οἷόν τε
εὑρίσκειν, ἀμφισβητουμένας ὄψει καὶ μηδὲν ἐχούσας βέ-
βαιον· αἱ γοῦν πλεῖσται αὐτῶν δι' ἄλλων ἀμφισβητου-
μένων πείθειν ἡμᾶς βιάζονται εἰδέναι, αἱ δὲ τοῖς πάνυ
προδήλοις τὰ ἀφανέστατα συνάπτουσαι οὐδὲν αὐτοῖς κοι-
νωνοῦντα ἀποδείξεις ὅμως αὐτῶν εἶναι φάσκουσιν, ὥσ-
περ εἴ τις οἴοιτο ἀποδείξειν εἶναι θεούς, διότι βωμοὶ αὐ-
τῶν ὄντες φαίνονται. ὥστε, ὦ Ἑρμότιμε, οὐκ οἶδ' ὅπως
καθάπερ οἱ ἐν κύκλῳ θέοντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν καὶ 813
ἀπορίαν ἐπανεληλύθαμεν.

71 71. ΕΡΜ. Οἷά με εἰργάσω, ὦ Λυκῖνε, ἄνθρακάς
μοι τὸν θησαυρὸν ἀποφήνας, καὶ ὡς ἔοικεν ἀπολεῖταί
μοι τὰ τοσαῦτα ἔτη καὶ ὁ κάματος ὁ πολύς.

ΛΥΚ. Ἀλλ', ὦ Ἑρμότιμε, πολὺ ἔλαττον ἀνιάσῃ, ἢν
ἐννοήσῃς ὅτι οὐ σὺ μόνος ἔξω μένεις τῶν ἐλπισθέντων
ἀγαθῶν, ἀλλὰ πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, περὶ ὄνου σκιᾶς
μάχονται οἱ φιλοσοφοῦντες. ἢ τίς ἂν δύναιτο δι' ἐκείνων
ἁπάντων χωρῆσαι ὧν ἔφην; ὅπερ ἀδύνατον καὶ αὐτὸς
λέγεις εἶναι. νῦν δὲ ὅμοιόν μοι δοκεῖς ποιεῖν ὥσπερ ἂν

εἴ τις δακρύοι καὶ αἰτιῷτο τὴν τύχην, ὅτι μὴ δύναιτο
ἀνελθεῖν ἐς τὸν οὐρανόν, ἢ ὅτι μὴ βύθιος ὑποδὺς ἐς τὴν
θάλατταν ἀπὸ Σικελίας ἐς Κύπρον ἀναδύσεται, ἢ ὅτι μὴ
ἀρθεὶς πτηνὸς αὐθημερὸν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἰνδοὺς
τελεῖ· τὸ δ' αἴτιον τῆς λύπης, ὅτι ἠλπίκει, οἶμαι, ἢ ὄναρ
ποτὲ ἰδὼν τοιοῦτον ἢ αὐτὸς αὑτῷ ἀναπλάσας, οὐ πρότε-
ρον ἐξετάσας εἰ ἐφικτὰ εὔχεται καὶ κατὰ τὴν ἀνθρώπου
φύσιν. καὶ δὴ καὶ σέ, ὦ ἑταῖρε, πολλὰ καὶ θαυμαστὰ
ὀνειροπολοῦντα νύξας ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐκθορεῖν
ἐποίησεν· εἶτα ὀργίζῃ αὐτῷ ἔτι μόλις τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἀνοίγων καὶ τὸν ὕπνον οὐ ῥᾳδίως ἀποσειόμενος ὑφ' ἡδο-
814 νῆς ὧν ἑώρας. πάσχουσι δὲ ταὐτὸ καὶ οἱ τὴν κενὴν μακα-
ρίαν ἑαυτοῖς ἀναπλάττοντες. καὶ γὰρ ἣν μεταξὺ πλουτοῦ-
σιν αὐτοῖς καὶ θησαυροὺς ἀνορύττουσι καὶ βασιλεύουσι
καὶ τὰ ἄλλα εὐδαιμονοῦσιν, — οἷα πολλὰ ἡ θεὸς ἐκείνη
ῥᾳδιουργεῖ, ἡ Εὐχή, μεγαλόδωρος οὖσα καὶ πρὸς οὐδὲν
ἀντιλέγουσα, κἂν πτηνὸς θέλῃ τις γενέσθαι, κἂν κολοσ-
σιαῖος τὸ μέγεθος, κἂν ὄρη ὅλα χρυσᾶ εὑρίσκειν — ἢν
τοίνυν ταῦτα ἐννοοῦσιν αὐτοῖς ὁ παῖς προσελθὼν ἔρηταί
τι τῶν ἀναγκαίων, οἷον ὅθεν ἄρτους ὠνητέον ἢ ὅ τι φα-
τέον πρὸς τὸν ἀπαιτοῦντα τοἰνοίκιον ἐκ πολλοῦ περιμέ-
νοντα, οὕτως ἀγανακτοῦσιν ὡς ὑπὸ τοῦ ἐρομένου καὶ
παρενοχλήσαντος ἀφαιρεθέντες ἅπαντα ἐκεῖνα τἀγαθὰ
καὶ ὀλίγου δέουσι καὶ τὴν ῥῖνα τοῦ παιδὸς ἀποτραγεῖν.
72. ἀλλὰ σύ, ὦ φιλότης, μὴ πάθῃς αὐτὸ πρὸς ἐμέ, εἴ σε 72
θησαυροὺς ἀνορύττοντα καὶ πετόμενον καί τινας ἐννοίας
ὑπερφυεῖς ἐννοοῦντα καί τινας ἐλπίδας ἀνεφίκτους ἐλπί-
ζοντα φίλος ὢν οὐ περιεῖδον διὰ παντὸς τοῦ βίου ὀνείρῳ
ἡδεῖ μὲν ἴσως, ἀτὰρ ὀνείρῳ γε συνόντα, διαναστάντα δὲ
ἀξιῶ πράττειν τι τῶν ἀναγκαίων καὶ ὅ σε παραπέμψει
ἐς τὸ λοιπὸν τοῦ βίου τὰ κοινὰ ταῦτα φρονοῦντα· ἐπεὶ ὅ
γε νῦν ἔπραττες καὶ ἐνενόεις, οὐδὲν τῶν Ἱπποκενταύρων
καὶ Χιμαιρῶν καὶ Γοργόνων διαφέρει, καὶ ὅσα ἄλλα ὄνει-
815 ροι καὶ ποιηταὶ καὶ γραφεῖς ἐλεύθεροι ὄντες ἀναπλάτ-
τουσιν οὔτε γενόμενα πώποτε οὔτε γενέσθαι δυνάμενα.
καὶ ὅμως ὁ πολὺς λεὼς πιστεύουσιν αὐτοῖς καὶ κηλοῦν-

ται ὁρῶντες ἢ ἀκούοντες τὰ τοιαῦτα διὰ τὸ ξένα καὶ ἀλ-
73 λόκοτα εἶναι. 73. καὶ σὺ δὴ μυθοποιοῦ τινος ἀκούσας ὡς ἔστι τις γυνὴ ὑπερφυὴς τὸ κάλλος, ὑπὲρ τὰς Χάριτας αὐτὰς ἢ τὴν Οὐρανίαν [εἶναι], μὴ πρότερον ἐξετάσας εἰ ἀληθῆ λέγει καὶ εἰ ἔστι που τῆς γῆς ἡ ἄνθρωπος αὕτη, ἤρας εὐθύς, ὥσπερ φασὶ τὴν Μήδειαν ἐξ ὀνείρατος ἐρασθῆναι τοῦ Ἰάσονος. ὃ δὲ δὴ μάλιστά σε πρὸς τὸν ἔρωτα ἐπηγάγετο καὶ τοὺς ἄλλους δέ, ὁπόσοι τοῦ αὐτοῦ σοι εἰδώλου ἐρῶσι, τοῦτο ἦν, ὥς γέ μοι εἰκάζοντι φαίνεται, τὸ τὸν λέγοντα ἐκεῖνον περὶ τῆς γυναικός, ἐπείπερ ἐπιστεύθη τὸ πρῶτον ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἀκόλουθα ἐπάγειν· ἐς τοῦτο γὰρ ἑωρᾶτε μόνον, καὶ διὰ τοῦτο εἷλκεν ὑμᾶς τῆς ῥινός, ἐπείπερ ἅπαξ τὴν πρώτην λαβὴν ἐνεδώκατε αὐτῷ, καὶ ἦγεν ἐπὶ τὴν ἀγαπωμένην δι' ἧς ἔλεγεν εὐθείας ὁδοῦ· ῥᾴδια γάρ, οἶμαι, τὰ μετὰ ταῦτα καὶ οὐδεὶς ὑμῶν ἔτι ἐπιστρεφόμενος ἐς τὴν εἴσοδον ἐξήταζεν εἰ ἀληθής ἐστι καὶ εἰ μὴ ἔλαθε καθ' ἣν οὐκ ἐχρῆν εἰσελθών, ἀλλ' ἠκολούθει τοῖς τῶν προωδευκότων ἴχνεσι, καθάπερ τὰ πρόβατα πρὸς τὸν ἡγούμενον, δέον ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν εὐθὺς σκέψασθαι, εἴπερ εἰσιτητέον.
74 74. ὃ δέ φημι, σαφέστερον ἂν μάθοις, ἤν τι τοιοῦτον 816
ὅμοιον παραθεωρήσῃς αὐτῷ· λέγοντος γάρ τινος τῶν μεγαλοτόλμων τούτων ποιητῶν, ὡς γένοιτό ποτε τρικέφαλος καὶ ἑξάχειρ ἄνθρωπος, ἂν τὸ πρῶτον ταῦτα ἀπραγμόνως ἀποδέξῃ μὴ ἐξετάσας εἰ δυνατὸν ἀλλὰ πιστεύσας, εὐθὺς ἀκολούθως ἂν ἐπάγοι καὶ τὰ λοιπά, ὡς καὶ ὀφθαλμοὺς ὁ αὐτὸς εἶχεν ἓξ καὶ ὦτα ἓξ καὶ φωνὰς τρεῖς ἅμα ἠφίει καὶ ἤσθιε διὰ τριῶν στομάτων καὶ δακτύλους τριάκοντα εἶχεν, οὐχ ὥσπερ ἕκαστος ἡμῶν δέκα ἐν ἀμφοτέραις ταῖς χερσί, καὶ εἰ πολεμεῖν δέοι, αἱ τρεῖς μὲν χεῖρες ἑκάστη πέλτην ἢ γέρρον ἢ ἀσπίδα εἶχον, αἱ τρεῖς δὲ ἡ μὲν πέλεκυν κατέφερεν, ἡ δὲ λόγχην ἠφίει, ἡ δὲ τῷ ξίφει ἐχρῆτο. καὶ τίς ἂν ἔτι ἀπιστήσειε ταῦτα λέγοντι αὐτῷ; ἀκόλουθα γὰρ τῇ ἀρχῇ, περὶ ἧς ἐχρῆν εὐθὺς σκοπεῖν εἰ παραδεκτέα καὶ εἰ συγχωρητέα οὕτως ἔχειν. ἢν δὲ ἅπαξ ἐκεῖνα δῷς, ἐπιρρεῖ τὰ λοιπὰ καὶ οὔποτε στήσεται καὶ τὸ

ἀπιστεῖν αὐτοῖς οὐκέτι ῥᾴδιον, ἐπείπερ ἀκόλουθα καὶ ὅμοιά ἐστι τῇ συγχωρηθείσῃ ἀρχῇ, ἅπερ καὶ ὑμεῖς πά-
817 σχετε· ὑπὸ γὰρ δὴ ἔρωτος καὶ προθυμίας οὐκ ἐξετάσαντες τὰ κατὰ τὴν εἴσοδον ἑκάστην ὅπως ὑμῖν ἔχει, προχωρεῖτε ὑπὸ τῆς ἀκολουθίας ἑλκόμενοι, οὐκ ἐννοοῦντες εἴ τι γένοιτ' ἂν ἀκόλουθον αὐτῷ καὶ ψευδὲς ὄν, οἷον, εἴ τις λέγοι τὰ δὶς πέντε ἑπτὰ εἶναι καὶ σὺ πιστεύσειας αὐτῷ μὴ ἀριθμήσας ἐπὶ σαυτοῦ, ἐπάξει δηλαδὴ ὅτι καὶ τετράκις πέντε τετταρεσκαίδεκα πάντως ἐστὶ καὶ μέχρι ἂν ὅτου ἐθελήσῃ, οἷα καὶ ἡ θαυμαστὴ γεωμετρία ποιεῖ· κἀκείνη γὰρ τοὺς ἐν ἀρχῇ ἀλλόκοτά τινα αἰτήματα αἰτήσασα καὶ συγχωρηθῆναι αὐτῇ ἀξιώσασα οὐδὲ συστῆναι δυνάμενα, σημεῖά τινα ἀμερῆ καὶ γραμμὰς ἀπλατεῖς καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐπὶ σαθροῖς τοῖς θεμελίοις τούτοις οἰκοδομεῖ τὰ λοιπὰ καὶ ἀξιοῖ εἰς ἀπόδειξιν ἀληθῆ λέγειν ἀπὸ ψευδοῦς τῆς ἀρχῆς ὁρμωμένη. 75. κατὰ ταὐτὰ τοίνυν 75
καὶ ὑμεῖς δόντες τὰς ἀρχὰς τῆς προαιρέσεως ἑκάστης πιστεύετε τοῖς ἑξῆς καὶ γνώρισμα τῆς ἀληθείας αὐτῶν τὴν ἀκολουθίαν ἡγεῖσθε εἶναι ψευδῆ οὖσαν· εἶτα οἱ μὲν
818 ὑμῶν ἐναποθνήσκουσι ταῖς ἐλπίσι, πρὶν ἰδεῖν τἀληθὲς καὶ καταγνῶναι τῶν ἐξαπατησάντων ἐκείνων, οἱ δέ, κἂν αἴσθωνται ἐξηπατημένοι ὀψέ ποτε γέροντες ἤδη γενόμενοι, ὀκνοῦσιν ἀναστρέφειν, αἰδούμενοι, εἰ δεήσει τηλικούτους αὐτοὺς ὄντας ἐξομολογήσασθαι, ὅτι πράγματα παίδων ἔχοντες οὐ συνίεσαν· ὥστε ἐμμένουσι τοῖς αὐτοῖς ὑπ' αἰσχύνης καὶ ἐπαινοῦσι τὰ παρόντα καὶ ὁπόσους ἂν δύνωνται προτρέπουσιν ἐπὶ τὰ αὐτά, ὡς ἂν μὴ μόνοι ἐξηπατημένοι ὦσιν, ἀλλ' ἔχωσι παραμυθίαν τὸ καὶ ἄλλους [καὶ] πολλοὺς τὰ ὅμοια παθεῖν αὐτοῖς· καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο ὁρῶσιν, ὅτι ἢν τἀληθὲς εἴπωσιν, οὐκέτι σεμνοὶ ὥσπερ νῦν καὶ ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς δόξουσιν οὐδὲ τιμήσονται ὁμοίως. οὐκ ἂν οὖν ἑκόντες εἴποιεν εἰδότες, ἀφ' οἵων ἐκπεσόντες ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις δόξουσιν. ὀλίγοις δ' ἂν πάνυ ἐντύχοις ὑπ' ἀνδρείας τολμῶσι λέγειν ὅτι ἐξηπάτηνται καὶ τοὺς ἄλλους ἀποτρέπειν τῶν ὁμοίων πειρωμένοις. εἰ δ' οὖν τινι τοιούτῳ ἐντύχοις, φιλαλήθη τε

κάλει τὸν τοιοῦτον καὶ χρηστὸν καὶ δίκαιον καί, εἰ βού- 819
λει, φιλόσοφον· οὐ γὰρ ἂν φθονήσαιμι τούτῳ μόνῳ τοῦ ὀνόματος· οἱ δ' ἄλλοι ἢ οὐδὲν ἀληθὲς ἴσασιν οἰόμενοι εἰδέναι ἢ εἰδότες ἀποκρύπτονται ὑπὸ δειλίας καὶ αἰσχύ-
76 *νης καὶ τοῦ προτιμᾶσθαι βούλεσθαι.* 76. *καίτοι πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς ἅπαντα μὲν ἃ ἔφην, ἐάσωμεν αὐτοῦ καταβαλόντες καὶ λήθη τις ἔστω αὐτῶν ὥσπερ τῶν πρὸ Εὐκλείδου ἄρχοντος πραχθέντων, ὑποθέμενοι δὲ ταύτην φιλοσοφίαν ὀρθὴν εἶναι τὴν τῶν Στωϊκῶν, ἄλλην δὲ μηδ' ἡντιναοῦν, ἴδωμεν εἰ ἐφικτὴ αὕτη καὶ δυνατή ἐστιν, ἢ μάτην κάμνουσιν ὁπόσοι ἐφίενται αὐτῆς· τὰς μὲν γὰρ ὑποσχέσεις ἀκούω θαυμαστάς τινας, ἡλίκα εὐδαιμονήσουσιν οἱ ἐς τὸ ἀκρότατον ἐλθόντες· μόνους γὰρ τούτους πάντα συλλαβόντας ἕξειν τὰ τῷ ὄντι ἀγαθά. τὸ μετὰ ταῦτα δὲ σὺ ἂν ἄμεινον εἰδείης, εἴ τινι ἐντετύχηκας*
[Στωϊκῷ τοιούτῳ καὶ] Στωϊκῶν τῶν ἄκρων, οἵῳ μήτε λυ- 820
πεῖσθαι μήθ' ὑφ' ἡδονῆς κατασπᾶσθαι μήτε ὀργίζεσθαι, φθόνου δὲ κρείττονι καὶ πλούτου καταφρονοῦντι καὶ συνόλως εὐδαίμονι, ὁποῖον χρὴ τὸν κανόνα εἶναι καὶ γνώμονα τοῦ κατὰ τὴν ἀρετὴν βίου, — ὁ γὰρ καὶ κατὰ μικρότατον ἐνδέων ἀτελής, κἂν τὰ πλείω ἔχῃ —· εἶδες οὖν τοιοῦτον ἢ οὐχί; (†)

77 77. *ΕΡΜ. Οὐδέπω οὐδένα τοιοῦτον εἶδον.*

ΛΥΚ. Εὖ γε, ὦ Ἑρμότιμε, ὅτι οὐ ψεύδῃ ἑκών. ἐς τί δ' οὖν ἀποβλέπων φιλοσοφεῖς, ὅταν ὁρᾷς μήτε τὸν διδάσκαλον τὸν σὸν μήτε τὸν ἐκείνου μήτε τὸν πρὸ αὐτοῦ μηδ' ἂν ἐς δεκαγονίαν ἀναγάγῃς μηδένα αὐτῶν σοφὸν ἀκριβῶς καὶ διὰ τοῦτο εὐδαίμονα γεγενημένον; οὐδὲ γὰρ ἂν ἐκεῖνο ὀρθῶς εἴποις, ὡς ἀπόχρη, κἂν πλησίον γένῃ τῆς εὐδαιμονίας, ἐπεὶ οὐδὲν ὄφελος· ὁμοίως γὰρ ἔξω τοῦ ὀδοῦ ἐστι καὶ ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ὅ τε παρὰ τὴν θύραν ἔξω ἑστὼς καὶ ὁ πόρρω, διαλλάττοιεν δ' ἄν, ὅτι μᾶλ-
λον οὗτος ἀνιάσεται ὁρῶν ἐγγύθεν οἵων ἐστέρηται. εἶτα 821
ἵνα πλησίον γένῃ τῆς εὐδαιμονίας — δώσω γάρ τοῦτό σοι — τοσαῦτα πονεῖς κατατρύχων σεαυτόν, καὶ παραδεδράμηκέ σοι ὁ βίος ὁ τοσοῦτος ἐν ἀηδίᾳ καὶ καμάτῳ

καὶ ἀγρυπνίαις κάτω νενευκότι; καὶ εἰσαῦθις πονήσεις, ὡς φής, ἄλλα εἴκοσιν ἔτη τοὐλάχιστον, ἵνα ὀγδοηκοντούτης γενόμενος — εἴ τις ἐγγυητής ἐστί σοι, ὅτι βιώσῃ τοσαῦτα — ὅμως ᾖς ἐν τοῖς μηδέπω εὐδαιμονοῦσιν; εἰ μὴ μόνος οἴει τεύξεσθαι τούτου καὶ αἱρήσειν διώκων ὃ πρὸ σοῦ μάλα πολλοὶ κἀγαθοὶ καὶ ὠκύτεροι παρὰ πολὺ διώκοντες οὐ κατέλαβον. 78. ἀλλὰ καὶ κατάλαβε, εἰ δο- 78
κεῖ, καὶ ἔχε ὅλον συλλαβών, τὸ μὲν δὴ πρῶτον οὐχ ὁρῶ ὅ τι ποτ' ἂν εἴη τἀγαθόν, ὡς ἀντάξιον δοκεῖν τῶν πόνων τῶν τοσούτων. ἔπειτα ἐς πόσον ἔτι τὸν λοιπὸν χρόνον ἀπολαύσεις αὐτοῦ γέρων ἤδη καὶ παντὸς ἡδέος ἔξωρος
822 ὢν καὶ τὸν ἕτερον πόδα, φασίν, ἐν τῇ σορῷ ἔχων; εἰ μή τι εἰς ἄλλον, ὦ γενναῖε, βίον προγυμνάζεις ἑαυτόν, ὡς εἰς ἐκεῖνον ἐλθὼν ἄμεινον διαγάγοις, εἰδὼς ὅντινα τρόπον χρὴ βιοῦν, ὅμοιον ὡς εἴ τις ἐς τοσοῦτον σκευάζοι τε καὶ εὐτρεπίζοι ὡς δειπνήσων ἄμεινον, ἄχρι ἂν λάθῃ ὑπὸ λιμοῦ διαφθαρείς. 79. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό πω κατα- 79
νενόηκας, οἶμαι, ὡς ἡ μὲν ἀρετὴ ἐν ἔργοις δήπου ἐστίν, οἷον ἐν τῷ δίκαια πράττειν καὶ σοφὰ καὶ ἀνδρεῖα, ὑμεῖς δὲ — τὸ δὲ ὑμεῖς ὅταν εἴπω, τοὺς ἄκρους τῶν φιλοσοφούντων φημί — ἀφέντες ταῦτα ζητεῖν καὶ ποιεῖν ῥημάτια δύστηνα μελετᾶτε καὶ συλλογισμοὺς καὶ ἀπορίας καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐπὶ τούτοις διατρίβετε, καὶ ὃς ἂν κρατῇ ἐν αὐτοῖς, καλλίνικος ὑμῖν δοκεῖ· ἀφ' ὧν, οἶμαι, καὶ τὸν διδάσκαλον τουτονὶ θαυμάζετε, γέροντα ἄνδρα, ὅτι τοὺς προσομιλοῦντας εἰς ἀπορίαν καθίστησι καὶ οἶδεν
823 ὡς χρὴ ἐρέσθαι καὶ σοφίσασθαι καὶ πανουργῆσαι καὶ εἰς ἄφυκτα ἐμβαλεῖν· καὶ τὸν καρπὸν ἀτεχνῶς ἀφέντες — οὗτος δὲ ἦν περὶ τὰ ἔργα — περὶ τὸν φλοιὸν ἀσχολεῖσθε τὰ φύλλα καταχέοντες ἀλλήλων ἐν ταῖς ὁμιλίαις. ἢ γὰρ ἄλλα ἐστὶν ἃ πράττετε, ὦ Ἑρμότιμε, πάντες ἕωθεν εἰς ἑσπέραν;

ΕΡΜ. Οὔκ, ἀλλὰ ταῦτα.

ΛΥΚ. Ἦ οὖν οὐχὶ καὶ ὀρθῶς ἄν τις φαίη τὴν σκιὰν ὑμᾶς θηρεύειν ἐάσαντας τὸ σῶμα ἢ τοῦ ὄφεως τὸ σύφαρ ἀμελήσαντας τοῦ ὄλκου, μᾶλλον δὲ τὸ ὅμοιον ποιεῖν

ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς ὅλμον ὕδωρ ἐκχέας ὑπέρῳ σιδηρᾷ πτίττοι πράττειν ἀναγκαῖόν τι καὶ προὔργου οἰόμενος, οὐκ εἰδὼς ὅτι κἂν ἀπόλῃ, φασί, τοὺς ὤμους πτίττων
80 ὕδωρ ὁμοίως τὸ ὕδωρ μένει; 80. καί μοι δὸς ἐνταῦθα ἤδη ἐρέσθαι σε, εἰ ἐθέλοις ἂν ἔξω τῶν λόγων τὰ ἄλλα ἐοικέναι τῷ διδασκάλῳ, οὕτω μὲν ὀργίλος, οὕτω δὲ μικρο- 824
λόγος, οὕτω δὲ φιλόνεικος ὢν καὶ φιλήδονος νὴ Δί', εἰ καὶ μὴ τοῖς πολλοῖς δοκεῖ. τί σιγᾷς, ὦ Ἑρμότιμε; θέλεις διηγήσωμαι ἃ πρῴην ἤκουσα ὑπὲρ φιλοσοφίας τινὸς λέγοντος ἀνδρὸς πάνυ γεγηρακότος, ᾧ πάμπολλοι τῶν νέων ἐπὶ σοφίᾳ πλησιάζουσιν; ἀπαιτῶν γὰρ παρά τινος τῶν μαθητῶν τὸν μισθὸν ἠγανάκτει, λέγων ὑπερήμερον εἶναι καὶ ἐκπρόθεσμον τοῦ ὀφλήματος, ὃν ἔδει πρὸ ἑκκαίδεκα ἡμερῶν ἐκτετικέναι τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ· οὕτω γὰρ συνθέσθαι.
81 81. καὶ ἐπεὶ ταῦτα ἠγανάκτει, παρεστὼς ὁ θεῖος τοῦ νεανίσκου, ἄγροικος ἄνθρωπος καὶ ἰδιώτης ὡς πρὸς τὰ ὑμέτερα, Πέπαυσο, εἶπεν, ὦ θαυμάσιε, τὰ μέγιστ' ἠδικῆ- 825
σθαι λέγων, εἰ ῥημάτια παρὰ σοῦ πριάμενοι μηδέπω ἐκτετίκαμεν τὸ διάφορον. καίτοι ἃ μὲν ἡμῖν πέπρακας, ἔχεις ἔτι καὶ αὐτὸς καὶ οὐδὲν ἔλαττον γέγονέ σοι τῶν μαθημάτων· τὰ δ' ἄλλα ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπιθυμῶν συνέστησά σοι τὸν νεανίσκον, ὁ δ' οὐδὲν ἀμείνων γεγένηται διὰ σέ, ὃς τοὐμοῦ γείτονος Ἐχεκράτους τὴν θυγατέρα συναρπάσας παρθένον οὖσαν διέφθειρε καὶ ὀλίγου δίκην ἔφυγε βιαίων, εἰ μὴ ἐγὼ ταλάντου ἐξωνησάμην τὸ πλημμέλημα παρὰ πένητος ἀνδρὸς τοῦ Ἐχεκράτους· τὴν μητέρα δὲ πρῴην ἐρράπισεν, ὅτι αὐτοῦ ἐλάβετο ὑπὸ κόλπου ἐκκομίζοντος τὸν κάδον, ὡς ἔχοι συμβολάς, οἶμαι, καταθεῖναι. τὰ μὲν γὰρ εἰς ὀργὴν καὶ θυμὸν καὶ ἀναισχυντίαν καὶ ἐς τόλμαν καὶ 826
ψεῦδος μακρῷ τινι ἄμεινον εἶχε πέρυσιν ἢ νῦν· καίτοι ἐβουλόμην ἂν αὐτὸν ἐς ταῦτα ὠφελῆσθαι ὑπὸ σοῦ μᾶλλον ἤπερ ἐκεῖνα εἰδέναι, ἃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν πρὸς ἡμᾶς οὐδὲν δεομένους ἐπὶ τῷ δείπνῳ διεξέρχεται, ὡς κροκόδειλος ἥρπασε παιδίον, καὶ ὑπέσχηται ἀποδώσειν αὐτό, ἂν ἀποκρίνηται ὁ πατὴρ οὐκ οἶδ' ὅ τι, ἢ ὡς ἀναγκαῖόν ἐστιν ἡμέρας οὔσης μὴ νύκτα εἶναι· ἐνίοτε δὲ καὶ κέρατα

ἡμῖν ὁ γενναῖος ἀναφύει οὐκ οἶδ᾽ ὅπως περιπλέκων τὸν λόγον. ἡμεῖς δὲ γελῶμεν ἐπὶ τούτοις, καὶ μάλιστα ὅταν ἐπιβυσάμενος τὰ ὦτα μελετᾷ πρὸς αὐτὸν ἕξεις τινὰς καὶ σχέσεις καὶ καταλήψεις καὶ φαντασίας καὶ τοιαῦτα πολλὰ ὀνόματα διεξιών. ἀκούομεν δὲ αὐτοῦ λέγοντος ὡς καὶ ὁ θεὸς οὐκ ἐν οὐρανῷ ἐστιν, ἀλλὰ διὰ πάντων πεφοίτηκεν οἷον ξύλων καὶ λίθων καὶ ζῴων, ἄχρι καὶ τῶν ἀτιμοτάτων· καὶ τῆς γε μητρὸς ἐρομένης αὐτὸν τί ταῦτα ληρεῖ, καταγελάσας αὐτῆς, Ἀλλ᾽ ἢν τὸν λῆρον τοῦτον, ἔφη, ἐκμάθω ἀκριβῶς, οὐδὲν κωλύσει με μόνον πλούσιον μόνον βασιλέα εἶναι, τοὺς δὲ ἄλλους ἀνδράποδα καὶ καθάρματα
827 *νομίζεσθαι ὡς πρὸς ἐμέ.* 82. *τοιαῦτα τοῦ ἀνδρὸς εἰ-* 82
πόντος, ὁ φιλόσοφος ὅρα οἵαν ἀπόκρισιν ἀπεκρίνατο, ὦ Ἑρμότιμε, ὡς πρεσβυτικήν· ἔφη γάρ, Ἀλλ᾽ εἴ γε μὴ ἐμοὶ ἐπλησίαζεν οὗτος, οὐκ οἴει μακρῷ χείρω ἂν αὐτὸν ἐξεργάσασθαι ἢ καὶ νὴ Δία ἴσως τῷ δημίῳ παραδεδόσθαι; ὡς νῦν γε χαλινόν τινα ἐμβέβληκεν αὐτῷ ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ πρὸς ταύτην αἰδώς, καὶ διὰ τοῦτο μετριώτερός ἐστιν ὑμῖν καὶ φορητὸς ἔτι· φέρει γάρ τινα αἰσχύνην αὐτῷ, εἰ ἀνάξιος φαίνοιτο τοῦ σχήματος καὶ τοῦ ὀνόματος, ἃ δὴ παρακολουθοῦντα παιδαγωγεῖ αὐτόν. ὥστε δίκαιος ἂν εἴην, εἰ καὶ μὴ ὧν βελτίω ἀπέφηνα, μισθὸν παρ᾽ ὑμῶν λαβεῖν, ἀλλ᾽ οὖν ἐκείνων γε, ἃ μὴ δέδρακεν αἰδούμενος φιλοσοφίαν· ἐπεὶ καὶ αἱ τίτθαι τοιάδε λέγουσι περὶ τῶν παιδίων, ὡς ἀπιτητέον αὐτοῖς ἐς διδασκάλου· καὶ γὰρ ἂν μηδέπω μαθεῖν ἀγαθόν τι δύνωνται, ἀλλ᾽ οὖν φαῦλον γ᾽ οὐδὲν ποιήσουσιν ἐκεῖ μένοντες. ἐγὼ μὲν οὖν τὰ ἄλλα πάντα ἀποπλῆσαί μοι δοκῶ, καὶ ὅντινα ἂν ἐθέλῃς τῶν εἰδότων τὰ ἡμέτερα, ἧκέ μοι ἐς αὔριον παραλαβὼν ὄψει τε ὅπως ἐρωτᾷ καὶ πῶς ἀποκρίνεται καὶ ὅσα μεμά-
828 *θηκε καὶ ὅσα ἤδη ἀνέγνωκε βιβλία περὶ ἀξιωμάτων, περὶ συλλογισμῶν, περὶ καταλήψεως, περὶ καθηκόντων καὶ ἄλλα ποικίλα. εἰ δὲ ἢ τὴν μητέρα ἔτυπτεν ἢ παρθένους συνήρπαζε, τί ταῦτα πρὸς ἐμέ; οὐ γάρ παιδαγωγόν με ἐπεστήσατε αὐτῷ.* 83. *τοιαῦτα ὁ γέρων ἄνθρωπος ὑπὲρ φιλο-* 83
σοφίας ἔλεγε. σὺ δὲ καὶ αὐτὸς ἂν φαίης, ὦ Ἑρμότιμε,

ἱκανὸν εἶναι, εἰ διὰ τοῦτο φιλοσοφοίημεν, ὡς μηδὲν τῶν φαυλοτέρων πράττοιμεν, ἢ ἐπ' ἄλλαις ἐλπίσιν ἐξ ἀρχῆς φιλοσοφεῖν ἠξιοῦμεν; οὐχ ὡς τῶν ἰδιωτῶν κοσμιώτεροι εἴημεν περινοστοῦντες; τί οὖν [οὐκ] ἀποκρίνῃ καὶ πρὸς τοῦτο;

ΕΡΜ. Τί δ' ἄλλο ἢ ὅτι καὶ δακρῦσαι ὀλίγου δέω; ἐς τοσοῦτό μου καθίκετο ὁ λόγος ἀληθὴς ὤν, καὶ ὀδύρομαι, ὅσον ἄθλιος χρόνον ἀνάλωκα καὶ προσέτι μισθοὺς οὐκ ὀλίγους τελῶν ἀντὶ τῶν πόνων· νυνὶ γὰρ ὥσπερ ἐκ μέθης ἀνανήφων ὁρῶ οἷα μέν ἐστιν ὧν ἤρων, ὁπόσα δὲ πέπονθα διὰ ταῦτα.

84 84. *ΛΥΚ. Καὶ τί δεῖ δακρύων, ὦ χρηστέ; τὸ γὰρ τοῦ μύθου ἐκεῖνο πάνυ συνετόν, οἶμαι, ὃν Αἴσωπος διη-* 829
γεῖτο· ἔφη γὰρ ἄνθρωπόν τινα ἐπὶ τῇ ἠϊόνι καθεζόμενον παρὰ τὴν κυματωγὴν ἀριθμεῖν τὰ κύματα, σφαλέντα δὲ [καὶ] ἄχθεσθαι καὶ ἀνιᾶσθαι, ἄχρι δὴ τὴν κερδὼ παραστᾶσαν εἰπεῖν αὐτῷ, Τί, ὦ γενναῖε, ἀνιᾷ τῶν παρελθόντων ἕνεκα, δέον τὸ ἐντεῦθεν ἀρξάμενον ἀριθμεῖν ἀμελήσαντα ἐκείνων; Καὶ σὺ τοίνυν, ἐπείπερ οὕτω σοι δοκεῖ, ἐς τὸ λοιπὸν ἄμεινον ἂν ποιήσαις βίον τε κοινὸν ἅπασι βιοῦν ἀξιῶν καὶ συμπολιτεῦσαι τοῖς πολλοῖς οὐδὲν ἀλλόκοτον καὶ τετυφωμένον ἐλπίζων, καὶ οὐκ αἰσχυνῇ, ἤνπερ εὖ φρονῇς, εἰ γέρων ἄνθρωπος μεταμαθήσῃ καὶ
85 *μεταχωρήσεις πρὸς τὸ βέλτιον.* 85. *ταῦτα δὲ πάντα, ὦ φιλότης, ὁπόσα εἶπον, μή με νομίσῃς κατὰ τῆς Στοᾶς παρεσκευασμένον ἢ ἔχθραν τινὰ ἐξαίρετον πρὸς Στωϊκοὺς ἐπανῃρημένον εἰρηκέναι, ἀλλὰ κοινὸς ἐπὶ πάντας ὁ λόγος· τὰ γὰρ αὐτὰ πρός σε εἶπον ἄν, εἰ τὰ Πλάτωνος ἢ Ἀριστοτέλους ᾕρησο τῶν ἄλλων ἀκρίτων ἐρήμην κατα-* 830
γνούς. νῦν δὲ ἐπεὶ τὰ Στωϊκῶν προετίμησας, πρὸς τὴν Στοὰν ἀποτετάσθαι ὁ λόγος ἔδοξεν οὐδὲν ἐξαίρετον πρὸς αὐτὴν ἔχων.

86 86. *ΕΡΜ. Εὖ λέγεις· ἄπειμι γοῦν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, ὡς μεταβαλοίμην καὶ αὐτὸ δὴ τὸ σχῆμα. ὄψει γοῦν οὐκ ἐς μακρὰν οὔτε πώγωνα ὥσπερ νῦν λάσιον καὶ βαθὺν οὔτε δίαιταν κεκολασμένην, ἀλλ' ἄνετα πάντα καὶ ἐλεύ-*

θερα· τάχα δὲ καὶ πορφυρίδα μεταμφιέσομαι, ὡς εἴδεῖεν ἅπαντες ὅτι μηκέτι μοι τῶν λήρων ἐκείνων μέτεστιν. ὡς εἴθε γε καὶ ἐξεμέσαι δυνατὸν ἦν ἅπαντα ἐκεῖνα, ὁπόσα ἤκουσα παρ᾽ αὐτῶν, καὶ εὖ ἴσθι, οὐκ ἂν ὤκνησα καὶ ἐλλέβορον πιεῖν διὰ τοῦτο ἐς τὸ ἔμπαλιν ἢ ὁ Χρύσιππος, ὅπως μηδὲν ἔτι νοήσαιμι ὧν φασι. σοὶ δ᾽ οὖν οὐ μικρὰν χάριν οἶδα, ὦ Λυκῖνε, ὅτι με παραφερόμενον ὑπὸ θολεροῦ τινος χειμάρρου καὶ τραχέος, ἐπιδιδόντα ἐμαυτὸν καὶ
831 *κατὰ ῥοῦν συρρέοντα τῷ ὕδατι, ἀνέσπασας ἐπιστάς, τὸ τῶν τραγῳδῶν τοῦτο, θεὸς ἐκ μηχανῆς ἐπιφανείς. δοκῶ δέ μοι οὐκ ἀλόγως [ἂν] καὶ ξυρήσεσθαι τὴν κεφαλὴν ὥσπερ οἱ ἐκ τῶν ναυαγίων ἀποσωθέντες ἐλεύθεροι, ἅτε καὶ σωτήρια τήμερον ἄξων τοσαύτην ἀχλὺν ἀποσεισάμενος τῶν ὀμμάτων. φιλοσόφῳ δὲ ἐς τὸ λοιπὸν κἂν ἄκων ποτὲ ὁδῷ βαδίζων ἐντύχω, οὕτως ἐκτραπήσομαι καὶ περιστήσομαι ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τῶν κυνῶν.*

ΗΡΟΔΟΤΟΣ Η ΑΕΤΙΩΝ.

1. *Ἡροδότου εἴθε μὲν καὶ τὰ ἄλλα μιμήσασθαι δυ-* 1
νατὸν ἦν· οὐ πάντα φημὶ ὅσα προσῆν αὐτῷ, — μεῖζον γὰρ εὐχῆς τοῦτό γε — ἀλλὰ κἂν ἓν ἐκ τῶν ἁπάντων, οἷον ἢ κάλλος τῶν λόγων ἢ ἁρμονίαν αὐτῶν ἢ τὸ οἰκεῖον τῇ
832 *Ἰωνίᾳ καὶ προσφυὲς ἢ τῆς γνώμης τὸ περιττὸν ἢ ὅσα μυρία καλὰ ἐκεῖνος ἅμα πάντα συλλαβὼν ἔχει πέρα τῆς εἰς μίμησιν ἐλπίδος· ἃ δὲ ἐποίησεν ἐπὶ τοῖς συγγράμμασι, [καὶ ὡς πολλοῦ ἄξιος τοῖς Ἕλλησιν ἅπασιν] ὡς πολλαχόσε τοῖς Ἕλλησι γνώριμος ἐν βραχεῖ κατέστη, καὶ ἐγὼ καὶ σὺ καὶ ἄλλος ἂν μιμησαίμεθα. πλεύσας γὰρ οἴκοθεν ἐκ τῆς Καρίας εὐθὺ τῆς Ἑλλάδος ἐσκοπεῖτο πρὸς ἑαυτὸν ὅπως ἂν τάχιστα καὶ ἀπραγμονέστατα ἐπίσημος καὶ περιβόητος γένοιτο καὶ αὐτὸς καὶ τὰ συγγραμμάτια. τὸ μὲν οὖν περινοστοῦντα νῦν μὲν Ἀθηναίοις, νῦν δὲ Κορινθίοις ἀναγινώσκειν ἢ Ἀργείοις ἢ Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ μέρει, ἐργῶδες*

καὶ μακρὸν ἡγεῖτο εἶναι καὶ τριβὴν οὐ μικρὰν ἐν τῷ τοιούτῳ
ἔσεσθαι· οὔκουν ἠξίου διασπᾶν τὸ πρᾶγμα [οὐδὲ] κατὰ
διαίρεσιν οὕτω καὶ κατ᾽ ὀλίγον ἀγείρων καὶ συλλέγων τὴν
γνῶσιν, ἐπεβούλευε δέ, εἰ δυνατὸν εἴη, ἀθρόους που λαβεῖν
τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας. ἐνίσταται οὖν Ὀλύμπια τὰ μεγάλα, 833
καὶ ὁ Ἡρόδοτος τοῦτ᾽ ἐκεῖνο [ἥκειν οἱ] νομίσας τὸν καιρόν,
οὗ μάλιστα ἐγλίχετο, πλήθουσαν τηρήσας τὴν πανήγυριν,
ἁπανταχόθεν ἤδη τῶν ἀρίστων συνειλεγμένων, παρελ-
θὼν ἐς τὸν ὀπισθόδομον οὐ θεατήν, ἀλλ᾽ ἀγωνιστὴν
Ὀλυμπίων παρεῖχεν ἑαυτὸν ᾄδων τὰς ἱστορίας καὶ κηλῶν
τοὺς παρόντας, ἄχρι τοῦ καὶ Μούσας κληθῆναι τὰς βί-
2 βλους αὐτοῦ, ἐννέα καὶ αὐτὰς οὔσας. 2. ἤδη οὖν ἅπαν-
τες αὐτὸν ᾔδεσαν πολὺ μᾶλλον ἢ τοὺς Ὀλυμπιονίκας
αὐτούς· καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἀνήκοος ἦν τοῦ Ἡροδότου
ὀνόματος, οἱ μὲν αὐτοὶ ἀκούσαντες ἐν Ὀλυμπίᾳ, οἱ δὲ
τῶν ἐκ τῆς πανηγύρεως ἡκόντων πυνθανόμενοι, καὶ εἰ
ποί γε φανείη μόνον, ἐδείκνυτο ἂν τῷ δακτύλῳ, Οὗτος
ἐκεῖνος Ἡρόδοτός ἐστιν ὁ τὰς μάχας τὰς Περσικὰς Ἰαστὶ
συγγεγραφώς, ὁ τὰς νίκας ἡμῶν ὑμνήσας. τοιαῦτα ἐκεῖ-
νος ἀπέλαυσε τῶν ἱστοριῶν, ἐν μιᾷ συνόδῳ πάνδημόν 834
τινα καὶ κοινὴν ψῆφον τῆς Ἑλλάδος λαβὼν καὶ ἀνακη-
ρυχθεὶς οὐχ ὑφ᾽ ἑνὸς μὰ Δία κήρυκος, ἀλλ᾽ ἐν ἁπάσῃ
3 πόλει, ὅθεν ἕκαστος ἦν τῶν πανηγυριστῶν. 3. ὅπερ ὕστε-
ρον κατανοήσαντες, ἐπίτομόν τινα ταύτην ὁδὸν ἐς γνῶ-
σιν, Ἱππίας τε ὁ ἐπιχώριος αὐτῶν σοφιστὴς καὶ Πρόδι-
κος ὁ Κεῖος καὶ Ἀναξιμένης ὁ Χῖος καὶ Πῶλος ὁ Ἀκρα-
γαντῖνος καὶ ἄλλοι συχνοὶ λόγους ἔλεγον ἀεὶ καὶ αὐτοὶ
πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀφ᾽ ὧν γνώριμοι ἐν βραχεῖ ἐγίγνον-
4 το. 4. καὶ τί σοι τοὺς παλαιοὺς ἐκείνους λέγω σοφι-
στὰς καὶ συγγραφέας καὶ λογογράφους, ὅπου [καὶ τὰ τε-
λευταῖα ταῦτα] καὶ Ἀετίωνά φασι τὸν ζωγράφον, [συγ-]
γράψαντα τὸν Ῥωξάνης καὶ Ἀλεξάνδρου γάμον, εἰς Ὀλυμ-
πίαν καὶ αὐτὸν ἀγαγόντα τὴν εἰκόνα ἐπιδείξασθαι, ὥστε
Προξενίδαν, Ἑλλανοδίκην τότε ὄντα, ἡσθέντα τῇ τέχνῃ
5 γαμβρὸν ποιήσασθαι τὸν Ἀετίωνα. 5. καὶ τί τὸ θαῦμα
ἐνῆν τῇ γραφῇ αὐτοῦ, ἤρετό τις, ὡς τὸν Ἑλλανοδίκην

δι αὐτὸ οὐκ ἐπιχωρίῳ τῷ Ἀετίωνι συνάψασθαι τῆς θυ-
835 γατρὸς τὸν γάμον; ἔστιν ἡ εἰκὼν ἐν Ἰταλίᾳ, κἀγὼ εἶδον,
ὥστε καὶ σοὶ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι. θάλαμός ἐστι περικαλλὴς
καὶ κλίνη νυμφική, καὶ ἡ Ῥωξάνη κάθηται πάγκαλόν τι
χρῆμα παρθένου ἐς γῆν ὁρῶσα, αἰδουμένη ἑστῶτα τὸν
Ἀλέξανδρον· Ἔρωτες δέ τινες μειδιῶντες ὁ μὲν κατόπιν
ἐφεστὼς ἀπάγει τῆς κεφαλῆς τὴν καλύπτραν καὶ δείκνυσι
τῷ νυμφίῳ τὴν Ῥωξάνην, ὁ δέ τις μάλα δουλικῶς ἀφαι-
ρεῖ τὸ σανδάλιον ἐκ τοῦ ποδός, ὡς κατακλίνοιτο ἤδη,
ἄλλος τῆς χλανίδος τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπειλημμένος, Ἔρως
καὶ οὗτος, ἕλκει αὐτὸν πρὸς τὴν Ῥωξάνην πάνυ βιαίως
ἐπισπώμενος, ὁ βασιλεὺς δὲ αὐτὸς μὲν στέφανόν τινα
ὀρέγει τῇ παιδί, πάροχος δὲ καὶ νυμφαγωγὸς Ἡφαιστίων
συμπάρεστι δᾷδα καιομένην ἔχων, μειρακίῳ πάνυ ὡραίῳ
ἐπερειδόμενος, Ὑμέναιος οἶμαί ἐστιν· οὐ γὰρ ἐπεγέγρα-
πτο τοὔνομα. ἑτέρωθι δὲ τῆς εἰκόνος ἄλλοι Ἔρωτες παί-
ζουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις τοῦ Ἀλεξάνδρου, δύο μὲν τὴν
λόγχην αὐτοῦ φέροντες, μιμούμενοι τοὺς ἀχθοφόρους,
ὁπότε δοκὸν φέροντες βαροῖντο· ἄλλοι δὲ δύο ἕνα τινὰ
ἐπὶ τῆς ἀσπίδος κατακείμενον, βασιλέα δῆθεν καὶ αὐτόν,
836 σύρουσι τῶν ὀχάνων τῆς ἀσπίδος ἐπειλημμένοι· εἷς δὲ δὴ
ἐς τὸν θώρακα εἰσελθὼν ὕπτιον κείμενον λοχῶντι ἔοικεν,
ὡς φοβήσειεν αὐτούς, ὁπότε κατ᾽ αὐτὸν γένοιντο σύ-
ροντες. 6. οὐ παιδιὰ δὲ ἄλλως ταῦτά ἐστιν οὐδὲ παρείρ- 6
γασται ἐν αὐτοῖς ὁ Ἀετίων, ἀλλὰ δηλοῖ τοῦ Ἀλεξάνδρου
καὶ τὸν ἐς τὰ πολεμικὰ ἔρωτα, καὶ ὅτι ἅμα καὶ Ῥωξάνης
ἤρα καὶ τῶν ὅπλων οὐκ ἐπελέληστο. πλὴν ἀλλ᾽ ἥ γε εἰκὼν
αὐτὴ καὶ ἄλλως γαμήλιόν τι ἐπὶ τῆς ἀληθείας διεφάνη
ἔχουσα, προμνησαμένη τῷ Ἀετίωνι τὴν τοῦ Προξενίδου
θυγατέρα· καὶ ἀπῆλθε γήμας καὶ αὐτός, πάρεργον τῶν
Ἀλεξάνδρου γάμων, ὑπὸ νυμφαγωγῷ τῷ βασιλεῖ, μισθὸν
εἰκασμένου γάμου προσλαβὼν ἀληθῆ γάμον. 7. Ἡρόδο- 7
τος μὲν οὖν — ἐπάνειμι γὰρ ἐπ᾽ ἐκεῖνον — ἱκανὴν τῶν
Ὀλυμπίων τὴν πανήγυριν ἡγεῖτο καὶ συγγραφέα θαυμα-
στὸν δεῖξαι τοῖς Ἕλλησι τὰς Ἑλληνικὰς νίκας διεξιόντα,
ὡς ἐκεῖνος διεξῆλθεν ἵλεως ὁ ἀνὴρ (†). ἐγὼ δὲ — καὶ πρὸς

Φιλίου μή με κορυβαντιᾶν ὑπολάβητε μηδὲ τἀμὰ εἰκάζειν 837
τοῖς ἐκείνου, [ἵλεως ὁ ἀνήρ] — ἀλλὰ τοῦτό γε ὅμοιον παθεῖν φημι αὐτῷ· ὅτε γὰρ τὸ πρῶτον ἐπεδήμησα τῇ Μακεδονίᾳ, πρὸς ἐμαυτὸν ἐσκοπούμην ὅ τι μοι χρηστέον [τῷ πράγματι]· καὶ ὁ μὲν ἔρως οὗτος ἦν, ἅπασιν ὑμῖν γνωσθῆναι καὶ ὅτι πλείστοις Μακεδόνων δεῖξαι τἀμά, τὸ δὲ αὐτὸν περιιόντα τηνικαῦτα τοῦ ἔτους συγγενέσθαι τῇ πόλει ἑκάστῃ οὐκ εὐμαρὲς ἐφαίνετο, εἰ δὲ τηρήσαιμι τήνδε ὑμῶν τὴν σύνοδον, εἶτα παρελθὼν ἐς μέσον δείξαιμι τὸν λόγον,
8 *ἐς δέον οὕτως ἀποβήσεσθαί μοι τὰ τῆς εὐχῆς.* 8. *αὐτοί τε οὖν ἤδη συνεληλύθατε, ὅ τι περ ὄφελος ἐξ ἑκάστης πόλεως, αὐτὸ δὴ τὸ κεφάλαιον ἁπάντων Μακεδόνων, καὶ ὑποδέχεται πόλις ἡ ἀρίστη οὖσα οὐ κατὰ Πίσαν μὰ Δί' οὐδὲ τὴν κεῖθι στενοχωρίαν καὶ σκηνὰς καὶ καλύβας καὶ πνῖγος, οἵ τε αὖ πανηγυρισταὶ οὐ συρφετώδης ὄχλος, ἀθλητῶν μᾶλλον φιλοθεάμονες, ἐν παρέργῳ οἱ πολλοὶ τὸν Ἡρόδοτον τιθέμενοι, ἀλλὰ ῥητόρων τε καὶ συγγραφέων καὶ σοφιστῶν οἱ δοκιμώτατοι, ὥστε οὐ μικρὸν ἤδη* 838
δέος, μὴ τοὐμὸν παρὰ πολὺ ἐνδεέστερον φαίνηται τῶν Ὀλυμπίων. . . ἀλλ' ἢν μὲν ὑμεῖς Πολυδάμαντι ἢ Γλαύκῳ ἢ Μίλωνι παραθεωρῆτέ με, κομιδῇ ὑμῖν δόξω θρασὺς ἄνθρωπος εἶναι, ἢν δὲ πάνυ ἐκείνων [ἀπαγαγόντες] ἀποδύσαντες τὴν μνήμην ἐς ἐμαυτὸν μόνον [ἀποδύσαντες] ἴδητε, τάχ' ἂν οὐ πάνυ μαστιγώσιμος ὑμῖν δόξαιμι· καὶ τοῦτο ὡς ἔν γε τηλικούτῳ σταδίῳ ἐμοὶ γοῦν ἱκανόν. (†)

ΖΕΥΞΙΣ Η ΑΝΤΙΟΧΟΣ.

1 1. *Ἔναγχος ἐγὼ μὲν ὑμῖν δείξας τὸν λόγον ἀπῄειν οἴκαδε, προσιόντες δέ μοι τῶν ἀκηκοότων πολλοὶ — κωλύει γὰρ οὐδέν, οἶμαι, καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς φίλους ἤδη ὄντας ὑμᾶς λέγειν — προσιόντες οὖν ἐδεξιοῦντο καὶ θαυμάζουσιν ἐῴκεσαν· ἐπὶ πολὺ γοῦν παρομαρτοῦντες ἄλλος* 839
ἄλλοθεν ἐβόων καὶ ἐπῄνουν, ἄχρι τοῦ καὶ ἐρυθριᾶν με,

μὴ ἄρα πάμπολυ τῆς ἀξίας τῶν ἐπαίνων ἀπολειποίμην.
τὸ δ' οὖν κεφάλαιον αὐτοῖς τοῦτο ἦν, καὶ πάντες ἓν καὶ
τὸ αὐτὸ ἐπεσημαίνοντο, τὴν γνώμην τῶν συγγραμμάτων
ξένην οὖσαν καὶ πολὺν ἐν αὐτῇ τὸν νεωτερισμόν. μᾶλλον
δὲ αὐτὰ εἰπεῖν ἄμεινον, ἅπερ ἐκεῖνοι ἀπεφθέγγοντο· „Ὢ
τῆς καινότητος. Ἡράκλεις, τῆς παραδοξολογίας. εὐμήχανος
ἄνθρωπος. οὐδὲν ἄν τις εἴποι τῆς ἐπινοίας νεαρώτερον.“
οἱ μὲν τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγον, ὡς ἐκεκίνηντο δηλαδὴ ὑπὸ
τῆς ἀκροάσεως. ἢ τίνα γὰρ ἂν αἰτίαν εἶχον ψεύδεσθαι
καὶ κολακεύειν τὰ τοιαῦτα ξένον ἄνθρωπον, οὐ πάνυ
πολλῆς αὐτοῖς φροντίδος ἄξιον τὰ ἄλλα; 2. πλὴν ἐμέ γε 2
— εἰρήσεται γάρ — οὐ μετρίως ἠνία ὁ ἔπαινος αὐτῶν,
καὶ ἐπειδή ποτε ἀπελθόντων κατ' ἐμαυτὸν ἐγενόμην,
840 ἐκεῖνα ἐνενόουν· οὐκοῦν τοῦτο μόνον χάριεν τοῖς ἐμοῖς
ἔνεστιν, ὅτι μὴ συνήθη μηδὲ κατὰ τὸ κοινὸν βαδίζει τοῖς
ἄλλοις, ὀνομάτων δὲ ἄρα καλῶν ἐν αὐτοῖς καὶ πρὸς τὸν
ἀρχαῖον κανόνα συγκειμένων ἢ νοῦ ὀξέος ἢ περινοίας τινὸς
ἢ χάριτος Ἀττικῆς ἢ ἁρμονίας ἢ τέχνης τῆς ἐφ' ἅπασι,
τούτων [δὲ] πόρρω ἴσως τοὐμόν· οὐ γὰρ ἂν παρέντες αὐτὰ
ἐκεῖνα ἐπῄνουν μόνον τὸ καινὸν τῆς προαιρέσεως καὶ
ξενίζον. ἐγὼ δὲ ὁ μάταιος ᾤμην, ὁπότε ἀναπηδῶντες
ἐπαινοῖεν, τάχα μέν τι καὶ αὐτῷ τούτῳ προσάγεσθαι αὐ-
τούς· ἀληθὲς γὰρ εἶναι τὸ τοῦ Ὁμήρου, [καὶ] τὴν νέαν
ᾠδὴν κεχαρισμένην ὑπάρχειν τοῖς ἀκούουσιν· οὐ μὴν το-
σοῦτόν γε ὥστε τὸ ὅλον τῇ καινότητι νέμειν ἠξίουν, ἀλλὰ
τὴν μὲν ὥσπερ ἐν προσθήκης μοίρᾳ συνεπικοσμεῖν τι καὶ
πρὸς τὸν ἔπαινον συντελεῖν καὶ αὐτήν, τὰ δὲ τῷ ὄντι ἐπαι-
νούμενα καὶ ὑπὸ τῶν ἀκονόντων εὐφημούμενα ἐκεῖνα εἶναι.
ὥστε οὐ μετρίως ἐπήρμην καὶ ἐκινδύνευον πιστεύειν αὐ-
τοῖς ἕνα καὶ μόνον ἐμὲ ἐν τοῖς Ἕλλησιν εἶναι λέγουσι καὶ
τὰ τοιαῦτα. τὸ δὲ κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄνθρακες ἡμῶν
ὁ θησαυρὸς ἦσαν, καὶ ὀλίγου δέω θαυματοποιοῦ τινος
ἔπαινον ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν. 3. ἐθέλω γοῦν ὑμῖν καὶ 3
τὸ τοῦ γραφέως διηγήσασθαι· ὁ Ζεῦξις ἐκεῖνος ἄριστος
γραφέων γενόμενος τὰ δημώδη καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα οὐκ
841 ἔγραφεν, ἢ ὀλίγα που ὅσα, ἥρωας ἢ θεοὺς ἢ πολέμους,

*ἀεὶ δὲ καινοποιεῖν ἐπειρᾶτο καί τι ἀλλόκοτον ἂν καὶ ξένον
ἐπινοήσας ἐπ' ἐκείνῳ τὴν ἀκρίβειαν τῆς τέχνης ἐπεδείκνυτο·
ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις τολμήμασι καὶ θήλειαν Ἱπποκένταυρον
[ὁ Ζεῦξις] ἐποίησεν, ἀνατρέφουσάν γε προσέτι παιδίω
Ἱπποκενταύρω διδύμω κομιδῇ νηπίω. τῆς εἰκόνος ταύτης
ἀντίγραφός ἐστι νῦν Ἀθήνησι πρὸς αὐτὴν ἐκείνην ἀκρι-
βεῖ τῇ στάθμῃ μετενηνεγμένη· τὸ ἀρχέτυπον δ' αὐτὸ
Σύλλας ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς ἐλέγετο μετὰ τῶν ἄλλων
εἰς Ἰταλίαν πεπομφέναι, εἶτα περὶ Μαλέαν, οἶμαι, κατα-
δύσης τῆς ὁλκάδος, ἀπολέσθαι ἅπαντα καὶ τὴν γραφήν.
πλὴν ἀλλὰ τήν γε εἰκόνα τῆς εἰκόνος [εἶδον, καὶ αὐτὸς]
ὑμῖν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, δείξω τῷ λόγῳ, οὐ μὰ τὸν Δία
γραφικός τις ὤν, ἀλλὰ πάνυ μέμνημαι οὐ πρὸ πολλοῦ
ἰδὼν ἔν τινος τῶν γραφέων Ἀθήνησι· καὶ τὸ ὑπερθαυ-
μάσαι τότε τὴν τέχνην τάχ' ἂν μοι καὶ νῦν πρὸς τὸ σα-
φέστερον δηλῶσαι συναγωνίσαιτο.
4 4. Ἐπὶ χλόης εὐθαλοῦς ἡ Κένταυρος αὕτη πεποίηται
ὅλη μὲν τῇ ἵππῳ χαμαὶ κειμένη, καὶ ἀποτέτανται ἐς τοὐ-
πίσω οἱ πόδες, τὸ δὲ γυναικεῖον ὅσον αὐτῆς ἠρέμα ἐγή-
γερται καὶ ἐπ' ἀγκῶνός ἐστιν, οἱ δὲ πόδες οἱ ἔμπροσθεν
οὐκέτι καὶ οὗτοι ἀποτάδην, οἷον ἐπὶ πλευρὰν κειμένης,
ἀλλ' ὁ μὲν ὀκλάζοντι ἔοικεν ὢν καμπύλος ὑπεσταλμένη
τῇ ὁπλῇ, ὁ δὲ ἔμπαλιν ἐπανίσταται καὶ τοῦ ἐδάφους ἀν-
τιλαμβάνεται, οἷοί εἰσιν οἱ ἵπποι πειρώμενοι ἀναπηδᾶν. 842
τοῖν νεογνοῖν δὲ τὸ μὲν ἄνω ἔχει αὐτὴ ἐν ταῖς ἀγκάλαις
καὶ τρέφει ἀνθρωπικῶς ἐπέχουσα τὸν γυναικεῖον μαστόν,
τὸ δ' ἕτερον ἐκ τῆς ἵππου θηλάζει ἐς τὸν πωλικὸν τρό-
πον· ἄνω δὲ τῆς εἰκόνος οἷον ἀπό τινος σκοπῆς Ἱππο-
κένταυρός τις, ἀνὴρ ἐκείνης δηλαδὴ τῆς τὰ βρέφη ἀμφο-
τέρωθεν τιθηνουμένης, ἐπικύπτει γελῶν οὐχ ὅλος φαι-
νόμενος, ἀλλ' ἐς μέσον τὸν ἵππον, λέοντος σκύμνον ἀνέ-
χων τῇ δεξιᾷ καὶ ὑπὲρ ἑαυτὸν αἰωρῶν, ὡς δεδίξαιτο σὺν
5 παιδιᾷ τὰ βρέφη. 5. τὰ μὲν οὖν ἄλλα τῆς γραφῆς, ἐφ'
ὅσα τοῖς ἰδιώταις ἡμῖν οὐ πάνυ τι ἐμφανῆ ὄντα τὴν ὅλην
ὅμως ἔχει δύναμιν τῆς τέχνης, οἷον τὸ ἀποτεῖναι τὰς
γραμμὰς ἐς τὸ εὐθύτατον καὶ τῶν χρωμάτων ἀκριβῆ τὴν*

κρᾶσιν καὶ εὔκαιρον τὴν ἐπιβολὴν ποιήσασθαι καὶ σκιά-
σαι ἐς δέον καὶ τοῦ μεγέθους τὸν λόγον καὶ τὴν τῶν με-
ρῶν πρὸς τὸ ὅλον ἰσότητα καὶ ἁρμονίαν γραφέων παῖδες
843 ἐπαινούντων, οἷς ἔργον εἰδέναι τὰ τοιαῦτα· ἐγὼ δὲ τοῦ
Ζεύξιδος ἐκεῖνο μάλιστα ἐπῄνεσα, ὅτι ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ
ὑποθέσει ποικίλως τὸ περιττὸν ἐπεδείξατο τῆς τέχνης,
τὸν μὲν ἄνδρα ποιήσας πάντῃ φοβερὸν καὶ κομιδῇ ἄγριον,
σοβαρὸν τῇ χαίτῃ, λάσιον τὰ πολλὰ οὐ κατὰ τὸν ἵππον
αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ θάτερον τοῦ ἀνθρώπου, [καὶ
ἐξάρας (†) αὐτῷ] τοὺς ὤμους ἐπὶ πλεῖστον, καὶ τὸ βλέμμα
καίτοι γελῶντος θηριῶδες ὅλον καὶ ὄρειόν τι καὶ ἀνήμερον.
6. τοιοῦτον μὲν ἐκεῖνον· τὴν θήλειαν δὲ ἵππου γε τῆς 6
καλλίστης, οἷαι μάλιστα αἱ Θετταλαί εἰσιν, ἀδμῆτες ἔτι
καὶ ἄβατοι, τὸ δ' ἄνω ἡμίτομον γυναικὸς παγκάλου ἔξω
τῶν ὤτων· ἐκεῖνα δὲ μόνα σατυρώδη ἐστὶν αὐτῇ· καὶ ἡ
μῖξις δὲ καὶ ἡ ἁρμογὴ τῶν σωμάτων, καθ' ὃ συνάπτεται
καὶ συνδεῖται τῷ γυναικείῳ τὸ ἱππικόν, ἠρέμα καὶ οὐκ
844 ἀθρόως μεταβαίνουσα καὶ ἐκ προσαγωγῆς τρεπομένη λαν-
θάνει τὴν ὄψιν ἐκ θατέρου εἰς τὸ ἕτερον ὑπαγομένην. τῶν
νεογνῶν δὲ τὸ ἐν τῷ νηπίῳ ὅμως ἄγριον καὶ ἐν τῷ ἁπαλῷ
ἤδη φοβερόν, καὶ τοῦτο θαυμαστὸν οἷον ἔδοξέ μοι, καὶ
ὅτι παιδικῶς μάλα πρὸς τὸν σκύμνον τοῦ λέοντος ἀνα-
βλέπουσι, μεταξὺ τῆς θηλῆς ἑκάτερος ἐπειλημμένοι ἐν
χρῷ τῇ μητρὶ προσιστάμενοι. 7. ταῦτα δ' οὖν ἐπιδειξά- 7
μενος ὁ Ζεῦξις αὐτὸς μὲν ᾤετο ἐκπλήξειν τοὺς ὁρῶντας
ἐπὶ τῇ τέχνῃ, οἱ δὲ αὐτίκα μὲν ἐβόων· ἢ τί γὰρ ἂν ἐποίουν
καλλίστῳ θεάματι ἐντυγχάνοντες; ἐπῄνουν δὲ μάλιστα
πάντες ἅπερ κἀμὲ πρῴην ἐκεῖνοι, τῆς ἐπινοίας τὸ ξένον
καὶ τὴν γνώμην τῆς γραφῆς ὡς νέαν οὖσαν καὶ τοῖς ἔμ-
προσθεν ἠγνοημένην. ὥστε ὁ Ζεῦξις συνεὶς ὅτι αὐτοὺς
ἀσχολεῖ ἡ ὑπόθεσις καινὴ οὖσα καὶ ἀπάγει τῆς τέχνης,
ὡς ἐν παρέργῳ τίθεσθαι τὴν ἀκρίβειαν τῶν πραγμάτων,
Ἄγε δή, ἔφη, ὦ Μικκίων, πρὸς τὸν μαθητήν, περίβαλε
ἤδη τὴν εἰκόνα καὶ ἀράμενοι ἀποκομίζετε οἴκαδε· οὗτοι
γὰρ ἡμῶν τὸν πηλὸν τῆς τέχνης ἐπαινοῦσι, τῶν δ' αὖ
φώτων, εἰ καλῶς ἔχει καὶ κατὰ τὴν τέχνην, οὐ πολὺν ποι-

οῦνται λόγον, ἀλλὰ παρευδοκιμεῖ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἔρ-
8 γων ἡ τῆς ὑποθέσεως καινοτομία. 8. ὁ μὲν οὖν Ζεῦξις
οὕτως, ὀργιλώτερον ἴσως. Ἀντίοχος δὲ ὁ σωτὴρ ἐπικλη-
θεὶς καὶ αὐτὸς ὅμοιόν τι παθεῖν λέγεται ἐν τῇ πρὸς Γα- 846
λάτας μάχῃ. εἰ βούλεσθε, διηγήσομαι καὶ τοῦτο, ὁποῖον
ἐγένετο. εἰδὼς γὰρ τούτους ἀλκίμους ὄντας καὶ πλήθει
παμπόλλους ὁρῶν καὶ τὴν φάλαγγα καρτερῶς συναρα-
ρυῖαν καὶ ἐπὶ μετώπου μὲν προασπίζοντας τοὺς χαλκο-
θώρακας αὐτῶν, ἐς βάθος δὲ ἐπὶ τεττάρων καὶ εἴκοσι
τεταγμένους ὁπλίτας, ἐπὶ κέρως δ' ἑκατέρωθεν τὴν ἵππον
δισμυρίαν οὖσαν, ἐκ δὲ τοῦ μέσου τὰ ἅρματα ἐκπηδήσε-
σθαι μέλλοντα δρεπανηφόρα ὀγδοήκοντα καὶ συνωρίδας
ἐπ' αὐτοῖς δὶς τοσαύτας, ταῦτα ὁρῶν πάνυ πονηρὰς εἶχε
τὰς ἐλπίδας, ὡς ἀμάχων ὄντων ἐκείνων. [αὐτῷ· ἐκεῖνος]
αὐτὸς γὰρ δι' ὀλίγου τῆς στρατείας ἐκείνης παρασκευα-
σθείσης οὐ μεγαλωστὶ οὐδὲ κατ' ἀξίαν τοῦ πολέμου ἀφίκετο
κομιδῇ ὀλίγους ἄγων, καὶ τούτων πελταστικὸν τὸ πολὺ καὶ
ψιλικόν· οἱ γυμνῆτες δὲ ὑπὲρ ἥμισυ τῆς στρατιᾶς ἦσαν.
ὥστε ἐδόκει αὐτῷ ἤδη σπένδεσθαι καί τινα εὐπρεπῆ διά-
9 λυσιν εὑρίσκεσθαι τοῦ πολέμου. 9. ἀλλὰ Θεοδότας ὁ
Ῥόδιος, ἀνὴρ γενναῖος καὶ τακτικῶν ἔμπειρος, οὐκ εἴα
παρὼν ἀθυμεῖν· καὶ ἦσαν γὰρ ἑκκαίδεκα ἐλέφαντες τῷ 847
Ἀντιόχῳ. τούτους ἐκέλευσεν ὁ Θεοδότας τέως μὲν ἔχειν
ὡς οἷόν τε κατακρύψαντα, ὡς μὴ κατάδηλοι εἶεν ὑπερ-
φαινόμενοι τοῦ στρατοῦ, ἐπειδὰν δὲ σημήνῃ ὁ σαλπιγ-
κτὴς καὶ δέῃ συμπλέκεσθαι καὶ ἐς χεῖρας ἰέναι καὶ ἡ ἵπ-
πος ἡ τῶν πολεμίων ἐπελαύνηται καὶ τὰ ἅρματα οἱ Γαλά-
ται ἀνοίξαντες τὴν φάλαγγα καὶ διαστήσαντες ἐπαφῶσι,
τότε ἀνὰ τέτταρας μὲν τῶν ἐλεφάντων ἀπαντᾶν ἐφ' ἑκά-
τερα τοῖς ἱππεῦσι, τοὺς ὀκτὼ δὲ ἀντεπαφεῖναι τοῖς ἁρμα-
τηλάταις καὶ συνωριασταῖς· εἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο, φοβη-
θήσονται αὐτῶν, ἔφη, οἱ ἵπποι καὶ ἐς τοὺς Γαλάτας αὖ-
10 θις ἐμπεσοῦνται φεύγοντες. καὶ οὕτως ἐγένετο. 10. οὐ
γὰρ πρότερον ἰδόντες ἐλέφαντα οὔτε αὐτοὶ Γαλάται οὔτε
οἱ ἵπποι αὐτῶν οὕτω πρὸς τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως ἐτα-
ράχθησαν, ὥστε πόρρω ἔτι τῶν θηρίων ὄντων ἐπεὶ μό-

νον τετριγότων ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀδόντας εἶδον ἀποστίλ-
βοντας ἐπισημότερον ὡς ἂν ἐκ μέλανος τοῦ παντὸς σώμα-
τος καὶ τὰς προνομαίας ὡς εἰς ἁρπαγὴν ὑπεραιωρουμένας,
848 πρὶν ἢ τὸ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι, ἐκκλίναντες σὺν οὐδενὶ
κόσμῳ ἔφευγον, οἱ μὲν πεζοὶ περιπειρόμενοι ὑπ' ἀλλή-
λων τοῖς δορατίοις καὶ συμπατούμενοι ὑπὸ τῶν ἱππέων,
ὡς εἶχον, ἐμπεσόντων ἐπ' αὐτούς, τὰ ἅρματα δέ, ἀνα-
στρέψαντα καὶ ταῦτα ἔμπαλιν ἐς τοὺς οἰκείους, οὐκ ἀναι-
μωτὶ διεφέρετο ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ὁμήρου, „δίφροι
δ' ἀνεκυμβαλίαζον·“ οἱ ἵπποι δ' ἐπείπερ ἅπαξ τῆς ἐς
τὸ εὐθὺ ὁδοῦ ἀπετρέποντο οὐκ ἀνασχόμενοι τῶν ἐλεφάν-
των, τοὺς ἐπιβάτας ἀποβαλόντες „κεὶν' ὄχεα κροτάλιζον“
τέμνοντες νὴ Δία καὶ διαιροῦντες τοῖς δρεπάνοις εἴ τινας
τῶν φίλων καταλάβοιεν· πολλοὶ δ' ὡς ἐν ταράχῳ τοσούτῳ
κατελαμβάνοντο. εἵποντο δὲ καὶ οἱ ἐλέφαντες συμπατοῦν-
τες καὶ [συν]αναρριπτοῦντες εἰς ὕψος ταῖς προνομαίαις καὶ
συναρπάζοντες καὶ τοῖς ὀδοῦσι περιπείροντες, καὶ τέλος
οὗτοι κατὰ κράτος παραδιδόασι τῷ Ἀντιόχῳ τὴν νίκην.
11. οἱ Γαλάται δὲ οἱ μὲν ἐτεθνήκεσαν, πολλοῦ τοῦ φό- 11
849 νου γενομένου, οἱ δὲ ζῶντες ἐλαμβάνοντο, πλὴν πάνυ
ὀλίγοι ὁπόσοι ἔφθασαν ἐς τὰ ὄρη ἀναφυγόντες, οἱ Μακε-
δόνες δὲ ὅσοι σὺν Ἀντιόχῳ ἦσαν, ἐπαιώνιζον καὶ προ-
σιόντες ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνέδουν τὸν βασιλέα καλλίνικον
ἀναβοῶντες· ὁ δὲ καὶ δακρύσας, ὥς φασιν, Αἰσχυνώμεθα,
ἔφη, ὦ στρατιῶται, οἷς γε ἡ σωτηρία ἐν ἑκκαίδεκα τού-
τοις θηρίοις ἐγένετο· ὡς εἴ γε μὴ τὸ καινὸν τοῦ θεά-
ματος ἐξέπληξε τοὺς πολεμίους, τί ἂν ἡμεῖς ἦμεν πρὸς
αὐτούς; ἔπειτα τῷ τροπαίῳ κελεύει ἄλλο μηδέν, ἐλέφαντα
δὲ μόνον ἐγκολάψαι. 12. ὥρα τοίνυν με σκοπεῖν, μὴ καὶ 12
τοὐμὸν ὅμοιον ᾖ τῷ Ἀντιόχῳ καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐκ ἄξια
μάχης, ἐλέφαντες δέ τινες καὶ ξένα μορμολύκεια πρὸς
τοὺς ὁρῶντας καὶ θαυματοποιία ἄλλως· ἐκεῖνα γοῦν ἐπαι-
νοῦσι πάντες. οἷς δ' ἐγὼ ἐπεποίθειν, οὐ πάνυ ταῦτα ἐν
λόγῳ παρ' αὐτοῖς ἐστιν, ἀλλ' ὅτι μὲν Θήλεια Ἱπποκέν-
850 ταυρος γεγραμμένη, τοῦτο μόνον ἐκπλήττονται καὶ ὥσπερ
ἐστί, καινὸν καὶ τεράστιον δοκεῖ αὐτοῖς. τὰ δ' ἄλλα μάτην

ἄρα τῷ Ζεύξιδι πεποίηται; ἀλλ' οὐ μάτην· γραφικοὶ γὰρ ὑμεῖς καὶ μετὰ τέχνης ἕκαστα ὁρᾶτε. [εἴη μόνον ἄξια τοῦ θεάτρου δεικνύειν.]

ΑΡΜΟΝΙΔΗΣ.

1 1. Ἁρμονίδης ὁ αὐλητὴς ἤρετό ποτε Τιμόθεον διδάσκαλον αὑτοῦ ὄντα, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Τιμόθεε, πῶς ἂν ἔνδοξος γενοίμην ἐπὶ τῇ τέχνῃ; καὶ τί ποιοῦντα εἴσονταί με οἱ Ἕλληνες ἅπαντες; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα εὖ ποιῶν ἐδιδάξω με ἤδη, ἁρμόσασθαι τὸν αὐλὸν ἐς τὸ ἀκριβὲς καὶ ἐμπνεῖν ἐς τὴν γλωσσίδα λεπτόν τι καὶ ἐμμελὲς καὶ ὑποβάλλειν τοὺς δακτύλους εὐαφῶς ὑπὸ πυκνῇ τῇ ἄρσει καὶ 851
θέσει καὶ βαίνειν ἐν ῥυθμῷ καὶ σύμφωνα εἶναι τὰ μέλη πρὸς τὸν χορὸν καὶ τῆς ἁρμονίας ἑκάστης διαφυλάττειν τὸ ἴδιον, τῆς Φρυγίου τὸ ἔνθεον, τῆς Λυδίου τὸ Βακχικόν, τῆς Δωρίου τὸ σεμνόν, τῆς Ἰωνικῆς τὸ γλαφυρόν· ταῦτα μὲν οὖν πάντα ἐκμεμάθηκα παρὰ σοῦ· τὰ μέγιστα δὲ καὶ ὧν ἕνεκα ἐπεθύμησα τῆς αὐλητικῆς, οὐχ ὁρῶ πῶς ἂν ἀπ' αὐτῆς μοι προσγένοιτο, ἡ δόξα ἡ παρὰ τῶν πολλῶν καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐν πλήθεσι καὶ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ, καὶ ἤν που φανῶ, εὐθὺς ἐπιστρέφεσθαι πάντας εἰς ἐμὲ καὶ λέγειν τοὔνομα, οὗτος ἐκεῖνός Ἁρμονίδης ἐστὶν ὁ ἄριστος αὐλητής, ὥσπερ ὅτε καὶ σύ, ὦ Τιμόθεε, τὸ πρῶτον ἐλθὼν οἴκοθεν ἐκ Βοιωτίας ὑπηύλησας τῇ Πανδιονίδι καὶ ἐνίκησας ἐν τῷ Αἴαντι τῷ ἐμμανεῖ, τοῦ ὁμωνύμου σοι ποιήσαντος τὸ μέλος, οὐδεὶς ἦν 852
ὃς ἠγνόει τοὔνομα, Τιμόθεον ἐκ Θηβῶν· ἀλλ' ἔνθ' ἂν καὶ νῦν φανῇς, συνθέουσιν ἐπὶ σὲ πάντες ὥσπερ ἐπὶ τὴν γλαῦκα τὰ ὄρνεα. ταῦτ' ἐστὶ δι' ἅπερ ηὐξάμην αὐλητὴς γενέσθαι καὶ ὑπὲρ ὧν πεπόνηκα τὸν πόνον τὸν πολύν· ἐπεὶ τό γε αὐλεῖν αὐτὸ ἄνευ τοῦ ἔνδοξον εἶναι δι' αὐτὸ οὐκ ἂν δεξαίμην ἀγνώστῳ μοι προσγενόμενον, οὐδ' εἰ Μαρσύας ἢ Ὄλυμπος γενήσεσθαι μέλλοιμι λανθάνων·

οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἀπορρήτου, φασί, καὶ ἀφανοῦς τῆς μουσικῆς. ἀλλὰ σύ, ἔφη, καὶ ταῦτα παίδευσόν με, ὅπως μοι χρηστέον [κἀμαυτῷ καὶ τῇ τέχνῃ], καί σοι διττὴν εἴσομαι τὴν χάριν, καὶ ἐπὶ τῇ αὐλήσει καί, τὸ μέγιστον, ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτῆς. 2. *ἀποκρίνεται οὖν αὐτῷ ὁ Τιμόθεος, Ἀλλ',* 2
ὦ Ἁρμονίδη, ἐρᾷς μέν, ἔφη, εὖ ἴσθι, οὐ μικροῦ πράγματος, ἐπαίνου καὶ δόξης καὶ ἐπίσημος εἶναι καὶ γιγνώσκεσθαι πρὸς τῶν πολλῶν, τοῦτο δὲ εἰ μὲν οὑτωσί πως ἐς τὰ πλήθη παριὼν ἐπιδεικνύμενος ἐθέλοις πορίζεσθαι, μακρὸν ἂν γένοιτο, καὶ οὐδὲ οὕτως ἅπαντες εἴσονταί σε. ποῦ γὰρ ἂν εὑρεθείη ἢ θέατρον ἢ στάδιον οὕτω μέγα, ἐν
853 *ᾧ πᾶσιν αὐλήσεις τοῖς Ἕλλησιν; ὡς δὲ ποιήσας γνωσθήσῃ αὐτοῖς καὶ ἐπὶ τὸ πέρας ἀφίξῃ τῆς εὐχῆς, ἐγὼ καὶ τοῦτο ὑποθήσομαί σοι· σὺ γὰρ αὔλει μὲν καὶ πρὸς τὰ θέατρα ἐνίοτε, ἀτὰρ ὀλίγον μελέτω σοι τῶν πολλῶν. ἡ δ' ἐπίτομος καὶ ῥᾷστα ἐπὶ τὴν δόξαν ἄγουσα ἥδε ἐστίν· εἰ γὰρ ἐπιλεξάμενος τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι τοὺς ἀρίστους καὶ ὀλίγους αὐτῶν ὅσοι κορυφαῖοι καὶ ἀναμφιλόγως θαυμαστοὶ καὶ ἐπ' ἀμφότερα πιστοί, εἰ τούτοις, φημί, ἐπιδείξαιο τὰ αὐλήματα καὶ οὗτοι ἐπαινέσονταί σε, ἅπασιν Ἕλλησι νόμιζε ἤδη γεγενῆσθαι γνώριμος ἐν οὕτω βραχεῖ. καὶ τὸ πρᾶγμα ὅρα πῶς συντίθημι· εἰ γὰρ οὓς ἅπαντες ἴσασι καὶ οὓς θαυμάζουσιν, οὗτοι δὲ εἴσονταί σε αὐλητὴν εὐδόκιμον ὄντα, τί σοι δεῖ τῶν πολλῶν, οἵ γε πάντως ἀκολουθήσουσι τοῖς ἄμεινον κρῖναι δυναμένοις; ὁ γάρ τοι πολὺς οὗτος λεὼς αὐτοὶ μὲν ἀγνοοῦσι τὰ βελτίω, βάναυσοι ὄντες οἱ πολλοὶ αὐτῶν, ὅντινα δ' ἂν οἱ προὔχοντες ἐπαινέσωσι, πιστεύουσι μὴ ἂν ἀλόγως ἐπαινεθῆναι τοῦτον· ὥστε ἐπαινοῦσι καὶ αὐτοί. καὶ γὰρ οὖν καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσιν οἱ*
854 *μὲν πολλοὶ θεαταὶ ἴσασι κροτῆσαί ποτε καὶ συρίσαι, κρίνουσι δὲ ἑπτὰ ἢ πέντε ἢ ὅσοι δή. ταῦτα ὁ μὲν Ἁρμονίδης οὐκ ἔφθη ποιῆσαι· μεταξὺ γὰρ αὐλῶν, φασίν, ὅτε τὸ πρῶτον ἠγωνίζετο, φιλοτιμότερον ἐμφυσῶν ἐναπέπνευσε τῷ αὐλῷ καὶ ἀστεφάνωτος ἐν τῇ σκηνῇ ἀπέθανε τὸ αὐτὸ καὶ πρῶτον καὶ ὕστατον αὐλήσας ἐν τοῖς Διονυσίοις.*

3. *Ὁ μέντοι τοῦ Τιμοθέου λόγος οὐκ αὐληταῖς οὐδὲ* 3

*Ἁρμονίδῃ μόνον εἰρῆσθαί μοι δοκεῖ, ἀλλὰ πᾶσιν ὅσοι
δόξης ὀρέγονται δημόσιόν τι ἐπιδεικνύμενοι, τοῦ παρὰ
τῶν πολλῶν ἐπαίνου δεόμενοι. ἔγωγ᾽ οὖν ὁπότε καὶ αὐτὸς
ἐνενόουν τὰ ὅμοια περὶ τῶν ἐμαυτοῦ καὶ ἐζήτουν ὅπως
ἂν τάχιστα γνωσθείην πᾶσι, τῷ Τιμοθέου λόγῳ ἑπόμενος
ἐσκοπούμην ὅστις ὁ ἄριστος εἴη τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅτῳ
πιστεύσουσιν οἱ ἄλλοι καὶ ὃς ἀντὶ πάντων ἀρκέσειεν ἄν.
οὕτω δὲ ἄρα σὺ ἔμελλες ἡμῖν φαίνεσθαι τῷ δικαίῳ λόγῳ, 555
ὅ τι περ τὸ κεφάλαιον ἀρετῆς ἁπάσης, ὁ γνώμων, φασί,
καὶ ὁ ὀρθὸς κανὼν τῶν τοιούτων. εἰ δὲ σοὶ δείξαιμι τἀμὰ
καὶ σὺ ἐπαινέσειας αὐτά — εἴη γὰρ οὕτω φανήσεσθαι —
καὶ δὴ ἐπὶ πέρας ἥκειν με τῆς ἐλπίδος ἐν μιᾷ ψήφῳ
τὰς ἁπάσας λαβόντα. ἢ τίνα γὰρ ἂν πρὸ σοῦ ἑλόμενος
οὐχὶ παραπαίειν ἂν εἰκότως νομισθείην; ὥστε λόγῳ μὲν
ἐφ᾽ ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναρρίψομεν τὸν κύβον, τὸ δ᾽ ἀληθὲς
ὥσπερ ἂν εἰ τοὺς ἁπανταχόθεν ἀνθρώπους συγκαλέσας ἐς
κοινὸν θέατρον ἐπιδεικνυοίμην τοὺς λόγους· δῆλον γὰρ
ὡς καθ᾽ ἕνα τε καὶ συνάμα πάντων συνειλεγμένων μόνος
αὐτὸς ἀμείνων ἂν ἦσθα. οἱ μέν γε τῶν Λακεδαιμονίων
βασιλεῖς, τῶν ἄλλων ἑκάστου μίαν ψῆφον φερόντων, ἐκεῖ-
νοι μόνοι ἑκάτερος αὐτῶν δύ᾽ ἔφερον, σὺ δὲ καὶ τὰς τῶν
ἐφόρων καὶ τὰς τῶν γερόντων προσέτι, καὶ ὅλως ἁπάν-
των ὁ πολυψηφότατος ἐν παιδείᾳ σύ γε, καὶ μάλιστα ὅσῳ 556
τὴν λευκὴν ἀεὶ καὶ σῴζουσαν φέρεις, ὃ καὶ θαρρεῖν με ἐν
τῷ παρόντι ποιεῖ διά γε τὸ μέγεθος τοῦ τολμήματος καὶ
πάνυ δικαίως ἂν φοβηθέντα. κἀκεῖνο δὲ νὴ Δία προσέτι
καὶ αὐτὸ θαρρεῖν ποιεῖ, τὸ μὴ παντάπασιν ἀλλότρια τἀμὰ
εἶναί σοι, ὃς πόλεώς γε ἐκείνης εἰμι, ἣν πολλάκις εὖ
ἐποίησας, τὸ μὲν πρῶτον ἰδίᾳ, τὸ δὲ δεύτερον κοινῇ μετὰ
παντὸς τοῦ ἔθνους· ὥστε ἤν που καὶ νῦν ἐμοὶ ἐς τὸ χεῖ-
ρον ῥέπωσιν αἱ ψῆφοι ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἐλάττους ὦσιν αἱ
ἀμείνους, σὺ δὲ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς προστιθεὶς ἀναπλήρου 557
τὸ ἐνδέον παρὰ σεαυτοῦ καὶ τὸ ἐπανόρθωμα οἰκεῖόν σοι
4 δοκείτω. 4. καὶ γὰρ οὐδὲ ἐκεῖνό μοι ἱκανόν, εἰ πολλοὶ
ἐθαύμασαν πρότερον, εἰ ἔνδοξος ἤδη ἐγώ, εἰ ἐπαινοῦν-
ται πρὸς τῶν ἀκουσάντων οἱ λόγοι. πάντα ἐκεῖνα ὑπη-*

νέμια ὀνείρατα, φασί, καὶ ἐπαίνων σκιαί· τὸ δ' ἀληθὲς ἐν τῷ παρόντι δειχθήσεται. οὗτος ἀκριβὴς ὅρος τῶν ἐμῶν, οὐδὲν ἀμφίδοξον ἔτι οὐδ' ὡς ἄν τις ἐνδοιάσειεν, ἀλλ' ἢ ἄριστον κατὰ παιδείαν δεήσει νομίζεσθαι, σοί γε δόξαν, ἢ πάντων . . . εὐφημεῖν δὲ χρὴ πρὸς οὕτω μέγαν ἀγῶνα
858 *χωροῦντα. δόξαιμεν γάρ, ὦ θεοί, λόγου ἄξιοι καὶ βεβαιώσαιτε ἡμῖν τὸν παρὰ τῶν ἄλλων ἔπαινον, ὡς τὸ λοιπὸν θαρροῦντας ἐς τοὺς πολλοὺς παριέναι· πᾶν γὰρ ἤδη στάδιον ἧττον φοβερὸν τῷ Ὀλύμπια τὰ μεγάλα νενικηκότι.*

859

ΣΚΥΘΗΣ Η ΠΡΟΞΕΝΟΣ.

1. *Οὐ πρῶτος Ἀνάχαρσις ἀφίκετο ἐκ Σκυθίας Ἀθή-* 1
ναζε παιδείας ἐπιθυμίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς, ἀλλὰ καὶ Τόξαρις πρὸ αὐτοῦ, σοφὸς μὲν καὶ φιλόκαλος ἀνὴρ καὶ ἐπιτηδευμάτων φιλομαθὴς τῶν ἀρίστων, οἴκοι δὲ οὐ τοῦ βασιλείου γένους ὢν οὐδὲ τῶν πιλοφορικῶν, ἀλλὰ Σκυθῶν τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν, οἷοί εἰσι παρ' αὐτοῖς οἱ ὀκτάποδες καλούμενοι, τοῦτο δέ ἐστι, δύο βοῶν δεσπότην εἶναι καὶ ἁμάξης μιᾶς. οὗτος ὁ Τόξαρις οὐδ' ἀπῆλθεν ἔτι ὀπίσω ἐς Σκύθας, ἀλλ' Ἀθήνησιν ἀπέθανε, καὶ μετ' οὐ
860 *πολὺ καὶ ἥρως ἔδοξε καὶ ἐντέμνουσιν αὐτῷ Ξένῳ Ἰατρῷ οἱ Ἀθηναῖοι· τοῦτο γὰρ τοὔνομα ἥρως γενόμενος ἐπεκτήσατο. τὴν δ' αἰτίαν τῆς ἐπωνυμίας καὶ ἀνθ' ὅτου ἐς τοὺς ἥρωας κατελέγη καὶ τῶν Ἀσκληπιαδῶν εἷς ἔδοξεν, οὐ χεῖρον ἴσως διηγήσασθαι, ὡς μάθητε οὐ Σκύθαις μόνον ἐπιχώριον ὂν ἀπαθανατίζειν καὶ πέμπειν παρὰ τὸν Ζάμολξιν, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναίοις ἐξεῖναι θεοποιεῖν τοὺς Σκύθας ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος.* 2. *κατὰ τὸν λοιμὸν τὸν μέγαν* 2
ἔδοξεν ἡ Ἀρχιτέλους γυνή, Ἀρεοπαγίτου ἀνδρός, ἐπιστάντα οἱ τὸν Σκύθην κελεῦσαι εἰπεῖν Ἀθηναίοις ὅτι παύσονται τῷ λοιμῷ ἐχόμενοι, ἢν τοὺς στενωποὺς οἴνῳ πολλῷ ῥάνωσι. τοῦτο συχνάκις γενόμενον — οὐ γὰρ ἠμέλησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες — ἔπαυσε μηκέτι λοιμώτ-

τειν αὐτούς, εἴτε ἀτμούς τινας πονηροὺς ὁ οἶνος σβέσας τῇ ὀδμῇ, εἴτε ἄλλο τι πλέον εἰδὼς ὁ ἥρως ὁ Τόξαρις, ἅτε 861
ἰατρὸς ὤν, συνεβούλευσεν. ὁ δ' οὖν μισθὸς τῆς ἰάσεως ἔτι καὶ νῦν ἀποδίδοται αὐτῷ λευκὸς ἵππος καταθυόμενος ἐπὶ τῷ μνήματι, ὅθεν ἔδειξεν ἡ Δημαινέτη προσελθόντα αὐτὸν ἐντείλασθαι ἐκεῖνα τὰ περὶ τοῦ οἴνου· καὶ εὑρέθη κεῖθι ὁ Τόξαρις τεθαμμένος τῇ τε ἐπιγραφῇ γνωσθείς, εἰ καὶ μὴ πᾶσα ἐφαίνετο ἔτι, καὶ μάλιστα, ὅτι ἐπὶ τῇ στήλῃ Σκύθης ἀνὴρ ἐγκεκόλαπτο, τῇ λαιᾷ μὲν τόξον ἔχων ἐντεταμένον, τῇ δεξιᾷ δὲ βιβλίον, ὡς ἐδόκει. ἔτι καὶ νῦν ἴδοις ἂν αὐτοῦ ὑπὲρ ἥμισυ καὶ τὸ τόξον [ὅλον] καὶ τὸ βιβλίον· τὰ δ' ἄλλα τῆς στήλης καὶ τὸ πρόσωπον ὅλον ὁ χρόνος ἤδη ἐλυμήνατό που. ἔστι δὲ οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ Διπύλου, ἐν ἀριστερᾷ εἰς Ἀκαδημίαν ἀνιόντων, οὐ μέγα
τὸ χῶμα καὶ ἡ στήλη χαμαί· πλὴν ἀλλ' ἔστεπταί γε ἀεί, 862
καί φασι πυρεταίνοντάς τινας ἤδη πεπαῦσθαι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄπιστον, ὃς ὅλην ποτὲ ἰάσατο τὴν
3 πόλιν. 3. ἀλλὰ γὰρ οὗπερ ἕνεκα ἐμνήσθην αὐτοῦ, ἔζη μὲν ἔτι ὁ Τόξαρις, ὁ Ἀνάχαρσις δὲ ἄρτι καταπεπλευκὼς ἀνῄει ἐκ Πειραιῶς, οἷα δὴ ξένος καὶ βάρβαρος οὐ μετρίως τεταραγμένος ἔτι τὴν γνώμην, πάντα ἀγνοῶν, ψοφοδεὴς πρὸς τὰ πολλά, οὐκ ἔχων ὅ τι χρήσαιτο ἑαυτῷ· καὶ γὰρ συνίει καταγελώμενος ὑπὸ τῶν ὁρώντων ἐπὶ τῇ σκευῇ, καὶ ὁμόγλωσσον οὐδένα εὕρισκε, καὶ ὅλως μετέμελεν αὐτῷ ἤδη τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐδέδοκτο ἰδόντα μόνον τὰς Ἀθήνας ἐπὶ πόδα εὐθὺς ὀπίσω χωρεῖν καὶ πλοίῳ ἐπιβάντα πλεῖν αὖθις ἐπὶ Βοσπόρου, ὅθεν οὐ πολλὴ ὁδὸς αὐτῷ ἔμελλεν ἔσεσθαι
οἴκαδε ἐς Σκύθας. οὕτως ἔχοντι τῷ Ἀναχάρσιδι ἐντυγχά- 863
νει δαίμων τις ἀγαθὸς ὡς ἀληθῶς ὁ Τόξαρις ἤδη ἐν τῷ Κεραμεικῷ· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἡ στολὴ αὐτὸν ἐπεσπάσατο πατριῶτις οὖσα, εἶτα μέντοι οὐ χαλεπῶς ἔμελλε καὶ αὐτὸν γνώσεσθαι τὸν Ἀνάχαρσιν ἅτε γένους τῶν δοκιμωτάτων ὄντα καὶ ἐν τοῖς πρώτοις Σκυθῶν. ὁ Ἀνάχαρσις δὲ πόθεν ἂν ἐκεῖνον ἔγνω ὁμοεθνῆ ὄντα, Ἑλληνιστὶ ἐσταλμένον, ὑπεξυρημένον τὸ γένειον, ἄζωστον, ἀσίδηρον, ἤδη στωμύλον, αὐτῶν τῶν Ἀττικῶν ἕνα τῶν αὐτο-

χθόνων; οὕτω μετεπεποίητο ὑπὸ τοῦ χρόνου. 4. ἀλλ' ὁ 4
Τόξαρις Σκυθιστὶ προσειπὼν αὐτόν, Οὐ σύ, ἔφη, Ἀνά-
χαρσις ὢν τυγχάνεις ὁ Δαυκέτου; ἐδάκρυσεν ὑφ' ἡδονῆς
ὁ Ἀνάχαρσις, ὅτι καὶ ὁμόφωνον εὑρήκει τινά, καὶ τοῦ-
864 τον εἰδότα ὅστις ἦν ἐν Σκύθαις, καὶ ἤρετο, Σὺ δὲ πόθεν
οἶσθα ἡμᾶς, ὦ ξένε; Καὶ αὐτός, ἔφη, ἐκεῖθέν εἰμι παρ'
ὑμῶν, Τόξαρις τοὔνομα, οὐ τῶν ἐπιφανῶν, ὥστε καὶ
ἐγνῶσθαι ἄν σοι κατὰ τὸ αὐτό. Μῶν, ἔφη, σὺ ὁ Τόξαρις
εἶ, περὶ οὗ ἐγὼ ἤκουσα ὥς τις Τόξαρις ἔρωτι τῆς Ἑλλάδος
ἀπολιπὼν καὶ γυναῖκα ἐν Σκυθίᾳ καὶ παιδία νεογνὰ οἴ-
χοιτο εἰς Ἀθήνας καὶ νῦν διατρίβοι κεῖθι τιμώμενος ὑπὸ
τῶν ἀρίστων; Ἐγώ, ἔφη, ἐκεῖνός εἰμι, εἴ τις κἀμοῦ λό-
γος ἔτι παρ' ὑμῖν. Οὐκοῦν, ἦ δ' ὃς ὁ Ἀνάχαρσις, μαθητήν
σου ἴσθι με γεγενημένον καὶ ζηλωτὴν τοῦ ἔρωτος ὃν ἠρά-
σθης, ἰδεῖν τὴν Ἑλλάδα, καὶ κατά γε τὴν ἐμπορίαν ταύ-
την ἀποδημήσας ἥκω σοι μυρία παθὼν ἐν τοῖς διὰ μέσου
ἔθνεσι, καὶ εἴ γε μὴ σοὶ ἐνέτυχον, ἔγνωστο ἤδη πρὶν
ἥλιον δῦναι, ὀπίσω αὖθις ἐπὶ ναῦν κατιέναι· οὕτως ἐτε-
ταράγμην ξένα καὶ ἄγνωστα πάντα ὁρῶν. ἀλλὰ πρὸς
Ἀκινάκου καὶ Ζαμόλξιδος, τῶν πατρῴων ἡμῖν θεῶν, σύ
με, ὦ Τόξαρι, παραλαβὼν ξενάγησον καὶ δεῖξον τὰ κάλ-
λιστα τῶν Ἀθήνησιν, εἶτα καὶ τὰ ἐν τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι, νό-
μων τε τοὺς ἀρίστους καὶ ἀνδρῶν τοὺς βελτίστους καὶ
ἔθη καὶ πανηγύρεις καὶ βίον αὐτῶν καὶ πολιτείαν, δι'
865 ἅπερ σύ τε κἀγὼ μετὰ σὲ τοσαύτην ὁδὸν ἥκομεν, καὶ μή με
περιίδῃς ἀθέατον αὐτῶν ἀναστρέψοντα. 5. Τοῦτο μέν, 5
ἔφη ὁ Τόξαρις, ἥκιστα ἐρωτικὸν εἴρηκας, ἐπὶ τὰς θύρας
αὐτὰς ἐλθόντα οἴχεσθαι ἀπιόντα. πλὴν ἀλλὰ θάρρει· οὐ
γάρ ἄν, ὡς φής, ἀπέλθοις οὐδ' ἂν ἀφείη σε ῥᾳδίως ἡ
πόλις· οὐχ οὕτως ὀλίγα τὰ θέλγητρα ἔχει πρὸς τοὺς ξέ-
νους, ἀλλὰ μάλα ἐπιλήψεταί σου, ὡς μήτε γυναικὸς ἔτι
μήτε παίδων, εἴ σοι ἤδη εἰσί, μεμνῆσθαι. ὡς δ' ἂν τάχι-
στα πᾶσαν ἴδοις τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, μᾶλλον δὲ τὴν
Ἑλλάδα ὅλην καὶ τὰ Ἑλλήνων καλά, ἐγὼ ὑποθήσομαί σοι.
ἔστι σοφὸς ἀνὴρ ἐνταῦθα, ἐπιχώριος μέν, ἀποδημήσας
δὲ μάλα πολλὰ ἔς τε Ἀσίαν καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ τοῖς

ἀρίστοις τῶν ἀνθρώπων συγγενόμενος, τὰ ἄλλα οὐ τῶν πλουσίων, ἀλλὰ [καὶ] κομιδῇ πένης· ὄψει γέροντα οὕτω δημοτικῶς ἐσταλμένον. πλὴν διά γε τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν πάνυ τιμῶσιν αὐτόν, ὥστε καὶ νομοθέτῃ χρῶνται πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ ἀξιοῦσι κατὰ τὰ ἐκείνου προστάγματα βιοῦν. εἰ τοῦτον φίλον κτήσαιο καὶ μάθοις οἷος ἀνήρ ἐστι, πᾶσαν νόμιζε τὴν Ἑλλάδα ἐν αὐτῷ ἔχειν καὶ τὸ κεφάλαιον ἤδη ἂν εἰδέναι τῶν τῇδε ἀγαθῶν· ὡς οὐκ ἔστιν ὅ τι ἂν μεῖζόν σοι καλὸν χαρίσασθαι δυναίμην 866
6 *ἢ συστήσας ἐκείνῳ.* 6. *Μὴ τοίνυν μέλλωμεν, ἔφη, ὦ Τόξαρι, ὁ Ἀνάχαρσις, ἀλλά με λαβὼν ἄγε παρ' αὐτόν. ἀτὰρ ἐκεῖνο δέδια, μὴ δυσπρόσοδος ᾖ καὶ ἐν παρέργῳ θῆται σου τὴν ἔντευξιν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Εὐφήμει, ἦ δ' ὅς, ἐκείνῳ τὰ μέγιστα χαριεῖσθαί μοι δοκῶ ἀφορμὴν παρασχὼν τῆς ἐς ξένον ἄνδρα εὐποιίας. ἕπου μόνον· εἴσῃ γὰρ ὅσῃ πρὸς τὸν Ξένιον ἡ αἰδὼς καὶ ἡ ἄλλη ἐπιείκεια καὶ χρηστότης. μᾶλλον δὲ κατὰ δαίμονα οὗτος αὐτὸς ἡμῖν πρόσεισιν, ὁ ἐπὶ συννοίας, ὁ λαλῶν ἑαυτῷ· καὶ ἅμα προσειπὼν τὸν Σόλωνα, Τοῦτό σοι, ἔφη, δῶρον μέγιστον ἥκω*
7 *ἄγων, ξένον ἄνδρα φιλίας δεόμενον.* 7. *Σκύθης δέ ἐστι τῶν παρ' ἡμῖν εὐπατριδῶν, καὶ ὅμως τἀκεῖ πάντα ἀφεὶς ἥκει συνεσόμενος ὑμῖν καὶ τὰ κάλλιστα ὀψόμενος τῆς Ἑλλάδος· κἀγὼ ἐπίτομόν τινα ταύτην ἐξεῦρον αὐτῷ, ὅπως ῥᾷστα καὶ αὐτὸς μάθοι πάντα καὶ γνώριμος γένοιτο τοῖς ἀρίστοις, [τοῦτο δ' ἦν] σοὶ προσαγαγεῖν αὐτόν. εἰ τοίνυν ἐγὼ Σόλωνα οἶδα, οὕτω ποιήσεις καὶ προξενήσεις αὐτοῦ καὶ πολίτην γνήσιον ἀποφανεῖς τῆς Ἑλλάδος. καὶ ὅπερ* 867 *σοι ἔφην μικρὸν ἔμπροσθεν, ὦ Ἀνάχαρσι, πάντα ἑώρακας ἤδη Σόλωνα ἰδών, τοῦτο αἱ Ἀθῆναι, τοῦτο ἡ Ἑλλάς· οὐκέτι ξένος σύ γε, πάντες σε ἴσασι, πάντες σε φιλοῦσι. τηλικοῦτόν ἐστι τὸ κατὰ τὸν πρεσβύτην τοῦτον. ἁπάντων ἐπιλήσῃ τῶν ἐν Σκυθίᾳ συνὼν αὐτῷ· ἔχεις τῆς ἀποδημίας τὰ ἆθλα, τοῦ ἔρωτος τὸ τέλος· οὗτός σοι ὁ Ἑλληνικὸς κανών, τοῦτο δεῖγμα τῆς φιλοσοφίας τῆς Ἀττικῆς. οὕτω τοίνυν γίγνωσκε [ὡς] εὐδαιμονέστατος ὤν, ὃς συνέσῃ Σόλωνι καὶ φίλῳ χρήσῃ αὐτῷ.*

8. *Μακρὸν ἂν εἴη διηγήσασθαι, ὅπως μὲν ἥσθη ὁ* 8
Σόλων τῷ δώρῳ, οἷα δὲ εἶπεν, ὡς δὲ τὸ λοιπὸν συνῆσαν,
ὁ μὲν παιδεύων καὶ διδάσκων τὰ κάλλιστα, ὁ Σόλων, καὶ
φίλον ἅπασι ποιῶν τὸν Ἀνάχαρσιν καὶ προσάγων τοῖς
Ἑλλήνων καλοῖς καὶ πάντα τρόπον ἐπιμελούμενος, ὅπως
ἥδιστα διατρίψῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὁ δὲ τεθηπὼς τὴν σοφίαν
αὐτοῦ καὶ μηδὲ τὸν ἕτερον πόδα ἑκὼν εἶναι ἀπολειπόμε-
νος. ὡς γοῦν ὑπέσχετο αὐτῷ ὁ Τόξαρις, ἐξ ἑνὸς ἀνδρὸς
τοῦ Σόλωνος ἅπαντα ἔγνω ἐν ἀκαρεῖ καὶ πᾶσιν ἦν γνώ-
868 *ριμος καὶ ἐτιμᾶτο δι' ἐκεῖνον· οὐ γὰρ μικρὸν ἦν Σόλων*
ἐπαινῶν, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι καὶ τοῦτο ὡς νομοθέτῃ ἐπεί-
θοντο ὅτι καὶ ἐφίλουν οὓς ἐκεῖνος δοκιμάζοι καὶ ἐπίστευον
ἀρίστους ἄνδρας εἶναι. τὰ τελευταῖα καὶ ἐμυήθη μόνος
βαρβάρων Ἀνάχαρσις, δημοποίητος [γενόμενος], εἰ χρὴ
Θεοξένῳ πιστεύειν καὶ τοῦτο ἱστοροῦντι περὶ αὐτοῦ· καὶ
οὐκ ἂν οὐδὲ ἀνέστρεψεν, οἶμαι, ἐς Σκύθας, εἰ μὴ Σόλων
ἀπέθανε. 9. *βούλεσθε οὖν ἤδη ἐπαγάγω τῷ μύθῳ τὸ τέ-* 9
λος, ὡς μὴ ἀκέφαλος περινοστοίη; ὥρα γοῦν εἰδέναι οὕ-
τινός μοι ἕνεκα ὁ Ἀνάχαρσις ἐκ Σκυθίας καὶ Τόξαρις
τὰ νῦν ἐς Μακεδονίαν ἥκετον ἔτι καὶ Σόλωνα γέροντα
ἄνδρα ἐπαγομένω Ἀθήνηθεν. φημὶ δὴ ὅμοιόν τι καὶ αὐ-
τὸς παθεῖν τῷ Ἀναχάρσιδι, καὶ πρὸς Χαρίτων μὴ νεμε-
σήσητέ μοι τῆς εἰκόνος, εἰ βασιλικῷ ἀνδρὶ ἐμαυτὸν εἴ-
κασα· βάρβαρος [μὲν] γὰρ κἀκεῖνος καὶ οὐδέν τι φαίης ἂν
τοὺς Σύρους ἡμᾶς φαυλοτέρους εἶναι τῶν Σκυθῶν. ἀτὰρ
869 *οὐδὲ κατὰ τὸ βασιλικὸν ἐσποιῶ τἀμὰ ἐς τὴν ὁμοιότητα,*
κατ' ἐκεῖνα δέ· ὅτε γὰρ πρῶτον ἐπεδήμησα ὑμῶν τῇ πό-
λει, ἐξεπλάγην μὲν εὐθὺς ἰδὼν τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλ-
λος καὶ τῶν ἐμπολιτευομένων τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἄλλην
δύναμιν καὶ λαμπρότητα πᾶσαν· ὥστε ἐπὶ πολὺ ἐτεθή-
πειν πρὸς ταῦτα καὶ οὐκ ἐξήρκουν τῷ θαύματι, οἷόν τι
καὶ ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος ἐπεπόνθει πρὸς τὴν τοῦ
Μενελάου οἰκίαν. καὶ ἔμελλον οὕτω διατεθήσεσθαι τὴν
γνώμην ἰδὼν πόλιν ἀκμάζουσαν ἀκμῇ τοσαύτῃ καὶ κατὰ
τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον

ἀνθοῦσαν ἀγαθοῖς πᾶσιν οἷς θάλλει πόλις.

10 10. οὕτω δὴ ἔχων ἐσκοπούμην ἤδη περὶ τῶν πρακτέων,
καὶ τὸ μὲν δεῖξαι τὸν λόγον ὑμῖν πάλαι ἐδέδοκτο. τίσι
γὰρ ἂν ἄλλοις ἔδειξα σιωπῇ παροδεύσας τηλικαύτην πό-
λιν; ἐζήτουν γάρ, οὐδ' ἀποκρύψομαι τἀληθές, οἵτινες
οἱ προὔχοντες εἶεν καὶ οἷς ἄν τις προσελθὼν καὶ ἐπιγρα-
ψάμενος προστάτας ·συναγωνισταῖς χρῷτο πρὸς τὰ ὅλα. 870
ἐνταῦθά μοι οὐχ εἷς, ὥσπερ τῷ Ἀναχάρσιδι, καὶ οὗτος
βάρβαρος, ὁ Τόξαρις, ἀλλὰ πολλοί, μᾶλλον δὲ πάντες
τὰ αὐτὰ μόνον οὐ ταῖς αὐταῖς συλλαβαῖς ἔλεγον· ὦ ξένε,
πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι χρηστοὶ καὶ δεξιοὶ ἀνὰ τὴν πόλιν,
καὶ οὐκ ἂν ἀλλαχόθι τοσούτους εὕροις ἄνδρας ἀγαθούς,
δύο δὲ μάλιστά ἐστον ἡμῖν ἄνδρε ἀρίστω, γένει μὲν καὶ
ἀξιώματι πολὺ προὔχοντες ἁπάντων, παιδείᾳ δὲ καὶ λό-
γων δυνάμει τῇ Ἀττικῇ δεκάδι παραβάλοις ἄν· ἡ δὲ
παρὰ τοῦ δήμου εὔνοια πάνυ ἐρωτικὴ πρὸς αὐτούς, καὶ
τουτὶ γίγνεται, ὅ τι ἂν οὗτοι ἐθέλωσιν· ἐθέλουσι γὰρ ὅ
τι ἂν ἄριστον ᾖ τῇ πόλει. τὴν μὲν γὰρ χρηστότητα καὶ
τὴν πρὸς τοὺς ξένους φιλανθρωπίαν καὶ τὸ ἐν μεγέθει
τοσούτῳ ἀνεπίφθονον καὶ τὸ μετ' εὐνοίας αἰδέσιμον καὶ
τὸ πρᾷον καὶ τὸ εὐπρόσοδον αὐτὸς ἂν ἄλλοις διηγήσαιο
11 πειραθεὶς μικρὸν ὕστερον. 11. καὶ ὡς μᾶλλον θαυμάσῃς, 871
μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκίας ἐστόν, υἱὸς καὶ πατήρ, ὁ μέν,
εἴ τινα Σόλωνα ἢ Περικλέα ἢ Ἀριστείδην ἐπινοεῖς, ὁ δὲ
υἱὸς καὶ ὀφθεὶς μὲν αὐτίκα ἐπάξεταί σε, οὕτω μέγας ἐστὶ
καὶ καλὸς ἀρρενωπήν τινα τὴν εὐμορφίαν· εἰ δὲ καὶ
φθέγξεται μόνον, οἰχήσεταί σε ἀπὸ τῶν ὤτων ἀναδησά-
μενος, τοσαύτην Ἀφροδίτην ἐπὶ τῇ γλώττῃ ὁ νεανίσκος
ἔχει. ἥ γέ τοι πόλις ἅπασα κεχηνότες αὐτοῦ ἀκούουσιν,
ὁπότε δημηγορήσων παρέλθοι, ὁποῖόν φασι τοὺς τότε
Ἀθηναίους πρὸς τὸν τοῦ Κλεινίου πεπονθέναι, παρ'
ὅσον τοῖς μὲν οὐκ ἐς μακρὰν μετεμέλησε τοῦ ἔρωτος, ὃν
ἠράσθησαν τοῦ Ἀλκιβιάδου, τοῦτον δὲ ἡ πόλις οὐ φιλεῖ
μόνον, ἀλλὰ καὶ αἰδεῖσθαι ἤδη ἀξιοῖ, καὶ ὅλως ἓν τοῦτο
ἡμῖν δημόσιον ἀγαθόν ἐστι καὶ μέγα ὄφελος ἅπασιν, ἀνὴρ
οὗτος. εἰ δὴ αὐτός τε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ δέξαιντό σε καὶ
φίλον ποιήσαιντο, πᾶσαν ἔχεις τὴν πόλιν, [καὶ ἐπισεῖσαι 872

χρὴ τὴν χεῖρα, τοῦτο μόνον, καὶ οὐκέτ' ἐνδοιάσιμα τὰ σά]. ταῦτα νὴ τὸν Δί' ἅπαντες ἔλεγον, εἰ χρὴ καὶ ὅρκον ἐπάγειν τῷ λόγῳ· καί μοι ἤδη πειρωμένῳ τὸ πολλοστὸν τῶν προσόντων εἰρηκέναι ἔδοξαν. „οὐχ ἕδρας τοίνυν οὐδ' ἀμβολᾶς ἔργον," ὡς ὁ Κεῖός φησιν, ἀλλὰ χρὴ πάντα [μὲν] κάλων κινεῖν, [πάντα δὲ πράττειν καὶ λέγειν], ὡς φίλοι ἡμῖν τοιοῦτοι γένοιντο· ἢν γὰρ τοῦθ' ὑπάρξῃ, εὔδια πάντα καὶ πλοῦς οὔριος καὶ λειοκύμων ἡ θάλαττα καὶ ὁ λιμὴν πλησίον.

CODICUM LECTIONES.

LUCIANI CHARON.

Lectiones codicum Marciani 434 (Ω)
Vaticani 87 (𝔄) *Fritzsche*
Vaticani 90 (Γ)
Gorlicensis (A)
Urbinatis 121 (Urb.)
Parisini 3011 (C)

collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. δεῦρο ἀνελήλυθας ‖ δεῦρ' ἐλήλυθας 𝔄 — ἐς τὴν ἡμετέραν ‖ εἰς τὴν ἡμετέραν AΩΓC ἐς τὴν παροῦσαν Urb. ἐς τὴν παρουσαν (s. acc.) ἡμέραν 𝔄 — στερόμενοι ‖ στερούμενοι AΩΓ𝔄Urb.C — οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν ‖ om. αὐτῶν Urb. — λειπόνεως ‖ λιπόνεως Γ — ἐς τὸ φῶς ‖ εἰς τὸ φῶς AΩ — ἐς δέον ‖ εἰς δέον AΩC — εὖ οἶδ' ‖ om. εὖ AC — με ‖ om. AC — εἰδὼς ‖ εἰδῶ AC — γάρ τι ‖ γάρ τοι AC — ὀξυθυμός ἐστι ‖ ὀξυθ. τε ἐστι 𝔄 — ῥίψῃ ‖ ῥίψει A — τεταγὼν ‖ τεταγὼς 𝔄Urb. — τοῦ ποδὸς ‖ om. C — ὑποσκάζων ‖ ὑποσκάζοντα AC — καὶ αὐτὸς παρέχοιμι οἰνοχοῶν ‖ παρέχοιμι κ. αὐτ. οἰνοχ. ΩΓ𝔄Urb. — ἄλλως ‖ ἄλως C — σύμπλους ‖ ξύμπλους 𝔄 — σε ἢ ‖ om. AC, om. ἢ Ω — ῥέγκεις ‖ ῥέγχεις AΓ — καρτεροὺς ‖ κρατεροὺς 𝔄 — εἴ τινα λάλον νεκρὸν εὕροις ‖ εἴ τινα ἄλλον ν. εὕροις A𝔄 εἴ τιν' ἄλλον ν. εὕροις Ω εἴ τινα ἄλλον ν. εὕρῃς Urb.C — διαλέγῃ ‖ διελέγχῃ AC — δικωπίαν ‖ δικ. ἕλκων Ω — καταλίπῃς ‖ καταλείπῃς Γ — ἤν με ‖ ἢν μὲν A — καθάπερ γὰρ ‖ om. γὰρ AΩC — σφάλλονται διολισθαίνοντες ‖ σφάλλονται καὶ διολισθαίνουσι 𝔄 — ἀμβλυώττων ‖ ἀμβλυ-

ὤττω Γ𝔄Urb. — δός, ὦ Κυλλ. ‖ δός, ὦ Κ., μοι 𝔄 om. ὦ Urb. — ἐς ἀεὶ ‖ εἰς ἀεὶ Γ

c. 2. τοῦτο ‖ τουτὶ 𝔄Urb. — ἤδη τὸν μισθὸν ‖ τὸν μισθὸν ἤδη ΑΓC — ὁπότε φίλος ‖ ὁπότε καὶ φίλος Ω — σε ‖ σέ Α — πολλῶν γὰρ ἂν ἐτῶν . . . γένοιτο ‖ om. ἂν Γ — ἔργα ‖ πράγματα 𝔄Urb. — κᾆτα ‖ καὶ 𝔄Urb. — ὡς . . . ἴδοις ‖ ὡς ἴδῃς 𝔄Urb. — δεῖ ‖ ἔδει 𝔄Urb. — ὡς . . πάντα κατίδοις ‖ ὡς . . παντ᾽ ἴδῃς 𝔄Urb. — σοὶ ‖ σὺ Α — ἐς τὸν οὐρανὸν ‖ εἰς τὸν οὐρανὸν ΑC — ἀνελθεῖν δυνατὸν ἦν ‖ δυνατὸν ἦν συνελθεῖν Ω ἐλθεῖν δ. ἦν C — ἐκάμνομεν ‖ ἔκαμνον 𝔄 — ἐκ περιωπῆς ‖ ἐκ περιοπῆς Γ — ἂν ἀκριβῶς ‖ ἀκριβ$\overset{ω}{ῆ}$ς (sic) ἂν Α ἀκριβῶς ἂν C — τι ὄρος ‖ om. τι ΑΓ om. sed suprascr. Ω — περισκοπεῖν ‖ ἐπισκοπεῖν ΑUrb.C

c. 3. τὸ κῦμα ‖ τι κῦμα ΩΓ — στεῖλαι ‖ συστεῖλαι ΑC — πνέοντι ‖ πνῖ Ω πνεύματι CΓ — τὸ βέλτιον ‖ $\overset{α}{τὸ}$ βέλτι$\overset{ω}{ο}$ν (sic) Ω τὰ βελτίω 𝔄 — πειθόμενος ‖ πεισόμενος? Ω— τί ποιητέον ‖ τὸ ποιητέον 𝔄Urb. — καὶ ἐξευρήσω ‖ κἀξευρήσω 𝔄Urb. — ὁ Καύκασος ‖ om. ὁ ΩΓ — Παρνασὸς ‖ Παρνασσὸς 𝔄Urb. — ἐκεινοσὶ ‖ οὑτοσὶ Ω — οὐ φαῦλον ὃ ἀνεμνήσθην ‖ οὐ φαῦλόν τι ἀνεμνίσθην 𝔄Urb. — ἐς ‖ εἰς ΑC — συγκαμεῖν δέ τι ‖ om. τι ΑC' om. sed suprascript. Ω — ποτε ‖ om. sed suprascr. Ω — οὖν ‖ om. ΑC — τί οὐχὶ ‖ τί οὐκ 𝔄Urb. — ἐπάλληλα ‖ ἐπ᾽ ἄλληλα Urb.

c. 4. δύ᾽ ὄντες ‖ δύο ὄντες 𝔄 — τινα τὴν μεγαλουργίαν ‖ om. τὴν 𝔄Urb. — αὐτίκα ‖ om. Ω — συνθεὶς ‖ συντιθεὶς 𝔄Urb. — ἀκούεις δέ γε ‖ γε om. 𝔄Urb. — τοῦ ἀδελφοῦ . . πέρι ‖ περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ΑΩΓC — Ἡρακλέους ‖ Ἡρακλέος Urb. — ἄχθους ‖ $\overset{ἀ}{ἐ}$χθους (sic) Α — εἰ δὲ ἀληθῆ ‖ εἰ δὲ ἀληθῆ ἐστι 𝔄 εἰ δὲ ἀλ. ἐστιν ΓUrb. — εἰδείητε ‖ εἰδέητε Α εἰδῆτε 𝔄Urb. — ἢ τίνος γὰρ ἕνεκα ‖ om. γὰρ Ω — πρῶτον ‖ om. 𝔄 — ἀρχιτέκτων ‖ ἀρχιτέκτων Ὅμηρος ΩΓ𝔄Urb. — αὐτὰρ ‖ ἀτὰρ 𝔄Urb. — ὁρᾷς, πῶς ‖ ὁρᾷς ὅπως ΑΩΓUrb.C — ἐξειργάσμεθα ‖ ἐξειρ-

γασάμεθα ΩΓ𝔄Urb. — *εἰ καὶ αὐτῷ ἐποικοδομεῖν δεήσει* ‖ *εἰ καὶ αὐτῷ ἐποικοδομεῖν ἔτι δεήσει* Γ *εἰ καὶ ταῦτα ἱκανὰ ᾖ αὐτῷ ἐποικοδομεῖν ἔτι δ.* Urb. *εἰ καὶ ταῦτα ἱκανὰ ᾖ ἐποικοδομεῖν δεήσει* 𝔄 — *φέρ' οὖν* ‖ *φέρε οὖν* 𝔄Urb.

c. 5. *ἔτι* ‖ om. AC — *ἐν ὑπωρείᾳ* ‖ *ἐν τῇ ὑπ.* 𝔄 — *ἐπὶ τάδε* ‖ om. AC — *Παρνασὸς* ‖ *Παρνασσὸς* 𝔄Urb. — *λεπτότερον* ‖ *λεπτότατον* C — *ἐξεργασώμεθα* ‖ *ἐξειργασώμεθα* A — *ἀπομηκύναντες* ‖ *ἀπομηκύνοντες* AΩ𝔄ΓC — *πέρα* ‖ *πέραν* Ω — *οἰκοδομητικῆς* ‖ *οἰκοδομικῆς* 𝔄ΓUrb. *οἰκοδομῆς* AΩC — *τῶν κρανίων* ‖ *τῶι κρανίωι* Γ — *ἀσφαλῶς ἕξει* ‖ *ἀσφαλῶς γὰρ ἕξει* Ω𝔄ΓUrb. — *Παρνασός* ‖ *Παρνασσὸς* 𝔄Urb. — *ἀνάβαινε ἤδη καὶ σύ* ‖ *ἀναβ. ἤδη* sequ. signo pers. *καὶ σύ* A — *ΧΑΡ.* ‖ om. AC — *ταύτην μηχανὴν* ‖ *ταύτην τὴν μηχ.* Urb. *ταύτην μιχ.* Γ — *ἐθέλεις* ‖ *ἐθέλοις* ΩΓ — *ἅπαντα* ‖ *ἅπ.* sequitur sig. pers. A — *μου* ‖ *μοι* 𝔄 — *πατεῖν* ‖ *π.* seq. sig. ps. A — *ἐπείπερ δὲ* ‖ *καὶ ἐπείπερ* AΩΓ *καὶ ἐπειδήπερ* Urb. — *δικόρυμβος* ‖ *ὁ κόρυμβος* Γ — *ἀπολαβόμενος* ‖ *ἀπολαβόμενοι* ΩΓUrb. — *καθεζώμεθα* ‖ *καθεζόμεθα* AC

c. 6. *μεγάλην* ‖ om. Ω — *περιρρέουσαν* ‖ *περιρέουσαν* AC — *ποταμοὺς τοῦ Κωκυτοῦ καὶ Πυριφλέγοντος μείζονας* ‖ *ποτ. μείους τ. Κ. κ. τοῦ Π.* A *ποτ. μείζονας τ. Κ. κ. τοῦ Π.* C — *οἶσθα οὖν* ‖ om. *οὖν* 𝔄 — *Παρνασὸν* ‖ *Παρνασσὸν* 𝔄Urb. — *αὐτῇ Κασταλίᾳ* ‖ om. AC — *τὰ ἄλλα ὄρη* ‖ om. *τὰ* C — *ΕΡΜ* ‖ om. 𝔄Urb. — *ὅτι τί* ‖ om. Urb., om. *τί* 𝔄 — *ΧΑΡ.* ‖ om. 𝔄Urb. — *ἐγὼ γοῦν* ‖ *ἐγώγε* 𝔄Urb. — *ἐδεόμην* ‖ *ἐδεόμην δὲ* ΩΓ *ἐβουλόμην* Urb. *ἐβουλόμην δὲ* 𝔄 — *αὐτὸ μόνον* ‖ *αὐτῶν μόνον* 𝔄Urb. — *οἷα λέγουσιν* ‖ *ἃ λέγουσιν* AC — *ὅτε* ‖ om. sed suprascr. Ω — *ἤρου με* ‖ *ἤρου γε* AΩΓUrb.C(?) — *ἀκούσας γὰρ* ‖ om. *γὰρ* AΩΓC — *ἐς ὑπερβολὴν* ‖ *εἰς ὑπερβ.* Γ — *τί δαὶ τοῦτο ἦν* ‖ *τί δὲ τοῦτο ἦν* AΩ𝔄Γ Urb.C — *ἐς τὴν ὑστεραίαν* ‖ *εἰς τὴν ὑστ.* A — *ἐπιπεσοῦσα* ‖ *ἐμπεσοῦσα* AΩ𝔄 — *οὐκ οἶδ' ὅτου κινήσαντος* ‖ *οὐκ οἶδ' ὅπως τοῦ οἰκήματος* AΩΓC — *μᾶλλον* ‖ om. 𝔄Urb.

c. 7. ἀτρέμας ‖ ἀτρέμα 𝔄ΓUrb. — δ' αὖ τοι ‖ om. A αὖτ' Ω — ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ‖ ὄφρ' εὖ γινώσκεις A𝔄Urb. ὄφρ' εὖ γινώσκοις ΩΓ — Λυγκεὺς ‖ Λυγγεὺς Urb. — κἀγὼ κατὰ τὸν Ὅμηρον ‖ κἀγὼ κατὰ τῶν Ὁμήρου A καὶ ἐγὼ κατὰ τ. Ὁμ. Ω κατὰ τὸν Ὁμ. κἀγὼ 𝔄Urb. — ἐρήσομαί σε ‖ ἔρομαί σε 𝔄Urb. — ἐς τὴν τέχνην ‖ εἰς τ. τ. AΓΩ — ὁπότε διεπόρθμευον ‖ διαπορθμεύων, om. ὁπότε 𝔄 διε(?)πορθμεύων om. ὁπότε Urb. — πολλὰ ῥαψῳδοῦντος ‖ om. πολλὰ AC παραρραψῳδοῦντος, in marg. πολλὰ ῥ. Ω παραρραψῳδοῦντος Γ — ἐνίων ‖ om. 𝔄Urb. — κατελάμβανεν ‖ κατέλαβεν 𝔄Urb. — πλέουσιν ‖ πλέουσι C — ὁ Ποσειδῶν ‖ om. ὁ AΩΓC — ὠρόθυνε ‖ ὠρόθυνεν Ω — ἡμῖν ‖ ἡμῶν 𝔄Urb. — θυέλλας ‖ θυέλας C — Σκύλλῃ ‖ σκύλῃ AC, om. AUrb. — καὶ Χαρύβδει ‖ Χαρύβδι AUrb. om. καὶ — χαλ. οὖν ἦν ‖ om. οὖν A, om. ἦν C — ὀλίγα γοῦν ‖ om. γοῦν 𝔄Urb.

c. 8. τίς γὰρ ὅδ' ἐστὶ πάχιστος ‖ τίς γὰρ ὧδ' ἐστὶ κάκιστος
πα m. rec.
A τίς ὅδ' ἐστὶ κάκιστος Ω τίς ὅδ' ἐστι πάχιστος 𝔄 τίς ὅδ' ἐστὶ κάκιστος ΓUrb. τίς ὧδ' ἐστὶ πάχιστος C — ἐκ Κρωτ. ‖ ἐν Κρ. C — φέρει ‖ φέροι Ω — μέσον ‖ μέσον AC — πόσῳ δικαιότερον ἂν ἐμὲ ‖ π. δ. ἐμὲ ἂν AC π. δ. δ' ἂν ἐμὲ Ω πόσῳ δ. ἄν, om. ἐμὲ 𝔄Urb. — ἐπαινοῖεν ‖ ἐπ. ἐμὲ Urb. — ἀναλωτάτου ‖ ἀμαχωτάτου 𝔄Γ ἀμαχοτάτου AUrb.C — μηδὲ ξυνεὶς ‖ μὴ ξ. AΩΓC — ΧΑΡ. ‖ om. A — μνημονεύσειεν ‖ μνημονεύσειε (?) Urb. — Ἔα τοῦτον ‖ ἑαυτὸν τὸν AC ἑαυτοῦ τὸν Γ — γέλωτα ἡμῖν ‖ ἡμῶν γέλωτα Ω — μηδ' ἐμπίδα ‖ οὐδὲ ἐμπίδα 𝔄Urb. — ἡμῖν ‖ om. 𝔄Urb. — δυνάμενος ‖ δυνάμενον 𝔄Urb.

c. 9. σὺ δέ ‖ sig. pers. σὺ δέ A — ἐκεῖνο ‖ ἐκεῖνον Ω𝔄Urb. — ὅδ' ἄλλος ‖ ὁ ἄλλος AC — δ' ἔναγχος ‖ om. δ' 𝔄Urb. παρεστήσατο ‖ παριεστήσατο Urb. περιεστήσατο 𝔄 — ἐλασσείοντι ‖ ἐλάσσοντι AΩΓ — ὡς . . . ἄρχειν ‖ ὡς . . . ἄρχοι ΩΓ ὡς . . . ἄρχῃ 𝔄Urb. — κἀκεῖνος ‖ ἐκεῖνος ΩΓ τὸ τριπλοῦν τεῖχος ‖ τὸ τριπλὸν τ. ἔχουσαν AC — ἀκούσωμεν ‖ ἀκούσομεν 𝔄Urb.

c. 10. ἄσημος χρυσὸς ‖ ἄσημος καὶ χρ. ΩΓUrb. — ἁπάντων ‖ πάντων 𝔄Urb.Γ — γενέσθαι ‖ εἶναι AC — τῆς ἱερείας ‖ om. τῆς A — εἵλκυσαν ‖ ἕλκυσαν C — *ΧΑΡ.* Φησὶν οὗτος ‖ om. 𝔄Urb. — ἐκεῖνοι τὰ πρῶτα ‖ τὰ πρῶτα ἐκεῖνοι 𝔄Urb. — ὁ δεύτερος δὲ τίς ἂν εἴη ‖ δεύτερος δὲ τίς ἂν εἴη om. ὁ Γ δεύτερος τίς ὢν εἴη AC — ὃς εὖ τε ἐβίω ‖ ὃς οὔτ' ἐβίω AC — εὐδαίμων ‖ εὐδαιμον Urb. — οἶδα ‖ οἶδας C — παρὰ τὸ πορθ. ‖ om. παρὰ 𝔄Urb. — πορθμεῖον ‖ πορθμίον Γ — αὐτὸς ‖ αὐτὸ Ω𝔄Urb.Γ — γίνεσθαι ‖ γίγνεσθαι Γ

c. 11. ἐκείνους ‖ ἐκεῖνος AC — χρυσᾶς ‖ χρυσοῦς A — ὁ ἀνὴρ ‖ om. ὁ Γ — μετ' ἐρυθήματος ‖ μετ' ἐρυθήματι 𝔄Urb. — ὅτι ἀγαθὸν ‖ ὅ τι τὸ ἀγαθὸν Γ — εἰ μὴ ἄρα ἕν τι μόνον ‖ ἢ εἰ ἄρα ἔντιμον AΓC ἢ ras. ἄρα ἕν τι μόνον Ω εἰ μὴ ἄρα τοῦτο μόνον 𝔄Urb. — καὶ φόνοι ‖ om. καὶ Ω — καταπλεόντων ‖ πλεόντων 𝔄 — ἀλλὰ ὁ χαλκὸς ‖ ἀλλ' ὁ χ. Urb. — τοῦτον ‖ τοῦτο AC — ἀνορύττουσι ‖ ἀνορύττουσιν Γ — ἐκ γῆς ‖ ἐκ τῆς γῆς Urb. — μόλυβδος ‖ μόλιβδος Ω — τὴν ἀβελ. ‖ τὴν rec. m. add. in Ω — ἀβελτερίαν ‖ ἀβελτηρίαν AΩ𝔄Urb.C — οἳ . . . ἐρῶσιν ‖ εἰ . . . ἐρῶσιν 𝔄 — ἀλλὰ οὐ ‖ ἀλλ' οὐ 𝔄Urb. — ὃς ‖ om. 𝔄Urb. — καταγελᾷ ‖ καταγελᾷ γὰρ 𝔄Urb. — μοι δοκεῖν ‖ μοι δοκεῖ Ω𝔄Urb. — βούλεται ‖ βούλεσθαι Urb. — αὐτὸν ‖ αὐτῷ A

c. 12. τι δεῖσθαι ‖ τοι δεῖσθαι AC — νὴ Δία ‖ νὴ Δί' Γ — σὺν τοῖς ἄλλοις ‖ ἐν τοῖς ἄλλοις 𝔄Urb. — γένοιτο ‖ γίνοιτο Γ — οὐ πάνυ τι ‖ οὐ πάνυ, om. τι 𝔄Urb. — χρυσίον ‖ τοῦ χρυσίον Ω — πότεροι ‖ πότερον 𝔄Urb.Γ — εἰ Κῦρος . . . ἐπῄει ‖ ἢν Κ . . ἐπίῃ ΩΓ𝔄Urb. — ποιήσῃ ‖ ποιήσῃς AC — δῆλον ὅτι ‖ δηλονότι A δηλαδή Ω — τοῦτον μὴ ‖ μὴ τοῦτον 𝔄Urb. — παρασκευάσαιο ‖ παρασκευάσαις AC — ἐς Πέρσας ‖ ἑσπέρας A — ἄνθρωπε ‖ ὦ ἄνθ. 𝔄Urb. — οὕτω ‖ οὖν A — φαίνῃ ‖ φαίνει Γ — σιδηρᾶς πλίνθους θέλεις ‖ σιδ. πλ. κελεύεις ΩΓ κελεύεις σιδ. πλίνθους 𝔄Urb. — τὸν δὲ χρ. ‖ om. δὲ A — αὖθις ‖ om. sed supraser. Ω —

ἐκεῖνός γε ‖ om. *γε* Ω — *ποτε* ‖ om. AC — *ἢ Φωκ.* ‖ om. *ἢ* AΩΓUrb.C — *ἢ Βοιωτοῖς ἢ Δελφοῖς* ‖ *ἢ Δελφοῖς ἢ Βοιωτοῖς* AΩΓC — *αὐτοῖς* ‖ *αὐτὸν* A — *χρυσοποιῶν* ‖ *χρυσοποιων* 𝔄Urb. — *τῷ πλούτῳ* ‖ *τὸν Πλοῦτον* AC

c. 13. *τὴν παρρησίαν καὶ τὴν ἀλήθειαν* ‖ *τὴν ἀλ. καὶ τ. παρ.* Ω — *πρᾶγμα* ‖ *πρᾶμα* Urb. — *δέῃ* ‖ marg. adscr. Ω — *ἐπὶ τὴν πυρὰν* ‖ *ἐπὶ τ. πυρκαϊὰν* 𝔄Urb. — *ἐκεινησὶ* ‖ *ἐκείνης* AΩ — *Μασσαγέτιδος* ‖ *μασαγέτιδος* AC — *τούτου* ‖ om. 𝔄Urb. — *Τόμυρις* ‖ *Τώμυρις* 𝔄Urb. — *κεφαλὴν γε* ‖ *γε* om. sed suprascr. Ω — *Καμβύσης* ‖ *καμβυσ͂ης* A — *ἔν τε* ‖ om. *τε* AΓC — *τῇ Λιβ.* ‖ om. *τῇ* 𝔄Urb., om. sed suprascr. Ω — *τίς ἂν αὐτοὺς* ‖ *τίς αὐτοὺς ἂν* AΩΓC *τις αὐτούς*, om. *ἂν* sed add. in marg. Urb. *τίς αὐτοὺς* om. *ἂν* 𝔄 — *οὗτος δὲ* ‖ *αὐτὸς δὲ* AC

c. 14. *δακτύλιον* ‖ *δάκτυλον* 𝔄 — *ἀναδίδωσι* ‖ *ἀναδίδωσιν* A — *τὸν ἰχθὺν* ‖ om. *τὸν* AC — *ἀμφιρύτῃ* ‖ *ἀμφιρύτω* AC — *ἤδη* ‖ om. AΩ𝔄ΓC — *ἡγούμενον* ‖ *οἰόμενον* Ω𝔄 — *Μαιανδρίου* ‖ *μεανδρίου* AC — *Ὀροίτῃ* ‖ *ὀρείτῃ* AC *ὀροιτη* 𝔄 — *ἐπήκουσα* ‖ *ἤκουσα* 𝔄 — *γεννικῆς* ‖ *γενικῆς* AC — *δὲ ἐπαιρέσθων* ‖ *δ' ἐπ.* 𝔄 — *ἀλγεινότερον* ‖ *ἀλγεινότεροι* A — *γελάσομαι τότε* ‖ *τότε γελ.* Ω — *σκαφιδίῳ* ‖ *σκαφειδίω* A — *μήτε τὴν πορφυρίδα* ‖ *μήτε τὴν πορφύραν* A *μήποτε πορφυρίδα* 𝔄 *μήποτε τὴν πορφυρίδα* Urb. — *κομίζοντας* ‖ *κομίζοντα* ACΓ

c. 15. *τὴν διατριβὴν* ‖ *τύρβην*, om. *τὴν* 𝔄Urb. — *καὶ δείματα* ‖ om. AΓC — *ἄνοιαι* ‖ *ἄγνοιαι* AC — *καὶ ὀργαὶ* ‖ om. 𝔄Urb. — *τούτων δὲ* ‖ om. *δὲ* Urb. — *ἄνοια* ‖ *ἄγνοια* AΩ𝔄Urb.C — *γε νὴ Δία* ‖ *καὶ νὴ Δία* AΩ𝔄ΓC — *ἡ ὀργὴ* ‖ om. *ἡ* Ω𝔄Γ — *αἱ ἐλπίδες* ‖ om. *αἱ* A𝔄Urb.Γ, om. *αἱ* sed suprascr. Ω — *ἐμπίπτων ἐκπλήττει* ‖ *ἐμπίπτων ἢ πλήττειν* AC *ἐμπλήττει ἐμπίπτων* Ω — *μάλιστα* ‖ om. AC — *ἀναπτάμεναι* ‖ *ἀποπτάμεναι* A *ἀποπτ.* suprascr. *ἀνα* ΩΓC — *οἴχονται* ‖ *ᾤχοντο* AC — *ὅπερ* ‖ *ὥσπερ* AΓC *ὥσπερ* suprascr. *ὅπερ* Ω — *κάτω* ‖ om. C

c. 16. *ἣν δὲ ἀτ.* ‖ *ἣν δ' ἀτενισ.* 𝔄 — *κατόψει* ‖ *ἐπόψει* Ω —

ξυμβέβηκεν ‖ καὶ ξυμβέβηκεν Ω — νημάτων ὁρᾷς ‖ νημάτων ὁρᾶσθαι ACΓ — καταβαίνοντα ‖ συμβαίνειν τα (sic) A συμβαίνειν τὰ Γ συμβαίνειν C — ἀπὸ τῶν ἀτράκτων ‖ ἐπὶ τ. ἀτρ. ACΓ — ἑκάστῳ ‖ ἕκαστον AC ΩΓ — ἐπιπεπλεγμένον ‖ ἐπιπεπλεγμένα 𝔄Urb. περιπεπλεγμένον AΓ περιπεπληγμένον suprascr. ἐπι Ω — ἐκείνῳ ‖ ἐκείνων AC — ἄλλῳ ‖ ἄλλων AC ἄλλο Γ — ὦ πορθμεῦ ‖ om. ὦ sed suprascr. Ω — εἵμαρται ‖ εἵμαρτε Γ — ἐκεῖνον μὲν ‖ ἐκείνῳ μὲν Ω, ἐκείνῳ om. μὲν 𝔄Urb. ἐκείνωι Γ — τοῦτον ‖ τούτῳ Ω𝔄 τούτων ΓUrb. (?) — δὲ ὑπ' ἄλλου ‖ δ' ὑπ' ἄλλου Γ — τὸ νῆμα ‖ om. τὸ 𝔄 — τοιόνδε γάρ τι ‖ τ. γάρ τοι A𝔄 (?) om. τι C — ἀνασπασθεὶς ‖ ἀναπτὰς AΩΓ — καὶ μετὰ μικρὸν ‖ om. καὶ AC — αἰωρούμενος ‖ ἐωρούμενος Γ μόλις ‖ μόγις 𝔄

c. 17. αἱ ἄγαν σπουδαὶ | τὰ ἄγαν σπουδαῖα 𝔄Urb. — γιγνομένους ‖ γινομένους 𝔄Urb., lacuna in AC — ὑπὸ τοῦ βελτίστου Θανάτου ‖ ὑπὸ τὸν β. θάνατον C — περιπνευμονίαι ‖ περιπλ. Γ — καὶ ὑπηρέται αὐτοῦ ‖ αὐτοῦ καὶ ὑπηρέται 𝔄 καὶ αὐτοῦ ὑπηρέται Urb. — ληστήρια ‖ . . . στήριά A — ἔστ' ἂν ‖ ὅταν A ἔστ' om. ἂν C — σφαλῶσι ‖ σφαλῶσιν Γ σφαλλῶσι Urb. — ὀττοτοῖ ‖ ὀττοτοὶ Ω — αἰαῖ ‖ τὸ αἲ αἲ Ω αἲ αἲ Urb. — οἴμοι ‖ ὤμοι μοι 𝔄Urb. — δὲ εὐθὺς ‖ δ' εὐθὺς ‖ δ' εὐθὺς 𝔄 — ἐνενόουν ‖ ἐννενόουν A — τοῦτον χρ. ‖ om. τοῦτον AC — ἐς ἀεὶ ‖ εἰς ἀεὶ AΩΓC — χρήσεσθαι ‖ χρῆσθαι 𝔄Urb. — ἐπιστὰς ὁ ὑπηρέτης ‖ ὁ ὑπηρέτης ἐπιστὰς 𝔄Urb. — ἀπάγῃ ‖ ἀπάγει AC — προσδοκήσαντες ‖ ἐλπίσαντες 𝔄Urb. — αὐτῶν ‖ αὐτω A αὐτῷ C — ἢ τί γὰρ οὐκ ἂν ποιήσειεν ‖ ἢ τί γὰρ ἂν οὐκ ἂν π. Ω — ἄπεισι ‖ ἀπίοι 𝔄Urb. — αὐτὸς μηδὲ δειπνήσας ‖ αὐτὸς δὲ οὐδὲ δειπνήσας 𝔄Urb. — ὁ ἄθλιος ‖ om. ὁ AΩ𝔄Urb.Γ — ὁ χαίρων ‖ ὦ Χάρων AΩ (adscr. ὁ χαίρων) Γ — τέτοκεν ‖ ἔτεκεν 𝔄Urb.Γ — τοὺς φίλους ‖ om. τοὺς 𝔄Urb.Γ — ἐπτέτης ‖ ἑπταέτης AΩ ἑπταίτης 𝔄Urb.C — γεννωμένῳ ‖ γενομένῳ Γ — ἆρα

ἄν σοι δοκεῖ ‖ ἄρ' ἄν σοι δοκῇ 𝔄Urb. — χαίρειν ‖ om. AC — τὸν μὲν εὐτυχοῦντα ‖ τὸ μὲν εὐτ. AC — ὅσοι ‖ οἷοι 𝔄Urb. — συναγείροντες ‖ ξυναγείροντες 𝔄Γ — εἶπον τῶν ‖ ἐπιόντων Ω (in marg. εἶπον), 𝔄 — τῶν ὑπηρετῶν ‖ om. τῶν ΓUrb.

c. 18. ταῦτα πάντα ‖ πάντα ταῦτα 𝔄Urb.Γ — πρὸς ἐμαυτόν γε ‖ om. γε 𝔄 — ὅ τι τὸ ἡδὺ ‖ τί τὸ ἡδὺ 𝔄 — παρὰ τὸν βίον ‖ περὶ τ. β. A — στερόμενοι ‖ στερούμενοι AΩ𝔄Urb.C — ἀγανακτοῦσι ‖ ἀγανακτοῦσιν seq. sig. pers. *EPM.* — ἦν . . . ἴδη τις αὐτῶν ‖ ἦν . . . αὐτῶν ἴδη τις AΩΓC — ἀνιαρὰ ‖ ἀριστερὰ Γ — προσόντα ‖ om. 𝔄 — πάθη ‖ πάνθη Urb. — ὅπου ‖ οὔπω A𝔄 — ἂν εἴη ‖ ἂν εἴη seq. sig. pers. *ΧΑΡΩΝ* A om. ἂν Ω

c. 19. ἐθέλω δ' οὖν ‖ om. δ' AUrb.C ἐθέλω γοῦν Γ — ἐοικέναι μοι ‖ μοι ἐοικέναι AC — ἐν ὕδατι ‖ om. sed marg. adscr. Ω — ὑπὸ κρουνῷ τινι ‖ om. τινι A — καταράττοντι ‖ καταρράττοντι ΩC — ἀνισταμένας ‖ om. 𝔄Urb. — φυσαλίδας ‖ φυσαλλίδας ΩΓUrb. — ἀφ' ὧν ‖ ἐξ ὧν Urb. — συναγείρεται ‖ συναγείρεσθαι Γ — ὁ ἀφρὸς ‖ om. sed suprascript. Ω — τινὲς μὲν ‖ αἱ μέν τινες 𝔄Urb. — ἀπέσβησαν ‖ ἀπέσβεσαν A — αἱ δ' ἐπὶ πλέον ‖ αἱ δὲ ἐπὶ πλέον 𝔄Urb. — αὗται ‖ om. 𝔄Urb. — ὑπερφυσώμεναι ‖ ὑπερφυσσώμεναι 𝔄 — ἐς μεγ. ‖ εἰς μεγ. A — εἶτα ‖ ἔπειτα AΩΓC — ἐξερράγησαν ‖ ἐξεράγησαν C — οἷόν τε ‖ om. τε 𝔄 — ὁ . . βίος ‖ om. ὁ A — ἀνθρώπου ‖ ἀνθρώπων 𝔄 — οἱ δὲ ἐλάττους ‖ οἱ δ' ἐλ. 𝔄 — ἅμα τῷ ξυστῆσαι ‖ ἅμα τὸ ξ. Γ — τὸ γένος αὐτῶν ‖ τ. γ. αὐτὸ A

c. 20. παραινέσω ‖ παραινέσω ἂν A — λέγων ‖ λέγω AΩΓC παύσασθε ‖ παύσασθαι Urb. — ἐς ἀεὶ ‖ εἰς ἀεὶ Γ ὡς ἀεὶ Ω — οὐδ' ἂν ἀπάγοι τις αὐτῶν ‖ οὐδ' ἂν ἀπάγη τι αὐτὸ A οὐδ' ἂν ἀπαγάγοι τις αὐτῶν Ω οὐδ' ἂν ἀπαγάγοι τις αὐτὸ ξὺν αὐτῷ Γ οὐδ' ἂν ἀπαγάγῃ τις αὐτῶν 𝔄 οὐδ' ἂν ἀπαγάγη τις αὐτῶν τι Urb. οὐδ' ἂν ἀπάγη τις αὐτῶν om. τι C — ἐμβοήσαιμι ‖ βοήσαιμι A𝔄Urb. — οἴει ‖ οἰΗι in ras. Ω

c. 21. *ὁ Ὀδυσσεὺς* ‖ om. *ὁ* 𝔄 — *ἑταίρους* ‖ *ἑτέρους* Γ — *ἀκοῦσαι δυνηθεῖεν* ‖ *δυν. ἀκοῦσαι* 𝔄 — *διαρραγῆς* ‖ *ἀναρραγῆς* 𝔄 — *ὅπερ γὰρ* ‖ *ὅπερ καὶ* ΑΓ — *ὑμῖν* ‖ *ἡμῖν* Γ — *ἀλλ' εἰσὶν* ‖ *ἀλλὰ εἰσὶν* ΑCΓ — *ἐς τὰ ὦτα* ‖ *εἰς τὰ ὦτα* ΑC — *γοῦν* ‖ *δ' οὖν* ΑΩΓC — *καὶ τοῦτο* ‖ om. *καὶ* 𝔄Urb. — *ἀποσπάσαντες* ‖ *ἀποστάντες* ΑΩΓ — *οὐδαμῆ* ‖ *οὐδαμᾶ* Α — *ὑμᾶς* ‖ *ἡμᾶς* ΑCΓ — *ὦ γεννάδαι* ‖ *ὦ γεννάδα* ΩC𝔄 — *ἀλλὰ κατίωμεν* ‖ *ἀλλ' ἀπίωμεν* 𝔄Urb.

c. 22. *ἐπόθουν* ‖ *ἐπίθουν* Α — *ὦ Ἑρμῆ εἰδέναι* ‖ *εἰδέναι ὦ Ἑρμ.* 𝔄Urb. — *πεποιημένος* ‖ *ποιησάμενος* Ω *πεποιηκὼς* 𝔄 — *Ηρία* ‖ *ἠρεῖα* ΑC — *εἰσι* ‖ *ἐστι* 𝔄Γ — *ἐκεῖνοι* ‖ *ἐκείνους* 𝔄Urb. — *μύρῳ* ‖ *μῦρον* ΩC — *ὀρύξαντες* ‖ *ὀρυξάμενοι* 𝔄Urb. — *καίουσί τε* ‖ om. *τε* ΑΩΓC — *ἐς τὰ ὀρύγματα* ‖ *εἰς τὰ ὀρυγμ.* Ω — *οὐκ οἶδα ὦ πορθμεῦ* ‖ *ὦ πορθμεῦ οὐκ οἶδα* 𝔄Urb. — *γοῦν* ‖ *δ' οὖν* 𝔄Urb. *δὲ* Γ — *ὡς οἰόντε* ‖ *ὡς οἴονται* ΑC𝔄Urb. — *σοὶ λέγων* ‖ *συλλέγων* in ras. C — *παγγέλοι' ἂν* ‖ *παγγέλοια ἂν* Urb.Γ *παγγέλοια*, om. *ἂν* Α — *ἔπασχες* ‖ *ἔπασχον* ΑΩ𝔄Urb.ΓC — *τῆς ἀνοίας* ‖ om. sed marg. adscr. Ω — *διακέκριται* ‖ *κέκριται* Ω — *τὰ ζώντων πράγματα* ‖ *τῶν ζώντων πράγματα* 𝔄Urb. — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Γ — *ὅτ' ἄτυμβος* ‖ *ὅστ' ἄτυμβος* Ω — *ἔλλαχε* ‖ *ἔλαχε* 𝔄Urb. — *ἐν δὲ ἰῇ* ‖ *ἐν δ' ἰῇ* 𝔄 — *τιμῇ* ‖ om. ΑC — *κρείων τ' Ἀγαμέμνων* ‖ *κεῖτ' Ἀγαμέμνονι* ΑC *κρείττων τ' Ἀγαμέμνων* 𝔄 — *Θερσίτῃ δ' ἶσος* ‖ *Θερ. δὲ ἶσος* ΑΩΓC *Θερσ. τ' ἠδ'* (?) *ὁ* 𝔄Urb. — *νεκύων* ‖ *νεκρῶν* Α

c. 23. *ἀνέμνησας με* ‖ om. *με* ΑΩC — *ἐθέλω* ‖ *θέλω* 𝔄Urb. *τῇ θαλάττῃ* ‖ om. *τῇ* 𝔄Urb. — *ἐκεῖνο ἐστι* ‖ *ἐστιν ἐκεῖνο* 𝔄Urb. *ἐκεῖθεν ἐστι* ΓC — *Ῥοιτείῳ* ‖ *Ῥοιτίῳ* Α — *ἤδη* ‖ om. 𝔄Urb. — *Σαρδαναπάλλου* ‖ *Σαρδαναπάλου* Ω — *καὶ Κλεωνὰς* ‖ om. *καὶ* 𝔄Urb. — *μὴ νεωλκῆσαι* ‖ *μὴ νεωλκύσαι* Α *μηδὲ νεωλκῆσαι* 𝔄Urb. — *καὶ οὐδὲ ἴχνος* ‖ om. *καὶ* ΑC — *εἴποις* ‖ *εἴπῃς* 𝔄 — *ποτὲ* ‖ *ποτ'* Α — *μετὰ πολὺ* ‖ *μετ' οὐ πολὺ* 𝔄 —

αὐτὴ ‖ αὕτη A — τῶν ἐπῶν ‖ τῶν λόγων 𝔄Urb. — τεθνᾶσι ‖ τεθνήκασι 𝔄Urb. — καὶ αὗται ‖ καὶ αὐταὶ 𝔄Urb. — οὐδὲ τάφρος ἔτι ἐν Ἄργει ‖ ἔτι οὐδὲ τάφος ἐν Ἄργει A οὐδὲ τάφος ἔτι ἐν Ἄργει ΩΓ οὐδὲ τάφος ἐν Ἄργει ἔτι 𝔄 ἔτι οὐδὲ τάφρος ἐν Ἄργει C — καταλείπεται ‖ καταλέλειπται Ω — παπαῖ ‖ παπαί A — Ἴλιος ἱρὴ καὶ εὐρυάγυια ‖ om. Ἴλιος AΓCΩ sed adscr. margini, Ἴλιον ἱρὴν καὶ εὐρυάγυιαν 𝔄Urb. — ἐϋκτίμεναι ‖ ἐϋκτημέναι Ω ἐϋκτημεναι 𝔄

c. 24. μεταξὺ λόγων ‖ μετ. τῶν λόγων 𝔄Urb. — ἐκεῖνοι ‖ om. 𝔄Urb. — στρατηγὸν Ὀθρυάδαν ‖ Ὀθρυάδαν στρ. AΩΓ στρατ. Ὀθρυάδην Urb.C — τὸν ἐπιγράφοντα ‖ om. τὸν A — αἵματι ‖ ὀνόματι AΩ𝔄Urb.Γ — δ' αὐτοῖς ‖ δὲ αὐτοῖς 𝔄Urb. — ἕκαστος αὐτῶν ‖ αὐτοὶ 𝔄 — λάβοιεν ‖ λάβῃ A(?)𝔄C — ἀνασπάσαντες ‖ ἀναστήσαντες AΩΓC — ἔσται ‖ ἔστω C — καὶ κατὰ χώραν ‖ om. καὶ AΩΓC — εὐθετήσαντες ‖ εὐθετίσαντες Γ — καὶ αὐτὸς μετ' ὀλίγον ‖ μετ' ὀλίγον καὶ αὐτὸς 𝔄Urb. — ἐς ἀεὶ ‖ εἰς ἀεὶ AΩΓUrb.C ἀεὶ 𝔄 — ἀναγεγράψῃ ‖ γεγράψῃ A — ὠνάμην δὲ ‖ ὠνησάμην, om. δὲ AC ὠνάμην, om. δὲ ΩΓ ὠναίμην γὰρ 𝔄Urb. — πλίνθοι ‖ πλίνθῃ A — μάχαι ‖ om. C — οὐδὲ εἷς ‖ οὐδεὶς Urb.

[LUCIANI] DE SACRIFICIIS.

Lectiones codicum *Marciani 434* (Ω)
Vaticanorum 87 (𝔄), *90* (Γ)
Parisini 3011 (C)
Gorlicensis (A)
Vindobonensis (B)
collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. Ἃ μὲν γὰρ ‖ om. γὰρ A — ταῖς ἑορταῖς καὶ προσόδοις ‖ ταῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς προσόδοις AC — γιγνώσκουσι ‖

γιν. Α — ἀβελτερίαν ‖ ἀβελτηρίαν Α — οὕτω ‖ οὕτως Α — πότερ' εὐσεβεῖς ‖ πότερον εὐσ. ΑΓC — ἀγεννὲς ‖ ἀγενὲς Α — ὥστε εἶναι ἀνθρώπων ἐνδεὲς ‖ ὥστε εἶναι καὶ ἀνθ. ἐνδ. Ω — τὰ γοῦν Αἰτωλικὰ ‖ τὰ μὲν Αἰτ. 𝔄 — πάντα ταῦτα ἔργα ‖ om. πάντα ΑΩC — ταῦτα ἔργα φασὶν εἶναι ‖ ταῦτά φησιν ἔργα εἶναι ΓC ταῦτά φασιν om. ἔργα Α — ἱερείων ‖ ἱερῶν 𝔄B — διαμαρτία ‖ διαμ. καὶ διαφορά ΑΩC — ἐς Οἰνέως ‖ εἰς Οἰν. ΑΩΓC — πεπορευμένων ‖ πορευμένων, supr. πε Ω

c. 2. καὶ μακαρίους ‖ om. καὶ Ω𝔄B — ἀπομνημονεύει ‖ ἀπομνημονεύσει Ω ἀπομνημονεύοι 𝔄 — ἣν [ἐν ἀρχῇ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως] πρὸς αὐτὸν ἐπεδείξαντο ‖ ἐν ἀρχῇ . . . ποιησ. ἣν π. αὐτ. ἐπεδείξαντο 𝔄 ἐν ἀρχῇ . . . ποιησ. ἣν π. αὐτ. ἐποιήσαντο ΑΩΓC — ἀμισθὶ ‖ ἀμισθῆ Γ — ὧν ποιοῦσιν ‖ om. ΑΓ, ποιοῦσιν, om. ὧν C — πωλοῦσι ‖ πωλοῦσιν Γ — τἀγαθά ‖ τὰ ἀγαθὰ 𝔄 — ἔνεστι ‖ ἔνι Ω — τὸ μὲν ὑγιαίνειν ‖ τὸν μὲν ὑγ. 𝔄 — εἰ τύχοι ‖ εἰ τύχῃ ΑC — βοιδίου ‖ βοίδιον C — τὸ δὲ πλουτεῖν ‖ τὸν δὲ πλουτεῖν 𝔄 — σῶν ‖ σῶον Ω𝔄Γ — ἐς Πύλον ‖ εἰς Π. ΑC — τὸ ἐκ τῆς Αὐλίδος ἐπανελθεῖν ‖ om. τὸ 𝔄 — ἐς Ἴλιον ‖ εἰς Ἴλ. ΑΩΓC — τὴν πόλιν τότε ‖ τότε τὴν πόλιν 𝔄 — καὶ ἀλεκτρύονος ‖ om. καὶ ΑC

c. 3. ταῦτα δέ ‖ ταῦτά τε 𝔄 ταῦτά γε Α — ὁ Χρύσης ‖ om. ὁ 𝔄 — ἱερεὺς ‖ ἱερεὺς ὢν ΑC — παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος ‖ ἐκ τοῦ Ἀγ. ΑΓC — τῶν βωμῶν ‖ τὸν βωμὸν ΑC — σὺ δὲ ἀμελεῖς ‖ σὺ δ' ἀμ. Α — ἁρπασάμενος ‖ ἁρπασάμενον ΑC — ὑπὲρ τοῦ ναυστάθμου ‖ ἐπὶ τ. ν. ΑΩΓC — κατετόξευε ‖ κατετόξευσε Ω𝔄

c. 4. τὰ ἄλλα ‖ τἄλλα 𝔄 — ἃ ‖ ἅ γε Α — τοῦ Ὑακίνθου τὸν φόνον ‖ τὸν τοῦ Ὑ. φ. Ω τὸν Ὑ. φόνον Α — ὅτι καὶ ‖ om. καὶ Α — καταδικασθεὶς ‖ καταγνωσθεὶς ΑΩΓC — ἐπὶ τῷ τῶν Κυκλώπων θανάτῳ ‖ om. τῷ Γ τῷ om. sed suprascriptum Ω — κἀξοστρακισθεὶς ‖ καὶ ἐξοστρακισθεὶς ΑΩΓC — κατεπέμφθη ‖ ἐπέμφθη ΑΩ𝔄ΓC — ἐς τὴν γῆν ‖ εἰς τὴν γῆν ΑΩ εἰς γῆν, om. τὴν 𝔄 — χρησόμενος ‖ χρησάμενος 𝔄 — τύχῃ· ‖ τύχῃ; Α — ὅτε δὴ ‖ ὅτε δὲ Ω

suprascr. δὴ — ἐν Θετταλίᾳ ‖ om. ἐν Γ — παρ' Ἀδμήτῳ ‖ παρὰ Ἀδμήτῳ ΑΩΓC — παρὰ τούτῳ ‖ παρὰ τοῦτο AC — ἐργ. τὸ τεῖχος ‖ ἐργαζ. ἐς τὸ τεῖχος Α — καὶ οὐδὲ ἐντελῆ τὸν μισθὸν ἐκομίσαντο ‖ om. καὶ ΑΓC, οὐδὲν pro οὐδὲ AC καὶ οὐδ' B — προσώφειλεν ‖ προσόφειλεν Γ

c. 5 ἡ γὰρ ‖ ἡ γὰρ B — περὶ τῶν θεῶν ‖ παρὰ τῶν θεῶν AC — περί τε Ἡφ. ‖ περὶ τοῦ Ἡφ. Α — συνῳδοὺς ‖ συνᾴδειν ΑΩΓC — ἐν ἀρχῇ ‖ ἐν τῇ ἀρχῇ AC — ἐξέπεμε ‖ ἐξέπεσε AC — ἐβασίλευε ‖ ἐβασίλευεν B ἐβασίλευσε AC ἐβασίλευσεν Γ — Ῥέας ‖ ἥρας B — κατήσθιεν ‖ ἤσθιεν ΑΓC ἤστιεν, suprascr. κατ Ω — ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς ‖ ὕστερον ὁ δὲ Ζεὺς 𝔄B — ὑποβαλομένης ‖ ὑποβαλλομένης Α𝔄 — ὑπ' αἰγὸς ‖ ὑπὸ αἰγ. Α — ὑπὸ ἐλάφου ‖ ὑπ' ἐλ. 𝔄ΓC — πρότερον ‖ πρότερος ΓB — ὑπὸ τῆς κυνός ‖ om. τῆς Ω — εἶτ' ἐξελάσας ‖ εἶτα ἐξ. 𝔄 — ἐς τὸ δεσμωτ. ‖ ἐς om. sed alia m suprascr. Ω, εἰς τὸ δ. Α — ἔσχε τὴν ἀρχὴν αὐτός ‖ αὐτὸς ἔσχε τὴν ἀρχὴν Ω𝔄Γ — πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας ‖ καὶ ἄλλας πολλὰς, om. μὲν 𝔄 — [τὴν Ἥραν] ‖ om. ΑΓC, om. sed suprascr. Ω — τοῦτο ‖ om. ΑΓC — ἐνέπλησε παίδων τ. οὐρ. ‖ παίδων ἐνέπλησε τ. οὐρ. Ω — καὶ νόθους ‖ om. καὶ ΑΓC — γιγνόμενος ‖ γενόμενος ΑΩΓC — χρυσός ‖ χρυσίον 𝔄 — ταῦρος ἢ ‖ om. Ω — ὅλως ‖ ὅλος AC — αὐτοῦ Πρωτέως ‖ om. αὐτοῦ ΩΓC — κaομένης ‖ καιομένης ΑΩΓC κυομένης 𝔄 — ἐξέτεμε ‖ ἐξέτεμεν Γ

c. 6. αὐτὴν π. ‖ αὐτῆι Ω αὐτῇ ΑΓC — πυρίτην ‖ πυρείτην 𝔄Γ πυρευτὴν B — ἐν καπνῷ ‖ καὶ ἐν καπνῷ 𝔄 — ἀνάπλεων ‖ ἀνάπλεω 𝔄 — οἷα δὴ ‖ οἷον, om. δὴ Ω, οἷα om. δὴ ΓC οἷα om. δὴ Α — πόδε ‖ ποδί 𝔄B — ἐρρίφη ‖ ἐρίφη 𝔄 — ἐξ οὐρανοῦ ‖ om. AC — καὶ εἴ γε μὴ οἱ Λήμνιοι καλῶς ποιοῦντες ἔτι φερόμενον αὐτὸν ὑπεδέξαντο ‖ καὶ εἴ γε μὴ ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Λήμνιοι, om. καλῶς ποιοῦντες ἔτι φερόμενον AC — κἂν ἐτεθνήκει ἂν ‖ κἂν ἐτεθνήκει, om. ἂν ΑΩΓC, ἐτεθνήκει ἄν, om. κἂν 𝔄 — πύργον ‖ πύρρον AC — ἔπαθε ‖ ἔπαθεν ΓB — καὶ γὰρ αὖ ‖ om. αὖ AC, om. αὖ sed suprascr. Ω — ἀγαγὼν ‖ ἀναλαβὼν

AC — *καὶ τον ἀετὸν* ‖ om. *καὶ* ΑΓC — *ἀετὸν* ‖ *αἰετὸν* ΑΓC — *αὐτῷ* ‖ om. ΑΩC — *παρακαταστήσας* ‖ *ἀποκαταστήσας* Γ *προσκαταστήσας* AC

c. 7. *ἡ Ῥέα* ‖ *ἡ* om. AC, om. sed suprascr. alia manu Ω — *ἀσχημονεῖ* ‖ *ἀσχομενεῖ* (suprascr. η, ο) A — *Ἄττιν* ‖ *Ἄτιν* AC — *ἐπὶ τῶν λεόντων* ‖ om. *τῶν* AC — *περιφέρουσα* ‖ *φέρουσα* ΑΩ𝔄ΓC — *χρήσιμον μηκέτι* ‖ *μηκ. χρήσ.* Ω𝔄 — *ἢ τῇ Ἀφροδίτῃ* ‖ om. *ἢ* ΑΓC, om. sed suprascr. Ω — *τῇ Σελήνῃ* ‖ *τὴν Σελήνην* Ω supr. Α — Η, *τὴν Σελήνην* Γ — *κατιούσῃ* ‖ *κατιοῦσαν* ΑΩΓC

c. 8. *φέρε δὲ* ‖ *φέρε δὴ* 𝔄 — *τῶν λόγων* ‖ om. 𝔄 — *ἐς αὐτὸν* ‖ *εἰς αὐτὸν* ΑΩ — *ἀνέλθωμεν* ‖ *ἔλθωμεν* AC — *ἕκαστον διακεκόσμηται* ‖ *διακ. ἕκαστον* Ω, om. *ἕκαστον* ΑΓC — *τῶν ἄνω* ‖ *τὰ ἄνω* ΑΩΓC — *χαλκοῦς ἐστι* ‖ *χ. ἐστιν* Γ — *ἐς τὸ ἄνω* ‖ *ἐς τὰ ἄνω* AC — *καὶ τὸ πᾶν ἡμέρα καὶ χρυσ. τὸ δάπεδον* ‖ *καὶ χρ. τὸ δ. καὶ τὸ πᾶν ἡμέρα* ΑΩΓ — *ἐσιόντων* ‖ *εἰσιόντων* AC *ἐσιόντι* Ω — *πρῶτα* ‖ *πρῶτον* 𝔄 — *αἱ Ὧραι* ‖ om. *αἱ* 𝔄 — *ἔπειτα δ'* ‖ *ἔπειτα δὲ* 𝔄, om. *δ'* ΑΓC — *ὁ Ἑρμῆς* ‖ om. *ὁ* Γ — *καὶ τοῦ Διὸς τὰ βασίλεια* ‖ om. *καὶ* 𝔄B

c. 9. *οἶμαι* ‖ om. AC — *ἀποσκοποῦσιν ἐς τὴν γῆν* ‖ *ἀποσκοποῦσι τὴν γῆν* om. *ἐς* ΑΩΓC — *καὶ πάντῃ . . . ἐπικύπτοντες* ‖ om. 𝔄 — *εἰ πόθεν ὄψονται* ‖ om. *εἰ* ΑΓC, om. *εἰ* sed suprascr. rec. m. Ω — *ἀναφερομένην κνῖσαν* ‖ *ἐπιφερομένην κν.* ΓC *ἐπιφ. κνίσσαν* A *κνίσσαν ἐπιφερομένην* Ω𝔄 — *κνῖσαν* ‖ *κνίσαν* B — *κἂν* ‖ *καὶ ἐὰν* Ω — *μὲν θύῃ* ‖ *μεθύῃ* AC — *περιχεόμενον* ‖ *προσχεόμενον* Ω𝔄Γ — *οἰκόσιτοι ὦσι* ‖ *οἰκοσιτῶσιν* ΓC *οἰκοσιτῶσι* A — *συνειστιῶντο* ‖ *εἰστιῶντο* ΑΩΓC — *καὶ νῦν* ‖ om. ΑΩΓC *νῦν* B

c. 10. *πρῶτον* ‖ *πρῶτα* Ω — *ἀπετέμοντο* ‖ *ἀπετέμποντο* A(?) — *φυτὰ* ‖ *τὰ φυτὰ* 𝔄 — *ἀναφαίνουσιν* ‖ *ἀποφαίνουσιν*, suprascr. *ἀνα* Ω — *ὁ δὲ Ἀθηναῖος* ‖ *ὁ Ἀθηναῖος δὲ* Ω *ὁ Ἀθηναῖος*, om. *δὲ* 𝔄 — *καὶ τὴν Ἀφροδίτην* ‖ om. *τὴν* ΩΓ — *γενέσθαι* ‖ *γεννᾶσθαι* 𝔄 — *μόνον* ‖ om. A —

δεικνύουσι || δεικνύουσιν 𝔄 — ἠπατήμεθα || ἠπατώμεθα, suprascr. ω Ω, ἠπατώμεθα 𝔄 — βροντᾶν τε καὶ ὕειν || om. τε B, om. τε καὶ ὕειν 𝔄, om. καὶ ὕειν Ω (sed suprascr. alia manu), om. καὶ ὕειν ΑΓC — πάλαι || om. 𝔄B — τὰ ἄλλα || τἄλλα 𝔄 — τεθνεὼς || τεθνηκὼς ΑΩΓC

c. 11. ἵν' αὐτοῖς || ἵνα αὐτ. Α — δῆθεν || om. Ω sed suprascr. — εἰκόνας αὐτοῖς || εἰκ. αὐτῶν Ω εἰκόνας δὲ αὐτ. Α — ἀπεικάζουσι || ἀπεικάζουσιν Γ — Πολύκλειτον || πολύκλητον Α — δὲ || δ' Α — οὐκ οἶδ' ὅπου || οὐκ οἶδ' ὅπως (in ras.) Ω, οὐκ οἶδ' ὅπως ΑC οὐκ οἶδα ὅπως Γ — παῖδα δ' ἐς ἀεὶ || παῖδα δὲ ἐσαεὶ ΑΩ𝔄ΓC — ὑπηνήτην || ὑπηνείτην 𝔄 — τὸν Ποσειδῶνα || om. τὸν 𝔄 — ἐς τὸν νεὼν || om. ἐς 𝔄B εἰς τὸν νεὼν ΑC — μεταλλευθὲν || μεταλευθὲν ΑC — ἀλλ' αὐτὸν τὸν Κρόνον || ἀλλὰ τὸν Κρ. 𝔄 — ἐς γῆν || ἐς τὴν γῆν 𝔄 — μετῳκισμένον || ᾠκισμένον Ω suprascr. μετῳ — Πισαίων || πισσαίων Α — ἀγαπῶντα || καὶ ἀγαπῶντα ΑΓC

c. 12. φιλήσας || σείσας ΩΓC — τὴν αὐτοῦ δεξίαν || τὴν ἑαυτοῦ δ. ΑΩΓC — ἀλλ' οἵ γε θύοντες || ἄλλοι δὲ θύοντες ΑΩΓC — πολύ γε πρότερον || om. γε ΑΓC, om. sed suprascr. Ω — εἰ ἐντελὲς εἴη || om. εἴη 𝔄 — κατασφάττωσι || κατασφάττωσιν Γ — μυκώμενον || μηκώμενον ΑC — ἤδη || om. sed suprascr. alia manu Ω — τῇ θυσίᾳ || τὴν θυσίαν ΑΩΓC — ταῦτα ὁρῶντες || ταῦθ' ὁρ. 𝔄

c. 13. παριέναι || παρεῖναι ΑΓC — ἐς τὸ εἴσω || om. ἐς τὸ ΑΩΓC — τῶν περιρρ. || τῶν om. sed suprascr. alia manu Α — ἐστι || ἐστιν Γ — καὶ ὥσπερ || om. καὶ Ω, καὶ ὡς om. περ Α — ἀνατέμνων || ἀνατεμὼν ΑΓC — ἐξαίρων || ἐξαιρῶν Ω ἐξελὼν ΑΓC — καὶ καρδ. || om. καὶ ΑC — εὐσεβὲς || εὐσεβῶς ΑΩΓC — ἐπὶ πᾶσι || ἐπὶ πλεῖον supr. πασι Ω ἐπὶ πλεῖον ΓC ἐπιπλεῖον Α — ἐπέθηκε φέρων || ἐπέθηκεν, om. φέρων ΑΩΓC — αὐτοῖς ἐρίοις || τοῖς ἐρίοις Α αὐτοῖς ἐρίοις ἤδη Γ — κνῖσα || κνίσσα Α κνίσα B — ἐς αὐτὸν τὸν οὐρ. || ἐς ὅλον τ. οὐρ. B — ἐς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ἠρέμα διασκίδναται || ἐς ὀλύμπιον τὸν οὐρανὸν διασκίδναται, om. ἠρέμα 𝔄B — πάσας || καὶ

πάσας 𝔄 — *τοὺς ἀνθρώπους* ‖ om. *τοὺς* 𝔄 — *ἀρέσκει τὴν θεόν* ‖ *ἀρέσκει τῇ θεῷ* 𝔄

c. 14. *ταῦτα μὲν δὴ* ‖ om. *δὴ* 𝔄 — *τὰ ὑπ' Ἀσσυρίων γιγ.* ‖ *τὰ ἀπὸ Ἀσ. γ.* Ω *τὰ ὑπὸ Ἀσσυρίων γ.* AC — *ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν* ‖ *ἀπὸ Λυδ. καὶ Φρ.* Ω *τὰ ὑπὸ Λυδ. ἢ Φρυγ.* AΓC — *δ' ἐς τὴν Αἴγυπτον* ‖ *δὲ εἰς αὐτὴν τὴν Αἴγ.* AC — *τότε δὴ τότε* ‖ *τότε δὴ τότ'* 𝔄, om. AΩΓC — *ὄψει* ‖ *ὄψει δὴ* AΓC — *πολλὰ τὰ σεμνὰ* ‖ *πολλὰ καὶ σεμνὰ* Ω *πολλά τε καὶ σ.* AΓC — *τὸν βέλτιστον Ἑρμῆν* ‖ om. *βέλτιστον* AC — *κροκόδειλον ἕτερον* ‖ om. *ἕτερον* AC — *εἰ δ' ἐθέλεις* ‖ *εἰ δὲ θέλεις* AC — *ἐξυρημένων* ‖ *ἐξευρημένων* AC — *ἐπίθεσθε* ‖ *ἐπιθέσθαι* C *ἐπιθέσθαι* (supr. ε) A — *ὑπὸ τῶν πολεμίων* ‖ *ὑπὸ τὸν πόλεμον* 𝔄B — *ὡς δὴ* ‖ *ὡς δῆθεν* A — *διὸ δὴ εἰσέτι* ‖ *δι' ἃ δὴ εἰσέτι* AΩΓC — *εἰσέτι* ‖ *ἔτι* 𝔄 — *καὶ νῦν* ‖ om. *καὶ* 𝔄 — *τότε* ‖ om. AΩΓ — *ἀπόκειται* ‖ *ἀπόκεινται* AC — *πρὶν* ‖ *πλέον* (supr. *πρὶν*) Ω *πλεῖον* AΓC

c. 15. *καὶ παρ' ἐκείνοις* ‖ om. *καὶ* AC — *οἱ δὲ* ‖ om. 𝔄B — *ἐὰν* ‖ *ἂν* Ω — *ὅστις οὐκ ἀπεξύρησε* ‖ *ὡς οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἀπ.* AΩΓC — *ἀπεξύρησε* ‖ *ἀπεξύρησεν* ΓC *ἀποξύρισε* A — *ὑψηλὸν* ‖ *ψιλὸν* ΩΓC — *ἐπεδείξατο* ‖ *ἐπεδείξαντο* B — *ἐπὶ τῷ προτέρῳ* ‖ om. *τῷ* Ω, sed suprascr. — *ὡς πολὺ καλλίων* ‖ om. *ὡς* 𝔄 — *γιγνόμενα* ‖ *γινόμενα* AΩΓ — *καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν πιστευόμενα* ‖ om. 𝔄 — *πιστευόμενα* ‖ *μνηστευόμενα* AC — *ἐπιτιμήσοντος* ‖ *ἐπιτιμήσαντος* AC — *ἄγνοιαν* ‖ *ἄνοιαν* 𝔄 — *ἄνοιαν ὀδυρομένου* ‖ *ἄγνοιαν ὀδ.* 𝔄

LUCIANI VITARUM AUCTIO.

Lectiones codicum Vaticanorum 87 (𝔄) *90* (Γ)
Marcianorum 434 (Ω) *436* (Ψ)
Laurentiani 77 (Φ) (c. 12—27)
Parisini 3011 (C)
Gorlicensis (A)

collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *πρότερον* ‖ *πρῶτον* Ψ — *ἐπάξονται* ‖ *ἐπάξωνται* Ω — *ἀποκηρύξομεν* ‖ *ἀποκηρύξωμεν* ΩΨ𝔄A — *εἰ δέ τις οὐκ ἔχοι τὸ παρ.* ‖ *εἰ δέ τις οὐκ ἔχει τὸ π.* Ψ𝔄 *εἰ δέ τις τὸ παραντίκα μὴ ἔχει* Γ — *συνίασιν* ‖ *ξυνίασιν* Γ *συνιᾶσιν* A

c. 2. *τίνα θέλεις πρῶτον* ‖ *τίνα θέλεις πρότερον* 𝔄 *τίνα πρῶτον ἐθέλεις* Γ — *ἀναθεωρεῖν* ‖ *ἀναθεωρεῖσθαι* ΩΓ *θεωρεῖσθαι* Ψ *θεωρεῖν* A𝔄C — *τὸν σεμνότατον* ‖ om. Ω *σὲ τὸν σεμν.* A — *ἀγεννής* ‖ *ἀγενής* 𝔄 — *τί δὲ* ‖ *τί δαὶ* AC — *ἀστρονομίαν τερατείαν γεωμ.* ‖ *ἀστρ. τερατίαν γεωμ.* Ψ *γεωμ. ἀστρον. τερατείαν* 𝔄 *ἀστρονομίαν γεωμετρ. τερατείαν* Γ — *γεωμετρίαν γοητείαν* ‖ om. A𝔄 — *μουσικὴν* ‖ om. AC

c. 3. *ποδαπὸς* ‖ *ποταπὸς* Ω — *ποῦ δὲ* ‖ *ποῦ δαὶ* AC — *σοφοῖσι* ‖ *σοφοῖς* Ψ𝔄 — *φέρε δὲ* ‖ *φέρε δὴ* ΩΨ *φ. δαὶ* A — *διδάξομαι* ‖ *διδάξω* Ω *διδάξομαι* in ras. Ψ *διδάξομαι* A — *ποῦ δὲ* ‖ *ποῦ δαὶ* C — *σοφοῖσι* ‖ *σοφοῖς* 𝔄 — *καθαρὴν* ‖ *καθαρὰν* AΓC — *ἐκκλύσας* ‖ *ἐκλύσας* 𝔄 — *ὦ βέλτιστε* ‖ om. *ὦ* Ω — *τὸν Κροίσου παῖδα* ‖ om. *παῖδα* Ψ — *τί δὲ μετὰ τὴν σιωπὴν ὅμως* ‖ *τί δὲ ὅπως μ. τ. σ.* Ψ *τί δαὶ μ. τ. σ. ὅμως* AC — *μουσουργίῃ καὶ γεωμετρίῃ* ‖ *μουσουργίην καὶ γεωμετρίαν* Ψ *μουσουργίην κ. γεωμετρίην* A𝔄C — *ἐνασκήσεαι* ‖ *ἐνασκῆσαι* Ω *ἀσκήσεται* Ψ *ἐνη-*

σκῆσθαι 𝔄 — κιθαρῳδὸν γενόμενον κ. εἶναι σοφὸν χρὴ ‖ κιθαρ. χρὴ γ. κ. εἶναι σοφόν ΩΨ'𝔄 — κᾶτα ‖ κᾶτα Α

c. 4. τουτέοισιν ‖ τούτοισιν Ψ' — ἀριθμέειν ‖ ἀριθμεῖν Ω — οἶδα καὶ νῦν ἀριθμεῖν ‖ om. 𝔄 — νῦν ἀριθμεῖν ‖ νῦν ἀριθμέειν Ψ' — πῶς ἀριθμέεις ‖ om. 𝔄 πῶς ἀριθμεῖς ΑΩ — δοκέεις ‖ δοκεῖς 𝔄 — τέσσαρα ‖ τέτταρα Ω $τέ\overset{ττ}{σσ}αρα$ (sic) Α — μὰ τὸν ‖ om. ΑCΨ' — μὰ τὸν .... ὅρκον ‖ μὰ τὸν .... ὅρκιον C μὰ τὸ .... ὅρκιον 𝔄 — ὅρκον ‖ ὅρκιον Ψ'Α — ὅκως ‖ καὶ ὅκως ΩΨ'Γ — κινέονται ‖ κινέωνται ΑΨ'C, ω in ras. Γ — οἷά τε ‖ οἷα τε Α — κινέεσθαι ‖ κινεῖσθαι ΩΓ — ἐπὶ τουτέοισι ‖ καὶ ἐπὶ τ. ΩΨ'Γ —

c. 5. τοῖσδεσι ‖ τοῖσδεσσι? Ψ' — τοῖσιν ‖ τοῖς Γ — καὶ ἄλλον ὁρεόμενον ἄλλον ἐόντα ‖ ἄλλον ὁρεόμενον καὶ ἄλλον ἐόντα Γ ἄλλον ὁραόμενον καὶ ἄλλον ἐόντα Ω — πρὸς σὲ διαλέγομαι ‖ διαλ. πρὸς σὲ Ω — πάλαι δὲ ‖ om. δὲ 𝔄 — σώματι ‖ οὐνόματι 𝔄 ὀνόματι ΑC — καὶ ἐν ἄλλῳ οὐνόματι ‖ om. 𝔄C ὀ νόματι (sic eraso υ) Ψ' — χρόνῳ δὲ αὖτις ‖ χρ. δ' αὖτις 𝔄 — ἐς ἄλλον ‖ εἰς ἄλλον Ω — ἀλλαττόμενον ‖ τὸ ἀλ. Γ — ἐς μορφὰς ‖ εἰς μ. Ψ' — ἱκανῶς ‖ suprascr. ἱκανὸς Ψ'

c. 6. ὁποῖος εἶ ‖ ὁποῖός τις εἶ ΩΨ' — ψυχήϊον ‖ ἐμψυχήϊον ΨΓ — οὐδὲ ἓν ‖ οὐδὲν ΩΓ — τὰ δ' ἄλλα ‖ τὰ δὲ ἄλλα Γ — εἵνεκα ‖ ἕνεκα ΩΨΓ — ἢ ‖ om. Ψ'𝔄C, eras. Γ — μυσάττῃ ‖ μισάττῃ Ψ' — ἀλλὰ ἱροί ‖ ἀλλὰ ἱεροί ΩΨΓ ἀλλ' ἱροί 𝔄 — θωυμαστὴ ‖ θαυμαστὴ ΩΨ' — αὐτέων ‖ αὐτῶν ΑΨΓ𝔄C — πρῶτον ‖ πρῶτα 𝔄 — γονὴ ‖ γονῆς ΑC — ἔτι χλωρὸν ‖ ἐπίχλωρον Α — ἀνδρηΐοισι ‖ ἀνδρείοισι ΑΨΓC — ἑψηθέντα ‖ ἑψηθεῖσι Ω ἑψηθεὶς Γ — ἑψ. δὲ ‖ om. δὲ 𝔄 — ἢν ἀφῇς ἐς τὴν σεληναίην ‖ ἢν ἐπαφῇς τὴν σελ. Ω — σεληναίην ‖ σεληναίαν ΑC — αἷμα δὲ ‖ om. δὲ ΩΨ'𝔄Γ — ποιέεις ‖ ποιήσεις Ω𝔄Γ ποιεῖς C — τοὔνομα ‖ τὸ ὄνομα Ω — τὴν ταύτῃ ‖ τὴν ταύτης Γ — κατὰ κοινὸν αὐτόν ‖ om. κατὰ κοινὸν ΑC, om. αὐτόν Ψ', αὐτὸν κατὰ κοινόν Ω — παραγάγωμεν ‖ παράγωμεν ΑΩCΓ

c. 7. γεννικόν ‖ γενικόν suprascr. rec. manu ν Ψ' — ἐλεύ-

θερον ‖ *ἐλευθέριον* Γ — Ante *ὁ κῆρυξ* et post *ὁ κῆρυξ* est signum mutatae personae A — *πωλεῖς* ‖ *σὺ πωλεῖς* ΩΓ — *εἶτα οὖν* ‖ *εἶτ᾽ οὖν* Ω — *μή σοι δικάσηται* ‖ *μή σοι δικάσηταί τις* Ω — *προσκαλέσηται* ‖ *προ* sq. ras. ΩΨ *προκαλέσεται* A — *ἐς* ‖ *εἰς* Ω — *Ἄρειον πάγον* ‖ *τὸν Ἀρ. π.* Ψ — *μέλει* ‖ *μέλλει* Ψ — *τί δ᾽ ἄν τις* ‖ *τί δὲ ἄν τις* ΩΓ — *θυρωρὸν* ‖ *θυρωρεῖν* ΩΓ — *τοὔνομα* ‖ *τὸ ὄνομα* ΩΓ — *ποδαπὸς* ‖ *ποταπὸς* Ω — *καὶ τίνα τ. ἀσκ. ἐπαγγέλλεται* ‖ *ἢ τ. τ. ἀσκ. ἐπαγγ.* ΩΨΓ — *διῆρται* ‖ *διῆρκε?* in ras. ΨΩΓ, *διήρτηται* AC — *συνέσπακε* ‖ *διέσπακε* suprascr. *συν* Ψ𝔄C *διέσπακε* A — *τιθασὸς γάρ ἐστι* ‖ *τ. γ. ἐστι τὸ πρῶτον* Ψ𝔄

c. 8. *τὸ πρῶτον* ‖ om. 𝔄C — *εἰ* ‖ om. C — *ζηλοῖς δὲ τίνα* ‖ *ζ. δὲ δὴ τίνα* ΩΓ — *λεοντῆν* ‖ *λεοντὴν* A — *ἀλλ᾽ ἑκούσιος* ‖ *ἀλλὰ ἑκούσιος* Γ — *ἐκκαθᾶραι* ‖ *ἐκκαθάραι* AΨ — *τίνα τὴν τέχνην* ‖ om. *τὴν* AC

c. 9. *σε* ‖ *με* sed in ras. Ω — *μετὰ δὲ πονεῖν* ‖ *μετὰ δὲ τοῦτο πονεῖν* Γ — *πιμπλάμενον* ‖ *ἐμπιπλάμενον* ΩΨ — *ἐς τὴν θ.* ‖ *εἰς τ. θ.* Ω — *φέρων* ‖ om. 𝔄 — *πατρίδος* ‖ *πατρίδων* C *πατρῖδων* (sic) A — *πάντα σοι* ‖ *π. σοι ταῦτα* ΩΓ suprascr. *ταῦτα* Ψ — *πυργίον* ‖ *πύργον* AΨ𝔄 — *ἢ καὶ πίθον* ‖ om. *καὶ* ΩΨ𝔄 — *ἔστω* ‖ *ἔσται* ΩΨ𝔄 — *τοῦ μεγάλου βασίλεως* ‖ om. *τοῦ* AΨ𝔄C — *τούτων οὐδὲν ἀνιαρὸν ἡγήσῃ* ‖ *τοῦτ᾽ ἀνιαρὸν ἡγήσῃ* suprascr. *οὐδὲν* (?) Ω — *τὸ μὴ ἀλγεῖν* ‖ om. *τὸ* Ψ — *δέρμα περιβέβλημαι* ‖ *περιβέβλημαι τὸ δέρμα* Ω *τὸ δέρμα περιβέβλημαι* Γ — *Εὐριπίδειον* ‖ *Εὐριπίδιον* AC — *ἀλγήσει* ‖ *ἀλγήσοι* A

c. 10. *ταῦτ᾽ ἐστιν* ‖ *ταῦτα ἐστιν* Ω𝔄Γ — *ἐξ ἴσης* ‖ *ἑξῆς* AΨ𝔄C *οὕτως* ‖ *οὕτω* Γ — *καὶ βασιλεῦσι καὶ ἰδιώταις* ‖ *καὶ ἰδ. καὶ βασιλεῦσι* Ψ — *τοιούτῳ προσώπῳ πρέπον* ‖ *πρέπον τ. πρ.* Ω *τοιούτῳ προσ. ἔμπρεπον* Ψ — *μετριότης* ‖ *μετρειότης* A — *ἀπόξεσον* ‖ *ἀπόξυσον* Γ — *ταύτην* ‖ *ταῦτα* 𝔄

c. 11. *καὶ οὐκ ἀνθρώπινα* ‖ om. *καὶ* Ω — *ῥᾳστά γε* ‖ om. *γε* Ψ — *μετελθεῖν* ‖ *διελθεῖν* AΨ𝔄C — *καὶ λήρων* ‖ om. *καὶ* Ψ — *καὶ ἰδιώτης γὰρ ἐὰν ᾖς* ‖ *καὶ ἰδ. γὰρ ἂν ᾖς*

Ψ κἂν ἰδιώτης ᾖς ΩΓ — σκυτοδεψὸς ‖ σκυτοδέψης ΩΨ𝔄Γ — ταριχοπώλης ‖ ταρυχοπώλης ΩΨ — θαυμαστὸν ‖ θαυμάσιον Γ — ἐκμάθῃς ‖ ἐκμάθοις ΩΑ(?) — ναύτης δ' ἂν ἴσως ‖ ναύτης δὲ ἴσως 𝔄 — ταῦτα ἢν ἐθέλῃ ‖ ταῦτ' ἢν ἐθ. 𝔄 — ἀποδόσθαι ‖ ἀποδοῦναι Ψ — ὀβολῶν ‖ ὀβολοῖν Ψ — ἅπαντας ἁπαξαπλῶς ὑβρίζοντος καὶ ἀγορεύοντος κακῶς ‖ πάντας ἁπαξαπλῶς ἀγορεύοντος κακῶς ΩΓ

c. 12. πρόσεχε πᾶς ‖ om. πᾶς Γ — ἡδὺς ‖ ἥδιστος ΩΨΓ — ἐνόχλει ‖ ἐνώχλει 𝔄 — αὐτὸν ‖ om. 𝔄 — μηδὲ ‖ μηδ' 𝔄 — ἀνάκρινε ‖ ἀνάκριναι Ψ — γλῶτταν ‖ γλῶσσαν Ψ — διολισθαίνων ‖ διολισθάνων Γ — ὅσον ‖ ὅσω (?) 𝔄 ὅσων Ψ — ἀποπνεῖ ‖ ἀποζεῖ 𝔄 ἀναπνεῖ Ω — σύ γε ‖ om. γε 𝔄 — συμβιῶναι ‖ ξυμβιῶναι Ω — συμπίνειν ‖ ξυμπίνειν Ω — ἀσώτῳ ‖ ἀκολάστῳ Ω — τὰ ἄλλα ‖ τἄλλα 𝔄 — εὐδοκίμει ‖ ηὐδοκίμει Ω — ἐγὼ δὲ ‖ ἐγὼ μὲν γὰρ ΩΓ — ἄπρατος ‖ ἄπρακτος Α — ὦ Ζεῦ οὗτος ἡμῖν μένειν ‖ ἡμῖν οὗτος ὦ Ζεῦ μένειν Γ

c. 13. παράγαγε ‖ πάραγε ΑΩΨCΓ — βούλομαι ‖ βούλεσθαι (sic) Ω Ante ὦ Ζεῦ deest sign. mutatae personae Α — ὁ δέ τινα ἔοικε πενθῶν ‖ ὁ δέ τινι ἔοικε πενθοῦντι Ψ ὁ δέ τινα ἔοικε πενθεῖν Ω — δακρύει γὰρ ‖ δ. γοῦν Γ Post παράπαν est sig. mut. pers. Α — ὦ οὗτος ‖ om. ΩΓ — πάντα δοκέει ‖ δοκέει πάντα 𝔄 — πρήγματα ‖ πράγματα Ψ — ὑμέες ‖ ὑμεῖς ΩΓ — αὐτέοισιν ‖ αὐταῖσιν 𝔄 — τὰ πάντα ‖ om. τὰ ΑΩ𝔄ΓCΦ — ἀπειρίη ‖ ἀπειρίης AC — Ante ὦ τῆς ὕβρεως est sig. mut. pers. Α

c. 14. κλάεις ‖ κλαίεις ΓΦ — ξεῖνε ‖ ξένε Α — ἀνθρώπινα ‖ ἀνθρωπήϊα ΩΓΦ — πρήγματα ‖ πράγματα Φ — αὐτέων ‖ αὐτῶν ΩΨΦ — τῷ δὴ οἰκτ. ‖ τὸ δ. οἰκτ. ΩΓΦ — ὑστέρῳ χρόνῳ ‖ ἐν ὑστ. χρ. ΩΦ — λέγω δὲ ‖ λ. δὴ Ψ𝔄 — ταῦτα ὀδ. ‖ ταῦτα δὲ ὀδ' ΩΦ ταῦτ' ὀδ. 𝔄 — ἀλλά κως ‖ ἀλλ' ὅκως ΩΨΓΦ — πάντα ‖ τὰ πάντα ΓΦ — τὠυτὸ ‖ τωυτόν ΩΓΦ ταυτὸν Ψ — μικρόν ‖ μικρω AC — περιχωρέοντα ‖ περιχορεύοντα ΩΨ𝔄Φ περιχορέοντα Γ — μέγα ‖ μετὰ (sic) Φ — ὁ αἰὼν ἐστι ‖ ὁ αἰὼν ἐστιν ΓΦ

— τί δαὶ ‖ τί δὲ ΩΨ𝔄ΓΦ — οἱ ἄνθρωποι ‖ om. οἱ ΑΓΦC — τί δαὶ ‖ τί δὲ ΩΨΓΦ — συντίθῃς ‖ ΩΨΓ συντιθεὶς ΑΦ — μέλει ‖ μέλλει Ψ — ὠνήσεταί σε ‖ om. σε Ψ — κέλομαι ‖ κέλλομαι Ψ κελέομαι ΩΓΦ — πᾶσιν ἡβηδὸν ‖ ἡβηδὸν πᾶσιν ΓΦ — ὠνεομένοισι ‖ ὠνουμένοις Ω𝔄 — καὶ ‖ om. Ω — τουτοῖ ‖ τουτὶ ΩΓΦ — οὐδέτερον δὲ ἔγωγε αὐτῶν ὠνήσομαι ‖ οὐδ. γε ὅμως αὐτῶν ἔγωγε ὠνήσομαι Ω οὐδέτερον ἔγωγε αὐτ. ὠνήσομαι om. δὲ 𝔄, οὐδετ. γε αὐτῶν ἔγωγε ὠνησ. Φ — μενοῦσιν ‖ μένουσιν Ω𝔄ΓΦ

c. 15. στωμύλον . . . ἀγαθὸν Haec verba *EPM* tribuit Φ, inserto tamen ante πάνυ manu rec. Ζευς — δεῦρ' ‖ δεῦρο Φ — καὶ συνετὸν ‖ om. ΑC — ἀποκηρύττομεν ‖ ἀποκηρύττωμεν Ω — εἰπέ μοι . . . παιδεραστής ‖ marg. dextr. αγ°, marg. sin. π̃ (h. e. πλάτων) Φ — τί μάλιστα εἰδὼς ‖ μάλιστα τί εἰδὼς Ψ — πῶς οὖν ‖ πῶς δ' οὖν Ψ — πρίωμαι ‖ πρίομαι Φ — κατακέωνται ‖ κατακέηται Ψ κατακείσονται Ω κατακείσωνται ΦΓ — ἀκούσει αὐτῶν [λεγόντων] μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεινὸν παθεῖν ‖ ἀκούσῃ αὐτῶν μηδὲν δεινὸν ὑπ' ἐμοῦ παθεῖν om. λεγόντων ΨC, ἀκούσῃ αὐτῶν μηδὲν λεγόντων ὑπ' ἐμ. δ. παθεῖν 𝔄 ἀκούσῃ αὐτῶν λεγόντων μηδὲν . . . . παθ. Γ ἀκούσηι αὐτῶν λεγόντων μηδὲν ὑπεμοῦ δεινὸν παθεῖν Φ ἀκούσει αὐτῶν μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεινὸν παθεῖν Α — τὸ παιδεραστὴν ὄντα ‖ τὸ παιδεραντο in ras. Φ τὸν παιδ. ὄντα Α — τῆς ψυχῆς τι ‖ om. τι ΓΦ — ἐπ' ἐξουσίας ‖ ὑπ' ἐξουσίας ΨΓ — ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ ‖ ἐν τ. α. ἱμ. Α𝔄C — τῷ αὐτῷ ‖ τῶι αὐτῶι Φ

c. 16. *ΣΩΚ* ‖ marg. π̃ (πλάτων) Φ — ὀμνύω ‖ ὄμνυμι ΓΦ — Ἄνουβιν ‖ ἄννουβιν Φ — ὅσος ‖ θεὸν ΓΦ — Αἰγύπτῳ ‖ Αἰγύπτωι Φ — παρὰ τοῖς κάτω ‖ παρὰ τοὺς κάτω ΩΓΦ

c. 17. ἓν ‖ ὄν Α — ἐβουλόμην ‖ ἠβουλόμην ΓΦ — τί τοῦτο φῄς; ‖ om. τί ΩΨ𝔄CΓΦ — τοῦτο ‖ τούτῳ Ω — περὶ μοιχείαν ‖ π. μοιχείας Φ — τί δαὶ ‖ τί δὲ Ψ𝔄ΓΦ — σοι παίδων ‖ παιδ. σοι Ψ𝔄ΓΦ

c. 18. *βαβαῖ* ‖ *βαβαί* ΑΨΦ — *ἰδέαι* ‖ *εἰδέαι* Γ — *ἑστᾶσιν* ‖ *ἑστᾶσι* 𝔄 — *ταῦθ'* ‖ om. sed suprascr. Φ — *ποῦ δὲ ἑστᾶσιν* ‖ om. *δὲ ἑστ.* 𝔄 — *οὐκ ἂν εἶεν* ‖ *οὐκ ἂν εἴην* A — *εἶ* ‖ *εἷς* A — *πάντων* ‖ *πᾶσαν* Φ — *εἰκόνας* ‖ *εἰκόνα* ΩΦ — *σοφὸς* ‖ *σοφός τις ὢν* 𝔄, om. *τις ὢν* post *ὀξυδερκής* — *φέρε δ' ἴδω* ‖ *φέρ' εἴδω* Γ *φερ' ἴδω* Φ — *δὸς* ‖ om. ΩΓΦ — *μέντοι* ‖ *δὲ* Ω — *ἐς αὖθις* ‖ *εἰς αὖθις* ΩΓ *εἰσαῦθις* Φ

c. 19. *ΕΡΜ. ΑΓΟ* ‖ om. Φ — *Συρακ.* ‖ *ὁ Συρ.* ΩΦ *Συρρακούσιος* ΑΨ — *Ἐπικούρειον* ‖ *ἐπικούριον* Ψ — *τίς ὠνεῖται* ‖ *τίς ὠνήσεται* ΩΨΦ — *πλεῖον* ‖ *πλέον* ΩΓ — *παρ' ὅσον* ‖ *παρόσον* Φ — *γελῶντος* ‖ *γαμῶντος* Φ — *ἀσεβέστερος* ‖ *δυσσεβέστερος*, sed *δυσ* in ras. ΩΨΓ *δυσεβέστερος* Φ *εὐσεβέστερος* A — *τὰ δ' ἄλλα* ‖ *τὰ δὲ ἄλλα* ΓΦ — *ὅπως εἰδῶ* ‖ *ὀπ. ἰδῶ* Ψ — *ὠνησόμεθα* ‖ *ὠνήσομαι* 𝔄

c. 20. *γοῦν* ‖ *γάρ*, suprascr. rec. m. *γοῦν* Γ *οὖν*(?) Φ — *πολύ τι* ‖ om. *τι* ΩΓΦ — *ἐπὶ* ‖ *περὶ* ΓΦ — *αὐτὴν* ‖ *αὐτῶν* Ψ *αὐτῶι* ΓΦ — *τῶν βίων* ‖ *τὸν βίον* ΩΓΦ — *πάντα* ‖ *ἅπαντα* ΩΓΦ — *δίκαιος* ‖ *δικ. μόνος* Φ — *βασιλεὺς* ‖ om. ΩΓΦ — *τὰ ἄλλα* ‖ om. *τὰ* 𝔄 — *ὦγαθέ* ‖ om. ΑΩΨ𝔄ΓΦ — *σκυτοδεψὸς* ‖ *σκυτοδέψης* ΩΓΦ — *καὶ* ‖ *ἢ* ΑΩΨΓΦ — *καὶ μάγειρος . . . σκυτοδεψ.* ‖ om. 𝔄

c. 21 *ὦγαθέ* ‖ *ὦ ἀγαθέ* Ψ — *ὅσα* ‖ *ἃ* ΩΓΦ — *ἢ καὶ* ‖ *ὅ τι* Ω𝔄ΓΦ — *τὰ δ' ἔμπαλιν* ‖ *τὰ δὲ ἔμπαλιν* ΑΨC *τὰ δ' ἀνάπαλιν* ΩΦ — *ταῦτα οἶδεν* ‖ *ταῦτ' οἶδεν* 𝔄 — *τί τὸ σ.* ‖ *ὅ τι* om. *τὸ* ΑΩΨ𝔄C *ὅ τι τὸ σ.* ΓΦ — *τί τὸ παρασυμβ.* ‖ om. *τί* ΑΩ, om. *τὸ* 𝔄Φ — *οἶδ' ὅπως* ‖ *οἶδα ὀπ.* ΩΓΦ — *εἶχε μὲν* ‖ om. *μὲν* Ω, *μὲν εἶχε* ΓΦ — *δήπου* ‖ om. Φ — *προσέλαβεν* ‖ *παρέλαβεν* Φ

c. 22. *τί δαὶ* ‖ *τί δὲ* ΩΨ𝔄ΓΦ — *φὴς* ‖ *φῇς* Φ — *τὰς κ. λ. πλεκτάνας* ‖ om. ΨC om. *τὰς* A — *συμποδίζω* ‖ *συμβιβάζω* Ω — *ἀτεχνῶς* ‖ *ἄτεχνον* A — *αὐτοῖς περιτιθεὶς* ‖ *περιτ. αὐτοῖς* Ω — *τῇ* ‖ *τῆι* Φ — *ὄνομα δὲ τῇ δυνάμει ταύτῃ* ‖ *ὄνομα δὲ ταύτης* om. *τ. δ.* Α𝔄C — *ὁ ἀοίδιμος* ‖

om. ὁ ΩΦ, om. sed suprascr. Γ — τί μὴν ‖ τί μὴν τοῦτο 𝔄ΦC — ἥν πως κροκόδειλος ἁρπάσῃ ‖ ἤν πως ἁρπ. κροκοδ. Ψ — κᾆτα ‖ κᾶτα Φ — ὑπισχνῆται ‖ ὑπισχνεῖται ΑΩΨΓΦ — ὃ πρότερον ‖ ὁπότερον ΩΦ πρότερον om. ὃ 𝔄 — τοῦ Διὸς ‖ om. τοῦ ΑΨCΓΦ — ἀνάσωσαί μοι ‖ ἀνάσωσον 𝔄 — τὰ ποῖα ‖ additum videtur alia manu in Φ — κυριεύοντα ‖ κυρίττοντα Ω — καὶ τὸν ἐγκεκαλυμμένον . . . Ἠλέκτραν ‖ om. pr. m., inter lineas script. m. rec. Φ om. Α — Ἠλέκτραν μὲν ‖ om. μὲν 𝔄C — τὰ αὐτὰ ‖ ταυτὰ Ω ταῦτα Φ — οἶδε ‖ οἶδεν Φ — αὐτῇ ‖ αὐτῆι Φ — παρεστῶτος γὰρ αὐτῇ τοῦ Ὀρέστου ἔτι ἀγνῶτος οἶδε μὲν Ὀρέστην ‖ παρ. γὰρ αὐτῇ τοῦ Ὀρέστου ἔτι ἀγνῶτος καὶ τὰ σῖτα δὴ τοῦ Ὀρέστου ἔχοντος οἶδε μὲν Ὀρέστην ΩΓ, pro τὰ σῖτα Φ habet καὶ τὰ * * τάδη (ὀστᾶ δὴ rec.). παρεστ. γὰρ αὐτῇ τοῦ Ὀρέστου ἔτι ἀγνῶτος οἶδε μὲν Ὀρέστην 𝔄 — ἐγκεκα-

νον
με
λυμμένον ‖ ἐγκάλυπτο, suprascr. ἐγκεκαλυμε (sic) Ψ

c. 23. ἀλλὰ μὴν αὐτὸς ‖ ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸς Ψ — οὐ μὲν οὖν ‖ οὔμενουν Φ — ἀλλ᾽ ἀποκαλύψας ‖ ἀλλὰ ἀποκαλύψας Ψ — κατὰ φύσιν τότε ‖ τότε κατὰ φύσιν ΨΦ — γενήσομαι ‖ καταγενήσομαι ΩΓΦ — λέγω δὲ ‖ λέγω δὴ Ψ — θήγοντα ‖ τιθέντα 𝔄 — ἐμπιπλάμενον ‖ ἐμπιμπλάμενον Γ — οὐ θέμις ‖ ὃ θέμις Ω — γενέσθαι ‖ γίνεσθαι Ψ — τρὶς ‖ τρεῖς Ψ — πεπωκότος ‖ πεποκότος ΑC — τὸν ἑλλέβορον ‖ τὸ ἑλλεβ Φ — μόνῳ ‖ μόνωι Φ — γοῦν ‖ οὖν ΑΨC — τὸ δανείζειν ‖ τούτῳ δανείζειν ΩΓΦ — ἴδιον αὐτοῦ τὸ συλλογίζεσθαι ‖ om. τὸ Α — δανείζειν δὲ ‖ δ. γὰρ ΓΦ — πλησίον εἶναι δοκεῖ τοῦ συλλογίζεσθαι ‖ πλ. ἂν εἴη τῷ συλ. Ω πλησ. εἶναι δοκεῖ τῷ συλλ. ΓΦ — ἄλλοι ‖ λειποὶ 𝔄 — ἀλλὰ . . . . τόκους ‖ om. pr., add. rec. m. Φ — πρῶτοί τινες ‖ πρῶτοι αὐτῶν τινες Ω — καθάπερ αὐτῶν ‖ om. αὐτῶν Ω — δῆτα ‖ δὴ ΩΓΦ — ὁποῖα ‖ οἷα ΩΦ — τόκον λήψεται, λήψεται καὶ ‖ τ. λήψ. καὶ om. altero λήψεται ΑΩΨ𝔄CΓΦ — ἀλλὰ μὴν τὸν πρῶτον . . . τὸν

δεύτερον ‖ om. A *τὸν πρῶτον λήψεται ἄρα καὶ τὸν δεύτερον* ΩΓΦ

c. 24. *πέρι* ‖ *περὶ* Φ — *τὰ αὐτὰ* ‖ *ταῦτα* ΩΨΦ — *σὺ λαμβάνεις* ‖ om. *σὺ* ΩΦ, *συλλαμβάνεις* AC — *μανθάνεις* ‖ *μανθάνω*? Ψ — *τοῦ δὲ* ‖ om. ΩΓΦ — *διδόντος* ‖ *διδ. δὲ* ΩΓΦ — *ἐκχύτης* ‖ *ἐκχυτὴς* Φ *ἐκλύτης* A — *ὁ δὲ περιεκτικὸς* ‖ *ὁ δέ τις περιεκτ.* Ω — *ἀσκῶ* ‖ *ἀσκῶν* A — *τὸν δὲ μαθητὴν . . . περιεκτικόν* ‖ om. A𝔄C — *ἐχρῆν* ‖ *ἔφης* ΩΓΦ — *ἐκχύτην* ‖ *ἐκλύτην* AC — *ὦ οὗτος* ‖ om. *ὦ* ΩΓΦ — *ἀλλ' ὅρα* ‖ *ἀλλὰ ὅρα* AΩCΓΦ

c. 25. *ἀποδείξω* ‖ correct. ex *ἀποδεῖξαι* pr. m. Φ — *πῶς λίθον* ‖ om. Φ — *Περσ. σύ* ‖ om. *σὺ* A𝔄C — *βέλτιστε* ‖ *μέγιστε* Ψ — *ὁ λίθος* ‖ om. *ὁ* AC — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Φ — *τί δὲ . . . οὐ σῶμα* ‖ om. 𝔄C, om. *οὐ* Ψ — *Ναί* ‖ om. 𝔄C — *Ἔοικα . . . σῶμα ὤν* ‖ *ἔοικας οὖν ἄρα λίθος εἶναι σῶμα ὤν* Ψ *ἔοικάς γε οὖν λίθος εἶναι σῶμα ὤν* C — *πᾶν σῶμα ζῷον* ‖ *πᾶν ζῷον σῶμα* 𝔄

Totum hunc locum Φ sic habet: *ὁ λίθος σῶμα ἐστίν· τί δὲ τὸ ζῷον, οὐ σῶμα; ναί· σὺ δὲ ζῷον· ἔοικα γοῦν· λίθος ἄρα εἶ, σῶμα ὤν· μηδαμῶς ἀλλ' ἀνάλυσόν με πρὸς Διὸς κ. τ. λ.* Cod. *A*: *λίθος σῶμα ἐστὶ* (sic). *ναί. σὺ δὲ ζῶον. ἔοικας οὖν λίθος ἄρα εἶναι σῶμα ὤν. μηδαμῶς ἀλλ' ἀνάλυσόν με πρὸς Διὸς κ. τ. λ.*

σῶμα ζῷον ‖ *ζ. σῶμα* A — *οὔ* ‖ *ναί* AC — *τί δὲ* ‖ *τί δαὶ* A𝔄C — *οὔ* ‖ om. 𝔄 — *σὺ δὲ σῶμα εἶ* ‖ om. 𝔄 — *σῶμα δὲ ὢν* ‖ *σῶμα δὲ σὺ ὢν* 𝔄 — *ζῷον* ‖ *ζῶον* semper Φ — *ὑπὲρ αὐτοῦ* ‖ *ὑπεραυτοῦ* pr. m. Φ — *μόνος δ' αὐτὸν* ‖ *μόνος δὲ αὐτὸν* ΓΦ — *οὓς ὁρᾷς* ‖ *ὡς ὁρᾷς* rec. m. Γ — *οὗτοι πάντες οὓς ὁρᾷς* ΕΡΜ. *πολλοίγε καὶ τοὺς ὤμους καρτεροὶ* ‖ sine interpunctione, om. *ΕΡΜ* Φ — *τοῦ θερίζοντος* ‖ *τοῦ θερίζοντος λόγου* AΨ𝔄CΓΦ

c. 26. *τὸν πλούσιον* ‖ *καὶ πλούσιον* AΨ — *ἅπαντα* ‖ *πάντα* AΨ𝔄C — *ποῖος* ‖ *ὁποιος* 𝔄 — *ἐστί* ‖ *ἐστίν* ΓΦ — *ἄλλος δὲ ὁ ἔντοσθεν* ‖ om. *ὁ ἔντοσθεν* 𝔄 — *ἐσωτερικόν* ‖ *ἐξωτερικόν* ΓΦ — *ἐξωτερικὸν* ‖ *ἐσωτερικὸν* ΓΦ — *τί δὲ* ‖ *τὶ δαὶ* AC — *γιγνώσκει* ‖ *γινώσκει* ΩΨCΦ —

τἀγαθά ‖ *τὰ ἀγαθά* ΨΓ — *ἐν ψυχῇ* ‖ *ἐν τῇ ψυχῇ* Ψ — *πολὺ λεγ.* ‖ *πάνυ λ.* Ω — *ὠνησάμενος* ‖ *ὠνούμενος* ΩΓΦ — *εἴση* ‖ *εἴσοι* 𝔄 *εἴση* Φ — *πόσον μὲν* ‖ *π. μόνον* Ψ — *ἐφ' ὁπόσον δὲ βάθος ἡ θάλαττα ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταλάμπεται, καὶ ὁποία τίς ἐστιν ἡ ψυχὴ τῶν ὀστρείων* ‖ *καὶ ὁποία τίς ἐστιν ἡ ψυχὴ τῶν ὀστρείων ἐφ' ὁπόσον δὲ βάθος ἡ θάλασσα ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταλάμπεται* Ψ — *θάλαττα* ‖ *θάλασσα* A — *ὀστρείων* ‖ *ὀστρέων* 𝔄 — *τί δαὶ* ‖ *τί δὲ* ΩΨ𝔄ΓΦ — *πολλῷ* ‖ *πολλὰ* ΨA — *πλωϊζόμενον* ‖ *πλοϊζόμενον* ΨΓ

c. 27. *οὗτος* ‖ om. Ω — *ὑπορρέουσιν* ‖ *ὑπερρέουσιν* A — *ὠνεῖται* ‖ *ὠνήσεται* ΩΓΦ *ὢν* ras. *σέ* (τι) Ψ — *ἀλλ' οὖν* ‖ *ἀλλὰ* om. *οὖν* ΩΓΦ — *οὐδὲ ἡμεῖς . . . τινες* ‖ om. A𝔄C — *οὐδὲ . . . οἶδα* ‖ om. A𝔄C — *οὐδ' ὅτι* ‖ *οὐδὲ ὅτι* ΓΦ — *τοῦτ' ἀγνοῶ* ‖ *τοῦτο ἀγ.* ΓΦ — *τί δαί* ‖ *τί δὲ* ΩΨ𝔄ΓΦ — *σταθμία* ‖ *σταθμεια* 𝔄 *στάθμια* Φ — *καὶ ἐπειδὰν* ‖ *κἀπειδὰν* ΩΦ — *τότε δὴ τότε ἀγν.* ‖ *τότ' ἤδη τότε ἀγ.* ΩΓ *τότ' ἤδη τότ' ἀγ.* Φ — Huc usque manus antiquissima cod. Laurent. — *τί δαὶ* ‖ *τί δὲ* Ω𝔄Γ — *τί σοι τὸ τέλος* ‖ om. *τὸ* AΩΨ𝔄CΓ — *μήτε ἀκούειν μήτε δρᾶν* ‖ *μήθ. ἀκ. μήθ' ὁρ.* 𝔄 — *τὸ τυφλὸς* ‖ *τὸ κωφὸς* Ψ *κωφὸς* om. *τὸ* A — *κωφὸς* ‖ *τυφλὸς* AΨ — *τὸ τυφλὸς ἅμα καὶ κωφὸς εἶναι λέγων* ‖ *τὸ κωφὸς εἶναι καὶ τυφλὸς εἶναι λέγεις,* om. *ἅμα* 𝔄C — *ἄκριτόν τε* ‖ *ἄκριτός γε* Ω — *οὐδενὶ διαφέρων* ‖ *οὐδὲν διαφέρων* Γ — *χρὴ* ‖ *χρῆν* Γ — *ἐπριάμην* ‖ *ἐώνημαι* ΩΓ — *ἄδηλον* ‖ om. Ω — *εἰ ἀληθῆ* ‖ om. *εἰ* Ψ — *πάρεισι . . . τινες* ‖ om. Ω — *ἔγωγε* ‖ *ἐγὼ* Ψ — *δεσπότης* ‖ *δεσπότην* Ψ — *Μὰ Δί'* ‖ *μὰ Δία γε* ΩΓ — *ὑμᾶς δὲ ἐς αὔριον* ‖ *ὑμᾶς δ' ἐς αὔριον* 𝔄 *ὑμᾶς δὲ εἰς αὔριον* Ω

LUCIANI PISCATOR.

Lectiones codicum Gorlicensis (A)
Marcianorum 434 (Ω) *436* (Ψ)
Vaticanorum 87 (𝔄) *90* (Γ)
Vindobonensis (B)
Urbinatis 121 (Urb.)
Parisini 3011 (C)
Laurentiani 77 (Φ) c. 9—26
collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *Σωκ.* ‖ *σώστρατος?* 𝔄 — *ἐπίβαλλε* ‖ *ἐπίβαλε* 𝔄 — *προσεπίβαλλε* ‖ *προσεπίβαλε* 𝔄 — *πάντες* ‖ *καὶ πάντες* ΨΓ — *πήρη* ‖ *πήρα* Ω — *ἀρήγῃ* ‖ *ἀρήγηι* B *ἀρήγει* 𝔄 — *ὅντινα ὑμῶν* ‖ *ἡμῶν ὅντινα* Γ *ὅντινα ἡμῶν* Ψ *ὅντινα ὑμᾶς* A, om. *ὑμῶν* Ω — *ὦ Διόγ.* ‖ om. *ὦ* Ω — *ξύλῳ* ‖ *ξύλλω* A — *μηδὲ ἀνῆτε* ‖ *μηδ' ἀνῆτε* Urb. — *ὦ Ἐπικ.* ‖ om. AΨ, om. *ὦ* B — *ὀργῆς* ‖ *ὁρμῆς* in ras. Ψ

c. 2. *ἐπισπούδασον* ‖ *ἐπισπούστον* A — *θᾶττον* ‖ *θᾶσσον* AΨ𝔄B — *γοῦν* ‖ *οὖν* 𝔄Urb.Ψ *γὰρ* Ω — *ὄντας ἡμᾶς* ‖ *ἡμᾶς ὄντας* ΩΓ — *αὐτὸν* ‖ *αὐτὰ* AC — *μετέλθῃ* ‖ *μετέλθοι* 𝔄Urb. — *ἐπινοῶμεν θάνατον* ‖ *θάνατ. ἐπινοῶμεν* ΩΓ — *ἐξαρκέσαι* ‖ *ἐπαρκέσαι* Ω, *ἀρκέσαι* suprascr. *ἐξαρκέσαι* Ψ — *γοῦν δίκαιός ἐστιν ἡμῖν ἀπολωλέναι* ‖ *οὖν ἑπτάκις δικαιόν ἐστιν ἀπολωλέναι* Ω *γοῦν δίκαιόν ἐστιν ἡμῖν ἑπτάκις ἀπολωλέναι* Ψ *οὖν ἑπτ. δικ. ἐστιν ἡμῖν ἀπ.* Γ — *ἀνεσκολοπίσθαι* ‖ *ἀνασκολοπισθῆναι* ΩΓ — *ΦΙΛ. ΑΒΓΔ ΣΩΚ. ΕΜΠ.* sig. prs. om. 𝔄B — *τοὺς ὀφθαλμοὺς* ‖ *πολὺ πρότερον τοὺς ὀφθ.* ΩΓ — *ἐκκεκόφθω* ‖ *ἐκκεκολάφθω* Ω *ἐκκεκολάφθαι* Γ — *γλῶτταν* ‖ *γλώτταν* A — *Ἐμπεδόκλεις* ‖ *Ἐμπεδοκλης* 𝔄Urb. — *κρατῆρας* ‖ *κρητῆρας* Ω — *κρείττοσι* ‖ *κρείττοσιν* B — *Ὀρφέα* ‖ *Ὀρφία* C — *ἵν' ἂν* ‖ *ἵνα* AΩΨ — *καὶ* — ‖ om. *καὶ* ΩΨ𝔄ΓUrb. *καὶ* (sic) A

c. 3. *φείσασθε* ‖ *φείσασθαι* Ω𝔄Γ — *ΣΩΚ.* ‖ *Πλάτων* 𝔄 — *ἄραρεν* ‖ *ἄρανεν* A — *δὶ* ‖ om. Ω — *φησιν* ‖ *λέγει* Ω *φασιν* 𝔄 *ἔλεγεν* Γ — *ὡς οὐκ ἔστι* ‖ *ὡς οὐκ ἔτι* C — *ΛΟΥΚ.* ‖ *παρρησιάδης* 𝔄Urb. semper — *ὑμᾶς καὶ αὐτὸς* ‖ *καὶ αὐτὸς ὑμᾶς* Ω *ὑμᾶς* om. Ψ𝔄Urb. — *ἱκετεύω* ‖ *ἱκετεύω ὑμᾶς* 𝔄Urb. *ἱκετεύσω* Γ — *ζωγρεῖτ'* ‖ *ζωγρεῖτε* Ω — *δέχθε* ‖ *δέχεσθε* Ψ — *χαλκόν τε χρυσόν τε* ‖ *χρυσόν τε χαλκόν τε* ΩΨ𝔄 — *ΠΛΑΤ.* ‖ *φιλόσοφοι* 𝔄 — *οὐδὲ ἡμεῖς* ‖ *οὐδ' ἡμεῖς* 𝔄Urb. — *ἀπορίσομεν* ‖ *ἀπορίσομεν* C — *ἄκουε γοῦν* ‖ *ἄκουε δὴ* ΩΓ — *μὴ δὴ* ‖ om. *δὴ* Ω — *ἵκεο* ‖ *ἵκες* A *ἥκεο* Ω — *ἀμάς* ‖ *ἐμάς* ΨB *ἀμᾶς* 𝔄 — *ἡμῖν* ‖ *ἡμῖν γε* Ψ — *τάχα γὰρ ἂν* ‖ om. *ἂν* AΨUrb.BC — *ΠΛΑΤ.* ‖ *Σώστρατος* 𝔄 — *γὰρ οὐ* ‖ *οὐ γὰρ* ΩΓ — *τί δέ; οὐχὶ* ‖ *τί δ' οὐχὶ* AΨC — *πάσχειν* ‖ *πράσσειν* i. r. Ω — *κτενεῖτέ με* ‖ *κτείνετέ με* AΩΨ𝔄Urb. — *φησὶ* ‖ *φήσει* AΨ

c. 4. *ἐπεὶ* ‖ *ἐπειδὴ* 𝔄Urb. — *ἀποκτιννύναι* ‖ *ἀποκτινῦναι* A — *τὸ διαφυγεῖν* ‖ *τοῦ διαφ.* Ψ — *φέρε* ‖ *φέρετε* Γ — *εἴπατέ μοι* ‖ om. *μοι* A𝔄CUrb. — *οἵτινες ὄντες* ‖ *τίνες ὄντες* ΩΓ — *ἐπὶ θανάτῳ με* ‖ om. *με* ΩΓ — *ΠΛΑΤ.* ‖ *Ἀρίστιππος* 𝔄Urb. — *σεαυτὸν* ‖ *ἑαυτὸν* Ψ — *καλοὺς* ‖ *κακοὺς* 𝔄 — *σου λόγους* ‖ *συλλόγους* AΨ𝔄Γ (in ras.) B — *ἐν οἷς* ‖ *ἐφ' οἷς* Ψ — *ἐξ ἀγορᾶς* ‖ *ἀπ' ἀγορᾶς* Ω — *Ἀϊδωνέα* ‖ *ἅδην* AΨ𝔄Urb. *ἀιδην* B — *οὑτοσὶ* ‖ *οὗτος* AΨ𝔄 — *ὁ Πλάτων* ‖ om. *ὁ* Ψ — *ἐκεινοσὶ* ‖ *ἐκηνοσὶ* A *ἐκεῖνος* ΩΓ — *σιωπῶν* ‖ *προσιὼν* A (marg. *σιωπῶν*) C — *ὁ Διογένης* ‖ om. *ὁ* Ψ𝔄C — *ὅσους* ‖ *ὁπόσους* ΩΓ

c. 5. *ἀποκτενεῖτέ με* ‖ om. *με* Ω — *ἢν* ‖ *εἰ* Ω — *φυλάττετε* ‖ *φιλάττετε* Urb. — *σὲ δὲ* ‖ *σὲ δὴ* Ψ — *τήμερον χρὴ* ‖ *χρὴ τήμερον* ΩΓ — *ἤδη γε* ‖ om. *γε* Ψ — *ἔσσο* ‖ *ἔσσο* A *ὅσσα ἔοργας* ‖ *ὅσσ' ἔοργας* Ψ — *ἐξ ἁπάντων* ‖ *ἀπὸ πάντων* Ψ — *ὑμῖν ὄντα* ‖ *ἡμῖν ὄντα* A — *ὁρᾶτε οὖν* ‖ *ὁρᾶτε γοῦν* ΩΓ — *μὴ τὸ τῶν νῦν φιλοσόφων αὐτὸ ποιεῖτε* ‖ om. *τὸ* AΨB, *μὴ . . . ποιῆτε* Ω *μὴ κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν νῦν φιλοσόφων αὐτὸ ποιῆτε* 𝔄ΓUrb. — *ἀγνώμονες* ‖ *ἀγνόμονες* A — *οὕτως ὡς* ‖ om. *ὡς* ΩΓ (m. II), ℨ = *ὡς*

s. οὕτως? Urb. — καὶ εὐεργεσίαν ‖ ἢ καὶ εὐεργ. Ω𝔄Urb. — καταλογιῇ ‖ καταλογιεῖ Ω (in ras.) Γ

c. 6. ἐγὼ ὑμᾶς ‖ ὑμᾶς ἐγὼ Ω — ὕβρικα ‖ ὕβρισα Ω — οὓς καταλελοίπατε ‖ οἷς καταλ. Γ — ἅ φημι ‖ ἀφίημι Ψ — λαβὼν ‖ παραλαβὼν ΩΓ — καὶ κατὰ τ. μελ. ‖ καὶ rec. m. interpos. C — γνωρίζουσιν ‖ ἀναγνωρίζουσι Ω — ἕκαστος ‖ om. Ω, ἑκάστου (ἕκαστος m. II) Γ ἑκάστου [s] B — παρ' ὅτου ‖ παρὰ τοῦ Ω παρά του Γ — τοιαῦτα ‖ τοιαύτας ΑΨ𝔄Urb. — ποικίλα ‖ ποικίλας ΑΨUrb.BC — πολυειδῆ ‖ πολυειδεῖς ΑΨUrb.BC — ἀναλέξασθαί τε ‖ om. τε Ω, ἀναλ. γε Γ — αὐτὰ ‖ αὐτὰς ΑΨ𝔄B — ἀναπλέξαι καὶ ἁρμόσαι ‖ ἀναπλέξασθαι καὶ ἁρμόσασθαι Γ — θατέρου ‖ om. ΑΩΒ — ὅστις ‖ ὅ τις ΑΨ — ταῦτα εὖ ‖ ταῦτ' εὖ Urb. — ἀφ' ὧν ‖ ὑφ' ὧν Ω — ἤδη τις εἶναι ‖ εἶναί τις om. ἤδη ΩΓ — εἰλήφει ‖ εἴληφε Ω —

c. 7. *ΠΛΑΤ.* ‖ Χρῦ. 𝔄 Χρυσ. Urb. — ἐστί σοι ‖ om. σοι Ω ΓUrb. — ἐτόξευες ‖ ἐτόξευε Α — ἀπειλήφαμεν ‖ εἰλήφαμεν Ω — Post ἀπειλ. sig. pers. A — ἐκωλύσαμεν ‖ ἐκωλύομεν ΩΓ — δίκαιος εἶ ‖ δίκαιος ἂν εἴης Ω μάλιστα δίκαιος ἂν εἴης Γ

c. 8. *ΛΟΥΚ.* ὁρᾶτε ‖ om. s. p. ὁρᾷ τῇ Α — πόρρω εἶναι ‖ εἶναι πόρρω 𝔄 — ἄκριτόν γε ‖ om. γε 𝔄 — ὑμέτερον γοῦν ‖ ὑμέτερον δὲ Ω — διαλύεσθαι ‖ λύεσθαι Ω διαλ. m. II Γ — λόγον ‖ λόγους Γ — ὄντινα ἂν ‖ οἷόν τινα, om. ἂν Ω — καὶ ‖ κἆτα Ω — ἀδικῶν ‖ τι ἀδικῶν ΩΓ — ἢν . . . φαίνωμαι ‖ ἢν . . . φαίνομαι Urb. — περὶ ἐμοῦ ‖ ὑπὲρ ἐμοῦ 𝔄 Urb. — ὑμεῖς δὲ βίαιον οὐδὲν τολμήσετε ‖ ὑμεῖς δ' ἐντολμήσετε ΑΒ ὑμεῖς δ' ἐν τολμήσετε (sic) C — ἀφήσουσι ‖ ἀφείσουσι Α — ὑμᾶς ‖ om. Ω — παροξύναντας ‖ παροξύνοντες Β — τρέψατε ‖ τρέψετε 𝔄Urb.

c. 9. *ΠΛΑΤ.* ‖ om. s. p. Α — τοῦτ' ἐκεῖνο ‖ τοῦτο ἐκ. Ω𝔄Urb. — ἐθέλεις ‖ ἐθέλῃς Urb. — μὴ σὺ ‖ σὺ μὴ Ψ — *ΛΟΥΚ.* θαρ. ‖ om. s. p. Α — θαρρεῖτε ‖ θάρρει ΩΦ θάρρει ads. m. II τε Γ — τούτουγε ‖ om. γε ΩΦ, om. sed m. II add. Γ —

[illegible] — δικάστριαν ποιοῦμαι | π. δ. [illegible] s. p. A — [illegible] | ἀπολογήσεσθαι Ω [illegible] — [illegible] ΩΓrb.Φ — ἔοικε γὰρ οὐκ ἄλογα [illegible] | ἔοικε γὰρ ἀνὴρ οὐκ ἄλογα προκ. [illegible] | προκαλεῖσθαι δικάζεσθαι [illegible] δικάζεσθαι ΆΓrb. — τί [illegible] | βαδίζομεν ΆΓrb. [illegible] | ὀργίλων Γrb. [illegible] ὑπὲρ ἑαυτοῦ | [illegible] om. ὑπὲρ ΆΓrb. — [illegible] αὐτοὶ χαίρειν Ψ — [illegible] | om. πέρι Ω — [illegible] ΑΓrb. — ἀπίω- [illegible] | παρὰ τὴν [illegible] ΨΒ [illegible] (sic) A — [illegible] Φ — [illegible] πολὺν | [illegible] Φ [illegible] Β — οὐδ' [illegible] | [illegible] ΓΦ — [illegible] | ἀπόδειχ- [illegible]

[illegible] Φ — [illegible] Ψ [illegible] ΩΦ — [illegible] ΑΨΒC [illegible] ἐν [illegible] | [illegible] ΩΓΦ — [illegible] Φ — [illegible] ΑΩ [illegible] — [illegible] τὸ | [illegible] φαίνετο [illegible] -θιον ΑΓΓrb. — [illegible] ΩΓΦ — [illegible] | om. ἐν [illegible] | πλου[illegible] Ψ — παρασκευ[illegible]

θεζομένη ΩΓ — *προσέβλεπε* ‖ *προσέβλεπεν* ΩΓΦ — *περιδέραια* ‖ *περιδέρεα* Γ — *χρύσεα* ‖ *χρυσᾶ* ΑΓΦ — *κλοιῶν* ‖ *ἐγχέλεων* ΩΓΦ — *ἐπὶ πόδας* ‖ *ταῦτα ἰδὼν ἐπὶ ποδ.* ΩΓ — *οὖν* ‖ *ἂν* ΩΓΦ — *οὐ τῆς ῥινός ἀλλὰ τοῦ πώγωνος ἑλκομένους πρὸς αὐτῆς* ‖ *ἑλκ. πρὸς αὐτῆς οὐ τ. ῥ. ἀλλὰ τοῦ πώγ.* ΩΓΦ — *Ἰξίονα* ‖ *Ἰξίωνα* ΑΒC — *Ἥρας* ‖ *ὥρας* ΑΨ — *ξυνόντας* ‖ *ξυνόντος* Φ rec. m.

c. 13. *οὐδὲ* ‖ *οὐ* ΩΦ — *ἀλλὰ οὐδ.* ‖ *ἀλλ' οὐδ.* Ω𝔄ΓUrb.Φ — *δεήσει* ‖ *δέει* Ψ — *ἐπανιοῦσα* ‖ *ἀνιοῦσα* ΩΓΦ — *περιπατήσειε* ‖ *περιπατήσειεν* Φ — *τοῦτο* ‖ *τοῦτο γὰρ* ΩΨ𝔄ΓUrb.Φ — *προσέρχεται* ‖ *πρόσεισιν* ΩΓΦ — *ἐπὶ συννοίᾳ* ‖ *ἐπὶ συννοίας* 𝔄Urb. *ἐπὶ σύννοιαν* (sic) Φ — *τό τε σχῆμα* ‖ om. *τε* Α𝔄Urb.BC *τό γε σχῆμα* ΓΦ — *πάντως* ‖ *πάντων* ΑΨBC — *ἐστὶν* ‖ *καὶ* ΩΦ — *ἐν αὐταῖς* ‖ *ἐν ταύταις* B

c. 14. *παπαῖ* ‖ *παπαί* 𝔄ΒΦ — *ἄλλοι πάντες* ‖ *ἄλλοι οἱ πάντες* Γ *οἱ λοιποὶ ἅπαντες* ΨΦ — *ἀράτι* ‖ *ἄράτι* Φ — *ξυλλαβόντες* ‖ *συλ.* ΩΦ — *ἦπου* ‖ *ἤπου* B — *τυμβωρύχος* ‖ *τυμβορύχος* Ψ *λωποδύτης* ΩΓΦ — *Νὴ Δί'* ‖ *νὴ δία* ΩΓΦ — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Φ — *ἀσεβέστατος* ‖ *ἀσεβέστερος* 𝔄 — *ἐπεχείρησε* ‖ *ἐπεχείρησεν* Φ — *ὁπόσοι τι παρὰ σοῦ μαθ.* ‖ om. *τι* CBUrb. *ὁπόσοι τι περὶ σοῦ μαθ.* Ψ — *λοιδορησαμένου* ‖ *λοιδωρησαμένου* Α — *καταλελοίπαμεν* ‖ *παραλελοίπαμεν* Φ — *ἀκούουσα* ‖ *ἀκούσασα* Ω — *ἐν τοῖς Διονυσίοις* ‖ om. *τοῖς* ΩΓΦ — *οὔτε ᾐτιασάμην* ‖ om. ΑΨ𝔄Urb.C — *χεῖρον γένοιτο* ‖ *μοι χεῖρον γένηται* 𝔄Urb. — *ἀποσμώμενον* ‖ *ἀποσπώμενον* Φ — *κόμμασι* ‖ *κόμμασιν* Γ *σκόμμασι* Ψ *σκώμμασι* ΑΒΦ — *γίνεται* ‖ *γίγνεται* Φ — *δ' οὐκ οἶδ' ὅπως* ‖ *δὲ οὐκ οἶδ' ὅπ.* 𝔄Urb. *δὲ οὐκ οἶδα ὅπ.* ΩΓΦ — *δ' οὖν* ‖ *γοῦν* Α𝔄Urb.BC — Ante *Μίαν* om. s. p. Α — *δέδρακε* ‖ *δέδρακεν* ΩΓΦ — *ἔλεγεν* ‖ *ἔλεγε* ΩΓUrb. — *ἐπιὼν ἐς τὰ πλήθη καθ' ἡμῶν* ‖ *καθ' ἡμῶν ἐς τὰ πλήθη ἐπιὼν* 𝔄Urb. *ἐπιὼν* (m. II) *ἐς τὰ πλήθη καθ' ἡμῶν* Γ *πρὸς τὰ πλήθη καθ' ἡμῶν,* om. *ἐπιὼν* ΩΦ

c. 15. Ante *Εἶτα* om. s. p. Α — *ἀπολογησάμενον* ‖ *ἀπολογη-*

Ante ὁρᾶτε γοῦν s. p. A — δικάστριαν ποιοῦμαι ‖ π. δ. ΩΓ — ἀπολογήσασθαι ‖ ἀπολογήσεσθαι Ω

c. 10. ποιῶμεν ‖ ποιοῦμεν ΩUrb.Φ — ἔοικε γὰρ οὐκ ἄλογα ὁ ἀνὴρ προκαλεῖσθαι ‖ ἔοικε γὰρ ἀνὴρ οὐκ ἄλογα προκ. ΓΩΦ — προκαλεῖσθαι ἀξιῶν ‖ προκαλεῖσθαι δικάζεσθαι ἀξιῶν ΩΦ προκαλεῖσθαι ἀξιῶν δικάζεσθαι 𝔄Urb. — τί δ' ἄλλο ‖ τί δὲ ἄλλο Φ — βαδίζωμεν ‖ βαδίζομεν 𝔄Urb. — πρὸ δίκης ‖ προδίκης Φ — ὀργίλων ‖ ὀργήλων Urb. ὀργίλων γὰρ Ψ — μηδὲ ἀπολογησάμενον ὑπὲρ ἑαυτοῦ ‖ μηδ' ὑπεραπολογησάμενον ἑαυτοῦ, om. ὑπὲρ 𝔄Urb. — χαίρειν αὐτοὶ λέγοντες ‖ λέγοντες αὐτοὶ χαίρειν Ψ — εἴποιμεν ‖ εἴποιμι 𝔄 — Ἀνύτου πέρι ‖ om. πέρι Ω — Μελήτου ‖ μελήτου πέρι ΩΓΦ μελίτου AUrb. — ἀπίωμεν ‖ βαδίζωμεν Ω — ἐπὶ τὴν Φιλοσοφίαν ‖ παρὰ τὴν Φιλ. 𝔄Urb. — ἀγαπήσομεν ‖ ἀγαπήσωμεν ΨB

c. 11. νομιμώτερα ‖ νομιμώτερα (supraser. μονι) (sic) C μονιμώτερα (supraser. νομι) (sic) A — ποῦ δὲ ‖ ποῦ δαὶ AC — τις ‖ τίς Φ — καίτοι πολὺν ‖ καίτοι πάνυ πολὺν ΩΓΦ — παρ' αὐτῆς ‖ παραυτῆς Φ — πολὺ μᾶλλον ‖ πολλοῦ μᾶλλον B — οὐδ' ὅλως ‖ οὐδὲν ὅλως ΩΓΦ — ἀπεκρίνοντο ‖ ἀπεκρίναντο ΓΦ — ἐλέγχοιντο ‖ ν add. rec. m. Φ — ἀπεδείκνυον ‖ ἐπεδείκνυον ΑΩBCΦ

c. 12. αὐτὸς ‖ καὶ αὐτὸς Ω καὶ in ras. Γ εἰ αὐτὸς Φ — ἐπί τινας ‖ ἐπί τινος Φ — τότε γοῦν ‖ τόγε γοῦν Ψ — ἐσιόντων τε ‖ om. τε AΨ𝔄BC εἰσιόντων ΩΦ — ἁπάντων σκυθρωπῶν ‖ om. σκυθρωπῶν AΨBC σκυθρωπῶν ἁπάντων 𝔄Urb. — ἐσῆλθον ‖ εἰσῆλθον ἂν ΩΓΦ — ἀφελὲς ‖ ἀσφαλὲς AΨCΦ — ἐρρύθμιζεν ‖ ἐρύθμιζεν A𝔄C ἐπερύθμιζεν ΩΦ ρ suprascr. ρ in Φ — οὐδὲ τὸ ‖ οὐδὲ τοῦ Φ — ἄνετον ‖ ἄφετον ΩΦ — ὑπεφαίνετο δέ τι ‖ ὑπεφ. δέ τοι Ψ — ψιμύθιον ‖ ψιμμίθιον ACUrb. — φῦκος ‖ φυκίον ΩΓΦ — πάντα ‖ πάνυ ΩΓΦ — ἐς κάλλος ‖ ἐς τὸ κάλλος 𝔄Urb. — πλουσιωτέρους ‖ πλουσιωτάτους 𝔄Urb. — ἂν παρακαθ. ‖ om. ἂν Ψ — παρακαθισαμένη ‖ παρακαθησαμένη A παρακα-

θεζομένη ΩΓ — προσέβλεπε ‖ προσέβλεπεν ΩΓΦ — περιδέραια ‖ περιδέρεα Γ — χρύσεα ‖ χρυσᾶ ΑΓΦ — κλοιῶν ‖ ἐγχέλεων ΩΓΦ — ἐπὶ πόδας ‖ ταῦτα ἰδὼν ἐπὶ ποδ. ΩΓ — οὖν ‖ ἂν ΩΓΦ — οὐ τῆς ῥινός ἀλλὰ τοῦ πώγωνος ἑλκομένους πρὸς αὐτῆς ‖ ἑλκ. πρὸς αὐτῆς οὐ τ. ῥ. ἀλλὰ τοῦ πώγ. ΩΓΦ — Ἰξίονα ‖ Ἰξίωνα ABC — Ἥρας ‖ ὥρας ΑΨ — ξυνόντας ‖ ξυνόντος Φ rec. m.

c. 13. οὐδὲ ‖ οὐ ΩΦ — ἀλλὰ οὐδ. ‖ ἀλλ' οὐδ. Ω𝔄ΓUrb.Φ — δεήσει ‖ δέει Ψ — ἐπανιοῦσα ‖ ἀνιοῦσα ΩΓΦ — περιπατήσειε ‖ περιπατήσειεν Φ — τοῦτο ‖ τοῦτο γὰρ ΩΨ𝔄ΓUrb.Φ — προσέρχεται ‖ πρόσεισιν ΩΓΦ — ἐπὶ συννοίᾳ ‖ ἐπὶ συννοίας 𝔄Urb. ἐπὶ σύννοιαν (sic) Φ — τό τε σχῆμα ‖ om. τε Α𝔄Urb.BC τό γε σχῆμα ΓΦ — πάντως ‖ πάντων ΑΨBC — ἐστὶν ‖ καὶ ΩΦ — ἐν αὐταῖς ‖ ἐν ταύταις B

c. 14. παπαῖ ‖ παπαί 𝔄BΦ — ἄλλοι πάντες ‖ ἄλλοι οἱ πάντες Γ οἱ λοιποὶ ἅπαντες ΨΦ — ἄρατι ‖ ἄράτι Φ — ξυλλαβόντες ‖ συλ. ΩΦ — ἦπου ‖ ἤπου B — τυμβωρύχος ‖ τυμβορύχος Ψ λωποδύτης ΩΓΦ — Νὴ Δί' ‖ νὴ δία Ω ΓΦ — ἐστι ‖ ἐστιν Φ — ἀσεβέστατος ‖ ἀσεβέστερος 𝔄 — ἐπεχείρησε ‖ ἐπεχείρησεν Φ — ὁπόσοι τι παρὰ σοῦ μαθ. ‖ om. τι CBUrb. ὁπόσοι τι περὶ σοῦ μαθ. Ψ — λοιδορησαμένου ‖ λοιδωρησαμένου Α — καταλελοίπαμεν ‖ παραλελοίπαμεν Φ — ἀκούουσα ‖ ἀκούσασα Ω — ἐν τοῖς Διονυσίοις ‖ om. τοῖς ΩΓΦ — οὔτε ᾐτιασάμην ‖ om. ΑΨ𝔄Urb.C — χεῖρον γένοιτο ‖ μοι χεῖρον γένηται 𝔄Urb. — ἀποσμώμενον ‖ ἀποσπώμενον Φ — κόμμασι ‖ κόμμασιν Γ σκόμμασι Ψ σκώμμασι ΑBΦ — γίνεται ‖ γίγνεται Φ — δ' οὐκ οἶδ' ὅπως ‖ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπ. 𝔄Urb. δὲ οὐκ οἶδα ὅπ. ΩΓΦ — δ' οὖν ‖ γοῦν Α𝔄Urb.BC — Ante *Μίαν* om. s. p. Α — δέδρακε ‖ δέδρακεν ΩΓΦ — ἔλεγεν ‖ ἔλεγε ΩΓUrb. — ἐπιὼν ἐς τὰ πλήθη καθ' ἡμῶν ‖ καθ' ἡμῶν ἐς τὰ πλήθη ἐπιὼν 𝔄Urb. ἐπιὼν (m. II) ἐς τὰ πλήθη καθ' ἡμῶν Γ πρὸς τὰ πλήθη καθ' ἡμῶν, om. ἐπιὼν ΩΦ

c. 15. Ante *Εἶτα* om. s. p. Α — ἀπολογησάμενον ‖ ἀπολογη-

σόμενον Urb. — Ante οὐκ om. s. p. A — ἀνεβαλόμεθα ‖ ἀνεβαλλόμ. AΨC ἀνελόμεθα Ω — σοὶ ἂν δοκῇ ‖ ὅ σοὶ ἂν δοκῇ Urb.𝔄 σοὶ ὅ ἂν δοκῇ Ω σοὶ ὅ τι ἂν δοκῇ ΓΦ (rec.) — ποιήσῃ ‖ ποιήσει Ω — φὴς ‖ φῇς Φ — σύ ‖ om. 𝔄Urb. — τοῦτο αὐτὸ ‖ τοῦτ' αὐτὸ 𝔄Urb. — ἂν εὑρεῖν ‖ ἀνευρεῖν AΨ𝔄Urb.B ἐξευρ. om. ἂν ΩΓΦ — μόγις ‖ μόλις ΓΦ — Νῦν ‖ νῦν οὖν ΨΦ — κατὰ μέρη ‖ κατὰ τὰ μέρη Urb. — καὶ μιαρὰ ‖ om. καὶ Ψ — ἠγόρευσε ‖ ἠγόρευεν Γ ἠγορεῦσαι AC ἠγόρευε Urb.Φ — ἐθέλῃς ‖ ἐθέλεις Γ — ἀκούειν ἀπολογουμένου ‖ ἀπολ. ἀκούειν ΩΓ ἀπολογούμενον ἀκούειν Φ — ἀπολογ. μόνον ‖ om. μόνον ΩΦ — ΦΙΛ. ἀπίωμεν ‖ μόνον ἀπ. ΩΦ ἀπίομεν Γ — ἐπ' Ἄρειον πάγον ‖ ἐς Ἄρ. παγ. A𝔄Urb.B — δὲ ἐς ‖ δ' ἐς Γ — καταφανῆ πάντα εἴη ‖ καταφανείη π. Ω καταφανείη πάντα τὰ Φ καταφανῆ εἴη π. Γ

c. 16. μοι ‖ om. ΩΦ — καὶ αὐταὶ ‖ καὶ αὗται 𝔄Φ — δὲ ἐκ. ‖ δ' ἐκ. Urb. — ἡ παρ' αὐτὴν ‖ om. ἡ AΨ𝔄Urb.C — ἡ δὲ προηγουμένη ‖ ἡ προηγ. δὲ ΩΓΦ — αὕτη ‖ om. AΩΨ𝔄 ΓC — ἥντινα καὶ λέγεις ‖ om. καὶ 𝔄Urb. — τὴν ὑποφεύγουσαν ‖ τὴν ἀποφευγ. Ψ — διολισθάνουσαν ‖ διολισθαίνουσαν AΦC — τὴν ὑποφ .... διολισθ. ‖ om. 𝔄 — νῦν ‖ νῦν μοι A — μόγις ‖ μόλις ΩΓΦ — δέ γε ‖ om. γε Ψ — Νὴ Δία ‖ νὴ Δί' Ψ — χαλεπὸν ‖ βαρὺ ΩΓΦ — γὰρ μίαν ‖ om. AΨBC, om. γὰρ 𝔄Urb.

c. 17. Ἀλλὰ ἡμῖν ‖ ἀλλ' ἡμῖν ΩΓUrb. — ὡς ‖ om. ΩΦ — καταμηνύοις ‖ καταμηνύεις AC — ἐπάγωμαι ‖ ἐπαγάγωμαι 𝔄Urb. ἐπάγομαι Φ — θεραπαινιδίῳ ‖ θεραπευιδίῳ ΨΓ θεραπαινιδίωι Φ — τούτῳ συνοικοτάτῳ ‖ τῷδε συνοίκῳ Ψ τούτῳ εὐνοϊκωτάτῳ 𝔄 τούτωι εὐνοϊκωτάτω Φ — ὁπόσας ‖ ὅσα Ψ — ὁπόσας ἂν ἐθέλῃς ‖ πόσα ἐὰν ἐθέλῃς ἕπεσθον C ὁπόσα ἐὰν ἐθέλῃς ἕπεσθον A — Ἕπεσθον ‖ Επ. om. A, ἐπ. in ras. B — τουτονί ‖ τοῦτον Φ — κινδυνεύοντα ‖ καὶ κινδυνεύοντα ΩΓ — οὐδεμιᾷ ‖ μηδεμιᾷ ΩΓΦ — σῶσαι ‖ ἄν γε σῶσαι AΨB — περίμενε ‖ περίμεινον Ω — ἡκέτω δὲ καὶ ‖ om. δὲ Ψ𝔄B, om. δὲ καὶ AC — σὺ δὲ ὦ Ἔλεγχε ‖ σὺ δὲ ἔλεγχε Φ — περίμενε ‖

περίμεινον Φ — *εἰ καί τις ἄλλος* ‖ om. ΑΨ𝔄Β, *καὶ εἴ τις ἄλλος* ΩΓΦ — *προσπολεμῆσαι* ‖ *πολεμῆσαι* CUrb. — *δείσει με* ‖ *δείσει μοι* ΩΓΦ — *ἀλλ'* ‖ om. ΑΨ𝔄Urb. ΦΒ — *παραλάβοις* ‖ *παραλάβης* 𝔄Urb. — *ἀναγκαιότατοι* ‖ *ἀναγκαῖοι* ΩΓΦ

c. 18. *δέδιτε* ‖ *δεδίατε* ΑΨ𝔄Urb.BC — *καὶ Χρυσ. καὶ Ἀριστ.* ‖ *καὶ Ἀριστ. καὶ Χρυσ.* Ψ — *μή τι* ‖ om. *τι* Ψ — *ὑπὲρ αὐτοῦ* ‖ *ὑπὲρ αὐτῆς* 𝔄 — *δεινῶς* ‖ *δεινὸς* Ψ — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Α𝔄Β — *καὶ κολακικός* ‖ om. ΑΨ𝔄Urb.BC — *οὐδὲν μὴ γένηται* ‖ *οὐδὲν οὐ μὴ γεν.* Ω𝔄ΓΦ *οὐ μὴ γεν.*, om. *οὐδὲν* Urb. — *ταύτης* ‖ *ταύτῃ* ΑΨ𝔄Urb.C — ante *ἀνίωμεν* s. p. A — *ἀνίωμεν* ‖ *ἀπίωμεν* Ω *ἀλλ' ἴωμεν* Ψ

c. 19. *ἀλλὰ εἰπέ* ‖ *ἀλλ' εἰπέ* Ω𝔄Urb.Φ — *τί σοι τοὔνομα* ‖ *τί σου τοὔν.* Ω *τί σου τὸ ὄνομα* Φ — *Ἀληθίωνος* ‖ *Ἀληθείωνος* ΩΓ — *ΦΙΛ. πατρὶς δέ; ΛΟΥΚ. Σύρος* ‖ *πατρὶς δὲ Σύρος* Φ om. ante *Σύρος* s. p. A — *καὶ γὰρ τούτων* ‖ om. ΑΨ𝔄Urb.B — *ὁ τρόπος* ‖ om. *ὁ* ABC — *ἐλάττων* ‖ *ἔλαττον* ΑΩ𝔄Urb.ΓCΦ — *εἴπερ* ‖ *καὶ εἴπερ* 𝔄

c. 20. *γοῦν τοῦτο* ‖ om. *τοῦτο* ABC, *γάρ*, om. *τοῦτο* 𝔄Urb. — *ἀντιδίκων* ‖ *ἀντιδ. μου* Φ — *ἠρόμην* ‖ *εἰρόμην* ABC — *τοιουτῶδες* ‖ *τοιουτῶδεν* A — *εἶδος* ‖ *γένος* 𝔄Urb.B — *ὡς οἶσθα* ‖ om. *ὡς* AC — Post *οἶσθα* om. s. p. A — *μέτει τὴν τέχνην* ‖ *τὴν τέχνην μέτει* (in ras.) 𝔄Urb. *μέτῃ τ. τ.* AC — *οἶδα* ‖ *οἶσθα* 𝔄 — *φίλου* ‖ *φιλῶ* ΩΨ𝔄Urb.Φ — *λέγω δὲ* ‖ *λέγω δὴ* 𝔄 — *ξυγγενῆ* ‖ *συγγενῆ* Ω𝔄Φ — *πλὴν ἀλλ'* ‖ om. *ἀλλ'* Α𝔄Urb.C — *πάνυ ταύτης* ‖ *ταύτης πάνυ* Α𝔄Urb.B — *ὑπὸ τῇ ἐναντίᾳ* ‖ *ὑπὸ τῆς ἐναντίας* ΑΨ𝔄Urb.BC — *ὑπ' ἀργίας* ‖ *ἀπ' ἀργίας* ΑΨ𝔄BC *ὑπουργίαν* Φ — *φασί* ‖ *φησί* Ψ — *τὼ τέχνα* ‖ *τὰ τέχνα* Ω — *δύ' εἶναι* ‖ *δύο εἶναι* Ψ — *δοκοῦσαι* ‖ *δοκοῦσα* Ω — *ταῦτα οἶσθα* ‖ *οἶσθα ταῦτα* ΩΓΦ — *τοιοῦτον* ‖ *τοιοῦτο* ΑΩΒ

c. 21. *προνάῳ* ‖ *προνώῳ* A — *δικάσωμεν* ‖ *δικάζωμεν* ΩΓΦ — *δὲ ἐν* ‖ *δ' ἐν* 𝔄Urb. — *τῇ θεῷ* ‖ *τὴν θεόν* ΩΓ — *κατὰ* ‖ *κἄτα* Urb. — *ἐπίσκοπος οὖσα* ‖ *ἐπισκοπῆς οἰ-*

κοῦσα ΩΓΦ — δὲ ἤν που ‖ δ' ἤν που 𝔄Urb. — κἂν ‖ καὶ ΩΓΦ — σὺ ‖ σὺ δὲ Ω

c. 22. καὶ δὴ ‖ δὴ καὶ Ψ — κατηγορῆσαι ‖ κατηγορήσειν Α𝔄Urb.B — ἂν δοκῇ ‖ δοκῇ, om. ἂν ΑΒ, δοκεῖ, om. ἂν Ψ𝔄Urb. — διελέγχετε· πάντας γὰρ ἅμα λέγειν ἀμήχανον ‖ διελέγχετε οὐ γὰρ οἷόν τε πάντας ἅμα λέγειν ΩΓΦ — ἀμήχανον ‖ om. ΩΓΦ — Χρυσ. ‖ Φιλ. Urb. — τίς οὖν ἂν ‖ om. ἂν Ω𝔄Urb.Γ — ἐπιτηδειότατος ‖ ὁ ἐπιτ. ΩΨΓ — γένοιτο ‖ ἂν γένοιτο Ω𝔄Γ γένοιτο ἂν Urb. — σοῦ ‖ σὺ ΩΨ𝔄ΓΦ, ΧΡΥΣ. σὺ Urb. — θαυμαστὴ ‖ θαυμαστὸν Α — καλλιφωνία ‖ μεγαλοφωνία Ψ — μεστὸν ‖ μέσον Α — σοι ἀθρόα ‖ ἀθρ. σοι 𝔄Urb. — ξυμφόρει ‖ συμφόρει ΩΦ — ἐς τὸ αὐτὸ ‖ εἰς ταὐτὸ Ψ — ἢ Ἱπ. ἢ Πρ. ‖ ἢ Πρ. ἢ Ἱπ. ΩΓΦ — ἐστιν ‖ om. ΑΨ𝔄Urb.C — ἐπίκαττε ‖ ἐπίταττε Ψ𝔄 — ἐν οὐρανῷ ‖ om. ΑΨ𝔄Urb.C — ἅρμα ‖ ἅρμα ἐν οὐρανῷ ΩΓ — οὗτος ‖ οὕτως C — ὑπόσχοι ‖ ὑπόσχῃ ΑΨ𝔄 ὑπόσχῃ Ω

c. 23. σφοδροτέρων ‖ σφοδρωτέρων Α — προχειριζώμεθα ‖ προχειρισόμεθα ΑC — τοῦτον ‖ τοῦτον ἂν ΩΓΦ — Ἀντισθένην ‖ Ἀντισθένη ΩΦ — Διογένην ‖ Διογένη ΩΦ — καὶ γὰρ οὐδὲ ‖ οὐδὲ γὰρ ΩΓΦ — μακρῶν ‖ σμικρῶν Ψ — οἴομαι ‖ οἶμαι ΩΓ — δεῖσθαι ‖ δεήσεσθαι ΩΓΦ — ἄλλως δὲ ‖ om. δὲ ΩΓΦ — πρώην ‖ πρότερον Φ — ὁ Διογένης ‖ om. Ψ — ἐρεῖ τὸν λόγον ‖ τὸν λόγον ἐρεῖ ΩΓΦ — ὑπὲρ ‖ τὸν ὑπὲρ ΩΓΦ — τὰ σεαυτοῦ ‖ τὰς ἑαυτοῦ Urb. — λόγοις ‖ δόγμασι ΩΓ δόγμασιν Φ — μηδ' ὅστις ‖ μηδὲ ὅστις ΩΓΦ — νῦν λέγε ‖ om. νῦν Ω om. νῦν λέγε 𝔄Urb. — ὑπὲρ φιλοσοφίας ‖ περὶ φ. ΩΨ — ἀκουούσης ‖ ἀκούσης, suprascr. ου — διαλλάττομεν ‖ διαλάττομεν Φ — ἅπαντες ‖ πάντες Ω — ὁρᾷς δέ, μόνον σὲ προεστησάμεθα ‖ ὁρᾷς σε μόνον πρ., om. δὲ Ω ὁρᾷ σε μόνον, om. δὲ Γ ὅρα σὲ μόνον, om. δὲ 𝔄Urb.Φ — ἐν σοὶ τὰ πάντων ἡμῶν ‖ ἐν σοὶ τὰ πάντα ἡμῶν ΩΓΦ τὰ πάντων ἡμῶν ἐν σοὶ 𝔄 ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, om. ἐν σοι τὰ ΨBC ὑπὲρ ἁπάντων ἡμῶν om. ἐν

σοὶ τὰ A — *νῦν* ‖ om. AΨ𝔄B — *κινδυνεύεται* ‖ *κινδυνεύετε* AC — *οἷα* | *ἃ* Φ — *ἀπέφηνε* ‖ *ἀναπέφηνεν* Urb.

c. 24. *ἐλλείψομεν* ‖ *ἐλλείψομαι* Urb. — *τἀμὰ* ‖ *τὰ ἐμὰ* ΩΓΦ — *αὐτῷ* ‖ om. Φ — *μὴ μάτην* ‖ om. *μὴ* Ψ — *μηδαμῶς* ‖ *οὐδαμῶς* Ω — *ἄριστον γὰρ* ‖ om. AΨ𝔄Urb.B *ἄμεινον γὰρ* ΩΓΦ — *μὴ μέλλε δ' οὖν* ‖ *μὴ μέλε γοῦν* 𝔄 Urb. — *ἐκκέχυται* ‖ *ἐγκέχυται* B — *καθιζέσθωσαν* ‖ *καθιζέτωσαν* ΩΓΦ — *ψηφοφορείτωσαν* ‖ *ψοφοφορείτωσαν* A — *καταψηφίσωνται* ‖ *καταψηφίσονται* Ψ *καταψηφίστωνται* A — *ΛΟΥΚ. οὐδαμῶς* ‖ om. *ΛΟΥΚ.* A — *σὺ δ' ὦ* ‖ *σὺ δὲ ὦ* Ω

c. 25. *ΔΙΟΓ. οἷοι* ‖ om. *ΔΙΟΓ.* A — *οἷοι* ‖ *ὅσοι* ΩΦ — *ἡμεῖς ἄνδρες* ‖ *ἄνδρες ἡμεῖς* 𝔄Urb. — *παρὰ τὸν βίον* ‖ *περὶ τὸν βίον* 𝔄Urb. — *Ἀριστοτέλην* ‖ *ἀριστοτέλη* ΩΦ — *ἡμᾶς* ‖ om. Φ — *οὗτος* ‖ *οὑτοσὶ* ΩΓΦ — *φησιν* ‖ *φασιν* ΩΦ — *δεινότητος* ‖ *δεινότατος* AC — *πᾶν* ‖ om. Φ — *συσκευασάμενος* ‖ *συσκευσάμενος* Ω — *ἀπατεῶνας* ‖ *ἀπαταιῶνες* Ψ — *καταφρονεῖν* ‖ *καφρονεῖν* Urb. — *τούς τε ἡμᾶς* ‖ *τούς γε ἡμᾶς* AΨ𝔄C — *ὧν ἡμᾶς* ‖ *ἅπερ ἡμᾶς* ΩΓΦ — *χλευασμῷ* ‖ *χλεύηι* Ω *χλεύη*, adscr. m. II *χλευασμῷ* Γ — *πρὸς τῶν θεατῶν* ‖ *παρὰ τ. θ.* AC — *τοιοῦτον* ‖ *τι τοιοῦτον* Γ — *χαίρουσιν* ‖ *χαίρουσι* ΩΓ — *ἀποσκώπτουσι* ‖ *τοῖς ἀποσκώπτουσι* ΩΓ *ἀποσκόπτουσι* Ψ — *Σωκράτην* ‖ *Σωκράτη* ΩΓ — *τουτονὶ* ‖ *τοῦτον* ΩΓ — *χλευασίᾳ* ‖ *χλεύηι* Ω *χλεύη* (*χλευασίᾳ* m. II) Γ — *ἐν Διονύσου* ‖ *ἐν Διονυσίοις* Ω𝔄Urb. — *αὐτὸ* ‖ *αὐτοῖς*? Ψ — *δρᾶν* ‖ *ἔδρων* Γ — *μέρος ἐδόκει* ‖ *ἐδόκει μέρος* Ω — *ἴσως χαίρει* ‖ *χαίρει ἴσως* Ω *ἴσως φέρει* (?) Ψ

c. 26. *παρασκευσάμενος* ‖ *συμπ.* Ω — *καὶ .... ἐγγράψας* ‖ om. Ω — *τῇ φωνῇ* ‖ om. *τῇ* ΩΓ — *διαγορεύει* ‖ *ἀγορεύει* Ω𝔄Urb.Γ — *Ἀριστοτέλην* ‖ *ἀρ. τοῦτον* ΩΓ — *ἑορτῆς ἐπιούσης* ‖ *ἑορτ. ἐφιείσης* Ω𝔄Urb.Γ — *πρὸς ἡμῶν παθὼν* ‖ *παθὼν π. ἡμ.* Ψ — *ἄν τινα* ‖ *ἄν τι* AΨ𝔄Urb.C — *συγγνώμην* ‖ *συγγνώμης*? C — *ἀλλὰ μὴ* ‖ *ἀλλ' μὴ* C — *ἔδρασε* ‖ *ἔδρα* Ω — *καὶ τὸ* ‖ *ὃ δὲ* ΩΓ — *ταῦτα* ‖

τοιαῦτα ΩΓ πάντα Ψ — οἰκεῖον ‖ οἰκέτην Ω𝔄Urb. οἰκείην Γ — ξυναγωνιστῇ ‖ συναγ. Ω — ξυγκωμῳδεῖν ‖ συγκ. Ω

c. 27. ὑποσχεῖν αὐτὸν ‖ αὐτὸν ὑποσχεῖν Ψ — ἤ τί ‖ ἤ τί A — ἔχοι ‖ ἔχῃ A — διασύρας ‖ διασύρων Ω — ἔτι ‖ om. Ψ — μετριότητος ‖ μετριότης Ω — ἀλλὰ ‖ ἀλλ' Ω𝔄Urb. — ἀνανδρίας ‖ ἀνανδρία Ω ἀνδρίας Ψ — εὐηθείας ‖ εὐήθεια Ω — τὰ γὰρ τελ. ‖ τὰ μὲν γὰρ τ. ΩΓ τὰ δὲ τ. A τὰ δὲ γὰρ C — παραγαγὼν ‖ παράγων Ω — ἐπὶ τὸ πολ. ‖ ἐς τὸ π. 𝔄Urb. — ἀπημπόλησεν ‖ ἀπεμπόλησε Ψ — φασι ‖ φασιν Γ — ἐπὶ πολλῷ ‖ ἐπὶ πολλοῦ 𝔄Urb. ἐπὶ πολλῶν Ω — ἐνίους ‖ τοὺς Ψ — παμπονηρότατος ‖ παμπόνηρος Ω — οὗτος ‖ om. ΩB (sed marg. adscr.) — ἀνθ' ὧν γε ‖ om. γε Ω — αὐτοί τε ‖ αὐτοί γε Ψ, om. τε 𝔄Urb. — αἴσχιστα ‖ ἔσχατα Ω𝔄Γ

c. 28. ὁπόσα ‖ καὶ ὁπόσα 𝔄Urb. καὶ (rec. m.) ὁπόσα Ω — ὦ Παρρ. ‖ ὁ Παρρ. ΩΓ — σοὶ γὰρ τὸ νῦν ῥεῖ ‖ σοὶ γὰρ τὸ ὕδωρ ῥεῖ νῦν ΩΓ𝔄 σοὶ γὰρ ῥεῖ τὸ νῦν Urb. ἴσθι γὰρ τὸ νῦν ῥεῖ ABΨC — μὴ μέλλε ‖ μὴ μέλε 𝔄

c. 29. οὐ πάντα ‖ ἅπαντα Ψ — ὅσα ἦν ‖ ὅσα ἂν Ψ — τοσούτου ‖ τοσούτω A — αὐτὸς οὗτος ‖ om. οὗτος Ω om. αὐτὸς AΨ𝔄Urb.BC — ἔφθασα ‖ ἔφθην ΩΓ — μάθοις ‖ μάθῃς Urb. — παραφυλάττετε ‖ ἄρα φυλάττεται (sic) Ψ ἄρα φυλάττετε A𝔄Urb.B — περὶ αὐτῶν ‖ περὶ πάντων 𝔄 — ἢ τραχὺ ‖ καὶ τραχὺ Ψ — ἀλλ' ἐκείνους ‖ ἀλλὰ ἐκ. Ψ — αἰτιάσεσθαι ‖ αἰτιᾶσθαι Ω αἰτιάσεσθε A𝔄Urb. αἰτιάσεσθε? B αἰτιᾶσθε Γ — τάχιστα ‖ ταῦτα A𝔄C — ξυνεῖδον ‖ συνεῖδον Ω — ῥητορεύουσι ‖ ῥητορεύουσιν Ω — τὰ δυσχ. ἀναγκ. ‖ ἀναγκ. τὰ δυσχ. ΩΓ — καὶ ψεῦδος καὶ θρ. ‖ om. Ω — ὠθισμοὺς ‖ ὠθισμένους A — καὶ ὠθ . . . . εἰκὸς ἦν ‖ om. B — ταῦτα μὲν ‖ om. Urb. — [καλὰ] ‖ om. ABC, habet Urb. — σπεύσας ‖ ἐσπλεύσας Ω — ὑπὸ σοὶ ‖ ὑπὸ σοῦ ΩΓ

c. 30. ὑμέτερα ‖ ἡμέτερα AC — ἐπ' αὐτὸν ‖ ἐπ' αὐτοὺς ΩΨ — χεῖρα ὀρεγ. ‖ om. AΨ𝔄Urb.C — τὰ κάλλιστα ‖ om.

τὰ A𝔄Urb.C, κάλιστα om. τὰ Ψ — ξυμφορώτατα ‖ συμφέροντα Ω — παραινοῦντας ‖ παραδιδόντας 𝔄Urb. — παραβαίνοι ‖ παραβαίνει 𝔄Urb. παραβαίνοιτο ABC — διολισθάνοι ‖ ὀλισθάνοι Ω διολισθάνει 𝔄Urb. διολισθαίνοι AC — ἐς τοὺς ‖ εἰς τοὺς Ω — τούτους ‖ τούτοις Ω — καθ' ἡμᾶς ‖ καθ' ὑμᾶς Ω — αὐτοὺς ‖ αὐτῶν Ψ

c. 31. φιλοσοφίας ἐχομένους ‖ φιλοσοφίαν ἐχ. C — ἀλλὰ δόξης . . . πράγματος ‖ om. AΨ𝔄Urb.C — πραγμ. ‖ πρ. ἐφιήμένους Ω ἐφιεμένους Γ — τὰ μὲν πρόχειρα ‖ καὶ τὰ μὲν προχ. ΩΓ — μιμεῖσθαι ‖ μιμήσασθαι ΨΓ — γένειον ‖ γέννειον 𝔄 — τἀναντία ‖ τὰ ἐναντία Ω — ὑμῖν ‖ ἡμῖν AΨ, om. 𝔄 — καθάπερ ἂν ‖ om. ἂν A𝔄 Urb.B — αὐτὸς ὢν ‖ ὁ αὐτὸς ὢν Ψ — γυναικεῖος ‖ γυναικίας ΩΓ — ἢ καὶ τὸν Ἡρακλ. ‖ om. καὶ A𝔄Urb.B — ἢ καὶ . . . βοῶν ‖ om. sed marg. adscr., addito φθεγγόμενος Ω — μήτε βοῶν ‖ μήτε βοῶν φθεγγόμενος Γ — οὐδ' ἂν ‖ om. ἂν Ψ𝔄, οὐδὲ, om. ἂν AUrb.BC — ἀνάσχοιντο ‖ ἀνάσχοιτο ΩΨΓUrb. — μετρίου ‖ μέτρον Ψ𝔄Urb.B — τάχιστ' ἂν ‖ τάχιστα ἂν Ω — ἐπιτρίψαι ‖ ἐπιτρέψαι Ψ — τὸν τοιοῦτον ‖ τοῦτον, om. τὸν Ω, τοιοῦτον, om. τὸν A𝔄ΓC — ἀτίμως ‖ ἀτίμως καὶ Ψ — κατατεθηλυμμένος ‖ κατατετηλυμμένος Urb. καταθηλυνόμενος Ω κατεθηλυμένως Ψ κατεθηλυσμένος 𝔄 κατεθηλυμμένος A

c. 32. ante τοιαῦτα sig. p. A — καὶ ὑμᾶς ‖ καὶ αὐτὸς ὑμᾶς ΩΓ καὶ ἡμᾶς Ψ𝔄Urb. — προσωπεῖα ‖ προσωπεῖον 𝔄Urb. — περιθέσθαι ‖ ἐπιθέσθαι AΨBC — λεοντῆν ‖ λεοντήν AB — περιβαλόμενος ‖ περιβαλλόμενος ΩΨ𝔄Γ Urb. — ἠξίου . . . ὀγκώμενος ‖ post καταπληκτικόν habet Urb. — τοὺς Κυμ. ‖ om. τοὺς AΨ𝔄BC — τραχὺ ‖ τραχύ τι 𝔄Urb. — ἤλεγξε ‖ ἤλ. καὶ ἀπεδίωξε Ω — οἱ γὰρ ἄνθρωποι ‖ οὐ γὰρ οἱ ἀνθρ. Ω — ἑώρων πονηρὸν ‖ πον. ἑώρων C — ὅτου αὐτὸν ἐπώνυμον ‖ ὅτου ἐπων. αὐτὸν 𝔄ΓUrb. τουτονὶ τὸν ἐπ. αὐτὸν AΨB τουτονὶ τοῦ διογένους τοῦ κυνικοῦ ἐπων. αὐτὸν Ω — ὁ διαμαρτάνων ‖ om. ὁ Urb.B — ἐμιμεῖτο ‖ ἐποιεῖτο AΩΨ𝔄ΓBUrb. —

ὑμῶν ‖ ἡμῶν ΑΨC — εἴκαζον ‖ εἰκάζων ΑΒC — παρὰ ζῶντ. ὑμᾶς ‖ παρὰ τοὺς ζ. ἡμᾶς Urb. παρὰ τοὺς ζ. ὑμᾶς ex ἡμᾶς m. I — ἐγίγνετο ‖ ἐγίνετο ΩΓ — ἐκποδὼν ‖ ἐκποδᾶν 𝔄B — ἐρήμην ἡλίσκεσθε ‖ αἱροίμην ἡλίσκεσθαι C αἱροίμην ἡλίσκεσθε A — κατεσπᾶσθε ‖ κτεσπᾶσθαι C

c. 33. ταῦτα οὐκ ‖ ταῦτ' οὐκ 𝔄Urb. — ἀλλὰ ἦλ. ‖ ἀλλ' ἦλ. Ω𝔄Urb. — ἐς δικ. ἄγετε ‖ ἐς δικ. με ἄγετε ΩΓ — ἦν ‖ ἦν A — τοῖν θεοῖν ‖ ταῖν θεαῖν Ω ταῖν θεοῖν Γ τῶν θεῶν Ψ — μεμυημένων ‖ μελινημένων C μεμνημένων A — τἀπόρρητα ‖ τὰ ἀπορ. ΩΨ𝔄Urb.ΓBC — καὶ διελέγξω ‖ om. ΑΨ𝔄Urb. — ἀδικοῦντα ‖ ἀσεβοῦντα Ω — ἀθλοθέται ‖ ἀγωνοθέται ΩΓ — τὸν Δία ‖ om. τὸν ΩΓ — ὑποκρίνοιτο ‖ ὑποκρίνηται ΩΓ — ὅτι ‖ διότι Ω — ἥδοιντ' ἂν ‖ ἥδοντ' ἂν C — αὐτῶν ‖ om. Ψ — οἶμαι ‖ μᾶλλον B — ἢ ἄγγελόν τινα ‖ τινα ἢ ἄγγελον ΩΓ — ἀποτρόπαιον ‖ τῶν ἀποτροπαίων ΩΓ — ὡς καὶ αἰσχρὸν ‖ om. καὶ Ω𝔄Urb.Γ

c. 34. ἐπὶ τούτῳ ‖ ἐπὶ τοῦτο ΑΩΓBC — οὕτως βιοῦσιν ‖ οὕτως βιοῦσι ΑΩΓ οὕτω βιοῦσι 𝔄Urb.C — πάντα . . . χρημάτων ‖ τὸ μὲν γὰρ βιβλίον χρημάτων φησὶ δεῖ Ω τὸ μὲν γὰρ βιβλίον χρημάτων φησὶ δεῖν Γ — οἴεσθαι ἀγαθὸν ‖ ἀγαθὸν οἴεσθαι ΩΓ — καὶ τῶν λαμπρῶν ‖ καὶ μὴν τ. λ. ΩΓ — καλὰ ‖ ἀλλ' Ω — λίαν ‖ λέγοντες ΩΓ — τεθήπασι ‖ τεθήπασιν Γ — κεχήνασιν ‖ κεχήνασι A BC — ὀργιλ . . . ἀλεκτρυόνων ‖ om. ΑΨBC — κολακευτικώτεροι ‖ κολακικώτεροι 𝔄Γ — ἁρπακτ . . . . ἀλεκτρ. ‖ om. Ω — ἐπὶ ταῦτα ‖ ἐπ' αὐτὰ ΩΓ — περὶ τὰς τ. π. θύρας ‖ περὶ τοὺς τ. π. πυλῶνας ΩΓ παρὰ τὰς τ. π. θύρας 𝔄 Urb. — παρωθούμενοι ‖ παραγκωνιζόμενοι Ω𝔄ΓUrb. — δεῖπνα . . . δειπνοῦντες ‖ καὶ δεῖπνα . . . δ. Ω𝔄Urb.Γ — ἐμφορούμενοι ‖ ἐμπιπλάμενοι ΩΓ — καὶ . . . φέροντες ‖ om. ΑΨ𝔄Urb.C — ξυμπίνουσι ‖ πάρεισιν Γ — γελῶσι ‖ om. ΑΨ𝔄Urb.BC — καὶ καταπτύουσι ‖ om. καὶ ΑΨ𝔄 Urb.BC — εἰ τοιαῦτα ‖ ὅτι τοιαῦτα Ω — ἐκτρέφει ‖ τρέφει 𝔄

c. 35. *ὕστ. αἰτεῖ προσελθὼν* ‖ *ὕστ. προσελθ. αἰτεῖ* Ω *αἰτεῖ ὕστερον προσελθ.* Γ — *τὰ ἄλλα* ‖ om. *τὰ* 𝔄 *τἄλλα* Urb. — *προσαιτοίη* ‖ *προσαίτης ὢν φαίνοιτο* ΩΨ *προσμεταίτης ὢν φαίνοιτο* Γ — *τῶν ὑποδ.* ‖ *καὶ τῶν ὑποδ.* Γ — *ὅταν . . αὐτούς τι δέῃ λαμβάνειν* ‖ *ὅταν . . . λαβεῖν αὐτοὺς δέῃ*, om. *τι* ΩΓ — *καί, τί γὰρ* ‖ *καὶ* alia manu suprascr. C — *ἀργύριον* ‖ *τἀργύριον* ΩΓ — *ψηφίδων* ‖ *ψήφων* ΩΨΓC — *φίλος* ‖ *φίλον*? C — *ἀπὸ πολλῶν* ‖ *ἀπ' ὀλίγων* ΨBC *ἀπὸ ὀλίγων* A *ἀπ' οὐκ ὀλίγων* 𝔄Urb. — *καὶ ἀπορία* ‖ *καὶ μόνη καὶ ἀπ.* Ψ — *πρὸς τὸ ἐναντ.* ‖ om. *τὸ* ABC — *λόγων* ‖ *δογμάτων* ΩΓ — *φιλίας* ‖ *φιλοσοφίας* Ψ — *οἶδ' ὅποι* ‖ *οἶδ' ὅπῃ* 𝔄Urb. *οἶδα ὅποι* ΩΓ — *ποτὲ* ‖ om. ΩΓ *τότ'* 𝔄 *τοτὲ* Urb. — *πάντα ταῦτα ἀποπτάμενα* ‖ *ταῦτα ἀποπτ. πάντα* ΩΓ *πάντα ταῦτ' ἀποπτ.* 𝔄 — *μάτην* ‖ *μάθην* Urb.

c. 36. *ἕκαστος* ‖ *ἕκαστ* . . . (lac.) A — *ἐς ὅσον ἂν μὴ ἀργ.* ‖ om. *μὴ* Ω — *ᾖ προκείμενον* ‖ *ᾖ μὴ προκ.* Ω — *ἐπιδείξῃ* ‖ *ἐπιδείξηται* Ω — *ἄσπονδα δὲ* ‖ *ἄσπ. γὰρ* Ω *ἄσπ. δὴ*? C — *καὶ ἀκήρυκτα . . . ἐξαλήλιπται* ‖ om. A ΨBC — *καὶ ἀκήρυκτα* ‖ *κἀκηρ.* ΩΓ — *οἷόν τι* ‖ *οἷον δέ τι* Ψ — *ὀστοῦν ἐς μέσους αὐτοὺς* ‖ *ὀστέον ἐς μ. αὐτ.* Ω *ἐς μέσον* (?) *αὐτῶν ὀστοῦν* Ψ — *ὑλακτοῦσι* ‖ *ὑλακτοῦσιν* B — *λέγεται δὲ καὶ* ‖ om. *καὶ* Γ — *προσωπεῖα* ‖ *προσοπεῖα* Urb. — *εὐδοκιμεῖν* ‖ *εὐδοκίμουν* Ψ — *τις θεατὴς* ‖ *θεατής τις* ΩΓ — *κάρυα ὑπὸ κόλπον ἔχων* ‖ *ὀπώρας ἔχων* ΩΓ *κάρια ὑπὸ κ. ἔχων* Urb. — *ἰδόντες . . πίθηκοι* ‖ om. C — *ξυνέτριβον* ‖ *συνέτριβον* Ω — *ὀπώρας* ‖ *ὀπώρας τῶν καρύων* ΩΓ — *τῆς πυρρίχης* ‖ *τ. συρρίχης* A — *κατεγελᾶτο* ‖ *κατεγέλαστο* Ψ — *τοῦ θεάτρου* ‖ *τῶν θεατῶν* Ω *τῶν θεάτρων* Γ

c. 37. ante *τοιαῦτα* s. p. A — *ποιοῦσι* ‖ *ποιοῦσιν* B — *διελέγχων* ‖ *ἐλέγχων* ΩΓ — *περὶ ὑμ. δὲ* ‖ om. *δὲ* Urb. — *εἰσὶ γάρ, εἰσί τινες ὡς ἀληθῶς* ‖ *εἰσὶ γάρ πως ἀλ.* AΨC *εἰσὶ γάρ τινες ἀλ.* 𝔄 *εἰσὶ γάρ τινες πως ἀλ.* B — *ζηλοῦντες* ‖ *ζητοῦντες* ΩΓ — *ὑμετέροις* ‖ *ἡμετέροις* ABC — *οὕτω* ‖ *οὕτως* ΩΓ — *ἐγὼ* ‖ om. 𝔄Urb. *ἐγώγε ἢ* ΩΓ —

εἰπεῖν τι ‖ om. τι 𝔄Urb. — ἢ τί γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι ‖ om. ΑΨ𝔄Urb. BC ἢ τί γὰρ εἰπ. ἔχοιμι, om. ἂν Γ — τοιοῦτο ‖ τοιοῦτον Γ — ἡμεῖς ‖ ὑμεῖς C — προσήκ. ὑμῖν ‖ πρ. ἡμῖν Ψ — ξυγγενὲς ‖ ἐξυγγενὲς (sic) A συγγενὲς Ω — ἐπιδείκνυσθαι ‖ ἐπιδεικνύναι ΩΓ — νὴ Δία ‖ νὴ δί' ΩΓ — τοὺς δὲ ἀλαζόνας ‖ τοὺς δ' ἀλ. Urb. — σὺ γὰρ ‖ om. γὰρ Urb. — φασί, καὶ πιθ. ‖ καὶ πιθ. φ. Ψ φασίν, καὶ π. Γ — πώγωνας ‖ πώγωνα Ψ — φάσκουσι ‖ διδάσκουσι AC — ὑμῖν εἰκ. ‖ μὴ εἰκ. ΑΨC — καὶ σκύθρωποί εἰσι ‖ om. ΑΒΨ𝔄Urb.C — ἐπὶ τῆς ὑποκρ. ‖ ὑπὸ τῆς ὑποκρ. ΑΨΒ κρίσεως suprascr. ὑπὸ C — ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ‖ τὰ ὑπὲρ ἐμ. Ω ὑπὲρ τὰ ἐμ. Γ — ἐστι ‖ ἐστιν Ω𝔄Γ — ἀληθῆ ‖ ἀληθὲς ABC

c. 38. ἡμεῖς ‖ ὑμεῖς AC — ἀνὴρ ‖ ἀνὴρ 𝔄 — εὐχόμην ‖ ηὐχόμην Ω𝔄Urb. — αὐτὸ ‖ αὐτὰ ΑΩ𝔄 — καφήρμοζον ‖ καὶ ἐφηρμ. Ω𝔄Urb. ἐφήρμοζον Γ — τὰ πάντα ‖ om. τὰ ΑΨ𝔄Urb.BC — ΣΩΚ. ‖ ΑΛΗΘ Urb. — ὦ Ἀλήθεια ‖ ὦ ἀρετή Urb. — ΦΙΛ. ‖ om. Urb. — ΑΝΑΒ. ‖ ΦΙΛ. semper — ἐοικότας ‖ προσεοικότας Ω — ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς ‖ ἀλλὰ ὁ τὰς ψ. A — αὐτὰς ἐς τὸ ἀκριβέστατον ‖ ἔτι ἀκριβέστατα Ω — ὦ Ἀληθ. ‖ ὦ ἀρετὴ A — τί δαί ‖ τί δὲ Ψ𝔄ΓUrb. τί, om. δαί Ω — ἀναγεγράφθαι ‖ ἀναγράφεσθαι Ω — τὸ γοῦν ‖ τὰ γοῦν Ω — τραγῳδόν ‖ τραγῳδίαν ABC — ᾀσόμενον ‖ ᾄσωμεν οὖν Ψ ἄσωμεν γοῦν A αἴσωμεν οὖν B ᾀσόμενον γοῦν C — δ' οὖν ‖ γοῦν ΑΒΓC — τοὺς θεοῖς ἐχθροὺς ‖ τοῖς θεοῖς ἐχθ. A — ἐκτραγῳδείτω ‖ τραγῳδείτω ΑΨBC — φιλοσοφία ‖ φίλος Ω — φίλον ποιοῦμαι ‖ φιλοποιοῦμαι Ψ

c. 39. εὖ γε ‖ εὖ ἔχει ΩΓ — ὦ Παρρ. ‖ πρόσιθι Παρρ. ΩΓ — ἀφίεμεν ‖ καὶ ἀφίεμεν Ω — ταῖς πάσαις ‖ ἁπάσαις Ω — τήν γε πρώτην ‖ om. γε ΩΓ — σεμνὴ Νίκη ‖ σεμνὴ δίκη Ψ σεμνὰ νίκα ΩΓ — λήγοις ‖ λέγοις A — καταρχώμεθα ‖ καταρχόμεθα ABC — προσκαλῶμεν ‖ προσκαλοῦμεν ΑΨ𝔄Urb.BC — ἐς ὑμᾶς ‖ ἐς ἡμᾶς ΩΨ𝔄Urb.ΓC — ἔλεξας ‖ κατέλεξας Ω — κατακύψας ‖ καταλύψας A — προσκήρυττε ‖ προκήρυττε ABC

c. 40. *ΣΥΛΛ.* *Ἄκουε . . . . φιλοσόφους* ‖ om. ΩUrb.𝔄 — *ἐς ἀκρόπολιν* ‖ *εἰς ἀκ.* Ω — *συνέρχονται* ‖ *ἀνίασι* ΩΓ — *ἄλλως γὰρ* ‖ *καὶ ἄλλως* Ω — *ἔχοντες* ‖ *ἄγοντες* Ψ

c. 41. *λέγουσι* ‖ *λέγουσιν* Γ — *ἐς ἀκρ.* ‖ *εἰς ἀκρ.* Ω — *σησαμαῖος* ‖ *σισαμαῖος* Ψ *σάμιος* ΩΓUrb.𝔄 — *πωγ. βαθὺν ἐπιδείξηται* ‖ *β. π. ἐπεδείξηται* A *βαθύτερον π. ἐπιδείξειεν* Γ — *πώγωνα* ‖ *πώγονα* Urb. — *ἢ δικαιοσ.* ‖ *καὶ δικαιοσ.* ABUrb. — *ἀναγκαῖα* ‖ *ἀναγκαῖον* Ω𝔄Γ — *ταῦτά γε* ‖ om. *γε* ΩΓ — *ἐξ ἅπαντος* ‖ *ἐξάπαντος* A — *δ' ἐν μέσσοισι* ‖ *δ' ἐν μέσοισι* Ω𝔄Urb. *δὲ μέσοισι* AC *δὲ μέσσοισι* ΨB

c. 42. P. s. ante *Βαβαῖ* A — *Βαβαῖ* ‖ *Βαβαί* Urb.𝔄B — *ὡς πλήρης* ‖ *ὅσοι πλ.* Ω — *ἐπεὶ* ‖ *ἐπὶ* Ω — *ἤκουσαν* ‖ *ὡς ἤκουσαν* ΩΓ — *παρὰ* ‖ *περὶ* Ψ *κατὰ* Γ — *ἕτεροι* ‖ om. A𝔄 Urb.BC — *παρὰ* ‖ *κατὰ* ΩΓ — *πάγον* ‖ om. AΩΨ𝔄ΓB — *ἔτι πλείους* ‖ om. C — *ἔνιοι δὲ* ‖ om. *δὲ* A — *τοῦ Τάλω* ‖ om. *τοῦ* AΩ𝔄Urb.B *Ταντάλω* Γ — *βομβηδὸν* ‖ *σὺν βομβῇ* Ψ *βομβῇ* C *βομβῆ* A *βομβῆι* B — *βοτρυδὸν* ‖ *βοτρυηδὸν* ABC — *ἵνα καὶ* ‖ om. *καὶ* Ψ — *εὖ* ‖ om. ΩΓ — *ὅσσα* ‖ *ὅσα* 𝔄Urb. — *ὥρῃ* ‖ *ἦρος* Ω — *ἐν βραχεῖ . . . πανταχοῦ* ‖ om. AΨ𝔄Urb.C — *πήρα πώγων* ‖ om. *πωγ.* Ω om. *πήρα πώγ.* AΨC *πήρας πώγωνος* 𝔄Urb. *πώγων κολακεία πήρα* Γ — *κολακεία* ‖ *κολ. πώγων* Ω *κολακείας* AΨ𝔄Urb.B — *ἀναισχυντία . . . λιχνεία* ‖ *ἀναισχυντίας βακτηρίας λιχνείας* AΨ𝔄Urb.BC — *συλλογισμὸς φιλαργυρία* ‖ *συλλογισμῶν φιλαργυρίας* Ψ *συλλογισμοῦ φιλαργυρίας* A𝔄Urb.BC — *οἱ ὀλίγοι* ‖ om. *οἱ* ΩΓ — *ἐκεῖνο* ‖ om. Ψ — *ἀνῄεσαν* ‖ *ἀνήισαν* B — *ὅτις* ‖ *ὅστις* C — *μέμψαιτό σου μαλ.* ‖ *μεμψ. μαλ. σου* ΩΓ *μαλ. μεμψ. σου* 𝔄Urb. *μάλιστα μέμνητο* Ψ *μάλιστα μεμύητο τοσοῦτο* ACB — *τὸ μηδὲ ἐπιβαλεῖν γνώρισμα* ‖ *τὸ μηδὲν ἐπιβάλλειν γν.* Ω *τὸ μηδὲν ἐπιβαλεῖν γν.* 𝔄ΓUrb. *τοσοῦτον μηδὲ ἐπιβαλεῖν γν.* Ψ *τοσοῦτο μηδὲν ἐπικαλεῖν* ABC — *δεχώμεθα* ‖ *ἐχώμεθα* BC — *αὐτούς* ‖ om. AC *αὐτοὺς ἡμᾶς* B

c. 43. *ΠΛΑΤ.* *ἡμᾶς* ‖ *Πλ. αὐτοὺς ἡμ.* AC — *πρώτους* ‖ *πρῶ-*

τον Γ — *οὐ μὲν οὖν* ‖ *οὔμενουν* 𝔄 — *ἀλλὰ ἐν* ‖ *ἀλλ' ἐν* ΩUrb. — *ἂν* ‖ om. ΩΓ — *Ἐπικουρείοις* ‖ *Ἐπικουρίοις* Γ — *λαμβάνειν* ‖ *λαβεῖν* Ω — *ἡμῶν δέ γε* ‖ *ἡμ. δὲ* Γ

c. 44. *ὑμεῖς* ‖ *ἡμεῖς* Ψ — *μήτε ὠθεῖτε* ‖ *μὴ παίετε* ΩΓ *μήτε αἰτεῖτε* ABC *μήτε αἰθεῖτε* Ψ — *μήτε τοῖς ξύλοις* ‖ om. *μήτε* ΩΓ — *παίετε* ‖ om. ΩΓ *παίητε* 𝔄Urb. — *ἐπ' ἄλλα* ‖ *ἐπ' ἄλλο* Ψ — *ἴστε* ‖ *ἐστε* ΩΓ *ἦτε* Ψ — *ἡ φιλοσοφία* ‖ *ἡ ἀρετὴ* Ω — *Ἀρετὴ αὕτη* ‖ *ἡ φιλοσοφία*, om. *αὕτη* Ω *ἡ Ἀρετή*, om. *αὕτη* Γ *ἡ Ἀρετὴ αὕτη* Urb. *Ἀρετὴ αὐτὴ* B — *Ἀλήθεια* ‖ *ἡ Ἀλ.* Ω — *δικάσομεν* ‖ *δικάσωμεν* Ψ — *τίνες* ‖ *οἵτινες* ΩΓ — *βιοῦντες* ‖ om. ABΨ — *ἄριστοι* ‖ *ἄριστα* AB — *γόητας* ‖ *ὄντας* AΨ𝔄 Urb.BC — *καὶ οὐδὲν* ‖ *κατ' οὐδὲν* AΨ𝔄Urb.BC — *ἀντιποιοῖντο* ‖ *ἀντιποιῶνται* ΩΓ — *τῶν γε κρημνῶν* ‖ om. *γε* Ω𝔄Urb. — *ἀλλόμενοι* ‖ *ἁλώμενοι* Ψ — *ὀλίγων* ‖ *ὀλίγοι* Ψ — *μεμενήκασιν* ‖ *μεμνήκασιν* Urb.

c. 45. addit. *ἈΡΕΤ.* Urb. — *οἱ ὑπηρέται* ‖ om. *οἱ* Ψ𝔄Urb. — *Κυνίσκος* ‖ *κυνικὸς* ΩΨΓ — *τί καὶ ἔχει* ‖ om. *καὶ* Ω *τί καὶ ἔχῃ* 𝔄Urb. — *ἤ που* ‖ *ἦ που* AB — *καὶ μαχαιρίδιον θυτικὸν* ‖ om. AΨ𝔄Urb.BC — *μαχαιρίδιον* ‖ *μαχαίριον* Ω — *σοι ἦν* ‖ *ἦν σοι* ΩΓ — *ἅπασι* ‖ *πᾶσι* ΩΓ — *οὖν ὑμῖν* ‖ *ἡμῖν*, om. *οὖν* 𝔄 *ὑμῖν*, om. *οὖν* Urb. B — *αὐτῶν* ‖ *αὐτῶν εἰσι* ΩΓ — *σὺ δὲ* ‖ om. *δὲ* AΩΨ ΓBC — *ὑπὲρ σοῦ* ‖ *ὑπὸ σοῦ* Ψ — *γὰρ τοῦτο γένοιτο ἂν* ‖ *γοῦν τὸ τοιοῦτο γένοιτο ἂν* Ω *γοῦν τ. τ. γένοιτ' ἂν* Γ *γὰρ τοῦτο γένοιτ' ἂν* 𝔄Urb. — *μηδὲ ὑπὸ* ‖ *μηδ' ὑπὸ* Urb. — *ἐπικρατήσῃ* ‖ *ἐπικρατῇ σου* Ω *ἐπικρατήσου* Γ *ἐπικρατήσοι* ΨB — *λανθάνωσιν* ‖ *λανθάνουσιν* Ψ — *μεμιμημένοι* ‖ *μεμνημένοι* Ψ

c. 46. *ποιησώμεθα* ‖ *ποιησόμεθα* Γ — *τοιοῦτον* ‖ *τοιοῦτο* ΩΓ — *ὦπται* ‖ *ὦ παῖ* Ψ — *μάλιστα* ‖ om. AΨ𝔄Urb.BC — *θαυμάζων* ‖ *θαυμάζω* Ψ — *μετ' αὐτοῦ* ‖ *μεθ' ἑαυτοῦ* Ω — *φιλοσοφεῖν* ‖ *τὸ φιλ.* Ψ — *ὃν μὲν ἂν εὕρῃ* ‖ *ὃν ἂν μὲν εὕρῃ*, suprascr. *οι* Ψ, *ὃν μὲν ἂν εὕροι* Γ — *φιλοσοφίας* ‖ *φιλόσοφον* Ω𝔄Urb.Γ — *στεφανώσατω* ‖ *στεφανωτάτω* A — *θαλλοῦ στεφάνῳ* ‖ om. Ω *θαλοὺς στε-*

φάνου Ψ — *ὑποκριτῇ φιλοσοφίας* ‖ om. AΨBC, *ὑποκριτῇ*, om. *φιλ.* 𝔄Urb. — *ἐπιβαλέτω* ‖ *ἐπιβαλλέτω* Ψ 𝔄Urb.ΓB — *Εὖ γε, ὦ Ἀλήθεια* ‖ *εὖ ἐν ἀληθείᾳ φῂς* Ω *εὖγεν ἀλήθεια φῂς* Γ — *ὁ δὲ ἔλεγχος* ‖ *ὁ δ' ἔλεγχος* 𝔄Urb. — *ὦ Παρ.* ‖ om. *ὦ* ΩΓ — *τοιόσδε* ‖ *τοιοῦτος* Ψ — *ἀετῶν* ‖ *αἰετῶν* Ω — *κἀκείνους* ‖ *κἀκεῖνο* Ψ — *ὃν* ‖ *ὧν* 𝔄 — *ἴδῃς* ‖ *ἴδοις* Ψ — *ἔστω* ‖ *ἔσται* 𝔄Urb. — *ὁ τῷ θαλλῷ* ‖ om. *ὁ* ΩΓ — *στεφόμενος* ‖ *στεφανούμενος* Ω — *ὃν δ' ἂν* ‖ *ὃν δ' αὖ* 𝔄 — *τοῦτον* ‖ om. 𝔄Urb. *τούτους* (?) C — *ἀποκείραντα* ‖ *ἀποκείραντας* A𝔄Urb.BC — *τὸν πώγωνα* ‖ *πώγωνα ὡς ἔδοξεν*, om. *τὸν* Ω

c. 47. *Ὡς ἔδοξεν* ‖ om. h. l. Ω — *εἰ βούλεσθε μέντοι* ‖ *εἰ μ. β.* 𝔄Urb. — *ἀνάξω τινὰς ὑμῖν νὴ Δί'* ‖ *ὑμῖν ἀνάξω τινὰς*, om. *νὴ Δί'* Ω *ἀνάξω τινὰς ὑμῖν νὴ Δία* 𝔄Urb. *ὑμῖν ἀνάξω τινὰς ἤδη* Γ — *ἡ ἱέρεια* ‖ om. *ἡ* Ψ — *ἐθελήσῃ* ‖ *θελήσῃ* Ω — *ὁρμιὰν* ‖ *ὁρμυιὰν* 𝔄 — *ἄγκιστρον* ‖ *ἄγκυστρον* Ψ — *ὅπερ* ‖ *ἅπερ* 𝔄 — *ἀνέθηκεν* ‖ *ἐνέθηκεν* AB — *Πειραιῶς* ‖ *πειρεῶς* ΓB — *γε ἅμα* ‖ om. Urb., om. *ἅμα* Ψ𝔄 — *πάντα ἔχοις* ‖ *πάντα ἔχῃς* ΩΨΓ *πάντ' ἔχοις* 𝔄Urb. — *ἀνύσασα* ‖ *ἀνοίσασα* Ω — *τοῦ χρυσίου ΙΕΡ. Λάμβανε* ‖ *τοῦ χρυσίου λάμβανε* ABC — *ΙΕΡ. Δελεάσας* ‖ om. *ΙΕΡ.* Urb. — *ἀνὴρ* ‖ *ἀνὴρ* A𝔄 — *καθεζόμενος* ‖ *καθίσας* Ω *καθίσαι* Γ — *ἐς τὴν π.* ‖ *εἰς τ. π.* Ω — *τί ταῦτα* ‖ *τί ταῦτ'* 𝔄Urb. — *ἢ που* ‖ *ἤ που* 𝔄 — *ἁλιεύσειν* ‖ om. Ψ — *Ποσ.* ‖ *ὦ Ποσ.* Ψ — *ἀγρεῦ* ‖ om. Ψ — *ἀνάπεμπε* ‖ *ἀναπέμπετε* Ψ

c. 48. *γαλεός* ‖ *γαλεώς* Γ *γάλεος* AB — *προσέρχεται δὴ* ‖ *προσέρχεται δὲ* Ψ *πρόσεισι γοῦν* ΩΓ — *ἀγκίστρῳ* ‖ *ἀγκύστρῳ* Ψ — *ὀσφρᾶται* ‖ *ὡς φέροιτο* ΩΓ *ὠσφρᾶται* 𝔄Urb. — *πλησ. ἤδη* ‖ *πλησ. δ' ἤδη* Ω — *ἔψαυσεν* ‖ *ἔψευσεν* A — *ΠΑΡΡ.* ‖ om. A — *ὦ Ἔλεγχε, νῦν ξυνεπιλαβοῦ* ‖ *ὦ Ἐλ. ἀνάσπα ἔλεγχε συνεπιλ.*, om. *νῦν* Ω *ὦ Ἐλ. ἐπιλαβοῦ νῦν* Ψ *ὦ Ἐλ. ξυνεπιλαβοῦ* A om. *νῦν* 𝔄 BUrb.C *ἀνάσπα Ἐλ. ξυνεπιλαβοῦ*, om. *νῦν* Γ — *κύων οὗτός γε* ‖ om. Urb.𝔄 — *κύων* ‖ *ἀνθρώπων* Ω, om.

ΑΨ𝔄BC, ἄβων i. e. ἀνθρώπων Γ — οὗτός γε ‖ om. Urb. — τὸ δέλεαρ καὶ τὸ ἄγκιστρον ‖ τὸ ἄγκιστρον καὶ τὸ δέλεαρ Ω𝔄Urb.Γ τὸ ἀγκ., om. δέλεαρ καὶ τὸ ΨCB — τουτί . . . ἀγκ. ‖ om. ΑΨ κενόν σοι τὸ ἀγκ., om. τουτί 𝔄Urb. τὸ ἀγκ., om. τουτί κενόν σοι B — ἦ δ' ἰσχὰς ‖ ἦ δ' om. ΩΓ — Μὰ Δί' ἐξεμεσάτω ‖ μὰ δί' ἔπιεν ἐξεμ. νὴ δί' ΩΓ μὰ Δία ἐξ. Urb. μὰ Δία ἐξεμεσάτω οὖν 𝔄 — ὡς δὴ ‖ om. δὴ Ω — ὅστις ‖ εἴ τις ΩΓ — σοί τι ‖ τί σοι ΩΓ — ἀνὴρ ‖ ἀνήρ Α𝔄BC — ἐγὼ μὲν ‖ om. μὲν 𝔄Urb. — πόσου ἀξ. ‖ πόσον ἀξ. Α — πρῴην ‖ om. Ψ πρώη Urb. — πολὺ ‖ πολλοῦ 𝔄Urb. — ἄβρωτός τε ‖ ἄμφω τότε Γ — γὰρ . . . εἰδεχθὴς ‖ om. ΑΨBC — ἐστι . . . εἰδ. ‖ om. B𝔄Urb. — καὶ σκληρὸς ‖ om. ΩΓ — ἐπὶ κεφαλὴν ‖ κατὰ κεφ. ΑΨBC κατὰ κεφαλῆς 𝔄Urb. — ἀπὸ τῆς π. ‖ κατὰ τῆς π. ΩΓ — ὅρα ὦ Παρ. ‖ ὦ Παρ. ὅρα Ψ — ἀποκλασθῇ ‖ ἀποκλαστῇ C — τῶν ἀφύων ‖ τῆς ἀφύης ΩΓ — Νὴ Δί' ‖ νὴ δία ΩΨ — ἀνάσπα δὲ ὅμως ‖ ἀνάσπα δ' ὅμως 𝔄Ψ

c. 49. τίς ἄλλος ‖ τις ἄλλος Ω — οὗτος ὁ πλατὺς ‖ ὑπόπλατος ΩΓ — προσέρχεται ‖ πρόσεισιν ΩΓ — ψῆττά τις ‖ ψιττακὶς ΑΨB ψῖττάτις C — ἐς τὸ ἀγκ. ‖ εἰς τὸ ἀγκ. Ω — ἀνεσπάσθω ‖ ἀνασπάσθω Ψ — ΔΙΟΓ. ‖ om. Urb.C — τίς ἐστιν ‖ om. ἐστιν ΨΑC — Ἐλεγχ. ‖ om. Urb.C — ΠΛΑΤ. ‖ om. Urb. — ΠΑΡΡ. ‖ om. Urb. — καὶ οὗτος c. 50 Ἐπ' ἄλλον καθ. ‖ καὶ οὗτος πάλλων καθ. ΑΨBC

c. 50. δόξειεν ‖ δόξειε Ψ𝔄Urb. — ποικίλον ‖ ποικίλην ΑBC — χρόαν ‖ κρόαν Urb. — τοῦ νώτου ‖ om. τοῦ Ω τοῦ νότου Ψ — ὁ τὸν Ἀριστοτέλην ‖ τὸν Ἀριστοτέλην, om. ὁ Urb.𝔄BCΨ, ὁ τὸν Ἀριστοτέλη Γ — ἀπενήξατο ‖ ἄπεισι Ω ἄπεισιν Γ — περισκοπεῖ ‖ περισκόπει ΑΩ𝔄Urb.BC — μὴ ἔρῃ ‖ μὴ ἂν ἔρῃ ΩΓ — ὦ Π. περὶ αὐτοῦ ‖ περὶ αὐτοῦ ὦ Π. Ψ

c. 51. ἣν ἰδού ‖ ἣν ἰδεῖν Ψ ἰδού, om. ἣν 𝔄Urb. — πολλούς που τοὺς ἰχθῦς ‖ πολλοὺς τούτους ἰχθῦς Γ — καὶ τὴν ἐπιφ. ἐκτετραχυσμένους ‖ om. ΑΨBC, om. τὴν . . . ἐκτετρ. 𝔄Urb. — ἐχίνων ‖ αἰχίνων Ψ — ἧπου ‖ ἧπου 𝔄

— αὐτοὺς ‖ αὐτοῖς (corr. αὐτοὺς) Ψ — δεήσει ‖ δεήσῃ ‖ B — δὲ ἐπὶ ‖ δ' ἐπὶ 𝔄Urb. — ὅς ἂν αὐτῶν ‖ ὅς αὐτῶν ἂν 𝔄Urb. — θρασύτατος ‖ θρασύτερος 𝔄Urb. — — ᾖ ‖ εἶ Ψ — ὁρμίας ‖ ὁρμυίας 𝔄 — ὡς μὴ ‖ om. ὡς AΨ𝔄BC — σὺ δὲ ‖ om. Ω om. sed marg. adscr. Γ καὶ Ψ καὶ σὺ δὲ AB — ταχεῖαν ‖ om. ΩΓ — ἐπιτέλει ‖ ἐπὶ τέλει B om. AΨBC — βαβαῖ ‖ βαβαὶ Urb. — καὶ συνάμα πολλοὶ ‖ καὶ οἱ μὲν συνάμα π. ΩΓ, om. καὶ Ψ — περιεπάρῃ ‖ περιεσπάρῃ A — σεαυτὸν ‖ αὐτὸν Ω — εἶναι λέγεις ‖ λέγεις εἶναι ΩΓ — γέ εἰμι ‖ om. γε ΩΓ τ' εἰμι Ψ — αὐτοί ‖ οὗτοί γε Ω αὐτοί γε Γ οὗτοι 𝔄Urb. — ἔχει ‖ om. ABC — διδάσκαλον ‖ διδ. αὐτοῦ ΩΓ — τουτονί ‖ τοῦτον Ψ𝔄Urb. — χρυσίον ‖ τὸ χρυσίον 𝔄 — οἶμαι προσῆν ‖ προσῖν οἶμαι BΓΩ om. οἶμαι Ψ — παρῄνεις ‖ παραινεῖς ΩΓ — νὴ Δί' ‖ νὴ Δία 𝔄Urb. — ὑβριστικὰ ‖ ὑβριστικὸν Urb. — προσήκειν τι ‖ προσήκειν γε ΩΓ — οὕτως ‖ οὗτος δὲ ΩΓ οὕτω 𝔄Urb. — ἐπὶ κεφαλὴν ‖ om. 𝔄Urb. — μὴ διαπαρῇ ‖ νη δῖα (sic) C

c. 52. Ἅλις ‖ ἅλις σοι Ψ — τίς σοι ‖ om. σοι Ω — οἷοι ‖ οἷο A — πολλοί ‖ οι (?) πολ. Ω — ἀποτῖσαι ‖ ἀποτίσαι A𝔄B — δεήσῃ ‖ δεήσει AΩΨ𝔄ΓBC — καὶ ὑμᾶς ‖ καὶ ἡμᾶς Ψ ὑμᾶς, om. καὶ 𝔄Urb. — σὺ δὲ ‖ σφὼ καὶ σὺ om. δὲ Ω σφὼ δὲ σὺ Γ — κύκλῳ ‖ ἐν κύκλῳ ΩΓ — ἐγκάετε ‖ ἐγκαίετε Ω ἐγκατακαίετε Ψ — ἀνδρῶν ‖ φιλοσόφων Ω φιλοσόφων ἀνδρῶν Γ — παραγγελλόμενα ‖ παρηγγελμένα 𝔄Urb. — ποῖ ‖ πῇ 𝔄Urb. — πρῶτον ‖ πρότερον Ω — δεήσει ‖ δεσῃ (sic) 𝔄 δεήσῃ B — ἐς τὴν Λκ. ‖ εἰς τὴν Λκ. Ω — Λυκείου ‖ Λυκίου AC — ποιησόμεθα ‖ ποιησώμεθα ΩΨ𝔄Urb.Γ — οἶδά γε ‖ om. γε AΨ𝔄Urb. BC — ὅποι ποτ' ‖ ἔνθα ΩΓ — καυτηρίων ‖ καυστηρίων Ψ καυτηριῶν 𝔄 κυντηρίων A.

ΑΨ𝔄BC, ἄβων i. e. ἀνθρώπων Γ — οὗτός γε ‖ om. Urb. — τὸ δέλεαρ καὶ τὸ ἄγκιστρον ‖ τὸ ἄγκιστρον καὶ τὸ δέλεαρ Ω𝔄Urb.Γ τὸ ἄγκ., om. δέλεαρ καὶ τὸ ΨCB — τουτί . . . ἀγκ. ‖ om. ΑΨ κενόν σοι τὸ ἀγκ., om. τουτί 𝔄Urb. τὸ ἀγκ., om. τουτί κενόν σοι B — ἡ δ' ἰσχὰς ‖ ἡ δ' om. ΩΓ — Μὰ Δί' ἐξεμεσάτω ‖ μὰ δί' ἔπιεν ἐξεμ. νὴ δί' ΩΓ μὰ Δία ἐξ. Urb. μὰ Δία ἐξεμεσάτω οὖν 𝔄 — ὡς δὴ ‖ om. δὴ Ω — ὅστις ‖ εἴ τις ΩΓ — σοί τι ‖ τί σοι ΩΓ — ἀνὴρ ‖ ἀνὴρ Α𝔄BC — ἐγὼ μὲν ‖ om. μὲν 𝔄Urb. — πόσον ἀξ. ‖ πόσον ἀξ. Α — πρῴην ‖ om. Ψ πρώη Urb. — πολὺ ‖ πολλοῦ 𝔄Urb. — ἄβρωτός τε ‖ ἄμφω τότε Γ — γὰρ . . . εἰδεχθὴς ‖ om. ΑΨBC — ἐστι . . . εἰδ. ‖ om. B𝔄Urb. — καὶ σκληρὸς ‖ om. ΩΓ — ἐπὶ κεφαλὴν ‖ κατὰ κεφ. ΑΨBC κατὰ κεφαλῆς 𝔄Urb. — ἀπὸ τῆς π. ‖ κατὰ τῆς π. ΩΓ — ὅρα ὦ Παρ. ‖ ὦ Παρ. ὅρα Ψ — ἀποκλασθῇ ‖ ἀποκλαστῇ C — τῶν ἀφύων ‖ τῆς ἀφύης ΩΓ — Νὴ Δί' ‖ νὴ δία ΩΨ — ἀνάσπα ‖ ὅμως ‖ ἀνάσπα δ' ὅμως 𝔄Ψ

c. 49. τίς ἄλλος ‖ τις ἄλλος Ω — οὗτος ὁ πλατὺς ‖ ὑπόπλατος ΩΓ — προσέρχεται ‖ πρόσεισιν ΩΓ — ψῆττά τις ‖ ψιττακὶς ΑΨB ψιττάτις C — ἐς τὸ ἀγκ. ‖ εἰς τὸ ἀγκ. Ω — ἀνεσπάσθω ‖ ἀνασπάσθω Ψ — ΔΙΟΓ. ‖ om. Urb. — τίς ἐστιν ‖ om. ἐστιν ΨAC — ἘΛΕγχ. ‖ om. Urb.C ΠΛΑΤ. ‖ om. Urb. — ΠΑΡΡ. ‖ om. Urb. — καὶ οὗτος c. 50 Ἐπ' ἄλλον καθ. ‖ καὶ οὗτος πάλλων καθ. ΑΨ

c. 50. δόξειεν ‖ δόξειε Ψ𝔄Urb. — ποικίλον ‖ ποικίλην ΑΨ — χρόαν ‖ χρόαν Urb. — τοῦ νώτου ‖ om. τοῦ Ω τοῦ νότου Ψ — ὁ τὸν Ἀριστοτέλην ‖ τὸν Ἀριστοτέλην, om. ὁ Urb.𝔄BCΨ, ὁ τὸν Ἀριστοτέλη Γ — ἀπενήξατο ‖ ἀπεν. Ω ἄπεισιν Γ — περισκοπεῖ ‖ περισκόπει ΑΩ𝔄Urb. — μὴ ἔρῃ ‖ μὴ ἂν ἔρῃ ΩΓ — ὦ Π. περὶ αὐτοῦ ‖ περὶ αὐτοῦ ὦ Π. Ψ

c. 51. ἣν ἰδοὺ ‖ ἣν ἰδεῖν Ψ ἰδού, om. ἣν 𝔄Urb. — πολλούς που τοὺς ἰχθῦς ‖ πολλοὺς τούτους ἰχθῦς Γ — καὶ ἐπιφ. ἐκτετραχυσμένους ‖ om. ΑΨBC, om. τὴν . . τετρ. 𝔄Urb. — ἐχίνων ‖ αἰχίνων Ψ — ἤπου ‖ ἤπου

c. 52.

LUCIANI CATAPLUS.

Lectiones codicum Marciani 434 = Ω
Vaticani 90 = Γ
Mutinensis 193 = Mut.
Upsaliensis = Ups.
Parisini 3011 = C
Parisini 2954 = M
Gorlicensis = A

c. 1. ἀναγωγὴν ‖ ἀναγωγὴν suprascr. ἀνάπλουν Mut. — ὅ τε γὰρ ἄντλος ‖ suprascr. τὸ ἐν τῆι ἀ^μ ΤΛΙ ὕδωρ (sic) Mut. καὶ ἡ ὀθόνη ‖ om. καὶ Ups. — τετρόπωται ‖ τετρώπωται AC — ἀποσπάσαντας ‖ ἀποσπάσαντι Ups. — πάλαι παρεῖναι δέον ‖ παρεῖναι πάλαι δέον Γ — ἐπιβατῶν ὡς ὁρᾷς ‖ ὡς ὁρᾷς ἐπιβατῶν Ups. — ἔστι τὸ π. ‖ suprascr. ἔστι M — πορθμεῖον ‖ πορθμῖον Γ πορθμέον Mut. — οὐδέπω οὐδὲ ὄβολον ‖ ὄβολον om. οὐδὲ Γ ὀβ., om. οὐδέπω C — ἐμπεπολήκαμεν ‖ ἐμπεπωλήκαμεν ΓCM — τὸ τῆς ἄνω Λήθης ὕδωρ ‖ ἄνω τὸ τῆς Λήθης ὕδωρ AΩ Mut.CM τὸ τῆς Λ. ὕδωρ om. ἄνω Ups. — αὐτοῦ ‖ αὐτοῦ AUps. — κλωπεύει ‖ κλοπεύει Ups. — ὁ δ' οὖν ‖ ὁ δ' οὐκ A — καὶ ταῦτα ‖ om. ταῦτα Ω

c. 2. πέρα τοῦ μετρίου ‖ π. τ. μέτρου AΩΓMut.Ups.CM — ποτε αὐτόν ‖ αὐτόν ποτε Ups. — ἀσφόδελος μόνον ‖ μόνον ἀσφόδ. Γ — πάντα ‖ τὰ πάντα Γ — ἀμβροσία ‖ ἀμβροσίῳ^α (sic) A — ὥστε μοι ‖ om. μοι AΓMut.Ups.MC — παρ' ἐκείνοις ‖ παρ' ἐκείνους Γ — ἔοικε ‖ ἔοικεν Γ — μόλις ‖ μόγις Mut.(?)ΓM

c. 3. ἐξημμένον ‖ ἐξηγμένον A — ὁρῶ ‖ om. ΩΓUps. — τοὺς ἄλλους ‖ om. τοὺς Ups. — τεταραγμένος ‖ τεταραγμένω ΓUps.Mut. — λειπόνεως ‖ λιπόνεως Mut. — ἀπεδίδρασκε ‖ ἀπεδίδρασκεν ΩUps.Mut. — ζῆν μᾶλλον ‖ μᾶλλον ζῆν U — βασιλεύς τις ‖ τις βασιλεὺς Ups. — λέγων ‖ λέγει CM

c. 4. *ἀπεδίδρασκε* ‖ *ἀπεδίδρασκον* Γ — *εἰ γὰρ μὴ* ‖ *εἰ μὴ γὰρ* ΓMut.M *εἰ μὴ* om. *γὰρ* CA — *ὁ τὸ ξύλον* ‖ *ὁ τὸ ξύλον λαβὼν* Γ *ὁ τῷ ξύλῳ* Ups. — *κἂν* ‖ *οὐκ ἂν* Γ *οὐκ ἂν* sed del. *οὐ* Ω — *ἀποφυγών*· ‖ *ἀποφυγών; Ω, ἀπολιπὼν* Ups. — *αὐτὸν* om. ΑΩCM — *ἀντέτεινε* ‖ *ἀνέτεινε* Ups. — *ἱκέτευε* ‖ *ἱκέτευσε* Mut. — *κατ᾽ αὐτὸ δὴ* ‖ om. *δὴ* Ups. — *ἀνίειν* ‖ *ἀνίην* ΩΜ — *λαθὼν* ‖ om. sed suprascr. Γ — *ἐνέδει οὖν* ‖ *ἐνέδει γοῦν* Ups. — *ἐπὶ πάντων ὦ Ἑρμ. φησί* ‖ *ἐπὶ π. φησὶ ὦ Ἑρμ.* Ups. — *τὰ νεκρῶν δὲ ἀκριβῆ* ‖ *τὰ ν. δὲ ἀκριβῶς* ΩΓUps.M — *οὐδαμῶς* ‖ *οὐ* M — *σύμβολον* ‖ *συμπόσιον* Mut. — *παρ᾽ ἕνα ἥκεις* ‖ *ἕνα παρῆ͂ι* (?) Ups. — *αὐθαίρετός μοι* ‖ *μοι?* Ups. — *παραλελόγισται σε* ‖ *π. σε*, suprascr. *σοι* ΩC *π. σοι* A — *ἀπόδρασιν* ‖ *ἀπόκρισιν* AC — *ὕσπληγγος* ‖ *ὕσπληγος* Ω *ὑσπληγγι* Ups. — *κατελαμβάνομεν* ‖ *καταλαμβάνομεν* ΓMut.Ups.M — *αὐτὸν ἤδη* ‖ *ἤδη αὐτὸν* Ups. — *ἐν Ταινάρῳ* ‖ *ἐπὶ Τ.* Ups. *ἐν Τενάρῳ* C

c. 5. *ΧΑΡ.* ‖ Sign. Herm. Ω — *διαμέλλομεν* ‖ *διαμέλομεν* AC — *ἀποβάθραν* ‖ *ὑποβάθραν* C — *στοίβαζε* ‖ *στύβαζε* Mut. *στίβαζε* AUps. *στοίβασε* M *στίβασε* C — *συντίθει· σὺ δέ, ὦ Ἑρμῆ* ‖ *συντίθει ὦ Ερμῆ· σὺ δὲ* ΑΩΓMut.Ups.CM — *ταυτί* ‖ *ταῦτα* C — *πρῶτα* ‖ om. C — *ΕΡΜ* ‖ *ΧΑΡ* Mut. — *Ἰδού σοι* ‖ *ἰδοὺ δή σοι* M — *ὦ πορθμεῦ* ‖ *ὦ Κλωθοῖ* Mut. — *τῶν ἐκτεθειμένων* ‖ *ἐκτεθειμένων* om. *τῶν* Ups., *τῶν ἐκτιθεμένων* ΑΩMut.CM — *ΧΑΡ* ‖ *ΚΛΩΘ* Mut. — *ΕΡΜ* ‖ non habet Mut. — *ἐμβιβασόμεθα* ‖ *ἐμβιβασώμεθα* ΓΜ — *ΚΛΩΘ* ‖ *ΕΡΜ* Mut. — *οἱ ὑπὲρ ἑξ.* ‖ *ΕΡΜ. οἱ ὑπὲρ ἑξ.* ΩMut. — *ΕΡΜ* ‖ *ΚΛ.* Mut. — *δυεῖν δέοντες* ‖ *δυοῖν δ.* Ups. *δύο δὲ ὄντες καὶ* C *δύο δέοντες καὶ* A — *τετρακόσιοι* ‖ *τετρακ.*, suprascr. *τετηγμένοι* (sic) Mut. — *ΧΑΡ* ‖ *ΕΡΜ* Mut. — *Μὰ Δί᾽* ‖ *Μὰ Δία* A *Νὴ Δί᾽* Γ — *ἐπεὶ* ‖ om. AC — *γε* ‖ om. AC — *εἰσί* ‖ *εἰσίν* ΩΓ

c. 6. *παράγαγε* ‖ *πάραγε* ΩΓMut.M — *πρῶτοί* ‖ *πρῶτόν* ΩΓMut.M — *Μυσίᾳ* ‖ *μηδία* ΜΩΓ *Μηδιαι* Mut. — *Γωβάρην* ‖ *Γοβάρην* Ups. — *πάρεισι* ‖ *π. δι᾽ ἔρωτα* A — *Δι᾽ ἔρωτα* ‖ *διερώτα* Γ — *αὐτοὺς* ‖ *αὐτ.* A — *παρε-*

στᾶσιν ‖ *παρεστᾶσι* C *παριστᾶσι* A — *τοῦ μοιχοῦ καὶ τῆς γυναικὸς* ‖ *τῆς γυναικ. καὶ τοῦ μοιχ.* Ups. — *δῆτα* ‖ *δὴ* Mut.Ups. — *λέγω δὴ* ‖ *λέγω δὲ* ΩΓMut.Ups., *καὶ* om. *λέγω δὴ* C — *ἐκ τυμπάνου* ‖ *ἐν τυπάνου* Ω — *ὡς ὁρᾷς* ‖ *οὓς ὁρᾶς* ΩM — *ἅμα βούλει* ‖ *βούλει ἅμα* AΩ Mut.CM — *παραγάγω* ‖ *παράγω* A — *ναυαγίων* ‖ *ναυσίων* AC — *γε ἅμα* ‖ *οἵ γε ἅμα* AC — *καὶ γὰρ* ‖ om. AC, om. *καὶ* ΩΓMut.Ups.M — *τεθνᾶσι τὸν ὅμοιον τρόπον* ‖ *τεθ. καὶ τὸν ὅμοιον τρ.* AΩMut.Ups.CMΓ — *καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ πυρετοῦ* ‖ om. *καὶ* AC, om. *τοῦ* Ups. — *πυρετοῦ δὲ* ‖ om. *δὲ* AC — *μετ' αὐτῶν* ‖ om. M

c. 7. *Ἑκάτης* ‖ *ἑκάστου* A — *εἴασας* ‖ *εἴας* AΩΓUps. — *ἐπειράθην τὸ νῆμα διακόψας* ‖ *διακ. τὸ νῆμα ἐπειρήθην* Ups. — *ἀλλ' ἔμβαινε* ‖ *ἀλλὰ ἔμβαινε* ΩΓM — *εἰ μὴ πρότερον* ‖ *ἢν μὴ πρ.* ΩΓUps.M, *ἢν* om. *μὴ* Mut. — *ἐμβιβασώμεθα* ‖ *ἐμβιβασόμεθα* Ups.

c. 8. *Μεγαπένθης* ‖ *Μεγαπενθος* Mut. — *ἀνελθεῖν* ‖ *ἐλθεῖν* C — *αὐτόματος* ‖ *αὐτόμολος* M — *πρότερον ἐπίτρεψον* ‖ *ἐπιτ. πρ.* M — *καταλέλειπται* ‖ *καταληπται* Mut. *καταλειπται* Ups. — *ἔασον μεῖναι τήνδε ἡμέραν* ‖ *ἔασον τήνδε ? μ. ἡμ.* Ups. — *ἄχρι* ‖ *ἄχρις* Ups.M — *ὁ χρυσὸς* ‖ om. *ὁ* ΓMut. — *τούτου γε* ‖ *τοῦ γε* Ups. — *αὐτὸν* ‖ om. Ups. — *ὑπὸ τῆς ῥᾳθυμίας* ‖ om. *τῆς* ΩΓ Ups. — *ἔγωγε* ‖ om. Ups.

c. 9. *πρὸς ὀλίγον* ‖ om. *πρὸς* Ups. — *χρυσίου* ‖ *χρυσοῦ* Ups. — *δύο κρατῆρας* ‖ *δύο δὲ κρ.* Γ — *βούλει* ‖ *εἰ βούλει* ΩΓMut.Ups.M — *Κλεόκριτον* ‖ *Θεόκριτον* Ups.CM *Λεοκρ.* A — *ἐπεμβήσεσθαι* ‖ *ἐμβήσεσθαι* Ups. — *μαρτύρομαι* ‖ *μαρτυροῦμαι* Ups. — *μένει* ‖ *μενεῖ* Ups. — *ἐξετέλεσα γὰρ ἂν* ‖ *ἂν* om. Mut.AC — *πάντως* ‖ om. Ups. — *εὔγνωμον* ‖ *εὐγν.* suprascr. *εὔλογον* Mut. — *Εἰς τοσοῦτον* ‖ *ὑπὲρ τοσοῦτον* Ups. — *μέχρι ἂν ὑπαγάγωμαι* ‖ *μέχρις ἂν ὑπάγωμαι* ΩΓUps.CM, suprascr. *ὑποτάξω* Mut. *μέχρις ἂν ἐπάγωμαι* A — *ἑαυτῷ* ‖ *ἐμαυτῷ* Mut. — *ταῦτα μίαν ἡμέραν αἰτεῖς* ‖ *μίαν ἡμ. τ. αἰτεῖς* ΓUps. — *εἴκοσιν* ‖ *εἴκοσι* Mut.

c. 10. *ὑμῖν ἕτοιμος* ‖ om. *ὑμῖν* C *εἰμὶ* A — *εἰ βούλεσθε δέ* ‖ *εἰ βουλεσθαι γὰρ* A — *τὸν ἀγαπητόν* ‖ *τ. ἀγ. υἱόν* Ups. — *ηὐχόμην* ‖ *εὐχόμην* AC

c. 11. *τὰ μετ' ἐμὲ* ‖ om. *τὰ* ΩMut.Ups. *τὴν μ. ἐ.* A — *μᾶλλον γὰρ* ‖ *μ. δὲ* Mut. — *γυναῖκα* ‖ *γ. σου* Ups. — *σοι* ‖ *σου* ΓUps. — *ταῖς παλλακίσι* ‖ *ταῖς νῦν π.* ΓUps. — *τοῦ νυνὶ* ‖ *τοῦ νῦν* A — *αἱ εἰκόνες* ‖ om. *αἱ* ΓUps.AΩCM — *που παρέξουσι* ‖ om. *που* ΓMut.Ups.M — *ἐκ τίνος αἰτίας* ‖ *ἐκ τίνος δικαίας αἰτίας* Ups. — *ἐλπίσιν* ‖ *ἐλπίσι* Mut.Ups.M — *ἕδρων* ‖ *ταῦτα ἕδρων* ΓMut.Ups.M — *τὸν καιρὸν* ‖ om. *τὸν* Ups. — *σπένδοντες* ‖ *σπεύδοντες* C — *ἕκαστος αὐτῶν* ‖ *αὐτῶν ἕκαστος* AUps.CM — *ὅλως* ‖ *ὅλος* Ups.AC — *αὐτοῖς ἦν* ‖ *ἦν αὐτοῖς* Ups. — *χθὲς δειπνήσας* ‖ *δειπνήσας χθὲς* Ups. — *τὸ γὰρ* ‖ om. C, om. *γὰρ* A — *πιεῖν* ‖ *ποιεῖν* A — *ταῦτ' ἄρα* ‖ *τοῦτ' ἄρα* ΓMut.Ups.M — *τί* ‖ *τί δὲ* Ups. — *βουλόμενος δὲ* ‖ om. *δὲ* Ups.

c. 12. *καὶ πρὸς ὀλίγον* ‖ *κἂν π. ὀλ.* Mut., om. *καὶ* Ups. — *πρὸς ὀλίγον* ‖ om. C — *ἐς τὸ φῶς* ‖ *πρὸς τὸ φῶς* C *ἐς τὸ φ.* ‖ *εἰς τὸ φ.* Ω — *ὀλίγον ἐς* ‖ om. A — *μέντοι* ‖ *μέντι* Mut. — *ἀνακῦψαι* ‖ *ἀνακύψαι* A — *παμμέγεθες* ‖ *μέγα παμ.* A — *οὐδὲ ἐφύλαττε* ‖ *οὐκ ἐφ.* A — *μιαρὸν* ‖ *μικρὸν* A — *λέγων* ‖ *λέγω* Mut. — *ἔπαιε* ‖ *ἔπαιεν* Γ — *πλατὺ* ‖ *παχὺ* AΩMut.C — *χρεμψάμενος* ‖ *χρεψάμενος* AMut. — *καὶ καταπτύσας* ‖ om. *καὶ* ΩΓMut.MUps. — *εἰς τὸν* ‖ *ἐς τὸν* Mut.M — *τῶν ἀσεβῶν* ‖ om. *τῶν* ΩΓ Mut.Ups.M — *ἐνεπιμπρ. μὲν* ‖ om. *μὲν* A

c. 13. *καιρὸς ἤδη σοι ἀπαντᾶν* ‖ *κ. ἤδη σε ἀπ.* ΩΓMut.Ups.M — *τὸ δὲ νῦν* ‖ *τὸ νῦν δὲ* ΩΓMut.Ups.M — *τῶν πενήτων* ‖ *τῶν π. ἕνα* ΓM — *τοῦ πάλαι βασίλεως* ‖ om. *τοῦ* M — *ποῦ 'στιν* ‖ *ποῦ ἐστιν* ΩM, om. *'στιν* Ups. — *σὺ δὲ* ‖ om. *δὲ* AC — *ὦ Ἑρμῆ* ‖ om. *ὦ* Ups. — *τὸ δεῖνα* ‖ *τὸν δ.* AΩΓMut.Ups.CM — *ὅπως* ‖ *ὅπως*, suprascr. *καὶ* Γ — *δεδήσεται* ‖ *δεθήσεται* C — *γοῦν* ‖ *δ' οὖν* ΩΓUps.M — *τολμήσει* ‖ *τολμῆ* Ups. — *προσεπαττάλευσα* ‖ *προσεπατάλευσα* AC

c. 14. *Σὺ δὲ* ‖ om. A — *ὁ σκυτοτόμος* ‖ om. ὁ Ups. — *εὐφραίνει δωρεά* ‖ *ἐκείνη εὐφρ. δωρεά* ΓMut.Ups. — *τὸ ὑπισχνεῖσθαι* ‖ om. *τὸ* ΩΓMut.AC — *οὐδ' ὅμοια* ‖ *οὐδὲ ὅμοια* ΩM — *ἡμῖν οἱ βίοι* ‖ *ἡμῶν οἱ β.* Mut.Ups. — *φασίν* ‖ *φησιν* A — *ὁ μὲν γε* ‖ *ὁ μέντοι γε* Mut. — *εἶναι δοκῶν* ‖ *δοκ. εἶναι* Ups. — *φοβερὸς* ‖ *φοβ. τε* Mut. — *ἵππους* ‖ *ὕππους* C *ὕπνους* A — *ἐθέλει* ‖ *ἐθέλεις* A — *δέδεσθαι συμβέβηκεν* ‖ *συμβέβηκεν δέδεσθαι* Ups. — *κἂν ἀπ. τις αὐτοὺς* ‖ om. *αὐτοὺς* ΩΓCA — *τὰ ἄλλα* ‖ *τἄλλα* Ups. — *ἀνακωκύουσι* ‖ *ἄνω κωκύουσι* MΩ om. *ἀνα* C — *ἐπὶ τὴν Ἅιδην φέρουσαν* ‖ om. Ups. — *σε καταλιπαρῶν* ‖ *δὲ κατ.* AC

c. 15. *ἐν τῷ βίῳ* ‖ om. AC — *ἀνυπόδητος* ‖ *ἀνυπόδετος* ΩΓM — *ἐς τὸ πρόσω* ‖ *εἰς τὸ πρόσω* A *ἐς τὸ πρόσωπον* Ups. — *ἐπέστρεφε* ‖ *ἐπέστρεφεν* Γ — *καλὰ τὰ παρ' ὑμῖν* ‖ *τὰ παρ' ὑμῖν καλὰ* Ups. — *πάντα ὁρῶ* ‖ *πάνθ' ὁρῶ* ΩMut.M — *ἐμοὶ γοῦν* ‖ *γοῦν ἐμοὶ* C — *δοκεῖ* ‖ *τοῦτο δοκεῖ* C — *μήδ' ὑπὸ* ‖ *μήτε ὑπὸ* ΓMut.M *μηδὲ ὑπὸ* Ups. — *τὰ πράγματα* ‖ om. *τὰ* ΓC — *ἀνατετραμμένα* ‖ *ἀνεστραμμένα* ΓUps. — *ἡμεῖς μὲν* ‖ *ἡμεῖς δὲ* Ups.

c. 16. *τί δὲ ἦν* ‖ *τί δ' ἦν* Ups.Mut.Γ — *γιγνόμενα* ‖ *γινόμενα* Mut.Ups. — *πορφύρας* ‖ om. A — *ἔτι δὲ καὶ* ‖ om. *καὶ* A — *ἡ τῶν σκ.* ‖ om. *ἡ* ACM — *κνῖσα* ‖ *κνίσσα* AUps. — *εἰς τὸ δεῖπνον* ‖ *ἐς τ. δ.* ΩUps. — *ἀκολουθούντων* ‖ *ἀκολούθων* Ups. — *ἀπέκναιε* ‖ *ἐπέκναιε* AC — *ὥστε ὑπεράνθρωπος τις* ‖ *ὥσπερ ἂν θεῖος τις* Ω om. *τις* AC — *τύχῃ* ‖ *ψυχῇ* AUps. — *προβαίνων* ‖ *προσβαίνων* ΩΓMMut.Ups. — *ἑαυτὸν* ‖ *αὐτὸν* AC — *κνίσης* ‖ *κνίσσης* AUps.M — *ἄγευστος αὐτῶν* ‖ *αὐτῶν* om. sed suprascr. M

c. 17. *μεταγιγνώσκοντα* ‖ *μεταγινώσκοντα* ΩMut.Ups. — *καταλιπὼν* ‖ *ἀπολιπὼν* MΓUps. — *ἀπέλαυσε* ‖ *ἀπήλαυσε* Ups. — *ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐκ.* ‖ *ἐκαλεῖτο ἐπὶ τὸν κλῆρον* Mut. — *ἵνα καὶ* ‖ om. *καὶ* AC — *παρὰ τῶν νόμων* ‖ *κατὰ τὸν νόμον* ΩΓMut.Ups. — *ἀνιμήσηται* ‖ *ἀνειμήσηται* Γ — *ὁ πορθμεὺς* ‖ *καὶ ὁ πορθμεὺς* AΩC

c. 18. *καίτοι τί* ‖ om. *τί* AC — *πορθμεῖα* ‖ *πορθμια* ras. in *ι*

Ω — *καταβαλεῖν* ‖ *δοῦναι* AC — *οὕτω* ‖ *οὕτως* Mut. — *συνανάσπασον* ‖ *ἀνάπαυσον* AC

c. 19. *εὐπλοῶμεν* ‖ *εὐπλοῦμεν* C *εὐπλοοῦμεν* A — *ἣν ὁρᾷς* ‖ *ὡς ὁρᾷς* AC — *τἆλλα* ‖ *τἄλλα* M — *ἐθέλῃς* ‖ *θέλῃς* ΩΓ Mut. — *δεήσει* ‖ *δεηση* Γ — *Ἦ* ‖ *ἄρα* Mut. — *νὴ Δία* ‖ *νὴ Δί'* ΓMut.M — *οἶδα* ‖ *καὶ οἶδα* AC — *ᾆσμα* ‖ *ἆσθμα* A

c. 20. *Ὀττοτοῖ* ‖ *ὀτοτοῖ* Γ — *αἰαῖ* ‖ *αἲ αἲ* Mut. — *τῶν νεογνῶν μοι παιδίων* ‖ *τ. ν. μου π.* Γ — *σὺ δ'* ‖ om. *δ'* Ω *σὺ δὲ* C — *ἐφ' ὅτῳ οἰμώξομαι* ‖ *ἐφ' ὅτῳ ἂν οἰμώξωμαι* (c. corr. in *ξω*) Ω *ἐφ' ὅτω ἂν οἰμώξωμαι οὕτως μέγα* A *ἐφ' ὅτω οὕτως μέγα οἰμώξωμαι* C *ἐφ' ὅτῳ ἂν οἰμώξωμαι* M — *οἰμώξομαι τοίνυν* ‖ *οἰμώξωμαι τοίνυν* C — *ὀττοτοῖ* ‖ *ὀτοτοῖ* Γ *ὀττοτοὶ* A — *ἀνυπόδητος* ‖ *ἀνυπόδετος* Mut. — *καὶ καταπεπλεύκαμεν* ‖ om. *καὶ* Γ

c. 21. *Ἄγε δὴ* ‖ om. A — *πορθμεῖα* ‖ *πορθμϊα* ΩM — *ἡμῖν* ‖ om. AC — *φασί* ‖ om. Mut. *φησί* ΩCM — *ἔχω* ‖ *τὸν ὀβολὸν ἔχω* AΩCMMut. — *φησί* ‖ *φασί* A *φασίν* Γ om. Mut. — *γράφεις* ‖ *ἤδη γράφεις* AΩΓCM — *τινα ὀβολὸν* ‖ *ἤδη τ. ὀβολὸν* AΩΓMut.CM — *οὐδὲ οἶδα* ‖ *οὔτε οἶδα* AΩMut. — *ἐγὼ δὲ ἵππους* ‖ *ἐγὼ δ' ἵπ.* Ω — *βοῦς* ‖ *βόας* Mut. — *ἀντιπέραν* ‖ *ἀντιπέρας* Ω — *Ἰνδοπάτρην* ‖ *Ἰνδοπάτην* ΩΓ — *ἤδη* ‖ om. A *δὴ* ΩΓ — *Ἡραμ.* ‖ *ἱραμ.* A

c. 22. *τῷ διαγνῷ τις* ‖ *τῶ διάγνωσις* AΩ — *Σιμμίχῃ* ‖ *Σιμίχῃ* Γ — *ἀλλ' ἤδη καὶ* ‖ *ἀλλὰ ἤδη καὶ* ΓCM *ἀλλὰ καὶ ἤδη* AC — *τὸ τρ.* ‖ om. *τὸ* AC — *δοκοῦν* ‖ *δοκῶ* A — *γίγνεται* ‖ *γίνεται* Ω — *τὴν δεξιάν* ‖ om. *τὴν* Γ — *τὰ Ἐλευσίνια δῆλον ὅτι* ‖ *τὰ Ἐλ. δηλονότι* A *δηλονότι τ. Ἐ.* ΩΓMut.M — *ἐνθάδε* ‖ *ἐνθάδε σοι δοκεῖ* ΩΓMut.M — *γοῦν* ‖ *οὖν* AΩΓMut.C — *προσβλέπουσα* ‖ *προβλέπουσα* Γ — *ἦ ἄρα* ‖ *ἢ ἆρα* A *μὴ ἄρα* Mut.

c. 23. *π. τούτους* ‖ *π. αὐτοὺς* Γ — *Ἐριννύ* ‖ *Ἐρινύ* AM — *Ἑρμῆ* ‖ *ὦ Ἑρμ.* ΩΓMut.MC — *κήρυττε* ‖ *κηρύττετε* Mut. — *πρῶτον ἐμὲ* ‖ *ἐμὲ πρ.* ΩΓMut.M — *τὸν τρόπον* ‖ om. *τὸν* Γ — *δεῦρ'* ‖ *δεῦρο* M

c. 24. *τουτουὶ* ‖ *τούτου* A — *ἱκανὸν τοῦτο* ‖ om. *τοῦτο* AΩ

Mut. — *στιγμάτων* ‖ *μαστίγων* ΓMut. — *τὰ στίγματα* ‖ om. *τὰ* ΑΩ — *τούτων τῶν τριῶν* ‖ om. *τῶν* ΩMMut. — *ἐξ ἀρχῆς* ‖ *ὑπαρχῆς* Ω — *ἀναπέφηνας* ‖ *ἐναπ.* Α — *τοῦτο ἐμπ.* ‖ *τοῦτ' ἐμπ.* Ω — *κηλῖδας* ‖ *κηλίδας* Α — *τῆς ψυχῆς* ‖ *ἐκ τῆς ψ.* Γ — *οὕτω* ‖ *οὕτως* Ω *οὗτος* ΓMut. — *προσκάλει* ‖ *προκάλει* ΩM

c. 25. *ὥστε ἐπισκόπει* ‖ *ὥστ' ἐπισκόπει* Mut. — *ὁ σκυτοτόμος* ‖ om. *ὁ* AC — *Κυνίσκον* ‖ *κυνίσκον* Α — *Λακύδου* ‖ *Λακύθου* ΩC — *προβαλλ' αὐτόν* ‖ *πρόβαλ' αὐτ.* ΑΩΓ Mut. — *ὁ ἀνὴρ* ‖ om. *ὁ* ΑΩΓC

In codicis Mutinensis c. 14. 16. 21. 24. 26. 28 multa adeo sunt exstincta, ut legi vix possint.

c. 26. *οὑτοσι* ‖ *οὑτωσὶ* Γ — *προσεταιρόμενος* ‖ *προσεπαιρόμενος* ΑΩΓ — *πλείους* ‖ *πλείονας* ΑΩΓMut.CM — *ἑκάστων* ‖ *ἕκαστον* M — *καὶ ὑπεροψίας* ‖ om. *καὶ* Mut. — *μέντοι* ‖ *μέν γε* Γ — *πρὸς ἐντυγχάνοντας* ‖ *πρὸς τοὺς ἐντ.* Mut. — *ῥᾷον* ‖ *ῥάδιον* ΑΓCMMut. — *καινουργὸν* ‖ *κακουργὸν* Α — *διηγήσασθαι* ‖ *διηγήσεσθαι* Mut.(?)Γ — *κενὴ* ‖ *καινὴ* AC

c. 27. *ὦ μιαρὲ σύ* ‖ om. *σύ* AC — *λέγει* ‖ *λέγεις* M — *ταῦτα* ‖ om. Α — *πάντα* ‖ om. C — *προσκάλει μοι* ‖ om. *μοι* AC — *ὁ Μεγαπ.* ‖ *ὁ Μ* suprascr. m. rec. *τοῦ Μεγ.* Ω — *συνεπίστασθε* ‖ *συνιστε* Γ — *μεθ' ἡμέραν* ‖ *μεθη* add. rec. m. *μέραν* Ω — *πλὴν* ‖ *πλὴν ἀλλὰ* ΓM — *ὑπερπεπαικότα* ‖ *ἐκπεπαικότα* AC — *οὐκ* ‖ lacuna in C om. Α — *ἀποσβεσθῆναι* ‖ *ἀποσβῆναι* ΩΓMut. — *κατεμίαινεν* ‖ *κατεμίανε* C

c. 28. *παπαῖ* ‖ *παπαὶ* Α — *κυανός* ‖ *κυάνεος* M — *οὖν* ‖ om. ΑΩMut.C — *παρὰ τὸν βίον* ‖ *κατὰ τὸν βίον* Mut.

c. 29. *οὕτως* ‖ *οὗτος* Α

LUCIANI DE MERCEDE CONDUCTIS.

Lectiones codicum Marciani 434 (Ω)
Vaticanorum 87 (𝔄), *90* (Γ)
Laurentiani 77 (Φ) c. 1—13 et c. ult.
Mutinensis (Mut.) c. 1—8
Codicis Parisini 2954 (M)
Gorlicensis (A)
collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *ἐγεγένητο* ‖ *γεγένητο* Ω — *ἐν τῷ κακῷ* ‖ om. *ἐν* 𝔄 — *ἐς τέλος* ‖ *εἰς τέλος* 𝔄 — *ἐποπτεύσαντες* ‖ *ἀποπτεύσαντες* A *ἐποπτεύοντες* Φ — *συνάμα πολλοὶ* ‖ *καὶ συνάμα π.* (*σὺν ἅμα* pr. m.) Φ — *ἱστοῖ* ‖ *ἱστῶν* ΩM𝔄 — *ἀνακαυλίσεις* ‖ *ἀνακυ*(?)*λίσεις* 𝔄 — *σωτηρίαν αὐτῶν* ‖ om. Ω — *ναυαγίαν* ‖ *εἰς ν.* 𝔄 — *ἑστῶτα* ‖ ex *ἑστῶτα* Φ — *οἶ* ‖ *οἷς* Mut. *οἶ* litt(*α*?) erasa Φ *ἢ* A — *ἠρέμα* ‖ ex *ἠρέμα* Φ — *κατὰ σχολὴν* ‖ *κατασχολήν* Φ — *εὐμενείᾳ* ‖ *εὐμενείαι* Φ — *παρὰ πλειόνων* ‖ *παραπλειόνων* Φ

c. 2. *εἰ οἷόντε* ‖ *ὡς οἷόντε* A — *εἰσέπλευσαν* ‖ *ὑπέπλ.* Ω𝔄 *υ* in ras. rec. Φ — *ὑποφαινομένου* ‖ *ἐπιφαιν.* 𝔄 — *εἰ τιν' ἄλλα* ‖ *ἔστιν ἄλλα* Γ, om. *εἰ* M, *ἐστι* * * *ἄλλα* Φ p. m., *ἔστιν ἃ ἄλλα* Φ in ras. rec. m., *τιν'* om. *εἰ* A — *ξυνουσίαις* ‖ (*ξυνου*)*σίαις* quinque hae litterae in ras. Φ — *οὐκ ὀκνήσω* ‖ *ἃ οὐκ ὀκνήσω* Γ — *τῷ βίῳ* ‖ *τῶι βίωι* Φ — *δοκῶ γάρ μοι ἐκ πολλοῦ ἤδη κατανενοηκέναι σε τούτῳ τῷ βίῳ ἐπιβουλεύοντα* ‖ om. *ἤδη* et *σε* Mut.

c. 3. *μετὰ τοῦ τοὺς φίλους ἔχειν* ‖ *μετὰ τὸ φ. ἔχειν*, om. *τοὺς* ΩM𝔄 *μετὰ τὸ τ. φ. ἔχειν* ΦA — *πάσχουσι* ‖ *πάσχουσιν* ΓΦ — *τούτων* ‖ *τοῦτον* ΩM, *ν* in ras. Φ — *φύεσθαι* ‖ *φύεται* Ω𝔄, suprascr. *σθαι* M — *ᾖ* ‖ *ἦι* Φ — *μηδὲ ἔχῃς* ‖ *μηδὲ ἔχοις* AΩΓ𝔄MΦMut. — *τηλικοῦτο* ‖ *τηλικοῦτον* 𝔄 — *ἐμπεπηγότος* ‖ *πεπηγότος*, suprascr. *ἐμ* Ω — *ὅτ' οὐδὲν*

ὄφελος ‖ *ὅτ᾽ οὐδὲν ὄφελος*, suprascr. *ει* Ω *ὅτ᾽ οὐδὲν ὄφελος ει* M *ὅτ᾽ οὐδὲ ὄφελος* Mut.𝔄 — *ἑστῶτες* ‖ *ἑστ.* ex *ἑστῶτες* Φ — *ἐπεδακρύομεν* ‖ *ἐπιδακρύομεν* ΩΓΜΦ Mut. — *τὸ δίκτυόν τε* ‖ *τ. δ. γε* ΩΓΜΦ — *ἐς τὸ ἔμπαλιν* ‖ *εἰς τὸ ἔμπ.* Mut. — *ἐς τὰς χεῖρας* ‖ *εἰς τ. χ.* 𝔄 — *σπῶντα* ‖ *ἀποσπῶντα* 𝔄

c. 4. *φιλοσοφούντων* ‖ *φιλοσόφων* 𝔄 — *ὁ πᾶς λόγος* ‖ *πᾶς ὁ λόγος* M — *ὁπόσοι* ‖ *ὁπόσῳ* (suprascr. *οι*) Ω *ὁπόσωι* Φ — *προείλοντο* ‖ *εἵλοντο* 𝔄 — *ὅλως* ‖ *ὅλων* ras. in *ν* ΩΑ *ὅλων* Γ𝔄 *ὅλον* Φ — *ἐπὶ παιδείαις* ‖ *ἐπὶ παιδείας* A — *ἐπίπαν ὄντων* ‖ *ἐπὶ παρόντων* ΩΓΜ — *ὄντα* ‖ om. M — *γίγνεται* ‖ *γίνεται* 𝔄 — *αὐτοὺς* ‖ *αὐτοῖς* Mut. — *ἐξευρίσκῃ* ‖ *ἐξευρίσκει* Mut.Γ — *μάλιστα μὲν* ‖ *μάλιστα μὲν οὖν* ΦMut. — *οἱ ποιοῦντες αὐτοί* ‖ *οἱ ποιοῦντες αὐτόν* M — *δίκαιοι* ‖ *δίκαια* M — *ἐπιτίμιον* ‖ *ἐπίτιμον* ΑΩΓΜ𝔄 — *οὐδὲ γὰρ ἂν πεισθεῖεν* ‖ *οὐ γ. ἂν π.* M — *αἰτιᾶσθαι* ‖ pr. m. *αἰτιᾶσθαι*, corr. *αἰτιᾶσαι* Φ — *ἔχει* ‖ *ἔχῃ* 𝔄 — *ἀπολειπομένους* ‖ *ἀπολιπομένους* Γ — *ἄλλως τε οὐδὲ σχοῖεν ἂν* ‖ *ἄλλως τε δὲ οὐδὲ σχ. ἂν* 𝔄 — *αὐτοὺς παρέχειν αὐτοὺς* ‖ *παρέχειν αὐτούς*, om. *αὐτοὺς* 𝔄 — *ἀμίδα* ‖ *ἀμμίδα* 𝔄 — *ἐς τὰς οἰκίας* ‖ *εἰς τ. οἰκ.* Μ𝔄Φ *εἰς τὰς οἰκείας* AMut. — *ἄξιον* ‖ *ἀξιῶ* Ω *ἀξιῶν* Φ pr. m. — *ὑπ᾽ αὐτῶν* ‖ *παρ᾽ αὐτῶν* Ω

c. 5. *εἰ τὰς αἰτίας* ‖ *εἰς τὰς αἰτίας* Mut. — *δείξαιμι* ‖ *δεῖξαί μοι* A — *ἐθελοδουλείας* ‖ *ἐθελοδουλίας* 𝔄, pr. m. *ει* Φ, *ι*, eras. *ε* rec. m. — *οἴονται* ‖ pr. m. *οἰόντε* (?) Φ *οἴοντε* Mut. — *αὐτομολίας* ‖ in ras. Γ — *ποιοῦσι* ‖ *ποιοῦσιν* ΓMut. — *χαλεπώτατον* ‖ *χαλεπωτάταν* A — *φυγὴν* ‖ *φυγεῖν* A — *ὁμοίας αὐτοῖς* ‖ *αὐτοῖς ὁμοίας* ΩΜ𝔄Φ *ὁμ. ἐν τοῖς* A — *κἂν δοθῇ* ‖ om. sed marg. adscr. Ω — *ἀθρόως* ‖ *ἀθρόον* 𝔄 — *αὐτῇ* ‖ *αὐτῆι* Φ — *ἐξαιρήσουσι* ‖ *ἐξερήσουσιν* ΓMut. — *ἴσως ῥιπτεῖν* ‖ *ῥιπτεῖν ἴσως* Φ — *ἔδει* ‖ *εἰδεῖ* ΩΓΜΦ *εἰδεῖ? εἰ δεῖ? εἰδῇ?* Mut. — *πετρῶν* ‖ *πετρέων* ΦMut. *μετρέων* A — *αὐτῷ τούτῳ* ‖ *αὐτῶι τούτωι* Φ

c. 6. *εἰ ἐδύναντο* ‖ *καὶ εἰ ἐδύναντο* 𝔄 — *ἐπὶ τήνδε ῥᾴστην* ‖

ἐπὶ om. sed suprascr. Ω ἐπὶ τήν δ' ἐραστὴν Mut. ἐπὶ τήνδε ῥάστην Φ — λέγουσι ‖ λέγουσιν Γ, ν in ras. Φ — ἂν ἐοικότα εἴη ‖ ἐοικότα ἂν εἴη ΩΜ — ἕτοιμον ‖ ἕτυμον Γ — τὸ δέ ἐστι ‖ τὸ δ' ἐστι ΑΓ𝔄Φ — καὶ ῥηθῆναι ‖ om. καὶ Α — κατ' ἀξίαν ‖ καταξίαν pr. m. Φ — πονοῦσι ‖ πονοῦσιν Γ — ἐπὶ τοῦτο ‖ ἐπὶ τούτῳ Ω𝔄Φ — ὑγιείας ‖ ὑγείας 𝔄Φ — ἐν τῷ π. ‖ ἐν τῶι π. Φ — ὑποδεῖξαι ‖ ά ex ύ Φ pr. m. — ἱκανὸν ἦν ‖ om. ἦν 𝔄 — ὡς οὐδ' ‖ οὐδ' om. sed suprascr. Ω

c. 7. ἐσπηδᾶν ‖ εἰσπηδᾶν 𝔄 — καταπλαγέντας ‖ καταπλαγέντες Ω — εὐδαιμονήσαντες ‖ εὐδαιμονίσαντες ΦΓMut. — ἐλπίσαντας ‖ ἐλπίσαντες Μ — ἀργύρου ‖ ἀργυρίου Ω Φ(?) — ἔφασκον ‖ ἔφασκεν 𝔄 — ἀντ' ἐλευθέρων ‖ ἀντὶ ἐλ. ΑΩΓΦ — οὐκ ἀναγκαίων ‖ om. οὐκ Ω — ὥσπερ ‖ om. περ 𝔄 — δυσέρωτας . . . τινες καὶ ‖ om. sed marg. adscr. Ω — ἔντεχνοι ‖ ἄτεχνοι 𝔄Γ — τρίβωνες ‖ ἔμπειροι τρ. Μ — φυλάττουσι ‖ φυλάττουσιν Γ, in ras. ν Φ — τὰ δὲ ἄλλα ‖ τὰ δ' ἄλλα 𝔄 — ἔχουσι ‖ ἔχουσιν Γ, in ras. ν Φ — αὐτὸν ‖ αὐτοὺς 𝔄 — ἀνέραστος αὐτοῖς ‖ ἀν. αὐτῶν Ω — προσμειδιῶσιν οὖν ‖ πρωσμειδιῶσιν οὖν αὐτοῖς Φ — ὡς ἀεὶ ‖ καὶ ἀεὶ Φ in ras., Ω𝔄ΓΜΑ Mut. — ποτε αὐτῶν ‖ om. 𝔄ΓΜΦΑ — πολυτελῶς ‖ ex πολυτελῶν Φ πολυτελῶν Α

c. 8. καὶ ταύτην ‖ καὶ τοῦτο 𝔄 καὶ τούτων Γ καὶ τοῦτον Μ κ. τουτω Mut. ταύτην, pr. m. τοῦτῶν (o suprascr.) sic Φ — ἑαυτόν ‖ αὐτόν 𝔄 — οὔτε ἐγένετό πω τοσ. χρόνου ‖ οὔτε ἐγ. πρὸ τοσούτου χρ. 𝔄 οὔτε ἐγ. που τ. χ. Α — γενήσεσθαι ‖ γενέσθαι ΩΜ — οἱ μέν γε ‖ οἱ μέντοι γε Ω𝔄Μ — ἐχόντων ‖ ὁρώντων 𝔄 — τῆς ψυχῆς ‖ τῆς ψυχῆς αὐτῶν 𝔄 — τῷ ἡδεῖ ἐκείνῳ ‖ τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο Α — ὑπ' ἐλπίδος ‖ ὑπὸ ἐλπ. ΓΜ ὑπὸ τῆς ἐλπ. 𝔄 — δεδέσθαι ‖ in ras. δεδόσθαι (?) Ω δεδόσθαι Μ — Ὁμηρικῶν ὡς ἀλ. δεομ. ‖ ὡς ἀλ. Ὁμηρ. δεομ. Μ Ὁμηρ. δεομ. ὡς ἀληθῶς 𝔄

c. 9. φέροντες ‖ ἐπιφέροντες Φ — τις μεμνῆσθαι ‖ μεμν. τις 𝔄 — ἀξιώσειε ‖ ἀξιώσειεν ΑΓ, ν in ras. Φ — μόνῃ τῇ δόξῃ ‖ μόνηι τῆι δόξηι Φ — εὐπατρίδαις τε καὶ εὐπαρύφοις ‖

εὐπαρύφοις τε καὶ εὐπατ. 𝔄 εὐπαρύφοις, suprascr. πλουσίοις Φ — καὶ ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ‖ om. καὶ 𝔄 — αὐτὸ μόνον ‖ αὐτῷ μόνῳ ΩΜ αὐτῶ μόνον A

c. 10. γίγνεται ‖ γίνεται Φ — εἰ καὶ πονηρὰ ταῦτα ‖ om. εἰ 𝔄 — διαδρομῆς ‖ δ. δεῖ M — συνεχοῦς ‖ πολλῆς 𝔄 — περιμένειν ὠθουμ. ‖ om. 𝔄 — ἀποκλειόμενον ‖ περικλειόμενον Ω — δοκοῦντα ‖ δοκ. καὶ Φ — ἀπᾳδης ‖ ἀπαίδης Φ — τῶν οἰκέτων ‖ τοῦ οἰκέτου 𝔄 — πομπὴν ‖ προπομπὴν ΩΜ

c. 11. ἣν . . πράξῃς ‖ ἣν . . . πράξεις A — ὧν ἂν τύχῃ ‖ ὧν ἂν τύχοι A — ὁ ἴλιγγος ‖ καὶ ὁ ἴλιγγος Φ — τῇ ἀπορίᾳ ‖ τῆι ἀπορίαι Φ — αὐτοῖς ‖ παρ᾽ αὐτοῖς 𝔄 — αἰδῶ ‖ αἰδὼ Φ — ἰαύσῃς ‖ ἰαύῃς 𝔄Γ ἰαύεις Φ — τύχῃς ‖ τύχης Φ — ὑπὲρ ἅπαντος ‖ rec. m. Φ, pr. ὑπεράπαντος — ἐς μυρία διαιρεθῆναι ‖ διαιρεθῆναι εἰς μ. 𝔄ΜΩ — τίθει γὰρ ‖ τίθει γὰρ ἂν M — νομίζοντα ‖ in ras. (ω) Φ — ἐκφαυλίζοι ‖ ἐκφαυλίζῃ 𝔄 — ἀκούοι ‖ ἀκούσει vel ἀκούσῃ 𝔄 — εὔελπιν ‖ εὔελπϊ sic 𝔄

c. 12. ἐναντία ‖ τἀναντία 𝔄 — ἀντὶ σοῦ ‖ ἀντὶ τοῦ A — ὧν ἕκαστος ὥσπερ ἐκ λόχου τοξεύων ‖ ὧν ὥσπερ ἐκ λόχου ἕκαστος τοξ. Φ — ἐν τοσούτῳ ‖ ἐν τοσούτω Φ — ᾖ π. ‖ sic ex ras., ἦι ante ras. Φ — πολίτης ‖ ras. πὸλί (in ras.) της, ante ras. ἀπὸλίπης vel ὑπὸ λιπης Φ — εἴπῃ ‖ εἴπη Φ εἴποι M — παιδεραστήν ‖ παῖδὲραστὴν Φ — ἢν ‖ ἂν ΓΦ ἐὰν ΩΜ — ἅμα ἑξῆς ἐπαινῶσιν ‖ ἐπαινῶσιν ἅμα ἑξῆς ΩΜ — οὕτως ‖ οὕτω 𝔄 — κρατήσειας ‖ κρατήσειεν M — τῆς εὐχῆς ‖ εὐτυχεῖς ΑΩΜ εὖ τυχῆς 𝔄 εὐτυχὴς Γ ἐκτύχης corr., εὐτυχὴς pr. m. vel εὐτυχῆς Φ — μειζόνως ‖ sic pr., corr. eadem ut vid. manu in μείζονος Φ — οὔτε ὁ οἰκονόμος ‖ om. Ω — ἵλεω ‖ ἵλθω A

c. 13. καθήρηκας ‖ sic rec. m., καθήρηκας pr. m. Φ — ἕξεις ‖ ἕξει Γ — Ἀμαλθείας ‖ Ἀμαλθίας A Ἀ(μαλ)θείας, in ras. μαλ. Φ — Κέρας ‖ α in ras. Φ — ἀντὶ τῶν τοσούτων π. ‖ om. τῶν Φ ἀντὶ τῶν μεγίστων π. Ω — ἐπῄνεσε ‖ ῄ pr. m. ῇ rec. Φ — τἀγαθά ‖ τὰ ἀγαθά 𝔄 — καιρῷ ‖

καιρῷι Φ — ἀποδίδοσθαι ‖ ἀποδέδοσθαι A — οὐδὲν ἂν ‖ ἂν om. sed marg. eadem manu suprascr. Φ — ἦν ‖ ὂν τὲ pr. m. Φ — ἀναπεπαῦσθαι ‖ ἀναπεπαυθαι M — ἐν ἐλευθέρῳ ‖ ἐν ἐλευθέρωι Φ om. ἐν 𝔄 — συνουσίαις ‖ αις evan. Φ. Huc usque cod. Φ manus antiqua

c. 14. προτέλεια ‖ πρωτότελεια 𝔄 — ἐς τὴν χεῖρα ‖ ἐς τ. χεῖραν A εἰς τὴν χεῖρα ΓΜ𝔄 — κοσμιώτατα ‖ κοσμιώτατον 𝔄 — ἐδέξαντο ‖ ἐδέξατο 𝔄

c. 15. ἐς τοῦ Διὸς ‖ om. ἐς ΑΩ𝔄Μ — πάντα ‖ om. Ω — οἰκετεία ‖ οἰκετία Ω𝔄 — τῶν παρόντων ‖ τὸν π. A — ἀμελὲς ‖ ἀμέλει 𝔄 — [ὅπως] ‖ habet Γ𝔄 — πρότερον ‖ πώποτε 𝔄 — καὶ τὸ καινὸν ‖ om. καὶ ΩΜ — τιθέμενον ‖ τιθέμενοι ΑΩΓ𝔄 — κἀκεῖνον ‖ κἀκεῖνο^ω (sic) M — ζηλοῦν ‖ δηλοῦν ΑΩΓΜ

c. 16. βιώσῃ ‖ βιώσει Γ — εἰσαεὶ ‖ ἐς αεὶ Ω ἀεὶ Μ — εὐδαιμονίας ‖ φιλοτησίας 𝔄 — τὸ ἐπὶ ‖ τοὐπὶ 𝔄 — προὔπιε ‖ προὔπιεν Γ — λαβὼν ‖ συλλαβὼν 𝔄

c. 17. πολυετῆ ‖ πολυέτη A — ἐς τὴν οἰκίαν ‖ εἰς τ. ο. ΩΓΜ παρατεθέντα ‖ παρατιθέντα 𝔄 — κατέφαγεν ‖ κατέπιεν ΑΩΓ𝔄Μ — καταλέλοιπε ‖ καταλέλοιπεν Γ — φησί ‖ φησίν Γ — ἀθλίως ‖ ἀθρόως Μ ἀθρόως supr. ἀθλίως Ω

c. 18. σόν ἐστι ‖ σόν ἐστιν Γ — πλέον ‖ πλεῖον Γ𝔄 πλεῖστον A — αὐτοῦ ‖ αὑτοῦ 𝔄Μ — ἴ σεισμῷ ‖ om. 𝔄

c. 19. ὁπόσον ‖ ὁπόσων Ω — ὀξυρεγμίαν ‖ ὀξυρειγμίαν Ω𝔄 ὀξυρευγμίαν ΑΜ ἐξωρειγμίαν Γ — τὴν ἐπὶ τούτοις ‖ om. τὴν 𝔄 — ὑμᾶς ‖ ἡμᾶς ΑΩΓΜ — οὖν ‖ om. A — καθίζεσθαι ‖ καθέζεσθαι Ω — οὐδὲ εἷς ‖ οὐδεὶς 𝔄 — ἐπ' ἴσης ‖ ἐπίσης A — δεσπότην ‖ δεσπότου 𝔄 — οἶσθα ‖ ὡς οἶσθα Μ — ἐμβαλεῖς ‖ ἐμβάλλεις Γ𝔄 ἐπιβάλλοις A

c. 20. ἐλπίσι ‖ ἐλπίσιν Μ — καὶ ἀγροὺς ‖ καὶ γὰρ ἀγροὺς Α𝔄 συνίης ‖ συνειης, corr. ει in ι Γ — ἔσεσθαι νομίζεις ‖ νομίζεις ἔσεσθαι 𝔄 — ἐδίην' ‖ ἐδίηνεν 𝔄ΓΜ — ἐδίηνε ‖ ἐδίηνεν Α𝔄ΓΜ — ἐρεῖν . . . . τοῦ ‖ om. sed marg. adscr. Ω — πράγματος ‖ π. ἐλθόντα Ω — ἐλθόντα τοῦ πράγματος ‖ τοῦ πράγματος ἐλθόντα Μ — μητ' ‖ μήτε Μ μὴ ΑΩ — γίγνοιτ' ‖ γίνοιτ' 𝔄 γένοιτ' Μ — φησί ‖

φησίν Γ — πάνυ ‖ om. 𝔄 — λέγω δὲ ‖ λέγω δὴ 𝔄 — Μίδα ‖ Μίδου ΓΜ — εἰδὼς ‖ εἶδον ΑΩΓ𝔄 — εἰ μὴ ‖ om. μὴ 𝔄

c. 21. γενομένῳ ‖ γεγενημένω ΩΜ — μέχρι ‖ μέχρις Ω𝔄ΓΜ — εἶναι ‖ om. Ω — ἀεὶ ‖ ἂν 𝔄 — Μανδροβούλου ‖ Μανδροβόλου 𝔄 — ἀναποδίζον ‖ om. sed marg. adscr. Ω ἀναποδίζοντα 𝔄

c. 22. τινας ‖ τινες ΑΓΜ — ἦσαν ‖ om. Ω — ἔνεστιν ‖ ἔστιν 𝔄 — τὸ αἰσχρὸν ‖ om. sed suprascr. Ω

c. 23. εὐπατρίδην ‖ ἀπατρίδην Α — ὁδοῦ ‖ οὐδοῦ ΩΜ — ἐθελήσει ‖ ἐθέλει Μ — ἀγεννῆ ‖ ἀγενῆ 𝔄 — δοῦλος οὖν, εἰ ‖ δοῦλος οὖν εἶ Α — ἀχθέσῃ ‖ ἀχθεσθήσῃ 𝔄 — ἔσῃ ‖ ἔσει Γ — ἀεικελίῳ ‖ ἀεικελλίῳ Μ — δι' αὐτὸ ‖ om. δι' sed suprascr. Ω — υἱὸν ‖ υἱὸς 𝔄 — ἐπιστάσης ... προτείνῃς ‖ om. Α — Πυρρίᾳ ‖ Πυρίᾳ Γ — ἄλλοις ‖ καλοῖς Μ

c. 24. φαίην ἄν, καὶ μάλιστα ‖ καὶ μάλιστα φαίην ἂν Ω — ὑπ' ἀμηχανίας ‖ εἰς ἀμ. 𝔄 — ὄψον ‖ ὄψων 𝔄 — ἑάλως ‖ ἑάλω Α — τούτων ‖ τοῦτον Ω𝔄 — διαπαρεὶς ‖ περιπαρεὶς ΩΜ — ταπίχειρα ‖ τὰ ἐπίχ. 𝔄 — ἀφθόνως ἐντραγεῖν ‖ ἐντρ. ἀφθ. Μ

c. 25. Τιβίῳ ‖ Τιβείῳ Μ — τί γὰρ ‖ τί γὰρ ἂν Μ — οὐχ ὁρᾷς ‖ ὁρᾷς ὡς om. οὐχ Μ — ἡ τῆς Δ. δεινότητος ‖ καὶ τ. Δ. δ. ΩΜ — τούτων ‖ τοῦτον 𝔄 — καταλειπόμενον ‖ καταλιπόμενον Γ — προπομπεύουσιν ‖ προπέμπουσιν Μ — παιδείαν ‖ παιδιὰν Α — κινδυνεύσεις ‖ κινδυνεύεις 𝔄Γ — ἀεὶ σὺν αὐτῷ ‖ σὺν αὐτῷ ἀεὶ ΩΜ — ἀλλὰ ἕωθεν ‖ ἀλλ' ἕωθεν ΩΜ — τύχῃ ‖ τύχοι ΩΜ — διατίθεται ‖ διατιθεναι? 𝔄

c. 26. ἦλθε ‖ ἦλθεν Γ — καθίζῃς ‖ καθίζεις 𝔄 καθίζοις ΩΜ — ἀναγιγνώσκεις ‖ ἀναγινώσκοις Μ — ἄσιτόν τε ‖ ἄσιτόν σε 𝔄 — εἰ ἐφίκοιτο ‖ εἰ om. sed marg. adscr. Ω — παροψώμενος ‖ παραψόμενος ΑΩΓΜ — δὴ τοῦτο ‖ σὴ τοῦτο ΑΩΓ𝔄Μ — ἢν ἐπιλίποι ‖ ἐπεὶ λίποι ΑΓ ἐπὴν λίποι ΩΜ — ἀράμενος ‖ αἰράμενος Γ — παρατέθεικεν ‖ παρέθηκεν 𝔄 — μερίδα ‖ μοῖραν Ω — τῇ πιμελῇ ‖

om. τῇ 𝔄 — παρεστάναι ‖ παριστάναι 𝔄 — σὲ δὲ ‖ σὺ δὲ Ω — ὁπόσην ‖ ὁπόσοι (sic) A — ἐς κόρον ‖ εἰς (?) κίρον A — οὔδ' ἀΐοντι 𝔄ΓΜ οὐδὲ ἀΐοντι A

c. 27. γ' ἰσότιμος ‖ γε ἰσ. 𝔄 — καὶ ὑπ' αἰδοῦς ‖ om. καὶ 𝔄 — καταδεδυκὼς ‖ καταδεδοικὼς A — δοκεῖς ‖ δοκῇ M δοκῇς A — ποιητὴς ‖ ποιητὴν 𝔄 — ὑποστάιης δ' ἂν ‖ ὑποστ. δὲ ἂν AΓ ὑπ. ἄν, om. δ' ΩM

c. 28. ἐπιμελούμενον ‖ ἐπιλελασμένον Ω — καὶ γὰρ ‖ om. γὰρ Ω — ἐκείνου ‖ ἐκείνων Γ𝔄 — πίνουσι ‖ πιαίνουσι 𝔄

c. 29. καὶ Χαρίτων ‖ om. καὶ 𝔄 — εὐνοῦχός σε ‖ σε εὐν., (εὐν. om. sed marg. adscr.) Ω — ἴδῃ | ἤδη 𝔄

c. 30. εἶτ' ἀπ. ‖ εἶτα ἀπ. AΩM — κατέδαρθες ‖ κατέδραθες 𝔄Ω — Ὦ δείλαιος ‖ om. Ω sed rec. m. marg. adscr. — τῇ ἐπιθυμίᾳ ‖ ἐν τ. ἐπιθ. 𝔄 — ἐλευθερίους ‖ ἐλευθέρους Γ?M? — οὐδὲ κεχαρισμένος ‖ οὐδ' εἰ κεχ. Γ — ἀχάριστος ‖ ἀχάριτος AΩM — εἰμι ‖ εἶναι 𝔄 — ἐνοχλῶ ‖ ἐν ὄχλω A — ὅταν ἡδίων αὐτὸς αὑτοῦ εἶναι θέλῃ ‖. ὅταν ἡδ. αὐτὸς αὑτοῦ θέλ. εἶναι 𝔄 — ἁρμόσωμαι ‖ ἁρμόσομαι 𝔄 — φευκτέος ‖ φευκταῖος 𝔄 — διέπτυσε ‖ διέπτυσεν Γ — βιώσομαι ‖ βιόσομαι A

c. 31. ἤχησε ‖ ἤχησεν Γ — καὶ περινοστεῖν ‖ om. καὶ Ω κἂν περιν. A𝔄Γ

c. 32. τὸ ζεῦγος ‖ καὶ τὸ ζ. AΓ𝔄M — οὐκέτ' οὔσης ‖ οὐκέτι οὐσ. 𝔄 — συμπαραβύσωσιν ‖ παραβασωσιν 𝔄 παραβύσωσιν Ω — ὑποβαλόντες ‖ ὑποβάλλοντες Ω

c. 33. διηγήσασθαι ‖ διήγασθαι A — ξυμβὰν ‖ συμβὰν 𝔄 — συγκαθίζεσθαι ‖ συγκαθέζεσθαι ΩΓ𝔄M — ἦγε ‖ ἦγεν Γ — Χελιδόνιον ‖ Χεληδόνιον A — σκυθρωπῷ ‖ σκυθρωπὸν 𝔄 — εἶχε ‖ εἶχεν Γ

c. 34. γῦπά τινα ‖ τινα om. Ω — μηδενὸς ἐνδεὴς ‖ ἐνδ. μηδενὸς M — κυνίδιον ‖ κυνέδιον A — προκῦπτον ‖ προκύπτον A — καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ‖ om. καὶ Ω — ἤδη ‖ suprascr. Ω — τὸ δ' οὖν ‖ τό γ' οὖν ΩM — τῷ τοῦ Θεσμοπόλιδος ‖ om. τῷ ΩM

c. 35. μεμετρημένον ‖ μετρημένον Ω — οὖν ἴσως ‖ om. οὖν, sed rec. m. add. Ω — ἐθέλουσι ‖ ἐθέλουσιν Γ — τὰς

Διονυσίου ‖ *τὰς Διονυσίους* Ω — *ἀφίξῃ* ‖ *ἀφίξει* Γ — *αὐτὸ τοῦτο τῆς Ἀτ.* ‖ *αὐτὸ τὸ τῆς Ἀτ.* ΑΩΓΜ

c. 36. *αἱ δὲ οὖν* ‖ *αἱ δὴ οὖν* ΩΓΜ *αἱ δ' οὖν* Α — *ἑπομένους* ‖ *παρεπομένους* Μ — *κομμούμεναι* ‖ *κοσμούμεναι* (ras. in primis litteris) Ω — *προσελθοῦσα* ‖ *παρελθοῦσα* Ω — *γραμμάτιον* ‖ *γραμματεῖον* Α

c. 37. *ἔτι σκεπτομένου* ‖ *ἐπισκεπτομένου* ΑΩΓΜ — *προλαβὼν* ‖ *προσλαβὼν* ΑΩΜ — *τρισκαίδεκα* ‖ *τρεισκαίδεκα* Α — *ἥκουσι* ‖ *ἥκουσιν* Γ — *δ' οὖν* ‖ om. *δ'* Ω

c. 38. *ἢ τέτταρας* ‖ *καὶ τετ.* ΩΓΜ — *ὁ οἰκονόμος* ‖ om. *ὁ* ΑΩΓ — *ἄλλον θερ. τρόπον* ‖ *ἄλλος θερ. τρόπος* ΑΩΓΜ — *ἄδωρα* ‖ *ἄωρα* ΑΩΓΜ

c. 39. *περιβλέπει* ‖ *παραβλέπει* Μ — *ἀπορρίψει* ‖ *ἀπορρίψῃ* Γ — *προσλήψεται* ‖ *λήψεται*, suprascr. *πρὸς* Μ — *ἤτοι* ‖ *εἴ τι* Γ — *ἐν τοσούτῳ χρόνῳ* ‖ *ἐν* om. sed rec. m. suprascr. Ω

c. 40. *ὁ μὲν γὰρ κατ.* ‖ om. *γὰρ* sed suprascr. Ω — *μαγείας* ‖ *μαντείας* ΑΩΜ — *ὑπέσχοντο* ‖ *ὑπόσχοντο* Α

c. 41. *ὡς ἂν ἅπαντα εἰδότες* ‖ om. *ἂν* ΩΓΜ — *ἐστὶ* ‖ *ἐστιν* Γ — *ὀπυίων* ‖ *ὀπύων* Ω — *δ' ὑπὸ* ‖ om. *δ'* ΩΓ

c. 42. *βίου σοι* ‖ *σοι βίου* Μ — *ἣ καὶ Εὐφράνορος* ‖ om. ΑΓΜ *ἂν καὶ Εὐφρ.* Ω — *ἂν ἐδεήθην* ‖ om. *ἂν* Ω *ἂν καὶ Εὐφρ. ἐδεήθην* ΓΜ — *τῇ θύρᾳ* ‖ *τὴν θύρα* Α — *μόλις* ‖ *μόγις* ΓΜ — *ἀποπτέσθω* ‖ *ἀποπτάσθω* ΩΜ — *τῇ ἑτέρᾳ* ‖ *τῆι ἑτέραι* Φ — *τῇ δεξιᾷ* ‖ *τῆι δεξιᾶι* Φ — *κατ' ἐκείνην* ‖ om. *κατ'* ΑΩΓΜΦ — *ἑλομένου* ‖ *ἑλομένοιο* Φ — *ἐκπεσεῖν* ‖ *ἐμπεσεῖν* Α

LUCIANI APOLOGIA.

Lectiones codicum Marc. 434 (Ω)
Vatican 87 (𝔄)
Parisini 2954 (M)
collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. εἰπεῖν ‖ ἢ εἰπεῖν Ω ἦν εἰπεῖν A — ἐπὶ πᾶσιν | om. ἐπὶ Ω𝔄 — κατὰ τοῦ τοιούτου βίου ‖ om. τοῦ Ω — κουράλλια ‖ κουράλια 𝔄 — τοῦ νῦν βίου ‖ om. βίου Ω

c. 2. ὑποδὺς ‖ ὑποδύεσθαι Ω𝔄M — τὸ σὸν πρόσωπον ‖ om. σὸν 𝔄 — ἔχοι ‖ ἔχῃ 𝔄 — Λογίῳ ‖ Λόγῳ Ω — καὶ καιόμενον, εἰ δέοι ‖ om. Ω𝔄 — ἐπὶ σωτηρίᾳ ‖ ἐπὶ σωτηρίαν Ω — σμίλην ‖ σμήλην 𝔄 — πρός με ὁ Σαβῖνος ‖ ὁ Σαβῖνος πρός με 𝔄

c. 3. ὡς εἰκός ‖ om. ὡς ΩM (?) — ἡ ἱστορία ‖ om. ἡ 𝔄 — τῶν πραγμάτων ‖ om. τῶν 𝔄 — τὸ μέγιστον ‖ om. τὸ Ω — ὑπάγοιεν ‖ ὑπαγάγοιεν 𝔄 — τὴν μὲν ἐλευθερίαν ‖ om. μὲν 𝔄 — ἀγεννέστατον ‖ ἀγεννὲς M ἀκερδέστατον 𝔄 — δουλευτέον ‖ δουλευταῖον Ω — ἀκούσεταί σου ‖ ἀκούσητε μου Ω ἀκούσηταί σου 𝔄 — μηδὲ ἄλλῳ ‖ μηδ' ἄλλῳ 𝔄 — τῶν . . . ὁρώντων ‖ om. τῶν M — ἥτις ἂν ‖ om. ἂν 𝔄 — ἐπελθεῖν ‖ ἀπελθεῖν Ω — τῷ τοῦ Κύρου μύθου ‖ τὸν τ. Κ. μῦθον Ω — ταὐτόν ‖ om. Ω

c. 4. κατὰ μοιχῶν τοῖς Κροτωνιάταις νόμον θεὶς ‖ τοῖς Κρ. νόμον θεὶς κατὰ μοιχῶν νόμον M κατὰ μοιχῶν θεὶς τ. Κρ. νόμον Ω — περὶ πόδα ‖ παρὰ π. M — Σάλαιθον ‖ Σαλαίθορον M — εἶναι ‖ om. 𝔄 — μυρία τὰ δυσχερῆ ‖ om. τὰ 𝔄 — δὲ ὑστάτῳ ‖ δ' ὑστ. 𝔄 — ἀγεννῆ ‖ ἀγενῆ 𝔄 — πᾶσιν ‖ φασιν ΩM𝔄 — βίου ‖ βιβλίου Ω

c. 5. τί δεῖ ‖ τί δὴ M — ἔξω ‖ ἔξωθεν M — πεπονθέναι σε ‖ σε πεπονθέναι Ω — τῇ ‖ τῇ βασιλίδι M — φασὶ ‖ om. Ω𝔄 — συγκινούμενον ‖ συγκείμενον ΩM𝔄 — ἰσχάδας ‖ ἰσχάδα Ω — μακρὰ χαίρειν ‖ μικρὰ χ. — πρόσωπον ‖ προσωπεῖον M

c. 6. ὑπὸ ταυτησὶ τῆς ἰσχάδος ‖ ὑπ' ἰσχ. ταυτησί ΩΜ — ἕτερα ‖ ἀλλὰ 𝔄 — ὅτι ἃ λέγεις om. ἃ Ω𝔄 — ἐδίηνεν ‖ ἐδίηνε Ω — δὲ αὐχμῶσαν ‖ δ' αὐχμ. 𝔄 — καταλέλοιπε ‖ καταλέλοιπεν Ω — ἐῴκει ‖ ἐδόκει 𝔄 — μέλλουσάν σοι ‖ om. M — ἐς τὰ ὅμοια ‖ om. τὰ M — ὅμοια ‖ ὅμοιά σοι M

c. 7. Αἰσχίνην ‖ αἰσχύνην Ω — οἴει ‖ οἴη 𝔄 — ηὔθυνεν ‖ ηὔθανεν Ω — παρενόμει ‖ παρηνόμει 𝔄 — αὐτίκα ‖ αὐτῇ M — παύσειν ‖ καταπαύσειν ΩΜ

c. 8. τὰ τοιαῦτα ‖ om. τα 𝔄 — μυρίας τὰς ‖ μυριαντὰς 𝔄 — ἐθελοκακήσαντα ‖ ἐθελοκακίσαντα Ω ἐθελοκακήσαντι 𝔄 — ἐπιστρέψαντα ‖ ἐπιστρέψαντι 𝔄 ἀποστρέψαντα Ω — ἀρνούμενον ‖ ἀρνουμενω 𝔄 — εἰδότας ‖ om. 𝔄 — ὧν λέγομεν ‖ ἂν λέγωμεν, suprascr. ὧν Ω ἃ ἂν λέγωμεν 𝔄 — ποιοῦμεν ‖ ποιῶμεν Ω𝔄 — πεφυγμένον ‖ πεφυγμεναι in ras. M — ἔμμεναι ἀνδρῶν ‖ ἄνθρωπον εἶναι Ω — ἔμμεναι ‖ om. 𝔄M — ἀνδρῶν ‖ ἀνθρώπων εἶναι 𝔄 — καὶ τὸ ‖ καὶ τῷ ΩΜ — γεινομένῳ ‖ γινομένω Ω

c. 9. ἀνδρείαν ‖ ἀνδρίαν M — δέδοικα μὴ πρὸς τῇ ἐπιφερομένῃ κατηγορίᾳ κολακ. αἰτίαν προσλαβὼν ‖ om. πρὸς . . . προσλαβὼν Ω, δέδοικα μὴ . . . . προσλαβεῖν M δέδοικα μὴ καὶ ταῦτα μάτην (?) ἐλέγχωμαι προσλαβὼν 𝔄 — καὶ μείζονι γε ‖ τῶι μ. om. γε M

c. 10. μήτε ἐκεῖνα ‖ μητ' ἐκ. 𝔄 — ἢ ὁμολογεῖν ‖ μὴ ὁμολογεῖν Ω — μηδὲ ἓν ‖ μηδὲν ΩΜ — ἐκφύγοι ‖ ἐκφύγῃ 𝔄 — μικρὸν αὐτὰ παρ. ‖ μ. αὐτῷ παρ. Ω

c. 11. Κυλλάβαριν ‖ κοιλὴν Ἀραβίαν M σκύλλαν ῥαβειαν (?) Ω — ὑπὸ ἀπορίας ‖ ὑπ' ἀπ. 𝔄 — πρᾶγμα ‖ γράμμα Ω𝔄M — μόλυβδος ‖ μόλιβδος ΩΜ — ῥόδῳ ‖ ῥόδον 𝔄 — δὲ ‖ om. Ω𝔄 — τὸ ὑπ' ἄλλῳ τάττεσθαι ‖ τῷ ὑπ. α. τ. M — τοσαῦτα ‖ τοιαῦτα ΩΜ

c. 12. ἐν ταῖς οἰκίαις ‖ ἐπὶ τ. οἰκ. M — αὐταῖς ‖ αὐταῖν Ω — καὶ λεγομένων ‖ om. καὶ 𝔄M — παρὰ τοῦ βασίλεως ‖ om. τοῦ 𝔄 — τὰ μετὰ ταῦτα ‖ om. τὰ 𝔄

c. 13. παρὰ τῶν ἀρχομένων ‖ om. M — ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις ‖ ἐπ' εὐεργ. 𝔄 — καὶ εἰκόνες ‖ om. καὶ 𝔄 — εἰσφέρονται ‖

εἰσφέρωνται Ω — τοῦ σωροῦ ‖ τοῦ ὄρους M — ὅτι μεγέθει καὶ σμικρότητι διαλλάττομεν ‖ ὅτι σμικρ. καὶ μεγ. διαλλάττομεν 𝔄

c. 14. τί ἂν ‖ πᾶν Ω — ἄχθος ἀρούρης ‖ ἀρ. ἀχθ. Ω𝔄

c. 15. τῷ ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου ‖ τῶν ἐκ τοῦ π. δ. ΩM — ἐπ' αὐτοῖς ‖ παρ' αὐτοῖς, suprascr. ἐπ' M — εἴ γε ἐπιτ. ‖ εἴ γ' ἐπιτιμῴης 𝔄 — ὁπότε ‖ ποτὲ Ω — καίτοι ‖ καίτοι γε 𝔄

LUCIANI PRO LAPSU IN SALUTANDO.

Lectiones codicum Gorlicensis (A)
Marciani 434 (Ω)
Vaticanorum 87 (𝔄) *90* (Γ)
Parisini 2954 (M)
collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. χαλεπώτερον ‖ χαλεπότερον Ω — παραλόγου | περὶ λόγου 𝔄 — παρὰ σὲ ‖ πρὸς σὲ 𝔄 — ἐγὼ μὲν οὖν ‖ om. οὖν 𝔄 — ἴδιόν τε ‖ ἰδίων τε Ω ἰδιάν τε Γ — ὡς οὐ ‖ οὐδὲ M — ἠρυθρίων ‖ ἐρηθρίων A — οἱ μὲν παραπαίειν ‖ ὁ μὲν π. Γ — παραπαίειν ‖ ειν in ras. A — ἔτι ᾤοντο με εἶναι ‖ ἔτι ᾤοντο μετ' εἶναι Ω ᾤοντό με ἔτι εἶναι M — μηδ' ἀφόρητον ‖ μηδὲ ἀφ. Ω — ἀπολογίας μὲν ‖ om. μὲν Ω

c. 2. ἀρχόμενος μὲν ‖ om. μὲν 𝔄 — ἑωθινὴ ‖ ἑωθινὴν Ω — χαῖρ' ὦ ‖ χαίροις M — χαῖρ . . . ὡς τό ‖ om. 𝔄 — παροινίους ‖ παροινίας A — ἐΐσης ‖ ἐπίσης A — γῆς Τιρ. ‖ τῆς Τ. AM — Ἀχιλεῦ ‖ Ἀχιλλεῦ M — ἐπιδευεῖς ‖ ἐπιδευὴς A — ἐρρητόρευε ‖ ἐρρητόρευσε M ἐρρητόρευεν Γ ἐρητόρευε A — χαίρετ' | χαῖρ' M — δ' ὔμμιν θεὸς ‖ δὲ ὑμῖν θ. A δ' ἡμιθεὸς Ω δ' ὑμῖν 𝔄 δ' εἰμὶ θ. ΓM — ἀπενενέμητο ‖ ἀπονενέμητο M — νῦν μόνος ‖ suprascr. ν Γ — ἀπαισίων ‖ ἀπεσίων suprascr. αι Γ — ἀπευ-

κτοτάτων ‖ *ἀπευκταιοτάτων* 𝔄 — *μακρὰ χαίρειν* ‖ *μακρὰν χαίρειν* M — *χαίρετ'* ‖ *χαίρετε* 𝔄

c. 3. *δ' αὐτὸ* ‖ *δ' αὔτω* Ω *δὲ αὐτὸς* 𝔄 — *Φιλιπ.* ‖ *Φιλ. δὲ* 𝔄 — *νικῶμεν* ‖ om. Ω — *ὅλως γε* ‖ *ὅμως*, om. *γε* Ω *ὅλως καί γε* 𝔄M — *διέμεινεν* ‖ *διένειμεν* Ω

c. 4. *κελεύει* ‖ *κελεύειν* ΩM — *ἀποδοκιμάζειν* ‖ *ἀποδοκιμάζει* ΩM suprascr. *ν* Γ

c. 5. *ἴδιον ἡμῖν* ‖ *ἡμῖν ἴδ.* 𝔄 — *Ὀκέλλῳ* ‖ *ὀκέλω* Ω *ὀνυκέκλω?* A *ὀκέκλῳ* 𝔄 — *Λευκανῷ* ‖ *Λευκῷ* A — *Ἀρχύτα* ‖ *ἀργύτα* A — *ἐκέλευεν* ‖ *ἐκέλευσεν* M — *ἀγαθά* ‖ *τἀγαθά* M — *τό γε τριπλοῦν* ‖ *τότε τρ.* M — *δι' ἀλλήλων* ‖ *δ' ἀλλήλων* 𝔄 — *ὑγίεια* ‖ *ὑγεία* AΩ𝔄Γ — *ὠνομάζετο* ‖ *ὀνομάζεται* MΩ *ὀνομάζετο* Γ — *τῷ μὲν ὑγ.* ‖ *τὸ μὲν ὑγ.* 𝔄M — *ὑγιαίνειν τὸ εὖ πρ.* ‖ *ὑγ. εἶναι οὔτε δὲ εὖ πρ.* 𝔄M — *τὸ εὖ . . . χ. εἶναι* ‖ om. AΩΓ — *καὶ τὸ χαίρειν . . . εὖ πράττειν* ‖ om. 𝔄 — *καὶ τὸ χαίρειν* ‖ *οὔτε τὸ χ.* M — *εἶναι* ‖ om. M — *οὔτε δὲ τῷ εὖπρ. . . . χαίρειν* ‖ om. M — *τετρακτήν* ‖ *τετρακτύν* Ω — *ἀποτελεῖ* ‖ *ἀποτελεῖν* AΩ𝔄ΓM — *ἤδη* ‖ *οἱ δὲ* AΩ𝔄ΓM — *ὑγιείας* ‖ *ὑγείας* AΩ𝔄Γ

c. 6. *χαίρων τῷ χαίρειν* ‖ *χ. τοῦ χαίρειν* A — *καὶ τὴν ἡδονὴν* ‖ om. *καὶ* AΩΓM — *ἐν ἀρχῇ* ‖ *ἐν τῇ ἀρχῇ* 𝔄 — *ἐν τῇ τραγῳδίᾳ* ‖ om. *τῇ* AΩ𝔄Γ — *ἐν τῇ ἀ. κ.* ‖ om. *ἐν* 𝔄 — *μάλα* ‖ *μέγα* M — *σαφῶς* ‖ *σοφῶς* ΩΓM — *ὦ δέσποθ'* ‖ *ὧδέ πως* M — *ὑγίαιν'* ‖ *ὑγίαινε* 𝔄 — *ὑγίειαν* ‖ *ὑγείαν* AΩ𝔄ΓM — *εἶτ' ὀφείλειν* ‖ *εἶτ' ὀφίλειν* Ω *εἰ τὸ φιλεῖν* A — *φησιν* ‖ *φησι* A — *ἵνα* | *ἵνα*, suprascr. *δὲ* Ω *καὶ ἵνα* 𝔄 — *μὴ* ‖ om. AΩΓ — *ὑγίεια* ‖ *ὑγεία* AΩ𝔄ΓM — *ὑγίεια* ‖ *ὑγιά* 𝔄Γ *ὑγ' εια* A

c. 7. *καταδεῖξαι* ‖ *καταλέ* (in ras.) *ξαι* ΓM — *εἰς ἀπειροκαλίαν* ‖ om. *εἰς* M

c. 8. *Καρδιανὸς* ‖ *Σαρδιανὸς* AΩ𝔄M — *Εὐμένης* ‖ *εὐμενῆς* A — *εἰς τὴν σκηνὴν* ‖ *ἐν τῇ σκηνῇ* M — *εἴτ . . . εἴτ'* ‖ *εἴτε . . εἴτε* AΩΓM — *ἐκταραχθεὶς* ‖ *ταραχθεὶς* AΩΓM — *τοῦτο* ‖ *τοῦτον* M — *παρατάττεσθαι* ‖ *πράττεσθαι* Ω

παραττεσθαι (ατ superscr.) Γ — εἶπε ‖ εἰπεῖν (sic) i. e. deletis litteris ιν = εἶπε Α — ὑπέσχηται ‖ ὑπίσχηται Α𝔄 ὑπισχνεῖται Γ, 𝔄 in ras., Μ

c. 9. σύνθημα | συνθ. τι Ω — πρὸ τῆς μάχης . . . συνθήματι ‖ om. Ω — ἐνίκησε ‖ ἐνίκησεν Γ

c. 10. Πτολεμ. . . ἀρχῇ ‖ om. Α — ἀνέστρεψε ‖ ἀνέτρεψε Μ — ὑπογράψας ‖ ἐπιγρ. 𝔄 — Διονυσόδωρος ‖ Διονυσιόδωρος Ω

c. 11. ἢ εὔκλειαν ‖ om. ἢ 𝔄 — ὄφελος ‖ ὤφελος Γ — τοῦ ὑγιαίνειν ‖ τὸ in ras. Γ, τὸ ὑγ. Μ, τὸ corr. ex τοῦ Ω

c. 12. Ναὶ . . τις ‖ om. 𝔄 — ἀποδέδεικται ‖ ἀποδ. τάχα ἂν εἴπῃ τις 𝔄 — τοῦτον ‖ τοσοῦτον 𝔄 — περὶ τ. κν. ‖ παρὰ τ. κν. 𝔄 — περὶ τῇ κεφαλῇ ‖ παρὰ τ. κ. 𝔄 — ταῦτα ἔλεγες ‖ ταῦτ᾽ ἔλ. 𝔄 — εἴ τις ‖ ἤ τι 𝔄 — ὑγιείας ‖ ὑγείας ΑΩ𝔄Μ — καὶ ἕωθεν ‖ om. καὶ Ω — τὰ πολλὰ ‖ om. τὰ ΩΓΜ — δεῖσθε ‖ δεῖσθαι ΑΩ𝔄 ε corr. Γ — μόνον ‖ μόνω Ω — εὐφήμῳ ‖ εὐφύμω Α — τῇ ἀρχῇ ἐχρήσατο ‖ ἐχρ. τῇ ἀρχῇ Μ — παρακελευόμενος . . . ὑγιαίνειν ‖ om. Α — δρᾷ ‖ δρᾶν Μ — ὑπομιμνήσκει ‖ ὑπομίμνησκε Μ

c. 13. βασίλεως ‖ βασίλεων 𝔄 — ὃ ἀεὶ ‖ ὡς ἀεὶ Ω — λαμβάνετε ‖ λαμβάνεται ΩΜ λαμβάνεται (ε superscr.) Α — ὑγιείας ‖ ὑγείας Α𝔄Μ — μάλ᾽ ‖ μάλα Ω — οὐδὲν . . . διακειμένων ‖ om. Ω — τἆλλα ‖ τἄλλα ΑΜ — ὑγιείας ‖ ὑγείας Α𝔄 — ἀμείβεσθε ‖ ἀμείβεσθαι Α

c. 14. γ᾽ ἂν ‖ om. γ Μ

c. 15. Ὑγιείας ‖ ὑγείας ΑΩ𝔄Μ — τὸ ὑγιαίνειν ‖ om. τὸ Μ — ὑπισχνουμένου ‖ παρακελευομένου Μ — αὐτὸ ἔπαθον ‖ h. l. om. Μ — ἄνευ θεοῦ ‖ ἄνευ θ. τοῦτο ἔπαθον Μ

c. 16. τινὰ ‖ τ. ἀπολογίαν 𝔄 — γεγονότος ἀπολ. ‖ om. ἀπ. h. l. 𝔄 — τῆς κατ᾽ ὀρθὸν λ. ‖ τὸν, corr. in τοῦ Ω τῶν κατ. ὀ. λ. Γ𝔄Μ — ὢν ‖ καὶ ΩΓ ἂν (ὢ superscr.) καὶ Μ

c. 17. σὺ ‖ σοὶ Α — ἀναφέρωσι ‖ περιφέρωσι 𝔄 ἀναφέρωσιν Γ — αὐτὸ ‖ αὐτῷ Ω αὐτωι Γ — σύμβολον ‖ σύμβουλον Α — ἐστί ‖ ἐστίν Γ — οἶδα ‖ ἔχειν Μ — τοιοῦτο ‖ τοιοῦτον 𝔄

c. 18. τινα δικάσας ‖ δικ. τ. 𝔄 — ἐγκλήματος ‖ ἐγκλήματα 𝔄 — ἄνθρωπον ‖ ἄρθρωπον Γ — μεγ. τῇ φωνῇ ‖ om. τῇ Γ — ὦ αὐτοκράτορ ‖ om. ὦ Ω — περὶ Σεβ. ‖ περὶ τὸν Σεβαστὸν Γ — περὶ Σ. ‖ ἐς τὸν Σεβ. ΩΜ — οὕτως ‖ οὕτω ΩΓΜ

c. 19. ἐνταῦθα ἤδη ‖ ἤδη ἐνταῦθα Μ — φοβήσεσθαι ‖ φοβηθήσεσθαι 𝔄Μ — δοκεῖν ‖ δοκεῖ Γ

LUCIANI HERMOTIMUS.

Lectiones codicum *Marc.* *434* = Ω
Vat. *87* = 𝔄 (c. 1—14)
Vat. *90* = Γ
Paris. *2954* = Μ (c. 1—4)

c. 1. κἀκεῖσε ‖ κἀκεῖ Ω — ἑαυτοῦ ‖ σεαυτοῦ 𝔄 — δή τι ‖ δὲ ἤ τί Ω δὲ ἤ τι 𝔄ΓΜ — ἐνεργὸς ‖ ἐνεργῶς (ω in ras.) Γ — πρὸ ὁδοῦ σοι γένοιτ' ἂν ‖ π. ὁδοῦ σοῦ γ. ἂν ΩΓ — εἰδότας ἀληθὲς ὂν τὸ ὑπὸ τ. Κ. ἰατροῦ εἰρ. ‖ εἰδ. ἀλ. εἶναι τὸ ὑπὸ ἰατρικῶν εἰρ. 𝔄 — Κῴου ‖ κωιου Γ — μακρὴ ‖ μακρὰ Μ — ταῦτ' ἔλεγεν ‖ ταῦτα ἔλ. Ω, om. ταῦτα Μ — ἐγρηγορότως ‖ ἐγρηγορὼς ΩΜ𝔄 — ἀποβλέπῃ ‖ ἀποβλέποι Μ — οὐ περὶ μικρῶν ‖ οὐ περὶ μικρὸν (sic) Ω οὐ π. μικρὸν ΓΜ — ἄθλιον ‖ ἆθλον Ω — παραπολόμενον ‖ παραπολούμενον Μ

c. 2. πολλοῦ ‖ om. 𝔄 — εἴκοσιν ‖ εἴκοσι Μ — παρὰ τοὺς διδ. ‖ περὶ τ. δ. Μ — ἀνιέναι ‖ ἀπιέναι Μ — ὅλος ‖ ος in ras. 𝔄 — εἶ ‖ εἶναι ΩΓ𝔄Μ — φαίνῃ οὐκ ἐς μακρὰν ‖ φαίνῃ ἐμ' εἰς μ., suprascr. m. II οι οὐκ 𝔄 — ὡδοιπόρηται ‖ ὁδοπόρηται Γ — γὰρ ‖ om. 𝔄 — ἂν ἐκώλυε ‖ om. ἂν ΩΓ𝔄Μ — ἄκρῳ ‖ om. Μ — ἔτι ‖ om. Μ𝔄

c. 3. εἶναί σε ἤδη λέγοντες ‖ ἤδη λέγοντες εἶναί σε ΩΓ λεγό-

μενον ἤδη εἶναί σε M — *ἔτι* ‖ om. ΩꝮM — *ἀνακουφίζει* ‖ *ἀνακουφίζῃ* Γ — *πρὸς αὐτὸν* ‖ *πρὸς αὐτόν* Ω — *ὅσον* ‖ *ὅσῳ* ΩꝮ — *πάλαι ἂν ἐσπάσμην* ‖ *πάλαι ἀνεσπάσμην* ΩΓM

c. 4. *ἀγαθὸν* | om. M — *ὑποφαίνει* ‖ *ὑποφαίνειν* Ω — *ἐς νέωτα* ‖ *εἰς ν.* ΩΓ — *ἢ τὰ ἄλλα Παν.* ‖ *τὰ ἄλλα ἢ Π.* ΩΓꝮM — *εἶτ' ἐπ.* ‖ *εἶτα ἐπ.* Ꝯ — *μηδ' ἀεὶ* ‖ *μηδὲ ἀεὶ* Ω — *ἀλλ' ἐν* ‖ *ἀλλὰ ἐν* Ω — *καὶ λισσοτέρου* ‖ *δισσοτέρου*, om. *καὶ* M, *δισσοτέραν* (?) Ω *δισσοτέρου*, suprascr. *λισσοτέραν* Γ

c. 5. *προσβάλλωσιν* ‖ *προσβάλωσιν* Γ — *ἐπὶ ποσόν* ‖ *ἐπὶ πόσον* Ꝯ — *εὐδαιμονοῦσι* ‖ *εὐδαιμονοῦσιν* Γ — *μυρμ.* ‖ *μυρμ. τινας* Ꝯ — *χαμαιπετεῖς* ‖ *χαμαί*, om. *πετεῖς* ΩΓ — *παντάπασιν* ‖ *πάντα πασῶν* Ω *πάντα παθεῖν* Γ

c. 6. *περιλαβεῖν* ‖ *περιβαλεῖν* ΩꝮ — *τοῦτο* ‖ *τουτὶ* ΩΓ *ουτί* (sic) Ꝯ

c. 7. *αὐτός πω* ‖ *αὐτο ςπω* Γ — *φησὶ τἀγαθά* ‖ *φὴς τὰ ἀγ.* Ꝯ — *καὶ τὸ πάντα ἐπ.* ‖ om. *καὶ* Ꝯ — *πλούτους δὲ* ‖ om. *δὲ* Ꝯ — *ὅσα τοῦ σώματος* ‖ *ὅσαι τ. σ.* Ω — *ἀφεὶς* ‖ *ἀφεῖν* (*ἀφεῖναι*?) Ω *ἀφηκεν* Γ *ἀφῆκε* Ꝯ — *τὸν Ἡρακλέα ἐν τῇ Οἴτῃ* ‖ *τὸν ἐν τ. Οἴτῃ* Ꝯ

c. 8. *εὐδαίμονα λέγεις* ‖ *εὐδόκιμα λ.* Ꝯ — *ἀποτελεσθῇ* ‖ *ἀποτεσθῇ* Ω — *δουλεύοι* ‖ *δουλεύῃ* Ω *δουλεύηι* Γ — *ὅσιον εἶναι* ‖ *ὅσ. ᾖ* ΩΓ

c. 9. *τοίνυν ἄλλα* ‖ om. *ἄλλα* Ꝯ — *τὰ ἄλλα καὶ πως ἐκ.* ‖ *ἄλλα ὅπως ἐκ.* Ꝯ — *μόνω γὰρ* ‖ om. sed margini adscr. Γ — *ἐπέστην* ‖ *ἔπεστιν* ΩΓ — *ἃ πρῴην εἶδον* ‖ *ἃ πρότερον εἶδ.* Ꝯ — *βούλει* ‖ *βούλῃ* Γ — *φῶ τίνα* ‖ *φῶ τινὸς* Ꝯ — *Μηδαμῶς* ‖ *μηδαμοῦγε* Ꝯ — *ἐκεῖνον* ‖ *ἐκεῖνος* Ω — *ἀφείλοντο* ‖ *ἀφείλαντο* Γ (*α* in ras.) — *ἄρχοντα ἔναγχος* ‖ *ἀρ* lac. *ἔναγχος* Ω — *ἐκεῖνος* ‖ om. ꝮΩΓ — *ἀπέτραγεν* ‖ *ἀπέρραγεν* Ω

c. 10. *διατέθεικεν* ‖ *διατέθηκεν* Γ — *τί δαί* ‖ *τί δὲ* Γ — *ὦ μακάριε* ‖ *ὦ μ* seq. lacuna Ω — *συνευδ. αὐτῷ πλ.* ‖ *συνευδ. αὖ τοῦ πλούτου* ΩΓ *σ. αὐτῷ τοῦ πλούτου* Ꝯ

c. 11. *παρ' Εὐκράτει* ‖ *περὶ Εὐκ.*, suprascr. eadem m. *παρ'* Γ

— πλέον ‖ πλείω ΩΓ — μόνον ‖ πόνον? Ω — Μίδα ‖ μίδου ΩΓ

c. 12. εἴτι ‖ ἤτι Ω𝔄 — τοιοῦτον ‖ τοιοῦτο Γ — οὐδ᾽ ‖ οὐδὲ Γ — ἀναιμωτί ‖ ἀναιμωτὰ, fort. ἀναιμωτεὶ Ω — ἐλεγκτικὸς ‖ ἐλεκτικός 𝔄 — αὐτὸν ‖ αὑτὸν 𝔄 — εἴκειν ‖ ἥκειν Ω — κρείττοσιν ‖ κρείττοσι Ω

c. 13. οἰήσῃ ‖ οἰήσει Γ — γενοίμην ‖ γενέσθαι ΩΓ𝔄 — ἐφίετε ‖ ἐφίεται 𝔄 — βούλῃ ‖ βούλει Γ — ῥᾷον γὰρ ἂν μαθ. ‖ ῥᾶστον γὰρ μ. om. ἂν 𝔄 — μάθοις ‖ μάθῃς ΩΓ𝔄

c. 14. ἄλλοι ‖ οἱ ἄλλοι Ω — Ἐπικούρειοι ‖ ἐπικούριοι ΩΓ — ἓν ἦν αὐτῶν, ἀλλ᾽ οὐ πάντα ‖ ἓν ἦν αὐτῶν καὶ τῶν ἀλλ᾽ οὐ π. 𝔄

c. 15. τῷ τότε ‖ τῷ ποτε ΩΓ — τὸ πρῶτον ‖ τὸ πρῶτον σὺ ΩΓ — δ᾽ ἄλλων ‖ δὲ ἄλλων Ω — ταῦτ᾽ ἐτεκμ. ‖ ταῦτα᾽ ἐτ. Γ — ἀλλ᾽ οὕτως ‖ ἀλλὰ οὑτ. ΩΓ — εἰσί ‖ εἰσίν Γ — σὺ πιστ. ‖ σοὶ π. Γ

c. 16. Ἐπικουρείων ‖ ἐπικουρίων ΩΓ — αὐτοὺς δηλαδὴ ‖ δηλ. αὐτοὺς Ω — ἀλλ᾽ ἐξαπ. ‖ ἀλλὰ ἐξ. Ω — Ἐπικουρείοι ‖ ἐπικούριοι Γ — οἱ Περιπαθητικοὶ ‖ om. οἱ ΩΓ — γιγνώσκουσι ‖ γιγνώσκουσιν Γ

c. 17. ἀλλ᾽ οἱ ‖ ἀλλὰ οἱ ΩΓ — [οὗτοι . . . φιλοσοφοῦντες] ‖ habent ΩΓ — ἀλλ᾽ οἴει ‖ ἀλλὰ οἴει Ω — ἀνὴρ ‖ om. ἀνὴρ Ω — ἐπίστευσε ‖ ἐπίστευσεν ΩΓ — τῶν κρειττόνων ‖ καὶ τῶν κρ. ΩΓ — οὐ γὰρ ἂν ‖ ἂν om. Γ — πιστεύσαιμι ‖ πιστεύσαι Γ — οὐ γὰρ ἂν . . . λέγοντι ‖ οὐ γὰρ πιστεῦσαί σοι τοιαῦτα λέγοντι Ω

c. 18. ἄχρι ‖ ἄχρις Ω, ἃ suprascr. rec. ut vid. m. ἄχρι Γ — φησι ‖ φησιν Γ — διαγιγνώσκειν ‖ διαγινώσκειν Γ

c. 19. τοῦτ᾽ ἔφησθα ‖ τοῦτο ἐφ. ΩΓ — δυνάμενος ‖ δυναμένω Ω δυναμένωι Γ — ᾦσι ‖ ᾦσιν Γ

c. 20. προσήεις ‖ προσείης ΩΓ — ταῦρον ‖ ταῦρόν τινα ΩΓ — τὴν Ἀθ. δὲ ‖ τὴν δὲ Ἀθ. Ω — ἀναπετασθεισῶν ‖ ἀναπεταθεισῶν Ω — βούλεται ‖ βουλεύεται Ω — εἰ ψεύδεται ‖ ἢ ψεύδεται Γ — ἔοικε ‖ ἔοικεν Γ — βούλεται ‖ βουλεύεται Ω

c. 21. ἀποκρύπτῃ ‖ ἀποκρύπτει — ἐθέλεις ‖ ἐθέλῃς Ω

c. 22. *βιοῦσι* ‖ *βιοῦσιν*

c. 23. *Νὴ Δί'* ‖ *νὴ Δία* ΩΓ — *ἐπὶ τούτῳ* ‖ *ἐπὶ τοῦτο* Ω — *τῶν δ' ἄλλων* ‖ *τῶν δὲ ἄλλων* ΩΓ — *τὸν λόγον* ‖ om. *τὸν* ΩΓ — *ἀποῤῥίψαντα* ‖ *ἀποῤῥίψαντας* ΩΓ

c. 24. *ποιήσεσθαι* ‖ *ποιήσασθαι* Ω — *φρατρίας* ‖ *φατρίας* (sic) ΩΓ — *πιθόμην* ‖ *ἐπιθόμην* Ω — *εἴ γε* ‖ *ὡς εἴ γε* Ω — *καὶ δὴ* ‖ *καὶ ἤδη* ΩΓ — *οὐδὲ* ‖ *οὐ* Ω *οὕτω* in ras. Γ — *λαμπρῶν* ‖ *λαμπρὸν* Γ *τῶν λαμπρῶν* Ω — *τὴν πόλιν* ‖ om. *τὴν* ΩΓ

c. 25. *ὅσον μὲν* ‖ *σὸν μὲν* ΩΓ — *ἐπὶ τῷ ὑπ.* ‖ *ἐπὶ τὸ ὑπ.* ΩΓ — *πολλὴ* ‖ *πολλῇ* Γ — *τις ἐπὶ τὰς ἄρκτους* ‖ *τῆς ἐπὶ τ. ἀρκτ.* ΩΓ — *εὔυδρος* ‖ *ἔνυδρος* ΩΓ — *οὐδὲν* ‖ *καὶ οὐδὲν* Ω — *καὶ δίψος* ‖ *κ. δ.* bis Ω — *ἐναντιώτατα* ‖ *ἐναντιώματα* Γ

c. 26. *ἑκάστης* ‖ *ἕκαστος* ΩΓ — *δ' ἄλλους* ‖ *δὲ ἄλλους* Ω — *ἄλλοις* ‖ *ἀλλήλοις* ΩΓ — *ἀκολουθήσαντας* ‖ *ἀκολουθήσοντας* ΩΓ — *ἑαυτῶν* ‖ *αὐτῶν* ΩΓ — *αὐτῶν* ‖ om. Γ

c. 27. *προωδοιπορηκόσιν* ‖ *προοδοιπορηκόσιν* Γ — *πῶς τοῦτο φής;* ‖ om. Γ — *τὸν ἡγεμόνα* ‖ *καὶ τ. ἡγ.* Ω — *εἶδεν* ‖ *ἴδεν* Γ — *ἢ δέον* ‖ *ἡδέως* ΩΓ — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Γ — *παραπαίει* ‖ *παραπαίῃ* Ω — *οἴεσθαι* ‖ *οἴεσθε* Ω — *εἰς Ὑπερβορέους* ‖ *ἐς Ὑπερβ.* Ω

c. 28. *οὐδ' ἐκεῖνο* ‖ *οὐδὲ ἐκ.* Ω — *καὶ ἐν τῷ μ. χ* ‖ om. *καὶ* Ω — *οὐδ' ἐς* ‖ *οὐδὲ ἐς* ΩΓ — *Ἰόνιον* ‖ *ἰώνιον* ΩΓ — *οὐδ' αἰτ.* ‖ *οὐδὲ αἰτ.* Γ — *τἀληθοῦς* ‖ *τῆς ἀληθοῦς* ΩΓ — *πελειάδα* ‖ *πελιάδα* Γ — *ἐπιδῷ τῇ πνεούσῃ τις αὐτὸν* ‖ *ἐπιδῷ τις αὐτὸν τῇ πλεούσῃ* ΩΓ — *ἀλλ' ἀνάγκη* ‖ *ἀλλὰ ἀν.* Γ — *ἀναβάντα* ‖ *ἀναβάντας* ΩΓ — *οὔριον* ‖ *οὔρειον* Ω

c. 29. *ἄμεινον* ‖ *ἀμείνων* Ω — *ἐθελ. γε* ‖ *ἐθελ. δὲ* Ω — *ἕψῃ* ‖ *ἕψει* Γ — *ἂν ἐλθεῖν* ‖ *ἀνελθεῖν* Ω — *τοιοῦτον* ‖ *τοιοῦτο* Ω — *ἄχρι* ‖ om. sed suprascr. Γ *ἄχρις* Ω — *τἀληθῆ* ‖ *τἀληθῆ ὑπισχνούμενον* ΩΓ

c. 30. *Ἀριστοτέλην* ‖ *Ἀριστοτέλη* Γ — *δικάζοιντο* ‖ *δικάζοντο* Ω — *τοῖς δικασταῖς ποιεῖν* ‖ *ποιεῖν τοῖς δικασταῖς* Γ

c. 31. εἶδες ‖ om. ΩΓ — τοῦτο καὶ πάνυ ‖ καὶ τοῦτο π. Γ

c. 32. κείσθω τις ἡμῖν, ὦ Λυκῖνε ‖ ὦ Λ. κείσθω τις ἡμῖν ΩΓ — μήτε ὅλως ‖ μηδὲ ὅλ. Γ — ἄν σοι ‖ om. ἄν ΩΓ — ἀποκρίνωμαι ‖ ἀποκρίνομαι Ω — καὶ διέξεισι ‖ om. καὶ Γ

c. 33. ὡς τὸν ἀνταγ. ‖ om. ὡς ΩΓ — ἀνταιρομένου ‖ ἀντερομένου Ω ἀντ[αι]ερομένου Γ — ἀπαγορεύσῃ ‖ ἀπαγορεύσει Ω — οἰέσθαι ‖ οἴεσθαι ΩΓ — ὅμοιον ‖ ὅμοιος Γ — ἂν εἶναι ‖ ἂν εἴη Ω — διεξελήλυθεν ‖ διεξῆλθεν Γ — ἐμπέσῃ ‖ ἐμπέσοι Ω — διαδιδράσκοντα ‖ ἐπιδιδράσκοντα Ω — γέ τοι ‖ lacuna in Ω — τοῦ τόνου τῆς πληγῆς ‖ τοῦτον οὐ τῆς πληγῆς Ω — διελαύνουσι ‖ διελαύνουσιν Γ — οὕτω ‖ οὕτως ΩΓ — πιστεύουσι ‖ πιστεύουσιν Ω — πρὸς ἐκείνας, καὶ κρατήσαντες ‖ πῶς ἐκείνων κρατήσαντες Ω — καὶ κρατησ. ‖ om. καὶ Γ — λεύσσουσι ‖ lacuna in Ω — ἕκαστος ‖ lac. in Ω

c. 34. δοκεῖ ‖ δοκῆι Γ — ἐκ Σικ. ‖ ἐκεῖ Σικ. Ω — ἐπὶ πολὺ ‖ ἐπὶ τοῦ c. lacuna Ω — τολμῆσαι ‖ καὶ τολ. Ω — τὴν ἑαυτοῦ ‖ om. τὴν Ω, αὐτοῦ om. τὴν Γ — ὁ Ἑρμόλαος ‖ om. ὁ Ω — εἴπερ ‖ ὑπὲρ? Ω — ὁρμήσαιμι ‖ ὁρμῆσαι μὴ ΩΓ — ἄχρι ‖ ἄχρις Ω

c. 35. Ἀριστοτέλην ‖ Ἀριστοτέλη Γ — νῷ ‖ νῶι Ω — μόνα ‖ μόνον ΩΓ — τέτταρα ‖ τέτταρον Ω — μόνοις ‖ μόνον ΩΓ — γένοιτο ‖ γένοιντο ΩΓ — οὐδ᾽ ἂν ‖ κἂν Γ

c. 36. τί δαὶ ‖ τί δέ Γ — Ἐπικουρείῳ ‖ ἐπικουρίω ΩΓ — μή πώς με παραλογίζῃ ‖ μή πώς με μὴ παραλ. ΩΓ — εἰ οὕτως ἔχει ‖ ἢ οὕτως ἔχει Γ — Ἐπικούρειοι ‖ ἐπικούριοι Γ — ἡγῆσθε ‖ ηγῆσθαι Γ — Ἐπικούρειοι ‖ ἐπικούριοι ΩΓ — νομίζῃ ‖ νομίζει ΩΓ — πλεονεκτικῶς ‖ πλεονεκτικὸς Γ — αὐτοῖς ‖ αὐτὰ Ω — τοῦτο ‖ αὐτὸ Γ — οἶμαι ‖ om. Ω — Στωϊκῶν ‖ στωικὸν Γ στοικὸν Ω — μόνων ‖ μόνον ΩΓ — ὥρα ‖ ὅρα Γ — δικάζειν ‖ διδάξειν Ω

c. 37. Ἀσκληπιεῖον ‖ ἀσκληπεῖον Ω — ἀξιώσομεν ‖ ἀξιώσωμεν Γ

c. 38. ἢ ὅλως ‖ ἢ εἰ ὅλως Ω — πρῶτον ‖ πρότερον ΩΓ — ἀπολόμενον ‖ ἀπολώμενο Γ — λέγουσι ‖ λέγουσιν Γ — οἱ δὲ ἀργύρου ‖ οἱ δὲ περὶ τῆς ὕλης αὐτῆς ὁμολογοῦσιν· ἀργύρου Ω — εὕρῃς ‖ εὕρεις Γ — ἀπολόμενον ‖ ἀπολώμενον Γ

c. 39. τὸ ἱερόν ‖ om. τὸ Γ — ἀπολομένην ‖ ἀπολωμένην Γ — λαιὰ ‖ παλαιὰ — Ἑλλανοδίκαις ‖ Ἑλλανοδικας (supr. αις) Γ — οὐκοῦν ἂν ‖ om. ἂν ΩΓ

c. 40. γράμμα ‖ γράφουσιν ΩΓ — οὕτω ‖ οὕτως ΩΓ — τῷ .... ἀνεσπακότι ‖ τὸν ... ἀνεσπακότα ΩΓ — τῷ τὸ βῆτα ‖ om. τῷ ΩΓ — ταὐτὰ ‖ ταῦτα Γ — γάρ ‖ om. ΩΓ — οἷον ‖ ὅλον ΩΓ — περιμένων ‖ περιμένειν ΩΓ — μικρὰ εὐτυχία ‖ μικρά τις εὐτ. Ω

c. 41. Ἔχ' ἀτρέμας ‖ ἔχε ἀτρέμα Ω — ἐπισκοπεῖς ‖ ἐπισκοπῇς Γ — συζεύξῃς ‖ συζεύξεις Γ — ἐστὶ ‖ ἐστὶν Γ — τῷ Α ‖ τὸ Α, Γ

c. 42. ἐντύχοις ‖ ἐντύχῃς ΩΓ — ἀνεσπάκασι ‖ ἀνεσπάκασι Γ — ὦ Ἑρμότιμε ἐπαινέσω σε ‖ ἐπ. σε ὦ Ἑρμοτ. ΩΓ — θέλεις ‖ ἐθέλεις Γ — γ' ἐμοὶ ‖ γε ἐμοὶ Ω — τὸ τοιοῦτον ‖ om. ΩΓ

c. 43. τῶν γρ. ‖ om. τῶν Ω — τοῦ Α ‖ om. τοῦ ΩΓ — ἄχρι ‖ ἄχρις Ω — ἂν ‖ om. ΩΓ — ἐς ἓν ‖ εἰς ἓν Ω — τί δέ ‖ τί δαί Ω — ἐξελόντες ‖ ἐξελθόντες ΩΓ — καὶ τὸ Σ καὶ τὸ Ζ ‖ καὶ τὸ Ζ καὶ τὸ Σ, Γ — γράφοιμεν ‖ γράφωμεν Ω — διαγνώσῃ ‖ διαγνώσει Γ

c. 44. ὄντας ‖ om. ΩΓ — φέρε δέ ‖ φέρε δή Ω — ἐπιγράψωμεν ‖ ἐπιγράψομεν ΩΓ — ἐνάτῳ ‖ ἐννάτῳ ΩΓ — ἀποκρίνωμαι ‖ ἀποκρίνομαι ΩΓ

c. 45. μέλλει ‖ μέλλοι Γ — πιστεύσαιμεν ἂν ‖ om. ἂν ΩΓ — οὐδὲν ‖ οὐδαμῶς, suprascr. δὲν Γ

c. 46. ἄνδρα ‖ in ras. Ω

c. 47. οὐκ ἀπαγορευτέον ‖ οὐκ ἂν ἀπ. Ω — μηρυόμενοι ‖ μηριόμενοι Ω — ἐξιέναι ‖ ἐξεῖναι Ω — τίς οὖν ἂν ‖ τίς ἂν οὖν ΩΓ — ποιῶμεν ‖ πιῶμεν Ω — εὐμαρῶς ἂν ‖ ἂν εὐμαρῶς Γ, om. εὐμαρῶς Ω

c. 48. *μή μοι ἐξαίρει* ‖ om. *μὴ* ΩΓ — *Ἐπικούρειοι* ‖ *ἐπικούριοι* ΩΓ — *αἱρέσεως* ‖ *προαιρέσεως* Γ — *ταῦτα εἰδέναι πάντα* ‖ *πάντα εἰδέναι*, om. *ταῦτα* ΩΓ — *οἶδε* ‖ *οἶδεν* Γ — *λογισώμεθα* ‖ *λογισόμεθα* Ω — *τοσαῦθ' ἕτερα* ‖ *τοσαῦτα ἕτερα* ΩΓ — *αἱρέσεις* ‖ *προαιρέσεις* Γ — *ἀφαιρῶμεν* ‖ *ἀφαιροῦμεν* ΩΓ — *πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν* ‖ om. *καὶ ἑκατὸν* Ω *πέντε καὶ δέκα* Γ

c. 49. *τί οὖν ἂν πάθοι τις* ‖ om. *ἂν* Ω *τί οὖν πάθοι τις ἂν* Γ — *τοῦτ' εἶναι* ‖ *τοῦτο εἶναι* ΩΓ — *τὸ μὴ εἰδέναι* ‖ *μὴ* om. sed suprascr. Γ — *οὐχ ἕξομεν* ‖ *οὐκ ἕξομεν* Γ

c. 50. *οἶδ' ὅπως* ‖ *οἶδα ὅπ.* ΩΓ — *δέον* ‖ om. Γ — *ἤ τις ποτὲ καὶ ἐκαλεῖτο* ‖ *εἴ τις ποτὲ ἐκαλεῖτο*, om. *καὶ* ΩΓ — *μήκιστον* ‖ *μιστον*? Ω

c. 51. *ἀλλ' ὑβ.* ‖ *ἀλλὰ ὑβ.* Γ — *ὑβριστὴς* ‖ *ὑβριβὴς*? Ω — *ἑαυτῇ* ‖ *ἑαυτῆς* Ω — *τεύξεσθαι* ‖ *τεύξασθαι* Ω

c. 52. *ἑκάστη* ‖ *ἑκάστην* Ω — *δὲ ἀληθὴς* ‖ *δ' ἀληθὴς* Γ *δ' ἀληφὴς* Ω — *ὅτῳ ἂν πρώτῳ ἐντύχῃς* ‖ *ὅτ. πρώτῳ ἂν ἐντύχοις* ΩΓ

c. 53. *βιώσῃ* ‖ *βιώῃ* Ω — *ἐπαινοῦσι καὶ μαρτυροῦσι* ‖ *ἐπαινοῦσιν καὶ μαρτυροῦσιν* Γ — *δεήσει* ‖ *δεήσῃ* (?) Ω — *ἄχρι* ‖ *ἄχρις* Ω — *ἀποφαίνωνται* ‖ *ἀποφαίνονται* Ω — *φιλοσοφοῦσι* ‖ *φιλοσοφοῦσιν* Γ — *μνημονεύεις* ‖ *μνημονεύῃς* Γ

c. 54. *ἑκάστῃ* ‖ *ἑκ. τοσαύτη* Ω *τοσαύτηι* Γ — *κατακεκαλυμμένον* ‖ *κεκαλυμμένον* ΩΓ — *οὐ πάνυ ἀναγκαῖον* ‖ *καὶ πάνυ ἀν.* ΩΓ — *ἀλλ' ἔστι* ‖ *ἀλλ' ἔν ἐστι* Γ *ἀλλ' ἔνεστι* Ω

c. 55. *εἰδείη ἂν* ‖ *εἰδ. κἂν* Γ — *ἰδὼν* ‖ *εἰδὼν* Ω — *ἀποκρίνωμαι* ‖ *ἀποκρίνομαι* ΩΓ — *ὦπται* ‖ *ὦ παῖ* Γ

c. 56. *ἑκάστοις* ‖ *ἑκάστης* Ω

c. 57. *θυσιάζῃς τῳ* ‖ *θυσιάζῃ τῳ* Ω *θυσίας ζητῶν* (sic) Γ — *παρακαλῇς* ‖ *παρακαλεῖς* Γ — *ἀλλ' ἐς* ‖ *ἀλλὰ ἐς* Γ — *γραμμάτια* ‖ *γραμματεῖα* Ω — *ἀνελέσθαι* ‖ corr. in *ελ* Ω — *γραμματίων* ‖ *γραμματείων* ΩΓ

c. 58. *ἐν τῇ πόλει* ‖ om. Ω — *ὁ οἶνος* ‖ om. *ὁ* ΩΓ — *ταῦτ' ἔλεγες* ‖ *ταῦτα ἔλεγες* ΩΓ — *Ταχ' ἂν* ‖ *τάχα ἂν* ΩΓ — *κατὰ* ‖ *καὶ* suprascr. *κατὰ* Ω

c. 59. *ἀλλ' ὤνησας* ‖ *ἀλλὰ ὤν.* ΩΓ — *τοῦτ' ἔφης* ‖ *τοῦτο ἔφης* ΩΓ — *εἰ μὴ* ‖ *εἴη* ΩΓ — *λέγεις* ‖ *λέγης* Γ — *εἴκοσιν ἔτη* ‖ *εἰκὸς ἔτι* ΩΓ — *ἀλλ' ἀπέχρη* ‖ *ἀλλὰ ἀπ.* ΩΓ

c. 60. *ἀλλ' ἀεὶ* ‖ *ἀλλὰ ἀεὶ* ΩΓ — *ὁ οἶνος ἀεὶ* ‖ om. *ἀεὶ* Ω — *ἢν μὴ* ‖ *εἰ μὴ* Γ — *οὔποτ'* ‖ *οὔπωτ'* Γ — *διψῆν* ‖ *διψεῖν* Ω — *νάματος* ‖ *ναίματος* Ω — *ἔοικε* ‖ *ἔοικεν* Γ

c. 61. *τῷδε* ‖ *τό δε* Γ — *ἄλλα ποικίλα. πρόσει* ‖ *ἄλλα ποικ. πρός. εἰ* Ω — *μάθοις* ‖ *μάθοι* Γ — *σὺ αὐτὴν* ‖ *αὐτὴν σὺ* Γ — *ὡς καὶ* ‖ om. *ὡς* ΩΓ — *ἐλάττων* ‖ *ἔλαττον* ΩΓ

c. 62. *κονείῳ* ‖ *κονίῳ* Ω — *ἀκονίτῳ* ‖ *ἀκονίῳ* Ω — *ἀποκτείνειεν* ‖ *ἀποκτείνει* ΩΓ — *ἀποθάνοι ὁ προσενεγκάμενος* ‖ *ἀποθάνοιο πρ.* Ω

c. 63. *ἔτη χρὴ* ‖ *χρὴ ἔτη* Γ — *ἥλιον δῦναι* ‖ *δ. ἥλιον* ΩΓ — *πρόσθεν* ‖ *πρόσθε* ‖ ΩΓ — *δοκεῖς* ‖ *δοκεῖ* Ω — *αἰτιάασθαι* ‖ *αἰτιᾶσθαι* Ω — *δ' ἐκεῖνον* ‖ *δὲ ἐκεῖνον* ΩΓ

c. 64. *ὀξέος* ‖ *ὄξεως* Γ

c. 65. *καθέντες* ‖ *καταθέντες* Ω — *τοιοῦτον* ‖ *τοῦτον* Ω — *γάρ με* ‖ *με γὰρ* Ω — *νεῖν* ‖ in ras. Ω — *ἐργασώμεθα* ‖ *ἐργασόμεθα* Ω — *ἀγνοοῦσι* ‖ *ἀγνοοῦσιν* Γ — *ἤ σοι* ‖ *εἴ σοι* Ω

c. 66. *Πῶς οἷόν τε* ‖ *Πῶς οἷόν τε οὕτως* Γ — *κατὰ τύχην* ‖ om. *κατὰ* ΩΓ — *ἅπαντας* ‖ *ἅπαντα* ΩΓ — *ταὐτὰ* ‖ *ταῦτα* Ω — *δ' οἶμαι* ‖ *δέ μοι* ΩΓ — *πειστέον* ‖ *πιστέον* Ω — *ἐξευρεῖν* ‖ *εὑρεῖν* Ω

c. 67. *φὴς* ‖ *φῃς* Γ — *ἐξ ὧν* ‖ om. *ἐξ* ΓΩ — *λογιζόμενος . . . ὑπερεξέπιπτες* ‖ om. sed marg. adscr. Γ — *γίγνεσθαι* ‖ *γίνεσθαι* ΩΓ — *ὦ Ἑρμ.* ‖ om. *ὦ* Ω

c. 68. *οὐκ ἀκούεις* ‖ om. *οὐκ* Γ — *Ἐπικουρείων* ‖ *ἐπικουρίων* Γ — *καὶ διαγνῶναι* ‖ om. *καὶ* Ω — *καὶ πειραθῆναι* ‖ *καὶ* suprascr. rec. ut vid. m. Γ — *καὶ σὺ* ‖ *καὶ σοὶ* Γ — *ἀκίβδηλα* ‖ *ἃ κίβδηλα* Ω — *εἴ ποτε* ‖ *εἴ τε* Ω — *ᾔεις* ‖ *εἴης* ΩΓ — *κωλύσει* ‖ *κωλύσῃ* Ω — *ἔσῃ* ‖ *ἔσει* Γ — *ὅ τι* ‖ *ὅτῳ* Ω

c. 69. *εὕροις* ‖ *εὕρῃς* Ω *εὕρεις* Γ — *βέλτιστον* ‖ *βέλτιον* Ω — *ταὔτ' ἀμείνω* ‖ *ταῦτα ἀμ.* ΩΓ — *διακριτικοὺς* ‖ *διακριτικας* Ω

c. 70. *διαγιγνώσκειν* ‖ *διαγινώσκειν* Ω — *τοῖς πάνυ* ‖ *ταῖς πάνυ* ΩΓ

c. 71. *εἰργάσω* ‖ *ἠργάσω* Γ — *ἐννοήσῃς* ‖ *ἐννοήσῃ* Ω — *δακρύοι* ‖ *δακρύει* ΩΓ — *ἐς τὸν οὐρ.* ‖ *εἰς τ. ο.* Ω — *αὐτῷ* ‖ *αὐτῷ* Γ — *κενὴν μαχ.* ‖ *κενὴν καὶ μ.* ΩΓ — *πλουτοῦσιν* ‖ *πλουτῶσιν* Ω — *ἀνορύττουσι* ‖ *ἀνορύττουσιν* Γ — *βασιλεύουσι* ‖ *βασιλεύουσιν* Γ

c. 73. *ἔστι* ‖ *ἔστιν* Γ — [*εἶναι*] ‖ hab. ΩΓ — *ἢ ἀνθρωπ.* ‖ om. *ἢ* Γ — *λαβὴν* ‖ *λαβεῖν* Ω — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Γ — *ἔλαθε* ‖ *ἔλαθεν* Γ

c. 74. *πιστεύσας* ‖ *πιστεύσεις* ΩΓ — *καὶ τὰ λοιπὰ* ‖ om. *καὶ* ΩΓ — *ἤσθιε* ‖ *ἤσθιεν* Γ — *δᾳ̃ς* ‖ *δῶς* Γ — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Γ — *εἴ πῃ* ‖ *εἴ τι* ΩΓ — *γένοιτ'* ‖ *γένοιτο* Γ — *ἀριθμήσας* ‖ *ἀριμήσας* Ω — *μέχρι* ‖ *μέχρις* Ω — *ὅτου* ‖ *ὅτε* Γ — *ἐθελήσῃ* ‖ *ἐθελήσῃ* Γ

c. 75. *ἐναποθνήσκουσι* ‖ *ἐναποθνήσκουσιν* Γ — *πράγματα παίδων* ‖ *παιδ. πραγ.* ΩΓ — *ἐμμένουσι* ‖ *ἐμμένουσιν* Γ — *ἔχωσι* ‖ *ἔχουσι* Ω, ras. in *ω* Γ — *καὶ ἄλλους* ‖ om. *καὶ* ΩΓ — *ἢ οὐδὲν* ‖ *οἳ οὐδὲν* Ω — *εἰδότες* ‖ *εἰδόντες* ΩΓ — *δειλίας* ‖ *διλίας* Γ

c. 76. *ἡλίκα* ‖ *ἡνίκα* Ω — *οἱ* ‖ *οἳ* Ω — *πάντα* ‖ *πάντας* Ω — *ἂν ἄμεινον* ‖ om. *ἂν* Γ — *εἰδείης* ‖ *εἰδοίης* ΩΓ — [*καὶ Στωϊκῶν τῷ ἄκρῳ*] ‖ *ἐς Στ. τῷ ἄκρῳ* Ω — *μήθ'* ‖ *μήτε* Γ

c. 77. *ψευδῆ* ‖ *ψευδῆ* Γ — *τί δ' οὖν* ‖ *τί γοῦν* Ω — *ἐστι* ‖ *ἐστιν* Γ — *εἰ τις* ‖ *ἤ τις* Ω — *κἀγαθοὶ* ‖ *καὶ ἀγαθοὶ* Ω

c. 78. *ἔχε ὅλον συλλαβών . . . τοσούτων* ‖ *ἔχε ὅλον συλλαβών, τὸ μὲν δὴ πρῶτον τῶν πόνων τῶν τοσούτων* Γ — *προγυμνάζεις* ‖ *προγυμνάζῃς* Γ — *ἐς ἐκ.* ‖ om. *ἐς* Γ — *τοσοῦτον* ‖ *τοσοῦτο* Ω — *εὐτρεπίζοι* ‖ *εὐτρεπίζει* ΩΓ — *ἄχρι* ‖ *ἄχρις* Ω

c. 79. *πω* ‖ om. Ω — *καθίστησι* ‖ *καθίστησιν* ΩΓ — *πτίττοι* ‖ *πτήττοι* Γ *πήττοι?* Ω — *πτίττων* ‖ *πτήσσων* Ω *πτήττων* Γ

c. 80. *δοκεῖ* ‖ *δοκῇ* Ω — *τί σιγᾷς* ‖ *τίσι γε* Ω *τί σί γε* Γ — *ὀφλήματος* ‖ *ὀφειλήμαντος* Ω

c. 81. *ἐπεὶ* ‖ *ἐπὶ* Ω — *ἄλλα* ‖ *ἄλλ'* Γ — *ὁ δ'* ‖ om. Ω — *διέφθειρε* ‖ *διέφθειρεν* ΩΓ — *ἔφυγε* ‖ *ἔφυγον* Γ — *ἐρράπισεν* ‖ *ἐρράπισε* Γ — *ἔχοι* ‖ *ἔχει* ΩΓ — *εἶχε* ‖ *εἶχεν* Γ — *ὠφελῆσθαι* ‖ *ὠφελεῖσθαι* ΩΓ — *αὑτὸν* ‖ *αὐτὸν* Γ — *Ἀλλ' ἦν* ‖ *ἀλλὰ ἦν* ΩΓ

c. 82. *δημίῳ* ‖ *δημωι* in ras. Γ — *ὧν β.* ‖ *ὃν β.* ΩΓ — *ἀπιτέον* ‖ *ἀπιτητέον* Ω — *ἐκεῖ μένοντες* ‖ *ἐκεῖ με μένοντες* Γ — *μεμάθηκε* ‖ *μεμάθηκεν* Γ

c. 83. *Τί δ'* ‖ *τί δὲ* Γ *τί δαὶ* Ω — *μου* ‖ in ras. Γ *με* Ω — *καθίκετο* ‖ *καθήκετο* Ω

c. 84. *κυματωγὴν* ‖ *κυματωδὴν* Γ — *καὶ ἄχθεσθαι* ‖ om. *καὶ* Γ — *συμπολιτεύσῃ* ‖ *συμπολιτεύσοι?* Ω

c. 86. *κεκολασμένην* ‖ *κεκλασμένην* Γ — *ἀλλ' ἀν.* ‖ *ἀλλὰ ἀν.* Ω — *φασι* ‖ *φασιν* Γ — *ἄξων* ‖ *ἄξειν* ΩΓ — *ἐς* ‖ *εἰς* Ω — *ὁδῷ* ‖ *ἐν ὁδῷ* Ω

LUCIANI HERODOTUS S. AETION.

Lectiones codicum Gorlicensis = A
Marciani 434 = Ω
Vaticanorum 87 = 𝔄, *90* = Γ
Parisinorum 2954 = M, *3011* = C
Palatini (*Vatic.*) *73* = Pal.
collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *πάντα* ‖ om. 𝔄M — *συγγράμμασι* ‖ *συγγράμμασιν* ΓM — *πέρα* ‖ *παρὰ* A — *ὡς πολλοῦ ἄξιος* ‖ *ὃς* (sic) *πολλαχῶς* ΩA *ὡς πολλαχῶς* ΓC𝔄M Pal. — *ἅπασιν* ‖ om. M — *ἄλλος* ‖ *ἄλλως* Pal. — *πλεύσας γὰρ* ‖ om. *γὰρ* AΩM — *γένοιτο* ‖ *γένηται* 𝔄 — *συγγραμμάτια* ‖ *συγγραμματεια* Ω — *ἐν τῷ τοιούτῳ* ‖ om. *τῷ* M — *ἠξίου* ‖ *ἠξίουν* Ω — *οὐδὲ* ‖ *οὐδὲν* Pal. — *κατ' ὀλίγον* ‖ *κατ' ὀλίγ*[illegible] Pal. — *ἀγείρειν* ‖ *ἀγείρων* AΓΩPal.CM𝔄 — [illegible]*ίνων* AΩΓCM𝔄 — *εἰ δυνατὸν* ‖ om. AC

— *που λαβεῖν* ‖ *προυλαβεῖν* AC — *τοὺς Ἑλλ.* ‖ *τὰς Ἑλλ.* Pal. — *ἐνίστανται* ‖ *ἐνίσταται* expuncto *ν* ΓPal.𝔄 — *ὁ Ἡροδ.* ‖ om. *ὁ* ΩA — *ἐκεῖνο* ‖ *ἐκεῖνον* ΩA — *ἥκειν οἱ νομίσας* ‖ *νομίσας*, om. *ἥκειν οἱ* Pal., *ἥκειν νομίσας*, om. *οἱ* M — *πλήθουσαν* ‖ *πλήθουσ* (sic) M — *τηρήσας* ‖ *συντηρήσας* M — *ἀπανταχόθεν* ‖ *ἀπανταχόθε* Pal. — *συνειλεγμένων* ‖ *συνηλ.* Pal. — *παρελθὼν* ‖ *παρελθὸν* Pal. — *ἐς* ‖ *εἰς* M — *παρεῖχεν ἑαυτὸν Ὀλυμπίων* ‖ *Ὀλ. παρεῖχεν ἑαυτὸν* 𝔄MPal. *παρεῖχε ἑαυτὸν*, om. *Ὀλυμπίων* Γ

c. 2. *πολλῷ* ‖ *πολὺ* ΩΓPal.M𝔄 — *αὐτούς* ‖ *αὐτοῦ* AC𝔄 — *ἐκ τῆς π.* ‖ om. *ἐκ* M𝔄 — *πού γε* ‖ *πού ἂν* M — *ἐδείκνυντο ἂν* ‖ *ἐδείκνυον*, om. *ἂν* M — *δακτύλῳ* ‖ *δακτυλίω* AC — *νίκας ἡμῶν* ‖ *ν. ὑμῶν* M — *τοιαῦτα ἐκεῖνος* ‖ *τοιαῦτ' ἐκ.* Γ — *ἀπέλαυσε* ‖ *ἀπήλαυσε* C𝔄A — *πάνδημόν τινα καὶ* ‖ *πανδήμονα*, om. *τινα καὶ* Pal., *πάνδημόν τινα* om. *καὶ* M𝔄CAΩ, om. sed suprascr. *καὶ* Γ

c. 3. *ταύτην* ‖ *τοιαύτην* AC — *Πρόδικος* ‖ om. AC — *ὁ Κεῖος* ‖ *ὁ Κῖος* Pal. *ὁ Κιος* 𝔄 — *Ἀναξιμένης* ‖ *ἀναξης* MΓ — *ὁ Χῖος* ‖ *ὁ Χίος* 𝔄 *ὁ Χεῖος* Γ — *ὁ Ἀκραγ.* ‖ om. *ὁ* ACΓ (in Γ suprascr.) — *ἔλεγον* ‖ om. A., *λέγον* (?) C

c. 4. *συγγραφέας* ‖ *συγγράφους* Pal. — *ὅπου καὶ* ‖ om. *καὶ* AΓPal.CM𝔄 — *τὸν Ῥωξάνης* ‖ *τῆς Ῥωξ.* M — *τὴν εἰκόνα* ‖ om. C

c. 5. *ἤρετό τις* ‖ *ἤετό τις* Pal. — *καὶ σοὶ* ‖ *καὶ σὺ* Pal. — *Ῥωξάνη* ‖ *Ῥοξάνη* Pal. — *παρθένου* ‖ om. AC — *μειδιῶντες* ‖ *μηδιῶντες* Pal. — *Ῥωξάνην* ‖ *Ῥοξάνην* Pal. — *ἀφαιρεῖ* ‖ *ρεῖ* in ras. C — *κατακλίνοιτο* ‖ *κατακλήνοιτο* Pal. — *Ῥωξάνην* ‖ sic hoc loco Pal. — *ὁ βασιλεὺς δὲ* ‖ om. *δὲ* AC — *συμπάρεστι* ‖ *συμπαρέστη* 𝔄Pal. *πάρεστι* (?) M — *μειρακίῳ* ‖ *μειρακείῳ* Ω — *Ὑμέναιος* ‖ *Ὑμένεος* Pal., suprascr. *αι* Γ — *ἐπεγέγραπτο* ‖ *γέγραπτο* C — *ἑτέρωθι* ‖ *ἑτερωθη* Pal. — *ὁπότε* ‖ *ὁπότ' ἂν* 𝔄 — *κατακείμενον . . . ἀσπίδος* ‖ om. A — *ἐσελθὼν* ‖ *εἰσελθὼν* M

c. 6. *ταῦτά ἐστιν* ‖ om. Γ — *τοῦ Ἀλεξάνδρου* ‖ *τὸν τοῦ Ἀλ.* ΓPal.MC — *καὶ ὅτι* ‖ om. *καὶ* 𝔄 — *ἐπελέληστο* ‖ *ἐπε-*

μέλησto Pal. *ἐπιλέλησto* AC — *αὐτὴ* ‖ *αὕτη* Pal. — *Ἀλεξάνδρου* ‖ *τοῦ Ἀλ.* 𝔄

c. 7. *ἐπ' ἐκεῖνον* ‖ *μετ' ἐκ.* 𝔄 — *συγγραφέα* ‖ *γραφέα* AC — *Ἕλλησι τὰς* ‖ om. ΓΜ — *νίκας* om. A𝔄ΓPal.C — *Ἕλλησι ... νίκας* ‖ *Ἑλληνικὰς* ΩΜ — *διεξιόντα* ‖ *διεξιοῦσιν* M *διέποντα* AC — *ὁ ἀνὴρ* ‖ om. *ὁ* ΓPal.Ω𝔄 — *ἐμαυτὸν* ‖ *αὐτον* (?) Pal. — *ἐσκόπουν* ‖ *ἐσκοπούμην* MΓPal.𝔄 — *χρηστέον* ‖ *χρησ*(in ras.)*τέον* Γ *πρακτέον* ΩPal.CM — *ἅπασιν* ‖ *ἅπασι* 𝔄 — *ὑμῖν* ‖ om. 𝔄 — *περιιόντα* ‖ *περιόντα* Γ — *συγγενέσθαι* ‖ *συγγίγνεσθαι* Ω *ξυγγίγνεσθαι* 𝔄 *συγγίνεσθαι* M — *τῇ πόλει* ‖ om. *τῇ* 𝔄 — *τήνδε* ‖ *τήντε* M — *ἐς μέσον* ‖ *εἰς μ.* Pal. — *ἐς δέον* ‖ *εἰς δ.* ΓCMΩA — *οὕτως* ‖ *οὕτω* 𝔄

c. 8. *ἁπάντων Μακ.* ‖ *Μ. ἁπάντων* 𝔄Pal. — *καὶ* ‖ om. 𝔄 — *ὑποδέχεται πόλις* ‖ *ὑποδέχονται αἱ πόλεις* ΩΑΓC — *στενοχωρίαν* ‖ *στενοχωρείαν* Pal. — *καλύβας* ‖ *καλίβας* Ω *λύβας* C — *οὐ συρφ.* ‖ *ο* (sic) *συρφ.* Pal. — *ἀθλητῶν* ‖ *ἀθ. δὲ* CA𝔄 — *ῥητόρων* ‖ *ῥήτρων* A — *συγγραφέων* ‖ *ξυγγραφέων* 𝔄 — *φαίνηται* ‖ *φανήσηται* 𝔄 — *Μίλωνι* ‖ *Μήλωνι* Pal. — *παραθεωρῆτέ με* ‖ *παραθεωρεῖτέ με* 𝔄 *παραθεωρῆταί με* A — *ἐπ' ἐμαυτοῦ* ‖ *ἐφ αὐτου* 𝔄, *ἐμαυτοῦ* om. *ἐπ'* AC — *μόνου* ‖ *μόνον* 𝔄ΜΓCPal. — *μαστιγώσιμος* ‖ *μαστιγόσιμος* Ω *μάστιγος* AC

LUCIANI ZEUXIS S. ANTIOCHUS.

Lectiones codicum Vaticanorum 87 = 𝔄, *90* = Γ
Parisini 2954 = M
Palat. 73 = Pal.
collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *οἴκαδε* ‖ *οἶκα*, suprascr. rec. m. *δὲ* Pal. — *ἄχρι τοῦ* ‖ *ἄχρι που* 𝔄 — *ἄλλος* ‖ *ἄλλως* Pal. — *συγγραμμάτων* ‖ *ξυγγρ.*

𝔄 — εἴποι ‖ εἴπῃ 𝔄 — ἐκεκήληντο ‖ ἐκεκίνηντο 𝔄Pal.ΓΜ — ἂν ‖ om. 𝔄ΓΜ — αὐτοῖς φροντίδος ‖ φρ. αὐτοῖς Μ

c. 2. εἰρήσεται ‖ εἰρήσηται 𝔄 — ἐκεῖνα ‖ om. 𝔄 — τοῖς ἐμοῖς ‖ τ. λόγοις ΓΜ — βαδίζει ‖ ει in ras. suprascr. οι Γ βαδίζειν Pal. βαδίζοι 𝔄 — ὀξέος ‖ ὀξέως Pal. — μέν τι ‖ μέν τοι Pal.ΓΜ𝔄 — αὐτὸ τοῦτο ‖ αὐτω τουτω Pal. αὐτῶι τούτων ΓΜ — προσάγεσθαι ‖ προάγεσθαι Μ πράττεσθαι (?) Pal. — οὐδὲ ὅλον ‖ οὔτε ὅλ. ΓΜPal.𝔄 — συνεπικοσμεῖν τι ‖ om. τι ΓΜ — ὑπὸ ‖ ὑπὲρ? Pal. — Ἕλλησιν ‖ Ἕλλησι ΓΜ — εἶναι ‖ om. ΓΜ — λέγουσι ‖ λέγουσιν Γ (?)

c. 3. γραφέως ‖ συγγραφέως Pal. — ὅσα ‖ ὅσα που Pal.Γ — καί τι ‖ καί τοι Pal. — Ζεῦξις ‖ Ζεῦξ. αὐτὸς Pal.𝔄ΓΜ — δ' αὐτὸ ‖ δὲ αὐτὸ Pal.Μ — ἀκριβεῖ ‖ ἀκριβῆ, η in ras. Pal. — ἐλέγετο ‖ ἐγένετο Μ — μετὰ τῶν ἄλλων εἰς Ἰταλίαν ‖ εἰς Ἰτ. μ. τ. ἀλ. Μ — Μαλέαν ‖ Μαλαίαν Pal.

c. 4. Κένταυρος ‖ Κενταύρους Pal. — αὕτη ‖ αὐτὴ ΓΜ — εἰς τοὐπίσω ‖ ἐς τ. Pal. — ἐπεγήγερται ‖ ἐπήγερται 𝔄Pal.ΜΓ, sed in Γ η in ras. — ὀκλάζοντι ‖ ὀκλάζωντι Pal. — ὢν καμπύλος ‖ ὁ κ. ΓΜPal. (?) — καμπύλος ‖ καμπιλλος Pal. — ὑπεσταλμένῃ ‖ ὑπεσταλμένοι Pal. — οἷοι ‖ οἷον Μ𝔄 — ἐκείνης ‖ ἐκεῖνος Γ — οὐχ ὅλος ‖ οὐχ ὅλῶς sic Pal. — τὸν ἵππον ‖ τῶν ἵππων Pal. — αἰωρῶν ‖ ἐωρῶν Γ

c. 5. ὅμως ἔχει ‖ ἔχει ὅμως Μ — πάντῃ ‖ πάνυ 𝔄 — χαίτῃ ‖ χέτῃ Pal. — ἀλλὰ καὶ ‖ om. καὶ ΓΜPal.𝔄 — ἐξάρας . . . τοὺς ‖ om. ΓΜPal.

c. 6. τὴν θήλειαν ‖ om. τὴν Pal.Μ — τὸ δ' ἄνω ‖ τὸ δ' ἄλλο 𝔄 τὸ δὲ ἄλλο ΓΜ — ἡ ἁρμογὴ ‖ om. ἡ ΜPal. — λανθάνει ‖ λανθάνειν Pal. — τὸ νεογνὸν ‖ τῶν νεογνῶν ΓΜ𝔄 τῶν νεογνάον (sic) Pal. — ἐν τῷ νηπίῳ ‖ ἐν τῶν νηπίων ΓΜ𝔄 ἐν τῶν νηπίων Pal. — βλέπουσι ‖ βλέπουσιν Γ — ἐπειλημμένοι ‖ ἐπειλημμένος suprascr. νοι Μ

c. 7. ἐπινοίας ‖ ἐπηνοίας Pal. — ὡς νέαν ‖ om. ὡς ΓΜPal. — ἠγνοημένην ‖ ἧττον ἔτι ΓPal. ἥττω ἔτι Μ — ἀσχο-

λεῖ ‖ *ἀσχολὴ* Pal. — *ἀπάγει* ‖ *ἀπάγη* Pal. — *Μικκίων* ‖ *Μικίων* Pal.ΓΜ — *τῶν δ' ἐφ' ὅτῳ* ‖ *τῶν δ' αὖ φωτων* (sic) Pal. *τῶν δὲ αὖ φώτων* ΓΜ — *καινοτομία* ‖ *κενοτ.* supr. *αι* Γ

c. 8. *οὖν* ‖ *γὰρ*, suprascr. *οὖν* Γ *γὰρ* 𝔄 — *βούλεσθε* ‖ *βούλεσθαι* (suprascr. ε) Pal. — *εἰδὼς γὰρ* ‖ om. *γὰρ* Pal. 𝔄 — [*τούτους*] ‖ om. in M, om. sed suprascr. Γ, habet *τούτους* Pal. — [*τούτους*] ‖ *τούτους γὰρ* Pal.𝔄 — *χαλκοθώρακας* ‖ *χαλκοθόρακας* Pal. *χαλκοθωρηκας* 𝔄Μ — *ἐπὶ τετ . . . εἴκοσι* ‖ om. Pal. — *τεταγμένους* ‖ *τεταμένους* Μ — *δ' ἑκατ.* ‖ *δὲ ἑκατ.* Pal. ΓΜ — *ἐπ' αὐτοῖς* ‖ *ἐπ' αὐτῷ* 𝔄 — *αὐτῷ* ‖ *αὐτοῖς* Γ *αὐτοῖς*, suprascr. *ω* Μ — *στρατιᾶς* ‖ *στρατείας* Pal. 𝔄ΓΜ — *πολέμου* ‖ *μεγάλου* Pal. — *πελταστικὸν* ‖ *πελταστον* 𝔄 — *ψιλικόν* ‖ *δαψιλικόν* Pal. — *δὲ ὑπὲρ* ‖ *δ' ὑπὲρ* Pal.

c. 9. *κατακρύψαντας* ‖ *κατακρύψαντα* ΓΜPal. — *ἐφ'* ‖ om. 𝔄 — *ἑκάτερα* ‖ *ἑκατέροις* 𝔄ΓΜPal.

c. 10. *ἐλέφαντα* ‖ *ἐλέφαντας* Γ𝔄Pal. — *Γαλάται* ‖ *Γαλατε* (?) Pal. — *εἶδον* ‖ *ἴδον* Γ — *προνομαίας* ‖ *προνομίας* suprascr. *αι* Γ — *τὸ τόξευμα* ‖ om. *τὸ* ΓΜ — *περιπειρόμενοι* ‖ *περιπειρώμενοι* Pal. — *οὐκ ἀναιμωτί* ‖ om. *οὐκ* 𝔄 — *ἀνεκυμβαλίαζον* ‖ *ἀνεκυμβαλιζον* Pal. — *ἐπιβάτας* ‖ *ἐπιβαντας* Pal. — *εἴ τινας* ‖ *εἴ τινες* Pal. — *καταλάβοιεν* ‖ *καταβάλοιεν* 𝔄Pal. — *δ' ὡς* ‖ *δὲ ὡς* ΓΜ — *κατελαμβάνοντο* ‖ *κατεβάλλοντο* 𝔄 — *συναναρριπτοῦντες* ‖ *ἀναρριπτοῦντες* ΓΜ — *ἐς ὕψος ταῖς προνομαίαις* ‖ *ταῖς προνομαίαις ἐς ὕψος* Μ, om. *ταῖς* Γ *τὰς προνομαίας ἐς ὕψος* Pal. — *ὀδοῦσι* ‖ *ἰδοῦσι* Γ

c. 11. *ἐς τὰ ὄρη* ‖ *εἰς τὰ ὄρη* (suprascr. ο) ΓΜPal. — *Μακεδόνες* ‖ *Μακαιδόνες* Γ *Μακεδώνες* (suprascr. ο) Pal. — *ἐπαιώνιζον* ‖ *ἐπαιάνιζον* Μ — *καινὸν* ‖ *καινὸν* (suprascr. ε) Γ — *ἔπειτα* ‖ *ἐπί τε* Γ𝔄

c. 12. *με* ‖ om. Μ — *ὅμοιον* ‖ *οἴμοιον* Pal. — *καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐκ ἄξια μάχης* ‖ om. Γ om. *καὶ* ΜPal. — *μορμολύκεια* ‖ *μορμολύκια* Γ — *δ' ἐγὼ* ‖ *δὲ ἐγὼ* Γ — *ὥσπερ ἐστί* ‖ *ὡς παρεστι* Γ — *τεράστιον* ‖ *τεράστειον* Pal.

LUCIANI HARMONIDES.

Lectiones codicum Marciani *434* = Ω (c. 1. 2)
Vaticanorum *87* = 𝔄
90 = Γ
Parisini *2954* = M
Palatini *73* = Pal.
collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *πῶς ἂν* ‖ om. *ἂν* Ω — *εἴσονται* ‖ *εἰρο* c. lacuna Ω — *ἐδιδάξω με* ‖ lac. *δάξω με* Ω — *καὶ ἐμπ.* ‖ om. *καὶ* c. lac. Ω — *καὶ ὑποβ.* ‖ om. *καὶ* c. lac. Ω — *εὐαφῶς* ‖ *εὐφυῶς* 𝔄 — *ἁρμονίας* ‖ *ἁρμονίδας* Pal. — *ἐκμεμάθηκα* ‖ *καὶ μεμαθ.* ΩΓPal. *καὶ ἐκμεμ.* M — *ἐπεθύμησα* ‖ *ἐπεθύμισα* Pal. — *οὗτος Ἁρμονίδης ἐκεῖνος* ‖ *οὗτος ἐκ. Ἁρμ.* Ω𝔄ΓPal. — *ὑπηύλησας* ‖ *ὑπήντησας* 𝔄 *ἐπηυλήσας* Γ — *ἐνίκησας* ‖ *νικήσας* 𝔄ΓPal.M — *τὰ ὄρνεα* ‖ *τὸ ὄρνεον* Ω𝔄Pal. — *ταῦτ'* ‖ *τοῦτ'* 𝔄 — *ἐστὶ* ‖ *ἐστὶν* Pal. — *ηὐξάμην* ‖ *εὐξάμην* ΓM — *δεξαίμην* ‖ *εὐξαίμην* suprascr. *δε* M — *εἰ Μαρσ.* ‖ om. *εἰ* Pal. — *παιδ. με* ‖ om. *με* Pal. — *ὅπως* ‖ *ὅμως* Pal. — *ἐπὶ τῇ δ.* ‖ *καὶ ἐπὶ τ. δ.* Pal.M — *δόξῃ* ‖ *δόξει* Γ

c. 2. *πλήθη* ‖ *πλήθει* Pal. — *οὕτως* ‖ *οὗτος* Pal. — *γνωσθήσῃ* ‖ *γνωσθήσει* Pal. — *ἀφίξῃ* ‖ *ἀφίξει* Γ — *σὺ γὰρ αὔλει* ‖ *ἀτὰρ αὔλῃ* Pal. — *τὰ θέατρα* ‖ *τὸ θέατρον* Pal. — *δ' ἐπίτομος* ‖ *δὲ ἐπ.* ΩΓ𝔄Pal.M — *ὀλίγον* ‖ *ὀλίγων* Pal. — *ἄγουσα* ‖ *ἄγουσαν* Pal. — *ἀμφιλόγως* ‖ *ἀμφιλογος* Pal. — *Ἕλλησι* ‖ *Ἕλλησιν* M — *οὗτος λ.* ‖ *οὕτως λ.* Pal. — *ἐπαινέσουσι* ‖ *ἐπαινέσω σοι* Pal. — *οὖν* ‖ *οὗ* Pal. — *ἴσασι* ‖ *εἰσὶ* 𝔄ΓMPal. — *ὁ μὲν* ‖ om. *ὁ* 𝔄 — *Ἁρμοδ.* ‖ *ὁ Ἁρμ.* 𝔄 — *ἔφθη* ‖ *ἔφθει* Pal. — *φιλοτιμότερον* ‖ *φιλοτιμώτερον* Pal.Γ — *ἀπέθανε* ‖ *ἀπέθανεν* Γ — *τοῖς Διον.* ‖ om. *τοῖς* 𝔄Pal.

c. 3. *οὐδὲ Ἁρμ.* ‖ *οὐδ' Ἁρμ.* Pal. — *Ἁρμονίδῃ* ‖ *Ἁρμονίδι* Pal. — *πᾶσι* ‖ *πᾶσιν* Γ — *ὁ ἄριστος* ‖ *ὁ γ' ἄρ.* 𝔄 *ὃς ἀρ.* Pal. — *πιστεύσουσιν* ‖ *πιστεύουσιν* Pal. — *εἰκότως* ‖ *δικαίως* ΓΜ — *ἀναρ.* ‖ *ἀναρρίψομεν σοι* 𝔄 — *τὸν* ‖ *τὸν* Pal. — *εἰς κ.* ‖ *ἐς κ.* Pal.M — *κοινὸν* ‖ *κοινῶν* Pal. — *ἐπιδεικνυοίμην* ‖ *ἐπεδεικνύμην* 𝔄ΓPal. — *Λακεδαιμονίων* ‖ *Λακεδαιμόνων* 𝔄 *Μακεδόνων* Γ — *ἄλλων* ‖ *ἄλλον* 𝔄Pal. — *δύο ἔφερον* ‖ *δύ' ἔφερον* Γ *δύ' ἔφερε* Μ — *ἐφόρων . . . . τῶν* ‖ om. Pal. — *παιδείᾳ* ‖ *παιδῖα* Pal. — *με ἐν* ‖ *μὲν* Γ — *ἐν τῷ παρόντι* ‖ om. *ἐν* 𝔄MPal. — *γε ἐκείνης* ‖ *τε ἐκ.* 𝔄Pal. — *σὺ δὲ* ‖ om. *δὲ* 𝔄Pal.Γ — *τὴν τῆς Αθ.* ‖ *τὸ τῆς Ἀθ.* Μ

c. 4. *ἐπαινοῦνται* ‖ *ἐπαινοῦντε* Pal. — *ὑπηνέμια* ‖ *ὑπήνεμα* Γ — *οὗτος* ‖ *καὶ οὗτος* Pal. — *ἐνδοιάσειεν* ‖ *ἐνδυναίσειεν* Pal. — *σοί* ‖ *συ* Pal. — *δόξαν* ‖ *δόξαντα* ΓΜ — *βεβαιώσαιτε* ‖ *βεβαιώσεται* Pal.

LUCIANI SCYTHA S. HOSPES.

Lectiones codicis Marciani 434 = Ω
Vaticanorum 87 = 𝔄, *90* = Γ
Parisini 2954 = M
collatae cum editione Teubneriana.

c. 1. *πρῶτος* ‖ *μόνος* Ω *πρῶτον* 𝔄ΜΓ — *σοφὸς μὲν* ‖ lac. in Ω — *θὴς τῶν ἀρίστων* ‖ lac. in Ω — *οὐ* ‖ om. M, om. sed suprascr. Γ — *τῶν πιλοφορικῶν* ‖ lac. in Ω — *ἀλλὰ Σκ.* ‖ *ἀλλ' οὐ Σκ.* Μ — *οἷοί* ‖ lac. in Ω — *δέ ἐστι* ‖ *δ' ἐστι* ΓΜ — *οὐδ' ἀπῆλθεν* ‖ *οὐδὲ ἀπ.* ΩΓΜ — *ἀπέθανε* ‖ *ἀπέθανεν* Γ — *ἔδοξε* ‖ *ἔδοξεν* ΩΓ — *Ἰατρῷ* ‖ *Ἰατροῦ* Ω *ω* in ras. rec. m. Γ — *οἱ Ἀθηναῖοι* ‖ om. *οἱ* Μ — *τοῦτο* ‖ *τοιοῦτο* Μ — *τοὔνομα* ‖ *ὄνομα* Μ *τὸ ὄ τοὔνομα* Ω — *δὲ αἰτίαν* ‖ *δ' αἱ* (*αι* rec. m.) *τίαν* (*τι* rec. m.) Γ — *Ζάμολξιν* ‖ *Ζάλμοξιν* Ω

c. 2. κατὰ ‖ ἐπὶ, suprascr. κατὰ M — ἡ ‖ ἡ, suprascr. τῇ M — τῷ λοιμῷ ‖ τοῦ λοιμοῦ (?) 𝔄 — ἀκούσαντες ‖ οἱ ἀκ. ΩΓ — ἰατρικὸς ‖ ἰατρὸς 𝔄Ω — ὁ δ' οὖν ‖ ὁ δοῦν 𝔄 — ἐπὶ τῷ μνήματι ‖ ἐν τ. μν. 𝔄 — Δειμαινέτη ‖ Δημαινέτη ΩΓ — προελθόντα ‖ προσελθόντα ΩΓ𝔄M — εἰ καὶ ‖ καὶ εἰ M — ἐφαίνετο ἔτι ‖ ἔτι ἐφαίνετο Γ om. ἔτι M — τῇ δεξιᾷ ‖ τῇ δὲ δ. Ω — δὲ ἄνω ‖ δ' ἄλλα 𝔄 — τὸ πρόσωπον ‖ τὸ πρόσωπ. ὅλον M — πον. ἔστι δὲ οὐ ‖ ἐστιν Γ lac. Ω — ἔστι ‖ ἐστιν Γ — εἰς Ἀκαδ. ‖ ἐς Ἀκ. Γ — ἀπόντων ‖ ἀπι sq. lacuna Ω — πλὴν ἀλλ' ἐστεπταί γε ἀεὶ ‖ πλὴν ἄλλο ὅταν (?) lac. ἀεί Ω — Δί' ‖ Δία 𝔄 — ποτὲ ἰάσατο ‖ lac. Ω

c. 3. ἔζη ‖ lac. Ω — ὁ Ἀναχ. ‖ καὶ ὁ Ἀν. 𝔄 — δὲ ἄρτι ‖ om. δὲ 𝔄 — ψοφοδὴς ‖ lac. Ω — ὑπὸ τῶν ὁρώντων ‖ παρὰ τ. ὁρ. 𝔄 ἐπὶ Ω, ἐπὶ suprascr. eadem ut videtur m. ὑπὸ Γ — σκευῇ ‖ lac. Ω στολῇ M — εὕρισκε ‖ εὕρισκεν 𝔄 — μετέμελεν ‖ lac. Ω — ἐδέδοκτο ‖ ἐπεδέδοκτο M — ἔμελλεν αὐτῷ ὁδὸς ‖ ὁδ. αὐτ. ἐμ. 𝔄 — αὐτὸν ‖ αὐτὴ (?) 𝔄 — πατριῶτις ‖ ι in extr. syll. in ras. Γ — οὖσα ‖ lac. Ω — τοῦ δοκιμωτάτου ‖ εὐδοκιμωτάτου om. τοῦ M τῶν δοκιμωτάτων 𝔄 — ἐσταλμένον ‖ ἐστ. ἐν χρῷ κεκαρμένον ΩΓM — αὐτῶν ‖ αὐτὸν Γ

c. 4. ἀλλὰ Τόξαρις ‖ ἀλλ' ὁ Τόξαρις 𝔄 — ἔφη ‖ φησιν 𝔄 — ἐδάκρυσεν ‖ ἐδάκρυσε Ω — εὑρήκει ‖ εὑρίσκει ΓM — εἰδότα ‖ ἰδόντα Ω — ὥς τις ‖ ὅστις ΓM — ἐς Ἀθ. ‖ εἰς Ἀθ. 𝔄 — διατρίβοι ‖ διατρίβει 𝔄, ο in ras. Γ — Ζαμόλξιδος ‖ Ζαμόλξιος M

c. 5. ἀπέλθοις ‖ ἀπέλθης 𝔄 — ἀφείη ‖ ἀφίη ΩM, ει in ras. Γ — ἴδοις ‖ ἴδην 𝔄, οις in ras. Γ — τῶν Ἀθηνῶν ‖ τὴν Ἀθηναίων M — οὐ τῶν ‖ οὗτος M — ἀλλὰ καὶ ‖ om. καὶ 𝔄Γ — ἀξιοῦσι ‖ ἀξιοῦσιν Γ

c. 6. δυσπρόσοδος ‖ δυσπρόσοδον M — χαριεῖσθαι ‖ χαρίσασθαι suprascr. εῖ M χαρίσασθαι Ω — πρὸς τὸν Ξένιον ‖ περὶ τοὺς ξένους 𝔄 (?)

c. 7. δέ ἐστι ‖ δ' ἐστι M — τἀκεῖ ‖ κεῖθι Γ — μάθοι ‖ μάθη 𝔄 — δ' ἦν ‖ δεῖν M — γνήσιον ‖ om. M — ἀποφανεῖς ‖

ἀποφανεῖ M — *ὅπερ σοι* ‖ om. *σοι* Γ — *σύγε πάντες* ‖ *σύμπαντες* ΩMΓ — *ἐπιλήσῃ* ‖ *ἐπιλήσει* Γ — *χρήσῃ* ‖ *χρήσει* Γ

c. 8. *καλοῖς* ‖ *καλλοῖς* Γ — *ἐπιμελούμενος* ‖ lac. Ω — *διατρίψῃ* ‖ *διαπρέψει* Γ *διαπρέψειε* M *διαπρέψῃ* 𝔄 — *τεθηπὼς* ‖ lac. Ω — *σοφίαν* ‖ *φιλοσοφίαν* Ω — *ἑκὼν εἶναι* ‖ lac. Ω — *ὁ Τόξαρις ἐξ* ‖ lac. Ω — *ἐν ἀκαρεῖ* lac. Ω — *ἐκεῖνον· οὐ γὰρ* ‖ lac. Ω — *καὶ* ‖ lac. Ω — *τοῦτο* ‖ *τούτωι* M — *καὶ ἐφίλουν* ‖ om. *καὶ* ΩM — *ἐκεῖνος* ‖ lac. Ω — *τὰ τελευταῖα* ‖ lac. Ω — *δημοποίητος* ‖ lac. Ω — *πιστεύειν καὶ* ‖ lac. Ω — *οὐδὲ* ‖ *οὐδὲ γὰρ ἔγραψεν* Ω — *ἀνέστρεψεν* ‖ lac. Ω — *ἀπέθανε* ‖ *ἀπέθανεν* Γ

c. 9. *βου* ‖ lac. Ω — *ἤδη* ‖ h. l. om. MΓ — *ἐπαγάγω* ‖ *ἐπάγω* Ω ΓM — *τῷ μύθῳ* ‖ *ἤδη τ. μ.* ΓM — *ὡς μὴ ἀ* ‖ lac. Ω — *περινοστοίη* ‖ *περινοστοίην* 𝔄 — *τινός μοι* ‖ lac. Ω — *εἵνεκα* ‖ *ἕνεκα* ΩΓM — *ρις τὰ νῦν* ‖ lac. Ω — *γέροντα* ‖ lac. Ω — *ἐπαγομένω* ‖ *ἐπαγομένωι* Γ — *δὴ* ‖ *δεῖν* 𝔄 — *ὅμοιόν τι* ‖ lac. Ω — . . *λικῷ* ‖ lac. Ω — *βάρβαρος μὲν* ‖ om. *μὲν* 𝔄 — *κἀκεῖ* ‖ lac. Ω . . . *τέρους* ‖ lac. Ω — *κατὰ τ. βασιλικὸν* ‖ *καὶ τ. β.* ΩΓ — *ἐς τὴν ὁμ.* ‖ *εἰς τ. ὁμ.* ΩΓM — *ἐμπολιτευομένων* ‖ *πολιτευομένων* 𝔄 *ἐμπεπολιτευμένων* M *ἐμπεπολιτευομένων* Γ — *ἀνθοῦσαν* ‖ *ἀνθεῦσαν* ΩΓ

c. 10. *τῶν λόγων* ‖ *τὸν λόγον* 𝔄M — *πάλαι* ‖ *καλὰ* Ω — . . . *πῇ παροδεύσας* lac. Ω — *οὐδὲ ἀποκρ.* ‖ *οὐδ' ἀπ.* 𝔄 — . . . *κρύψομαι τἀληθές* ‖ lac. Ω — *οἷς ἂν* ‖ *οἷστισιν ἂν* M — *τις προσελθὼν* ‖ lac. Ω — *ἐπιγραψάμενος* ‖ *συγγραψάμενος* Ω𝔄 *ἐπισυγγραψάμενος* M — *συναγωνισταῖς* ‖ *συναγωνιστὰς* Ω — *χρῷτο* ‖ lac. Ω — *πρὸς τὰ ὅλα* ‖ *ἐς τὰ ὅλα* ΩΓ *πρὸς ὅλα* 𝔄 *ἐς τὰ ἄλλα* M — *Ἀναχάρσιδι καὶ* ‖ lac. Ω — *δὲ πάντες* ‖ lac. Ω — *οὐ ταῖς αὐταῖς* ‖ *οὐκ αὐταῖς* ΩΓM — *πολλοὶ* ‖ lac. Ω — *πόλιν* ‖ lac. Ω — *οὐκ ἂν* ‖ *οὐ κἂν* 𝔄Ω — . . . *θούς, δύο δὲ* ‖ lac. Ω — *δὲ* ‖ om. Γ sed r. m. suprascr. — *καὶ ἀξιώματι* ‖ lac. Ω — *προὔχοντος* ‖ *προὔχοντες* ΩΓ𝔄 *προὔχοντε* M — *δέκαδι* ‖ *δεκάδια* Ω — *παραβάλλοις* ‖ *παραβάλοις* 𝔄M

παραβάλοι Ω — ἂν ‖ om. M — ἄν· ἱ δὲ ‖ lac. Ω — ὅ τι ἂν οὗτοι ἐθέλωσιν ‖ ὅτι ἂν ἄριστον ᾖ τῇ πόλει 𝔄 — ἐθέλουσι γὰρ ‖ lac. Ω — ἐθέλουσι . . . τῇ πόλει ‖ om. 𝔄 — καὶ τὸ ἐν ‖ om. Ω — τὸ εὐπρόσοδον ‖ om. τὸ M — ἄλλοις ‖ lac. Ω

c. 11. υἱὸς ‖ υἱὸν Ω — καὶ πατὴρ ‖ lac. Ω — Ἀριστείδην ‖ Ἀριστίδην Γ — ἐπάξεται ‖ ἀπάξεται ΩΓM — σε ‖ lac. Ω — εὐμορφίαν ‖ εὐμ. φέρων M — φθέγξαιτο ‖ φθέγξεται 𝔄 — οἰχήσεταί σε ‖ σε om. Ω, om. sed m. r. suprascr. Γ — ἐπὶ τῇ γλώττῃ ‖ ἐπὶ τῆς γλώττης 𝔄 — αὐτοῦ ‖ αὐτοὶ Γ — ὁπόταν . . . παρέλθῃ ‖ ὁπότε . . . παρέλθοι 𝔄 — τότε Ἀθ. ‖ τότ' Ἀθ. 𝔄 — ἐστι ‖ ἐστιν Γ — ἀνὴρ ‖ ἀνὴρ ΩΓ — δέξαιντό σε ‖ om. σε Ω — χρητὴν ‖ χρηστήν Ω(Γ?) — τοῦτο μόνον ‖ τούτωι μόνον M — Δι' ἅπαντες ‖ Δι' πάντες M Δία πάντες Γ — ἔδοξαν ‖ ἔδοξα ΩΓ𝔄M — Κεῖος ‖ Κῖος Ω Χῖος in ras. Γ Σιμωνίδης 𝔄, om. Κεῖος — πράττειν καὶ λέγειν ‖ λέγειν καὶ πράττειν M — τοῦθ' ὑπάρξῃ ‖ τοῦτο ὑπ. Γ — λειοκύμων ‖ λειοκύμμων Γ

SUPPLEMENTA LECTIONUM

VOL. I. P. I.

LUCIANI SOMNIUM.

c. 1. *τοῖς πλ. μὲν* etiam A — *πόνου πολλοῦ* ‖ om. *πολλοῦ* Ω(N)*) — *τὰ δ' ἡμέτερα* ‖ *τὰ δὲ ἡμ.* Ω(N) — *ταχεῖάν τινα* ‖ om. *τινα* Ω(N)

c. 2. *καὶ λιθοξ.* ‖ om. *καὶ* etiam Γ — *ὡς οἶσθα ἔχων δεξιῶς* etiam Ups. — *ἀ^υπο* (sic) etiam A — *τότε δὲ ἔπαινος ἦν* etiam A — *εἰς τὴν εὐφ.* ‖ *ἐς τὴν εὐφ.* A — *ταῦτα ἦν* ‖ *ταῦτ' ἦν* 𝔄

c. 3. *οὖν* ‖ om. 𝔄 — *ἐπιτήδειος* 𝔄 pro A — *παραδεδόμην* etiam Ω — *μικρά τινα* etiam A — *ἐγίγνετο* ‖ *ἐγένετο* Ψ

c. 4. *τοὺς ὀφθαλμοὺς* ‖ om. Ω(N) — *ἀνακτησαμένης* non habet A

c. 6. *καὶ διεσπ.* etiam A — *καὶ γὰρ καὶ* non habet A, habet C — *δ' ἂν* ‖ *δὲ ἂν* Ω𝔄Γ — scr. *ἀντιποιοῖτο* pro *ποιοῖτο* — *ἀντιποιεῖται* pro *ποιεῖται*

c. 7. *εἰ δὲ θέλεις* etiam Ups. — *οὐδὲ ἑ. λ.* ‖ *οἶδ' ἑ. λ.* 𝔄

c. 8. *τοιούτων* ‖ *τῶν τοιούτων* Ω — *οὐ κλ.* ‖ *οὖν* suprascr. *οὐ* Ω — *πάμπολλα* etiam A — *ἐπεὶ οὖν* etiam A — *ἄρχηται* C

c. 9. *τὰ ἀγαθὰ* 𝔄 pro A — *ὀλίγα δὲ* etiam Ω(?) — *τὸν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου* etiam A — *εἰς ἀεὶ πρ. ὑπ.* etiam Ω — *πολλὰ θαυμ.* ‖ *θ. π.* Ω — *χειρῶναξ* ‖ *χειρώναξ* Ω — *εἰ νοῦν ἔχει* etiam Ψ — *σοι ὅμοιος* etiam 𝔄

c. 10. *ἦν δέ μοι* etiam ΩA — *τὰ δέοντα* etiam AC

c. 11. *παραθήσω* Ψ pro 𝔄

---

*) N = Nils Nilén, cui has lectiones debeo.

c. 12. *κἂν πού τι* om. Ω — *εὐποτμίας* supr. *εὐπαιδίας* ᵃΨ — *τινες γίγνονται* ‖ *γ. τινες* etiam A — *τοῖς ἀρίστοις* om. in Ω (N) — *ὅπως* non est in Ω, *ὅπως* C
c. 13. *μοχλία* ‖ *μοχλεῖα* AC
c. 14. *ἐπεί μοι καὶ εἰς ν. ἦλθεν* etiam Ω (N) — *ἔπριε* A
c. 15. *ὑπόπτερον* etiam ΩΨ (N) — *εἰδῇς* ‖ *ἴδης* Ω (N) — *π. τὰς ἑσπερίας π.* etiam C — [*ἐκεῖνο*] habet etiam Ups. (?)
c. 16. *τὴν αὐτὴν ἐσθ. ἐκείνην* Γ Ups. CΦ *τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἐσθ.* A, om. *ἐκείνην* Ω (N) — *ἐμοὶ δοκεῖν* etiam A
c. 17. *ὅτι μηκ.* etiam A — *ὀνείρων ὑποκριτάς τινας ἡμᾶς ὑπείληφεν* ‖ *ὀν. ἡμᾶς ὑποκρ. τινας ὑπείληφεν* Ω *τινας ὑποκρ.* Ψ — *ὦ ἀγαθὲ* ΨA — *ἐν τῷ πολέμῳ* etiam Ω
c. 18. *ἑαυτοῦ* etiam AC

LUCIANI PROMETHEUS ES IN VERBIS.

c. 1. *βάρβαρος* M — *ζωια* Γ (corr.)
c. 3. *παρὰ γὰρ* etiam M
c. 4. Legd. *ὀλίγου δεῖν ἔφυγον* ‖ *ὀλ. δεῖ* Harl. *διέφυγον* om. *δεῖν* 𝔄Γ

LUCIANI NIGRINUS.

c. 1. Lgd. *κομίζοι* ‖ *κομίζει* Ψ — *νηγρίνου φιλοσοφία* Φ Laur. (Fritzsch.) pro Ψ — *τετυφωμένου* ‖ *τετυφομένου* Γ
c. 2. *ἐπιτυχεῖν* ‖ *περιτυχεῖν* Mut. Pro *Νιγρῖνον* scr. *Νηγρῖνον* Γ
c. 3. *τινα μου ἀμβροσίαν λόγων* Mut. (N)
c. 4. *αὐτὰ . . . ἔχαιρον δ' αὖ* om. Mut. (N)
c. 5. *ἔνθεος* ‖ *ἔνθους* Mut. (N)
c. 8. *μικρὸν* ‖ *μακρὸν* Mut. (N) — *μεταξὺ* ‖ *ταχὺ* Mut. — *ἐνίοτε δὲ* ‖ *ἐνίοτε* Mut. — *προαχθῇς* ‖ *προαχθεὶς*, corr. *προαχθῇ* Γ
c. 9. *πόρρω ποι* etiam Γ
c. 10. *εὖ γενὴ* ‖ *ευγενη* eraso acc. in *η* Γ — *τῇ μν. τυγχάνεις* etiam Mut. — *δεῖ σοι* etiam Mut. — *νόμισον δὲ τούτου γε ἕνεκα πάντα . . . προειρῆσθαι* ‖ *νομ. δὲ ταῦτά γε πάντα . . . προειρ.* Mut. (N)

c. 11. *ἀδύνατον* om. etiam Mut.
c. 12. *εἴσιν* Γ
c. 13. *τινὸς* pro *τινος* Γ — *μὴ βιοῦν* etiam Mut. (N)
c. 14. *ἐν τ. ἐσθῆτι* ‖ om. *ἐν* etiam Mut. — *ἀπεφαίνετο* ‖ *καὶ ἀπεφαίνετο* Mut. (N)
c. 15. *τὰ πάντα* ‖ om. *τὰ* etiam Mut. — *δουλεύειν* etiam Mut. — *τὴν ἐνταῦθα διατρ.* ‖ *τὴν ἐντ. τοιαύτην διατρ.* 𝔄
c. 17. *πρᾶξαι* suprascr. *πρ.* Γ[b] et in marg.
c. 18. *που* ‖ *ποῦ* Γ
c. 22. *αὐτοῖς προσέβλεψαν* 𝔄
c. 23. *αὐτοῖς ἐκείνους* et. Mut.
c. 24. *τῶν φιλοσ. προσποιουμένων* ‖ *τοὺς φ. προσποιουμένους* Mut. (N)
c. 25. *καλῶν* et. Mut. (N)
c. 26. *ταῦτα πρ.* etiam Mut. — *ὑπειληφὼς* et. Mut. — *αὐτοῦ* ‖ *αὑτοῦ* Mut.
c. 27. *ἀνυποδητεῖν* Mut.
c. 30. *οἱ δ᾽ ἄλλο τι* om. et. Mut.
c. 31. *ἐπισκήπτουσιν* Mut. (N) — *ἐμπιμπλαμένους* Γ — *μῦρα* Mut. Γ
c. 33. *καὶ γὰρ οὖν* et. Mut. (N) — *πάντα* ‖ *κατάπαντα* Mut. — *αὐτοὺς* ‖ *αὖ τοὺς* Mut. (N)
c. 35. *καὶ πεφ.* ‖ om. *καὶ* et. Mut. (N) — *ἐξέλειπε* ‖ *ἐξέλιπε* Γ
c. 36. *ἀπέλιπεν* et. Mut. Γ
c. 38. *λυσσώντων* et. Mut. — *καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ μανίᾳ* et. Mut. — *γίνονται* et. Mut.

LUCIANI IUDICIUM VOCALIUM.

c. 1. *Ἐπὶ . . . ἐκφ.* om. et. ΓC
c. 2. *ὑπὸ τούτου τοῦ ταῦ* et. Γ — *μοι* ‖ *με* etiam A — *φόβον* et. A
c. 3. *ἐτάχθη* ‖ *ἐτέχθη* A
c. 4. *γναφιω* Γ — *ἠρέμει* ‖ *ἠρέμα* A
c. 5. *ἡμῖν* ‖ *ὑμῖν* et. Γ — *προμηθίαν* Γ — *τοῖς ἐφ.* M, in marg. *τὴν ἐφ.* — *ἔνια* et. AΓ — *τὰ μὲν* ‖ om. *τὰ* et. A — *φωνήεντα* ‖ *τὰ φ.* et. AΓCM

c. 6. ὀνομάτων μὲν ‖ μὲν om. et. ΑΓ
c. 7. τὸ δὲ ‖ τί δὲ Α — ὡς ἐπέχει λ. et. Α — κατ. δὴ et. Γ — ἀξιοῦν τι ΑΜ

πι
c. 8. πίτταν ‖ κίτταν Μ — σύγγνωτε καὶ τῆς δικ. ὀργ. etiam Γ — καὶ δικ. ὀργ., om. τῆς et. Α — ἀφαιρουμένων et. Ψ (Preger) — γραμμάτων et. Γ — ἁρπάσαν om. et. Γ
c. 9. Θετταλίας et. CΓ — ἀποκεκλεισμένον, om. μοι etiam ΑΓ (Μ non h. ἀποκεκλεισμένον sed ἀποκεκλειόμενον om. μοι) — ἀφελομένῳ ‖ ὑφελ. Γ — μήτε τ. ξ. et. Γ — καὶ τῆς κολ., om. καὶ etiam Μ

ττ
c. 10. τοῦ συρίζειν et. ΑΓ — σαλπίζειν om. et. Α
c. 11. ἀνθρωπεῖον ‖ ἀνθρώπιον Γ — γλώττης et. ΑΓC — παρεισπεσὸν ‖ παρεισπεσὼν Γ — αὐτοὺς εἰπεῖν et. Γ θάλατταν et. Α — φασιν et. Α — αὐτῶν et. Α
c. 12. αὐτῶν ‖ αὑτῶν et. Α — αὐτοῦ ‖ αὑτοῦ etiam Α

LUCIANI TIMON.

Omnes lectiones, quibus non est addita littera, sunt cod. Gorlicensis A.

c. 1. ἀτεχνῶς ποιητικὸς ‖ ποιητ. ἀτ. Μ
c. 4. ἐκάθησο ‖ ἐκάθισο — γιγαντωλέτωρ C
c. 5. οὔτε πρ. etiam Α — ἀνηρτημένοι etiam Α
c. 8. εἰ δέ τις ‖ om. τις etiam Α — ἢ προσβλ. etiam Α
c. 9. ἀνὴρ ‖ ἀνὴρ — πρὸς ἡμῶν ‖ παρ' ἡμῶν
c. 10. Ἀνακεῖον ‖ ἀνακεῖον
c. 11. ἀμελλητὶ
c. 13. παρακῦψαι ‖ παρακύψαι
c. 14. εἰς ὑπερβ. etiam Α
c. 16. μήτε ζηλοτυποῖ ‖ μηδὲ ζ.
c. 23. Ἀνάκτορον ‖ ἀνάκτορον
c. 29. ἀλλ' ἤδη ἄλλο φλ. ἡμᾶς π. ἤδη οἱ μικ. διελ. etiam Α
c. 31. παπαῖ καὶ ἡ πενία πάρεστι ‖ παπαί seq. sig. personae ἡ πενία πάρεστι, om. καὶ Α
c. 32. εὐκαταφρόνητος ‖ καταφρ.

c. 33. πρὸς αὐτὸν etiam A
c. 35. καταβαλὼν ‖ καταβάλλων — ἀχαρίστων ‖ ἀχαρίτων
c. 38. προσενηνεγμένον ‖ προσεσηνεγμένον
c. 40. ἀναπέμψω ‖ ἀναπέμπω
c. 43. καὶ αὐτῷ etiam A
c. 46. νὴ etiam A — προκαλοῦμαι etiam A — προσκεκλήσῃ με — ἐπιπάσας ‖ ἐπισπάσας
c. 48. οὕτως ἀχ. ‖ οὗτος ἀχ. — μετριάζομεν ‖ μετριάζωμεν — τὰ ἄλλα ‖ τἆλλα
c. 49. προσέρχε (sic) A
c. 50. Ἀχαρνέας etiam A
c. 51. ἑπτὰ om. etiam A — στεφ. ἑπτὰ etiam A
c. 57. αὐτῷ ἀνεὶς ‖ αὐτῷ ἀνεὶς — διαδιδοὺς ‖ διαδοὺς

LUCIANI HALCYON.

c. 1. ἑαυτῆς etiam Γ
c. 3. non h. ΓΜ πάντῃ pro πάνυ — καὶ τὰς ἀστραπάς pro „om." legd. „om. καὶ ΓΜ"
c. 7. σοφὴν ἀπέδειξεν leg. 𝔄 pro A — ὡς λόγος τέχναις leg. 𝔄 pro A
c. 8. ἔχειν ‖ ἔχει M

LUCIANI PROMETHEUS SIVE CAUCASUS.

c. 1. μόγις ‖ μόλις ΩΓΜΦ
c. 4. αἰτιαᾶσθαι pro αἰτιᾶσθαι M
c. 7. ἐγὼ δὲ ‖ ἐγὼ δὲ καὶ M
c. 10. περιελιχμήσατο M
c. 13. μὲν δὴ om. sed margini adscr. M
c. 15. οἷον ‖ ἢ (?) M
c. 16. προνοοῖμεν ‖ προνοῶμεν ΓΦ
c. 17. τί ἂν ἄλλο ‖ om. ἂν M

LUCIANI DIALOGI DEORUM.

V. c. 4. ἀσβόλου suprascr. ης A — οὐ γάρ; ‖ om. ; A
VI. c. 2. Pro καί τε legd. καί γε

c. 4. Pro *ἐπιθυμοῦν* leg. *ἐπιθυμιῶν* A
VII. c. 2. *νή* etiam A
c. 3. *προσπτυξύμενης* (sic) A
VIII. c. 1. *κατένεγκαι* etiam A
IX. c. 1. *ἐκ τίνος* om. etiam A
c. 2. *οἶσθα δὲ* etiam A — *ἑπταμηνιαῖον* etiam A — *ἑαυτοῦ* ‖ *ἑαυτὸν* — *ἀποκ. γὰρ* etiam A
X. c. 1. scrib. ὃ pro *οὗ* — *παρὰ τῆς Ἀμφ. γυναικὸς* — *δεῖ* ‖ *δοκεῖ*
XI. c. 1. *οἶδ'* ‖ *οἶδα*
c. 2. *ἐπιπρέπει* etiam A — *ἀναπνέει* etiam A
XII. c. 1. *τὸ τοιοῦτο ἡ μέγα σε κακὸν ἐγὼ τεκοῦσα* A
XIII. c. 1. *προκατακλίνεσθαι* ‖ *προκατακρίνεσθαι* suprascr. alia manu *λ* A — *ὀνειδίζεις* ‖ *ὀνειδίξεις* A
c. 2. scrib. *ἀπαγόμενος* pro *ἀπαιόμενος* — *ἀποπέμψομαι ἡμᾶς*
XIV. c. 2. *τὸ ταϋγέτου* etiam A — *ἐπισπώμενος* etiam A — *ἀνθῶν* etiam A
XV. c. 1. *ὅταν ὁρῶσι* ‖ *ὅταν ὁρῶ* A
XVI. c. 1. *π. τ. μέτρου* etiam A — *παρέχοντες* ‖ *παρέχεχον* (sic) A — *φονεύσει μὲν* etiam A
XVII. c. 1. scrib. *ἐχόμενον ἐχόμενος* pro *ἐρχ.*
XVIII. c. 1. *ἀπήγαγε* ‖ *ἀπήγαγεν* A
XIX. c. 1. delendum est *φεύγω* ‖ *φεύγων* A
XX. c. 2. *δεδίαμεν* etiam A — *θύγατερ* ‖ *θυγάτηρ* A — lectionem *ἡμῶν* non habet A — *ἐπ' ἴσης* ‖ *ἐπίσης* A
c. 3. scr. *ἐπακολουθεῖτε*
c. 5. *ὁρᾷς* om. etiam A
c. 7. *νὴ* etiam A — *ἀσκητικῶν* etiam A — *ὁπ. ᾗ* etiam A
c. 9. *ἀποδῦσαι* ‖ *ἀποδύσαι*
c. 10. *ὠλένας* ‖ *ὠλϊνας* A — *ἐπ' ἴσης* ‖ *ἐπίσης* — *κόρυν* ‖ *κόρην* A
c. 11. *ὡς δὲ σ. αὕτη κ. βασ. ἀπολάμπει* etiam A — *ὁρᾷ δὲ ἥδε ἡδέως* etiam A — *περιμένω* etiam A — *ἀπ. τ. Ἀσ. ἔσῃ* etiam A — *ἀλλ' ἔπιθι* A
c. 13. *καθ' ἓν* ‖ *καθ' ἕνα* A — *μερῶν* ‖ *ἡμερῶν* A — *τοῦ κάλλους* ‖ *τοὺς κ.* A — *καὶ χωρῖτιν* ‖ om. *καὶ* etiam A

c. 14. καλῆς ‖ κεφαλῆς (sic) A — κύκνον ‖ κυκνον (sic) A (ου above)
c. 15. ὡς ἐπὶ θέαν ‖ om. ὡς etiam A
c. 16. τούτου etiam A — ἀπολ. γε ἐπ' αὐτὴν etiam A — ΠΑΡ. om. A — ἄξεις ‖ τάξεις A — ΑΦΡ. om. A
XXI. c. 1. Scrib. κἂν τὴν θάλασσαν (pro γῆν) προσλ. — κἂν τὴν γῆν (pro θάλ.) προσλ.
c. 2. κἂν ἐδέδετο ἂν ‖ om. ἂν etiam A
XXIV. c. 1. ὑπηρεσίας ‖ ὑπηρισίας A
c. 2. ἰδέ ‖ ἴδε A
XXV. c. 2. μὴ ἐκπέσῃ ‖ μὴ lac. ἐκπέσῃ A
XXVI. c. 0. πυκτεύων ‖ πικτύων A — αὐτοῖν ‖ αὐτοῖς A — δεῖ ‖ δὴ A

LUCIANI DIALOGI MARINI.

I. c. 1. εἰ δύ' ἦσαν ‖ om. εἰ
c. 3. σεαυτὴν ‖ σεαυτὸν
c. 4. δ' αὐτὰ etiam A
c. 5. τίς οὖν ‖ om. οὖν etiam A — δῆλον ὅτι ‖ δηλονότι A — Ἀλλ' ἐραστὴς ‖ ἀλλὰ ἐραστὴς A — Scrib. ὠμοφάγος ‖ ὠμοβόρος
II. c. 1. αὐτὸν ‖ ἑαυτὸν
c. 2. δῆλον ὅτι ‖ δηλονότι — ἐπιβουλότατον ‖ ἐπιβουλεύτατον
c. 4. τὸ ὄνομα etiam A — καὶ εἰ ‖ εἰ καὶ — Scrib. ὅτι τὶ σώζειν αὐτοὺς καὶ ἀπολλύναι ἀπεμοῦ πρόσεστι
III. c. 1. νόμος etiam A — οἶδ' ὅπου etiam A — ἀναφαίνειν etiam A — ἀλίας, om. αὐτῶν etiam A
IV. c. 2. γενναῖε etiam A — ἀσφαλὴς ‖ ἀσφαλὲς — πολύποδα etiam A
V. Delendum „Gorlicensis = A"
VI. Del. „Gorl. = A"
VIII. c. 1. νῦν σὺ ‖ σὺ νῦν — ἡμᾶς etiam A
c. 2. πολ. ἐδωρ. πολλ. etiam A — αὐτὸν om. etiam A — ἐγένετο etiam A — ἀκροάσεως ‖ τῆς ἀκροασ.
IX. c. 1. ἀπ' αὐτῆς ‖ ἐπ' αὐτῆς — τίτθη ‖ θὺς (sic) A
c. 2. ἀχαριστεῖν om. etiam A — Φρίξος ‖ Φρύξος A

LUCIANI DIALOGI MORTUORUM.

I. c. 1. *ἐκ καθαρσίου* ‖ *ἐκκαθαρσίου*
c. 2. Pro *φάσκωσι* scrib. *φάσκουσι*
ε
c. 4. *ἀπένεγκον* ‖ *ἀπένεγκον* A
II. c. 1. *οὑτοσί* ‖ *οὑτοσόι* A — *στερούμενοι* etiam A
c. 2. *οὐ* etiam A
III. c. 2. *μᾶζαν* ‖ *μάζαν* — *ἐστι* ‖ *ἐστιν*
IV. c. 1. *ἐποίησας* ‖ *ἐποίησα* — *ἀποκερδᾶναι* ‖ *ἀποκερδάναι* A
c. 2. *ἀνάπλεω* ‖ *ἀνάπλεοι* A
V. c. 1. *Σικυώνιον* ‖ *Σικυόνιον* A
VII. c. 2. scrib. *βραδύτερον* ‖ *βραδύτερος* ΩΨΓ *βραδύτερος ἦν* ΩΓ
X. c. 1. *δέξοιτο* etiam A
c. 3. *τῦφον* ‖ *τύφον* A
c. 7. *βαβαῖ* ‖ *βαβαί* A — *καθείμενος* ‖ *κεθείμενος* A
c. 9. *ἀποβάθρᾳ* ‖ *ἐπιβάθρᾳ*
c. 12. *εἰς τ. ἐ.* etiam A
c. 13. *γῦπας* ‖ *γύπας*
XI. c. 1. *Ἀριστείας*, om. *ὁ* etiam A — *οἱ δὲ ἐθ.* etiam A — *εἴ τε* etiam A — *εἴ τε* etiam A — Leg. *ἔρρεπε* ‖ *ἔρρεπεν* A *ἔτρεπεν* Γ — *εἰς Εὐνόμιον* add. A (delenda quae sequuntur *εἰς εὐνόμοιον* A) — *κληρονομῆσαι με* A — *ὁ Κράτης* etiam A
XII. c. 1. *οὐ μὲν οὖν* ‖ *οὔμενουν* A
c. 2. *περιβαλλόμενοι* etiam A
c. 5. *διαπηξαμένους* etiam A
c. 6. *ἑταίρας* ‖ *ἑτέρας*
XVI. c. 2. Legd. *νῦν* Γ, deleto Φ
XVIII. c. 1. *ὡς ἐπὶ τὰ δέξια* etiam A
c. 2. *ἀμφὶ* ‖ *ἀμφιον* (sic) P — *ἄνθη*, om. *τὰ* etiam A — Scrib. *χρόαν* ‖ *χροίαν* A, deleto *χροίαν* Φ — Delend. *ἀμφὶ . . . ἀλλ' ὅτε* P
XXI. c. 2. *πάντων γε τῶν τοιούτων* ‖ *πάντων γε τούτων* A — *εἰσῄειτε* etiam A — *μὴ δὲ* et. A

XXII. c. 1. πορθμία etiam A — φ. ἀνθ' ὧν σε διεπορθμευσάμην A — Scrib. δ' οὐκ ‖ δὲ οὐκ P — σου ‖ om. Γ σε P — διαλύσω σου τὸ κρανίον etiam A
c. 2. νὴ Δία etiam A — om. γε et. A — εἰ μέλλω γε etiam A — Scr. καὶ ὑπερεκτ. ‖ om. καὶ P — νεολκήσας etiam P — ἔχων etiam A — ἔκλαιον et. A — οὐ γὰρ θέμις et. A
c. 3. διεπόρθμευσας; ἐλεύθερον ἀκριβῶς ‖ διεπ. ἐλεύθερον· ἀκριβῶς δὲ P
XXIII. c. 2. λήψῃ et. A — [ἐν] τῇ ῥάβδῳ ‖ ἐν habet etiam A
XXV. c. 1. ὅρα ‖ ὥρα — σύ ‖ σοί
c. 2. Scrib. ὅμοια ‖ ὅμοιος Ψ — ἐμοὶ μὲν οὖν ‖ om. οὖν etiam A
XXVII. c. 2. κατελέλοιπεν — Scr. ἑαυτῷ ἐπεμέμφετο ‖ αὐτὸν ἤ τι ἀπὸ (sic) A — διοδεύων om. etiam A — ὑπήγετο etiam A — κομίζων et. A
c. 3. γηρ. γὰρ ‖ om. γὰρ et. A — προσεξορμήσας A — τὸν Ἀρσ. etiam A — τὸν κόντον om. etiam A
c. 4. ἐς τὸν βουβῶνα etiam A — ἄχρις etiam A
c. 5. βαδίζουσι etiam A — ὥστε ἐπεὶ om. etiam A — ἐκόμισε etiam A
c. 7. ἐκ Πειραιῶς etiam A — Δᾶμις ‖ Δάμις A — ἄθλιος, om. ὁ etiam A — σαυτὸν et. A — πολεμίους ‖ πολέμους — βαβαῖ ‖ βαβαί — τις om. etiam A — ἐνενήκοντα ‖ ἐννενήκοντα — ἄν τις ἔτι λ. ‖ ἔτι ἄν τις A — γήρᾳ om. τῷ etiam A — ἀπόδρασιν ‖ ἀποδράσειν A
XXIX. c. 1. σεαυτὸν et. A — ἐμέλησας et. A — αἰτιᾷ ‖ αἰτιῶ A — ἠξίους et. A — εἶναι ‖ om. A
c. 2. δ' οὖν ‖ γοῦν A
XXX. c. 2. οὖν τις et. A — τις om. et. A — βιαζόμενος et. A — ἐπιδαψιλεύῃ etiam A
c. 3. γινόμενα etiam A

LUCIANI MENIPPUS.

c. 1. πλὴν ἀλλὰ προσιτέον etiam ΓC — ταύτης ἀποδ. ‖ om. ταύτης etiam C
c. 2. διαφεύγειν C — προσμεμνημένον C

Digitized by Google

c. 4. *ὅτι* om. etiam C — *ἕνεκα* etiam ΓC
c. 10. *τραυματίαι . . . ἐπέπλεον* om. etiam C
c. 12. *ἐμέμνηντο* ‖ *ἐμεμνήντο* C
c. 13. *πολλά γε* pro *π. τε* ΓC
c. 16. *δεῖν γενέσθαι* etiam C — *οἷοιπερ ἦσαν πρὸ τοῦ γενέσθαι* etiam C
c. 21. *πανσάμενος* ‖ *π. τοίνυν* C

SUPPLEMENTA LECTIONUM

VOL. I. P. II.

LUCIANI CHARON.

Pagina
193. c. 17. del. *δ' εὐθὺς*

LUCIANI DE SACRIFICIIS.

197. c. 3. *καταγνωσθεὶς* A add. (Jacobitz)
c. 4. *τύχῃ* A add. (Jac.)
198. c. 5. *γενόμενος* A add. (Jac.)
c. 6. *πύρρον* A add. (Jac.)
199. c. 6. om. *καὶ* A add. (Jac.)
c. 10. *ἀπεπέμποντο* A add. (Jac.)
200. c. 11. *πισσαίων* A add. (Jac.)
c. 12. *τὴν ἑαυτοῦ δ.* A add. (Jac.)
c. 13. leg. *ἐπὶ πλεῖον* A
201. c. 14. leg. *εἰ δὲ ἐθέλεις* A — *τότε* om. A, add. (Jac.)
c. 15. *ἐπιτιμήσαντος* A add. (Jac.)

LUCIANI VITARUM AUCTIO.

202. c. 2. *σὲ τὸν σεμν.* A add. (Jac.) — *γεωμ. γοητ.* ‖ om. A add. (Jac.) — *μουσικήν* ‖ om. A add. (Jac.)
c. 3. *ποῦ δαὶ* A add. (Jac.) — *διδάξομαι* A add. (Jac.) — *μουσ. κ. γεωμ.* A add. (Jac.)
203. c. 4. *οἷα τε* A add. (Jac.)

Pagina

c. 6. σεληναίαν A add. (Jac.) — om. κατὰ κοινὸν A add. (Jac.)

204. c. 7. διέσπακε A add. (Jac.)

c. 9. πύργον A add. (Jac.) — Εὐριπίδιον A add. (Jac.)

205. c. 14. μικρῷ A add. (Jac.)

206. c. 14. add. διαφερόμενος ‖ διαφ. suprascr. συμφερόμενος Ψ

208. c. 23. add. μόνον ἂν εἴη ‖ μόνον ἂν εἴη Ψ μόνον ἂν ἐκείνου εἴη Ω

209. c. 24. ἐκλύτης A add. (Jac.)

210. c. 27. l. ὁρᾶν pro δρᾶν

LUCIANI PISCATOR.

225. c. 42. Add. ἐσμοῦ δίκην ‖ om. A.

LUCIANI CATAPLUS.

232. c. 6. καὶ om. λέγω δὴ etiam A — ἐν τυπάνου etiam A

c. 8. ἐλθεῖν etiam A

233. c. 11. ταῦτα ἕδρων etiam A

234. c. 14. add. τὸ ὑπισχνεῖσθαι om. 𝔄 (Fr.)

c. 15. γοῦν ἐμοὶ etiam A — τοῦτο δοκεῖ etiam A — μήτε ὑπὸ etiam A — τὰ πράγματα ‖ om. τὰ etiam A — add. ἐς τὸ ἔμπαλιν ‖ εἰς τὸ ἔμπαλιν A

235. c. 19. εὐπλοοῦμεν etiam C (del. εὐπλοῖμεν C)

c. 20. ὀττοτοτοί A

c. 22. Add. Ἐριννύς ‖ Ἐρρινύς A

c. 23. leg. Ἐρινύ ‖ Ἐριννΰ

236. c. 27. κατεμίανε etiam C

LUCIANI DE MERCEDE CONDUCTIS.

237. c. 1. ἴστω(?) Φ

c. 2. ἔστιν pro εἴ τιν' Ω — τιν' ἄλλα om. εἰ A

240. c. 12. l. παῖδ' ἐραστὴν Φ

241. c. 19. ἐξωρευγμίαν A

244. c. 41. ὡς ἂν ἅπαντα εἰδότες ‖ om. ἂν etiam A

LUCIANI APOLOGIA.

Pagina

245. c. 3. l. *Κορινθίου* pro *Κύρου*

246. c. 9. lin. 3. l. *αἰτίαν* pro *προσλαβὼν* 𝔄

LUCIANI HERMOTIMUS.

254. c. 33. leg. *οἰέσθω* ‖ *οἴεσθαι* ΩΓ

255. c. 42. l. *τὸ τοιοῦτον* ‖ om. *τὸ*

261. LUCIANI ZEUXIS S. ANTIOCHUS.

Lectiones codicis Marciani 434 = Ω collatae cum maiore editione Jacobitz. Lipsiae 1836.

c. 1. *πρὸς φίλους* ‖ om. *πρὸς* — *ἄχρι τοῦ* ‖ *ἄχρι που* — *ἀπολειποίην* ‖ *ἀπολιποίμην* — *καινότητος* ‖ *κενότητος* — *τίνα γὰρ ἂν αἰτίαν εἶχον* ‖ om. *ἂν*

c. 2. *ἠνία* ‖ *ἡ νίκα* — *ἐγενόμην* ‖ *ἐγένετο* (*νόμην* rec. m.) — *τοῖς ἐμοῖς* ‖ *τοῖς ἄλλοις* — *ὀξέος* ‖ *ὀξέως* (*ος* r. m.) — *μέν τι* ‖ *μέντοι* — *αὐτὸ τοῦτο* ‖ *αὐτῷ τούτῳ* — *προσάγεσθαι* ‖ *προάγεσθαι* — *ὅλον* ‖ *τὸν ὅλον* — *καινότητι* ‖ *κενότητι* — *συνεπικοσμεῖν τι* ‖ om. *τι* — *καὶ αὐτὴν* ‖ om. *καὶ* — *ἕνα . . . ἐν τοῖς Ἕλλησιν εἶναι λέγουσι* ‖ *ἕνα . . . ἐν τοῖς ἕλλησι*, om. *εἶναι*

c. 3. *ἐπὶ ἐκείνῳ* ‖ *ἐπ' ἐκεινω* — *Μαλέαν* ‖ *μαλαίαν*

c. 4. *αὕτη* ‖ *αὐτῆ* (sic) — *ἐπεγήγερται* ‖ *ἐπήγερται* (*εγ* r. m.) — *οἷοι* ‖ *οἷον* — *τρέφει* ‖ *τρέφειν* (sic) id est *τρέφει* — *ὅμως ἔχει* ‖ *ἔχει ὅμως*

c. 5. *ἐξάρας αὐτῷ τοὺς* ‖ om. — *καὶ ὄρειον* ‖ om. *καὶ* — *τὴν θήλειαν* ‖ om. *τὴν*

c. 6. *ἡ ἁρμογὴ* ‖ om. *ἡ* — *τὸ νεογνὸν* ‖ *τῶν νεογνῶν* — *τὸ ἐν τῷ νηπίῳ* ‖ *τὸ ἓν τῶν νηπίων* — *ἐπειλημμένοι* ‖ *ἐπιλελημμένοι*

c. 7. *ὡς νέαν* ‖ om. *ὡς* — *ἠγνοημένην* ‖ *ἧττον ἔτι* — *Μικκίων* ‖ *μικίων* — *τῶν δ' ἐφ' ὅτῳ* ‖ *τῶν δὲ αὖ φώτων* — *ἡ τῆς ὑποθ.* ‖ *ἡ* om. sed suprascr.

c. 8. *οὖν* ‖ *γὰρ* — *τούτους ἀλκίμους* ‖ om. *τούτους* — *δ'* *ἑκατέρωθεν* ‖ *δὲ ἑκ.* — *αὐτῷ* ‖ *αὐτοῖς* — *ἐκεῖνος γὰρ* ‖ *ἐκείνου γὰρ* — *τὸ πολὺ* ‖ om. *τὸ* — *ψιλικὸν* ‖ corr. in *ψιλὸν* pr. m. — *στρατιᾶς* ‖ *στρατείας*

c. 9. *κατακρύψαντας* ‖ *κατακρύψαντα* — *ἐπελαύνηται* ‖ ε rec. m. *ἀπελαυνηται* — *οἱ Γαλάται* ‖ *καὶ οἱ Γαλ.* — *ἑκάτερα* ‖ *ἑκατέροις* — *ἐμπεσοῦνται* ‖ *ἐμπεσόνται* (sic)

c. 10. *ἐλέφαντα* ‖ *ἐλέφαντας?* — *ὥστε . . . ἤκουσαν* ‖ om. — *προνομαίας* ‖ *προνομίας* — *οἱ ἵπποι δὲ* ‖ *οἱ δ'*, suprascr. *ἵπποι* — *ἐπιβάτας* ‖ *ἐπιβάντας* — *κείν'* ‖ *κεῖν'* — *πολλοὶ δ'* ‖ *π. δὲ* — *συναναρριπτοῦντες* ‖ *ἀναριπτοῦντες* — *ἐς ὕψος ταῖς προνομαίαις* ‖ *προν. ἐς ὕψος*, om. *ταῖς* — *καὶ συναρπάζοντες* om. *καὶ*

c. 11. *τοῦ φόνου γενομένου* ‖ *τοῦ προς νου γενομένης* (sic) — *ἐς τὰ ὄρη* ‖ *εἰς τὰ ὄρη* — *καινὸν* ‖ *κενὸν* — *ἔπειτα* τω r. m. *τῷ τροπαίῳ* ‖ *ἐπί τε τροπ.*

c. 12. *καὶ . . . μάχης* ‖ om. — *ἐπαινοῦσι* ‖ σι 2 m. *ἐπαινουντας* — *τεράστιον* ‖ *τεράστειον* — *τα δ' ἄλλα* ‖ *τὰ δὲ ἄλλα* — *ἀλλ' οὐ μάτην* ‖ *ἀλλὰ μάτην*.

ADDENDA ET CORRIGENDA

VOL. I. P. I.

p. VII lin. 8. pro *primum* l. *primo* — lin. 9 del. *Oxoniensis*. — lin. 13 l. *meae* pro *mea* — lin. 24 add. *Vatic.* 90 (Γ)

p. 2. Somnium c. 5. lege τῆς ἀληθείας· — p. 3. c. 6. pro καὶ leg. [καὶ] — c. 8. pro πάντες leg. [πάντες] — p. 4. c. 9. lin. 6. leg. κἂν — p. 5. c. 13. pro αὐτοὺς leg. σὺ τοὺς — p. 6. c. 15. pro ὑποπτέρων leg. ὑπόπτερον — c. 16. pro αυθις leg. αὖθις — c. 17. pro εἴληφεν leg. ὑπείληφεν

p. 8. Prometheus es in verbis c. 2. pro τὴν πηλὸν leg. τὸν π. — p. 10. c. 7. pro πιτυοκάμπτας leg. ἱπποκάμπους

p. 13. Nigrinus c. 5. pro πότον l. ποτὸν — p. 16. c. 14. pro θεώμενος l. χρώμενος — p. 24. c. 36. pro [διελθόντα καὶ] παροδεύσαντα legd. διελθόντα [καὶ παροδεύσαντα] — c. 37. pro εὐτεχνῶς l. εὐτέχνως — p. 25. c. 37. pro φιλοσόφων ἀκ. lege οἱ φ. ἀκ.

p. 33. Timon c. 10. pro μετ' αὐτοῦ l. μεθ' αὐτοῦ — p. 39. c. 26. pro ζῶντας, lege ζῶντας; — p. 40. c. 27. l. ἀμβλυώττοντες πρὸς τὰ τηλικαῦτα — c. 28. l. τὰ οὐ θαυμαστὰ — p. 42. c. 33. Scrib. τὰ δὲ πολλὰ ταῦτα καὶ περιττὰ — p. 46. c. 44. l. κολλυτεύς — p. 47. c. 46. l. προκαλοῦμαι σε τρ. — p. 51. c. 57. l. πρὸ δ' οὖν τ. π.

p. 63. Prometheus s. Caucasus c. 21. l. καὶ σὺν ἡμῖν

p. 66. Deorum dialogi II. c. 2. l. ὑποδοῦ — p. 69. IV. c. 5. l. τὰ πολλά, om. ὡς — p. 75. VII. c. 4. l. ἀλλὰ κ. μ. — p. 92. XX. c. 8. l. καὶ ἂν — p. 95. c. 15. l. καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα δεήσομαι καὶ τῶν χαρίτων ἀκολουθεῖν — p. 101. XXIV. c. 2. l. λάβῃς· — p. 102. XXV. c. 1. l. ὅ τι χρήσαιτο αὐτῷ

p. 104. DIALOGI MARINI I. c. 1. l. οὔτε τὸ λ. — p. 110. VI. c. 1. l. ὅ τι — p. 111. VI. c. 3. l. Ἀμυμώνη — p. 114. X. c. 1. l. γῇ π. — p. 120. XV. c. 3. l. ἄγων

p. 121. DIALOGI MORTUORUM I. c. 1. l. σέ — II. c. 1. l. ἐκεῖνόν — p. 139. XI. c. 3. l. τοῦτον — p. 144. XIII. c. 4. scr. δρᾶσον — p. 150. XVI. c. 5. Pro καταγελῶ scr. καταγελῶν — p. 153. XIX. c. 2. l. τοῦ — p. 167. XXIX. c. 2. [τῶν ἄθλων] delendi sunt unci.

p. 172. MENIPPUS c. 4. τῷ θερμ. λέγοντι — c. 3. ἐκηλούμην

ADDENDA ET CORRIGENDA

VOL. I. P. II.

p. 3. CHARON. l. τὸ ποιητέον — p. 4. c. 5. ἐπικυλινδείσθω — ib. ἐπειδήπερ — p. 5. c. 6. ἤρου γε — c. 7. ὀξυδ. σε — ib. ὁρᾷς del. ; — p. 8. c. 11. καὶ δουλεῖαι subl. uncis. — p. 14. c. 22. lege ἔστι — ib. dele δ' — p. 16. c. 24. del. δέ

p. 20. DE SACRIFICIIS c. 9. l. καὶ ἐὰν pro κἂν

p. 23. VITARUM AUCTIO c. 3. scrib. φέρε δή — l. λάλος οὐκ ἀνδ. sublato commate. — p. 24. c. 5. l. ταῦτα pro τάδε — p. 27. c. 11. l. ἂν ᾖς — p. 29. c. 14. μένουσιν — p. 30. c. 17. ἀναιρεθήσεσθαι — p. 32. c. 21. καὶ τοῦτο

p. 38. PISCATOR c. 2. l. ἑπτάκις ἀπολωλέναι — p. 48. c. 22. l. καὶ ἄν σοι δοκῇ — p. 49. c. 24. καὶ ἐὰν (pro κἂν) — p. 51. c. 28. καὶ ὁπόσα — p. 52. c. 31. ἐπιτρίψαι — p. 61. c. 51. l. [ὡς] μὴ — c. 52. οἴχηται pro δέχηται

p. 68. CATAPLUS c. 11. οἷόν τε, — p. 71. c. 14. καὶ ἂν pro κἂν — p. 72. c. 17. Del. punctum post καταλιπών

p. 86. DE MERCEDE CONDUCTIS c. 12. καὶ ἂν pro κἂν

p. 143. HERMOTIMUS c. 47. λεγόμενα, pro λεγόμενα; — γένοιτ' ἂν ἤ — p. 149. c. 56. ἀγαθὸν — p. 160. c. 76. [καὶ δυνατή ἐστιν] — p. 162. c. 79. Del. punctum post πτίττων.

p. 171. ZEUXIS c. 5. Adde ad [καὶ ἐξάρας αὐτῷ] „ἐξαιρέτως"

Lipsiae, typis J. B. Hirschfeldi.

Stanford University Libraries
3 6105 013 496 000

STANFORD UNIVERSITY LIBRARY
Stanford, California

DOC APR 22 1991

G.E. STECHERT & CO.

Digitized by Google

Digitized by Google